Dubl.

Norsk Lovtidende.

2den Afdeling.

Samling af Love, Resolutioner m. m.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning.

1892.

Udgiver: E. R. Bætzmann.

Kristiania.
Grondahl & Sons Bogtrykkeri.

AGDER DISTRIKTSHØGSKOLE
BIBLIOTEKET

34(05)
N/1892/91

1ex

Alfabetisk Register

til

Norsk Lovtidende, 2den Afdeling

for

1892.

Oversigt

over Registrets Afdelinger.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.
Assurancevæsen.
Auktioner.
Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.
Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.
Brændevin, Øl m. m.
Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.
Fiskeri og Jagt.
Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.
Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.
Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.
Kirker og Kirkegaarde.
Kjøb- og Ladesteder.
Kommune- og Valgvæsen.
Kongen og Kongehuset.
Landvæsen.
Love og Grundlovsbestemmelser.
Maal og Vægt.
Medicinal- og Sundhedsvæsen.
Militærvæsen, Værnepligt.
Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.
Politivæsen.
Post- og Telegrafvæsen.
Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.

Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.
Retten.
Skatter og Afgifter.
Skole- og Undervisningsvæsen.
Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.
Sparebanker.
Sportelvæsen.
Statskassen, Statens Eiendomme.
Stempelvæsen.
Storthinget, Stemmeret
Sverige.
Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.
Toldvæsen, Ind- og Udførsel.
Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.
Veivæsen, Jernbaner, Skyds.
Ægteskab, Forældre og Børn.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.

1892				Side.
27	Juni.	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Arv af 31te Juli 1854	544
14	Novbr.	Skr.	om Udfærdigelse af Skjøder paa Eiendomme, der underhaanden frasælges Boer	741

Assurancevæsen.

1892				
9	Jan.	Res.	om Love for det norske Garantiselskab	225
12	Febr.	Res.	om Plan for Rennebu Brandforsikringsforening	256
14	Marts.	Res.	om Statuter for Lofotfiskernes Selvhjælpskasse	287
14	—	Res.	om Love for Bjelland og Grindums Brandforsikringsforening for Husebygninger og Løsøre	291
14	—	Res.	om ny Plan for Namsos Landdistrikts Assuranceforening for Huse	291
29	—	Res.	om Tillæg til og Forandring i Planen for Høylands gjensidige Brandforsikringsforening	307
2	Aug.	Res.	om Forandringer i Lovene for „den første norske Assuranceforening" i Porsgrund.	623
2	—	Res.	om Do. i Do. for „det norske Lloyd" i Porsgrund	623
18	Oktbr.	Res.	om ny Plan for Holtaalens Sogns private Brandforsikringsforening	720
18	—	Res.	om Forandring i Planen for Vigtens gjensidige Brandassuranceforening for Bygninger	720
19	Novbr.	Res.	om nye Love for den gjensidige norske Folkepensionskasse „Glitne".	770
25	—	Res.	om ny Plan for Skogns, Levangers og Aasens Herreders Brandforsikringsselskab.	773
25	—	Res.	om Do. for Holt Landsogns Do.	773
2	Decbr.	Res.	om Do. for Tolgen Præstegjelds gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger	781
3	—	Res.	om Tillæg til Forsikringsbetingelserne for Livsforsikringsselskabet „Brage"	784

Auktioner.

1892				Side.
5	April.	Skr.	om Indberetning ang. Rekvisitioner af Tvangsauktioner over faste Eiendomme, hvori Hypothekbanken har Pant	761
3	Juni.	Skr.	ang. Lensmændenes Protokoller for frivillige Auktioner og Licitationer	469
11	Aug.	Skr.	ang. Hjemmelen for en Afgift til Arendals Fattigvæsen af Auktionssalg m. v.	638
5	Septbr.	Skr.	ang. en Lensmands Pligt til at besørge Indfordringen af det Offentliges Tilgodehavende efter Auktioner, afholdte over Løsøregjenstande, udpantede for Skatter	682
16	—	Skr.	ang. Afgift til Børserne af Auktioner	701
2	Novbr.	Skr.	ang. Grændsen mellem frivillige og tvungne Auktioner.	728
2	—	Skr.	ang. samme Gjenstand	729
2	—	Skr.	ang. Betalingen for frivillige Auktioner, afholdte af Sorenskriveren, efterat Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 er traadt i Kraft.	729
17	—	Cirk.	ang. Bekjendtgjørelse om Auktioner over faste Eiendomme i Landdistrikterne	764

Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.

1892			
23	April.	Lov	om Norges Bank	380
27	Juni.	Res.	om Lønnen for Formanden i Direktionen for Norges Bank	552
6	Juli.	Lov	indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Hypothekbanken	587
29	Oktbr.	Res.	ang. Ind- og Udvexling af Skillemynt i Bergen.	726
16	Novbr.		Reglement for Norges Bank	742

Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.

1892				
30	Jan.	Res.	om Bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til at udfærdige Forskrifter for elektriske Anlæg	239
19	Marts.	Res.	om Reglement for Sarpsborgs Brandkorps	296
25	April.		Forskrifter for Udførelse af elektriske Lys- og Kraftanlæg	391
29	—	Res.	om Brandreglement for Mosjøen	400
6	Mai.	Res.	om Bygningsforskrifter for Strandstedet Sand	421
7	—	Cirk.	om forhøiet Brandkontingent for visse Slags Trævbygninger	430
14	—	Res.	om Grændserne for Næsbakkens og Randsborgs Brand- og Bygningsdistrikt	434

1892				Side.
16	Mai.	Skr.	vedk. Politimyndighedernes Inspektion af Hoteller	441
18	—	Res.	om Brandreglement for Egersund	442
18	Juni.	Res.	om Forandring i Forskrifter ang. Dampkjedler i Bergen	509
18	—	Res.	om Regulering af de østre Bydele i Stavanger	516
27	—	Res.	om den almindelige Bygningslovgivnings Anvendelse paa en Strækning af Gjerpens Herred m. v.	550
6	Juli.	Lov	indeholdende Tillæg til Lovgivningen om den almindelige Brandforsikringsindretning	586
23	Aug.	Res.	om Bygningsforskrifter for Kristiansand	641
25	—	Skr.	ang. Anvendeligheden af Lov om Betryggelse mod Ildsfare i Hoteller o. l. paa Bondestuer i Bergen	660
31	—	Res.	om Bygningsforskrifter for Aalesund	669
12	Septbr.	Res.	om Bygningslovens Anvendelse for Vikersund	700
19	Oktbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 8 i Bygningsloven af 6te September 1845	720
21	—	Res.	om Regulering i Kristiansand	721
22	—	Res.	om Brandreglement for Halkjelsvik	723
16	Novbr.	Skr.	om Anvendelse af Forskrifterne for elektriske Anlæg paa tidligere bestaaende Anlæg	762
19	—	Res.	om en Bygningskommune ved Jernbanestationen Thime i Thime Herred	770
19	—	Res.	om Forandringer i Byggeforskrifter for Stavanger	770
30	—	Skr.	ang. Udstrækningen af et Bygningsrepræsentantskabs Myndighed	778
2	Decbr.	Res.	om Brandvisitationerne i Drammen	780
12	—	Res.	om Tillæg til Bygningsforskrifter for Kristiansand	788

Brændevin, Øl m. m.

1892				
8	Marts.	Skr.	ang. Adgangen til Bevilling til Salg af denatureret Brændevin	284
19	—	Res.	om Regulativ for Kontrolpersonalet m. m.	298
25	April.	Skr.	om, hvorvidt en Kommunebestyrelse kan gjøre Undtagelser fra en tidligere fattet Beslutning om Tidsindskrænkninger for Ret til Øludskjænkning	397
30	—	Lov	om Forandringer i Lov om Brændevins Tilvirkning m. m.	403
10	Mai.	Res.	om forhøiet Maximum for Afgiften af Udsalg og Udskjænkning af Øl og Vin i Akers Herred	431
12	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af visse Bestemmelser i Udskjænkningsloven for Landet	433
4	Juni.	Skr.	ang. Erstatning for ubenyttet Kontrol ved et Bryggeri	489

1892				Side.
29	Juni.	Kundgj.	ang. Afgifter af Brændevins- og Malttilvirkningen m. m. indtil 15de Juli 1892	563
1	Juli.	Skr.	om, hvorvidt Brændevinsafgift efter § 9 i Lov af 6te September 1845 kan paalægges Personer, der uberettiget sælger eller udskjænker Brændevin . . .	564
6	—	Skr.	om, hvorvidt Afgift til Finmarkens Brændevinsafgiftskasse skal betales af denatureret Sprit.	593
14	—	Kundgj.	ang. Afgifter af Brændevins- og Malttilvirkningen m. m. indtil 31te Juli 1892	594
16	—	Skr.	om, hvorvidt en Person, som har Bevilling til Smaasalg af Øl, kan ombringe Øl til Salg . . .	598
30	—	Res.	om Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning fra 1ste August 1892	621
5	Aug.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Lov af 28de Juni 1890 om Forbud mod Surrogater for Malt	631
6	—	Kundgj.	ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning fra 1ste August 1852	631
10	Septbr.	Skr.	om, hvorvidt der er Adgang til at drive Gjærtilvirkning i Forbindelse med Brændevinsbrænding . . .	683
17	—	Skr.	om, hvorvidt et Brænderi har Adgang til at holde Oplag paa et andet Sted istedetfor ved Brænderiet .	705
14	Oktbr.	Res.	om forhøiet Maximum for Afgiften for Udskjænkning af Øl m. v. i Aalesund	718
31	—	Res.	om Approbation paa en Beslutning af Bergens Kommunebestyrelse om Adgang til at gjøre Undtagelser fra en tidligere Beslutning om Indskrænkning i Tiden for Udskjænkning af Øl m. v.	727
24	Novbr.	Skr.	ang. Godtgjørelse for Afgift af tilintetgjort Brændevin	772

Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.

1892				
9	Jan.	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 26 i Fattigloven for Landet.	224
29	—	Res.	om Stadfæstelse paa Jomfru Caroline Seehuus's Legat	235
29	—	Skr.	om, at en Kvinde ved Giftermaal erhverver Mandens Hjemstavnsret	237
12	Febr.	Res.	om Plan for et Sikkerhedsfond ved Saude Zinkværk	255
19	—	Res.	om Stadfæstelse paa L. H. Gurslids og Hustrus Legat	259
19	—	Res.	om Do. paa B. M. Grannæs's Legat.	259
19	Marts.	Res.	om Do. paa E. C. Dahls Stiftelse	297
19	—	Res.	om Do. paa S. M. Bodals Legat.	297
26	April.	Res.	om nye Statuter for Ulabrandslegatet	399

1892				Side.
26	April.	Res.	om Plan for en Hjælpekasse for Sømænd m. v. for Tønsberg og Omegn	399
29	—	Res.	om Forandringer i Bestemmelserne for Karen Stordæglums Legat	401
29	—	Res.	om Stadfæstelse paa Anne Sætres Legat	402
3	Mai.	Skr.	ang. Spørgsmaal om Betaling for Kirkegaardsjord til fremmede Fattiglemmer	420
4	Juni.	Res.	ang. et af forhenværende Korpsmajor Lund oprettet Legat	487
8	—	Res.	om Ændring i L. og J. Os Legat	490
8	—	Res.	om Stadfæstelse paa en af R. Wallendahl og Hustru oprettet Stiftelse	490
21	—	Res.	om Do. paa J. E. L. Skougaards og Hustrus Legater	532
27	—	Res.	om Plan for et Sikkerhedsfond ved Mjøndalen Brug i Nedre Eker	551
14	Juli.	Res.	om Stadfæstelse paa Sognepræst Landstads og Hustrus Legat	595
14	—	Res.	om Do. paa A. og C. Sæhlies Legat	596
14	—	Res.	om Do. paa Rektor Henrichsens Legat	596
22	—	Skr.	ang. Fattigkommissionens Myndighed ligeoverfor Lægdspligtige, der ikke vil modtage vedk. Lægdslemmer	599
27	—	Res.	om Stadfæstelse paa E. H. Nos's Legat	603
27	—	Res.	om Bestemmelser vedkommende Bestyrelsen af de Angellske Stiftelser samt Instrux for Stiftelsernes Forstander	603
2	Aug.	Res.	om Stadfæstelse paa E. og F. Ryes Legat	623
31	—	Res.	ang. Udgifterne ved Administrationen af Tøienfondet, Scheels Stiftelse og Stangs Stiftelse	677
23	Septbr.	Res.	om Stadfæstelse paa J. A. og K. A. Buskleins Legat	708
7	Novbr.	Skr.	ang. Fattiges i Pleiestiftelse indsatte Børn	732
12	—	Res.	om Forandringer i Statuter for Legatet for gamle Badetjenere ved St. Olafs Bad i Modum	733
16	—	Res.	om Approbation paa en Bestemmelse i de nye Love for Bergens Museum	760
22	—	Res.	om Stadfæstelse paa Legatet „Ingebrigt Muus's Minde“	771
2	Decbr.	Res.	om nye Bestemmelser for Landhandler G. Gjestvang og Hustrus Legat	781
12	—	Res.	om Forandringer i Plan for Arbeidsanstalten „Prinds Christian Augusts Minde“ i Kristiania	797
23	—	Res.	om Forandringer i Planen for Bergens Arbeidsanstalt	813
23	—	Res.	om Stadfæstelse paa Kand. Jakob Rolls og Hustrus Legat	815

1892			Side
28 Decbr.	Res.	om Stadfæstelse paa Premierløitnant B. H. Stafsfeldts Legat	817
28 —	Res.	om Stadfæstelse paa Assessor Poul Holsts og Hustrus Legat	817

Fiskeri og Jagt.

1892			
5 Jan.	Res.	om Forbud mod Brug af visse Redskaber til Fangst af fredede Vildtsorter i Vestre Totens m. fl. Herreder	224
5 —	Res.	om Fredning af Røi og Aarhøne samt om Forbud mod Brug af visse Fangstindretninger i Stavanger Amt	224
12 Febr.	Res.	om Tilladelse for endel Fiskeriforeninger til at fortsætte sin Virksomhed	256
19 —	Res.	om Fredning af Ferskvandsfisk i Vossestrandens Herred	259
19 —	Res.	om Forbud mod Brug af visse Redskaber til Fangst af Tiur m. m. i Hevne Herred	259
14 Marts.	Res.	om extraord. Opsyn under Fiskerierne i Finmarken	285
19 —	Res.	om Tilladelse til at udlægge Selvskud i Vangs Herred i Valders	295
19 —	Res.	om Fredning af Tiur og Røi i Altens Thinglag	296
29 —	Res.	om Do. af Gemser i Søndre Bergenhus Amt	307
29 —	Res.	om Do. af Elgsdyr i Nordlands Amt	307
31 —	Telegram	om Ikrafttræden af det extraord. Opsyn under Fiskerierne i Finmarken	308
9 April	Res.	om Tilladelse til at udlægge Selvskud i Gaarden Bjørdals Udmark i Ørstens Herred	370
9 —	Res.	om Do. i Stangvik Herred	370
9 —	Res.	om Fredning af Lax og Søørret i Svinesund og Idefjorden	371
23 —	Res.	ang. Indtægten ved Salg af bjergede Fiskeredskaber i Lofoten	390
3 Mai.	Res.	om Indskrænkning i Brugen af visse Fiskeredskaber paa en Strækning i Egersunds Herred	420
24 —	Res.	om Regler for Ferskvandsfiskeriet i Trondenes m. fl. Herreder i Tromsø Amt	444
14 Juni.	Res.	om Regler for Fiskeriet i Vang, Furnæs og Ringsaker Herreder	501
18 —	Res.	om Fredning af Sik i en Strækning af Drammenselven i Øvre og Nedre Ekers Herreder	508
18 —	Telegram	om Ophør af det extraord. Opsyn under Fiskerierne i Finmarken	532
27 —	Res.	om Tilladelse til at udlægge Selvskud i Flesberg Herred	550

1892			Side
6 Juli.	Lov	om Ophævelse af Adgang til at betinge Forkjøbsret i visse Tilfælde m. v.	582
14 —	Res.	om Fredning af Elg i Jarlsbergs og Larviks Amt	595
27 —	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20 Juni 1891	601
1 Aug.	Skr.	om, hvorvidt en speciel Fredningsbestemmelse berøres af den nye Laxelov	622
19 —	Res.	om Fredning af Hjort i Tusterens Herred	641
26 —	Res.	om Tilladelse til at drive Stangfiskeri i Fortuns- og Mørkreidselven i Sogn	661
31 —	Res.	om Forandring i Bestemmelserne om et Laanefond til Havfiskeriernes Fremme	678
13 Septbr.	Res.	om Fredning af Raphøns i Vaage Herred	701
27 —	Res.	ang. Fredningstiden for Hare i Næs Herred i Buskeruds Amt	710

Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.

1892			
14 Jan.	Skr.	ang. de i Justitsdepartementets Cirk. af 21 Decbr. 1891 omhandlede Opgaver over Retsmøder vedk. Straffesager	228
28 —	Skr.	om, hvorvidt en Underdommer kan beskikke sin Kontorist til Forsvarer	234
16 Marts.	Skr.	om Valg af bygningskyndige Domsmænd efter Straffeprocesslovens § 47 No. 1	293
1 April.	Skr.	om Anvendelse af Forsigtighed ved Godkjendelse af Forsvarere udenfor de autoriserede Sagføreres Kreds	367
28 Mai.	Res.	om Fordelingen paa Strafanstalterne af mandlige Forbrydere	449
31 —	Cirk.	om, at Domstolene bør anbefale Domfældte til Benaadning, hvor dertil findes Føie	450
18 Juni.	Lov	indeholdende Tillæg til Lov angaaende Forbrydelser af 20de Aug. 1842	505

Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.

1892			
31 Mai.	Skr.	om, hvorvidt der kan meddeles gift Kvinde Handelsbrev paa Landet	450
31 —	Skr.	om, hvorvidt der er Adgang til at meddele gift Kvinde, der sidder i Særeie, Handelsbrev til et Ladested	451
1 Juli.	Skr.	om Afvisning af en Anmeldelse til Handelsregistret	564
5 —	Skr.	om, hvorvidt en Forbrugsforening i et Landdistrikt var berettiget til at drive Handel i en By	565

1892			Side
29 Oktbr.	Res.	angaaende Hestemarkeder i Nordre Bergenhus Amt	725
18 Novbr.	Cirk.	om Overholdelse af Handelslovens Bestemmelser ang. omreisende Handelsmænd	765
15 Decbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 16 i Lov om Handelsregistre m. v.	802
17 —	Skr.	ang. Lovligheden af en Firmaanmeldelse	804

Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.

1892			
12 Jan.	Res.	om Deling af Haus Jordemoderdistrikt	227
12 —	Res.	om Do. af Alversunds Do.	227
12 —	Res.	om Do. af Dybvaags Do.	227
15 —	Res.	om Do. af Bjørnør Herred	228
12 Febr.	Res.	om Omregulering af Ytre Sogns og Indre Sondfjords Lægedistrikter	255
12 April.	Res.	om Deling af Ibbestad Jordemoderdistrikt	377
20 —	Res.	om Oprettelse af et eget Jordemoderdistrikt af Valberg Sogn af Borge Præstegjeld	378
20 —	Res.	om Deling af Evenes Jordemoderdistrikt	378
23 —	Res.	om Forandring i den i Henhold til § 6 i Lov om Lapperne bestemte Distriktinddeling for Tromsø Amt	389
23 —	Res.	om Deling af Ulvik Thinglag	391
11 Juni.	Res.	om Do. af Tysnes og Onareims Jordemoderdistrikt	500
14 —	Res.	om Do. af Beitstadens Do.	503
27 —	Res.	om Do. af Ullensvang Thinglag	551
27 Juli.	Res.	om Do. af Dverberg Herred i Fattigvæsenets Anliggender	603
19 Aug.	Res.	om Oprettelse af et eget Jordemoderdistrikt af Helgeims Sogn	641
30 Septbr.	Res.	om Deling af Frøiens Jordemoderdistrikt	710
30 —	Res.	om Oprettelse af et eget Jordemoderdistrikt af Hesfestad Herred	710
21 Oktbr.	Res.	om Overførelse af endel Brug fra Singsaas og Støren til Budalen m. m.	722
21 —	Res.	om Deling af Nes Thinglag i Hallingdal	722
22 Novbr.	Res.	om Deling af Fillan Herred i Fattig- og Skolevæsenets Anliggender	771
29 —	Res.	om Deling af Karmsund og Ryfylke Sorenskriverier, hvert i 2 Maanedsthingkredse	777
3 Decbr.	Res.	om Henførelse til forsk. Menigheder i Trondhjem af det ved Lov af 27de Juni 1892 indlemmede Strøg	784
13 —	Res.	om Deling af Selje Herred i 3 Jordemoderdistrikter	800
16 —	Res.	om Deling af Bakke Do. i 2 Do.	803
16 —	Res.	om Deling af Volden Do. i 3 Do.	803

1892 Side

23 Decbr. Res. om Henlæggelse af en Gaard fra Orsten til Volden 812
28 — Res. om Deling af Nordfolden—Kjerringø Jordemoderdistrikt 816
28 — Res. om Do. af Hemnes Do. 816

Kirker og Kirkegaarde.

1892

30 Jan. Res. om et Kapel i Ankenes Sogn i Ofoten 238
21 Mai. Res. om en Kapelkirke for en Del af Levanger Præstegjelds Landdistrikt 443
27 Juni. Res. om en Kirke for Oslo Menighed 551
6 Juli. Res. om en Kapelkirke for en Del af Laanke Annexsogn til Nedre Stjørdalen Præstegjeld 590
13 — Skr. angaaende Sognepræstens Myndighed til at nægte Lægmænd Benyttelse af Præstegjeldets Kirker. . . 593
12 Decbr. Res. om en Kirke for Førdesfjordens Distrikt af Avaldsnes Præstegjeld 797

Kjøb- og Ladesteder.

1892

27 Juni. Lov om Udvidelse af Grændserne for Kjøbstaden Trondhjem 545
29 Oktbr. Res. angaaende Grændselinien mellem Trondhjem og Strindens Herred 726

Kommune- og Valgvæsen.

1892

28 Jan. Skr. ang. Gyldigheden af en Kommunebestyrelses Beslutning 234
5 Febr. Skr. ang. Gyldigheden af et kommunalt Valg 244
19 — Skr. om, hvorvidt der, naar en til midlertidig Formand valgt Mand har undslaaet sig, skal afholdes nyt Valg 267
24 — Telegram om, hvorvidt Opraab af Mandtallet udkræves ved kommunale Valg. 268
18 Juni. Lov om Udvidelse af Lov angaaende Stemmegivning ved offentlige Valg af 14de Mai 1872 506
17 Septbr. Skr. ang. Bestyrelsen af visse Valgforretninger i Ladestederne 702
23 — Skr. ang. nogle Spørgsmaal vedk. kommunale Valg . . 707
26 — Skr. ang. Pligten til at overtage Hvervet som kommunevalgt Medlem af Amtsskattekommissionen 710

1892				Side
4	Novbr.	Skr.	om, hvorvidt en Lensmand, der er blandt de til Forligelseskommissær foreslaaede Mænd, er inhabil til at bestyre vedk. Valg	731
20	Decbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Formandskabsloven § 10, 1ste Punktum	810
21	—	Skr.	ang. et Valg paa Medlemmer af Ligningskommission	811

Kongen og Kongehuset.

1892				
16	Jan.	Kundgj.	ang. Kongens Gjenovertagelse af Rigets Bestyrelse	230
5	Mai.	Kundgj.	ang. Kongens Reise udenfor de forenede Riger og Rigernes Styrelse under hans Fravær	421
17	Juni.	Kundgj.	ang. Kongens Gjenovertagelse af Rigets Bestyrelse	504

Landvæsen.

1892				
5	Febr.	Skr.	om, hvorvidt der er Adgang til Udskiftning af et Elvefiske uden Udskiftning af vedk. Eiendomme	244
12	—	Res.	om lovligt Gjærde i Sortlands Herred.	254
9	April.	Skr.	om Adgang til at standse en paabegyndt Overudskiftning	377
24	Mai.	Skr.	ang. Spørgsm. om Adgang til ny Udskiftning	445
25	—	Skr.	om Adgang til at tilbagekalde en paabegyndt Udskiftning	445
18	Juni.	Lov	om Ansvar for Skade paa Bosæ ved Hund og om Optagelse af Hund m. v.	506
6	Juli.	Res.	om Regulativ for Aflønning af forsk. Funktionærer i Landbrugets Tjeneste	591
31	Aug.	Plakat	om Forbud mod Rensdyrhold paa visse Strækninger i Finmarkens Amt	664
31	—	Res.	om Forøgelse af Myrdyrkningsfondet m. v.	677
13	Decbr.	Skr.	ang. Anvendeligheden af Lov 7 Juli 1890 om tvungen Afstaaelse af Grund til Gaardsveie paa Landet	801

Love og Grundlovsbestemmelser.

1892				
23	April	Lov	om Norges Bank	380
30	—	Lov	indeholdende Forandringer i Lov af 28 Juni 1887 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation	403
30	—	Lov	om Maaling af Trælast, som udskibes	403
28	Mai.	Lov	om Militærlovgivningens Anvendelse paa Marinens Sanitetspersonale	446

1892				Side
28	Mai.	Lov	om Forandring i Lov af 29 Juni 1888 om Skibsmandskabers Mønstring m. v.	446
4	Juni.	Grundlovsbestemmelse ang. Forandring i Grundlovens § 92		470
4	—	Lov	om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m.	471
4	—	Lov	indeholdende Forandring i Lov af 8 Juni 1881 om abnorme Børns Undervisning	483
11	—	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Sparebanker af 6 Juli 1887	498
18	—	Lov	indeholdende Tillæg til Lov ang. Forbrydelser af 20 August 1842	505
18	—	Lov	om Udvidelse af Lov ang. Stemmegivning ved offentlige Valg af 14 Mai 1872	506
18	—	Lov	om Ansvar for Skade paa Bofæ ved Hund og om Optagelse af Hund m. v.	506
27	—	Lov	om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v.	533
27	—	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Arv af 31 Juli 1854	544
27	—	Lov	om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v.	544
27	—	Lov	om Udvidelse af Grændserne for Kjøbstaden Trondhjem	545
27	—	Lov	indeholdende Forbud mod Udførsel af Trævirke m. v. fra Nordlands, Tromsø og Finmarkens Amter	548
29	—	Lov	om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune	554
6	Juli.	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26 Juni 1889	572
6	—	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne af 26 Juni 1889	572
6	—	Lov	om Udstrækningen af Børns Ophold i Opdragelsesanstalter	573
6	—	Lov	om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, m. v.	573
6	—	Lov	om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægtebørn m. v.	581
6	—	Lov	indeholdende Forandring i Lov af 14 Juni 1880 om Embedsmænds Troesbekjendelse	582
6	—	Lov	om Ophævelse af Adgang til at betinge Forkjøbsret i visse Tilfælde m. v.	582
6	—	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Postvæsenet af 12 Mai 1888	584
6	—	Lov	indeholdende Tillæg til Lovgivningen om den almindelige Brandforsikringsindretning	586
6	—	Lov	om Forandring i Lov om Veivæsenet af 15 Septbr. 1851 samt i Tillægslov til denne af 12 Oktbr. 1857 og om Ophævelse af Lov om Landeveislokomotiver af 6 Juni 1863	586

1892				Side
6	Juli.	Lov	indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Kongeriget Norges Hypothekbank af 28 Juni 1887	587
6	—	Lov	om Udskrivning til Sjøvæbningen	588
27	—	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Fredning af Lax og Søørret m. v. af 20 Juni 1891	601
27	—	Lov	angaaende Indskrænkning i Anvendelsen af den militære Straffelov	601
24	Septbr.	Res.	om Ikrafttræden af Lov om Straf for ulovlig Indførsel af Skydevaaben og Ammunition til visse Dele af Afrika m. v.	709

Maal og Vægt.

1892				
30	April.	Lov	om Maaling af Trælast, som udskibes.	403

Medicinal- og Sundhedsvæsen.

1892				
9	Jan.	Skr.	om, hvorledes Apothekere og Farmaceuter skal forholde sig, naar Medicin af Læger eller Dyrlæger rekvireres pr. Telefon	226
14	—	Skr.	ang. Forpleiningen af uhelbredelige Sindssyge . .	228
27	—	Res.	om Oprettelse af et Stadsfysikusembede i Stavanger	233
30	—	Cirk.	om Meddelelse til Distriktslægerne ang. Dødsfald .	239
5	Febr.	Skr.	ang. Reiseudgifter for Distriktslæger i visse Tilfælde	243
12	—	Res.	om Oprettelse af 3 nye Apotheker i Kristiania . .	255
19	—	Res.	om Forpligtelse for Distriktslægen i Tanen . . .	266
14	Marts.	Res.	om nyt Reglement for Tandlægeexamen	288
23	—	Res.	om Forandring i Sundhedsforskrifter for Skien . .	299
23	—	Res.	om Forandring i og Tillæg til Do. for Langesund .	299
23	—	Res.	om Tillæg til Do. for Farsund	300
23	—	Res.	om Do. til Do. for Stenkjær	300
9	April.	Res.	om Bidrag af Statskassen til Lønning af Stadsfysikus i Stavanger	372
9	—	Res.	angaaende nogle Lønninger ved Indretningerne for Spedalske	372
9	—	Res.	ang. Foreningen for frivillig Pleie af Syge og Saarede i Felt	373
20	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Lov 10 Juni 1887 § 1 om fri Kur for den Almue, der er beskjæftiget med Sildens Fangst og Tilvirkning . . .	378
23	—	Res.	om Sundhedsforskrifter for Drøbak	389
25	—	Skr.	ang. Udgifter til Telegram og Expresse i Anledning af Miltbrandstilfælde	398

1892				Side
14	Mai.	Res.	om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Trondhjem	435
14	—	Res.	ang. Bespisningen paa Oslo Sindssygeasyl	437
14	—	Res.	om Forpligtelse for Distriktslægen i Haugesund	437
14	—	Res.	ang. Stipendier til Uddannelse af Dyrlæger	439
20	—	Skr.	ang. Amtmandens Stilling med Hensyn til Afgjørelser vedkommende fattige Sindssyges Forpleining	442
28	—	Res.	om Sundhedsforskrifter for Aarstad Herred	447
28	—	Res.	om Gage til Kirkebø Distriktslægeembede i Nordre Bergenhus Amt	449
4	Juni.	Res.	om nogle Lønninger og Lønstillæg ved Statens Sindssygeasyler	487
11	—	Res.	om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Levanger	498
11	—	Res.	om Oprettelse af et nyt Apothek i Fredrikstad	498
11	—	Res.	om Oprettelse af et Apothek i nordre Aurdal	499
27	—	Lov	om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v.	533
27	—	Lov	om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v.	544
27	—	Res.	om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Stavanger	549
27	—	Res.	om Do. til Do. for Tromsø	550
27	—	Res.	om Do. til Do. for Vadsø	550
14	Juli.	Res.	om Gager til Sekretær og Assistent hos Medicinaldirektøren	596
27	—	Res.	om Gage for en Fiskerilæge i Finmarken	609
27	—	Cirk.	om Jagttagelse af Diskretion paa Apothekerne	610
2	Aug.	Res.	om Forsigtighedsregler til Forebyggelse af Vasdragets Forurensning ved Limfabriken „Excelsior" i Skedsmo	622
2	—	Cirk.	ang. Forholdsregler til Forebyggelse af Kolera	623
27	—	Res.	ang. Kvarantænebestemmelser mod Kolera	662
31	—	Res.	om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Akers Herred	668
31	—	Res.	om en Bestemmelse med Hensyn til Sundhedsvæsenet i Hvaler Herred	669
31	—		Provisorisk Anordning ang. Foranstaltninger mod landværts Indbringelse af asiatisk Kolera	675
5	Septb.	Skr.	ang. Behandlingen af Pakker med brugte Klæder fra kolerasmittede Lande	681
7	—	Skr.	ang. Gjennemførelsen af Sundhedskommissionens Bestemmelser	682
9	—	Skr.	om, hvem der har at træffe Foranstaltninger ligeoverfor et Skib, i hvilket der, efterat det er frigivet af Kvarantænekommissionen, indtræffer et mistænkeligt Sygdomstilfælde	683
15	Oktbr.	Skr.	ang. Udskrivning af Sindssyge, som med Bidrag af Staten behandles i Asyl	719
17	—	Skr.	ang. Udgifterne ved Opbrænding eller Desinfektion af Emballage om Varer fra kolerasmittet Sted	719
21	—	Res.	om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Sandefjord	721

1892				Side
21	Oktbr.	Res.	om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Skudenæshavn	721
21	—	Res.	om, at Toldinspektøren i Bodø skal tiltræde Bodø Sundhedskommission ved Kvarantænesagers Behandling	722
22	—	Skr.	om, fra hvilken Tid Amts- og Statsbidrag bør beregnes for fattige Sindssyge i visse Tilfælde	724
31	—	Skr.	ang. Indtale af Erstatning hos Slægtninge for Forpleining af Sindssyge	727
5	Novbr.	Res.	om Sundhedsforskrifter for Borge Herred i Smaalenene	731
5	—	Res.	om Autorisation af Bergens Bys Sindssygeasyl paa „Neewengaarden"	731
16	—	Skr.	ang. Sundhedskommissionens Myndighed med Hensyn til Opførelsen af Folkeskolebygninger	761
17	—	Instrux	for Stadsfysikus i Stavanger	762
19	—	Res.	om Sundhedsforskrifter for Nærø Herred	769
19	—	Res.	om Udsættelse med Kjødkontrol i Bergen	769
1	Decbr.	Skr.	ang. Erstatning hos Slægtninge for Forpleining af Sindssyge	779
3	—	Res.	om Sundhedsforskrifter for Horten	783
3	—	Res.	om Do. for Saude Herred i Bratsbergs Amt	783
3	—	Res.	om Do. for Ulviks Herred	783
3	—	Res.	om Do. for Gravens Herred	783
6	—	Skr.	ang. de gjældende Kvarantænebestemmelsers Forstaaelse i forskjellige Tilfælde	785
12	—	Res.	om Udsættelse med Kjødkontrol for Kristiania	787
12	—	Res.	om Do. = Do. = Tønsberg	787
12	—	Res.	om Do. = Do. = Stavanger	787
12	—	Res.	om Do. = Do. = Tromsø	788
23	—	Res.	om Do. = Do. = Moss	812
23	—	Res.	om Do. = Do. = Fredrikstad	812
23	—	Res.	om Do. = Do. = Kristiansand	812
23	—	Res.	om Do. = Do. = Aalesund	812
23	—	Res.	om Afgifter for Kjødkontrol i Fredrikshald	814
23	—	Res.	om Do. = Do. i Trondhjem	815
31	—	Skr.	ang. Skydsgodtgjørelse for en Dyrlæge paa en Reise i Anledning af Miltbrand	819

Militærvæsen, Værnepligt.

1892				
7	Jan.	Cirk.	ang. Permission for Militærpersoner til at møde som Vidner ved Retten	224
7	—	Cirk.	ang. Permission for de ved militære Afdelingers Kontorer tjenstgjørende Officerer og Underofficerer for at fungere som Lagrettemænd og Domsmænd	224

1892				Side.
19	Febr.	Res.	om Ophævelse af Udskrivningsreglementets § 105	259
14	Marts.	Res.	om Salg af Chefsgaarden Fredskjær i Rygge	293
19	—	Res.	om Opsættelse af de endnu uoprettede Eskadroner af Kavaleriets Landværn	299
23	—	Res.	ang. Kvartergodtgjørelsen i Garnisonsstederne	304
23	—	Res.	om Regulativ for Armeens Aflønning under Tjenstgjøring	304
23	—	Res.	ang. Hesteholdsgodtgjørelsen	305
18	April.	Res.	om Forandr. i Reglement for Sokrigsskolen	377
22	—	Skr.	ang. Aflønning af Underofficerer under Transport af Delinkventer	380
30	—	Res.	om Lønnings- og Kvarterreglement for Marinen	405
30	—	Res.	om Regulativ for Aflønning af Officerer og civilmilitære Embedsmænd ved Søetaten under Tjenstgjøring tilsos	416
7	Mai.	Res.	om Bevilgninger til Marinen samt om Planer for Marinens Sanitet og Marinens Haandværkskorps	422
10	—	Res.	om Udskrivning af Veterinærer	431
11	—	Cirk.	om Dissenteres Fritagelse for at deltage i den under Vaabenøvelserne anordnede Gudstjeneste	431
12	—	Skr.	ang. Betalingen for Lægetilsyn og Forpleining paa Kristiania Garnisonssygehus	434
14	—	Cirk.	om, at Sanitets- og Intendanturofficerer ikke kan være Pladskommandanter paa Exercerpladse	441
28	—	Lov	om Militærlovgivningens Anvendelse paa Marinens Sanitetspersonale	446
11	Juni.	Res.	ang. Armeens Budget	499
18	—	Res.	om Salg af Chefsgaarden for Trondhjemske Kavalerikorps	509
27	—	Cirk.	ang. Skydsgodtgjørelse for beredne Officerer, der paa Jernbane eller Dampskib medbringer Hest	553
6	Juli.	Lov	om Udskrivning til Sjøvæbningen	588
6	—	Res.	om særskilt Administration for Linie og Landværn	592
14	—	Res.	ang. Antallet af Troskuske ved Infanteribataljonerne	597
14	—	Res.	om, at Marinens Læger skal overgaa til Officersstilling i Marinens Sanitet	597
14	—	Skr.	ang. Skydsgodtgjørelse for værnepligtige Dyrlæger, der er indkaldte til Tjeneste	597
18	—	Res.	om Forandr. i Uniformsreglementet for Marinens Officerer m. fl.	598
27	—	Lov	ang. Indskrænkning i Anvendelsen af den militære Straffelov	601
9	Aug.	Res.	om Uniformsreglement for Underofficerer og Menige af Marinens Sanitetskorps	634
16	—	Res.	ang. Kommandant- og Detachementskommandørforretningerne m. v. paa Munkholmens Fæstning	639

1892				Side.
8	Oktbr.	Res.	om Betingelser for Statsbidrag til det frivillige Skyttervæsen	713
24	—	Res.	ang. Afholdelse af Styrmandsexamen ved Sømilitære Korps	724
29	—	Res.	ang. Ansættelsen af Docenterne ved Krigsskolen	726
19	Novbr.	Res.	om, at Generalstabens Stabssergeanter skal benævnes Stabsfanejunkere	770

Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.

1892				
14	Mai.	Res.	om Love og Pensionsregler for Folkepensionskassen „Glitne“	437
19	Novbr.	Res.	om Love for Arne Fabrikers Pensionskasse	770
3	Decbr.	Skr.	om geistlige Enkepensioners endelige Bortfalden ved nyt Ægteskab	785
12	—	Res.	om, at Officerer i Marinens Sanitet skal sikre sine Enker Pension	799
23	—	Cirk.	ang. de for Udbetalingen af Lodspensioner fornødne Attester	815

Politivæsen.

1892				
2	Jan.	Res.	om Politivedtægter for Hurdals Herred	221
2	—	Res.	om Bestyrelse af Kristiania Politiinspektørembede ved en Konstitueret	223
15	—	Res.	om Politivedtægter for Hønefos	228
30	—	Res.	om Do. for Drøbak	238
19	Marts.	Res.	om Do. for Hof Herred, Hedemarkens Amt	294
9	April.	Res.	om Do. for Skjerstad Herred	369
9	—	Res.	om Do. for Bodø Herred	370
9	—	Res.	om Do. for Evenes Herred	370
7	Mai.	Res.	om Do. for Beieren Herred	421
14	—	Res.	om Tillæg til Politivedtægt for Vardø	435
14	—	Res.	om Politivedtægter for Grue Herred	435
28	—	Res.	om Gage for et 9de Politifuldmægtigembede i Kristiania m. m.	448
28	—	Res.	om Lønstillæg og Kontorholdsgodtgj. for Politimesteren i Tromsø	449
4	Juni.	Res.	om Politivedtægter for Aasnes Herred	484
4	—	Res.	om Do. for Røros Bergstad	484
4	—	Res.	om Do. for Røros Herreds Landsogn	485
27	—	Res.	om Do. for Hølands Herred	549
14	Juli.	Res.	ang. Bøder og Konfiskationsbeløb i Molde	596
27	—	Res.	om Forandring i Vedtægt ang. Adgangen til at benytte Torvene m. m. i Kristiania	602

1892				Side.
31	Aug.	Res.	om Politivedtægter for Birkenes Herred	669
31	—	Res.	om Do. for Orkedalens Herred udenfor Orkedalsøren og om Do. for dette Strandsted	669
31	—	Res.	om Do. for Hemnæs Herred	670
31	—	Res.	om Do. for Tromsø	670
12	Septbr.	Res.	om Do. for Brandval Herred	684
12	—	Res.	om Do. for Skien	684
24	—	Res.	om Do. for Sørfoldens Herred	709
16	Novbr.	Skr.	ang. Udgifter ved Transport til Fængslet af Personer, anholdte for Gadeuorden	761
2	Decbr.	Res.	om Politivedtægter for Oddernes Sogn	780
3	—	Res.	om Do. for Gravens Herred	783
23	—	Res.	om Politivedtægter for Saltdalens Herred	811

Post- og Telegrafvæsen*).

1892				
15	Jan.	Res.	om, at Flekkefjords Postmesterbestilling skal fraskilles Telegrafexpeditionen sammesteds	229
15	—	Cirk.	om Underholdelse af Postaabnerier	229
11	Febr.	Cirk.	om Forandr. i Postreglementet	254
16	Marts.	Cirk.	om Underholdelse af Postaabnerier m. m.	293
19	—	Skr.	om Portofrihed for tjenstlige Meldinger til Telegrammers Afsendere eller Adressater	299
23	—	Cirk.	ang. Tillæg til og Forandr. i Postreglementet	306
31	—	Skr.	om, at adjungerede Lensmænd er berettigede til at attestere Portofrihed	308
2	April.	Cirk.	om Underholdelse af et Postaabneri	367
9	—	Res.	ang. Assurancegebyret for Breve og Postpakker med angiven Værdi til Udlandet	373
20	—	Cirk.	om Forandr. i Postreglementet	379
22	—	Res.	om Portofrihedsattestationsret for forsk. Funktionærer	379
7	Mai.	Res.	om Portoen til Lande udenfor Postforeningen	422
14	—	Res.	om Lønningsregulativ for Telegrafetaten	437
18	—	Cirk.	om Forandr. i Postreglementet	442
27	—	Skr.	om Portofrihed for Regninger fra faste Sagkyndige m. H. t. medicinske Spørgsm. under strafferetslige Undersøgelser	446
28	—	Res.	om Gebyr for Postopkrævningspakker til Tyskland og fjernere Lande	449
28	—	Res.	ang. Nettogagen og Kontorholdsgodtgjørelsen for Drammens Postmesterembede	450
3	Juni.	Res.	om særskilte Bestemmelser ang. Postforbindelsen mellem Norge og Sverige	451

*) Se ogsaa under Traktater.

1892				Side.
3	Juni.	Expeditionsreglement for Udvexling af Postforsendelser mellem Norge og Sverige		459
3	—	Cirk.	ang. Forstaaelsen af Postreglementets Kap. XVII § 7	470
9	—	Cirk.	ang. de paa Wienerkongressen gjorte Forandringer i de internationale Postkonventioner	491
11	—	Res.	om Forholdet for Opkrævning af den almindelige Postkonventions Taxter i Britisk Indien	501
17	—	Cirk.	om Adg. til at hefte Postopkrævning paa rekommanderede Forsendelser til og fra Italien m. fl. Lande m. v.	504
18	—	Res.	ang. Lønninger m. v. vedk. Postvæsenet	509
27	—	Res.	ang. Alderstillæg for Budene ved Stavanger og Trondhjems Postkontorer	552
30	—	Cirk.	ang. Adgang til Tilbagesendelse og Adresseforandring i Forbindelsen med de dansk vestindiske Øer, m. m.	564
5	Juli.	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Portofrihed for en Sparebank	565
5	—	Skr.	ang. Portofrihed for Amtsagronomers Brevvexling	566
5	—	Cirk.	om Underholdelse af Postaabnerier m. m.	566
6	—	Lov	indeh. Forandringer i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888	584
13	—	Cirk.	om, at Brevkort ikke kan sendes til Lande udenfor Verdenspostforeningen, m. m.	594
23	—	Cirk.	om Forandring i Postreglementet m. m.	599
27	—	Res.	om Portofrihedsattestationsret for forsk. Funktionærer	610
27	—	Res.	om Portoen af indenrigske Postanvisninger og Postopkrævningspakker	610
29	—	Cirk.	om Forandringer i Postreglementet	611
8	Aug.	Cirk.	om, at flydende og fede Sager m. m. ikke længer kan befordres som Vareprøver med Brevposterne til Tasmania	634
24	—	Skr.	ang. Spørgsmaal om Portofrihed for et Værk for Brevvexling ang. det i L. 14 Juni 1884 paabudte Garantifond	660
2	Septbr.	Cirk.	om Tillæg til Postreglementet m. m.	681
16	—	Res.	om Portofrihedsattestationsret for forsk. Funktionærer	701
20	—	Cirk.	om Forandringer i Postreglementet	706
23	—	Cirk.	om Underholdelse af Postaabnerier	708
17	Oktbr.	Cirk.	ang. Forstaaelsen af Postreglementets Kap. XIII § 7, 3die Passus, m. m.	720
29	—	Cirk.	ang. Adg. til Tilbagesendelse og Adresseforandring i Forbindelsen med Portugal	727
½	Novbr.	Cirk.r	ang. nye reglementariske Bestemmelser vedk. Tidender og Tidsskrifter i Postabonnement	733
17	—	Cirk.	ang. Befordring af fede og flydende Sager m. m. som Vareprøver til Nicaragua	765
17	Decbr.	Cirk.	om Underholdelse af Postaabnerier samt om nogle Spørgsmaal vedk. Blade i Postabonnement	806

1892 Side.
31 Decbr. Cirk. ang. Underholdelse af Postaabnerier m. m. . . . 820
Tillægsfortegnelse over Postanstalter 835
Fortegnelse over Telegraf- og Telefonstationer 840

Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.

1892
2 Jan. Res. om midlertidig Bestyrelse af Statsadvokatembeder m. m. 222
5 Febr. Res. om visse Bevillingers Meddelelse af Justitsdepartementet 242
19 Marts. Res. ang. Besættelsen af Magistratsembeder 297
8 April. Cirk. om Opførelse i Panteregistret m. m. af Eiendomsparceller af liden Værdi 368
9 -- Res. om Lønninger til Lensmændene i Strinden og Malvik 371
9 — Res. om Fordelingen af Kontorholdsgodtgjørelsen til Statsadvokaterne 371
7 Mai. Res. ang. Magistratsforretningerne i Ladestedet Skudenæshavn 422
21 — Res. om Omregulering af Karmsund og Hesby samt Ryfylke Sorenskriverier 443
28 — Res. ang. Kontorholdsgodtgj. for Sorenskriveren i Søndre Hedemarken 449
28 — Res. om Nedsættelse af Afgiften af Fogedgaarden i Hardanger og Voss 449
4 Juni. Grundlovsbestemmelse ang. Forandr. i Grundlovens § 92 470
4 — Res. om Forhøielse af Kontorholdsgodtgjørelsen for Kragerø Byfogedembede 485
27 — Res. ang. Magistratsforretningerne i Ladestedet Sogndal . 551
27 Juli. Res. om Gager og Kontorholdsgodtgjørelser for Sorenskriveren i Karmsunds Sorenskriveri og for Do. i det omregulerede Ryfylke Do. 609
12 Septbr. Res. om fast Besættelse af 10de og 11te Assessorembede i Kristiania Byret 700
24 — Res. ang. Gagen for Stiftamtmanden i Kristiansand . . 709
5 Novbr. Skr. ang. Udgifterne ved Hjælpestednevidnernes Budsendelse m. m. 732
12 Decbr. Res. om, at Opreisningsbevillinger bliver at meddele af Justitsdept. 798
17 — Cirk. ang. Regnskaberne over de ved Lovene om Underholdningsbidrag foranledigede Udgifter 805
23 — Res. om Dagliguniform for Lensmænd 814

1892

Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.

				Side.
19	Febr.	Res.	om Salg af Klokkergaarden i Stange m. m.	259
19	—	Res.	om Protokoller for Dissentermenigheder m. m.	260
4	Marts.	Res.	om Tilladelse til Benyttelse af en Salmebog paa Landsmaalet	280
4	—	Cirk.	ang. Dissentermenigheders Protokoller m. m.	280
14	—	Res.	om Embedsgaard for den resid. Kapellan i Nes, Øvre Romerike	286
14	—	Res.	om Salg af Klokkergaarden i Tysnes m. m.	287
9	April.	Res.	ang. Lønnen for Præsten ved Oslo Hospital	371
22	—	Res.	om Salg af Bodø Præstegaard	379
30	—	Res.	om Bevilgninger af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond	405
20	Juni.	Skr.	ang. Udmeldelse af Statskirken	532
4	Juli.	Skr.	ang. Dissentermenigheders Protokoller	565
6	—	Lov	indeh. Forandr. i L. 14 Juni 1880 om Embedsmænds Troesbekjendelse	582
6	Aug.	Res.	om Ansættelse af en Kaldskapellan i Drøbak Sognekald	634
29	Septbr.	Skr.	om, til hvilken Præst Udmeldelse af Statskirken skal foregaa, m. m.	710
21	Oktbr.	Skr.	ang. Skydsgodtgj. for en Sognepræst, der tillige er Provst, i Anl. af Indvielse af en Kirke udenfor hans Provsti	723
3	Decbr.	Res.	om Undervisningen af Konfirmanderne fra Austreim og Fedje Annexsogne i Lindaas Præstegjeld	783
16	—	Skr.	ang. de Oplysninger, der maa afgives ved Udmeldelse af Statskirken, m. m.	803
20	—	Skr.	ang. det i Dissenterlovens § 2 foreskrevne Løfte af Dissentermenigheders Præster eller Forstandere	810

Retten.

1892

11	Jan.	Skr.	om Trækning af Varamænd til Tjenstgjøring ved Lagmandsthingene for Smaalenenes, Bratsbergs og Nedenes Lagsogne	227
26	—	Skr.	om Do. for Akershus, Kristians og Hedemarkens Do.	232
27	—	Skr.	om Do. for Bergenhus og Romsdals Do.	234
9	Febr.	Skr.	om Do. for Nordlands Do.	246
19	—	Res.	ang. Bythinget i Stavanger	266
23	Marts.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Forligelseslovens § 11, sidste Punktum	306
21	Mai.	Res.	ang. Bythinget i Sarpsborg	444
4	Juni.	Lov	om Forkyndelse, Varsler i civile Sager m. m.	471

1892				Side.
14	Juni.	Reſ.	ang. Juſtitsſekretærforretningerne ved Bergens Overret	596
21	Oktbr.	Reſ.	ang. Lagmandsthingene i Tromsø Lagſogn . . .	721
29	—	Reſ.	ang. Bekjendtgjørelſen af Berammelſer af de alm. Sage- og Skattethinge	726
9	Decbr.	Reſ.	ang. Lagmandsthingene for Kriſtians Lagſogn . .	786
9	—	Skr.	om, hvorvidt en Dommer kan vægre ſig ved under en civil Sag at irettelægge Dokumenter for Sagens Parter	787
12	—	Reſ.	om Forſkrifter ang. Stevnevidners og Polititjeneſtemænds Edfæſtelſe og Pligter m. H. t. Forkyndelſer m.m.	788
12	—	Cirk.	ang. befalede Sagføreres Reiſer til Retsmøder . .	799
12	—	Skr.	ang. Legitimationer ligeoverfor Pantebogsføreren for Huseiere i et Ladeſted	800

Skatter og Afgifter.

1892				
2	Jan.	Reſ.	om Forandr. i Ligningsregler for Arendal . . .	222
4	—	Skr.	ang. Beſkatning af Indtægt af Skovdrift m. m. .	223
6	—	Skr.	ang. Forſtaaelſen af Landſkattelovens §§ 35 og 33	224
19	—	Reſ.	om Tillæg til og Forandr. i Ligningsregler for Risør	230
19	—	Reſ.	om Tillæg til Do. for Larvik	230
19	—	Reſ.	om Tillæg til og Forandr. i Do. for Lillehammer .	230
26	—	Reſ.	om Do. i Do. for Hamar	233
30	—	Reſ.	om Do. i Do. for Kriſtianſand	239
5	Febr.	Plak.	om Refuſion for Udgifter til Veivæſenet	240
5	—	Reſ.	om Forandr. i og Tillæg til Ligningsregler for Mandal	242
8	—	Skr.	ang. Eiendomsſkattens Fordeling	244
9	—	Skr.	ang. Beſkatning af Stenbrud	247
12	—	Reſ.	om Forandr. i og Tillæg til Ligningsregler for Farſund	257
12	—	Reſ.	om Do. i Do. for Stavanger	257
12	—	Reſ.	om Forandr. i Do. for Gjøvik	257
12	—	Reſ.	om Do. i Do. for Sandnes	257
15	—	Skr.	ang. Forſt. af forſk. af Skattelovens Beſtemmelſer	258
19	—	Reſ.	om Forandr. i og Tillæg til Ligningsregler for Brevik	267
26	—	Reſ.	om Do. i Do. for Namsos	268
23	Marts.	Reſ.	om Skatteyedtægter for Stavanger	300
8	April.	Cirk.	ang. Eiendomsparceller af liden Værdi	368
20	—	Reſ.	om Forandr. i Ligningsregler for Kongsvinger . .	378
23	—	Skr.	ang. Ligningskommiſſionens Anſættelſe af Jordeiendommes Værdi	391
25	—	Skr.	ang. Anſættelſen af Skatteklaſſen efter Landſkattel. § 35, naar flere Perſoner i Fællesſkab eier en Eiendom	398
26	—	Skr.	ang. Opkrævningen af den ſaakaldte Stokketold . .	399
4	Juni	Skr.	ang. Forſtaaelſen af Landſkattelovens § 25 (Byſkattelovens § 17) Litr. h	489

1892			Side.
18	Juni.	Kundgj. ang. mindre Skatter og Afgifter til Statskassen	507
18	—	Res. om Forandringer i og Tillæg til Ligningsregler for Levanger	509
29	—	Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune	554
29	—	Kundgj. ang. Toldafgifter samt Afgifter af Brændevins- og Malttilvirkningen indtil 15 Juli 1892	563
4	Juli.	Skr. ang. Fortolkningen af Landskattelovens § 60	565
14	—	Kundgj. ang. Toldafgifter samt Afgifter af Brændevins- og Malttilvirkningen indtil 31 Juli 1892	594
30	—	Skr. ang. den Arbeidere ved Værk eller Brug, der bekoster egen Skole, tilkommende Frihed for en Del af Herredsskatten	621
6	Aug.	Kundgj. ang. Toldafgifter fra 1 Aug. 1892	631
6	—	Kundgj. ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning fra 1 Aug. 1892	631
6	—	Kundgj. ang. Indtægtsskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1 Juli 1892 til 30 Juni 1893	631
16	Septbr.	Skr. ang. Beregningen af Afgiften til Havnefondet af en Blanding af Tran og mineralsk eller vegetabilsk Olie	702
17	—	Cirk., hvorved omsendes Blanketter til Selvangivelse til Ansættelse af Formue og Indtægt ved Udskrivning af Indkomstskat til Staten	703
3	Oktbr.	Cirk. ang. Anvendelsen af Skattekundgjørelsens §§ 2 og 6	711
4	—	Res. om Forandr. i Ligningsregler for Kristiansand	712
5	—	Skr. om, hvorvidt Skatter skal fradrages i den for en Skatyder opførte Bruttoindtægt	712
18/21	Novbr.	Kapitulstaxter for 1892	766
19	—	Res. om Forandr. i Ligningsregler for Sandefjord	770
21	—	Skr. om, hvorvidt Embeds- og Ombudsmænd pligter at betale Skat af deres Embeds- og Ombudsgaarde	771
22	—	Cirk. ang. Forstaaelsen af nogle Bestemmelser i Statsskattekundgjørelsen og Loven af 29 Juni 1892	771
24	—	Cirk. ang. Pligt for Lensmænd til uden Godtgj. at publicere Bekjendtgjørelser vedk. Udskrivning af Statsskat m. m.	772
1	Decbr.	Cirk. ang. Anvendelsen af Bestemmelserne i Skattel. 29 Juni 1892 § 9, tredie Passus	779
1	—	Skr. vedk. Ansættelsen af Indtægt af Handel	780
2	—	Skr. ang. Ligningsprotokollens Indretning	781
3	—	Res. om Ligningsregler for Hønefos	784
9	—	Res. om Forandr. i og Tillæg til Do. for Kragerø	787
9	—	Res. om Tillæg til Do. for Florø	787
9	—	Res. om Forandr. i Do. for Namsos	787
13	—	Cirk. ang. Stedet for Skatskrivning af Udlændinge samt ang. Opgave over udenbygdsboende Skatyderes Formue i og Indtægt af fast Eiendom m. v.	802

1892				Side
16	Decbr.	Ref.	om Forandring i Ligningsregler for Egersund . .	803
16	—	Skr.	om, hvorvidt en Skattekommissær kan være Medlem af en Ligningskommission	804
16	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Skattelov af 29de Juni 1892 § 5, sidste Passus	804
17	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af samme Lovbestemmelse . . .	805
19	—	Skr.	ang. forskjellige Skattespørgsmaal	809
19	—	Skr.	om, hvorvidt Øl- og Brændevinsafgift efter de kommunale Skattelove skal fradrages den Skattepligtiges Bruttoindtægt	809
19	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 41 i den kommunale Landskattelov samt af Skattekundgjørelsens § 2 . . .	809
19	—	Skr.	ang. forskjellige Skattespørgsmaal	809
23	—	Ref.	om nye Ligningsregler for Holmestrand	812
23	—	Ref.	om Do. for Vardø	812
23	—	Ref.	om Forandringer i Do. for Vadsø	813
23	—	Ref.	om Forandringer i og Tillæg til Ligningsregler for Larvik	814
28	—	Skr.	ang. Gyldigheden af en Herredsstyrelses Beslutning om, at en Sparebank ikke skal ilignes Skat . . .	817
29	—	Skr.	ang. Anvendelsen af Skattelov af 29de Juni 1892 § 9	818
30	—	Skr.	ang. forskjellige Skattespørgsmaal	818
31	—	Skr.	om Anvendeligheden af en Bestemmelse vedk. Udlændinge i den kommunale Landskattelovs § 35 ogsaa for Statsskattens Vedk.	820
31	Decbr.	Skr.	ang. det Tilfælde, at en Skatyder var udeladt i den Skattekommissæren fra en Ligningskommission tilstillede Udskrift af Skatteligningen	820

Skole- og Undervisningsvæsen.

1892				
9	Jan.	Skr.	ang. de i et Herred indflyttede Veiarbeideres Børns Ret til Undervisning i Folkeskolen	226
11	—	Skr.	om, hvorvidt en Bestemmelse i en Skoleplan var hjemlet i Skoleloven	226
11	—	Skr.	ang. Ledelsen af Byggearbeider for Skolevæsenet .	227
20	—	Skr.	om Indhentelse af vedk. Kredses Erklæring i Anledning af Andragende om Folkeskolens Ordning efter Byskolelovens Bestemmelser for en Del af et Herred	231
29	—	Skr.	ang. Beregning af den lovbefalede Skoletid for en Kreds	238
5	Febr.	Skr.	ang. Folkeskolelæreres Alderstillæg	242
11	—	Skr.	ang. nogle Spørgsmaal vedk. Skolraadet og Skolestyret	254

1892				Side
19	Febr.	Skr.	om en Kommunestyrelses Berettigelse til at oprette en Lærerindepost istedetfor en af Skolestyret foreslaaet Lærerpost	267
23	—	Skr.	om, at Børn, i hvis Hjem der er Spedalske, ikke bør tillades at søge Skole	267
26	—	Res.	om Forandring i Reglement for Examen artium	268
27	—	Skr.	ang. Anvendelsen af Landsskolelovens § 20, 2det Led	278
2	Marts.	Skr.	om, hvorvidt Medlemmer af Formandskabet kan undslaa sig for at modtage Valg som Medlemmer af Skolestyret, m. m.	279
7	—	Skr.	om, hvorvidt Departementet kan forandre Kredsreguleringen	284
11	—	Skr.	om, at det ikke er nødvendigt at ansætte Folkeskolelærere for en Kreds, saalænge samtlige Husfædre foretrækker at benytte Privatlærere	285
14	—	Skr.	om, hvorvidt Lærere, der først har valgt Aflønning efter de ældre Lovregler, senere kan gaa over til Aflønning efter den nye Skolelov	293
25	—	Skr.	om Adgang til ved Landsskoler med større Lærerpersonale at oprette Lærerraad	306
9	April.	Skr.	om, hvorvidt en Lærerpost kan bestyres for Lærerenkens Regning	375
9	—	Skr.	om Forpligtelse for en Folkeskolelærer til at overtage Undervisningen i Sløjd	376
9	—	Skr.	om Adgang til fornyet Behandling af en Kredsbeslutning ang. Anvendelsen af legemlig Straf i Kredsens Skole	376
9	—	Skr.	om, hvorvidt en tyvsdømt Person kan være Medlem af Tilsynsudvalget	376
23	—	Res.	om Forandring i Reglement for Middelskolens Afgangsexamen	390
29	—	Skr.	ang. forskjellige Spørgsmaal vedk. Fortsættelsesskoler	402
29	—	Skr.	om, at Kongelig Approbation ikke er nødvendig paa Kommunebestyrelsens Fastsættelse af Lønningsvedtægt	402
29	—	Skr.	ang. visse Udgifter ved Fortsættelsesskoler	402
30	—	Res.	om Lønningsregulativ for Seminarbestyrere og Seminarlærere	404
3	Mai.	Skr.	ang. Lovligheden af et Skolestyres Beslutning ang. Skoletiden	420
12	—	Skr.	ang. Adgangen til Nedsættelse af en Lærerlønning	431
12	—	Skr.	vedk. Forholdet mellem Brugsskoler og Kredsskoler	432
12	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Landsskolelovens § 40, 2det Led	432
12	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af samme Lovs § 42, første Punktum	433
12	—	Skr.	om, hvorvidt en resid. Kapellan er forpligtet til efter Biskopens Valg at fungere som Medlem af en Bys Skolestyre	433

1892				Side
14	Mai.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Landsskolelovens § 10 jfr. § 58	441
21	—	Skr.	ang. Fremgangsmaaden ved Udligning af en Skolekreds's Udgifter til Udvidelse af Skolelokalerne . .	444
3	Juni.	Skr.	ang. det i Seminarlovens § 17 omhandlede Gebyr .	469
4	—	Lov	indeholdende Forandringer i Lov af 8de Juni 1881 om abnorme Børns Undervisning	483
4	—	Cirk.	om Ikrafttræden af Landsskolelovens § 26 og Byskolelovens § 28	487
4	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Landsskolelovens § 42, 2det Pasus	488
4	—	Skr.	ang Forstaaelsen af § 7 i Lov om Abnormes Undervisning	489
9	—	Skr.	ang. Børns Gjensidden paa Skolen m. m. . . .	490
11	—	Skr.	ang. Læreres Ret til fri Skyds eller Skydsgodtgjørelse	501
17	—	Skr.	om, hvorvidt der er Adgang til at fritage en Kreds for Udgifter ved Skolehuses Opførelse m. v. i andre Kredse	504
18	—	Res.	om Godkjendelse af en af Dr. A. Chr. Bang udgiven Kirkehistorie som Lærebog i Folkeskolen . .	509
27	—	Res.	om Godkjendelse af en af Overlærer O. Jensen udgiven Forklaring som Do.	551
27	—	Skr.	om, at der ikke er Adgang til uden Nødvendighed at lade fuldstændige Folkeskolelærerposter betjene af Konstituerede	552
6	Juli.	Lov	indeh. Forandring i Lov om Folkeskolen paa Landet	572
6	—	Lov	indeh. Forandring i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne	572
6	—	Lov	om Udstrækningen af Børns Ophold i Opdragelsesanstalter	573
6	—	Skr.	ang. Andragender om Statsbidrag efter Skolelovens § 38	592
13	—	Skr.	ang. Anvendelsen af Landsskolelovens § 40, 2det Led	593
14	—	Res.	ang. forskjellige Lønninger og Lønstillæg paa Universitetets Budget	595
14	—	Res.	om Godkjendelse af en af Sognepræst Thv. Klaveness udgiven Forklaring som Lærebog i Folkeskolen . .	596
15	—	Skr.	ang. Udgifterne ved Ombygning og Vedligeholdelse af Skolehuse	597
16	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Landsskolelovens §§ 39 og 40	598
26	—	Skr.	ang. den Skolestyret efter Skolelovens § 57 paahvilende Tilsynspligt	600
27	—	Res.	om Godkjendelse af M. Troans Kirkehistorie som Lærebog	603
3	Aug.	Skr.	ang. Adgangen til at ordne Landsskoler efter Byskoleloven	629

1892				Side
3	Aug.	Skr.	om Adgang til at optage huslig Økonomi som Fag i Folkeskolens frivillige Undervisning	630
10	—	Skr.	om Afstemning i et Skolestyre ang. Besættelse af Lærerposter	638
31	—	Res.	om Godkjendelse af O. W. Hoffs Kirkehistorie som Lærebog	677
20	Septbr.	Cirk.	ang. hospiterende Elever ved Seminarierne	705
21	—	Skr.	ang. Beregningen af Kostholdsgodtgjørelsen for en under den ældre Skolelov ansat Lærer, der har valgt Aflønning efter de ældre Regler	707
30	—	Skr.	om, hvorvidt der i Skoleplanen kan gives Lærere Myndighed til indtil videre at udvise Børn af Skolen	711
26	Oktbr.	Skr.	ang. Kredsmøder samt ang. Valg af Tomt for Skolehuse	725
5	Novbr.	Res.	om Godkjendelse af en af Biskop Laache udgivet Forklaring som Lærebog i Folkeskolen	732
12	—	Skr.	om, at en Mand, der for et Aar ikke var ilagt Skat, ikke var stemmeberettiget ved et i samme Aar afholdt Kredsmøde	733
22	—	Skr.	ang. Forkyndelse af Bøder, forelagte af et Skolestyre	771
12	Decbr.	Res.	ang. „Fundatsskolerne" i Bergen	788
24	—	Skr.	ang. Adgang til at vælge Personer, bosatte udenfor Kommunen, til Medlemmer af Tilsynsudvalg og Skolestyre	816
31	—	Skr.	ang. Anvendeligheden i et Tilfælde af Loven om Abnorme	819

Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.

1892				
14	Marts.	Res.	om Overladelse til almindelig Benyttelse af nogle Bielve til Nidelven i Nedenes	292
14	—		Brugsregler for Sjøstrands Bygdealmenning i Sogn	293
14	—		Brugsregler for Fejos Do. i Do.	293
19	—	Res.	om Reglement for Porsgrunds Bro.	296
23	—	Res.	ang. Indretninger til Gjennemgang for Virket i Nybrofosdammen ved Kongsberg	303
30	April.	Res.	om Afgift paa Tømmer i Vasdragene i Tinn m. v.	405
28	Mai.	Res.	om Reglement af Færdsel og Flødning i det kanaliserede Vasdrag mellem Strengen og Ulefos	447
11	Juni.	Res.	om Afgift af Fartøier i Vasdraget mellem Ulefos og Dalen i Laardal	500
16	—		Brugsregler for Fjærlands Bygdealmenning i Sogn	504
31	Aug.	Res.	om Statuter for Nedre Laugens Fællesflødningsforening	665
21	Oktbr.	Res.	om Forandring i Taxterne for Vandak—Nordsjø-	

1892				Side
			Kanalen	722
29	Oktbr.	Res.	om Afgift af Trælast i Songeelven i Frolands Herred	726

Sparebanker.

1892				
12	Jan.	Res.	om ny Plan for Ringsaker Sparebank	227
12	—	Res.	om Do. for Gols Do.	228
26	—	Res.	om Do. for Hole Herreds Do.	232
26	—	Res.	om Do. for Fitje Do.	232
26	—	Res.	om Plan for en Sparebank i Strands Herred . .	233
19	Febr.	Res.	om Do. for en Do. i Sande Herred, Stavanger Amt	266
19	—	Res.	om ny Plan for Ytre Holmedals Sparebank . . .	266
19	—	Res.	om Do. for Bjerkreims Sogn Do.	266
19	—	Res.	om Do. for Skjebergs Præstegjælds Do.	267
19	—	Res.	om Do. for Aasens Do.	267
4	Marts.	Res.	om Do. for Ramnæs Do.	280
4	—	Res.	om Do. for Frostens Do.	280
14	—	Res.	om Forandring i Planen for Nes Sogns Do. . .	292
19	—	Res.	om ny Plan for Egersunds Do.	298
19	—	Res.	om Plan for „Berger Sparebank"	298
5	April.	Res.	om ny Plan for Modums Do.	367
5	—	Res.	om Do. for Skoger Do.	367
20	—	Res.	om Do. for Eidsvolds Do.	378
20	—	Res.	om Do. for Indvikens Do.	378
20	—	Res.	om Do. for Løitens Do.	378
3	Mai.	Res.	om Do. for Holme, Halsaa og Hartmarks Forenings-bank	420
18	—	Res.	om Do. for Risør Sparebank	442
21	—	Res.	om Do. for Bærums Do.	444
21	—	Res.	om Forandring i Planen for Bremnes Do. . . .	444
27	—	Res.	om ny Plan for Hakedalens Sparebank.	446
1	Juni.	Res.	om Forandr. i Planen for Tromø Sogns Do. . .	451
1	—	Res.	om ny Plan for Haus Do.	451
11	—	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887	498
11	—	Res.	om ny Plan for Kristiania Haandværkeres Sparekasse	500
21	—	Res.	om Do. for Vaale Sparebank	533
6	Juli.	Res.	om Do. for Klæbu Do.	592
4	Aug.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sparebankslovens § 2 c. . .	630
5	—	Res.	om Plan for en Sparebank i Sundalen m. m. . .	630
5	—	Res.	om ny Plan for Ringerikes Sparebank	630
9	—	Res.	om Do. for Hafslo Sparebank og Laaneindretning	637
12	—	Res.	om Do. for Stjørdalens Sparebank m. m. . . .	638
15	—	Res.	om Do. for Eggedals Do.	639
19	—	Res.	om Do. for Vaagans Sogns Do.	641

1892				Side
23	Aug.	Ref.	om Forandring i Planen for Vinger Do. . . .	660
13	Septbr.	Ref.	om Do. i Do. for Aasnes Do.	701
13	—	Ref.	om ny Plan for Herø Do.	701
13	—	Ref.	om Forandringer i Planen for Haugesunds Do. . .	701
13	—	Ref.	om Fordeling af Skatten af Aas Sparebank . . .	701
23	—	Ref.	om ny Plan for Sandeherred Sparebank	708
30	—	Ref.	om Do. for Ulnæs—Svenæs Sparebank	710
30	—	Ref.	om Do. for Udenæs Sogns Laaneindretning og Sparebank	710
4	Oktbr.	Ref.	om Do. for Flekkefjords Sparebank	712
7	—	Ref.	om Do. for Nittedalens Do.	712
7	—	Ref.	om Do. for Sems Præstegjelds Do.	712
14	—	Ref.	om Do. for Urskogs Do.	718
14	—	Ref.	om Do. for Ivelands Do.	719
22	—	Ref.	om Forandringer i Planen for Hegdehougens Sparebank	723
1	Novbr.	Ref.	om Plan for en Sparebank i Vega Herred . . .	728
16	—	Ref.	om ny Plan for Sigdals Sparebank	761
16	—	Ref.	om Do. for Sunnelvens Do.	761
6	Decbr.	Ref.	om Do. for Fjære Sogns Do.	785
23	—	Ref.	om Do. for Andebu Do.	815
28	—	Ref.	om Do. for Kristiansunds Do.	817
28	—	Ref.	om Do. for Diestad Sogns Do.	817
28	—	Ref.	om Forandringer i Planen for Ekers Do. . . .	817

Sportelvæsen.

1892				
28	Jan.	Skr.	ang. Godtgjørelse for Læger som Sagkyndige under strafferetslige Undersøgelser	234
4	Febr.	Skr.	om, at Gebyr for Udlaan af Dokumenter ved Overretten ikke bliver at beregne	240
14	Marts.	Ref.	om forhøiet Godtgjørelse for Stevnevidnerne i Skien for Tilsigelser i offentlige Sager	287
14	—	Ref.	om Do. for Stevnevidnerne i Kragerø	287
5	April.	Skr.	om, hvorvidt en Distriktslæge tilkom Betaling for en Erklæring til Benyttelse under retslig Efterforskning	368
8	Juni.	Skr.	ang. Erlæggelsen af Betalingen til Lensmænd for Revision m. v. af Brandtaxtforretninger	490
23	Decbr.	Skr.	om, at der ikke tilkommer Lensmænd Godtgjørelse for Udlæggelse af de i § 8 i Lov af 29de Juni 1892 omhandlede Blanketter til frivillig Selvangivelse	815

Statskassen, Statens Eiendomme.

1892
31 Marts. Cirk. om Beregning af Efterskuds eller Rentesrenter af Statskassens udestaaende Fordringer 308
1 April. Res. om Optagelse af et Statslaan 367
27 — Cirk. om Tilbagekaldelse af Bemyndigelse til Indkjøb for Statskassens Regning af Jernbaneaktier 400

Stempelvæsen.

1892
23 April. Kundgjørelse om Afgift af stemplet Papir m. v. . . . 388
27 Juli. Skr. om, at Udfigelser efter Odelslovens § 20 ikke er stempelpligtige 610
12 Septbr. Skr. om, at Autorisationer for Sagførere i Finmarken kan skrives paa ustemplet Papir 700
12 — Skr. ang. Beregning af Stempelafgiften af et Skjøde . . 700

Storthinget, Stemmeret.

1892
3 Juni. Skr. vedk. de aarlige Berigtigelser af Mandtallet . . . 470

Sverige.

1892
22 April. Skr. om, hvorvidt en Vare skulde ansees for svensk Tilvirkning 379
3 Juni. Res. om, særskilte Bestemmelser ang. Postforbindelsen mellem Norge og Sverige 451
3 — Expeditionsreglement for Udvexling af Postforsendelser mellem Norge og Sverige 459
7 — Skr. om, hvorvidt en Vare skulde ansees som svensk Tilvirkning 490
19 Decbr. Skr. ang. Tilbagesendelsen af en sindssyg svensk Arbeider 808

Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.

1892
26 Febr. Res. om Reglement for Styrmandsexamen og Skipperexamen 268
9 Marts Skr. vedk. Forhyring af Sømænd 284
19 — Res. om Certifikater for Dampskibsmaskinister 299

1892				Side
25	April.	Skr.	ang. Adgang til at optage Forhør i Anledning af Tvist om Lodsbetaling	398
29	—	Res.	om Taxtreglement for Benyttelse af Fiskebryggen i Mandal	401
30	—	Res.	om Lønninger ved Fyrvæsenet	418
28	Mai.	Lov	om Forandring i Lov af 29de Juni 1888 om Skibsmandskabers Mønstring m. v.	446
14	Juni.		Telegram om, at der i Havnekommissionen kan indvælges dertil villige Medlemmer af Formandskab eller Repræsentantskab	503
21	—		Taxtregulativ for Toldvæsenets Brygge i Sannesund	532
23	—	Skr.	ang. Beregningen af Drægtigheden af et med midlertidigt Nationalitetsbevis gaaende Fartøi	533
6	Juli.	Res.	om forskjellige Lønninger ved Havnevæsenet	591
6	—	Res.	om Forhøielse af Maximum af Pensioner af Lodsunderstøttelseskassen	592
31	Aug.	Res.	om Forandring i Planen for Vardø Sømandsskole	679
26	Septbr.	Skr.	ang Godtgjørelsen til en Lods i Henhold til Kvarantænelovens § 19	709
3	Novbr.	Skr.	ang. Forpligtelsen til at erlægge Havnefogedpenge	730
3	Decbr.	Res.	om Forandring i Planen for Kristiania Sømandsskole	784
12	—	Res.	om Afholdelse af Styrmandsexamen m. m.	798

Toldvæsen, Ind- og Udførsel.

1892				
23	Jan.	Res.	om Inddragning og Oprettelse af Poster ved Toldvæsenet	232
9	Febr.	Plakat	ang. Forholdsregler ved Indførsel af Heste m. v. fra Danmark	246
12	—	Plakat	ang. Forbud mod Indførsel af Heste m. v. fra Danmark	254
19	—	Res.	om Inddragning af en Toldbetjentpost og Oprettelse af en Toldassistentpost i Kristiansands Tolddistrikt	266
4	Marts.	Plakat	om Forbud mod Indførsel af Heste m. v. fra Tyskland	279
14	—	Res.	om Inddragning af en Toldbetjentpost og Oprettelse af en Toldassistentpost i Stavanger Tolddistrikt	293
29	Marts.	Plakat	om Forbud mod Indførsel af Heste m. v. fra Holland	307
22	April.	Skr.	om, hvorvidt en Vare skulde anses for svensk Tilvirkning	379
23	—	Res.	om Inddragning af en Toldkontrollørpost og Oprettelse af en Toldbetjentpost i Trondhjems Tolddistrikt	389
23	—	Res.	ang. faste Lønninger og Lønstillæg ved Toldvæsenet	389

1892				Side
7	Juni.	Skr.	om, hvorvidt en Vare skulde ansees som svensk Tilvirkning	490
22	—	Skr.	ang. nogle Spørgsmaal vedk. Salg af anholdte og forbrudte Varer	533
27	—	Lov	indeholdende Forbud mod Udførsel af Trævirke m. v. fra Nordlands, Tromsø og Finmarkens Amter	548
27	—	Res.	om Inddragning af et Overtoldbetjentembede og Oprettelse af en Toldassistentpost i Kristiansands Toldistrikt m. m.	552
29	—	Kundgjørelse	ang. Toldafgifter m. m. indtil 15de Juli 1892	563
14	Juli.	Plak.	om Forbud mod Indførsel fra Rusland af Klude og Filler	594
14	—	Kundgj.	ang. Toldafgifter m. m. indtil 31te Juli 1892	594
30	—	Res.	om Toldafgifter fra 1ste Aug. 1892	612
6	Aug.	Kundgj.	ang. Do.	631
10	—	Skr.	ang. Beregning af Tolden paa anholdte og bortauktionerede Varer	638
19	—	Plak.	om Forbud mod Indførsel fra Rusland og Finland af brugt Linned m. v.	641
24	—	Plak.	om Forbud mod Indførsel af Do. fra det tyske Rige	660
26	—	Plak.	om Forbud mod Indførsel af Do. fra Frankrige.	661
27	—	Plak.	om Forbud mod Indførsel af Do. fra Belgien	661
31	—	Provisorisk Anordning	ang. Bemyndigelse for den norske Regjering til at udfærdige Forbud mod Indførsel af Frugt og Grøntsager fra visse Lande	676
31	—	Res.	om Inddragning af et Overtoldbetjentembede og Oprettelse af en Toldbetjentpost i Skiens Toldistrikt m. m.	679
1	Septbr.	Plak.	ang. Forbud mod Indførsel af Frugt og Grøntsager fra Belgien og Danmark	679
1	—	Plak.	ang. Forbud mod Indførsel af Hunde søværts fra russiske Havne ved Nordishavet og det Hvide Hav, samt over Land fra hele Rusland og Finland	680
23	—	Plak.	om Ophævelse af Forbud mod Indførsel af Frugt og Grøntsager samt brugt Linned fra Danmark m. m.	707
31	Oktbr.	Plak.	om Forbud mod Indførsel af Hornkvæg m. m. fra Sverige	727
15	Novbr.	Anordning	om Ophævelse af prov. Anordning om Forbud mod Indførsel af Frugt og Grøntsager	741
15	—	Plak.	om Ophævelse af Forbud mod Indførsel af Haar og Kradsuld fra Rusland m. fl. Lande	742
16	—	Plak.	om Ophævelse af Forbud mod Indførsel af Frugt og Grøntsager fra Belgien	742

Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.

1891
11 Novbr. Overenskomster vedkommende Verdenspostforeningen, nemlig:
Universel Postkonvention 1
Expeditionsreglement til samme 31
Overenskomst angaaende Udvexling af Breve og Æsker med angiven Værdi 94
Expeditionsreglement til samme 108
Overenskomst angaaende Udvexling af Postanvisninger . . 125
Expeditionsreglement til samme 135
Overenskomst angaaende Postinkassationstjenesten. . . . 149
Expeditionsreglement til samme 158
Overenskomst angaaende Udvexling af Postpakker. . . . 167
Expeditionsreglement til samme 184
Overenskomst angaaende Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter ved Postvæseneets Mellemkomst 205
Expeditionsreglement til samme 213
1892
29 Jan. Konvention om Forlængelse af Handels- og Søfartstraktat med Frankrige 235
11 Febr. Konvention om Forlængelse af Handelstraktat med Spanien 247
30 Marts. Overenskomst om Foranstaltninger til Undertrykkelse af Slavehandelen i det Indre af Afrika med tilhørende Deklaration angaaende Toldforholdene i Kongolandene . . 309
3 Juni. Res. ang. de forenede Rigers Vicekonsulat i Bordeaux . 821
15 — Protokoller ang. den i Paris den 20de Marts 1883 afsluttede Konvention om international Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret 821
18 — Overenskomst om Postforbindelsen mellem Norge og Danmark. 516
Expeditionsreglement for Udvexlingen af Postforsendelser mellem Norge og Danmark 524
22 — Skr. om Nederlandenes Tiltrædelse af den internationale Overenskomst om Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter 533
30 — Skr. om Natals Tiltrædelse af den almindelige Postkonvention 564
12 Juli. Skr. om Transwaals Tiltrædelse af den almindelige Postkonvention 593
24 Septbr. Res. om Ikrafttræden af Lov om Straf for ulovlig Indførsel af Skydevaaben og Ammunition til visse Dele af Afrika m. v.. 709
22 Oktbr. Res. ang. Flytning af Stationen for de forenede Rigers Konsulat paa Fidjiøerne 723
22 — Res. om Nedsættelse af Kontorholdsbidraget til Vicekonsulatet i Kiel 723

1892			Side.
23 Novbr.	Skr.	om Tiltrædelse for de Nederlandske Koloniers Vedkommende af den internationale Konvention om Beskyttelse af Telegrafkabler	772
25 —		Tillægsoverenskomst om Postforbindelsen med Danmark	773
1 Decbr.	Skr.	ang. Sveriges Tiltrædelse af den internationale Overenskomst om Postinkassationstjenesten	779
2 —	Res.	om Inddragning af Konsulatet i Christ Church	781

Veivæsen, Jernbaner, Skyds.

1892			
2 Jan.	Res.	om Bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til at approbere reglementariske Bestemmelser for Forretningsordenen inden Styrelsen for Statens Jernbaner	223
15 —	Res.	om nye Regler for Samtrafik mellem Statsbanerne	229
9 Febr.	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Expropriation af Grund til Bygdevei	246
12 —	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Skydsgodtgjørelse for Lensmænd	257
12 —	Skr.	om, hvorvidt en Lensmand kan fordre Godtgjørelse for Regnskabsførsel i Anledning af Vei- eller Broarbeider	258
19 —	Skr.	om, hvorvidt offentlige Tjenestemænd i visse Tilfælde kan benytte et større Antal Norskarle, end der er lagt til Grund ved Beregningen af Regulativet	267
14 Marts.	Res.	om Samtrafikordning mellem danske Jernbanestationer paa den ene Side og svenske og norske Do. paa den anden Side	292
14 —	Res.	om Tillæg til de for Statsbanerne gjældende Fragtregler	292
29 —	Skr.	om Begrændsning af Lensmændenes Reiser i Veivæsenets Anliggender	307
4 Juni.	Res.	om Forandring i og Tillæg til Lønningsregulativ for Funktionærer ved Statsbanerne m. m.	486
23 —	Res.	om Indkjøb for Statens Regning af Ofoten—Luleåbanens norske Del	563
6 Juli.	Lov	om Forandring i Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 m. v. og om Ophævelse af Lov om Landeveislokomotiver af 6te Juni 1863	586
6 —	Res.	om Anlæg af en Jernbane fra Eidanger til Brevik	591
14 —	Res.	om Kontrakt ang. Kristiania Fællesstation	597
31 Aug.	Res.	om Tilladelse til Anlæg af en Jernbane fra Lillesand til Flaksvand	679
8 Oktbr.	Res.	om Skyds- og Diætgodtgjørelse for Funktionærer ved Statens Jernbaneanlæg og i Drift værende Jernbaner	712

1892				Side.
13	Oktbr.	Skr.	ang. Skydsgodtgjørelse for Retstolke, der ikke er Lensmænd, paa Tjenestereiser, der udføres med egne Ren	718
22	—	Skr.	ang. Præskription af Expressendgifter i Veivæsenets Anliggender	724
17	Novbr.	Skr.	ang. Beregning af Skydsbetaling	764
19	—	Skr.	om, hvorvidt en Skydsstations Flytning medfører Forandring i Skydsbetalingen	771
23	Decbr.	Res.	om ny Samtrafikordning med tyske Jernbaner	814
29	—	Skr.	ang. Spørgsmaalet om, hvorvidt samtlige Heste ved en fast Skydsstation er optagne	817
29	—	Skr.	ang. Anvendelsen ligeoverfor Skattekommissærer af Lov om offentlige Tjenestemænds Skydsgodtgjørelse af 3die Juni 1874 § 4	818
31	—		Parolbefaling, hvorved indskærpes § 16 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse	820

Ægteskab, Forældre og Børn.

1892				
12	Jan.	Res.	om Formular for borgerlig Ægteskabsstiftelse mellem Dissentere eller mellem Medlem af Statskirken og Dissenter	227
19	—	Skr.	ang. Godkjendelse af Ritualer til Brug ved Ægteskabsstiftelser inden Dissentermenigheder	230
23	—	Res.	ang. Ritual for Ægteskabsstiftelse inden den katholske Kirke	232
23	—	Res.	ang. Formen for Do. inden den biskoplige Methodistkirke i Norge	232
12	Febr.	Res.	ang. Do. for Do. inden „Guds Menighed" i Vegaardsheien	255
12	—	Res.	ang. Do. for Do. inden „Samfundet" i Kristiansands Stift	255
9	Marts.	Skr.	om, at der ikke kræves naadigst Tilladelse til kirkelig Velsignelse af et for Notarius publicus indgaaet Ægteskab	284
19	—	Res.	ang. Formen for Ægteskabsstiftelse inden „den evangeliske lutherske Frikirke i Norge"	297
19	Mai.	Skr.	om, at en Dissentermenigheds Forstander ikke har Adgang til at ægtevie to Personer, der ikke tilhører noget ordnet Kirkesamfund	442
6	Juli.	Lov	om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden	573
6	—	Lov	om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægtebørn m. v.	581
29	Septbr.	Skr.	om, at hvilkensomhelst Notarius publicus inden sit Embedsdistrikt kan ægtevie Medlem af Statskirken og Dissenter paa borgerlig Maade m. m.	710

1892			Side.
17	Novbr.	Cirk.	om Meddelelse af Underretning til Personer, der opgives som Fædre til Børn, fødte udenfor Ægteskab. 762
28	—	Cirk.	ang. Anvendelsen af Lovene af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag 774
3	Decbr.	Res.	om Anvisning af Regninger over Omkostninger, der paahviler Statskassen efter Loven om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden 784
16	—	Skr.	ang. forskjellige Spørgsmaal vedkommende Vielse af Dissentere 803
23	—	Res.	ang. Formen for Ægteskabsstiftelse inden „Christi Menighed“ 814
23	—	Res.	ang. den i Lov af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag m. v. §§ 5 og 13 omhandlede Præskription 815

Rettelser.

a) vedkommende Aargangen 1891:

Side 368, 14de Linie ovenfra, i Noten, staar „29 Juli" istedetfor „24 Juli".

b) vedkommende Aargangen 1892:

Side 227, 3die Linie nedenfra, i Margen, staar „13 Juni" istedetfor „12 Juni".
— 255, 4de — ovenfra, mangler Anførselstegn efter „Præstegjeld".
— 287, 15de — „ , staar „Selvhjælpekasse" istedetfor „Selvhjælpskasse".
— 309, 6te — nedenfra, „ „S. 306" istedetfor „S. 364".
— 533. 11te—19de Linie ovenfra kan udgaa her; jfr. S. 593, 12—23de Linie ovenfra.
— 611, i Kolumnetitlen, staar „Skr." istedetfor „Cirk.".
— 665, i — „ „Ref." — „Plak.".

Norsk Lovtidende

2den Afdeling.

1892.

Tillæg til Aargangen 1891.

(Verdens-Postforeningen*)

1891

Convention Postale Universelle
conclue entre

l'Allemagne et les Protectorats Allemands, les États-Unis d'Amerique, la République Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la République de Colombie, l'Etat Indépendant du Congo, la République de Costa-Rica, le Danemark et les Colonies Danoises, la République Dominicaine, l'Égypte, l'Équateur, l'Espagne et les Colonies Espagnoles, la France et les Colonies Françaises, la Grande-Bretagne et diverses Colonies Britanniques, les Colonies Bri-

(Oversættelse).

Universel Postkonvention. 11 Novbr.
affluttet mellem

Tyskland og de under tysk Protektorat staaende Lande, de Forenede Stater i Amerika, den Argentinske Republik, Østerrige-Ungarn, Belgien, Bolivia, Brasilien, Bulgarien, Chili, Republiken Columbia, den uafhængige Congostat, Republiken Costa-Rica, Danmark og de Danske Kolonier, Republiken San Domingo, Ægypten, Ecuador, Spanien og de Spanske Kolonier, Frankrige og de Franske Kolonier, Storbritannien og forskjellige Britiske Kolonier, de Britiske Kolonier i Australien, Canada, Britisk Indien, Grækenland, Guatemala,

*) De her indtagne Konventioner vedkommende Verdenspostforeningen er ratificerede for Norges Vedkommende ved Kongelig Resolution af 11te November 1891. Udvexling af Ratifikationerne har fundet Sted i Wien. — Indredepartementets Foredrag ang. Konventionernes Ratifikation er indtaget i Deptstidenden No. 5. for 1892.

11 Novbr. tanniques d'Australasie, le Canada, l'Inde Britannique, la Grèce, le Guatemala, la République d'Haïti, le Royaume d'Hawaï, la République du Honduras, l'Italie, le Japon, la République de Liberia, le Luxembourg, le Mexique, le Monténégro, le Nicaragua, la Norvège, le Paraguay, les Pays-Bas et les Colonies Néerlandaises, le Pérou, la Perse, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, la Russie, le Salvador, la Serbie, le Royaume de Siam, la République Sud-Africaine, la Suède, la Suisse, la Régence de Tunis, la Turquie, l'Uruguay et les États-Unis de Vénézuela *).

Les soussignés plénipotentiaires des Gouvernements des pays-ci-dessus énumérés, s'étant reunis en Congrès à Vienne, en vertu de l'article 19 de la Convention postale universelle conclue à Paris le 1er juin 1878, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, revisé ladite Convention, ainsi que l'acte additionnel y relatif conclu à Lisbonne le 21 mars 1885 conformément aux dispositions suivantes:

Article premier.

Les pays entre lesquels est conclue la présente Convention, ainsi que ceux qui y adhéreront ultérieurement, forment entre eux une Union générale pour l'échange des correspondances entre leurs services de poste.

Republiken Haïti, Kongeriget Hawaï, Republiken Honduras, Italien, Japan, Republiken Liberia, Luxemburg, Mexiko, Montenegro, Nicaragua, Norge, Paraguay, Nederlandene og de Nederlandske Kolonier, Peru, Persien, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Rusland, Salvador, Serbien, Kongeriget Siam, den Sydafrikanske Republik, Sverige, Schweiz, Tunis, Tyrkiet, Uruguay og Venezuelas Forenede Stater *).

Undertegnede Befuldmægtigede for Regjeringerne i ovennævnte Lande, der i Henhold til Art. 19 i den i Paris den 1 Juni 1878 afsluttede Konvention angaaende Verdenspostforeningen har traadt sammen til en Kongres i Wien, har efter fælles Overenskomst og under Forbehold af Ratifikation revideret nævnte Konvention samt de derhen hørende i Lissabon den 21 Marts 1885 vedtagne Tillægsakter i Overensstemmelse med følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

De Lande, mellem hvilke nærværende Konvention er afsluttet, saavelsom de, der senere slutter sig til samme, danner under Be-

*) Konventionen med tilhørende Expeditionsreglement er senere tiltraadt af Bosnien og Herzegowina samt Fidjiøerne.

ment, sous la dénomination d'Union postale universelle, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Article 2.

Les dispositions de cette Convention s'étendent aux lettres, aux cartes postales simples et avec réponse payée, aux imprimés de toute nature, aux papiers d'affaires et aux échantillons de marchandises originaires de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliquent également à l'echange postal des objets ci-dessus entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union, toutes les fois que cet échange emprunte les services de deux des parties contractantes, au moins.

Article 3.

1 — Les Administrations des postes des pays limitrophes ou aptes à correspondre directement entre eux sans emprunter l'intermédiaire des services d'une tierce Administration, déterminent, d'un commun accord, les conditions du transport de leurs dépêches réciproques à travers la frontière ou d'une frontière à l'autre.

2 — A moins d'arrangement contraire, on considère comme services tiers les transports maritimes effectués directement entre deux pays, au moyen de paquebots ou bâtiments dépen-

nævnelsen Den universelle Postforening et eneste Postterritorium til gjensidig Udveksling af Postsager mellem sine Postkontorer. 11 Novbr.

Artikel 2.

Bestemmelserne i denne Konvention omfatter Breve, Brevkort, enkelte og med betalt Svar, alleslags trykte Sager, Forretningspapirer og Vareprøver, afsendte fra et af Foreningens Lande og bestemte til et andet af disse Lande. De er tillige anvendelige paa Postudveksling af ovennævnte Gjenstande mellem Foreningens Lande og Lande udenfor Foreningen i alle Tilfælde, hvor saadan Udveksling foregaar gjennem mindst to af de kontraherende Parters Postlinier.

Artikel 3

1. — Poststyrelserne i Lande, der grændser til hinanden, eller som direkte kan korrespondere med hinanden uden at betjene sig af en tredie Poststyrelses Mellemkomst, bestemmer efter fælles Overenskomst Betingelserne for Befordring af sine respektive Poster over Grændsen eller fra den ene Grændse til den anden.

2. — Hvis ikke Andet vedtages, betragtes Sobefordring, der foregaar direkte mellem to Lande ved Hjælp af Paketbaade eller Skibe, tilhørende et af dem, som ydet af et mellemkommende tredie

11 Novbr. dant de l'un d'eux, et ces transports, de même que ceux effectués entre deux bureaux d'un même pays, par l'intermédiaire de services maritimes ou territoriaux dépendant d'un autre pays, sont régis par les dispositions de l'article suivant.

Article 4.

1 — La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

2 — En conséquence, les diverses Administrations postales de l'Uuion peuvent s'expédier réciproquement, par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service postal.

3 — Les correspondances échangées, soit à decouvert, soit en dépêches closes, entre deux Administrations de l'Union, au moyen des services d'une ou de plusieurs autres Administrations de l'Union, sont soumises, au profit de chacun des pays traversés ou dont les services participent au transport, aux frais de transit suivants, savoir:

1° pour les parcours territoriaux, 2 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales, et 25 centimes par kilogramme d'autres objets;

2° pour les parcours maritimes, 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales,et 1 franc par kilogramme d'autres objets.

4 — Il est toutefois entendu:

Postvæsen, og for saadan Befordring saavelsom for Befordring, der foregaar mellem to Kontorer i et og samme Land ved Hjælp af Sø- eller Land-Postlinier, der tilhører et andet Land, gjælder Bestemmelserne i følgende Artikel.

Artikel 4.

1. — Adgang til Transit tilstaaes gjennem hele Foreningsomraadet.

2. — Som Følge heraf kan Foreningens forskjellige Poststyrelser gjensidig overlevere hverandre gjennem en eller flere af dem saavel lukkede Poster som Forsendelser, der befordres stykkevis, efter Korrespondancens Behov og Posttjenestens Tarv.

3. — Af Postsager, der stykkevis eller i lukket Post udveksles mellem to af Foreningens Poststyrelser over Postlinier, som tilhører en eller flere andre af Foreningens Poststyrelser, betales følgende Transitafgifter, der tilfalder hvert af de Lande, der transiteres, eller hvis Postbetjening tager Del i Befordringen:

1° For Transit tillands 2 Franc pr. Kilogram af Breve eller Brevkort og 25 Centimer pr. Kilogram af andre Gjenstande.

2° For Transit tilsøs 15 Franc pr. Kilogram af Breve eller Brevkort og 1 Franc pr. Kilogram af andre Gjenstande.

4. — Dog iagttages det:

1° que partout où le transit est déjà actuellement gratuit ou soumis à des conditions plus avantageuses, ce régime est maintenu, sauf dans le cas prévu au chiffre 3° ci-après;

2° que partout où les frais de transit maritime sont fixés actuellement à 5 francs par kilogramme de lettres ou de cartes postales, et à 50 centimes par kilogramme d'autres objets, ces prix sont maintenus;

3° que tout parcours maritime n'excédant pas 300 milles marins est gratuit, si l'Administration intéressée a déjà droit, du chef des dépêches ou correspondances bénéficiant de ce parcours, à la rémunération afférente au transit territorial; dans le cas contraire, il est rétribué à raison de 2 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et de 25 centimes par kilogramme d'autres objets;

4° que, en cas de transport maritime effectué par deux ou plusieurs Administrations, les frais du parcours total ne peuvent dépasser 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets; ces frais, le cas échéant, sont répartis entre ces Administrations au prorata des distances parcourues, sans préjudice des arrangements différents entre les parties intéressées;

5° que les prix spécifiés au présent article ne s'appli-

1° At overalt, hvor Transiten allerede foregaar gratis eller paa fordelagtigere Betingelser, bibeholdes dette Forhold undtagen i det i No. 3 nedenfor omhandlede Tilfælde; 11 Novbr.

2° At overalt, hvor Betalingen for Søtransit for Tiden er bestemt til 5 Franc pr. Kilogram af Breve eller Brevkort og til 50 Centimer pr. Kilogram af andre Gjenstande, bibeholdes disse Takster;

3° At enhver Søtransit, der ikke overstiger 300 Sømile, foregaar gratis, dersom vedkommende Poststyrelse allerede har Ret til Godtgjørelse for Landtransit af de Poster eller den Korrespondance, der befordres i nævnte Søtransit; i modsat Fald godtgjøres denne med 2 Franc pr. Kilogram af Breve eller Brevkort og 25 Centimer pr. Kilogram af andre Gjenstande;

4° At naar Befordring tilsøs besørges af to eller flere Poststyrelser, kan Transitudgiften for den hele Befordring ikke overstige 15 Franc pr. Kilogram af Breve eller Brevkort og 1 Franc pr. Kilogram af andre Gjenstande; disse Omkostninger fordeles, i Tilfælde, mellem disse Poststyrelser i Forhold til de tilbagelagte Afstande, uden Præjudice for anden Ordning mellem vedkommende Parter;

5° At de i nærværende Artikel opførte Takster ikke anvendes

11 Novbr.

quent, ni aux transports au moyen de services dépendant d'Administrations étrangères à l'Union, ni aux transports dans l'Union au moyen de services extraordinaires spécialement créés ou entretenus par une Administration, soit dans l'intérêt, soit sur la demande d'une ou de plusieurs autres Administrations. Les conditions de ces deux catégories de transports sont réglées de gré à gré entre les Administrations intéressées.

5 — Les frais de transit sont à la charge de l'Administration du pays d'origine.

6 — Le décompte général de ces frais a lieu sur la base de relevés établis tous les trois ans, pendant une période de 28 jours à déterminer dans le Règlement d'exécution prévu par l'article 20 ci-après.

7 — Sont exempts de tous frais de transit territorial ou maritime, la correspondance des Administrations postales entre elles, les cartes postales-réponse renvoyées au pays d'origine, les objets réexpédiés ou mal dirigés, les rebuts, les avis de réception, les mandats de poste et tous autres documents relatifs au service postal.

Article 5.

1 — Les taxes pour le transport des envois postaux dans toute l'étendue de l'Union, y compris leur remise au domicile des destinataires dans les

paa Befordring, der besørges af Poststyrelser udenfor Foreningen, og heller ikke paa Befordring inden Foreningen ad særlige Postlinier, der specielt er oprettede eller vedligeholdes af en Poststyrelse enten til Fordel for eller paa Begjæring af en eller flere andre Poststyrelser. Betingelserne for disse to Klasser af Befordring bestemmes efter Overenskomst mellem vedkommende Poststyrelser.

5. — Transitomkostningerne bæres af Udgangslandets Poststyrelse.

6. — General-Afregningen over disse Omkostninger affattes paa Grundlag af Opgaver, der udarbeides hvert 3die Aar i et Tidsrum af 28 Dage, som bliver at fastsætte i det i efterfølgende Artikel 14 omhandlede Ekspeditionsreglement.

7. — Fritagne for alle Transitomkostninger tillands eller tilsøs er Korrespondance mellem Poststyrelserne indbyrdes, Svarbrevkort ved Tilbagesendelsen til Udgangslandet, omekspederede eller feilsendte Gjenstande, ubesørgede Sager, Modtagelsesbevis, Postanvisninger og alle andre Dokumenter, der angaar Posttjenesten.

Artikel 5.

1. — Portoen for Befordring af Postsager over hele Foreningens Omraade, deri indbefattet deres Afleverelse i Adressaternes Bolig i de Lande af Foreningen,

pays de l'Union où le service de distribution est ou sera organisé, sont fixées comme suit:

1° pour les lettres, à 25 centimes en cas d'affranchissement, et au double dans le cas contraire, par chaque lettre et par chaque poids de 15 grammes ou fraction de 15 grammes;

2° pour les cartes postales, à 10 centimes pour la carte simple ou pour chacune des deux parties de la carte avec réponse payée.

Les cartes postales non affranchies sont soumises à la taxe des lettres non affranchies.

3° pour les imprimés de toute nature, les papiers d'affaires et les échantillons de marchandises, à 5 centimes par chaque objet ou paquet portant une adresse particulière et par chaque poids de 50 grammes ou fraction de 50 grammes, pourvu que cet objet ou paquet ne contienne aucune lettre ou note manuscrite ayant le caractere de correspondance actuelle et personelle, et soit conditionné de manière à pouvoir être facilement vérifié.

La taxe des papiers d'affaires ne peut être inférieure à 25 centimes par envoi, et la taxe des échantillons ne peut être inférieure à 10 centimes par envoi.

2 — Il peut être perçu, en sus des taxes fixées par le paragraphe précédent:

1° pour tout envoi soumis à des frais de transit maritime de 15 francs par kilogramme

hvor Ombæring er eller vil blive organiseret, bestemmes som følger: 11 Novbr.

1° For Breve til 25 Centimer i Tilfælde af, at de er frankerede, og i modsat Fald til det Dobbelte, for hvert Brev og for hver Vægt af 15 Gram eller Del af 15 Gram.

2° For Brevkort til 10 Centimer for det enkelte Kort eller for hver af de to Dele af et Kort med betalt Svar.

Ubetalte Brevkort takseres som ubetalte Breve.

3° For alleslags trykte Sager, Forretningspapirer og Vareprøver til 5 Centimer for hver Forsendelse eller Pakke, der er forsynet med særskilt Adresse, og for hver Vægt af 50 Gram eller Del af 50 Gram, forudsat, at Forsendelsen eller Pakken ikke indeholder noget Brev eller haandskreven Notits, der har Karakteren af en virkelig og personlig Korrespondance, og at den er indrettet saaledes, at den let kan undersøges.

Portoen for Forretningspapirer kan ikke være under 25 Centimer for hver Forsendelse og Portoen for Vareprøver ikke under 10 Centimer for hver Forsendelse.

2. — Foruden de i foregaaende Paragrafer fastsatte Portobeløb kan opkræves:

1° For enhver Forsendelse, hvoraf skal svares Sotransitbetaling af 15 Franc pr. Kilogram Breve

11 Novbr.

de lettres ou cartes postales et de 1 franc par kilogramme d'autres objets et dans toutes les relations auxquelles ces frais de transit sont applicables, une surtaxe uniforme qui ne peut pas dépasser 25 centimes par port simple pour les lettres, 5 centimes par carte postale et 5 centimes par 50 grammes ou fraction de 50 grammes pour les autres objets;

2° pour tout objet transporté par des services dépendant d'Administrations étrangères à l'Union ou par des services extraordinaires dans l'Union, donnant lieu à des frais spéciaux, une surtaxe en rapport avec ces frais.

3 — En cas d'insuffisance d'affranchissement, les objets de correspondance de toute nature sont passibles, à la charge des destinataires, d'une taxe double du montant de l'insuffisance, sans que cette taxe puisse dépasser celle qui est perçue dans le pays de destination sur les correspondances non affranchies de même nature, poids et origine.

4 — Les objets autres que les lettres et les cartes postales doivent être affranchis au moins partiellement.

5 — Les paquets d'échantillons de marchandises ne peuvent renfermer aucun objet ayant une valeur marchande; ils ne doivent pas dépasser le poids de 250 grammes, ni présenter des dimensions superieures à 30 centimètres en longueur, 20 centimètres en largeur ou 10 centimètres en épaisseur, lorsqu'ils ont la forme d'un

eller Brevkort og 1 Franc pr. Kilogram andre Gjenstande, en Tillægsporto, der skal være ens i alle de Forbindelser, hvor nævnte Transitbetaling kan beregnes, og som ikke maa overstige 25 Centimer pr. Enkeltvægt af Breve, 5 Centimer pr. Brevkort og 5 Centimer pr. 50 Gram eller Del af 50 Gram af andre Gjenstande.

2° For enhver Forsendelse, der befordres ad Postlinier, som tilhører Poststyrelser udenfor Foreningen, eller ad særlige Postlinier inden Foreningen, der giver Anledning til specielle Udgifter, en Tillægsporto i Forhold til disse Udgifter.

3. — Af alleslags utilstrækkelig frankerede Postsager opkræves hos Adressaten en Porto, der udgjør det Dobbelte af den manglende Franko, dog saa at denne Porto ikke kan overskride, hvad der i Bestemmelseslandet opkræves for ubetalte Postsager af samme Art, Vægt og Oprindelse.

4. — Andre Gjenstande end Breve og Brevkort skal idetmindste være delvis frankerede.

5. — Vareprøve-Forsendelser kan ikke indeholde nogen Gjenstand, der har Handelsværdi; de maa ikke overskride en Vægt af 250 Gram, ikke have større Dimensioner end 30 Centimeter i Længde, 20 Centimeter i Bredde og 10 Centimeter i Tykkelse, eller — hvis de har Form af en

geur et 10 centimètres en épaisseur ou, s'ils ont la forme de rouleau, à 30 centimètres de longueur et 15 centimètres de diamètre. Toutefois, les Administrations des pays intéressés sont autorisées à adopter de commun accord, pour leurs échanges réciproques, des limites de poids ou de dimensions supérieures à celles fixées ci-dessus.

6 — Les paquets de papiers d'affaires et d'imprimés ne peuvent pas dépasser le poids de 2 kilogrammes, ni présenter, sur aucun de leurs côtés, une dimension supérieure à 45 centimètres. On peut, toutefois, admettre au transport par la poste les paquets en forme de rouleau dont le diamètre ne dépasse pas 10 centimètres et dont la longuesur n'excède pas 75 centimètres.

Article 6.

1 — Les objets désignés dans l'article 5 peuvent être expédiés sous recommandation.

2 — Tout envoi recommandé est passible, à la charge de l'envoyeur:

1° du prix d'affranchissement ordinaire de l'envoi, selon sa nature;

2° d'un droit fixe de recommandation de 25 centimes au maximum, y compris la délivrance d'un bulletin de dépôt à l'expéditeur.

3 — L'envoyeur d'un objet recommandé peut obtenir un avis de réception de cet objet, en payant d'avance un droit

Rulle — 30 Centimeter i Længde og 15 Centimeter i Diameter. De interesserede Landes Administrationer kan dog i den gjensidige Udveksling efter fælles Overenskomst vedtage høiere Vægts- eller Dimensionsgrændser end de ovenfor fastsatte. 11 Novbr.

6. — Forsendelser af Forretningspapirer og Trykſager kan ikke overskride en Vægt af 2 Kilogram eller paa nogen Kant have en Størrelse af over 45 Centimeter. Man kan dog modtage til Postbefordring Pakker i Rulleform, hvis Diameter ikke overskrider 10 Centimeter, og hvis Længde ikke er større end 75 Centimeter.

Artikel 6.

1. — De i Artikel 5 nævnte Gjenstande kan afsendes under Rekommandation.

2. — For enhver rekommanderet Forsendelse erlægger Afsenderen:

1° Den almindelige Porto efter Forsendelsens Beskaffenhed;

2° Et fast Rekommandationsgebyr af høist 25 Centimer, hvorfor ogsaa leveres Afsenderen et Indleveringsbevis.

3. — Afsenderen af en rekommanderet Gjenstand kan erholde Adressatens Erkjendelse for Modtagelsen deraf mod at forud-

11 Novbr. fixe de 25 centimes au maximum.

Article 7.

1 — Les correspondances recommandées peuvent être expédiées grevées de remboursement jusqu'au montant de 500 francs dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'introduire ce service. Ces objets sont soumis aux formalités et aux taxes des envois recommandés.

2 — Le montant encaissé du destinataire doit être transmis à l'envoyeur au moyen d'un mandat de poste, après déduction de la taxe des mandats ordinaires et d'un droit d'encaissement de 10 centimes.

Article 8.

1 — En cas de perte d'un envoi recommandé et sauf le cas de force majeure, l'expéditeur ou, sur sa demande, le destinataire a droit à une indemnité de 50 francs.

2 — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte a eu lieu.

3 — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire

betale et fast Gebyr af i det Høieste 25 Centimer.

Artikel 7.

1. — I Forbindelsen mellem de Lande, som derom kommer overens, kan der paa rekommanderede Postsager hefte Postopkrævning til et Beløb af 500 Franc. Saadanne Forsendelser er undergivne de for rekommanderede Postsager gjældende Bestemmelser og Takster.

2. — Det hos Modtageren indkasserede Beløb tilstilles Afsenderen ved Postanvisning, efter Fradrag af Taksten for almindelige Anvisninger og et Inkassationsgebyr af 10 Centimer.

Artikel 8.

1. — Gaar en rekommanderet Forsendelse tabt, tilkommer der undtagen i Tilfælde, hvor Tabet er foranlediget ved uafvendelige Begivenheder (vis major), Afsenderen eller efter hans Forlangende Adressaten en Erstatning af 50 Franc.

2. — Forpligtelsen til at yde Erstatning paahviler det Postvæsen, under hvilket det afsendende Postkontor sorterer. Der forbeholdes dette Postvæsen Regres mod det ansvarlige Postvæsen, d. e. mod det Postvæsen, paa hvis Omraade eller under hvis Behandling Gjenstanden er gaaet tabt.

3. — Indtil det Modsatte bevises, paahviler Ansvaret det Postvæsen, som efterat have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning

d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante. Pour les envois adressés poste restante, la responsabilité cesse par la délivrance à une personne qui a justifié, suivant les règles en vigueur dans le pays de destination, que ses nom et qualité sont conformes aux indications de l'adresse.

4 — Le paiement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser sans retard, à l'Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci. Dans le cas où l'Office responsable aurait notifié à l'Office expéditeur de ne point effectuer le paiement, il devrait rembourser à ce dernier Office les frais qui seraient la conséquence du non-paiement.

5 — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an, à partir du dépôt à la poste de l'envoi recommandé; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

6 — Si la perte a eu lieu en cours de transport sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire de quel pays le fait s'est accompli, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales.

ikke kan godtgjøre, at den er ud- 11 Novbr.
leveret til Adressaten eller, i Tilfælde, at den paa regelmæssig Maade er overgivet det næste Postvæsen til videre Befordring. For Forsendelser adresserede poste restante ophører Ansvaret, naar Udlevering har fundet Sted til en Person, der overensstemmende med de i Bestemmelseslandet gjældende Regler har godtgjort, at hans Navn og Stilling er overensstemmende med Angivelserne i Adressen.

4. — Erstatningens Udbetaling af Afsendelseslandets Postvæsen skal ske snarest muligt og senest inden et Aar fra Reklamationen. Det ansvarlige Postvæsen skal uopholdelig refundere Afsendelseslandets Postvæsen det af dette udbetalte Erstatningsbeløb. I Tilfælde af, at det ansvarlige Postvæsen har meddelt Afsendelseslandets Postvæsen, at Udbetaling ikke maa finde Sted, er det pligtigt til at godtgjøre sidstnævnte Postvæsen de Omkostninger, der maatte blive en Følge af Ikke-Betalingen.

5. — Erstatningskrav kan kun gjøres gjældende i Løbet af et Aar, regnet fra den rekommanderede Forsendelses Indlevering til Postvæsenet; efter Udløbet af denne Frist har den Skadelidende ingen Ret til Erstatning.

6. — Dersom Tabet har fundet Sted under Befordringen, uden at det er muligt at godtgjøre, paa hvilket Lands Territorium Begivenheden har fundet Sted, deler vedkommende Poststyrelser Tabet ligelig.

11 Novbr. 7 — Les Administrations cessent d'être responsables des envois recommandés dont les ayants droit ont donné reçu et pris livraison.

Article 9.

1 — L'expéditeur d'un objet de correspondance peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse, tant que cet objet n'a pas été livré au destinataire.

2 — La demande à formuler à cet effet est transmise par voie postale ou par voie télégraphique aux frais de l'expéditeur, qui doit payer, savoir:

1° pour toute demande par voie postale, la taxe applicable à une lettre simple recommandée;

2° pour toute demande par voie télégraphique, la taxe du télégramme d'après le tarif ordinaire.

3 — Les dispositions du présent article ne sont pas obligatoires pour les pays dont la législation ne permet pas à l'expéditeur de disposer d'un envoi en cours de transport.

Article 10.

Ceux des pays de l'Union qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent leurs taxes à l'équivalent, dans leur monnaie respective, des taux déterminés par les articles 5 et 6 précédents. Ces pays ont la faculté d'arrondir les fractions conformément au tableau inséré au Règlement d'exécution mentionné à l'article 20 de la présente Convention.

7. — Poststyrelserne er ikke længere ansvarlige for rekommanderede Forsendelser, som Rettighedshaverne har givet Kvittering for og taget i Besiddelse.

Artikel 9.

1. — Afsenderen af en Postforsendelse kan erholde den tilbageleveret af Postvæsenet eller lade dens Adresse forandre, saalænge den ikke er udleveret Adressaten.

2. — Den Begjæring, som derom bliver at fremsætte, oversendes pr. Post eller Telegraf paa Afsenderens Bekostning; han har at betale:

1° For enhver Begjæring pr. Post Portoen for et enkeltvægtigt rekommanderet Brev;

2° For enhver Begjæring pr. Telegraf Telegramgebyret efter den almindelige Tarif.

3. — Bestemmelserne i nærværende Artikel er ikke bindende for de Lande, hvis Lovgivning ikke giver Afsenderen Dispositionsret over en Forsendelse under Postbefordringen.

Artikel 10.

De af Foreningens Lande, der ikke har Franken som Myntenhed, ansætter sine Takster i sin respektive Mynt til en Ækvivalent af de i foranstaaende Artikler 5 og 6 fastsatte. Disse Lande har Ret til at afrunde Brøkerne overensstemmende med den Tabel, der er indtagen i det i Artikel 20 af nærværende Konvention omhandlede Ekspeditionsreglement.

11 Novbr.

Article 11.

1 — L'affranchissement de tout envoi quelconque ne peut être opéré qu'au moyen de timbres-poste valables dans le pays d'origine pour la correspondance des particuliers. Toutefois, sont également considérées comme dûment affranchies les cartes-réponse portant des timbres-poste du pays d'émission de ces cartes.

2 — Les correspondances officielles relatives au service des postes et échangées entre les Administrations postales sont seules exemptes de cette obligation et admises à la franchise.

3 — Les correspondances déposées en pleine mer à la boîte d'un paquebot ou entre les mains des commandants de navires peuvent être affranchies au moyen des timbres-poste et d'après le tarif du pays auquel appartient ou dont dépend ledit paquebot. Si le dépôt à bord a lieu pendant le stationnement aux deux points extrêmes du parcours ou dans l'une des escales intermédiaires, l'affranchissement n'est valable qu'autant qu'il est effectué au moyen de timbres-poste et d'après le tarif du pays dans les eaux duquel se trouve le paquebot.

Artikel 11.

1. — Frankering af hvilkensomhelst Forsendelse kan alene ske ved Hjælp af de Postfrimærker, der gjælder i Afsendelseslandet for Privates Korrespondance. Svar-Brevkort, forsynede med Frimærker fra det Land, hvori Kortene er udstedte, betragtes imidlertid ligeledes som behørig frankerede.

2. — Alene officiel Korrespondance vedkommende Posttjenesten, og som udveksles mellem Poststyrelserne, er fritagen for denne Forpligtelse og berettiget til Portofrihed.

3. — Postsager, der paa aabent Hav nedlægges i Postkasse ombord paa et Dampskib eller overgives Skibets Officerer, kan frankeres med de Frimærker og efter de Takster, som gjælder i det Land, i hvilket Skibet er hjemmehørende, eller til hvilket det staar i Afhængighedsforhold. Finder Indleveringen Sted under Skibets Henliggen ved et af Rutens Endepunkter eller et af Anløbsstederne undervejs, er Frankeringen kun gyldig, hvis den er skeet med de Frimærker og efter de Takster, som gjælder i det Land, i hvis Farvand Skibet befinder sig.

Article 12.

1 — Chaque Administration garde en entier les sommes qu'elle a perçues en exécution des articles 5, 6, 7, 10 et 11 précédents, sauf la bonification

Artikel 12.

1. — Enhver Poststyrelse beholder ubeskaaret de Beløb, som den har opkrævet i Henhold til foranstaaende Artikler 5, 6, 7, 10 og 11, dog med Undtagelse

11 Novbr. due pour les mandats prévus au paragraphe 2 de l'article 7.

2 — En conséquence, il n'y a pas lieu, de ce chef, à un décompte entre les diverses Administrations de l'Union, sous réserve de la bonification prévue au paragraphe 1 du présent article.

3 — Les lettres et autres envois postaux ne peuvent, dans le pays d'origine, comme dans celui de destination, être frappés, à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par les articles susmentionnés.

Article 13.

1 — Les objets de correspondance de toute nature sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial immédiatement après l'arrivée, dans les pays de l'Union qui consentent à se charger de ce service dans leurs relations réciproques.

2 — Ces envois, qui sont qualifiés „exprès", sont soumis à une taxe spéciale de remise à domicile; cette taxe est fixée à 30 centimes et doit être acquittée complètement et à l'avance, par l'expéditeur, en sus du port ordinaire. Elle est acquise à l'Administration du pays d'origine.

3 — Lorsque l'objet est destiné à une localité où il n'existe pas de bureau de poste, l'Administration des postes destinataire peut percevoir une taxe complémentaire,

af den fastsatte Godtgjørelse for de i Artikel 7 Paragraf 2 foreskrevne Anvisninger.

2. — Nogen Afregning derover mellem de forskjellige Foreningś-Poststyrelser finder saaledes ikke Sted.

3. — Breve og andre Postforsendelser kan hverken i Udgangs- eller Bestemmelseslandet til Udgift for Afsenderne eller Adressaterne belastes med nogen anden Porto eller noget andet Postgebyr end de i fornævnte Artikler fastsatte.

Artikel 13.

1. — Postsager af alle Slags afleveres i de af Foreningens Lande, som indgaar paa at overtage saadan Tjeneste i sin gjensidige Forbindelse, paa Afsendernes Forlangende, umiddelbart efter Ankomsten, i Adressaternes Bopæl ved særskilt Bud.

2. — Af disse Forsendelser, der benævnes „Ekspres", svares en særskilt Porto for Aflevering i Adressaternes Bopæl; denne Porto bestemmes til 30 Centimer og erlægges helt ud og paa Forhaand af Afsenderen som Tillæg til den almindelige Porto. Den tilfalder det afsendende Lands Poststyrelse.

3. — Naar Forsendelsen er bestemt til et Sted, hvor der ikke findes Postkontor, kan det modtagende Postvæsen opkræve en Tillægsporto af Størrelse som indtil det Gebyr, der i dets indre

jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans son service interne, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur, ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit ce complément.

4 — Les objets exprés non complètement affranchis pour le montant total des taxes payables à l'avance sont distribués par les moyens ordinaires.

Article 14.

1 — Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

2 — Les correspondances tombées en rebut ne donnent pas lieu à restitution des droits de transit revenant aux Administrations intermédiaires, pour le transport antérieur desdites correspondances.

3 — Les lettres et les cartes pastales non affranchies et les correspondances de toute nature insuffisamment affranchies, qui font retour au pays d'origine par suite de réexpédition ou de mise en rebut, sont passibles, à la charge des destinataires ou des expéditeurs, des mêmes taxes que les objets similaires directement adressés du pays de la première destination au pays d'origine.

Article 15.

1 — Des dépêches closes peuvent être échangées entre les bureaux de poste de l'un des pays contractants et les

Tjeneste er bestemt for Aflevering pr. Ekspres med Fradrag af den af Afsenderen betalte faste Takst eller det tilsvarende Beløb i det Lands Mynt, som opkræver dette Tillæg. 11 Novbr.

4. — De Ekspres-Forsendelser, der ikke helt ud er frankerede med det samlede Beløb af de Gebyrer, der skal erlægges forud, afleveres paa sædvanlig Maade.

Artikel 14.

1. — Der opkræves ingen Tillægsporto for Postsagers Efterfendelse inden Foreningens Omraade.

2. — At Postsager bliver ubesørgede, foranlediger ikke Tilbagebetaling af de Transitafgifter, der tilfalder mellemliggende Landes Postvæsen for den tidligere Transport af nævnte Postsager.

3. — For ubetalte Breve og Brevkort, saavelsom for alleslags utilstrækkelig betalte Postsager, der omekspederes til Udgangslandet eller tilbagesendes til dette som ubesørgelige, opkræves hos Adressaten eller Afsenderen samme Porto som for lignende Forsendelser, afsendte direkte fra det første Bestemmelsesland til Udgangslandet.

Artikel 15.

1. — Gjennem andre Landes Land- eller Søpostlinier kan der udveksles lukkede Poster mellem Postanstalterne i et af de kon-

11 Novbr. commandants de divisions navales ou bâtiments de guerre de ce même pays en station à l'étranger, par l'intermédiaire des services territoriaux ou maritimes dépendant d'autres pays.

2 — Les correspondances de toute nature comprises dans ces dépêches doivent être exclusivement à l'adresse ou en provenance des états-majors et des équipages des bâtiments destinataires ou expéditeurs des dépêches; les tarifs et conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés, d'aprés ses règlements intérieurs, par l'Administration des postes du pays auquel appartiennent les bâtiments.

3 — Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés, l'Office postal expéditeur ou destinataire des dépêches dont il s'agit est redevable, envers les Offices intermédiaires, de frais de transit calculés conformément aux dispositions de l'article 4.

traherende Lande og Cheferne for Flaadeafdelinger eller Krigsskibe, tilhørende samme Land, paa Togt i Udlandet.

2. — I disse Poster maa kun optages Forsendelser bestemte til eller affendte af Officererne eller Besætningerne ombord i de Skibe, til hvilke Posterne sendes, eller fra hvem de udgaar; de Takster og Forsendelsesbetingelser, som skal anvendes paa disse, bestemmes i Henhold til de indenlandske Reglementer af Poststyrelsen i det Land, som Skibene tilhører.

3. — Saafremt anden Overenskomst ikke bliver truffet mellem de interesserede Postvæsener, skal det Postvæsen, der affender eller modtager Poster som de omhandlede, svare de transitydende Postvæsener Transitgodtgjørelse, beregnet overensstemmende med Bestemmelserne i Artikel 4.

Article 16.

1 — Il n'est pas donné cours:

a) aux papiers d'affaires, échantillons et imprimés qui ne sont pas affranchis au moins partiellement ou qui ne sont pas conditionnés de façon à permettre une vérification facile du contenu;

b) aux objets de mêmes catégories qui dépassent les limites de poids et de dimensions fixées á l'article 5;

Artikel 16.

1. — I Posterne befordres ikke:

a) Forretningspapirer, Vareprøver og Trykfager, som ikke er idetmindste delvis frankerede, eller som ikke er indpakkede paa en saadan Maade, at Indholdet med Lethed kan undersøges;

b) Gjenstande af samme Art, der overskrider de i Artikel 5 fastsatte Vægts- og Dimensionsgrændser;

c) aux échantillons de marchandises ayant une valeur marchande.

2 — Le cas échéant, les envois mentionnés au paragraphe précédent doivent être renvoyés au timbre d'origine et remis, s'il est possible, à l'expéditeur.

3 — Il est interdit:

1° d'expédier par la poste:

a) des échantillons et autres objets qui, par leur nature, peuvent présenter du danger pour les agents postaux, salir ou détériorer les correspondances;

b) des matières explosibles, inflammables ou dangereuses; des animaux et insectes, vivants ou morts, sauf les exceptions prévues au Règlement de détail.

2° d'insérer dans les correspondances ordinaires ou recommandées consignées à la poste:

a) des pièces de monnaie ayant cours;

b) des objets passibles des droits de douance;

c) des matières d'or ou d'argent, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux, mais seulement dans le cas où leur insertion ou expédition serait défendue d'après la législation des pays intéressés.

4 — Les envois tombant sous les prohibitions du paragraphe 3 qui précède et qui auraient été à tort admis á l'expédition, doivent être renvoyés au timbre d'origine, sauf le cas où l'Administration du

c) Vareprøver, der har Handelsværdi. 11 Novbr.

2. — Forsendelser som de i foregaaende Paragraf omhandlede skal, i Tilfælde, tilbagesendes til Udgangsstedet og, om muligt, tilbageleveres Afsenderen.

3. — Det er forbudt:

1° at afsende i Posten:

a) Vareprøver og andre Gjenstande, som ved sit Indhold kan medføre Fare for Postfolkene, tilsmudse eller beskadige Postsagerne;

b) Eksploderende, let antændelige eller farlige Stoffe, Dyr (derunder Insekter), levende eller døde, bortset fra de i Ekspeditionsreglementet gjorte Undtagelser;

2° at indlægge i almindelige eller rekommanderede Forsendelser, der afgives til Postbefordring:

a) gangbare Myntstykker;

b) toldpligtige Gjenstande;

c) Guld- eller Sølvsager, Ædelstene, Juveler eller andre Pretiosa, dog alene i Tilfælde, hvor deres Indlæggelse eller Afsendelse maatte være forbudt ifølge vedkommende Landes Lovgivning.

4. — Forsendelser, der — skjønt faldende ind under Forbudene i foranstaaende Paragraf 3 — uretelig maatte være modtagne til Befordring, skal tilbagesendes til Udgangsstedet, medmindre Bestemmelseslandets Poststyrelse i sin

11 Novbr. pays de destination serait autorisée par sa législation ou par ses règlements intérieurs à en disposer autrement.

5 — Est d'ailleurs réservé le droit du Gouvernement de tout pays de l'Union de ne pas effectuer, sur son territoire, le transport ou la distribution, tant des objets jouissant de la modération de taxe à l'égard desquels il n'a pas été satisfait aux lois, ordonnances ou décrets qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans ce pays, que des correspondances de toute nature qui portent ostensiblement des inscriptions, dessins, etc. interdits par les dispositions légales ou réglementaires en vigueur dans le même pays.

Article 17.

1 — Les Offices de l'Union qui ont des relations avec des pays situés en dehors de l'Union, admettent tous les autres Offices de l'Union à profiter de ces relations pour l'échange des correspondances avec lesdits pays.

2 — Les correspondances échangées à découvert entre un pays de l'Union et un pays étranger à celle-ci, par l'intermédiaire d'un autre pays de l'Union, sont traitées, pour ce qui concerne le transport en dehors des limites de l'Union, d'aprés les conventions, arrangements ou dispositions particulières régissant les rapports postaux entre ce dernier pays et le pays étranger à l'Union.

Lovgivning eller i de indenrigske Reglementer har Hjemmel til en anden Fremgangsmaade.

5. — Der er forøvrigt forbeholdt ethvert Foreningslands Regjering Ret til inden sit Omraade ikke at lade befordre eller udlevere Gjenstande, der nyder Portomoderation, med Hensyn til hvilke de i Landet gjældende Love, Anordninger og Bestemmelser om Betingelserne for deres Offentliggjørelse eller Udbredelse ikke er iagttagne, samt Korrespondance af enhver Art, som øiensynligen bærer Paaskrifter, Tegninger etc., der er forbudte ved de i samme Land gjældende legale eller reglementariske Bestemmelser.

Artikel 17.

1. — De af Foreningens Poststyrelser, som har Forbindelser med Lande udenfor Foreningen, skal give alle de øvrige Poststyrelser i Foreningen Adgang til at benytte disse Forbindelser til Udveksling af Postsager med nævnte Lande.

2. — Postsager, der udveksles stykkevis mellem et af Foreningens Lande og et Land udenfor denne ved Mellemkomst af et andet Foreningsland, behandles — forsaavidt angaar Befordring udenfor Foreningens Grændser — overensstemmende med de Konventioner, Overenskomster og særskilte Bestemmelser, ved hvilke Postforholdet mellem sidstnævnte Land og det fremmede Land er ordnet.

3 — A l'égard des frais de transit dans le ressort de l'Union, les correspondances originaires ou à destination d'un pays étranger sont assimilées à celles de ou pour le pays de l'Union qui entretient les relations avec ce premier pays.

4 — A l'égard des frais de transit en dehors des limites de l'Union, les correspondances à destination d'un pays étranger sont soumises, au profit du pays de l'Union qui entretient les relations avec le pays étranger à celle-ci, aux frais de transit suivants, savoir:

a) pour les parcours maritimes en dehors de l'Union, 20 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales, et 1 franc par kilogramme d'autres objets;

b) pour les parcours territoriaux en dehors de l'Union, s'il y a lieu, les frais par kilogramme notifiés par le pays de l'Union qui entretient les relations avec le pays étranger servant d'intermédiaire.

5 — En cas de transport maritime effectué par deux ou plusieurs Administrations, les frais du parcours maritime total, dans le ressort de l'Union et en dehors de l'Union, ne peuvent dépasser 20 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets; le cas échéant, ces frais sont répartis entre ces Administrations au prorata des distances parcourues, sans préjudice des

3. — Med Hensyn til Transitomkostninger inden Foreningens Omraade stilles Postsager, der kommer fra eller er bestemte til et fremmed Land, lige med Postsager fra eller til det Foreningsland, som underholder Forbindelserne med det førstnævnte Land. 11 Novbr.

4. — Med Hensyn til Transitomkostninger udenfor Foreningens Grændser er Forsendelser, bestemte til et fremmed Land, undergivne følgende Transitgodtgjørelse til Fordel for det Land i Foreningen, som underholder Forbindelserne med vedkommende Land udenfor denne:

a) for Søbefordring udenfor Foreningen 20 Franc pr. Kilogram af Breve og Brevkort og 1 Franc pr. Kilogram af andre Gjenstande;

b) for Landbefordring udenfor Foreningen — om derom bliver Spørgsmaal — den Godtgjørelse pr. Kilogram, som opgives af vedkommende Land i Foreningen, der underholder Forbindelserne med det fremmede Land, der tjener som Mellemled.

5. — I Tilfælde af, at Søbefordring udføres af to eller flere Poststyrelser, kan Transitgodtgjørelsen for den hele Søbefordring — saavel inden som udenfor Foreningen — ikke overstige 20 Franc pr. Kilogram af Breve eller Brevkort og 1 Franc pr. Kilogram af andre Gjenstande. Transitgodtgjørelsen deles, i Tilfælde, mellem Poststyrelserne i Forhold til de udførte Strækninger, dog uden Hinder for anden Overenskomst mellem de interesserede

11 Novbr. arrangements différents entre les parties intéressées.

6 — Les frais de transit en dehors de l'Union mentionnés ci-dessus sont à la charge de l'Administration du pays d'origine. Ils s'appliquent à toutes les correspondances expédiés soit à découvert, soit en dépêches closes. Mais dans le cas de dépêches closes envoyées d'un pays de l'Union à destination d'un pays étranger à celle-ci, ou d'un pays étranger à destination d'un pays de l'Union, un arrangement préalable concernant le mode de paiement des frais de transit devra être conclu entre les Administrations intéressées.

7 — Le décompte général des frais de transit des correspondances échangées entre un pays de l'Union et un pays étranger, par l'intermédiaire d'un autre pays de l'Union, a lieu sur la base de relevés qui sont établis en même temps que les relevés dressés, en vertu de l'article 4 précédent, pour la fixation des frais de transit dans l'Union.

8 — Les taxes à percevoir dans un pays de l'Union sur les correspondances à destination ou provenant d'un pays étranger à l'Union et empruntant l'intermédiaire d'un autre pays de l'Union, ne pourront jamais être inférieures au tarif normal de l'Union. Ces taxes restent acquises en entier au pays qui les perçoit.

Article 18.

Les hautes parties contrac-

Parter.

6. — Ovennævnte Omkostninger for Transit udenfor Foreningen belastes Afsendelseslandets Poststyrelse. De beregnes for alle Forsendelser, hvadenten de sendes i enkelt Transit eller i lukket Transit. Men for Tilfælde af, at der skal sendes lukkede Poster fra et Land i Foreningen til et Land udenfor Foreningen eller omvendt fra et Land udenfor Foreningen til et Land i Foreningen, maa der paa Forhaand træffes Overenskomst mellem de interesserede Poststyrelser angaaende, hvorledes Transitomkostningerne skal betales.

7. — General-Afregningen over Transitgodtgjørelse for Postsager, der udveksles mellem et Land i Foreningen og et Land udenfor samme ved Mellemkomst af et andet Land i Foreningen, finder Sted paa Grundlag af Opgaver, som udarbeides paa samme Tid som de Opgaver, der ifølge foranstaaende Artikel 4 udarbeides til Bestemmelse af Transitomkostninger inden Foreningen.

8. — Den Porto, der bliver at opkræve i et Land inden Foreningen for Forsendelser til eller fra et Land udenfor Foreningen, der fremsendes ved Mellemkomst af et andet Land inden Foreningen, kan aldrig være lavere end Foreningens Normaltakst. Denne Porto tilfalder udelt det Land, som opkræver den.

Artikel 18.

De høie kontraherende Parter

tantes s'engagent à prendre, ou à proposer à leurs législatures respectives, les mesures nécessaires pour punir l'emploi frauduleux, pour l'affranchissement de correspondances, de timbres-poste contrefaits ou ayant déjà servi. Elles s'engagent également à prendre, ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires pour interdire et réprimer les opérations frauduleuses de fabrication, vente, colportage ou distribution de vignettes et timbres en usage dans le service des postes, contrefaits ou imités de telle manière qu'ils pourraient être confondus avec les vignettes et timbres émis par l'Administration d'un des pays adhérents.

forbinder sig til at tage eller til at foreslaa for de lovgivende Myndigheder i sine respektive Lande de nødvendige Forholdsregler, forat bedragersk Anvendelse af eftergjorte eller brugte Frimærker til Frankering af Postforsendelser kan blive straffet. De forbinder sig ligeledes til at tage eller til at foreslaa for de lovgivende Myndigheder i sine respektive Lande de nødvendige Forføininger til at forbyde og undertrykke Fabrikation, Salg, Udbredelse eller Omsætning i bedragersk Hensigt af Vignetter og Frimærker, eftergjorte eller efterlignede efter de i Posttjenesten benyttede paa en saadan Maade, at de kan forveksles med Vignetter og Frimærker, udstedte af Poststyrelsen i et af kontraherende Lande. 11 Novbr.

Article 19.

Le service des lettres et boîtes avec valeurs déclarées et ceux des mandats de poste, des colis postaux, des valeurs à recouvrer, des livrets d'identité, des abonnements aux journaux, etc. font l'objet d'arrangements particuliers entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

Artikel 19.

Tjenesten med Værdibreve, Postanvisninger, Postpakker, Postinkassation, Identitetsbeviser o. s. v. er Gjenstand for særskilte Overenskomster mellem de forskjellige Lande eller Grupper af Lande i Foreningen.

Article 20.

1 — Les Administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour arrêter d'un commun accord, dans un Réglement d'exécution, toutes les mesures d'ordre et de détail qui sont jugées nécessaires.

Artikel 20.

1. — Poststyrelserne i de forskjellige Lande, hvoraf Foreningen bestaar, har Myndighed til efter fælles Overenskomst at affatte i et Ekspeditionsreglement alle de nærmere Tjenesteforskrifter, som anses nødvendige.

11 Novbr.

2 — Les différentes Administrations peuvent, en outre, prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, pourvu que ces arrangements ne dérogent pas á la présente Convention.

3 — Il est toutefois permis aux Administrations intéressées de s'entendre mutuellement pour l'adoption de taxes réduites dans un rayon de 30 kilomètres.

Article 21.

1 — La présente Convention ne porte point altération à la législation de chaque pays dans tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans cette Convention.

2 — Elle ne restreint pas le droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration des relations postales.

Article 22.

1 — Est maintenue l'institution, sous le nom de Bureau international de l'Union postale universelle, d'un Office central qui fonctionne sous la haute surveillance de l'Administration des postes suisses et dont les frais sont supportés par toutes les Administrations de l'Union.

2 — Ce Bureau demeure chargé de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de

2. — De forskjellige Poststyrelser kan derhos indbyrdes træffe Overenskomst med Hensyn til Spørgsmaal, som ikke vedrører den samlede Forening, forudsat at saadan Overenskomst ikke kommer i Strid med nærværende Konvention.

3 — Det tillades dog vedkommende Poststyrelser gjensidig at komme overens om Indførelse af reduceret Porto inden en Kreds af 30 Kilometer.

Artikel 21.

1. — Nærværende Konvention foranlediger ikke Forandring i noget Lands Lovgivning, forsaavidt angaar alt, hvad der ikke er foreskrevet i Konventionens Bestemmelser.

2. — Den gjør ingen Indskrænkning i de kontraherende Parters Ret til at bibeholde og afslutte Traktater eller til at bibeholde og oprette engere Foreninger til Forbedring af Postforbindelserne.

Artikel 22.

1. — Under Navn af den universelle Postforenings internationale Bureau bibeholdes et Centralbureau, som arbeider under den Schweiziske Poststyrelses høie Opsigt, og hvis Underholdelse bekostes af alle Poststyrelser inden Foreningen.

2. — Dette Bureau skal fremdeles have at samle, ordne, bekjendtgjøre og ombede de Oplysninger af alle Slags, som ved-

toute nature qui intéressent le service international des postes; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; d'instruire les demandes en modification des actes du Congrès; de notifier les changements adoptés, et, en général, de procéder aux études et aux travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 23.

1 — En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union, relativement à l'interprétation de la présente Convention ou à la responsabilité d'une Administration en cas de perte d'un envoi recommandé, la question en litige est réglée par jugement arbitral. A cet effet, chacune des Administrations en cause choisit un autre membre de l'Union qui n'est pas directement intéressé dans l'affaire.

2 — La décision des arbitres est donnée à la majorité absolue des voix.

3 — En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre Administration également désintéressée dans le litige.

4 — Les dispositions du présent article s'appliquent également à tous les Arrangements conclus en vertu de l'article 19 précédent.

Article 24.

4 — Les pays qui n'ont point

kommer den internationale Posttjeneste; at tilkjendegive paa vedkommende Parters Forlangende, sin Mening om opstaaede Stridsspørgsmaal; at forberede Behandlingen af Andragender om Modifikation i Kongressens Aktstykker; at kundgjøre indførte Forandringer og i det Hele at beskjæftige sig med de Anliggender og Arbeider, der i Postforeningens Interesse bliver det overdragne. 11 Novbr.

Artikel 23.

1. — I Tilfælde af Meningsforskjel mellem to eller flere Medlemmer af Foreningen angaaende Fortolkningen af nærværende Konvention eller angaaende en Poststyrelses Ansvarlighed i Tilfælde af, at en rekommanderet Forsendelse gaar tabt, afgjøres det omtvistede Spørgsmaal ved Voldgiftskjendelse. I dette Øiemed opnævner enhver af vedkommende Poststyrelser et andet Medlem af Foreningen, som ikke er direkte interesseret i Sagen.

2. — Voldgiftskjendelsen afsiges efter simpel Stemmeflerhed.

3. — I Tilfælde af Stemmelighed vælger Voldgiftsrettens Medlemmer til Spørgsmaalets Afgjørelse en anden, ligeledes i Sagen uinteresseret Poststyrelse.

4. — Bestemmelserne i nærværende Artikel omfatter ligeledes alle de Overenskomster, der er afsluttede i Henhold til foranstaaende Artikel 19.

Artikel 24.

1. — De Lande, som ikke har

11 Novbr. pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande.

2 — Cette adhésion est notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement de la Confédération suisse et, par ce Gouvernement, à tous les pays de l'Union.

3 — Elle emporte, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

4 — Il appartient au Gouvernement de la Confédération suisse de déterminer, d'un commun accord avec le Gouvernement du pays intéressé, la part contributive de l'Administration de ce dernier pays dans les frais du Bureau international, et, s'il y a lieu, les taxes à percevoir par cette Administration en conformité de l'article 10 précédent.

taget Del i nærværende Konvention, kan efter Forlangende blive optagne i samme.

2. — Saadan Tiltrædelse til Foreningen kundgjøres ad diplomatisk Vei for den Schweiziske Forbundsregjering og af denne for alle Lande i Foreningen.

3. — Den medfører fuld Tilslutning til alle nærværende Konventions Bestemmelser og Adgang til alle Fordele, som flyder af samme.

4. — Det tilkommer den Schweiziske Forbundsregjering efter fælles Overenskomst med vedkommende Lands Regjering at bestemme det Bidrag, som sidstnævnte Lands Poststyrelse har at yde til de med Underholdelse af det internationale Bureau forbundne Omkostninger og, i Tilfælde, de Takster, som af samme Poststyrelse bliver at opkræve i Henhold til foregaaende Artikel 7.

Article 25.

1 — Des Congrès de plénipotentiaires des pays contractants ou de simples Conférences administratives, selon l'importance des questions à résoudre, sont réunis, lorsque la demande en est faite ou approuvée par les deux tiers, au moins, des Gouvernements ou Administrations, suivant le cas.

2 — Toutefois, un Congrès doit avoir lieu au moins tous les cinq ans.

3 — Chaque pays peut se faire représenter, soit par un ou plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays.

Artikel 25.

1. — Kongresser af Befuldmægtigede fra de kontraherende Lande eller simple administrative Konferencer, alt efter Vigtigheden af de Spørgsmaal, der skal afgjøres, samles, naar Begjæring derom er fremsat eller approberet af mindst to Trediedele af Regjeringerne eller Poststyrelserne, efter Tilfældets Beskaffenhed.

2. — Dog bør en Kongres finde Sted mindst hvert femte Aar.

3. — Hvert Land kan lade sig repræsentere ved én eller flere Befuldmægtigede eller ved et andet Lands Befuldmægtigede. Dog

Mais il est entendu que le délégué ou les délégués d'un pays ne peuvent être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

4 — Dans les délibérations, chaque pays dispose d'une seule voix.

5 — Chaque Congres fixe le lieu de la réunion du prochain Congrès.

6 — Pour les Conférences les Administrations fixent les lieux de réunion sur la proposition du Bureau international.

Article 26.

1 — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute Administration des postes d'un pays de l'Union a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le régime de l'Union.

2 — Toute proposition est soumise au procédé suivant: Un délai de cinq mois est laissé aux Administrations de l'Union pour examiner les propositions et pour faire parvenir au Bureau international, le cas échéant, leurs observations, amendements ou contre-propositions. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations avec l'invitation de se prononcer pour ou contre. Celles qui n'ont point fait parvenir leur vote dans un délai de six mois, à compter de la date

kan det ikke overdrages den eller de Befuldmægtigede fra et Land at repræsentere flere end to Lande, deres eget deri indbefattet. 11 Novbr.

4. — I Forhandlingerne raader hvert Land over én Stemme.

5. — Enhver Kongres bestemmer Mødestedet for næste Kongres.

6. — For Konferencers Vedkommende fastsættes Mødestederne af Poststyrelserne efter Forslag af det internationale Bureau.

Artikel 26.

1. — I det Mellemrum, som forløber mellem Sammenkomsterne, kan enhver Poststyrelse i et Foreningsland gjennem det internationale Bureau tilstille de andre deltagende Poststyrelser Forslag vedrørende Foreningens Ordning.

2. — Ved ethvert Forslag gaaes der frem saaledes:

Der gives Poststyrelserne i Foreningen en Frist af fem Maaneder til at gjennemgaa Forslagene og, i Tilfælde, tilstille det internationale Bureau sine Bemærkninger og Tillægs- eller Modforslag. Svarene samles af det internationale Bureau og meddeles Poststyrelserne med Anmodning om at udtale sig for eller imod. De Poststyrelser, som ikke har fremsendt sit Svar inden seks Maaneder, regnet fra den Dag, det internationale Bureaus 2det Cirkulære, hvori de fremkomne Bemærkninger meddeles, er date-

11 Novbr. de la seconde circulaire du Bureau international leur notifiant les observations apportées, sont considérées comme s'abstenant.

3 — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15 et 18;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la Convention autres que celles des articles 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18 et 26;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la Convention, hors le cas de litige prévu à l'article 23 précédent.

4 — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, que le Gouvernement de la Confédération suisse est chargé d'établir et de transmettre à tous les Gouvernements des pays contractants, et, dans le troisième cas, par une simple notification du Bureau international à toutes les Administrations de l'Union.

5 — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois, au moins, après sa notification.

Article 27.

Sont considérés comme forret, betragtes som afholdende sig fra at stemme.

3. — For at blive eksigible maa Forslagene opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler eller Forandring i Bestemmelserne i nærværende Artikel og de foranstaaende Artikler 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15 og 18;

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring af andre Bestemmelser i Konventionen end de i Artiklerne 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18 og 26 indeholdte;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Fortolkning af Konventionens Bestemmelser, udenfor det i foranstaaende Artikel 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — Gyldige Beslutninger stadfæstes i de to første Tilfælde ved en diplomatisk Deklaration, som den Schweiziske Forbundsregjering har at udfærdige og tilstille alle de kontraherende Landes Regjeringer, og i det tredie Tilfælde ved en simpel Notifikation fra det internationale Bureau til alle Poststyrelser i Foreningen.

5. — Enhver vedtagen Forandring eller Beslutn ng træder først i Kraft mindst 2 Maaneder efter Kundgjørelsen.

Artikel 27.

Hvad Anvendelsen af foran-

mant, pour l'application des articles 22, 25 et 26 précédent, un seul pays ou une seule Administration, suivant le cas:

1° L'Empire de l'Inde britannique;
2° Le Dominion du Canada;
3° L'ensemble des colonies britanniques de l'Australasie;
4° L'ensemble des colonies danoises;
5° L'ensemble des colonies espagnoles;
6° L'ensemble des colonies françaises;
7° L'ensemble des colonies néerlandaises;
8° L'ensemble des colonies portugaises.

Article 28.

La présente Convention sera mise à exécution le 1er juillet 1892 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé; mais chaque partie contractante a le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

Article 29.

1 — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à execution de la présente Convention, toutes les dispositions des Traités, Conventions, Arrangements ou autres Actes conclus antérieurement entre les divers pays ou Administrations, pour autant que ces dispositions ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Con-

ſtaaende Artikler 22, 25 og 26 11 Novbr.
angaar, betragtes ſom udgjørende efter Omſtændighederne et eneſte Land eller en eneſte Poſtſtyrelſe:

1° Det Britiſk-Indiſke Keiſerdømme;
2° Kanada;
3° De ſamlede britiſke Kolonier i Auſtralien;
4° De ſamlede Danſke Kolonier;
5° De ſamlede Spanſke Kolonier;
6° De ſamlede Franſke Kolonier;
7° De ſamlede Nederlandſke Kolonier;
8° De ſamlede Portugiſiſke Kolonier;

Artikel 28.

Nærværende Konvention træder i Kraft den 1ſte Juli 1892 og forbliver gjældende i ubegrændſet Tid; men enhver kontraherende Part har Ret til at udtræde af Foreningen efter Meddelelſe, givet med et Aars Varſel, fra vedkommende Lands Regjering til Regjeringen i det ſchweiziſke Forbund.

Artikel 29.

1. — Fra den Dag, nærværende Konvention træder i Virkſomhed, ophæves alle Beſtemmelſer i Traktater, Konventioner, Overenskomſter eller andre Akter, der tidligere er affluttede mellem de forſkjellige Lande eller Poſtſtyrelſer, forſaavidt disſe Beſtemmelſer ikke lader ſig forene med nærværende Konventions Indhold og uden Forfang for de

11 Novbr. vention, et sans préjudice des droits réservés par l'article 21 ci-dessus.

2 — La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Vienne.

3 — En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention à Vienne, le quatre juillet mil huit cent quatre-vingt-onze.

(Underskrifter).

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature des Conventions arrêtées par le Congrès postal universel de Vienne, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

I.

En dérogation à la disposition de l'article 6 de la Convention, qui fixe à 25 centimes au maximum le droit de recommandation, il est convenu que les États hors d'Europe sont autorisés à maintenir ce maximum à 50 centimes, y compris la délivrance d'un bulletin de dépot à l'expediteur.

II.

En dérogation aux dispositions de l'article 8 de la Convention, il est convenu que, par mesure de transition, les

ovenfor i Artikel 21 reserverede Rettigheder.

2. — Nærværende Konvention skal ratificeres saa snart som muligt. Ratifikationerne bliver at udveksle i Wien.

3. — Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for ovennævnte Lande underskrevet nærværende Konvention i Wien den fjerde Juli atten Hundrede og en og niti.

(Underskrifter).

(Oversættelse).

Slutningsprotokol.

I Begreb med at undertegne de af den internationale Postkongres i Wien affluttede Konventioner, er undertegnede Befuldmægtigede komne overens om følgende:

I.

Som Afvigelse fra Bestemmelsen i Hovedkonventionens Art. 6, der fastsætter et Rekommandationsgebyr af høist 25 Centimer, er det vedtaget, at udeneuropæiske Stater skal være berettigede til at bibeholde et Maximumsgebyr af 50 Centimer, hvorfor ogsaa leveres Afsenderen et Indleveringsbevis.

II.

Som Afvigelse fra Bestemmelserne i Hovedkonventionens Art. 8 er det vedtaget, at Poststyrelserne i de udeneuropæiske Lande,

Administrations des pays hors d'Europe dont la législation est actuellement contraire au principe de la responsabilité, conservent la faculté d'ajourner l'application de ce principe jusqu'au jour où elles auront pu obtenir du pouvoir législatif l'autorisation de l'introduire. Jusqu'à ce moment, les autres Administrations de l'Union ne sont pas astreintes à payer une indemnité pour la perte, dans leurs services respectifs, d'envois recommandés à destination ou provenant desdits pays.

III.

La Bolivie, le Chili, Costa-Rica, la République Dominicaine, l'Equateur, Haïti, Honduras et Nicaragua, qui font partie de l'Union postale, ne s'étant pas fait représenter au Congrès, le protocole leur reste ouvert pour adhérer aux Conventions qui y ont été conclues ou seulement à l'une ou à l'autre d'entre elles.

Le protocole reste également ouvert en faveur des Colonies britanniques de l'Australasie, dont les délégués au Congrès ont déclaré l'intention de ces pays d'entrer dans l'Union postale universelle à partir du 1er octobre 1891.

Il demeure aussi ouvert à la République Sud-Africaine, dont le délégué au Congrès a manifesté l'intention de ce pays d'adhérer à l'Union postale universelle, en se réservant de fixer ultérieurement la date de son entrée dans cette Union.

hvis Lovgivning for Tiden ikke anerkjender Ansvarlighedsprincipet, som Overgangsforanstaltning har Adgang til at lade det udstaa med Anvendelsen af dette Princip til det Tidspunkt, da de maatte have opnaaet den lovgivende Magts Bemyndigelse til at indføre det. Til den Tid er de øvrige Poststyrelser i Postforeningen ikke forpligtede til at udrede Skadeserstatning for rekommanderede Forsendelser, der er gaaede tabt under Befordringen paa deres respektive Postomraader, og som er bestemte til eller er udgaaede fra disse Lande. 11 Novbr.

III.

Da Bolivia, Chili, Costa-Rica, Republikken Dominica, Equador, Haiti, Honduras og Nicaragua, der tilhører Postforeningen, ikke har ladet sig repræsentere paa Kongressen, staar Protokollen dem aaben for Tiltrædelse af de der afsluttede Konventioner eller blot enkelte af disse.

Protokollen staar ligeledes aaben for de britiske Kolonier i Australien, hvis Delegerede paa Kongressen har erklæret, at det er disse Landes Agt at indtræde i den universelle Postforening fra 1 Oktober 1891.

Den staar ogsaa aaben for den Syd-Afrikanske Republik, hvis Delegerede paa Kongressen har tilkjendegivet dette Lands Hensigt at tiltræde den universelle Postforening med Forbehold af senere at bestemme Datoen for dets Indtrædelse i denne Forening.

11 Novbr. Enfin, dans le but de faciliter aux autres pays qui sont encore en dehors de l'Union postale universelle leur entrée dans celle-ci, le protocole leur reste également ouvert.

IV.

Le protocole demeure ouvert en faveur des pays dont les représentants n'ont signé aujourd'hui que la Convention principale, ou un certain nombre seulement des Conventions arrêtées par le Congrès à l'effet de leur permettre d'adhérer aux autres Conventions signées ce jour, ou à l'une ou l'autre d'entre elles.

V.

Les adhésions prévues à l'article III ci-dessus devront être notifiées au Gouvernement Impérial et Royal de l'Autriche-Hongrie, par les Gouvernements respectifs, en la forme diplomatique. Le délai qui leur est accordé pour cette notification expirera le 1er juin 1892.

VI.

Dans le cas où une ou plusieurs des parties contractantes aux Conventions postales signées aujourd'hui à Vienne, ne ratifieraient pas l'une ou l'autre de ces Conventions, cette Convention n'en sera pas moins valable pour les Etats qui l'auront ratifiée.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent protocole final, qui aura la même force et la même

For at lette de øvrige Lande, der endnu ikke tilhører Postforeningen, deres Indtrædelse i denne, staar endelig Protokollen ligeledes aaben for dem.

IV.

Protokollen staar aaben for de Lande, hvis Repræsentanter idag kun har undertegnet Hovedkonventionen eller alene enkelte af de af Kongressen affluttede Konventioner, forat de kan have Adgang til at vedtage de øvrige idag undertegnede Konventioner eller enkelte af disse.

V.

De i ovenstaaende Art. III omhandlede Tiltrædelser skal af de respektive Regjeringer ad diplomatisk Vei kundgjøres for den keiserlig-kongelige østerrigsk-ungarske Regjering. Den Frist, inden hvilken denne Kundgjørelse skal finde Sted, udløber den 1 Juni 1892.

VI.

I Tilfælde af, at en eller flere af de kontraherende Parter ikke skulde ratificere en eller anden af de idag i Wien undertegnede Konventioner, skal denne Konvention ikke destomindre beholde sin Gyldighed for de Stater, der ratificerer den.

Til Bekræftelse heraf har nedennævnte Befuldmægtigede affattet nærværende Slutningsprotokol, hvis Bestemmelser skal have

valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même des Conventions auxquelles il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement autrichien et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Vienne le quatre juillet mil huit cent quatre-vingt onze.

(Underskrifter).

den samme Kraft og Gyldighed, som om de var blevne tilføiede i vedkommende Konventions Tekst, og de har undertegnet den i et Eksemplar, der skal opbevares i den østerrigske Regjerings Arkiver, og hvoraf et Aftryk skal tilstilles hver Part. 11 Novbr.

Undertegnet i Wien den fjerde Juli atten Hundrede en og niti.

(Underskrifter).

Règlement de détail et d'ordre

pour l'exécution de la Convention conclue entre l'Allemagne et les protectorats Allemands, les Etats-Unis d'Amerique, la République Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la Republique de Colombie, l'état indépendant du Congo, la République de Costa-Rica, le Danemark et les Colonies Danoises, la République Dominicaine, l'Égypte, l'Équateur, l'Espagne et les Colonies Espagnoles, la France et les Colonies Françaises, la Grande-Bretagne et diverses Colonies Britanniques, les Colonies Britanniques d'Australasie, le Canada, l'Inde Britannique, la Gréce, le Guatemala, la République d'Haïti, le Royaume d'Hawaï, la Répulique du Honduras, l'Italie, le Japon, la République de

(Oversættelse).

Ekspeditionsreglement

til Udførelse af Konvention, afsluttet mellem Tyskland og de under tysk Protektorat staaende Lande, de Forenede Stater i Amerika, den Argentinske Republik, Østerrige-Ungarn, Belgien, Bolivia, Brasilien, Bulgarien, Chili, Republiken Columbia, den uafhængige Congostat, Republiken Costa-Rica, Danmark og de Danske Kolonier, Republiken San Domingo, Ægypten, Ecuador, Spanien og de Spanske Kolonier, Frankrige og de Franske Kolonier, Storbritanien og forskjellige Britiske Kolonier, de Britiske Kolonier i Australien, Canada, Britisk Indien, Grækenland, Guatemala, Republiken Haiti, Kongeriget Hawai, Republiken Honduras, Italien, Japan, Republiken Liberia, Luxemburg, Mexiko, Montenegro, Nicaragua, Norge, Paragnay, Nederlandene og de Nederlandske Kolonier, Peru,

11 Novbr. Libéria, le Luxembourg, le Mexique, le Monténégro, le Nicaragua, la Norvège, le Paraguay, les Pays-Bas et les Colonies Néerlandaises, le Pérou, la Perse, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, la Russie, le Salvador, la Serbie, le Royaume de Siam, la République Sud-Africaine, la Suède, la Suisse, la Régence de Tunis, la Turquie, l'Uruguay et les États-Unis de Vénézuela.

Les soussignés, vu l'article 20 de la Convention postale universelle conclue à Vienne le 4 juillet 1891, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté d'un commun accord les mesures suivantes, pour assurer l'exécution de ladite Convention.

I.

Direction des Correspondances.

1. — Chaque Administration est obligée d'expédier, par les voies les plus rapides dont elle peut disposer pour ses propres envois, les dépêches closes et les correspondances à découvert qui lui sont livrées par une autre Administration.

2. — Les Administrations qui usent de la faculté de percevoir des taxes supplémentaires, en représentation des frais extraordinaires afférents à certaines voies, sont libres de ne par diriger par ces voies, lorsqu'il existe d'autres moyens de communication, celles des

Persien, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Rusland, Salvador, Serbien, Kongeriget Siam, den Sydafrikanske Republik, Sverige, Schweiz, Tunis, Tyrkiet, Uragnay og Venezuelas Forenede Stater.

Undertegnede har i Kraft af Art. 20 i den i Wien den 4 Juli 1891 afsluttede universelle Postkonvention paa sine respektive Poststyrelsers Vegne efter fælles Overenskomst vedtaget følgende Bestemmelser til Sikrelse af nævnte Konventions Udførelse.

I.

Postsagernes Spedition.

1. — Enhver Poststyrelse er forpligtet til at afsende ad de hurtigste Veie, som staar til dens Raadighed for egne Forsendelser, lukkede Brevpostpakker og Korrespondance i Enkelttransit, som den har modtaget af en anden Styrelse.

2. — De Poststyrelser, der har Adgang til at beregne Tillægstakster for ekstraordinære Udgifter, som visse Veie medfører, behøver ikke, naar der haves andre Befordringslinier, at forsende ad bemeldte Veie utilstrækkelig betalt Korrespondance, for hvilken det ikke af Afsenderne udtrykkelig

correspondances insuffisamment affranchies pour lesquelles l'emploi desdites voies n'a pas été réclamé expressément par les envoyeurs.

II.

Echange en depeches closes.

1. — L'échange des correspondances en dépêches closes, entre les Administrations de l'Union, est réglé d'un commun accord et selon les nécessités du service entre les Administrations en cause.

2. — S'il s'agit d'un échange à faire par l'entremise d'un ou de plusiers pays tiers, les Administrations de ces pays doivent en être prévenues en temps opportun.

3. — Il est, d'ailleurs, obligatoire, dans ce dernier cas, de former des dépêches closes toutes les fois que le nombre des correspondances est de nature à entraver les opérations d'une Administration intermédiaire, d'après la déclaration de cette Administration.

4. — En cas de changement dans un service d'échange en dépêches closes, établi entre deux Administrations par l'entremise d'un ou de plusieurs pays tiers, l'Administration qui a provoqué le changement en donne connaissance aux Administrations des pays par l'entremise desquels cet échange s'effectue.

III.

Services extraordinaires.

Les services extraordinaires de l'Union donnant lieu à des frais spéciaux dont la fixation

er forlangt, at de nævnte Veie skal benyttes. 11 Novbr.

II.

Udveksling af lukket Post.

1. — Udveksling af Korrespondance i lukkede Pakker mellem Foreningens Poststyrelser ordnes efter fælles Overenskomst og overensstemmende med, hvad Postforbindelsen mellem de paagjældende Poststyrelser udkræver.

2. — Forsaavidt der er Spørgsmaal om Udveksling af Korrespondance, der skal passere gjennem et eller flere andre Lande end de udvekslende, skal disse Landes Poststyrelser betimelig underrettes derom.

3. — Forøvrigt maa i dette sidste Tilfælde Forsendelsen foregaa i lukkede Poster, naar Postsagernes Antal efter Erklæring fra Bestyrelsen af et transiteret Lands Postvæsen ellers vilde besvære Udførelsen af dettes Funktioner.

4. — Foretages Forandring ved Udveksling af lukket Post mellem to Poststyrelser i Transit gjennem et eller flere andre Lande, skal den Poststyrelse, som har foranlediget Forandringen, derom underrette Poststyrelserne i de Lande, hvorigjennem Udvekslingen foregaar.

III.

Ekstraordinære Postlinier.

De ekstraordinære Postlinier inden Foreningen, der giver Anledning til saadanne særlige Ud-

11 Novbr. est réservée, par l'article 4 de la Convention, à des arrangements entre les Administrations intéressées, sont exlusivement:

1° ceux qui sont entretenus pour le transport territorial accéléré de la Malle dite des Indes:

2° celui que l'Administration des postes des Etats-Unis d'Amérique entretient sur son territoire pour le transport des dépêches closes entre l'océan Atlantique et l'océan Pacifique;

3° celui qui est établi pour le transport des dépêches par chemin de fer entre Colon et Panama.

IV.

Fixation des taxes.

1. — En exécution de l'article 10 de la Convention, les Administration des pays de l'Union qui n'ont pas le franc pour unité monétaire perçoivent leurs taxes d'après les équivalents ci-dessous:

gifter, som ifølge Konventionens Artikel 4 skal reguleres ved Overenskomst mellem vedkommende Poststyrelser, er udelukkende:

1° Linien for Hurtigtransport tillands af den saakaldte Indiske Post;

2° den Linie, som Poststyrelsen i de Forenede Stater i Nordamerika underholder paa sit Territorium til Befordring af lukket Post mellem Atlanterhavet og det Stille Ocean;

3° den Linie, som er oprettet til Befordring af Post med Jernbane mellem Colon og Panama.

IV.

Takstbestemmelser.

1. — Til Gjennemførelse af Konventionens Artikel 7 skal i de Lande af Foreningen, som ikke har Franken til Myntenhed, Taksterne opkræves efter følgende Forhold:

Pays de l'Union	25 centimes	10 centimes	5 centimes
Allemagne	20 pfennig	10 pfennig	5 pfennig
Protectorats allemands: Territoire de Cameroun, Compagnie de la Nouvelle-Guinée, Territoire de Togo, Territoire de l'Afrique du Sud-Ouest, Territoire de l'Afrique orientale, Territoire des îles Marshall .	20 pfennig	10 pfennig	5 pfennig
Argentine (République)	8 centavos	4 centavos	2 centavos
Autriche-Hongrie	10 kreuzer	5 kreuzer	3 kreuzer

Pays de l'Union.	25 centimes	10 centimes	5 centimes
Bolivie	5 centavos	2 centavos	1 centavo*)
Brésil	100 reis	50 reis	25 reis
Canada	5 cents	2 cents	1 cent
Chili	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Colombie	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Costa-Rica	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Danemark	20 öre	10 öre	5 öre
Colonies danoises { Groënland	20 öre	10 öre	5 öre
Colonies danoises { Antilles danoises.	5 cents	2 cents	1 cent
Dominicaine (République)	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Egypte	1 piastre	5 millièmes de livre	2 millièmes de livre
Equateur	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Colonies espagnoles { Cuba, Porto-Rico, îles Philippines et dépendances, et établissements du golfe de Guinée	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Etats-Unis d'Amérique	5 cents	2 cents	1 cent
Grande-Bretagne	2½ pence	1 penny	½ penny
Colonies britanniques: Antigoa, Bahamas (îles), Barbade, Bermudes, Côte-d'Or, Dominique, Falkland (îles),**) Gambie, Grenade, Jamaique, Lagos, Malte, Montserrat, Nevis, St-Christophe, Ste-Lucie, St-Vincent, Sierra-Léone, Tabago, Trinité, Turques (îles) et Vierges (îles)	2½ pence	1 penny	½ penny
Guyane anglaise, Hong-Kong, Laboan, Straits-Settlements et Terre-Neuve	5 cents	2 cents	1 cent
Bornéo du Nord britannique	6 cents de dollar	3 cents de dollar	1 cent de dollar
Honduras	6 cents	3 cents	1 cent
Maurice (île) et dépendances	10 cent. de roupie	4 cent. de roupie	2 cent. de roupie
Chypre	2 piastres ou 80 paras	1 piastre ou 40 paras	½ piastre ou 20 paras
Ceylan	14 cent. de roupie	5 cent. de roupie	2½ cent de roupie
Australasie	2½ pence	1 penny	½ penny
Guatemala	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Haïti	5 centavos de piastre	2 centavos de piastre	1 centavo de piastre
Hawaï	5 cents	2 cents	1 cent
Honduras (République du)	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Inde britannique	2 annas	¾ anna	½ anna
Japon	5 sen	2 sen	1 sen
Libéria	5 cents	2 cents	1 cent

*) I Bosnien og Herzegowina (se Noten paa Side 12) er Taxterne 10 kreutzer — 5 kreutzer — 3 kreutzer.

**) Hertil kommer Fidjiøerne (se ovennævnte Note).

Pays de l'Union.	25 centimes	10 centimes	5 centimes
Mexique	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Monténégro	10 soldi	5 soldi.	3 soldi
Nicaragua	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Norvège	20 öre	10 öre	5 öre
Paraguay	5 centavos de peso	2 centavos de peso	1 centavo de peso
Pays-Bays et colonies néerlandaises	12½ cents	5 cents	2½ cents
Pérou	5 centavos	2 centavos	1 centavo
Perse	7 shahis	3 shahis	1 shahi
Portugal et colonies portugaises, sauf l'Inde portugaise	50 reis	20 reis	10 reis
Inde portugaise	2 tangas	10 reis	5 reis
Russie	10 kopeks	4 kopeks	2 kopeks
Salvador	5 centavos de peso	2 centavos de peso	1 centavo de peso
Siam	7½ atts	3 atts	1½ att
Suède	20 öre	10 öre	5 öre
Turquie	40 paras	20 paras	10 paras
Uruguay	5 centavos de piastre	2 centavos de piastre	1 centavo de piastre

11 Novbr.

2.— En cas de changement du système monétaire dans l'un des pays susmentionnés, l'Administration de ce pays doit s'entendre avec l'Administration des postes suisses pour modifier les equivalents ci-dessus; il appartient à cette dernière Administration de faire notifier la modification à tous les autres Offices de l'Union par l'intermédiaire du Bureau international.

3. — Toute Administration a la faculté de recourir, si elle le juge nécessaire, à l'entente prévue au paragraphe précédent en cas de modification importante dans la valeur de sa monnaie.

4. — Les fractions monétaires résultant, soit du com-

2. — Forandres Myntſyſtemet i et af ovennævnte Lande, ſkal dettes Poſtſtyrelſe komme overens med den Schweiziſke Poſtſtyrelſe om Modifikation af de nævnte Forholdstal. Det paaligger ſidſtnævnte Poſtſtyrelſe gjennem det internationale Bureau at gjøre Poſtvæſenet i alle andre til Foreningen hørende Lande bekjendt med ſaadan Modifikation.

3. — Ethvert Lands Poſtſtyrelſe har, i Tilfælde af væſentlig Forandring i Værdien af ſit Lands Mynt, Ret til, om den finder det fornødent, at forlange ſaadan Overenskomſt ſom i foregaaende Paragraf omhandlet.

4. — De Myntbrøker, ſom opſtaar enten ved Udfyldning af

plément de taxe applicable aux correspondances insuffisamment affranchies, soit de la fixation des taxes des correspondances échangées avec les pays étrangers à l'Union, ou de la combinaison des taxes de l'Union avec les surtaxes prévues par l'article 5 de la Convention, peuvent être arrondies par les Administrations qui en effectuent la perception. Mais la somme à ajouter de ce chef ne peut, dans aucun cas, excéder la valeur d'un vingtième de franc (cinq centimes).

Portoen for utilstrækkelig betalte Forsendelser eller ved Kombination af Foreningens Porto med fremmed Porto eller med de i Konventionens Artikel 5 omhandlede Tillægstakster, kan afrundes af de Poststyrelser, som opkræver dem. Men Tillægsbelobet maa i intet Tilfælde overstige Værdien af en Tyvendedel af en Franc (5 Centimer). 11 Novbr.

V.

Correspondance avec les pays étrangers à l'Union.

Les Offices de l'Union qui ont des relations avec des pays étrangers à l'Union fournissent aux autres Offices de l'Union la liste de ces pays, avec l'indication des conditions d'envoi auxquelles les correspondances sont soumises dans les relations dont il s'agit.

V.

Korrespondance med Lande, som ikke tilhører Foreningen.

De af Foreningens Poststyrelser, som staar i Forbindelse med Lande udenfor Foreningen, tilstiller de øvrige af Foreningens Poststyrelser en Liste over disse Lande med Angivelse af Betingelserne for Befordring af Brevpostforsendelser i disse Forbindelser.

VI.

Application des Timbres.

1. — Les correspondances originaires des pays de l'Union sont frappées d'un timbre indiquant le lieu d'origine et la date du dépôt à la poste.

2. — A l'arrivée, le bureau de destination applique son timbre à date au verso des lettres et au recto des cartes postales.

3. — L'application des timbres sur les correspondances

VI.

Stempling.

1. — Paa Forsendelser fra Lande, der hører til Foreningen, anbringes et Stempel, der angiver Afgangsstedet og Indleveringsdagens Datum.

2. — Ved Ankomsten til Bestemmelsesstedets Postanstalt datostemples Breve paa Bagsiden og Brevkort paa Forsiden.

3. — Afstemplingen af Postsager, nedlagte i løse Postkasser

11 Novbr. déposées sur les paquebots dans les boîtes mobiles ou entre les main des commandants, incombe, dans les cas prévus par le paragraphe 3 de l'article 11 de la Convention, à l'agent des postes embarqué ou, s'il n'y en a pas, au bureau de poste auquel ces correspondances sont livrées.

4. — Les correspondances originaires des pays étrangers à l'Union sont frappées par l'Office de l'Union qui les a recueillies, d'un timbre indiquant le point et la date d'entrée dans le service de cet Office.

5. — Les correspondances non affranchies ou insuffisamment affranchies sont, en outre, frappées du timbre T (taxe à payer), dont l'application incombe à l'Office du pays d'origine s'il s'agit de correspondances originaires de l'Union, et à l'Office du pays d'entrée s'il s'agit de correspondances originaires des pays étrangers à l'Union.

6. — Les envois à remettre par exprès sont frappés d'un timbre portant en gros caractères le mot „Exprès". Les Administrations sont toutefois autorisées à remplacer ce timbre par une étiquette imprimée ou par une inscription manuscrite et soulignée en crayon de couleur.

7. — Tout objet de correspondance ne portant pas le timbre T est considéré comme affranchi et traité en conséquence, sauf erreur évidente.

ombord paa Dampskibe eller overgivne til Skibets Officerer, paahviler i det i Konventionens Art. 11 § 3 omhandlede Tilfælde den ombord ansatte Postfunktionær eller, hvis der ingen saadan findes, det Postkontor, hvortil Postsagerne afleveres.

4. — Paa Forsendelser fra Lande udenfor Foreningen anbringes af det Foreningslands Postvæsen, til hvilket de fra vedkommende fremmede Land overleveres, et Stempel, der angiver Stedet hvor, og Datum, naar de indløb.

5. — Ufrankerede og utilstrækkelig frankerede Forsendelser stemples desuden med Mærket T (taxe à payer), der, naar Forsendelsen udgaar fra et Foreningsland, paasættes af dettes Postvæsen, og, naar Forsendelsen udgaar fra et Land, der ikke hører til Foreningen, paasættes af Postvæsenet i det Foreningsland, til hvilket den fra det fremmede Land overleveres (Foreningsindgangslandet).

6. — Paa Forsendelser, der skal afleveres ved Ekspres, anbringes et Stempel, der med fede Bogstaver angiver Ordet „Ekspres". Dog er Poststyrelserne berettigede til i dette Stempels Sted at anvende en trykt Etikette eller en haandskreven Paategning, understreget med Farveblyant.

7. — Enhver Forsendelse, der ikke er stemplet T, betragtes som frankeret og behandles som saadan undtagen i Tilfælde af aabenbar Feiltagelse.

VII.

Indication du nombre de Ports.

1. — Lorsqu'une lettre ou tout autre objet de correspondance est passible, en raison de son poids, de plus d'un port simple, l'Office d'origine ou d'entrée dans l'Union, suivant le cas, indique, à l'angle gauche supérieur de la suscription, en chiffres ordinaires, le nombre des ports perçus ou à percevoir.

2. — Cette mesure n'est pas de rigueur pour les correspondances dûment affranchies.

VIII.

Affranchissement insuffisant.

1. — Lorsqu'un objet est insuffisamment affranchi au moyen de timbres-poste, l'Office expéditeur indique en chiffres noirs, apposés à côté des timbres-poste, le montant de l'insuffisance en l'exprimant en francs et centimes.

2. — D'après cette indication, le bureau d'échange du pays de destination taxe l'objet au double de l'insuffisance constatée.

3. — Dans le cas où il a été fait usage de timbres-poste non valables pour l'affranchissement, il n'en est tenu aucun compte. Cette circonstance est indiquée par le chiffre zéro (o) placé à côté des timbres-poste.

IX.

Avis de réception.

1. — Les envois dont l'ex-

VII.

11 Novbr.

Angivelse af Portosatsernes Antal og Beløbet af den fremmede Porto.

1. — Naar et Brev eller hvilkensomhelst anden Forsendelse paa Grund af sin Vægt skal svare mere end enkelt Porto, angiver efter Omstændighederne det afsendende Postvæsen eller Postvæsenet i Foreningsindgangslandet i øverste venstre Hjørne paa Udskriftssiden med almindelige Tal Antallet af de Portosatser, der er erlagte eller skal erlægges.

2. — Denne Forholdsregel kan dog undlades for tilstrækkelig frankerede Forsendelser.

VIII.

Utilstrækkelig Frankering.

1. — Paa Forsendelser, der er utilstrækkelig frankerede med Frimærker, angiver det afsendende Postvæsen med sorte Tal, der sættes ved Siden af Frimærkerne, det manglende Beløb, udtrykt i Franc og Centimer.

2. — Efter denne Angivelse belaster Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet Forsendelsen med en Porto, der er dobbelt saa stor som det manglende Beløb.

3. — Dersom der maatte være benyttet ugyldige Frimærker til Frankering, tages dertil ikke Hensyn. Dette betegnes med Tallet Nul (0), der anbringes ved Siden af Frimærkerne.

IX.

Modtagelsesbevis.

1. — De Forsendelser, for

11 Novbr. péditeur demande un avis de réception doivent porter l'annotation très apparente: „Avis de réception“ ou l'empreinte d'un timbre portant: A. R.

2. — Les avis de réception doivent être établis par les bureaux de destination sur une formule conforme ou analogue au modèle A ci-annexé, et transmis par ces bureaux aux bureaux d'origine, chargés de les faire parvenir aux expéditeurs des envois auxquels ils se rapportent. Les avis de réception doivent être formulés en français ou porter une traduction sublinéaire en cette langue.

X.

Feuilles d'Avis.

1. — Les feuilles d'avis accompagnant les dépêches échangées entre deux Administrations de l'Union sont conformes au modèle B joint au présent Règlement. Elles sont placées sous des enveloppes de couleur portant distinctement l'indication „Feuille d'avis“.

Dans les relations par mer qui, bien que périodiques et régulières, ne comportent pas d'échange quotidien ou à jour fixe, les bureaux expéditeurs doivent numéroter leurs feuilles d'avis d'après une série annuelle par chaque bureau d'origine et pour chaque bureau de destination, en mentionnant autant que possible, sur la feuille d'avis, le nom du paquebot ou du bâtiment qui emporte la dépêche.

2. — Les objets recommandés

hvilke Afsenderen forlanger sig tilstillet et Modtagelsesbevis fra Adressaten, skal bære en meget tydelig Paaskrift: Avis de réception eller være stemplede A. R.

2. — Modtagelsesbevis skal udfærdiges af Bestemmelsesstedets Postanstalt paa en Blanket overensstemmende eller analog med vedføiede Schema A og af denne oversendes Udgangsstedets Postanstalt, hvem det paahviler at tilstille Afsenderne dem. Modtagelsesbevis skal affattes paa Fransk eller under Linien være forsynede med en Oversættelse paa dette Sprog.

X.

Brevpostkarter.

1. — De Karter, der medfølger de mellem to Foreningslandes Postvæsener udvekslede Poster, affattes efter det nærværende Reglement vedføiede Schema B. De lægges i farvede Konvolutter, der er tydelig mærkede: Feuille d'avis.

Ved Soforbindelser, som, skjønt periodiske og regelmæssige, dog ikke foranlediger Udveksling enten daglig eller paa bestemte Dage, skal de afsendende Kontorer numerere sine Karter i en aarlig Følgerække for hvert Afgangskontor og for hvert Bestemmelsessteds Kontor, idet der, saavidt muligt, paa Kartet angives Navnet paa den Paketbaad eller det Skib, som fører vedkommende Post.

2. — De rekommanderede

dés sont inscrits au tableau nº 1 de la feuille d'avis avec les détails suivants: le nom du bureau d'origine et le numéro d'inscription de l'objet à ce bureau, ou: le nom du bureau d'origine, le nom du destinataire et le lieu de destination.

Dans la colonne „Observations", la mention „Remb." est ajoutée en regard de l'inscription des envois recommandés grevés de remboursement.

Les envois à faire remettre par exprès sont inscrits en nombre au tableau I de la feuille d'avis.

Les avis de réception sont inscrits au tableau précité, soit individuellement, soit en bloc, suivant que ces avis sont plus ou moins nombreux.

La partie de la feuille d'avis intitulée „Recommandations d'office" est destinée à recevoir l'inscription des bulletins de vérification, des lettres de service ouvertes adressées par le bureau d'échange à son correspondant ainsi que des communications du bureau expéditeur.

3. — Lorsque le nombre des objets recommandés expédiés habituellement d'un bureau d'échange à un autre le comporte, il peut être fait usage d'une liste spéciale et détachée, pour remplacer le tableau nº I de la feuille d'avis.

Le nombre des envois re-

Forsendelser indføres i Kartets Afdeling I med følgende Angivelser: det afsendende Kontors Navn, Adressatens Navn og Bestemmelsesstedet, eller alene det afsendende Kontors Navn og Forsendelsens Register-Nummer ved dette Kontor. 11 Novbr.

I Anmærkningsrubriken tilføies „Remb." lige ud for de med Postopkrævning belastede rekommanderede Forsendelser.

De Forsendelser, der skal afleveres ved Ekspres, indføres med sit Antal i Kartets Afdeling I.

Modtagelsesbeviserne indføres i Kartets Afdeling I enten enkeltvis eller med sit samlede Antal, eftersom de er mere eller mindre talrige.

Den Del af Kartet, der bærer Overskriften: „Recommandations d'office", er bestemt til Indførsel af Tilbagemeldelser, aabne Tjenestebreve, udvekslede mellem Udvekslingskontorerne, samt Meddelelser fra det afsendende Kontor.

3. — Naar Antallet af de rekommanderede Gjenstande, der sædvanligvis afsendes fra et Udvekslingskontor til et andet, gjør det nødvendigt, kan en særskilt løs Fortegnelse træde istedetfor Kartets Afdeling I.

Antallet af de paa denne For-

11 Novbr. commandés inscrits sur cette liste et le nombre de paquets ou de sacs qui renferment ces envois doivent être portés sur la feuille d'avis.

4. — Au tableau n° II on inscrit, avec les détails que ce tableau comporte, les dépêches closes insérées dans l'envoi direct auquel la feuille d'avis se rapporte.

5. — On indique, à l'angle droit supérieur de la feuille d'avis, le nombre de paquets ou de sacs détachés dont se compose chaque expédition pour une même destination.

6. — Lorsqu'il est jugé nécessaire, pour certaines relations, de créer d'autres tableaux ou rubriques sur la feuille d'avis, la mesure peut être réalisée d'un commun accord entre les Administrations intéressées.

7. — Lorsqu'un bureau d'échange n'a aucun objet à livrer à un bureau correspondant, il n'en doit pas moins envoyer, dans la forme ordinaire, une dépêche qui se compose uniquement de la feuille d'avis.

8. — Quand des dépêches closes sont confiées par une Administration à une autre, pour être transmises au moyen de bâtiments de commerce, le nombre de lettres ou autres objets est indiqué à la feuille d'avis ou sur l'adresse de ces dépêches.

tegnelse opførte rekommanderede Forsendelser og Antallet af de Pakker eller Poser, hvori disse Forsendelser er nedpakkede, skal angives paa Brevpostkartet.

4. — I Kartets Afdeling II indføres med de nærmere Angivelser, som Skemaet antyder, de lukkede Pakker, som er indlagte i den direkte Post, som Kartet vedkommer.

5. — I det øverste Hjørne til høire paa Kartet angives Antallet af de særskilte Pakker eller Sække, hvoraf hver Post til samme Bestemmelsessted bestaar.

6. — Naar det for visse Forbindelser maatte findes nødvendigt at anordne andre Skemata eller Rubriker paa Karter, kan saadan Foranstaltning foretages efter fælles Overenskomst mellem vedkommende Poststyrelser.

7. — Naar et Udvekslingskontor ingen Forsendelse har at ekspedere til et korresponderende Kontor, skal det ikke destomindre under almindelige Former lade afgaa en Post, bestaaende alene af Kartet.

8. — Forsaavidt angaar lukkede Poster, der af en Poststyrelse overleveres en anden til Befordring med Handelsskibe, anføres Antallet af Breve og andre Forsendelser paa Kartet eller paa Pakkernes Udskriftsside.

XI.

Transmission des objets recommandés.

1. — Les objets recommandés, les avis de réception, les envois exprès et, s'il y a lieu, la liste spéciale prévue au paragraphe 3 de l'article X, sont réunis en un paquet distinct, qui doit être convenablement enveloppé et cacheté de manière à en préserver le contenu.

2. — A ce paquet est attaché extérieurement, par un croisé de ficelle, l'enveloppe spéciale contenant la feuille d'avis. Le paquet est ensuite placé au centre de la dépêche.

3. — La présence, dans la dépêche, d'un paquet d'objets recommandés dont la description est faite sur la liste spéciale mentionnée au paragraphe 1er ci dessus, doit être annoncée par l'application, en tête de la feuille d'avis, soit d'une annotation spéciale, soit de l'étiquette ou du timbre de recommandation en usage dans le pays d'origine.

4. — Il est entendu que le mode d'emballage et de transmission des objets recommandés, prescrit par les paragraphes 1 et 2 ci-dessus, s'applique seulement aux relations ordinaires. Pour les relations importantes, il appartient aux Administrations intéressées de prescrire, d'un commun accord, des dispositions particulières, sous réserve, dans l'un comme dans l'autre cas, des mesures exceptionnelles à prendre par

XI.

11 Novbr.

Fremsendelse af rekommanderede Forsendelser.

1. — De rekommanderede Gjenstande, Modtagelsesbeviser, Ekspres-Forsendelser og, i Tilfælde, den i Artikel X § 3 nævnte særskilte Fortegnelse sammenlægges i en egen Pakke, der skal forsynes med forsvarligt Omslag og forsegles saaledes, at Indholdet er beskyttet.

2. — Udenpaa denne Pakke fæstes med et Krydsbaand af Hyssing den særskilte Konvolut, der indeholder Kartet, hvorpaa Pakken anbringes midt i Forsendelsen.

3. — Tilstedeværelsen i Postpakken af en Pakke rekommanderede Sager, som er opførte paa den ovenfor i Paragraf I omtalte særskilte Fortegnelse, antydes øverst i Kartet enten ved en særskilt Notits eller ved Anbringelse af det Rekommandations-Mærke eller Stempel, som bruges i det afsendende Land.

4. — Den ovenfor i Paragraferne 1 og 2 foreskrevne Maade, hvorpaa rekommanderede Sager indpakkes og forsendes, anvendes kun under almindelige Forhold. I vigtige Tilfælde kan vedkommende Poststyrelser efter fælles Overenskomst træffe specielle Dispositioner under Forbehold i ethvert Tilfælde af Adgang for Udvekslingskontorernes Bestyrere til at tage exceptionelle Forholdsregler, naar de har at besørge Forsendelse af rekommanderede Sa-

11 Novbr. les chefs des bureaux d'échange, lorsqu'ils ont à assurer la transmission d'objets recommandés qui, par leur nature, leur forme ou leur volume, ne seraient pas susceptibles d'être insérés dans la dépêche.

Toutefois, les bureaux d'échange expéditeurs indiquent en tête de la feuille d'avis, le cas échéant, le nombre des objets recommandés qui se trouvent dans la dépêche en dehors du paquet ou sac spécial, parmi les correspondances ordinaires, et font figurer sur les listes, dans la colonne „Observations", la mention, „en dehors" en regard de l'inscription de chacun de ces objets.

Ceux-ci sont autant que possible réunis en paquets ficelés munis d'une étiquette portant, en caractères apparents, les mots „Recommandés en dehors" précédés d'un chiffre indiquant le nombre d'objets que contient chaque paquet.

5. — Les avis de réception sont placés dans une enveloppe, par l'office distributeur des objets recommandés auxquels ces avis se rapportent. Ces enveloppes, revêtues de la mention: „Avis de réception; Bureau de poste de . . . (Pays) . . ." sont soumises aux formalités de la recommandation et acheminées sur leur destination comme des objets recommandés ordinaires.

XII.

Indemnité pour la perte d'un envoi recommandé.

Lorsque l'indemnité due

ger, som efter sin Beskaffenhed, Form eller Omfang ikke kan indlægges i Postpakken.

De afsendende Udvekslingskontorer skal imidlertid, i Tilfælde, overst paa Brevpostkartet angive Antallet af de rekommanderede Forsendelser, der ikke er indpakkede i den særskilte Pakke eller Pose, men blandt de almindelige Postsager, og for disse Forsendelsers Vedkommende tilføie i Kartets Anmærkningsrubrik Ordene: „en dehors" (udenfor).

Disse Forsendelser samles saavidt muligt i Pakker, der omsnøres med Hyssing og forsynes med en Mærkelap, der skal bære en tydelig Paaskrift: „Recommandés en dehors" med et Tal foran, der angiver, hvormange Forsendelser hver Pakke indeholder.

5. — Modtagelsesbevis lægges i et Omslag af det Postvæsen, der har udleveret de rekommanderede Gjenstande, hvortil vedkommende Modtagelsesbeviser høre. Disse Omslag, forsynede med følgende Anførsel: „Avis de réception; Postkontoret i . . . . Land . . . . .", behandles som rekommanderede Forsendelser og befordres til sine Bestemmelsessteder som almindelige rekommanderede Gjenstande.

XII.

Erstatning for Tab af en rekommanderet Forsendelse.

Naar Erstatning for en bort-

pour la perte d'un envoi recommandé a été payée par une Administration pour le compte d'une autre Administration, rendue responsable, celle-ci est tenue d'en rembourser le montant dans le délai de trois mois après avis du paiement. Ce remboursements s'effectue, soit au moyen d'un mandat de poste ou d'une traite, soit en espèces ayant cours dans le pays créditeur. Lorsque le remboursement de l'indemnité comporte des frais, ils sont toujours à la charge de l'Office débiteur.

XIII.

Confection des dépêches.

1. — En règle générale, les objets qui composent les dépêches doivent être classés et enliassés par nature de correspondances, en séparant les objets affranchis des objets non ou insuffisamment affranchis.

2. — Toute dépêche, après avoir été ficelée, est enveloppée de papier fort en quantité suffisante pour éviter toute détérioration du contenu, puis ficelée extérieurement et cachetée à la cire ou au moyen d'un cachet en papier gommé, avec l'empreinte du cachet du bureau. Elle est munie d'une suscription imprimée portant, en petits caractères, le nom du bureau expéditeur et, en caracteres plus forts, le nom du bureau destinataire: „de . . . pour . . .“

3. — Si le volume de la dépêche le comporte, elle est renfermée dans un sac con-

kommen rekommanderet Forsendelse af en Styrelse er bleven udbetalt for en anden ansvarlig Styrelse, skal sidstnævnte inden 3 Maaneder fra Meddelelsen om Erstatningens Udbetaling refundere samme. Denne Tilbagebetaling sker enten ved Postanvisning eller ved Veksel eller med Mynt, som er gangbar i det tilgodehavende Land. De Omkostninger, der maatte være forbundne med Refusionen af Erstatningsbeløbet, skal bæres af det erstatningspligtige Postvæsen. 11 Novbr.

XIII.

Forsendelsernes Indpakning.

1. — Som almindelig Regel gjælder, at de Gjenstande, hvoraf Posterne bestaar, skal være sorterede og sammenbundne efter Korrespondancens forskjellige Beskaffenhed, saaledes at de frankerede Gjenstande skilles fra de ufrankerede eller utilstrækkelig frankerede.

2. — Enhver Postpakke skal omsnøres med Hyssing, derefter indpakkes i stærkt Papir, tilstrækkeligt til at beskytte Indholdet mod enhver Beskadigelse, og derpaa atter omsnøres udvendig med Hyssing og forsynes med Lakségl eller med gummeret Papirsegl, der bærer Aftryk af Postanstaltens Segl. Den skal derhos være forsynet med en trykt Udskrift, som med smaa Typer angiver den afsendende Postanstalts Navn og med større Typer Navnet paa Bestemmelsesstedets Postanstalt: „de . . . . pour . . . .“.

3. — Dersom Pakkens Omfang gjør det nødvendigt, skal den nedlægges i en Sæk, der forsvar-

11 Novbr. venablement fermé, cacheté ou plombé et étiqueté.

4. — Les paquets ou sacs renfermant des envois à remettre par exprès doivent porter extérieurement une désignation signalant ces objets à l'attention des agents postaux.

5. — Lorsqu'il est fait usage d'étiquettes en papier, elles doivent être collées sur des planchettes.

6. — Le poids de chaque sac ne doit pas dépasser 40 kilogrammes.

7. — Les sacs doivent être renvoyés vides au bureau expéditeur par le prochain courrier, sauf autre arrangement entre les Offices correspondants.

XIV.

Vérification des Dépêches.

1. — Le bureau d'échange qui reçoit une dèpêche constate si les inscriptions sur la feuille d'avis et, s'il y a lieu, sur la liste des objets recommandés, sont exactes.

Les dépêches doivent être livrées en bon état. Cependant, la réception d'une dépêche ne peut pas être refusée à cause de son mauvais état. S'il s'agit d'une dépêche pour un autre bureau que celui qui en a pris livraison, elle doit être emballée de nouveau, tout en conservant, autant que possible, l'emballage original. Le remballage est précédé de la vérification du contenu, s'il est à présumer que celui-ci n'est pas resté intact.

2. — Lorsque le bureau

lig lukkes, forsegles eller plombéres og mærkes.

4. — De Pakker eller Poser, der indeholder Ekspresforsendelser, skal være saaledes mærkede, at de henleder Postfunktionærernes Opmærksomhed paa Tilstedeværelsen af disse Forsendelser.

5. — Naar der anvendes Mærkelapper af Papir, skal disse være opklæbede paa Træ.

6. — Vægten af hver Sæk skal ikke overstige 40 Kg.

7. — Sækkene skal med første Post tilbagesendes tomme til den Postanstalt, fra hvilken de er afsendte, medmindre vedkommende Postvæsener træffer anden Ordning.

XIV.

Forsendelsernes Godkjendelse.

1. — Det Udvekslingskontor, som modtager en Post, undersøger, om Anførslerne i Kartet og, i Tilfælde, paa Fortegnelsen over rekommanderede Sager er nøiagtige.

Posterne skal afleveres i forsvarlig Stand. Dog kan man ikke paa Grund af Mangler i saa Henseende nægte at modtage en Post. Er vedkommende Post bestemt til et andet Udvekslingskontor end det, der har modtaget den, skal den ompakkes, dog saaledes, at den oprindelige Indpakning, saavidt muligt, lades urørt. Før Ompakningen konstateres, om Indholdet er iorden, saafremt det kan antages, at det har taget Skade.

2. — Dersom der forefindes

d'echange reconnaît des erreurs ou des omissions, il opère immédiatement les rectifications nécessaires sur les feuilles ou listes, en ayant soin de biffer, d'un trait de plume, les indications erronées de manière à laisser reconnaître les inscriptions primitives.

3. — Ces rectifications s'effectuent par le concours de deux agents. A moins d'une erreur évidente, elles prévalent sur la déclaration originale.

4. — Un bulletin de vérification, conforme au modèle C annexé au présent Règlement, est dressé par le bureau destinataire et envoyé sans délai, sous recommandation d'office, au bureau expéditeur. En même temps, un duplicata du bulletin de vérification est envoyé par le bureau destinataire à l'Administration dont relève le bureau expéditeur.

Dans le cas prévu au paragraphe 1 du présent article, une copie du bulletin de vérification est insérée dans la dépêche remballée.

5. — Le bureau expéditeur, après examen, renvoie le bulletin avec ses observations, s'il y a lieu.

6. — En cas de manque d'une dépêche, d'un objet recommandé, de la feuille d'avis ou de la liste spéciale, le fait est constaté immédiatement dans la forme voulue par deux agents du bureau d'échange destinataire, et porté à la connaissance du bureau d'échange expéditeur au moyen du bul-

Feil eller Udeladelser, foretages 11 Novbr.
straks de fornødne Rettelser i Karterne eller Fortegnelserne, hvorved iagttages, at de feilagtige Anførsler overstreges saaledes, at de oprindelige Anførsler fremdeles er læselige.

3. — Disse Rettelser foretages i Nærværelse af to Personer. Hvor ikke aabenbar Feiltagelse har fundet Sted, skal de gjælde fremfor de oprindelige Anførsler.

4. — Den modtagende Postanstalt udfærdiger og tilsender uden Ophold og under Rekommandation den afsendende Postanstalt en Tilbagemeldelse affattet efter det nærværende Reglement vedføiede Schema C. Samtidig tilstiller den modtagende Postanstalt den Poststyrelse, under hvilken den afsendende Postanstalt hører, et Duplikat af Tilbagemeldelsen.

I det i § 1 i nærværende Artikel omhandlede Tilfælde lægges en Kopi af Tilbagemeldelsen ind i den ompakkede Post.

5. — Den afsendende Postanstalt sender efter at have gjennemgaaet Tilbagemeldelsen samme tilbage med paategnede Bemærkninger, forsaavidt der findes Anledning til saadanne.

6. — I Tilfælde af, at en Pakke, en rekommanderet Gjenstand, Kartet eller den særskilte Fortegnelse skulde mangle, skal dette straks konstateres paa behørig Maade ved to af det modtagende Udvekslingskontors Funktionærer og bringes til det afsendende Udvekslingskontors Kundskab ved en Tilbagemeldelse. Der-

11 Novbr. letin de vérification. Si le cas le comporte, ce dernier bureau peut, en outre, être avisé par télégramme aux frais de l'office expéditeur du télégramme.

7. — En cas de perte d'une dépêche close, les Offices intermédiaires sont rendus responsables des objets recommandés que renfermait la dépêche, dans les limites de l'article 8 de la Convention, à condition que la non-réception de cette dépêche leur ait été signalée aussitôt que possible.

8. — Lorsque le bureau destinataire n'a pas fait parvenir par le premier courrier au bureau expéditeur un bulletin de vérification, constatant des erreurs ou des irrégularités quelconques, l'absence de ce document vaut comme accusé de réception de la dépêche et de son contenu, jusqu'à preuve du contraire.

XV.

Conditionement des objets recommandés.

1. — Les objets de correspondance adressées sous des initiales et ceux qui portent une adresse ecrite au crayon ne sont pas admis à la recommandation.

2. — Aucune condition spéciale de forme ou de fermeture n'est exigée pour les objets recommandés. Chaque Office a la faculté d'appliquer à ces envois les règles établies dans son service intérieur.

3. — Les objets recommandés doivent porter une etiquette

som Tilfældets Beskaffenhed fordrer det, kan det afsendende Udvekslingskontor derhos underrettes ved Telegram, som bekostes af det Postvæsen, der afsender samme.

7. — I Tilfælde af, at en lukket Post gaar tabt, gjøres Poststyrelserne i de mellemliggende Lande i den Udstrækning som i Hovedkonventionens Art. 8 bestemt ansvarlige for de rekommanderede Forsendelser, der indeholdtes i vedkommende Post, saafremt Ikke-Modtagelsen af denne Post er bleven anmeldt for dem saasnart som muligt.

8. — Dersom det modtagende Udvekslingskontor undlader med første Post at tilstille det afsendende Udvekslingskontor Tilbagemeldelse angaaende Feil eller Uregelmæssigheder af hvilkensomhelst Art, skal Mangelen af dette Dokument ansees som en Erkjendelse af, at vedkommende Post med Indhold er modtaget i behørig Orden, indtil det Modsatte bevises.

XV.

Rekommanderede Forsendelsers Indpakning.

1. — Postsager, hvis Adressater kun er betegnede med Initialer (Begyndelsesbogstaver), samt Postsager, paa hvilke Adressen er skreven med Blyant, kan ikke afsendes under Rekommandation.

2. — Nogen bestemt Form for rekommanderede Forsendelser fordres ikke ligesaalidt som for deres Forsegling. Enhver Poststyrelse kan i disse Henseender følge de Regler, som gjælder for dens indenrigske Forsendelser.

3. — Rekommanderede Forsendelser skal bære en Etikette

ette conforme ou analogue au modèle D annexé au présent Règlement, avec l'indication du nom du bureau d'origine et du numéro d'ordre sous lequel l'envoi est inscrit dans le registre de ce bureau.

Toutefois, il est permis aux Administrations dont le régime intérieur s'oppose actuellement à l'emploi des étiquettes, d'ajourner la mise à exécution de cette mesure et de continuer à employer des timbres pour la désignation des objets recommandés.

4. — Les envois recommandés grévés de remboursement doivent être revétus d'une annotation manuscrite, d'une empreinte de timbre ou d'une étiquette portant le mot: „Remboursement".

5. — Les envois recommandés non affranchis ou insuffisamment affranchis sont transmis aux destinataires sans taxe, mais le bureau qui reçoit un envoi dans ces conditions est tenu de signaler le cas à son Administration, afin qu'elle en informe l'Administration dont relève le bureau d'origine. Cette Administration procède d'après les règles suivies dans son service intérieur.

overensstemmende eller analog med vedføiede Schema D, hvori angives den afsendende Postanstalts Navn og det Registernummer, som Forsendelsen har erholdt ved Indleveringen. 11 Novbr.

De Poststyrelser, hvis indenrigske Reglement for Tiden ikke tillader Anvendelsen af Etiketter, kan dog lade det udstaa med Indførelsen af denne Forholdsregel og fremdeles anvende Stempler til Betegnelse af rekommanderede Forsendelser.

4. — De rekommanderede Forsendelser, hvorpaa der hviler Postopkrævning, skal være mærkede „Remboursement" enten ved haandskreven Paategning, et Stempelaftryk eller en paaklæbet Etikette.

5. — Ufrankerede eller utilstrækkelig frankerede rekommanderede Forsendelser udleveres til Adressaterne uden Opkrævelse af Porto; men den Postanstalt, der modtager en saadan Forsendelse, skal derom afgive Indberetning til sin Poststyrelse, forat denne kan underrette Udgangslandets Poststyrelse herom. Denne gaar frem efter de i dens indenrigske Posttjeneste gjældende Regler.

XVI.

Cartes postales.

1. — Les cartes postales doivent être expédiés à découvert. Le recto est réservè aux timbres d'affranchissement, aux indications relatives au service postal (recommandé,

XVI.

Brevkort.

1. — Brevkort skal sendes aabne. Forsiden optages udelukkende af Frimærker, Tjenesteangivelser (rekommanderet, Modtagelsesbevis etc.) og Adressatens Adresse, der kan være haandskre-

11 Novbr. avis de réception, etc.) et à l'adresse du destinataire, laquelle peut être écrite à la main ou figurer sur une étiquette collée n'excédant pas deux centimètres sur cinq.

En outre, l'expéditeur a la faculté d'indiquer au recto ou au verso son nom et son adresse, soit par écrit soit au moyen d'un timbre, d'une griffe ou de tout autre procédé typographique.

Des vignettes ou réclames peuvent être imprimées sur le verso.

A l'exception des timbres d'affranchissement et des étiquettes mentionnées au 1r alinéa et au paragraphe 6 du présent article, il est interdit de joindre ou d'attacher aux cartes postales des objets quelconques.

2. — Les cartes postales ne peuvent excéder les dimensions suivantes: longueur, 14 centimètres; largeur, 9 centimètres

3. — Autant que possible, les cartes postales émises spécialement en vue de la circulation dans l'Union postale doivent porter, au recto, en langue française ou avec traduction sublinéaire en cette langue, le titre suivant:

Carte postale.
Union postale universelle.
(Côté réservé à l'adresse.)

4. — Le timbre-poste représentant l'affranchissement figure à l'un des angles supérieurs du recto; il en est de

vet eller trykt paa en Brevkortet paaklæbet Etikette, som ikke maa være bredere end 2 Centimeter og længere end 5 Centimeter.

Desuden har Afsenderen Ret til paa Forsiden eller Bagsiden at anbringe sit Navn og sin Adresse, det være sig ved en haandskreven Paategning eller ved Hjælp af et Mærke, Stempel eller hvilkensomhelst anden typografisk Fremgangsmaade.

Vignetter eller Reklamer kan trykkes paa Bagsiden.

Med Undtagelse af Postfrimærker og de i nærværende Paragrafs første Pasus og i nærværende Artikels § 6 nævnte Etiketter er det forbudt at vedlægge eller vedhefte Brevkort nogensomhelst anden Gjenstand.

2. — Brevkort maa ikke overskride følgende Maal:
Længde 14 Centimeter.
Bredde 9 Centimeter.

3. — Saavidt muligt bør de Brevkort, som udstedes særlig til Cirkulation inden Foreningen, være forsynede paa Forsiden med følgende Overskrift, affattet paa Fransk eller under Linien oversat paa dette Sprog:

Brevkort.
Verdenspostforeningen.
(Paa denne Side skrives kun Adressen).

4. — Det Frankeringen repræsenterende Mærke anbringes i et af Adressesidens øvre Hjørner; ligesaa det Tillægs-Frimærke, der

même du timbre supplémentaire qui pourrait être ajouté.

5. — En règle générale, les cartes postales avec réponse payée doivent présenter, au recto, comme titre imprimé, sur la première partie: „Carte postale avec réponse payée"; sur la seconde partie: „Carte postale-réponse". Les deux parties doivent d'ailleurs remplir, chacune, les autres conditions imposées à la carte postale simple; elles sont repliées l'une sur l'autre et ne peuvent être fermées d'une manière quelconque.

6. — Il est loisible à l'expéditeur d'une carte postale avec réponse payée d'indiquer son nom et son adresse au recto de la partie „Réponse", soit par écrit, soit en y collant une étiquette.

7. — L'affranchissement de la partie „Réponse" au moyen du timbre-poste du pays qui a émis la carte n'est valable que si elle est expédiée à destination de ce pays. Dans le cas contraire, elle est sou mise à la taxe des lettres non affranchies.

8. — Les cartes postales simples et celles avec réponse payée, émanant de l'industrie privée, sont admises à la circulation internationale pourvu que la législation du pays d'origine le permette et qu'elles soient conformes, au moins en ce qui concerne le format et la consistance du papier, aux cartes postales émises par l'Office des postes d'origine.

9. — Les cartes postales ne

maatte blive tilføiet. 11 Novbr.

5. — Som almindelig Regel gjælder, at Brevkort med betalt Svar paa Adressesiden skal være forsynede med følgende trykte Paaskrift:

paa første Del:
„Brevkort med betalt Svar";
paa anden Del:
„Svar-Brevkort".

Enhver af Brevkortets 2 Dele bør forøvrigt hver for sig opfylde de andre Betingelser, som gjælder for et enkelt Brevkort; de bøies om hinanden og maa ikke paa nogensomhelst Maade tillukkes.

6. — Det er tilladt Afsenderen af et Brevkort med betalt Svar at angive sit Navn og sin Adresse paa Svarkortets Adresseside enten ved en haandskreven Paategning eller ved at paaklæbe den en Etikette.

7. — Frankering af Svarkortet med det Lands Frimærke, der har udstedt Brevkortet, er kun gyldig, hvis det sendes til dette Land. I modsat Fald takseres det som et ufrankeret Brev.

8. — Brevkort, almindelige og med forudbetalt Svar, forfærdigede af Private, modtages i den internationale Postforbindelse, forsaavidt Udgangslandets Lovgivning giver Adgang dertil, og forudsat at de, idetmindste hvad Format og Papirets Soliditet angaar, er overensstemmende med de Brevkort, der udstedes af Udgangslandets Poststyrelse.

9. — Brevkort, der med Hen-

11 Novbr. remplissant pas, quant aux dimensions, à la forme extérieure, etc., les conditions imposées par le présent article à cette catégorie d'envois, sont traitées comme lettres.

XVII.

Papiers d'affaires.

1. — Sont considérés comme papiers d'affaires, et admis comme tels à la modération de port consacrée par l'article 5 de la Convention, toutes les pièces et tous les documents, écrits ou dessinés en tout ou partie à la main, qui n'ont pas le caractère d'une correspondance actuelle et personnelle, tels que les pièces de procédure, les actes de tout genre dressés par les officiers ministériels, les lettres de voiture ou connaissements, les factures, les différents documents de service des compagnies d'assurance, les copies ou extraits d'actes sous seing privé écrits sur papier timbré ou non timbré, les partitions ou feuilles de musique manuscrites, les manuscrits d'ouvrages ou de journaux expédiés isolément, etc.

2. — Les papiers d'affaires sont soumis, en ce qui concerne la forme et le conditionnement, aux dispositions prescrites pour les imprimés (article XVIII ci-après).

XVIII.

Imprimés de toute nature.

1. — Sont considérés comme imprimés, et admis comme tels à la modération de port consacrée par l'article 5 de la Convention, les journaux et

syn til Dimensioner, ydre Form etc. ikke opfylder de i nærværende Artikel opstillede Fordringer, behandles som Breve.

XVII.

Forretningspapirer.

1. — Som Forretningspapirer skal ansees og som saadanne befordres mod den i Konventionens Art. 5 tilstaaede modererede Porto helt eller delvis haandskrevne Aktstykker og Dokumenter, som ikke har Karakteren af en virkelig og personlig Korrespondance, saasom Retsakter, alleslags Dokumenter, der udstedes af Embedsmænd og offentlige Bestillingsmænd som saadanne, Pakgodsfortegnelser eller Konnossementer, Fakturaer, Dokumenter vedrørende Assuranceselskabers Forretninger, Kopier eller Uddrag af Akter med privat Underskrift, skrevne paa stemplet eller ustemplet Papir, haandskrevne Musikpartiturer eller Nodeark, Manuskripter af Værker eller af Aviser, der forsendes isoleret osv.

2. — Forretningspapirer er med Hensyn til Form og Indpakning underkastede de for Trykksager (se Art. XVIII) gjældende Bestemmelser.

XVIII.

Trykte Sager af enhver Art.

1. — Som trykte Sager skal ansees og befordres, mod den i Konventionens Artikel 5 tilstaaede modererede Porto, Aviser og Tidsskrifter, hæftede eller indbundne

ouvrages périodiques, les livres brochés ou reliés, les brochures, les papiers de musique, les cartes de visite, les cartes-adresses, les épreuves d'imprimerie avec ou sans les manuscrits s'y rapportant, les papiers revêtus de points en relief à l'usage des aveugles, les gravures, les photographies, les images, les dessins, plans, cartes géographiques, catalogues, prospectus, annonces et avis divers, imprimés, gravés, lithographiés ou autographiés, et en général, toutes les impressions ou reproductions obtenues sur papier, sur parchemin ou sur carton, au moyen de la typographie, de la gravure, de la lithographie et de l'autographie, ou de tout autre procédé mécanique facile à reconnaître, hormis le décalque et la machine à écrire.

Sont considérés comme faciles à reconnaître les procédés mécaniques désignés par les noms de chromographie, polygraphie, hectographie, papyrographie, vélocigraphie, etc.; mais pour jouir de la modération de port, les reproductions obtenues au moyen de ces procédés doivent être déposées aux guichets des bureaux de poste et au nombre minimum de vingt exemplaires parfaitement identiques.

2. — Sont exclus de la modération de port, les timbres ou formules d'affranchissement, oblitérés ou non, ainsi que tous imprimés constituant le signe représentatif d'une valeur.

Bøger, Brochurer, Musikalier, Visitkort, Adressekort, Korrekturark med eller uden tilhørende Manuskript, Papirer med ophøiede Bogstaver til Brug for Blinde, trykte Billeder, Fotografier, Farvebilleder, Tegninger, Planer, geografiske Karter, Kataloger, Subskriptionsplaner eller Oversigter (Prospektus), Bekjendtgjørelser og Plakater, hvad enten de er trykte, graverede, lithograferede eller autograferede, og i Almindelighed ethvert Aftryk eller Gjengivelse paa Papir, Pergament eller Pap (Karton) ved Hjælp af Typografi, Gravering, Lithografi og Autografi eller enhver anden let kjendelig mekanisk Proces, undtagen Décalque (Kopiering fra Papir til Papir). 11 Novbr.

Som let kjendelige betragtes de mekaniske Processer, der gaar under Navn af Chromografi, Polygrafi, Hektografi, Papyrografi, Velocigrafi o. s. v.; men for at nyde Moderation i Porto maa Gjengivelser ved Hjælp af nævnte Processer indleveres paa selve Postanstalterne og i et Antal af mindst 20 indbyrdes fuldkommen lige Eksemplarer.

2. — Fra Moderation i Porto udelukkes Frimærker eller Aftryk af Frankeringsmærker, hvad enten de er afstemplede eller ikke, saavelsom alle trykte Sager, der er Repræsentativer for en Værdi.

11 Novbr.

3 — Ne peuvent être expédiés à la taxe réduite les imprimés dont le texte a été modifié, après tirage, soit à la main, soit à l'aide d'un procédée mécanique, ou a été revêtu de signes quelconques de manière à constituer un langage conventionnel.

4. — Comme exception à la règle déterminée par le paragraphe 3 précédent, il est permis :

a) d'indiquer à l'extérieur de l'envoi le nom, la raison de commerce et le domicile de l'expéditeur;

b) d'ajouter à la main, sur les cartes de visite imprimées, l'adresse de l'expéditeur, son titre, ainsi que des initiales conventionnelles (p. f., etc);

c) d'indiquer ou de modifier sur l'imprimé même, à la main ou par un procédé mécanique, la date de l'expédition, la signature ou la raison de commerce et la profession, ainsi que le domicile de l'expéditeur;

d) d'ajouter aux épreuves corrigées le manuscrit et de faire à ces épreuves les changements et additions qui se rapportent à la correction, à la forme et à l'impression. En cas de manque de place, ces additions peuvent être faites sur des feuilles spéciales;

e) de corriger les fautes d'impression aussi sur les imprimés autres que les épreuves;

f) de biffer certaines parties

3. — Trykſager, hvis Tekſt er blevet forandret efter Trykningen enten ved en haandſkreven Paategning eller ved Hjælp af en mekaniſk Proces, eller ſom er paaførte et eller andet Slags Tegn af den Art, at der derved iſtandbringes et omforenet Sprog, kan ikke befordres mod modereret Porto.

4. — Det er dog ſom en Undtagelſe fra den i den foregaaende Paragraf 3 givne Regel tilladt:

a) at angive udenpaa Forſendelſen Affenderens Navn, Firma og Adreſſe;

b) med Skrift paa trykte Viſitkort at tilføie Affenderens Adreſſe og Stilling ſamt de almindelige konventionelle Forkortelſer (p. f. etc.);

c) paa ſelve Forſendelſen ved Skrift eller ad mekaniſk Vei at angive eller rette Affendelſesdatum, Affenderens Underſkrift eller Firma og Stilling ſamt hans Adreſſe;

d) at vedlægge rettede Korrekturark det dertil hørende Manuſkript og i disſe Korrekturark at foretage de Forandringer og Tilføielſer, der vedkommer Korrekturen, Formen og Trykningen. I Tilfælde af Mangel paa Plads kan disſe Tilføielſer ogſaa gjøres paa ſærſkilte Blade;

e) at rette Trykfeil ogſaa i andre Trykſager end Korrekturark;

f) at udſtryge viſſe Dele af en

d'un texte imprimé pour les rendre illisibles;

g) de faire ressortir au moyen de traits les passages du texte sur lesquels on désire attirer l'attention;

h) de porter ou de corriger à la plume ou par un procédé mécanique les chiffres, de même que le nom du voyageur et la date de son passage, sur les listes de prixcourants, les offres d'annonces, les cotes de bourse et circulaires de commerce;

i) d'indiquer à la main, sur les avis concernant les départs de navires la date de ces départs;

k) d'indiquer sur les cartes d'invitation et de convocation le nom de l'invité, la date, le but et le lieu de la réunion:

l) d'ajouter une dédicace sur les livres, papiers de musique, journaux, photographies et gravures, ainsi que d'y joindre la facture se rapportant à l'ouvrage lui-même;

m) dans les bulletins de commande de librairie (imprimés et ouverts, ayant pour objet la commande de livres, journaux, gravures, pièces de musique), d'indiquer au verso, à la main, les ouvrages demandés ou offerts, et de biffer ou de souligner au recto tout ou partie des communications imprimées;

n) de peindre les images de mode, les cartes géographiques, etc.

trykt Tekst for at gjøre dem ulæselige; 11 Novbr.

g) ved Hjælp af Streger at fremhæve de Steder i Teksten, hvorpaa man ønsker at henlede Opmærksomheden;

h) paa Priskuranter, Offerter, Børslister og Forretningscirkulærer ved Skrift eller ad mekanisk Vei at tilføie eller rette Tal, samt den Handelsreisendes Navn og Tiden for hans Ankomst;

i) i Skibslister med Skrift at angive Datoen for Skibenes Afreise;

k) paa Indbydelseskort eller Indkaldelser at angive den Indbudtes Navn, Datoen, Hensigten med og Stedet for Sammenkomsten;

l) at tilføie en Tilegnelse paa Bøger, Musikalier, Aviser, Fotografier og trykte Billeder samt at vedlægge en Regning vedkommende selve Forsendelsen;

m) i trykte og aabne Rekvisitioner af Boghandlersager som Bøger, Aviser, trykte Billeder, Musikalier at angive paa Bagsiden med Skrift de forlangte eller tilbudte Værker og at udstryge eller understryge paa Forsiden helt eller delvis de trykte Meddelelser;

n) at farvelægge Modejournaler, geografiske Karter etc.

11 Novbr. 5. — Sont interdites les additions faites à la plume ou au moyen d'un procédé mécanique qui enlèveraient à l'imprimé son caractère de généralité et lui donneraient celui d'une correspondance individuelle.

6. — Les imprimés doivent être, soit placés sous bande, sur rouleau, entre des cartons, dans une étui ouvert des deux côtés ou aux deux extrémités, ou dans une enveloppe non fermée, soit simplement pliés de manière à ne pas dissimuler la nature de l'envoi, soit enfin entourés d'une ficelle facile à dénouer.

7. — Les cartes-adresses et tous imprimés présentant la forme et la consistance d'une carte non pliée peuvent être expédiés sans bande, enveloppe, lien ou pli.

8. — Les cartes portant le titre „carte postale" ne sont pas admises au tarif des imprimés.

XIX.

Échantillons.

1. — Les échantillons de marchandises ne sont admis à bénéficier de la modération de port qui leur est attribuée par l'article 5 de la Convention que sous les conditions suivantes:

2. — Ils doivent être placés dans des sacs, des boîtes ou des enveloppes mobiles de manière à permettre une facile vérification.

3. — Ils ne peuvent avoir aucune valeur marchande, ni

5. — Skrevne eller ad mekaniſk Vei gjorte Tilføielſer, der vilde berøve Forſendelſen dens almene Karakter og give den Karakter af perſonlig Korreſpondance, tillades ikke.

6. — Trykte Sager ſkal enten anbringes under Baand, paa Rulle, mellem Papplader, i et Etui, ſom er aabent paa den ene Side eller i begge Yderkanter, eller i en ikke tillukket Konvolut eller ſimpelthen ſammenfoldes ſaaledes, at Forſendelſens Beſkaffenhed ikke ſkjules, eller endelig ombindes med Hyſſing, ſom maa være let at knytte op.

7. — Adreſſekort og alle trykte Sager af Form og Konſiſtents ſom et ikke omboiet Kort kan forſendes uden Korsbaand, Omſlag, Baand eller Ombøining.

8. — Kort, der bærer Betegnelſen „Brevkort", befordres ikke mod den for Trykſager faſtſatte Porto.

XIX.

Vareprøver.

1. — Vareprøver kan alene paa følgende Betingelſer nyde den i Konventionens Artikel 5 tilſtaaede Portomoderation:

2. — De maa lægges i Poſer, Æſker eller bevægelige Omſlag, ſaa at man let kan underſøge dem.

3. — De maa ikke have nogen Handelsværdi eller bære no-

porter aucune écriture à la main que le nom ou la raison sociale de l'envoyeur, l'adresse du destinataire, une marque de fabrique ou de marchand, des numéros d'ordre, des prix et des indications relatives au poids, au métrage et à la dimension, ainsi qu'à la quantité disponible, ou celles qui sont nécessaires pour préciser la provenance et la nature de la marchandise.

4. — D'un commun accord entre les Administrations intéressées, c'est-à-dire entre les Administrations du pays d'origine et du pays de destination et, s'il y a lieu, du ou des pays effectuant le transit à découvert ou en dépêches closes, les envois de liquides, huiles, corps gras, poudres sèches, colorantes ou non, ainsi que les envois d'abeilles vivantes, peuvent être admis au transport comme échantillons de marchandises, pourvu qu'ils soient conditionnés de la manière suivante:

1° Les liquides, huiles et corps gras facilement liquéfiables doivent être insérés dans des flacons en verre hermétiquement bouchés. Chaque flacon doit être placé dans une boîte en bois suffisamment garnie de sciure de bois, de coton ou de matière spongieuse en quantité suffisante pour absorber le liquide en cas de bris du flacon. Enfin, la boîte elle-même doit être enfermée dans un étui en métal, en

gen anden haandskreven Paategning end Afsenderens Navn eller Firma, Modtagerens Adresse, et Fabrik- eller Handelsmærke, Lobenummere, Priser og Angivelser, der vedkommer Vægt, Maal, Dimension og det disponible Kvantum, eller som er nødvendige for nærmere at betegne Varens Oprindelse og Beskaffenhed. 11 Novbr.

4. — Efter fælles Overenskomst mellem de interesserede Poststyrelser o: mellem Udgangslandets og Bestemmelseslandets Poststyrelse og i Tilfælde Poststyrelserne i det eller de Lande, der besørger Transitbefordringen (enkelt eller lukket), kan Forsendelser indeholdende flydende Sager, Olier, fede Sager, farvestofholdige eller andre tørre Pulvere samt Forsendelser indeholdende levende Bier forsendes som Vareprøver, forudsat at de er indpakkede paa følgende Maade:

1° Flydende Sager, Olier og fede, let smeltende Sager skal forsendes i hermetisk lukkede Glasflasker. Hver Flaske anbringes i en Æske af Træ, omgivet med Sagflis, Bomuld eller lignende i tilstrækkelig Mængde til at opsuge Vædsken i Tilfælde af, at Flasken gaar istykker. Disse Æsker skal igjen omsluttes af Hylstre af Metal, af Træ med tilskruet Laag eller af stærkt og tykt Læder.

11 Novbr.

bois avec couvercle vissé ou en cuir fort et épais.

2° Les corps gras difficilement liquéfiables, tels que les onguents, le savon mou, les résines, etc., dont le transport offre moins d'inconvénients, doivent être enfermés sous une première enveloppe (boîte, sac en toile, parchemin, etc.), placée elle-même dans une seconde boîte en bois, en métal ou en cuir fort et épais;

3° Les poudres sèches, colorantes ou non, doivent être placées dans des boîtes en carton, lesquelles elles-mêmes sont enfermées dans un sac en toile ou en parchemin.

4° Les abeilles vivantes doivent être renfermées dans des boîtes disposées de façon à éviter tout danger et à permettre la vérification du contenu.

XX.

Objets Groupés.

Il est permis de réunir dans un même envoi des échantillons de marchandises, des imprimés et des papiers d'affaires, mais sous réserve:

1° que chaque objet pris isolément ne dépasse pas les limites qui lui sont applicables quant au poids et quant à la dimension;

2° que le poids total ne dépasse pas 2 kilogrammes par envoi;

3° que la taxe soit au minimum de 25 centimes si l'envoi contient des papiers

2° Fede Sager, der ikke let gaar over i flydende Form, saasom Salver, Grønsæbe, Harpiks etc., og hvis Befordring ikke er forbundet med saamange Ulemper, skal først forsynes med én Indpakning (Æske, Pose af Lærred, Pergament etc.) og derpaa nedlægges i en Æske af Træ, Metal eller stærkt og tykt Læder.

3° Tørre Pulvere (farvestofholdige eller ikke) skal lægges i Papæsker, der indpakkes i en Pose af Lærred eller Pergament.

4° Levende Bier skal forsendes i saaledes forarbeidede Æsker, at Befordringen ikke er forbunden med Fare, og at Indholdet kan undersøges.

XX.

Grupperede Forsendelser.

Det er tilladt at sende underet (i én Forsendelse) Vareprøver, trykte Sager og Forretningspapirer paa følgende Betingelser:

1° Hver Gjenstand, taget særskilt, maa ikke i Vægt og Omfang overskride de for den tilladte Grændser;

2° Den samlede Sendelses Vægt maa ikke overstige 2 Kilogram.

3° Portoen skal udgjøre mindst 25 Centimer, hvis Sendelsen indeholder Forretningspapirer,

d'affaires, et de 10 centimes s'il se compose d'imprimés et d'échantillons.

XXI.

Correspondances Réexpédiés.

1. — En exécution de l'article 14 de la Convention, et sauf les exceptions prévues au paragraphe 2 suivant, les correspondances de toute nature adressées, dans l'Union, à des destinataires ayant changé de résidence, sont traitées par l'Office distributeur comme si elles avaient été adressées directement du lieu d'origine au lieu de la nouvelle destination.

2. — A l'égard des envois du service interne de l'un des pays de l'Union qui entrent, par suite de réexpédition, dans le service d'un autre pays de l'Union, on observe les règles suivantes:

1° Les envois non affranchis ou insuffisamment affranchis pour leur premier parcours sont traités comme correspondances internationales et frappés, par l'Office distributeur, de la taxe applicable aux envois de même nature directement adressés du pays d'origine dans le pays où se trouve le destinataire;

2° Les envois régulièrement affranchis pour leur premier parcours, et dont le complément de taxe afférent au parcours ultérieur n'a pas été acquitté avant leur réexpédition, sont frappés, suivant leur nature, par

og 10 Centimer, hvis den bestaar af trykte Sager og Vareprøver. 11 Novbr.

XXI.

Efterſendte Poſtſager.

1. — Til Gjennemførelſe af Beſtemmelſerne i Konventionens Artikel 14 ſkal, bortſeet fra de i nærværende Artikels Paragraf 2 nævnte Undtagelſer, Poſtſager af enhver Art med Adreſſer inden Foreningens Omraade til Perſoner, ſom har forandret Bopæl, af det diſtribuerende Poſtvæſen behandles, ſom om de havde været adreſſerede direkte fra Afſendelſesſtedet til det nye Beſtemmelſesſted.

2. — Med Henſyn til et Foreningslands indenrigſke Poſtforſendelſer, ſom paa Grund af Efterſendelſe overgaar til Befordring i et andet Foreningsland, iagttages følgende Regler:

1° Forſendelſer, der er ufrankerede eller utilſtrækkelig frankerede for Befordringen til det første Beſtemmelſesſted, behandles ſom internationale Poſtſager og belaſtes af det Poſtvæſen, der udleverer dem til Adreſſaten, med den Porto, ſom er beſtemt for Forſendelſer af ſamme Beſkaffenhed, der direkte bliver adreſſerede fra Udgangslandet til det Land, hvor Adreſſaten befinder ſig.

2° Forſendelſer, der er rigtig frankerede til det første Beſtemmelſesſted, og for hvilke Tillægstaksten for Viderebefordringen ikke er bleven betalt før deres Efterſendelſe, belaſtes efter ſin Beſkaffenhed af det Poſtvæſen, der udleverer dem til Adreſ-

11 Novbr. l'Office distributeur, d'une taxe égale à la différence entre le prix d'affranchissement déjà acquitté et celui qui aurait été perçu si les envois avaient été expédiés primitivement sur la nouvelle destination. Le montant de cette différence doit être exprimé en francs et centimes, à côté des timbres-poste, par l'Office réexpéditeur.

Dans l'un et l'autre cas, les taxes prévues ci-dessus restent exigibles du destinataire, alors même que, par suite de réexpéditions successives, les envois reviennent dans le pays d'origine.

3. — Lorsque des objets primitivement adressés à l'intérieur d'un pays de l'Union et affranchis en numéraire sont réexpédiés à un autre pays, l'Office réexpéditeur doit indiquer, sur l'objet, le montant de la taxe perçue en numéraire.

4. — Les objets de toute nature mal dirigés sont, sans aucun délai, réexpédiés par la voie la plus prompte sur leur destination.

5. — Les correspondances de toute nature, ordinaires ou recommandées, qui, portant une adresse incomplète ou erronée, sont renvoyées aux expéditeurs pour qu'ils la complètent ou la rectifient, ne sont pas, quand elles sont remises dans le service avec une suscription complétée ou rectifiée, considérées comme des correspondances réexpédiées,

saten, med en Porto, der er lig Forskjellen mellem den allerede betalte Franko og den Franko, som skulde været opkrævet, dersom Forsendelserne oprindelig havde været ekspederede til sit nye Bestemmelsessted. Beløbet af denne Forskjel skal af det efterfendende Postvæsen anføres i Franc og Centimer ved Siden af de paa Forsendelsen anbragte Frimærker.

I begge Tilfælde opkræves den ovenomhandlede Porto hos Adressaten, selv om Forsendelserne paa Grund af flere paa hinanden følgende Efterfendelser kommer tilbage til Udgangslandet.

3. — Naar Postsager, som i et Foreningsland oprindelig har været adresserede til indenrigsk Sted, og som er frankerede med Penge, omekspederes til et andet Land, skal det Postvæsen, der foretager Omekspeditionen, paa Forsendelsen anføre Beløbet af den i Penge oppebaarne Porto.

4. — Alleslags feilsendte Gjenstande omekspederes uopholdelig ad den hurtigste Vei til sit Bestemmelsessted.

5. — Postsager af alle Slags, almindelige eller rekommanderede, som paa Grund af unøiagtig eller feilagtig Adresse tilbagesendes Afsenderen, forat Adressen kan blive fuldstændiggjort eller rettet, betragtes ikke, naar de atter indleveres med fuldstændiggjort eller rettet Udenpaaskrift, som omekspederede Postsager, men som nye Forsendelser og er følgelig Gjenstand for ny Befordringstakst.

mais bien comme de nouveaux envois, et deviennent, par suite, passibles d'une nouvelle taxe.

XXII.

Rebuts.

1. — Les correspondances de toute nature qui sont tombées en rebut, pour quelque cause que ce soit, doivent être renvoyées, aussitôt après les délais de conservation voulus par les règlements du pays destinataire, et au plus tard dans un délai de six mois dans les relations avec les pays d'outre-mer et de deux mois pour les autres relations, par l'intermédiaire des bureaux d'échange respectifs et en une liasse spéciale étiquetée: „Rebuts" et portant l'indication du pays d'origine des correspondances. Les termes de deux mois et de six mois comptent à partir de la fin du mois dans lequel les correspondances sont parvenues au bureau de destination.

2. — Toutefois, les correspondances recommandées tombées en rebut sont renvoyées au bureau d'échange du pays d'origine comme s'il s'agissait de correspondances recommandées à destination de ce pays, sauf qu'en regard de l'inscription nominative au tableau n° I de la feuille d'avis ou sur la liste détachée, la mention „Rebuts" est consignée dans la colonne „Observations" par le bureau réexpéditeur.

3. — Par exception, deux Offices correspondants peuvent, d'un commun accord, adopter un autre mode de renvoi de

11 Novbr.

XXII.

Ubesørgede og uindløste Forsendelser.

1. — Alleslags Postsager, som af en eller anden Grund ikke bliver modtagne eller indløste af Adressaterne, skal straks efter Udløbet af den i Adresselandets indenrigske Reglementer foreskrevne Frist for Opbevaringen og senest inden 6 Maaneder i Forholdet til oversøiske Lande og ellers inden 2 Maaneder tilbagesendes gjennem de respektive Udvekslingskontorer i en særskilt Pakke med Paaskrift: „Rebuts" og med Angivelse af Udgangslandet. Den ovennævnte Frist af 2 og 6 Maaneder regnes fra Udgangen af den Maaned, i hvilken Forsendelserne er ankomne til Bestemmelsesstedets Postanstalt.

2. — Dog skal rekommanderede Postsager, der ikke bliver modtagne eller indløste, tilbagesendes til Udvekslingskontoret i det afsendende Land paa samme Maade, som om de var rekommanderede Postsager med Adresser til dette Land, alene med den Forskjel, at det tilbagesendende Udvekslingskontor tilføier Ordet: „Rebuts" under Rubriken „Observations" (Anmærkninger) i Kartets Afdeling 1 eller i den særskilte Fortegnelse.

3. — Undtagelsesvis kan to korresponderende Postvæsener efter fælles Overenskomst vedtage en anden Fremgangsmaade ved Til-

11 Novbr. rebuts, ainsi que se dispenser de se renvoyer réciproquement certains imprimés considérés comme dénués de valeur.

4. — Avant de renvoyer à l'Office d'origine les correspondances non distribuées pour un motif quelconque, l'Office destinataire doit indiquer d'une manière claire et concise, en langue française, au verso de ces objets, la cause de la non-remise sous la forme suivante : inconnu, refusé, parti, non réclamé, décédé, etc. Cette indication est fournie par l'application d'un timbre ou l'apposition d'une étiquette. Chaque Office a la faculté d'ajouter la traduction, dans sa propre langue, de la cause de non-remise et les autres indications qui lui conviennent.

XXIII.

Statistique des frais de transit.

1. — Les statistiques à effectuer une fois tous les trois ans, en exécution des articles 4 et 17 de la Convention pour le décompte des frais de transit dans l'Union et en dehors des limites de l'Union, sont établies d'après les dispositions des articles suivants, pendant les vingt-huit premiers jours du mois de mai ou de novembre (alternativement) de la deuxiéme année de chaque période triennale, pour sortir leurs effets rétroactivement à partir de la première année.

2. — La statistique de no-

bageſendelſe af ubeſørgede og uindløſte Sager ſamt undlade gjenſidig at tilbageſende hinanden ſaadanne trykte Sager, ſom de anſer værdiløſe.

4. — Forinden Poſtſager, der af en eller anden Grund ikke har kunnet beſørges, tilbageſendes til Udgangslandet, ſkal Beſtemmelſeslandets Poſtvæſen paa Bagſiden af Forſendelſerne kort og tydelig i det franſke Sprog angive Grunden til Ikke-Beſørgelſen under følgende Form: Ukjendt, nægtet Modtagelſe, afreiſt, ikke afhentet, død o. ſ. v. Denne Angivelſe ſkal ſke ved Paatryk af et Stempel eller ved Paaklæbning af en Etikette. Hvert Poſtvæſen har Adgang til at tilføie en Overſættelſe i ſit eget Sprog af Grunden til Ikke-Beſørgelſen ſamt til at gjøre andre Angivelſer, ſom det maatte finde ønſkelige.

XXIII.

Statiſtik over Tranſitafgifter.

1. — Den Statiſtik, ſom ifølge Konventionens Artikler 4 og 17 ſkal iſtandbringes engang hvert tredie Aar til Opgjør ſaavel af Afgifterne ved Tranſit inden Foreningen ſom af Portoen for Befordring udenfor Foreningens Omraade, udarbeides overensſtemmende med de i de følgende Artikler indeholdte Forſkrifter i Løbet af de 28 første Dage afvekslende af Mai eller November Maaned i det andet Aar af hver Treaars-Periode og gjælder med tilbagevirkende Kraft fra Periodens første Aar.

2. — Statiſtiken af November

vembre 1893 s'appliquera aux années 1892, 1893 et 1894; la statistique de mai 1896 s'appliquera aux années 1895, 1896 et 1897, et ainsi de suite.

3. — Si, pendant la période d'application de la statistique, il vient à entrer dans l'Union un pays ayant des relations importantes, les pays de l'Union dont la situation pourrait, par suite de cette circonstance, se trouver modifiée sous le rapport du paiement des droits de transit, ont la faculté de réclamer une statistique spéciale se rapportant exclusivement au pays nouvellement entré.

4. — Les frais incombant à l'Office expéditeur du chef du transit territorial et du transport maritime sont fixés invariablement d'après la statistique pour toute la période qu'elle embrasse sauf le cas prévu à l'alinéa précédent.

Mais lorsqu'il se produit une modification importante dans le cours des correspondances, et pour autant que cette modification affecte une période de six mois au moins, les Offices intermédiaires s'entendent pour régler entre eux le partage de ces frais, proportionnellement à la part d'intervention desdits Offices dans le transport des correspondances auxquelles ces frais se rapportent.

XXIV.

Correspondances à découvert.

1. — L'Office servant d'intermédiaire pour la transmission

1893 skal gjælde for Aarene 1892, 1893 og 1894; Statistiken af Mai 1896 skal gjælde for Aarene 1895, 1896 og 1897, og saaledes videre. 11 Novbr.

3. — Dersom i det Tidsrum, for hvilket Statistiken gjælder, et Land, der har betydelige Forbindelser, indtræder i Foreningen, kan de Foreningslande, hvis Stilling som Følge af denne Omstændighed vil blive modificeret med Hensyn til Betaling af Transitafgift, forlange en særskilt Statistik udelukkende for det nyindtraadte Lands Vedkommende.

4. — De Afgifter, der af Udgangslandets Poststyrelse skal udredes for Landtransit og Sobefordring, fastsættes efter Statistiken uforandret for hele den Periode, som denne omfatter, herfra dog undtaget det i foregaaende Passus omhandlede Tilfælde.

Naar der imidlertid indtræder en væsentlig Forandring i Postsagernes Dirigering, og denne Forandring gjælder et Tidsrum af mindst 6 Maaneder, skal Poststyrelserne i de mellemliggende Lande træffe Aftale om, hvorledes Afgifterne skal deles mellem dem, under Hensyntagen til, i hvilket Forhold de deltager i Befordringen af de Postsager, Afgifterne angaar.

XXIV.

Enkelttransit.

1. — Den Poststyrelse, der besørger Befordring i Enkelttran-

11 Novbr. des correspondances échangées à découvert, soit entre deux pays de l'Union, soit entre un pays de l'Union et un pays étranger à celle-ci, dresse d'avance, pour chacun de ses correspondants de l'Union, un tableau conforme au modèle E annexé au présent Règlement et dans lequel il indique, en distinguant, s'il y a lieu, les diverses voies d'acheminement, les prix de port au poids lui revenant pour le transport dans l'Union de l'une et de l'autre catégorie de ces correspondances au moyen des services dont il dispose, ainsi que les prix de port au poids à bonifier, le cas échéant, par lui-même, à d'autres Offices de l'Union, pour le transport ultérieur desdites correspondances dans l'Union. Au besoin, il se renseigne en temps utile, auprès des Offices des pays à traverser, sur les voies que devront suivre les correspondances et sur les prix à leur appliquer.

2. — Lorsque plusieurs voies comportant chacune des frais de transit différents applicables aux voies que l'Office intermédiaire utilise, sont ouvertes à la transmission des correspondances pour un même pays, l'Office expéditeur rétribue l'Office intermédiaire d'après un tarif unique basé sur la moyenne des différents prix de transit.

3. — Un exemplaire du tableau E est remis par ledit Office à l'Office correspondant intéressé et sert de base à un décompte spécial à établir

sit af Postsager, som forsendes enten mellem to Foreningslande eller mellem et Foreningsland og et Land, der ikke tilhører Foreningen, udfærdiger først for hvert Foreningsland, med hvilket den staar i direkte Forbindelse, en efter det nærværende Reglement vedføiede Schema E affattet Fortegnelse, hvori angives — særskilt, saavidt fornødiges, for de forskjellige Befordringsveie — den Transitgodtgjørelse efter Vægt, der tilkommer den for Befordring inden Foreningen af begge Slags Postsager med de Midler, der staar til dens Raadighed, saavelsom, i Tilfælde, den Godtgjørelse efter Vægt, som den har at udrede til andre af Foreningens Poststyrelser for nævnte Postsagers Viderebefordring inden Foreningens Omraade. I fornødent Fald erkyndiger den sig i betimelig Tid hos Poststyrelserne i de Lande, gjennem hvilke Befordringen skal foregaa, om de Veie, der skal følges, og om den Transittakst, der bliver at beregne.

2. — Naar Postsager til et og samme Land kan fremsendes ad forskjellige Befordringsveie, og de af disse, som det mellemliggende Postvæsen benytter, medfører Transitafgifter af forskjellig Størrelse, udreder det afsendende Postvæsen Godtgjørelse til det transitydende Postvæsen efter en ensartet Tarif, der fastsættes efter Gjennemsnitsbeløbet af de forskjellige Transitafgifter.

3. — Af Fortegnelsen E oversender nævnte Poststyrelse til vedkommende korresponderende Poststyrelse et Eksemplar, der skal tjene til Grundlag for en opret-

entre eux, du chef du port intermédiaire dans l'Union des correspondances dont il s'agit. Ce décompte est dressé par l'Office qui reçoit les correspondances et soumis à la vérification de l'Office expéditeur.

4. — L'Office expéditeur établit, d'après les données de la formule E fournie par son correspondant, des tableaux conformes au modèle F ci-annexé et destinés à relater, pour chaque dépêche, les frais de port intermédiaire des correspondances sans distinction d'origine, comprises dans la dépêche pour être acheminées par l'intermédiaire dudit correspondant. A cet effet, le bureau d'échange expéditeur inscrit dans un tableau F, qu'il joint à son envoi, le poids total, selon leur nature, des correspondances de l'espèce qu'il livre à découvert au bureau d'échange correspondant, et celui-ci, après vérification, prend livraison de ces correspondances, pour les acheminer vers leurs destination, en les confondant avec les siennes propres pour le paiement, s'il y a lieu, des pris de port ultérieurs.

Sur la demande des Offices intéressés il y a lieu de distinguer sur le tableau F l'origine des correspondances soumises à des frais de transit maritime de 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et de 1 franc par kilograme d'autres objets à

tendes særskilt Afregning mellem dem over Transitportoen for de omhandlede Postsager inden Foreningens Omraade. Denne Afregning affattes af den Poststyrelse, der modtager Postsagerne, og undergives den afsendende Poststyrelses Godkjendelse. 11 Novbr.

4. — Den afsendende Poststyrelse udfærdiger, efter Opgaverne i den fra vedkommende korresponderende Poststyrelse modtagne Fortegnelse E, Schemata, affattede efter vedføiede Bilag F og bestemte til at angive for hver Post Beløbet af Transitportoen inden Foreningen for de Forsendelser, uden Hensyn til Udgangssted, som er indbefattede i vedkommende Post for at befordres ved nævnte korresponderende Poststyrelses Mellemkomst. I dette Øiemed anfører det afsendende Udvekslingskontor under Afdeling I i et saadant Schema F, som det lader medfølge sin Sendelse, Totalvægten — særskilt for Breve og Brevkort og særskilt for andre Forsendelser — af de Postsager, som det overleverer det korresponderende Udvekslingskontor i Enkelttransit, og sidstnævnte Kontor modtager, efter at have gjennemgaaet Anførslerne, disse Postsager for at befordre dem til Bestemmelsesstederne sammen med sine egne, saaledes at Godtgjørelsen for den videre Transit beregnes af de fælles Forsendelser underet. Paa Begjæring af de interesserede Poststyrelser skal der i Schema F særlig opgives Udgangslandet for de Forsendelsers Vedkommende, for hvilke der til Fordeling mellem flere Poststyrelser erlægges

11 Novbr. répartir entre plusieurs Administrations.

5. — Toute erreur dans la déclaration du bureau d'échange expéditeur du tableau F est signalée immédiatement à ce bureau au moyen d'un bulletin de vérification, nonobstant la rectification opérée sur le tableau lui même.

6. — A défaut de correspondances passibles d'un port intermédiaire ou étranger, il n'est pas dressé de tableau F et le bureau expéditeur inscrit en tête de la feuille d'avis la mention: „Pas de tableau F." Dans le cas de l'omission non justifiée de ce tableau, l'irrégularité est également signalée, au moyen d'un bulletin de vérification au bureau en faute, et doit être réparée immédiatement par ce dernier.

XXV.

Depêches closes.

1. — Les correspondances échangées en depêches closes, entre deux Offices de l'Union ou entre un Office de l'Union et un Office étranger à l'Union, à travers le territoire ou au moyen des services d'un ou de plusieurs autres Offices, font l'objet d'un relevé conforme au modèle G annexé au présent Règlement, et qui est établi d'après les dispositions suivantes:

2. — En ce qui concerne les dépêches d'un pays de l'Union pour un autre pays

en Søtransitafgift af 15 Franc pr. kg. for Breve eller Brevkort og 1 Franc pr. kg. for andre Forsendelser.

5. — Om enhver Feil i det afsendende Udvekslingskontors Anførsler i Schema F sker straks Meddelelse til dette Kontor ved en Tilbagemeldelse, uden Hensyn til, at Rettelsen er udført paa selve Schemaet.

6. — Findes ingen Postsager, hvoraf der skal svares Transit eller fremmed Porto, udfærdiges ingen Fortegnelse F, og det afsendende Kontor anfører øverst paa Kartet følgende Bemærkning: „Pas de tableau F" („Ingen Fortegnelse F"). Forsømmes det at udfærdige saadan Fortegnelse, sker ligeledes herom Meddelelse ved Tilbagemeldelse til det Kontor, som har gjort sig skyldig i Forsømmelsen, og Feilen skal derefter uopholdelig rettes af dette Kontor.

XXV.

Lukket Transit.

1. — Over Forsendelser, der udveksles i lukkede Poster mellem to af Foreningens Poststyrelser eller mellem Poststyrelsen i et Foreningsland og Poststyrelsen i et Land, der ikke tilhører Foreningen, og som transiterer Territorium, der tilhører, eller befordres ad Linier, der underholdes af en eller flere andre Poststyrelser, skal der udfærdiges en Opgave efter det nærværende Reglement vedføiede Schema G, hvilken affattes efter følgende Forskrifter:

2. — For Forsendelser fra et af Foreningens Lande til et andet af disse opfører det afsen-

de l'Union, le bureau d'échange expéditeur inscrit, à la feuille d'avis pour le bureau d'échange destinataire de la dépêche, le poids net des lettres et des cartes postales et celui des autres objets sans distinction de l'origine ni de la destination des correspondances. Ces indications sont vérifiés par le bureau destinataire, lequel dresse, à la fin de la période de statistique, le relevé mentionné ci-dessus, en autant d'expéditions qu'il y a d'Offices intéressées, y compris celui du lieu de départ.

3. — Dans les quatre jours qui suivent la clôture des opérations de statistique, les relevés G sont transmis, par les bureaux d'échange qui les ont établis, aux bureaux d'échange de l'Office débiteur pour être revétus de leur acceptation. Ceux-ci, après avoir accepté ces relevés, les transmettent à l'Administration centrale dont ils relèvent, chargée de les répartir entre les Offices intéressés.

4. — En ce qui concerne les dépêches closes échangées entre un pays de l'Union et un pays étranger à l'Union, par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs Offices de l'Union, les bureaux d'échange du pays de l'Union dressent, pour les dépêches expédiées ou reçues, un relevé G qu'ils transmettent à l'Office de sortie ou d'entrée, lequel établit, à la fin de la période statistique, un relevé général en autant d'expéditions qu'il y a d'Offices intéressés,

dende Udvekslingskontor paa Brevpostkartet til det Udvekslingskontor, hvortil Posten er bestemt, Nettovægten af Breve, Brevkort og andre Gjenstande uden Hensyn til Postsagernes Udgangssted eller Bestemmelsessted. Disse Anførsler revideres af det modtagende Udvekslingskontor, der ved Udgangen af Statistikperioden udfærdiger ovennævnte Opgave i saamange Eksemplarer, som der er interesserede Poststyrelser, deri indbefattet Afgangsstedets Poststyrelse. 11 Novbr.

3. — Inden fire Dage efter Statistikens Afslutning sendes Opgaverne G af de Udvekslingskontorer, som har optaget dem, til Udvekslingskontorerne i det Land, der skal betale Transiten, forat de af dem kan blive vedtagne. Naar sidstnævnte Kontorer har godkjendt Opgaverne, sender de dem til sin overordnede Centralstyrelse, der har at fordele dem mellem vedkommende interesserede Poststyrelser.

4. — Hvad angaar lukkede Poster, som udveksles mellem et Foreningsland og et Land udenfor Foreningen i Transit gjennem et eller flere Foreningslande, da udfærdiger Foreningslandets Udvekslingskontorer for de afsendte eller modtagne Poster en Opgave G, som de oversender til Poststyrelsen i Udgangs- eller Indgangslandet, hvilken sidste ved Slutningen af Statistikperioden udfærdiger en Generalopgave i saamange Eksemplarer, som der er interesserede Poststyrelser, deri

11 Novbr. y compris lui-même et l'Office de l'Union débiteur. Une expédition de ce relevé est transmise à l'Office débiteur, ainsi qu'a chacun des Offices qui ont pris part au transport des dépêches.

Sur la demande des Offices intéressés, les bureaux d'échange doivent distinguer sur la feuille d'avis l'origine et la destination des correspondances soumises à des frais de transit maritime de 15 francs et de 1 franc, à répartir entre plusieurs Administrations.

5. — Après chaque période de statistique, les Administrations qui ont expédié des dèpêches en transit envoient la liste de ces dépêches aux différentes Administrations dont elles ont emprunté l'intermédiaire.

6. — Le simple entrepôt, dans un port, de dépêches closes apportées par un paquebot et destinées à être reprises par un autre paquebot, ne donne pas lieu au paiement de frais de transit territorial au profit de l'Office des postes du lieu d'entrepôt.

XXVI.

Dèpêches échangées avec des bâtiments de Guerre.

1. — L'établissement d'un échange, en dépêches closes, entre un Office postal de l'Union et des divisions navales ou bâtiments de guerre de même nationalité, doit être

indbefattet den selv og Poststyrelsen i det Foreningsland, der skal betale Transiten. Et Eksemplar af denne Generalopgave oversendes til Poststyrelsen i det Land, der skal betale Transiten, saavelsom til hver af de Poststyrelser, som har taget Del i Transporten af Posterne. Paa Begjæring af de interesserede Poststyrelser skal Udvekslingskontorerne i Brevpostkarterne særlig opføre Udgangslandet og Bestemmelsesstedet for de Forsendelsers Vedkommende, for hvilke der til Fordeling mellem flere Poststyrelser skal erlægges en Sotransitafgift af 15 Franc og 1 Franc.

5. — Efter enhver Statistikperiode tilstiller de Poststyrelser, som har afsendt Poster i Transit, de forskjellige Poststyrelser, gjennem hvis Postomraade Transitbefordringen har foregaaet, Fortegnelse over disse Poster.

6. — Simpel Oplægning i en Havnestad af lukkede Postsække, ankomne med en Paketbaad og bestemte til at viderebefordres med en anden, medfører ikke Betaling af Landtransit til Fordel for Postvæsenet paa Oplagsstedet.

XXVI.

Udveksling af Post med Krigsskibe.

1. — Naar der aabnes Udveksling af lukket Post mellem et Foreningsland og Flaadeafdelinger eller Krigsskibe af samme Nationalitet, skal Poststyrelserne i de mellemliggende Lande saavidt mu-

notifié, autant que possible à l'avance, aux Offices intermédiaires.

2. — La suscription de ces dépêches est rédigée comme suit:

Du bureau de . . . . . .

Pour { la division navale (nationalité) de (désignation de la division) à . . / le bâtiment (nationalité) le (nom du bâtiment) à . . . . . }

ou

De la division navale (nationalité) de désignation de la division) à . . . . .

Du bâtiment (nationalité) le (nom du bâtiment) à .

Pour le bureau de . . . .

(Pays)

3. — Les dépêches à destination ou provenant de divisions navales ou de bâtiments de guerre sont acheminées sauf indication d'une voie spéciale sur l'adresse, par les voies les plus rapides et dans les mêmes conditions que les dépêches échangées entre bureaux de poste.

4. — Si les bâtiments ne se trouvent pas au lieu de destination quand les dépêches à leur adresse y arrivent, ces dépêches sont conservées au bureau de poste, en attendant leur retrait par le destinataire ou leur réexpédition sur un autre point. La réexpédition peut être demandée, soit par l'Office postal d'origine, soit par

ligt paa Forhaand underrettes herom. 11 Novbr.

2. — Disse Poster skal bære følgende Udenpaaskrift:

Du bureau de . . . . . .

(Fra Kontoret i . . . . .)

Pour (Til) { la division navale.[1])de.[2])à. (den . [1]) Flaadeafdeling . [2]) i . .) / le bâtiment . . [1]) le . . [3]) à . (det . . . [1]) Krigsskib . . . [3]) i . . .) }

eller:

De la division navale . [1])de . [2]) à.

(Fra den . . [1]) Flaadeafdeling . . [2]) i . .)

Du bâtiment . . . [1]) le . . . [3]) à . .

(Fra det . . . [1]) Krigsskib . . . . .[3]) i . . .)

Pour le bureau de . . . . . .

(Pays)

(Til Kontoret i . . . . .)

(Land).

[1]) Nationalitet.
[2]) Betegnelse af Afdelingen.
[3]) Skibets Navn.

3. — Poster bestemte til eller afsendte af Flaadeafdelinger eller Krigsskibe fremsendes, medmindre der i Adressen er angivet en særskilt Vei, ad de hurtigste Veie og paa de samme Betingelser som Poster udvekslede mellem Postanstalter.

4. — Saafremt Skibene ikke befinder sig paa Bestemmelsesstedet, naar de til dem adresserede Poster ankommer did, skal disse Poster opbevares paa vedkommende Postanstalt, indtil de afhentes af Adressaten eller omekspederes til et andet Sted. Saadan Omekspedition kan forlanges enten af Udgangsstedets Postanstalt eller af Chefen for den

11 Novbr. le commandant de la division navale ou du bâtiment destinataire, soit enfin par un Consul de même nationalité.

5. — Celles des dépêches dont il s'agit qui portent la mention „Aux soins du Consul de . . . . " sont consignées au Consulat du pays d'origine. Elles peuvent être ultérieurement, à la demande du Consul, réintégrées dans le service postal et réexpédiées sur le lieu d'origine ou sur une autre destination.

6. — Les dépêches à destination d'un bâtiment de guerre sont considérées comme étant en transit jusqu'à leur remise au commandant de ce bâtiment de guerre, alors même qu'elles auraient été primitivement adressées aux soins d'un bureau de poste ou à un Consul chargé de servir d'agent de transport intermédiaire; elles ne sont donc pas considérées comme étant parvenues à leur adresse, tant qu'elles n'auront pas été délivrées au bâtiment de guerre respectif.

7. — Il incombe à l'Administration du pays dont les bâtiments de guerre relèvent de dresser les tableaux G pour les dépêches échangées. Ces dépêches doivent, pendant la période de statistique, porter sur des étiquettes les indications suivantes:

a) le poids net des lettres et cartes postales;
b) le poids net des autres objets, et
c) la route suivie ou à suivre.

Flaadeafdeling eller det Krigsskib, hvortil Posterne er adresserede, eller endelig af en Konsul af samme Nationalitet.

5. — De af de heromhandlede Poster, der bærer Paategningen: „aux soins du Consul de . . ." (Adresse den . . . . . Konsul), udleveres til Udgangslandets Konsulat. De kan senere paa Konsulens Forlangende atter indleveres til Postbehandling og enten tilbagesendes til Udgangsstedet eller omekspederes til et andet Bestemmelsessted.

6. — Poster bestemte til et Krigsskib betragtes som transiterende indtil deres Udleverelse til vedkommende Krigsskibs Chef, selv om de oprindelig skulde være adresserede til et Postkontor eller en Konsul, for af denne at befordres videre; de betragtes altsaa ikke som fremkomne efter sin Adresse, saalænge de ikke er blevne afleverede ombord i vedkommende Krigsskib.

7. — Det paaligger Poststyrelsen i det Land, hvor Krigsskibene er hjemmehørende, at udfærdige Schema G for de udvekslede Poster. Disse Poster skal under Statistikperioden være forsynede med Etiketter med følgende Angivelser:

a. Nettovægten af Breve og Brevkort;
b. Nettovægten af andre Forsendelser og
c. den Forsendelsesvei, der er benyttet eller skal benyttes.

Dans le cas où une dépêche à l'adresse d'un bâtiment de guerre est réexpédiée pendant la période de statistique, l'Office réexpéditeur en informe l'Office du pays dont le bâtiment relève.

XXVII.

Compte des frais de transit.

1. — Les tableaux F et G sont résumés dans un compte particulier par lequel on établit, en francs et centimes, le prix annuel de transit revenant à chaque Office, en multipliant les totaux par 13. Dans le cas où le multiplicateur ne se rapporte pas à la périodicité du service, ou lorsqu'il s'agit d'expéditions extraordinaires faites pendant la période statistique, les Administrations intéressées s'entendent pour l'adoption d'un autre multiplicateur. Le soin d'établir ce compte incombe à l'Office créditeur, qui le transmet à l'Office débiteur. Le multiplicateur admis fait chaque fois règle pour les 3 années d'une même période de statistique.

2. — Le solde résultant de la balance des comptes réciproques entre deux Offices est payé par l'Office débiteur à l'Office créditeur, en francs effectifs et au moyen de traites tirées sur une place du pays créditeur au gré de l'Office débiteur. Les frais du paiement, y compris les frais d'escompte, restent, le cas échéant,

I Tilfælde af, at en for et Krigsskib bestemt Post under Statistikperioden omekspederes, underretter Poststyrelsen i det omekspederende Land Poststyrelsen i det Land, hvor Skibet er hjemmehørende. 11 Novbr.

XXVII.

Transitafregning.

1. — Fortegnelserne F og G optages summarisk i en speciel Afregning, i hvilken opføres i Franc og Centimer den hver Poststyrelse tilkommende aarlige Transitgodtgjørelse, som udkommer ved at multiplicere Totalsummerne med 13. I Tilfælde, hvor denne Multiplikator ikke er anvendelig ligeoverfor den fastsatte Hyppighed for Posternes Afsendelse, eller naar det gjælder ekstraordinære Forsendelser, der har fundet Sted under Statistikperioden, kan vedkommende Poststyrelser efter Overenskomst vedtage en anden Multiplikator. Affattelsen af denne Afregning paahviler den Poststyrelse, som er Kreditor, og oversendes af denne til den Poststyrelse, som er Debitor. Den vedtagne Multiplikator gjælder hver Gang for de 3 Aar i en og samme Statistikperiode.

2. — Saldoen efter Balancen af de gjensidige Afregninger mellem to Poststyrelser betaler den Poststyrelse, der er Debitor, til den Poststyrelse, der er Kreditor, i effektive Franc og ved Veksler, trukne paa den Plads i det tilgodehavende Land, som Poststyrelsen i det Land, der er Debitor, maatte vælge. Omkostningerne ved Betalingen, deri indbefattet Dis-

11 Novbr. à la charge de l'Office débiteur.

3. — L'établissement, l'envoi et le paiement des comptes des frais de transit afférents à un exercice doivent être effectués dans le plus bref délai possible, et, au plus tard, avant l'expiration du premier semestre de l'exercice suivant. En tout cas, si l'Office qui a envoyé le compte n'a reçu dans cet intervalle aucune observation rectificative, ce compte est considéré comme admis de plein droit. Cette disposition s'applique également aux observations non contestées faites par un Office sur les comptes présentés par un autre Office. Passé ce délai de six mois, les sommes dues par un Office a un autre Office sont productives d'intérêts, à raison de 5 pour cent l'an et à dater du jour d'expiration dudit délai.

Les paiements des frais de transit pour la première et au besoin pour la seconde année de chaque période triennale s'effectuent provisoirement, à la fin de l'année, sur les bases de la statistique précédente, sauf règlement ultérieur des comptes d'après les résultats de la statistique nouvelle.

4. — Est réservée, toutefois, aux Offices intéresses la faculté de prendre d'un commun accord, d'autres dispositions que celles qui sont formulées dans le présent article.

konteringsudgifterne, paahviler, i Tilfælde, det Postvæsen, som er Debitor.

3. — Affattelsen, Forsendelsen og Betalingen af Transitafregningerne for en Periode skal ske snareſt muligt og seneſt inden Udløbet af det første Halvaar af den følgende Periode. Dersom det Postvæsen, som har sendt Afregningen, ikke i Løbet af dette Tidsrum har modtaget nogen Anmærkning til Berigtigelse, betragtes Afregningen under enhver Omstændighed som vedtagen i et og alt. Denne Bestemmelse gjælder ogsaa de af en Poststyrelse gjorte Anmærkninger ved de fra en anden Poststyrelse modtagne Afregninger, naar disse Anmærkninger ikke er modsagte. Efter Udløbet af denne Frist af seks Maaneder skal de Beløb, som det ene Postvæsen har at udrede til det andet, forrentes med fem Procent aarlig fra den Dag, da nævnte Frist udløb.

Transitgodtgjørelsen for første og, om fornødiges, for andet Aar af enhver Treaars-Periode afgjøres ved Aarets Udgang foreløbig paa Basis af sidste Statistik, dog under Forudsætning af senere Berigtigelse af Afregningerne overensstemmende med den nye Statistiks Resultater.

4. — De interesserede Poststyrelser har imidlertid Adgang til efter fælles Overenskomst at træffe andre Bestemmelser end de i nærværende Artikel fastsatte.

11 Novbr.

XXVIII.

Exceptions en matière de poids.

Il est admis, par mesure d'exception, que les États qui, à cause de leur régime intérieur, ne peuvent adopter le type de poids décimal métrique, ont la faculté d'y substituer l'once *avoirdupois* (28 gr. 3465), en assimilant une demi-once à 15 grammes et deux onces à 50 grammes, et d'élever, au besoin, la limite du port simple des journaux à quatre onces, mais sous la condition expresse que, dans ce dernier cas, le port des journaux ne soit pas inférieur à 10 centimes et qu'il soit perçu un port entier par numéro de journal, alors même que plusieurs journaux se trouveraient groupés dans un même envoi.

XXIX.

Reclamation d'objets ordinaires non parvenus.

1. — Toute réclamation relative à un objet de correspondance ordinaire non parvenu à destination donne lieu au procédé suivant:

1° Il est remis au réclamant une formule conforme au modèle H ci-annexé, avec prière d'en remplir, aussi exactement que possible, la partie qui le concerne.

2° Le bureau où la réclamation s'est produite transmet la formule directement au bureau correspondant. La transmission s'effectue d'office et sans aucun écrit.

XXVIII.

Undtagelser for Vægts Vedkommende.

Undtagelsesvis tillades det de Stater, som paa Grund af sin indenrigske Ordning ikke kan antage det metriske Decimal-Vægtsystem, istedet derfor at anvende Unzen (28,3465 Gr.), hvorved en halv Unze regnes lig 15 Gram og to Unzer lig 50 Gram, og i fornødent Fald at forhøie Grændsen for Enkeltvægten af Aviser til fire Unzer, men under den udtrykkelige Betingelse, at i dette sidste Tilfælde Portoen for Aviser ikke maa være lavere end 10 Centimer, og at der opkræves en hel Portosats for hvert Nummer, selv naar flere Aviser maatte være sammenpakkede i én Forsendelse.

XXIX.

Efterspørgsel efter almindelige Postsager, der ikke er fremkomne efter Adressen.

1. — Med enhver Efterspørgsel efter en almindelig Postforsendelse, som ikke har naaet frem til Bestemmelsesstedet, forholdes paa følgende Maade:

1° Den Efterspørgende erholder en Blanket overensstemmende med hosfoiede Schema H med Anmodning om saa nøiagtig som muligt at udfylde den ham vedkommende Del deraf;

2° Det Kontor, hvor Efterspørgselen har fundet Sted, oversender Blanketten direkte til vedkommende korresponderende Kontor. Oversendelsen foregaar som Tjenestesag og uden medfølgende Skrivelse.

11 Novbr.

3° Le bureau correspondant fait presenter la formule au destinataire ou à l'expéditeur, selon le cas, avec prière de fournir des renseignements à ce sujet.

4° Munie de ces renseignements, la formule est renvoyée d'office au bureau qui l'a dressée.

5° Dans le cas où la réclamation est reconnue fondée, elle est transmise à l'Administration centrale pour servir de base aux investigations ultérieures.

6° A moins d'entente contraire, la formule est rédigée en français ou porte une traduction française.

2. — Toute Administration peut exiger, par une notification adressée au Bureau international, que l'échange des réclamations, en ce qui la concerne, soit effectué par l'entremise des Administrations centrales, ou par l'intermédiaire d'un bureau spécialement désigné.

XXX.

Retrait de correspondances et rectification d'adresses.

1. — Pour les demandes de renvoi ou de réexpédition de correspondances, ainsi que pour les demandes de rectification d'adresses, l'expéditeur doit faire usage d'une formule conforme au modèle I annexé au présent Règlement. En remettant cette réclamation au bureau de poste, l'expéditeur doit y justifier de son identité et produire, s'il y a

3° Det korresponderende Kontor lader efter Tilfældets Beskaffenhed Blanketten præsentere for Adressaten eller for Afsenderen med Begjæring om Oplysninger i Sagens Anledning;

4° Forsynet med disse Oplysninger sendes Seddelen som Tjenestesag tilbage til det Kontor, som har udfærdiget den;

5° Findes Efterspørgselen begrundet, sendes Seddelen til Centralstyrelsen for at tjene som Grundlag for videre Undersøgelser;

6° Medmindre anden Overenskomst træffes, affattes Seddelen paa Fransk eller forsynes med en fransk Oversættelse.

2. — Enhver Poststyrelse kan gjennem et til det internationale Bureau rettet Tilkjendegivende forlange, at Udvekslingen af de omhandlede Forespørgsler for dens Vedkommende skal foregaa gjennem Centralstyrelserne eller gjennem et specielt opgivet Kontor.

XXX.

Tilbagelevering af Postforsendelser og Berigtigelse af Adresser.

1. — Til Begjæringer om Postforsendelsers Tilbagesendelse eller Omekspedition samt om Forandring af Adresser skal Afsenderen benyttte en Blanket overensstemmende med det nærværende Reglement vedføiede Schema I. Ved Indlevering paa vedkommende Postanstalt af saadan Begjæring har Afsenderen dersteds at godtgjøre sin Identitet og i Tilfælde at fremlægge Indleveringsbeviset.

lieu, le bulletin du dépôt. Après la justification, dont l'Administration du pays d'origine assume la responsabilité, il est procédé de la manière suivante:

1° Si la demande est destinée à être transmise par voie postale, la formule, accompagnée d'un fac-similé parfait de l'enveloppe ou suscription de l'envoi, est expédiée directement, sous pli recommandé, au bureau de poste destinataire;

2° Si la demande doit être faite par voie télégraphique, la formule est déposée au service télégraphique chargé d'en transmettre les termes au bureau de poste destinataire.

2. — A la réception de la formule I ou du télégramme en tenant lieu, le bureau de poste destinataire recherche la correspondance signalée et donne à la demande la suite nécessaire.

Toutefois, s'il s'agit d'un changement d'adresse demandé par voie télégraphique, le bureau destinataire se borne à retenir la lettre et attend, pour faire droit à la demande, l'arrivée du fac-similé nécessaire.

Si la recherche est infructueuse, si l'objet a déjà été remis au destinataire, ou si la demande par voie télégraphique n'est pas assez explicite pour permettre de reconnaître sûrement l'objet de correspondance indiqué, le fait

Er Afsenderens Identitet godtgjort, hvad Udgangslandets Poststyrelse bærer Ansvaret for, gaaes der frem paa følgende Maade: 11 Novbr.

1° Dersom Begjæringen er bestemt til at fremsendes pr Post, bliver Blanketten, ledsaget af et fuldstændigt Fakſimile af Forsendelsens Omslag eller Udskriftsside under Rekommandation at afsende direkte til Bestemmelsesstedets Postanstalt;

2° Dersom Begjæringen skal foregaa pr. Telegraf, overleveres Blanketten til den Telegrafekspedition, hvem det paaligger at sende Meddelelse om sammes Indhold til Bestemmelsesstedets Postanstalt.

2. — Ved Modtagelse af Blanket I eller det istedetfor samme trædende Telegram anstiller Bestemmelsesstedets Postanstalt Undersøgelse angaaende den efterspurgte Forsendelse og iagttager det Fornødne i Anledning af Begjæringen.

Hvor der er Spørgsmaal om Forandring af Adresse, begjært pr. Telegraf, indskrænker Bestemmelsesstedets Postanstalt sig til at tilbageholde Brevet og afventer Ankomsten af det fornødne Fakſimile, forinden Begjæringen efterkommes.

Dersom den anstillede Undersøgelse ikke fører til noget Resultat, dersom Forsendelsen allerede er udleveret til Adressaten, eller dersom den ad telegrafisk Vei fremkomne Begjæring ikke er tilstrækkelig tydelig til, at den betegnede Postforsendelse derigjennem

11 Novbr. est signalé immédiatement au bureau d'origine, qui en prévient le réclamant.

3. — A moins d'entente contraire, la formule I est rédigée en français ou porte une traduction sublinéaire en cette langue, et, dans le cas d'emploi de la voie télégraphique, le télégramme est formulé en langue française.

4. — Une simple correction d'adresse (sans modification du nom ou de la qualité du destinataire) peut aussi être demandée directement au bureau destinataire, c'est-a-dire sans l'accomplissement des formalités prescrites pour le changement d'adresse proprement dit.

5. — Toute Administration peut exiger, par une notification adressée au Bureau international, que l'échange des reclamations, en ce qui la concerne, soit effectué par l'entremise des Administrations centrales ou d'un bureau spécialement désigné.

Dans le cas où l'échange des reclamations s'effectue par l'entremise des Administrations centrales, il doit être tenu compte des demandes expédiées directement par les bureaux d'origine aux bureaux de destination, dans ce sens que les correspondances y relatives sont exclues de la distribution jusqu'a l'arrivée de la reclamation de l'Administration centrale.

Les Administrations qui

med Sikkerhed kan paavises, gjøres derom uopholdelig Tilbagemeldelse til Udgangsstedets Postanstalt, som derefter underretter den, der har reklameret Forsendelsen.

3. — Hvis intet Modsat er gjensidig vedtaget, affattes Blanket I paa Fransk eller forsynes med en Oversættelse under Linien paa dette Sprog, og i Tilfælde af Telegrafens Benyttelse affattes Telegrammet i det franske Sprog.

4. — Begjæring om en blot og bar Berigtigelse i Adressen (uden Forandring af Modtagerens Navn eller Stilling) kan ogsaa direkte tilstilles Bestemmelsesstedets Postanstalt, det vil sige uden Jagttagelse af de for egentlig Adresseforandring foreskrevne Former.

5. — Enhver Poststyrelse kan, forsaavidt den selv betræffer, gjennem et til det internationale Bureau rettet Tilkjendegivende forlange, at Udveksling af Reklamationer skal foregaa gjennem Centralstyrelserne eller gjennem et specielt opgivet Kontor.

I Tilfælde af, at Udvekslingen af Begjæringerne foregaar gjennem Centralstyrelserne, skal Begjæringer, affendte direkte fra Afgangspostanstalterne til Bestemmelsespostanstalterne, dog for saa vidt efterkommes, som vedkommende Forsendelser tilbageholdes, indtil Begjæring indløber fra Centralstyrelsen.

De Poststyrelser, der benytter

usent de la faculté prévue par le premier alinéa du présent paragraphe, prennent à leur charge les frais que peut entraîner la transmission, dans leur service intérieur, par voie postale ou télégraphique, des communications à échanger avec le bureau destinataire.

XXXI.

Emploi, pour l'affranchissement, de timbres-poste présumés frauduleux.

1. — Sous réserve des dispositions que comporte la législation de chaque pays, même dans les cas où cette réserve n'est pas expressément stipulée dans les dispositions du présent article, le procédé ci-après est suivi pour la constatation de l'emploi, pour l'affranchissement, de timbres-poste frauduleux:

a) — Lorsque la présence, sur un envoi quelconque, d'un timbre-poste frauduleux (contrefait ou ayant déjà servi) est constatée au départ, par un Office dont la législation particulière n'exige pas la saisie immédiate de l'envoi, la figurine n'est altérée d'aucune façon, et l'envoi, inséré dans une enveloppe à l'adresse du bureau destinataire est acheminé sous recommandation d'office.

b) — Cette formalité est notifiée, sans délai, aux Administrations des pays d'origine et de destination, au moyen d'un avis conforme au modèle K annexé au présent Règlement. Un exemplaire de cet

sig af den dem i nærværende Paragrafs første Passus givne Adgang, udreder de Omkostninger, der maatte opstaa ved Fremsendelsen indenrigs pr. Post eller Telegraf af de Meddelelser, der bliver at tilstille Bestemmelsesstedets Postanstalt. 11 Novbr.

XXXI.

Formodet svigagtig Brug af ugyldige Frimærker til Frankering.

1. — Under Forbehold af, at Bestemmelserne i hvert enkelt Lands Lovgivning bliver at iagttage selv i de Tilfælde, hvor dette Forbehold ikke udtrykkelig er taget i Bestemmelserne i nærværende Artikel, befølges nedenanførte Fremgangsmaade for at konstatere svigagtig Anvendelse af ugyldige Frimærker til Frankering:

a) — Naar en eller anden Forsendelse ved Afsendelsen viser sig svigagtig at være paaklæbet et ugyldigt (eftergjort eller allerede brugt) Frimærke, og vedkommende Lands Lovgivning ikke fordrer Forsendelsens øieblikkelige Beslaglæggelse, lades Mærket ganske urørt, og Forsendelsen fremsendes indlagt i en til Bestemmelsesstedets Postanstalt adresseret Konvolut som rekommanderet Tjenestesag.

b) — Herom underrettes uopholdelig Poststyrelserne i Udgangslandet og Bestemmelseslandet ved Hjælp af en overensstemmende med det nærværende Reglement vedføiede Schema K affattet Meddelelse. Et Eksemplar af denne

11 Novbr. avis est, en outre, transmis au bureau de destination dans l'enveloppe qui renferme l'objet revêtu du timbre-poste réputé frauduleux.

c) — Le destinataire est convoqué pour constater la contravention.

La remise de l'envoi n'a lieu que dans le cas où le destinataire ou son fondé de pouvoirs consent à faire connaître le nom et l'adresse de l'expéditeur, et à mettre à la disposition de la poste, après avoir pris connaissance du contenu, l'objet entier s'il est inséparable du corps du délit ou bien la partie de l'objet (enveloppe, bande, portion de lettre, etc.) qui contient la suscription et le timbre signalé comme frauduleux.

d) — Le résultat de la convocation est constaté par un procès-verbal conforme au modèle L annexé au présent Règlement et où il est fait mention des incidents survenus, tels que non-comparution, refus de recevoir l'envoi, de l'ouvrir ou d'en faire connaître l'expéditeur, etc. Ce document est signé par l'agent des postes et par le destinataire de l'envoi ou son fondé de pouvoirs; si ce dernier refuse de signer, le refus est constaté aux lieu et place de la signature.

Le procès-verbal est transmis, avec pièces à l'appui et par l'intermédiaire de l'Administration du pays de destination, à l'Administration des postes du pays d'origine, qui,

Meddelelse tilstilles desuden Bestemmelsesstedets Postanstalt indlagt i samme Konvolut som den Forsendelse, hvorpaa det formentlig svigagtig anvendte Frimærke er anbragt.

c) — Adressaten tilkaldes for at konstatere Overtrædelsen.

Forsendelsen udleveres ikke, medmindre Adressaten eller hans Befuldmægtigede samtykker i at opgive Afsenderens Navn og Adresse og, efter at have gjort sig bekjendt med Indholdet, at stille til Postvæsenets Disposition den hele Forsendelse, hvis den ikke lader sig skille fra Forbrydelsens Gjenstand corpus delicti), eller ogsaa den Del af Forsendelsen (Konvolut, Omslag, Del af Brevet o. s. v.), hvorpaa Adressen og det formentlig svigagtig anvendte Frimærke befinder sig.

d) — Over det Passerede optages en Protokol, overensstemmende med det nærværende Reglement vedføiede Schema L, og hvori angives de indtrufne Omstændigheder, saasom at Adressaten ikke har givet Møde, har negtet at modtage Forsendelsen, at aabne den eller at opgive, hvem Afsenderen er o. s. v. Dette Dokument undertegnes af vedkommende Postfunktionær og af Adressaten eller hans Befuldmægtigede; hvis den sidste nægter at undertegne, anmærkes dette paa det for Underskriften bestemte Sted.

Protokollen med Bilag oversendes gjennem Adresselandets Poststyrelse til Udgangslandets Poststyrelse, der ved Hjælp af disse Dokumenter i Tilfælde træffer Forføining til, at Overtrædel-

à l'aide de ces documents, fait poursuivre, s'il y a lieu, la répression de l'infraction, d'après sa législation intérieure.

XXXII.

Repartition des frais du Bureau international.

1 — Les frais communs du Bureau international ne doivent pas dépasser, par année, la somme de 125,000 francs, non compris les fraix spéciaux auxquels donne lieu la réunion d'un Congrès ou d'une Conférence.

2. — L'Administration des postes suisses surveille les dépenses du Bureau international, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel, qui est communiqué à toutes les autres Administrations.

3. — Pour la répartition des frais, les pays de l'Union sont divisés en sept classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1re	classe	25	unités.
2e	„	20	„
3e	„	15	„
4e	„	10	„
5e	„	5	„
6e	„	3	„
7e	„	1	unité.

4. — Ces coefficients sont multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quo-

sen bliver paatalt overensstem- 11 Novbr.
mende med vedkommende Lands Lovgivning.

XXXII.

Fordeling af Udgifterne ved det internationale Bureau.

1. — Fællesomkostningerne ved Underholdelsen af det internationale Bureau maa ikke overstige 125,000 Franc aarlig, deri ikke indbefattet de specielle Omkostninger, hvortil Samlingen af en Kongres eller Konference giver Anledning.

2. — Den Schweiziske Poststyrelse fører Opsyn med Udgifterne ved det internationale Bureau, gjør fornødne Forskud og affatter det aarlige Regnskab, der skal meddeles alle de øvrige Poststyrelser.

3. — Til Fordeling af Omkostningerne inddeles de til Foreningen hørende Lande i syv Klasser, af hvilke enhver tilskyder i Forhold til et vist Antal Enheder, saaledes:

1ste	Klasse	25	Enheder
2den	—	20	—
3die	—	15	—
4de	—	10	—
5te	—	5	—
6te	—	3	—
7de	—	1	—

4. — Disse Koefficienter multipliceres med Antallet af Landene i enhver Klasse, og Summen af de derved fremkomne Produkter udgjør det Antal Enheder, med hvilket Totaludgiften skal divideres. Kvotienten udgjør Udgift-

11 Novbr. tient donne le montant de l'unité de dépense.

5. — Les pays de l'Union sont classés ainsi qu'il suit, en vue de la répartition des frais:

1re classe: Allemagne, Autriche-Hongrie, États-Unis d'Amérique. France, Grande-Bretagne, Inde britannique, colonies britanniques de l'Australasie, ensemble des autres colonies et protectorats britanniques moins le Canada, Italie, Russie, Turquie;

2e classe: Espagne;

3e classe: Belgique, Brésil, Canada, Égypte, Japon, Pays-Bas, Roumanie, Suède, colonies ou provinces espagnoles d'outre-mer, colonies françaises, Indes orientales néerlandaises;

4e classe: Danemark, Norvége, Portugal, Suisse, colonies portugaises;

5e classe: Argentine (République), Bulgarie, Chili, Colombie, Grèce, Mexique, Pérou, Serbie, Tunisie;

6e classe: Bolivie, Costa-Rica, République Dominicaine, Équateur, Guatemala, Haïti, République du Honduras, Luxembourg, Nicaragua, Paraguay, Perse, Protectorats allemands, Salvador, Royaume de Siam, Uruguay, Vénézuéla, colonies danoises, colonie de Curaçao (ou Antilles néerlandaises), colonie de Surinam (ou Guyane néerlandaise);

7e classe: État indépendant du Congo, Hawaï, Libéria, Monténégro.

enhedens Beløb.

5. — Foreningens Lande er med Hensyn til Fordelingen af Omkostningerne klassificerede som følger:

1ste Klasse: Tyskland, Østerrige-Ungarn, de Forenede Stater i Amerika, Frankrige, Storbritanien, Britisk Indien, de Britiske Kolonier i Australien, samtlige øvrige Britiske Kolonier og under Britisk Protektorat staaende Lande med Undtagelse af Canada, Italien, Rusland, Tyrkiet;

2den Klasse: Spanien;

3die Klasse: Belgien, Brasilien, Canada, Ægypten, Japan, Nederlandene, Rumænien, Sverige, de oversøiske Spanske Kolonier eller Provindser, de Franske Kolonier, Nederlandsk Ostindien;

4de Klasse: Danmark, Norge, Portugal, Schweiz, de Portugisiske Kolonier;

5te Klasse: den Argentinske Republik, Bulgarien, Chili, Columbia, Grækenland, Mexiko, Peru, Serbien, Tunis;

6te Klasse: Bolivia, Costa-Rica, Republiken San Domingo, Ecuador, Guatemala, Haiti, Republiken Honduras, Luxemburg, Nicaragua, Paraguay, Persien, de under Tysk Protektorat staaende Landstrækninger, Salvador, Kongeriget Siam, Uruguay, Venezuela, de Danske Kolonier, Kolonien Curaçao (eller de Nederlandske Antiller) Kolonien Surinam (eller Nederlandsk Guyana);

7de Klasse: den uafhængige Congostat, Hawai, Liberia, Montenegro.

XXXIII.

Communications á adresser au Bureau international.

1. — Le Bureau international sert d'intermédiaire aux notifications régulières et générales qui intéressent les relations internationales.

2. — Les Administrations faisant partie de l'Union doivent se communiquer, notamment, par l'intermédiaire du Bureau international:

1° l'indication des surtaxes qu'elles perçoivent, par application de l'article 5 de la Convention, en plus de la taxe de l'Union, soit pour port maritime, soit pour frais de transport extraordinaire, ainsi que la nomenclature des pays par rapport auxquels ces surtaxes sont perçues, et, s'il y a lieu, la désignation des voies qui en motivent la perception;

2° la collection en cinq exemplaires de leurs timbres-poste;

3° l'avis si elles entendent user de la faculté qui est laissée aux Administrations d'appliquer ou de ne pas appliquer certaines dispositions générales de la Convention et du présent Règlement.

3. — Toute modification apportée ultérieurement, à l'égard de l'un ou l'autre des trois points ci-dessus mentionnés, doit être notifiée sans retard de la même manière.

4. — Le Bureau international reçoit également de

XXXIII.

11 Novbr.

Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. — Det internationale Bureau tjener som Mellemled ved regelmæssige og almindelige Meddelelser, som angaar de internationale Forholde.

2. — De Poststyrelser, som deltager i Foreningen, skal særlig meddele hverandre gjennem det internationale Bureau:

1° Opgave over de Tillægstakster, som de ifølge Konventionens Artikel 5 opkræver udover Foreningsportoen, enten som Søporto eller som Godtgjørelse for ekstraordinær Befordring saavel som Navnefortegnelse over de Lande, i Forhold til hvilke disse Tillægstakster opkræves og, i Tilfælde, Angivelse af de Veie, som foranledige Opkrævelsen deraf;

2° En Samling af sine Frimærker, hvert i 5 Eksemplarer;

3° Underretning om, hvorvidt de agter at benytte sig af den dem givne Frihed med Hensyn til Anvendelse eller Ikke-Anvendelse af visse almindelige Bestemmelser i Hovedpostkonventionen og nærværende Expeditionsreglement.

3. — Om enhver senere Modifikation med Hensyn til et eller andet af nævnte tre Punkter bør uopholdelig ske Meddelelse paa samme Maade.

4. — Det internationale Bureau modtager ligeledes fra alle

11 Novbr. toutes les Administrations de l'Union deux exmplaires des tous les documents qu'elles publient, tant sur le service intérieur que sur le service international.

5. — Les correspondances adressées par les Administrations de l'Union au Bureau international et vice versa, sont assimilées, pour la franchise de port, aux correspondances échangées entre les Administrations.

XXXIV.

Statistique Générale.

1. — Chaque Administration fait parvenir, à la fin du mois de juillet de chaque année, au Bureau international, une série aussi complète que possible de renseignements statistiques se rapportant à l'année précédente, sous forme de tableaux conformes ou analogues aux modèles ci-annexés M et N.

2. — Les opérations de service qui donnent lieu à enregistrement font l'objet de relevés périodiques, d'après les écritures effectuées.

3. — Pour toutes les autres opérations il est procédé à un dénombrement, pendant une semaine au moins pour les échanges quotidiens, et pendant quatre semaines pour les échanges non quotidiens, avec faculté pour chaque Administration de faire un dénombrement séparé pour chaque catégorie de corresspondances.

4. — Est réservé à chaque

Poststyrelser inden Foreningen to Eksemplarer af alle de Dokumenter, som de lader trykke, vedkommende saavel den indre som den internationale Posttjeneste.

5. — Korrespondance fra Foreningens Poststyrelser til det internationale Bureau og omvendt er med Hensyn til Portofrihed ligestillet med Korrespondance, der udvekles mellem Poststyrelserne.

XXXIV.

Almindelig Statistik.

1. — Enhver Poststyrelse tilstiller ved Udgangen af hvert Aars Juli Maaned det internationale Bureau en saa fuldstændig Række statistiske Oplysninger som muligt vedrørende det sidst forløbne Aar i Form af Opgaver, overensstemmende eller analoge med vedføiede Schemata M og N.

2. — Over de Grene af Posttjeneften, som foranlediger Indførelse i Register, affattes Opgaverne for det vedtagne Tidsrum efter det virkelig foreliggende skriftlige Materiale.

3. — Forsaavidt betræffer alle øvrige Grene af Posttjeneften, foretages en Optælling for de daglige Udvekslingers Vedkommende i Løbet af mindst én Uge, og for de ikke daglige Udvekslingers Vedkommende i Løbet af fire Uger, med Adgang for hver Poststyrelse til at foretage særskilt Optælling for hver enkelt Art af Postforsendelser.

4. — Det er enhver Poststy-

Administration le droit de proceder à ce dénombrement aux époques qui se rapprochent le plus de la moyenne de son trafic postal.

5. — Le Bureau international est chargé de faire imprimer et de distribuer les formules de statistique à remplir par chaque Administration. Il est chargé, en outre, de fournir aux Administrations qui en feront la demande toutes les indications nécessaires sur les règles à suivre pour assurer, autant que possible, l'uniformité des opérations de statistique.

XXXV.

Attributions du Bureau international.

1. — Le Bureau international dresse une statistique générale pour chaque année.

2. — Il rédige, á l'aide des documents qui sont mis à sa disposition, un journal spécial en langues allemande, anglaise et française.

3. — Tous les documents publiés par le Bureau international sont distribués aux Administrations de l'Union, dans la proportion du nombre d'unités contributives assignées à chacune d'elles par l'article XXXII précédent.

4. — Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés par ces Administrations sont payés à part, d'après leur prix de revient.

5. — Le Bureau international doit, d'ailleurs, se tenir

relse forbeholdt at lade denne 11 Novbr.
Optælling foretage i de Tidsrum, i hvilke Tjeneften vil give de sandeste Udtryk for Trafikens gjennemsnitlige Omfang.

5. — Det paaligger det internationale Bureau at lade trykke og uddele de Blanketter til Statistiken, som vil være at udfylde af hver enkelt Poststyrelse. Det paaligger derhos Bureauet at forsyne de Poststyrelser, som derom fremsætter Begjæring, med de fornødne Forklaringer angaaende de Regler, som bør befølges for, saavidt muligt, at sikre en ensartet Fremgangsmaade ved Istandbringelsen af de statistiske Opgaver.

XXXV.

Det internationale Bureaus Funktioner.

1. — Det internationale Bureau udarbeider en almindelig Statistik for hvert Aar.

2. — Det redigerer ved Hjælp af de Dokumenter, der er stillede til dets Raadighed, en Special-Tidende, affattet paa Tysk, Engelsk og Fransk.

3. — Alle de af det internationale Bureau udgivne Dokumenter uddeles til Foreningens Poststyrelser i Forhold til Antallet af de enhver af dem i foranstaaende Artikel XXXII tildelte Tilskuds-Enheder.

4. — Supplementære Eksemplarer og Dokumenter, som forlanges af nævnte Poststyrelser, betales særskilt efter Netto-Pris.

5. — Det internationale Bureau skal forresten til enhver Tid

11 Novbr. en tout temps à la disposition des membres de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international des postes, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin.

6. — Le Bureau international instruit les demandes de modification ou d'interprétation des dispositions qui régissent l'Union. Il notifie les résultats de chaque instruction, et toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois, au moins, après sa notification.

7. — Le Bureau international opère la balance et la liquidation des décomptes de toute nature entre les Administrations de l'Union qui déclarent vouloir emprunter l'intermédiaire de ce Bureau dans les conditions déterminées par l'article XXXVI ci-après.

8. — Le Bureau international prépare les travaux des Congrès ou Conférences. Il pourvoit aux copies et impressions nécessaires, à la rédaction et à la distribution des amendements, procès-verbaux et autres renseignements.

9. — Le Directeur de ce Bureau assiste aux séances des Congrès ou Conférences et prend part aux discussions sans voix délibérative.

10. — Il fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à toutes les Administrations de l'Union.

11. — La langue officielle

være til Disposition for Foreningens Medlemmer for at forskaffe dem de specielle Oplysninger, som de maatte tiltrænge i Anliggender, der angaar den internationale Posttjeneste.

6. — Det internationale Bureau forbereder Behandlingen af Forslag til Forandringer i og af Spørgsmaal om Forstaaelsen af de Bestemmelser, som gjælder for Foreningen. Det bekjendtgjør Resultatet af hver Sags Behandling, og enhver vedtagen Modifikation eller fattet Beslutning træder først i Kraft i det mindste to Maaneder efter dens Offentliggjørelse.

7. — Det internationale Bureau foretager Opgjør og Saldering af alleslags Afregninger mellem de Poststyrelser i Postforeningen, der erklærer at ville benytte dette Bureaus Mellemkomst efter Bestemmelserne i nedenstaaende Artikel XXXVI.

8. — Det internationale Bureau forbereder Kongressernes eller Konferencernes Arbeider. Det besørger fornødne Kopier og Aftryk samt Redaktionen og Fordelingen af Tekstforandringer, Forhandlingsprotokoller og andre Oplysninger.

9. — Direktøren for dette Bureau skal have Sæde i Kongressernes eller Konferencernes Møder og tager Del i Forhandlingerne uden Stemmeret.

10. — Han afgiver om sin Forretningsførelse en aarlig Beretning, som tilstilles alle Foreningens Poststyrelser.

11. — Det internationale Bu-

du Bureau international est la langue française.

12. — Le Bureau international est chargé de publier un dictionnaire alphabétique de tous les bureaux de poste du monde, avec une mention spéciale pour ceux de ces bureaux chargés de services qui ne sont pas encore généralisés. Ce dictionnaire est tenu au courant au moyen de suppléments ou de toute autre manière que le Bureau international jugera convenable.

Le dictionnaire mentionné au présent paragraphe est livré au prix de revient aux Administrations qui en font la demande.

reaus officielle Sprog er Fransk. 11 Novbr.

12. — Det paahviler det internationale Bureau at udgive et alfabetisk Leksikon over alle Postanstalter i Verden, med særlig Bemærkning for de Postanstalters Vedkommende, der besørger Tjenesteforretninger, som endnu ikke er fælles for alle. Dette Leksikon holdes à jour ved Hjælp af Tillæg eller paa hvilkensomhelst anden Maade, som det internationale Bureau maatte anse for hensigtsvarende.

Det her omhandlede Leksikon leveres de Poststyrelser, som fremsætter Begjæring herom, mod Erlæggelse af dets Kostende.

XXXVI.

Office central de Comptabilité et de Liquidation des Comptes entre les Administrations de l'Union.

1. — Le Bureau international de l'Union postale universelle est chargé d'opérer la balance et la liquidation des décomptes de toute nature relatifs au service international des postes entre les Administrations des pays de l'Union qui ont le franc pour unité monétaire ou qui se sont mis d'accord sur le taux de conversion de leur monnaie en francs et centimes métalliques.

Les Administrations qui ont l'intention de réclamer, pour ce service de liquidation, le concours du Bureau international, se concertent, à cet effet, entre elles et avec ce Bureau.

Malgré son adhésion, cha-

XXXVI.

Centralbureau for Opgjør og Saldering af Afregninger mellem Postforeningens Administrationer.

1. — Det paahviler den universelle Postforenings internationale Bureau at foretage Opgjør og Saldering af alleslags Afregninger vedkommende den internationale Posttjeneste mellem de Poststyrelser i Foreningen, der har Franken til Myntenhed, eller som er komne overens om en Konverteringskurs for sin Myntsort til Franc. og Centimer i Metalværdi.

De Poststyrelser, der agter at benytte sig af det internationale Bureaus Hjælp til Udførelse af saadan Saldering, træffer i dette Øiemed Aftale sig imellem og med dette Bureau.

De Poststyrelser, der benytter

11 Novbr. que Administration conserve le droit d'établir à son choix des décomptes spéciaux pour diverses branches du service et d'en opérer à sa convenance le règlement avec ses correspondants, sans employer l'intermédiaire du Bureau international, auquel, à teneur de l'alinéa qui précède, elle se borne à indiquer pour quelles branches de service et pour quels pays elle réclame ses offices.

Sur la demande des Administrations intéressées, les décomptes télégraphiques peuvent aussi être indiqués au Bureau international pour entrer dans la compensation des soldes.

Les Administrations qui auront emprunté l'intermédiaire du Bureau international pour la balance et la liquidation des décomptes peuvent cesser d'user de cet intermédiaire trois mois après qu'ils en auront averti ledit Bureau.

2. — Après avoir débattu et arrêté leurs comptes, les Administrations se font parvenir réciproquement une reconnaissance de leur Doit, établi en francs et centimes, en y constatant l'objet, la période et le résultat du décompte.

3. — Chaque Administration adresse mensuellement, au Bureau international, un tableau indiquant son Avoir du chef des décomptes particuliers, ainsi que le total des sommes dont elle est créditrice envers chacune des Administrations contractantes; chaſig af denne Afgang, har dog Ret til efter frit Valg at foretage særſkilte Afregninger for forſkjellige Grene af Poſttjeneſten og til efter ſit eget Forgodtbefindende at afgjøre disſe Afregninger med vedkommende Poſtſtyrelſer uden at benytte det internationale Bureaus Mellemkomſt, til hvilket de ifølge foregaaende Paſſus kun opgiver, for hvilke Grene af Poſttjeneſten og for hvilke Landes Vedkommende de ønſker dets Medvirkning.

Paa Begjæring af de intereſſerede Poſtſtyrelſer kan ogſaa Telegraf-Afregninger anmeldes for det internationale Bureau og blive medtagne i Regnſkabsopgjøret.

De Poſtſtyrelſer, der har benyttet det internationale Bureaus Mellemkomſt til Opgjør og Saldering af Afregninger, kan ophøre med at benytte dets Mellemkomſt tre Maaneder efter at have underrettet nævnte Bureau herom.

2. — Efter at have prøvet og godkjendt Afregningerne ſkal Poſtſtyrelſerne gjenſidig tilſtille hinanden en Erkjendelſe for det ſkyldige Beløb, udtrykt i Franc og Centimer; i denne Erkjendelſe angives Gjenſtanden og Tidsrummet, for hvilket Afregningen gjælder, ſamt dennes Reſultat.

3. — Hver Poſtſtyrelſe overſender maanedlig det internationale Bureau et Tableau, hvori anføres dens fra de særſkilte Afregninger hidrørende Tilgodehavende ſamt det ſamlede Beløb af dens Tilgodehavende hos enhver af de kontraherende Poſtſtyrelſer; Rigtigheden af ethvert i dette

que créance figurant dans ce tableau doit être justifiée par une reconnaissance de l'Office débiteur.

Ce tableau doit parvenir au Bureau international le 19 de chaque mois au plus tard, sous peine de n'être compris que dans la liquidation du mois suivant.

4. — Le Bureau international constate, en rapprochant les reconnaissances, si les tableaux sont exacts. Toute rectification nécessaire est notifiée aux Offices intéressés.

Le Doit de chaque Administration envers une autre est reporté dans un tableau récapitulatif, afin d'établir le total dont chaque Administration est débitrice, il suffit d'additionner les diverses colonnes de ce tableau récapitulatif.

5. — Le Bureau international réunit les tableaux et les récapitulations en une balance générale indiquant:

a) le total du Doit et de l'Avoir de chaque Administration;

b) le solde débiteur ou le solde créditeur de chaque Administration, représentant la différence entre le total du Doit et le total de l'Avoir;

c) les sommes à payer par une partie des membres de l'Union à une Administration, ou réciproquement les sommes à payer par cette dernière à l'autre partie.

Les totaux des deux catégories de soldes sous *a* et *b*

Tableau opført Tilgodehavende skal være godkjendt ved en Erkjendelse fra den Poststyrelse, der er Debitor. 11 Novbr.

Dette Tableau skal være fremkommet til det internationale Bureau seneſt den 19de i hver Maaned, idet det ellers først medtages i Opgjøret for den følgende Maaned.

4. — Det internationale Bureau undersøger ved at sammenholde Erkjendelserne med Tableauerne, om disse er rigtige. Enhver fornoden Rettelse meddeles de interesserede Poststyrelser.

De Summer, den ene Poststyrelse skylder den anden, optages i et sammenfattende Tableau; for at faa frem Totalsummen af hver Poststyrelses Debet behøves kun at addere de forskjellige Kolonner i det sammenfattende Tableau.

5. — Det internationale Bureau sammenfatter Tableauerne og Sammendragene i en Generalbalance, der angiver:

a. Totalsummen af hver Poststyrelses Gjæld og Tilgodehavende;

b. hver Poststyrelses Saldo i Debet eller Credit, repræsenterende Forskjellen mellem den samlede Gjæld og det samlede Tilgodehavende;

c. de Summer, der af en Del af Postforeningens Medlemmer skal betales til en Poststyrelse, eller omvendt de Summer, der af denne sidste skal erlægges til den anden Part.

Totalsummerne af de under a og b nævnte Arter af Saldoer

11 Novbr. doivent nécessairement être égaux.

On pourvoira autant que possible à ce que chaque Administration n'ait à effectuer, pour se libérer, qu'un ou deux paiements distincts.

Toutefois, l'Administration qui se trouve habituellement à découvert vis-à-vis d'une autre Administration pour une somme supérieure à 50,000 francs, a le droit de réclamer des acomptes.

Ces acomptes sont inscrits, tant par l'Administration créditrice que par l'Administration débitrice, au bas des tableaux à adresser au Bureau international (voir § 3).

6. — Les reconnaissances (voir § 3) transmises au Bureau international avec les tableaux sont classées par Administration.

Elles servent de base pour l'établissement de la liquidation de chacune des Administrations intéressées. Dans cette liquidation doivent figurer:

a) les sommes afférentes aux décomptes spéciaux portant sur les divers échanges;

b) le total des sommes résultant de tous les décomptes spéciaux par rapport à chacune des Administrations intéressées;

c) les totaux des sommes dues à toutes les Administrations créditrices pour chaque branche du service, ainsi que leur total général.

maa nødvendigvis være lige store.

Man skal saavidt muligt drage Omsorg for, at hver Poststyrelse for at betale sin Gjæld kun har at gjøre en eller to forskjellige Udbetalinger.

Den Poststyrelse, der i Almindelighed har tilgode af en anden Poststyrelse en Sum af over 50,000 Franc, har Ret til at forlange Forskud.

Disse Forskud opføres saavel af den Poststyrelse, som er Kreditor, som af den, der er Debitor, paa Foden af de Tableauer, der oversendes det internationale Bureau (se § 3).

6. — De Erkjendelser, der sammen med Tableauerne er tilstillede det internationale Bureau (se § 3), ordnes for hver Poststyrelse.

De tjener til Grundlag ved Foretagelsen af Opgjøret med hver af de interesserede Poststyrelser. I dette Opgjør skal angives:

a. De fra de særskilte Afregninger hidrørende Summer, der vedkommer de forskjellige Udvekslinger;

b. den af samtlige Specialafregninger for hver af de interesserede Poststyrelser fremkommende Hovedsum;

c. Hovedsummerne af de Beløb, der skyldes samtlige tilgodehavende Poststyrelser for hver Gren af Posttjenesten, samt ligeledes disse Hovedsummers samlede Sum.

Ce total doit être égal au total du Doit qui figure dans la récapitulation.

Au bas de la liquidation, la balance est établie entre le total du Doit et le total de l'Avoir résultant des tableaux adressés par les Administrations au Bureau international (voir § 3). Le montant net du Doit ou de l'Avoir doit être égal au solde débiteur ou au solde créditeur porté dans la balance générale. En outre, la liquidation statue sur le mode de liquidation, c'est-à-dire qu'elle indique les Administrations en faveur desquelles le paiement doit être effectué par l'Administration débitrice.

Les liquidations doivent être transmises aux Administrations intéressées par le Bureau international, au plus tard le 22 de chaque mois.

7. — Les soldes débiteurs ou créditeurs n'excédant pas 500 francs peuvent être reportés à la liquidation du mois suivant, à la condition toutefois que les Administrations intéressées soient en rapport mensuel avec le Bureau international. Il est fait mention de ce report dans les récapitulations et dans les liquidations pour les Administrations créditrices et débitrices. L'Administration débitrice fait parvenir, le cas échéant, à l'Administration créditrice, une reconnaissance de la somme due, pour être portée au prochain tableau.

Denne samlede Sum skal stemme med den, der er opført i det sammenfattende Tableau. 11 Novbr.

Paa Foden af Opgjøret opgjøres Differencen mellem den samlede Debet og den samlede Kredit, som fremgaar af de af Poststyrelserne til det internationale Bureau oversendte Tableauer (se § 3). Nettobeløbet af Debet eller Kredit skal stemme med den i Generalbalancen opførte Debet- eller Kreditsaldo. Derhos angives i Opgjøret Maaden, hvorpaa Salderingen skal finde Sted, o: der opgives de Poststyrelser, til hvem den Poststyrelse, der er Debitor, har at erlægge Betalingen.

Opgjørene skal af det internationale Bureau tilstilles de interesserede Poststyrelser senest den 22 hver Maaned.

7. — De Debet- eller Kreditsaldoer, der ikke overstiger 500 Franc, kan overføres til Opgjøret for den følgende Maaned, dog under Forudsætning af, at de interesserede Poststyrelser staar i maanedlig Forbindelse med det internationale Bureau. Denne Overførelse nævnes i Sammendragene og i Opgjørene for de tilgodehavende eller betalingspligtige Poststyrelser. Den betalingspligtige Poststyrelse tilstiller i Tilfælde den tilgodehavende Poststyrelse en Erkjendelse for det skyldige Beløb, der skal overføres til det næste Tableau.

11 Novbr.

XXXVII.

Langue.

1. — Les feuilles d'avis, tableaux, relevés et autres formules à l'usage des Administrations de l'Union pour leurs relations réciproques doivent, en règle générale, être rédigés en langue française, à moins que les Administrations intéressées n'en disposent autrement par une entente directe.

2. — En ce qui concerne la correspondance de service, l'état de choses actuel est maintenu, sauf autre arrangement à intervenir ultérieurement et d'un commun accord entre les Administrations intéressées.

XXXVIII.

Ressort de l'Union.

Sont considérés comme appartenant à l'Union postale universelle:

1° les bureaux de poste allemands établis à Apia (îles Samoa) et à Shang-Haï (Chine) comme relevant de l'Administration des postes d'Allemagne;

2° la principauté de Liechtenstein, comme relevant de l'Administration des postes d'Autriche;

3° l'Islande et les îles Féroë, comme faisant partie du Danemark;

4° les posessions espagnoles de la côte septentrionale d'Afrique, comme faisant partie de l'Espagne; la République du Val d'An-

XXXVII.

Sprog.

1. — Karter, Fortegnelser, Opgaver og andre Formularer til Brug for Foreningens Poststyrelser i deres gjensidige Forbindelser skal i Regelen være affattede paa Fransk, medmindre vedkommende Poststyrelser sig imellem maatte træffe anden Bestemmelse.

2. — Med Hensyn til Korrespondance i Tjenesteanliggender bibeholdes den nuværende Ordning, forsaavidt der ikke træffes anden Overenskomst mellem vedkommende Poststyrelser.

XXXVIII.

Foreningens Omraade.

Som henhørende under den universelle Postforening ansees:

1° De i Apia (Samoaoerne) og i Shang-Haï (China) oprettede tyske Postanstalter, som henhørende under den tyske Poststyrelse;

2° Fyrstendømmet Lichtenstein, som henhørende under den Østerrigske Poststyrelse;

3° Island og Færøerne, som udgjørende en Del af Danmark;

4° De Spanske Besiddelser paa Afrikas Nordkyst, som hørende til Spanien; Republiken Andorra, de Spanske Postetablissementer paa Vestkysten af

dorre, les établissements de poste de l'Espagne sur la côte occidentale du Maroc, comme relevant de l'Administration des postes espagnoles;

Marocco, som hørende under den Spanske Poststyrelse; 11 Novbr.

5° l'Algérie, comme faisant partie de la France; la principauté de Monaco et les bureaux de poste français établis à Tanger (Maroc), à Shang-Haï (Chine) et à Zanzibar, comme relevant de l'Administration des postes de France; le Cambodge, l'Annam et le Tonkin, comme assimilés, quant au service postal, à la colonie française de Cochinchine.

5° Algerien, som hørende til Frankrige, Fyrstendømmet Monaco og de i Tanger (Marocco), Shang-Haï (China) og Zanzibar oprettede Franske Postkontorer, som hørende under den Franske Poststyrelse, Cambodje, Annam og Tonkin, der i Postanliggender stilles lige med den Franske Koloni Cochinchina;

6° les agences postales que l'Administration des postes de Gibraltar entretient à Tanger, Laraïche, Rabat, Casablanca, Saffi, Mazagan et Mogador (Maroc);

6° De Postanstalter, som Poststyrelsen i Gibraltar underholder i Tanger, Laraiche, Rabat, Casablanca, Saffi, Mazagan og Mogador (Marocco);

7° les bureaux de poste que l'Administration de la colonie anglaise de Hong-Kong entretient à Hoihow (Kiung-Schow), Canton, Swatow, Amoy, Foo-Chow, Ningpo, Shang-Haï et Hankow (Chine);

7° De Postkontorer, som Styrelsen for den engelske Koloni i Hong-Kong underholder i Hoihow (Kiung-Schow), Canton, Swatow, Amoy, Foo-Chow, Ningpo, Shang-Haï og Hankow (China);

8° les établissements de poste indiens d'Aden, de Zanzibar, de Mascate, du golfe Persique et de Guadur, comme relevant de l'Administration des postes de l'Inde britannique;

8° De Indiske Postetablissementer i Aden, Zanzibar, Mascat, ved den Persiske Bugt og Guadur, som hørende under den Britisk-Indiske Poststyrelse;

9° la République de Saint-Marin et les bureaux italiens de Tunis et de Tripoli de Barbarie, comme

9° Republiken San Marino og de Italienske Kontorer i Tunis og Tripolis i Berberiet, som hørende under den Ita-

11 Novbr. relevant de l'Administration des postes d'Italie;

10° les bureaux de poste que l'Administration japonaise a établis à Shang-Haï (Chine), à Fusanpo, à Genzanshin et à Jinsen (Corée);

11° le Grand-Duché de Finlande, comme faisant partie intégrante de l'Empire de Russie.

XXXIX.

Propositions faites dans l'intervalle des Réunions.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute Administration des postes d'un pays de l'Union a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant les dispositions du présent Règlement.

2. — Toute proposition est soumise au procédé suivant:

Un délai de cinq mois est laissé aux Administrations de l'Union pour examiner les propositions et pour faire parvenir au Bureau international, le cas échéant, leurs observations, amendements ou contre-propositions. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations avec l'invitation de se prononcer. Les Administrations qui n'ont point fait parvenir leur vote dans un délai de six mois, à compter de la date de la seconde circulaire du Bureau international leur

lienske Poststyrelse;

10° De Postkontorer, som den japanesiske Poststyrelse har oprettet i Shang-Haï (China), Fusanpo, Genzanshin og Jinsen (Korea);

11° Storhertugdømmet Finland, som udgjørende en integrerende Del af Keiserdømmet Rusland.

XXXIX.

Forslag, som fremsættes i Mellemtiden mellem Sammenkomsterne.

1. — I det Mellemrum, som forløber mellem Sammenkomsterne, har Poststyrelsen i ethvert af Foreningens Lande Ret til gjennem det internationale Bureau at tilstille de andre deltagende Poststyrelser Forslag vedkommende nærværende Reglements Bestemmelser.

2. — Hvert Forslag bliver at behandle paa følgende Maade:

Der tilstaaes Postforeningens Administrationer en Frist af fem Maaneder til at overveie Forslagene og til i Tilfælde at tilstille det internationale Bureau sine Bemærkninger, Ændringsforslag eller Modforslag. Disse Svar samles ved det internationale Bureaus Foranstaltning og meddeles Poststyrelserne med Anmodning om at udtale sig i Sagen. De Poststyrelser, der ikke har tilkjendegivet sin Stemmegivning inden en Frist af seks Maaneder at regne fra Udstedelsesdagen for det internationale Bureaus andet Cirkulære, hvori de indløbne Bemærkninger kundgjøres, betragtes

notifiant les observations apportées, sont considérées comme s'abstenant.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles ou de la modification des dispositions du présent article et des articles III, IV, V, XII, XXVII, XXX, XXXI et XL;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions des articles I, II, VIII, IX, XI, XIV, XV, XVI, XVIII, XIX, XX, XXI, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVIII, XXXIV, XXXVI, XXXVII et XXXVIII;

3° la simple majorité absolue s'il s'agit, soit de la modification des dispositions autres que celles indiqués ci-dessus, soit de l'interprétation des diverses dispositions du Règlement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention.

4. — Les résolutions valables sont consacrées par une simple notification du Bureau international à toutes les Administrations de l'Union.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois, au moins, après sa notification.

XL.

Durée du Règlement.

Le présent Règlement sera

som afholdende sig fra at stemme. 11 Novbr.

3. — Men for at blive gyldige maa disse Forslag opnaa:

1° alle Stemmer, forsaavidt Forslaget angaar Tillæg af nye Artikler eller Modifikation af Bestemmelserne i nærværende Artikel og Artiklerne III, IV, V, XII, XXVII, XXX, XXXI og XL.

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt Forslaget angaar Modifikation i Bestemmelserne i Artiklerne I, II, VIII, IX, XI, XIV, XV, XVI, XVIII, XIX, XX, XXI, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVIII, XXXIV, XXXVI, XXXVII og XXXVIII.

3° Simpel absolut Majoritet, naar Forslaget angaar Modifikation i andre end de ovenangivne Bestemmelser eller Fortolkning af de forskjellige Bestemmelser i Reglementet med Undtagelse af det i Konventionens Artikel 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — Vedtagne Beslutninger erholder sin Stadfæstelse ved en simpel Meddelelse fra det internationale Bureau til alle Poststyrelser i Foreningen.

5. — Enhver vedtagen Forandring eller Bestemmelse træder først i Kraft efter et Tidsrum af mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse.

XL.

Reglementets Varighed.

Nærværende Reglement kom-

11 Novbr. exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de la Convention du 4 juillet 1891. Il aura la même durée que cette Convention, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les parties intéressées.

Fait à Vienne, le 4 juillet 1891

(Underskrifter).

Arrangement

concernant

l'échange des lettres et des boîtes avec valeur déclarée

conclu entre

l'Allemagne, la Republiqûe Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la Bulgarie, la République de Costa-Rica, le Danemark et les Colonies Danoises, l'Egypte, l'Espagne, la France et les Colonies Françaises, l'Italie, la République de Libéria, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, la Russie, le Salvador, la Serbie, la Suède, la Suisse, la Régence de Tunis et la Turquie.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 19 de la Convention principale ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrête l'Arrangement suivant:

mer til Udførelse fra den Dag, Konventionen af 4 Juli 1891 træder i Kraft. Det har samme Varighed som denne, medmindre det fornyes efter fælles Overenskomst mellem vedkommende Parter.

Wien, den 4 Juli 1891.

(Underskrifter).

(Oversættelse).

Overenskomst

angaaende

Udveksling af Breve og Æsker med angiven Værdi.

affluttet mellem

Tyskland, den Argentinske Republik, Østerrige-Ungarn, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Republiken Costa-Rica, Danmark og de Danske Kolonier, Ægypten, Spanien, Frankrige og de Franske Kolonier, Italien, Republiken Liberia, Luxemburg, Norge, Nederlandene, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Rusland, Salvador, Serbien, Sverige, Schweiz, Regentskabet Tunis og Tyrkiet.

Undertegnede Befuldmægtigede for Regjeringerne i ovennævnte Lande har i Henhold til Hovedkonventionens Art. 19 under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

11 Novbr.

Article 1.

1. — Il peut être expédié, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des lettres contenant des valeurs-papier déclarées et des boîtes contenant des bijoux et objets précieux déclarés avec assurance du montant de la déclaration.

La participation au service des boîtes avec valeur déclarée est limitée aux échanges entre ceux des pays adhérents dont les Administrations sont convenues d'établir ce service dans leurs relations réciproques.

2. — Le poids maximum des boîtes est fixé à un kilogramme par envoi.

3. — Les divers Offices, pour leurs rapports respectifs, ont la faculté de déterminer un maximum de déclaration de valeur qui, dans aucun cas, ne peut être inférieur à 10,000 francs par envoi, et il est entendu que les diverses Administrations intervenant dans le transport ne sont engagées que jusqu'à concurrence du maximum qu'elles ont respectivement adopté.

4. — Les lettres et boîtes expédiés avec déclaration de valeur peuvent être grevées de remboursement jusqu'au montant de 500 francs aux conditions admises par l'article 7 de la Convention principale.

Article 2.

1. — La liberté du transit est garantie sur le territoire

Artikel 1.

1. — Fra et af ovennævnte Lande til et andet af disse kan under Værdiangivelse affendes Breve, indeholdende Værdipapirer, og Æsker, indeholdende Juveler og Pretiosa med Assurance af de angivne Beløb.

Deltagelsen i Udvekslingen af Æsker med angiven Værdi indskrænkes til de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser er komne overens om at overtage saadan Tjeneste i sine gjensidige Forbindelser.

2. — Maksimumsvægten for Æsker er fastsat til 1 kg. for hver Forsendelse.

3. — De forskjellige Poststyrelser kan for sine respektive Forbindelser fastsætte et Maksimum for Værdiangivelsen, hvilket dog ikke i noget Tilfælde kan være under 10,000 Franc for hver Forsendelse. De forskjellige i Befordringen deltagende Poststyrelser skal kun være forpligtede indtil det Maksimum, som de selv har fastsat.

4. — Paa Breve og Æsker med angiven Værdi kan hæftes Postopkrævning til et Beløb af 500 Franc paa de i Hovedkonventionens Art. 7 fastsatte Betingelser.

Artikel 2.

1. — Adgang til Transit garanteres paa hvert af de delta-

11 Novbr. de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent à ce transport est engagée dans les limites déterminées par l'article 11 ci-après.

Il en est de même à l'égard du transport maritime effectué ou assuré par les Offices des pays adhérents, pourvu toutefois que ces Offices soient en mesure d'accepter la responsabilité des valeurs à bord des paquebots ou bâtiments dont ils font emploi.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Offices d'origine et de destination, la transmission des valeurs déclarées échangées entre pays non limitrophes s'opère à découvert et par les voies utilisées pour l'acheminement des correspondances ordinaires.

3. — L'échange de lettres et de boîtes contenant des valeurs déclarées entre deux pays qui correspondent, pour les relations ordinaires, par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs pays non participant au présent Arrangement, ou au moyen de services maritimes dégagés de responsabilité, est subordonné à l'adoption de mesures spéciales à concerter entre les Administrations des pays d'origine et de destination, telles que l'emploi d'une voie détournée, l'expédition en dépêches closes, etc.

Article 3.

1. — Les frais de transit prévus par l'article 4 de la

gende Landes Territorier, og de Poststyrelser, som tager Del i Befordringen, er ansvarlige inden de i nedenstaaende Art. 11 fastsatte Grændser.

Det samme gjælder Befordring tilsøs, som besørges eller garanteres af de deltagende Landes Poststyrelser, forsaavidt disse er i Stand til at overtage Ansvaret for de Værdier, som forsendes med de af dem anvendte Pakketbaade eller Skibe.

2. — Med mindre andet vedtages mellem Poststyrelserne i Udgangs- og Bestemmelseslandet, foregaar Forsendelsen af Værdibreve, der udveksles mellem ikke tilgrændsende Lande, stykkevis og ad de til Befordring af almindelige Postsager benyttede Veie.

3. — Udveksling af Breve og Æsker med angiven Værdi mellem to Lande, som underholder sine almindelige indbyrdes Forbindelser ved Mellemkomst af et eller flere Lande, der ikke deltager i nærværende Overenskomst, eller ved Hjælp af uansvarlig Sobefordring, foregaar efter særlige Forholdsregler, der bliver at vedtage mellem Udgangslandets og Bestemmelseslandets Poststyrelser, saasom Anvendelse af en Omvei, Forsendelse i lukket Post o. s. v.

Artikel 3.

1. — De i Art. 4 i Hovedkonventionen fastsatte Transitom-

Convention principale sont payables par l'Office d'origine aux Offices qui participent au transport intermédiaire, à découvert ou en dépêches closes, des lettres contenant des valeurs déclarées.

2. — Un port de 50 centimes par envoi est payable par l'Office d'origine des boîtes de valeur déclarée à l'Administration du pays de destination et, s'il y a lieu, à chacune des Administrations participant au transport territorial intermédiaire. L'Office d'origine doit payer, en outre, le cas échéant, un port de un franc à chacune des Administrations participant au transport maritime intermédiaire.

3. — Indépendamment de ces frais et ports, l'Administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance, envers l'Administration du pays de destination et, s'il y a lieu, envers chacune des Administrations participant au transit territorial avec garantie de responsabilité, d'un droit proportionnel de 5 centimes par chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs déclarée.

4. — En outre, s'il y a transport par mer avec la même garantie, l'Administration d'origine est redevable, envers chacun des Offices participant à ce transport, d'un droit d'assurance maritime de 10 centimes par chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs déclarée.

kostninger godtgjøres af Udgangslandets Poststyrelse de Poststyrelser, som tager Del i Transitbefordringen af Værdibreve enten stykkevis eller i lukket Post. 11 Novbr.

2. — For Æsker med angiven Værdi har Udgangslandets Postvæsen at erlægge til Adresselandets Poststyrelse og, i Tilfælde, til hver af de Poststyrelser, der tager Del i den mellemliggende Landbefordring, en Porto af 50 Centimer for hver Forsendelse. Udgangslandets Postvæsen skal desuden i Tilfælde betale en Porto af en Franc til hver af de i den mellemliggende Søbefordring deltagende Poststyrelser.

3. — Foruden disse Transitomkostninger og Portobeløb har Udgangslandets Poststyrelse som Assurancegebyr at svare Adresselandets Poststyrelse og, i Tilfælde, hver af de Poststyrelser, som deltager i Transitbefordring tillands med overtaget Ansvar, et Gebyr af 5 Centimer for hvert angivet Beløb af 300 Franc eller Del af 300 Franc.

4. — Dersom der foregaar Transport tilsøs under det samme Ansvar, har Udgangslandets Poststyrelse derhos at tilsvare hvert af de i denne Transport deltagende Postvæsener et Gebyr for Søforsikring af 10 Centimer for hvert angivet Beløb af 300 Franc eller Del af 300 Franc.

11 Novbr.

Article 4.

1. — La taxe des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées doit être acquittée à l'avance et se compose:

1° pour les lettres, du port et du droit fixe applicables à une lettre recommandée du même poids et pour la même destination, — port et droit acquis en entier à l'Office expéditeur; — pour les boîtes, d'un port de 50 centimes par pays participant au transport territorial et, le cas échéant, d'un port de un franc par pays participant au transport maritime;

2° pour les lettres et les boîtes, d'un droit proportionnel d'assurance calculé, par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés à raison de 10 centimes pour les pays limitrophes ou reliés entre eux par un service maritime direct, et à raison de 25 centimes pour les autres pays; avec addition, s'il y a lieu, dans l'un et l'autre cas, du droit d'assurance maritime prévu au dernier alinéa de l'article 3 précédent.

Toutefois, comme mesure de transition, est réservée à chacune des parties contractantes, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir un droit autre que celui indiqué ci-dessus, moyennant que ce droit ne

Artikel 4.

1. — Portoen for Breve og Æsker med angiven Værdi betales forud og bestaar:

1° For Breve af Portoen og det faste Gebyr for et rekommanderet Brev af samme Vægt og til samme Bestemmelsessted; Portoen og Gebyret tilfalder helt det afsendende Postvæsen; — for Æsker af en Porto af 50 Centimer for hvert Land, der deltager i Landbefordringen, og, i Tilfælde, af en Porto af en Franc for hvert Land, der deltager i Søbefordringen.

2° For Breve og Æsker af et Assurancegebyr, der for hvert angivet Beløb af 300 Franc eller Del af 300 Franc ansættes til 10 Centimer for Lande, der grændser til hinanden eller indbyrdes er forbundne ved en direkte Søpostrute, og til 25 Centimer for andre Lande, med Tillæg — om dertil er Anledning — i begge Tilfælde af det i sidste Passus af foregaaende Art. 3 foreskrevne Gebyr for Søforsikring.

Indtil videre skal der dog være forbeholdt enhver af de kontraherende Parter Ret til af Hensyn til sine Mynt- eller andre Forholde at lade opkræve et andet Gebyr end det ovenfor bestemte; dog maa det ikke overstige $^1/_2$ Procent af det angivne Beløb.

dépasse pas 1/2 p. 0/0 de la somme déclarée.

2. — L'expéditeur d'un envoi contenant des valeurs déclarées reçoit, sans frais, au moment du dépôt, un récépissé sommaire de son envoi.

3. — Il est formellement convenu que, sauf dans le cas de réexpédition prévu au paragraphe 2 de l'article 9 ci-après, les lettres et les boîtes renfermant des valeurs déclarées ne peuvent être frappées, à la charge des destinataires, d'aucun droit postal autre que celui de remise à domicile, s'il y a lieu.

11 Novbr.

2. — Afsenderen af en Værdiforsendelse erholder ved Indleveringen gratis en summarisk Kvittering for samme.

3. — Det er udtrykkelig vedtaget, at, naar undtages de i nedenstaaende Artikel 9 Paragraf 2 omhandlede Tilfælde af Omekspedition, kan Breve og Æsker med angiven Værdi ikke belastes med noget andet Postgebyr til Udgift for Modtagerne end, i Tilfælde, Gebyr for Aflevering i Bopæl.

Article 5.

Les lettres de valeur déclarée échangées par les Administrations postales entre elles, sont admises à la franchise de port et de droit d'assurance dans les conditions déterminées par l'article 11 § 2 de la Convention principale.

Artikel 5.

Breve med angiven Værdi, der udveksles mellem Poststyrelserne indbyrdes, befordres uden Erlæggelse af Porto og Assurancegebyr i Overensstemmelse med den i Hovedkonventionens Art. 11 § 2 givne Bestemmelse.

Article 6.

1. — L'expéditeur d'un envoi contenant des valeurs déclarées peut obtenir, aux conditions déterminées par l'article 6 de la Convention principale en ce qui concerne les objets recommandés, qu'il lui soit donné avis de la remise de cet envoi au destinataire.

2. — Le produit du droit applicable aux avis de réception est acquis en entier à l'Office du pays d'origine.

Artikel 6.

1. — Afsenderen af en Værdiforsendelse kan paa de i Art. 6 i Hovedkonventionen fastsatte Betingelser med Hensyn til rekommanderede Gjenstande erholde Modtagelsesbevis fra Adressaten.

2. — Gebyret for Modtagelsesbevis fra Adressaten tilfalder udelt Postvæsenet paa Brevets Udgangssted.

11 Novbr.

Article 7.

1. — L'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée peut le retirer du service ou en faire modifier l'adresse pour réexpédier cet envoi soit à l'intérieur du pays de destination primitif, soit sur l'un quelconque des pays contractants, aussi longtemps qu'il n'a pas été livré au destinataire, aux conditions et sous les réserves déterminées, pour les correspondances ordinaires et recommandées, par l'article 9 de la Convention principale. Ce droit est limité, en ce qui concerne la modification des adresses, aux envois dont la déclaration ne dépasse pas 500 francs.

2. — Il peut de même demander la remise à domicile par porteur spécial, aussitôt après l'arrivée, aux conditions et sous les réserves fixées par l'article 13 de ladite Convention.

Est toutefois réservée à l'Office du lieu de destination la faculté de faire remettre par exprès un avis d'arrivée de l'envoi au lieu de l'envoi lui-même, lorsque ses règlements intérieurs le comportent.

Article 8.

1. — Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réellement insérée dans une lettre ou dans une boîte est interdite.

En cas de déclaration frauduleuse de cette nature, l'ex-

Artikel 7.

1. — Afsenderen af en Forsendelse med angiven Værdi kan, saalænge den ikke er bleven udleveret til Adressaten, erholde den tilbageleveret af Postvæsenet eller lade dens Adresse forandre for Omekspedition enten til et Sted inden det oprindelige Bestemmelsesland eller til hvilketsomhelst af de kontraherende Lande, paa de samme Betingelser og med de samme Forbehold som fastsat i Hovedkonventionens Art. 9 for almindelige og rekommanderede Forsendelser. Denne Ret indskrænkes, forsaavidt angaar Forandring af Adresser til Forsendelser, hvis angivne Værdi ikke overstiger 500 Franc.

2. — Afsenderen kan ligeledes paa de samme Betingelser og med de samme Forbehold som fastsat i nævnte Konventions Art. 13 forlange Forsendelsen udleveret i Adressatens Bopæl ved særskilt Bud straks efter Ankomsten.

Adresselandets Postvæsen har dog Adgang til at lade en Meldeseddel aflevere ved Ekspres, istedetfor selve Forsendelsen, naar de reglementariske Bestemmelser for den indenrigske Posttjeneste bestemmer dette.

Artikel 8.

1. — Enhver svigagtig Angivelse af høiere Værdi end i Brevet eller Æsken virkelig indlagt er forbudt.

I Tilfælde af svigagtig Angivelse af denne Art taber Afsen-

péditeur perd tout droit à l'indemnité, sans préjudice des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

2. — Il est également interdit d'insérer dans les boîtes avec valeur déclarée des lettres ou notes pouvant tenir lieu de correspondance, des monnaies ayant cours, des billets de banque ou valeurs quelconques au porteur, des titres et des objets rentrant dans la catégorie des papiers d'affaires.

Il n'est pas donné cours aux objets tombant sous le coup de cette interdiction.

Article 9.

1. — Une lettre ou boîte de valeur déclarée réexpédiée, par suite du changement de résidence du destinataire, à l'intérieur du pays de destination, n'est passible d'aucune taxe supplémentaire.

2. — En cas de réexpedition sur un des pays contractants autre que le pays de destination, les droits d'assurance fixés par les paragraphes 3 et 4 de l'article 3 du présent Arrangement sont perçus sur le destinataire, du chef de la réexpédition, au profit de chacun des Offices intervenant dans le nouveau transport. Quand il s'agit d'une boîte avec valeur déclarée, il est perçu en outre le port fixé au § 2 de l'article 3 susvisé.

3. — La réexpédition par suite de fausse direction ou de mise en rebut ne donne

deren enhver Ret til Erstatning, 11 Novbr.
uden at derved er afskaaret Adgang til saadan retslig Forfølgelse, som Udgangslandets Lovgivning maatte medføre.

2. — Det er ligeledes forbudt i Æsker med angiven Værdi at indlægge Breve eller Notitser, der kan træde i Stedet for Korrespondance, gangbar Mynt, Pengesedler eller Hjændehaverpapirer af ethvert Slags, Dokumenter og Gjenstande, der kan henregnes til Forretningspapirer.

Forsendelser, der falder ind under dette Forbud, modtages ikke til Befordring.

Artikel 9.

1. — Et Brev eller en Æske med angiven Værdi, der som Følge af, at Adressaten har forandret Bopæl, omekspederes til noget Sted inden Adresselandet, belastes ikke med nogen Tillægsporto.

2. — I Tilfælde af Omekspedition til et andet af de kontraherende Lande end Adresselandet bliver for Omekspeditionen at opkræve hos Adressaten de i Paragraferne 3 og 4 af nærværende Overenskomsts Art. 3 bestemte Assurancegebyrer, hvilke tilfalder enhver af de Poststyrelser, der deltager i den nye Befordring. Forsaavidt angaar Æsker med angiven Værdi, opkræves desuden den i ovennævnte Art. 3 § 2 bestemte Porto.

3. — Omekspedition paa Grund af Feilsendelse eller Ikkebesørgelse paaforer ikke de Korresponderende

11 Novbr. lieu à aucune perception postale supplémentaire à la charge du public.

Article 10.

1. — Les boîtes avec valeur déclarée sont soumises à la législation du pays d'origine ou de destination, en ce qui concerne, á l'exportation, la restitution des droits de garantie, et, à l'importation, l'exercice du contrôle de la garantie et de la douane.

2. — Les droits fiscaux et frais d'essayage exigibles à l'importation, sont perçus sur les destinataires lors de la distribution. Si, par suite de changement de résidence du destinataire, de refus ou pour toute autre cause, une boîte de valeur déclarée vient à être réexpédiée sur un autre pays participant à léchange ou renvoyée au pays d'origine, ceux des frais dont il s'agit qui ne sont pas remboursables à la réexportation sont répétés d'Office à Office pour être recouvrés sur le destinataire ou sur l'expéditeur.

Article 11.

1. — Sauf le cas de force majeure, lorsqu'une lettre ou une boîte contenant des valeurs déclarées a été perdue, spoliée ou avariée, l'expéditeur ou, sur sa demande, le destinataire, a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, à moins que

nogen Tillægsudgift.

Artikel 10.

1. — Æsker med angiven Værdi er underkastede Udgangslandets eller Bestemmelseslandets Lovgivning, forsaavidt angaar ved Udførsel Tilbagebetaling af erlagte Garantiafgifter og ved Indførsel Udøvelse af Garanti- og Toldkontrol.

2. — De Afgifter til Statskassen og Omkostninger ved Proberingen, der skal erlægges ved Indførselen, opkræves hos Adressaterne ved Udleveringen. Hvis en Æske med angiven Værdi som Følge af, at Adressaten har skiftet Opholdssted, at Forsendelsen er bleven nægtet Modtagelse eller af hvilkensomhelst anden Grund bliver omekspederet til et andet Land, der tager Del i Udvekslingen, eller bliver tilbagesendt til Udgangsstedet, skal de heromhandlede Omkostninger, der ikke kan erholdes refunderede, naar Forsendelsen atter udføres, tilbagekarteres fra det ene Postvæsen til det andet for at opkræves hos Adressaten eller Affenderen.

Artikel 11.

1. — Naar et Brev eller en Æske med angiven Værdi er gaaet tabt, er bleven berøvet noget af sit Indhold eller bleven beskadiget, skal — undtagen i Tilfælde, hvor dette er foranlediget ved uafvendelige Begivenheder (vis major) — Affenderen eller paa hans Forlangende Adressaten have Ret til en Erstatning, der svarer til

le dommage n'ait été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur, ou ne provienne de la nature de l'objet, et sans que l'indemnité puisse dépasser en aucun cas la somme déclarée.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à percevoir de ce chef une surtaxe dans les limites tracées par le dernier alinéa du § 1er de l'article 4 du présent Arrangement.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte ou la spoliation a eu lieu.

Dans le cas où l'Office responsable aurait notifié à l'Office expéditeur de ne point effectuer le paiement, il devrait rembourser à ce dernier Office les frais qui seraient la conséquence du non-paiement.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

5. — Le paiement de l'indemnité par l'Administration responsable doit être effectué dans le plus bref délai, d'après les dispositions en vigueur dans le pays, entre les agents du service intérieur.

den ved Tabet, Underslaget eller Beskadigelsen virkelig forvoldte Skade, medmindre denne er bleven forvoldt ved Afsenderens Feil eller Forsømmelighed eller skyldes Forsendelsens Beskaffenhed; Skadeserstatningen kan dog ikke i noget Tilfælde overskride den angivne Værdi. 11 Novbr.

2. — De Lande, der er villige til at overtage Ansvar for uafvendelige Begivenheder, har Adgang til herfor at opkræve en Tillægstakst, der dog ikke maa overstige de i nærværende Overenskomsts Art. 4 § 1 sidste Passus angivne Grændser.

3. — Forpligtelsen til at udrede Skadeserstatningen paahviler den Poststyrelse, under hvilken det afsendende Kontor henhører. Denne Poststyrelse forbeholdes Regres til den ansvarlige Poststyrelse, det er til den Poststyrelse, paa hvis Territorium eller i hvis Postvæsens Værge Tabet eller Tyveriet har fundet Sted.

I Tilfælde af, at det ansvarlige Postvæsen skulde have tilkjendegivet det afsendende Postvæsen, at det ikke maa udbetale Erstatningen, skal det godtgjøre det sidstnævnte Postvæsen de Omkostninger, der maatte blive en Følge af Ikke-Betalingen.

4. — Indtil det Modsatte bevises, paahviler Ansvarligheden den Poststyrelse, som, efter at have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning, ikke kan godtgjøre, enten at den er leveret til Adressaten eller, i Tilfælde, at den paa almindelig Maade er overleveret til det næste Postvæsen.

5. — Erstatningen bør af det

11 Novbr. demnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser, sans retard et au moyen d'une traite ou d'un mandat de poste, à l'Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du dépôt à la poste de la lettre portant déclaration; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — L'Administration, pour le compte de laquelle est opéré le remboursement du montant des valeurs déclarées non parvenues à destination, est subrogée dans tous les droits du propriétaire.

8. — Si la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, les deux Administrations en cause supportent le dommage par moitié.

Il en est de même en cas d'échange en dépêches closes, si la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu sur le territoire ou dans le service d'un Office intermédiaire non responsable.

9. — Les Administrations cessent d'être responsables des valeurs déclarées contenues

affsendende Postvæsen betales snareſt muligt, seneſt inden et Aar fra Reklamationens Datum. Det ansvarlige Postvæsen er forpligtet til uden Ophold og ved Hjælp af en Veksel eller en Postanvisning at godtgjøre Udgangslandets Postvæsen det af samme betalte Erstatningsbeløb.

6. — Det er vedtaget, at en Reklamation, der fremsættes over et Aar, efterat Værdibrevet er indleveret i Posten, ikke skal tages tilfølge, idet efter denne Frists Udløb den Reklamerende ingen Ret skal have til Erstatning.

7. — Den Poststyrelse, for hvis Regning Erstatningsbeløbet for Værdiforsendelser, der ikke er naaede frem til Bestemmelsesstedet, udbetales, indtræder i alle Eierens Rettigheder.

8. — Hvis Tabet, Underslaget eller Beskadigelsen finder Sted under Befordring mellem to til hinanden grændsende Landes Udvekslingskontorer, uden at det er muligt at bevise, paa hvilket af de tvende Landes Territorier Tildragelsen er foregaaet, skal hvert af de to Postvæsener bære det halve Tab.

Det samme gjælder i Tilfælde af Udveksling i lukket Post, dersom Tabet, Underslaget eller Beskadigelsen er opstaaet paa et mellemliggende, ikke ansvarligt Postvæsens Territorium eller under dets Behandling.

9. — Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for Værdibeløb, der indeholdes i Forsendelser,

dans les envois dont les ayants droit ont donné reçu.

Article 12.

1. — Est réservée le droit de chaque pays d'appliquer, aux envois contenant des valeurs déclarées à destination ou provenant d'autres pays, ses lois ou règlements intérieurs, en tant qu'il n'y est pas dérogé par le présent Arrangement.

2. — Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration du service des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées.

Article 13.

Chacune des Administrations des pays contractants peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des valeurs déclarées, tant á l'expédition qu'à la réception et d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 14.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande

for hvilke Breveierne har givet Kvittering. 11 Novbr.

Artikel 12.

1. — Ethvert Land forbeholdes Ret til paa Værdiforsendelser, der er bestemte til eller kommer fra andre Lande, at bringe i Anvendelse sine Love og Reglementer for indenrigske Forsendelser, forsaavidt disse ikke staar i Strid med nærværende Overenskomst.

2. — Bestemmelserne i nærværende Overenskomst indskrænker ikke de kontraherende Parters Ret til at bibeholde eller afslutte særlige Overenskomster eller til at bibeholde eller danne nye engere Foreninger til Forbedringer i Udvekslingen af Breve og Æsker med angiven Værdi.

Artikel 13.

Enhver af de kontraherende Landes Poststyrelser kan under saadanne særegne Omstændigheder, som maatte berettige dertil, midlertidig suspendere Udvekslingen af Værdiforsendelser saavel for afgaaende som ankommende og saavel i det Hele som for en Del, mod derom straks og i fornødent Fald pr. Telegraf at give vedkommende Poststyrelse eller Poststyrelser Underretning.

Artikel 14.

De af Foreningens Lande, som ikke har taget Del i nærværende Overenskomst, kan tiltræde samme efter Forlangende og paa den i

11 Novbr. et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 15.

Les Administrations des postes des pays contractants règlent la forme et le mode de transmission des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées et arrêtent toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 16.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des lettres et des boîtes avec valeur déclarée.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 7, 11 et 17;

Hovedkonventionens Art. 24 for Indtrædelse i den universelle Postforening anordnede Maade.

Artikel 15.

De kontraherende Parters Poststyrelser bestemmer Formen for og Fremgangsmaaden ved Forsendelsen af Breve og Æsker med angiven Værdi samt anordner enhver anden reglementarisk Forskrift, der er nødvendig for Gjennemførelsen af de i nærværende Overenskomst indeholdte Bestemmelser.

Artikel 16.

1. — I det Mellemrum, der forløber mellem de i Hovedkonventionens Art. 25 omhandlede Sammenkomster, kan enhver Poststyrelse i et af de kontraherende Lande gjennem det internationale Bureau tilstille de øvrige deltagende Poststyrelser Forslag angaaende Udvekslingen af Breve og Æsker med angiven Værdi.

2. — Hvert Forslag bliver at behandle paa den i Hovedkonventionens Art. 26 § 2 bestemte Maade.

3. — For at blive gyldige maa disse Forslag opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tilføielse af nye Artikler eller Forandring af Bestemmelserne i nærværende Artikel og Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 7, 11 og 17;

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions du présent Arrangement autres que celles des articles 1, 2, 3, 4, 5, 7, 11, 16 et 17;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois, au moins, après sa notification.

Article 17.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er juillet 1892 et il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit, réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

2. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions conventionnelles antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs Administrations,

2° To Trediedele af Stemmerne, 11 Novbr.
forsaavidt angaar Forandring af andre Bestemmelser i nærværende Overenskomst end de i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 7, 11, 16 og 17 indeholdte;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Art. 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — De gyldige Beslutninger stadfæstes i de tvende første Tilfælde ved en diplomatisk Deklaration og i det tredie Tilfælde ved en administrativ Kundgjørelse i den i Hovedkonventionens Art. 26 foreskrevne Form.

5. — Ingen Forandring eller Beslutning kan træde i Kraft før mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse.

Artikel 17.

1. — Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1 Juli 1892 og skal have den samme Varighed som Hovedkonventionen uden Forfang for den hvert Land forbeholdte Ret til at fratræde denne Overenskomst efter Opsigelse et Aar i Forveien fra dets Regjering til den schweiziske Forbundsregjering.

2. — Fra den Dag, nærværende Overenskomst træder i Kraft, ophæves alle de mellem de forskjellige kontraherende Lande eller mellem deres Poststyrelser tidligere vedtagne Bestemmelser, forsaavidt de ikke lader sig forene

11 Novbr. pour autant qu'elles ne sont pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, et sans préjudice des dispositions de article 12 précédent.

3. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Vienne.

En foi de quoi les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Vienne, le quatre juillet mil huit cent quatre-vingt-onze.

(Underskrifter).

Règlement de détail et d'ordre
pour l'exécution
de l'Arrangement concernant l'echange des lettres et des boîtes
avec
valeur déclarée
conclue entre

l'Allemagne, la République Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la Bulgarie, la République de Costa-Rica, le Danemark et les Colonies Danoises, l'Égypte, l'Espagne, la France et les Colonies Françaises, l'Italie, la République de Libéria, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, la Russie, le Salvador, la Serbie, la Suède, la Suisse, la Régence de Tunis et la Turquie.

med nærværende Overenskomst, og uden Præjudice for Bestemmelserne i ovenstaaende Art. 12.

3. — Nærværende Overenskomst skal ratificeres, saasnart ske kan. Ratifikationerne bliver at udveksle i Wien.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for ovenanførte Lande underskrevet nærværende Overenskomst i Wien den fjerde Juli atten Hundrede og en og niti.

(Underskrifter).

(Oversættelse).

Ekspeditionsreglement.
til Udførelse af
Overenskomst angaaende
Udveksling af Breve og Æsker med angiven Værdi,
afsluttet mellem

Tyskland, den Argentinske Republik, Østerrige-Ungarn, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Republiken Costa-Rica, Danmark og de Danske Kolonier, Ægypten, Spanien, Frankrige og de Franske Kolonier, Italien, Republiken Liberia, Luxemburg, Norge, Nederlandene, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Rusland, Salvador, Serbien, Sverige, Schweiz, Regentskabet Tunis og Tyrkiet.

Les soussignés, vu l'article 19 de la Convention principale et l'article 15 de l'Arrangement concernant l'échange des lettres et des boîtes avec valeur déclarée, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord les mesures suivantes pour assurer l'exécution dudit Arrangement.

I.

1. — Les Administrations postales des pays adhérents qui entretiennent des services maritimes réguliers utilisés pour le transport des correspondances ordinaires, dans le ressort de l'Union, désignent aux Offices des autres pays adhérents ceux de ces services qui peuvent être affectés au transport des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées, avec garantie de responsabilité.

2. — Les Administrations des pays contractants se notifient mutuellement, au moyen de tableaux conformes au modèle A ci-annexé, savoir:

1° La nomenclature des pays par rapport auxquels elles peuvent respectivement servir d'intermédiaires pour le transport des lettres et des boîtes de valeur déclarée;

2° Les voies ouvertes à l'acheminement desdits envois, à partir de leur entrée sur leurs territoires ou dans leurs services.

3° Le montant, pour chaque destination, des sommes à

Undertegnede har i Henhold til Art. 19 i Hovedkonventionen og Art. 15 i Overenskomsten om Udveksling af Breve og Æsker med angiven Værdi, paa sine respektive Poststyrelsers Vegne vedtaget følgende Bestemmelser vedrørende Udførelsen af nævnte Overenskomst: 11 Novbr.

I.

1. — Poststyrelserne i de af de deltagende Lande, som vedligeholder regelmæssige Sopostruter til Befordring af almindelige Postsager inden Foreningens Omraade, opgiver for Poststyrelserne i de øvrige deltagende Lande de af nævnte Ruter, der kan benyttes til Befordring af Breve og Æsker med angiven Værdi under Garanti af Ansvarlighed.

2. — De kontraherende Landes Poststyrelser meddeler hverandre gjensidigen ved Hjælp af Fortegnelser, affattede efter hosføiede Schema A:

1° Navnene paa de Lande, i Forhold til hvilke de indbyrdes kan yde Transit ved Befordring af Breve og Æsker med angiven Værdi;

2° De fra Indtrædelsen i deres Territorier eller Postlinier brugbare Veie for Befordringen af nævnte Forsendelser;

3° Det samlede Beløb, der for hvert Bestemmelsesland tilkom-

11 Novbr.

leur bonifier, à titre de frais de transport, par l'Office qui leur transmet des boîtes;

4° Le montant des droits d'assurance qui doivent leur être également bonifiés pour chaque destination, par l'Office qui leur livre des lettres ou des boîtes à découvert.

3. — Les Administrations des pays hors d'Europe et l'Office ottoman ont la faculté de restreindre à certains bureaux le service des envois avec valeur déclarée. Les Administrations qui usent de cette faculté doivent notifier, aux autres Offices participants, la liste de ceux de leurs bureaux à destination desquels il peut être admis des envois avec valeur déclarée.

4. — Au moyen des tableaux A reçus de ses correspondants, chaque Administration détermine les voies à employer pour la transmission de ses valeurs déclarées et les droits à percevoir sur les expéditeurs, d'après les conditions dans lesquelles s'effectue le transport intermédiaire.

5. — Chaque Administration doit faire connaître directement au premier Office intermédiaire quels sont les pays pour lesquels elle se propose de lui livrer à découvert des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées.

II.

1. — Les lettres contenant des valeurs déclarées ne peu-

mer dem som Befordringsomkostninger af det Postvæsen, der overleverer dem Æsker;

4° Den samlede Assurancegodtgjørelse, der ligeledes for hvert Bestemmelsesland tilkommer dem af det Postvæsen, som overleverer dem Breve og Æsker stykkevis.

3. — Poststyrelserne i de udeneuropæiske Lande og det tyrkiske Postvæsen har Adgang til at indskrænke Udvekslingen af Værdiforsendelser til visse Postanstalter. De Poststyrelser, der benytter sig af denne Adgang, skal tilstille de andre kontraherende Poststyrelser en Fortegnelse over de af sine Postanstalter, hvortil Forsendelser med angiven Værdi kan sendes.

4. — Ved Hjælp af de fra de øvrige Poststyrelser modtagne A-Fortegnelser bestemmer hver Poststyrelse, hvilke Veie der skal anvendes til Befordring af dens Værdibreve, og de Gebyrer, der bliver at opkræve hos Affenderne overensstemmende med Betingelserne for Transitbefordringen.

5. — Enhver Poststyrelse skal direkte underrette den første transitydende Poststyrelse om, til hvilke Lande den agter at overlevere samme Breve og Æsker med angiven Værdi i Enkelttransit.

II.

1. — Værdibreve modtages ikke til Forsendelse, medmindre

vent être admises que sous une enveloppe fermée au moyen de cachets en cire fine, espacés, reproduisant un signe particulier et appliqués en nombre suffisant pour retenir tous les plis de l'enveloppe. Il est interdit d'employer des enveloppes à bords coloriés.

2. — Chaque lettre doit, d'ailleurs, être conditionnée de manière qu'il ne puisse être porté atteinte à son contenu sans endommager extérieurement et visiblement l'enveloppe ou les cachets.

3. — Les timbres-poste employés à l'affranchissement doivent être espaces, afin qu'ils ne puissent servir à cacher les lésions de l'enveloppe. Ils ne doivent pas non plus être repliés sur les deux faces de l'enveloppe de manière à couvrir la bordure.

4. — Les bijoux ou objets précieux sont renfermés dans des boîtes en bois n'excédant pas 30 centimètres en longueur, 10 centimètres en largeur et 10 centimètres en hauteur, et dont les parois doivent avoir au moins 8 millimètres d'épaisseur.

5. — Les boîtes de valeur déclarée doivent être entourées d'un croisé de ficelle solide, sans nœuds, et dont les deux bouts sont réunis sous un cachet en cire fine portant une empreinte particulière. Les boîtes sont, en outre, scellées, sur les quatre faces latérales, de cachets identiques. Les faces supérieure et inférieure

de er lagte i Konvolut, lukket med Segl af fint Lak, anbragte med Mellemrum og hvori er afpræget et særegent Mærke, og som er paasatte i tilstrækkeligt Antal til at sammenholde alle Konvolutens Klaffer. Det er forbudt at anvende Konvoluter med farvede Kanter. 11 Novbr.

2. — Ethvert Brev skal derhos være indrettet saaledes, at man ikke kan udtage noget af Indholdet, uden at Konvoluten eller Seglene udvendig og synlig beskadiges.

3. — De Frimærker, der benyttes ved Frankeringen, skal anbringes i saadan Afstand fra hverandre, at de ikke kan tjene til at skjule Beskadigelser af Konvoluten. De maa heller ikke bøies over begge Sider af Konvoluten saaledes, at de dække Kanten.

4. — Juveler eller Pretiosa indlægges i Æsker af Træ, der ikke maa overskride 30 Centimeter i Længde, 10 Centimeter i Bredde og 10 Centimeter i Høide, og hvis Vægge skal have en Tykkelse af mindst 8 Millimeter.

5. — Æsker med angiven Værdi skal omsnøres med et Krydsbaand af stærk Hyssing uden Knuder, og dennes begge Ender lægges under et Segl af fint Lak, hvori er afpræget et særegent Mærke. Æskerne skal desuden paa de fire Sideflader forsegles med samme Segl. Over- og Undersiden skal dækkes med hvidt Papir, hvorpaa Modtagerens

11 Novbr. doivent être recouvertes de papier blanc, pour recevoir l'adresse du destinataire, la déclaration de la valeur et l'empreinte des timbres de service.

6. — Les lettres et boîtes contenant des valeurs déclarées adressées sous des initiales, ou dont l'adresse est indiquée au crayon, ne sont pas admises.

III.

1. — La déclaration des valeurs doit être exprimée en francs et centimes ou dans la monnaie du pays d'origine, et être inscrite par l'expéditeur sur l'adresse de l'envoi en toutes lettres et en chiffres, sans rature ni surcharge, même approuvée.

2. — Lorsque la déclaration est formulée en une monnaie autre que la monnaie de franc, l'Office du pays d'origine est tenu d'en opérer la réduction en cette dernière monnaie, au pair, en indiquant, par de nouveaux chiffres, placés à côté ou au-dessous des chiffres représentatifs du montant de la déclaration, l'équivalent de celle-ci en francs et centimes. Cette disposition n'est pas applicable aux relations directes entre pays ayant une monnaie commune.

3. — Les boîtes de valeur déclarée doivent être accompagnées de déclarations en douane conformes ou analogues au modèle B ci-joint, dans les relations qui comportent l'emploi de semblables

Adresse, Værdiangivelsen og Aftrykket af Tjenestestemplerne anbringes.

6. — Værdiforsendelser, hvis Adressater kun er betegnede med Initialer (Begyndelsesbogstaver), eller paa hvilke Adressen er skreven med Blyant, modtages ikke til Befordring.

III.

1. — Angivelsen af Værdiindholdet skal udtrykkes i Franc og Centimer eller i det afsendende Lands Mynt og af Afsenderen skrives paa Brevets Udskriftsside med Tal og Bogstaver fuldt ud uden Rettelse eller Tilføielser, selv om saadanne er approberede.

2. — Naar Værdiangivelsen er udtrykt i anden Myntsort end Franc, er det afsendende Lands Postvæsen forpligtet til at omsætte den til sidstnævnte Mynt efter pari Kurs, idet det equivalerende Beløb, udtrykt i Franc og Centimer, med nye Tal opføres ved Siden af eller under den oprindelige Angivelse. Denne Bestemmelse gjælder dog ikke for direkte Forbindelser mellem Lande, der har fælles Mynt.

3. — Æsker med angiven Værdi skal være ledsagede af Toldangivelser, overensstemmende eller analoge med vedføiede Schema B, i de Forbindelser, hvori Anvendelse af saadanne Angivelser udfordres. Det bliver de inter-

déclarations. Il appartient aux Administrations intéressées d'adresser une notification à ce sujet aux Offices correspondants, et de leur indiquer le nombre des déclarations en douane à joindre aux envois.

IV.

Les dispositions de l'article 13 de la Convention principale et de l'article XXX de son Règlement de détail et d'ordre sont respectivement applicables en cas de demande, soit de remise par exprès, soit de retrait ou de changement d'adresse d'une lettre ou boîte avec valeur déclarée.

V.

Lorsque des circonstances fortuites ou les réclamations des intéressés viennent à révéler l'existence d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle insérée dans une lettre ou boîte, avis en est donné à l'Administration du pays d'origine, dans le plus bref délai possible et, le cas échéant, avec les pièces de l'enquête à l'appui.

VI.

1. — Le poids exact, en grammes, de chaque lettre ou boîte contenant des valeurs déclarées, doit être inscrit sur l'envoi, par l'Office d'origine, à l'angle gauche supérieur de la suscription.

2. — L'envoi est, en outre, frappé par le bureau d'origine,

esserede Poststyrelsers Sag herom 11 Novbr. at underrette de korresponderende Poststyrelser og at opgive for disse, hvormange Toldangivelser der bliver at vedlægge Forsendelsen.

IV.

Bestemmelserne i Hovedkonventionens Art. 13 og dennes Ekspeditionsreglements Art. XXX kommer til Anvendelse for Begjæring henholdsvis om Udlevering pr. Ekspres og om Tilbagelevering eller Forandring af Adressen paa et Brev eller en Æske med angiven Værdi.

V.

Naar det ved tilfældige Omstændigheder eller ved Reklamationer fra Vedkommende oplyses, at en Værdiangivelse svigagtig er opført med et større Beløb, end virkelig i Brevet er indlagt, skal det afsendende Lands Poststyrelse derom snarest muligt underrettes samt, i Tilfælde, tilstilles de Undersøgelsen vedrørende Dokumenter.

VI.

1. — Den nøiagtige Vægt af ethvert Brev eller enhver Æske med angiven Værdi skal, udtrykt i Gram, af det afsendende Postvæsen paategnes Forsendelsen i det øverste venstre Hjørne paa Udskriftssiden.

2. — Forsendelsen skal derhos af det afsendende Postvæsen paa

11 Novbr. du côté de la suscription du timbre indiquant le lieu et la date du dépôt et, le cas échéant, du timbre spécial en usage dans le pays d'origine pour les lettres ou boîtes contenant des valeurs déclarées.

3. — Le bureau destinataire applique, au verso, son propre timbre à la date de la réception.

VII.

1. — La transmission des envois contenant des valeurs déclarées, entre pays limitrophes ou reliés entre eux au moyen d'un service maritime direct, est effectuée par ceux des bureaux d'échange que les deux Offices correspondants désignent d'un commun accord à cet effet.

2. — Dans les rapports entre pays séparés par un ou plusieurs services intermédiaires, les lettres et boîtes de valeur déclarée doivent toujours suivre la voie la plus directe et être livrées à découvert au premier Office intermédiaire, si cet Office est à même d'assurer la transmission dans les conditions déterminées par l'article I du présent Règlement.

3. — Toutefois, est réservée aux Offices correspondants la faculté de s'entendre, soit pour échanger des valeurs déclarées en dépêches closes au moyen des services d'un ou de plusieurs pays intermédiaires participant ou non à l'Arrangement, soit pour assurer la transmission à découvert par des voies détournées,

Udskriftssiden forsynes med Stempel, udvisende Dag og Sted for Indleveringen samt, i Tilfælde, med det specielle Stempel, der i det afsendende Land bruges for Breve eller Æsker med angiven Værdi.

3 — Adressestedets Postanstalt anbringer paa Brevets Bagside sit eget Stempel, udvisende Modtagelsesdagen.

VII.

1. — Udveksling af Værdiforsendelser mellem Lande, der grænser til hinanden eller er forbundne ved direkte Sopostruter, foregaar gjennem de Udvekslingskontorer, som de to korresponderende Poststyrelser efter fælles Overenskomst udser hertil.

2. — Er vedkommende Lande adskilte ved en eller flere andre Lande tilhørende Postlinier, skal Breve og Æsker med angiven Værdi altid følge den mest direkte Vei og overleveres stykkevis til det første mellemliggende Postvæsen, hvis dette Postvæsen kan sikre den videre Forsendelse paa den i nærværende Reglements Artikel I bestemte Maade.

3. — Dog er der forbeholdt de korresponderende Poststyrelser Adgang til at træffe Overenskomst enten om Værdibreves Udvexling i lukkede Poster ved Mellemkomst af Postvæsenet i et eller flere Lande, som deltager eller ikke deltager i Overenskomsten, eller om Forsendelse ad Omveie stykkevis, i Tilfælde, hvor saadan Befordringsmaade ikke ad den direkte

au cas où ce mode de transmission ne comporte pas, par la voie directe, la garantie de responsabilité sur tout le parcours.

VIII.

1. — Les lettres et les boîtes contenant des valeurs déclarées sont inscrites par le bureau d'échange expéditeur sur des feuilles d'envoi spéciales, conformes au modèle C annexé au présent Règlement, avec tous les détails que ces formules comportent.

2. — Elles forment avec cette feuille un ou deux paquets spéciaux qui sont ficelés et enveloppés de papier solide, puis ficelés extérieurement et cachetés à la cire fine sur tous les plis, au moyen du cachet du bureau d'échange expéditeur. Ces paquets portent pour suscription les mots „valeurs déclarées“ ou „lettres de valeur déclarée“ et „boîtes de valeur déclarée“, avec indication, au-dessous, du poids brut en grammes. Ils doivent être insérées au centre de la dépêche.

3. — La présence ou, s'il y a lieu, l'absence de tels paquets dans une dépêche est constatée au bas du tableau n° 1 de la feuille d'avis, sous le titre „Recommandation d'office“ et, suivant le cas, par une note ainsi conçue: „Un paquet de valeurs déclarées, un paquet de lettres de valeur déclarée, un paquet de boîtes de valeur déclarée pesant . . .

Vei kan foregaa under Garanti paa den hele Strækning. 11 Novbr.

VIII.

1. — Breve og Æsker med angiven Værdi opføres af det afsendende Udvekslingskontor paa særskilte Karter overensstemmende med det nærværende Reglement hosfoiede Schema C, med alle de Detailler, som dette Schema anbyder.

2. — De udgjør sammen med dette Kart en eller to særskilte Pakker, som omsnøres med Hyssing samt indpakkes i stærkt Papir og derefter atter udvendig omsnøres med Hyssing og forsegles med fint Lak paa alle Klaffer med det afsendende Udvexlingskontors Segl. Disse Pakker bærer Udskriften „Valeurs déclarées“ eller „Lettres avec valeur déclarée“, og „Boîtes de valeur déclarée“, og nedenunder angives Bruttovægten i Gram. De skal lægges midt i vedkommende Post.

3. — Tilstedeværelsen eller i Tilfælde Ikke-Tilstedeværelsen af en saadan Pakke i en Post angives ved paa Foden af Afdeling I i Brevpostkartet under Overskriften „Recommandation d'office“ at gjøre efter de forskjellige Tilfælde følgende Anmærkning: „Un paquet de valeurs déclarées, un paquet de lettres de valeur déclarée, un paquet de boîtes de valeur déclarée pesant . . .

11 Novbr. grammes"; ou bien „pas de valeurs déclarées à expédier".

4. — Le paquet ou les paquets de valeur déclarée sont réunis par un croisé de ficelle au paquet des objets recommandés; à ces paquets réunis est attachée extérieurement l'enveloppe spéciale renfermant la feuille d'avis.

5. — Toutes les fois qu'un des deux Offices correspondants réclame la séparation, les boîtes de valeur déclarée doivent être décrites sur des formules C distinctes et être emballées séparément. En pareil cas, les paquets ou sacs renfermant les deux catégories d'envois de valeur déclarée sont réunis au paquet ou sac des objets recommandés.

6. — Les avis de réception des envois de valeur déclarée sont traités conformément aux dispositions des articles IX et XI du Règlement de détail et d'ordre pour l'exécution de la Convention principale.

7. — Les dispositions du présent article peuvent être modifiés d'un commun accord entre deux Offices correspondants, dans les relations où ces dispositions seraient incompatibles avec le régime particulier de l'un d'eux.

IX.

1. — A la réception d'un paquet de valeur déclarée, le bureau d'échange destinataire

grammes" (En Pakke Værdiforsendelser, en Pakke Værdibreve, en Pakke Værdiæsker veiende . . . Gram) eller „Pas de valeurs déclarées à expédier" (Ingen Værdiforsendelse at afsende).

4. — Pakken eller Pakkerne med Værdiforsendelser bindes ved Hjælp af et Hyssingkryds baand til den Pakke, der indeholder rekommanderede Sager; udenpaa de saaledes sammenbundne Pakker fæstes den særskilte Konvolut, der indeholder Brevpostkartet.

5. — Paa Forlangende af en af de to korresponderende Poststyrelser skal Æsker med angiven Værdi opføres for sig paa eget Kart (Schema C) og indpakkes særskilt. I saadant Fald bindes de Pakker eller Poser, der indeholder de to Slags Værdiforsendelser, sammen med den Pakke eller Pose, der indeholder rekommanderede Forsendelser.

6. — Modtagelsesbeviser for Værdiforsendelser behandles overensstemmende med Reglerne i Artiklerne IX og XI i Ekspeditions-Reglementet til Gjennemførelse af Hovedkonventionen.

7. — Nærværende Artikels Bestemmelser kan modificeres efter fælles Overenskomst mellem to korresponderende Poststyrelser, forsaavidt disse Bestemmelser ikke maatte være forenelige med den enes eller den andens særlige Reglement.

IX.

1. — Ved Modtagelsen af en Pakke Værdiforsendelser undersøger vedkommende Udvekslingskon-

commence par rechercher si ce paquet ne présente aucune irrégularité, soit dans son état ou sa confection extérieure, soit dans l'accomplissement des formalités auxquelles la transmission est soumise par l'article précédent. Il vérifie également le poids brut du paquet.

2. — Ce bureau procède ensuite à la vérification particulière des envois contenant des valeurs déclarées et, s'il y a lieu, à la constatation des manquants ou autres irrégularités, ainsi qu'à la rectification des feuilles d'envoi, en se conformant aux règles tracées pour les objets recommandés par l'article XIV du Règlement de détail et d'ordre de la Convention principale.

3. — La constatation soit d'un manquant, soit d'une altération ou irrégularité de nature à engager la responsabilité des Administrations respectives, est opérée au moyen d'un procès-verbal qui est transmis, accompagné des enveloppes, ficelles et cachets du paquet, à l'Administration centrale du pays auquel appartient le bureau d'échange destinataire. Un double de ce document est en même temps adressé, sous recommandation d'office, à l'Administration centrale à laquelle ressortit le bureau d'échange expéditeur, indépendamment du bulletin de vérification à transmettre immédiatement à ce bureau.

4. — Sans préjudice de l'application des dispositions

tor først, om Pakken er i Orden, saavel hvad dens ydre Tilstand og Sammensætning angaar, som med Hensyn til de i foregaaende Artikel foreskrevne Former for Forsendelsen. Det undersøger ligeledes Pakkens Bruttovægt. 11 Novbr.

2. — Nævnte Kontor undersøger derpaa særskilt Værdiforsendelserne og konstaterer, i Tilfælde, tilstedeværende Mangler eller andre Uregelmæssigheder samt berigtiger Karterne paa samme Maade som foreskrevet for rekommanderede Forsendelser i Artikel XIV af Ekspeditionsreglementet til Hovedkonventionen.

3. — En Mangel, Forandring eller Uregelmæssighed af saadan Beskaffenhed, at Ansvar deraf kan opstaa for de respektive Poststyrelser, konstateres ved Hjælp af en Protokol, som ledsaget af Omslagene, Hyssingerne og Pakkens Segl oversendes til Centralstyrelsen i det Land, hvortil det modtagende Udvekslingskontor hører. En Gjenpart af dette Dokument tilstilles samtidig som rekommanderet Tjenestesag den Centralstyrelse, hvorunder det afsendende Udvekslingskontor ligger, uden Hensyn til den Tilbagemeldelse, der straks bliver at tilstille dette Kontor.

4. — Det Udvekslingskontor, der fra et korresponderende Kontor

11 Novbr. du § 4, le bureau d'échange qui reçoit d'un bureau correspondant un envoi insuffisamment emballé ou avarié doit y donner cours après l'avoir emballé de nouveau, s'il y a lieu, en conservant autant que possible l'emballage primitif. En pareil cas, le poids de l'envoi doit être constaté avant et après le nouvel emballage.

X.

1. — Les lettres et les boîtes de valeur déclarée réexpédiées par suite de fausse direction, sont acheminées sur leur destination par la voie la plus rapide dont peut disposer l'Office réexpéditeur.

Lorsque la réexpédition entraîne restitution des envois de l'espèce à l'Office expéditeur, les bonifications inscrites à la feuille d'envoi de cet Office sont annulées et le bureau d'échange réexpéditeur livre ces envois pour mémoire à son correspondant, après avoir signalé l'erreur par un bulletin de vérification.

Dans le cas contraire, et si les droits bonifiés à l'Office réexpéditeur sont insuffisants pour couvrir sa part de ces droits et les frais de réexpédition qui lui incombent, il se crédite de la différence en forçant la somme inscrit à son avoir sur la feuille d'envoi du bureau d'échange expéditeur. Le motif de cette rectification est notifié audit bureau au moyen d'un bulletin de vérification.

modtager en utilstrækkelig indpakket eller beskadiget Forsendelse, skal uafhængig af Anvendelsen af Bestemmelserne i § 3 viderebefordre den efter at have indpakket den paany, idet den oprindelige Indpakning saavidt muligt lades urørt. I saadant Fald bør Forsendelsens Vægt før og efter Indpakningen konstateres.

X.

1. — Breve og Æsker med angiven Værdi, der omekspederes paa Grund af Feilsendelse, sendes til sin Bestemmelse ad den hurtigste Vei, som staar til det omekspederende Postvæsens Raadighed.

Naar Omekspeditionen foranlediger Tilbagesendelse af de omhandlede Breve til det afsendende Postvæsen, bliver den paa dette Postvæsens Kart for vedkommende Breve beregnede Godtgjørelse udstrøget, og det omekspederende Udvekslingskontor overleverer Forsendelserne pro memoria til sin Korrespondent efter at have anmeldt Feilen gjennem en Tilbagemeldelse.

I modsat Fald og dersom de Gebyrer, der er godskrevne det omekspederende Postvæsen, er utilstrækkelige til at dække dets Andel i disse Gebyrer og de Omkostninger ved Omekspeditionen, som paahviler samme, krediterer det sig Forskjellen ved at forhøie det Beløb, der er det tilgoderegnet i Kartet fra det afsendende Udvekslingskontor. Om Grunden til denne Rettelse sker Meddelelse til sidstnævnte Kontor ved en Tilbagemeldelse.

2. — Les lettres et boîtes de valeur déclarée réexpédiées, par suite du changement de résidence des destinataires, sur un des pays contractants, sont frappées du timbre T par l'Office réexpéditeur et grevées à la charge du destinataire, par l'Office distributeur, d'une taxe représentant le droit revenant à ce dernier Office et, s'il y a lieu, à chacun des Offices intermédiaires.

Dans ce dernier cas, le premier Office intermédiaire qui reçoit une valeur déclarée réexpédiée se crédite du montant de son droit vis-à-vis de l'Office auquel il livre cet envoi et ce dernier, à son tour, s'il n'est lui-même qu'un intermédiaire, répète sur l'Office suivant son propre droit cumulé avec celui dont il a tenu compte à l'Office précédent. La même opération se poursuit dans les rapports entre les différents Offices participant au transport jusqu'à ce que l'envoi parvienne à l'Office distributeur.

Toutefois, si les droits exigibles pour le parcours ultérieur d'un envoi réexpédié sont acquittés au moment de la réexpédition, cet envoi est traité comme s'il était adressé directement du pays réexpéditeur dans le pays de destination, et remis sans taxe au destinataire.

3. — Toute lettre ou boîte de valeur déclarée dont le

2. — Breve og Æsker med angiven Værdi, der paa Grund af, at Adressaterne har forandret Bopæl, omekspederes til et af de kontraherende Lande, mærkes af det omekspederende Postvæsen med Stemplet T og belastes af det Postvæsen, der udleverer dem til Adressaten, med en hos denne opkrævendes Porto, udgjørende Beløbet af det Gebyr, der tillommer sidstnævnte Postvæsen og, i Tilfælde, Postvæsenet i ethvert mellemliggende Transitland. 11 Novbr.

I sidstnævnte Tilfælde krediterer det første Transit-Postvæsen, som modtager en omekspederet Værdiforsendelse, sig for sit Gebyr ligeoverfor det Postvæsen, til hvilket det overleverer Forsendelsen; og dette sidste skal, hvis det ogsaa kun er Transit-Postvæsen, kreditere sig i Forhold til det følgende Postvæsen for sit eget Gebyr sammenlagt med det Gebyr, for hvilket det er debiteret af det foregaaende Postvæsen. Samme Fremgangsmaade fortsættes i Forholdet mellem de forskjellige Postvæsener, som deltager i Transporten af Forsendelsen, indtil denne ankommer til det Postvæsen, som udleverer den til Adressaten.

Saafremt imidlertid Gebyrerne for Viderebefordring af en Forsendelse, der skal omekspederes, betales ved Omekspeditionen, behandles denne Forsendelse, som om den var adresseret direkte fra det omekspederende Land til Bestemmelseslandet, og overleveres uden Opkrævelse af Porto til Adressaten.

3. — Ethvert Brev eller enhver Æske med angiven Værdi,

11 Novbr.

destinataire est parti pour un pays non participant au présent Arrangement est renvoyée immédiatement en rebut au pays d'origine, pour être rendue à l'expéditeur, à moins que l'Office de la première destination ne soit en mesure de la faire parvenir.

4. — Les envois de valeur déclarée qui sont tombés en rebut, pour quelque cause que ce soit, sont réciproquement renvoyés aussitôt après leur mise en rebut et par l'intermédiaire des bureaux d'échange respectifs. Ces envois sont inscrits pour mémoire sur la feuille spéciale C avec la mention „Rebuts“ dans la colonne d'observations et compris dans le paquet intitulé „Valeurs déclarées.“.

5. — Si des boîtes de valeur déclarée réexpédiées sur un autre pays par suite de changement de résidence du destinataire, ou tombées en rebut, sont grevées de frais accessoires de vérification non remboursables lors de la réexpédition, le montant en est porté au débit de l'Office correspondant, dans la colonne 9 de la feuille d'envoi, avec indication sommaire en regard, dans la colonne 10, de la nature des frais de l'espèce à recouvrer sur le destinataire ou sur l'expéditeur (droit de timbre, frais d'essayage, etc.).

XI.

Jusqu'à preuve du contraire, l'Administration qui a transmis une lettre ou une boîte con-

hvis Adressat har begivet sig til et Land, som ikke tager Del i nærværende Overenskomst, sendes som ubesørget straks tilbage til Udgangslandet for at tilbageleveres Afsenderen, medmindre Postvæsenet paa det første Bestemmelsessted er i Stand til at besørge Forsendelsens Videreforsendelse.

4. — Værdiforsendelser, som af hvilkensomhelst Grund bliver ubesørgede, tilbagesendes straks gjennem de respektive Udvekslingskontorer. Saadanne Forsendelser opføres pro memoria paa det særskilte Kart C under Bemærkning „Rebuts“ i Anmærkningsrubriken og lægges i den Pakke, der bærer Paategningen „Valeurs déclarées“.

5. — Naar der paa Æsker med angiven Værdi, som er blevne omekspederede til et andet Land som Følge af, at Adressaten har forandret Bopæl, eller som ikke kan besørges, hviler Kontrolomkostninger, der ikke kan erholdes refunderede ved Omekspeditionen, debiteres Beløbet det korresponderende Postvæsen i Kolonne 9 i Kartet, idet der samtidig i Kolonne 10 kortelig angives, hvorfra disse Omkostninger, der bliver at opkræve hos Adressaten eller Afsenderen, hidrører (Stempelafgift, Omkostninger ved Probering o. s. v.).

XI.

Indtil det Modsatte bevises, er den Poststyrelse, som har oversendt et Værdibrev eller en Værdi-

tenant des valeurs déclarées à une autre Administration est déchargée de toute responsabilité par rapport à ces valeurs, si le bureau d'échange auquel la lettre ou la boîte a été livré n'a pas fait parvenir, par le premier courrier, à l'Administration expéditrice, un procès-verbal constatant l'absence ou l'altération soit du paquet entier des valeurs déclarées, soit de la lettre ou de la boîte elle même.

ønske til en anden Poststyrelse, fri for ethvert Ansvar med Hensyn til samme, hvis det Udvekslingskontor, som har modtaget Brevet eller Æsken, ikke med første Post har tilstillet den afsendende Poststyrelse en Protokol, der bevidner Udeblivelsen eller Beskadigelsen af den hele Pakke Værdiforsendelser eller af Brevet eller Æsken selv. 11 Novbr.

XII.

Les prix dus à chaque Office participant, conformément au premier paragraphe de l'article 3 de l'Arrangement, pour le transit territorial ou maritime des lettres avec valeur déclarée, sont calculés dans les conditions fixées par l'article XXIV du Règlement de détail et d'ordre de la Convention principale.

XII.

Hvert vedkommende Postvæsens Tilkommende efter første Paragraf i Overenskomstens Artikel 3 for Transit tillands eller tilvands af Værdibreve beregnes paa den Maade, som er fastsat i Artikel XXIV af Ekspeditionsreglementet til Hovedkonventionen.

XIII.

1. — Chaque Administration fait établir mensuellement, par chacun de ses bureaux d'échange et pour tous les envois reçus des bureaux d'échange d'un seul et même Office, un état, conforme au modèle D annexé au présent Règlement, des sommes inscrites sur chaque feuille d'envoi, soit à son crédit, pour sa part et celle de chacune des Administrations intéressées, s'il y a lieu, dans les taxes de transport (boîtes seulement) et dans les droits d'assurance perçus par l'Office expéditeur;

XIII.

1. — Enhver Poststyrelse lader maanedlig ethvert af sine Udvekslingskontorer udarbeide en overensstemmende med den nærværende Reglement vedhæftede Formular D affattet Oversigt over alle de Forsendelser, som det har modtaget fra ét og samme Lands Udvekslingskontorer. I denne Oversigt indtages de paa hvert Kart anførte Beløb af Assurancegebyrer, altsaa saavel, hvad der haves tilgode som egen og, i Tilfælde, andre interesserede Postvæseners Andel af Befordringsafgifter (kun for Æskers Vedkommende) og af Assurancegebyrer, der er opkrævede

11 Novbr. soit à son débit, pour la part revenant aux Offices intermédiaires, en cas de réexpédition ou de mise en rebut, dans les droits postaux et les frais de vérification à recouvrer sur les destinataires ou sur les expéditeurs.

2. — Les états D sont ensuite récapitulés par les soins de la même Administration dans un compte conforme au modèle E, également annexé au présent Règlement.

3. — Ce compte, accompagné des états partiels, des feuilles d'envoi, et s'il y a lieu, des bulletins de vérification y afférents, est soumis à l'examen de l'Office correspondant dans le courant du mois qui suit celui auquel il se rapporte.

4. — Les comptes mensuels, après avoir été vérifiés et acceptés de part et d'autre, sont résumés dans un compte général annuel par les soins de l'Admministration créditrice, sauf autre arrangement à prendre par les Offices intéressés.

5. — La liquidation du compte général des valeurs déclarées s'opère en même temps que celle du compte annuel des frais de transit afférents aux correspondances ordinaires; les soldes des deux comptes dont il s'agit sont réduits par balance, toutes les fois qu'ils sont respectivement contraires.

XIV.

1. — Les Administrations se communiquent réciproque-

af Afsendelseslandets Postvæsen, som hvad der skyldes til andre Lande som deres Andel af Postgebyrer og Kontrolomkostninger, der for omekspederede eller ubesørgelige Forsendelser bliver at opkræve hos Adressaterne eller hos Afsenderne.

2. — Oversigterne D besørges derefter af samme Poststyrelse rekapitulerede i en Afregning overensstemmende med det nærværende Reglement ligeledes hosføiede Schema E.

3. — Denne Afregning, ledsaget af de partielle Oversigter, Karterne og, i Tilfælde, de samme vedkommende Bulletins de vérification, revideres af det korresponderende Postvæsen i Løbet af den Maaned, der følger efter den, som Afregningen angaar.

4. — De maanedlige Afregninger besørger den tilgodehavende Poststyrelse, efterat de er blevne reviderede og godkjendte fra begge Sider, sammenfattede i en aarlig Generalafregning, forsaavidt ikke anden Ordning træffes af de interesserede Poststyrelser.

5. — Opgjøret af Generalafregningen for Værdiforsendelserne foregaar samtidig med Opgjøret af den aarlige Afregning over Transitomkostninger for almindelige Postforsendelser; Saldoen efter begge Afregninger reduceres pr. Balance, naar dertil er Anledning.

XIV.

1. — Poststyrelserne meddeler hverandre gjensidig gjennem det

ment, par l'intermédiaire du Bureau international et trois mois au moins avant la mise à exécution de l'Arrangement, savoir:

1° le tarif des droits d'assurance applicable dans leur service aux lettres et aux boîtes de valeur déclarée pour chacun des pays contractants, en conformité de l'article 4 de l'Arrangement et de l'article I du présent Règlement;

2° le cas échéant, l'empreinte du timbre spécial en usage dans leur service pour les valeurs déclarées;

3° le maximum jusqu'à concurrence duquel elles admettent les valeurs déclarées, par application de l'article 1er de l'Arrangement.

2. — Toute modification apportée ultérieurement à l'égard de l'un ou l'autre des trois points ci-dessus mentionnés doit être notifiée, sans retard, de la même manière.

XV.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un pays de l'Union a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions pour la modification ou l'interprétation du présent Règlement.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par l'article XXXIX du Règle-

internationale Bureau og seneſt 11 Novbr.
tre Maaneder, forend Overenskomſten bringes i Udførelſe:

1° Den Tarif over Aſſurancegebyrer, ſom de har faſtſat for Værdibreve og Værdiæſker til ethvert af de kontraherende Lande overensſtemmende med Artikel 4 i Overenskomſten og nærværende Reglements Artikel I;

2° I Tilfælde Aftrykket af det særſkilte Stempel, ſom i deres Poſttjeneſte benyttes for Værdiforſendelſer;

3° Maksimum for Værdiforſendelſers Beløb efter Overenskomſtens Artikel I.

2. — Enhver Modifikation i et eller andet af ovennævnte tre Punkter ſkal uopholdelig kundgjøres paa ſamme Maade.

XV.

1. — I det Mellemrum, ſom forløber mellem de i Artikel 25 i Hovedkonventionen omhandlede Møder, har hver Poſtſtyrelſe i et af Foreningens Lande Ret til gjennem det internationale Bureau at tilſtille de andre deltagende Poſtſtyrelſer Forſlag til Modifikation eller Fortolkning af nærværende Reglement.

2. — Hvert Forſlag bliver at behandle paa den i Ekſpeditionsreglementet til Hovedkonventionen

11 Novbr. ment de détail et d'ordre de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles, de la modification du présent article ou de l'article XVI;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles II, III, VI, VII, VIII, IX, XI et XII;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles ou de l'interprétation des diverses dispositions du présent Règlement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées par une simple notification du Bureau international à toutes les Administrations de l'Union.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois au moins après sa notification.

XVI.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement. Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les parties intéressées.

Fait à Vienne, le 4 juillet 1891

(Underskrifter).

Art. XXXIX bestemte Maade.

3. — For at blive gyldige maa disse Forslag opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler, Forandring i nærværende Artikel eller Artikel XVI;

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring i Artiklerne II, III, VI, VII, VIII, IX, XI og XII;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Forandring i andre Artikler eller Fortolkning af forskjellige Bestemmelser i nærværende Reglement, med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Art. 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes gjennem en simpel Kundgjørelse fra det internationale Bureau til alle Poststyrelser inden Foreningen.

5. — Enhver vedtagen Forandring eller Bestemmelse træder først i Kraft efter et Tidsrum af mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse.

XVI.

Nærværende Reglement kommer til Anvendelse fra den Dag, Overenskomsten træder i Kraft. Det skal have den samme Varighed som denne Overenskomst, medmindre det fornyes efter fælles Overenskomst mellem vedkommende Parter.

Wien, den 4 Juli 1891.

(Underskrifter).

Arrangement

concernant

le service des Mandats de Poste

conclu entre

l'Allemagne, la République Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la République de Costa-Rica, le Danemark et les Colonies Danoises, l'Égypte, la France et les Colonies Françaises, l'Italie, le Japon, la République de Libéria, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas et les Colonies Néerlandaises, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, le Salvador, le Royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Régence de Tunis, la Turquie et l'Uruguay.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus dénommés,

Vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article Premier.

L'échange des envois de fonds par la voie de la poste et au moyen de mandats, entre ceux des pays contractants dont les Administrations conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

1. — En principe, le montant des mandats doit être

(Overſættelſe.) 11 Novbr.

Overenskomſt

angaaende

Udveksling af Postanvisninger

affluttet mellem

Tyſkland, den Argentinſke Republik, Østerrige-Ungarn, Belgien, Braſilien, Bulgarien, Chili, Republiken Coſta-Rica, Danmark og de Danſke Kolonier, Ægypten, Frankrige og de Franſke Kolonier, Italien, Japan, Republiken Liberia, Luxemburg, Norge, Nederlandene og de Nederlandſke Kolonier, Portugal og de Portugiſiſke Kolonier, Rumænien, Salvador, Kongeriget Siam, Sverige, Schweiz, Regentſkabet Tunis, Tyrkiet og Uruguay.

Undertegnede Befuldmægtigede for ovennævnte Lande har i Kraft af Hovedpoſtkonventionens Art. 19 efter fælles Overenskomſt og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomſt:

Artikel 1.

Udveksling af Pengeforſendelſer med Poſten ved Hjælp af Anvisninger mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poſtſtyrelſer kommer overens om at etablere ſaadan Udveksling, foregaar i Overensſtemmelſe med Beſtemmelſerne i nærværende Overenskomſt.

Artikel 2.

1. — I Regelen ſkal Anvisningernes Beløb erlægges af Af-

11 Novbr. versé par les déposants et payé aux bénéficiaires en numéraire; mais chaque Administration a la faculté de recevoir et d'employer elle-même, à cet effet, tout papier-monnaie ayant cours légal dans son pays, sous réserve de tenir compte, le cas échéant, de la différence de cours.

2. — Aucun mandat ne peut excéder la somme de 500 francs effectifs ou une somme approximative dans la monnaie respective de chaque pays.

3. — Sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, le montant de chaque mandat est exprimé dans la monnaie métallique du pays où le paiement doit avoir lieu. A cet effet, l'Administration du pays d'origine détermine elle-même, s'il y a lieu, le taux de conversion de sa monnaie en monnaie métallique du pays de destination.

L'Administration du pays d'origine détermine également, s'il y a lieu, le cours à payer par l'expéditeur, lorsque ce pays et le pays de destination possèdent le même système monétaire.

4. — Est réservé à chacun des pays contractants le droit de déclarer transmissible par voie d'endossement, sur son territoire, la propriété des mandats de poste provenant d'un autre de ces pays.

Article 3.

1. — La taxe générale à payer par l'expéditeur pour

senderne og betales til Rettighedshaverne i rede Penge; men hver Poststyrelse har Ret til i omhandlede Øiemed at modtage og selv at anvende alle Papirpenge, som har lovlig Kurs i dens Land, under Forbehold af, at der, i Tilfælde, tages Hensyn til Kursforskjellen.

2. — Ingen Anvisning kan overstige et Beløb af 500 Franc eller det dertil omtrent svarende Beløb i hvert Lands respektive Mynt.

3. — Medmindre noget Andet vedtages mellem vedkommende Poststyrelser, skal hver Anvisnings Beløb udtrykkes i det Lands Metalmynt, hvor Betalingen skal finde Sted. I dette Øiemed bestemmer det afsendende Lands Poststyrelse selv, i Tilfælde, Kursen for Konvertering af sin Mynt til det modtagende Lands Metalmynt.

Udgangslandets Poststyrelse bestemmer i Tilfælde ligeledes den Kurs, som Afsenderen har at betale, naar dette Land og Bestemmelseslandet har samme Myntsystem.

4. — Ethvert af de kontraherende Lande forbeholdes Ret til at erklære Eiendomsretten over Postanvisninger, der indløber fra et andet af disse Lande, overdragelig gjennem Endossement paa sit Territorium.

Artikel 3.

1. — Det almindelige Gebyr, som Afsenderen har at betale for

chaque envoi de fonds effectué en vertu de l'article précédent, est fixée, valeur métallique, à 25 centimes par 25 francs ou fraction de 25 francs, ou à l'équivalent dans la monnaie respective des pays contractants, avec faculté d'arrondir les fractions, le cas échéant.

Sont exempts de toute taxe les mandats d'office relatifs au service des postes et échangés entre les Administrations postales.

2. — L'Administration qui a délivré des mandats tient compte, à l'Administration qui les a acquittés, d'un droit de $^1/_2$ pour cent du montant total des mandats payés, abstraction faite des mandats d'office.

3. — Les mandats de poste et les acquits donnés sur ces mandats, de même que les récépissés délivrés aux déposants, ne peuvent être soumis à la charge des expéditeurs ou des destinataires des fonds, à un droit ou à une taxe quelconque en sus de la taxe perçue en vertu du paragraphe 1er du présent article, sauf toutefois le droit de factage pour le paiement à domicile, s'il y a lieu.

4. — L'expéditeur d'un mandat peut obtenir un avis de paiement de ce mandat, en acquittant d'avance, au profit exclusif de l'Administration du pays d'origine, un droit fixe égal à celui qui est perçu dans ce pays pour les avis

hver Pengeforsendelse, der foregaar i Kraft af foregaaende Artikel, bestemmes til 25 Centimer Metalværdi for hvert Beløb af 25 Franc eller Brøkdel af 25 Franc, eller til hvad der gjælder lige dermed i de kontraherende Landes respektive Mynt, med Ret til, i Tilfælde, at afrunde Brøkerne. 11 Novbr.

Tjenesteanvisninger vedkommende Posttjenesten og udvekslede mellem Poststyrelserne er fritagne for ethvert Gebyr.

2. — Den Poststyrelse, som har udstedt Anvisningerne, betaler til den Poststyrelse, som har indfriet dem, et Gebyr af $^1/_2$ pCt. af de udbetalte Postanvisningers samlede Beløb med Fradrag af Tjenesteanvisninger.

3. — Postanvisningerne og Kvitteringerne paa samme kan ligesaalidt som de Kvitteringer, der udstedes til Afsenderne for Belobenes Indbetaling, belastes til Udgift for Afsender eller Adressat med nogensomhelst Takst eller Gebyr udenfor det, der opkræves ifølge nærværende Artikels Paragraf 1, naar undtages Postbudgebyr for Betaling i Bolig, forsaavidt dertil er Anledning.

4. — Afsenderen af en Anvisning kan erholde en Erkjendelse for dens Udbetaling mod at forudbetale, til udelt Indtægt for Udgangslandets Postvæsen, et fast Gebyr af samme Størrelse som det, der i vedkommende Land erlægges for Erkjendelsen af rekom-

11 Novbr. de réception des correspondances recommandées.

5. — L'expéditeur d'un mandat de poste peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse tant que ce mandat n'a pas été livré au destinataire, aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances ordinaires par l'article 9 de la Convention principale.

6. — L'expéditeur peut également demander la remise des fonds à domicile, par porteur spécial, aussitôt après l'arrivée du mandat, aux conditions fixées par l'article 13 de ladite Convention.

7. — Est toutefois réservée à l'Office du pays de destination la faculté de faire remettre par exprès, au lieu des fonds, un avis d'arrivée du mandat ou le titre lui-même, lorsque ses règlements intérieurs le comportent.

Article 4.

1. — Les mandats de poste peuvent être transmis par le télégraphe, dans les relations entre les Offices dont les pays sont reliés par un télégraphe d'Etat ou qui consentent à employer à cet effet la télégraphie privée; ils sont qualifiés, en ce cas, de mandats télégraphiques.

2. — Les mandats télégraphiques peuvent, comme les télégrammes ordinaires et aux mêmes conditions que ces derniers, être soumis aux formalités de l'urgence, de la réponse payée, du collationnement, de

manderede Sagers Modtagelse.

5. — Afsenderen af en Postanvisning kan, saalænge Anvisningen ikke er bleven udleveret til Adressaten, erholde den tilbageleveret af Postvæsenet eller lade dens Adresse forandre paa de samme Betingelser og med de samme Forbehold som bestemt i Hovedkonventionens Art. 9 for almindelige Brevforsendelser.

6. — Afsenderen kan ligeledes paa de i nævnte Konventions Art. 13 fastsatte Betingelser forlange Pengebeløbet udleveret i Adressatens Bopæl ved særskilt Bud straks efter Ankomsten.

7. — Adresselandets Postvæsen har imidlertid Adgang til istedetfor Pengebeløbet at lade en Meldeseddel eller selve Anvisningen aflevere ved Ekspres, naar de reglementariske Bestemmelser for den indenrigske Posttjeneste medfører det.

Artikel 4.

1. — Postanvisninger kan forsendes pr. Telegraf de Postvæsener imellem, hvis Lande er forbundne ved en Statstelegraf eller som samtykker i til dette Øiemed at benytte private Telegraflinier; de benævnes i dette Tilfælde Telegramanvisninger.

2. — Telegramanvisninger kan, i Lighed med almindelige Telegrammer og paa de samme Betingelser som disse, ekspederes som magtpaaliggende (Iltelegram), med betalt Svar, gjøres til Gjenstand for Kollationering, Modtagelses-

l'accusé de réception, de la transmission par la poste ou de la remise par exprès. Ils peuvent, en outre, donner lieu à des demandes d'avis de paiement à délivrer et à expédier par la poste.

3. — L'expéditeur d'un mandat télégraphique doit payer:
a) la taxe ordinaire des mandats de poste, et, si un avis de paiement est demandé, le droit fixe de cet avis;
b) la taxe du télégramme.

4. — Les mandats télégraphique ne sont grevés d'aucuns frais autres que ceux prévus au présent article, ou que ceux qui peuvent être perçus en conformité des règlements télégraphiques internationaux.

Article 5.

Par suite du changement de résidence du bénéficiaire, les mandats ordinaires peuvent être réexpédiés d'un des pays participant à l'Arrangement sur un autre de ces pays. Lorsque le pays de la nouvelle destination a un autre système monétaire que le pays de la destination primitive, la conversion du montant du mandat en monnaie du premier de ces pays est opérée par le bureau réexpéditeur, d'après le taux convenu pour les mandats à destination de ce pays et émanant du pays de la destination primitive. Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition, mais le pays de la nouvelle destination

bevis og for Viderebefordring pr. Post eller Udlevering pr. Ekspres. Man kan derhos for Telegramanvisninger forlange sig tilstillet Meddelelse om deres Udbetaling, udfærdiget og fremsendt gjennem Postvæsenet. 11 Novbr.

3. — Afsenderen af en Telegramanvisning har at betale:
1° Det almindelige Gebyr for Postanvisninger og, hvis Meddelelse om Beløbets Udbetaling forlanges, det herfor bestemte Gebyr;
2° Telegramgebyret.

4. — Telegramanvisninger belastes ikke med andre Udgifter end dem, der er fastsatte i nærværende Artikel, eller dem, som kan opkræves ifølge de internationale Telegrafreglementer.

Artikel 5.

Almindelige Postanvisninger kan som Følge af, at Adressaten har forandret Bopæl, omekspederes fra et af de kontraherende Lande til et andet af disse. Naar det nye Bestemmelsesland har et andet Myntsystem end det oprindelige Bestemmelsesland, omsætter det omekspederende Kontor Postanvisningens Paalydende til det førstnævnte Lands Myntsort i Overensstemmelse med den Konverteringskurs, der gjælder for Postanvisninger, bestemte til dette Land og udgaaede fra det oprindelige Bestemmelsesland. Der opkræves ingen Tillægstakst for Omekspederingen, men det nye Bestemmelsesland tilgoderegner sig i ethvert Tilfælde den Andel af Gebyret, der vilde tilkomme det,

11 Novbr. tion touche en tout cas à son profit la quote-part de taxe qui lui serait dévolue si le mandat lui avait été primitivement adressé, même dans le cas où, par suite d'un arrangement spécial conclu entre le pays d'origine et le pays de la destination primitive, la taxe effectivement perçue serait inférieure à la taxe prévue par l'article 3 du présent Arrangement.

Article 6.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants dressent, aux époques fixées par le Règlement ci-après, les comptes sur lesquels sont récapitulées toutes les sommes payées par leurs bureaux respectifs; et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, sont soldés, sauf arrangement contraire, en monnaie d'or du pays créancier, par l'Administration qui est reconnue redevable envers une autre, dans le délai fixé par le même Règlement.

2. — A cet effet, lorsque les mandats ont été payés dans des monnaies différentes, la créance la plus faible est convertie en même monnaie que la créance la plus forte, en prenant pour base de la conversion le taux moyen du change dans la capitale du pays débiteur, pendant la période à laquelle le compte se rapporte.

3. — En cas de non-paiement du solde d'un compte dans les

hvis Anvisningen oprindelig havde været adresseret dertil, selv i Tilfælde af, at det virkelig opkrævede Gebyr som Følge af en mellem Udgangslandet og det oprindelige Bestemmelsesland afsluttet Særoverenskomst skulde være lavere end det i nærværende Overenskomsts Art. 3 fastsatte Gebyr.

Artikel 6.

1. — De kontraherende Landes Poststyrelser affatter til de i efterfølgende Reglement bestemte Tider Afregninger, i hvilke rekapituleres alle de af deres respektive Kontorer udbetalte Beløb, og Saldoen efter disse Afregninger skal, efterat de paa begge Sider er gjennemgaaede og vedtagne, af den Poststyrelse, som befindes at være en anden noget skyldig, betales i det tilgodehavende Lands Guldmynt, medmindre noget andet vedtages, inden den i nævnte Reglement bestemte Frist.

2. — I dette Øiemed skal, naar Anvisningerne har været betalte i forskjellig Mynt, den ringere Fordring konverteres til samme Mynt som den større, idet til Grund for Konversionen lægges Middelkursen i det skyldige Lands Hovedstad i det Tidsrum, som Afregningen angaar.

3. — Dersom Saldoen efter en Afregning ikke betales inden

délais fixés, le montant de ce solde est productif d'intérêts, à dater du jour de l'expiration desdits délais jusqu'au jour où le paiement a lieu. Ces intérêts sont calculés à raison de 5% l'an et sont portés au débit de l'Administration retardataire sur le compte suivant.

Article 7.

1. — Les sommes converties en mandats de poste sont garanties aux déposants, jusqu'au moment où elles ont été régulièrement payées aux destinataires ou aux mandataires de ceux-ci.

2. — Les sommes encaissées par chaque Administration, en échange de mandats de poste dont le montant n'a pas été réclamé par les ayants droit dans les délais fixés par les lois ou règlements du pays d'origine, sont définitivement acquises à l'Administration qui a délivrè ces mandats.

Article 8.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de l'amélioration du service des mandats de poste internationaux.

Article 9.

Chaque Administration peut dans des circonstances extra-

den foreskrevne Frist, bliver dens Beløb rentebærende fra Udløbet af nævnte Frist indtil den Dag, da Betaling finder Sted. Renterne beregnes efter 5 pCt. aarlig og føres vedkommende Poststyrelse til Debet i den følgende Afregning. 11 Novbr.

Artikel 7.

1. — De til Postanvisninger omsatte Beløb garanteres Indbetalerne, indtil de er rigtigen udbetalte til Adressaterne eller disses Befuldmægtigede.

2. — De af hver Poststyrelse inkasserede Summer for Afgivelse af Postanvisninger, hvis Beløb ikke inden den i Udgangslandets Love eller Reglementer foreskrevne Frist er reklamerede af Fordringshaverne, tilfalder definitivt den Poststyrelse, som har udstedt Anvisningerne.

Artikel 8.

Bestemmelserne i nærværende Overenskomst indskrænker ikke de kontraherende Parters Adgang til at bibeholde og afslutte særskilte Overenskomster eller til at bibeholde og oprette engere Foreninger, sigtende til Forbedring i Udvekslingen af internationale Postanvisninger.

Artikel 9.

Enhver Poststyrelse kan under saadanne særegne Omstændigheder,

11 Novbr. ordinaires qui sont de nature à justifier la mesure suspendre temporairement le service des mandats internationaux, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

som maatte berettige dertil, midlertidig suspendere Udvekslingen af internationale Anvisninger i det hele eller for en Del, mod derom straks og i fornødent Fald pr. Telegraf at underrette vedkommende Poststyrelse eller Poststyrelser.

Article 10.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Artikel 10.

De af Foreningens Lande, som ikke har taget Del i nærværende Overenskomst, kan tiltræde samme efter Forlangende og paa den i Artikel 24 i Hovedpostkonventionen med Hensyn til Indtrædelse i den universelle Postforening anordnede Maade.

Article 11.

Les Administrations des postes des pays contractants désignent, chacune pour ce qui la concerne, les bureaux qui doivent délivrer et payer les mandats à émettre en vertu des articles précédent. Elles règlent la forme et le mode de transmission des mandats, la forme des comptes désignes à l'article 5 et toute autre mesure de détail ou d'ordre nécessaire pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Artikel 11.

De kontraherende Landes Poststyrelser opgiver hver for sit Vedkommende de Kontorer, som skal udstede og betale de i Kraft af ovenstaaende Artikler udstedendes Postanvisninger. De bestemmer Formen for Anvisningerne og Fremgangsmaaden ved deres Forsendelse, Formen for de i Artikel 6 omhandlede Afregninger og enhver anden reglementarisk Forskrift, som er nødvendig for Gjennemførelsen af de i nærværende Overenskomst indeholdte Bestemmelser.

Article 12.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale, toute Admi-

Artikel 12.

1. — I det Mellemrum, som hengaar mellem de i Artikel 25 i Hovedkonventionen omhandlede Sammenkomster, kan hver Post-

nistration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des mandats de poste.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles, ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 6 et 13;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions autres que celles des articles précités;

3° la simple majorité absolue s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu par l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées dans les deux premiers cas par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois, au moins, après sa notification.

styrelse i et af de kontraherende Lande gjennem det internationale Bureau tilstille de øvrige deltagende Poststyrelser Forslag angaaende Udvexlingen af Postanvisninger. 11 Novbr.

2. — Hvert Forslag bliver at behandle paa den i Hovedkonventionens Art. 26, § 2 bestemte Maade.

3. — For at blive gyldige maa disse Forslag opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler eller Forandring af Bestemmelserne i nærværende Artikel eller i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 6 og 13;

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring af andre Bestemmelser end de i førnævnte Artikler indeholdte;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Art. 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

De vedtagne Beslutninger stadfæstes i de to første Tilfælde ved en diplomatisk Deklaration og i det tredie Tilfælde ved en administrativ Kundgjørelse i den i Hovedkonventionens Art. 26 foreskrevne Form.

4. — Enhver vedtagen Forandring eller Bestemmelse træder først i Kraft efter et Tidsrum af mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse.

11 Novbr.

Article 13.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er juillet 1892.

2 — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Sont abrogées à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 8.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Vienne.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Vienne le quatre juillet mil huit cent quatre-vingt-onze.

(Underskrifter).

Artikel 13.

1. — Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1ste Juli 1892.

2. — Den skal have samme Varighed som Hovedkonventionen uden Forfang for den hvert Land forbeholdte Ret til at fratræde denne Overenskomst efter Opsigelse et Aar i Forveien fra dets Regjering til den Schweiziske Forbundsregjering.

3. — Fra den Dag, nærværende Overenskomst træder i Virksomhed, ophæves alle tidligere mellem de forskjellige Regjeringer eller Poststyrelser i de kontraherende Parters Lande vedtagne Bestemmelser, forsaavidt de ikke lader sig forene med Indholdet af nærværende Overenskomst, dog uden Forfang for de i Artikel 8 forbeholdte Rettigheder.

4. — Nærværende Overenskomst skal ratificeres, snareste ske kan. Ratifikationerne bliver at udveksle i Wien.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for de ovenfor opregnede Lande underskrevet nærværende Overenskomst i Wien den fjerde Juli atten hundrede og en og niti.

(Underskrifter).

Règlement de détail et d'ordre

pour

l'exécution de l'Arrangement

concernant

le Service des Mandats de Poste

conclu entre

l'Allemagne, la République Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la République de Costa-Rica, le Danemark et les Colonies Danoises, l'Egypte, la France et les Colonies Françaises, l'Italie, le Japon, la République de Libéria, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas et les Colonies Néerlandaises, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, le Salvador, le Royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Régence de Tunis, la Turquie et l'Uruguay.

Les soussignés, vu l'article 19 de la Convention principale et l'article 11 de l'Arrangement concernant l'échange des mandats de poste, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté d'un commun accord les mesures suivantes pour assurer l'exécution dudit Arrangement.

I.

Un récépissé, bulletin de dépôt ou déclaration de versement des sommes en échange desquelles un mandat de poste international est émis, doit être

(Oversættelse). 11 Novbr.

Ekspeditionsreglement

til Udførelse af

Overenskomst angaaende Udveksling af Postanvisninger

affluttet mellem

Tyskland, den Argentinske Republik, Østerrige-Ungarn, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Chili, Republiken Costa-Rica, Danmark og de Danske Kolonier, Ægypten, Frankrige og de Franske Kolonier, Italien, Japan, Republiken Liberia, Luxemburg, Norge, Nederlandene og de Nederlandske Kolonier, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Salvador, Kongeriget Siam, Sverige, Schweiz, Regentskabet Tunis, Tyrkiet og Uruguay.

I Kraft af Hovedkonventionens Art. 19 og Art. 11 i Overenskomsten om Udveksling af Postanvisninger har Undertegnede paa sine respektive Poststyrelsers Vegne vedtaget følgende Bestemmelser til Udførelse af nævnte Overenskomst.

I.

En Recepisse, Indleveringsbevis eller Erklæring om Indbetaling af Pengebeløb, mod hvilke en international Postanvisning udstedes, skal uden Omkostninger

11 Novbr. délivré sans frais au déposant, dans la forme adoptée par chaque Administration.

leveres Vedkommende i den af hver Poststyrelse bestemte Form.

II.

1. — Les mandats de poste internationaux sont établis sur une formule conforme ou analogue au modèle A annexé au présent Règlement.

2. — Les formules de mandats qui ne sont pas imprimées en langue française doivent porter une traduction sublinéaire dans cette langue, et les inscriptions manuscrites que leur texte comporte doivent être formulées en chiffres arabes en caractères romains suivant le cas, sans rature ni surcharge, même approuvée.

3. — Il est interdit de consigner sur les mandats d'autres annotations que celles que comporte la contexture des formules. Par contre, l'expéditeur a le droit d'ajouter, sur le coupon, des communications quelconques destinées au bénéficiaire du mandat.

II.

1. — Internationale Postanvisninger udfærdiges paa en Blanket, der er overensstemmende eller analog med det nærværende Reglement vedføiede Schema A.

2. — De Anvisningsblanketter, som ikke trykkes paa Fransk, skal under Linien være forsynede med en Oversættelse i dette Sprog, og de haandskrevne Paategninger, som Teksten indeholder, skal være affattede med arabiske Tal og latinske Bogstaver, efter Tilfældets Beskaffenhed, uden Rettelser eller Tilføielser, selv om saadanne er approberede.

3. — Det er forbudt at paaføre Anvisningerne andre Bemærkninger end dem, som Blanketternes Kontekst medfører. Derimod har Afsenderen Ret til at paaføre Kuponen hvilkesomhelst for Anvisningens Adressat bestemte Meddelelser.

III.

1. — Les mandats télégraphiques sont rédigés par le bureau de poste qui a reçu le dépôt des fonds, et adressés au bureau de poste qui doit en opérer le paiement.

2. — Ils peuvent porter une communication particulière de l'expéditeur au destinataire.

3. — Les mandats télégraphiques sont rédigés comme suit:

III.

1. — Telegramanvisninger udfærdiges af det Postkontor, hvor vedkommende Beløb er indbetalt, og stiles til det Postkontor, som skal udbetale samme.

2. — De kan indeholde en privat Meddelelse fra Afsenderen til Adressaten.

3. — Telegramanvisninger affattes saaledes:

Indications éventuelles (en toutes lettres ou d'après les abréviations autorisées dans le service télégraphique)	Urgent (D) Réponse payée (R P), Collationnement (T C), Accusé de réception (C R), Poste recommandée (PR), Exprès payé (X P), Exprès.
Mulige Angivelser (skrevne helt ud eller med de i Telegraftjenesten vedtagne Forkortelser).	Magtpaaliggende (D), Svar betalt (R P), Collationering (T C), Modtagelsesbevis (C R), Post rekommanderet (P R), Ekspres betalt (X P). Ekspres.
Mandat	(N° postal d'émission).
Postes	(Nom du bureau de poste de destination).
	(Avis de paiement s'il y a lieu).
Anvisning	(Postkontorets Løbenummer).
Post	(Navnet paa Bestemmelsesstedets Postkontor).
	(I Tilfælde Meddelelse om Udbetaling).
Monsieur / Madame / Mademoiselle — paie	(Nom de l'envoyeur et montant de la somme transmise exprimé en chiffres et en toutes lettres dans la monnaie du pays de destination).
Hr. / Fru / Frøken — indbetaler	(Afsenderens Navn og Beløbets Størrelse, angivet med Tal og med Bogstaver i Bestemmelseslandets Mynt).
Pour — Monsieur / Madame / Mademoiselle.	(Désignation exacte du ou de la destinataire, de sa résidence, et, s'il est possible, de son domicile).
For — Hr. / Fru / Frøken	(Nøiagtig Angivelse af Modtageren, hans Opholdssted og om muligt, Bopæl).

Les indications qui précèdent doivent toujours figurer dans les formules de mandats télégraphiques dans l'ordre ci-dessus.

Lorsque les mandats télégraphiques sont émis par des bureaux de poste de localités non dotées d'un service télégraphique, le lieu d'émission de ces mandats doit être indiqué dans les télégrammes

Foranstaaende Angivelser maa i Telegramanvisningsblanketterne altid forekomme i ovennævnte Orden.

Naar Telegramanvisninger udstedes af Postanstalter paa Steder, hvor der ikke findes nogen Telegrafstation, angives disse Anvisningers Udstedelsessted i Telegrammerne umiddelbart efter Postanstaltens Løbenummer, paa føl-

11 Novbr. immédiatement après le numéro postal d'émission, de la manière suivante: „Mandat . . de . . . "

De même, les mandats télégraphiques originaires de localités pourvues de plusieurs bureaux de poste doivent porter la désignation précise du bureau de poste d'origine, lorsque ce bureau n'est pas chargé du service télégraphique.

4. — Les divers Offices, pour leurs services respectifs, ont la faculté d'autoriser les bureaux télégraphiques de localités pourvues d'un ou de plusieurs bureaux de poste à recevoir de l'envoyeur et à payer au lieu de destination le montant des mandats télégraphiques.

5. — La répétition partielle est obligatoire, (répétition de bureau à bureau des noms propres et des nombres).

6. — Le bureau de poste expéditeur adresse sous enveloppe, à titre confirmatif et par le plus prochain courrier postal, au bureau de poste destinataire, une copie ou un avis d'émission du mandat télégraphique, conforme ou analogue au modèle B annexé au présent Règlement. Cette copie est rattachée, par ce dernier bureau, à l'original acquitté par le bénéficiaire.

IV.

1. — Les mandats sont transmis à decouvert, ou, sur la demande de l'Office destinataire, dans une enveloppe contenant la mention suivante: „Avis de . . . "

Les télégrammes-avis, émanant de localités pourvues de plusieurs bureaux de poste, doivent porter la désignation précise du bureau de poste d'origine.

4. — Les Offices respectifs ont la faculté d'autoriser leurs bureaux télégraphiques à recevoir de l'envoyeur et à payer au lieu de destination le montant des mandats télégraphiques.

5. — La répétition partielle est obligatoire.

6. — Le bureau de poste expéditeur adresse sous enveloppe, à titre confirmatif et par le plus prochain courrier postal, au bureau de poste destinataire, une copie ou un avis d'émission du mandat télégraphique, conforme ou analogue au modèle B annexé au présent Règlement. Cette copie est rattachée, par ce dernier bureau, à l'original acquitté par le bénéficiaire.

IV.

1. — Les mandats sont transmis à decouvert, ou, sur la demande de l'Office destinataire, dans une enveloppe contenant la mention suivante: „Anvisning . . . fra . . . "

Telegramanvisninger, der er udgaaede fra Steder med flere Postanstalter, skal ligeledes bære en nøiagtig Angivelse af den afsendende Postanstalt, naar denne ikke tillige er Telegrafstation.

4. — De forskjellige Postvæsener har Adgang til inden sine respektive Postomraader at bemyndige Telegrafstationerne paa Steder, hvor der findes en eller flere Postanstalter, til at modtage af Afsenderen og til at udbetale paa Bestemmelsesstedet Telegramanvisningernes Beløb.

5. — Partiel Kollationering (Gjentagelse fra Station til Station af Egennavne og Tal) er obligatorisk.

6. — Det afsendende Postkontor oversender, til fornøden Bekræftelse, i Konvolut og med første Post til Bestemmelsesstedets Postkontor en Kopi af Telegramanvisningen eller en Advisseddel om samme, overensstemmende eller analog med det nærværende Reglement vedføiede Schema B. Nævnte Kopi vedhæftes af sidstnævnte Kontor den af Adressaten kvitterede originale Anvisning.

IV.

1. — Anvisningerne fremsendes aabne eller, paa Forlangende af det modtagende Postvæsen, indlagte i en Konvolut overensstem-

forme au modèle C annexé au présent Règlement.

2. — Les mandats à comprendre dans chaque dépêche sont réunis en un seul paquet, après subdivision, s'il y a lieu en autant de liasses qu'il y a de pays destinataires.

V.

1. — Lorsqu'un mandat est soumis à la réexpédition dont il est fait mention à l'article 5 de l'Arrangement et que le pays de la destination primitive et le pays de la nouvelle destination ont des systèmes monétaires différents, le bureau réexpéditeur biffe d'un trait de plume les indications du montant du mandat, y compris l'indication supérieure de la rubrique „Bon pour" de manière, toutefois, à laisser reconnaître les inscriptions primitives. Après avoir réduit la valeur d'emission en monnaie du pays de la nouvelle destination, ledit bureau inscrit le montant résultant de la conversion, en toutes lettres et à un endroit convenable de la formule du mandat, mais autant que possible immédiatement au dessus de l'indication primitive de ce montant en toutes lettres. La nouvelle inscription portée sur le mandat est signée par l'agent de service. Ce même procédé doit être suivi en cas de réexpéditions ultérieures.

2. — Les demandes de réexpédition ou de renvoi sont enregistrées, pour mémoire, par le premier bureau de

mende med det nærværende Reglement vedføiede Schema C. 11 Novbr.

2. — De Anvisninger, der indeholdes i hver Post, sammenlægges i en eneste Pakke, efter at de i Tilfælde er fordelte i saamange Bundter, som der er Bestemmelseslande.

V.

1. — Naar en Anvisning, som omhandlet i Overenskomstens Art. 5, bliver omekspederet, og det oprindelige og det nye Bestemmelsesland har forskjellige Myntsystemer, udstryger det omekspederende Kontor med Blæk Angivelserne af Anvisningens Paalydende, deri indbefattet den øverste Angivelse i Rubriken „Bon pour" — dog saaledes, at de oprindelige Anførsler fremdeles er læselige. Efter at have omsat Anvisningens Paalydende til det nye Bestemmelseslands Myntsort angiver nævnte Kontor det ved Omsætningen fremkomne Beløb med Bogstaver og paa et passende Sted paa Anvisningsblanketten, men saavidt gjørligt umiddelbart over den oprindelige Angivelse af Beløbet med Bogstaver. Den Anvisningen paaførte nye Paategning undertegnes af vedkommende Postfunktionær. Den samme Fremgangsmaade bliver at befølge i Tilfælde af yderligere Omekspeditioner.

2. — Begjæringer om Omekspedition eller Tilbagesendelse noteres til Erindring af den første Bestemmelsespostanstalt og i Til-

11 Novbr. destination, et, le cas échéant, par les bureaux destinataires ultérieurs. Le bureau qui opère la réexpédition d'un mandat dans les conditions prévues ci-dessus, en donne avis au bureau d'émission.

VI.

Les dispositions de l'article 13 de la Convention principale et de l'article XXX du Règlement de détail et d'ordre de la Convention principale sont respectivement applicables, en cas de demande, soit de remise par exprès, soit de retrait ou de changement d'adresse d'un mandat de poste.

Toutefois, la reproduction exacte des notes écrites sur le coupon n'est pas requise pour le fac-similé du mandat.

VII.

1. — Les mandats de poste dont le paiement n'a pu être effectué pour l'une des causes suivantes:

1° indication inexacte, insuffisante ou douteuse du nom ou domicile des bénéficiaires,
2° différences ou omissions de noms ou de sommes,
3° ratures ou surcharges dans les inscriptions,
4° omissions de timbres, de signatures ou d'autres indications de service,
5° indication du montant à payer dans une monnaie autre que celle du pays de destination ou, le cas échéant, que la monnaie admise à cet

fælde af de øvrige Bestemmelsespostanstalter. Den Postanstalt, der besørger en Anvisning omekspederet paa forannævnte Maade, underretter Udstedelsespostanstalten herom.

VI.

Bestemmelserne i Hovedkonventionens Art. 13 og i dennes Ekspeditionsreglements Art. XXX kommer til Anvendelse henholdsvis for Begjæring om Postanvisningers Udlevering pr. Ekspres og for Begjæring om Postanvisningers Tilbagelevering eller om Forandring af deres Adresse.

Til et Facsimile af Anvisningen fordres dog ikke en nøiagtig Gjengivelse af de paa Kuponen skrevne Bemærkninger.

VII.

1. — Anvisninger, som af en af efternævnte Aarsager ikke har kunnet honoreres:

1° Unøiagtig, utilstrækkelig eller tvivlsom Angivelse af Fordringshaverens Navn eller Bopæl;
2° Forskjelligheð i eller Mangel af Navne eller Beløb;
3° Rettelser eller Tilføielser i Paategningerne;
4° Mangel af Stempler, Underskrifter eller andre Tjenesteangivelser;
5° Angivelse af det Beløb, der skal udbetales i anden Mynt end Bestemmelseslandets eller, i Tilfælde, i anden Mynt end den, som i dette Øiemed maatte

effet par les Administrations correspondantes,

6° emploi de formules non règlementaires,

7° absence, pour les mandats télégraphiques, de l'accomplissement de l'une ou de plusieurs des formalités prévues par l'article III du présent Règlement,

sont régularisés par les soins de l'Administration qui les a émis.

2. — A cet effet, ces mandats sont renvoyés sous recommandation d'office, le plus tôt possible, au bureau d'origine par le bureau de destination. Les deux Administrations postales en cause doivent être averties de ce renvoi et de la suite donnée.

3. — Si le destinataire d'un mandat irrégulier, ordinaire ou télégraphique, le désire et offre de payer tous les frais, les irrégularités qui s'opposent au paiement de ce mandat peuvent être régularisées par la voie télégraphique.

4. — Les mandats télégraphiques dont le titre confirmatif seul est parvenu, mais dont le télégramme fait défaut, ne doivent pas être payés au simple vu de la première de ces pièces. Avant tout, il y a lieu de réclamer le télégramme.

5. — Dans le cas où les télégrammes rectificatifs ont été motivés par une erreur imputable au service, la taxe de ces télégrammes doit être remboursée à qui de droit.

være vedtaget af vedkommende Poststyrelser; 11 Novbr.

6° Anvendelse af ikke reglementerede Blanketter;

7° For Telegramanvisningers Vedkommende, Undladen af at iagttage en eller flere af de i nærværende Ekspeditionsreglements Art. III omhandlede Bestemmelser, —

berigtiges af det Postvæsen, som har udstedt dem.

2. — I dette Øiemed sender det modtagende Kontor Anvisningerne som rekommanderet Tjenestesag snarest muligt tilbage til det afsendende Kontor. De tvende vedkommende Poststyrelser underrettes om denne Tilbagesendelse, og hvad deraf resulterer.

3. — De Uregelmæssigheder, der stiller sig hindrende iveien for Udbetalingen af en almindelig eller telegrafisk Anvisning, kan, hvis Adressaten ønsker det og tilbyder sig at udrede alle Omkostninger, berigtiges ad telegrafisk Vei.

4. — De Telegramanvisninger, hvoraf alene den bekræftende Gjenpart er fremkommet, medens Telegrammet mangler, skal ikke udbetales, naar kun det første af disse Dokumenter foreligger. Først og fremst bør Telegrammet skaffes tilveie.

5. — I Tilfælde af, at de berigtigende Telegrammer er blevet foranledigede ved Tjenestefeil, skal disse Telegrammers Kostende godtgjøres Vedkommende.

11 Novbr.

VIII.

1. — Les mandats sont valables pendant un délai de deux mois à partir du premier jour du mois qui suit le mois de leur émission. Ce délai est porté à six mois dans les relations avec les pays hors d'Europe ou de ces pays entre eux, sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés.

2. — Passé ce terme, ils ne peuvent plus être payés que sur un visa pour date donné par l'Administration qui les a émis et à la requête de l'Administration dont dépend le bureau destinataire.

3. — Le visa pour date doit être inscrit sur le titre même, et donne au mandat une nouvelle durée de validité égale à celle prévue au § 1er du présent article.

4. — Les mandats dont le paiement n'a pas été réclamé en temps utile, sont renvoyés aussitôt après l'expiration du délai de validité ordinaire par l'Administration qui en est dépositaire à l'Administration du pays d'origine.

IX.

1. — Les mandats non payés aux destinataires sont remboursés aux envoyeurs aussitôt que l'Administration du pays d'origine est rentrée en possession de ces mandats.

2. — Les mandats égarés, perdus ou détruits peuvent être remplacés, sur la demande de l'envoyeur ou du destina-

VIII.

1. — Anvisningerne gjælder i to Maaneder regnet fra den første Dag i den Maaned, der følger efter den Maaned, i hvilken Anvisningerne er udstedte. Denne Frist forlænges til 6 Maaneder i Forholdet til Lande udenfor Europa og i Forholdet mellem disse Lande indbyrdes, medmindre Andet maatte bestemmes mellem de interesserede Poststyrelser.

2. — Efter denne Tids Forløb kan de kun betales efter en Fornyelsespaategning, udfærdiget af den Poststyrelse, som har udstedt dem, paa Forlangende af den Poststyrelse, hvorunder Bestemmelsesstedets Postanstalt hører.

3. — Fornyelsespaategningen skal paafores selve Anvisningen og giver denne fornyet Gyldighed for et Tidsrum af samme Længde, som i § 1 i nærværende Artikel bestemt.

4. — Naar Anvisninger ikke forlanges udbetalte i ret Tid, tilbagesender den Poststyrelse, hos hvem Anvisningerne beror, disse til Udgangslandets Poststyrelse straks efter Udløbet af den almindelige Gyldighedsfrist.

IX.

1. — De Anvisninger, der ikke er blevne udbetalte til Adressaterne, tilbagebetales Afsenderne, saasnart det afsendende Lands Poststyrelse har erholdt Anvisningerne tilbage.

2. — De Anvisninger, der har forfeilet sin Adresse, er gaaet tabt eller blevet tilintetgjorte, kan paa Forlangende af Afsenderen

taire, par des autorisations de paiement que délivre l'Administration du pays d'origine, après avoir constaté, d'accord avec l'Administration du pays de destination, que le mandat n'a été ni payé, ni remboursé.

Aucune nouvelle taxe n'est exigée pour les autorisations de paiement.

3. — Lorsque le remboursement d'un mandat égaré, perdu ou détruit est demandé par l'envoyeur, celui-ci doit fournir, avec son récépissé, bulletin de dépôt ou déclaration de versement, une attestation du destinataire portant que le mandat n'a pas été aliéné, qu'il ne lui est pas parvenu ou qu'il a été adiré ou détruit après réception.

L'Administration du pays d'origine accorde le remboursement après s'être assurée que l'Office de destination n'a pas payé et ne paiera pas le mandat.

X.

1. — Le paiement des mandats est régi par les dispositions en vigueur dans le service intérieur de l'Office de destination, auquel incombe la responsabilité des paiements sur faux acquit.

2. — Pour dégager sa responsabilité à l'égard de tout mandat payé par lui, cet Office doit être en mesure d'établir: 1° que ses règlements comportent toutes les garanties

eller Adressaten erstattes ved en Bemyndigelse til Udbetaling, der udfærdiges af Udgangslandets Poststyrelse, efterat denne i Forening med Adresselandets Poststyrelse har forsikret sig om, at hverken Anvisningen er bleven betalt eller dens Beløb tilbagebetalt. 11 Novbr.

Der opkræves intet nyt Gebyr for en Bemyndigelse til Udbetaling.

3. — Naar Afsenderen af en Anvisning, der har forfeilet sin Adresse, er gaaet tabt eller er bleven tilintetgjort, forlanger Anvisningens Beløb tilbagebetalt, skal han foruden sin Recepisse, Indleveringsbevis eller Erklæring om Indbetaling tilveiebringe en Attest fra Adressaten om, at Anvisningen ikke er afhændet, at den ikke er kommet ham ihænde, eller at den er tabt eller tilintetgjort efter Modtagelsen.

Det afsendende Lands Poststyrelse indvilger derpaa Tilbagebetalingen efter at have forsikret sig om, at det Postvæsen, hvortil Anvisningen er bestemt, ikke har betalt og ikke heller vil komme til at betale Anvisningen.

X.

1. — Postanvisningernes Udbetaling foregaar efter de gjældende Regler for den indre Tjeneste ved det modtagende Lands Postvæsen, hvem Ansvaret for Udbetaling mod falsk Kvittering saaledes paahviler.

2. — For at frigjøre sig for Ansvar med Hensyn til enhver Postanvisning, det har udbetalt, bør vedkommende Postvæsen kunne godtgjøre: 1° at dets Reglementer indeholder alle fornødne Ga-

11 Novbr. nécessaires pour la constatation de l'identité du destinaire; 2° que le paiement a eu lieu dans les conditions prescrites par lesdits règlements.

XI.

1. — Lorsque l'expéditeur d'un mandat ordinaire demande à recevoir avis du paiement de ce mandat, le bureau d'origine appose sur le titre le timbre-poste représentant le droit fixe perçu de ce chef. Il annule ce timbre-poste par l'inscription très apparente des mots: „Avis de paiement".

2. — S'il s'agit d'un mandat télégraphique, le timbre-poste représentant la taxe due de ce chef est appliqué sur la copie ou l'avis d'émission.

3. — Le bureau payeur adresse, le jour même du paiement, au bureau d'origine, chargé d'en faire la remise au déposant, un avis conforme ou analogue au modèle D annexé au présent Règlement.

XII.

1. — Chaque Administration dresse, à la fin de chaque mois, pour chacune des autres Administrations, un compte particulier conforme au modèle E annexé au présent Règlement et sur lequel sont récapitulés et, autant que possible, classés par ordre alphabétique des noms des bureaux d'émission, tous les mandats payés par ses propres bureaux, pour le compte de l'Office correspondant.

rantier til Paavisning af Adressatens Identitet; 2° at Udbetalingen har fundet Sted paa de Betingelser, som er foreskrevne i nævnte Reglementer.

XI.

1. — Naar Afsenderen af en almindelig Anvisning forlanger at faa sig tilstillet Udbetalingsbevis for samme, paaklæber det afsendende Postkontor Anvisningen et Postfrimærke, som repræsenterer det i den Anledning opkrævede Gebyr. Dette Postmærke kasseres ved en stærkt iøinefaldende Paategning af Ordene: „Avis de paiement" (Udbetalingsbevis).

2. — Forsaavidt angaar Telegramanvisninger, skal det Frimærke, der repræsenterer det i dette Øiemed opkrævede Gebyr, paaklæbes Gjenparten eller Advisseddelen.

3. — Det udbetalende Postkontor afsender samme Dag, Udbetaling finder Sted, en Meddelelse derom, overensstemmende eller analog med det nærværende Reglement vedføiede Schema D, til det afsendende Postkontor, der har at overlevere den til Afsenderen.

XII.

1. — Enhver Poststyrelse afsatter ved Udgangen af hver Maaned for hver af de øvrige Poststyrelser en speciel Afregning, overensstemmende med det nærværende Reglement vedføiede Schema E, i hvilken rekapituleres og, saavidt muligt, efter Udstedelseskontorernes alfabetiske Orden, klassificeres alle de af dens egne Kontorer for det korresponderende Postvæsens Regning i den forløbne Maaned indfriede Anvisninger.

pondant, pendant le mois précédent.

2. — Elle inscrit également sur ce compte le montant du droit qui lui revient, en vertu du § 2 de l'article 3 de l'Arrangement, sur les mandats payés par ses bureaux.

3. — Le compte particulier, accompagné des mandats payés et quittancés, est transmis sans retard à l'Administration correspondante.

4. — A défaut de mandats payés, un compte particulier négatif est adressé à l'Administration correspondante.

XIII.

1. — Quinze jours, au plus tard, après la vérification et l'acceptation des comptes réciproques, la balance est faite dans un compte général que dresse l'Administration créditrice (sauf autre arrangement entre les Offices intéressés), en se conformant, pour la conversion des monnaies, s'il y a lieu, au § 2 de l'article 6 de l'Arrangement.

2. — Le compte général doit être arrêté dans un délai de deux mois après l'expiration du mois auquel il se rapporte. Ce délai est porté à quatre mois dans les relations avec les pays situés hors d'Europe ou de ces pays entre eux.

3. — Sauf arrangement contraire, la différence formant le solde du compte est payée au moyen de traites payables à vue ou à courte échéance

11 Novbr.

2. — Den opfører ligeledes paa denne Afregning Beløbet af det Gebyr, der tilkommer den i Kraft af Overenskomstens Art. 3, § 2 for de af dens Kontorer udbetalte Anvisninger.

3. — Den specielle Afregning tilstilles uopholdelig den korresponderende Poststyrelse, ledsaget af de betalte og kvitterede Anvisninger.

4. — Foreligger der ingen udbetalte Anvisninger, tilstilles den korresponderende Poststyrelse en speciel Vacat-Afregning.

XIII.

1. — Senest femten Dage, efterat de gjensidige Afregninger er gjennemgaaede og vedtagne, opføres Balancen i en Generalafregning, som den tilgodehavende Poststyrelse affatter (medmindre anden Overenskomst træffes mellem vedkommende Parter), idet den med Hensyn til Konvertering af Pengebeløbene, hvor derom bliver Spørgsmaal, følger Paragraf 2 i Overenskomstens Artikel 6.

2. — Generalafregningen bør være vedtaget inden to Maaneder efter Udløbet af den Maaned, som den vedkommer. Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forhold til Lande, der er beliggende udenfor Europa, og i Forholdet disse Lande indbyrdes.

3. — Medmindre Andet vedtages, skal den Forskjel, der udgjør Afregningens Saldo, betales i Tratter, betalbare ved Sigt eller kortsigtige, paa Hovedstaden eller

11 Novbr.

sur la capitale ou sur une place commerciale du pays créditeur, en monnaie métallique de ce pays et sans aucune perte pour lui, les frais du paiement restant à la charge de l'Office débiteur.

Ces traites peuvent être exceptionnellement tirées sur un autre pays, à la condition que les frais d'escompte soient à la charge de l'Office débiteur.

4. — Ce paiement doit être effectué, au plus tard, quinze jours après que le compte général a été contradictoirement arrêté. Toute Administration qui se trouve à découvert, vis-à-vis d'une autre Administration, d'une somme supérieure à 50,000 francs, a le droit de réclamer, même avant la clôture du compte, un acompte ou solde provisoire jusqu'à concurrence des trois quarts du montant de sa créance. Le cas échéant, il doit être satisfait à sa demande dans le délai de huit jours.

XIV.

1. — Les Administrations des pays contractants doivent se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international de l'Union postale universelle et trois mois au moins avant la mise à exécution de l'Arrangement savoir:

1° le tarif, et s'il y a lieu, le taux de conversion monétaire ou le cours qu'elles appliquent en exécution de l'article 2 de l'Arrangement;

paa en Handelsplads i det tilgodehavende Land, i dette Lands Metalmynt og uden noget Tab for det, idet Betalingsomkostningerne afholdes af det Postvæsen, som er Debitor.

Disse Tratter kan undtagelsesvis trækkes paa et andet Land paa Betingelse af, at det betalingspligtige Postvæsen bærer Omkostningerne ved Diskonteringen.

4. — Denne Betaling skal finde Sted senest femten Dage, efterat Generalafregningen fra begge Sider er vedtaget. Enhver Poststyrelse, som ligeoverfor en anden Poststyrelse befinder sig uden Dækning for et Beløb af over 50 000 Franc, har Ret til at forlange selv før Afregningens Afslutning en Afbetaling af eller provisorisk Saldo for indtil tre Fjerdedele af Fordringens Beløb. I Tilfælde bør Forlangendet efterkommes inden otte Dage.

XIV.

1. — De kontraherende Landes Poststyrelser skal gjennem den universelle Postforenings internationale Bureau og mindst tre Maaneder, før Overenskomsten bringes i Udøvelse, gjensidig tilstille hverandre:

1° Den Tarif og i Tilfælde den Konverteringskurs eller den Kurs, som de benytter ved Anvendelse af Overenskomstens Artikel 2;

2° la nomenclature de ceux de leurs bureaux respectifs quelles autorisent à émettre et à payer des mandats internationaux ou l'avis que tous leurs bureaux participent à ce service;

3° un exemplaire du mandat qu'elles emploient;

4° l'ortographe des noms de nombre, de 1 à 500, qui peuvent être écrits en toutes lettres, dans leur langue respective, sur les mandats émis par elles;

5° la durée des délais après lesquels leur législation respective attribue définitivement à l'État le montant des mandats dont le paiement n'a pas été réclamé par les ayants droit;

6° le cas échéant, l'avis de leur participation à l'échange des mandats télégraphiques;

7° la liste des pays avec lesquels elles échangent des mandats de poste.

2. — Toute modification apportée ultérieurement, à l'égard de l'un ou l'autre des sept points ci-dessus mentionnés, doit être notifiée sans retard de la même manière.

XV.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes,

2° Fortegnelse over de af sine respektive Kontorer, som de bemyndiger til at udstede og betale internationale Anvisninger, eller en Meddelelse om, at alle deres Kontorer deltager i denne Udveksling; 11 Novbr.

3° Et Eksemplar af den Anvisningsblanket, de anvender;

4° Fremstilling af Orthografien af de Talord fra 1 til 500, som kan blive at skrive med Bogstaver i deres respektive Sprog paa de af dem udstedte Anvisninger;

5° Meddelelse om Varigheden af den Frist, efter hvis Udløb de respektive Lovgivninger endelig tilkjender Staten Beløbet af de Anvisninger, hvis Betaling ikke forlanges af Rettighedshaverne;

6° I Tilfælde, Meddelelse angaaende deres Deltagelse i Udvekslingen af Telegramanvisninger;

7° Fortegnelse over de Lande, hvormed de udveksler Postanvisninger.

2. — Enhver senere Modifikation i et eller andet af ovennævnte 7 Punkter skal kundgjøres uopholdelig paa samme Maade.

XV.

1. — I det Mellemrum, som forløber mellem de i Hovedkonventionens Art. 25 omhandlede Sammenkomster, kan enhver Poststyrelse i et af Foreningens Lande gjennem det internationale Bureau tilstille de øvrige deltagende Poststyrelser Forslag vedkommende

11 Novbr.

par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant les dispositions du présent Règlement.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par l'article XXXIX du Règlement de détail et d'ordre de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles ou de la modification des dispositions du présent article et des articles II, X et XVI du présent Règlement;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions des articles I, III, IV, V, VI, IX et XI;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles ou de l'interprétation des diverses dispositions du présent Règlement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées par une simple notification du Bureau international à toutes les Administrations de l'Union.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois au moins après notification.

XVI.

1. — Le présent Règlement

nærværende Reglements Bestemmelser.

2. — Hvert Forslag bliver at behandle paa den i Ekspeditionsreglementet til Hovedkonventionen, Art. XXXIX bestemte Maade.

3. — For at blive gyldige maa disse Forslag opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler eller Forandring af Bestemmelserne i nærværende Artikel og Artiklerne II, X og XVI i nærværende Reglement;

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring af Bestemmelserne i Artiklerne I, III, IV, V, VI, IX og XI;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Forandring i andre Artikler eller Fortolkning af forskjellige Bestemmelser i nærværende Reglement, med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Artikel 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — De vedtagne Beslutninger erholder sin Stadfæstelse ved en simpel Meddelelse fra det internationale Bureau til alle Poststyrelser i Foreningen.

5. — Enhver vedtagen Forandring eller Bestemmelse træder først i Kraft efter et Tidsrum af mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse.

XVI.

1. — Nærværende Reglement

sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement.

2. — Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé, d'un commun accord, entre les parties intéressées.

Fait à Vienne, le 4 juillet 1891.

(Underskrifter).

Arrangement

concernant

le Service des Recouvrements

conclu entre

l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la République de Costa-Rica, l'Égypte, la France, l'Italie, la République de Liberia, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas et les Indes Orientales Néerlandaises, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, le Salvador, la Suisse, la Régence de Tunis et la Turquie.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus dénommes, vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article Premier.

L'échange des valeurs à re-

kommer til Udførelse fra den Dag, 11 Novbr.
Overenskomsten træder i Kraft.

2. — Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, medmindre det fornyes efter fælles Overenskomst mellem vedkommende Parter.

Wien den 4 Juli 1891.

(Underskrifter).

(Oversættelse).

Overenskomst

angaaende

Postinkassationstjenesten

affluttet mellem

Tyskland, Østerrige-Ungarn, Belgien, Brasilien, Republiken Costa-Rica, Ægypten, Frankrig, Italien, Republiken Liberia, Luxemburg, Norge, Nederlandene og Nederlandsk Østindien, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Salvador, Schweiz, Regentskabet Tunis og Tyrkiet.

I Kraft af Hovedkonventionens Art. 19 har undertegnede Befuldmægtigede for ovennævnte Regjeringer efter fælles Overenskomst og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst.

Artikel 1.

Udvekslingen af Postinkassatio-

11 Novbr. couvrer par la poste entre ceux des pays contractants dont les Administrations postales conviennent de se charger réciproquement de ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

1. — Sont admis à l'encaissement les quittances, factures, billets à ordre, traites et généralement toutes les valeurs commerciales ou autres, payables sans frais, et dont le montant n'excède pas, par envoi, 1000 francs effectifs ou une somme équivalente dans la monnaie de chaque pays. Les Administrations des postes de deux pays correspondants peuvent, d'un commun accord, adopter un maximum plus élevé.

2. — Les Administrations des postes des pays contractants peuvent également se charger de faire protester les effets de commerce et prendre, d'un commun accord, les dispositions nécessaires au sujet de ce service. Elles peuvent de même admettre à l'encaissement les coupons d'intérêts et de dividendes et les titres amortis.

Article 3.

Le montant des valeurs à recouvrer par la poste doit être exprimé en monnaie du pays chargé du recouvrement.

Article 4.

1. — L'envoi des valeurs à

ner mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om gjensidig at overtage denne Tjeneste, foregaar i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Overenskomst.

Artikel 2.

1. — Gjenstand for Inkassation er Kvitteringer, Regninger, Anvisninger, Veksler og i Almindelighed alle Handels- eller andre Fordringer, som er betalbare uden Omkostninger, og hvis Beløb ikke overstiger pr. Forsendelse 1 000 Franc eller en tilsvarende Sum i hvert Lands Mynt. To korresponderende Landes Poststyrelser kan ved fælles Overenskomst antage et større Maksimum.

2. — De kontraherende Landes Poststyrelser kan ligeledes overtage at besørge Handelspapirer protesterede og ved fælles Overenskomst træffe de i Anledning af denne Tjeneste nødvendige Dispositioner. De kan ligeledes lade Rente- og Dividendekupons og amortiserede Værdipapirer blive Gjenstand for Inkassation.

Artikel 3.

Beløbet af Fordringer, der skal inkasseres gjennem Postvæsenet, skal være udtrykt i det Lands Mynt, som har at besørge Inkassationen.

Artikel 4.

1. — Forsendelsen af Fordrin-

recouvrer est fait sous forme de lettre recommandée, adressée directement par le déposant au bureau de poste qui doit encaisser les fonds.

2. — Le même envoi peut contenir plusieurs valeurs recouvrables par un même bureau de poste sur des débiteurs différents, au profit d'une même personne.

Article 5.

1. — La taxe d'un envoi fait en conformité de l'article 4 précédent est celle d'une lettre recommandée du poids de cet envoi. Cette taxe appartient en entier à l'Administration des postes du pays d'origine.

2. — Un récépissé de l'envoi est remis gratuitement à l'intéressé, au moment du dépôt.

Article 6.

Il n'est pas admis de paiement partiel. Chaque valeur doit être payée intégralement et en une seule fois, sinon, elle est tenue comme refusée.

Article 7.

1. — L'Administration des postes chargée de l'encaissement prélève, sur le montant de chaque valeur encaissée, une rétribution de 10 centimes ou l'équivalent dans la monnaie du pays de destination.

2. — Le produit de cette rétribution ne donne lieu à aucun décompte entre les Administrations intéressées.

ger til Inkassation sker som rekommanderet Brev, adresseret direkte af Afsenderen til det Postkontor, som skal inkassere Pengene. 11 Novbr.

2. — En og samme Forsendelse kan indeholde flere Fordringer til Inkassation ved samme Postkontor hos forskjellige Debitorer til Fordel for en og samme Person.

Artikel 5.

1. — Portoen for en Forsendelse overensstemmende med foregaaende Artikel 4 er den samme som for et rekommanderet Brev af Forsendelsens Vægt. Denne Porto tilfalder helt Udgangslandets Poststyrelse.

2. — Et Indleveringsbevis for Forsendelsen skal gratis meddeles Vedkommende ved Indleveringen.

Artikel 6.

Der tillades ikke delvis Betaling. Enhver Fordring skal betales fuldt ud og paa en Gang, i modsat Fald ansees den som afvist.

Artikel 7.

1. — Den Poststyrelse, som besørger Inkassationen, oppebærer af det for hver Fordring inkasserede Beløb en Godtgjørelse af 10 Centimer eller tilsvarende Beløb i Bestemmelseslandets Mynt.

2. — Indtægten af denne Godtgjørelse er ikke Gjenstand for nogen Afregning mellem vedkommende Styrelser.

11 Novbr.

Article 8.

Dans les relations qui comportent actuellement la perception d'un droit d'encaissement supérieur à celui fixé par l'article précédent, les Administrations intéressées ont la faculté de conserver provisoirement le droit en vigueur, pourvu que, dans ces mêmes relations, la taxe de dépôt prévue à l'article 5 soit limitée à un droit fixe de 25 centimes.

Article 9.

1. — La somme recouvrée, après deduction:

a) de la rétribution fixée à l'article 7 ou à l'article 8, suivant le cas,

b) de la taxe ordinaire des mandats de poste, et

c) s'il y a lieu, des droits fiscaux appliqués aux valeurs,

est convertie, par le bureau qui a fait le recouvrement, en un mandat de poste au profit du déposant. Ce mandat lui est envoyé sans frais.

2. — Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées sont renvoyées au bureau de dépôt en franchise de port et sans être grevées d'un droit quelconque. L'Administration des postes chargée du recouvrement n'est tenue à aucune mesure conservatoire ou constation de nature quelconque du non-paiement.

Article 10.

1. — Les dispositions de l'Arrangement concernant

Artikel 8.

I de Forbindelser, som nu tillader Opkrævning af en Inkassationsafgift større end den i foregaaende Artikel fastsatte, har vedkommende Styrelser Ret til foreløbig at bibeholde den gjældende Afgift under Forudsætning af, at i de samme Forbindelser den Indleveringsafgift, som omhandles i Artikel 5, er begrændset til en fast Afgift af 25 Centimer.

Artikel 9.

1. — Det inkasserede Beløb med Fradrag:

a. af den i Artikel 7, eller i Tilfælde Artikel 8, bestemte Godtgjørelse,

b. af den sædvanlige Porto for Postanvisninger og,

c. i Tilfælde, af de paa Fordringen hvilende fiskale Afgifter,

omsættes af det Kontor, som har iværksat Inkassationen, i en Postanvisning til Fordel for Afsenderen. Denne Anvisning sendes ham uden yderligere Omkostninger.

2. — De Fordringer, som ikke kan inkasseres, tilbagesendes Indleveringskontoret portofrit og uden at underkastes nogensomhelst Afgift. Den Poststyrelse, hvem Inkassationen paahviler, er ikke forpligtet til at træffe nogensomhelst Forføining til Bevarelse af Fordringens Gyldighed eller til Konstatering af manglende Betaling.

Artikel 10.

1. — Bestemmelserne i Overenskomsten om Udveksling af Post-

l'échange des mandats de poste sont applicables, en tout ce qui n'est pas contraire au présent Arrangement, aux mandats de poste délivrés en vertu de l'article 9 précédent, pour la liquidation des valeur recouvrées par la poste.

Toutefois, les mandats de recouvrement tombés en rebut ne sont pas remboursés, mais ils restent à la disposition de l'Office du pays expéditeur des valeurs mises en recouvrement.

2. — Ces mandats sont admis jusqu'au maximum fixé en vertu du premier paragraphe de l'article 2.

Article 11.

Sauf le cas de force majeure, en cas de perte d'une lettre recommandée contenant des valeurs à recouvrer, il est payé au déposant une indemnité de 50 francs dans les conditions déterminées par la Convention principale et sans que la réserve contenue dans le protocole final de cette Convention soit applicable aux envois de recouvrements.

2. En cas de perte de sommes encaissées, l'Administration au service de laquelle la perte est attribuable est tenue au remboursement intégral des sommes perdues.

Article 12.

Les Administrations ne sont tenues à aucune responsabilité du chef de retards dans la transmission, soit des lettres recommandées contenant les

anvisninger anvendes i ethvert 11 Novbr.
Punkt, som ikke strider mod nærværende Overenskomst, paa de Postanvisninger, som i Henhold til foregaaende Artikel 9 udfærdiges til Dækkelse af Fordringer, inkasserede gjennem Postvæsenet.

Imidlertid skal Postinkassationsanvisninger, der ikke kan besørges, ikke tilbagebetales, men bero til Disposition for det Lands Postvæsen, der har afsendt Fordringerne til Inkassation.

2. — Disse Anvisninger kan udfærdiges indtil det i Henhold til første Paragraf af Artikel 2 fastsatte Maksimum.

Artikel 11.

1. — Bortseet fra Tilfælde af uafvendelige Naturbegivenheder, udbetales der i Tilfælde af Tab af et rekommanderet Brev, indeholdende Papirer til Inkassation, Afsenderen en Erstatning af 50 Franc paa de i Hovedkonventionen bestemte Betingelser; det i denne Konventions Slutningsprotokol indeholdte Forbehold kommer ikke til Anvendelse ligeoverfor Inkassationsforsendelser.

2. — I Tilfælde af Tab af inkasserede Summer er den Styrelse, hvis Tjeneste Tabet er at tilskrive, forpligtet til fuld Erstatning af de tabte Summer.

Artikel 12.

Der paahviler ikke Styrelserne noget Ansvar for Forsinkelser i Befordringen, hverken af de rekommanderede Breve, som indeholder de til Inkassation bestemte

11 Novbr. valeurs à recouvrer, soit de ces valeurs elles-mêmes ou des mandats de paiement.

Article 13.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue d'améliorer le service des recouvrements internationaux.

Article 14.

En outre, le présent Arrangement ne porte pas atteinte à la législation intérieure des pays contractants, dans tout ce qui n'est pas prévu par cet Arrangement.

Article 15.

1. — Il est entendu qu'à défaut de dispositions formelles du présent Arrangement, chaque Administration a la faculté d'appliquer les dispositions régissant la matière dans son service intérieur.

2. — Il est toutefois formellement interdit de percevoir, soit dans le pays d'origine, soit dans le pays de destination, une taxe ou rétribution quelconque autre que celles qui sont prévues par le présent Arrangement.

Article 16.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier

Fordringer, eller af disse Fordringer selv eller de Anvisninger, hvormed Betalingen sker.

Artikel 13.

Bestemmelserne i nærværende Overenskomst indskrænker ikke de kontraherende Parters Adgang til at bibeholde eller afslutte særskilte Overenskomster eller til at bibeholde og oprette engere Foreninger med det Formaal at lette Tjenesten med internationale Inkassationer.

Artikel 14.

Nærværende Overenskomst berører heller ikke de kontraherende Landes indre Lovgivning i noget Punkt, som ikke er behandlet i denne Overenskomst.

Artikel 15.

1. — Det er aftalt, at enhver Styrelse der, hvor nærværende Overenskomsts reglementariske Bestemmelser ikke strækker til, har Adgang til at anvende de Bestemmelser, som gjælder vedkommende Spørgsmaalet i dens indenrigske Tjeneste.

2. — Det er dog udtrykkelig forbudt saavel i Udgangslandet som i Bestemmelseslandet at opkræve nogensomhelst Porto eller Godtgjørelse udenfor dem, som er bestemte i nærværende Overenskomst.

Artikel 16.

Enhver Styrelse kan under saadanne særegne Omstændigheder, som maatte berettige dertil, mid-

la mesure, suspendre temporairement le service des recouvrements, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par voie télégraphique, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 17.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants admettent au service des recouvrements tous les bureaux chargés du service des mandats de poste internationaux.

2. — Elles règlent, d'un commun accord, le mode du dépôt et de l'envoi des valeurs à recouvrer, ainsi que toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 18.

Les Etats de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 19.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations

lertidig suspendere Tjenesten med Inkassationer i det hele eller for en Del mod derom straks og i fornødent Fald pr. Telegraf at underrette vedkommende Styrelse eller Styrelser. 11 Novbr.

Artikel 17.

1. — De kontraherende Landes Poststyrelser aabner for Tjenesten med Inkassationer alle de Kontorer, som deltager i Tjenesten med internationale Postanvisninger.

2. — De fastsætter ved fælles Overenskomst Formen for Indleveringen og Forsendelsen af Fordringer til Inkassation ligesom enhver anden reglementarisk Forskrift, som er nødvendig for Gjennemførelsen af nærværende Overenskomst.

Artikel 18.

De af Foreningens Lande, som ikke har taget Del i nærværende Overenskomst, kan tiltræde samme efter Forlangende og paa den i Hovedkonventionen med Hensyn til Indtrædelse i den universelle Postforening anordnede Maade.

Artikel 19.

1. — I det Mellemrum, som hengaar mellem de i Hovedkonventionen omhandlede Sammenkomster, kan hver Poststyrelse i et af de kontraherende Lande gjennem det internationale Bureau tilstille de øvrige deltagende Post-

11 Novbr. participantes; par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des recouvrements.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 et 20 du présent Arrangement;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de l'article 17;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme prévue par la Convention principale.

5 — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois, au moins, après sa notification.

Article 20.

1. — Le présent Arrange-

styrelser Forslag angaaende Tjenesten med Inkassationer.

2. — Hvert Forslag bliver at behandle paa den i Hovedkonventionens Artikel 26 § 2 angivne Maade.

3. — For at blive gyldige maa disse Forslag opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler eller Forandring i Bestemmelserne i nærværende Artikel og i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 og 20 i nærværende Overenskomst;

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring af Bestemmelserne i Artikel 17;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Artikel 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes i de to første Tilfælde ved en diplomatisk Deklaration og i det tredie Tilfælde ved en administrativ Kundgjørelse i den i Hovedkonventionen foreskrevne Form.

5. — Enhver vedtagen Forandring eller Bestemmelse kommer til Udførelse først efter et Forløb af mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse.

Artikel 20.

1. — Nærværende Overens-

ment entrera en vigueur le 1er juillet 1892.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse. Pendant cette dernière année, l'Arrangement continuera d'avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des comptes après l'expiration dudit terme.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 13.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Vienne.

En foie de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus dénommés ont signé le présent Arrangement, à Vienne le quatre juillet mil huit cent quatre-vingt-onze.

(Underskrifter).

komst skal træde i Kraft den 1 Juli 1892. 11 Novbr.

2. — Den skal have samme Varighed som Hovedkonventionen uden Forfang for den hvert Land forbeholdte Ret til at fratræde denne Overenskomst efter Opsigelse et Aar i Forveien fra dets Regjering til den Schweiziske Forbundsregjering. I Løbet af dette sidste Aar skal Overenskomsten vedblivende have fuld og hel Gyldighed uden Forfang for Opgjøret og Salderingen af Afregningerne efter Udløbet af den nævnte Termin.

3. — Fra den Dag, nærværende Overenskomst træder i Virksomhed, ophæves alle tidligere mellem de forskjellige Regjeringer eller Poststyrelser i de kontraherende Lande vedtagne Bestemmelser, forsaavidt de ikke lader sig forene med Indholdet af nærværende Overenskomst, dog uden Forfang for de i Artikel 13 forbeholdte Rettigheder.

4. — Nærværende Overenskomst skal ratificeres, snarest ske kan. Ratifikationerne skal udveksles i Wien.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for ovennævnte Lande undertegnet nærværende Overenskomst i Wien den fjerde Juli atten Hundrede og en og niti.

(Underskrifter).

11 Novbr.

Règlement
de
détail et d'ordre pour l'Exécution de l'Arrangement
concernant
le Service des Recouvrements
conclu entre
l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la République de Costa-Rica, l'Égypte, la France, l'Italie, la Republique de Libéria, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas et les Indes Orientales Néerlandaises, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, le Salvador, la Suisse, la Régence de Tunis et la Turquie.

Les soussignés,

Vu l'article 17, § 2, de l'Arrangement concernant le service des recouvrements,

Ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution dudit Arrangement.

I.

1. — Toute valeur mise en recouvrement doit:

a. porter l'énonciation de la somme à recouvrer en toutes lettres (caractères latins) et en monnaie du pays de destination, du nom et de l'adresse du débiteur, ainsi que la signature pour acquit du déposant, s'il y a lieu;

b. avoir été soumise au droit

(Oversættelse)

Ekspeditionsreglement
til Udførelse af
Overenskomst angaaende Postinkassationstjenesten
affluttet mellem
Tyskland, Østerrige-Ungarn, Belgien, Brasilien, Republiken Costa-Rica, Ægypten, Frankrig, Italien, Republiken Liberia, Luxemburg, Norge, Nederlandene og Nederlandsk Østindien, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Salvador, Schweiz, Regentskabet Tunis og Tyrkiet.

I Kraft af Artikel 17 § 2 i Overenskomsten om Postinkassationstjenesten har Undertegnede paa sine respektive Poststyrelsers Vegne efter fælles Overenskomst vedtaget følgende Forholdsregler for at sikre Udførelsen af nævnte Overenskomst.

I.

1. — Enhver Fordring, som sendes til Inkassation, skal:

a. Indeholde Angivelse af det Beløb, som skal inkasseres, med latinske Bogstaver og i Bestemmelseslandets Myntfod, Debitors Navn og Adresse samt i Tilfælde Affenderens Kvittering;

b. Have været Gjenstand for Stem-

de timbre dans le pays d'origine, si elle est sujette à ce droit;

c. être inscrite sur un borderau conforme au modèle A annexé au présent Règlement;

d. être adressée avec le borderau de recouvrement au bureau de poste de destination, sous une enveloppe conforme ou analogue au modèle B ci-annexé et revêtue de timbres-poste représentant la taxe fixée par l'article 5 ou l'article 8 de l'Arrangement.

2. — Les annexes d'une valeur à recouvrer doivent y être attachées.

II.

1. — Il est interdit de consigner, sur le borderau de recouvrement, d'autres annotations que celles que comporte la contexture de cette formule, ou de joindre aux valeurs à recouvrer des lettres ou des notes pouvant tenir lieu de correspondance entre le créancier et le débiteur. Le cas échéant, il n'est pas tenu compte des annotations illicites consignées sur le borderau de recouvrement; quant aux lettres ou notes séparées, elles sont renvoyés sans frais au déposant, par l'intermédiaire du bureau d'origine, avec une fiche indiquant le motif du renvoi, par exemple par les mots: *Transmission interdite.*

Ne tombent pas sous le coup de cette interdiction les pièces justificatives (connaissements, comptes de retour, actes

pelafgift i Udgangslandet, hvis den er underkastet saadan Afgift; 11 Novbr.

c. Være opført paa en Fortegnelse overensstemmende med det nærværende Reglement vedføiede Schema A;

d. Være tilligemed Inkassations-Fortegnelsen adresseret til Bestemmelsesstedets Postanstalt, indlagt i en Konvolut, som er overensstemmende eller analog med vedføiede Schema B og forsynet med Frimærker, repræsenterende den i Overenskomstens Art. 5 eller 8 bestemte Afgift.

2. — Bilag til en Fordring, der skal inkasseres, maa vedhæftes denne.

II.

Det er forbudt at paaføre Inkassations-Fortegnelsen andre Bemærkninger end dem, som Formularens Tekst medfører, og at vedlægge de til Inkassation bestemte Fordringer Breve eller Notitser, der kan tjene som Korrespondance mellem Fordringshaveren og Debitor. Der tages i Tilfælde intet Hensyn til ulovlige Bemærkninger, som er paaførte Inkassations-Fortegnelsen; hvad angaar særskilte Breve eller Notitser, saa tilbagesendes de uden Udgifter Afsenderen gjennem Udgangspostanstalten med en Paategning, der angiver Grunden til Tilbagesendelsen, for Eksempel Ordene: Forsendelse forbudt.

Dette Forbud rammer ikke Legitimations-Dokumenter (Konnossementer, Rikambioveksler, Protestdokumenter o. s. v.), der ikke skal

11 Novbr.

de protêt, etc.) qui ne doivent être remis au débiteur qu'en cas de paiement de la valeur qu'elles accompagnent.

2. — Il n'est pas permis de réunir dans un même envoi des valeurs à différents jours d'échéance.

III.

1. — L'enveloppe contenant les valeurs à recouvrer, avec le borderau de recouvrement, est fermée par l'expéditeur et déposée au guichet; elle doit porter le nom et l'adresse exacte de l'expéditeur et être soumise à la formalité de la recommandation.

2. — Si l'enveloppe a été trouvée à la boîte dûment affranchie, elle est traitée comme si elle avait été déposée au guichet. En cas de non affranchissement ou d'affranchissement insuffisant, il n'est pas donné cours à l'envoi.

IV.

1. — Le préposé du bureau de destination fait l'ouverture du pli recommandé et vérifie le nombre des pièces jointes au borderau de recouvrement, ainsi que leur montant. Le résultat de la vérification est constaté sur le borderau de recouvrement et certifiée par la signature du préposé.

2. — Lorsque le nombre des pièces annoncé par le borderau n'est pas trouvé dans l'enveloppe, le préposé informe immédiatement du fait le bureau expéditeur, chargé d'en aviser le déposant; il procède néanmoins à la délivrance à l'adresse indiquée, sauf à dresser procès-verbal de la différence constatée.

udleveres Skyldneren, medmindre den Fordring, hvortil de hører, indfries.

2. — Det er ikke tilladt at indlægge i en og samme Forsendelse Fordringer, der forfalder paa forskjellige Dage.

III.

1. — Den Konvolut, som indeholder de til Inkassation bestemte Fordringer med Inkassations-Fortegnelsen, tillukkes af Afsenderen og indleveres paa Postanstalten; den maa være forsynet med Afsenderens Navn og nøiagtige Adresse og maa rekommanderes.

2. — Hvis Konvolutten findes i en Postkasse tilstrækkelig frankeret, behandles den, som om den havde været indleveret paa Postanstalten. Er den helt ubetalt eller utilstrækkelig betalt, befordres den ikke.

IV.

1. — Bestyreren af Bestemmelses-Postanstalten aabner det rekommanderede Omslag og kontrollerer Antallet af de Inkassations-Fortegnelsen vedlagte Dokumenter saavelsom disses Beløb. Resultatet af Kontrolleringen konstateres paa Inkassations-Fortegnelsen og bekræftes ved Bestyrerens Underskrift.

2. — Naar det Antal Dokumenter, som angives paa Fortegnelsen, ikke findes i Konvolutten, underretter Bestyreren straks Udgangs-Postanstalten herom med Anmodning om at meddele Afsenderen det; han skrider ikke de-

moins au recouvrement des valeurs reconnues régulières, après avoir constaté le manquant en regard de l'inscription.

V.

Les valeurs insérées dans une enveloppe trouvée à la boîte (article III, § 2 ci-dessus) sont mises en recouvrement, alors même que le nom et l'adresse de l'envoyeur ne seraient pas indiqués, soit sur l'enveloppe, soit sur le borderau de recouvrement, soit sur les valeurs elles-mêmes. Mais, dans ce cas, le préposé, une fois le recouvrement opéré, s'il n'a pas pu recueillir, auprès du débiteur, les renseignements qui lui font défaut, prévient du fait l'Administration à laquelle il appartient. Celle-ci demande à l'Administration du pays d'origine le nom et l'adresse de l'envoyeur.

VI.

Les valeurs sont présentées aux débiteurs le plutôt possible, et, s'il y a lieu, le jour de l'échéance.

VII.

1. — Les titres non payés à première présentation sont rapportés au bureau de poste chargé du recouvrement et laissés pendant un délai de 7 jours à la disposition des débiteurs, qui peuvent encore venir se libérer. Il sont prévenus de ce fait par le fac-

stomindre til Inkassation af de 11 Novbr.
Fordringer, der befindes at være iorden, efter at have konstateret Mangelen lige ud for vedkommende Anførsel.

V.

Fordringer, indlagte i en i Postkasse funden Konvolut (Art. III § 2 ovenfor), inkasseres, selv om Affenderens Navn og Adresse ikke maatte være angivet hverken paa Konvolutten eller paa Inkassations-Fortegnelsen eller paa Fordringerne selv. Men hvis Bestyreren ikke i dette Tilfælde, naar Inkassationen er skeet, hos Debitor har kunnet erholde de manglende Oplysninger, underretter han den Postbestyrelse, hvorunder han henhører, om Sagen. Denne anmoder Udgangslandets Postbestyrelse om Oplysning om Affenderens Navn og Adresse.

VI.

Fordringerne præsenteres Debitorerne snarest muligt eller, i Tilfælde, paa Forfaldsdagen.

VII.

1. — De Dokumenter, som ikke betales ved den første Præsentation, bringes tilbage til den Postanstalt, til hvilken Inkassationen er overdraget, og forbliver der i 7 Dage til Debitorernes Disposition, som da endnu kan indfinde sig for at betale. De underrettes herom af Budet eller

11 Novbr. teur ou par le bureau destinataire.

Le délai de 7 jours compte à partir du jour qui suit celui de la prémière présentation.

2. — Lorsque le déposant a demandé par une annotation sur le bordereau qu'aprés une présentation infructueuse, les titres lui soient renvoyés immédiatement ou remis à des personnes nominativement désignées à cet effet, il doit être fait droit à sa demande.

VIII.

Les sommes recouvrées, déduction faite de la rétribution prévue à l'article 7, § 1, ou, suivant le cas, à l'article 8 de l'Arrangement, des droits fiscaux, s'il y a lieu, et de la taxe ordinaire des mandats de poste, sont converties en un mandat de poste établi en conformité du Règlement d'exécution de l'Arrangement concernant le service des mandats de poste et portant en tête le mot *Recouvrement*. La taxe du mandat précité est toujours calculée sur le total de la somme encaissée.

IX.

1. — La réexpédition, dans l'intérieur du pays de destination, des valeurs à recouvrer, par suite de changement de résidence des destinataires, est effectuée sans frais.

2. — Si la réexpédition comprend toutes les valeurs à recouvrer formant un même envoi, le bureau de la nou-

Bestemmelses-Postanstalten.

Denne Frist af 7 Dage regnes fra Dagen efter den Dag, paa hvilken den første Præsentation har fundet Sted.

2. — Naar Afsenderen ved en Anmærkning paa Inkassationsfortegnelsen har anmodet om, at Dokumenterne efter en frugtesløs Præsentation straks tilbagesendes ham eller udleveres til bestemte, opgivne Personer, skal man imødekomme saadan Anmodning.

VIII.

De inkasserede Beløb med Fradrag af den Godtgjørelse, som er bestemt i Overenskomstens Art. 7, § 1, eller, i Tilfælde, Art. 8, af eventuelle fiskale Afgifter og af den sædvanlige Takst for Postanvisninger, omsættes i en Postanvisning, som udfærdiges i Henhold til Ekspeditionsreglementet til Overenskomsten om Udveksling af Postanvisninger, og som bærer overst Paaskriften Recouvrement. Taksten for nævnte Anvisning beregnes altid efter det inkasserede Totalbeløb.

IX.

1. — Fordringer, som skal inkasseres, omekspederes inden Adresselandet uden Omkostninger, naar Adressaten har forandret Bopæl.

2. — Naar Omekspeditionen omfatter alle i en og samme Forsendelse indeholdte Fordringer til Inkassation, gaar Postanstalten

velle résidence procède comme si les valeurs lui avaient été primitivement adressées. Il est fait mention de la réexpédition sur le bordereau spécial (voir article XI) de la manière suivante: „Réexpédié par le bureau N. N.“

3. — Par contre, s'il s'agit d'un envoi contenant plusieurs valeurs recouvrables sur des débiteurs différents, dont une ou plusieurs pièces seulement sont réexpédiées par suite du changement de résidence d'un débiteur, le bureau de la nouvelle résidence doit, si faire se peut, envoyer d'office, par mandat de poste, la somme encaissée ou à défaut, les valeurs impayées, au bureau auquel le borderau (article I) a été adressé; ce dernier bureau reste seul chargé de la liquidation des comptes avec l'expéditeur.

X.

Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées pour un motif quelconque sont renvoyées au déposant dans la forme prévue par l'article XI ci-après.

Il est fait mention de la cause du non-recouvrement, sans autre constatation, soit sur une fiche jointe aux titres, soit sur le verso du bordereau spécial (C) mentionné à l'article XI.

Les bureaux se conforment, à cet égard, aux dispositions

paa det nye Sted frem paa samme Maade, som om Fordringerne oprindelig havde været adresserede til den. Omekspeditionen anmærkes i det særskilte Opgjør (se Art. XI) paa følgende Maade: „Omekspederet af N. N. Postkontor“ 11 Novbr.

3. — Forsaavidt derimod angaar en Forsendelse, der indeholder flere Fordringer til Inkassation hos forskjellige Debitorer, og kun en eller flere af Fordringerne omekspederes som Følge af, at en Debitor har forandret Bopæl, skal Postanstalten paa det nye Bestemmelsessted, hvis det lader sig gjøre, fremsende den inkasserede Sum — som Tjenestesag og i Postanvisning — eller i Mangel heraf de ikke indfriede Fordringer til den Postanstalt, hvortil Inkassationsfortegnelsen (Art. I) er bleven adresseret; sidstnævnte Postanstalt skal alene sørge for Regningernes Opgjør med Affenderen.

X.

Fordringer, der af en eller anden Grund ikke har kunnet inkasseres, tilbagesendes Affenderen paa den i nedenstaaende Art. XI foreskrevne Maade.

Grunden til, at Fordringerne ikke er inkasserede, angives uden yderligere Bemærkning enten paa en Dokumenterne vedhæftet Sedel eller paa Bagsiden af det i Art. XI omhandlede særskilte Opgjør (C).

Postanstalterne retter sig i saa Henseende efter Bestemmelserne i

11 Novbr.

du § 4 de l'article XXII du Règlement de détail et d'ordre pour l'exécution de la Convention principale.

XI.

1. — Les valeurs impayées, ainsi que les mandats émis pour les valeurs encaissées, doivent être accompagnées d'un bordereau spécial (modèle C) et adressées au bureau de dépôt, recommandées d'office, sous une enveloppe conforme ou analogue au modèle D annexé au présent Règlement. Dans le cas où l'envoi ne contient pas de valeur impayée, la recommandation d'office n'est pas nécessaire, et il y a lieu de biffer sur l'enveloppe (modèle D) les mots superflus. Dans les relations qui comportent, pour le service des mandats, l'intervention de bureaux d'échange, les envois prévus au présent paragraphe se font également par l'intermédiaire de ces bureaux.

2. — Le bordereau mentionné au § 1 précédent doit contenir:

a) l'empreinte du timbre à date du bureau chargé du recouvrement;

b) le nom et l'adresse du déposant, la date du dépôt et le montant des valeurs déposées;

c) le montant du mandat;

d) le montant détaillé des frais;

e) le montant des valeurs recouvrées;

f) le nombre et le montant des valeurs non recouvrées.

Art. XXII, § 4 i Ekspeditionsreglementet til Hovedkonventionen.

XI.

1. — Fordringer, som ikke indfries, ligesom de Postanvisninger, som udfærdiges for indfriede Fordringer, skal ledsages af et specielt Opgjør (Schema C) og adresseres til Indleverings-Postanstalten under Rekommandation i en Konvolut overensstemmende eller analog med det nærværende Reglement vedføiede Schema D. I det Tilfælde, at Forsendelsen ikke indeholder uindfriede Fordringer, er Rekommandation unødvendig og de overflødige Ord paa Konvolutten (Schema D) kan da udstryges. I de Forbindelser, hvori for Anvisnings-Tjenesten kræves Udvekslingskontorernes Mellemkomst, sker de i nærværende Paragraf foreskrevne Forsendelser ligeledes gjennem disse Kontorer.

2. — Det Opgjør, som omtales i foregaaende § 1, skal indeholde:

a. Aftryk af den Postanstalts Datostempel, til hvilken Inkassationen er overdragen;

b. Afsenderens Navn og Adresse, Afsendelsesdatoen og de afsendte Fordringers Beløb;

c. Anvisningens Beløb;

d. Detailleret Opgave over Omkostningerne;

e. De inkasserede Fordringers Beløb;

f. De ikke inkasserede Fordringers Antal og Beløb.

3. — Le total du mandat et des frais doit égaler le montant des valeurs recouvrées.

4. — La réunion des sommes recouvrées et non recouvrées doit former le montant exact des valeurs originairement déposées.

5. — Les indications inutiles du bordereau sont barrées.

6. — Les bordereaux de liquidation manquants ou irréguliers sont réclamés ou renvoyés directement de bureau à bureau.

XII.

1. — Les Administrations des pays contractants se communiquent réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international et trois mois au moins avant la mise à exécution de l'Arrangement, un extrait des dispositions de leurs lois ou règlements intérieurs applicables au service des recouvrements.

2. — Toute modification ultérieure devra être notifiée sans retard de la même manière.

XIII.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute Administration des postes d'un pays contractant a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant les dispositions du présent Règlement.

2. — Toute proposition est

3. — Summen af Anvisningen og Omkostningerne skal svare til de inkasserede Fordringers Beløb. 11 Novbr.

4. — De inkasserede og de ikke inkasserede Beløb skal tilsammen udgjøre de oprindelig affendte Fordringers noiagtige Beløb.

5. — De overflødige Angivelser paa Opgjøret udstryges.

6. — I Tilfælde af, at Opgjøret mangler eller ikke er i Orden, skal man henholdsvis bede sig det tilsendt eller tilbageføre det direkte fra det ene Kontor til det andet.

XII.

1. — De kontraherende Landes Poststyrelser meddeler hverandre gjensidig gjennem det internationale Bureau og mindst 3 Maaneder, førend Overenskomsten træder i Kraft, et Uddrag af de Bestemmelser i sine indenrigske Love og Reglementer, som kommer til Anvendelse paa Tjeneften med Inkassation.

2. — Enhver senere Forandring skal uden Ophold notificeres paa samme Maade.

XIII.

1. — I det Mellemrum, som forløber mellem Sammenkomsterne, kan enhver Poststyrelse i et af de kontraherende Lande gjennem det internationale Bureau tilstille de øvrige deltagende Poststyrelser Forslag vedkommende nærværende Reglements Bestemmelser.

2. — Hvert Forslag bliver at

11 Novbr. soumise au procédé déterminé par l'article XXXIX du Règlement d'exécution de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles ou de la modification des dispositions du présent article et des articles I, II, III, VI, VIII, IX, X et XIV du présent Règlement;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles V, VII et XI;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles ou de l'interprétation des diverses dispositions du présent Règlement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées par une notification du Bureau international à toutes les Administrations participantes.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois, au moins après sa notification.

XIV.

1. — Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement.

2. — Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un

behandle paa den i Art. XXXIX i Ekspeditionsreglementet til Hovedkonventionen angivne Maade.

3. — For at blive gyldige maa disse Forslag opnaa:

a. Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler eller Forandring i Bestemmelserne i nærværende Artikel og i Artiklerne I, II, III, VI, VIII, IX, X og XIV af nærværende Reglement;

b. To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring i Artiklerne V, VII og XI;

c. Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Forandring i de andre Artikler eller Fortolkning af de forskjellige Bestemmelser i nærværende Reglement med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Art. 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes gjennem en Kundgjørelse fra det internationale Bureau til alle deltagende Poststyrelser.

5. — Enhver vedtagen Forandring eller Bestemmelse kommer til Udførelse først efter et Forløb af mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse.

XIV.

1. — Nærværende Reglement gjælder fra samme Dag, som Overenskomsten træder i Kraft.

2. — Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, medmindre det fornyes efter fæl-

commun accord, entre les parties intéressées.

Fait à Vienne, le 4 juillet 1891.

(Underskrifter).

Convention

concernant

l'échange des Colis Postaux

conclue entre

l'Allemagne, la République Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la République de Colombie, la République de Costa-Rica, le Danemark et les Colonies Danoises, l'Égypte, l'Espagne, la France et les Colonies Françaises, la Grèce, l'Italie, la République de Libéria, le Luxembourg, le Monténégro, la Norvège, le Paraguay, les Pays-Bas et les Colonies Néerlandaises, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, le Salvador, la Serbie, le Royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Régence de Tunis, la Turquie, l'Uruguay et les Etats-Unis de Vénézuéla.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérées, vu l'article 19 de la Convention principale, ont d'un commun accord et sous réserve de ratifications mellem de interesserede Parter.

Wien, den 4 Juli 1891. 11 Novbr.

(Underskrifter).

(Overſættelſe).

Overenskomſt

angaaende

Udveksling af Poſtpakker

affluttet mellem

Tyſkland, den Argentinſke Republik, Østerrige-Ungarn, Belgien, Braſilien, Bulgarien, Chili, Republiken Columbia, Republiken Coſta-Rica, Danmark og de Danſke Kolonier, Ægypten, Spanien, Frankrig og de Franſke Kolonier, Grækenland, Italien, Republiken Liberia, Luxemburg, Montenegro, Norge, Paraguay, Nederlandene og de Nederlandſke Kolonier, Portugal og de Portugiſiſke Kolonier, Rumænien, Salvador, Serbien, Kongeriget Siam, Sverige, Schweiz, Regentſkabet Tunis, Tyrkiet, Uraguay og Venezuelas Forenede Stater.

Undertegnede Befuldmægtigede for Regjeringerne i ovennævnte Lande har i Kraft af Hovedkonventionens Artikel 19 efter fælles Overenskomſt og under Forbehold af Ratifikation vedtaget

11 Novbr. fication, arrêté la Convention suivante:

Article 1.

1. — Il peut être expédié, sous la dénomination de colis postaux, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des colis avec ou sans valeur déclarée jusqu'à concurrence de 5 kilogrammes. Ces colis peuvent être grevés de remboursement.

Par exception, il est loisible à chaque pays:

a) de limiter à 3 kilogrammes le poids des colis à admettre dans son service;

b) de ne pas se charger des colis avec déclaration de valeur, des colis grevés de remboursement, ni des colis encombrants.

Chaque pays fixe, en ce qui le concerne, la limite supérieure de la déclaration de valeur et du remboursement, laquelle ne peut, en aucun cas, descendre au-dessous de 500 francs.

Dans les relations entre deux ou plusieurs pays qui ont adopté des maxima différents, c'est la limite la plus basse qui doit être réciproquement observée.

2. — Le Règlement d'exécution détermine les autres conditions auxquelles les colis sont admis au transport, et définit notamment les colis qui doivent être considérés comme encombrants.

Article 2.

1. — La liberté du transit

følgende Konvention.

Artikel 1.

1. — Pakker med eller uden angiven Værdi af Vægt indtil 5 Kilogram kan under Benævnelsen Postpakker (Colis postaux) befordres mellem ovennævnte Lande indbyrdes. Paa disse Pakker kan hæftes Postopkrævning.

Dog har ethvert Land Adgang til:

a. at indskrænke Vægten paa Pakker, der modtages af dets Postvæsen, til 3 Kilogram;

b. ikke at paatage sig Befordring af Pakker med angiven Værdi, Pakker paaheftede Postopkrævning eller Spærregods-Pakker.

Hvert Land bestemmer for sit Vedkommende Maksimums-Grændsen for Værdi-Angivelse og Postopkrævning, hvilken Grænse dog i intet Tilfælde maa være lavere end 500 Franc.

I indbyrdes Forbindelse mellem to eller flere Lande, som har antaget forskjellige Maksima, er det den laveste Grændse, som gjensidig skal gjælde.

2. — Ekspeditions-Reglementet bestemmer de øvrige Betingelser, hvorpaa Pakkerne modtages til Befordring, og betegner nærmere de Pakker, der skal betragtes som Spærregods.

Artikel 2.

1. — Adgang til Transit til-

est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent au transport est engagée dans les limites déterminées par l'article 13 ci-après.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Offices intéressées, la transmission des colis postaux échangés entre pays non limitrophes s'opère à découvert.

Article 3.

1. — L'Administration du pays d'origine est redevable, envers chacune des Administrations participant au trancit territorial, d'un droit de 50 centimes par colis.

2. — En outre, s'il y a un ou plusieurs transports maritimes, l'Administration du pays d'origine doit à chacun des Offices dont les services participent au transport maritime un droit dont le taux est fixé, par colis, savoir:

A 25 centimes, pour tout parcours n'excédant pas 500 milles marins;

à 50 centimes, pour tout parcours supérieur à 500 milles marins, mais n'excédant pas 1000 milles marins;

à 1 franc, pour tout parcours supérieur à 1000 milles marins, mais n'excédant pas 3000 milles marins;

à 2 francs, pour tout parcours supérieur à 3000 milles marins, mais n'excédant pas 6000 milles marins;

à 3 francs pour tout parstaaes over hvert af de i Konventionen deltagende Landes Territorium, og skal de Landes Postvæsener, der deltager i Pakkernes Befordring, være ansvarlige inden de nedenfor i Artikel 13 betegnede Grændser. 11 Novbr.

2. — Hvis ikke anden Overenskomst træffes mellem vedkommende Landes Poststyrelser, skal Forsendelsen af Postpakker, der udveksles mellem ikke tilgrændsende Lande, foregaa stykkevis (à découvert).

Artikel 3.

1. — Poststyrelsen i Udgangslandet har til hver af de Poststyrelser, der deltager i Landtransiten, at svare et Gebyr af 50 Centimer for hver Pakke.

2. — Derhos skal, forsaavidt der forekommer en eller flere Søtransporter, Udgangslandets Poststyrelse til hvert af de Landes Postvæsener, der deltager i saadan Transport, for hver Pakke svare et Gebyr, der fastsættes til:

25 Centimer, naar Rutens Længde ikke overstiger 500 Sømil;

50 Centimer, naar Rutens Længde er over 500 Sømil, men ikke over 1000 Sømil;

1 Franc, naar Rutens Længde er over 1000 Sømil, men ikke over 3000 Sømil;

2 Franc, naar Rutens Længde er over 3000 Sømil, men ikke over 6000 Sømil;

3 Franc, naar Rutens Længde

11 Novbr. cours supérieur à 6000 milles marins.

Ces parcours sont calculés, le cas échéant, d'après la distance moyenne entre les ports respectifs des deux pays correspondants.

3. — Pour les colis encombrants, les bonifications fixées par les paragraphes 1 et 2 précédents sont augmentées de 50 p. %.

4. — Indépendamment de ces frais de transit, l'Administration du pays d'origine est redevable à titre de droit d'assurance pour les colis avec valeur déclarée, envers chacune des Administrations participant au transit territorial ou maritime avec responsabilité, d'un droit proportionnel égal à celui perçu pour les lettres avec valeur déclarée.

Article 4.

L'affranchissement des colis postaux est obligatoire.

Article 5.

1. — La taxe des colis postaux se compose d'un droit comprenant, pour chaque colis, autant de fois 50 centimes, ou l'équivalent dans la monnaie respective de chaque pays, qu'il y a d'Offices participant au transport territorial, avec addition, s'il y a lieu, du droit maritime prévu par le § 2 de l'article 3 précédent et des taxes et droits mentionnés dans les paragraphes ci-après. Les équivalents sont fixés par le Règlement d'exécution.

overstiger 6000 Somil.

Ruternes Længde beregnes, i Tilfælde, efter Middelafstanden mellem de respektive Havne i de tvende korresponderende Lande.

3. — For Spærregods-Pakker forøges den i §§ 1 og 2 fastsatte Godtgjørelse med 50 pCt.

4. — Foruden disse Transitomkostninger har Udgangslandets Poststyrelse som Assurancegebyr for Pakker med angiven Værdi at tilsvare hver af de Poststyrelser, som under Ansvarlighed deltager i Transitbefordringen tillands eller tilvands, et Gebyr af samme Størrelse som det, der opkræves for Breve med angiven Værdi.

Artikel 4.

Postpakker maa frankeres.

Artikel 5.

1. — Portoen for Postpakker udgjør for hver Pakke saa mange Gange 50 Centimer eller det tilsvarende Beløb i hvert af de forskjellige Landes Mynt, som der er Postvæsener, der deltager i Landbefordringen, med Tillæg — i Tilfælde — af det i § 2 i foranstaaende Artikel 3 fastsatte Gebyr for Forsendelse tilsøs og de i efterfølgende §§ omhandlede Portobeløb og Gebyrer. Pengeækvivalenterne fastsættes i Ekspeditionsreglementet.

2. — Les colis encombrants sont soumis à une taxe additionnelle de 50 pr. % qui est arrondie, s'il y a lieu, par 5 centimes.

3. — Pour les colis avec valeur déclarée, il est ajouté un droit d'assurance égal à celui qui est perçu pour les lettres avec valeur déclarée.

4. — Il est perçu, sur l'expéditeur d'un colis grevé de remboursement, une taxe spéciale qui ne peut pas dépasser 20 centimes par fraction indivisible de 20 francs du montant du remboursement.

L'Office d'origine bonifie à l'Office de destination un demi pour cent du montant de chaque remboursement, en forçant les fractions de demi-décime (5 centimes) au demi-décime entier. La quote-part de l'Office destinataire ne doit jamais être inférieure à 10 centimes par remboursement.

5. — Comme mesure de transition, chacun des pays contractants a la faculté d'appliquer aux colis postaux provenant ou à destination de ses bureaux une surtaxe de 25 centimes par colis.

Exceptionnellement, cette surtaxe peut être élevée à 75 centimes au maximum pour la République Argentine, le Brésil, le Chili, la Colombie, les Colonies néerlandaises, le Paraguay, la Perse, Salvador, Siam, la Suède, la Turquie d'Asie, l'Uruguay et le Vénézuéla.

6. — Le transport entre la France continentale, d'une part,

2. — For Spærregods-Pakker erlægges en Tillægsporto af 50 pCt., der i Tilfælde afrundes til et med 5 Centimer deleligt Tal. 11 Novbr.

3. — For Pakker med angiven Værdi tillægges et Assurancegebyr ligt det, som opkræves for Breve med angiven Værdi.

4. — Der opkræves hos Afsenderen af en Pakke, hvorpaa hefter Postopkrævning, et særskilt Gebyr, der ikke kan overstige 20 Centimer for hver 20 Franc eller Del deraf af Opkrævningsbeløbet.

Udgangslandets Postvæsen godtgjør Adresselandets Postvæsen en halv Procent af hvert Postopkrævningsbeløb; Dele af 5 Centimer forhøies til 5 Centimer. Det modtagende Postvæsens Andel skal aldrig være lavere end 10 Centimer for hver Postopkrævning.

5. — Som Overgangs-Foranstaltning har hvert af de kontraherende Lande Adgang til for Postpakker, der udgaar fra eller er bestemte til dets Postanstalter, at opkræve en Tillægsporto af 25 Centimer for hver Pakke.

Undtagelsesvis kan denne Tillægsporto forhøies til høist 75 Centimer for den Argentinske Republik, Brasilien, Chili, Columbia, de Nederlandske Kolonier, Paraguay, Persien, Salvador, Siam, Sverige, Asiatisk Tyrki, Uruguay og Venezuela.

6. — For Transport mellem Frankrige (Kontinentet) paa den

11 Novbr. l'Algérie et la Corse, de l'autre, donne également lieu à une surtaxe de 25 centimes par colis.

7. — L'envoyeur d'un colis postal peut obtenir un avis de réception de cet objet, en payant d'avance un droit fixe de 25 centimes au maximum. Ce droit est acquis en entier à l'Adminisiration du pays d'origine.

Article 6.

L'Office expéditeur bonifie pour chaque colis:

a) à l'Office destinataire, 50 centimes, avec addition si'l y a lieu, des surtaxes prévues aux paragraphes 2, 5 et 6 de l'article 5 précédent, de la quote-part du droit de remboursement fixée au paragraphe 4 de cet article, et d'un droit de 5 centimes pour chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs de valeur déclarée;

b) éventuellement, à chaque Office intermédiaire, les droits fixés par l'article 3.

Article 7.

Il est loisible au pays de destination de percevoir, pour le factage et pour l'accomplissement des formalités en douane, un droit dont le montant total ne peut pas excéder 25 centimes par colis. Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés cette taxe est perçue du destinataire au

ene Side og Algerien samt Korsika paa den anden er der ligeledes Adgang til at fastsætte en Tillægsporto af 25 Centimer pr. Pakke.

7. — Afsenderen af en Postpakke kan erholde Adressatens Erkjendelse for dens Modtagelse ved at forudbetale et fast Gebyr af 25 Centimer som Maksimum. Dette Gebyr tilfalder udelt det afsendende Lands Postvæsen.

Artikel 6.

Udgangslandets Postvæsen tilsvarer for hver Pakke:

a. til Postvæsenet paa Bestemmelsesstedet 50 Centimer med Tillæg, i Tilfælde, af de under §§ 2, 5 og 6 i foranstaaende Artikel 5 fastsatte Tillægstakster, af den i § 4 i nævnte Artikel fastsatte Andel af Postopkrævningsgebyret og et Gebyr af 5 Centimer for hver 300 Franc eller Del af 300 Franc af den angivne Værdi;

b. i forekommende Tilfælde, til hvert mellemliggende Lands Postvæsen de i Artikel 3 fastsatte Gebyrer.

Artikel 7.

Det Land, hvortil Pakkerne er bestemte, har Ret til for Ombæring og for Besørgelse af Toldklarering at opkræve et Gebyr, der i det hele ikke maa overstige 25 Centimer for hver Pakke. Medmindre anden Overenskomst træffes mellem vedkommende Poststyrelser, skal dette Gebyr opkræves af Adressaten ved Pakkens

moment de la livraison du colis.

Article 8.

1. — Les colis sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial immédiatement après leur arrivée, dans les pays de l'Union dont les Administrations conviennent de se charger de ce service dans leurs relations réciproques.

Ces envois, qui sont qualifiés „exprès", sont soumis à une taxe spéciale; cette taxe est fixée à 50 centimes et doit être entièrement acquittée d'avance par l'expéditeur, en sus du port ordinaire, que le colis puisse, ou non, être remis au destinataire ou seulement signalé par exprès dans le pays de destination. Elle fait partie des bonifications dévolues à ce pays.

2. — Lorsque le colis est destiné à une localité dépourvue de bureau de poste, l'Office destinataire peut percevoir, pour la remise du colis ou pour l'avis invitant le destinataire à venir le retirer, une taxe supplémentaire pouvant s'élever jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans son service intérieur, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit cette taxe supplémentaire.

3. — La remise ou l'envoi d'un avis d'invitation au destinataire n'est essayé qu'une

Udleverelse. 11 Novbr.

Artikel 8.

1. — Paa Begjæring af Afsenderen afleveres Pakker i de Lande i Postforeningen, hvis Poststyrelser indgaar paa at overtage denne Tjeneste i sine gjensidige Forbindelser, i Adressatens Bopæl ved særskilt Bud straks efter deres Ankomst.

For disse Forsendelser, der benævnes „Ekspres", erlægges et særskilt Gebyr; dette Gebyr bestemmes til 50 Centimer og skal erlægges helt ud og paa Forhaand af Afsenderen som Tillæg til den almindelige Porto — hvadenten det er Pakken selv eller kun en Meldeseddel om dens Ankomst, der i Bestemmelseslandet udbringes pr. Ekspres til Adressaten. Dette Gebyr tilfalder sidstnævnte Land.

2. — Naar Pakken er bestemt til et Sted, hvor der ikke er nogen Postanstalt, kan det modtagende Postvæsen for Aflevering af Pakken eller for at tilstille Adressaten en Opfordring om at afhente den opkræve en Tillægstakst, der ikke maa overskride det for Ekspresbesørgelse af indenrigske Pakker fastsatte Gebyr med Fradrag af det af Afsenderen erlagte Gebyr eller dettes tilsvarende Beløb i det Lands Myntsort, der opkræver denne Tillægstakst.

3. — Aflevering af Pakken eller Afsendelse af en Meldeseddel forsøges kun én Gang. Efter

11 Novbr. seule fois. Après un essay infructueux, le colis cesse d'être considéré comme exprès et sa remise s'effectue dans les conditions requises pour les colis ordinaires.

4. — Si un colis de l'espèce est, par suite de changement de domicile du destinataire, réexpédié à un autre pays sans que la remise par exprès ait été tentée, la taxe fixe payée par l'expéditeur est bonifiée au nouveau pays de destination, si celui-ci a consenti à se charger de la remise par exprès; dans le cas contraire, cette taxe reste acquise à l'Office du pays de la première destination, de même qu'en ce qui concerne les colis tombés en rebut.

Article 9.

1. — Les colis auxquels s'applique la présente Convention ne peuvent être frappés d'aucun droit postal autre que ceux prévus par les articles 3, 5 et 7 précédents et par l'article 11 ci-après.

2. — Les droits de douane doivent être acquités par les destinataires des colis. Toutefois, dans les relations entre Offices qui se sont mis d'accord à cet égard, les expéditeurs peuvent prendre à leur charge les droits dont il s'agit, moyennant déclaration préalable au bureau de départ. Dans ce cas, ils doivent payer successivement, sur la demande qu'en fera le bureau de destination, les sommes indiquées par ce dernier.

et frugtesløst Forsøg bliver Pakken ikke længere at betragte som Eksprespakke, og dens Udlevering foregaar paa den for almindelige Pakker foreskrevne Maade.

4. — Naar en saadan Pakke som Følge af, at Adressaten har forandret Bopæl, omekspederes til et andet Land, uden at Ekspresbesørgelse er bleven forsøgt, skal det af Afsenderen erlagte faste Gebyr godtgjøres det nye Bestemmelsesland, hvis dette deltager i Udvekslingen af Eksprespakker; i modsat Fald tilfalder dette Gebyr Postvæsenet i det første Bestemmelsesland, hvilket ogsaa er Tilfældet, naar Pakkerne er ubesørgelige.

Artikel 9.

1. — De Pakker, paa hvilke nærværende Konvention kommer til Anvendelse, maa ikke belastes med andre Postafgifter end de i de foregaaende Artikler 3, 5 og 7 og i nedenstaaende Artikel 11 fastsatte.

2. — Toldafgifterne skal erlægges af Adressaterne. Dog kan Afsenderne i Forbindelsen mellem de Postvæsener, der er kommet overens herom, overtage at udrede de heromhandlede Afgifter ved paa Forhaand at afgive Erklæring desangaaende til det afsendende Kontor. I saa Fald skal de paa Begjæring af Bestemmelsesstedets Postanstalt efterskudsvis betale de af denne opgivne Summer.

11 Novbr.

Article 10.

1. — L'expéditeur d'un colis postal peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances par l'article 9 de la Convention principale avec cette addition que, si l'expéditeur demande le renvoi ou la réexpédition d'un colis, il est tenu à garantir d'avance le paiement du port dû pour la nouvelle transmission.

2. — Chaque Administration est autorisée à restreindre le droit de modification d'adresse aux colis dont la déclaration de valeur ne dépasse pas 500 francs.

Artikel 10.

1. — Afsenderen af en Postpakke kan erholde den tilbageleveret af Postvæsenet eller lade dens Adresse forandre paa de samme Betingelser og med de samme Forbehold som bestemt for almindelige Postsager i Hovedkonventionens Artikel 9, dog saaledes, at Afsenderen, hvis han fordrer Pakken tilbagesendt eller omekspederet, er forpligtet til paa Forhaand at indestaa for, at den for den nye Befordring skyldige Porto bliver betalt.

2. — Hver Poststyrelse har Adgang til at indskrænke Retten til at forandre Adressen til Pakker, hvis angivne Værdi ikke overstiger 500 Franc.

Article 11.

1. — La réexpédition d'un pays sur un autre de colis postaux, par suite de changement de résidence des destinataires, ainsi que le renvoi des colis postaux tombés en rebut, donne lieu à la perception supplémentaire des taxes fixées par les §§ 1, 2, 3, 5 et 6 de l'article 5, à la charge des destinataires ou, le cas échéant, des expéditeurs, sans préjudice du remboursement des droits de douane ou autres frais spéciaux (frais de magasinage, frais de formalités en douane, etc.).

2. — En cas de réexpédition d'un colis grevé de remboursement, la quote-part du droit de remboursement, à bonifier par l'Office d'origine à l'Office

Artikel 11.

1. — Postpakkers Omekspedition fra det ene Land til det andet som Følge af, at Adressaten har skiftet Bopæl, saavelsom Tilbagesendelse af ubesørgelige Postpakker giver Anledning til yderligere Opkrævelse af de i §§ 1, 2, 3, 5 og 6 i Artikel 5 fastsatte Takster, til Last for Adressaterne eller i Tilfælde Afsenderne, der ogsaa kan tilpligtes at erstatte udlagte Told- eller andre særskilte Afgifter (Toldoplagsafgifter, Omkostninger ved Toldbehandlingen o. s. v.).

2. — I Tilfælde af Omekspedition af en Postopkrævningspakke skal den Andel af Postopkrævningsgebyret, der af det afsendende Postvæsen skal godtgjøres

11 Novbr. de la première destination, doit être attribuée par ledit Office à celui de la destination définitive.

Article 12.

1. — Il est interdit d'expédier par la voie de la poste des colis contenant, soit des lettres ou des notes ayant le caractère de correspondence, soit des objets dont l'admission n'est pas autorisée par les lois ou règlements de douane ou autres. Il est également interdit d'expédier des espèces monnayées des matières d'or et d'argent et d'autres objets précieux, dans les colis sans valeur déclarée à destination des pays qui admettent la déclaration de valeur. Toutefois, il est permis d'insérer dans l'envoi la facture ouverte réduite aux énonciations constitutives de la facture.

2. — Dans le cas où un colis tombant sous l'une de ces prohibitions est livré par l'une des Administrations de l'Union à une autre Administration de l'Union, celle-ci procède de la manière et dans les formes prévues par sa législation et par ses règlements intérieurs.

Article 13.

1. — Sauf le cas de force majeure, lorsqu'un colis postal a été perdu, spolié ou avarié, l'expéditeur et, à défaut ou sur la demande de celui-ci, le destinataire a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte ou de l'avarie, sans toutefois que cette indemnité puisse dépas-

Postvæsenet i det første Bestemmelsesland, af dette tilsvares Postvæsenet i det endelige Bestemmelsesland.

Artikel 12.

1. — Det er forbudt at forsende med Posten Pakker, der indeholder Breve eller Notitser, som har Karakteren af Korrespondance, eller Sager, som det ifølge Toldlove, Toldreglementer eller andre Bestemmelser er forbudt at indføre. Ligeledes er det forbudt at afsende Myntstykker, Guld- eller Sølvsager og andre Pretiosa i Pakker uden angiven Værdi, naar Forsendelserne er bestemte til Lande, som tillader Værdiangivelse. Det er dog tilladt at indlægge i Forsendelsen en aaben Faktura, naar denne ikke indeholder andre end de for en Faktura almindelige Anførsler.

2. — I Tilfælde af, at en Pakke, der falder ind under et af disse Forbud, af en Forenings-Poststyrelse overleveres til en anden, gaar denne sidste frem paa den Maade og i de Former, som er foreskrevet i dens indenrigske Lovgivning eller Reglementer.

Artikel 13.

1. — Naar en Postpakke er gaaet tabt, blevet berøvet noget af sit Indhold eller beskadiget, skal, hvis dette ikke er skeet ved en uafvendelig Begivenhed (vis major), Afsenderen eller — naar denne ikke findes, eller naar han forlanger det — Adressaten have Ret til en Erstatning, svarende til den tabte Gjenstands Værdi

ser, pour les colis ordinaires, 15 francs ou 25 francs suivant que leur poids n'excède pas ou excède trois kilogrammes, et pour les colis avec valeur déclarée, le montant de cette valeur.

L'expéditeur d'un colis perdu a, en outre, droit à la restitution des frais d'expédition.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à prélever de ce chef, sur les colis avec valeur déclarée, une surtaxe dans les conditions déterminées par l'article 11, § 2 de l'Arrangement concernant l'échange des lettres et boîtes de valeur déclarée.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, spoliation ou avarie a eu lieu.

Dans le cas où l'Office responsable aurait notifié à l'Office expéditeur de ne point effectuer le paiement, il devrait rembourser à ce dernier Office les frais qui seraient la conséquence du non-paiement.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu le colis sans

eller til Beskadigelsens Størrelse; 11 Novbr.
dog kan denne Erstatning ikke overstige, for almindelige Pakker 15 Franc eller 25 Franc, eftersom deres Vægt er under eller over tre Kilogram, og for Værdipakker den angivne Værdis Beløb.

Afsenderen af en Pakke, som er gaaet tabt, har desuden Ret til Afsendelsesgebyrernes Tilbagebetaling.

2. — De Lande, der er villige til at overtage Ansvar for Tilfælde, hvor Tabet skyldes uafvendelige Begivenheder, kan for Pakker med angiven Værdi i den Anledning opkræve en Tillægstakst paa samme Vilkaar som fastsat i Artikel 11, § 2 i Overenskomsten angaaende Udvekslingen af Breve og Æsker med angiven Værdi.

3. — Forpligtelsen til at yde Erstatning paahviler den Poststyrelse, under hvilken Afsendelsesstedets Postanstalt henhører. Der forbeholdes denne Poststyrelse Regres mod den ansvarlige Poststyrelse, d. e. mod den Poststyrelse, paa hvis Omraade eller i hvis Posttjeneste Tabet, Tyveriet eller Beskadigelsen har fundet Sted.

I Tilfælde af, at det ansvarlige Postvæsen skulde have tilkjendegivet det afsendende Postvæsen, at det ikke maa udbetale Erstatningen, skal det godtgjøre det sidstnævnte Postvæsen de Omkostninger, der maatte blive en Følge af Ikke-Betalingen.

4. — Indtil det Modsatte bevises, skal Ansvaret paahvile den Poststyrelse, som efter at have modtaget Pakken uden Be-

11 Novbr.

faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

5. — Le paiement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser sans retard à l'Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du dépôt du colis à la poste; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — Si la perte ou l'avarie a eu lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, les deux Administrations en cause supportent le dommage par moitié.

8. — Les Administrations cessent d'être responsables des colis postaux dont les ayants droit ont pris livraison.

Article 14.

Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu d'un colis est interdite. En cas de déclaration frauduleuse de cette nature, l'expéditeur perd tout droit à une indemnité, sans préjudice des pour-

mærkning ikke kan godtgjøre, at den er udleveret til Adressaten, eller, i Tilfælde, at den paa almindelig Maade er overgivet den næste Poststyrelse til videre Befordring.

5. — Erstatningen skal af Udgangslandets Postvæsen udbetales snarest muligt og senest inden et Aar fra Reklamationen. Det ansvarlige Postvæsen skal ufortøvet refundere Udgangslandets Postvæsen den af dette udbetalte Erstatning.

6. — Fordring paa Erstatning maa fremsættes inden et Aar, efterat Pakken er betroet til Postvæsenets Varetægt; efter denne Frists Udløb har den Reklamerende ingen Ret til Erstatning.

7. — Har Tabet eller Beskadigelsen fundet Sted under Transporten mellem to tilgrændsende Landes Udvekslingskontorer, uden at det er muligt at bevise, paa hvilket af de tvende Territorier det er foregaaet, skal de to Landes Poststyrelser dele Tabet ligelig.

8. — Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for Postpakker, som Rettighedshaverne har ladet sig udlevere.

Artikel 14.

Enhver svigagtig Angivelse af høiere Værdi, end Pakkens Indhold har, er forbudt. I Tilfælde af saadan svigagtig Værdiangivelse taber Afsenderen enhver Ret til Erstatning og kan tillige undergives retslig Tiltale, forsaavidt Udgangslandets Lovgivning dertil

suites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

Article 15.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des colis postaux d'une manière générale ou partielle, à la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 16.

La législation intérieure de chacun des pays contractants demeure applicable en tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans la présente Convention.

Article 17.

1. — Les stipulations de la présente Convention ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des conventions spéciales, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration du service des colis postaux.

2. — Toutefois les Offices des pays participant à la présente Convention, qui entretiennent un échange de colis postaux avec des pays non contractants, admettent tous les autres Offices participants

giver Adgang. 11 Novbr.

Artikel 15.

Enhver Poststyrelse kan under særegne Omstændigheder, som er af den Art, at de berettiger en saadan Forholdsregel, midlertidig helt eller delvis indstille Udveksling af Postpakker paa Betingelse af, at der derom uopholdelig, og i fornødent Fald pr. Telegraf, gives vedkommende deri interesserede Poststyrelse eller Poststyrelser Underretning.

Artikel 16.

Hvert af de kontraherende Landes indre Lovgivning forbliver anvendelig paa alle Tilfælde, som ikke findes omhandlet i nærværende Konventions Bestemmelser.

Artikel 17.

1. — Bestemmelserne i nærværende Konvention er ikke til Hinder for, at de kontraherende Parter kan bibeholde eller afslutte specielle Konventioner eller nærmere Overenskomster, hvorved tilsigtes en Forbedring i Behandlingen af Postpakker.

2. — Dog skal de i nærværende Konvention deltagende Landes Poststyrelser, som udveksler Postpakker med ikke deltagende Lande, give alle de øvrige deltagende Poststyrelser Adgang til at benytte disse Forbindelser til Ud-

11 Novbr. à profiter de ces relations pour l'échange des colis postaux avec ces derniers pays.

Article 18.

1. — Les pays de l'Union postale universelle qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

2. — Toutefois, si le pays qui désire adhérer à la présente Convention réclame la faculté de percevoir une surtaxe supérieure à 25 centimes par colis, le Gouvernement de la Confédération suisse soumet la demande d'adhésion à tous les pays contractants. Cette demande est considérée comme admise si, dans un délai de six mois, aucune objection n'a été présentée.

Article 19.

Les Administrations des postes des pays contractants désignent les bureaux ou localités qu'elles admettent à l'échange international des colis postaux ; elles règlent le mode de transmission de ces colis et arrêtent toutes les autres mesures de détail et d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution de la présente Convention.

Article 20.

La présente Convention est soumise aux conditions de

veksling af Postpakker med sidstnævnte Lande.

Artikel 18.

1. — De den universelle Postforening tilhørende Lande, der ikke deltager i nærværende Konvention, kan paa Forlangende tiltræde denne under de Former, der i Artikel 24 i Hovedkonventionen er foreskrevne for Tilslutning til den universelle Postforening.

2. — Dog skal, hvis et Land, der ønsker at tiltræde nærværende Konvention, forlanger Ret til at oppebære en Tillægsporto overstigende 25 Centimer for hver Pakke, Forlangendet om at tiltræde Konventionen forelægges de kontraherende Lande af den Schweiziske Forbundsregjering. Saadant Forlangende anses indvilget, saafremt ingen Indvending fremkommer inden Forløbet af seks Maaneder.

Artikel 19.

De kontraherende Landes Poststyrelser opgiver de Postanstalter eller Steder, som de bemyndiger til at deltage i den internationale Udveksling af Postpakker; de fastsætter, hvorledes Befordringen af disse Pakker skal foregaa, samt udfærdiger alle øvrige Detailforskrifter, som fornødiges for at sikre Udførelsen af nærværende Konvention.

Artikel 20.

Nærværende Konvention er underkastet de samme Regler for

revision déterminées par l'article 25 de la Convention principale.

Article 21.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des colis postaux.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé au § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires ces propositions doivent réunir, savoir:

a. l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles, de la modification du présent article ou des dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 20 et 22 de la présente Convention;

b. les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la présente Convention autres que celles des articles précités et du présent article:

c. la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la présente Convention, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

Revision, som er fastsatte i Hovedkonventionens Artikel 25. 11 Novbr.

Artikel 21.

1. — I det Mellemrum, som hengaar mellem de i Hovedkonventionens Art. 25 omhandlede Sammenkomster, har hver Poststyrelse i et af de kontraherende Lande Ret til gjennem det internationale Bureau at fremsætte for de øvrige i Konventionen delagtige Poststyrelser Forslag angaaende Befordring af Postpakker.

2. — Hvert Forslag bliver at behandle paa den i Hovedkonventionens Art. 26 § 2 fastsatte Maade.

3. — For at saadanne Forslag skal blive gyldige, kræves:

a. Enstemmighed, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler, Forandring i nærværende Artikel og i Bestemmelserne i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 20 og 22 i nærværende Konvention.

b. To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring i andre Bestemmelser i nærværende Konvention end de i førnævnte og nærværende Artikel indeholdte.

c. Absolut simpel Majoritet, forsaavidt angaar Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Konvention, med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Art. 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

11 Novbr. 4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

Toute modification ou résolution n'est exécutoire que deux mois au moins après sa notification.

Article 22.

1. — La présente Convention sera mise à exécution le 1er juillet 1892.

2. — Elle aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit laissé à chaque partie contractante de se retirer de cette Convention moyennant an avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à execution de la présente Convention, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs Administrations, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par les articles 16 et 17 précédents.

4. — La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Vienne.

3. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes i de tvende førstnævnte Tilfælde gjennem en diplomatisk Deklaration, i sidstnævnte Tilfælde ved en administrativ Kundgjørelse i den i Artikel 26 i Hovedkonventionen foreskrevne Form.

Enhver vedtagen Forandring eller Bestemmelse kommer til Udførelse først efter et Forløb af mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse.

Artikel 22.

1. — Nærværende Konvention skal træde i Kraft den 1ste Juli 1892.

2. — Den skal have samme Varighed som Hovedkonventionen, men hver af de kontraherende Parter har Ret til at fratræde Konventionen efter Opsigelse med et Aars Varsel fra vedkommende Regjering til den Schweiziske Forbundsregjering.

3. — Fra den Dag, nærværende Konvention træder i Kraft, ophæves alle de mellem de forskjellige kontraherende Lande eller deres Poststyrelser tidligere indgaaede Overenskomster, forsaavidt de ikke er forenelige med nærværende Konventions Bestemmelser, dog saaledes, at de i foranstaaende Artikler 16 og 17 fastsatte Rettigheder forbliver ubeskaarne.

4. — Nærværende Konvention skal ratificeres, saasnart ske kan. Ratifikationerne skal udveksles i Wien.

En foi de quoi les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention à Vienne le quatre juillet mil huit cent quatre-vingt-onze.

(Underskrifter).

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for ovennævnte Lande undertegnet nærværende Konvention i Wien, den fjerde Juli atten Hundrede en og niti. 11 Novbr.

(Underskrifter).

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue à la date de ce jour, relativement à l'échange des colis postaux, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Tout pays où la poste ne se charge pas actuellement du transport des petits colis et qui adhère à la Convention susmentionnée, aura la faculté d'en faire exécuter les clauses par les entreprises de chemins de fer et de navigation. Il pourra en même temps limiter ce service aux colis provenant ou à destination de localités desservies par ces entreprises.

L'Administration postale de ce pays devra s'entendre avec les entreprises de chemins de fer et de navigation pour assurer la complète exécution, par ces dernières, de toutes les clauses de la Convention, spécialement pour organiser le service d'échange à la frontière.

Elle leur servira d'intermédiaire pour toutes leurs relations avec les Administrations postales des autres pays con-

(Oversættelse).

Slutningsprotokol.

I Begreb med at undertegne den D. D. afsluttede Konvention angaaende Udveksling af Postpakker, er undertegnede Befuldmægtigede komne overens om følgende:

Hvert Land, hvor Postvæsenet fortiden ikke besørger Befordring af mindre Pakker, og som tager Del i ovennævnte Konvention, skal have Adgang til at lade dens Bestemmelser udføre ved Jernbane- og Dampskibsselskaber. Det vil tillige kunne indskrænke denne Udveksling til Pakker, der kommer fra eller er bestemte til Steder, der ligger i disse Selskabers Ruter.

Poststyrelsen i vedkommende Land skal træffe den nødvendige Overenskomst med Jernbane- og Dampskibsselskaberne for at sikre en fuldstændig Udførelse fra disses Side af alle Konventionens Bestemmelser og især for at ordne Udvekslingen ved Grændsen.

Denne Poststyrelse skal tjene som Mellemled i alle Selskabernes Forbindelse med Poststyrelserne i de andre kontraherende Lande

11 Novbr. tractants et avec le Bureau international.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessus ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans la Convention, et ils l'ont signé sur un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement autrichien et dont une copie sera remise à chaque partie.

Vienne, le quatre juillet mil huit cent quatre-vingt-onze.

(Underskrifter).

og med det internationale Bureau.

Til Bekræftelse heraf har nedennævnte Befuldmægtigede opsat nærværende Slutningsprotokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som om dens Bestemmelser var blevne indtagne i Konventionen, og de har undertegnet den i et Eksemplar, der skal opbevares i den østerrigske Regjerings Arkiver, og hvoraf en Gjenpart skal tilstilles hver Part.

Wien, den fjerde Juli atten Hundrede og en og niti.

(Underskrifter).

Règlement de Détail et d'ordre

pour

l'Exécution de la Convention

concernant

l'échange des colis Postaux

conclue entre

l'Allemagne, la Rèpublique Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la République de Colombie, la République de Costa-Rica, le Danemark et les Colonies Danoises, l'Égypte, l'Espagne, la France et les Colonies Françaises, la Grèce, l'Italie, la Republique de Libéria, le Luxembourg, le Monténégro, la Norvège, le Paraguay, les Pays-Bas et les Colonies Néerlandaises, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, le Salvador, la Serbie, le Royaume

(Oversættelse).

Ekspeditionsreglement

til Udførelse af

Overenskomst angaaende Udveksling af Postpakker

affluttet mellem

Tyskland, den Argentinske Republik, Østerrige-Ungarn, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Chili, Republiken Columbia, Republiken Costa-Rica, Danmark og de Danske Kolonier, Ægypten, Spanien, Frankrige og de Franske Kolonier, Grækenland, Italien, Republiken Liberia, Luxemburg, Montenegro, Norge, Paraguay, Nederlandene og de Nederlandske Kolonier, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Salvador, Serbien, Kongeriget Siam, Sverige, Schweiz, Regentskabet Tunis, Tyrkiet, Uruguay og Venezuelas Forenede Stater.

de Siam, la Suède, la Suisse, la Régence de Tunis, la Turquie, l'Uruguay et les Etats-Unis de Vénézuela.

Les soussignés, vu l'article 19 de la Convention principale et l'article 19 de la Convention concernant l'échange des colis postaux, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution de ladite Convention:

I.

1. — Les Administrations postales des pays contractants qui entretiennent des services maritimes réguliers désignent, aux Offices des autres pays contractants, ceux de ces services qui peuvent être affectés au transport de colis postaux, en indiquant les distances.

2. — Les Administrations des pays contractants se notifient mutuellement, au moyen de tableaux conformes au modèle A ci-annexe, savoir:

a) la nomenclature des pays par rapport auxquels elles peuvent respectivement servir d'intermédiaires pour le transport des colis postaux;

b) les voies ouvertes à l'acheminement desdits colis, à partir de l'entrée sur leurs territoires ou dans leurs services;

c) le total des frais qui doivent leur être bonifiés de ce chef, pour chaque desti-

11 Novbr.

Undertegnede har i Kraft af Hovedkonventionens Art. 19 og Art. 19 i Konventionen angaaende Udvekslingen af Postpakker paa sine respektive Poststyrelsers Vegne efter fælles Overenskomst vedtaget følgende Forholdsregler for at sikre Udførelsen af sidstnævnte Konvention.

I.

1. — De Poststyrelser i de kontraherende Lande, som underholder faste Sopostlinier, skal for de øvrige kontraherende Landes Poststyrelser angive de af disse Linier, der kan anvendes til Transport af Postpakker, og opgive Ruternes Længder.

2. — De kontraherende Landes Poststyrelser har gjennem Schemata, affattede i Overensstemmelse med hosfoiede Bilag A, gjensidigen at meddele hverandre:

a. en Opgave over de Lande, for hvilke de kan tjene som Mellemled ved Befordring af Postpakker;

b. en Opgave over de Veie, ad hvilke nævnte Pakker kan befordres fra Ankomsten til Transitlandets Territorium eller fra Overleverelsen til dets Postvæsen.

c. en Opgave over det samlede Beløb af de Omkostninger, som den Poststyrelse, fra hvil-

11 Novbr.

nation, par l'Office qui leur livre les colis.

3. — Au moyen des tableaux A reçus de ses correspondants, chaque Administration détermine les voies à employer pour la transmission de ses colis postaux et les taxes à percevoir sur les expéditeurs, d'après les conditions dans lesquelles s'effectue le transport intermédiaire.

4. — Chaque Administration doit, en outre, faire connaître directement au premier Office intermédiaire quels sont les pays pour lesquels elle se propose de lui livrer des colis postaux.

5. — Chaque Administration doit communiquer aux Administrations contractantes quels sont les objets dont l'admission dans son pays n'est pas autorisée par les lois ou règlements.

II.

En exécution de l'article 5, paragraphe 1er, de la Convention concernant les colis postaux, les Administrations des pays contractants qui n'ont pas le franc pour unité monétaire perçoivent leurs taxes d'après les équivalents ci-dessous :

ken Pakkerne modtages, i saa Henseende har at godtgjøre dem for hvert Bestemmelseslands Vedkommende.

3. — Efter de fra vedkommende korresponderende Postvæsener modtagne Schemata A bestemmer hver enkelt Poststyrelse Veiene for Befordring af sine Postpakker og den Porto, som skal opkræves hos Afsenderen, alt efter de Betingelser, hvorpaa Transitbefordringen foregaar.

4. — Hver Poststyrelse skal derhos direkte tilkjendegive det nærmeste transitydende Postvæsen, hvilke de Lande er, til hvilke den gjennem samme agter at lade ekspedere Postpakker.

5. — Enhver Poststyrelse skal meddele de kontraherende Poststyrelser, hvilke Sager det ifølge vedkommende Lands Love og Reglementer er forbudt at indføre.

II.

1. — Til Gjennemførelse af Artikel 5, Paragraf 1, i Konventionen angaaende Udveksling af Postpakker skal Poststyrelserne i de af de kontraherende Lande, som ikke har Franken til Myntenhed, opkræve Taksterne efter følgende Forhold:

11 Novbr.

Pays	50 cent.	25 cent.
Allemagne . .	40pfennig.	20pfennig.
Protectorats allemands:		
Afrique orientale . . .		
Caméroun .	40pfennig.	20pfennig.
Nouvelle Guinée		
Togo		
République Argentine .	16 centavos.	8centavos.
Autriche-Hongrie . .	25kreuzer.	13kreuzer.
Brésil	200 reis.	100 reis.
Chili	10 centavos.	5centavos.
Colombie . . .	10 centavos.	5centavos.
Danemark . .	36 öre.	18 öre.
Antilles danoises	10 cents.	5 cents.
Egypte	2 piastres.	1 piastre.
Libéria	10 cents.	5 cents.
Monténégro .	20 soldi.	10 soldi.
Norvège . . .	36 öre.	18 öre.
Pays-Bas . .	25 cents.	12cents½.
Colonies néerlandaises . .	25 cents.	12cents½.
Paraguay . .	10 centavos.	5centavos.
Portugal . .	100 reis.	50 reis.
Salvador . .	10 centavos de peso.	5 centavos de peso
Siam	15 atts.	7½ atts.
Suède	36 öre.	18 öre.
Turquie . . .	2 piastres (80 paras).	1 piastre (40 paras).
Uruguay . . .	10 centesimos.	5 centesimos.

Lande.	50 Centimer.	25 Centimer.
Tyskland. . . .	40Pfennig.	20Pfennig.
Under tysk Protektorat staaende Lande:		
Øst-Afrika,		
Kamerun,		
Ny-Guinea,		
Togo.	40Pfennig.	20Pfennig.
Argentinske Republik	16 Centavos.	8 Centavos.
Østerrige-Ungarn	25Kreutzer.	13Kreutzer.
Brasilien . . .	200 Reis.	100 Reis.
Chili.	10 Centavos.	5 Centavos.
Columbia . . .	10 Centavos.	5 Centavos.
Danmark . . .	36 Øre.	18 Øre.
Danske Antiller	10 Cents.	5 Cents.
Ægypten . . .	2 Piastre.	1 Piaster.
Liberia	10 Cents.	5 Cents.
Montenegro. .	20 Soldi.	10 Soldi.
Norge	36 Øre.	18 Øre.
Nederlandene .	25 Cents.	12½Cents.
Nederlandske Kolonier . . .	25 Cents.	12½Cents.
Paraguay. . .	10 Centavos.	5 Centavos.
Portugal . . .	100 Reis.	50 Reis.
Salvador . . .	10 Centavos de Peso.	5 Centavos de Peso.
Siam	15 Atts.	7½ Att.
Sverige	36 Øre.	18 Øre.
Tyrkiet	2 Piaster (80 Paras).	1 Piaster (40 Paras).
Uruguay . . .	10 Centesimos.	5 Centesimos.

2. — En cas de changement du système monétaire dans l'un des pays susmentionnés l'Administration de ce pays doit s'entendre avec l'Administration des postes suisses pour modifier les équivalents ci-dessus; il appartient à cette der-

2. — I Tilfælde af, at Myntsystemet i et af ovennævnte Lande forandres, skal Poststyrelsen i dette Land træffe Aftale med den schweiziske Poststyrelse angaaende Forandring i de her omhandlede Ækvivalenter; det paahviler sidstnævnte Poststyrelse gjennem det

11 Novbr. nière Administration de faire notifier la modification à tous les autres Offices de l'Union par l'intermédiaire du Bureau international.

3. — Toute Administration a la faculté de recourir, si elle le juge nécessaire, à l'entente prévue au paragraphe précédent en cas de modification importante dans la valeur de sa monnaie.

III.

1. — Sont considérés comme encombrants :

a) Les colis dépassant 1^{m} 50^{c} dans un sens quelconque ;

b) les colis qui, par leur forme, ne se prêtent pas facilement au chargement avec d'autres colis, qui sont volumineux, ou qui demandent des précautions spéciales, tels que : plantes et arbustes en paniers, cages vides ou renfermant des animaux vivants, boîtes á cigares vides en fardeaux, cartons et boîtes à chapeaux en bois, meubles, vannerie, jardinières, voitures d'enfants, rouets, vélocipèdes, etc.

2. — Est réservée aux Administrations intéressées la faculté de limiter à 60 centimètres le maximum de dimension dans un sens quelconque des colis postaux échangés avec les pays qui n'admettent pas les colis encombrants. Est réservée, en outre, aux Offices qui assurent des transports par mer la faculté de limiter à 20 décimètres cubes le volume des colis destinés

internationale Bureau at lade Forandringen kundgjøre for de øvrige Poststyrelser i Postforeningen.

3. — Hver Poststyrelse har, hvis den anser det for nødvendigt, Adgang til at træffe den i foregaaende Paragraf omhandlede Aftale i Tilfælde af, at der indtræder vigtig Forandring i Værdien af dens Myntsort.

III.

1. — Som Spærregods betragtes:

a. Pakker, der paa nogen Kant har en Dimension af over 1.50 Meter ;

b. Pakker, der paa Grund af sin Form vanskelig lader sig ekspedere sammen med andre, der har stort Omfang, eller som kræver særlig varsom Behandling, saasom: Planter og Buskvækster i Kurve, tomme Bure eller med levende Dyr i, tomme sammenbundtede Cigarkasser, Papæsker eller Hatæsker af Træ, Møbler, Kurvmagerarbeide, Blomsteropsatser, Barnevogne, Rokke, Velocipeder o. s. v.

2. — Der forbeholdes vedkommende interesserede Poststyrelser Adgang til for Postpakker, udvekslede med Lande, der ikke befordrer Spærregods, at indskrænke Maksimum af Omfanget til 60 Centimeter i enhver Retning. Der forbeholdes ligeledes de Poststyrelser, der under Garanti besørger Sotransit, Adgang til at fastsætte et Maksimumsvolum af 20 Kubikdecimeter for Pakker bestemte til Befordring ad

à être transmis par leurs services maritimes.

3. — En ce qui concerne le calcul exact du volume, du poids ou de la dimension des colis postaux, la manière de voir du bureau expéditeur doit être considérée comme prévalant sauf erreur évidente.

IV.

Sont exclus du transport les colis contenant des matières explosibles ou inflammables et, en général, les articles dangereux.

Est réservée aux Administrations intéressées la faculté de s'entendre sur le transport des capsules et des cartouches métalliques chargées pour les armes à feu portatives et des éléments de fusées d'artillerie inexplosibles.

Ces objets doivent être solidement emballés à l'intérieur et à l'extérieur dans des caisses ou des barils et être déclarés tant sur le bulletin d'expédition que sur l'envoi même.

V.

1. — Pour être admis au transport, tout colis doit:

1° porter l'adresse exacte du destinataire; les adresses au crayon ne sont pas admises. Lorsqu'il s'agit de colis contenant des espèces monnayées, des matières d'or ou d'argent ou d'autres objets précieux, cette adresse doit être écrite sur l'emballage même du colis;

deres Sopostlinier. 11 Novbr.

3. — Forsaavidt angaar den nøiagtige Udregning af Postpakkers Volum, Vægt og Omfang, skal den afsendende Postanstalts Beregning staa til Troende, medmindre der foreligger en aabenbar Feiltagelse.

IV.

Pakker, indeholdende eksplosible eller let antændelige Stoffe og overhovedet Sager, der medfører Fare, er udelukkede fra Befordring med Posten.

Det er forbeholdt de interesserede Poststyrelser Adgang til at træffe Aftale sig imellem om Befordring af Tændhætter, ladede Metalpatroner for Haandskydevaaben og ikke eksploderende Dele af Tændror.

Disse Gjenstande skal være forsvarlig indpakkede, saavel indvendig som udvendig, i Kasser eller Dunker og angives saavel paa Følgeseddelen som paa selve Forsendelsen.

V.

1. — For at modtages til Befordring maa enhver Pakke:

1° være forsynet med Modtagerens nøiagtige Adresse, der ikke maa være skrevet med Blyant. Naar Pakken indeholder Myntstykker, Guld- eller Sølvsager eller andre Værdigjenstande, maa Adressen være skrevet paa selve Pakkens Emballage;

11 Novbr. 2° être emballé d'une manière qui réponde à la durée du transport et qui préserve suffisamment le contenu. L'emballage doit être tel qu'il soit impossible de porter atteinte au contenu sans laisser une trace apparente de violation;

3° être scellé par un cachet à la cire, par un plomb ou par un autre moyen avec empreinte ou marque spéciale de l'expéditeur;

4° en cas de déclaration de valeur, porter cette déclaration sur l'adresse en francs et centimes ou dans la monnaie du pays d'origine, sans rature ni surcharge, même approuvée. Lorsque la déclaration est formulée en une monnaie autre que la monnaie de franc, l'expéditeur ou l'Office du pays d'origine est tenu d'en opérer la réduction en cette dernière monnaie, au pair, en indiquant par de nouveaux chiffres placés à côté ou au-dessous des chiffres représentatifs du montant de la déclaration, l'équivalent de celle-ci en francs et centimes.

2. — Les liquides et les corps gras facilement liquéfiables sont expédiés dans un double récipient. Entre le premier (bouteille, flacon, pot, boîte etc.) et le second (boîte en métal ou en bois résistant) est ménagé, autant que possible, un espace qui doit être rempli de sciure, de son ou de toute autre matière absor-

2° være indpakket paa en Maade, der er afpasset efter Transportens Varighed, og hvorved Indholdet er tilstrækkelig beskyttet. Emballagen maa være saadan, at det er umuligt at forgribe sig paa Indholdet uden at efterlade tydeligt Spor af forøvet Vold;

3° have et Lakſegl, Blyſegl eller andet Segl med Afſenderens Signet eller ſpecielle Mærke;

4° i Tilfælde af Værdiangivelſe bære denne Angivelſe paa Udſkriftsſiden i Franc og Centimer eller i det afſendende Lands Mynt uden Rettelſer eller Tilføielſer, ſelv om ſaadanne maatte være atteſterede. Naar Værdiangivelſen er udtrykt i anden Myntfod end Franc, er Afſenderen eller det afſendende Lands Poſtvæſen forpligtet til at omſætte Beløbet til ſidſtnævnte Mynt efter pari Kurs, idet det tilſvarende Beløb, udtrykt i Centimer, opføres med nye Tal ved Siden af eller under den oprindelige Angivelſe.

2. — Flydende og fede, letſmeltende, Sager forſynes med en dobbelt Indpakning. Mellem den første (Flaſke, Flakon, Krukke, Æſke, o. ſ. v.), og den anden (Æſke af Metal eller af en haard Træſort) afholdes, ſaavidt muligt, et Mellemrum, der ſkal være opfyldt med Sagmug, Klid eller med hvilkenſomhelſt anden absorberende Maſſe.

bante. Cet emballage se recommande particulièrement pour les envois à destination de pays d'outre-mer.

VI.

1. — Chaque colis doit être accompagné d'un bulletin d'expédition et de déclarations en douane conformes ou analogues aux modèles B et C ci-joints. Les Administrations se renseignent réciproquement sur le nombre de déclarations en douane à fournir pour chaque destination.

L'expéditeur peut ajouter sur le coupon du bulletin d'expédition des communications relatives à l'envoi, à la condition, toutefois, que la législation du pays d'origine ou de destination n'y soit pas contraire.

2. — Un seul bulletin d'expédition et, si les lois douanières ne s'y opposent pas, une seule déclaration en douane peuvent servir à plusieurs colis, jusqu'au nombre de trois, émanant du même expéditeur et destinés à la même personne, à condition qu'aucun de ces colis ne soit grevé de remboursement et que les colis avec déclaration de valeur ne soient pas réunis à des colis sans valeur déclarée.

3. — Les formules de bulletins d'expédition qui ne sont pas imprimées en langue française, doivent porter une traduction sublinéaire dans cette langue.

Denne Indpakning er særskilt at anbefale for Forsendelser bestemte til oversøiske Lande. 11 Novbr.

VI.

1. — Hver Pakke skal være ledsaget af en Følgeseddel og Toldangivelse overensstemmende eller analoge med vedføiede Schemaer B og C. Poststyrelserne skal gjensidig opgive hverandre Antallet af de Toldangivelser, der behøves til hvert Bestemmelsessted.

Afsenderen kan paa Følgebrevets Kupon tilføie Meddelelser vedkommende Forsendelsen, dog paa Betingelse af, at Udgangslandets eller Bestemmelseslandets Lovgivning ikke er til Hinder derfor.

2. — Én Følgeseddel og, saafremt vedkommende Toldlove ikke er til Hinder derfor, én Toldangivelse kan anvendes for et Antal af indtil tre Pakker, afsendte fra samme Afsender og bestemte til en og samme Person, paa Betingelse af, at der ikke hviler Postopkrævning paa nogen af disse Pakker, og at Pakker med angiven Værdi ikke forsendes sammen med Pakker uden Værdiangivelse.

3. — De Følgeseddelblanketter, som ikke trykkes paa Fransk, skal under Linien være forsynede med en Oversættelse i dette Sprog.

11 Novbr.

4. — Les bulletins d'expédition accompagnant les colis avec valeur déclarée doivent porter, pour chaque colis, l'empreinte du cachet qui a servi à fermer l'envoi, ainsi que l'indication de la valeur déclarée d'après les règles mentionnées sous le chiffre 4° de l'article V du présent Règlement.

Le poids exact en kilogrammes et grammes de chaque colis avec valeur déclarée doit être inscrit, par l'Office d'origine, tant sur l'adresse du colis que sur le bulletin d'expédition à la place à ce réservée dans cette formule.

5. — Les Administrations contractantes déclinent toute responsabilité quant à l'exactitude des déclarations en douane.

VII.

1. — Chaque colis, ainsi que le bulletin d'expédition qui s'y rapporte, doit être revêtu d'une étiquette conforme ou analogue au modèle D ci-annexé, et indiquant le numéro de l'enregistrement et le nom du bureau de dépôt.

2. — Le bulletin d'expédition est, en outre, frappé par le bureau d'origine, du côté de la suscription, du timbre indiquant le lieu et la date du dépôt.

3. — Chaque colis avec valeur déclarée ou remboursement doit porter une étiquette rouge avec l'indication: „Va-

4. — De Følgesedler, som ledsager Pakker med angiven Værdi, skal for hver Pakke bære Aftryk af det Signet, som har været benyttet til at lukke Forsendelsen, samt indeholde Angivelse af Værdien efter de Regler, der er foreskrevne i Art. 5, § 1, 4° i nærværende Reglement.

Den nøiagtige Vægt af enhver Pakke med angiven Værdi skal, udtrykt i Kilogram og Gram, af det afsendende Postvæsen paategnes saavel Pakkens Udskriftsside som Følgesedlen, paa den Plads, som paa samme dertil er bestemt.

5. — De kontraherende Poststyrelser paatager sig intet Ansvar med Hensyn til Toldangivelsernes Rigtighed.

VII.

1. — Enhver Pakke og den samme vedkommende Følgeseddel skal være forsynet med en Etikette, overensstemmende eller analog med vedføiede Schema D, med Angivelse af det Nummer, hvorunder Pakken er protokolleret og Navnet paa det Postkontor, hvor den er indleveret.

2. — Derhos paatrykker Afgangsstedets Postanstalt Følgesedlens Forside et Stempel, der angiver Indleveringens Sted og Datum.

3. — Enhver Værdi- eller Postopkrævningspakke skal være forsynet med en rød Etikette, med Betegnelsen: „Angiven Værdi"

leur déclarée“ ou „Remboursement“ en caractères latins.

4. — Les colis à remettre par exprès sont, de même que leur bulletin d'expédition, frappés d'un timbre ou revêtus d'une étiquette portant en gros caractères le mot: „exprès“.

5. — Lorsque les colis contiennent des espèces monnayées, des matières d'or ou d'argent ou d'autres objets précieux, les étiquettes prescrites par les §§ 1, 3 et 4 précédents doivent être espacées, afin qu'elles ne puissent servir à cacher des lésions de l'emballage. Elles ne doivent pas non plus être repliées sur les deux faces de l'emballage de manière à couvrir la bordure.

VIII.

1. — Les colis à remettre aux destinataires francs de droits doivent porter, sur l'adresse ainsi que sur les bulletins d'expédition, l'indication „à remettre franc de droits“.

2. — Les bureaux d'expédition perçoivent des envoyeurs des arrhes suffisantes; ils joignent aux documents de route un bulletin d'affranchissement du modèle conforme ou analogue au modèle E ci-annexé. Après la livraison de l'envoi, le bureau destinataire complète le bulletin d'affranchissement par le détail des frais dus et se crédite de son avance sur le bureau d'expédition en suivant la marche tracée par l'ar-

(„Valeur declarée“) eller „Postopkrævning“(„Remboursement“) med latinske Bogstaver. 11 Novbr.

4. — Pakker, der skal udbringes pr. Ekspres, bliver tilligemed vedkommende Følgebreve at stemple „exprès“ eller at forsyne med en Etikette, hvorpaa Ordet „exprès“ er anbragt med store Bogstaver.

5. — Naar Pakkerne indeholder Myntstykker, Guld- eller Sølvsager eller andre Værdigjenstande, maa de Etiketter, der er foreskrevne ovenfor i §§ 1, 3 og 4, være saavidt fjernede fra hinanden, at de ikke kan tjene til at skjule Beskadigelser af Emballagen. De maa heller ikke være bøiede over to Sider af Emballagen, saaledes at de dækker Kanten.

VIII.

1. — De Pakker, der skal udleveres Adressaterne fri for Afgifter, skal saavel paa Udskriftssiden som paa Følgesedlerne være mærkede: „à remettre franc de droits“ (at udlevere fri for Afgifter).

2. — Det afsendende Kontor opkræver hos Afsenderne et tilstrækkeligt Forskud; det vedlægger Følgedokumenterne en Frankosedel overensstemmende eller analog med vedfoiede Schema E. Efterat Pakken er udleveret, udfylder den modtagende Postanstalt Frankosseddelen med en detailleret Opgave over de havte Omkostninger og krediterer sig for sit Udlæg hos det afsendende Kontor, idet den i nærværende Reglements Art. XIV for Omekspedition af Pakker fore-

11 Novbr. ticle XIV du présent Règlement pour les colis réexpédiés; le bulletin d'affranchissement doit être annexé à la feuille de reprise créée par l'Office destinataire et, s'il y a lieu, par chacun des Offices intermédiaires.

IX.

1. — L'échange des colis postaux entre pays limitrophes ou reliés entre eux au moyen d'un service maritime direct est effectué par les bureaux désignés par les Offices intéressés.

2. — Dans les rapports entre pays séparés par un ou plusieurs territoires intermédiaires, les colis postaux doivent suivre les voies dont les Offices intéressées sont convenus; ils sont livrés à découvert au premier Office intermédiaire, à moins que les Offices intéressés ne se soient entendus pour établir des échanges en sacs, paniers ou compartiments clos avec feuilles de route directes.

X.

1. — Les colis postaux sont inscrits par le bureau d'échange expéditeur sur une feuille de route conforme au modèle F annexé au présent Règlement, avec tous les détails que cette formule comporte. Les bulletins d'expédition et les déclarations en douane, ainsi que les avis de réception, sont attachés à la feuille de route.

skrevne Fremgangsmaade befølges; Frankoseddelen skal vedlægges det Kart, hvori Bestemmelseslandets Postvæsen og i Tilfælde hvert Postvæsen i de mellemliggende Lande tilbagekarterer Beløbet.

IX.

1. — Udveksling af Postpakker mellem til hinanden grændsende Lande eller mellem Lande, der er forbundne ved en direkte Søpostlinie, foregaar gjennem de af vedkommende Poststyrelser anviste Kontorer.

2. — Ved Befordring mellem Lande, der er adskilte fra hinanden ved et eller flere mellemliggende Territorier, forsendes Pakkerne ad de Veie, hvorom vedkommende Poststyrelser er komne overens; de leveres stykkevis til det første mellemkommende Postvæsen, medmindre vedkommende Poststyrelser er komne overens om Udveksling gjennem Postsække, Kurve eller lukkede Rum med direkte Kart.

X.

1. — Postpakker indføres af det afsendende Udvekslingskontor paa et Kart, overensstemmende med det nærværende Reglement vedføiede Schema F med alle de Angivelser, som dette indeholder. Følgesedlerne og Toldangivelserne samt Modtagelsesbeviserne fæstes til Kartet.

2. — Le montant des remboursements n'est indiqué que pour mémoire sur la feuille de route. Le décompte des remboursements est effectué directement entre les Offices de départ et d'arrivée.

XI.

Quand un colis postal est l'objet d'une demande d'avis de réception, le bureau d'origine inscrit à la main sur ce colis, d'une manière très apparente, la mention „Avis de réception" ou y appose l'empreinte d'un timbre portant „A. R."

Les avis de réception sont établis par les bureaux de destination qui les transmettent, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux d'échange, aux bureaux d'origine, qui les font parvenir aux destinataires.

XII.

A la réception d'une feuille de route, le bureau d'échange destinataire procède à la vérification des colis postaux et des divers documents qui y sont inscrits, et, s'il y a lieu, opère la constatation des manquants ou autres irrégularités au moyen d'une formule conforme au modèle G annexé au présent Règlement et en se conformant aux règles tracées pour les envois avec valeur déclarée, par l'article IX du Règlement d'execution de

2. — Postopkrævningsbeløbene angives paa Kartet kun til Erindring. Opgjøret for Postopkrævningerne afgjøres direkte mellem det afsendende og det modtagende Postvæsen. 11 Novbr.

XI.

Naar der for en Postpakke begjæres udstedt et Modtagelsesbevis, forsyner det afsendende Kontor paa en iøinefaldende Maade Pakken med en haandskreven Paategning „Avis de réception" (Modtagelsesbevis) eller med et Stempelaftryk „A. R."

Bestemmelsesstedets Postanstalt udfærdiger Modtagelsesbeviserne og oversender dem enten direkte eller gjennem Udvekslingskontorerne til Udgangsstedets Postanstalt, der besørger dem udleveret til Adressaterne.

XII.

Ved Ankomsten af et Kart skal det modtagende Udvekslingskontor undersøge Postpakkerne og de forskjellige paa Kartet opførte Dokumenter samt, i Tilfælde, konstatere Mangler eller andre Uregelmæssigheder ved Hjælp af en Blanket overensstemmende med det nærværende Reglement vedfoiede Schema G, alt i Overensstemmelse med de Regler, som for Værdiforsendelser er foreskrevne i Artikel IX i Ekspeditionsreglementet til Overenskomsten om Udveksling af Værdiforsendelser.

11 Novbr. l'Arrangement concernant les valeurs déclarées.

Les différences de peu d'importance en ce qui concerne le volume, la dimension et le poids, sont seulement signalées par bulletin de vérification.

Forskjelligheder af liden Betydning vedkommende Volum, Omfang og Vegt angives kun i en Tilbagemeldelse.

XIII.

1. — Le montant du remboursement doit être énoncé dans la monnaie du pays d'origine sur l'adresse des colis et sur le bulletin d'expédition, sans rature ni surcharge même approuvée. Une étiquette rouge „Remboursement" doit être collée sur le bulletin et sur l'avis.

2. — Tout colis expédié contre remboursement doit être accompagné d'un avis conforme ou analogue au modèle H annexé au présent Règlement.

3. — Immédiatement après avoir encaissé le remboursement, le bureau destinataire renvoie cet avis au bureau d'échange expéditeur.

4. — Dans le cas où le destinataire ne paie pas le montant du remboursement dans un délai de sept jours dans les relations entre pays d'Europe, et dans un délai de quinze jours dans les relations des pays d'Europe avec les pays hors d'Europe et de ces derniers pays entre eux, à partir du jour de l'arrivée du colis, ce dernier est traité comme étant tombé en rebut, conformément aux dispositions

XIII.

1. — Postopkrævningsbeløbet skal paategnes Pakkens Udskriftsside og Følgeseddelen samt udtrykkes i det afsendende Lands Mynt, uden Rettelser eller Tilføielser, selv om saadanne maatte være attesterede. En rød Etikette „Remboursement" skal paaklæbes Følgeseddelen og Indløsningsbeviset.

2. — Enhver Postopkrævningspakke skal ledsages af et Indløsningsbevis, overensstemmende eller analog med det nærværende Reglement vedføiede Schema H.

3. — Umiddelbart efter at have inkasseret Postopkrævningsbeløbet sender det modtagende Kontor dette Indløsningsbevis tilbage til det afsendende Udvekslingskontor.

4. — I Tilfælde af, at Adressaten ikke i Løbet af 7 Dage — i Forholdet mellem europæiske Lande — og i Løbet af 14 Dage — i Forholdet mellem europæiske og udeneuropæiske Lande og i disse sidstes indbyrdes Forhold — at regne fra den Dag, Pakken er ankommen, indbetaler Postopkrævningsbeløbet, bliver Pakken at behandle som ubesørget i Overensstemmelse med de Regler, der indeholdes i Artikel XIV § 3 i nærværende Reglement.

de l'article XIV, § 3, du présent Règlement.

XIV.

1. — Les colis postaux réexpédiés par suite de fausse direction sont acheminés sur leur destination par la voie la plus directe dont peut disposer l'Office réexpéditeur. Lorsque cette réexpédition entraîne restitution des colis à l'Office expéditeur, les bonifications inscrites à la feuille de route de cet Office sont annulées, et le bureau d'échange réexpéditeur livre ces objets pour mémoire à son correspondant, après avoir signalé l'erreur par un bulletin de vérification. Dans le cas contraire, et si le montant bonifié à l'Office réexpéditeur est insuffisant pour couvrir les frais de réexpédition qui lui incombent, il se crédite de la différence en forçant la somme inscrite à son avoir sur la feuille de route du bureau d'échange expéditeur. Le motif de cette rectification est notifié audit bureau au moyen d'un bulletin de vérification.

2. — Les colis postaux réexpédiés par suite de changement de résidence des destinataires, doivent autant que possible être accompagnés du bulletin d'expédition créé par le bureau d'origine ou, en cas de perte, d'un bulletin supplémentaire. Ces colis sont grevés, à la charge des destinataires, par l'Office distributeur, d'une taxe représentant la quote-

11 Novbr.

XIV.

1. — Postpakker, der omekspederes paa Grund af Feilsendelse, sendes til sin Bestemmelse ad den hurtigste Vei, som staar til det omekspederende Postvæsens Raadighed. Naar Omekspeditionen foranlediger Tilbagesendelse af Pakkerne til det afsendende Postvæsen, bliver det paa dette Postvæsens Kart opførte Tilgodehavende udstrøget, og det omekspederende Udvekslingskontor overleverer det korresponderende Kontor Sagerne til Jagttagelse (pro memoria) efter at have anmeldt Feilen gjennem en Tilbagemeldelse. I modsat Fald, og dersom det Beløb, der er godtgjort det omekspederende Postvæsen, er utilstrækkeligt til at dække de Omkostninger, som paahviler samme ved Omekspeditionen, krediterer det sig Forskjellen ved at forhøie det Beløb, der er det godskrevet i Kartet fra det afsendende Udvekslingskontor. Om Grunden til denne Rettelse sker Meddelelse til nævnte Kontor ved en Tilbagemeldelse.

2. — Postpakker, der paa Grund af, at Adressaterne har forandret Bopæl, omekspederes til et af de kontraherende Lande, skal saavidt muligt ledsages af den oprindelige Følgeseddel eller, hvis den maatte være gaaet tabt, af en Nødfølgeseddel. Disse Pakker belastes af det Postvæsen, der udleverer dem til Adressaterne, med en hos disse opkrævendes Porto, udgjørende det Kvo-

11 Novbr. part revenant à ce dernier Office, à l'Office réexpéditeur et, s'il y a lieu, à chacun des Offices intermédiaires.

L'Office réexpéditeur se crédite de sa quote-part sur l'Office intermédiaire ou sur l'Office de la nouvelle destination. Dans le cas où le pays de réexpédition et celui de la nouvelle destination ne sont pas limitrophes, le premier Office intermédiaire qui reçoit un colis postal réexpédié se crédite de montant de sa quote-part et de celle de l'Office réexpéditeur, vis-à-vis de l'Office auquel il livre cet objet; et ce dernier, á son tour, s'il n'est lui-même qu'un intermédiaire, répète, sur l'Office suivant, sa propre quote-part, cumulée avec celles dont il a tenu compte à l'Office précédent. La même opération se poursuit dans les rapports entre les différents Offices participant au transport, jusqu'á ce que le colis postal parvienne à l'Office distributeur.

Toutefois, si la taxe exigible pour le parcours ultérieur d'un colis à réexpédier est acquittée au moment de la réexpédition, cet objet est traité comme s'il était adressé directement du pays réexpéditeur dans le pays de destination, et remis sans taxe postale au destinataire.

3. — Les expéditeurs de colis tombés en rebut seront consultés sur la manière dont ils entendent en disposer, à

tabeløb, der tilkommer sidstnævnte Postvæsen, det omekspederende Postvæsen og, i Tilfælde, Postvæsenet i ethvert mellemliggende Land.

Det omekspederende Postvæsen krediterer sig for sin Kvotadel ligeoverfor det mellemliggende Lands Postvæsen eller Postvæsenet paa det nye Bestemmelsessted. Hvis det omekspederende Land og det nye Bestemmelsesland ikke er limitrofe, skal det første transitydende Postvæsen, som modtager en omekspederet Postpakke, kreditere sig for sin og for det omekspederende Postvæsens Kvotadel ligeoverfor det Postvæsen, til hvilket det overleverer vedkommende Forsendelse; og dette sidste skal efter sin Tur, hvis det ogsaa kun er et transitydende Postvæsen, kreditere sig ligeoverfor det følgende Postvæsen for sin egen Kvotadel sammenlagt med de Kvotadele, for hvilke det er debiteret af det foregaaende Postvæsen. Samme Fremgangsmaade befølges videre i Forholdet mellem de forskjellige Postvæsener, som deltager i Transporten, indtil Postpakken ankommer til det Postvæsen, som skal udlevere den til Adressaten.

Saafremt imidlertid Gebyret for Viderebefordring af en Pakke, der skal omekspederes, betales ved Omekspeditionen, behandles Forsendelsen, som om den var adresseret direkte fra det omekspederende Land til Bestemmelseslandet, og overleveres uden Opkrævelse af Porto til Adressaten.

3. — Fra Afsendere, hvis Pakker forbliver ubesørgede, erhverves Erklæring om, hvorledes de ønsker dem disponerede, med-

moins qu'ils n'aient demandé le retour immédiat ou la remise à un autre destinataire par un avis (modèle I ci-joint) libellé dans une langue connue dans le pays de destination (avec traduction sublinéaire, éventuellement, dans la langue du pays d'origine) et apposé tant sur le bulletin d'expédition que sur le colis lui-même.

Cette disposition peut aussi s'étendre à l'abandon de l'envoi à l'Office du pays de destination, mais à la condition que l'expéditeur supporte, le cas échéant, les frais de réexpédition et autres et les droits de douane accessoires dont le colis est grevé jusqu'à concurrence du montant dont l'Office susmentionné resterait à découvert après la vente du colis.

Les demandes d'avis sont échangées entre les Administrations centrales des pays de destination et d'origine, ou entre les bureaux de poste désignés à cet effet par ces Administrations.

Si, dans le délai de deux mois à partir de l'expédition de l'avis, le bureau de destination n'a pas reçu des instructions suffisantes, le colis est renvoyé au bureau d'origine. Ce délai est porté à six mois pour les relations avec les pays d'outre-mer. Le renvoi du colis doit être aussi effectué pour le cas où sa remise à une nouvelle adresse ne pourrait pas non plus avoir lieu, sauf, toutefois, le cas où

mindre de har begjæret Pakken 11 Novbr.
straks tilbagesendt eller udleveret til en anden Adressat ved Hjælp af en Blanket (vedfoiede Schema I), affattet i et i Bestemmelseslandet kjendt Sprog (i Tilfælde med Oversættelse under Linien i Udgangslandets Sprog) og paaklæbet saavel Følgeseddelen som selve Pakken.

Man kan paa denne Maade ogsaa forlange Forsendelsen abandonneret til Bestemmelseslandets Postvæsen, men paa Betingelse af, at Afsenderen i Tilfælde bærer Omkostningerne ved Omekspeditionen samt andre Udgifter og de Toldafgifter, hvormed Pakken er belastet, forsaavidt ovennævnte Postvæsen ikke maatte have faaet sig godtgjort Beløbet ved Pakkens Salg.

Foresporgsler angaaende Pakkers Disposition udvekslés gjennem Bestemmelses- og Afsendelseslandenes Centralstyrelser eller gjennem de Postkontorer, som vedkommende Landes Poststyrelser til den Ende maatte opgive.

Dersom Bestemmelsesstedets Postkontor ikke i Løbet af 2 Maaneder efter Afsendelsen af sin Meddelelse har modtaget tilfredsstillende Forholdsordre, sendes Pakken tilbage til Udgangsstedets Postkontor. Denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forholdet til oversøiske Lande. Pakken skal ligeledes tilbagesendes, hvis dens Udlevering efter en ny Adresse heller ikke kan finde Sted, dog med Undtagelse af det Tilfælde, at Afsenderen foruden sin nye

11 Novbr. l'expéditeur aurait ajouté á sa nouvelle disposition une seconde disposition éventuelle (autre adresse, abandon, etc.)

Toutefois les articles sujets à détérioration ou à corruption peuvent seuls être vendus immédiatement, même en route à l'aller ou au retour, sans avis préalable et sans formalité judiciaire, au profit de qui de droit. Il est dressé procès-verbal de la vente.

Les colis à renvoyer á lexpéditeur sont inscrits sur la feuille de route avec la mention „Rebut“ dans la colonne d'observations. Ils sont traités et taxés comme les objets réexpédiés par suite de changement de résidence des destinataires.

4. — Tout colis dont le destinataire est parti pour un pays non participant á la Convention concernant les colis postaux est traité comme rebut, á moins que l'Office de la première destination ne soit en mesure de la faire parvenir.

5. — Si l'une des prohibitions prévues à l'article 12 de la Convention est constatée au cours des opérations d'échange, les colis est purement et simplement rendu au bureau d'échange expéditeur dans la forme prévue par le paragraphe 1er du présent article.

XV.

Les demandes de retrait de colis postaux et de changement de Forholdsordre ogsaa skulde have opgivet en anden eventuel Forholdsordre (anden Adresse, Abandonnering o. s. v.).

Dog kan Forsendelser, der er udsatte for at forringes eller beskadiges, sælges — selv underveis — straks til Fordel for Rettighedshaveren uden foregaaende Varsel eller retslig Forfaren. Over Salget optages Protokol.

Pakker, der bliver at tilbagesende til Afsenderen, opføres paa Kartet med Bemærkning „Rebuts“ i Anmærkningsrubriken. De behandles og takseres som Forsendelser, omekspederede paa Grund af, at Adressaterne har forandret Bopæl.

4. — Enhver Pakke, hvis Adressat har begivet sig til et Land, der ikke tager Del i Konventionen angaaende Udveksling af Postpakker, behandles som ubesørget, medmindre Postvæsenet paa dens første Bestemmelsessted er istand til at besørge dens Fremsendelse.

5. — Konstateres under Udvekslingsbehandlingen noget af de i Konventionens Artikel 12 omhandlede forbudte Tilfælde, bliver Pakken simpelthen at tilbagelevere det afsendende Udvekslingskontor under Jagttagelse af de i § 1 i nærværende Artikel foreskrevne Former.

XV.

Begjæringer om Postpakkers Tilbagesendelse og Forandring i

ment d'adresse sont soumises aux règles et formalités prescrites par l'article XXX du Règlement de détail et d'ordre pour l'exécution de la Convention principale.

XVI.

1. — Chaque Administration fait établir mensuellement, par chacun de ses bureaux d'échange et pour tous les envois reçus des bureaux d'échange d'un seul et même Office, un état, conforme au modèle J annexé au présent Règlement, des sommes inscrites sur chaque feuille de route, soit à son crédit, pour sa part et celle de chacune des Administrations intéressées, s'il y a lieu, dans les taxes perçues par l'Office expéditeur, soit à son débit, pour la part revenant à l'Office réexpéditeur et aux Offices intermédiaires, en cas de réexpédition et de rebut, dans les taxes à reçouvrer sur les destinataires.

2. — Les états J sont ensuite récapitulés par les soins de la même Administration dans un compte K également annexé au présent Règlement.

3. — Ce compte, accompagné des états partiels, des feuilles de route et, s'il y a lieu, des bulletins de vérification y afférents, est soumis à l'examen de l'Office correspondant, dans le courant du mois qui suit celui auquel il se rapporte.

4. — Les comptes mensuels, après avoir été vérifiés et

deres Adresse er underkastede de i Art. XXX i Ekspeditionsreglementet til Hovedkonventionen foreskrevne Regler og Formaliteter. 11 Novbr.

XVI.

1. — Enhver Poststyrelse lader maanedlig ved hvert af sine Udvekslingskontorer for alle de fra et og samme Postvæsens Udvekslingskontorer modtagne Forsendelser udarbeide en overensstemmende med den nærværende Reglement vedføiede Formular J affattet Oversigt over de paa hvert Kart anførte Beløb, saavel til sin Kredit baade paa egne og, i Tilfælde, paa hvert af de andre Postvæseners Vegne, der er interesserede i de af Afsendelseslandets Postvæsen opkrævede Gebyrer, som til sin Debet for den Andel af vedkommende hos Adressaterne opkrævendes Gebyrer, der for omekspederede eller ubesørgede Forsendelser skyldes til det omekspederende Postvæsen eller de mellemkommende Postvæsener.

2. — Oversigterne J besørges derefter af samme Poststyrelse rekapitulerede i en Afregning overensstemmende med det nærværende Reglement ligeledes vedføiede Schema K.

3. — Denne Afregning, ledsaget af de partielle Oversigter, Karterne og, i Tilfælde, de samme vedkommende Tilbagemeldelser, revideres af det korresponderende Postvæsen i Løbet af den Maaned, som følger efter den, som Afregningen angaar.

4. — De maanedlige Afregninger bliver af den tilgodeha-

11 Novbr. acceptés de part et d'autre, sont résumes dans un compte général trimestriel par les soins de l'Administration créditrice.

5. — Le solde résultant de la balance des comptes réciproques entre deux Offices est payé par l'Office débiteur à l'Office créditeur en francs effectifs et au moyen de traites tirées sur la capitale ou sur une place commerciale du pays créancier, les frais du paiement restant à la charge de l'Office débiteur. Ces traites peuvent être exceptionellement tirées sur un autre pays, à la condition que les frais d'escompte soient à la charge de l'Office débiteur.

6. — L'établissement, l'envoi et le paiement des comptes doivent être effectués dans le plus bref délai possible et, au plus tard, avant l'expiration du trimestre suivant. Passé ce délai, les sommes dues par un Office à un autre Office sont productives d'intérêts, à raison de 5 p. % l'n, à dater du jour de l'expiration dudit délai.

7. — Est réservée toutefois, aux Offices intéressés, la faculté de prendre, d'un commun accord, d'autres dispositions que celles qui sont formulées dans le présent article, notamment en ce qui concerne les remboursements.

XVII.

1. — Les Administrations se communiquent réciproquement, par l'intermédiaire du

vende Poststyrelse, efterat de er blevne reviderede og godkjendte fra begge Sider, besørget sammenfattede kvartalsvis i en Generalafregning.

5. — Saldoen af de gjensidige Afregninger mellem to Landes Postvæsener betales af det skyldige Postvæsen til det tilgodehavende i effektive Franc ved Hjælp af Veksler, trukne paa Hovedstaden eller paa en Handelsplads i det tilgodehavende Land. De dermed forbundne Omkostninger udredes af det skyldige Postvæsen. Disse Veksler kan undtagelsesvis trækkes paa et andet Land paa Betingelse af, at Diskonteringsomkostningerne udredes af det skyldige Postvæsen.

6. — Afregningerne bør være udarbeidede, affendte og afgjorte i det korteft mulige Tidsrum og fenest inden Udløbet af det paafølgende Kvartal. Efter denne Frists Udløb skal de Beløb, som et Postvæsen skylder til et andet, være rentebærende efter en Rentefod af 5 pCt. aarlig fra den Dag, Friften udløber.

7. — Der er dog forbeholdt vedkommende Poststyrelser Adgang til efter fælles Overenskomst at træffe andre Bestemmelser end de, der foreskrives i nærværende Artikel, specielt med Hensyn til Postopkrævning.

XVII.

1. — Poststyrelserne meddeler hverandre gjensidig gjennem det internationale Bureau og mindst

Bureau international et trois mois au moins avant la mise à exécution de la Convention, savoir:

a) les dispositions qu'elles auront prises en ce qui concerne la limite de poids, la déclaration de valeur, les colis encombrants, les remboursements, le nombre de colis qui peuvent être accompagnés d'une seule déclaration en douane et l'admission de communications manuscrites sur le bulletin d'expédition;

b) s'il y a lieu, les limites de dimension et de volume prévues au paragraphe 2 de l'article III du présent Règlement;

c) le tarif applicable dans leur service aux colis postaux pour chacun des pays contractants, en conformité de l'article 5 de la Convention concernant les colis postaux et de l'article I du présent Règlement;

d) les noms des bureaux ou localités qui participeront à l'échange des colis postaux;

e) un extrait, en langue allemande, anglaise ou française, des dispositions de leurs lois ou règlements intérieurs applicables au transport des colis postaux.

2. — Toute modification apportée ultérieurement à l'égard des cinq points ci-dessus mentionnés doit être notifiée sans retard de la même manière.

tre Maaneder, førend Konventionen træder i Kraft: 11 Novbr.

a. de Bestemmelser, som de har fattet med Hensyn til Vægtgrændse, Angivelse af Værdi, Spærregods-Pakker, Postopkrævning, Antallet af Pakker, der kan ledsages af én Følgeseddel, og Tilladelse til haandskrevne Meddelelser i Følgeseddelen;

b. i Tilfælde, de Maksima af Dimension og Kubikindhold, som omhandles i Artikel III § 2 i nærværende Reglement;

c. den Tarif, som de har fastsat for Postpakker til ethvert af de kontraherende Lande, overensstemmende med Artikel 5 i Konventionen angaaende Udveksling af Postpakker og nærværende Reglements Artikel I;

d. Navnene paa de Postkontorer eller Steder, som skal tage Del i Udvekslingen af Postpakker;

e. en paa Tysk, Engelsk eller Fransk affattet Ekstrakt af de Bestemmelser, som ifølge deres Love eller indenlandske Reglementer gjælder angaaende Transport af Postpakker;

2. — Enhver senere Modifikation i ovennævnte fem Punkter skal uopholdelig kundgjøres paa samme Maade.

11 Novbr.

XVIII.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale toute Administration d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant les dispositions du présent Règlement.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par l'article XXXIX du Règlement d'exécution de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles, de la modification du présent article ou de l'article XIX;

b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles II, III, IV, V, VI, VII, IX, X, XI, XII, XIII et XIV;

c) la simple majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles ou de l'interprétation des diverses dispositions du présent Règlement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées par une simple notification du Bureau international à toutes les Administrations participantes.

5. — Toute modification ou

XVIII.

1. — I det Mellemrum, der hengaar mellem de i Hovedkonventionens Art. 25 omhandlede Sammenkomster, har enhver Poststyrelse i et af de kontraherende Lande Ret til gjennem det internationale Bureau at tilstille de andre deltagende Poststyrelser Forslag vedkommende Bestemmelserne i nærværende Reglement.

2. — Hvert Forslag bliver at behandle paa den i Art. XXXIX i Ekspeditionsreglementet til Hovedkonventionen fastsatte Maade.

3. — For at blive gyldige maa disse Forslag opnaa:

a. alle Stemmer, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler og Modifikation i nærværende Artikel og i Artikel XIX;

b. to Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Modifikation i Artiklerne II, III, IV, V, VI, VII, IX, X, XI, XII, XIII og XIV;

c. simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Modifikation i de øvrige Artikler eller Fortolkning af de forskjellige Bestemmelser i nærværende Reglement med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Art. 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes gjennem en simpel Kundgjørelse fra det internationale Bureau til alle deltagende Poststyrelser.

5. — De vedtagne Forandrin-

résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois au moins après sa notification.

XIX.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de la Convention.

Il aura la même durée que cette Convention, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les parties contractantes.

Fait à Vienne, 4 juillet 1891.

(Underskrifter).

Arrangement

concernant

l'intervention de la poste dans les abonnements aux journaux

et

publications périodiques

conclu entre

l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la Bulgarie, la République de Colombie, le Danemark, l'Égypte, la République de Libéria, le Luxembourg, la Norvège, la Perse, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, la Suède, la Suisse, la Turquie et l'Uruguay..

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés,

ger eller Bestemmelser kommer til Udførelse først efter et Forløb af mindst to Maaneder efter deres Kundgjørelse. 11 Novbr.

XIX.

Nærværende Reglement skal være anvendeligt fra den Dag, da Konventionen træder i Kraft.

Det har samme Varighed som denne Konvention, medmindre det fornyes efter fælles Overenskomst mellem de kontraherende Parter.

Wien, den 4 Juli 1891.

(Underskrifter).

(Oversættelse).

Overenskomst

angaaende

Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter ved Postvæsenets Mellemkomst

afsluttet mellem

Tyskland, Østerrige-Ungarn, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Republiken Columbia, Danmark, Ægypten, Republiken Liberia, Luxemburg, Norge, Persien, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Sverige, Schweiz, Tyrkiet og Uruguay.

I Henhold til Artikel 19 i Hovedkonventionen har undertegnede Befuldmægtigede for Regjerin-

11 Novbr.

Vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

Le service postal des abonnements aux journaux et publications périodiques entre ceux des pays contractants dont les Administrations postales s'entendent pour établir réciproquement ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

Les bureaux de poste de chaque pays reçoivent les souscriptions du public aux journaux et ouvrages périodiques publiés dans les divers pays contractants.

Ce service s'étend également à des publications de tous autres pays, que certaines Administrations seraient en mesure de fournir, sous réserve de l'application des dispositions de l'article 16 de la Convention principale.

Article 3.

1. — Le prix de l'abonnement est exigible au moment de la souscription et pour toute la période d'abonnement.

2. — Les abonnements ne peuvent être demandés que pour les périodes fixées aux listes officielles.

Article 4.

Les Administrations des

gerne i ovennævnte Lande under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst.

Artikel 1.

Posttjenesten med Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter i Udveksling mellem de af de kontraherende Lande, hvis Administrationer kommer overens om saadan Udveksling, er undergivet Bestemmelserne i nærværende Overenskomst.

Artikel 2.

I hvert Land modtager Postanstalterne Bestillinger paa Tidender og Tidsskrifter, der udgives i de forskjellige kontraherende Lande.

Med Jagttagelse af Bestemmelserne i Artikel 16 i Hovedkonventionen omfatter denne Tjeneste ligeledes Tidender fra andre Lande, som vedkommende Administrationer maatte se sig istand til at levere.

Artikel 3.

1. — Abonnementsprisen erlægges ved Bestillingen og for den hele Abonnementstermin paa en Gang.

2. — Abonnement kan alene tegnes for de i de officielle Lister fastsatte Terminer.

Artikel 4.

Ved at tjene som Mellemmand

postes, en se chargeant des abonnements à titre d'intermédiaires, n'assument aucune responsabilité quant aux charges et obligations qui incombent aux éditeurs.

Elles ne sont tenues à aucun remboursement en cas de cessation ou d'interruption d'une publication en cours d'abonnement.

ved Abonnementsbestillinger paatager Administrationerne sig intet Ansvar for de Ydelser og Forpligtelser, som paahviler Udgiverne. 11 Novbr.

Ligesaalidt er de pligtige til nogen Tilbagebetaling i Tilfælde af, at Udgivelsen af nogen Tidende i Løbet af Abonnementsterminen maatte ophøre eller standse.

Article 5.

Le service international des abonnements s'effectue par l'entremise de bureaux d'échange à désigner respectivement par chaque Administration.

Artikel 5.

Den internationale Abonnements-Tjeneste foregaar gjennem Udvekslingskontorer. Disse opgives gjensidig af hver Administration.

Article 6.

1. — Chaque Administration fixe les prix auxquels elle fournit aux autres Administrations ses publications nationales et, s'il y a lieu, les publications de toute autre origine.

Toutefois ces prix ne peuvent, dans aucun cas, être supérieurs à ceux qui sont imposés aux abonnés à l'intérieur, sauf addition, pour ce qui concerne les relations entre des pays non limitrophes, des droits de transit dus aux Offices intermédiaires.

2. — Les droits de transit sont établis d'avance à forfait, en prenant pour base le degré de périodicité combiné avec le poids moyen des journaux.

Artikel 6.

1. — Enhver Administration fastsætter de Priser, til hvilke den leverer de øvrige Administrationer sine indenrigske Tidender samt, i Tilfælde, Tidender udkommende i fremmed Land.

Disse Priser kan dog ikke i noget Tilfælde overstige, hvad der opkræves af Abonnenterne indenrigsk, med Tillæg, forsaavidt angaar Forbindelserne mellem ikke-limitrofe Lande, af de Transitafgifter, der skal betales til de mellemliggende Landes Postvæsener.

2. — Transitafgifterne fastsættes paa Forhaand underet paa Grundlag af Udgivelsens Hyppighed i Forbindelse med Tidendernes Gjennemsnitsvægt.

Article 7.

1. — L'Administrations des

Artikel 7.

1. — Bestemmelseslandets Ad-

11 Novbr. postes du pays destinataire fixe le prix à payer par l'abonné en ajoutant au prix de revient établi en vertu de l'article 6 précédent, telle taxe, droit de commission ou de factage qu'elle juge utile d'adopter, mais sans que ces redevances puissent dépasser celles qui sont perçues pour ses abonnements à l'intérieur. Elle y ajoute, le cas échéant, le droit de timbre fixé par la législation de son pays.

2. — Lorsque deux pays en relation n'ont pas le même système monétaire, le prix de revient est converti par l'Office du pays de destination en monnaie de ce pays. Si les Administrations ont adhéré à l'Arrangement concernant les mandats, la conversion se fait d'après le taux applicable aux mandats de poste, à moins qu'elles ne conviennent d'un taux moyen de conversion.

Article 8.

Les taxes ou droits établis en vertu des articles 6 et 7 précédents ne donnent lieu à aucun décompte spécial entre les Offices correspondants.

Article 9.

Lors de la formation des relevés statistique destinés à établir les comptes des frais de transit (articles XXIV et XXV du Règlement de détail et d'ordre pour l'exécution de la Convention principale), les journaux fournis par abonne-

miniſtration faſtſætter, hvilken Betaling Abonnenten ſkal erlægge, idet der til den i Henhold til foranſtaaende Artikel 6 beſtemte Indkjøbspris kan lægges en paſſende Afgift, Kommiſſions- eller Ombæringsgebyr; dog maa disſe Omkoſtninger ikke overſtige, hvad der opkræves for indenrigſk Abonnement. Derhos tillægges, i Tilfælde, den efter vedkommende Lands Lovgivning faſtſatte Stempelafgift.

2. — Saafremt de udvekslende to Lande ikke har ſamme Myntſyſtem, omſættes Indkjøbsprisen af Beſtemmelſeslandets Poſtvæſen til dette Lands Mynt. Hvis Adminiſtrationerne har tiltraadt Poſtanvisnings-Overenskomſten, ſker Omſætningen efter den for Poſtanvisninger faſtſatte Kurs, medmindre en Middelkurs er aftalt.

Artikel 8.

De i Henhold til foranſtaaende Artikel 6 og 7 faſtſatte Afgifter eller Gebyrer foranlediger ingen ſærſkilt Afregning mellem vedkommende udvekslende Poſtvæſener.

Artikel 9.

Ved Optagelſe af de ſtatiſtiſke Opgaver, der lægges til Grund ved Affattelſen af Afregningerne over Tranſitafgifterne (Artikel XXIV og XXV i Ekſpeditionsreglementet til Hovedkonventionen) medtages poſtabonnerede Tidender ved Veiningen af Tidender og

ment postal sont compris dans les pesées avec les joarnaux et imprimés de toute nature.

Article 10.

Les Administrations postales sont tenues de donner suite, sans frais pour les abonnés, à toute réclamation fondée concernant des retards ou des irrégularités quelconques dans le service des abonnements.

Article 11.

1. — Les comptes des abonnements fournis et demandés sont dressés trimestriellement. Après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, ces comptes sont soldés en monnaie métallique du pays créancier.

2. — A cet effet, sauf entente contraire entre les Offices intéressés, lorsque deux pays en relation n'ont pas le même système monétaire, la créance la plus faible est convertie en la monnaie de la créance la plus forte, conformément à l'article 6 de l'Arrangement concernant les mandats, et la différence est liquidée le plus tôt possible par mandat de poste.

3. — Les mandats de poste émis à cette fin ne sont soumis à aucun droit et ils peuvent excéder le maximum déterminé par cet Arrangement.

4. — Les soldes en retard portent intérêt à 5% l'an, au profit de l'Administration créditrice

Trykſager af enhver Art. 11 Novbr.

Artikel 10.

Administrationerne er forpligtede til uden Udgift for Abonnenterne at tage til Følge enhver grundet Besværing over Forsinkelser eller Uregelmæssigheder i Abonnementstjenesten.

Artikel 11.

1. — Afregningerne over leverede og bestilte Abonnementer opgjøres kvartalsvis. Efter at være gjennemgaaede og gjensidig vedtagne salderes disse Afregninger i det tilgodehavende Lands Metalmynt.

2. Har vedkommende to Lande ikke samme Myntsystem, bliver i dette Øiemed, saafremt anden Aftale ikke træffes, den mindre Fordring at konvertere til den Mynt, hvorpaa den større Fordring lyder, saaledes som foreskrevet i Artikel 6 i Postanvisnings-Overenskomsten. Differensen betales snareſt muligt ved Postanvisning.

3. — De i den Anledning udfærdigede Postanvisninger belastes ikke med noget Gebyr, og de kan overstige det i Overenskomsten fastsatte Maksimumsbeløb.

4. — Saldoer, der ikke betales i rette Tid, forrentes med 5 pCt. aarlig til Fordel for den tilgodehavende Administration.

11 Novbr.

Article 12.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir ou de conclure des arrangements spéciaux en vue d'améliorer, de faciliter ou de simplifier le service des abonnements internationaux.

Artikel 12.

Bestemmelserne i nærværende Overenskomst betager ikke de kontraherende Parter Ret til at bibeholde eller afslutte særegne Overenskomster, sigtende til at forbedre, lette eller forenkle den internationale Abonnementstjeneste.

Article 13.

Les pays de l'Union, qui n'ont pas pris part au présent Arrangement, sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Artikel 13.

De Lande inden Foreningen, der ikke har taget Del i nærværende Overenskomst, kan efter eget Forlangende tiltræde den under Jagttagelse af den i Artikel 24 i Hovedkonventionen foreskrevne Fremgangsmaade ved Tiltrædelser til den almindelige Postforening.

Article 14.

Les Administrations des postes des pays contractants arrêtent la forme des comptes désignés à l'article 11 précédent, fixent les époques auxquelles ils doivent être dressés et règlent toutes les autres mesures d'ordre et de détail nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Artikel 14.

Post-Administrationerne i de kontraherende Lande fastsætter Formen for de i foranstaaende Artikel 11 omhandlede Afregninger, bestemmer Tidspunkterne for deres Afgivelse og fastsætter alle de øvrige reglementariske Forskrifter, der er nødvendige til Gjennemførelse af nærværende Overenskomst.

Article 15.

Il est entendu qu'à défaut de dispositions formelles du présent Arrangement, chaque Administration a la faculté d'appliquer les dispositions régissant la matière dans son service intérieur.

Artikel 15.

I Mangel af udtrykkelig Bestemmelse i nærværende Overenskomst skal enhver Administration have Ret til at gaa frem efter de for den indenrigske Tjeneste gjældende Bestemmelser.

11 Novbr.

Article 16.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des abonnements aux journaux.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17 et 18 du présent Arrangement;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification de l'article 14;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu par l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative selon

Artikel 16.

1. — I det Mellemrum, som hengaar mellem de i Hovedkonventionen bestemte Sammenkomster, kan enhver Post-Administration i de kontraherende Lande gjennem det internationale Bureau tilstille de øvrige i Udvekslingen deltagende Administrationer Forslag angaaende Abonnementstjenesten.

2. — Ethvert Forslag er undergivet den i Hovedkonventionens Artikel 26 § 2 foreskrevne Fremgangsmaade.

3. — For at blive gyldige maa Forslagene opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tilføielse af nye Artikler eller Forandring i Bestemmelserne i nærværende Artikel og i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17 og 18 i nærværende Overenskomst;

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring i Artikel 14;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst, undtagen i det i Artikel 23 i Hovedkonventionen omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — Vedtagne Beslutninger stadfæstes i de to førstnævnte Tilfælde ved en diplomatisk Deklaration og i det tredie Tilfælde ved en administrativ Meddelelse paa den i Artikel 26 i Hoved-

11 Novbr.

la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que deux mois, au moins, après sa notification.

konventionen angivne Maade.

5. — Enhver vedtagen Forandring eller Beslutning kan først træde i Kraft efter et Forløb af mindst 3 Maaneder efter dens Kundgjørelse.

Article 17.

Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er juillet 1892.

Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé, à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

Le cas échéant, les abonnements courants devront être servis dans les conditions prévues par le présent Arrangement, jusqu'à l'expiration du terme pour lequel ils ont été demandés.

Artikel 17.

Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1 Juli 1892.

Den skal have samme Varighed som Hovedkonventionen, dog saaledes at der er forbeholdt ethvert Land Ret til at fratræde Overenskomsten gjennem en Meddelelse, givet et Aar iforveien af dets Regjering til Regjeringen i det schweiziske Forbund.

I Tilfælde skal løbende Abonnementer effektueres paa de i nærværende Overenskomst foreskrevne Betingelser til Udløbet af den Termin, for hvilken de er bestilte.

Article 18.

Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement toutes les dispositions sur la matière convenues antérieurement entre les Gouvernements ou Administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes de cet Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 12.

Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire

Artikel 18.

Fra den Tid, nærværende Overenskomst træder i Kraft, ophæves alle Bestemmelser vedrørende den heromhandlede Posttjeneste, som tidligere maatte være vedtagne mellem de kontraherende Parters Regjeringer eller Administrationer, forsaavidt de ikke er forenelige med Bestemmelserne i nærværende Overenskomst, alt uden Forfang for de i Artikel 12 forbeholdte Rettigheder.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres snarest. Ratifikations-

se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Vienne.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Vienne, le quatre juillet mil huit cent quatre-vingt-onze

(Underskrifter).

Règlement et détail et d'ordre

pour

l'Exécution de l'Arrangement

concernant

l'Intervention de la poste dans les Abonnements aux journaux et publications périodiques

conclu entre

l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Brésil, la Bulgarie, la République de Colombie, le Danemark, l'Égypte, la République de Libéria, le Luxembourg, la Norvège, la Perse, le Portugal et les Colonies Portugaises, la Roumanie, la Suède, la Suisse, la Turquie et l'Uruguay.

Les soussignés, vu l'article 19 de la Convention principale et l'article 14 de l'Arrangement concernant l'intervention de la poste dans les abonnements aux journaux et publications périodiques, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures

akterne skal udveksles i Wien. 11 Novbr.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for ovennævnte Lande undertegnet nærværende Overenskomst i Wien den fjerde Juli atten Hundrede en og niti.

(Underskrifter).

(Oversættelse).

Ekspeditionsreglement

til Udførelse af

Overenskomst angaaende Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter ved Postvæsenets Mellemkomst

affluttet mellem

Tyskland, Österrige-Ungarn, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Republiken Columbia, Danmark, Ægypten, Republiken Liberia, Luxemburg, Norge, Persien, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Sverige, Schweiz, Tyrkiet og Uruguay.

I Kraft af Hovedkonventionens Art. 19 og Art. 14 i Overenskomsten om Postvæsenets Mellemkomst ved Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter har Undertegnede paa sine respektive Poststyrelsers Vegne efter fælles Overenskomst vedtaget følgende Bestemmelser til Udførelse af nævnte Overenskomst.

11 Novbr.

suivantes pour assurer l'exécution dudit Arrangement.

I.

Chaque Administration fait connaître aux autres Administrations intéressées les bureaux d'échange qu'elle a désignés pour les relations avec chacune d'elles.

II.

Les bureaux d'échange correspondent directement entre eux pour tout ce qui concerne le service des abonnements.

III.

1. — Les Administrations des postes en relation se communiquent réciproquement une fois par an la liste (modèle A ci-annexé) des publications dont l'abonnement peut être servi par leur intermédiaire, avec indication des conditions de souscription et des prix de revient en monnaie d'or, droit de transit compris, en appliquant au besoin un taux moyen de conversion de leur monnaie courante en monnaie d'or.

Les modifications à apporter, par la suite, à cette liste sont notifiées immédiatement d'Office à Office, par l'entremise de bureaux d'échange, à mesure que ces changements se produisent.

IV.

Chaque Administration dresse, au moyen des listes

I.

Hver Poststyrelse skal meddele de øvrige interesserede Poststyrelser, hvilke Udvekslingskontorer det har udseet til Udvekslingen med hver af disse Poststyrelser.

II.

Udvekslingskontorerne korresponderer direkte sig imellem angaaende alt, som vedkommer Abonnementstjenesten.

III.

1. — De Poststyrelser, der staar i Forbindelse med hinanden, tilstiller hinanden en Gang aarlig en Fortegnelse (vedføiede Schema A) over de Tidender, paa hvilke der kan tegnes Abonnement ved deres Mellemkomst, med Angivelse af Abonnementsbetingelser og Indkjøbspris i Guldmynt, deri indbefattet Transitafgift, idet de i fornødent Fald anvender en Gjennemsnitskurs for Omsætningen af sin gangbare Mynt til Guldmynt.

2. — De Rettelser, der senere bliver at foretage i denne Fortegnelse, meddeles gjennem Udvekslingskontorerne uopholdelig af det ene Postvæsen til det andet, efterhvert som disse Forandringer indtræder.

IV.

Ved Hjælp af de i Henhold til foregaaende Art. III tilveiebragte

fournies en exécution de l'art. III précédent, un tarif général indiquant, par pays, les journaux, les conditions de l'abonnement et les prix á payer par l'abonné. Ces prix établis conformément à l'art. 7 de l'Arrangement, sont énoncés dans la monnaie nationale du pays qui publie le tarif.

V.

Dans le cas où il serait demandé un abonnement à une publication qui ne figurerait pas à la liste, il devrait en être référé à l'Office en cause par l'intermédiaire du bureau d'échange, à l'effet d'obtenir les renseignements nécessaires. Il pourra néanmoins être donné suite immédiatement à la demande d'abonnement, sous réserve du règlement de compte ultérieur avec l'intéressé, lequel sera tenu de déposer des arrhes, au besoin.

VI.

Les frais de transit à acquitter en sus du prix normal de l'abonnement sont établis conformément à l'art. 4 de la Convention principale, en prenant pour base le poids moyen du journal, multiplié par le nombre de fois que celui-ci doit paraître pendant le cours de l'abonnement.

VII.

1. — Les abonnements prennent cours:

pour un an, au 1er janvier;

Fortegnelser udarbeider hver Poststyrelse en Generaltarif, hvori anføres for hvert Land Aviserne, Abonnementsvilkaarene og Abonnementspriserne. Disse Priser fastsættes overensstemmende med Overenskomstens Art. 7 og udtrykkes i det Lands Myntsort, der udgiver Tariffen. 11 Novbr.

V.

I Tilfælde af, at der skulde begjæres Abonnement paa en Tidende, der ikke maatte være opført i Fortegnelsen, skal der desangaaende gjennem Udvekslingskontoret rettes en Henvendelse til paagjældende Postvæsen, forat de fornødne Oplysninger kan erholdes. Man kan dog straks efterkomme Abonnementsbegjæringen under Forbehold af videre Afregning med Vedkommende, der i fornødent Fald skal være forpligtet til at erlægge et Forskud.

VI.

De Transitafgifter, der skal erlægges foruden den ordinære Abonnementspris, fastsættes i Henhold til Hovedkonventionens Art. 4, idet Avisens Gjennemsnitsvægt multipliceret med det Antal Gange, denne skal udkomme i Abonnementsterminen, lægges til Grund.

VII.

1. — Abonnement kan tegnes:

for et Aar fra 1 Januar;

11 Novbr.

pour six mois, au 1er janvier et au 1er juillet;

pour trois mois au 1er janvier, au 1er avril, au 1er juillet et au 1er octobre.

2. — Les Administrations intéressées peuvent s'entendre pour admettre des abonnements de quinze jours, d'un mois, d'un mois et demi, de deux mois, et de deux mois et demi pour compléter le trimestre en cours.

VIII.

1. — Vers la fin de chaque trimestre, les bureaux d'échange récapitulent, sur une liste conforme au modèle B annexé au présent Règlement, les demandes d'abonnement qui leur sont parvenues de l'intérieur.

Cette liste doit parvenir au bureau d'échange correspondant en temps utile, pour que celui-ci soit mis à même de faire servir les abonnements à la date pour laquelle ils ont été demandés.

2. — Les demandes qui parviennent après l'envoi de la liste générale font l'objet de listes spéciales.

Il en est de même pour les demandes qui sont faites en dehors des périodes ordinaires de renouvellement.

Ces listes sont revêtues de numéros d'ordre non interrompus pendant une année.

Les abonnés qui n'ont pas fait leur demande en temps utile n'ont aucun droit aux numéros parus depuis le commencement de l'abonnement.

for 1/2 Aar fra 1 Januar og fra 1 Juli;

for et Kvartal fra 1 Januar, 1 April, 1 Juli og 1 Oktober.

2. — De interesserede Poststyrelser kan indbyrdes komme overens om at tilstede Abonnement paa 14 Dage, 1 Maaned, 1 1/2 Maaned, 2 Maaneder og 2 1/2 Maaned for at fuldstændiggjøre et løbende Kvartal.

VIII.

1. — Henimod Slutningen af hvert Kvartal rekapitulerer Udvekslingskontorerne i en Fortegnelse, overensstemmende med det nærværende Reglement vedføiede Schema B, de Abonnementsbestillinger, der er indløbne til dem fra Indlandet.

Denne Fortegnelse skal komme det korresponderende Udvekslingskontor ihænde i betimelig Tid, saa at dette er istand til at effektuere Abonnementet til det Tidspunkt, hvortil det er bestilt.

2. — De Bestillinger, der fremkommer efter Hovedfortegnelsens Affendelse, opføres i Specialfortegnelser.

Det samme er Tilfældet med Bestillinger, som gjøres udenfor de almindelige Fornyelsesterminer.

Disse Fortegnelser gives fortløbende Nummere for et Aar.

De Abonnenter, der ikke har gjort sin Bestilling i betimelig Tid, har ingen Ret til at fordre de efter Abonnementets Begyndelse udkomne Nummere.

IX.

1. — Les journaux sont expédiés en paquets adressés, soit directement aux bureaux de destination, soit en bloc à des bureaux intermédiaires, selon que les Administrations en conviendront.

2. — Les paquets doivent porter l'indication „Abonnements-poste“ ou une mention équivalente.

3. — La distribution est effectuée sur liste aux abonnés.

4. — Par exception, les journaux devront être placés sous des bandes à l'adresse des abonnés, quand les bureaux d'échange du pays destinataire le demanderont.

Les bandes porteront la mention „Abonnements-poste“.

X.

1. — Les retards, interruptions, fausses directions ou irrégularités quelconques qui se produisent dans le service de l'abonnement, sont signalés immédiatement soit au bureau intermédiaire ou, s'il y a lieu, au bureau d'origine, soit aux Administrations centrales qui l'auront demandé.

2. — Il doit être donné suite sans retard aux réclamations.

XI.

1. — Les abonnés, en cas de changement de résidence, peuvent obtenir la mutation

11 Novbr.

IX.

1. — Tidenderne forsendes i Pakker, adresserede enten direkte til Bestemmelsespostanstalterne eller underet til mellemliggende Postanstalter, alt efter nærmere Overenskomst mellem vedkommende Poststyrelser.

2. — Pakkerne skal paategnes: „Abonnements-poste“ eller en lignende Angivelse.

3. — Ombelingen til Abonnenterne foregaar efter Lister.

4. — Undtagelsesvis skal Aviserne anbringes under Baand, adresserede til Abonnenterne, naar Bestemmelseslandets Udvekslingskontorer fordrer det.

Baandene skal bære Paategningen: „Abonnements-poste“.

X.

1. — Forsinkelser, Afbrydelser, Feilsendelser eller Uregelmæssigheder af hvilkensomhelst Art, der maatte forekomme i Abonnementstjenesten, anmeldes straks til den mellemliggende Postanstalt eller i Tilfælde til Udgangsstedets Postanstalt eller, om det forlanges, til Centralstyrelserne.

2. — Reklamationerne skal uopholdelig tages til Følge.

XI.

1. — Abonnenterne kan i Tilfælde af, at de forandrer Bopæl inden Landet, faa sig Bladet til-

11 Novbr. du journal pour l'intérieur du pays. Il peut être perçu de ce chef un droit spécial.

2. — Si l'abonné transfère sa résidence hors du pays, les numéros sont expédiés à l'adresse personelle du destinataire et dûment affranchis en timbres-poste, soit par l'éditeur, après intervention des bureaux d'échange, soit par le bureau de première destination, moyennant paiement préalable de l'affranchissement par l'abonné.

XII.

1. — En cas d'interruption ou de cessation, de la part de l'éditeur, dans la publication d'un journal, les Administrations prêtent leurs bons offices à l'effet d'obtenir, autant que possible, le remboursement, aux abonnés, du prix du journal pour la période pendant laquelle l'abonnement n'a pas été servi.

2. — Les Offices se font connaître réciproquement les journaux frappés d'interdiction.

XIII.

1. — Sauf arrangement contraire, dès que les commandes trimestrielles peuvent être considérées comme closes, et au plus tard le 20 du premier mois du trimestre, chaque bureau d'échange dresse pour le bureau correspondant un compte particulier (modèle C) sur lequel il inscrit, par ordre

stillet efter den nye Adresse. Herfor kan der opkræves et særskilt Gebyr.

2. — Hvis Abonnenten flytter ud af Landet, forsendes Numrene under Adressatens personlige Adresse og frankeres helt med Frimærker enten af Udgiveren ved Udvekslingskontorernes Forføining eller af Postkontoret paa det første Bestemmelsessted mod, at Abonnenten paa Forhaand erlægger Portoen.

XII.

1. — Saafremt Udgiveren afbryder eller standser Udgivelsen af en Tidende, skal Poststyrelserne yde sin Medvirkning til saavidt muligt at forskaffe Abonnenterne Tilbagebetaling af Abonnementsprisen for det Tidsrum, Bladet ikke er blevet leveret.

2. — Postvæsenerne underretter hinanden gjensidig om, hvilke Blade der maatte blive forbudte.

XIII.

1. — Saasnart Kvartalsbestillingerne kan betragtes som afsluttede og senest den 20 i Kvartalets første Maaned, skal hvert Udvekslingskontor, forsaavidt intet andet maatte være bestemt, for det korresponderende Kontor udfærdige en særskilt Afregning (Schema C), hvori det i alfabetisk Orden og efter Abonnements-

alphabétique et par période d'abonnement, en commençant par la durée la moins longue, les journaux demandés au bureau correspondant jusqu'à la date dudit compte, depuis la formation du compte précédent.

Les abonnements demandés après la formation de ce compte sont portés au compte du trimestre suivant.

2. — Sauf arrangement contraire, les comptes dressés de part et d'autre sont débattus et liquidés avant l'expiration du second mois du trimestre auquel ces comptes se rapportent. Ce délai est prolongé de 4 mois pour les pays hors d'Europe.

3. — Les différences sont réglées dans le compte trimestriel suivant.

4. — Au besoin, il peut être réclamé des acomptes mensuels.

XIV.

1. — Les Administrations des pays contractants se communiquent réciproquement par l'intermédiaire du Bureau international et trois mois au moins avant la mise à exécution de l'Arrangement, un extrait des dispositions de leurs lois ou règlements intérieurs applicables au service des abonnements.

2. — Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard de la même manière.

XV.

1. — Dans l'intervalle qui terminer, saaledes at der begyndes med den korteste, opfører de af det korresponderende Kontor indtil nævnte Afregnings Datum siden den forrige Afregning bestilte Tidender. 11 Novbr.

De Bestillinger, der indløber efter Afsluttelsen af denne Afregning, overføres til Afregningen for det følgende Kvartal.

2. — Medmindre andet maatte være bestemt, skal de gjensidig udfærdigede Afregninger prøves og salderes før Udløbet af den anden Maaned i det Kvartal, som disse Afregninger angaar. Denne Frist er for udeneuropæiske Lande forlænget til 4 Maaneder.

3. — Uoverensstemmelser berigtiges i den følgende Kvartalsafregning.

4. — I fornødent Fald kan maanedligt Opgjør forlanges.

XIV.

1. — Poststyrelserne i de kontraherende Lande tilstiller hinanden gjennem det internationale Bureau seneste tre Maaneder, før Overenskomsten træder i Kraft, et Uddrag af de Bestemmelser i sine Love og Reglementer, der kommer til Anvendelse paa Abonnementstjenesten.

2. — Enhver senere indtrædende Forandring skal uopholdelig kundgjøres paa den samme Maade.

XV.

1. — I det Mellemrum, som

11 Novbr. s'écoule entre les réunions, toute Administration des postes d'un pays contractant a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant les dispositions du présent Règlement.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par l'article XXXIX du Règlement d'exécution de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° — l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouveaux articles ou de la modification des dispositions du présent article et des articles I, II, III, IV, VI, VIII et XVI du présent Règlement;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles VII, IX, X, XII et XIII;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles ou de l'interprétation des diverses dispositions du présent Réglement, sauf le cas de litige prévu á l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées par une notification du Bureau international à toutes les Administrations participantes.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exé-

hengaar mellem Kongresserne, har hver Poststyrelse i et kontraherende Land Ret til gjennem det internationale Bureau at tilstille de øvrige deltagende Poststyrelser Forslag vedrørende Bestemmelserne i nærværende Reglement.

2. — Hvert Forslag bliver at behandle paa den i Art. XXXIX i Ekspeditionsreglementet til Hovedkonventionen foreskrevne Maade.

3. — For at blive gyldige maa Forslagene opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Tillæg af nye Artikler eller Forandring i nærværende Artikel og Artiklerne I, II, III, IV, VI, VIII og XVI i nærværende Reglement;

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring i Artiklerne VII, IX, X, XII og XIII;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Forandring i de øvrige Artikler eller Fortolkning af de forskjellige Bestemmelser i nærværende Reglement med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Art. 23 omhandlede Tilfælde af Meningsforskjel.

4. — De gyldige Beslutninger stadfæstes ved en Kundgjørelse fra det internationale Bureau til alle deltagende Poststyrelser.

5. — Enhver vedtagen Forandring eller Beslutning kommer

cutoire que deux mois au moins après sa notification.

XVI.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement.

Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit revouvelé, d'un commun accord, entre les parties intéressées.

Fait à Vienne, le 4 juillet 1891.

(Underskrifter).

til Udførelse først efter et Forløb af mindst to Maaneder efter dens Kundgjørelse. 11 Novbr.

XVI.

Nærværende Reglement skal komme til Udførelse fra den Dag, Overenskonsten træder i Kraft.

Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst medmindre det efter fælles Overenskomst fornyes mellem de interesserede Parter.

Wien, den 4 Juli 1891.

(Underskrifter).

1892. 1892

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov óm Politivedtægter for Rigets Herreder af 6te Juni 1891 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hurdals Herred, Akershus Amt, under 5te Oktober 1891 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred[1]), saalydende: 2 Jan.

§ 1. Paa offentlig Vei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Vei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Veifarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

[1]) Jfr. det i Deptstid. for 1892 No. 6, Side 89—90 indtagne, af Justitsdepartementet forfattede Udkast til Politivedtægter for Landdistrikter.

*) Bekjendtgj. 9 Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 1.

2 Jan. § 3. Ved Mineringsarbeider saavelsom ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Vei eller i Nærheden af bebodt Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorren Kjørsel eller Riden paa offentlig Vei maa ikke finde Sted.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved andre Gjæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftm. paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forskrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

2 Jan. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skatteveesen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Arendals Kommunebestyrelse i Møde den 30te November 1891 vedtagne Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

2 Jan. **Kronprindsregentens Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. At Rigsadvokaten skal være bemyndiget til:
   a. ved indtrædende Ledighed i et Statsadvokatembede at besørge samme midlertidig bestyret ved en af ham under Forbehold af Justits-Departementets Approbation Konstitueret.
   b at meddele Statsadvokaterne Tjenstfrihed for et Tidsrum af indtil 3 Maaneder, mod at vedkommende Embede imidlertid besørges uden Udgift for det Offentlige

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. No. 4 for 1892.

bestyret ved en af ham Konstitueret — alt under Jagttagelse af, at den Konstituerede er i Besiddelse af de i Straffeproceslovens § 74 foreskrevne Egenskaber, og at der om de trufne Forføininger og om de Grunde, der har foranlediget samme, strax afgives Indberetning til Justitsdepartementet. 2 Jan.

2. At tilsvarende Myndighed paa samme Maade tillægges Lagmanden med Hensyn til Retsskriveren, Stadsadvokaten med Hensyn til de efter Straffeproceslovens § 77 Post 1 og 2 i hans Embedsdistrikt antagne Aktorer og vedkommende Retsformand med Hensyn til de efter samme Lovs § 104 antagne Forsvarere udenfor Høiesteret.
3. At Justitsdepartementet bemyndiges til at meddele Rigsadvokaten og Lagmændene Tjenstfrihed for et Tidsrum af indtil 4 Uger og imidlertid besørge vedkommende Embede bestyret uden Udgift for det Offentlige, ligesom til ved indtrædende Ledighed at udfærdige fornøden Konstitution i Lagmandsembederne.
4. At Post 3 i kongelig Resolution af 9de November 1889 angaaende Beskikkelse af Medlemmer af Lagmandsretten samt Post 5 i kongelig Resolution af 23de November 1889 angaaende Beskikkelse af Aktorer og offentlige Forsvarere i Straffesager ophæves.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at approbere et Udkast til reglementariske Bestemmelser for Forretningsordenen inden Styrelsen for Statens Jernbaner. 2 Jan.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Kristiania Politiinspektørembede indtil videre bliver at bestyre af en dertil efter aabnet Konkurrance ved naadigst Resolution Konstitueret. 2 Jan.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori i Anledning af Forespørgsel angaaende Beskatning af Indtægt af Skovdrift samt angaaende Fremgangsmaaden ved Værdsættelse af Værker og Brug udtales, at Indtægt af Skovdrift, Gaardsbrug, Handel, Haandværk eller anden Næring, hvis aarlige Afkastning er foranderlig, efter Landskattelovens § 42 tredie Passus skal ansættes til det Beløb, som Næringen Aar om andet kan antages at give. Forsaavidt derfor en Skoveier uddriver mere Tømmer, end hvad der aarligaars kan uddrives, uden at Skoven forringes, antager Departementet, at det overskydende kun kan ansees som en blot og bar Ombytning af Kapitalform, der ikke kan lede til no- 4 Jan.

4 Jan. gen forhøiet Ansættelse af Indtægten (Kfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelser af 8de Februar og 12te Juli 1887).

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fremgangsmaaden ved Værdsættelse af Værker og Brug udtales, at disse bliver at ansætte efter Ligningskommissionens frie Skjøn om, hvad de i Handel og Vandel antages at være værd (Landskattelovens § 14 andet Punktum). —

5 Jan. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det indtil Videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 5 Aar, skal være forbudt inden Vestre Totens, Søndre Lands, Grans, Vardals og Jevnakers Herreder, Kristians Amt, at anvende Snarer og Faldstokke til Fangst af de i Loven fredede Vildtsorter.

5 Jan. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det indtil Videre inden Stavanger Amt skal være forbudt:

1. at dræbe Røi og Aarhøne i Tiden fra og med 1ste Februar til og med 14de August.
2. til Fangst af Tiur, Røi, Aarfugl og Hare at benytte Snarer, Faldstokke og lignende Fangstindretninger.

6 Jan. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori i Anledning af Forespørgsel om Forstaaelsen af Landskattelovens §§ 35 og 33 udtales følgende:

Overensstemmende med den i Lovtidenden indtagne Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Kristians Amt af 21 Marts 1885 antager Departementet, at Bestemmelsen i Landskattelovens § 35 ogsaa maa anvendes ligeoverfor de i Lovens § 46 omhandlede engere kommunale Afdelinger. Efter den Ændring, § 35 har faaet ved Tillægslov af 30 Mai 1891, vil saaledes en Skatyder, der bor udenfor det Sogn, hvor en ham tilhørende Eiendom er beliggende, ikke erholde noget skattefrit Fradrag ved Fordelingen af Særudgifterne i det Sogn, hvor Eiendommen ligger.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt et af en Skattepligtig til Forsørgelse antaget Barn bør komme i Betragtning ved Fastsættelsen af Vedkommendes Skatteklasse (Landskattelovens § 33), er Departementet af den Mening, at dette Spørgsmaal — forsaavidt intet modsat af Herredsstyrelsen er bestemt — maa besvares bekræftende.

7 Jan. **Cirkulære** fra Armekommandoen:

Efter Korrespondance med Forsvarsdepartementet bestemmer Armekommandoen herved:

*) Bekjendtgj. 9 Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 1.

1. Saafremt Militærperson under Vaabenøvelser eller anden militær Tjeneste indkaldes som Vidne til Hovedforhandling ved Lagmandsret, har Vedkommendes Chef, forsaavidt han finder, at der fra Tjenestens Side intet er til Hinder, at tilstaa den i saa Henseende fornødne Permission, eller i modsat Fald — om fornødiges telegrafisk — at henstille til vedkommende Stadsadvokat at meddele Oplysning om, hvorvidt han — efter de foreliggende nærmere angivne Omstændigheder og navnlig under Hensyn til den Tid, Vidnets Fremmøde vil kræve, — finder at burde insistere paa Fremmødet. Hvis Kravet herom frembeles fastholdes, og det oplyses, at Sagen ikke kan bevirkes udsat, bliver ogsaa i dette Tilfælde den fornødne Permission at tilstaa. 7 Jan.

2. Sker Indkaldelsen i Anledning af civil Rettergang, bliver Permission at tilstaa, saafremt Vedkommende er indkaldt til Forligelseskommission eller er indstevnet til Retten som Part. Er han indstevnet som Vidne eller anmodet af vedkommende Part eller Sagfører om frivillig at afgive Vidneprov og ikke vil undslaa sig herfor, bør Permission ligeledes tilstaaes, under Forudsætning af at vedkommende Part eller Sagfører — paa derom skeet Henvendelse — erklærer, at Vidneprovet ei kan undværes, eller at Fremmødet, hvis Vidneprovet er nødvendigt, ikke kan udsættes til en Retssession, der falder udenfor Vaabenøvelserne.

Hvilket meddeles til Underretning og videre Forføining med Tilføiende, at der til saadanne Permissioner bliver at knytte Forbehold om Opexercitie af forsømt Tjeneste overensstemmende med Armekommandoens Cirkulære af 19de Juni 1891.

Cirkulære fra Armekommandoen: 7 Jan.

Paa Foranledning bestemmer Armekommandoen, at de ved militære Afdelingers Kontorer tjenstgjørende Officerer og Underofficerer, naar de i Henhold til Straffeprocesslovens § 63, 371 og 117 ere tilsagte at fungere som Lagrette- eller Domsmænd, blive at meddele den nødvendige Permission, forsaavidt særlig tvingende Omstændigheder ikke derfor undtagelsesvis maatte være til Hinder.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved de i Generalforsamling den 11te November 1891 vedtagne Love for det norske Garantiselskab approberes paa Betingelse af, at Selskabet underkaster sig saadan Kontrol af Finants-Departementet, som dette til enhver Tid maatte finde fornøden. 9 Jan.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Hamar Stiftsdirektion, foranlediget ved Forespørgsel angaaende den rette Forstaaelse af Bestemmelsen i Fattigloven for Landet § 26 om Anmeldelsesfristens Udstrækning, naar der handles om en Person, som i en lang Aarrække har modtaget Fattigunderstøttelse af Opholdsstedets Fattigkommission mod Refusion fra 9 Jan.

9 Jan. Hjemstedet, — i hvilken Anledning Departementet udtaler, at det i en Flerhed af Tilfælder har antaget, at der i Almindelighed ikke udkræves mere end én Anmeldelse inden den i fornævnte § fastsatte Frist, naar der vedvarende ydes samme Person Fattigunderstøttelse. Denne Regel, der selvfølgelig forudsætter, at det af Anmeldelsen kan forstaaes, at fortsat Understøttelse er nødvendig, udelukker imidlertid ikke, at det i Tilfælder, hvor en extraordinær og uforudseelig Hjælp er bleven fornøden, eller hvor længere Tid hengaar mellem hver Ydelse, vil ansees som en Forsømmelse, at ny Anmeldelse er undladt.

9 Jan. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori Departementet erklærer sig enigt i den af ham i Skrivelse til et Skolestyre udtalte Formening, at de i Herredet indflyttede Veiarbeideres Børn ligesaavel som de øvrige i Herredet boende Børn i Henhold til Landsskolelovens § 10 er berettigede til at erholde den i Loven paabudne Undervisning i Folkeskolen, samt i, at der, saafremt Antallet af de tilflyttede Børn nødvendiggjør en Omordning af vedkommende Kredsskole, f. Ex. med Hensyn til Oprettelse af en ny Klasse eller med Forlængelse af Skoletiden, maa sørges for, at den fornødne Forandring iværksættes, saaat Skolens Ordning til enhver Tid kan fyldestgjøre Lovens Bestemmelser. Nogen særskilt Godtgjørelse for de med deres Børns Skolegang forbundne Udgifter, vil, bemærker Departementet, ikke kunne afkræves de indflyttede Arbeidere, hvorimod disse vil blive at ilægge Skat til Herredet efter de almindelige Skatteregler.

9 Jan. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Stiftamtmanden i Kristiania, hvori Direktøren i Anledning af Forespørgsel fra den norske Apothekerforening om, hvorledes Apothekere og Farmaceuter skal forholde sig, naar Medicin af Læger og Dyrlæger rekvireres pr. Telefon, udtaler, at da en Telefonordre ikke kan træde i Stedet for en Recept, bør Medicin, der ikke maa udleveres i Haandkjøb, heller ikke expederes kun efter en gjennem Telefon modtagen Besked. Derimod antager Direktøren ikke, at der er Grund til at nægte at expedere Medicin, til hvis Udleverelse der ikke fordres Recept, udstedt af Læge eller Dyrlæge, naar den, der modtager Telefonbesked, med Sikkerhed tror at have opfattet den Telefonerendes Ordre. For saavidt muligt at sikre sig mod Feiltagelser bør — bemærker Direktøren — den modtagne Besked altid straks nedskrives og retelefoneres.

11 Jan. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori Departementet erklærer sig enigt med denne i, at en Bestemmelse i en Skoleplan om, at Lærerne skal have Ret til hvert Aar at benytte en Dag til at overvære Aarsprøven i en anden Kreds, og at denne Dag skal regnes som Skoledag — ikke kan ansees hjemlet i Skoleloven.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet i Anledning af en mellem en Herredsstyrelse og vedkommende Skolestyre opstaaet Tvist om, hvem det paahviler, enten Herredsstyrelsen eller Skolestyret, at forestaa og lede Udførelsen af Byggearbeide for Skolevæsenet, erklærer sig enigt med Direktøren i, at det som lovbestemt Pligt kun paaligger Skolestyret at føre Tilsyn med Skolevæsenets Bygninger og til Herredsstyrelsen at afgive Forslag om de Arbeider, som maa udføres, medens det antages at paahvile Herredsstyrelsen at besørge udført Arbeider for Skolevæsenet som kommunale Arbeider overhovedet. Forøvrigt finder ogsaa Departementet, at Skolestyret ikke bør nægte Herredsstyrelsen sin Bistand ved Udførelsen af disse Arbeider. 11 Jan.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Lagmanden i Borgarthing og Agder, hvorved meddeles, at Departementet i Henhold til Straffeprocesslovens § 55, 3die Led, har bestemt, at Varamænd til Tjenstgjøring ved Lagmandsthingene for Smaalenene, Bratsberg og Nedenes Lagsogne bliver at trække fra henholdsvis Sarpsborg og Tune, Skien og Gjerpen samt Arendal og Barbu Kommuner. 11 Jan.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at der ved borgerlig Ægteskabsstiftelse mellem Dissentere eller mellem Medlem af Statskirken og Dissenter i Henhold til Lov angaaende kristne Dissentere og Andre, der ikke ere Medlemmer af Statskirken, af 27de Juni 1891 § 10, jfr. § 9, skal gaaes frem efter den ved kongelig Resolution af 10de Oktober 1863 for Ægteskabsstiftelse mellem Ikke-Kristne eller mellem Personer, af hvilke den Ene ikke er Kristen, anordnede Formular. 12 Jan.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Haus Jordemoderdistrikt i Søndre Bergenhus Amt deles i 2 Distrikter, det ene bestaaende af Gjerstad Sogn samt Gaardene Hausdal, Rødland, Nordre og Søndre Vesæt, Vines og Mjelde af Haus Sogn, og det andet bestaaende af Arne Sogn samt Haus Sogn med Undtagelse af nævnte Gaarde. 12 Jan.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Alversunds Jordemoderdistrikt i Søndre-Bergenhus Amt deles i 2 Distrikter, det ene omfattende Mælands Sogn og det andet Alversunds og Seims Sogne. 12 Jan.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at der af det af Dybvaag Sogn i Nedenes Amt bestaaende Jordemoderdistrikt udskilles et nyt Distrikt, omfattende Sognets Fastlandsside. 12 Jan.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Ringsaker Sparebank senest i Møde den 5te December 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor 13 Jan.

12 Jan. Bankens ældre, ved høieste Resolution af 8de Februar 1862 stadfæstede Plan.

12 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Gols Sparebank seneſt i Møder den 9de November og 30te December 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 10de Juni 1870 stadfæstede Plan.

14 Jan. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Foresprgsel udtales, at de Sessionsopgaver, hvortil Schema er meddelt i Departementets Cirkulære af 21 Decbr. 1891 (Lovtid. 2den Afd. for s. A. Side 573 øverst), skal omfatte alle af Sorenskriverne afholdte Retsmøder vedkommende Straffesager (derunder indbefattet Politisager), altsaa ogsaa Retsmøder under Efterforskning eller Forunderſøgelse.

14 Jan. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at det ved Departementets Cirkulære af 10de November 1891, specielt Post I Litr. c, ikke har været tilsigtet at gjøre nogen Forandring i de i Cirkulære fra Indre-Departementet af 12te April 1870 indeholdte Udtalelser med Hensyn til Forpleiningen af fattige Idioter fra Fødselen og andre uhelbredelige Sindssyge, for hvem en fra den almindelig Fattigsygepleie afvigende Behandling ikke netop for Sindssygdommens Vedkommende har været paakrævet.

15 Jan. **Kronprindsregentens Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Hønefos's Formænd og Repræsentanter under 21de August og 20de November 1891 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad.

15 Jan. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At Bjørnør Herred i Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, paa de af Herredsstyrelsen seneſt i Møde den 16de Mai 1890 vedtagne Vilkaar deles i 3 Herreder, nemlig Roan, Osen og Stokſund Herreder, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At denne Deling ogsaa skal omfatte Bjørnør Herreds Fattig- og Skolevæsen, for Fattigvæsenets Vedkommende paa de af Herredsstyrelsen i Møde den 31te Marts 1891 og af Fattigkommissionen i Møde den 27de April næstefter vedtagne Vilkaar.
3. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for disse Delingers Ikrafttræden.

*) Bekjendtgj. 19 Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 2, hvor Vedtægterne er indtagne. Jfr. en i No. 9 indtagen Rettelse.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Flekkefjords Postmesterbestilling fra 1ste Juli 1892 at regne fraskilles Telegrafexpeditionen paa Stedet. 15 Jan.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved det af Styrelsen for Statens Jernbaner med Skrivelse af 9de November 1891 afgivne Forslag til nye Regler for Samtrafik mellem Statsbanerne i 1ste, 2det, 3die og 4de Trafikdistrikt approberes som gjældende fra de ved Kongelig Resolution af 13de April 1891 approberede Fragtreglers Ikrafttræden. 15 Jan.

Cirkulære fra Departementet for det Indre, Poststyrelsen (No. 1 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende Tillæg til Fortegnelsen over norske Postanstalter: 15 Jan.

Fra 1 Januar 1892 og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt følgende Postaabnerier:

1. Eikangervaag paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hammer Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
2. Evenskjær paa Skaanland i Trondenes Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt, Tromsø Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Baadpostforbindelse til og fra Sandtorvs Postaabneri.
3. Fotlandsvaag paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hosanger Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
4. Naust paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn paa Ytterøen i Ytterøens Herred, Inderøens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt. (Træder først i Virksomhed fra 1 Februar 1892).
5. Selvær i Trænens Herred, Nordre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt, med 14-daglig Bipost fra og til Trænens Postaabneri, saafremt Stedet ikke erholder saa hyppig Post med Dampskib. (Underholdes alene i Fisketiden, Januar til Marts).
6. Steinstø paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Oistesø Sogn af Vikørs Herred, Hardanger og Voss Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.

Med Hensyn til Bestilling af i Kristiania udkommende Tidender og Tidsskrifter, der sammenlægges og adresseres af Postvæsenet, sorterer de foran under No. 2 og 5 nævnte Postaabnerier, Evenskjær og Selvær, under Namsos Postkontor og det under No, 6 nævnte Postaabneri, Steinstø, under Kristiania Postkontor. De øvrige Postaabnerier sorterer under det Postkontor, i hvis Distrikt de ere beliggende.

Fra 1 Februar 1892 vil Gjevedals Postaabneri samt Bipoften Gjevedal — Aamli blive inddraget, medens der fra samme Tid vil blive underholdt en ugentlig Landpostbudrute fra Asfland

15 Jan. om Harstvet, Oland, Humedrum og Gangshei til Aamli Postaabneri og samme Vei tilbage.

16 Jan. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Hans Majestæt Kongens Gjenovertagelse af Rigets Bestyrelse.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At da Vi med den Almægtiges Bistand have gjenvundet Vor Helbred, saa at Vi se Os istand til at befatte Os med Regjerings-Anliggenderne, have Vi nu igjen overtaget Rigets Bestyrelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

19 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Risør Kommunebestyrelse i Møde den 31te December 1891 vedtagne Tillæg til og Forandringer i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

19 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa det af Larviks Kommunebestyrelse i Møde den 21de December 1891 vedtagne Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

19 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Lillehammer Kommunebestyrelse i Møder den 5te og 28de December 1891 fattede Beslutninger om Tillæg til og Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

19 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Forstanderen for en Dissentermenighed, hvori paa Foranledning meddeles, at der ikke — saaledes som han syntes at være gaaet ud fra — i Henhold til § 8 i den nye Dissenterlov af 27 Juni 1891 af Hans Majestæt Kongen vil blive udfærdiget nogen almindelig Formular til Brug ved Ægteskabsstiftelse inden Dissentermenigheder, men at enhver saadan ordnet Menighed, der ønsker at aabne sin Præst eller Forstander Adgang til at forrette Vielse gjennem den civile Overøvrighed (ɔ: vedk. Amtmand), maa indgive underdanigst Ansøgning om Godkjendelse af de Former (det „Ritual") som inden Menigheden benyttes ved Ægteskabsstiftelse, ledsaget af behørige Oplysninger om Menighedens Organisation, — herved dog forudsat, at Menigheden ikke tilhører saadanne fast organiserede Kirkesamfund, at Godkjendelse af Vielsesritualet kan finde Sted underet for alle de Samfundet til enhver Tid tilhørende Menigheder. Forinden Godkjendelse af det inden vedk. Menighed benyttede Vielsesritual har fundet Sted paa den ene eller anden Maade, vil der, bemærker Dept., ikke være Adgang for

Menighedens Forstander som saadan til at forrette Ægtevielse i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse. 19 Jan.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Formandskab meddeler, at det vistnok ikke er bestemt, at Herredsstyrelsen skal indhente Kredsens eller Kredsenes Erklæring, forinden den i Henhold til Landsskolelovens § 82 til Kongen indsender Andragende om, at for en Del af Herredet Folkeskolen helt eller delvis maa blive ordnet efter de om Folkeskolen i Kjøbstæderne gjældende Bestemmelser, men at Departementet dog vilde finde det lidet rimeligt, om Kredsen ikke i saadant Anliggende blev givet Anledning til at udtale sig. Departementet gaar derfor ud fra, at en Ansøgning som omhandlet ikke vil blive fremmet, medmindre der foreligger Erklæring i Sagen fra Kredsen. At denne modsætter sig en Omordning, antages dog ikke til Hinder for, at Folkeskolen helt eller delvis i Henhold til § 82 bestemmes ordnet efter de om Folkeskolen i Kjøbstæderne gjældende Bestemmelser. 20 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 23 Jan.

A. At der befales inddraget:

I Fredrikshalds Tolddistrikt:

Toldfuldmægtigposten i Sarpsborg.

I Drammens Tolddistrikt:

4 Toldopsynsmandsposter af 1ste Klasse, den ene fra 1ste Juli 1892.

I Skiens Tolddistrikt:

1 Toldbetjentpost.

I Kristiansands Tolddistrikt:

3 Toldopsynsmandsposter af 1ste Klasse.

I Stavanger Tolddistrikt:

2 Toldbetjentposter.

I Trondhjems Tolddistrikt:

3 Toldopsynsmandsposter af 1ste Klasse.

B. At der befales oprettet:

I Skiens Tolddistrikt:

1 Toldassistentpost fra 14de April 1892, mod at der fra samme Tid inddrages 1 Toldbetjentpost i Tolddistriktet.

I Arendals Tolddistrikt:

1 Toldassistentpost og 1 Toldopsynsmandspost af 2den Klasse, mod at 2 Toldopsynsmandsposter af 1ste Klasse inddrages.

I Bergens Tolddistrikt:

3 Toldopsynsmandsposter af 2den Klasse, mod at 3 Toldopsynsmandsposter af 1ste Klasse inddrages.

23 Jan. C. At der paa de Gagelister, som bliver at forelægge for Storthinget i 1892, befales opført Lønninger, overensstemmende med de gjældende Lønningsbestemmelser, foruden til de oprettede Poster, der omhandles under foranstaaende Litr. B, endvidere til følgende nye Poster ved Toldvæsenet:[1])

I Fredrikshalds Tolddistrikt:

1 Udhavnsbetjentpost og 1 Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse, mod at Lønningen til 1 Krydsbetjent inddrages.

I Kristiania Tolddistrikt:

1 Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse, mod at Løn for en lignende Post ved Grændseopsynet inddrages.

[1]) De opførte Lønninger er bevilgede ved Sth.besl. 30 Marts, tilfølgetaget ved Ref. 23 April 1892. Se Indst. S. No. 83 for 1892.

23 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved det i en vedlagt Afskrift indeholdte Ritual for Ægteskabsstiftelse inden den katholske Kirke godkjendes i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. V. af 27de Juni 1891.

23 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved den i en vedlagt Alterbog (Side 25—29) foreskrevne Form for Ægteskabsstiftelse inden „Den biskoplige Methodistkirke i Norge" godkjendes i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. V. af 27de Juni 1891.

26 Jan. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Lagmanden i Eidsiva- og Frostathing, hvorved meddeles, at Departementet i Henhold til Straffeprocesslovens § 55, 3die Led, har bestemt, at Varamænd til Tjenstgjøring ved Lagmandsthingene for Akershus, Kristians og Hedemarkens Lagsogne bliver at trække: for Akershus Lagsogn fra Skedsmo, Sørum og Fet Kommuner, for Kristians Lagsogn fra Vardal, Østre Toten og Gjøvik Kommuner, samt for Hedemarkens Lagsogn fra Vang, Furnes, Stange og Hamar Kommuner.

26 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Hole Herreds Sparebank og Hole Herredsstyrelse i kombinerede Møder den 22de November 1890 og 15de December 1891 vedtagne nye Plan for nævnte Sparebank stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 17de April 1883 stadfæstede Plan.

26 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Fitje Sparebank i Møder den 30te December 1890 og 7de November 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 8de Februar 1865 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. meddeles Stadfæstelse paa den af Strands Herredsstyrelse i Møder den 30te December 1890 og 9de December 1891 vedtagne Plan for en inden Herredet oprettendes Sparebank. 26 Jan.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa Posterne 1, 2 og 3 af den af Hamar Kommunes Bestyrelse i Møde den 18de December 1891 fattede Beslutning angaaende Tillæg til og Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden. 26 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 27 Jan.

1. At et Stadsfysikusembede under Forudsætning af, at det fornødne Bidrag til Embedets Aflønning bevilges af Storthinget[1]), oprettes i Kjøbstaden Stavanger, der bliver at fraskille Stavanger Lægedistrikt.
2. At Approbation i Henhold til § 40 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 meddeles paa den af Stavanger Bys Formænd og Repræsentanter under 29de September 1891 fattede Beslutning om Bevilgning af Bidrag til Aflønning for en vordende Stadsfysikus i Byen.
3. At der til Aflønning af Statskassen for en Stadsfysikus i Stavanger forslagsvis opføres paa de Gagelister, der blive at forelægge det forestaaende Storthing, Kr. 1500,00 aarlig med Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste, hver Gang Kr. 250,00 aarlig.
4. At det paalægges den vordende Stadsfysikus i Stavanger:
   a. ikke uden særskilt Tilladelse fra det Departement, hvorunder det civile Medicinalvæsen henhører, at vedblive eller overtage fast Lægestilling ved nogen offentlig Indretning eller Stiftelse.
   b. uden særskilt Godtgjørelse at føre Kontrol med Stavanger Bys Sygehus m. v. og Byens øvrige offentlige Indretninger saavelsom med Fattigsygepleien i Byen.
   c. ligeledes uden særskilt Godtgjørelse at indtræde som Medlem af Kontrolkommissionen for Stavangers kommunale Sindssygeasyl.
   d. med Hensyn til den nærmere Ordning af Forretningskreds og Embedspligter i det Hele at rette sig efter den Instrux, som for Embedet, efterat der er givet vedkommende Lokalautoriteter Anledning til derom at ytre sig, maatte blive udfærdiget af det Departement, under hvilket det civile Medicinalvæsen henhører.

[1]) Bevilget ved Sth. beslutn. 21 Marts, tilfølgetagen v. Ref. 9 April 1892. Se Sth. Prop. No. 8, S. 103 og Indst. S. No. 73 for 1892.

27 Jan. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Lagmanden i Gulathing, hvori meddeles, at Departementet i Henhold til Straffeproceslovens § 55, 3die Led, har bestemt, at Varamænd til Tjenstgjøring ved Lagmandsthingene for Bergenhus og Romsdals Lagsogne bliver at trække fra hendholdsvis Evanger, Voss, Vossestranden og Tysnes, samt fra Molde, Bolsø, Vestnes, Frænen og Veø Kommuner.

28 Jan. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, der havde hendledet Departementets Opmærksomhed paa, at det af og til hænder, at Underdommeren beskikker sin Kontorist til Forsvarer for Sigtede, navnlig under retslige Forhør, i hvilken Anledning Departementet anmoder Amtmanden om at gjøre samtlige Underdommere inden hans Embedsdistrikt bekjendte med, at saadan Beskikkelse ikke kan ansees stemmende med Straffeproceslovens Forudsætninger for Forsvaret og derfor ikke bør finde Sted. [1])

[1]) Jfr. ogsaa Straffeprocesl. § 66 No. 5.

28 Jan. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, der havde anholdt om Departementets Udtalelse om, hvorvidt enhver af de 2 Læger, der som Sagkyndige under strafferetslige Undersøgelser udfører de i Sportellovens § 203 omhandlede Forretninger, tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 12,80, eller om dette Beløb kun tilfalder den ene Læge, af hvem Undersøgelsen nærmest foretages og Betænkningen affattes, og den anden Læge efter nævnte §'s sidste Passus Kr. 4,00 som lægekyndig Assistent.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at i det omhandlede Tilfælde tilkommeren hver af Lægerne Kr. 12,80, naar de begge har været opnævnte som Sagkyndige til at foretage Undersøgelsen, men, naar kun den ene Læge har været opnævnt som Sagkyndig og den anden er bleven tilkaldt af denne, alene den førstnævnte det omhandlede Salær Kr. 12,80 og den anden den i bemeldte § af Sportelloven bestemte Godtgjørelse for lægekyndige Assistenter, Kr. 4,00.

28 Jan. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Bergen, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel angaaende en i Bergens Kommunebestyrelse i tvende Møder med forskjelligt Udfald behandlet Sag gjentager et s. D. assendt Telegram gaaende ud paa, at Kommunebestyrelsens sidste Beslutning — der ikke af Minoriteten var forlangt undergivet Regjeringens Approbation — antoges gyldig uden gjentagen Behandling, idet Departementet bemærker, at det altid har antaget, at en ved en Sags anden Behandling fattet Beslutning bliver strax endelig, uden Hensyn til om den stemmer med eller afviger fra den ved

den første Behandling fattede, medmindre Mindretallet forlanger Sagen undergivet Regjeringens Afgjørelse. En modsat Fortolkning vilde efter Departementets Mening stride mod Lovens udtrykkelige Ord, ligesom den i mange Tilfælde vilde kunne medføre betydelige Vanskeligheder for Løsningen af vedkommende Sag. 28 Jan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det i Henhold til Testamente af 13de Juni 1881 oprettede „Jomfru Caroline Seehuus's Legat" for Eugenias Stiftelse i Kristiania og paa de den 30te Oktober 1891 udfærdigede Statuter for dette Legat. 29 Jan.

Convention

relative à la Prorogation partielle des traités de Commerce et de Navigation conclus, le 30 Décembre 1881, entre les Royaumes-Unis de Suède et de Norvège et la France.*)

Sa Majesté le roi de Suède et de Norvège et le Président de la République Française, également animés du désir de resserrer les liens d'amitié qui unissent les États contractants et voulant assurer la continuité des relations commerciales et maritimes entre les Royaumes-Unis et la France, ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté le roi de Suède et de Norvège,

M. Frédéric-George-Knut Due, son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Gouvernement de la République française, etc., etc., etc.;

(Oversættelse.)

Konvention 29 Jan.

angaaende den delvise Forlængelse af de under 30te December 1881 affluttede Handels- og Søfartstraktater mellem de forenede Riger Sverige og Norge og Frankrige.*)

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og den franske Republiks Præsident, besjælede af gjensidigt Ønske om fastere at knytte de Venskabsbaand, som forene de kontraherende Stater, og med det Maal for Øie at sikre Varigheden af Handels- og Søfartsforbindelserne mellem de forenede Riger og Frankrige, have bestemt sig til at afslutte en Konvention i denne Hensigt og udnævnt til sine Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge:

Hr. Frederik Georg Knut Due, Hans Envoyé extraordinaire og Ministre plénipotentiaire hos den franske Republiks Regjering, etc. etc. etc.

*) Ratificeret for Frankriges Vedkommende den 18de Jan. 1892, for de forenede Rigers Vedkommende den 29de s. M., Ratifikationerne udvexlede i Stockholm sidstnævnte Dag.

29 Jan. M. Édouard Frânckel, Membre de la première Chambre de la Diète, Plénipotentiaire pour le Royaume de Suède, etc., etc., etc.,

Et M. Guillaume-Christophe Christophersen, Consul général de Suède et de Norvège à Anvers, Plénipotentiaire pour le Royaume de Norvège, etc., etc. etc.

Hr. Edvard Fränckel, Medlem af Riksdagens 1ste Kammer, Plénipotentiaire for Kongeriget Sverige, etc. etc. etc., og

Hr. Wilhelm Christopher Christopherſen, Generalkonſul for Sverige og Norge i Antwerpen, Plénipotentiaire for Kongeriget Norge etc. etc. etc.

Et le Président de la République Française,

M. Alexandre Ribot, député, Ministre des Affaires étrangères, etc., etc., etc.

Et M. Jules Roche, député, Ministre du Commerce, de l'Industrie et des Colonies, etc., etc., etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Den Franſke Republiks Præſident:

Hr. Alexandre Ribot, Deputeret, Miniſter for de udenrigſke Anliggender, etc. etc. etc., og

Hr. Jules Roche, Deputeret, Miniſter for Handelen, Induſtrien og Kolonierne etc. etc. etc;

hvilke efterat have udvexlet ſine Fuldmagter, der bleve befundne i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Article premier.

Le Traité de commerce conclu à Paris, le 30 décembre 1881, entre les Royaumes-Unis de Suède et de Norvège et la France est prorogé provisoirement y compris l'article additionnel, à l'exception des articles 2, 3, 4, 8, 9, 18, 19, 20 des paragraphes 3 et 4, de l'article 12 et de la déclaration finale.

Artikel 1.

Den i Paris den 30te December 1881 mellem de forenede Riger Sverige og Norge og Frankrige affluttede Handelstraktat, deri indbefattet Tillægsartikelen, forlænges foreløbig med Undtagelſe af Artiklerne 2, 3, 4, 8, 9, 18, 19, 20, Artikel 12, 3die og 4de Stykke ſamt Slutningsdeklarationen.

Art. 2.

Le Traité de navigation conclu à Paris, le 30 décembre 1881, entre les Royaumes-Unis de Suède et de Norvège

Artikel 2.

Den i Paris den 30te December 1881 mellem de forenede Riger Sverige og Norge og Frankrige affluttede Søfartstraktat for-

et la France est prorogé provisoirement, à l'exception des articles 13 et 14.

Art. 3.

La présente Convention sera mise en vigueur à partir du 1er février 1892 et restera exécutoire jusqu'à l'expiration d'un délai de douze mois après que l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes aura notifié son intention d'en faire cesser les effets.

Art. 4.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées au plus tard le 30 janvier 1892, sous réserve de l'approbation des Représentations nationales en Suède et en Norvège.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, en double expédition, le 13 janvier 1892.

(L. S.) Due.
(L. S.) A. Ribot.
(L. S.) E. Frânckel.
(L. S.) W. Christophersen.
(L. S.) Jules Roche.

længes forelobig, med Undtagelse af Artiklerne 13 og 14. 29 Jan.

Artikel 3.

Nærværende Konvention skal træde i Kraft fra 1ste Februar 1892 og forblive gjældende indtil Udløbet af en Frist af 12 Maaneder, efterat nogen af de høie kontraherende Parter har meddelt sin Hensigt at lade den træde ud af Kraft.

Artikel 4.

Nærværende Konvention skal ratificeres og Ratifikationerne derpaa udvexles seneſt 30te Januar 1892, under Forbehold af Godkjendelse af Nationalforsamlingerne i Sverige og Norge.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paa samme anbragt sine Segl.

Udfærdiget in duplo i Paris den 13de Januar 1892.

(L. S.) Due.
(L. S.) A. Ribot
(L. S.) E. Fränckel.
(L. S.) W. Christophersen.
(L. S.) Jules Roche.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet udtaler, at det ved flere Leiligheder har antaget, at en Kvinde ved sit Giftermaal erhverver Mandens Hjemstavnsret for sig og sine (ægte og uægte) Børn under 15 Aar, selv om hun, Manden eller de begge ved Vielsen var over 62 Aar gamle, samt at det forsaavidt er uden Betydning, at hun (for sig eller sine Børn) er tildelt og efter Vielsen fremdeles tildeles Fattigunderstøttelse (jfr. Retstidende for 1879, Side 183 flg). 29 Jan.

29 Jan. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeler, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Skolekreds i den nye Skoleplan er tildelt den ifølge Børneantallet lovbefalede Skoletid, maa afgjøres efter Antallet af de Børn, der søger (d. e. er henviste til) Skolen, idet Antallet af de skoleberettigede Børn ikke kommer i Betragtning.

Forøvrigt udtaler Departementet paa Foranledning, at den i Landsskolelovens § 5, 2den Passus indeholdte Tilladelse til at nedsætte Undervisningstiden eller til at lade Folkeskolens begge Afdelinger undervise sammen, kun kan benyttes, naar og saalænge som Folkeskolens Elevantal ikke overstiger de i nævnte § fastsatte Maxima. Bliver Elevantallet større, maa Undervisningstiden forhøies eller Klassekombinationen hæves, saaat Skolelovens Bestemmelser til enhver Tid kan efterkommes. Det har imidlertid, bemærker Departementet, vistnok været Lovens Tanke, at Elevantallet i et Herreds Folkeskoler regelmæssig vilde være bestemt for Skoleaaret, jfr Landsskolelovens § 12 b., hvorefter der som Regel kun skal være en Optagelsestid aarlig for Begyndere, samt § 56 jfr. §§ 58 og 59 angaaende Optagelse af Fortegnelse over alle Børn i Alderen syv til femten Aar, og om Henvisning til Folkeskolen m. v. Det synes derfor at maatte være ganske en Undtagelse, at nogen Forøgelse af en Folkeskoles Elevantal finder Sted i Løbet af Skoleaaret.

Bliver paa den anden Side Elevantallet mindre end paaregnet, saaledes at der efter § 5 er Anledning til at nedsætte Undervisningstiden eller at kombinere begge Afdelinger, antages Skolestyret at have lovlig Adgang til strax at foretage den fornødne Forandring i Skoleplanens Bestemmelser med Hensyn til Klasseinddeling og Undervisningens Længde, Da imidlertid en saadan Forandring i Skoleaarets Løb maa ansees uheldig, antages Overtilsynet i forefaldende Tilfælde at burde henstille til Skolestyret at lade Forandringen udstaa indtil et nyt Skoleaar.

30 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadfæstelse paa en af Drøbaks Formænd og Repræsentanter under 24de og 26de November 1890 samt 26de Mai og 23de November 1891 fattet Beslutning til Politivedtægter for nævnte Kjøstad.

30 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. For Distriktet Sjomen i Ankenæs Sogn af Ofotens Præstegjæld under Nordre-Salten Provsti i Tromsø Stift

*) Bekjendtgj. 6te Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 3, hvor Vedtægterne er indtagne.

tillades opført paa Gaarden Elvegaards Grund et Kapel med omtrent 180 Siddepladse — — — — — — — — —. 30 Jan.

2. Den af Herredsstyrelsen i Ankenæs Sogn i Møde den 19de September 1891 fattede Beslutning om at garantere Kapellets fremtidige Vedligeholdelse samt Skyds og Natteholdsgodtgjørelse til Sognepræsten i Anledning af hans Reiser for at betjene Kapellet stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end fem Aar.

Kongelig Resolution, hvorved Departementet for de offentlige Arbeider i Henhold til Lov af 27de Juni 1891 om Foranstaltninger til Betryggelse mod Fare ved elektriske Anlæg bemyndiges til at udfærdige de i nævnte Lovs § 1 omhandlede Forskrifter angaaende saadanne Anlægs Indretning og Benyttelse m. V., samt til at meddele den i samme Lovs § 2 omhandlede Tilladelse til Iværksættelse af elektriske Anlæg med større Spænding end 110 Volt for Vexelstrømme og 500 Volt for andre Strømme. [1] 30 Jan.

[1] Se Forskrifter af 25 April 1892.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Kristiansands Kommunebestyrelse i Møder den 6te November og 28de December 1891 fattede Beslutning angaaende Tillæg til og Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden. 30 Jan.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Amtmændene: 30 Jan.

I en hertil indkommen Forestilling har Direktøren for det civile Medicinalvæsen fremholdt Ønskeligheden af, at de i Landdistrikterne forefaldende Dødsfald snarest muligt kommer til vedkommende Distriktslæges Kundskab. Medicinaldirektøren har i saa Henseende udtalt følgende:

„En stor Del af dem, der i Landdistrikterne er syge og dør, kommer ikke under Lægebehandling. Dødsfaldene meldes til Sorenskriveren som Skifteforvalter eller dennes Stedfortræder, Lensmanden, og derefter for Begravelsens Skyld for Sognepræsten. Ved Udgangen af hvert Aar indsender Sognepræsten gjennem vedkommende Embedslæge nominative Opgaver over de i Aarets Løb indtrufne Dødsfald til det statistiske Centralbureau. Paa denne Maade vil det let indtræffe, at Dødsfald, som har politiretslig og anden Interesse, kommer for sent til den i mange Tilfælde alene sagkyndige Embedslæges Kundskab. Mord ved Forgiftning eller andre Midler vil under de nuværende Forhold lettere gaa uopdaget hen, end om Embedslægen snarest muligt efter Dødsfaldets

30 Jan. Indtræden faar Underretning herom, idet Omstændigheder, som for Lægmanden ikke vække Mistanke, for Lægen kan være af stor Betydning for Bedømmelsen. Det samme gjælder ogsaa ved Dødsfald af smitsomme Sygdomme, hvor det gjælder, at faa faa Tilfælde som muligt undgaar Opmærksomheden. Desuden vil det for Dødsstatistiken, der ogsaa har en stor Betydning for Retledning med Hensyn til sanitære Foranstaltninger, være af Vigtighed, at Embedslægen erholder hurtig Underretning, da han derved vil have lettere Adgang til at erhverve supplerende Oplysninger." Medicinaldirektøren har derfor henstillet til Departementet at paalægge Sorenskriverne eller Lensmændene for Landdistrikternes Vedkommende (herunder indbefattet Ladesteder) uopholdelig at udfylde en Dødsanmeldelsesblanket for hvert Dødsfald, som meldes dem, og at indsende Blanketten til Stedets Embedslæge. Hvor Embedslægen ikke er Ordfører i Sundhedskommission, bør Anmeldelsen sendes gjennem Sundhedskommissionens Ordfører.

I Henhold til Foranstaaende skal Departementet, der finder den af Medicinaldirektøren foreslaaede Foranstaltning hensigtsmæssig, have samtlige i Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Lensmænd og Skifteforvaltere udenfor Kjøbstæderne anmodede om ved Dødsfalds Anmeldelse for dem at forholde sig saaledes, som af Medicinaldirektøren anført. Med Foranstaaende bedes derhos samtlige Distriktslæger og Ordførere i Sundhedskommissionerne gjort bekjendt. Til Lettelse ved Sagens Ekspedition vedlægges en Del Exemplarer af nærværende Cirkulære, Ligesaa lader man følge Dødsanmeldelsesblanketter til Fordeling mellem Skifteforvalterne og Lensmændene inden Hr, Amtmandens Embedsdistrikt.

4 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Bergen om, at de af Justitssekretæren ved Bergens Overret hidtil beregnede Gebyrer for Udlaan af Dokumenter ved Overretten fremtidig ikke bliver at beregne.

5 Febr. **Plakat** angaaende Refusion for Udgifter, som i Overensstemmelse med Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 § 4 ere i Aaret 1891 af Statskassen forskudte til Veivæsenet*).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Overensstemmelse med de i Aarene 1890 og 1891 afholdte Storthings Beslutninger vil til Refusion for den paa Aaret 1891 faldende Andel af Bevilgningen til Veiarbeider for den indenrigske Samfærdsel blive at udligne paa Matrikulskylden Kr. 0.77 — syvti syv Øre — pr. Skyldmark samt paa Kjøb- og Ladestederne Kr. 128 000.00, der fordeles efter det indbyrdes Forhold, som er bestemt i Storthingets ovennævnte Beslutninger.

*) Bekjendtgj. 6 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 3.

Som Følge heraf bliver overensstemmende med Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 § 4 samt Lov om Revision af Matrikulen af 6te Juni 1863 § 35 og § 37 til det paa ethvert Sted først indtræffende Skattething at erlægge af al, saavel priviligeret som upriviligeret Matrikulskyld — Finmarkens Amt undtaget — Kr. 0,77 pr. Skyldmark samt af efternævnte Kjøb- og Ladesteder følgende Beløb: 5 Febr.

Fredrikshald	Kroner	2 380.80
Sarpsborg	—	550.40
Fredrikstad	—	2 188.80
Moss	—	1 625.60
Son	—	128.00
Holen	—	51.20
Drøbak	—	371.20
Kristiania	—	51 673.60
Kongsvinger	—	217.60
Hamar	—	1 382.40
Gjøvik	—	422.40
Lillehammer	—	614.40
Hønefos	—	294.40
Drammen	—	4 800.00
Kongsberg	—	499.20
Svelvik	—	192.00
Holmestrand	—	435.20
Horten	—	998.40
Aasgaardstrand	—	102.40
Tønsberg	—	1 625.60
Sandefjord	—	652.80
Larvik	—	2 880.00
Porsgrund	—	729.60
Skien	—	1 561.60
Brevik	—	358.40
Stathelle	—	64.00
Langesund	—	217.60
Kragerø	—	1 024.00
Østerrisør	—	499.20
Tvedestrand	—	358.40
Arendal	—	1 702.40
Grimstad	—	601.60
Lillesand	—	307.20
Kristiansand	—	3 852.80
Mandal	—	716.80
Farsund	—	307.20
Flekkefjord	—	345.60

5 Febr.	Sogndal	Kroner	64.00
	Egersund	—	460.80
	Sandnæs	—	307.20
	Stavanger	—	4 838.40
	Skudeneshavn	—	153.60
	Haugesund	—	870.40
	Kopervik	—	128.00
	Bergen	—	17 241.60
	Florø	—	89.60
	Aalesund	—	1 382.40
	Molde	—	409.60
	Kristiansund	—	2 560.00
	Trondhjem	—	9 344.00
	Levanger	—	268.80
	Stenkjær	—	409.60
	Namsos	—	396.80
	Mosjøen	—	217.60
	Bodø	—	691.20
	Tromsø	—	1 433.60
		Kroner	128 000.00

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

5 Febr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt, at Bevillinger til fri Sagførsel (beneficium paupertatis og beneficium processus gratuiti med fri Sagfører) samt de i Lov af 6te Marts 1869 angaaende visse Heftelsers Udslettelse af Pantebøgerne samt angaaende Mortifikation m. v. omhandlede Bevillinger og Tilladelser herefter blive at meddele af Justits-Departementet.

5 Febr. **Kongelig Resolution,** hvorved Approbation i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles paa den af Mandals Kommunebestyrelse i Møder den 16de November og 28de December 1891 vedtagne Beslutning om Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, herunder ikke indbefattet den i Beslutningens første Led indtagne Bestemmelse om Eiendomsskattens Størrelse.

5 Febr. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet i Anledning af de af Direktøren indsendte Udskrifter af et Ladesteds Kommunebestyrelses Beslutninger angaaende ny Lønningsvedtægt for Folkeskolen meddeler, at det er mest tilbøieligt til at antage, at de før ansatte Lærere, der bliver at henføre til laveste Lønnings-

gruppe, har Krav paa, at deres tidligere Tjeneſtetid ved 5 Febr.
Stedets Folkeſkole medregnes til Opnaaelſe af de i Ved-
tægten faſtſatte Alderstillæg.

Med Henſyn til et andet af Direktøren reiſt Spørgsmaal er-
klærer Departementet ſig enigt i, at den i Byſkolelovens § 24 d.
indeholdte Beſtemmelſe om, at enhver Lønningsvedtægt ſkal faſtſætte,
hvorledes der ſkal forholdes med Godtgjørelſe til Vikar, naar
Lærer eller Lærerinde har Sygdomsforfald, forudſætter, at der
herom indtages en almindelig Regel i Vedtægten, og at det der-
for ikke kan anſees lovmedholdigt, ſaaledes ſom af vedkommende
Kommunebeſtyrelſe beſluttet, at henſkyde Afgjørelſen heraf til hvert
enkelt Tilfælde.

Skrivelſe fra Juſtits-Departementet til Amtmanden i Brats- 5 Febr.
bergs Amt, foranlediget ved Foreſpørgſel fra en Diſtriktslæge
om, hvorledes han ſkal erholde ſine Reiſeudgifter dækkede for
Reiſer, ſom han ſom Ordfører i Sundhedskommiſſionen
foretager i de Herreder, hvor Sundhedsforſkrifter er ved-
tagne, for at paaſe Fjernelſen af ſanitære Misligheder, i
hvilken Anledning Departementet udtaler, at Skydsgodtgjørelſe for
deslige Reiſer efter Omſtændighederne vil blive ham anvist af
Statskaſſen, medens han for Diætgodtgjørelſens Vedkommende vil
have at henvende ſig til vedkommende Herredskaſſe. Af Stats-
kaſſen udredes nemlig — bemærker Departementet — kun Diæt-
godtgjørelſe for Reiſer, ſom Læger foretager for ſom Ordførere i
Sundhedskommiſſioner at afgive Møde i diſſe, og ſkal man med
Henſyn hertil henviſe til en fra Indre-Departementet til Nedenæs
Amt kort Tid efter Emanationen af Sundhedslovene af 16de Mai
1860 udgaaet Skrivelſe af 16de December 1862, hvori udtales, at
det efter den beſtaaende Lovgivning gjælder ſom almindelig Regel,
at den Læger for Reiſer i Medicinalvæſenets Anliggender tilkom-
mende Diætgodtgjørelſe ikke udredes af Statskaſſen, idet der tilføies
følgende: „I Overensſtemmelſe hermed var det i det af den til
Udarbeidelſe af en Lov om Sundhedskommiſſioner m. V. anord-
nede Kommiſſion afgivne Lovudkaſt ſamt i den Kongelige Propo-
ſition betræffende Udfærdigelſen af bemeldte Lov foreſlaaet, at
Diætgodtgjørelſe for Lægers Reiſer for at udføre Hvervet ſom
Ordførere i Sundhedskommiſſioner ligeledes ſkulde udredes af ved-
kommende Kommunekaſſer, dog ſaaledes, at for de af ſpedalſk
Sygdom hjemſøgte Landkommuners Vedkommende den ifølge Lov
af 5te Auguſt 1857 § 7 Statskaſſen paahvilende Pligt til at ud-
rede Diætgodtgjørelſe til Ordførerne paa Reiſer i Anledning af
Møder i Sundhedskommiſſionerne fremdeles ſkulde blive gjældende.
Heri blev der af vedkommende Storthingskomite — væſentlig for
at tilveiebringe Enhed for de forſkjellige Dele af Riget i Reglerne
for Udredelſen af Diætgodtgjørelſe til Læger for Reiſer til Udfø-

5 Febr. relse af Hvervet som Sundhedskommissionsordførere — foreslaaet og af Storthinget bifaldt den Forandring, at Diætgodtgjørelse for Reiser i her omhandlede Øiemed udredes af Statskassen (Lovens § 12). Af denne Grund har Paragrafen ogsaa faaet sin Plads i Lovens 1ste Kapitel, der helt igjennem handler om Indretningen af Sundhedskommissionerne".

5 Febr. **Skrivelse** fra Indre-Departementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved indkomne Forestillinger, gaaende ud paa, at de i f. A. for Hol og Gol Herreder afholdte kommunale Valg maatte blive erklæret ugyldige, fordi Fogden ved hvert af Valgene paa Formænd, Suppleanter og Repræsentanter kun oplæste Mandtallet én Gang, og for Valget i Gol Herreds Vedkommende derhos fordi Valget blev afholdt til en usædvanlig Tid paa Dagen, uden at dette paa Forhaand var bleven bekjendtgjort — i hvilken Anledning Departementet udtaler, at da der ikke er frembragt Oplysninger, som kan lede til en nogenlunde sikker Formodning om, at Valgene vilde kunne have faaet et andet Udfald, hvis Fogden havde benyttet den efter Departementets Mening rigtigtige Fremgangsmaade, nemlig at oplæse Mandtallet to Gange, og da den særlige Anke vedkommende Valget i Gol Herred af Fogden er afvist som uberettiget, antager Departementet, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at erklære de omhandlede Valg ugyldige. Derimod anmoder Departementet Amtmanden om at tilholde Fogden for Fremtiden at holde sig de i Departementets i Lovtidende indtagne og af Amtmanden citerede Skrivelser af 5te og 22de Februar 1886 opstillede Regler for Opraab af Mandtallet ved kommunale Valg efterrettelig.

5 Febr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvorved i Anledning af Forespørgsel fra en Udskiftningsformand meddeles, at Departementet er mest tilbøieligt til at antage, at der ikke er Adgang til at foretage Udskiftning af et i Fællesskab liggende Elvefiske uden i Forbindelse med Udskiftning af den eller de Eiendomme, hvortil Fiskeriet hører. Forøvrigt bemærker Departementet, at Spørgsmaalet selvfølgelig bliver at afgjøre ved Udskiftningsrettens Kjendelse, der er Gjenstand for Paaanke, se Udskiftningslovens § 318 jfr. § 65.

8 Febr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori der med Hensyn til Spørgsmaalet om Eiendomsskattens Fordeling bl. a. udtales følgende: I Skrivelse af 2den November 1883 (indtaget i Lovtidenden) har Indredepartementet udførlig udtalt sig om, hvorledes det antog at der burde fremgaaes ved Opgjør af Aarsbudgettet i et Herred, hvor Sogne eller Dele af et Herred danner egne Afdelinger med Hensyn

til offentlige eller kommunale Indretninger. Det udtales her, at 8 Febr.
det med Hensyn til den i Landskattelovens § 13 opstillede relative Begrænsning for Eiendomsskattens Størrelse maa komme an paa, hvad Eiendomsskatten i hver enkelt Afdeling har udgjort gjennemsnitlig i de nærmest foregaaende 5 Aar. Hvad derimod angaar den anden i § 13 opstillede Begrænsning, hvorefter Eiendomsskatten ikke maa overstige Halvdelen af det hele til Udligning bevilgede Beløb, antoges der at maatte blive at tage Hensyn alene til Summen af samtlige Bevilgninger til Kommunens Behov, hvad enten de vedkommer det hele Herred eller blot de enkelte Sogne.

Rigtigheden af denne Fortolkning af Landskattelovens § 13 tør imidlertid være tvivlsom, idet der antagelig ikke er skjellig Grund til i den ene mere end i den anden Henseende at tage Hensyn til det samlede Herred istedetfor til den enkelte Afdeling. Det er aabenbart, at den af Indredepartementet anbefalede Fremgangsmaade lettelig kan medføre, at den inden et enkelt Sogn udlignede Eiendomsskat kan opgaa til et større Beløb end den inden Sognet udlignede personlige Skat. Hvor de et enkelt Sogn paahvilende Særudgifter opgaar til et ringe Beløb, medens de i andre Sogne er særdeles betydelige, vilde det endog kunne tænkes, at der i det førstnævnte Sogn kun vilde blive at udligne Eiendomsskat, men ingen personlig Skat. Og navnlig kan det, om samtlige Fællesudgifter bliver udlignede som Eiendomsskat, let hænde, at Arbeiderne i et Værksdistrikt, der udenfor de Formaal, hvortil Fællesudgifterne anvendes, ingen offentlig Indretning har fælles med Kommunen, ikke kommer til at svare nogen Skat af Formue og Indtægt. Disse Resultater forekommer Departementet øiensynlig stridende mod Lovens Tanke. Skjønt dette Departement tidligere har udtalt sin Tilslutning til det af Indredepartementet oven anførte, er man derfor nu mest tilbøielig til at antage, at der ligesaavel ved den absolute som ved den relative Begrænsning for Eiendomsskatten i Landskattelovens § 13 maa hensees til den enkelte Afdeling og ikke til det hele Herred, og at derfor den paa hver Afdeling faldende Eiendomsskat ikke maa overstige Halvdelen af det hele inden Afdelingen udlignede Skattebeløb. Gaaende ud herfra antager man, at Fremgangsmaaden ved Opgjør af Aarsbudgettet i et Herred, hvor Sogne eller Værker og Brug danner egne Afdelinger med Hensyn til offentlige og kommunale Indretninger, bør blive denne: Naar Herredsstyrelsen har fastsat Bevilgningerne til Kommunens Behov, fattes der først Bestemmelse om, hvad der i Tilfælde skal fordeles som Eiendomsskat af Fællesudgifterne (den hele Kommunes og Værkernes Fællesudgifter), idet det dog herunder iagttages, at mindst Halvdelen af disse Udgifter udskrives som Skat paa Formue og Næring. Saafremt Herredsstyrelsen ønsker foruden en Andel af Fællesudgifterne ogsaa en Andel af Særudgifterne udlignet som Eiendomsskat og de i Land-

8 Febr. skattelovens § 13 opstillede Maximumsgrænser ikke allerede er naaede, eller hvis Eiendomsskatten, naar den af Herredsstyrelsen bestemte Del af Fællesudgifterne udlignes som saadan Skat, ikke naar op til det Minimum, den efter § 13 maa have, har Herredsstyrelsen derefter at bestemme, hvilken Del af Særudgifterne bliver at udligne som Eiendomsskat i hvert Sogn eller paa hvert Værk og Brug. For de sidstnævntes Vedkommende bliver herom selvfølgelig kun Spørgsmaal, saafremt de udenfor de Formaal, hvortil Fællesudgifterne er anvendte, pligter at yde Bidrag til nogen af Herredets offentlige eller kommunale Indretninger. I denne Henseende bemærkes, at naar Værker og Brug enten ifølge Lov skal have eget Fattig- eller Skolevæsen eller ifølge særlig Bestemmelse har indrettet sig særskilt med Fattig- og Skolevæsen, er de ogsaa fritagne for Bidrag af enhver Art (Eiendomsskat og personlig Skat) til Kommunens Udgifter ved dens tilsvarende Indretninger.

9 Febr. **Plakat** angaaende Forholdsregler ved Indførsel af Heste, Hornkvæg (Storfæ), Faar, Gjeder og Svin fra Danmark*).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Henhold til Lov angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8 sidste Passus bestemmes herved, at levende Heste, Hornkvæg (Storfæ), Faar, Gjeder og Svin, der indføres fra Danmark, indtil videre skal ved en af det Offentlige dertil antagen Dyrlæge inden Ilandbringelsen undersøges og, forsaavidt de findes angrebne af ondartet smitsom Sygdom, nedslagtes.

Departementet for det Indre bemyndiges til at træffe de til Bestemmelsens Gjennemførelse nødvendige Foranstaltninger.

Denne Bestemmelse træder straks i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

9 Febr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Lagmanden i Haalogaland, hvorved meddeles, at Departementet i Henhold til Strafeproceslovens § 55, 3die Led har bestemt, at Varamænd til Tjenstgjøring ved Lagmandsthingene for Nordlands Lagsogn bliver at trække fra Bodø Kjøbstad, Bodø Landsogn og Skjerstad Kommuner.

9 Febr. **Skrivelse** fra Departementet for de offentlige Arbeider til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet paa Foresporgsel om, hvorvidt en Herredskommune har Ret til at expropriere Grund til Anlæg af Bygdevei udenfor Herredets egne Grændser, udtaler, at saadan Ret ikke er antaget i Henhold til den gjældende Veilovgivnings Bestemmelser at tilkomme en Herredskommune. Se til Exempel det i Odelsth. Prop.

*) Bekjendtgj. 10 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 4.

1880 No. 6 (Storthingsforhandl. Bind 3) indtagne Uddrag af Erklæringer angaaende Spørgsmaal om Forandringer i Veilovgivningen Pag. 11, 12, 17, 19, hvor Spørgsmaalet om Adgang til gjennem Expropriation at anlægge Bygdevei, der berører flere Herreder, af hvilke et enkelt modsætter sig Anlægget, har været under Behandling med Hensyn til en paatænkt almindelig Revision af Veiloven. Den Omstændighed, at — som i det foreliggende Tilfælde — det interesserede Herred forudsættes villigt til baade at udføre og vedligeholde det attraaede Anlæg for sin Regning, antages ikke at kunne forandre Retsforholdet. For Tilfælde af, at det viser sig ugjørligt at faa vedkommende Anlæg istand som Bygdevei gjennem Beslutning af eller Overenskomst med det Herreds Styrelse, hvori den paatænkte Vei vil ligge, henviser Departementet til Lov om tvungen Afstaaelse af Grund til Gaardsveie paa Landet af 7de Juli 1890, der under visse Forudsætninger aabner Adgang til at anlægge en saadan Vei gjennem Expropriation efter privat Foranstaltning. 9 Febr.

Skrivelse fra Finants-Departementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel om Beskatning af Stenbrud udtaler, at der ikke kan gives nogen almindelig Besvarelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Stenbrud kan henføres blandt de i Landskattelovens § 14 b omhandlede industrielle Anlæg, da dette maa komme an paa Bedriftens Betydning i det enkelte Tilfælde og den Maade, hvorpaa den er ordnet. Til mulig Veiledning ved Spørgsmaalets Besvarelse henvises til Sth. Tid. for 1879, Forhandlinger i Odelsthinget, Side 267—271 [1]). 9 Febr.

[1]) Jfr. med Hensyn til Spørgsmaal om Beskatning af Formue i og Indtægt af Stenbrud Skr. 8 Mai 1888, Lovtid. f. A., Side 450—451.

Convention

entre Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et Sa Majesté la Reine Régente d'Espagne, au nom de Son Auguste Fils, Sa Majesté le Roi Alphonse XIII, signée à Madrid le 24 Janvier 1892, et prorogeant le Traité de Commerce du 15 Mars 1883 en tant qu'il concerne la Norvège. *)

(Oversættelse.)

Konvention

mellem Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Hendes Majestæt Dronningregentinden af Spanien i Hendes ophøiede Søn, Hans Majestæt Kong Alphons den 13des Navn, undertegnet i Madrid den 24de Januar 1892 og hvorved Handelstraktaten af 15de Marts 1888 forlænges, forsaavidt angaar Norge. *) 11 Febr.

*) Ratificeret for de forenede Rigers Vedkommende den 27de Jan. 1892, Ratifikationerne udvexlede i Madrid den 11te Febr. s. A.

11 Febr. Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, et Sa Majesté la Reine Regente d'Espagne, au nom de Son Auguste Fils Sa Majesté le Roi Alphonse XIII.

Egalement animés du désir de ne pas voir s'interrompre les relations commerciales entre la Norvège et l'Espagne, par suite de la dénonciation du traité de commerce actuel qui expirera le 1er Février prochain, ont resolu de proroger le dit traité en tant qu'il concerne la Norvège et à cet effet ont nommé pour leurs Plénipotentiaires respectifs savoir:

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:

Monsieur Frédérik Hartvig Herman, Baron de Wedel Jarlsberg, Son Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique, Chevalier de l'Ordre de l'Etoile Polaire etc. etc.

Sa Majesté la Reine Régente d'Espagne:

Don Carlos O'Donell y Abren, Duc de Tetuan, Marquis de Altamira, Comte de Lucena, Grand d'Espagne, Senateur du Royaume, Général de Brigade, Grande Croix de l'Ordre militaire du Saint Hermenégilde d'Espagne, du Saint Etienne d'Hongrie etc. etc., Son Ministre d'Etat.

Lesquels, après s'être communiqué Leurs Pleins Pouvoirs, trouvés en bonne et due

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Hendes Majestæt Dronningregentinden af Spanien i Hendes ophøiede Søn Hans Majestæt Kong Alphons den 13des Navn,

beſjælede af et gjenſidigt Ønſke om, at Handelsforbindelſerne mellem Norge og Spanien ikke maa afbrydes ved Opſigelſen af den nugjældende Handelstraktat, der udløber den 1ſte Februar førſtkommende, have beſluttet at forlænge nævnte Traktat, forſaavidt Norge angaar, og have i denne Henſigt udnævnt til ſine Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge:

Hr. Frederik Hartvig Herman, Baron af Wedel Jarlsberg, Hans Ministre Plénipotentiaire hos Hans katholſke Majeſtæt, Ridder af Nordſtjerneordenen etc. etc.;

Hendes Majestæt Dronningregentinden af Spanien:

Don Carlos O'Donell y Abren, Hertug af Tetuan, Marquis af Altamira, Greve af Lucena, Grande af Spanien, Rigets Senator, Brigadegeneral, Storkors af den militære ſpanſke St. Hermenegilde Orden og den ungarſke St. Stefans Orden etc. etc., Hendes Statsminiſter.

Hvilke, efter at have udvexlet ſine Fuldmagter, der bleve befundne i god og behørig Form,

forme, sont convenus des Articles suivants:

Article 1er.

Le traité de Commerce conclu le 15 Mars 1883 entre l'Espagne et la Suède et la Norvège sera prorogé et restera en vigueur jusqu'au 30 Juin 1892 en tant qu'il concerne la Norvège.

Article 2.

Seront exceptés des effets de cette prorogation les eaux-de-vie et alcools norvégiens, lesquels seront assujettis à leur entrée en Espagne aux droits établis dans les nouveaux tarifs de Douane qui entreront en vigueur le 1er Février prochain.

Article 3.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront echangées à Madrid dans le plus bref delai possible et sera exécutoire à partir du 1er Février prochain.

En foi de quoi les Plénipotentiaires l'ont signée et y ont apposé les cachets de leurs armes.

Fait à Madrid en double expédition le vingt quatre Janvier mil huit cent quatre vingt douze.

(signé)
F. H. Wedel Jarlsberg.

(signé)
Le Duc de Tetuan.

ere komne overens om følgende 11 Febr.
Artikler:

Artikel 1.

Den mellem Spanien og Sverige og Norge den 15de Marts 1883 affluttede Handelstraktat skal, forsaavidt Norge angaar, forlænges og blive i Kraft til 30te Juni 1892.

Artikel 2.

Fra Virkningerne af denne Forlængelse undtages norsk Brændevin og Alkohol, der ved Indførsel til Spanien skal være underkastet den Told, der er fastsat i de nye Toldtarifer, der træde i Kraft 1ste Februar førstkommende.

Artikel 3.

Nærværende Konvention skal ratificeres og Ratifikationerne derpaa udvexles i Madrid med det mindst mulige Ophold, og den skal træde i Kraft den 1ste Februar førstkommende.

Til Bekræftelse heraf have de Befuldmægtigede undertegnet den og derpaa anbragt sine Segl.

Udfærdiget in duplo i Madrid den fireogtyvende Januar Atten Hundrede to og Niti.

(undert.)
F. H. Wedel Jarlsberg.

(undert.)
Le Duc de Tetuan.

11 Febr.

Note

du Ministre Plénipotentiaire de Suède et de Norvège au Ministre d'Etat de Sa Majesté Catholique, en date du 24 Janvier 1892.

Avant de procéder à la signature de la Convention, prorogeant à partir du 1 Février jusqu'au 30 Juin prochain le Traité de Commerce du 15 Mars 1883 en tant qu'il concerne la Norvège, il semble nécessaire au Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège de bien préciser l'interprétation de cette Convention ainsi que la portée de la restriction y faite pour les alcools.

Le Gouvernement Norvégien désire qu'il soit entendu que les avantages douaniers accordés à un autre pays que l'Angleterre, les Pays-Bas ou la Russie, pour ce qui concerne les eaux de vie et alcools, reviendront aussi à la Norvège pour son importation en Espagne de cet article. En outre le Gouvernement Norvégien comprend que le terme employé dans la Convention „jusqu'au 30 Juin" veut dire jusqu' à et y compris le 30 Juin.

Le Soussigné se trouve donc chargé de s'assurer qu'à ces sujets l'interprétation du Gouvernement de Sa Majesté Catholique s'accorde avec celle du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et en ayant l'honneur

(Oversættelse.)

Note

fra Sveriges og Norges Ministre plénipotentiaire til Hans katholske Majestæts Statsminister, dateret 24de Januar 1892.

Forinden den Konvention, der forlænger Handelstraktaten af 15de Marts 1883 fra 1ste Februar til 30te Juni førstkommende, undertegnes, forsaavidt Norge angaar, forekommer det Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges Regjering nødvendigt nøie at præcisere Betydningen af denne Konvention samt Udstrækningen af den Reservation, som deri er skeet med Hensyn til Alkohol.

Den norske Regjering ønsker, at man skal komme overens om, at de Toldbegunstigelser, der maatte tilstaaes andre Lande end England, Nederlandene eller Rusland, forsaavidt angaar Brændevin og Alkohol, ogsaa skal tilkomme Norge for dets Indførsel til Spanien af denne Artikel. Forøvrigt opfatter den norske Regjering det i Konventionen anvendte Udtryk „indtil 30te Juni" som ensbetydende med „til og med 30te Juni".

Undertegnede har i Henhold hertil Paalæg om at forvisse sig om, at i disse Punkter Hs. katholske Majestæts Opfatning stemmer med Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges Regjerings, og idet Undertegnede i denne Hensigt har den Ære at gjøre

à cet effet de s'adresser à l'intermédiaire obligeant de Son Excellence Monsieur le Ministre d'Etat le Soussigné saisit avec plaisir l'occasion etc. etc.

denne Henvendelse gjennem Hr. Statsministeren, benytter han denne Anledning etc. etc. 11 Febr.

Note

du Ministre d'Etat de S. M. Catholique au Ministre Plénipotentiaire de Suède et de Norvège, en date du 24 Janvier 1892.

El que suscribe ha tenido la honra de recibir la Nota que el Señor Ministro Plenipotenciario de Suecia y Norvega en esta Corte se ha servido dirigirle con fecha de hoy manifestando que antes de proceder à la firma del Convenio prorrogando hásta 30 de Junio proximo en la parte que se refiere à Norvega, el Tratado de Comercio entre España y los Reinos Unidos, de 15 de Marzo de 1883, desea, por encargo de su Gobierno, que se aclaren y precisen las clausulas de exclusion de los alcoholes y duracion de dicho Convenio.

El Gobierno español está de acuerdo con el de Suecia y Norvega en que si se extendiesen à cualquier otro pais las ventajas arancelarias de que gozarán hásta 30 de Junio — Finlandia, Inglaterra y los Paises Bajos, con respecto à los aguardientes y alcoholes importados en España directamente de estas naciones, iquales beneficios se acordarian à dichos productos de fabricacion y procedencia norvega.

(Oversættelse.)

Note

fra Hans katholske Majestæts Statsminister til Sveriges og Norges Ministre plénipotentiaire, dateret 24de Januar 1892.

Undertegnede har havt den Ære at modtage den Note, som den svenske og norske Minister ved dette Hof har behaget at tilstille ham under Dags Dato, og hvori han paa Befaling af sin Regjering, før han skrider til Undertegnelse af Konventionen om Forlængelse, forsaavidt Norge angaar, til den 30te Juni næstkommende af Handelstraktaten mellem Spanien og de forenede Riger af den 15de Marts 1883, udtaler Ønsket om, at Bestemmelserne om Alkoholudelukkelsen og Konventionens Varighed maatte klargjøres og præciseres.

Den spanske Regjering overensstemmer med Kongen af Sverige og Norges Regjering deri, at om de Toldfordele, som tilkomme Finland, England og Nederlandene til den 30te Juni førstkommende med Hensyn til Brændevine og Alkohol, indførte direkte til Spanien fra nævnte Lande, udstrækkes til hvilketsomhelst andet Land, skulle lignende Fordele indrømmes nævnte Produkter af norsk Tilvirkning og Oprindelse.

11 Febr. Del propio modo está conforme el Gobierno de S. M. con el de los Reinos Unidos al interpretar la frase „hásta 30 de Junio" en el sentido de que la duracion del Convenio de prórroga comprenda à dicho dia inclusive, es decir, alcance hasta las doce de la noche del 30 de Junio.

Al manifestar lo que precede al Señor Ministro Plenipotenciario de S. M. el Rey de Suecia y Norvega, el que suscribe aprovecha la oportunidad para rogarle trasmita à su Gobierno el agradecimiento del de España por la favorable acogida que ha obtenido su propuesta de prórroga del Tratado y se sèrva expresarle la satisfaccion con que el de S. M. Católica vé que continuan sin interrupcion las buenas y amistosas relaciones comerciales entre ambos paises.

El infrascrito se complace etc. etc.

Ligeledes er Hs. Majestæts Regjering enig med de forenede Rigers Regjering i, at Udtrykket „til 30te Juni" er saa at forstaa, at Prolongations-Overenskomsten indbefatter nævnte Dag, det vil sige, at Konventionen gjælder til den 30te Juni Kl. 12 om Natten.

Idet man bringer Foranstaaende til Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges Ministers Kundskab, benytter Undertegnede Leiligheden til at bede Ministeren fremføre for sin Regjering det spanske Kabinets Erkjendtlighedsfølelse for den velvillige Modtagelse, som dets Forslag til Traktatens Forlængelse har mødt, samt udtale den Tilfredsstillelse, hvormed Hs. katholske Majestæt ser de mellem begge Lande bestaaende gode og venskabelige Handelsforhold fortsætte sig uden Afbrydelse.

Undertegnede har den Ære etc. etc.

Note

du Ministre Plénipotentiaire de Suède et de Norvège au Ministre d'Etat de Sa Majesté Catholique, en date du 27 Janvier 1892.

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et le Gouvernement de Sa Majesté Catholique étant convenus d'appliquer le principe de l'arbitrage pour le cas de divergences de vue sur l'interprétation de la Conven-

(Oversættelse.)

Note

fra Sveriges og Norges Ministre plénipotentiaire til Hans katholske Majestæts Statsminister, dateret 27de Januar 1892.

Da Hs. Majestæt Kongen af Norge og Sveriges Regjering og Hs. katholske Majestæts Regjering ere komne overens om at anvende Princippet om Voldgift paa Tilfælde af Uenighed om Fortolkningen af den under 24de dennes undertegnede Konvention mellem

tion, signée le 24 de ce mois entre la Norvège et l'Espagne, le Soussigné a été à cet effet autorisé par son Gouvernement de déclarer que l'article 2 de la Déclaration du 23 Juin 1887 sera applicable à la Convention précitée.

En portant ce qui précède à la connaissance de Monsieur le Ministre d'Etat de Sa Majesté Catholique, le Soussigné profite de cette occasion etc. etc.

Norge og Spanien, ere Undertegnede i dette Øiemed af sin Regjering blevet behørig bemyndigede til at erklære, at Artikel 2 i Deklarationen af 23de Juni 1887 skal komme til Anvendelse paa nævnte Konvention. 11 Febr.

Ved at gjøre Hs. katholske Majestæts Statsminister bekjendt med Foranstaaende, benytter Undertegnede Anledningen til etc. etc.

Note

du Ministre d'Etat de S. M. Catholique au Ministre Plénipotentiaire de Suède et de Norvège, en date du 27 Janvier 1892.

Habiendo convenido el Gobierno de S. M. Católica y el Gobierno de S. M. el Rey de Suecia y Norvega en aplicar el principio del Arbitrage en caso de divergencia, acerca de la interpretacion del Convenio firmado el dia 24 del corriente entre España y Norvega, el que suscribe declara en nombre de su Gobierno, que el articulo 2° de la Declaracion de 23 de Junio de 1887 será aplicable al Convenio citado.

Al tener el gusto de ponerlo en conocimiento del Señor Ministro Plenipotenciario de S. M. el Rey de Suecia y Norvega, el que suscribe aprovecha la oportunidad etc. etc.

(Oversættelse.)

Note

fra Hans katholske Majestæts Statsminister til Sveriges og Norges Ministre plénipotentiaire, dateret 27de Januar 1892.

Siden Hans katholske Majestæts og Hans Majestæt Kongen af Norge og Sveriges respektive Regjeringer ere komne overens om at anvende Voldgiftsprincipet, i Tilfælde af, at Uoverensstemmelser i Henseende til Fortolkningen af den mellem Spanien og Norge afsluttede og med Dato af 24de dennes undertegnede Overenskomst skulde opstaa, erklærer herved Undertegnede i sin Regjerings Navn, at Artikel 2 i Deklarationen af 23de Juni 1887 skal være anvendbar paa nævnte Overenskomst.

Idet Undertegnede har den Ære at bringe dette til Hans Majestæt Kongens af Norges og Sveriges Minister Plénipotentiaires Kundskab, benytter han etc. etc.

11 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Inspektøren ved Kristiania Folkeskoler meddeler følgende:

1. Departementet antager intet til Hinder for, at der opnævnes et Medlem af Skoleraadet til som Formand at lede dets Forhandlinger i Tilfælde af Formandens Forfald, dog saaledes at den midlertidige Formand vælges af Skolestyret.
2. Skoleraadet antages ikke at have Adgang til at tilkalde Suppleant i Tilfælde af Afgang eller længere Forfald blandt dets Medlemmer.
3. En af Skolestyret konstitueret Overlærer maa efter Departementets Mening betragtes som selvskrevet Medlem af Skolestyret.

11 Febr. **Cirkulære** fra Departementet for det Indre, Poststyrelsen (No. 2 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende Rettelser i Postreglementet:

1. Flydende og fede Sager samt Farvestoffe kan befordres som Vareprøver med Brevposterne til Tasmania og Victoria, hvilke Lande derfor bliver at tilføie i Kap. 5 § 17 efter Sverige og Tyrkiet.
2. Ifølge Meddelelse fra det internationale Bureau i Bern kommer Bestemmelserne i den universelle Postkonvention med tilhørende Expeditionsreglement om Tilbagefordring og Omadressering af Postsager ikke til Anvendelse ligeoverfor Syd-Australia. I Kap. 16 § 9, 2det Passus, tilføies derfor efter St. Domingo: „Syd-Australia."

12 Febr. **Plakat** angaaende Forbud mod Indførsel af levende Heste, Hornkvæg (Storfæ), Faar, Gjeder og Svin fra Danmark*).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882, dens § 8, forbydes det herved at indføre levende Heste, Hornkvæg (Storfæ), Faar, Gjeder og Svin fra Danmark.

Plakat af 9de Februar 1892 angaaende Forholdsregler ved Indførsel af nævnte Husdyr fra Danmark ophæves.

Nærværende Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

12 Febr. **Kongelig Resolution,***) hvorved i Medhold af § 13 Litr. b i Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860 bestemmes for Sortlands Herred, Nordlands Amt, at Gjærde skal ansees lovligt, naar det kun er saa tæt og stærkt, at det freder for Storfæ og Hest.

*) Bekjendtgj. 12 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 5.

Kongelig Resolution, hvorved den i en vedlagt Afskrift gjengivne Form for Ægteskabsstiftelse inden det dissenterende Samfund „Guds Menighed i Vegaardsheien Annex-sogn af Gjerstad Præstegjæld i Kristiansands Stift godkjender til Benyttelse for den nævnte Menighed i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. V. af 27de Juni 1891. 12 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved det i den norske Statskirke indtil 1886 gjældende i en vedlagt Alterbog indeholdte Ritual for Brudevielse godkjendes til Brug ved Ægteskabsstiftelse inden det dissenterende Kirkesamfund „Samfundet" i Kristiansands Stift i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. V. af 27de Juni 1891. 12 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæsenet af 14de Juni 1884 § 1, meddeles Stadfæstelse paa et af Bestyreren for det i Saude Herred, Stavanger Amt, beliggende Saude Zinkværk paa Eierens Vegne under 24de December 1891 vedtaget Udkast til Plan for et Sikkerhedsfond ved det nævnte Værk. 12 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 12 Febr.

1. At Ytre Sogns og Indre Sondfjords Lægedistrikter i Nordre Bergenhus Amt, under Forudsætning af, at den dertil fornødne nye Distriktslægegage af Storthinget bevilges [1]), og fra den Dag at regne, da den ansættendes nye Distriktslæge tiltræder sit Embede, omreguleres til 3 Distrikter, nemlig:
   a. Gulens Lægedistrikt, indbefattende Gulen og Sulen Herreder samt Bø Sogn af Hyllestad Herred og Brekke Sogn af Lavik og Brekke Herred;
   b. Kirkebø Lægedistrikt, indbefattende Kirkebø og Indre Holmedals Herreder samt Laviks Sogn af Laviks og Brekke Herred;
   c. Indre Sondfjords Lægedistrikt, indbefattende Førde og Jølster Herreder.
2. At Indre og Midtre Sogns Lægedistrikter for Fremtiden bliver at benævne henholdsvis Sogndals og Viks Lægedistrikter.

[1]) Bevilget ved Sth.besl. 9 Mai, tilfølgetagen ved Res. 28 Mai 1892. Se Sth. Prp. No. 33 og Indst. S No. 123 for 1892.

Kongelig Resolution [1]), hvorved er bestemt: 12 Febr.

1. At der tillades oprettet 3 nye Apotheker i Kristiania, nemlig:
   a. paa eller ved Stortorvet eller i Stroget af de Kvartaler,

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. No. 8 og 9 for 1892.

12 Febr. der begrændses af Karl Johansgade, Stortorvet, Grændsen og Akersgaden,
b. paa eller ved Kampen.
c. paa eller ved Holteløkken eller Briskeby —,
og at Justits-Departementet bemyndiges til at afgive den fornødne nærmere Bestemmelse om disse Apothekers Beliggenhed.

2. At det for ethvert af disse Apothekers Vedkommende skal gjøres til Betingelse, at Apotheket under Bevillingens Fortabelse skal være bragt i fuldstændig Stand inden et Aar efter dens Udfærdigelse, og at den vordende Apotheker ansættes paa de ved Love om Apothekerbevillinger af 25de Februar 1860 og 6te Juni 1877 og ved de Kongelige Resolutioner af 10de December 1850, 22de December 1860 Post 3 b. og 17de Oktober 1891 bestemte Vilkaar samt med Forpligtelse til uden Godtgjørelse at fungere som Lærer og Examinator for dem, der forberede sig til Apothekereksamen, at være Medlem af den i Henhold til Lov om Farmaceuters Uddannelse m v. af 18de Juni 1884 § 5 oprettede Examenskommission og at stille sit Officin til Disposition til Afholdelse deri af farmaceutisk Medhjælpereksamens praktiske Prøve.
3. At der til et praktisk-farmaceutisk Institut i Kristiania bliver af de nye Apothekers Indehavere at erlægge en aarlig Afgift, som indtil videre fastsættes for Indehaveren af det under Post 1 a. nævnte Apothek til 400 Kroner og for Indehaverne af de under 1 b. og 1 c nævnte Apotheker til 300 Kroner for hver, hvilken Afgift bliver at beregne fra den Dag, Apotheket aabnes til Afbenyttelse, og at udrede kvartalsvis.
4. At de vordende Apothekere tilpligtes at at finde sig i saadan Bestemmelse, som maatte blive afgivet om Erlæggelse af en aarlig Afgift til et mulig oprettendes Fond til Indløsning af de reelle Apothekerprivilegier.

12 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at det i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Sørret m. V. af 20de Juni 1891 § 39 i f. tillades Fiskeriforeningerne for Verbyelven, Sandvikselven, Drams- og Lierelven, Laagen, Nisserelven, Mandalselven, Sire-Aaen, Sogndalselven, Haaelven, Vormedalselven, Gravenselven, Vosseelven, Aurlands- og Flomselven, Fortuns- og Mørkreidselven, Gaula, Førdeelven, Eidselven (Horningdalselven), Rauma og Henselven, Surna m. fl., Gulelven, Stenkjær- og Figgaelven, Namsenelven, Vefsenelven, Rydsaaen samt Skøelven uforandret at fortsætte sin Virksomhed indtil Videre, dog ikke længer end til Udgangen af Aaret 1893.

12 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa den i Møde af Rennebu Herredsstyrelse den 13de Juli 1891 ved-

tagne Plan for Rennebu Brandforsikringsforening for Løsøre og Indbo m. v., saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder, dog saaledes at Tallet 250,000.00 i 1ste og 2det Punktum i Planens § 10 forandres til 200,000.00. 12 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Farsunds Kommunebestyrelse i Møde den 4de Januar 1892 vedtagne Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Ladestedet, dog saaledes, at Reglernes Post 7 bliver saalydende: „Under Jagttagelse af Forskriften i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 § 50 første Passus forfalder den udlignede Skat til Betaling 31te Marts og 30te September, hver Gang med en Halvdel". 12 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 §§ 26 og 30 meddeles Approbation paa den af Stavanger Kommunebestyrelse i Møde den 30te December 1891 vedtagne Beslutning angaaende Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden. 12 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Gjøvik Kommunebestyrelse i Møde den 22de September 1891 besluttede Forandringer i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, dog saaledes, at Bestemmelsen i Beslutningens Post 1 om Eiendomsskattens Størrelse ikke omfattes af Approbationen, og at Bestemmelsen i Post 8 første Passus bliver saalydende: „Efter den Tid, som Kommunebestyrelsen nærmere bestemmer, beregnes 5 pCt. Renter af Skattebeløb, som ikke betales til Forfaldstid". 12 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Sandnes Kommunebestyrelse i Møde den 4de Januar 1892 vedtagne Forandringer i de gjældende Regler for Skatteligningen i Ladestedet, dog saaledes, at Bestemmelsen om Eiendomsskattens Størrelse ikke indbefattes under Approbationen, og at den i Reglerne indtagne Tabel, hvorefter den skattefrie Del af hver Indtægt bestemmes, fuldstændiggjøres med sidste Række af den i Lov af 30te Mai 1891 § 26 indeholdte Tabel. 12 Febr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvorved i Anledning af Forespørgsel fra en Lensmand meddeles, at Lensmænd paa Reiser i Anledning af 12 Febr.

12 Febr. de i Lov om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation af 28de Juni 1887 § 12, 2den Passus, omhandlede Forseglings- og Aabningsforretninger i Brænderier ikke antages berettigede til at oppebære Skydsgodtgjørelse.

15 Febr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, der havde anholdt om Departementets Udtalelse angaaende, hvorvidt en Lensmand kunde ansees berettiget til at beregne sig Godtgjørelse for Regnskabsførsel ved Reparation af en Bro, i hvilken Anledning Departementet udtaler, at Veilovgivningen ikke indeholder nogen Bestemmelse om, at der tilkommer en Lensmand Godtgjørelse for Regnskabsførsel i Anledning af Vei- eller Broarbeider, hvormed han ifølge sin Bestilling har at føre Tilsyn, hvorfor Departementet ikke kan antage, at Lensmanden i saa Henseende har nogen Ret at paaberaabe sig. Det er imidlertid, bemærker Departementet, en Selvfølge, at Lensmanden ikke er forpligtet til — saaledes som det efter hans Opgivende sees her at have været Tilfældet — at staa i Forskud for de til Broreparation fornødne Udgifter, hvorfor det muligvis kan være billigt, navnlig i Betragtning af, at der her handles om et gjennem mange Aar vedvarende Forhold, at der i en eller anden Form gives ham Erstatning i denne Anledning.

15 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori der i Anledning af Forespørgsel angaaende forskjellige af Skattelovens Bestemmelser bl. a. udtales følgende:

Det er selvfølgelig lovstridigt, at en Ligningskommission undlader at befølge Bestemmelsen i Landskattelovens § 42 tredie Passus om, at Indtægten af Gaardsbrug m. v. skal ansættes til det Beløb, som Næringen Aar om andet kan antages at give.

Havendes Kreaturer maa betragtes som Formue; men hvis der af en Gaard Aar om andet kan sælges en Del af Besætningen, uden at denne forringes under, hvad Gaarden ordinært kan føde, maa Salgssummen tages i Betragtning som Indtægt.

En Skatyders Indtægt af Brændefang virket til eget Brug af den hans Eiendom tilliggende Skov eller Torvtag antages overensstemmende med Landskattelovens § 42 andet Passus at burde beregnes til Indtægt, efter hvad han virkelig har forbrugt til egen eller Families Nytte eller Behagelighed. Det samme antages at maatte gjælde Husly.

En Ligningskommission antages ikke at være bunden til de i andre Øiemed end den kommunale Skatteligning givne Taxter eller til, hvad der tidligere har været Praxis, forudsat naturligvis, at vedkommende Praxis ikke støtter sig til fremdeles gjældende Ligningsregler.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov om Fred- 19 Febr.
ning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 § 1 bestemmes, at der i Vossestrandens Herred, Søndre Bergenhus Amt, indtil videre skal gjælde følgende Fredningsbestemmelser for Fiskeri af Ferskvandsfisk:

1. Fra 15de September til 14de Februar — begge medregnede — skal alt Fiskeri være forbudt.
2. Det skal til enhver Tid være forbudt at bruge Lyster saavelsom Not, Garn eller andre bundne Redskaber med mindre Afstand mellem Knuderne end 3 — tre — Centimeter, naar Redskabet er vaadt.
3. I de tre første Aar, efterat disse Fredningsbestemmelser er traadt i Kraft, skal Brugen af Not være forbudt.

Kongelig Resolution *), hvorved i Medhold af Lov om Ud- 19 Febr.
ryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det for et Tidsrum af 10 Aar skal være forbudt i Hevne Herred, Søndre Trondhjems Amt, at benytte Snarer, Faldstokke og andre faststaaende Fangstredskaber til Fangst af Tiur, Røi og Aarfugl.

Kongelig Resolution*), hvorved § 105 i Udskrivnings- 19 Febr.
reglementet af 28de Februar 1877 ophæves.

Kongelig Resolution, hvorved det tillades, at den til 19 Febr.
Klokkergaard for Kirkesangeren ved Stange Hovedkirke i Hamar Stift udlagte Gaard Hommerstad, Gaards-No. 85, Brugs-No. 2 i Stange Thinglag, sælges, og at der til ny Klokkergaard udlægges Skolejorden Langengen med de af Stange Herredsstyrelse til dens Udvidelse indkjøbte Jordstykker, mod at det, der bliver tilbage af Kjøbesummen for Hommerstad, efterat det Fornødne er anvendt til Udvidelse og Omdannelse af Langengen til Klokkergaard, tillægges Kirkesanger-Bestillingen som en rentebærende Kapital, og forøvrigt paa Betingelser, som maatte fastsættes af Kirke- og Undervisnings-Departementet.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 19 Febr.
det ved Enken Inger Birgitte Larsdatter Gurslids Testamente af 25de April 1878 oprettede „Lars Haaversen Gurslids og Hustru Inger Birgitte Larsdatters Legat" til Beklædning af fattige Børn i Lund Sogn og paa de for dette Legat den 26de September 1891 udfærdigede Statuter.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 19 Febr.

1. At der meddeles Stadfæstelse paa det ved Gavebrev af 31te December 1889 oprettede „Berthe Malena Grannæs's Legat" til Bedste for Trængende i Haaland Præstegjeld.

*) Bekjendtgj. 22de Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 6.

19 Febr. 2. At dette Legats Kapital bliver at anbringe som for Umyndiges Midler til enhver Tid bestemt.

19 Febr. **Kongelig Resolution**, [1]) hvorved er bestemt:

I. 1. Præst eller Forstander for en ordnet Dissentermenighed har at føre en Protokol, hvori under særskilte Afdelinger indtages Forklaring om

A. Indmeldte i Menigheden,
B. Udmeldte af Menigheden,
C. Levende fødte,
D. Dødfødte.
E. Ægteviede (af Menighedens Præst eller Forstander i Henhold til Dissenterloven af 27de Juni 1891 § 9) og
F. Døde.

Alt under Jagttagelse af den Orden, som er foreskrevet i de hoslagt følgende Schemata, der ligeledes blive at befølge ved Affattelsen af den i nævnte Lovs § 3 omhandlede aarlige Fortegnelse over de i vedkommende Menighed i Aarets Løb optagne Medlemmer, stedfundne Udmeldelser, Fødsler og Dødsfald, samt de i Henhold til ovenanførte § 9 udførte Ægtevielser. Forøvrigt bliver ved Protokollernes Førelse samt Fortegnelsernes Affattelse at iagttage de nærmere Forskrifter, som Justits- og Politi-Departementet maatte give [2]).

2. Præst eller Forstander for ordnet Dissentermenighed skal til det statistiske Centralbureau afgive lignende schematiske Opgaver, som afgives af Statskirkens Præster, overensstemmende med de nærmere Forskrifter, som af Bureauet maatte blive udfærdigede.

3. Det paaligger vedkommende Overøvrigheder een Gang hvert Aar at efterse, at de ovenfor anordnede Protokoller ere behørigen førte, samt ved hvert Aars Begyndelse til Justits-Departementet at afgive Indberetning om det i Løbet af de foregaaende Aar stedfundne Eftersyn.

II. 1. De i ovennævnte Lovs § 7 omhandlede Anmeldelser af Barnefødsler og Dødsfald skulle indeholde:

for Barnefødslers Vedkommende Oplysning om, hvorvidt Barnet er levende født eller dødfødt, om Barnets Fødselsdatum, Kjøn og fulde Navn, Forældrenes fulde Navne og borgelige Stilling (Erhvervsgren), Bopæl og Fødselsaar samt om de ere gifte eller ugifte og i første Tilfælde, naar de ere indtraadt i Ægteskab, og

for Dødsfalds Vedkommende Oplysning om den Afdødes Dødsdatum, Kjøn, fulde Navn og borgelige Stilling.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. No. 11 for 1892.

[2]) Se Cirk. 4de Marts 1892.

(Erhvervsgren) med Tilføiende for Vornes Vedkommende 19 Febr.
om Afdøde er ugift, gift, Enkemand, Enke eller fraskilt, om, naar Afdøde er begravet og jordfæstet, ved gifte Koner om Mandens, ved Børn om Faderens Navn og Stilling, om Afdødes Fødselsaar og for Børn under 5 Aar samt Værnepligtige tillige Fødselsdag, Afdødes Fødested og Bopæl, om Dødsaarsagen, om hvorvidt Læge har været tilkaldt under Afdødes sidste Sygdom, samt om, hvorvidt Dødsfaldet er anmeldt for Skifteretten (Lensmanden).

2. Om den i Lovens § 6 omhandlede Indberetning samt de i § 7, andet Punktum, omhandlede Anmeldelser af Dissentere, der ikke hører til en ordnet Menighed, skal Øvrigheden senest inden 1 Maaned efter Modtagelsen give vedkommende Sognepræst fornøden Meddelelse til Indførelse i Kirkebogen.

III. Den Anmeldelse, som Notarius publicus ifølge Lovens § 10, andet Led, har at afgive til Sognepræsten om ethvert paa borgerlig Maade stiftet Ægteskab, skal være ledsaget af de Oplysninger, som fornødiges til Udfyldning af den ved Kongelig Resolution af 13de Juli 1877 anordnede Kirkebogs Schema D Rubrik 2—7, 9, 10 og 12—14.

IV. Ved Udmeldelse af Statskirken i Henhold til Lovens § 18 skal meddeles Oplysning om den Udmeldtes fulde Navn og borgerlige Stilling med Tilføiende, om Vedkommende er ugift, gift, Enkemand, Enke eller fraskilt, Fødselsaar, Fødested (Sogn eller By), Bopæl, om, naar og hvor Vedkommende er konfirmeret, til hvilket Kirkesamfund han agter at træde over, og for gifte Personers Vedkommende om, hvilket Kirkesamfund Ægtefællen tilhører, samt Antallet af Børn under 15 Aar.

Aar.....

A. Optagne i

1	2	3	4	5	6
No.	Datum for Optagelsen.	Den Optagnes fulde Navn og borgerlige Stilling med Tilføiende af Oplysning, om han (hun) er ugift, gift, Enkemand (Enke) eller fraskilt.	Fødselsaar.	Fødested. (Sogn eller By).	Bopæl.

Aar.....

B. Udmeldte

1	2	3	4	5	6
No.	Udmeldelsens Datum	Den Udmeldtes fulde Navn og borgerlige Stilling med Tilføiende af Oplysning, om han (hun) er ugift, gift, Enkemand (Enke) eller fraskilt.	Fødselsaar.	Fødested. (Sogn eller By).	Bopæl.

Aar.....

C. Levende

1	2	3	4	5
No.	Fødsels-Datum.	Anmeldelsens Datum.	Barnets fulde Navn.	Forældrenes fulde Navne og borgerlige Stilling (Erhvervsgren).
Mandkjøn.				
Kvindekjøn.				

Aar.....

D. Dødfødte af Mandkjøn.

1	2	3	4	5	6	7		8
No.	Fødselsdatum.	Anmeldelsens Datum.	Om ægte eller uægte født.	Forældrenes fulde Navne og borgerlige Stilling (Erhvervsgren).	Bopæl.	Forældrenes Fødselsaar.		Anmærkn. (saasom: Naar og af hvem Anmeldelsen er skeet).
						Faderens	Moderens.	

*) Dette Schema bliver at dele ved en horizontal Streg midt paa Arket,

Menigheden. Aar.....

7	8	9	10
Fra hvilket Kirkesamfund (Statskirken eller andet) er Vedkommende traadt over?	For gifte Personers Vedkommende Oplysning om, hvilket Kirkesamfund Ægtefællen tilhører.	Antal Børn under 15 Aar.	Anmærkninger (saasom angaaende Erklæring om Børnenes Religionsopdragelse, afgiven overensstemmende med Dissenterlovens § 14, samt forsaavidt Vedkommende er traadt over fra Statskirken om, at han har vedkommende Sognepræsts Attest for at være lovlig udmeldt).

af Menigheden. Aar.....

7	8	9	10
Til hvilken Menighed er Vedkommende traadt over?	For gifte Personers Vedkommende Oplysning om, hvilket Kirkesamfund Ægtefællen tilhører.	Antal Børn under 15 Aar.	Anmærkninger (saasom angaaende Erklæring om Børnenes Religionsopdragelse, afgiven overensstemmende med Dissenterlovens § 14).

Fødte *). Aar.....

6	7		8	9
Forældrenes Bopæl.	Forældrenes Fødselsaar.		Om ægte eller uægte født.	Anmærkninger (saasom ved uægtefødte Børn Anmelderens Navn m. v.)
	Faderens.	Moderens.		

D. Dødfødte af Kvindekjøn. Aar.....

1	2	3	4	5	6	7		8
No.	Fødselsdatum.	Anmeldelsens Datum.	Om ægte eller uægte født.	Forældrenes fulde Navne og borgerlige Stilling (Erhvervsgren).	Bopæl.	Forældrenes Fødselsaar.		Anmærkn. (saasom: Naar og af hvem Anmeldelsen er skeet).
						Faderens.	Moderens.	

saaledes at Mandkjøn anføres ovenfor og Kvindekjøn nedenfor Stregen.

Aar.....

E. Ægteviede (af Menighedens Preſt

1	2	3		4	5	6		7
No.	Under hvilken Dato er Ægteviel-sen fore-gaaet?	Hvilket Gifte (1ſte, 2det, 3die oſv.)?		Brudgommens og Brudens fulde Navne.	Brudgommens borgerlige Stilling (Er-hvervsgren) ſamt hans og Brudens Bopæl.	Brudgommens og Brudens		Brudgommens Faders og Brudens Fa-ders fulde Navne og bor-gerlige Stilling (Erhvervsgren)
		Brud-gom.	Brud.			Føde-ſted.	Fødſels aar.	

Aar.....

F. Dø-

1	2	3		4	5
No.	Dødsdatum.	Naar.		Den Dødes fulde Navn og borgerlige Stilling (Erhvervs-gren) med Tilføiende for Vorues Vedkommende, om han (hun) var ugift, gift, Enkemand (Enke) eller fra-ſkilt, ſamt for Børn under 5 Aar, om ægte eller uægte født.	Ved gifte Koner: Mandens, ved Børn: Faderens Navn og borgerlige Stilling, for andre Forſørgede: Forſør-gerens borgerlige Stilling (Erhvervsgren).
		begra-vet.	jord-fæſtet		
Mand-kjøn.					
Kvinde-kjøn.					

*) Dette Schema bliver at dele ved en horizontal Streg midt paa Arket,

eller Forstander i Henhold til Dissenterlovens § 9). Aar .....

8	9	10	11	12
Hvorvidt nogen af Brudefolkene tilhører et andet Trossamfund og i Tilfælde hvilket.	Forlovernes Navne og Bopæl.	Legitimationer for Indskud i Enkekassen samt forGiftetilladelse, forsaavidt saadan tiltrænges.	Hvis nogen af Brudefolkene har været gift før, hvorledes da det foregaaende Ægteskab er opløst, samt om lovligt Skifte er afholdt.	Anmærkninger (deriblandt Oplysning om a) Vakcination for de Brudefolks Vedkommende, der ikke er konfirmerede i Statskirken; b) om Brudefolkenes indbyrdes Slægtskab; c) forsaavidt Nogen af dem tilhører Statskirken, naar og hvor konfirmeret, og hvor sidst gaaet til Alters.

de *). Aar .....

6		7	8	9	10	11	12
Fødsels-							
Aar.	Maaned. | Dag. (for Børn indtil 5 Aar samt Værnepligtige).	Fødested.	Bopæl.	Opgiven Dødsaarsag.	Har Læge været tilkaldt under Afdødes sidste Sygdom?	Er Dødsfaldet anmeldt af Vedkommende for Skifteretten (Lensmanden)?	Anmærkninger.

saaledes at Mandkjøn anføres ovenfor og Kvindekjøn nedenfor Stregen.

19 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Bythinget for Stavanger for Fremtiden bliver at afholde paa den Dag i Ugen, som af Amtmanden fastsættes.

19 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved blandt andet er bestemt, at Distriktslægen i Tanens Distrikt i Finmarkens Amt paalægges Forpligtelse til uden særskilt Godtgjørelse at overtage Tilsynet og Økonomien ved en oprettet Sygestue paa Finmarkens Medicinalfonds Eiendom Heien.

19 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af vedkommende Stiftere i Møder den 19de Januar og 17de Oktober 1891 vedtagne Plan for en inden Sande Herred, Stavanger Amt, oprettendes Sparebank, dog paa Betingelse af, at der istedetfor sidste Punktum af § 1 indtages en Bestemmelse saalydende: „Af Grundfondet forbeholdes Bidragsyderne 4 pCt. aarlig Rente fra Bankens Stiftelse, men denne Rente hverken tilberegnes eller udbetales dem, førend Bankens eget Fond efter Fradrag af Renten har naaet den forannævnte Størrelse".

19 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Ytre Holmedals Sparebank i Møder den 30te December 1890 og 30 December 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 1ste Juli 1873, 25de Mai 1877 og 1ste April 1881 stadfæstede Plan.

19 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Bjerkreims Sogns Sparebank seneſt i Møde den 12te November 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 19de November 1859 stadfæstede Plan.

19 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at en Toldbetjentpost i Kristiansands Tolddistrikt inddrages, mod at der istedet oprettes en Toldassistentpost i samme Tolddistrikt med Aflønning overensstemmende med de ved Kongelig Resolution af 21de August 1889 fastsatte Lønningsbestemmelser.

19 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 30 i Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 meddeles Approbation paa den af Breviks Kommunebestyrelse i Møde den 15de December 1891 vedtagne Beslutning angaaende Forandring i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, dog saaledes, at herunder ikke indbefattes de i Reglernes § 7 og 11 indeholdte Bestemmelser om Formues- og Indtægtssummernes Afrunding m. V. samt om Fremgangsmaaden ved Beregning af Indtægt af personligt Arbeide, — og at Reglernes § 1 første Punktum bliver saalydende:

„Formuesskatten udlignes med 2 — to — pro mille af den

ansatte Formue, forsaavidt derved ikke udkommer mere end $^1/_{30}$ eller 19 Febr.
mindre end $^1/_{70}$ af, hvad der lignes paa et tilsvarende Beløb af skatbar Indtægt.

Kongelig Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 19 Febr.
Skjeberg Præstegjelds Sparebank i Møder den 27de December 1890 og 28de December 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 1ste Mai 1883 stadfæstede Plan.

Kongelig Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 19 Febr.
Aasens Sparebank i Møder den 28de Marts og 28de December 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolutioner af 19de Marts 1862, 24de April 1883 og 19de Juni 1888 stadfæstede Plan.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Ber- 19 Febr.
gens Stift, der havde forespurgt om, hvorvidt en Kommunestyrelse kan anses berettiget til, naar Skolestyret har besluttet Oprettelsen af en Lærerpost, der forudsætter særegne Kvalifikationer, istedet derfor at beslutte oprettet en Lærerindepost, — i hvilken Anledning Departementet udtaler, at det antager, at Kommunebestyrelsen maa være berettiget hertil, naar Skolens samtlige Fag alligevel kan blive besørgede, og Byskolelovens § 22, om at der ved enhver Folkeskole mindst skal være én Lærer og en Lærerinde, er fyldestgjort.

Skrivelse fra Indre-Departementet til Amtmanden i Buske- 19 Febr.
ruds Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Magistraten i Kongsberg om, hvorvidt der, efterat en til midlertidig Formand valgt Mand i Henhold til Formandskabslovens § 4 har undslaaet sig for at modtage Valget, skal afholdes nyt Valg, eller om den, der næst efter den Valgte havde de fleste Stemmer, skal ansees som valgt, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det med Magistraten og Amtmanden antager, at nyt Valg bør afholdes.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Stavan- 19 Febr.
ger Amt, hvori en Forespørgsel om, hvorvidt offentlige Tjenestemænd ere berettigede til paa Baadreiser, naar der under samme leveres dem mindre dygtige Rorskarle, der have vanskeligt ved at udføre sit Hverv, at benytte paa det Offentliges Bekostning et større Antal Rorskarle, end der er lagt til Grund ved Beregningen af vedkommende Regulativsatser, — besvares benægtende.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Ber- 23 Febr.
gens Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Skolestyre om, hvorvidt Skolestyret maatte være berettiget til at nægte et Barn Adgang til Folkeskolen, fordi

23 Febr. der i dets Hjem findes en spedalsk Person, henholder sig til en i Sagens Anledning erhvervet Erklæring fra Medicinaldirektøren, hvori denne antager, at Barnet, saalænge det har Ophold i Hjemmet sammen med den Spedalske, ikke bør tillades at besøge Skolen.

24 Febr. **Telegram** fra Indre-Departementet til Magistraten i Stavanger, hvori paa Forespørgsel udtales, at ved kommunale Valg for Kjøbstæderne behøver ikke Opraab af Mandtallet at finde Sted.

26 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at § 1, andet og tredie Led i det ved Kongelig Resolution af 4de Marts 1886 approberede Reglement for Examen artium skal lyde:

„Ret til at fremstille sig til Examen artium ved en til at afholde samme berettiget Skole har de, der har gjennemgaaet dennes øverste Klasse.

Privatister, hvorved forstaaes de, som ved Anmeldelsen ikke er Disciple af et artiumsberettiget Gymnasium, eller som er udmeldte af et saadant, kan fremstille sig enten ved et examensberettiget Gymnasium eller for Undervisningsinspektionen i Kristiania".

26 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Namsos Kommunebestyrelse i Møde den 18de Januar 1892 vedtagne Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, dog saaledes, at Bestemmelserne om Eiendomsskatten i §§ 1 og 2 begges første Punktum ikke indbefattes under Approbationen, og at Reglernes § 7 første Punktum bliver saalydende: „Under Jagttagelse af Forskriften i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 § 50 første Passus erlægges de udlignede Skattebeløb ukrævet til Betaling med Halvdelen senest inden Udgangen af Marts Maaned og Resten senest inden Udgangen af Juni Maaned i det Aar, for hvilket Skatten er lignet.

26 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved Forsvars-Departementet bemyndiges til at udstede Reglement for Afholdelsen af den i Lov af 20de Juni 1891 omhandlede almindelige Styrmandsexamen, Dampskibsstyrmandsexamen og Skipperexamen i det Væsentlige overensstemmende med det Udkast, der er udarbeidet af den i Henhold til Kongelig Resolution af 25de Juli 1891 dertil anordnede Komité.

I Henhold hertil har Departementet udfærdiget efterstaaende

Reglement for Styrmandseksamen m. v. 26 Febr.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

1. Eksamensterminen fastsættes til Tidsrummet fra 1ste Januar til 30te April. Dog er enhver, som i den nævnte Tid har meldt sig til Eksamen, berettiget til at blive eksamineret, omend Eksamensterminen af den Grund maa udstrækkes videre.
2. Tiden og Stedet, hvor Eksamen skal afholdes, besørger Eksaminator offentliggjort i betimelig Tid og paa betryggende Maade.

§ 2. Eksaminator bestemmer, naar de, som har meldt sig til Eksamen, skal tilstedes Adgang til denne, hvilket almindeligvis sker i den Orden, hvori Eksaminanderne har meldt sig.

1. Anmeldelse sker for den almindelige Styrmandseksamens Vedkommende ved Indsendelse af egenhændig skrevet Andragende, der skal indeholde Oplysning om Anmelderens fulde Navn og Fødested samt Alder i hele og tolvtedels Aar, og derhos være ledsaget af Vidnesbyrd om, at de i Lov om Styrmandseksamen m. v. af 20de Juni 1891 § 9 opstillede Fordringer til Fart er opfyldte, og af Modenhedsbevis fra den Skole eller Lærer, der har forberedt ham.
2. For Dampskibsstyrmands-Eksamens Vedkommende indsendes ligeledes Andragende, ledsaget af Attest for, at den almindelige Styrmandseksamen er bestaaet, forsaavidt ikke begge Eksamener ønskes taget samtidig, hvorom Oplysning i Tilfælde maa meddeles.
3. Naar Skippereksamen ønskes afholdt, anmelder vedkommende Skoles Bestyrer eller Førstelærer dette for Eksaminator i betimelig Tid for at faa nærmere Bestemmelse om, naar Eksamen kan finde Sted. Eksaminanderne skal have bestaaet den almindelige Styrmandseksamen.

§ 3.

1. Enhver Eksaminand medbringer til Eksamen et Nordsøkart og et Kattegatskart samt nogle Ark sammenhæftet Papir og nødvendige Rekvisiter til de skriftlige Opgavers Udarbeidelse, deriblandt de fornødne Tabeller, der til den almindelige Styrmandseksamen maa være adskilte fra Lærebogen, hvilken ei maa benyttes under denne Eksamen.
2. Besvarelsen af de skriftlige Opgaver indleveres af Eksaminanden tydelig og ordentlig skrevet i det af ham medbragte Hefte, af hvilket Blade ikke maa udrives, ligesaalidt som deri maa raderes.
3. Naar en Eksaminand ønsker Oplysning om noget, Opgaven vedkommende, kan han derom underrette den Opsynshavende, som igjen anmelder det til Eksaminator.

26 Febr.

§ 4.

1. Examinatorerne har enhver for sit Distrikt at udarbeide de for den kommende Examenstermin fornødne skriftlige Opgaver. Til Udarbeidelse af skriftlige Opgaver udenfor Navigation tilstaaes i Tilfælde sagkyndig Bistand.

   Opgaverne bliver i betimelig Tid at indsende til Autorisation af Departementet, som tilbagesender dem til vedkommende Examinator, ordnede i Examenssæt, hver Opgave i lukket og numereret Konvolut.

   Naar Opgaverne skal benyttes, udtages vedkommende Konvolut efter Numerorden og aabnes i den samlede Examenskommissions Nærværelse.

2. Ved Opgavernes Udarbeidelse iagttages, at de redigeres tydelig og bestemt, og saavidt mulig saaledes, som det Problem, der skal løses, almindeligvis stiller sig for Somanden i det praktiske Liv.

   Opgaven bør saaledes indeholde alle de Data, som haves bekjendt ombord, selv om enkelte af disse ikke er absolut nødvendige til Løsningen af det foreliggende Problem. Ved den almindelige Styrmandsexamen maa kun de skriftlige Opgaver, for hvilke saadant særskilt er bestemt, sættes i Forbindelse med hinanden.

3. Ved den almindelige Styrmandsexamen bør alle Opgaver være henlagte til det Aar, hvori Examen afholdes. Der bør til samme Examen ved Formlernes Beregning ikke fordres større Nøiagtighed end nærmeste hele Bueminut; de Størrelser, der udtrykkes i Tid, angives paa helt Tidssekund.

4. Gjennemgaaelse og Censurering af de skriftlige Opgaver bør saavidt mulig foretages af den samlede Examenskommission, før Examinanden forlader Lokalet, forat denne i Tilfælde kan affordres mundtlig Redegjørelse i Anledning af begaaede Feil.

5. Ved den mundtlige Examination bør især lægges Vegt paa at undersøge, om Examinanden har opfattet og forstaaet det, hvorom der spørges. Anskueligheds methoden bør derfor benyttes i størst mulig Udstrækning, og den mundtlige Examination knyttes til de skriftlige Opgaver, naar dertil er Anledning.

§ 5.

1. Naar et Spørgsmaal eller en Opgave ved Examen er besvaret af vedkommende Examinand og gjennemgaaet af Examenskommissionen, har ethvert af Kommissionens Medlemmer at nedskrive Karakteren derfor paa sin Karakterliste. Disse Karakterer udtrykkes i hele Tal og Tiendedele saaledes, at 3.0 er høieste Karakter. Af de enkelte Karakterer for hver Opgave

tages Middeltallet, hvilket bliver den for Opgaven gjældende Karakter. 26 Febr.

2. Ethvert af Examenskommissionens Medlemmer underskriver sin Karakterliste og overleverer den til Examinator. Paa Hovedlisten, der underskrives af Kommissionens samtlige Medlemmer, anføres saavel de enkelte Karakterer som Middeltallet af Karaktererne for de skriftlige Besvarelser og Middeltallet af Karaktererne for de mundtlige Besvarelser — ved Dampskibsstyrmandseksamen alene for mundtlige Besvarelser — samt den endelige Karakter, som Examinanden erholder, hvorefter den i Lovens § 13 omhandlede Attest udstedes.
3. Naar en Examinand ved Skipperexamen har bestaaet Prøve i et eller flere, men ikke i samtlige Fag, udstedes herfor et af Examinator og Censor underskrevet Vidnesbyrd (Lovens § 7), i hvilket Karaktererne anføres. For at erholde den i Lovens § 13 bestemte Examensattest maa Prøve være bestaaet i samtlige Fag.

§ 6. Ved Karaktergivningen befølges nedenstaaende Regler:

Naar Middeltallet af Karaktererne for skriftlige Besvarelser og Middeltallet af Karaktererne for mundtlige Besvarelser ved Dampskibsstyrmandseksamen alene for mundtlige Besvarelser — ikke er under 2.0, og der paa Hovedlisten ikke findes lavere Karakter end 1.5, tilkommer Examinanden „Første Karakter".

Mangler nogen af disse Betingelser for at erholde „Første Karakter", uden at noget af de anførte Middeltal er under 1.5, eller nogen af de enkelte Karakterer paa Hovedlisten er under 1.0, tilkommer Examinanden „Anden Karakter".

Hvis ikke samtlige Betingelser for at erholde „Anden Karakter" bliver fyldestgjorte, er Examen ikke bestaaet.

Ved Skipperexamen gives Hovedkarakter for hvert Fag.

§ 7. Examen anses heller ikke for bestaaet:

a. Saafremt Examinanden til nogen Opgaves Løsning benytter utilbørlige Hjælpemidler eller yder andre utilbørlig Hjælp eller gjør Forsøg derpaa;
b. saafremt hans Skrift er saa slet, at det ikke med Rimelighed kan antages, at han kan føre en nogenlunde ordentlig Journal;
c. saafremt han under Examen viser upassende Opførsel.

§ 8. Examinator fører følgende Bøger:

1. Anmeldelsesprotokol.
2. Examensprotokol, hvori indføres, naar og hvor Examen er bleven afholdt, vedkommende Examinanders fulde Navne og den Karakter, enhver har erholdt. Denne Protokol underskrives hver Gang af Examenskommissionen.
3. Journal og Kopibog.
4. Regnskabsbog, hvori føres Penge- og Inventarieregnskab.

26 Febr. Hver Lørdag sendes Liste over de i Ugens Løb rejicerede Examinander til de øvrige Examinatorer.

Ved Examensterminens Udløb indsendes til Departementet:

1. Regnskab over Udgifter.
2. Inventariefortegnelse.
3. Afskrift af Anmeldelsesprotokollen.
4. Schematisk Oversigt over Udfaldet af samtlige i Terminen afholdte Examener.
5. Hovedkarakterlisterne.

Nærmere Bestemmelser vedkommende den almindelige Styrmandsexamen.

§ 9. Af de i Lov af 20de Juni 1891 § 5 omhandlede Dele af Navigationen henføres

A) til den skriftlige Prøve:

1. Bestikregning.
   Opgaven heri gives i Journalform og indrettes for at prøve, om Examinanden forstaar at rette den opgivne misvisende Kurs for Afdrift og Misvisning, om han forstaar at opgjøre Bestikket til hvilkensomhelst Tid samt at rette samme for de i Etmaalet tagne Observationer. Bestikregningen udføres ved Hjælp af Platseilads.
2. At finde Skibets paaværende Bredde ved Meridianhøide af Solen.
   Opgaven gives i Forbindelse med Opgave No. 1.
3. At finde Skibets paaværende Længde ved en Klokkeslets-Observation ved Sol i Forbindelse med Kronometer. Opgaven heri kan gives i Forbindelse med Opgave No. 1, og de givne Data skal da forudsætte, at Observationen beregnes med to vilkaarlige Bredder; observeret Længde til Middag findes ved Interpolation eller ved Afsætning af Stedlinie i Kartet, naar Anledning gives.
4. Kundskab om Søkarternes Brug.
   Examinanden skal kunne løse følgende Problemer:
   a) At afsætte Skibets Plads efter enkelt Peiling og Gisning, efter Krydspeiling, efter Firestregspeiling samt efter Bredde og Længde.
   b) At rette Peilinger for Deviation.
   c) At afsætte Kurs og Distance i Kartet, at finde, hvilken Kurs man bør styre, og hvor langt man bør seile for at komme fra et Sted til et andet, samt at rette for Afdrift, Misvisning og for Deviationen ved Hjælp af opgiven Reduktionstabel.
5. At finde paaværende Plads ved enkelt Høide af Solen i Forbindelse med Stedlinier.
   Enkelthøiden udregnes med to vilkaarlige Længder, og den

saaledes fundne Stedlinje afsættes i Kartet og sættes i Forbindelse med en ved en anden Observation bestemt Stedlinje, til hvis Afsætning opgives de fornødne Data tilligemed beholden misvisende Kurs og Distance mellem Observationerne. Paaværende Plads bestemmes altid til det Klokkeslet, da sidste Observation er tagen. 26 Febr.

6. Ved Azimuth-Observation at finde Kompassets Feil.

Opgaven skal indeholde, enten:

a) Ved Hjælp af Azimuth-Tabeller at finde Deviationerne for forskjellige anlagte Kurser paa Styrkompasset, optrække paa Rudepapir efter de fundne Deviationer, der ikke bør lide af for store Observationsfeil, den ved disse bestemte Kurve, ved Hjælp af denne at aflæse Deviationerne for de enkelte Streger, samt for disse at beregne Reduktionstabel.

Til Opgavens Løsning gives følgende Data: Sand Misvisning paa Stedet, paaværende Bredde paa nærmeste Grad, ligesom Deklinationen ogsaa kan tages paa nærmeste Grad, Peilinger af Solen paa Styrkompasset med tilsvarende Uhr- eller Kronometervisende og Uhrets eller Kronometrets Stand for sand Tid ombord.

Opgaven bør ikke indeholde mere end fire Observationer med ikke over to Stregers Mellemrum mellem de anlagte Kurser under Observationerne.

Reduktionstabellen vil saaledes ikke komme til at omfatte mere end 6 Streger.

— eller:

b) Ved Konstruktion i Kart at bestemme Solens Azimuth, naar de fornødne Data til Udsættelse af en Stedlinje og omtrentlig Klokkeslet er givet, samt derpaa at bestemme Deviationen for en anlagt Kurs paa Styrkompasset, naar Solens Peiling er givet. Opgaven henlægges i dette Tilfælde til Nordsøen eller Kattegat.

7. At finde Kronometrets Stand for Greenwich Middeltids Middag ved en Klokkeslætsobservation ved Sol, naar paaværende Sted er bekjendt.

8. At finde paaværende Bredde ved Meridianhøide af Maanen paa sit høieste. Opgaven kan løses ved Hjælp af den norske Søkalender.

9. At finde, naar Høi- og Lavvande indtræffer paa et Sted, hvis Havnetid er bekjendt. Opgaven kan løses ved Hjælp af den norske Søkalender.

B) Til den mundtlige Prøve henføres:

1. Læren om Decimalbrøk, Talforhold, Logarithmer, Geometri og Trigonometri.

Kundskaben heri maa være grundig, men ikke udstrækkes

26 Febr. over, hvad der er nødvendigt til Løsningen af de for denne Examen bestemte skriftlige Opgaver.

2. Kundskab om Jordens Figur, om det System af Punkter og Cirkler, som man har tænkt sig paa den, om Bredde og Længde, om Afvigning, Kompasstreger og Kurs.
3. Kundskab om Kompasset og dettes Deviation paa Træ- og Jernskibe.

   Herunder indgaar:

   Læren om Magnetisme (naturlige og kunstige Magneter, den magnetiske Krafts Fordeling i en Magnetstav, rød og blaa Magnetisme, den magnetiske Meridian, Magnetisme i blødt Jern og Staal, subpermanent og retentiv Magnetisme, Jordmagnetisme, Misvisning og Isogoner, Inklination, Intensitet samt vertikal og horisontal Komponent).

   Kompassets Indretning (Luft- og Likvidkompas).

   Kompassets Undersøgelse og Opstilling (herunder Opstilling og Brug af tidsmæssig Peilskive).

   Kompassets Deviation (de magnetiske Forhold ombord, Halvcirkel- og kvadrantisk Deviation, Deviationsprøve ved Peiling af en fjern terrestrisk Gjenstand, et Kompas iland eller et Mæd. Reduktionstabel, Anvendelse af Korrektionsmagneter og Krengningsdeviation).
4. Kundskab om de almindelige Logapparaters Indretning og Brug, om Fart og Distance.
5. Dueligheð i Journalhold.
6. Begreb om Strøm og dens Aarsager, om, hvorledes dens Sætning og Fart praktisk kan bestemmes, samt om, hvorledes dens Indflydelse tages i Betragtning ombord.
7. Begreb om Søkarters Konstruktion, samt i Kartet at kunne paavise og forklare, hvad deri findes angivet til Sømandens Veiledning.
8. Kundskab om Brugen af Lod og Lodskud samt Forstaaelse af disses Nytte under Navigeringen.
9. Kundskab om Jordens Bevægelser, om det daglige Bevægelsessystem, Observatorsystem og Ekliptiken samt om, hvorledes man bestemmer et Himmellegemes Plads i de nævnte Systemer (Rektascension, Deklination, Høide og Høiderettelser samt Azimuth).
10. Begreb om Tiden og dens Udmaaling, om Sammenhængen mellem den og Længden paa Jorden, om sand Tid, Middeltid, Stjernetid, Tidsjevning og Timevinkel.
11. Undersøgelse af Speilenes Stilling paa Sextant eller Oktant, og Instrumentets Brug til Høidemaaling af Sol eller Maane.

    Examinanden skal praktisk udføre Undersøgelsen af Speilenes Stilling og rette samme om fornødent samt maale

en Høide af Sol eller Maane. Gives ikke hertil Anledning, skal Examinanden forklare, hvorledes Instrumentet bruges til Høidemaaling og prøves i Aflæsning af samme. 26 Febr.

12. Behandlingen af Kronometret.

Herunder henhører, at Examinanden forstaar at bestemme Kronometrets Stand og Gang ved Telegraf- eller andet Tidssignal samt at benytte Observationsuhr.

13. Kjendskab til Reglerne til Forebyggelse af Sammenstød, Signaler for Havsnød, Redningsapparater og det internationale Signalsystem for Fartøier.

Examinationen i Styringsregler og Signalsystem bør indskrænkes til Hovedreglerne og saavidt mulig ske praktisk ved Hjælp af Modeller.

§ 10.

1. Ved den skriftlige Examen forelægges Examinanden til Besvarelse sex af de under § 9 A omhandlede Opgaver.

For hver af disse gives særskilt Karakter saaledes:

1 Karakter for Besvarelse af hver af de under No. 1, 2, 3 og 4 anførte Opgaver,
1 — „ — = Opgave under No. 5 eller 6,
1 — „ — = — „ „ 7 eller 8 eller 9.

2. Til den mundtlige Examen gives 4 Karakterer for Besvarelse af Spørgsmaal om det under § 9 B anførte, nemlig:

1 Karakter for Besvarelse af Spørgsmaal under No 3,
1 — „ — = — „ „ 1-2-4-5-6-7 eller 8,
1 — „ — = — „ „ 9-10-11 eller 12,
1 — „ — = — „ „ 13.

Nærmere Bestemmelser vedkommende Dampskibsstyrmandseksamen.

§ 11.

1. Ved denne Examen aflægges mundtlig Prøve i:

a) Kjendskab til de almindeligst forekommende Skibsdampmaskiner og Heiseapparater med Damp. Herunder henføres: Forstaaelse af Dampens Udvikling ved Kogning og Dampens Spændstighed og Expansion; Hestekraft, Kjedlens Indretning og Udstyr med Ildsted, Rørledning og Skorsten, Ventiler, Sikkerhedsforanstaltninger og Damprør; Maskinens forskjellige Dele, Cylindre med Stempler og Pakning, Sleider og Kraner, Axelledning med Lagere, Fremdrivningsmidler, Slip og Stigning, Krumtapper, Excenterskive og Gangsætningsapparat; Fortætter og Pumper,

26 Febr.

Igangsætning og Stopning; Maskinens Tilsyn under Gang med Smøring, Fyring og Afblæsning.

b) Kjendskab til Skibets vandtætte Inddeling samt Lensnings- og Slukningsmidler.

c) Kjendskab til Lovbestemmelser til Sikrelse af Personer og Eiendom, der befordres med Dampskibe.

2. Der gives 4 Karakterer, nemlig:
2 Karakterer for Besvarelse af Spørgsmaal under No. 1—a,
1 — = — = — „ „ 1—b og
1 — = — = — „ „ 1—c.

Nærmere Bestemmelser vedkommende Skipperexamen.

§ 12.

Ved denne Examen kan aflægges Prøve i følgende Fag:

I. Navigation.

a 1. At anvende de trigonometriske Linjer til plane Trianglers Beregning.

2. At beregne de magnetiske Koefficienter og ved Hjælp af disse Kompassets Deviation.

3. Indgaaende Kjendskab til Kompassets Opstilling, Undersøgelse og Brug samt Kjendskab til cours-correctors.

4. Kjendskab til, hvorledes man finder de almindeligst brugte Stjerner paa Himmelen.

5. At finde det omtrentlige Klokkeslet, til hvilket en given Stjerne kommer i et givet Steds Meridian og hvor høit; eller at finde, hvilke Stjerner kommer i et givet Steds Meridian til en given Tid.

6. At finde Bredden af Meridianhøide af Stjerne eller Planet.

7. At finde Bredden ved en Høide af Polarstjernen.

8. At finde Længden ved Klokkeslets-observation af Stjerne eller Planet i Forbindelse med Kronometer.

9. At kunne beregne et Himmellegemes Azimuth, naar Høiden er bekjendt, samt at forstaa Azimuth-Tabellernes Brug for Stjerner, hvis Deklination er mindre end 23 Grader.

10. At finde Længden ved en Distanceobservation med eller uden maalte Høider.

11. Fuldstændigt Kjendskab til Sextantens Undersøgelse og Rettelse; Færdighed i at maale Vinkelen mellem to Objekter samt i Brugen af den artificielle Horizont.

Herunder indgaar Stedsbestemmelse ved Vinkelmaaling mellem Objekter paa Land samt Brugen af Farevinkel under Seilads langs en Kyst.

b 1. Ved den skriftlige Examen forelægges Examinanden til Besvarelse fire af de under a omhandlede Opgaver; for hver af disse gives særskilt Karakter saaledes:

1 Karakter for Besvarelse af Opgave under No. 1-5-6 eller 7, 26 Febr.
1 — „ — = — „ „ 2,
1 — „ — = — „ „ 8 eller 9,
1 — „ — = — „ „ 10.

2. Ved den mundtlige Examen gives 3 Karakterer, nemlig:
1 Karakter for Besvarelse af Spørgsmaal under a No. 3,
1 — „ — = — „ a „ 4,
1 — „ — = — „ a „ 11.

II. Maskinlære.

1. Det for Dampskibsstyrmandseksamen bestemte Pensum og desuden Forstaaelse af Indikatordiagram, Bundramme, Maskinrum samt Arrangementet i samme; endvidere at kunne forstaa en Tegning af Maskine og Kjedel.
2. Der gives 3 Karakterer for Besvarelse af herunder henhørende Spørgsmaal.

III. Handelsvidenskab og Søret.

a 1. Handelsregning.
Læren om Brøk, Reguladetri, Kjederegel, Rentesregning, Prisberegninger, Beregning af Hyre, Myntreduktion, Procentregning (Rabat, Kaplaken, Primage, Kurtage, Assurancepræmie, Provision og Tararegning), Kapital- og Procentfod, Diskontoregning, Beregning af Kubikindhold, Fragtberegning for forskjellig Last, Fragtopgjør, Fragtnoteringer, Arbitrage samt Selskabsregning, Beregning af Stuverum og Trælast, samt Salgsregning.

2. Skibsregnskab.
Kassabog, Kontobog for Mandskabet, Afregningsbog, i hvilken Regnskabet indføres saaledes, som det hjemsendes, Folkehyreliste samt Generalregnskab for den hele Reise.

3. Søret.
Søfartslovens vigtigste Bestemmelser, nemlig om Befragtning, Fragtkontrakter, Certeparti, Konnossement, Fragtens Erlæggelse, Skipperens og Mandskabets Pligter, Søprotest og Søforklaring, Havari, Bodmeri, Dispache og Assurance; Kjendskab til de forskjellige Landes Love med Hensyn til Beregningen af et Skibs Størrelse, hvorefter Havneafgifter m. v. erlægges.

4. Vexellære.

5. Handelsgeografi.

6. Korrespondance.

b 1. Ved den skriftlige Examen forelægges Examinanden til Besvarelse 5 Opgaver, for hvilke gives særskilte Karakterer saaledes:
1 Karakter for en Opgave enten i Fragtberegning for forskjellig Last eller Beregning af Stuverum eller Trælastberegning,

26 Febr. 1 Karakter for Valg mellem Fragtnoteringer paa forskjellige Havne,
1 Karakter for Skibsregnskab med Korrespondance.
1 Karakter for Arbitrage, eller Myntberegning efter noteret Kurs, eller Selskabsregning,
Karakter for Salgsregning.

2. Ved den mundtlige Examen gives 3 Karakterer, nemlig:
1 Karakter for Besvarelse af Spørgsmaal i Søret,
1 — „ — „ — i Vexellære,
1 — „ — „ — i Handelsgeografi.

IV. Norsk.

Heri gives Karakter efter den under Handelsvidenskab leverede Korrespondance (III a 6).

V. Engelsk.

a) At kunne læse og oversætte et almindeligt engelsk Konnossement og Certeparti eller et Stykke af en Bog samt skrive et almindeligt Forretningsbrev efter opgiven norsk Text.
b) Der gives 2 Karakterer, en for mundtlig og en for skriftlig Prøve.

VI. Meteorologi.

a) I det væsentlige saaledes som fremstillet i „Nautisk Meteorologi og Geografi til Brug for Navigationsskoler af Adam Poulsen, Kjøbenhavn 1886".
b) Der gives 3 Karakterer for Besvarelse af mundtlige Spørgsmaal.

VII. Elektricitetslære.

a) Elementerne af Elektricitetens og Elektromagnetismens Theori, tilstrækkelig til at kunne forstaa de almindeligst brugte Dynamomaskiner og et Lysanlægs Installation ombord samt Ledningernes Indflydelse paa Kompasset; Ringeapparater, Telegraf og Telefon i korte Omrids.
b) Der gives 2 Karakterer for Besvarelse af mundtlige Spørgsmaal.

27 Febr. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet i Anledning af en Skrivelse fra Direktøren betræffende de af Amtsformandskaberne i Kristiansands Stift tilfølge Landsskoleloven § 20 fattede Beslutninger om Lavmaalet af Lærerløn og om Alderstillæg og Kosthold sgodtgjørelse udtaler, at Bestemmelsen i nævnte §, 2det Led, i Slutningen ikke antages at være til Hinder for, at Overtilsynet, uagtet det har fundet, at den af et Amtsformandskab i Henhold til § 20 fattede Beslutning for nogen Del bør ændres, dog tilkjende-

giver Vedkommende, at det ikke har noget at erindre ved at Amts- 27 Febr.
formandskabets Beslutning bliver gjældende foreløbig for det første Aar eller for 1ste Halvdel af 1892, medens Overtilsynet forbeholder sig at forelægge Sagen til endelig Afgjørelse i et Møde af det iaar sammentrædende Amtsformandskab. Efter Omstændighederne antager Departementet derfor, at det vil være rettest at gaa frem paa den her nævnte Maade. Forøvrigt bemærker Departementet, at det med Direktøren antager, at i ethvert Fald de i Skolelovens § 20 bestemte Lavmaal af Løn Kr. 12 og Kr. 8 maa gjælde fra 1ste Januar 1892.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kri- 2 Marts.
stiansands Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Sognepræst erklærer sig enigt med Direktøren i, at Medlemmer af Formandskabet i Henhold til Formandskabslovens § 35 maa kunne undslaa sig for at modtage Valg som Medlemmer af Skolestyret, men at der, naar de først har modtaget Valg, ligesaalidt for dem som for de øvrige Medlemmer af Skolestyret er Adgang til at undslaa sig for at modtage Valg som Formand eller Næstformand. Departementet antager ligeledes, at Skolestyrets Formand kan kræve sine Udlæg til Protokoller, Skrivematerialier og lignende godtgjorte. Godtgjørelse for Medhjælp til Skrivning antages derimod ikke at kunne kræves, medens der intet er til Hinder for, at ogsaa saadan tilstaaes ham (jfr. Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 35 og Lov om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863 § 33).

Sluttelig bemærker Departementet, at det antager, at Skolestyrets Møder ikke kan afholdes udenfor Skolekommunens Grændser, medmindre samtlige Medlemmer af Skolestyret deri er enige. En Sognepræst, der er Formand i sit Annexsogns Skolestyre, antages saaledes at maatte beramme Skolestyrets Møder til Afholdelse inden Annexets Grændser, medmindre Skolestyrets øvrige Medlemmer giver sit Samtykke til dets Afholdelse paa et andet Sted.

Plakat *) angaaende Forbud mod Indførsel af levende 4 Marts.
Heste og Svin fra samtlige Havne i det tyske Rige.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8 forbydes det herved at indføre levende Heste og Svin fra samtlige Havne i det tyske Rige.

Nærværende Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Kongelig Resolution [1]), hvorved en af Professor Dr. 4 Marts.
E. Blix udgiven Samling af Salmer paa Landsmaal —

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. No. 20 for 1892.

*) Bekjendtgj. 5 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 7.

4 Marts. „Nokre Salmar“ (4de Udgave) — tillades benyttede ved den offentlige Gudstjeneste ved Siden af de tidligere autoriserede Kirkesalmebøger i de Sognemenigheder, hvor Beslutning om saadan Benyttelse bliver fattet ved Afstemning af Menighedens Husfædre paa den Maade og efter de nærmere Forskrifter, som indeholdes i Kongelig Resolution af 11te Oktober 1873 angaaende Ombytte af Kirkesalmebog.

4 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Ramnæs Præstegjelds Sparebank i Møder den 18de Marts 1889, 8de December 1890 og 21de December 1891 vedtagne nye Plan for „Ramnæs Sparebank“ stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 30te August 1870 stadfæstede Plan.

4 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Frostens Sparebank seneſt i Møde den 2den Januar 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 2den September 1870 stadfæstede Plan.

4 Marts. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene. Ved Kongelig Resolution af 19de Februar sidstleden er det naadigst bestemt:

I. 1. Præst eller Forstander for en ordnet Dissentermenighed har at føre en Protokol, ... (se ovenfor Side 260—265).

Med Hjemmel i foranstaaende Resolution har Departementet givet følgende specielle Forskrifter angaaende Protokollernes Førelse:

1. Protokollerne skal paa hvert Blad indeholde trykte Rubriker overensstemmende med de anordnede Schemata. Et Aftryk af de for Protokollernes Førelse givne Forskrifter bliver at indhefte foran enhver ny saadan Protokol.
2. Forsaavidt den, der er optagen i Menigheden, er traadt over fra Statskirken, bliver i Afdeling A Rubrik 10 at indføre en Bemærkning om, at Vedkommende har forevist Atteſt for, at han er lovlig udmeldt af Statskirken. Af denne Atteſt skal bekræftet Gjenpart medfølge den aarlige Fortegnelse ved Fremsendelsen til Øvrigheden.
3. I Tilfælde, hvor nøiagtig Opgave over Fødselsaar (Afdeling A Rubrik 4, B 4, C 6, D 7, E 6 og F 6) ikke kan meddeles, bør der i Rubriken angives de Grænser, mellem hvilke Tvivlen bevæger sig, dog (saavidt muligt) ikke udover 5 Aar, altsaa f. Ex. født 1831—1835 eller 1832—1834, men ikke 1829—1835.
4. I Afdeling C (og F) anføres under særskilte Løbenummer-Rækker for Mandkjøn og Kvindekjøn alle levende fødte Børn,

om de end er døde ganske kort efter Fødselen, medens Afde- 4 Marts.
ling D alene skal indeholde dem, der fødes uden Liv.

5. I Afdeling E bliver ikke at indtage borgerlig Ægteskabsstiftelse, selv om Ægteskabet senere erholder Velsignelse af Menighedens Præst eller Forstander.

6. Et Barn, hvis Forældre ikke var indtraadte i Ægteskab med hinanden paa den Tid, Fødselen foregik, bliver i Afdeling C at anføre som uægte (og Forældrene som ugifte), uden Hensyn til, om det ved Forældrenes senere paafulgte Ægteskab er bleven legitimeret. Dersom Forældrene efter Barnets Fødsel er indtraadte i Ægteskab, bør Anmærkning desangaaende tilføies ved Anførselen om Barnet i nævnte Afdeling.

7. I Tilfælde af, at der maatte findes særlig Grund til at betvivle Rigtigheden af en skeet Angivelse af, hvem der er et uægte Barns Fader eller Moder, bør vedkommende Præst eller Forstander ved direkte Henvendelse meddele den opgivne Barnefader eller Barnemoder Underretning om den skete Anmeldelse og, i Tilfælde af at Vedkommende benægter dens Rigtighed, anmærke dette i Protokollen.

8. Naar der i Schemaet begjæres Opgave over borgerlig Stilling (Erhvervsgren), bør denne angives efter Personens væsentlige Beskjæftigelse. Forener Vedkommende flere Stillinger, der kan anses som væsentlige, bør han opføres med dobbelt Livsstilling, idet hans vigtigste Erhvervskilde sættes først, f. Ex. Gaardbruger og Fisker, Skibsreder og Gaardbruger o. s. v. Forøvrigt bør Stillingens specielle Art angives saa tydeligt og nøiagtigt som muligt, saaledes at der f. Ex. ved Benævnelserne Arbeider, Inderst, Strandsidder o. lign. tilføies det Slags Arbeide, hvormed Vedkommende hovedsagelig er sysselsat, ligesom ved saadanne Tjenesteforhold, der baade kan være private og offentlige, Forholdets Art bør anføres.

9. I Afdeling F (Døde) bliver at indføre, foruden dem der begraves, ogsaa andre Medlemmer af Menigheden, om hvem det med Bestemthed vides, at de er omkomne, men hvis Lig ikke har været at finde, samt Medlemmer af Menigheden, der er blevne begravede i Udlandet. I begge disse Tilfælde tilføies Bemærkning om, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, saavidt dette vides.

10. I Afdeling E Rubrik 12 bliver at indføre Oplysninger om de Ægteviedes indbyrdes Slægtskab indtil Næstsøskendebørn (Tremænninger) overensstemmende med følgende Regler:

a) For hver Ægtevielse, som finder Sted, bliver saadant Spørgsmaal at fremsætte: Er Brudgommen og Bruden i Slægt (af samme Æt, Skyldfolk)?

Det Svar (Ja eller Nei), der afgives paa dette Spørgs-

4 Marts. maal, bliver for hvert enkelt Brudepar at indføre i nævnte Rubrik.

b) Besvares Spørgsmaalet med Ja, anſtilles der nærmere Underſøgelſe angaaende Slægtſkabsforholdet, og hvis det da viſer ſig, at Brudgommen og Bruden er Næſtſøſkendebørn eller nærmere beſlægtede, optegnes Slægtſkabsforholdet nøiagtig.

Til nærmere Veiledning om den Maade, hvorpaa Slægtſkabsforholdet ønſkes optegnet, anføres følgende Exempler:

a. Brudgommen ſelv og Brudens Fader er (var) Brødre (Halvbrødre).

b. Brudgommen ſelv og Brudens Moder er (var) Søſkende (Halvſøſkende).

c. Brudgommens Moder og Brudens Fader var Søſkende (Halvſøſkende).

d. Brudgommens Fader og Brudens Mormoder var Søſkende (Halvſøſkende).

Anmærkning: Udtryk ſom Bedſteforældre, Onkel, Tante, Neveu, Niece, Søſkendebørn maa ikke bruges. Forſaavidt Slægtſkabet ikke bekvemt kan udtrykkes ved Ordene: Fader, Moder, Søn, Datter, Broder, Søſter, maa man benytte Ordene: Farfader, Morfader, Farmoder, Mormoder, Faſter, Moſter, Farbroder, Morbroder, Broderſøn, Broderdatter, Søſterſøn, Søſterdatter.

c) Viſer Slægtſkabet ſig at være fjernere end mellem Næſtſøſkendebørn, bliver i Parenthes at tilføie: „fjernere end Næſtſøſkendebørn", hvorimod yderligere Optegnelſe af Slægtſkabsforholdet i dette Tilfælde ikke bør finde Sted.

De i ovennævnte Lovs § 2, 3die Led omhandlede Underretninger bliver at indſende til Overøvrigheden (Amtmand eller Stiftamtmand), der ligeledes udfærdiger den i ſamme §, ſidſte Led omhandlede Kundgjørelſe, medens den i Lovens § 3 omhandlede Opgave med Fortegnelſe, den i § 6 omhandlede Indberetning ſamt den i § 7, 2det Punktum omhandlede Anmeldelſe bliver at afgive til Underøvrigheden (Magiſtraten i Byerne og Fogden paa Landet).

Hvilket herved meddeles til Underretning og videre fornøden Kundgjørelſe for de inden Deres Embedsdiſtrikt værende Sognepræſter, Notarii publici ſamt Præſter eller Forſtandere for ordnede Diſſentermenigheder. I Forbindelſe hermed ſkulde man bede de inden Deres Embedsdiſtrikt anſatte Magiſtrater og Fogder tilkjendegivet, at de Uddrag, der efter § 3 ſkal meddeles vedkommende Sognepræſter af de aarlige Fortegnelſer, antages at burde omfatte fuldſtændige Afſkrifter af Fortegnelſerne over de i Aarets Løb ſtedfundne Udmeldelſer, Fødſler og Dødsfald ſamt de

i Henhold til § 9 udførte Ægtevielser, forsaavidt angaar de inden vedkommende Præstegjæld bosatte Dissentermenighedslemmer. Samtidig skulde man med Hensyn til Resolutionens Post III bede de der nævnte Embedsmænds Opmærksomhed henledet paa Kirkedepartementets i Lovtidenden indtagne Cirkulære af 16de November 1888 angaaende Indhentelse af Oplysninger vedkommende Ægteskaber mellem Beslægtede; (jfr. Departementets foranstaaende Forskrifter Post 10). 4 Marts.

Videre skulde Departementet bede de ordnede Dissentermenigheders Præsters og Forstanderes Opmærksomhed henledet paa, at de, forinden de overensstemmende med Lovens § 9 udfører nogen Ægtevielse, har at paase tilveiebragt følgende Legitimationer fra Brudefolkene:

a) Garanti for Vedkommendes Frihed for tidligere Forbindelse i Form af Skudsmaal af Sognepræsten eller Forløfte af to gode Mænd;
b) forsaavidt nogen af Brudefolkene har været gift før, legitimeret Oplysning om, hvorledes det foregaaende Ægteskab er opløst, samt om hvorvidt lovligt Skifte er afholdt;
c) for faste Officerer af Land- og Søetatens Vedkommende Tilladelse af Kongen eller den Norske Regjering og for hvervede Underofficerers og Meniges Vedkommende Tilladelse af Batteri-, Eskadrons- eller Kompagnichefen, approberet af Bataljons- eller Korpschefen;
d) Bevis for Enkekassеindskud, forsaavidt angaar Embedsmænd, Apothekere med personligt Privilegium og andre Statens Tjenestemænd, hvem Indskudspligt af Kongen med Storthingets Samtykke maatte være paalagt (Lov af 13de Marts 1882 § 1 jfr. § 2 og Kongelig Resolution af 17de Marts 1884), samt pensionerede Embedsmænd og andre indskudspligtige Tjenestemænd, der oppebærer Pension eller Vartpenge — for samtliges Vedkommende dog kun, forsaavidt de ikke paa den Tid, Ægteskabet indgaaes, har naaet en Alder af 60 Aar eller Bruden en Alder af 70 Aar;
e) Oplysning om Vakcination for de Brudefolks Vedkommende, der ikke er konfirmerede i Statskirken, og som ikke bevisligjør at have havt de naturlige Kopper, samt
f) forsaavidt nogen af dem tilhører Statskirken, Bevis for Daab og Altergang.

Endelig skulde man anmode Hr. Amtmanden om i Kundgjørelsestidenden at indrykke en Fortegnelse over samtlige inden Deres Embedsdistrikt den 1ste Januar d. A. existerende ordnede Dissentermenigheder og de for disse antagne Præster eller Forstandere.

Angaaende Stiftelsen af nye ordnede Dissentermenigheder og Antagelse af Præster eller Forstandere samt Forandringer, som i

4 Marts. saa Henseende indtræder (Lovens § 3, sidste Led) bliver Indberetning at afgive til dette Departement samt til det statistiske Centralbureau.

Forsaavidt vedkommende Dissentersamfund maatte omfatte flere Overøvrighedsdistrikter, antages den i Lovens § 8 anordnede Kundgjørelse at burde udfærdiges af den Overøvrighed, gjennem hvem Andragende om den sammesteds omhandlede Godkjendelse er indsendt til Kirkedepartementet. Udgifterne ved de nævnte Kundgjørelser vil efter Opgave blive anviste herfra.

Til Lettelse ved Sagens Expedition vedlægges endel Aftryk af nærværende Cirkulære samt af de ved ovennævnte Resolution anordnede Schemata, hvilke sidste bliver at tilstille samtlige Magistrater og Fogder samt Præster eller Forstandere for ordnede Dissentermenigheder. Man vedlægger derhos for at tilstilles Præsterne eller Forstanderne for de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt værende Dissentermenigheder til Indheftning foran i de nye Protokoller endel Titelark, hvor vedkommende Dele af Resolutionen samt de af Departementet givne specielle Forskrifter angaaende Protokollernes Førelse findes aftrykte.

7 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori Departementet, i Anledning af et indkommet Andragende fra endel Opsiddere i et Herred om egen Smaaskolekreds med et betegnet Skolested, meddeler, at Departementet ikke kan bevirke nogen Forandring i den af Herredsstyrelsen vedtagne Kredsregulering, hvoraf en Flytning af Skolehuset vil blive Følgen.

8 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Overkontrolløren i Trondhjemske Distrikt, der paa Foranledning af Handelshuset Jørgen B. Lysholm havde forespurgt, om der var Adgang for samme til at erholde Bevilgning til Salg af denatureret Brændevin overensstemmende med Lov af 13de Juni 1891, i hvilken Anledning meddeles, at Brændevinsbrændere, Destillatører og Udsælgere af Drikkebrændevin i Henhold til nævnte Lovs § 1, 2den Passus er udelukkede fra at erholde saadan Bevilgning som omhandlet.

9 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Biskopen i Kristiania Stift, hvorved i Anledning af en Forespørgsel meddeles, at der for Fremtiden ikke vil udkræves særskilt naadigst Tilladelse til kirkelig Velsignelse af et for Notarius publicus indgaaet Ægteskab, naar de i Dissenterloven af 27de Juni 1891 § 12 anførte Betingelser er tilstede.

9 Marts. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Generalkrigskommissæren:

Efter Modtagelsen af Hr. Generalkrigskommissærens Erklæring af 2den Marts 1892 angaaende de Tvistigheder og Vanske-

ligheder, som lettelig opstaar ved, at der ved Forhyringer af Forhyringsagenter eller andre gives vedkommende Sømand Tilsagn eller Løfter, som ikke kommer til Skibsførerens eller Rederiets Kundskab eller finder sit Udtryk i selve Hyrekontrakten, skal Departementet anmode Dem om at paalægge Indrulleringsbetjentene ved Paamønstring at iagttage, at Mandskaberne efter Hyrekontraktens Oplæsning tilspørges, om der ved Forhyringen er givet dem Tilsagn om andet end, hvad Kontrakten indeholder. 9 Marts.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori Departementet paa Foranledning udtaler, at det ikke antager det fornødent, at der ansættes nogen Folkeskolelærer særskilt for en Kreds af et Herred, saalænge samtlige Husfædre for sine Børn i skolepligtig Alder foretrækker at benytte Privatlærer fremfor en ved Folkeskolen ansat Lærer, hvorimod det finder det nødvendigt til Opfyldelse af Lovens Bestemmelser, at Lærerposten i denne Kreds straks besættes, saasnart der for noget af Kredsens Børn ønskes Undervisning i Folkeskolen, eller nogen af de privat Undervidste skulde befindes ikke at faa forsvarlig Undervisning. 11 Marts.

Kongelig Resolution, *) [1]) hvorved er bestemt: 14 Marts.

1. At den af Storthinget under 2den Marts 1892 fattede Beslutning om Samtykke til Anvendelse af Kr. 12,000.00 til et extraordinært Opsyn m. v. under Fiskerierne i Finmarken i 1892 befales tagen tilfølge.
2. At der under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst fra Begyndelsen af April til Begyndelsen af Juli 1892 etableres et extraordinært Opsyn og beskikkes en extraordinær Dommer efter følgende nærmere Bestemmelser:
   a. Opsynets og den extraordinære Dommers Virksomhed omfatter væsentlig Fiskerierne østenfor Nordkyn. Undtagelsesvis kan dog Opsynschefen udstrække sin og Dommerens Virksomhed ogsaa til Fisket ved Finmarken forøvrigt.
   b. Opsynschefen, der beskikkes af Departementet for det Indre, som ogsaa bestemmer hans Godtgjørelse, har som Politimyndighed under Fisket at paase god Skik og Orden samt at vaage over Lovgivningens Overholdelse.
   c. I Politisager, der angaa Overtrædelse af god Skik og Orden under Fisket samt af Fiskeri, Handels- og Brændevinslovgivningen, har han tillige selvstændig Paatalemyndighed. I Sager, der angaa andre Lovovertræ-

[1]) Se Sth. Prp. No. 28 og Indst. S. No. 34 for 1892. Vedk. Regjeringsforedr. er indt. i Departementstid. No 13 for 1892.

*) Bekjendtgj., forsaavidt No. 2 angaar, 16 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 8.

14 Marts. delser, har han, foruden at fungere som Ordenspoliti, Myndighed til at anstille Efterforskning og herunder i Tilfælde foranstalte Retsmøde afholdt, hvorefter Sagerne overgaa til Distriktets ordinære Myndigheder.

d. Distriktets ordinære Politimyndigheder skulle være forpligtede til at behandle saavel Sager, der ikke af Opsynschefen optages til Behandling, som Sager, der af ham oversendes dem.

e. Under Opsynstiden fungerer for Straffesager en extraordinær Dommer, der beskikkes af Departementet for det Indre, der ogsaa har at bestemme hans Godtgjørelse. I de Sager, hvori Opsynschefen udfører Paatalemyndigheden, har han under hele Sagens Behandling, herunder ogsaa Affigelse af Dom, at fungere som Underdommer. I andre Sager har han paa Opsynschefens Begjæring at afholde Retsmøde under Efterforskningen og har at affige de under saadant Møde faldende Kjendelser, hvorhos han kan paadomme Sagerne, forsaavidt de ere egnede til Afgjørelse ved Forhørsret.

f. Sager, hvis Behandling er paabegyndt af Opsynschefen eller den extraordinære Dommer, uden at Behandlingen er afsluttet, naar Opsynet hæves, overgaa til Distriktets ordinære Myndigheder.

g. Departementet for det Indre bemyndiges til nærmere at bestemme Dagen saavel for Opsynets Ikrafttræden som for dets Ophør.[1])

h. Opsynsfkibets Mandskab kan af Amtmanden efter Konference med Opsynschefen tildeles Myndighed som Ordenspoliti i den Udstrækning, hvori dette maatte findes hensigtsmæssigt;

i. Departementet for det Indre bemyndiges til at træffe saadanne nærmere Bestemmelser angaaende Opsynet m. v., som maatte vise sig ønskelige.

[1]) Se Telegr. 31 Marts og 18 Juni 1892, ifølge hvilke det extraord. Opsyn traadte i Kraft den 4de April og ophørte den 25de Juni s. A.

14 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at indkjøbe til Embedsgaard for den residerende Kapellan i Nes Præstegjæld under Øvre Romerike Provsti i Kristiania Stift den af Anton Bodding ved hans Anbud af 4de Januar 1892 (jfr. hans Skrivelse af 19de s. M.) frembudte Del af den ham tilhørende Eiendom Drognes nedre, Gaards No. 169, Brugs No. 1 i Nes Thinglag, for en Kjøbesum af Kr. 20300.00, hvoraf Kr. 18088,77 bliver at dække af Salgssummen for den i Henhold til Kongelig Resolution af 7de December 1889 solgte tidligere Kapellangaard Rommen i Nes, medens Resten, omtrent Kr. 2220.00,

samt Omkostningerne ved Kjøbet udredes af Oplysningsvæsenets Kapitalfond. 14 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved det tillades, at den til Klokkergaard for Hovedkirkesangeren i Tysnes Præstegjæld under Nordre-Søndhordlands Provsti i Bergens Stift udlagte Gaard Søndre Grøteide, Gaards No. 86, Brugs No. 1 i Tysnes Thinglag sælges paa nærmere Approbation af Kirke- og Undervisnings-Departementet, og at der til ny Klokkergaard indkjøbes Bruget Vaage, Gaards No. 94, Brugs No. 9 i samme Thinglag for en Kjøbesum af 5600 Kroner og iøvrigt paa Vilkaar, som maatte godkjendes af Departementet. 14 Marts.

Kongelig Resolution, [1]) hvorved er bestemt: 14 Marts.

1. At der meddeles Stadfæstelse paa de af vedkommende Bestyrelsesraad i Møde den 27de Marts 1891 vedtagne Statuter for Lofotfiskernes Selvhjælpekasse, dog med følgende i samme senere foretagne Ændringer:
   a. Ordene „Pengeindretning som ansees betryggende" i § 2 ombyttes med „autoriseret Sparebank";
   b. Ordene „Reservefondets Kapital anbringes paa samme Maade som for Uddelingsfondet bestemt" tilføies § 6;
   c. Ordene „Kongelig Resolution for Udlægsfrihed og for, at eventuelle Understøttelser af Selvhjælpskassen ikke retsgyldig kan overdrages eller pantsættes, søges erhvervet i Henhold til Lov af 29de Marts 1890 § 1 No. 3 Litr. b" tilføies § 9.
2. At det i Henhold til Lov om Indskrænkning i Retten til at søge Udlæg for Gjæld af 29de Marts 1890 § 1 Post 3 b, jfr. samme Lovs § 9, bestemmes, at Udlæg eller Afsætning ikke skal kunne gives i Understøttelser, som udredes af den nævnte Indretning, og at vedkommende Understøttede ikke retsgyldig skal kunne overdrage eller pantsætte Indtægter af denne Art.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptst. No. 21 for 1892, S. 331; Statuterne er indtagne i No. 22, S. 341.

Kongelig Resolution, hvorved den Stevnevidnerne i Skien ved Kongelig Resolution af 25de Februar 1857 overensstemmende med § 39 i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 for Tilsigelser i offentlige Sager indtil Videre tilstaaede Godtgjørelse af Kr. 40,00 aarlig fra 1ste Januar 1892 at regne forhøies til Kr. 48,00 aarlig. 14 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved den Stevnevidnerne i Kragerø ved Kongelig Resolution af 25de Februar 1857 overensstemmende med § 39 i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 for Tilsigelser i offentlige Sager indtil Videre til- 14 Marts.

14 Marts. staaende Godtgjørelse af Kr. 24,00 aarlig fra 1ste Januar 1892 at regne forhøies til Kr. 40,00 aarlig.

14 Marts. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. At nedenstaaende Udkast til nyt Reglement for Tandlægeexamen bifaldes.
2. At det Departement, hvorunder det civile Medicinalvæsen er henlagt, bemyndiges til at foretage mindre Forandringer i samme Reglement og til i Forfalds- eller Inhabilitetstilfælde at beskikke særlige Examinatorer eller Censorer samt bestemme disses Godtgjørelse.
3. At Bevilling i Henhold til § 1 i Lov af 29de April 1871 om Forandring i Kvakfalverlovgivningen til at udøve Tandlægevirksomhed her i Riget for Fremtiden ikke vil blive at meddele nogen, der ikke har fyldt sit 21de Aar.

Reglement for Tandlægeexamen.

§ 1. Tandlægeexamen afholdes i Kristiania af den dertil beskikkede Kommission to Gange aarlig med mindst fem Maaneders Mellemrum, til den Tid og paa det Sted, som af Kommissionen paa hensigtsmæssig Maade bekjendtgjøres mindst sex Uger før Examens Begyndelse.

§ 2. Den mundtlige (theoretiske) Examen afholdes offentlig. De skriftlige og praktiske Prøver foregaar under saadant Tilsyn og paa saadan Maade, som af Kommissionen bestemmes.

§ 3. Examenskommissionen skal bestaa af 2 examinerede Læger og to autoriserede praktiserende Tandlæger. En af Lægerne fungerer efter Kommissionens Valg som Formand, hvis Stemme er afgjørende i Tilfælde af Stemmelighed.

Formanden besørger Kommissionens Korrespondance og fører dens Regnskab.

§ 4. Inden den Anmeldelsesfrist, der fastsættes ved den i § 1 omhandlede Bekjendtgjørelse, har enhver, der ønsker at stedes til Tandlægeexamen, derom til Examenskommissionens Formand at indgive skriftligt Andragende, indeholdende Oplysninger om hans theoretiske og praktiske Studier, og ledsaget af:

1. Daabsattest eller anden behørig Aldersattest;
2. Vaccinationsattest;
3. Bevidnelse fra en kjendt og troværdig Mand om Examinandens moralske Forhold;
4. behørig Bevidnelse om, at han i et Tidsrum af fulde 3 Aar uden Afbrydelse af nogen betragtelig Varighed har nydt Undervisning i Tandlægekunsten hos en autoriseret praktiserende Tandlæge i Norge, Sverige eller Danmark eller i en officielt anerkjendt Tandlægeskole, som kan anses for fyldestgjørende.

[1]) Vedk. Regjeringsforedr. er indt. i Deptstid. No. 13 og 14 for 1892.

Bevidnelsen fra vedkommende Tandlæge eller Skole („Lære- 14 Marts.
brevet") maa indeholde en Erklæring om Examinandens opnaaede Færdighed og Kyndighed i Læretiden;

5. behørig Bevidnelse om, at han har bestaaet den anordnede Middelskoleexamen eller anden dermed ligestillet offentlig Prøve.

Den Examinand, som er helt eller delvis oplært i Udlandet, maa i de sidste 6 Maaneder af Læretiden eller i et ligesaalangt Tidsrum efter denne have praktiseret hos autoriseret norsk Tandlæge.

§ 5. Forsaavidt der ikke inden Kommissionen er Enstemmighed for at indvilge et i Henhold til § 4 indgivet Andragende, bliver samme med Bilag og Kommissionens motiverede Betænkning snarest muligt at indsende til Afgjørelse af det Departement, under hvilket det civile Medicinalvæsen henhører.

Forend nogen kan fremstille sig til Examen, maa han erlægge en Afgift af Kr. 80.00, der indbetales til Examenskommissionens Formand, saasnart vedkommendes Andragende er indvilget.

Den indbetalte Afgift refunderes ikke den, der rejiceres, eller som trækker sig tilbage, efterat han har paabegyndt Examen.

§ 6. Examen bestaar i

I. skriftlig —

II. theoretisk mundtlige — og

III. praktiske Prøver.

I. Den skriftlige Prøve bestaar i Besvarelse af en af Examenskommissionen fremsat fælles Opgave for alle Kandidater angaaende Tandlægekunsten eller de samme vedrørende videnskabelige Disciplíner.

II. Ved den mundtlige Examen prøves Kandidatens Kjendskab til:

a) Det menneskelige Legemes anatomiske Hovedafdelinger og disses Histologi og Fysiologi, samt mere specielt Tændernes, Kjævernes, Mundhulens og nærliggende Deles Anatomi og Fysiologi.

b) Tændernes, Kjævernes og Mundhulens almindelige og specielle Pathologi og Therapi med herhenhørende Farmakologi, forsaavidt Tandlægekunsten angaar.

c) De forskjellige Tandoperationer, Instrumentlære, de almindelige Tandfyldnings- og Erstatningsstoffes Fremstilling, Sammensætning og tekniske Bearbeidelse, samt den herhenhørende Del af Chemi, Metallurgi og Fysik.

III. Ved de praktiske Prøver, til hvilke enhver Kandidat maa medbringe og fremlægge de fornødne Apparater, Instrumenter og Materialier samt skaffe tilstede de Patienter, med hvilke de foreskrevne Operationer og Arbeider bliver at foretage, — undersøges Kandidaternes Færdighed i:

a) at udføre:

14 Marts.

1. en Konturfyldning med Guld, og
2. en Rodfyldning;

b) at foretage Udtrækning af en af de store Molartænder eller af en eller flere Rødder;

c) at tage Aftryk og derefter forfærdige Model og et helt Gebis saaledes, at et af Stykkerne gjøres i Metal med paaloddede Tænder, det andet i Kautschuk.

Vedkommende Patienter maa saa lang Tid før Prøverne, som af Kommissionen bestemmes, fremstilles til Godkjendelse af den examinerende Tandlæge.

§ 7. Til Besvarelse af den skriftlige Opgave, der samtidig forelægges og besvares af samtlige Kandidater, gives en Tid fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 3 Eftermiddag. Til hver af de i § 6 under III a omhandlede praktiske Prøver gives indtil $2^1/_2$ Time, og til den under III c omhandlede Prøve indtil 14 Arbeidsdage fra Kl. 9 Formiddag til 2 Eftermiddag, og fra Kl. 4 til 7 Eftermiddag.

§ 8. Examenskommissionens Medlemmer fordeler den mundtlige Examination mellem sig efter Overenskomst, dog saaledes, at en af Lægerne examinerer i de i § 6 under II a og b nævnte Fag og en af Tandlægerne i de under II c omhandlede.

Foruden Examinator deltager en Læge og en Tandlæge af Kommissionens Medlemmer i Censuren.

Ingen maa være Examinator eller Censor for sin egen Elev. Om fornødiges, bliver i Tilfælde at beskikke en særskilt Examinator eller Censor.

§ 9. For den skriftlige Besvarelse og for hver af de i § 6 under II og III med Bogstaverne a til c betegnede Faggrupper og Prøver gives en speciel Karakter, udtrykt enten ved 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4, 5 eller 6.

Hvis en Kandidat af Flertallet af dem, der examinerer eller censurerer, er bleven tilkjendt Specialkarakteren 6, kan han ikke fortsætte Examen.

§ 10. Hovedkarakteren for Examen bestemmes ved, at Summen af de specielle Karakterer divideres med deres Antal. Bliver Kvotienten 1.5 eller mindre, tilkjendes Hovedkarakteren „Udmærket godt"; bliver Kvotienten mere end 1.5, men ikke mere end 2.5, tilkjendes Hovedkarakteren „Meget godt"; bliver Kvotienten mere end 2.5, men ikke mere end 3.0, tilkjendes Hovedkarakteren „Godt". Bliver Kvotienten over 3.0, ansees Kandidaten for ikke at have bestaaet Examen.

§ 11. Efter fuldendt og bestaaet Examen udsteder Examenskommissionen for Kandidaten et Testimonium efter vedføiede Schema, ved hvis Modtagelse han for Kommissionen har mundtlig eller skriftlig at aflægge Løfte om, at han som Tandlæge stedse vil udføre sine Forretninger, saa at han kan forsvare det for Gud og sin Samvittighed

§ 12. Efter enhver tilendebragt Examen har Kommissionen 14 Marts.
derom at gjøre Indberetning til det Regjeringsdepartement, under hvilket det civile Medicinalvæsen er henlagt.

§ 13. Dette Reglement træder i Kraft ved den Examen, som afholdes første Gang, efterat 2 Aar er forløbne siden dets Udfærdigelse, fra hvilken Tid det nugjældende Reglement ophæves.

Schema til Testimonium.

Den til Afholdelse af Tandlægeexamen i Norge naadigst beskikkede Kommission gjør vitterligt, at

N. N.

der er født i . . . . . den . . . . . .

har underkastet sig Tandlægeexamen, og at han ved denne har lagt saadanne Kundskaber og Færdigheder for Dagen, at Kommissionen har tilkjendt ham Hovedkarakteren . . . . . (Tal).

Kommissionen erklærer saaledes N. N. for at være saa kyndig i Tandlægevirksomhedens Theori og Praxis, at intet i denne Henseende er til Hinder for, at Tilladelse meddeles til at udøve denne Virksomhed.

Kristiania den . . . . .

(Underskrifter).

Paa Testimoniets 2den Side.

Den omstaaende Hovedkarakter . . . . . er fremkommen ved følgende Specialkarakterer:

I. For den skriftlige Besvarelse . . . . . (Tal)
II. For den mundtlige Examen i:
  a. Anatomi og Fysiologi . . . . . (=)
  b. Pathologi og Therapi . . . . . (=)
  c. Operativ og teknisk Tandlægekunst . . . (=)
III. For de praktiske Prøver i:
  a. Tandfyldning . . . . . (=)
  b. Tandudtrækning . . . . . (=)
  c. Tandindsætning . . . . . (=)

Kristiania den . . . . . .

N. N.
p. t. Formand i Kommissionen
til Afholdelse af Tandlægeexamen.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 14 Marts.
de af Bjelland og Grindums Herredsstyrelse i Møder senest den 30te November 1891 vedtagne Love for Bjelland og Grindums Brandforsikringsforening for Husebygninger og Løsøre, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 14 Marts.
den i Generalforsamling senest den 7de Oktober 1891 vedtagne

14 Marts. nye Plan for Namsos Landdistrikts Assuranceforening for Huse, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

14 Marts. **Kongelig Resolution** [1]), hvorved det i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 §§ 28 og 30 bestemmes:

1. At Bratlandselv, Njaavatnselv, Hisaaen og de Bække og Vande, som løber ud i disse Elve samt videre til og ud i Nidelven, i Frolands, Myklands og Heirefos Herreder, Nedenes Amt, overlades til almindelig Benyttelse.
2. At den vedkommende Eiere i Henhold til nævnte § 28 tilkommende Erstatning for de i Vasdraget anlagte Stemme og andre Indretninger til Flødningens Lettelse m. v. blive at bestemme af Mænd, som dertil udnævnes af Kongen.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. No. 16—18 for 1892.

14 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved Styrelsen for Statens Jernbaner bemyndiges til paa de norske Statsbaners Vegne at indtræde i Samtrafiksordning mellem danske Stationer paa den ene Side og svenske og norske Stationer paa den anden Side overensstemmende med Styrelsens Forslag i Skrivelse af 18de December 1891.

14 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved der som Tillæg til de for Statsbanerne i 1ste, 2det, 3die og 4de Trafikdistrikt i Henhold til Kongelig Resolution af 13de April 1891 gjældende Fragtregler fastsættes:

I. For Forsendelse af levende Dyr i mindre Sendinger end hel Vognladning med andre Tog end de særskilt for saadan Transport anordnede beregnes saadan mindste Fragt:
For Dyr af 1ste Klasse den for 3 Dyr af denne Klasse bestemte ordinære Fragt.
For Dyr af 2den Klasse den for 4 Dyr af denne Klasse bestemte ordinære Fragt.
For Dyr af 3die Klasse Halvdelen af den for hel Vognladning efter 6te Fragtgodsklasse bestemte Fragt.
Sker saadan Forsendelse med Hurtigtog, betales der for Dyr af alle tre Klasser mindst som for halv Vognladning af Dyr af de samme Klasser med Tillæg af 20 %.

II. For Forsendelse af smitsomme Syge erlægges foruden den for Transport af Syge gjældende ordinære Fragt en Afgift af Kr. 5.00 pr. Vogn til Dækkelse af Udgifter ved Vognens Desinfektion.

14 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Nes Sogns Sparebank i Møde den

28de Marts 1891 vedtagne Forandringer i Bankens ved Høieste Resolution af 10de Marts 1876 stadfæstede Plan. 14 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at en Toldbetjentpost i Stavanger Tolddistrikt inddrages fra 1ste April 1892, og at der fra samme Tid oprettes en Toldassistentpost i samme Tolddistrikt med Aflønning overensstemmende med de ved de Kongelige Resolutioner af 1ste og 21de August 1889 fastsatte Lønningsbestemmelser. 14 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved Forsvars-Departementet bemyndiges til at lade afholde Salgsauktion over den for Chefen for 5te Liniebatteri udlagte Chefsgaard Fredskjær i Rygge, samt at denne Gaard, forsaavidt Salg af samme ikke har fundet Sted inden 14de April 1893, fra nævnte Datum at regne overgaar til overtallig Chefsgaard. 14 Marts.

Brugsregler for Sjøstrands Bygdealmenning i Sogn, approberede af Departementet for det Indre den 14de Marts 1892. *) 14 Marts.

Brugsregler for Fejos Bygdealmenning i Sogn, approberede af Departementet for det Indre den 14de Marts 1892 *). 14 Marts.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvorved paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at der intet er til Hinder for, at Lærere ansatte før 1ste Januar 1890, der i Henhold til Landsskolelovens § 83 først maatte have valgt Aflønning efter de ældre Lovregler, senere gaar over til Aflønning efter den nye Skolelov. 14 Marts.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori meddeles, at efter det Oplyste maa Oprettelsen af et Udvalg af bygningskyndige Domsmænd i Hemnes ansees som paabudt ved Straffeproceslovens § 47 No. 1 [1]), og at der derfor snarest bør skrides til Valg heraf, uanseet at den Frist, inden hvilken Valget skulde have været foretaget, er forløbet. 16 Marts.

[1]) Jfr. § 370.

Cirkulære fra Departementet for det Indre, Poststyrelsen (No. 4 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende: 16 Marts.

VI. Tillæg til Fortegnelsen over norske Postanstalter.

Fra 1 April 1892 og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt følgende Postaabnerier:

1. Atløen paa Dampskibsanløbsstedet Hindø i Askvolds Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.

*) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9, hvor Reglerne er indtagne.

16 Marts. 2. Flerengstranden paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Viktens Herred, Namdalens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Namsos Postdistrikt.

3. Kjøllsdalen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Davikens Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.

4. Maanes paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Kolvereids Herred, Namdalens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Namsos Postdistrikt (med 1 Gang ugentlig Baadpost til og fra Risværs Postaabneri udenfor Dampfartstiden, Slutningen af September til medio Marts).

5. Omgang paa Fiskeværet af samme Navn i Tanens Herred, Tanens Fogderi, Finmarkens Amt, Vardø Postdistrikt, med ugentlig Baadpost til og fra Finkongkjeilens Postaabneri.

Med Hensyn til Bestilling m. v. af i Kristiania udkommende Tidender og Tidsskrifter, der sammenlægges og adresseres af Postvæsenet, sorterer de foran under No. 1 og 3 nævnte Postaabnerier under Kristiania Postkontor, No. 5 under Tromsø Postkontor, og de øvrige under det Postkontor, i hvis Distrikt de er beliggende.

Fra samme Tid vil Postaabneriet Eidet i Tranø blive benævnt Stangelandseidet.

X. Poststyrelsen har under 4 Marts 1892 paa Foranledning udtalt:

„At Medikamenter til fattige Syge, der behandles for vedkommende Kommunes Regning, kunne fremsendes portofrit.

Saafremt Medikamenterne fremsendes som Pakkepost, maa de for at kunne forsendes portofrit være forsynede med behørig Portofrihedsattest ved Indleveringen, jfr. Postreglementets Kap. XIII § 10".

19 Marts. **Høieste Resolution***), hvorved er bestemt:

1. At der i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 angaaende Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hof Herred, Hedemarkens Amt, under 11te Januar 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

2. At den Kongelige Resolution af 18de November 1865, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Hof Præstegjeld med Undtagelse af den Del af samme, der ligger paa den saakaldte Finskov, sættes ud af Kraft fra den Dag, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter for Hof Herred er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Vei (hvorunder i denne Vedtægt er ind-

*) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9. Jfr. det ved Res. 2 Jan. citerede Udkast.

befattet enhver Vei eller Adkomst, der er aaben for almindelig 19 Marts.
Færdsel) maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Veifarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbeider saavelsom ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Vei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorren Kjørsel eller Riden paa offentlig Vei maa ikke finde Sted. Folk, som reiser med Heste, der ei benyttes til Kjøren eller Ridning, maa have disse bundne eller paapassede, saa at de ei forulemper de Veifarende.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved andre Gjæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted, og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forskrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution*), hvorved Vangs Herredsstyrelses 19 Marts.
Beslutning af 14de Mai 1891 om, at det skal være tilladt i

*) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9.

19 Marts. Vangs Herred, Kristians Amt, at udlægge Selvskud, stadfæstes i Henhold til Lov om Selvskud m. V. af 29de Mai 1886 § 1 som gjældende indtil videre.

19 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det indtil Udgangen af Aaret 1896 skal være forbudt i Altens Thinglag i Finmarkens Amt i Tiden fra 1ste Oktober til 31te August at jage, fange eller dræbe Tiur og Roi.

19 Marts. **Kongelig Resolution****), hvorved et Udkast til Reglement for Kjøbstaden Sarpsborgs Brandkorps approberes.

19 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved efterstaaende af Porsgrunds Kommunebestyrelse i Møde den 11te Marts 1892 vedtagne Udkast til Reglement for Porsgrunds Bro approberes i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 61 som gjældende fra 1ste April 1892 og indtil videre.

§ 1. Paa Broen holdes, naar ikke Is hindrer al Fart paa Elven, Dag og Nat fornødent Mandskab til Vagthold og Betjening. Instrux for dette Mandskab udfærdiges af Porsgrunds Magistrat og Formandskab.

§ 2. Fartøier, der kommer nedenfra, har, inden de passerer Hovedbygningen paa nedre Frednæs i østre Porsgrund, og Fartøier, der kommer ovenfra, inden de bøier om Molhaugen, at give følgende Signaler:

a. Dampskibe, alene eller bugserende, 1 langt og 2 korte Stød i Damppiben.
b. Seilskibe, der driver eller seiler, lange Stød i Taagelur.

Signalerne gjentages, indtil Broen er aabnet.

Naar Fartøier eller Tømmerflaader samtidig kommer ovenfra og nedenfra, maa de, der kommer nedenfra, holde sig i passende Afstand fra Brøløbet, indtil de ovenfra kommende har passeret Broen.

§ 3. Broaabningen betegnes i Mørke ved 2de grønne Lanterner anbragte en paa hver Side af denne.

Naar Broen er lukket, vises 2 røde Lys midt i Aabningen (paa de to midterste Pontoner).

Naar Broen er aaben, vises to grønne Lys, et paa hver af Enderne af de nedsvingede Pontoner.

I usigtbart Veir signaliseres aaben Bro til ovenfrakommende Fartøier ved stadig Kimen paa Klokke;

*) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9.
**) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9, hvor Reglementet er indtaget.

til nedenfrakommende Fartøier ved stadige langsomme Klokkeslag, indtil Fartøiet er isigte. 19 Marts.

Stod i Taagelur fra Broen betyder, at Broaabningen ikke kan passeres.

§ 4. Flaader, der passerer Broaabningen, maa ikke være over 64 Meter lange og 13 Meter brede eller 32 Meter lange og 20 Meter brede, naar Vandstanden efter Kanalmærket i Skien er over 16 Fod. Er denne Vandstand lavere, kan Flaaderne være 64 Meter lange og 20 Meter brede, eller, naar Dampskib benyttes, 130 Meter lange og 20 Meter brede. (4 Kanalklubber i Længden og 3 i Bredden).

Saafremt Lægtere har Dækslast, som stikker udenfor Lægterens Sider, maa der af saadanne kun bugseres en ad Gangen gjennem Broaabningen og to korte Slæbetouge, et fra hver Side af Lægteren, anvendes.

§ 5. Til at passere gjennem Broaabningen maa i intet Tilfælde medgaa mere end i det høieste 10 Minutter.

Dampskibe, som passere Broen, skal gaa med langsom Fart gjennem selve Broaabningen.

§ 6. Overtrædelser af dette Reglement behandles som Politisager og straffes med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke rammes af den almindelige Lovgivning.

Kongelig Resolution, hvorved den i et vedlagt Ritual foreskrevne Form for Ægteskabsstiftelse inden „den evangeliskt lutherske Frikirke i Norge" godkjendes i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. V. af 27de Juni 1891. 19 Marts.

Kongelig Resolution [1]), hvorved meddeles Stadfæstelse paa den i Henhold til Generalkonsul E. C. Dahls den 19de December 1882 thinglyste Testamente af 30te Januar 1878 — af hvilket en efter vedkommende Pantebog tagen bekræftet Gjenpart var vedlagt — oprettede „E. C. Dahls Stiftelse" i Trondhjem og paa de af vedkommende Executores testamenti den 27de Januar 1892 udfærdigede Statuter for denne Stiftelse. 19 Marts.

[1]) Vedkommende Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. No. 21 for 1892; Statuterne er indt. i No. 22.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamenter af 28de Januar 1881 og 23de Juni 1886 oprettede „Ingemund Monsen Bodals Legat" til Bedste for en nærmere betegnet Person og senere for værdige Trængende inden Rakkestad Herred samt paa den for dette Legat den 20de November 1891 udfærdigede Fundats. 19 Marts.

Kongelig Resolution [1]), hvorved er bestemt: 19 Marts.

1. At de ledigblivende særlige Magistratsembeder indtil Videre ikke blive fast at besætte, men at Bestyrelsen

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. No. 20 for 1892.

19 Marts. af samme overdrages til dertil efter Konkurrence ved naadigst Resolution Konstituerede.

2. At de Embedsmænd, som herefter ansættes i Embeder, til hvilke er henlagt Magistratsforretninger, skal være forpligtede til uden Erstatning at finde sig i, at disse Forretninger helt eller delvis fraskilles Embedet, samt at den bevilgede Kontorholdsgodtgjørelse i Tilfælde samtidig omreguleres.

19 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Egersunds Sparebank i Møde den 28de December 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 16de November 1883 stadfæstede Plan.

19 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af vedkommende Grundlæggere seneste i Møde den 25de Februar 1892 vedtagne Plan for en Sparebank, der under Navn af „Berger Sparebank" paatænkes oprettet for de i Strømmen Præstegjeld beliggende Berger og Fossekleverens Fabrikker med nærmeste Omegn.

19 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved befales tagen tilfølge den af Storthinget under 3die Marts 1892 fattede Beslutning [1]):

1. om at der som Gage for 2 Overkontrollører ved Brændevins- og Malttilvirkningen bevilges Kr. 3800.00 aarlig for hver og som Gage for en Kontrollør ved samme Kr. 2000.00 aarlig,
2. om Lønningsregulativ samt Bestemmelser om Reiseudgifters Godtgjørelse for det ved Tilvirkningen af Brændevin og Malt ansatte Kontrolpersonale for Tidsrummet fra 1ste Juli 1892 til 1ste Juli 1893 [2]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 13 og Indst. S No. 16 for 1892.

[2]) Regulativet og Bestemmelserne er saalydende:

A. Lønningsregulativ.

1. De Overkontrollører, der fremdeles indehave Poster, for hvilke Lønning ikke endelig er bevilget, oppebære følgende aarlige Løn:
   Overkontrolløren i 3die Distrikt Kr. 3,400.00, Overkontrolløren i 4de Distrikt Kr. 2,880.00, hvorved Lønning til en Kontrollør bliver ubenyttet.
2. De paa Aaremaal antagne Underkontrollører oppebære en Løn af Kr. 1,200.00 aarlig hver, mod at et tilsvarende Antal af de for fast beskikkede Underkontrollører bevilgede Lønninger bliver ubenyttet.
3. Kontrolløren, naar en saadan ansættes, samt de fast beskikkede og de paa Aaremaal antagne Underkontrollører erholde foruden deres Aarsløn en særskilt Godtgjørelse af Kr. 4,00 for hver Dag, hvori de gjøre Tjeneste, derunder indbefattet, hvad Brændevinsbrænderierne angaar, mellemkommende Søndage og Helligdage, paa hvilke Brænderiets Drift standser.
4. Underkontrollører, der uden at være fast beskikkede eller antagne paa Aaremaal, gjøre selvstændig Tjeneste, erholde i Løn Kr. 8,00 daglig paa samme Maade beregnet som under No. 3 anført.

5. Opsynsmænd, der gjøre Tjeneste under dagligt Tilsyn af en Kontrollør, erholde i Løn Kr. 4,00 for hver Dag, hvori de gjøre Tjeneste, deri for Brændevinsbrænderiernes Vedkommende ikke indbefattet mellemkommende Søndage og Helligdage. 19 Marts.

B. Bestemmelser om Godtgjørelse for Reisepenge.

1. Overkontrollører tillægges saadan Skydsgodtgjørelse, som i Lov af 3die Juni 1874 § 2 er bestemt for Tjenestemænd af 3die Klasse, og saadan Diætgodtgjørelse, som i samme Lovs § 19, kfr. § 20, er bestemt for Tjenestemænd af 4de Klasse.
2. Kontrolløren og Underkontrolløverne nyde saadan Skydsgodtgjørelse, som i ovennævnte Lovs § 2 er bestemt for Tjenestemænd af 4de Klasse, samt derhos, forsaavidt Reisen udgjør 40 Kilometer eller mere, saadan Diætgodtgjørelse, som i samme Lovs § 19, kfr. § 20, er bestemt for Tjenestemænd af 6te Klasse.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at de i den nye Hærorganisationsplan forudsatte, endnu uoprettede Eskadroner af Kavaleriets Landværn, nemlig 3die Eskadron af Akershusske, 3die Eskadron af Oplandske og 2den Eskadron af Trondhjemske Kavalerikorps's Landværnskorps, bliver at opsætte fra 1ste April 1892. 19 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 19 Marts.

1. At de i Lov af 26de Juni 1889 omhandlede Certifikater for Dampskibsmaskinister af 1ste og 2den Klasse bliver at udfærdige i Overensstemmelse med vedliggende Schemaer og at udstede af vedkommende Søsessionsbestyrelse.
2. At Kontrollen med, at Dampskibsmaskinister er i Besiddelse af lovbefalet Certifikat, tillægges Indrulleringsvæsenet, undtagen forsaavidt angaar Maskinister paa Dampskibe, der alene gaar paa Indsøer, for hvis Vedkommende Kontrollen tillægges Politiet.

Skrivelse fra Indredepartementet, Postbestyrelsen, til Telegraf-Direktøren, hvori paa Foranledning meddeles, at tjenstlige Meldinger, der — efter Telegrafreglementets Bestemmelser — fra vedkommende Betjenings Side gebyrfrit skulle tilstilles Telegrammers Afsendere eller Adressater, formentlig som Regel kunne fremsendes portofrit; dette antages ogsaa at kunne ske, selv om paagjældende Meldinger maatte være foranledigede ved feilagtige Expeditioner fra Afsenderes Side. Jfr. Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 37 b og c. 19 Marts

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Skiens Kommunebestyrelse under 15de Januar 1892 fattede Beslutning om Forandring i § 26 i de ved Kongelig Resolution af 31te Oktober 1891 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sund- 23 Marts.

*) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9.

23 Marts. hedsvæsenet inden Kjøbstaden, hvorefter den nævnte Paragraf bliver saalydende:

„Om ethvert paa Byens Grund eller paa Fartøier i Byens Havn indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelsen foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af en Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at aflevere til Sognepræsten og af denne tilstilles Sundhedskommissionen."

23 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa en af Ladestedet Langesunds Kommunebestyrelse under 3die Februar 1892 fattet Beslutning om Forandringer i og Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 16de Juli 1864 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

23 Marts. **Kongelig Resolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa en af Ladestedet Farsunds Kommunebestyrelse under 10de Februar 1892 fattet Beslutning om Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 31te Oktober 1891 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Ladestedet.

23 Marts. **Kongelig Resolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa en af Ladestedet Stenkjærs Kommunebestyrelse under 22de Januar 1892 fattet Beslutning om Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 7de Marts 1888 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Ladestedet.

23 Marts. **Kongelig Resolution*****), hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa efterstaaende af Kjøbstaden Stavangers Kommunebestyrelse i Møde den 30te December 1891 besluttede Vedtægter angaaende Skattetaxter og Førelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme i nævnte Kjøbstad samt angaaende Formindskelse af Eiendomsskatten for Eiendomme inden visse Dele af Byen.

§ 1. Samtlige de ifølge Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 skattepligtige faste Eiendomme i Stavanger blive, saasnart ske kan, at undergive en almindelig Værdsæt-

*) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9, hvor Beslutningen er indtaget.

**) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9, hvor Tillægget er indtaget.

***) Bekjendtgj. 25 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9.

telse. Ved denne ansættes enhver Eiendom til det Beløb, hvortil 23 Marts.
den efter sin Beskaffenhed og Beliggenhed antages ved Salg at kunne udbringes.

Skjæres nogen Eiendom af Grændselinien for en Bydel, for hvilken Skattebyrden paa Bygninger og Grunde i Henhold til nævnte Lovs § 5 er formindsket (fkr. disse Vedtægters § 10), bliver det ved Værdsættelsen tillige at fastsætte, hvor stor Del af Taxtsummen der skal regnes paa hver af de Parter, hvori Eiendommen ved den nævnte Linie er delt.

Enhver Værdsættelse skal udtrykkes i et med 10 deleligt Antal Kroner.

§ 2. Til at værdsætte de skattepligtige Eiendomme vælges af Magistrat og Formandskab 3 Skjønsmænd, af hvilke den ene beskikkes som Formand og Protokolfører.

De nærmere Regler for Værdsættelsen, som paakræves, gives af Magistrat og Formandskab.

§ 3. Efter Værdsættelsens Tilendebringelse udlægges Forretningen til almindeligt Eftersyn i 2 Maaneder, inden hvis Forløb Adgang til Paaanke staar saavel Formandskab som vedkommende Eier aaben. Forlangende om Overskjøn indgives til Magistraten, som har at besørge Overskjønnet iværksat.

Overskjønnet udføres af 5 Mænd, der vælges samtidig med og paa samme Maade som Underskjønsmændene. Overskjønsmændene kunne saavel forhøie som nedsætte Eiendommens Taxt uden Hensyn til, af hvem Skjønnet er forlangt. En af Overskjønsmændene beskikkes af Magistrat og Formandskab som Formand og Protokolfører.

Saavel for Underskjønsmændene som for Overskjønsmændene vælges saamange Suppleanter, som findes fornødent.

§ 4. Omværdsættelse af samtlige skattepligtige Eiendomme skal foregaa mindst hvert 12te Aar, men kan ogsaa foretages med kortere Mellemrum, saafremt Repræsentantskabet dertil finder Grund.

Omværdsættelsen udføres i Overensstemmelse med de ovenfor givne Regler.

§ 5. I Mellemtiden mellem de almindelige Værdsættelser skulle enkelte Eiendomme omværdsættes, naar der er foregaaet Deling af dem eller opført nye Bygninger paa dem eller iøvrigt foretaget Forandringer, som mærkelig forhøie Værdien.

Nedsættelse af den Værdi, hvortil en Eiendom er ansat, finder udenfor de almindelige Værdsættelser kun Sted, naar Bygning nedrives eller fortæres af Ilden eller naar Magistrat og Formandskab paa Grund af særlige Omstændigheder, der forringer Værdien, bevilger Omværdsættelse.

Ved de i nærværende § omhandlede Værdsættelser, der udføres af de almindelige Underskjønsmænd, bliver saavidt muligt at

23 Marts. iagttage, at Eiendommene værdſættes efter ſamme Maaleſtok, ſom er benyttet ved ſidſte almindelige Værdſættelſe.

Vedkommende Eier eller Formandſkabet kan inden to Maaneder efter Forretningens Slutning hos Magiſtraten forlange Overſkjøn.

§ 6. For deres Arbeide under de almindelige Værdſættelſer tilkommer der ſaavel Under- ſom Overſkjønsmændene Godtgjørelſe af Bykaſſen, hvis Størrelſe i Mangel af mindelig Overenskomſt beſtemmes af Repræſentantſkabet.

Gaar Overſkjøn, ſom er forlangt af Eieren, denne imod, ſkal Overſkjønnet paalægge ham Erſtatning til Bykaſſen for Udgifterne ved ſamme. (Kfr. § 7).

§ 7. For de i § 5 omhandlede enkeltviſe Omværdſættelſer tilkommer, ſaavel ved Under- ſom Overſkjøn Formanden for hver Forretning Kr. 1,00 og enhver af Skjønsmændene Kr. 0,80.

Betalingen udredes af Eieren. Dog ſkal Udgifterne ved Overſkjøn, ſom kun er begjært af Formandſkabet, udredes af Bykaſſen.

§ 8. Enhver, ſom vælges til Over- eller Underſkjønsmand, er pligtig til at overtage dette Ombud, medmindre han er over 60 Aar gammel eller forhindres ved Svagelighed eller borgerlig Stilling. Om anmeldt Forfald ſkal anſees gyldigt, afgjøres af Magiſtrat og Formandſkab.

Af de 3 Underſkjønsmænd udgaar 1 ved hvert Aars Udgang, første Gang 31te December Aaret, efter at Skjønnet er paabegyndt, og de 2 første Gange efter Lodtrækning. Den udtrædende kan undſlaa ſig for Gjenvalg i ligeſaa lang Tid, ſom han har forrettet. Bliver Ombudet ledigt af anden Grund end forannævnt, vælger Magiſtrat og Formandſkab en ny Mand, der har at forrette indtil den Tid, da den ſkulde have udtraadt, i hvis Sted han er valgt.

Overſkjønsmænd og Suppleanter udnævnes paa ubeſtemt Tid og kan af Magiſtrat og Formandſkab naarſomhelſt fritages for ſit Hverv.

§ 9. Paa Forlangende af Skjønsmændene ſkal enhver Eier være forpligtet til at forevise Skjøde og Maalebrev, om ſaadant haves. Ligeledes ſkal ſaavel Eier ſom Leier være pligtig til at meddele de Oplysninger, ſom af Skjønsmændene anſees nødvendige til Værdſættelſen.

§ 10. I efternævnte Bydele ſkal Eiendomsſkat alene beregnes af Halvdelen af vedkommende Taxtſummer:

a. Egenæsløkkerne med Undtagelſe af efternævnte Løkker eller Dele af Løkker, der ſkal erlægge fuld Eiendomsſkat: Løkke Nr. 1, 4 og 5, Litr. A, B, C, D, af Litr. A 1 de tidligere Jens Hanſen og Haaver Helliesens Enke tilhørende Parceller, af Litr. A 2 Thomſeſtykket og Omdahlsſtykket, A 3, A 4 og Sandvigen.
b. Øerne Sølyſt, Græsholmen, Tyveholmen, Majoren og Plentingen.

c. De ved Lov af 4de Mai 1878 i Byen indlemmede Dele med Undtagelſe af Thaulowhaven ſamt Grundſtrækningerne paa begge Sider af Ladegaardsveien mellem Paradisveien og Vaalandsveien, der ſkal erlægge fuld Eiendomsſkat. 23 Marts.

Ved Skattetaxter har Skjønsmændene at iagttage, at der ved enhver Værdſættelſe, der angaar Eiendom eller Del af ſaadan, ſom henhører under de i nærværende § nævnte Bydele, hvor Skattenedſættelſe finder Sted, i Forretningen bliver ſærlig anmærket, at der kun paahviler ſamme halv Skattebyrde.

§ 11. Den Forandring i Eiendomsſkatten, ſom bliver en Følge af en Eiendoms forandrede Taxationsværdi, indtræder for de almindelige Værdſætttelſers Vedkommende fra 1ſte Januar det Aar, ſom følger efter ſamtlige Taxationers Slutning, og for de Værdſættelſers Vedkommende, der afholdes i Henhold til § 5, fra 1ſte Januar det Aar, der følger efter Underſkjønnets Afholdelſe, om end Overſkjøn ſenere kan begjæres. Af nye Bygninger beregnes Skatten fra paafølgende 1ſte Januar, efter at de helt eller delvis ere tagne i Brug.

§ 12. Forat Formandſkabet kan ſættes iſtand til at afgjøre, om Værdſættelſe bør afholdes i Henhold til § 5, bør vedkommende Embedsmænd meddele det fornøden Underretning, naar en Bygnings Brandforſikringsſum forandres, naar en forhen ikke forſikret Bygning aſſureres, og naar et Skjøde, hvorved en Eiendom deles, thinglyſes, i hvilket ſidſte Tilfælde Formandſkabet altid foranſtalter hver ſærſkilt Del anſat til Eiendomsſkat.

Opføres nye Bygninger, der ikke forſikres i den almindelige Brandkaſſe, er Eieren forpligtet til inden en Maaned, efterat Bygningen er bragt under Tag, at anmelde dette til Formandſkabet.

§ 13. I Forbindelſe med den førſte almindelige Værdſættelſe ſkal der af Formanden for Underſkjønsmændene i Forening med Kæmneren iſtandbringes en fuldſtændig Fortegnelſe over ſamtlige Byens ſkattepligtige Eiendomme.

Fortegnelſen føres og opbevares af Kæmneren. Den føres efter et af Magiſtrat og Formandſkab vedtaget Schema og bliver ved hvert Aars Udgang til Brug ved Fordelingen af Eiendomsſkatten at udarbeide i Overensſtemmelſe med de tidligere Taxter og de i ſamme i Aarets Løb paa Grund af Omværdſættelſer indtraadte Forandringer.

§ 14. Indtil 1ſte Januar i det Aar, ſom følger efter Afſlutningen af den førſte almindelige i Overensſtemmelſe med nærværende Vedtægts § 1 foretagne Værdſættelſe af Byens Eiendomme, bliver de nu beſtaaende Regler for Eiendomsſkattens Fordeling fremdeles at befølge.

Kongelig Reſolution, hvorved der med Hensyn til Indretningen af den Gjennemgang eller Forbigang for Virket, 23 Marts.

23 Marts. som Ingeniør Rode ifølge Skjønsforretning af 12—13de December 1889 har at tilveiebringe og vedligeholde i Nybrofosdammen ved Kongsberg ved Laugens Vasdrag, i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 48 afgives følgende Bestemmelser:

1. Paa Muren for Indtagsrenden paa venstre (nordre) Side af Nybrofossen anbringes et tilstrækkeligt Antal Jernbolte, mod hvilke Flødningens Vedkommende skal være berettiget til at holde opstillet indtil 0,20 m. høie Planker eller Stokke, naar Vandstanden derved ikke bliver høiere end 0,90 m. over Nulpunktet paa Kongsberg Vandmærke.
2. I Sølvværkets Dam ovenfor Nybrofossen anbringes en Aabning, hvis Midte ligger ca. 57 m. fra nordre Endepunkt af Dammen, maalt efter Dammen og fra Rodes Mur. Denne Aabning gives en Bredde af 2,5 m., og dens Bund lægges øverst paa 0,50 og nederst paa 1,00 m. under Nulpunktet paa Kongsberg Vandmærker.
3. Nedenfor denne Aabning afjævnes Fjeldet efter Flødningsløbet i en Bredde af 7 m. og i en Længde af ca. 70 m., saaledes at alle Fjeldrev og fremspringende Odder borttages.
4. Foran Indløbet til Rodes Indtagsrende anbringes en forsvarlig Lænse, der hindrer Tømmeret fra at gaa ind i Renden.
5. Under Vandstande, der ikke er saa høie, at Vandet falder ud over Muren paa Rodes Indtagsrende, holdes Flomlugen nedenfor Broen lukket.
6. Luger og Sluser til Vandindtagene paa begge Sider af Fossen skal manøvreres som i Overenskomst mellem Finants-Departementet og Ingeniør Rode af 6te September 1889, thinglæst 14de Oktober s. A. bestemt, saaledes at Vandstanden ovenfor Dammen saavidt muligt holdes i Høide med Damkronen.
7. De under No. 1, 2, 3 og 4 nævnte Arbeider skal være fuldførte og godkjendte af Kanaldirektøren inden 14de April 1892, fra hvilket Tidspunkt ligeledes de under No. 5 og 6 nævnte Bestemmelser træder i Kraft.

23 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 2den Marts 1892 fattede Beslutning angaaende Kvartergodtgjørelsen i Garnisonsstederne for Over- og Underklasserne i Tidsrummet fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893 [1]) — befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prop. No. 16 og Indst. S. No. 6 for 1892. Beslutningen er enslydende med den tidligere gjældende, i Lovt.s 2 Afd. for 1881 S. 83, jfr. Aarg. 1888 S. 37, indtagne.

23 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 4de Marts 1892 fattede Beslutning til Regulativ for Armeens Aflønning under Tjenstgjøring i Fred og paa Feltfod i

Tidsrummet fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893[1]) befales ta- 23 Marts.
gen tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prop. No. 14 og Indst. S No. 41 for 1892.

Regulativet er overensstemmende med det for foregaaende Budgettermin gjældende, i Lovt.s 2 Afd. for 1890 S. 204, jfr. Aarg. 1891 S. 273, indtagne, dog med følgende Forandringer:

I § 1 skal det hedde: — — — — — — — — — — — —
„Ritmestere, Kapteiner, Præmierløitnanter, Overdyrlæger og fastlønnede Dyrlæger . . . . . Kr. 60,00"
— — — — — — — — — — — — — —

I § 2 skal det hedde: — — — — — — — — — — — —
„Ligesaa til Ingeniørets, Artilleriets og Kavaleriets Korpchefer samt Chefen for Trænkorpset, alle med Adjutanter, samt Overdyrlæger paa Reiser" — — o. s. v. som tidligere.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 23 Marts.
3die Marts 1892 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse af Hesteholdsgodtgjørelse for en Del af Armeens beredne nationale Officerer, forsaavidt Vedkommende holder egen feltdygtig Ridehest, samt for Kvarterudredere i Tidsrummet 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893[1]) — befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 15 og Indst. S. No. 15 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 152—158. Beslutningen er saalydende:

I. Den Udrederne ifølge Lovgivningen tilkommende Hesteholdsgodtgjørelse fastsættes for Tidsrummet fra 1ste Juli 1892—30te Juni 1893 saaledes:
1. For det faste Hestehold uden Hensyn til, om Hesten benyttes i Tjenesten eller ikke:
a. paa de virkelige Kvarterer . . . . . Kr. 72,00 aarl.
b. paa de overtallige Ingeniør- og Artilleri-kvarterer . . . . . „ 24,00 —
2. For Hestens Afsavn, naar den benyttes i Tjenesten:
A. I Fredstid:
1. Naar den fodres af Udrederen . . . . . Kr. 1,74 pr. Døgn
2. Naar Fodringen besørges af det Offentlige „ 0,80 „ —
B. Under Krig eller naar Armeen sættes paa Feltfod:
1. Naar den fodres af Udrederen. . . . . Kr. 1,04 „ —
2. Naar Fodringen besørges af det Offentlige. „ 0,20 „ —

II. Den ifølge Lov af 6te Juni 1891 endel af Armeens beredne nationale Officerer, forsaavidt de holder egen feltdygtig Ridehest, tilkommende Hesteholdsgodtgjørelse bliver for ovennævnte Tidsrum at udbetale efter følgende Regulativ:
a. for Officerer af Kavaleriet, for hvem ikke beboelig Chefsgaard er udlagt . . . . . Kr. 175,00 kvartaliter
b. for Officerer af de øvrige Vaaben, for hvem ikke beboelig Chefsgaard er udlagt . . . „ 160,00 —
c. for Officerer af samtlige Vaaben, for hvem beboelig Chefsgaard er udlagt . . . . „ 145,00 —

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nor- 23 Marts.
dre Trondhjems Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forestilling fra en Forligelseskommission meddeler og beder Kommissionen underrettet om, at Departementet ligesom Amtmanden finder,

23 Marts. at Kommissionens Sammentræde efter Forligelseslovens § 11 sidste Punktum maa være unødvendigt, naar ingen Klage er anmeldt.

23 Marts. **Cirkulære** fra Departementet for det Indre, Poststyrelsen (No. 6 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende:

II. Tillæg til og Rettelser i Postreglementet.

Kap. XVII § 7 skal herefter lyde saaledes:

„Engang solgte Frimærker og Brevkort tilbagekjøbes ikke, hvorimod der er Adgang til ved Postkontorerne at erholde tilsmudsede eller makulerede Frimærker og Brevkort ombyttede med andre af samme Værdier, naar det er utvivlsomt, at de ikke tidligere ere benyttede, og den samlede Værdi ikke overstiger 5 Kroner. Overstiger den samlede Værdi dette Beløb, maa Ombytning søges hos Poststyrelsen. Postkontorerne indsende efterhaanden, som det anses hensigtsmæssigt, de ombyttede Frimærker og Brevkort til Poststyrelsen til Ombytning.

Frimærker modtages saaledes ikke som Betalingsmiddel ved Postanstalterne istedetfor Penge ved Indbetaling af Aviskontingent og lignende. Cfr. Kap. XIX § 23".

III. Paa endel til forskjellige Adressater bestemte Korsbaandsforsendelser, indeholdende Prøveexemplarer af en Bog, havde Afsenderen trykt en Bemærkning om, at Forsendelserne i Tilfælde kunde returneres fra Adressaterne uden Erlæggelse af ny Porto. Poststyrelsen har i Skrivelse af 17de Marts d. A. i denne Anledning udtalt, at saafremt Adressaterne, efterat Forsendelserne ere dem udleverede, søge at returnere dem uden Erlæggelse af ny Porto, maa Forsendelserne behandles efter Postreglementets Kap. V § 4, altsaa som helt ufrankerede Forsendelser, afsendte af de oprindelige Adressater.

25 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre udtaler, at der intet antages til Hinder for, at der ved Landsskoler med et større Lærerpersonale oprettes Lærerraad i Lighed med de i Byskolelovens § 37 sidste Passus nævnte. Departementet henviser i denne Henseende, foruden til Landsskolelovens § 33 sidste Passus, til Skolelovkommissionens Bemærkninger til foranførte § 37 i Indstilling I Pag. 134, hvorefter Anordningen af Lærerraad formenes at være en ren administrativ Foranstaltning, som Skolestyret uden videre vil kunne træffe.

Med Hensyn til et andet opkastet Spørgsmaal antager Departementet, at Skolestyret maa have Ret til, naar der ved en Folkeskole paa Landet er flere Lærere, at overdrage den nærmeste Ledelse af og Tilsyn med Skolen til en af Lærerne, uanseet, at Landsskoleloven i § 33 ikke har udtrykkelig Bestemmelse herom.

Plakat*), hvorved det i Kraft af Lov angaaende Foranstalt- 29 Marts.
ninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8 forbydes at indføre levende Heste, Hornkvæg (Storfæ), Faar og Gjeder fra Holland. Denne Plakat traadte strax i Kraft.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov angaa- 29 Marts.
ende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 5 — fem — Aar skal være forbudt at fange eller dræbe Gemser inden Søndre Bergenhus Amt.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov angaa- 29 Marts.
ende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at der for et Tidsrum af 5 Aar skal gjælde følgende Regler angaaende Fredning af Elgsdyr i Nordlands Amt:

1. I Søndre Helgelands Fogderi skal voxne Elgsdyr være fredede fra og med 1ste Oktober til og med 31te August og Kalve være fredede det hele Aar.
2. I Amtets øvrige Fogderier skal Elgsdyr være fredede det hele Aar.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa det 29 Marts.
i Generalforsamling den 17de Oktober 1891 vedtagne Tillæg til og Forandring i § 21 Litr. a og d i den ved Høieste Resolution af 10de December 1886 approberede Plan for Holands gjensidige Brandforsikringsforening for Husebygninger og Løsøre, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Hede- 29 Marts.
markens Amt, hvori Dept. med Hensyn til det af Amtmanden reiste Spørgsmaal om Begrændsning af Lensmændenes Reiser i Veivæsenets Anliggender, navnlig i Distrikter, hvor Veivogterinstitutionen enten fuldstændig eller for de vigtigste Færselslinier er gjennemført, erklærer sig enigt med Amtmanden i, at Lensmandens Reiser for Veitilsyn i saadanne Distrikter for en væsentlig Del maa kunne indskrænkes, hvilket ogsaa i sin Tid stadig er bleven fremhævet ved Spørgsmaal om Bevilgning af Statsmidler til Veivogterinstitutionen. Med Amtmanden finder Dept. ligeledes, at det neppe skulde være hensigtsmæssigt eller gjørligt at angive denne Begrændsning af Reisernes Nødvendighed paa nogen bestemtere almindelig Maade. Bestemmelsen herom maa efter Dept.s Mening være overladt Veibestyrelsens

*) Bekjendtgj. 30 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 10.

29 Marts. Skjøn efter de forskjellig forhaandenværende Omstændigheder og Forholde, hvorved bl. a. maa komme i Betragtning baade det Omfang, hvori Veivogterinstitutionen i vedkommende Distrikt er gjennemført, og hvorvidt Erfaringen maatte vise, at man kan have Tillid til, at vedkommende Veivogter opfylder sin Pligt. Er Veivogterinstitutionen for et Lensmandsdistrikts Vedkommende helt gjennemført, saaledes som det sees at være Tilfældet i Elverum, og Veivogterne vise sig at være paalidelige, forekommer det Departementet, at der kun undtagelsesvis kan paakræves Reiser af Lensmanden udenfor det i Veilov af 15de September 1851 § 46 No. 3 specielt nævnte Tilfælde. Iøvrigt henviser Departementet med Hensyn til de af Stiftamtmanden reiste Spørgsmaal til sit underdanigste Foredrag, der ligger til Grund for kongelig Resolution af 19de Marts 1892 angaaende Spørgsmaal om forskjellige Forandringer i Veivæsenets Bestyrelse, Sth. Prop. No. 53 for s. A.

31 Marts. **Telegram** fra Indredepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvorved meddeles, at Dept. i Henhold til Bemyndigelse i Kongelig Resolution af 14 Marts 1892 Post 2 Litr. g bestemmer, at det extraordinære Finmarksopsyn træder ikraft den 4de April forstkommende.

31 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til Postmesteren i Trondhjem, hvori meddeles, at adjungerede Lensmænd bør ansees portofrihedsattestationberettigede.

31 Marts. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Da Paabudet om Beregning af Efterskuds- eller Rentesrenter af Statskassens udestaaende Fordringer tildels ikke overholdes, skal Departementet anmode Hr. Amtmanden om at indskjærpe de til Deres Embedsdistrikt hørende Oppebørselsbetjente, hvem Indkrævning af saadanne Fordringer er overdragen, at der af Kapitaler eller Kapitalafdrag, som ikke ved Forfaldstid erlægges, bliver at opkræve Efterskudsrenter fra Forfaldsdagen til Betalingsdagen — Aktiebidrag til de nu fuldførte Jernbaneanlæg samt rentefrie Fordringer dog herfra undtagne —, ligesom der for afdragsfrie Fordringers Vedkommende af forfaldne Rentebeløb i Tilfælde paa samme Maade bliver at opkræve Rentesrenter fra Forfaldsdagen til Betalingsdagen. Efterskuds- eller Rentesrenter bør dog ikke beregnes, naar Forfaldsdagen er oversiddet kortere Tid end 14 Dage, eller naar Beløbet af Efterskuds- eller Rentesrenterne vilde udgjøre mindre end Kr. 0,50.

Med Hensyn til Erhvervelsen af Indtægtsordres for de indbetalte Efterskuds- eller Rentesrenter henviser man til Departementets i Lovtidenden indtagne Rundskrivelse af 15de Januar 1879 Ltr. B — Indtægten —.

Overenskomst angaaende Foranstaltninger til Undertrykkelse af Slavehandelen i det Indre af Afrika med tilhørende Deklaration angaaende Toldforholdene i Kongolandene[1]). 30 Marts.

Acte Général
De la Conférence de Bruxelles.

Au nom de Dieu Tout-puissant!

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, etc.; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son Nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; Sa Majesté le Roi-Souverain de l'État Indépendant du Congo; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Grand-Duc de Luxembourg, etc; Sa Majesté le Shah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Al-

(Oversættelse).

Hoved-Akt
ved Konferencen i Brysſel.

I den Almægtige Guds Navn.

Hans Majeſtæt Kongen af Sverige og Norge etc.; Hans Majeſtæt Keiſeren af Tyſkland, Konge af Preuſſen, i det tyſke Riges Navn; Hans Majeſtæt Keiſeren af Øſterrig, Konge af Bøhmen etc. og apoſtoliſk Konge af Ungarn; Hans Majeſtæt Belgiernes Konge; Hans Majeſtæt Kongen af Danmark; Hans Majeſtæt Kongen af Spanien og i hans Navn Hendes Majeſtæt Dronningregentinden; Hans Majeſtæt Konge-Suverænen over den uafhængige Kongo-Stat; Præſidenten for de forenede Stater i Amerika; Præſidenten for den franſke Republik; Hendes Majeſtæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiſerinde af Indien; Hans Majeſtæt Kongen af Italien; Hans Majeſtæt Kongen af Nederlandene, Storhertug af Luxemburg etc.; Hans Majeſtæt Shahen af Perſien; Hans Majeſtæt Kongen af Portugal og Algarve etc. etc.; Hans Majeſtæt Keiſeren af Rusland; Hans Maje-

[1]) Undertegnet i Brysſel den 2den Juli 1890, ratificeret for de forenede Rigers Vedkommende i Stockholm den 19de Juni 1891, Ratifikationsdokumentet overleveret i Brysſel den 2den Juli ſ. A. Ratifikation har ogſaa fundet Sted for de øvrige kontraherende Magter — dog for enkelte, navnlig Frankrige, med Forbehold for viſſe Artiklers Vedk. (ſe nedenfor S. 306) —, og deres Ratifikationsdokumenter er overleverede i Brysſel dels ſidſtnævnte Dag (eller Dagen efter), dels efter given Udſættelſe den 2den Januar, 2den Februar og 30te Marts 1892. — Se L. 19 Juni 1891 og Reſ. 24 Septbr. 1892 ſamt det ved Art. 85 Citerede. Jfr. derhos L. 24 Juli 1827 og Trakt. 6 Novbr. 1824 og 21 Mai 1836 ſamt Generalakt 26 Febr. 1885 (i Aarg. 1886 S. 1) Kap. II.

30 Marts. garves, etc. etc.; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans et Sa Hautesse le Sultan de Zanzibar;

Également animés de la ferme volonté de mettre un terme aux crimes et aux dévastations qu'engendre la traite des esclaves africains, de protéger efficacement les populations aborigènes de l'Afrique, et d'assurer à ce vaste continent les bienfaits de la paix et de la civilisation;

Voulant donner une sanction nouvelle aux décisions déjà prises dans le même sens et à diverses époques par les Puissances, compléter les résultats qu'elles ont obtenus et arrêter un ensemble de mesures qui garantissent l'accomplissement de l'œuvre qui fait l'objet de leur commune sollicitude;

Ont résolu, sur l'invitation qui leur a été adressée par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, d'accord avec le Gouvernement de Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes, de réunir à cet effet une Conférence à Bruxelles, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège,

le Sieur Charles de Burenstam, Son Chambellan, Son Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges et près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

stæt Ottomanernes Keiser og Hans Høihed Sultanen af Zanzibar, have,

besjælede af en fælles fast Villie til at sætte en Grænse for de Forbrydelser og Odelæggelser, som Handelen med afrikanske Slaver afføder, virksomt at beskytte de indfødte Befolkninger i Afrika og at sikre dette vidstrakte Fastland Fredens og Civilisationens Velgjerninger,

og i den Hensigt paany at bekræfte de Afgjørelser, der allerede ere trufne i samme Retning og til forskjellige Tider af Magterne, fuldstændiggjøre de af disse opnaaede Resultater og fastsætte en Række af Foranstaltninger til Sikkerhed for Fuldendelsen af det Værk, som er Gjenstand for deres fælles Omsorg,

ifølge den til dem fra den kongelige belgiske Regjering efter Overenskomst med den kongelig storbritanniske Regjering udgaaede Indbydelse, besluttet i dette Øiemed at lade en Konference træde sammen i Brysel og have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge:

Hr. Carl af Burenstam, Hans Majestæts Kammerherre og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge og hos Hans Majestæt Kongen af Nederlandene;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand,

le Sieur Frédéric-Jean, Comte d'Alvensleben, Son Chambellan et Conseiller intime actuel, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur Guillaume Göhring, Son Conseiller intime de légation, Consul Général de l'Empire d'Allemagne à Amsterdam;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême et Roi Apostolique de Hongrie,

le Sieur Rodolphe, Comte Khevenhüller-Metsch, Son Chambellan, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté le Roi des Belges,

le Sieur Auguste Baron Lambermont, Son Ministre d'Etat, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire,

et

le Sieur Emile Banning, Directeur Général au Ministère des Affaires Etrangères de Belgique;

Sa Majesté le Roi de Danemark,

le Sieur Frédéric-George Schach de Brockdorff, Consul Général de Danemark à Anvers;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

Hans Majestæt den tyske Kei- 30 Marts.
ser, Konge af Preussen, i det tyske Riges Navn:

Hr. Frederik Johan Greve af Alvensleben, Hans Majestæts Kammerherre, virkelige Geheimeraad og Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge.

og

Hr. Vilhelm Gohring, Hans Majestæts Geheimelegationsraad, Generalkonsul i Amsterdam for det tyske Rige;

Hans Majestæt Keiseren af Østerrig, Konge af Bøhmen og apostolisk Konge af Ungarn:

Hr. Rudolf Greve Khevenhüller-Metsch, Hans Majestæts Kammerherre og Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans Majestæt Belgiernes Konge:

Hr. August Baron Lambermont, Hans Majestæts Statsminister, Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire,

og

Hr. Emil Banning, Generaldirektør i det belgiske Udenrigsministerium;

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. Frederik Georg Schack von Brockdorff, Generalkonsul i Antwerpen for Danmark;

Hans Majestæt Kongen af Spanien, og i hans Navn Hendes Majestæt Dronningregentinden:

30 Marts. Don José Gutierrez de Aguëra, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté le Roi-Souverain de l'Etat Indépendant du Congo,

le Sieur Edmond van Eetvelde, Administrateur Général du Département des Affaires Etrangères de l'Etat Indépendant du Congo,

et

le Sieur August Van Maldeghem, Conseiller à la Cour de Cassation de Belgique;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique,

le Sieur Edwin H. Terrell, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique près Sa Majesté le Roi des Belges

et

le Sieur Henry Shelton Sanford;

Le Président de la République Française,

le Sieur Albert Bourée, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Française près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur George Cogordan, Ministre Plénipotentiaire, Directeur du Cabinet du Ministre des Affaires Etrangères de France;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Brétagne et d'Irlande, Impératrice des Indes,

Lord Vivian, Pair du Royaume-Uni, Son Envoyé Extra-

Don José Gutierrez de Aguëra, Hans Majestæts Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotientiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans Majestæt Konge-Suverænen over den uafhængige Kongo-Stat:

Hr. Edmond van Eetvelde, Generaladministrator af den uafhængige Kongo-Stats Udenrigsdepartement,

og

Hr. August van Maldeghem, Assessor i den belgiske Høiesteret;

Præsidenten for de Forenede Stater i Amerika:

Hr. Edwin H. Terrell, Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire for de forenede Stater i Amerika hos Hans Majestæt Belgiernes Konge,

og

Hr. Henry Shelton Sanford;

Præsidenten for den franske Republik:

Hr. Albert Bourée, den franske Republiks Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge,

og

Hr. Georg Cogordan, Ministre Plénipotentiaire, Direktør for den franske Udenrigsministers Kabinet;

Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien:

Lord Vivian, Pair af det forenede Kongerige, Hendes Maje-

ordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

Sir John Kirk;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

le Sieur François de Renzis, Baron de Montanaro, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur Thomas Catalani, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Grand-Duc de Luxembourg,

le Sieur Louis Baron Gericke de Herwynen, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse,

le Général Nazare Aga, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

le Sieur Henrique de Macedo Pereira Coutinho, Membre de Son Conseil, Pair du Royaume, Ministre et Secrétaire d'Etat honoraire, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies,

le Sieur Léon Prince Ouroussoff, Maître de Sa Cour, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge,

og

Sir John Kirk;

Hans Majestæt Kongen af Italien:

Hr. Frants de Renzis, Baron af Montanaro, Hans Majestæts Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Kongen af Belgien,

og

Hr. Thomas Catalani, Hans Majestæts Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire;

Hans Majestæt Kongen af Nederlandene, Storhertug af Luxemburg:

Hr. Ludvig Baron Gericke de Herwynen, Hans Majestæts Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans keiserlige Majestæt Shahen af Persien:

General Nazare Aga, Hans Majestæts Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarve:

Hr. Henrik de Macedo Pereira Coutinho, Medlem af Hans Majestæts Raad, Pair af Kongeriget, Minister og Statssekretær, Hans Majestæts Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans Majestæt Keiseren af Rusland:

Hr. Leon Fyrst Ouroussoff, Hans Majestæts Hofmarskal og Envoyé Extraordinaire og Mi- 30 Marts.

30 Marts.

nistre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur Frédéric de Martens, Son Conseiller d'Etat actuel, Membre permanent du Conseil du Ministère des Affaires Etrangères de Russie;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans,

Etienne Carathéodory Effendi, Haut Dignitaire de Son Empire, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Hautesse le Sultan de Zanzibar,

Sir John Kirk,

et

le Sieur Guillaume Göhring;

Lesquels munis de pleins pouvoirs qui ont été trouvés en bonne et due forme, ont adopté les dispositions suivantes:

Chapitre I.

Pays de traite. — Mesures à prendre aux lieux d'origine.

Article I.

Les Puissances déclarent que les moyens les plus efficaces pour combattre la traite à l'intérieur de l'Afrique sont les suivants:

1°. Organisation progressive des services administratifs, judiciaires, religieux et militaires dans les territoires d'Afrique placés sous la souveraineté ou le protectorat des nations civilisées;

nistre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge,

og

Hr. Frederik de Martens, Hans Majestæts virkelige Statsraad, livsvarigt Medlem af det russiske Udenrigsministeriums Raad;

Hans Majestæt Ottomanernes Keiser:

Etienne Caratheodory Effendi, Stor-Dignitarius i Keiserriget, Hans Majestæts Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans Høihed Sultanen af Zanzibar:

Sir John Kirk

og

Hr. Vilhelm Göhring;

hvilke, forsynede med Fuldmagter, som befandtes i god og rigtig Form, have vedtaget følgende Bestemmelser:

Kapitel I.

Lande, hvor der er Slavehandel. Om Forholdsregler i Lande, hvor denne Handel har sin Oprindelse.

Artikel I.

Magterne udtale, at følgende Midler er de mest virksomme til at bekjæmpe Slavehandelen i det Indre af Afrika:

1. Udvikling af Ordningen af Administrations-, Rets-, Kirke- og Militærvæsenet i de Territorier af Afrika, der er under de civiliserede Nationers Herredømme eller Beskyttelse;

2°. Établissement graduel, à l'intérieur, par les Puissances de qui relèvent les territoires, de stations fortement occupées, de manière que leur action protectrice ou répressive puisse se faire sentir avec efficacité dans les territoires dévastés par les chasses à l'homme;

2. Successiv Oprettelse i det Indre ved de Magter, under hvilke vedkommende Landstrækning lyder, af Stationer med stærke Besætninger, der kan yde virksom Beskyttelse eller Modstand i de ved Jagten efter Mennesker herjede Egne; 30 Marts.

3°. Construction de routes et notamment de voies ferrées reliant les stations avancées à la côte et permettant d'accéder aisément aux eaux intérieures et sur le cours supérieur des fleuves et rivières qui seraient coupés par des rapides et des cataractes, en vue de substituer des moyens économiques et accélérés de transport au portage actuel par l'homme;

3. Anlæg af Veie, og især af Jernbaner til Forbindelse af de fremskudte Stationer med Kysten og Lettelse af Adgangen til de indre Vandløb og det øvre Løb af de ved Strømsætninger og Vandfald afbrudte Floder og Elve, for ved billige og hurtige Befordringsmidler at erstatte den nu sædvanlige Anvendelse af Mennesker som Bærere;

4°. Installation de bateaux à vapeur sur les eaux intérieures navigables et sur les lacs, avec l'appui de postes fortifiés établis sur les rives;

4. Anvendelse af Dampskibe paa de seilbare Vandløb i det Indre og Søerne, dækket af befæstede Poster paa Bredderne;

5°. Etablissement de lignes télégraphiques assurant la communication des postes et des stations avec la côte et les centres d'administration;

5. Oprettelse af Telegraflinier for at sikre Forbindelsen mellem Posterne og Stationerne og Kysten samt Centralstederne for Administrationen;

6°. Organisation d'expéditions et de colonnes mobiles, qui maintiennent les communications des stations entre elles et avec la côte, en appuient l'action répressive et assurent la sécurité des routes de parcours;

6. Organisation af Expeditioner og Streifafdelinger til Vedligeholdelse af Stationernes Forbindelser indbyrdes og med Kysten til Understøttelse af de repressive Foranstaltninger og Betryggelse af Færdselsveienes Sikkerhed;

7°. Restriction de l'importation des armes à feu, au moins des armes perfectionnées,

7. Indskrænkning af Indførselen af Ildvaaben, ialfald perfektionerede Vaaben, og Ammuni-

30 Marts. et des munitions dans toute l'étendue des territoires atteints par la traite.

Article II.

Les stations, les croisières intérieures organisées par chaque Puissance dans ses eaux et les postes qui leur servent de ports d'attache, indépendamment de leur mission principale, qui sera d'empêcher la capture d'esclaves et d'intercepter les routes de la traite, auront pour tâche subsidiaire:

1°. De servir de point d'appui et au besoin de refuge aux populations indigènes placées sous la souveraineté ou le protectorat de l'État de qui relève la station, aux populations indépendantes, et temporairement à toutes autres en cas de danger imminent; de mettre les populations de la première de ces catégories à même de concourir à leur propre défense; de diminuer les guerres intestines entre les tribus par la voie de l'arbitrage; de les initier aux travaux agricoles et aux arts professionnels, de façon à accroître leur bien-être, à les élever à la civilisation et à amener l'extinction des coutumes barbares, telles que le cannibalisme et les sacrifices humains;

2°. De prêter aide et protection aux entreprises du commerce, d'en surveiller la légalité en contrôlant notamment les contrats de service avec les indigènes et de préparer

tion i hele det Omraade, der hjemsøges af Slavehandelen.

Artikel II.

De Stationer og Expeditioner, som Magterne anordner paa sine indre Farvande, og de til Udgangspunkter tjenende Poster skal foruden sin oprindelige Bestemmelse, at hindre Fangsten af Slaver og at spærre de Veie, som følges af Slavehandelen, yderligere have til Opgave:

1. At tjene som Støttepunkter eller i Nødsfald som Tilflugtssteder saavel for den indfødte Befolkning, der er under den Stats Herredømme eller Beskyttelse, som har oprettet Stationen, som for den uafhængige Befolkning og midlertidig, under paatrængende Fare, for alle Andre; at sætte den førstnævnte Del af Befolkningen istand til at bidrage til eget Forsvar; at bringe de indbyrdes Krige mellem Stammerne til Ophør ved Voldgift; at lære dem Agerbrug og Haandværk til Fremme af deres Velvære, at oplære dem til Civilisation og udrydde barbariske Skikke, som Menneskeæderi og Menneskeofringer;

2. at understøtte og beskytte Handelsforetagender og vaage over disses Lovlighed, især ved at kontrollere de med de Indfødte indgaaede Tjenestekontrakter, samt at forberede Dannelsen af perma-

la fondation de centres de culture permanents et d'établissements commerciaux;

3°. De protéger, sans distinction de culte, les missions établies ou à établir;

4°. De pourvoir au service sanitaire et d'accorder l'hospitalité et des secours aux explorateurs et à tous ceux qui participent en Afrique à l'œuvre de la répression de la traite.

nente Kulturcentrer og Handels- 30 Marts.
etablissementer;

3. at beskytte de oprettede eller oprettende Missioner uden Hensyn til Troesbekjendelse;

4. at sørge for Sundhedsvæsenet, samt at yde Gjæstfrihed og Understøttelse til Opdagelsesrejsende og alle de, som i Afrika deltager i Arbeidet for Undertrykkelse af Slavehandelen.

Article III.

Les Puissances qui exercent une souveraineté ou un protectorat en Afrique, confirmant et précisant leurs déclarations antérieures, s'engagent à poursuivre graduellement, suivant que les circonstances le permettront, soit par les moyens indiqués ci-dessus, soit par tous autres qui leur paraîtront convenables, la répression de la traite, chacune dans ses posessions respectives et sous sa direction propre. Toutes les fois qu'elles le jugeront possible, elles prêteront leurs bons offices aux Puissances qui, dans un but purement humanitaire, accompliraient en Afrique une mission analogue.

Artikel III.

De Magter, som har Suverænitetsret eller Protektorat i Afrika, forpligte sig, under Bekræftelse og nærmere Fastsættelse af sine tidligere Erklæringer, til, efterhaanden som Omstændighederne tillader det, enten ved de ovenfor angivne Midler eller ved andre, som de maatte finde hensigtsmæssige, at virke for Slavehandelens Undertrykkelse, enhver i sine Territorier og under egen Ledning. Naar de finder det rimeligt, skal de bistaa de Magter, som i rent menneskekjærligt Øiemed maatte arbeide for et lignende Maal i Afrika.

Article IV.

Les Puissances exerçant des pouvoirs souverains ou des protectorats en Afrique pourront toutefois déléguer à des compagnies munies de chartes, tout ou partie des engagements

Artikel IV.

De Magter, som udøver Suverænitetsret eller Protektorat i Afrika, skal dog kunne overdrage priviligerede Selskaber helt eller delvis de af dem ifølge Artikel 3 overtagne Forpligtelser. De for-

30 Marts. qu'elles assument en vertu de l'article III. Elles demeurent néanmoins directement responsables des engagements qu'elles contractent par le présent Acte général et en garantissent l'exécution.

Les Puissances promettent accueil, aide et protection aux associations nationales et aux initiatives individuelles qui voudraient coopérer dans leurs posessions à la répression de la traite, sous la réserve de leur autorisation préalable et révocable en tout temps, de leur direction et contrôle, et à l'exclusion de tout exercice des droits de la souveraineté.

Article V.

Les Puissances contractantes s'obligent, à moins qu'il n'y soit pourvu déjà par des lois conformes à l'esprit du présent article, à édicter ou à proposer à leurs législatures repectives, dans le délai d'un an au plus tard à partir de la date de la signature du présent Acte général, une loi rendant applicables, d'une part, les dispositions de leur législation pénale qui concernent les attentats graves envers les personnes, aux organisateurs et coopérateurs des chasses à l'homme, aux auteurs de la mutilation des adultes et enfants mâles et à tous individus participant à la capture des esclaves par violence; — et, d'autre part, les dispositions qui concernent les attentats à la liberté individuelle,

bliver imidlertid direkte ansvarlige for de Forpligtelser, som de overtager ifølge nærværende Generalakt, og garanterer sammes Opfyldelse.

Magterne lover at støtte, hjælpe og beskytte de indenlandske Foreninger og Private, som i deres Besiddelser vil medvirke til Slavehandelens Undertrykkelse, under Forbehold af, at disse paa Forhaand dertil erholder deres Bemyndigelse, hvilken til enhver Tid kan tilbagekaldes, at de underkaster sig Magternes Ledning og Kontrol, samt med Udelukkelse af enhver Udøvelse af Suverænitetsrettigheder.

Artikel V.

De kontraherende Magter forpligter sig til, saafremt ikke deres Lovgivning allerede indeholder Bestemmelser affattede overensstemmende med denne Artikels Aand, senest inden et Aar fra Undertegningen af nærværende Generalakt at fastsætte eller for sine lovgivende Forsamlinger foreslaa en Lov, hvorved: 1) de i deres Straffelove indeholdte Bestemmelser om grove Fornærmelser mod Personer gjøres anvendelige paa Anstiftere af og Medhjælpere ved Jagt paa Mennesker, samt paa dem, der gjør sig skyldige i Lemlæstelse af Voxne og Børn af Mandkjøn, og alle, som deltager i voldelig Opbringelse af Slaver, — og 2) Bestemmelserne om Forbrydelser mod den personlige Frihed bringes til Anvendelse paa dem, som fører, transporterer eller handler med Slaver.

aux convoyeurs, transporteurs et marchands d'esclaves.

Les co-auteurs et complices des diverses catégories spécifiées ci-dessus de capteurs et trafiquants d'esclaves seront punis de peines proportionnées à celles encourues par les auteurs.

Les coupables qui se seraient soustraits à la juridiction des autorités du pays où les crimes ou délits auraient été commis seront mis en état d'arrestation, soit sur communication des pièces de l'instruction de la part des autorités qui ont constaté les infractions, soit sur toute autre preuve de culpabilité, par les soins de la Puissance sur le territoire de laquelle ils seront découverts, et tenus sans autre formalité à la disposition des tribunaux compétents pour les juger.

Les Puissances se communiqueront, dans le plus bref délai possible, les lois ou décrets existants ou promulgués en exécution du présent article.

30 Marts.

Medanstiftere og Delagtige af de ovennævnte Klasser af Slavejægere og Slavehandlere bliver at straffe i Forhold til den Anstifterne paalagte Straf.

De Skyldige, som maatte have unddraget sig Retsforfølgningen i det Land, hvor Forbrydelsen eller Forseelsen er begaaet, skal, efterat den Myndighed, som har konstateret Forbrydelsen, har oversendt Undersøgelsesdokumenterne, eller naar andre Beviser for Forbrydelsen er modtaget, arresteres ved Foranstaltning af den Magt, paa hvis Omraade de paatræffes, og uden andre Formaliteter overleveres den Domstol, hvem det tilkommer at dømme dem.

Magterne skal snarest muligt meddele hverandre de Love eller Forordninger, som gjælder, eller som vil blive fastsat til Iværksættelse af denne Artikel.

Article VI.

Les esclaves libérés à la suite de l'arrestation ou de la dispersion d'un convoi à l'intérieur du continent seront renvoyés, si les circonstances le permettent, dans leur pays d'origine; sinon, l'autorité locale leur facilitera, autant que possible, les moyens de vivre et, s'ils le désirent, de se fixer dans la contrée.

Artikel VI.

De Slaver, som maatte blive sat i Frihed ved Anholdelse eller Adsplittelse af en Slavetransport i det Indre af Fastlandet, skal, saavidt Omstændighederne tillader det, sendes tilbage til sit Hjemland, men i modsat Fald skal den stedlige Myndighed yde dem enhver mulig Understøttelse til deres Livsophold og, om de maatte ønske det, til deres Bosættelse i Landet.

30 Marts.

Article VII.

Tout esclave fugitif qui, sur le continent, réclamera la protection des Puissances signataires, devra l'obtenir et sera reçu dans les camps et stations officiellement établis par elles ou à bord des bâtiments de l'État naviguant sur les lacs et rivières. Les stations et les bateaux privés ne sont admis à exercer le droit d'asile que sous la réserve du consentement préalable de l'État.

Artikel VII.

Enhver rømt Slave, som paa Fastlandet søger Beskyttelse hos nogen af de undertegnende Magter, skal erholde saadan og optages i de af dem officielt oprettede Leire og Stationer eller ombord paa de Staten tilhørende Skibe, der befarer Søerne og Floderne. De private Stationer og Skibe har alene Adgang til at udøve Asylretten under Forbehold af Statens forudgaaende Samtykke.

Article VIII.

L'expérience de toutes les nations qui ont des rapports avec l'Afrique ayant démontré le rôle pernicieux et prépondérant des armes à feu dans les opérations de traite et dans les guerres intestines entre tribus indigènes, et cette même expérience ayant prouvé manifestement que la conservation des populations africaines, dont les Puissances ont la volonté expresse de sauvegarder l'existence, est une impossibilité radicale, si des mesures restrictives du commerce des armes à feu et des munitions ne sont établies, les Puissances décident, pour autant que le permet l'état actuel de leurs frontières, que l'importation des armes à feu et spécialement des armes rayées et perfectionnées, ainsi que de la poudre, des balles et des cartouches, est, sauf dans les cas et sous les conditions prévus à l'article suivant, interdite dans les terri-

Artikel VIII.

Da Erfaringen har vist alle de Nationer, som staa i Forbindelse med Afrika, hvilken skadelig og fremtrædende Betydning Ildvaaben udøver i Slavehandelen og de indbyrdes Krige mellem de indfødte Stammer, og da denne Erfaring tydelig har godtgjort, at Bevarelsen af de afrikanske Folkeslag, hvis Existents Magterne særskilt vil betrygge, er en fuldstændig Umulighed, hvis der ikke træffes Forholdsregler til at indskrænke Handelen med Ildvaaben og Ammunition, erklærer Magterne, at saavidt deres Grændsers nuværende Tilstand tillader det, skal Indførsel af Ildvaaben, specielt riflede og perfektionerede Vaaben, samt af Krudt, Kugler og Patroner, med de Undtagelser og paa de Betingelser, der fastsættes i den følgende Artikel, være forbudt i de Egne, der ligge mellem 20 Gr. nordlig Bredde og 22 Gr. sydlig Bredde, og som grændse mod Vest til Atlanterhavet, mod Øst til det indiske

toires compris entre le 20e parallèle nord et le 22e parallèle sud et aboutissant vers l'ouest à l'océan Atlantique, vers l'est à l'océan Indien et ses dépendances, y compris les îles adjacentes au littoral jusqu'à à 100 milles marins de la côte.

Hav med tilliggende Farvand, indbefattet de Øer, som ligge ved Kysten indtil en Afstand af 100 Sømil derfra. 30 Marts.

Article IX.

L'introduction des armes à feu et de leurs munitions, lorsqu'il y aura lieu de l'autoriser dans les possessions des Puissances signataires qui exercent des droits de souveraineté ou de protectorat en Afrique, sera réglée, à moins qu'un régime identique ou plus rigoureux n'y soit déjà appliqué, de la manière suivante, dans la zone déterminée à l'article VIII.

Toutes armes à feu importées devront être déposées, aux frais, risques et périls des importateurs, dans un entrepôt public placé sous le contrôle de l'administration de l'État. Aucune sortie d'armes à feu ni de munitions importées ne pourra avoir lieu des entrepôts sans l'autorisation préalable de l'administration. Cette autorisation sera, sauf les cas spécifiés ci-après, refusée pour la sortie de toutes armes de précision telles que fusils rayés, à magasin ou se chargeant par la culasse, entières ou en pièces détachées, de leurs cartouches, des capsules ou d'autres munitions destinées à les approvisionner.

Artikel IX.

I Tilfælde, hvor der maatte være Anledning til at tillade Indførsel af Ildvaaben og dertil hørende Ammunition i de undertegnende Magters Besiddelser, hvilke udøver Suverænitet eller Beskyttelsesret i Afrika, skal saadan Indførsel i de i Artikel 8 nævnte Egne, forsaavidt ikke en lignende eller strengere Ordning allerede er gjældende sammesteds, foregaa efter følgende Regler:

Alle Ildvaaben, der indføres, skal paa Importørernes Bekostning og Risiko oplægges paa et under Statens Kontrol og Bestyrelse værende Oplagssted. Fra disse Oplagssteder skal ingen af de indførte Ildvaaben eller Ammunition kunne udtages uden forudgaaende Bemyndigelse fra Styrelsen. Med Undtagelse af de nedenfor nævnte Tilfælde skal saadan Bemyndigelse ikke gives til Udtagelse af alle Slags Præcisionsvaaben, saasom riflede Geværer, Magazin- og Bagladningsgeværer, saavel hele som i Styk-ker, samt Patroner, Knaldhætter og anden til sammes Brug bestemt Ammunition.

30 Marts. Dans les ports de mer et sous les conditions offrant les garanties nécessaires, les Gouvernements respectifs pourront admettre aussi les entrepôts particuliers, mais seulement pour la poudre ordinaire et les fusils à silex, et à l'exclusion des armes perfectionnées et de leurs munitions.

Indépendamment des mesures prises directement par les Gouvernements pour l'armement de la force publique et l'organisation de leur défense, des exceptions pourront être admises, à titre individuel, pour des personnes offrant une garantie suffisante que l'arme et les munitions qui leur seraient délivrées ne seront pas données, cédées ou vendues à des tiers, et pour les voyageurs munis d'une déclaration de leur Gouvernement constatant que l'arme et ses munitions sont exclusivement destinées à leur défense personnelle.

Toute arme, dans les cas prévus par le paragraphe précédent, sera enregistrée et marquée par l'autorité préposée au contrôle, qui délivrera aux personnes dont il s'agit des permis de port d'armes, indiquant le nom du porteur et l'estampille de laquelle l'arme est marquée. Ces permis, révocables en cas d'abus constaté, ne seront délivrés que pour cinq ans, mais pourront être renouvelés.

La règle ci-dessus établie de l'entrée en entrepôt s'appliquera également à la poudre.

Ne pourront être retirés

I Søhavne og under betryggende Omstændigheder kan vedkommende Regjeringer ogsaa bevilge private Oplag, men alene for almindeligt Krudt og Flintelaasgevœrer, og ikke for perfektionerede Vaaben med tilhørende Ammunition.

Fraseet de Forholdsregler, der direkte tages af Regjeringerne til Vœbning af Krigsmagten og Organisation af Forsvaret, kan specielle Undtagelser gjøres for Personer, som tilbyde tilstrœkkelig Garanti for, at Vaaben og Ammunition, der overleveres dem, ikke gives, overdrages eller sœlges til Andre, og for Reisende, der har en Erklœring fra sin Regjering om, at saadanne Vaaben og Ammunition alene er bestemt til deres personlige Forsvar.

I de i foregaaende Stykke nœvnte Tilfœlde skal ethvert Vaaben protokolleres og mœrkes af den Funktionœr, som forestaar Kontrollen, og denne skal udfœrdige for Vedkommende en Tilladelse til at bœre Vaaben, med Angivelse af Jhændehaverens Navn og det Stempel, hvormed Vaabenet er mœrket. Disse Tilladelser, der kan tilbagekaldes i Tilfœlde af bevisligt Misbrug, skal alene kunne udleveres for 5 Aar, men skal kunne fornyes.

De ovenfor givne Regler om Indtagelse paa Oplag gjœlder ogsaa Krudt.

Alene uriflede Flintelaasgevœr-

des entrepôts pour être mis en vente que les fusils à silex non rayés ainsi que les poudres communes dites de traite. A chaque sortie d'armes et de munitions de cette nature destinées à la vente, les autorités locales détermineront les régions où ces armes et munitions pourront être vendues. Les régions atteintes par la traite seront toujours exclues. Les personnes autorisées à faire sortir des armes ou de la poudre des entrepôts s'obligeront à présenter à l'administration, tous les six mois, des listes détaillées indiquant les destinations qu'ont reçues les dites armes à feu et les poudres déjà vendues, ainsi que les quantités qui restent en magasin.

Article X.

Les Gouvernements prendront toutes les mesures qu'ils jugeront nécessaires pour assurer l'exécution aussi complète que possible des dispositions relatives à l'importation, à la vente et au transport des armes à feu et des munitions, ainsi que pour en empêcher soit l'entrée et la sortie par leurs frontières intérieures, soit le passage vers les régions où sévit la traite.

L'autorisation de transit, dans les limites de la zone spécifiée à l'article VIII, ne pourra être refusée lorsque les armes et munitions doivent passer à travers le territoire d'une Puissance signataire ou adhérente occupant la côte,

rer og almindeligt saakaldet Slave- 30 Marts.
handelkrudt skal kunne udtages af Oplagene for at sælges. Ved enhver Udtagelse af saadanne til Salg bestemte Vaaben og saadan Ammunition skal de lokale Myndigheder bestemme, paa hvilket Sted saadanne Vaaben og Ammunition skal kunne sælges. Herfra skal altid undtages de Egne, der hjemsøges af Slavehandelen. De Personer, der er bemyndigede til at udlevere Vaaben eller Krudt fra Oplagene, skal forpligte sig til at afgive til Styrelsen hver 6te Maaned specificerede Opgaver om de Steder, hvortil saadanne solgte Ildvaaben og Krudt er afsendt, og om hvad der endnu er beroende paa Oplag.

Artikel X.

Regjeringerne skal tage alle de Forholdsregler, som de anse for nødvendige for at sikre den bedst mulige Overholdelse af Bestemmelserne om Indførsel, Salg og Transport af Ildvaaben og Ammunition, samt for at hindre saavel Ind- og Udførsel deraf over deres indre Grændser som Forsendelse til de Egne, hvor Slavehandelen herskr.

Inden Grændserne for det i Artikel 8 fastsatte Omraade skal Bemyndigelse til Transit ikke kunne negtes, naar Vaabnerne og Ammunitionen maa føres over Territorium tilhørende en af de undertegnende eller tiltrædende Magter, der besidde Kysten, til

30 Marts. vers des territoires à l'intérieur placés sous la souveraineté ou le protectorat d'une autre Puissance signataire ou adhérente, à moins que cette dernière Puissance n'ait un accès direct à la mer par son propre territoire. Si cet accès était complètement interrompu, l'autorisation de transit ne pourra non plus être refusée. Toute demande de transit doit être accompagnée d'une déclaration émanée du Gouvernement de la Puissance ayant des possessions à l'intérieur, et certifiant que les dites armes et munitions ne sont pas destinées à la vente, mais à l'usage des autorités de la Puissance ou de la force militaire nécessaire pour la protection des stations de missionnaires ou de commerce, ou bien des personnes désignées nominativement dans la déclaration. Toutefois, la Puissance territoriale de la côte se réserve le droit d'arrêter, exceptionnellement et provisoirement, le transit des armes de précision et des munitions à travers son territoire si, par suite de troubles à l'intérieur ou d'autres graves dangers, il y avait lieu de craindre que l'envoi des armes et munitions ne pût compromettre sa propre sûreté.

Article XI.

Les Puissances ce communiqueront les renseignements relatifs au trafic des armes à feu et des munitions, aux permis accordés ainsi qu'aux me-

Omraader i det Indre under Herredømme eller Beskyttelse af en anden Magt, der har undertegnet eller tiltraadt denne Akt, medmindre den sidstnævnte Magt har direkte Adkomst til Søen over sit eget Territorium. Hvis saadan Adkomst maatte blive ganske afskaaret, skal heller ikke Adgangen til Transit kunne negtes. Ethvert Andragende om Transit skal ledsages af en Erklæring, udstedt af den Magts Regjering, der har Besiddelser i det Indre, med Bevidnelse om, at de nævnte Vaaben og Ammunition ikke er bestemte til Salg, men til Brug for denne Magts Myndigheder, eller for den militære Styrke, som tiltrænges til Beskyttelse af Missions- eller Handelsstationerne, eller ogsaa for udtrykkelig i Erklæringen navngivne Personer. Den Magt, som besidder Kystterritoriet, skal dog altid have Ret til, i Undtagelsestilfælde og foreløbigt, at standse Transitforsendelse af Præcisionsvaaben og Ammunition over sit Territorium, saafremt den paa Grund af Uroligheder i det Indre eller andre alvorlige Farer maatte kunne befrygte, at Forsendelsen af Vaaben og Ammunition kunde true dens egen Sikkerhed.

Artikel XI.

Magterne skal meddele hverandre Oplysninger om Handelen med Ildvaaben og Ammunition, om de tilstaaede Tilladelser og de repressive Forholdsregler, som er

sures de répression appliquées dans leurs territoires respectifs.

taget inden deres respektive Territorier. 30 Marts.

Article XII.

Les Puissances s'engagent à adopter ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires afin que les contrevenants aux défenses établies par les articles VIII et IX soient partout punis, ainsi que leurs complices, outre la saisie et la confiscation des armes et munitions prohibées, soit de l'amende, soit de l'emprisonnement, soit de ces deux peines réunies, proportionnellement à l'importance de l'infraction et suivant la gravité de chaque cas.

Artikel XII.

Magterne forpligter sig til at iværksætte eller at foreslaa for sine respektive lovgivende Forsamlinger de Forholdsregler, som udkræves, for at Overtrædere af de i Artiklerne 8 og 9 fastsatte Forbud og deres Medskyldige overalt skulle kunne straffes, foruden med Beslaglæggelse og Konfiskation af de forbudne Vaaben og Ammunition, enten med Bøder eller Fængsel, eller begge disse Straffe, i Forhold til Overtrædelsens Betydning og hvert enkelt Tilfældes mere eller mindre alvorlige Beskaffenhed.

Article XIII.

Les Puissances signataires qui ont en Afrique des possessions en contact avec la zone spécifiée à l'article VIII, s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour empêcher l'introduction des armes à feu et des munitions, par leurs frontières intérieures, dans les régions de la dite zone, tout au moins celle des armes perfectionnées et des cartouches.

Artikel XIII.

De undertegnende Magter, der har Besiddelser i Afrika grændsende til det i Artikel 8 angivne Omraade, forpligter sig til at tage de Forholdsregler, der udkræves for at hindre Indførsel over deres indre Grændser til nævnte Omraade af Ildvaaben og Ammunition eller ialfald af perfektionerede Vaaben og Patroner.

Article XIV.

Le régime stipulé aux articles VIII à XIII inclusivement restera en vigueur pendant douze ans. Dans le cas où aucune des Parties contrac-

Artikel XIV.

Den i Artiklerne 8 til 13 inklusive fastsatte Ordning skal forblive gjældende i tolv Aar. Saafremt ingen af de kontraherende Parter inden tolv Maaneder før

30 Marts. tantes n'aurait, douze mois avant l'expiration de cette période, notifié son intention d'en faire cesser les effets, ni demandé la révision, il continuera de rester obligatoire pendant deux ans, et ainsi de suite, de deux en deux ans.

Chapitre II.

Routes des caravanes et transports d'esclaves par terre.

Article XV.

Indépendamment de leur action répressive ou protectrice aux foyers de la traite, les stations, croisières et postes dont l'établissement est prévu à l'article II et toutes autres stations établies ou reconnues aux termes de l'article IV par chaque Gouvernement dans ses possessions, auront en outre pour mission de surveiller, autant que les circonstances le permettront, et au fur et à mesure du progrès de leur organisation administrative, les routes suivies sur leur territoire par les trafiquants d'esclaves, d'y arrêter les convois en marche ou de les poursuivre partout où leur action pourra s'exercer légalement.

Article XVI.

Dans les régions du littoral connues comme servant de lieux habituels de passage ou de points d'aboutissement aux transports d'esclaves venant de

Udløbet af denne Tid maatte have tilkjendegivet sin Hensigt at lade den ophøre at gjælde og ei heller har forlangt dens Revision, skal den vedblive at forblive bindende i to Aar, og saa fremdeles i to Aar hver Gang.

Kapitel II.

Om Karavanveie og Slavetransporter tillands.

Artikel XV.

Foruden sin undertrykkende eller beskyttende Virksomhed i Arnestederne for Slavehandelen skal de Stationer, Expeditioner og Poster, hvis Oprettelse omhandles i Artikel 2, og alle andre Stationer, der i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 4 er oprettet eller anerkjendt af nogen af Regjeringerne i sammes Besiddelser, have til Opgave, saavidt Omstændighederne tillader det, og efterhaanden som deres administrative Organisation skrider frem, at bevogte de Veie, som paa deres Territorier følges af Slavehandlerne, at anholde fremdragende Slavetransporter eller forfølge dem overalt, hvor de lovlig kan udstrække sin Virksomhed.

Artikel XVI.

I de Dele af Kyststrækningen, der er bekjendt som sædvanlige Overgangs- eller Endepunkter for de fra det Indre kommende Slavetransporter, samt paa Krydsnings-

l'intérieur, ainsi qu'aux points de croisement des principales routes de caravanes traversant la zone voisine de la côte déjà soumise à l'action des Puissances souveraines ou protectrices, des postes seront établis dans les conditions et sous les réserves mentionnées à l'article III, par les autorités dont relèvent les territoires, à l'effet d'intercepter les convois et de libérer les esclaves.

Article XVII.

Une surveillance rigoureuse sera organisée par les autorités locales dans les ports et les contrées avoisinant la côte, à l'effet d'empêcher la mise en vente et l'embarquement des esclaves amenés de l'intérieur, ainsi que la formation et le départ vers l'intérieur de bandes de chasseurs à l'homme et de marchands d'esclaves.

Les caravanes débouchant à la côte ou dans son voisinage, ainsi que celles aboutissant à l'intérieur dans une localité occupée par les autorités de la Puissance territoriale, seront, dès leur arrivée, soumises à un contrôle minutieux quant à la composition de leur personnel. Tout individu qui serait reconnu avoir été capturé ou enlevé de force ou mutilé, soit dans son pays natal, soit en route, sera mis en liberté.

Article XVIII.

Dans les possessions de chacune des Puissances contrac-

punkterne for de fornemste Karavanruter over Egne, der stode til en Kyststrækning, over hvilken de suveræne eller beskyttende Magter udøver sin Virksomhed, skal under Betingelser og Forbehold som omhandlet i Artikel 3 Stationer oprettes af de Myndigheder, under hvilke Landet henhører, i Hensigt at anholde Transporterne og befri Slaverne. 30 Marts.

Artikel XVII.

De stedlige Myndigheder skal anordne et strengt Opsyn i Havnene og de til Kysten grændsende Egne for at hindre Salg og Indskibning af Slaver fra det Indre samt forebygge, at Følger af Slavejægere og Slavehandlere dannes og komme ind i det Indre af Landet.

De Karavaner, som kommer frem ved Kysten eller i dennes Nærhed eller i det Indre paa Steder, hvor nogen af Territorialmagtens Myndigheder forefindes, skal ved sin Ankomst underkastes en nøiagtig Kontrol med Hensyn til, af hvilke Personer de bestaa. Enhver, som findes at være bleven fanget, voldelig bortført eller lemlæstet, enten i sit Hjemland eller paa Veien, skal sættes i Frihed.

Artikel XVIII.

I enhver af de kontraherende Magters Besiddelser skal Styrel-

30 Marts. tantes, l'administration aura le devoir de protéger les esclaves libérés, de les rapatrier, si c'est possible, de leur procurer des moyens d'existence et de pourvoir en particulier à l'éducation et à l'établissement des enfants délaissés.

Article XIX.

Les dispositions pénales prévues à l'article V seront rendues applicables à tous les actes criminels ou délictueux accomplis au cours des opérations qui ont pour objet le transport et le trafic des esclaves par terre, à quelque moment que ces actes soient constatés.

Tout individu qui aurait encouru une pénalité, à raison d'une infraction prévue par le présent Acte général, sera soumis à l'obligation de fournir un cautionnement avant de pouvoir entreprendre une opération commerciale dans les pays où se pratique la traite.

Chapitre III.

Répression de la traite sur mer.

§ I. Dispositions générales.

Article XX.

Les Puissances signataires reconnaissent l'opportunité de prendre d'un commun accord des dispositions ayant pour objet d'assurer plus efficacement la répression de la traite dans la zone maritime où elle existe encore.

sen være forpligtet til at beskytte de befriede Slaver samt om muligt at sende dem hjem, at skaffe dem Midler til deres Underholdning og navnlig at sørge for forladte Børns Opdragelse og Udkomme.

Artikel XIX.

De i Artikel 5 fastsatte Straffebestemmelser skal komme til Anvendelse paa alle Forbrydelser eller Forseelser, der forøves ved Iværksættelse af Foranstaltninger tilsigtende Transport af eller Handel med Slaver tillands, naarsomhelst saadanne Handlinger bevises at være begaaede.

Enhver, der har forskyldt Straf for nogen i denne Generalakt omhandlet Overtrædelse, skal være pligtig til at stille Sikkerhed, for han kan foretage nogen Handelsoperation i de Lande, hvor der drives Slavehandel.

Kapitel III.

Undertrykkelse af Slavehandelen tilvands.

§ I. Almindelige Bestemmelser.

Artikel XX.

De undertegnende Magter erkjender Gavnligheden af i Fællesskab at træffe Forholdsregler for paa en mere virksom Maade at sikre Undertrykkelse af Slavehandelen paa det Omraade tilsøs, hvor den endnu foregaar.

Article XXI.

Cette zone s'étend entre, d'une part, les côtes de l'océan Indien (y compris celles du golfe Persique et de la mer Rouge), depuis le Belouchistan jusqu'à la pointe de Tangalane (Quilimane), et, d'autre part, une ligne conventionnelle qui suit d'abord le méridien de Tangalane jusqu'au point de rencontre avec le 26e degré de latitude sud; se confond ensuite avec ce parallèle, puis contourne l'île de Madagascar par l'est en se tenant á 20 milles de la côte orientale et septentrionale, jusqu'à son intersection avec le méridien du cap d'Ambre. De ce point, la limite de la zone est déterminée par une ligne oblique qui va rejoindre la côte du Belouchistan, en passant à 20 milles au large du cap Raz-el-Had.

Artikel XXI.

30 Marts.

Det omhandlede Omraade er beliggende, paa den ene Side mellem Kysterne af det indiske Hav (heri indbefattet den persiske Bugt og det røde Hav) fra Beludchistan til Forbjerget Tangalane (Quilimane) og paa den anden Side, en aftalt Linie, der først følger Tangalanes Meridian, indtil den træffer den 26de sydlige Breddegrad, og derpaa følger denne Breddegrad og gaar rundt Øen Madagaskar paa Østsiden i en Afstand af 20 Mil fra Øst- og Nordsiden, indtil den skjærer Kap Ambres Meridian. Fra dette Punkt begrændses Omraadet af en skjæv Linie, der træffer Beludchistans Kyst 20 Mile tilsøs fra Kap Raz-el-Had.

Article XXII.

Les Puissances signataires du présent Acte général, entre lesquelles il existe des conventions particulières pour la suppression de la traite, se sont mises d'accord pour restreindre les clauses de ces conventions concernant le droit réciproque de visite, de recherche et de saisie des navires en mer, à la zone susdite.

Artikel XXII.

De Magter, som har undertegnet denne Generalakt, og mellem hvilke der er truffet særskilte Overenskomster til Slavehandelens Undertrykkelse[1]), er kommet overens om at indskrænke Bestemmelserne i disse Konventioner om gjensidig Visitationsret, Undersøgelse og Opbringelse af Skibe paa Havet til ovennævnte Omraade.

Article XXIII.

Les mêmes Puissances sont également d'accord pour limi-

Artikel XXIII.

De samme Magter er ligeledes enige om at begrændse ovennævnte

[1]) Se Trakt. med England 6 Novbr. 1824, med Frankrige 21 Mai 1836.

30 Marts. ter le droit susmentionné aux navires d'un tonnage inférieur à 500 tonneaux.

Cette stipulation sera revisée dès que l'expérience en aura démontré la nécessité.

Ret til Skibe under 500 Tons Drægtighed.

Denne Bestemmelse bliver dog Gjenstand for Revision, forsaavidt Erfaring maatte godtgjøre Nødvendigheden deraf.

Article XXIV.

Toutes les autres dispositions des conventions conclues entre lesdites Puissances pour la suppression de la traite, restent en vigueur pour autant qu'elles ne sont pas modifiées par le présent Acte général.

Artikel XXIV.

Alle andre Bestemmelser i de Overenskomster, der er sluttet mellem de nævnte Magter til Undertrykkelse af Slavehandelen, skal forblive i Kraft, forsaavidt de ikke forandres ved nærværende Generalakt.

Article XXV.

Les Puissances signataires s'engagent à prendre des mesures efficaces pour prévenir l'usurpation de leur pavillon et pour empêcher le transport des esclaves sur les bâtiments autorisés à arborer leurs couleurs.

Artikel XXV.

De undertegnende Magter forpligter sig til at tage virksomme Forholdsregler for at hindre Misbrug af deres Flag og Transport af Slaver paa Skibe, der er berettiget til at benytte deres Flag.

Article XXVI.

Les Puissances signataires s'engagent à prendre toutes les mesures nécessaires pour faciliter le prompt échange des renseignements propres à amener la découverte des personnes qui se livrent aux opérations de la traite.

Artikel XXVI.

De undertegnende Magter forpligter sig til at tage alle de Forholdsregler, der udkræves for at lette hurtig Udveksling af Oplysninger, der kan tjene til at opdage Personer, som befatter sig med Slavehandel.

Article XXVII.

Un bureau international au moins sera créé; il sera établi à Zanzibar. Les Hautes Parties contractantes s'engagent à lui faire parvenir tous les documents spécifiés à l'article

Artikel XXVII.

Der skal oprettes mindst ét internationalt Bureau, der skal have sit Sæde i Zanzibar. De høie kontraherende Parter forpligter sig til at tilstille Bureauet alle de i Artikel 41 opregnede

XLI, ainsi que les renseignements de toute nature susceptibles d'aider à la répression de la traite.

Article XXVIII.

Tout esclave qui se sera réfugié à bord d'un navire de guerre sous pavillon d'une des Puissances signataires sera immédiatement et définitivement affranchi, sans que cet affranchissement puisse le soustraire à la juridiction compétente, s'il a commis un crime ou délit de droit commun.

Article XXIX.

Tout esclave retenu contre son gré à bord d'un bâtiment indigène aura le droit de réclamer sa liberté.

Son affranchissement pourra être prononcé par tout agent d'une des Puissances signataires, à qui le présent Acte général confère le droit de contrôler l'état des personnes à bord desdits bâtiments, sans que cet affranchissement puisse le soustraire à la juridiction compétente, si un crime ou délit de droit commun a été commis par lui.

§ II. Règlement concernant l'usage du pavillon et la surveillance des croiseurs.

1. — *Règles pour la concession du pavillon aux bâtiments indigènes, le rôle d'équipage et le manifeste des passagers noirs.*

Dokumenter samt alle Oplysninger, der egner sig til at bidrage til Slavehandelens Undertrykkelse. 30 Marts.

Artikel XXVIII.

Enhver Slave, der tager sin Tilflugt ombord i et Krigsskib under en af de undertegnende Magters Flag, skal strax og definitivt frigives, uden at han ved saadan Frigivelse kan unddrage sig fra den kompetente Domstol, hvis han maatte have begaaet en almindelig Forbrydelse eller Forseelse.

Artikel XXIX.

Enhver Slave, der mod sin Villie holdes tilbage ombord i et Fartøi tilhørende de Indfødte, har Ret til at kræve sin Frihed.

Hans Frigivelse kan dekreteres af enhver Funktionær for en af de undertegnende Magter, som ved denne Generalakt har faaet Ret til at kontrollere de ombord i de nævnte Skibe værende Personers Forhold, uden at han ved saadan Frigivelse kan unddrage sig fra den kompetente Domstol, hvis han maatte have begaaet en almindelig Forbrydelse eller Forseelse.

§ II. Reglement angaaende Adgangen til at føre Flag og den Opsigt, Krydserne have at udøve.

1. Regler om Adgangen for de Indfødtes (indenlandske) Fartøier til at føre Flag, om Folkelisten og Fortegnelsen over de sorte Passagerer.

30 Marts.

Article XXX.

Les Puissances signataires s'engagent à exercer une surveillance rigoureuse sur les bâtiments indigènes autorisés à porter leur pavillon dans la zone indiquée à l'article XXI, et sur les opérations commerciales effectuées par ces bâtiments.

Article XXXI.

La qualification de bâtiment indigène s'applique aux navires qui remplissent une des deux conditions suivantes:

1°. Présenter les signes extérieurs d'une construction ou d'un gréement indigène;

2°. Être monté par un équipage dont le capitaine et la majorité des matelots soient originaires d'un des pays baignés par les eaux de l'océan Indien, de la mer Rouge ou du golfe Persique.

Article XXXII.

L'autorisation d'arborer le pavillon d'une des dites Puissances ne sera accordée à l'avenir qu'aux bâtiments indigènes qui satisferont à la fois aux trois conditions suivantes:

1°. Les armateurs ou propriétaires devront être sujets ou protégés de la Puissance dont ils demandent à porter les couleurs;

2°. Ils sont tenus d'établir qu'ils possèdent des biens-fonds dans la circonscription de l'autorité à qui est adressée leur demande, ou de fournir une caution solvable pour la

Artikel XXX.

De undertegnende Magter forpligter sig til at udøve et strengt Opsyn over de Indfødtes (indenlandske) Skibe, der er bemyndiget til at føre deres Flag inden det i Artikel 21 omhandlede Omraade, og over de af saadanne Skibe foretagne Handelsoperationer.

Artikel XXXI.

Som Indfødtes (indenlandske) Skibe ansees Fartøier, der opfylde en af følgende Betingelser:

1. At have ydre Kjendetegn paa indenlandsk Bygning eller Takling.

2. At have en Besætning, hvoraf Føreren og Flerheden af Mandskabet tilhører et Land liggende ved det indiske Hav, det røde Hav eller den persiske Bugt.

Artikel XXXII.

Retten til at føre en af de nævnte Magters Flag skal for Fremtiden kun tilstaaes de indenlandske Skibe, der samtidigt fyldestgjør følgende tre Betingelser:

1. Rederne eller Eierne skal være Undersaatter eller staa under Beskyttelse af den Magt, hvis Flag de ønsker at føre;

2. De skal være forpligtede til at godtgjøre, at de besidder fast Eiendom inden den Myndigheds Omraade, til hvilken deres Andragende rettes, eller at stille en sikker Kaution for de Bøder,

garantie des amendes qui pourraient être éventuellement encourues;

3°. Lesdits armateurs ou propriétaires, ainsi que le capitaine du bâtiment, devront fournir la preuve qu'ils jouissent d'une bonne réputation et notamment n'avoir jamais été l'objet d'une condamnation pour faits de traite.

som de maatte kunne paadrage sig; 30 Marts.

3. De nævnte Redere eller Eiere, saavelsom Skibets Fører, skal skaffe Bevis for, at de nyder et godt Rygte, og navnlig, at de aldrig er bleven dømt for Slavehandel.

Article XXXIII.

L'autorisation accordée devra être renouvelée chaque année. Elle pourra toujours être suspendue ou retirée par les autorités de la Puissance dont le bâtiment porte les couleurs.

Artikel XXXIII.

Den givne Bemyndigelse skal aarlig fornyes. Den skal altid kunne suspenderes eller tilbagekaldes af den Magts Autoriteter, hvis Flag Fartøiet fører.

Article XXXIV.

L'acte d'autorisation portera les indications nécessaires pour établir l'identité du navire. Le capitaine en sera détenteur. Le nom du bâtiment indigène et l'indication de son tonnage devront être incrustés et peints en caractères latins à la poupe, et la ou les lettres initiales de son port d'attache, ainsi que le numéro d'enregistrement dans la série des numéros de ce port, seront imprimés en noir sur les voiles.

Artikel XXXIV.

Tilladelsesbeviset skal indeholde de Opgaver, der udkræves for at godtgjøre Skibets Identitet. Det skal bero hos Føreren. Det indfødte Skibs Navn og Drægtighed skal indhugges og males med latinske Bogstaver paa Bagstavnen, og Hjemstedets Begyndelsesbogstav eller Bogstaver og Registernumeret i Numerrækken for samme skal paatrykkes Seilene med sort Farve.

Article XXXV.

Un rôle d'équipage sera délivré au capitaine du bâtiment au port de départ par l'autorité de la Puissance dont il porte le pavillon. Il sera renouvelé à chaque armement du bâtiment ou, au plus tard, au bout d'une année, et con-

Artikel XXXV.

Vedkommende Embedsmyndighed for den Magt, hvis Flag Skibet fører, skal i Afgangshavnen udfærdige for Skibets Fører en Folkeliste. Denne skal fornyes ved hver ny Udrustning af Fartøiet eller seneste efter et Aars Forløb og i Henhold til følgende

30 Marts. formément aux dispositions suivantes:

1°. Le rôle sera, au moment du départ, visé par l'autorité qui l'a délivré;

2°. Aucun noir ne pourra être engagé comme matelot sur un bâtiment sans qu'il ait été préalablement interrogé par l'autorité de la Puissance dont ce bâtiment porte le pavillon ou, à défaut de celle-ci, par l'autorité territoriale, à l'effet d'établir qu'il contracte un engagement libre;

3°. Cette autorité tiendra la main à ce que la proportion des matelots ou mousses ne soit pas anormale par rapport au tonnage ou au gréement des bâtiments;

4°. L'autorité qui aura interrogé les hommes préalablement à leur départ les inscrira sur le rôle d'équipage, où ils figureront avec le signalement sommaire de chacun d'eux en regard de son nom;

5°. Afin d'empêcher plus sûrement les substitutions, les matelots pourront, en outre, être pourvus d'une marque distinctive.

Article XXXVI.

Lorsque le capitaine d'un bâtiment désirera embarquer des passagers noirs, il devra en faire la déclaration à l'autorité de la Puissance dont il porte le pavillon ou, à défaut de celle-ci, à l'autorité territoriale. Les passagers seront interrogés, et quand il aura été constaté qu'ils s'embarquent librement, ils seront in-

Regler:

1. Folkelisten skal ved Afgangen viseres af den Myndighed, som har udfærdiget den.

2. Ingen Neger kan paamønstres et Fartøi som Matros uden i Forveien at være afhørt af den Magts Embedsmyndighed, hvis Flag Fartøiet fører, eller i Mangel heraf af den lokale Myndighed, i Hensigt at faa konstateret, at han har sluttet en fri Overenskomst.

3. Den nævnte Myndighed skal tilse, at Antallet af Matroser og Skibsdrenge ikke bliver uforholdsmæssigt i Forhold til Fartøiernes Drægtighed eller Takling.

4. Den Myndighed, som har afhørt Sofolkene for Afreisen, skal opføre dem paa Folkelisten, paa hvilken der ved deres Navne indføres et kort Signalement.

5. For bedre at forebygge, at Andre indsættes i Stedet, skal derhos Sofolkene kunne forsynes med et Kjendemærke.

Artikel XXXVI.

Naar Føreren af et Skib vil tage ombord Negerpassagerer, skal han melde dette til Embedsmyndigheden for den Magt, hvis Flag det fører, eller i Mangel heraf for den lokale Myndighed. Passagererne bliver at afhøre, og naar det er godtgjort, at de gaar frivilligt ombord, skal de opføres paa en særskilt Liste, indeholdende for Enhver Navn med vedføiet

scrits sur un manifeste spécial donnant le signalement de chacun d'eux en regard de son nom, et indiquant notamment le sexe et la taille. Les enfants noirs ne pourront être admis comme passagers qu'autant qu'ils seront accompagnés de leurs parents ou de personnes dont l'honorabilité serait notoire. Au départ le manifeste des passagers sera visé par l'autorité indiquée ci-dessus, après qu'il aura été procédé à un appel. S'il n'y a pas de passagers à bord, mention expresse en sera faite sur le rôle d'équipage.

Article XXXVII.

A l'arrivée dans tout port de relâche ou de destination, le capitaine du bâtiment produira devant l'autorité de la Puissance dont il porte le pavillon ou, à défaut de celle-ci, devant l'autorité territoriale, le rôle d'équipage et, s'il y a lieu, les manifestes de passagers antérieurement délivrés. L'autorité contrôlera les passagers arrivés à destination ou s'arrêtant dans un port de relâche, et fera mention de leur débarquement sur le manifeste. Au départ, la même autorité apposera de nouveau son visa au rôle et au manifeste, et fera l'appel des passagers.

Article XXXVIII.

Sur le littoral africain et dans les îles adjacentes, aucun passager noir ne sera embarqué à bord d'un bâtiment indigène en dehors des localités

Signalement og særskilt Opgave over Kjøn og Høide. Negerbørn skal ikke kunne medtages som Passagerer, medmindre de ledsages af sine Forældre eller Personer af bekjendt Hæderlighed. Ved Afreisen skal Passagerlisten viseres af den ovennævnte Myndighed efter forudgaaende Mønstring. Hvis der ikke er Passagerer ombord, skal dette udtrykkelig bemærkes paa Folkelisten. 30 Marts.

Artikel XXXVII.

Ved Ankomst til Anløbs- eller Bestemmelseshavn skal Skibets Fører forevise for den Magts Myndighed, hvis Flag det fører, eller i Mangel deraf for den lokale Myndighed, Folkelisten og, i Tilfælde, de for udfærdigede Passagerlister. Den nævnte Myndighed skal føre Kontrol med, hvilke Passagerer der er ankommet til Bestemmelsesstedet eller standset i en Anløbshavn, og gjøre Anteguelse paa Listen om deres Afgang. Ved Afreisen skal samme Myndighed paany forsyne Folkelisten og Passagerlisten med Forevisningspaategning og mønstre Passagererne.

Artikel XXXVIII.

Paa den afrikanske Kyst og tilliggende Øer maa ingen Neger tages ombord som Passager paa et indenlandsk Skib paa andre Steder end, hvor der er nogen

30 Marts. où réside une autorité relevant d'une des Puissances signataires.

Dans toute l'étendue de la zone prévue à l'article XXI, aucun passager noir ne pourra être débarqué d'un bâtiment indigène hors d'une localité où reside une autorité relevant d'une des Hautes Parties contractantes et sans que cette autorité assiste au débarquement.

Les cas de force majeure qui auraient déterminé l'infraction à ces dispositions devront être examinés par l'autorité de la Puissance dont le bâtiment porte les couleurs, ou, à défaut de celle-ci, par l'autorité territoriale du port dans lequel le bâtiment inculpé fait relâche.

Article XXXIX.

Les prescriptions des articles XXXV, XXXVI, XXXVII et XXXVIII ne sont pas applicables aux bateaux non pontés entiérement, ayant un maximum de dix hommes d'équipage et qui satisferont à l'une des deux conditions suivantes:

1°. S'adonner exclusivement à la pêche dans les eaux territoriales;

2°. Se livrer au petit cabotage entre les différents ports de la même Puissance territoriale, sans s'éloigner de la côte à plus de 5 milles.

Ces différents bateaux recevront, suivant les cas, de l'autorité territoriale ou de l'autorité consulaire, une li-

Embedsmyndighed for nogen af de undertegnende Magter.

Paa hele det i Artikel 21 omhandlede Omraade maa Negerpassager kun sættes iland fra et indenlandsk Fartøi paa Sted, hvor der er en Embedsautoritet for nogen af de høie kontraherende Parter, samt paa Betingelse af, at denne Myndighed er tilstede ved Landsætningen.

Saafremt Overtrædelse af denne Bestemmelse angives at være begrundet i „vis major", skal Tilfældet undersøges af den Magts Myndighed, hvis Flag Fartøiet fører, eller i Mangel deraf af Territorialmyndighederne i den Havn, som det anklagede Fartøi anløber.

Artikel XXXIX.

Bestemmelserne i Artikel 35, 36, 37 og 38 kommer ikke til Anvendelse paa Baade uden helt Dæk, med i det Høieste 10 Mands Besætning, og som fyldestgjør en af følgende to Betingelser:

1. enten at være udelukkende beskjæftiget med Fiskeri i de territoriale Farvand, eller

2. at drive Kystfart mellem samme Territorialmagts Havne, uden at fjerne sig over 5 Sømil fra Kysten.

Disse Baade skal, efter Tilfældets Beskaffenhed, erholde udfærdiget af den territoriale Myndighed eller vedkommende Konsul

cence spéciale renouvelable chaque année et révocable dans les conditions prévues à l'article XL, et dont le modèle uniforme, annexé au présent Acte général, sera communiqué au Bureau international de renseignements.

Article XL.

Tout acte ou tentative de traite, légalement constaté à la charge du capitaine, armateur ou propriétaire d'un bâtiment autorisé à porter le pavillon d'une des Puissances signataires, ou ayant obtenu la licence prévue à l'article XXXIX, entraînera le retrait immédiat de cette autorisation ou de cette licence. Toutes les infractions aux prescriptions du paragraphe 2 du chapitre III seront punies, en outre, des pénalités édictées par les lois et ordonnances spéciales à chacune des Puissances contractantes.

Article XLI.

Les Puissances signataires s'engagent à déposer au Bureau international de renseignements les modèles types des documents ci-après:

1°. Titre autorisant le port du pavillon;

2°. Rôle d'équipage;

3°. Manifeste des passagers noirs.

Ces documents, dont la teneur peut varier suivant les règlements propres à chaque pays, devront renfermer obligatoirement les renseignements

en særskilt Tilladelse, der aarlig 30 Marts. fornyes, og som kan tilbagekaldes under de i Artikel 40 omhandlede Betingelser; den fælles Formular for denne Tilladelse, der er vedføiet denne Generalakt, skal meddeles det internationale Oplysningsbureau.

Artikel XL.

Enhver Handling, der omfatter Slavehandel eller Forsøg derpaa, og hvori Fører, Reder eller Eier af et Skib, der har Tilladelse til at bære en af de undertegnende Magters Flag, eller har erholdt den i Artikel 39 omhandlede Tilladelse, overbevises om at have gjort sig skyldig, skal straks bevirke Tilbagekaldelse af denne Bemyndigelse eller Tilladelse. Enhver Overtrædelse af Bestemmelserne i Kapitel 3, Afdeling II bliver derhos at straffe med de Straffe, som foreskrives i enhver af de kontraherende Magters særskilte Love og Forordninger.

Artikel XLI.

De undertegnende Magter forpligter sig til at tilstille det internationale Oplysningsbureau Formularer for følgende Dokumenter:

1. Bemyndigelse til at føre Flaget;
2. Folkeliste;
3. Liste over Negerpassagerer.

Disse Dokumenter, hvis Indhold kan variere efter hvert enkelt Lands særegne Bestemmelser, skal nødvendigvis indeholde følgende Opgaver affattet paa et europæisk

30 Marts. suivants, libellés dans une langue européenne:

I. *En ce qui concerne l'autorisation de porter le pavillon:*

a) Le nom, le tonnage, le gréement et les dimensions principales du bâtiment;

b) Le numéro d'inscription et la lettre signalétique du port d'attache;

c) La date de l'obtention du permis et la qualité du fonctionnaire qui l'a délivré.

II. *En ce qui concerne le rôle d'équipage:*

a) Le nom du bâtiment, du capitaine et de l'armateur ou des propriétaires;

b) Le tonnage du bâtiment;

c) Le numéro d'inscription et le port d'attache du navire, sa destination, ainsi que les renseignements spécifiés à l'article XXV.

III. *En ce qui concerne le manifeste des passagers noirs:*

Le nom du bâtiment qui les transporte et les renseignements indiqués à l'article XXXVI, et destinés à bien identifier les passagers.

Les Puissances signataires prendront les mesures nécessaires pour que les autorités territoriales ou leurs consuls envoient au même Bureau des copies certifiées de toute autorisation d'arborer leur pavillon dès qu'elle aura été accordée, ainsi que l'avis du retrait dont ces autorisations auraient été l'objet.

Les dispositions du présent article ne concernent que les

Sprog:

I. Angaaende Bemyndigelsen til at føre Flaget:

a. Skibets Navn, Drægtighed, Takling og væsentligste Dimensioner;

b. Registernumer og Signalbogstaver i den Havn, hvor Skibet hører hjemme;

c. Tiden for Bemyndigelsens Udfærdigelse og den Embedsmands Stilling, som har udfærdiget samme.

II. Angaaende Folkelisten:

a. Skibets, Førerens og Rederens eller Eiernes Navne;

b. Skibets Drægtighed;

c. Skibets Registernumer og den Havn, hvor det hører hjemme, dets Destination, samt de i Artikel 25 omhandlede Oplysninger.

III. Angaaende Listen over Negerpassagerer:

Navnet paa det Fartøi, som fører disse, og de i Artikel 36 nævnte Oplysninger, der tilsigte at kunne fuldstændig godtgjøre Passagerernes Identitet.

De undertegnende Magter skal tage de Forholdsregler, der udkræves, for at de territoriale Myndigheder eller deres Konsuler skal iagttage at tilstille Bureauet bekræftede Gjenparter af enhver Bemyndigelse til at føre deres Flag, saasnart saadan gives, og Underretning om Tilbagekaldelse af saadanne Bemyndigelser.

Bestemmelserne i denne Artikel angaar kun Dokumenter, bestemt

papiers destinés aux bâtiments indigènes.

2. — *De l'arrêt des bâtiments suspects.*

Article XLII.

Lorsque les officiers commandant les bâtiments de guerre de l'une des Puissances signataires auront lieu de croire qu'un bâtiment d'un tonnage inférieur à 500 tonneaux et rencontré dans la zone ci-dessus indiquée, se livre à la traite ou est coupable d'une usurpation de pavillon, ils pourront recourir à la vérification des papiers de bord.

Le présent article n'implique aucun changement à l'état de choses actuel en ce qui concerne la juridiction dans les eaux territoriales.

Article XLIII.

Dans ce but, un canot, commandé par un officer de vaisseau en uniforme, pourra être envoyé à bord du navire suspect, après qu'on l'aura hélé pour lui donner avis de cette intention.

L'officier envoyé à bord du navire arrêté devra procéder avec tous les égards et tous les ménagements possibles.

Article XLIV.

La vérification des papiers de bord consistera dans l'examen des pièces suivantes:

1°. En ce qui concerne les bâtiments indigénes, les papiers mentionnés à l'article XLI;

2°. En ce qui concerne les

for indenlandske Fartøier. 30 Marts.

2. Om Anholdelse af mistænkte Fartøier.

Artikel XLII

Naar de Officerer, der fører nogen af de undertegnende Magters Krigsskibe, finder Grund til at antage, at et Fartøi af en mindre Drægtighed end 500 Tons, der antræffes paa det ovenfor angivne Omraade, befatter sig med Slavehandel eller er skyldig i ulovlig Brug af Flag, skal de kunne foretage Undersøgelse af Fartøiets Papirer.

Denne Artikel medfører ingen Forandring i den bestaaende Tingenes Orden, forsaavidt angaar Jurisdiktionen i de territoriale Farvand.

Artikel XLIII.

I saadant Øiemed kan der sendes en af en Søofficer i Uniform kommanderet Baad hen til det mistænkte Skib, efterat dette er bleven praiet for at meddele det saadan Hensigt.

Den ombord i det anholdte Skib afsendte Officer skal gaa tilværks under Jagttagelse af ethvert Hensyn og med al mulig Skaansomhed.

Artikel XLIV.

Undersøgelsen af Skibspapirerne skal bestaa i Eftersyn af følgende Dokumenter:

1. For de indenlandske Fartøiers Vedkommende, de i Artikel 41 omhandlede Papirer;

2. For andre Fartøier, de

30 Marts. autres bâtiments, les pièces stipulées dans les différents traités ou conventions maintenus en vigueur.

La vérification des papiers de bord n'autorise l'appel de l'équipage et des passagers que dans les cas et suivant les conditions prévus à l'article suivant.

Article XLV.

L'enquête sur le chargement du bâtiment ou la visite ne peut avoir lieu qu'à l'égard des bâtiments naviguant sous le pavillon d'une des Puissances qui ont conclu ou viendraient à conclure les conventions particulières visées à l'article XXII, et conformément aux prescriptions de ces conventions.

Article XLVI.

Avant de quitter le bâtiment arrêté, l'officier dressera un procès-verbal suivant les formes et dans la langue en usage dans le pays auquel il appartient.

Ce procès-verbal doit être daté et signé par l'officier, et constater les faits.

Le capitaine du navire arrêté, ainsi que les témoins, auront le droit de faire ajouter au procès-verbal toutes explications qu'ils croiront utiles.

Article XLVII.

Le commandant d'un bâtiment de guerre qui aurait arrêté un navire sous pavillon étranger doit, dans tous les cas, faire un rapport à son

Dokumenter, der omhandles i de forskjellige i Kraft værende Traktater eller Konventioner.

Undersøgelsen af Skibspapirerne berettiger ikke til Monstring af Mandskab og Passagerer undtagen i de Tilfælde og under de Betingelser, der omhandles i den paafølgende Artikel.

Artikel XLV.

Undersøgelse af Fartøiets Ladning eller Visitation kan kun finde Sted paa Skibe, der fare under en af de Magters Flag, der har afsluttet eller maatte afslutte saadanne særskilte Overenskomster, som omhandles i Artikel 22, samt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i disse Overenskomster.

Artikel XLVI.

Officeren skal, før han forlader det anholdte Skib, optage en Protokol i de Former og i det Sprog, der benyttes i det Land, hvortil han hører.

Denne Protokol skal dateres og undertegnes af Officeren, samt indeholde Forklaring om de stedfindende faktiske Forhold.

Føreren af det anholdte Skib saavelsom Vidnerne skal have Ret til at tilføie Protokollen enhver Oplysning, som de maatte anse for at være af Nytte.

Artikel XLVII.

Føreren af Krigsskib, der maatte have anholdt noget Skib under fremmed Flag, skal under enhver Omstændighed underrette sin Regjering derom med Angivelse af

Gouvernement en indiquant les motifs qui l'ont fait agir.

Article XLVIII.

Un résumé de ce rapport ainsi qu'une copie du procès-verbal dressé par l'officier envoyé à bord du navire arrêté seront, le plus tôt possible, expédiés au Bureau international de renseignements, qui en donnera communication à l'autorité consulaire ou territoriale la plus proche de la Puissance dont le navire arrêté en route a arboré le pavillon. Des doubles de ces documents seront conservés aux archives du Bureau.

Article XLIX.

Si, par suite de l'accomplissement des actes de contrôle mentionnés dans les articles précédents, le croiseur est convaincu qu'un fait de traite a été commis à bord durant la traversée ou qu'il existe des preuves irrécusables contre le capitaine ou l'armateur pour l'accuser d'usurpation de pavillon, de fraude ou de participation à la traite, il conduira le bâtiment arrêté dans le port de la zone le plus rapproché, où se trouve une autorité compétente de la Puissance dont le pavillon a été arboré.

Chaque Puissance signataire s'engage à désigner dans la zone et à faire connaître au Bureau international de renseignements les autorités territoriales ou consulaires, ou les délégués spéciaux qui seraient

Grundene for sin Handlemaade. 30 Marts.

Artikel XLVIII.

Uddrag af den saaledes afgivne Rapport samt Afskrift af den Protokol, der er optaget af den ombord i det anholdte Skib afsendte Officer, skal snarest muligt tilstilles det internationale Oplysningsbureau, som derom skal underrette nærmeste Konsulat eller Embedsmyndighed for den Magt, hvis Flag det paa Veien anholdte Skib førte. Gjenparter af disse Dokumenter bliver at opbevare i Bureauets Arkiver.

Artikel XLIX.

Saafremt Krydseren, efterat de i de foregaaende Artikler omhandlede Undersøgelser er tilendebragte, har bragt paa det Rene, at der under Reisen ombord i Skibet er foretaget Handlinger, hvorved Slavehandel er bleven forøvet, eller hvis der foreligger uimodsigelige Beviser til Begrundelse af en Anklage mod Skibets Fører eller Reder for uberettiget Brug af Flag, Bedrageri eller Delagtighed i Slavehandel, skal han føre det anholdte Skib til nærmeste Havn inden Omraadet, hvor der er en kompetent Autoritet for den Magt, hvis Flag er bleven benyttet.

Enhver af de undertegnende Magter forpligter sig til inden Omraadet at udnævne Lokal- eller Konsulærmyndigheder eller særskilte Delegerede med Myndighed i de ovennævnte Tilfælde, og herom at underrette det interna-

30 Marts. compétents dans les cas visés ci-dessus.

Le bâtiment soupçonné peut également être remis à un croiseur de sa nation, si ce dernier consent à en prendre charge.

3. — *De l'enquête et du jugement des bâtiments saisis.*

Article L.

L'autorité visée à l'article précédent, à laquelle le navire arrêté a été remis, procédera à une enquête complète, selon les lois et règlements de sa nation, en présence d'un officier du croiseur étranger.

Article LI.

S'il résulte de cette enquête qu'il y a eu usurpation de pavillon, le navire arrêté restera à la disposition du capteur.

Article LII.

Si l'enquête établit un fait de traite défini par la présence à bord d'esclaves destinés à être vendus ou d'autres faits de traite prévus par les conventions particulières, le navire et sa cargaison demeurent sous séquestre, à la garde de l'autorité qui a dirigé l'enquête.

Le capitaine et l'équipage seront déférés aux tribunaux désignés aux articles LIV et LVI. Les esclaves seront mis

tionale Oplysningsbureau.

Det mistænkte Skib kan ogsaa overleveres til en Krydser af dets egen Nation, hvis denne er villig til at tage det under Bevogtning.

3. Om Undersøgelse og Dom over opbragte Skibe.

Artikel L.

Den i foregaaende Artikel nævnte Myndighed, til hvem det anholdte Skib er bleven overleveret, skal foranstalte en fuldstændig Undersøgelse efter de for vedkommende Nation gjældende Love og Bestemmelser, i Nærværelse af en af den fremmede Krydsers Officerer.

Artikel LI.

Hvis det fremgaar af denne Undersøgelse, at uberettiget Brug af Flaget har fundet Sted, skal det opbragte Skib staa til Opbringerens Disposition.

Artikel LII.

Hvis der ved Undersøgelsen godtgjøres, at der har fundet Sted en Handling, der indbefatter Slavehandel og aabenbarer sig ved, at der findes ombord Slaver, bestemt til Salg, eller ved andre Handlinger, der indbefatter Slavehandel og omhandles i de særskilte Konventioner, skal Skibet og sammes Ladning beslaglægges under Bevogtning af den Myndighed, der har foretaget Undersøgelsen.

Føreren og Besætningen skal stilles for de i Artiklerne 54 og 56 omhandlede Retter. Slaverne skal frigives, efterat Dom er falden[1]).

[1]) Jfr. L. 24 Juli 1827 § 9.

en liberté après qu'un jugement aura été rendu.

Dans les cas prévus par cet article, il sera disposé des esclaves libérés conformément aux conventions particulières conclues ou à conclure entre les Puissances signataires. A défaut de ces conventions, les dits esclaves pourront être remis à l'autorité locale, pour être renvoyés, si c'est possible, dans leur pays d'origine; sinon cette autorité leur facilitera, autant qu'il dépendra d'elle, les moyens de vivre, et, s'ils le désirent, de se fixer dans la contrée.

Article LIII.

Si l'enquête prouve que le bâtiment est arrêté illégalement, il y aura lieu de plein droit à une indemnité proportionnelle au préjudice éprouvé par le bâtiment détourné de sa route.

La quotité de cette indemnité sera fixée par l'autorité qui a dirigé l'enquête.

Article LIV.

Dans le cas où l'officier du navire capteur n'accepterait pas les conclusions de l'enquête effectuée en sa présence, la cause serait, de plein droit, déférée au tribunal de la nation dont le bâtiment capturé aurait arboré les couleurs.

Il ne sera fait d'exception à cette règle que dans le cas où le différend porterait sur le chiffre de l'indemnité stipulée à l'article LIII, lequel sera fixé par voie d'arbitrage,

I de i denne Artikel omhandlede Tilfælde skal der forholdes med de frigivne Slaver overensstemmende med de særskilte Konventioner, der er truffet eller maatte blive truffet mellem de undertegnende Magter. I Mangel af saadanne Aftaler skal Slaverne kunne overleveres til Lokalmyndighederne for om muligt at tilbagesendes til sit Hjemland, men i modsat Fald skal samme Myndighed, saavidt det staar i dens Magt, lette dem Adgangen til Livsophold, og hvis de ønsker det, til Bosættelse i Landet.

Artikel LIII.

Hvis det fremgaar af Undersøgelsen, at Skibet er ulovligt anholdt, skal det have fuld Ret til en Erstatning, der staar i Forhold til den Skade, det har lidt ved at bringes ud af sin Kurs.

Erstatningens Størrelse fastsættes af den Myndighed, som har foretaget Undersøgelsen.

Artikel LIV.

Saafremt Officeren paa det opbringende Skib er misfornøiet med Udfaldet af den i hans Nærværelse foretagne Undersøgelse, skal Sagen uden videre indankes for den Nations Domstol, hvis Flag det opbragte Fartøi har ført [1]).

Fra denne Regel gjøres der alene Undtagelse i Tilfælde, hvor Tvisten dreier sig om Størrelsen af den i Artikel 53 omhandlede Erstatning, der isaafald bliver at fastsætte ved Voldgift, som om-

[1]) Jfr. L. 24 Juli 1827 § 7.

30 Marts. ainsi qu'il est spécifié à l'article suivant.

Article LV.

L'officier capteur et l'autorité qui aura dirigé l'enquête désigneront, chacun dans les quarante-huit heures, un arbitre, et les deux arbitres choisis auront eux-mêmes vingt-quatre heures pour désigner un sur-arbitre. Les arbitres devront être choisis, autant que possible, parmi les fonctionnaires diplomatiques, consulaires ou judiciaires des Puissances signataires. Les indigènes se trouvant à la solde des Gouvernements contractants sont formellement exclus. La décision est prise à la majorité des voix. Elle doit être reconnue comme définitive.

Si la juridiction arbitrale n'est pas constituée dans les délais indiqués, il sera procédé, pour l'indemnité comme pour les dommages-intérêts, conformément aux dispositions de l'article LVIII, paragraphe 2.

Article LVI.

Les causes sont déférées, dans le plus bref délai possible, au tribunal de la nation dont les prévenus ont arboré les couleurs. Cependant les consuls ou toute autre autorité de la même nation que les prévenus, spécialement commissionnés à cet effet, peuvent être autorisés par leur Gouvernement à rendre les jugements aux lieu et place des tribunaux.

handlet i næste Artikel.

Artikel LV.

Den Officer, som har foretaget Opbringelsen, og den Autoritet, der har ledet Undersøgelsen, skal inden 48 Timer hver udnævne en Voldgiftsmand. De to saaledes udnævnte Voldgiftsmænd skal, inden 48 Timer vælge en Opmand. Voldgiftsmændene skal, saavidt muligt, vælges blandt diplomatiske og konsulære Embedsmænd eller Dommere i de undertegnende Magters Tjeneste. De Indfødte, der er i de kontraherende Magters Tjeneste, skal være udelukkede fra Valg. Afgjørelsen sker ved Stemmeflerhed og skal erkjendes som endelig.

Hvis Voldgiftsretten ikke er dannet inden de fastsatte Frister, skal der gaaes frem, med Hensyn saavel til Bestemmelsen af Erstatningen som af anden Godtgjørelse, efter Reglerne i Artikel 58, 2det Stykke.

Artikel LVI.

Sagerne skal snarest muligt henvises til den Nations Domstol, hvis Flag de Sigtede har ført. Dog skal Konsulerne eller andre Autoriteter af samme Nation som de Sigtede, og specielt udseede i dette Øiemed, kunne af sin Regjering bemyndiges til at afsige Dom istedetfor Retterne.

Article LVII.

La procédure et le jugement des infractions aux dispositions du chapitre III auront toujours lieu aussi sommairement que le permettent les lois et règlements en vigueur dans les territoires soumis à l'autorité des Puissances signataires.

Artikel LVII. 30 Marts.

Procedure og Domsaffigelse vedkommende Overtrædelser af Bestemmelserne i Kapitel 3 skal altid ske saa hurtigt, som de Love og Reglementer, der gjælder i de Territorier, som er underkastet de undertegnende Magter, tillader det.

Article LVIII.

Tout jugement du Tribunal national ou des autorités visées à l'article LVI déclarant que le navire arrêté ne s'est point livré à la traite sera exécuté sur-le-champ, et pleine liberté sera rendue au navire de continuer sa route.

Dans ce cas, le capitaine ou l'armateur du navire arrêté sans motif légitime de suspicion ou ayant été soumis à des vexations, aura le droit de réclamer des dommages-intérêts dont le montant serait fixé de commun accord entre les Gouvernements directement intéressés ou par voie d'arbitrage et payé dans le délai de six mois à partir de la date du jugement qui a acquitté la prise.

Artikel LVIII.

Enhver Dom, afsagt af Landets Domstol eller de i Artikel 56 omhandlede Autoriteter, og hvorefter det anholdte Skib ikke har forøvet Slavehandel, skal straks iværksættes, og Skibet skal erholde fuld Frihed til at fortsætte Reisen.

I saadant Tilfælde skal Fører eller Reder af et Skib, der er anholdt uden rimelig Grund til Mistanke eller har været udsat for Overgreb, være berettiget til en Godtgjørelse, hvis Beløb skal fastsættes ved Overenskomst mellem de direkte interesserede Regjeringer eller ved Voldgift, og erlægges inden 6 Maaneder fra Affigelsen af den Dom, hvorved det opbragte Fartøi er bleven frifundet.

Article LIX.

En cas de condamnation, le navire séquestré sera déclaré de bonne prise au profit du capteur.

Le capitaine, l'équipage et toutes autres personnes reconnus coupables seront punis, selon la gravité des crimes ou

Artikel LIX.

I Tilfælde af fældende Dom skal det beslaglagte Skib erklæres for god Prise til Indtægt for Opbringeren [1]).

Fører, Besætning og alle andre Personer, der kjendes skyldige, skal straffes efter Størrelsen af de af dem begaaede Forbrydelser

[1]) Jfr. L. 19 Juni 1891 § 2.

30 Marts. délits commis par eux, et conformément à l'article V.

Article LX.

Les dispositions des articles L à LIX ne portent aucune atteinte ni à la compétence, ni à la procédure des tribunaux spéciaux existants ou de ceux à créer pour connaître des faits de traite.

Article LXI.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement les instructions qu'elles donneront, en exécution des dispositions du chapitre III, aux commandants de leurs bâtiments de guerre naviguant dans les mers de la zone indiquée.

Chapitre IV.

Pays de destination dont les institutions comportent l'existence d'esclavage domestique.

Article LXII.

Les Puissances contractantes dont les institutions comportent l'existence de l'esclavage domestique et dont, par suite de ce fait, les possessions situées dans ou hors l'Afrique servent, malgré la vigilance des autorités, de lieux de destination aux esclaves africains, s'engagent à en prohiber l'importation, le transit, la sortie ainsi que le commerce. La surveillance la plus active et la plus sévère possible sera organisée par elles sur tous

eller Overtrædelser og i Henhold til Artikel 5.

Artikel LX.

Bestemmelserne i Artiklerne 50—59 skal ikke medføre nogen Indskrænkning, forsaavidt angaar de existerende eller oprettende til Paadømmelse af Slavehandel bestemte Domstoles Kompetence eller Ordningen af Proceduren for samme [1]).

Artikel LXI.

De høie kontraherende Parter forpligter sig til gjensidig at meddele hverandre de Instruktioner, som de til Iværksættelse af Bestemmelserne i Kapitel 3 maatte meddele Førerne af deres Krigsskibe i Farvande inden det ovennævnte Omraade.

Kapitel IV.

Angaaende Lande, til hvilke Slaver føres, og hvis Love tilstede det private Slaveris Existents.

Artikel LXII.

De af de kontraherende Magter, hvis Love tilsteder det private Slaveri, og hvis Besiddelser i eller udenfor Afrika som Følge heraf, uagtet Myndighedernes Aarvaagenhed, tjener som Bestemmelsessteder for afrikanske Slaver, forpligter sig til at forbyde Indførsel, Transit og Udførsel af samt Handel med Slaver. De skal øve den virksomste og strengeste Opsigt, som det er muligt, paa alle Steder, hvor der foregaar Indførsel, Overførsel eller Udførsel af afrikanske Slaver.

[1]) Jfr. Trakt. 6 Novbr. 1824 Art. 4.

les points où s'opèrent l'entrée, le passage et la sortie des esclaves africains.

Article LXIII.

Les esclaves libérés en exécution de l'article précédent seront, si les circonstances le permettent, renvoyés dans leur pays d'origine. Dans tous les cas, ils recevront des lettres d'affranchissement des autorités compétentes et auront droit à leur protection et à leur assistance afin de trouver des moyens d'existence.

Article LXIV.

Tout esclave fugitif arrivant à la frontière d'une des Puissances mentionnées à l'article LXII, sera réputé libre et sera en droit de réclamer des autorités compétentes des lettres d'affranchissement.

Article LXV.

Toute vente ou transaction dont les esclaves visés aux articles LXIII et LXIV auraient été l'objet par suite de circonstances quelconques, sera considérée comme nulle et non avenue.

Article LXVI.

Les navires indigènes portant le pavillon d'un des pays mentionnés à l'article LXII, s'il existe des indices qu'ils se livrent à des opérations de traite, seront soumis par les autorités locales, dans les ports qu'ils fréquentent, à une vérification rigoureuse de leur équipage et des passagers, tant

Artikel LXIII.

De under Iværksættelsen af den foregaaende Artikel frigivne Slaver skal, hvis Omstændighederne tillader det, sendes tilbage til sit Hjemland. I ethvert Fald skal de erholde Frigivelsesattester fra vedkommende Myndigheder og være berettigede til disses Beskyttelse og Bistand til at faa Adgang til Livsophold.

Artikel LXIV.

Enhver flygtende Slave, der ankommer inden nogen af de i Artikel 62 omhandlede Magters Grændser, skal anses som fri og være berettiget til af vedkommende Myndigheder at erholde Frigivelsesattest.

Artikel LXV.

Ethvert Salg eller anden Handel, der under hvilkensomhelst Omstændighed har fundet Sted angaaende de i Artiklerne 63 og 64 omnævnte Slaver, skal anses som ugyldig og ikke stedfunden.

Artikel LXVI.

De Indfødtes (indenlandske) Skibe, der fører nogen af de i Artikel 62 omhandlede Landes Flag, skal, hvis der foreligger Grund til at antage, at de befatte sig med Slavehandel, gjennem de lokale Myndigheder i de Havne, som de anløbe, saavel ved Ankomst som Afreise undergives en streng Undersøgelse af deres Mandskab

30 Marts. à l'entrée qu'à la sortie. En cas de présence à bord d'esclaves africains, il sera procédé judiciairement contre le bâtiment et contre toutes personnes qu'il y aura lieu d'inculper. Les esclaves trouvés à bord recevront des lettres d'affranchissement par les soins des autorités qui auront opéré la saisie des navires.

Article LXVII.

Des dispositions pénales en rapport avec celles prévues par l'article V seront édictées contre les importateurs, transporteurs et marchands d'esclaves africains, contre les auteurs de mutilation d'enfants ou d'adultes mâles et ceux qui en trafiquent, ainsi que contre leurs co-auteurs et complices.

Article LXVIII.

Les Puissances signataires reconnaissent la haute valeur de la loi sur la prohibition de la traite des noirs, sanctionnée par Sa Majesté l'Empereur des Ottomans le 4/16 décembre 1889 (22 Rebi-ul-Akhir 1307), et elles sont assurées qu'une surveillance active sera organisée par les autorités ottomanes, particulièrement sur la côte occidentale de l'Arabie et sur les routes qui mettent cette côte en communication avec les autres possessions de Sa Majesté Impériale en Asie.

Article LXIX.

Sa Majesté le Shah de Perse

og Pasfagerer. Saafremt der maatte findes afrikanske Slaver ombord, skal der træffes retlige Forføininger mod Skibet og alle de Personer, som der maatte være Grund til at drage til Ansvar. For de ombord forefundne Slaver skal de Myndigheder, der har beslaglagt Fartøiet, udfærdige Frigivelsesattester.

Artikel LXVII.

Straffebestemmelser overensstemmende med de i Artikel 5 omhandlede skal fastsættes mod dem, som indfører, transporterer eller driver Handel med afrikanske Slaver, mod dem, der gjør sig skyldige i at lemlæste Børn eller Voxne af Mandkjøn, eller som driver Forretning dermed, samt mod Medskyldige og Hjælpere i saadant.

Artikel LXVIII.

De undertegnende Magter erkjende den store Betydning af den af Hs. Majestæt Ottomannernes Keiser den 4/16 December 1889 (22 Rebi-ul-Akhir 1307) sanktionerede Lov om Forbud mod Negerhandel, og de er forvisfede om, at der vil blive istandbragt et virksomt Tilsyn fra de ottomanske Autoriteters Side, specielt paa Vestkysten af Arabien og de Veie, der sætter denne Kyst i Forbindelse med andre af Hs. Majestæt Keiserens Besiddelser i Asien.

Artikel LXIX.

Hs. Majestæt Shahen af Per-

consent à organiser une surveillance active dans les eaux territoriales et sur celles des côtes du golfe Persique et du golfe d'Oman qui sont placées sous sa souveraineté, ainsi que sur les routes intérieures qui servent au transport des esclaves. Les magistrats et les autres autorités recevront à cet effet les pouvoirs nécessaires.

Article LXX.

Sa Hautesse le Sultan de Zanzibar consent à prêter son concours le plus efficace pour la répression des crimes et délits commis par les trafiquants d'esclaves africains sur terre comme sur mer. Les tribunaux institués à cette fin dans le Sultanat de Zanzibar appliqueront strictement les dispositions pénales prévues à l'article V. Afin de mieux assurer la liberté des esclaves libérés, tant en vertu des dispositions du présent Acte général que des décrets rendus en cette matière par Sa Hautesse et ses prédécesseurs, un bureau d'affranchissement sera établi à Zanzibar.

Article LXXI.

Les agents diplomatiques et consulaires, et les officiers de marine des Puissances contractantes prêteront, dans les limites des conventions existantes, aux autorités locales leur concours, afin d'aider à réprimer la traite là où elle existe encore; ils auront le droit d'assister aux procès de

sien erklærer sig villig til at 30 Marts.
istandbringe et virksomt Tilsyn paa de Territorialfarvand og de Farvand ved den persiske Bugt og Omanbugten, som ligger under hans Herredømme, samt paa de indre Veie, der tjener til Transport af Slaver. Øvrighederne og andre Myndigheder skal til dette Øiemed faa de nødvendige Instruktioner.

Artikel LXX.

Hs. Høihed Sultanen af Zanzibar erklærer sig villig til at yde sin virksomste Bistand til Undertrykkelse af de Forbrydelser og Forseelser, der begaaes af dem, som handler med afrikanske Slaver tillands og tilsøs. De i dette Øiemed i Sultanatet Zanzibar oprettede Domstole skal noie anvende de i Artikel 5 fastsatte Straffebestemmelser. For bedre at betrygge de frigjorte Slavers Frihed, saavel i Henhold til Bestemmelserne i denne Generalakt som til de herom af Hs. Høihed og hans Forgjængere givne Forordninger, skal der i Zanzibar oprettes et Frigivelsesbureau.

Artikel LXXI.

De kontraherende Magters diplomatiske og konsulære Agenter og Søofficerer skal inden Omraadet for de bestaaende Konventioner bistaa de lokale Myndigheder med sin Hjælp til Undertrykkelse af Slavehandel, hvor saadan endnu existerer. De skal være berettigede til at være tilstede ved de Retssager vedkommende Sla-

30 Marts. traite qu'ils auront provoqués, sans pouvoir prendre part à la délibération.

Article LXXII.

Des bureaux d'affranchissement ou des institutions qui en tiennent lieu seront organisés par les administrations des pays de destination des esclaves africains, aux fins déterminées à l'article XVIII.

Article LXXIII.

Les Puissances signataires s'étant engagées à se communiquer tous les renseignements utiles pour combattre la traite, les Gouvernements que concernent les dispositions du présent chapitre échangeront périodiquement avec les autres Gouvernements les données statistiques relatives aux esclaves arrêtés et libérés, ainsi que les mesures législatives ou administratives prises afin de réprimer la traite.

Chapitre V.

Institutions destinées à assurer l'exécution de l'Acte général.

§ I. Du bureau international maritime.

Article LXXIV.

Conformément aux dispositions de l'article XXVII, il est institué à Zanzibar un bureau international où chacune des Puissances signataires pourra se faire représenter par un délégué.

vehandel, hvortil de har givet Anledning, uden dog at kunne deltage i Forhandlingerne.

Artikel LXXII.

Frigivelsesbureaurer eller dertil svarende Institutioner skal oprettes af Styrelserne i de Lande, hvortil afrikanske Slaver udføres, til Opnaaelse af de i Artikel 18 omhandlede Øiemed.

Artikel LXXIII.

Da de undertegnende Magter har forpligtet sig til at meddele hverandre alle Oplysninger, der kan være til Nytte for Bekjæmpelse af Slavehandelen, skal de Regjeringer, hvem Bestemmelserne i dette Kapitel vedkommer, fra Tid til anden udveksle statistiske Oplysninger med de andre Regjeringer angaaende heftede og befriede Slaver, samt om de Lovgivnings- eller administrative Forskrifter, der er givet til Undertrykkelse af Slavehandelen.

Kapitel V.

Institutioner oprettede i Henseende at sikre Generalaktens Iværksættelse.

§ I. Om det internationale maritime Bureau.

Artikel LXXIV.

Overensstemmende med Bestemmelserne i Artikel 27 oprettes i Zanzibar et internationalt Bureau, hvor enhver af de undertegnende Magter skal kunne lade sig repræsentere ved en Befuldmægtiget.

Article LXXV.

Le Bureau sera constitué dès que trois Puissances auront désigné leur représentant.

Il élaborera un règlement fixant le mode d'exercice de ses attributions. Ce règlement sera immédiatement soumis à la sanction des Puissances signataires qui auront notifié leur intention de s'y faire représenter et qui statueront à cet égard dans le plus bref délai possible.

Article LXXVI.

Les frais de cette institution seront répartis, à parts égales, entre les Puissances signataires mentionnées à l'article précédent.

Article LXXVII.

Le Bureau de Zanzibar aura pour mission de centraliser tous les documents et renseignements qui seraient de nature à faciliter la répression de la traite dans la zone maritime.

A cet effet, les Puissances signataires s'engagent à lui faire parvenir, dans le plus bref délai possible:

1°. Les documents spécifiés à l'article XLI;

2°. Le résumé des rapports et la copie des procès-verbaux visés à l'article XLVIII;

3°. La liste des autorités territoriales ou consulaires et des délégués spéciaux compétents pour procéder à l'égard

Artikel LXXV. 30 Marts.

Bureauet skal træde i Virksomhed, saasnart 3 Magter har udvalgt sine Repræsentanter.

Det har at udarbeide et Reglement, fastsættende den Maade, hvorpaa dets Funktioner skal udøves. Dette Reglement skal ufortøvet undergives Godkjendelse af de undertegnende Magter, der maatte have meddelt sin Hensigt at lade sig repræsentere i Bureauet, og disse Magter skal snarest muligt træffe Bestemmelse i Sagen.

Artikel LXXVI.

Udgifterne ved denne Institution skal ligelig fordeles mellem de undertegnende Magter, der omhandles i foregaaende Artikel.

Artikel LXXVII.

Bureauet i Zanzibar skal have til Opgave at samle alle de Dokumenter og Oplysninger, der er skikkede til at lette Undertrykkelsen af Slavehandelen paa Søterritoriet.

I dette Øiemed forpligter de undertegnende Magter sig til snarest muligt at tilstille Bureauet:

1. De i Artikel 41 nævnte Dokumenter.

2. Sammendrag af de Rapporter og Afskrifter af de Protokoller, som omhandles i Artikel 48;

3. Fortegnelse over de lokale eller konsulære Myndigheder og de specielle Delegerede, der i Henhold til Artikel 49 er bemyndigede

30 Marts. des bâtiments arrêtés, aux termes de l'article XLIX;

4°. La copie des jugements et arrêts de condamnation rendus conformément à l'article LVIII;

5°. Tous les renseignements propres à amener la découverte des personnes qui se livrent aux opérations de la traite dans la zone susdite.

Article LXXVIII.

Les archives du Bureau seront toujours ouvertes aux officiers de la marine des Puissances signataires autorisés à agir dans les limites de la zone définie à l'article XXI, de même qu'aux autorités territoriales ou judiciaires et aux consuls spécialement désignés par leurs Gouvernements.

Le Bureau devra fournir aux officiers et agents étrangers autorisés à consulter ses archives, les traductions en une langue européenne des documents qui seraient rédigés dans une langue orientale.

Il fera les communications prévues à l'article XLVIII.

Article LXXIX.

Des Bureaux auxiliaires en rapport avec le Bureau de Zanzibar pourront être établis dans certaines parties de la zone, en vertu d'un accord préalable entre les Puissances intéressées.

Ils seront composés des délégués de ces Puissances et établis conformément aux articles LXXV, LXXVI et LXXVIII.

til at tage Besatning med de anholdte Skibe;

4. Afskrift af de i Henhold til Artikel 58 afsagte Domme og Kondemnationskjendelser;

5. Alle Oplysninger, der kan lede til at opdage de Personer, der inden det nævnte Omraade befatter sig med Slavehandel.

Artikel LXXVIII.

Bureauets Arkiver skal altid staa aabne for de af de undertegnende Magters Søofficerer, der er bemyndigede til at optræde inden det i Artikel 21 omhandlede Omraade, saavelsom for de lokale Myndigheder, Dommere og de af sine Regjeringer specielt opnævnte Konsuler.

Bureauet skal tilstille de fremmede Funktionærer og Agenter, der er bemyndigede til at søge Underretning i dets Arkiv, Oversættelser paa et europæisk Sprog af de Dokumenter, der maatte være opsat paa et orientalsk Sprog.

Det skal give de i Artikel 48 omhandlede Meddelelser.

Artikel LXXIX.

Underordnede Bureauer skal kunne oprettes i Forbindelse med Bureauet i Zanzibar i Dele af Omraadet efter foreløbig Overenskomst mellem de interesserede Magter.

Disse Bureauer skal bestaa af Repræsentanter fra disse Magter og oprettes i Henhold til Artiklerne 75, 76 og 78.

Les documents et renseignements spécifiés à l'article LXXVII, en tant qu'ils concernent la partie afférente de la zone, leur seront envoyés directement par les autorités territoriales et consulaires de cette région, sans préjudice de la communication au Bureau de Zanzibar prévue par le même article.

Article LXXX.

Le Bureau de Zanzibar dressera, dans les deux premiers mois de chaque année, un rapport sur ses opérations et celles des Bureaux auxiliaires pendant l'année écoulée.

§ II. — De l'échange entre les gouvernements des documents et renseignements relatifs à la traite.

Article LXXXI.

Les Puissances se communiqueront, dans la plus large mesure et le plus bref délai qu'elles jugeront possibles:

1°. Le texte des lois et règlements d'administration existants ou édictés par application des clauses du présent Acte général;

2°. Les renseignements statistiques concernant la traite, les esclaves arrêtés et libérés, le trafic des armes, des munitions et des alcools.

Article LXXXII.

L'échange de ces documents et renseignements sera centralisé dans un bureau spécial rattaché au Département des Affaires Étrangères à Bruxelles.

De i Artikel 77 omnævnte Dokumenter og Oplysninger skal, forsaavidt de angaa vedkommende Del af Omraadet, direkte oversendes dem af Territorial- og Konsulærmyndighederne paa Stedet, uden at dog derved den i samme Artikel foreskrevne Meddelelse til Bureauet i Zanzibar bortfalder. 30 Marts.

Artikel LXXX.

Bureauet i Zanzibar skal i Løbet af de to første Maaneder i hvert Aar give en Indberetning over sin og de underordnede Bureauers Virksomhed i Aaret.

§ II. Om Udveksling mellem Regjeringerne af Dokumenter og Oplysninger angaaende Slavehandelen.

Artikel LXXXI.

Magterne skal i videste Udstrækning, og inden den korteste mulige Tid, tilstille hverandre:

1. Texten for de Love og Administrationsreglementer, der er eller bliver givne til Iværksættelse af denne Generalakt;

2. Statistiske Oplysninger om Slavehandelen, anholdte og befriede Slaver, Handel med Vaaben, Ammunition og Brændevin.

Artikel LXXXII.

Udvekslingen af disse Dokumenter og Oplysninger skal ske i et særskilt Kontor under Udenrigsdepartementet i Brysel.

30 Marts.

Article LXXXIII.

Le Bureau de Zanzibar lui fera parvenir, chaque année, le rapport mentionné à l'article LXXX sur ses opérations pendant l'année écoulée et sur celles des bureaux auxiliaires qui viendraient à être établis conformément à l'article LXXIX.

Article LXXXIV.

Les documents et renseignements seront réunis et publiés périodiquement et adressés à toutes les Puissances signataires. Cette publication sera accompagnée, chaque année, d'une table analytique des documents législatifs, administratifs et statistiques mentionnés aux articles LXXXI et LXXXIII.

Article LXXXV.

Les frais de bureau, de correspondance, de traduction et d'impression qui en résulteront, seront supportés par toutes les Puissances signataires et recouvrés par les soins du Département des Affaires Étrangères à Bruxelles.

§ III. De la protection des esclaves libérés.

Article LXXXVI.

Les Puissances signataires ayant reconnu le devoir de protéger les esclaves libérés

Artikel LXXXIII.

Bureauet i Zanzibar skal aarlig tilstille dette Kontor den i Artikel 80 nævnte Beretning om sin Virksomhed i det forløbne Aar, saavelsom en lignende for de underordnede Bureauer, der oprettes ifølge Artikel 79.

Artikel LXXXIV.

Disse Dokumenter og Oplysninger skal fra Tid til anden samles og offentliggjøres samt tilstilles alle de undertegnende Stater. Offentliggjørelsen skal aarlig ledsages af en Fortegnelse over Indholdet af de i Artiklerne 81 og 83 omhandlede legislative, administrative og statistiske Dokumenter.

Artikel LXXXV.

De hermed forbundne Kontor-, Korrespondence-, Oversættelses- og Trykningsudgifter skal betales af alle de undertegnende Magter og opkræves gjennem Udenrigsdepartementet i Brysel [1]).

§ III. Om Beskyttelse af befriede Slaver.

Artikel LXXXVI.

Da de undertegnende Magter erkjender sin Pligt til at beskytte de befriede Slaver i sine Besid-

[1]) Efter Beslutning fattet ved Konferencens Møde den 16de Juni 1890 skal de forenede Riger kun erlægge Halvdelen af det Beløb, hvormed Bidraget i Almindelighed udredes af de øvrige Magter. — Ved Beslutning af 16 Juni 1891 har Stortinget samtykket i, at den norske Stat overtager de Forpligtelser, som vil paahvile den ifølge denne Artikel (Sth. Prp. No. 71 og Indst. S. No. 169 for 1891 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1148—1149).

dans leurs possessions respectives s'engagent à établir, s'il n'en existe déjà, dans les ports de la zone déterminée à l'article XXI et dans les endroits de leurs dites possessions qui seraient des lieux de capture, de passage et d'arrivée d'esclaves africains, des bureaux ou des institutions en nombre jugé suffisant par elles et qui seront chargés spécialement de les affranchir et de les protéger, conformément aux dispositions des articles VI, XVIII, LII, LXIII et LXVI.

delser, forpligter de sig til at oprette, forsaavidt saadant ikke allerede er skeet, saavel i Havnene inden det i Artiklerne 21 omhandlede Omraade som i de Dele af nævnte deres Besiddelser, hvor afrikanske Slaver fanges og overføres, eller hvortil de ankommer, Kontorer eller andre Institutioner i saadant Antal, som de anser tilstrækkeligt, med den specielle Opgave at frigive og beskytte dem i Henhold til Bestemmelserne i Artiklerne 6, 18, 52, 63 og 66. 30 Marts.

Article LXXXVII.

Les bureaux d'affranchissement ou les autorités chargées de ce service délivreront les lettres d'affranchissement et en tiendront registre.

En cas de dénonciation d'un fait de traite ou de détention illégale, ou sur le recours des esclaves eux-mêmes, lesdits bureaux ou autorités feront toutes les diligences nécessaires pour assurer la libération des esclaves et la punition des coupables.

La remise des lettres d'affranchissement ne saurait, en aucun cas, être retardée, si l'esclave est accusé d'un crime ou délit de droit commun. Mais après la délivrance des dites lettres, il sera procédé à l'instruction en la forme établie par la procédure ordinaire.

Artikel LXXXVII.

Frigivelseskontorerne eller de hertil udseede Myndigheder skal udfærdige Frigivelsesattester og holde Register derover.

Naar Angivelse sker om, at Slavehandel eller ulovlig Tilbageholdelse har fundet Sted, eller naar Slaverne selv anholder derom, skal disse Kontorer eller Myndigheder træffe alle de Skridt, som udfordres for at sikre Slavernes Frigivelse og de Skyldiges Afstraffelse.

Udstedelsen af Frigivelsesattest maa i intet Tilfælde udsættes, fordi om Slaven er anklaget for en almindelig Forbrydelse eller Forseelse. Men efterat saadan Attest er overleveret, skal Undersøgelse finde Sted efter den almindelige Rettergangs Former.

Article LXXXVIII.

Les Puissances signataires favoriseront, dans leurs posses-

Artikel LXXXVIII.

De undertegnende Magter skal i sine Besiddelser begunstige Op-

30 Marts. sions, la fondation d'établissements de refuge pour les femmes et d'éducation pour les enfants libérés.

Article LXXXIX.

Les esclaves affranchis pourront toujours recourir aux bureaux pour être protégés dans la jouissance de leur liberté.

Quiconque aura usé de fraude ou de violence pour enlever à un esclave libéré ses lettres d'affranchissement, ou pour le priver de sa liberté, sera considéré comme marchand d'esclaves.

Chapitre VI.

Mesures restrictives du trafic des spiritueux.

Article XC.

Justement préoccupées des conséquences morales et matérielles qu'entraîne pour les populations indigènes l'abus des spiritueux, les Puissances signataires sont convenues d'appliquer les dispositions des articles XCI, XCII et XCIII dans une zone délimitée par le 20e degré latitude nord et par le 22e degré latitude sud, et aboutissant vers l'ouest à l'océan Atlantique et vers l'est à l'océan Indien et à ces dépendances, y compris les îles adjacentes au littoral jusqu'à 100 milles marins de la côte.

Article XCI.

Dans les régions de cette zone où il sera constaté que,

rettelsen af Tilflugtssteder for Kvinderne og Opdragelsesanstalter for de befriede Børn.

Artikel LXXXIX.

De befriede Slaver skal altid kunne henvende sig til Bureauerne om Beskyttelse i Nydelsen af sin Frihed.

Enhver, der benytter sig af Svig eller Vold for at berøve en befriet Slave hans Frigivelsesattest, eller for at berøve ham hans Frihed, skal anses som Slavehandler.

Kapitel VI.

Forholdsregler til Indskrænkning af Handel med spirituøse Drikke.

Artikel XC.

Med Grund bekymrede over de moralske og materielle Følger, som Misbrug af spirituøse Drikke medfører for den indfødte Befolkning, er de undertegnende Magter kommet overens om at give Bestemmelserne i Artiklerne 91, 92 og 93 Anvendelse inden et Omraade begrændset af 20 Gr. nordlig og 22 Gr. sydlig Bredde, udstrækkende sig i Vest til Atlanterhavet og mod Øst til det indiske Hav og tilliggende Omraade, deri indbefattet de Kysten nærliggende Øer indtil en Afstand fra samme af 100 Sømil.

Artikel XCI.

I de Dele af dette Omraade, hvor det er godtgjort, at Brug

soit à raison des croyances religieuses, soit pour d'autres motifs, l'usage des boisons distillées n'existe pas ou ne s'est pas développé, les Puissances en prohiberont l'entrée. La fabrication des boissons distillées y sera également interdite.

Chaque Puissance déterminera les limites de la zone de prohibition des boissons alcooliques dans ses possessions ou protectorats, et sera tenue d'en notifier le tracé aux autres Puissances dans un délai de six mois.

Il ne pourra être dérogé à la susdite prohibition que pour des quantités limitées, destinées à la consommation des populations non indigènes et introduites sous le régime et dans les conditions déterminées par chaque Gouvernement.

Article XCII.

Les Puissances ayant des possessions ou exerçant des protectorats dans les régions de la zone qui ne sont pas placées sous le régime de la prohibition et où les spiritueux sont actuellement importés librement ou soumis à un droit d'importation inférieur à 15 francs par hectolitre à 50° centigrades, s'engagent à établir sur ces spiritueux un droit d'entrée qui sera de 15 francs par hectolitre à 50° centigrades, pendant les trois années qui suivront la mise en vigueur du présent Acte général. A l'expiration de cette période, le droit pourra être

af spirituøse Drikke ikke finder Sted eller ikke har udviklet sig enten paa Grund af religiøse Grundsætninger eller af andre Aarsager, skal Magterne forbyde Indførsel deraf. Fabrikation af destillerede Drikkevarer skal ogsaa forbydes dersteds. 30 Marts

Enhver af Magterne skal i sine Besiddelser eller Protektorater fastsætte Grændserne for det Omraade, hvor alkoholholdige Drikke er forbudt, og skal inden 6 Maaneder meddele de andre Magter de saaledes fastsatte Grændselinier.

Fra ovenstaaende Forbud kan alene Undtagelse gjøres for begrændsede Kvantiteter, bestemt til Brug for den ikke indfødte Befolkning, og som bliver at indføre efter de Regler og paa de Betingelser, som enhver af Regjeringerne maatte foreskrive.

Artikel XCII.

De Magter, der har Besiddelser eller øver Protektorater inden de Dele af Omraadet, hvor Forbudet ikke kommer til Anvendelse, og hvor spirituøse Drikke nu frit indføres, eller hvor Indførselstolden for samme ikke naar op til 15 frcs. for en Hektoliter af 50° Centigrader, forpligter sig til at belægge saadanne spirituøse Drikke med en Indførselstold af 15 frcs. pr. Hektoliter, 50° Centigrader, at gjælde for en Tid af 3 Aar efter denne Generalakts Ikrafttræden. Ved Udløbet af denne Tid kan Tolden forhøies til 25 frcs. for en ny Periode af 3 Aar. Efter 6 Aars Forløb skal Sagen tages under ny

30 Marts. porté à 25 francs pendant une nouvelle période de trois années. Il sera, à la fin de la sixième année, soumis à révision, en prenant pour base une étude comparative des résultats produits par ces tarifications, à l'effet d'arrêter alors, si faire se peut, une taxe minima dans toute l'étendue de la zone où n'existerait pas le régime de la prohibition visé à l'article XCI.

Les Puissances conservent le droit de maintenir et d'élever les taxes au delà du minimum fixé par le présent article dans les régions où elles le possèdent actuellement.

Article XCIII.

Les boissons distillées qui seraient fabriquées dans les régions visées à l'article XCII et destinées à être livrées à la consommation intérieure, seront grevées d'un droit d'accise.

Ce droit d'accise, dont les Puissances s'engagent à assurer la perception, dans la limite du possible, ne sera pas inférieur au minimum des droits d'entrée fixé par l'article XCII.

Article XCIV.

Les Puissances signataires qui ont en Afrique des possessions en contact avec la zone spécifiée à l'article XC s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour empêcher l'introduction des spiritueux, par leurs frontières intérieures, dans les territoires de la dite zone.

Overeielse med Udgangspunkt i en Sammenligning af de ved disse Tarifer opnaaede Resultater, for, om muligt, at fastsætte en Minimumssats for hele det Omraade, hvor det i Artikel 91 omhandlede Forbud ikke er indført.

Magterne beholder Ret til at bibeholde og opkræve Afgifter udover det i denne Artikel fastsatte Minimum paa de Omraader, hvor de nu har Ret dertil.

Artikel XCIII.

De destillerede Drikkevarer, der fabrikeres i de i Artikel 92 omhandlede Omraader, og som er bestemt til indenlandsk Forbrug, skal paalægges en Accisesafgift.

Denne Afgift, hvis Opkrævelse Magterne forpligte sig til at betrygge saavidt muligt, skal ikke være mindre end den ved Artikel 92 fastsatte Minimumstold.

Artikel XCIV.

De undertegnende Magter, der har Besiddelser i Afrika, som grændse til det i Artikel 90 omhandlede Omraade, forpligter sig til at træffe de Skridt, der fornødiges for at hindre Indførsel af spirituøse Drikke over deres indre Grændser til det nævnte Omraade.

Article XCV.

Les Puissances se communiqueront, par l'entremise du Bureau de Bruxelles, dans les conditions indiquées au chapitre V, les renseignements relatifs au trafic des spiritueux dans leurs territoires respectifs.

Chapitre VII.

Dispositions finales.

Article XCVI.

Le présent Acte général abroge toutes stipulations contraires des conventions antérieurement conclues entre les Puissances signataires.

Article XCVII.

Les Puissances signataires, sans préjudice de ce qui est stipulé aux articles XIV, XXIII et XCII, se réservent d'introduire au présent Acte général, ultérieurement et d'un commun accord, les modifications ou améliorations dont l'utilité serait démontrée par l'expérience.

Article XCVIII.

Les Puissances qui n'ont pas signé le présent Acte général pourront être admises à y adhérer.

Les Puissances signataires se réservent de mettre à cette adhésion telles conditions qu'elles jugeraient nécessaires.

Si aucune condition n'est stipulée, l'adhésion emporte de plein droit l'acceptation de toutes les obligations et l'ad-

Artikel XCV. 30 Marts.

Magterne skal gjennem Bureauet i Brysſel under de i Kapitel 5 angivne Vilkaar tilſtille hverandre Oplysninger angaaende Handelen med ſpirituøſe Drikke inden deres Territorier.

Kapitel VII.

Slutningsbeſtemmelſer.

Artikel XCVI.

Nærværende Generalakt ophæver alle modſtridende Beſtemmelſer i de tidligere mellem de undertegnende Magter afſluttede Konventioner.

Artikel XCVII.

De undertegnende Magter forbeholder ſig, uden at herved ſker nogen Forandring i Beſtemmelſerne i Artiklerne 14, 23 og 92, ſenere ved fælles Overenskomſt at kunne tilføie denne Generalakt ſaadanne Modifikationer eller Forbedringer, ſom ved Erfaring maatte have viſt ſig nyttige.

Artikel XCVIII.

Magter, ſom ikke har undertegnet denne Generalakt, ſkal kunne tiltræde ſamme.

De undertegnende Magter forbeholder ſig at knytte ſaadanne Vilkaar til ſaadan Tiltrædelſe, ſom de maatte anſe nødvendige.

Hvis ingen Betingelſe faſtſættes, medfører Tiltrædelſen umiddelbart Overtagelſe af alle Forpligtelſer og Indtrædelſe i alle

30 Marts. mission à tous les avantages stipulés par le présent Acte général.

Les Puissances se concerteront sur les démarches à faire pour amener l'adhésion des États dont le concours serait nécessaire ou utile pour assurer l'exécution complète de l'Acte général.

L'adhésion se fera par un acte séparé. Elle sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, et par celui-ci à tous les États signataires et adhérents.

Article XCIX.

Le présent Acte général sera ratifié dans un délai qui sera le plus court possible et qui, en aucun cas, ne pourra excéder un an.

Chaque Puissance adressera sa ratification au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, qui en donnera avis à toutes les autres Puissances signataires du présent Acte général.

Les ratifications de toutes les Puissances resteront déposées dans les archives du Royaume de Belgique.

Aussitôt que toutes les ratifications auront été produites, ou au plus tard un an après la signature du présent Acte général, il sera dressé acte du dépôt dans un Protocole qui sera signé par les Représentants de toutes les Puissances qui auront ratifié.

Une copie certifiée de ce Protocole sera adressée à toutes les Puissances intéressées.

de Rettigheder, der omhandles i denne Generalakt.

Magterne skal komme overens om alle de Skridt, der bliver at træffe for at bevirke Tiltrædelse af Stater, hvis Samtykke er af Nødvendighed eller Nytte til Opnaaelse af Generalaktens fuldstændige Iværksættelse.

Tiltrædelsen skal ske ved en særskilt Akt. Den skal paa diplomatisk Vei meddeles Hs. Majestæt den belgiske Konges Regjering og af denne til alle undertegnende og tiltrædende Stater.

Artikel XCIX.

Denne Generalakt skal ratificeres inden den korteste mulige Tid, der i intet Tilfælde maa overstige et Aar.

Enhver af Magterne skal sende sin Ratifikation til Hs. Majestæt den belgiske Konges Regjering, som derom skal underrette de andre Magter, der har undertegnet denne Generalakt.

Alle Magters Ratifikationer skal forblive beroende i det kongelige belgiske Arkiv.

Naar alle Ratifikationer er fremkomne og seneste et Aar efter Undertegnelsen af denne Generalakt, skal Protokol derover optages og undertegnes af Repræsentanterne for alle de Magter, som har ratificeret.

En bekræftet Afskrift af denne Protokol skal tilstilles alle de interesserede Magter.

Article C.

Le présent Acte général entrera en vigueur dans toutes les possessions des Puissances contractantes le soixantième jour à partir de celui où aura été dressé le Protocole de dépôt prévu à l'article précédent.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte général et y ont apposé leur cachet.

Fait à Bruxelles, le deuxième jour du mois de juillet mil huit cent quatre-vingt-dix.

(Underskrifter).

Artikel C.

30 Marts.

Denne Generalakt skal træde i Kraft i alle de kontraherende Magters Besiddelser 60 Dage efter Undertegnelsen af den i foregaaende Artikel omhandlede Protokol.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede undertegnet denne Generalakt og vedheftet samme fine Segl.

Brysel, 2den Juli 1890.

(Underskrifter).

Autorisation de naviguer au petit cabotage sur la côte orientale d'Afrique conformément à l'article XXXIX.

Nom du Bateau avec indication du genre de construction et de gréement.	
Nationalité.	
Tonnage.	
Port d'attache.	
Nom du capitaine.	
Nombre des hommes d'équipage.	
Nombre maximum de passagers.	
Parages dans lesquels le bateau doit naviguer.	
Observations générales.	

La présente autorisation doit être renouvelée le .....
Qualité du fonctionnaire qui a délivré le permis :

Tilladelse til at sejle i Kystfart paa Afrikas Østkyst efter Artikel 39.

Fartøjets Navn med Angivelse af Bygningsmaade og Tatling.	
Nationalitet.	
Drægtighed.	
Havn, hvor hjemmehørende.	
Førerens Navn.	
Besætningens Antal.	
Største Antal Passagerer.	
Farvande, hvorpaa Skibet kan sejle.	
Almindelige Bemærkninger.	

Denne Tilladelse bliver at forny den .....
Den Persons Embedsstilling, som har udfærdiget Tilladelsen.

30 Marts.

Déclaration.

Les Puissances réunies en Conférence à Bruxelles, qui ont ratifié l'Acte général de Berlin du 26 février 1885 ou qui y ont adhéré,

Après avoir arrêté et signé de concert, dans l'Acte général de ce jour, un ensemble de mesures destinées à mettre un terme à la traite des nègres sur terre comme sur mer et à améliorer les conditions morales et matérielles d'existence des populations indigènes,

Considérant que l'exécution des dispositions qu'elles ont prises dans ce but impose à certaines d'entre elles, qui ont des possessions ou exercent des protectorats dans le Bassin conventionel du Congo, des obligations qui exigent impérieusement, pour y faire face, des ressources nouvelles,

Sont convenues de faire la Déclaration suivante:

Les Puissances signataires ou adhérentes qui ont des possessions ou exercent des protectorats dans le dit Bassin conventionnel du Congo pourront, pour autant qu'une autorisation leur soit nécessaire à cette fin, y établir sur les marchandises importées des droits dont le tarif ne pourra dépasser un taux équivalent à 10 % de la valeur au port d'importation, à l'exception toutefois des spiritueux, qui sont régis par les dispositions du chapitre VI de l'Acte général de ce jour.

(Overſættelſe).

Deklaration.

De i Konference i Brysſel forenede Magter, der har ratificeret Generalakten i Berlin den 26de Februar 1885, og de, ſom har ſluttet ſig til dem,

og ſom i Fællesſkab har faſtſat og undertegnet ved Generalakten af idag en Række af Forholdsregler beſtemt til at ſætte en Grændſe for Negerſlavehandelen tillands og tilſøs og forbedre de indfødte Befolkningers moraliſke og materielle Tilſtand,

og ſom gaar ud fra, at Iværkſættelſen af de af dem i dette Øiemed trufne Forføininger paalægger flere af dem, der har Beſiddelſer eller Protektorater i det konventionelle Kongobaſſin, Forpligtelſer, til hvis Fyldeſtgjørelſe nødvendigen nye Reſſurcer tiltrænges,

er komne overens om at afgive følgende Deklaration:

De undertegnende eller tiltrædende Magter, der har Beſiddelſer eller udøve Protektorater i ovennævnte ved Overenskomſt faſtſatte Kongo-Baſſin, ſkal, ſaafremt de hertil behøver nogen Bemyndigelſe, derſteds kunne paalægge en Indførſelstold paa Varer, der ikke maa overſtige en Sats tilſvarende 10 pCt. af Værdien i Indførſelshavnen, dog med Undtagelſe af ſpirituoſe Drikke, for hvilke gjælder Regelen i Kapitel 6 i Generalakten af denne Dag.[1])

[1]) Jfr. den ved denne Art. forandrede Art 4 i Generalakt af 26 Febr. 1885.

Après la signature dudit Acte général, une négociation sera ouverte entre les Puissances qui ont ratifié l'Acte général de Berlin ou qui y ont adhéré, à l'effet d'arrêter, dans la limite maxima de 10% de la valeur, les conditions du régime douanier à instituer dans le Bassin conventionnel du Congo.

Il reste néanmoins entendu:

1°. Qu'aucun traitement différentiel ni droit de transit ne pourront être établis;

2°. Que, dans l'application du régime douanier qui sera convenu, chaque Puissance s'attachera à simplifier, autant que possible, les formalités et à faciliter les opérations du commerce;

3°. Que l'arrangement à résulter de la négociation prévue restera en vigueur pendant quinze ans à partir de la signature de la présente Déclaration.

A l'expiration de ce terme et à défaut d'un nouvel accord, les Puissances contractantes se retrouveront dans les conditions prévues par l'article IV de l'Acte général de Berlin, la faculté d'imposer à un maximum de 10% les marchandises importées dans le Bassin conventionnel du Congo leur restant acquise.

Les ratifications de la présente Déclaration seront échangées en même temps que celles de l'Acte général du même jour.

En foi de quoi, les soussignés Plénipotentiaires ont

Efterat nævnte Generalakt er bleven undertegnet, skal en Forhandling aabnes mellem de Magter, der har ratificeret Generalakten i Berlin eller tiltraadt samme, for at fastsætte, under Jagttagelse af Maximumsgrændsen 10 pCt. af Værdien, hvilke Regler der bør gjælde for Toldbehandling i det ved Overenskomst fastsatte Kongobassin. 30 Marts.

Man er dog kommet overens om:

1. At der ikke skal kunne indføres nogen differentiel Behandling eller nogen Transitafgift;

2. At under Anvendelsen af det vedtagne Toldreglement Magterne skal søge saavidt muligt at simplificere Formaliteterne dermed og lette Handelsforetagenderne.

3. At den Ordning, som er truffet ved de stedfundne Forhandlinger, skal forblive i Kraft 15 Aar fra Undertegnelsen af denne Deklaration.

Ved Udløbet af denne Tid og i Mangel af ny Overenskomst skal de kontraherende Magter atter være i den Stilling, der omnævnes i Artikel 4 i Generalakten i Berlin, dog med Ret til at paalægge en Maximumstold af 10 pCt. paa Varer indførte i det ved Overenskomst fastsatte Kongobassin.

Ratifikationerne paa denne Deklaration skal udvexles samtidig med de paa Generalakten af samme Dag.

Til Bekræftelse herpaa har undertegnede Befuldmægtigede ud-

30 Marts. dressé la présente Déclaration et y ont apposé leur cachet.

Fait à Bruxelles, le deuxième jour du mois de juillet mil huit cent quatre-vingt-dix.

(Underskrifter).

Protocole

de la séance tenue à Bruxelles, au Département des Affaires Étrangères, le 2 janvier 1892, en exécution de l'article XCIX de l'Acte Général de Bruxelles et du Protocole du 2 juillet 1891.

— — — — — — —

— — — — — — —

Son Excellence *M. Bourée* dépose l'instrument des ratifications du Président de la République française sur l'Acte Général et la Déclaration du 2 juillet 1890.

Son Excellence déclare, que le Président de la République, dans ses ratifications sur l'Acte Général de Bruxelles, a provisoirement réservé, jusqu'à une entente ultérieure, les articles XXI, XXII et XXIII, ainsi que les articles XLII à LXI.

Les Représentants des Puissances donnent acte à M. le Ministre de France du dépôt des ratifications du Président de la République française, ainsi que de l'exception portant sur les articles XXI, XXII et XXIII, et sur les articles XLII à LXI.

færdiget denne Deklaration og forsynet den med sine Segl.

Bryssel, 2den Juli 1890.

(Underskrifter).

(Oversættelse).

Protokol

ved Møde, holdt i Bryssel, i Departementet for de udenrigske Anliggender, den 2den Januar 1892, til Udførelse af Artikel XCIX i Bryssel-General-Aktenog af Protokollen af 2 Juli 1891.

— — — — — — —

— — — — — — —

Hans Excellence Hr. Bourée fremlægger den franske Republiks Præsidents Ratifikationsdokument vedkommende General-Akten og Deklarationen af 2den Juli 1890.

Hans Excellence erklærer, at Republikens Præsident, i sin Ratifikation vedkommende Bryssel-General-Akten, har forbehold undtaget, indtil yderligere Overenskomst, Artiklerne XXI, XXII og XXIII, saavelsom Artiklerne XLII til LXI.

Magternes Repræsentanter giver Frankrigs Minister Erkjendelse for Afgivelsen af den franske Republiks Præsidents Ratifikation, saavelsom for Undtagelsen med Hensyn til Artiklerne XXI, XXII, og XXIII og Artiklerne XLII til LXI.

Il est entendu que les Puissances ayant ratifié l'Acte Général dans son entier se reconnaissent réciproquement liées entre elles pour toutes ses clauses.

Il est également entendu que ces Puissances ne seront tenues à l'égard de celle qui a ratifié partiellement que dans la limite des engagements souscrits par cette dernière.

Enfin, il reste bien entendu qu'a l'égard de la Puissance ayant ratifié partiellement, les matières faisant l'objet des articles XLII à LXI continueront, jusqu'à un accord ultérieur, à être régies par les stipulations et arrangements actuellement en vigueur.

M. le Baron Lambermont, l'un des Représentants de la Belgique, communique à l'Assemblée la lettre suivante, qui a été adressée à M. le Ministre des Affaires Étrangères de Belgique par S. E. M. le Ministre de France:

— — — — — — — —
— — — — — — — —

„Dans la note verbale en date du 18 de ce mois, remise le même jour à M. le Ministre des Affaires Étrangères de France par M. le Baron Beyens, le Gouvernement Belge a appelé l'attention du Gouvernement de la République sur les conditions dans lesquelles pourraient être appliqués, dans certaines possessions françaises, les articles XXX à XLI de l'Acte Gé-

Man er enig om, at de Magter, som har ratificeret General-Akten i dens Helhed, erkjender sig gjensidig bundne indbyrdes ved alle dens Bestemmelser. 30 Marts.

Man er ligeledes enig om, at disse Magter ligeoverfor den Magt, som har ratificeret delvis, kun skal være forpligtede indenfor Grændsen af de af denne sidste underskrevne Forpligtelser.

Endelig er man enig om, at ligeoverfor den Magt, som har ratificeret delvis, skal de Materier, som udgjør Gjenstanden for Artiklerne XLII til LXI, vedblive, indtil yderligere Overenskomst, at være undergivne de Bestemmelser og Ordninger, som for nærværende er i Kraft.

Hr. Baron Lambermont, en af Belgiens Repræsentanter, meddeler Forsamlingen følgende Brev til Ministeren for de udenrigske Anliggender i Belgien fra Hs. Excellence den franske Minister:

— — — — — — — —
— — — — — — — —

„I Verbal-Note, dateret 18de denne Maaned, overleveret samme Dag til den franske Minister for de udenrigske Anliggender ved Hr. Baron Beyens, har den Belgiske Regjering henledet Republikens Regjerings Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om, under hvilke Betingelser Artiklerne XXX til XLI i General-Akten ved Konferencen i Brysel skulde kunne komme til Anvendelse i visse franske Besiddelser. Disse Ar-

30 Marts. néral de la Conférence de Bruxelles. Ces articles concernent la concession du pavillon aux bâtiments indigènes, le rôle de l'équipage et le manifeste des passagers noirs. En constatant l'importance de ces articles et en rappelant qu'ils étaient dus à l'initiative de la France, le Gouvernement du Roi Léopold a fait observer qu'ils n'étaient applicables que dans les ports de la zone visée par l'article XXI, lequel est réservé par la France. Il a demandé, en conséquence, que le Représentant de la République à Bruxelles fût autorisé à faire connaître les intentions du Cabinet de Paris à ce sujet.

D'ordre de mon Gouvernement et conformément aux vœux exprimés dans la note précitée, j'ai l'honneur de faire savoir à Votre Excellence que les dispositions contenues dans les articles XXX à XLI de l'Acte Général de Bruxelles seront appliquées spontanément par le Gouvernement de la République dans le territoire d'Obock et, suivant les nécessités, dans l'île de Madagascar et les Comores.

Veuillez agréer" etc.

tikler angaar Retten til at føre Flag for Indfødtes (indenlandske) Fartøier, Mandskabsrullen og Fortegnelsen over sorte Passagerer. Idet Kong Leopolds Regjering konstaterer Vigtigheden af disse Artikler og minder om, at de skyldtes Frankriges Initiativ, har den gjort opmærksom paa, at Artiklerne kun var anvendelige i Havnene i det i Artikel XXI omhandlede Belte, som er undtaget af Frankrige. Den har som Følge heraf anmodet om, at Republikens Repræsentant i Brysel maatte blive bemyndiget til at give Meddelelse om Pariserkabinettets Hensigter med Hensyn hertil.

Efter min Regjerings Befaling og overensstemmende med det i ovennævnte Note udtalte Ønske har jeg den Ære at meddele Deres Excellence, at de Bestemmelser, som indeholdes i Artiklerne XXX til XLI i Brysseler-General-Akten, vil af Republikens Regjering frivillig blive bragte i Anvendelse i Territoriet Obock og, forsaavidt det fornødiges, paa Øen Madagaskar og Komorerne.

Modtag" etc.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 1 April.

1. At Storthingets Beslutning af 1ste April 1892 angaaende Optagelse af nyt Statslaan[1]) befales tagen tilfølge.
2. At Finants- og Told-Departementet bemyndiges til, overensstemmende med Storthingets ovennævnte Beslutning, at optage Laan for Statskassens Regning.

[1]) Se Sth. Prp. No. 35 og Indst. S. No. 93 for 1892. Beslutningen er saalydende:

Storthinget samtykker i, at der for Statskassens Regning til Tilveiebringelse af Midler til Jernbanebygningen m. v. optages et Laan til Beløb indtil 20 Millioner Kroner eller tilsvarende Valuta, lydende paa indtil 4 pCt. aarlig Rente og Afbetaling i høist 60 Aar. Af Laanebeløbet kan 10 Millioner emitteres strax og Resten med Storthingets Samtykke, efterhvert som Jernbanebygningens Fortsættelse udkræver det.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt det kunde ansees rigtigt, at en Underofficer, der gjentagende havde været arbitrært straffet som Militær og nylig ved Meddomsret havde været idømt en Bod af Kr. 80.00 for ulovlig Ølhandel, beskikkedes som offentlig Forsvarer (jfr. Straffeprocesslovens § 103), i hvilken Anledning Departementet meddeler, at da Spørgsmaalet henhører under Rettens Afgjørelse, finder det ikke at burde udtale nogen bestemt Mening om det foreliggende Tilfælde; det tilføier imidlertid, at der af Hensyn til de vidtgaaende Rettigheder, Straffeprocesloven hjemler Forsvareren, efter Departementets Mening bør vises stor Forsigtighed i Godkjendelse af Forsvarere udenfor de autoriserede Sagføreres Kreds. 1 April.

Cirkulære fra Indredepartementet, Postbestyrelsen (No. 7 for 1892), hvorved bl. a. meddeles, at der efter Departementets Bestemmelse indtil videre hvert Aar under Loddefisketiden (Marts—medio Juni vil blive underholdt et Postaabneri Kongsfjorden paa Fiskeværet Veinæs i Tanens Herred og Fogderi, Finmarkens Amt, Vardø Postdistrikt, for den Post, der kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib. Med Hensyn til Bestilling af de i Kristiania udkommende Tidender og Tidsskrifter, der sammenlægges af Postvæsenet, forsynes Postaabneriet under Tromsø Postkontor. 2 April.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Modums Sparebank seneste i Møde den 19de Marts 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 26de Marts 1841 og 10de November 1847 stadfæstede Plan. 5 April.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Skoger Sparebank seneste i Møde den 1ste Februar 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor 5 April.

5 April. Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 17de August 1864 og 12te Juni 1886 stadfæstede Plan.

5 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Tromsø Amt, foranlediget ved det opstaaede Spørgsmaal om, hvorvidt en Distriktslæge for at have, til Benyttelse under retslig Efterforskning, afgivet en Erklæring angaaende en en Person tilføiet Legemsfornærmelse tilkom Betaling og om denne i Tilfælde blev at bestemme efter Sportellovens § 203, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at Distriktslægen ikke tilkommer nogen Betaling for Afgivelsen af den omhandlede Erklæring, der ikke er støttet til nogen særskilt for Diemedet, efter Begjæring enten af Paatalemyndigheden eller vedkommende Dommer foretagen Undersøgelse af den mishandlede Person, kfr. Departementets Skrivelser af 29de Oktober 1834 og 18de Oktober 1849 samt Indredepartementets Skrivelse af 6te Juli 1863 — alle indtagne i Norsk Medicinallovgivning.

5 April. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Efter Foranledning af Hypothekbankens Direktion skal Departementet anmode Hr. Amtmanden om at henlede samtlige inden Deres Embedsdistrikt ansatte Auktionsforvalteres Opmærksomhed paa, at den i Lov om Hypothekbanken af 28de Juni 1887 § 19 paabudte Indberetning om Rekvisitioner af Tvangsauktion over faste Eiendomme, hvori Hypothekbanken har Pant, kun kan anses fornøden i Tilfælde af, at vedkommende Fordringshaver er bedre prioriteret end Banken eller der er forlangt Auktion i Medhold af § 127 i Lov om Konkurs og Konkursboers Behandling af 6te Juni 1863. Derhos bedes Auktionsforvalterne indskjærpet i sine Indberetninger til Hypothekbanken i hvert Tilfælde at oplyse, for hvis Regning Auktionen er forlangt.

8 April. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

I Forbindelse med Departementets Rundskrivelse af 26de November 1888 angaaende Anvendelsen af Lov, indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Matrikulering og Skyldsætning af 4de Juli 1884, skal man i Anledning af forskjellige indkomne Forespørgsler meddele følgende, hvori ogsaa Justitsdepartementet paa Henvendelse herfra har erklæret sig enigt:

Selv om en Parcel, der ved Skyldsætningsforretning er fraskilt en Eiendom, har for liden Værdi til at tillægges Skyld og derfor ikke bliver at opføre i Matrikulen, bør den gives særskilt Brugs-Numer og i Pantregistret opføres paa særskilt Folium. Forsaavidt der navnlig har været forespurgt, om der ikke er Adgang til i Pantregistret at sammenføie en Parcel af den nævnte Beskaffenhed med en større Eiendom, som den maatte være tillagt, antages det, at saadan Adgang kun staar

aaben under de i Lov om Brugs Sammenføining m. v. af 15de Juni 1878 angivne Betingelser. 8 April.

Det følger af Foranførte, at ogsaa Skyldsætningsforretning, hvorved en Parcel som ovenfor nævnt er udskilt, bliver at medtage paa de Fortegnelser over afholdte Skyldsætningsforretninger, som afgives til Departementet og Fogden, og at der i Fogdens Kassebog ved det Brugs-Numer, hvorfra Udskillelsen har fundet Sted, i Anmærkningsrubriken bør gjøres Notat angaaende Skyldsdelingen.

Paa Foranstaaende skal man anmode Hr. Amtmanden om at henlede de til Deres Embedsdistrikt henhørende Sorenskriveres og Fogders Opmærksomhed.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Skjerstad Herreds Formænd og Repræsentanter under 9de December 1891 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, saalydende: 9 April.

§ 1. Paa offentlig Vei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Vei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Veifarende forulempes eller Færdselen hæmmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu, ei heller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbeider saavelsom ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Vei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorren Kjørsel eller Riden paa offentlig Vei maa ikke finde Sted.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sommelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved andre Gjæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen

*) Bekjendtgj. 13de April i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

9 April. Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Tid af Døgnet.

Ved Forskrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden foregaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strængere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 til 800 Kroner, der tilfalder Herredskassen.

9 April. **Kongelig Resolution***), hvorved er bestemt:

1. At der i Henhold til Lov om Politivedtægter for Rigets Herreder af 6te Juni 1891 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Bodø Herred, Nordlands Amt, under 28de December 1891 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. At den Kongelige Resolution af 3die Juli 1882, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for endel Gaarde i Bodø Landsogn, sættes ud af Kraft fra den Dag, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

9 April. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Politivedtægter for Rigets Herreder af 6te Juni 1891 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Evenes Herred, Nordlands Amt, under 29de December 1891 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

9 April. **Kongelig Resolution****), hvorved Ørstens Herredstyrelses Beslutning af 16de Januar 1892 om, at det skal være tilladt fra Begyndelsen af Juni til Udgangen af Oktober Maaned at udlægge Selvskud for Bjørn i Gaarden Bjørdals Udmark i Ørstens Herred, Romsdals Amt, stadfæstes i Henhold til Lov om Selvskud m. V. af 29de Mai 1886 § 1 som gjældende indtil videre.

9 April. **Kongelig Resolution****), hvorved Stangviks Herredsstyrelses Beslutning af 25de August 1891 om, at det skal være tilladt at udlægge Selvskud inden Stangviks Herred, Romsdals Amt, stadfæstes i Henhold til Lov om Selvskud m. V. af 29de Mai 1886 § 1 som gjældende indtil videre.

*) Bekjendtgj. 13de April i Lovtid. 1ste Afd. No. 11, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 13de April i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 38 bestemmes, at de den 31te December 1891 for Svinesund og Idefjorden gjældende Fredningsbestemmelser for Lax og Søørret indtil videre fremdeles forbliver gjældende sammesteds. 9 April.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt, at Lønnen for den ved Oslo Hospital ansatte Præst, fra 1ste Januar 1892 at regne, forhøies fra 80 til 200 Kroner, samt at det paalægges ham at overtage det geistlige Tilsyn — foruden med Hospitalets Lemmer — tillige med Lemmerne i det med Hospitalet forenede Sindssygeasyl. 9 April.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 20 for 1892.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 9 April.

1. At Storthingets Beslutning af 21de Marts 1892 angaaende Bevilgning af Lønninger til Lensmændene i Strinden og Malvik Lensmandsbestillinger i Strinden og Selbu Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, henholdsvis Kr. 600.00 og Kr. 500.00[1]), befales taget tilfølge.
2. At Indskud i Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd for Strinden og Malvik Lensmandsbestillingers Vedkommende bliver at erlægge efter den Storthingsbeslutning af 19de Mai 1880 vedføiede Tarif II.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 for 1892, S. 20, Indst. S. No. 47 for s. A. og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 218. Jfr. Res. 15de Novbr. 1890.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 9 April.

I. At det ved Storthingets Beslutning af 20de Mai 1891, tilfølgetagen ved Kongelig Resolution af 6te Juni s. A., som Kontorholdsgodtgjørelse til Statsadvokaterne indtil videre bevilgede Beløb Kr. 24,000.00 fra 1ste Januar 1892 at regne bliver at fordele saaledes:

Til Statsadvokaterne for Oslo Lagsogn . .	Kr.	5,400.00
„ Statsadvokaten for Akershus og Smaalenenes Lagsogne	„	1,600.00
„ Statsadvokaten for Hedemarkens og Kristians Lagsogne	„	1,600.00
„ Statsadvokaten for Buskeruds Lagsogn .	„	1,600.00
„ Statsadvokaten for Bratsberg og Nedenes Lagsogne	„	2,100.00
„ Statsadvokaten for Lister og Mandal og Stavanger Lagsogne	„	1,800.00

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1892 No. 18 og 19.

*) Bekjendtgj. 13 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

9 April. Til Statsadvokaten for Bergens Lagsogn . . „ 1,600.00
„ Statsadvokaten for Bergenhus og Romsdals Lagsogne . . . . . „ 2,500.00
„ Statsadvokaten for Trondhjems Lagsogn . „ 1,900.00
„ Statsadvokaten for Nordlands Lagsogn . „ 1,800.00
„ Statsadvokaten for Tromsø og Finmarkens Lagsogne . . . . . „ 2,100.00

Tilsammen Kr. 24,000.00

aarlig.

II. At det af ovennævnte Bevilgning ikke disponerede Beløb Kr. 2,000.00 bliver at udbetale efternævnte Statsadvokater som yderligere Godtgjørelse for forrige Aar:

Statsadvokaterne for Borgarthings Lagdomme .	Kr.	150.00
Statsadvokaten for Akershus og Kristians Lagsogne	„	400.00
Statsadvokaten for Hedemarkens Lagsogn . .	„	200.00
Statsadvokaten for Buskerud Lagsogn . . .	„	100.00
Statsadvokaten for Bratsberg og Nedenes Lagsogne	„	200.00
Statsadvokaten for Lister og Mandals og Stavanger Lagsogne	„	100.00
Statsadvokaten for Bergenhus og Romsdals Lagsogne	„	200.00
Statsadvokaten for Trondhjems Lagsogn . .	„	100.00
Statsadvokaten for Nordlands Lagsogn . . .	„	150.00
Statsadvokaten for Tromsø og Finmarkens Lagsogne	„	400.00

Tilsammen Kr. 2,000.00

9 April. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 21de Marts 1892 fattede Beslutning om Bevilgning af Bidrag af Statskassen til Aflønning af en Stadsfysikus i Stavanger[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Som Løn af Statskassen er bevilget Kr. 1500 aarlig med Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste, hver Gang Kr. 250.00 aarlig. Se Sth. Prp. No. 8 for 1892, S. 103, og Indst. S. No. 73 for s. A.

9 April. **Kongelig Resolution**, hvorved de af Storthinget under 21de Marts 1892 fattede Beslutninger angaaende Opførelse paa Statsbudgettet for næste Termin af Indtægter og Udgifter ved Indretningerne for Spedalske m. V.[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1892, Hovedp. V., Tit. 11—15, og Indst. S. No. 65 for s. A. Blandt de nævnte Beslutninger kan mærkes Post 3, saalydende:

Fra 1ste Juli 1892 bevilges som aarlig Løn til følgende Poster, der bliver fælles for Lungegaardens Hospital og Pleiestiftelsen No. 1: til Forvalter eller Forstander Kr. 2,400.00, til Kasserer og Regnskabsfører

Kr. 800.00, til Spisemester eller Økonom Kr. 800.00, idet de tilsvarende Poster ved hver af de nævnte Indretninger samt Assistent- og Proviantskriverposten ved Pleiestiftelsen No. 1 inddrages fra samme Tidspunkt. 9 April.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at det Assurancegebyr, der i Henhold til de i Wien under 4de Juli 1891 affluttede internationale Postoverenskomster og Konventioner bliver at opkræve for Breve og Postpakker med angiven Værdi til Udlandet, fra 1ste Juli 1892 beregnes pr. 250 Kroner af Forsendelsernes angivne Værdibeløb. 9 April.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. meddeles Konfirmation paa efterfølgende af en Generalforsamling i „Foreningen for Pleie af Syge og Saarede i Felt og for Saarede og Faldnes Efterladte" den 12te November 1891 fattede Beslutninger: 9 April.

I. „Foreningen for Pleie af Syge og Saarede i Felt og for Understøttelse af Saarede og Faldnes Efterladte" omdannes fra 1ste Januar 1892 til „Foreningen for frivillig Pleie af Syge og Saarede i Felt" (Société norvégienne de La Croix Rouge).

Den nuværende Forenings Formue, d. e. den ved dette Regnskabsaars Udgang beholdne Formue med Fradrag af de af Sanitetsgeneral Thaulow og Sanitetsmajor Vogt skjænkede Beløb, der er afgivne med Forbehold af, at de skulle tilhøre Foreningen for frivillig Pleie af Syge og Saarede i Felt (det røde Kors), deles i to lige store Dele. Den ene Halvdel overgaar som Eiendom til „Foreningen for frivillig Pleie af Syge og Saarede i Felt". Den anden Halvdel af Formuen forvaltes af Bestyrelsen for denne Forening som et særskilt Fond til „Understøttelse af i Krigen Saarede og Faldnes Efterladte".

I Fredstid bliver dette Fonds Renter samt dertil indkommende Bidrag at tillægge Fondets Kapital.

II. Love for „Foreningen for frivillig Pleie af Syge og Saarede i Felt" (Société norvégienne de La Croix Rouge).

§ 1. Foreningens Formaal er i Tilfælde af Krig at bistaa den offentlige, militære Sygepleie i Omsorg for Syge og Saarede samt under Freden at forberede Midler hertil.

§ 2. Foreningen søger i Fredstid sit Formaal fremmet særligt ved:

a. at udbrede Kundskab om den frivillige Sygepleies Stilling og Virksomhed i andre Lande, om Utilstrækkeligheden af den offentlige Sygepleie i Tilfælde af Krig og om Nødvendigheden af den private Hjælps Tiltræden,

b. at indsamle Midler til Anskaffelse af Sygemateriel og Transportmidler og at søge saadant anskaffet i den Udstrækning, som findes hensigtsmæssigt og Midlerne tillader,

9 April.

c. at søge dertil skikkede og villige Personer, der ikke staa i Armeens Ruller, uddannede for Sygepleien med Forpligtelse til i Krigstilfælde at bistaa Foreningen,

d. at søge dannet Filialer i andre Byer og i Landdistrikter, hvor saadant maatte antages tjenligt,

e. at slutte sig til den „Internationale Forening for det røde Kors" og træde i Forbindelse med lignende Foreninger i andre Lande.

§ 3. I Krigstid stiller Foreningen sig med alle sine Midler til Disposition for den militære Sygepleie efter Bestemmelser, som maatte afgives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 4. Medlem af Foreningen er enhver, Mand eller Kvinde, som yder et aarligt Bidrag af mindst 2 Kroner eller et Bidrag engang for alle af mindst 20 Kroner.

Foreningen modtager ogsaa Bidrag udenfor Kontingenten.

§ 5. Foreningens Anliggender styres af en Direktion og en Generalforsamling.

§ 6. Direktionen bestaar af 8 Medlemmer, der vælges, tilligemed 4 Suppleanter, af Generalforsamlingen.

Af Direktionen udtræder hvert Aar 2 Medlemmer, de første Gange efter Lodtrækning, senere efter Tur.

Suppleanterne vælges for hver Gang paanyt.

Direktionen vælger inden sin Midte en Formand og en Viceformand.

§ 7. Direktionen samles efter Indkaldelse af Formanden.

Til gyldig Beslutning i Direktionen kræves, at mindst 5 af dens Medlemmer er tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

§ 8. Direktionen leder Foreningens Anliggender og disponerer derunder dens Indtægter til Fremme af dens Formaal; dog bør af Aarets Indtægter, naar ikke anderledes af Generalforsamling er bestemt, mindst $^1/_4$ — en Fjerdedel — tillægges Foreningens Kapital.

§ 9. Direktionen har at gjøre Foreningens Midler paa bedste Maade frugtbringende ved Anbringelse i offentlige Værdipapirer, ved Udlaan mod Pant i faste Eiendomme eller ved Indsættelse i offentlig Bank.

Den antager og afskediger Foreningens Funktionærer og bestemmer deres Aflønning.

Den aflægger hvert Aar revideret Regnskab tilligemed Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar.

Den afgiver Forslag til Generalforsamlingen i Spørgsmaal, som kræver dennes Afgjørelse.

§ 10. Generalforsamlingen sammentræder ordinært i Kristiania hvert Aar i Marts eller April.

Extraordinær Generalforsamling kan indkaldes, naar det af 9 April.
Direktionen findes nødvendigt.

Indkaldelse til Generalforsamling udfærdiges af Direktionens Formand og skal indeholde Angivelse af Forhandlingsgjenstandene.

§ 11. I den ordinære Generalforsamling bliver:
at fremlægge og behandle Direktionens Beretning og Regnskabet for det forløbne Aar,
at foretage Valg paa Medlemmer af Direktionen, paa Suppleanter samt paa 2 Revisorer,
at bestemme, hvilke faste Funktionærer der skal haves,
at behandle Forslag, der maatte indkomme fra Direktionen eller noget Medlem af Foreningen.

§ 12. I extraordinær Generalforsamling behandles kun de Sager, i hvis Anledning Generalforsamlingen er sammenkaldt.

§ 13. Paa Generalforsamling har ethvert Medlem af Foreningen 1 Stemme. Udenbys eller fra Byen fraværende Medlem kan afgive Stemme ved skriftlig Fuldmagt til et tilstedeværende Medlem, dog kan ingen repræsentere mere end 2 Stemmer foruden sin egen.

§ 14. Afgjørelse paa Generalforsamling sker ved Stemmeflerhed. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Til Forandring af Lovene kræves dog, at mindst $^2/_3$ af de mødende Stemmer afgives for Forandringen; Forslag til Forandring maa derhos være indgivet til Direktionen mindst 1 Maaned før Generalforsamlingens Afholdelse.

Heller ikke maa udenfor Krigstilfælde nogen Del af Foreningens beholdne Formue disponeres, medmindre Beslutning derom fattes i Generalforsamling med $^2/_3$ af de mødende Stemmer.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kri- 9 April.
stiania Stift.

Foranlediget ved en af et Skolestyre fattet Beslutning om, at Enken efter en i December 1891 afdød Lærer og Kirkesanger skulde beholde Indtægterne af Bestillingerne indtil 14de April 1893, mod at Enken paa egen Bekostning skaffede en Seminarist til at udføre Forretningerne, havde Direktøren forespurgt, om der for Skolevæsenets Vedkommende var Adgang til at afgive en saadan Bestemmelse.

I Anledning heraf bemærker Departementet, at Enken overensstemmende med dets Udtalelse i den af Direktøren citerede Skrivelse af 4de December 1883 antages at have Krav paa at beholde Klokkergaarden indtil 1ste Faredag (14de April 1892). Udover denne Tid antager Departementet imidlertid ikke, at Brugen af Klokkergaarden, der i nærværende Tilfælde er oplyst at tjene som

9 April. lovbefalet Lærerjord, kan overdrages Enken og derved unddrages Skolevæsenet, ligesom Departementet heller ikke antager, at Skolestyret for at skaffe Enken en Indtægt er berettiget til at lade Lærerposten henstaa ubesat, kun betjent af en af Enken lønnet midlertidig Lærer.

9 April. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Foranledning udtales, at en (i 1883 beskikket) Lærer ved en Folkeskole er forpligtet til efter Skolestyrets Paalæg uden særskilt Godtgjørelse at overtage Undervisningen i Sløjd, forsaavidt han dertil maatte ansees skikket med den Færdighed, hvoraf han nu er i Besiddelse, medens han ikke mod sin Vilje vil kunne paalægges at søge videre Uddannelse heri for egen eller for Skolens Regning.

9 April. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til en Sognepræst, hvori paa Foranledning udtales, at der intet antages til Hinder for, at en Kredsbeslutning om, hvorvidt legemlig Straf skal tillades anvendt eller ei i Kredsens Folkeskole, naarsomhelst gjøres til Gjenstand for fornyet Behandling paa Kredsmøde, hvorved altsaa Kredsen, om det fornødne Flertal opnaaes, vil have det i sin Magt at fremtvinge en Forandring i vedkommende Bestemmelse i Skoleplanen. Forlangende om, at den tidligere fattede Kredsbeslutning skal forelægges nyt Kredsmøde, maa dog, forsaavidt det sker inden 4 Uger efter den først fattede Beslutning, overensstemmende med Landsskolelovens § 54, 6te Passus, fremsættes af mindst 1/4 af Kredsens i Sagen Stemmeberettigede. Efter Udløbet af de 4 Uger antages overensstemmende med nævnte §s første Passus Forlangende af 5 af Kredsens Husfædre at være tilstrækkelig til at faa Sagen gjenoptaget. — Ligeledes udtaler Departementet, at der intet antages til Hinder for, at de før 1ste Januar 1890 ansatte Lærere, der først har valgt Aflønning efter de ældre Lovregler, senere gaar over til den nye Skolelovs Lønningsmaade. De Lærere, som engang har valgt Aflønning efter den nye Lov, antages derimod ikke at have Adgang til senere at gaa tilbage til den ældre Lønningsmaade.

9 April. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift — ogsaa meddelt de øvrige Skoledirektører —, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Skolestyre om, hvorvidt en Person, der for Tyveri er dømt til Fængsel paa Vand og Brød, kan staa som Medlem af Tilsynsudvalg, meddeler, at det efter at have indhentet Justits-Departementets Erklæring i Henhold til denne er mest tilbøieligt til at antage, at Spørgsmaalet maa blive at besvare bekræftende. Herved er Departementets i Skrivelse af 2den Marts 1891 (Lovtidenden for s. A. Side 220) udtalte Formening tilbagekaldt.

Skrivelse fra Indre-Departementet til Amtmanden i Nordlands Amt, der havde anmodet om Departementets Udtalelse i Anledning af en fra en Opsidder paa en Gaard fremkommet Anke over, at vedkommende Overudskiftningsret havde nægtet at efterkomme hans Forlangende om at fremme en paabegyndt Overudskiftning paa Gaarden, efter at Forretningens Rekvirent havde tilbagekaldt sit Forlangende og udredet de paaløbne Omkostninger. 9 April.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det er tilbøieligt til at antage, at der ikke er lovlig Adgang for Klageren til at fordre Overudskiftningen fortsat. Departementet antager nemlig, at Bestemmelsen i Udskiftningslovens § 17 om, at paabegyndt Udskiftningsforretning ikke kan tilbagekaldes, efter sin Hensigt ikke er anvendelig paa Overudskiftninger. Og da de øvrige Lodeieres Adgang til for sit Vedkommende at faa Underudskiftningens Bestemmelser prøvede under en forlangt Overudskiftning ifølge Udskiftningslovens § 73 er afhængig af, at der ved Forretningen tilkjendes Rekvirenten nogen Fordel, hvorved de vil lide Tab, er saadan Adgang formentlig ikke tilstede, naar Rekvirenten frafalder sit Forlangende om Forretningens Fremme og saaledes opgiver ethvert Forlangende om Forandring af Underudskiftningens Bestemmelser.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Ibbestad Fordemoderdistrikt i Tromsø Amt, bestaaende af Ibbestad Herred, deles i 2 Distrikter, saaledes at Gaardene rundt Lavangen fra Lavangsnes til og med Løvdal samt Gaardene paa Andorgoens sydøstlige og nordøstlige Side fra Gregusvik til Klaapen, begge iberegnede, kommer til at udgjøre et eget Fordemoderdistrikt under Navn af Lavangen. 12 April.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det til Skjervø Fordemoderdistrikt i Tromsø Amt hørende Nordreisens Sogn eller Herred udskilles som et eget Fordemoderdistrikt. 12 April.

Kongelig Resolution, afgiven paa Kommandovei, hvorved § 56, Punkt 10, i Reglementet for Søkrigsskolen af 21de November 1887 er forandret til herefter at lyde saaledes: 18 April.

„Kadetterne af ældste Klasse bære Sabel som for Sooffícerer bestemt med Gehæng af sort Skind (efter Model). Kadetunderofficerer bære Felttegn af Guldbouillon og mørkeblaa Silke samt rundt Ærmet paa Trøie, Pijæk og Søtrøie en 0.6 Centimeter bred Guldgalon, anbragt omtrent 9 Centimeter fra Ærmets nedre Kant og dannende et Øie opover paa dets Overside. De øvrige Kadetter af ældste Klasse bære Felttegn af Sølv og mørkeblaa Silke. Kadetterne af de to yngste Klasser bære Dolk (efter Model) med Gehæng som for Kadetterne af ældste Klasse bestemt".

20 April. **Høieste Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Valberg Sogn af Borge Præstegjeld og Herred i Nordlands Amt skal udgjøre et eget Jordemoderdistrikt.

20 April. **Høieste Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Evenes Jordemoderdistrikt i Nordlands Amt deles i 2 Distrikter, saaledes at den paa søndre Side af Ofotenfjord beliggende Del af Distriktet udskilles som et eget Jordemoderdistrikt.

20 April. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Eidsvolds Sogns Laaneindretning i Møder den 12te December 1891 og 22de Marts 1892 vedtagne nye Plan for „Eidsvolds Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Indretningens ældre ved Høieste Resolutioner af 8de Februar 1848, 9de Januar 1849 og 17de Juni 1873 stadfæstede Plan.

20 April. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Indvikens Sparebank seneſt i Møde den 28de Marts 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 8de April 1882 stadfæstede Plan.

20 April. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Løitens Sparebank i Møder den 14de December 1891 og 16de Marts 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 19de Marts 1878 stadfæstede Plan.

20 April. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 §§ 26 og 30 meddeles Approbation paa de af Kongsvinger Kommunebestyrelse i Møde den 21de Marts 1892 vedtagne Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

20 April. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Overlægen for den spedalske Sygdom, hvorved paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at Bestemmelsen i Lov af 10de Juni 1887 § 1 (jfr. den tidligere gjældende Lov af 6te Juni 1863 § 1) om fri Kur „for den Almue, der er beskjæftiget med Sildens Fangst og Tilvirkning, saalænge den opholder sig i Fiskedistriktet", hjemler Adgang til fri Kur (Lægehjælp og Medicin) for dem, som med personligt Arbeide deltager under Vaarsildfisket i Sildens Fangst og Tilvirkning, uanseet om de selv har Evne til at udrede Omkostningerne ved sin Kur, og uden Hensyn til, om de er hjemmehørende i Landdistrikterne eller i By. Nogen anden Regel end den i Loven givne antager Departementet med Overlægen ikke lader sig give gjennem Instrux for Lægen, der i tvivlsomme Tilfælde faar handle efter bedste Skjøn.

Cirkulære fra Indre-Departementet, Poststyrelsen (No. 9 for 1892), hvorved bl. a. meddeles, at der i Postreglementets Kap. XVI § 9, 2det Passus, 4de Linie skal stryges „Spanske Kolonier". 20 April.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 22 April.

1. Bodø Præstegaard under Søndre-Salten Provsti i Tromsø Stift — med paastaaende Aabodshuse, men med Fradrag af de Jordstykker, der er omhandlede i Skrivelser af 20de Juni 1889 og 3die Juli 1890 fra en af Nordlands Amtskommune nedsat Landbrugskomite, og som bliver at anvende til fremtidig Præstegaard for Bodø Sognekald — tillades solgt til Nordlands Amtskommune for en Kjøbesum af Kr. 52 400.00 og forøvrigt paa Vilkaar, som bestemmes af Kirke- og Undervisningsdepartementet.
2. Af Kjøbesummen tillægges det ved Lov af 19de Juni 1882 oprettede Præstegaardsfond Kr. 15 200.00, mod at der af Fondet overensstemmende med Præstegaardskommissionens Bestemmelser udredes en aarlig Erstatning til Bodø Sognepræstembede af Kr. 360.00 omsat til Korn paa sædvanlig Maade.

Høieste Resolution, hvorved følgende Funktionærer med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes Portofrihedsattestationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Bestillingers Medfør: 22 April.

De i Henhold til Lov af 27de Juni 1891 til Bedømmelse af Sindssyge antagne Amtslæger,

Assistenten ved det animale Vakcineinstitut,

Assistenten ved det veterinær-pathologiske Laboratorium,

Assistenten ved Kanalvæsenet,

Sekretæren ved det 9de almindelige Landbrugsmøde i Kristiania,

Sekretæren ved den i Henhold til Kongelig Resolution af 19de December 1891 godkjendte Komite for Norges Deltagelse i den internationale Udstilling i Chicago i 1893, samt under Sekretærens Forfald et af Komiteens Medlemmer.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Toldkammeret i Kristiania, hvorved i Anledning af Forestilling fra et Svineslagteri i Sverige meddeles, at et i samme omhandlet Parti Pølser, der er bleven tilvirket ved nævnte Slagteri af delvis svensk og delvis amerikansk Raamateriale, antages rettelig at være bleven frigiven ved Indførsel her til Riget som svensk Tilvirkning. 22 April.

Skrivelse fra Forsvars-Departementets Arméafdeling til Generalfelttøimesteren og Chefen for Artilleriet, hvori paa Foran- 22 April.

22 April. ledning meddeles, at Departementet efter Udtykkene i Aflønningsregulativets § 6 finder, at Underofficerer paa Reiser, foretagne i Anledning af Transport af Delikventer maa, forsaavidt Skydsgodtgjørelse lovmedholdig kan beregnes, være berettigede til foruden denne at oppebære baade Marschaflønning og det i Aflønningsregulativets nævnte § omhandlede Tillæg af Kr. 2.00 pr Dag. Kan Skydsgodtgjørelse ikke beregnes, bortfalder ogsaa sidstnævnte Tillæg (jfr. Lov af 3die Juni 1874 § 15).

23 April. **Lov om Norges Bank*)** [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 2den April dette Aar, saalydende:

Kapitel I.

Bankens Fond og Aktier.

§ 1. Norges Bank, oprettet ved Fundation af 14de Juni 1816, er grundet paa Aktier og har Ret til at drive Virksomhed som Laane-, Giro-, Deposito- og Seddelbank.

§ 2. Banken har et indbetalt Grundfond paa tolv og en halv Million Kroner samt et Reservefond (jfr. § 40 Litr. b).

§ 3. Aktiebrev for Indskud til Grundfondet skal lyde paa Navn og — med den i § 47 gjorte Undtagelse — ikke paa mindre Beløb end Kr. 100,00.

Overdragelse af Aktiebrev skal indføres i Bankens Bøger. Indførelsen kan foregaa foruden ved Hovedsædet ogsaa ved Afdelingerne.

§ 4. Bankens Eiere er de, paa hvis Navn Aktierne i Bankens Bøger er indførte.

Aktieeier hæfter kun med sin Aktie for Bankens Forpligtelser.

§ 5. Bankens Grundfond kan hverken med eller mod Aktieeiernes Vilje benyttes uden i Bankens egen Interesse og til at indfri dens Sedler og øvrige Forpligtelser.

Banken kan ikke belynges med nogen Afgift.

Kapitel II.

Bankens Seddeludstedelsesret.

§ 6. Norges Bank skal være eneberettiget til at udstede Bankfedler, lydende paa Hændehaveren og indeholdende Bankens Forpligtelse til ved Paakrav at indfri dem efter deres fulde paalydende Beløb med Guld i Kronemynt. Seddel, lydende paa Hændehaveren, udstedt af nogen anden end Norges Bank, bliver

[1]) Se Oth. Prp. No. 9 og Indst. O. II. for 1892 og de der nævnte tidligere Propositioner og Indstillinger samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 23—68 og i Lth. S. 3—14.

*) Bekjendtgj. 29 April i Lovt. 1ste Afd. No. 12.

at konfiskere, hvorhos Udstederen skal erstatte Ihændehaveren Sed- 23 April.
delens paalydende Beløb og erlægge et lige Beløb som Bod til Statskassen. Sager, som i Anledning heraf anlægges, behandles som for offentlige Politisager bestemt.

§ 7. Saalænge Banken ved Paakrav indfrir sine Sedler efter deres fulde Paalydende med Mynt, skal de ved alle Betalinger, der ikke er bestemte i rede Guld, gjælde som Penge og være tvungent Betalingsmiddel i Riget.

Skulde Banken nogensinde standse med Indfrielsen af sine Sedler efter deres fulde Paalydende, ophører disse at være tvungent Betalingsmiddel undtagen ligeoverfor Banken selv, der skal staa i samme Forhold som enhver anden Skyldner.

§ 8. De Sedler, som Banken udfærdiger, skal lyde paa Kr. 1000,00, Kr. 500,00, Kr. 100,00, Kr. 50,00, Kr. 10,00 og Kr. 5,00.

§ 9. Banken kan udgive Sedler for et Beløb, der svarer til dens Beholdning af Guld, og desuden for et Beløb af indtil 24 Millioner Kroner.

§ 10. Banken er bemyndiget til at have indtil en Trediedel af sin Guldbeholdning staaende i Udlandet. Foruden denne Trediedel bemyndiges Banken til at have beroende indtil 3 Millioner Kroner i Statsbanker i de Lande, med hvilke Norge har Konvention om fælles Myntsystem.

Hvad der saaledes er staaende i Udlandet, ansees med Hensyn i Bestemmelserne i foranstaaende Paragraf, som om det var opbevaret i Banken.

§ 11. Skulde det ved de Opgjør, som Banken vil have at afgive (§ 37), vise sig, at der er i Omløb et større Beløb i Sedler end efter § 9 tilladt, skal Banken strax indsende Forklaring til vedkommende Regjeringsdepartement om Aarsagen til Overskridelsen og senest inden Udgangen af den paafølgende Maaned for samme godtgjøre, at Lovens Bestemmelser om Bankens Seddeludstedelsesret er skeet Fyldest.

Derhos skal Banken af det Beløb, hvormed Seddeludstedelsesretten er overskredet, erlægge til Statskassen en Afgift af 6 pCt. aarlig. Afgiften beregnes af de Beløb, som Overskridelsen udgjør ved ethvert af de ovennævnte Opgjør, og for den Tid, som er forløben siden næstforegaaende Opgjør.

§ 12. Naar Bankens Sedler af en vis Sort skal sættes ud af Omløb, udsteder den herom Bekjendtgjørelse, der thinglæses ved Rigets samtlige almindelige Underretter og indrykkes i Kundgjørelsestidenden.

De indkaldte Sedler ophører at være tvungent Betalingsmiddel i det tidligste 1 Aar, efterat Bekjendtgjørelsen sidste Gang er thinglæst, hvorimod Banken fremdeles er forpligtet til at indløse dem. Dog kan der gives Banken Bevilling til med prækludsiv Virk-

23 April. ning at indkalde Seddelsorter, som har været Gjenstand for Forfalskning.

Naar 2 Aar er forløbne, efterat Sedlerne har ophørt at være tvungent Betalingsmiddel, bliver de uindløste Sedler ikke længere at medregne ligeoverfor Bestemmelserne om Bankens Seddeludstedelsesret.

Kapitel III.

Bankens Virksomhed.

§ 13. Norges Bank har sit Hovedsæde i Trondhjem. Desuden har Banken Afdelinger, hvor det er eller bliver bestemt.

§ 14. Udvexling af Guld mod Sedler kan foruden ved Bankens Hovedsæde ogsaa finde Sted ved de Afdelinger, som af Bankens Repræsentantskab bestemmes.

Forsaavidt de til Vexling leverede Sedler ikke svarer til et helt Antal Guldmynt, skal den overskydende Del indløses med Sølvmynt eller anden Skillemynt.

Banken er forpligtet til ved sit Hovedsæde samt ved enhver af sine Afdelinger at udlevere Sedler mod Guld i Kronemynt. Ligeledes er den ved sit Hovedsæde samt ved de Afdelinger, Bankens Repræsentantskab bestemmer, forpligtet til at udlevere Sedler mod Guldbarrer, hvis Finhed er godtgjort paa saadan Maade, som af Repræsentantskabet foreskrevet, efter en Pris af Kr. 2 480,00 for hvert Kilogram fint Guld, med Fradrag af indtil $^1/_4$ pCt. i Myntningsomkostninger.

§ 15. Banken har Ret til at gjøre sine Midler frugtbringende:

a. ved Udlaan mod Pant paa bestemt Tid, dog ikke over 6 Maaneder. Som Pant antages ikke Bankens egne Aktier;
b. ved Diskontering af Vexler og Vexelobligationer, betalbare her i Riget inden 6 Maaneder;
c. ved Udlaan paa Kassekreditiv, der bevilges for en Tid af høist 12 Maaneder mod Sikkerhed i haandfaaet Pant eller i fast Eiendom;
d. ved at kjøbe og sælge Vexler paa Udlandet;
e. ved at kjøbe og sælge Guld og Sølv;
f. ved Anbringelse i norske Stats- og Hypothekbankobligationer samt andre rentebærende inden- og udenlandske Værdipapirer, der noteres paa udenlandske Børser og er let afsættelige.

§ 16. Banken modtager uden Gebyr Penge til Indsættelse paa Folio og til Overførsel (Giro).

For Anvisninger, der ikke honoreres af Banken, erhverves ved Optagelse af Protest Vexelret.

§ 17. Banken modtager mod Gebyr som Depositum ædle Metaller, Værdigjenstande og Værdipapirer, af hvilke sidste Banken

kan besørge indkrævet Renter og Afdrag, Kupons og udtrukne Obli- 23 April.
gationer.

Den kan derhos modtage Deposita under Forsegling eller Laas.

§ 18. Banken kan mod Gebyr overtage:

a. mod Indbetaling at kjøbe og efter Overleverelse at sælge Værdipapirer af alle Slags;
b. at indkassere Beløb og efter Betaling at overføre eller anvise samme paa sine Afdelinger.

§ 19. Banken er forpligtet til uden særskilt Godtgjørelse at modtage Staten og de offentlige Fonds tilhørende Indtægter og at besørge deres Udbetalinger samt i det hele at overtage Statens Pengeomsætninger, dog uden at staa i Forskud.

Dersom det forlanges, er den tillige forpligtet til saavel ved Hovedsædet som ved Afdelingerne at udføre den Statskassen paahvilende Ind- og Udvexling af Skillemynt.

Nærmere Forskrifter angaaende disse Forpligtelser og det i den Anledning fornødne Regnskabshold gives af Kongen.

Hvorvidt og, i Tilfælde, hvilken Rente der skal svares af de i Banken indestaaende offentlige Midler, fastsættes i Mangel af Overenskomst mellem vedkommende Regjeringsdepartement og Bankens Direktion af Bankens Repræsentantskab.

Kapitel IV.

Bankens Bestyrelse.

§ 20. Banken staar under Overbestyrelse af et Repræsentantskab paa 15 Medlemmer og under Bestyrelse af en Direktion paa 5 Medlemmer. Enhver Afdeling forestaaes af en Bestyrelse paa 3 Medlemmer.

§ 21. Repræsentantskabets Medlemmer vælges af Storthinget og vedbliver som saadanne i 6 Aar. Hvert 3die Aar afgaar vexelvis 7 og 8. Desuden vælges hvert 3die Aar 7 Suppleanter. Repræsentanter oppebærer, forsaavidt de bor i en Afstand af mindst 10 Kilometer fra Hovedsædet, Diætgodtgjørelse af Kr. 10,00 daglig og Skydsgodtgjørelse som for Storthingsmænd bestemt. Formanden kan tillægges Aflønning.

§ 22. Formanden i Direktionen beskikkes af Kongen, efterat Repræsentantskabet har havt Anledning til at udtale sig. Han ansættes med en gjensidig Opsigelsesfrist af 6 Maaneder, dog saaledes, at han strax kan fjernes mod Udbetaling af Løn for den nævnte Tid. Han maa ikke indehave nogen anden lønnet Stilling, heller ikke drive nogen Handels-, Fabrik- eller Bankvirksomhed. Hans Lønning bestemmes af Storthinget efter Forslag af Kongen.

De øvrige Direktører vælges af Storthinget for en Tid af 6 Aar. Halvdelen afgaar hvert 3die Aar. Desuden vælges hvert 3die Aar 3 Suppleanter.

23 April. § 23. Bestyrerne ved Afdelingerne vælges af Storthinget for en Tid af 6 Aar. Hvert 3die Aar aftræder vexelvis 1 og 2. Desuden vælges hvert 3die Aar 3 Suppleanter.

§ 24. De valgte Repræsentanter, Direktører og Bestyrere tiltræder førstkommende 1ste Januar efter Valget.

Lønninger for Repræsentantskabets Formand, de valgte Direktører og Bestyrerne bestemmes af Storthinget efter Forslag af Bankens Repræsentantskab.

§ 25. Suppleanter for Repræsentantskabet, Direktionen eller Bestyrelserne tiltræder i Forfaldstilfælde efter den Orden, hvori de er valgte. Suppleant, der er indtraadt som fast Medlem, fratræder, naar den, i hvis Sted han forretter, skulde afgaa. Er flere Suppleanter indtraadte for Repræsentanter, Direktører eller Bestyrere, hvis gjenværende Funktionstid er forskjellig, fratræder Suppleanterne i omvendt Orden af den, hvori de er valgte.

§ 26. Inden hvert Aars Udgang vælger Repræsentantskabet inden sin Midte Formand og Næstformand for det følgende Aar.

Repræsentantskabet holder Møde hvert Fjerdingaar og ellers saa ofte, det selv maatte anse det nødvendigt, eller Direktionen derom anmoder. Beslutning kan ikke fattes, medmindre mindst 9 Medlemmer er tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget. Over Forhandlingerne føres Protokol. Repræsentantskabet kan kræve, at Direktionen deltager i disse Møder. Direktionen er berettiget til at være tilstede, medmindre Repræsentantskabet for Tilfældet fatter Beslutning om det modsatte.

§ 27. Repræsentantskabet har:

a. at give Reglement for Bankens Bestyrelse og Forretningsorden, derunder Bestemmelse om, ved hvis Underskrifter Banken forpligtes; Reglementet bliver at indføre i Lovtidenden;
b. at fordele Forretningerne mellem Direktionens Formand og de øvrige Direktører;
c. at afgive Forslag til Storthinget og foreløbig at fatte Bestemmelse om Lønninger for Repræsentantskabets Formand, de valgte Direktører og Bestyrerne;
d. at fastsætte Lønninger for Bankens Betjente og bestemme om deres Pensionering samt efter at have indhentet Erklæring fra Direktionen og vedkommende Afdelings Bestyrelse at ansætte og afskedige disse, udfærdige de for dem fornødne Instruxer og bestemme den Kaution, Kassererne har at stille. Bankens Betjente ansættes med gjensidig Opsigelsesfrist af 3 Maaneder;
e. i Forening med Direktionen at fatte Beslutning om Afdelingers Oprettelse og Nedlæggelse;
f. i Forening med Direktionen at bestemme, hvor stort Beløb af Bankens Laanekapital der skal stilles til enhver Afdelings Raadighed;
g. midlertidig at vælge Bestyrer og Suppleanter for nyoprettede

Afdelinger samt Suppleanter ved Hovedsædet og Afdelingerne, naar dette formedelst Forfald maatte gjøres nødvendigt; 23 April.

h. selv eller ved Befuldmægtigede til ubestemte Tider mindst én Gang hvert Fjerdingaar at efterse Direktionens og Bestyrelsernes Protokoller samt Bankens Deposita, Kasse og øvrige Beholdninger;

i. at afgjøre Tvistigheder Banken vedkommende mellem Bankens Foresatte og Klager af Betjente over deres Foresatte;

k. at afgjøre Andragender om Akkord efter at have indhentet Betænkning fra Direktionen;

l. at foranstalte Bankens Regnskab revideret og at decidere samme;

m. at fatte Beslutning om Fordelingen af Aarets Indtægt (jfr. §§ 39 og 40);

n. at afgive Beslutning i alle de Sager, der af Direktionen forelægges det.

§ 28. Direktionen vælger aarlig Næstformand. Den samles daglig til offentlig bekjendtgjort Tid. Ingen Beslutning kan fattes, medmindre 3 Medlemmer er tilstede. Formandens Stemme gjør Udslaget i Tilfælde af Stemmelighed. I Direktionens Møder føres Protokol.

Direktionen har at forvalte alle Bankens Midler [1]) og at sørge for, at dens Forretninger føres overensstemmende med denne Lov og Repræsentantskabets Bestemmelser, hvorhos den særlig har at overtage Forretningerne i det Hovedsædet underlagte Distrikt.

Direktionens Formand eller i hans Forfald Næstformanden samt en af de andre Direktører er daglig tilstede i Forretningstiden. Der føres Dagbog, som forelægges i Direktionsmøderne.

§ 29. Hver Afdelings Bestyrelse vælger aarlig Formand. Den samles til offentlig bekjendtgjort Tid efter Repræsentantskabets Bestemmelse og ellers saa ofte, den finder det paakrævet. Beslutninger fattes ved Stemmeflerhed; er kun 2 Medlemmer tilstede, maa disse være enige, for at Beslutning skal være gyldig. I Bestyrelsens Møder føres Protokol.

Ved Afdelingerne drives, forsaavidt ikke anderledes af Repræsentantskabet i Forening med Direktionen bestemmes, de samme Forretninger som ved Hovedsædet.

En Bestyrer er daglig tilstede i Forretningstiden; han fører Dagbog, som forelægges i Bestyrelsesmøderne.

§ 30. De Direktører eller den Bestyrer, der efter §§ 28 og 29 er tilstede i Forretningstiden, kan træffe Afgjørelser i saadan Udstrækning og efter saadanne Regler, som af Direktionen eller vedkommende Bestyrelse med Repræsentantskabets Godkjendelse fastsættes.

§ 31. Direktør eller Bestyrer maa ikke deltage i Behandlingen af Sager, som angaar ham selv eller nogen, der er ham saa

[1]) Jfr. Odh.tid. for 1892. S. 65.

23 April. nær beslægtet eller besvogret som Sødskendebarn, eller hvori han selv eller nogen saadan Person har en fremtrædende økonomisk Interesse.

Papir med Direktørs eller Bestyrers Navn maa ikke diskonteres ved den Afdeling, hvor han forretter. Det samme gjælder om Firma, hvori Direktør eller Bestyrer har en fremtrædende økonomisk Interesse.

§ 32. Repræsentant, Direktør eller Bestyrer, der har indstillet sine Betalinger, fratræder sin Stilling og kan, selv om han atter bliver raadig over sit Bo, ikke indtræde i samme uden efter nyt Valg.

§ 33. Tjenestemænd ved Banken skal med Hensyn til, hvad de som saadanne erfarer angaaende Personers eller Indretningers Formuesstilling, være forpligtede til derom at iagttage Taushed i alle Tilfælde, hvor det ikke maatte være deres Pligt at tale. Denne Taushedspligt paaligger dog ikke Bankens Foresatte, naar det efter Fællesbeslutning overdrages nogen af dem at anstille Undersøgelser.

§ 34. De Lovbestemmelser, som er givne angaaende Statens Regnskabsbetjente, og de Indskrænkninger, som er disse paalagte i Henseende til Raadigheden over deres Gods, skal ogsaa gjælde Bankens Kasserere. Dog kan Repræsentantskabet frafalde saadan Ret i samme Udstrækning, hvori Kongen dertil har Adgang for Statens Regnskabsbetjente.

§ 35. Bankens Betjente ved Hovedsædet og Afdelingerne har at rette sig efter de dem af Direktionen eller vedkommende Bestyrelse givne almindelige eller særlige Paalæg. Tvistigheder dem imellem, Banken vedkommende, afgjøres af Direktionen eller vedkommende Bestyrelse.

§ 36. Banken skal aarlig til Storthinget afgive Beretning om sin Virksomhed og fremlægge sine Bøger og Beholdninger for de Mænd, som af Storthinget opnævnes.

Kapitel V.

Regnskab og Udbytte.

§ 37. Banken har mindst 2 Gange om Maaneden til de Tider, som af Repræsentantskabet bestemmes, at meddele Oversigt over sin Stilling. Denne Oversigt skal snarest mulig offentliggjøres.

§ 38. Bankens Aarsregnskab afsluttes og indsendes til Repræsentantskabet inden Udgangen af det følgende Aars Februar Maaned.

§ 39. Af Aarets Indtægt udredes:

a. samtlige Omkostninger og Driftsudgifter; dog kan Omkostninger ved Seddelfabrikation og Bygninger fordeles paa indtil 5 Aar;
b. opgjorte Tab, og afsættes
c. et passende Beløb for paaregnelige Tab.

§ 40. Af Resten udredes: 23 April.

a. til Aktieeierne 6 pCt. af Aktiernes Paalydende;
b. derefter indtil 10 pCt. af det tilbageværende Beløb til Reservefondet, forsaavidt det er under 5 Millioner Kroner;
c. af det overskydende Halvdelen til Staten og Halvdelen til Aktieeierne, indtil disses samlede Udbytte udgjør 10 pCt.;
d. af Resten $^3/_4$ til Staten og $^1/_4$ til Aktieeierne.

Hvad der af det Aktieeierne tilfaldende Udbytte ikke udgjør $^1/_{10}$ pCt. af Grundfondet, skal tilligemed Statens tilsvarende Andel ikke udbetales, men overføres til næste Aars Vindings- og Tabskonto. Forsaavidt Aarsindtægten ikke maatte være tilstrækkelig til at give Aktieeierne et Udbytte af 6 pCt., bliver det manglende at tilskyde af Reservefondet, forsaavidt det kan ske, uden at Fondet synker under 4 Millioner Kroner. Udbytte udbetales kun efter Afskrivning paa Aktiebrevene eller mod Kupons, forsaavidt saadanne udfærdiges.

§ 41. Forsaavidt Aarsindtægten ikke strækker til at dække Aarets opgjorte og paaregnelige Tab, bliver det manglende at tilskyde af Reservefondet.

§ 42. Udbytte hæves ved Bankens Hovedsæde eller dens Afdelinger; hvor ingen Afdeling findes, kan det hæves hos Fogderne, som derfor oppebærer af Banken en af denne bestemt Godtgjørelse.

Kapitel VI.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 43. Naar Tvangsauktion, herunder ogsaa indbefattet Konkursauktion, forlanges over fast Eiendom, skal Auktionsforvalteren undersøge, om den er pantsat til Norges Bank, og derom afgive Bevidnelse i Auktionsforretningen. I Tilfælde skal han derom gjøre Indberetning til vedkommende Bankafdeling saa betimelig, at dens Bestyrelse kan møde eller lade møde ved Auktionen. Attest af Pantebøgerne, som af Auktionsforvaltere forlanges angaaende, hvorvidt Norges Bank har Panteret i fast Eiendom, meddeles uden Betaling og uden Stempelafgift.

§ 44. Papir, udstedt af Banken, er fritaget for Stempelafgift.

§ 45. I Mangel af Betaling til bestemt Tid af Laan mod Pant i fast Eiendom har Banken Adgang til, efter 6 Ugers forudgivet Varsel i Kundgjørelsestidenden og paafølgende Kundgjørelse overensstemmende med Lovgivningen om Tvangsauktioner, at lade Pantet bortsælge ved offentlig Auktion uden foregaaende Indkaldelse til Forligelseskommission, Lovmaal og Dom.

§ 46. Pantsættes Obligationer eller andre Forskrivninger til Banken, og disse ikke til bestemt Tid indfries, skal Banken være berettiget til uden retslig Forføining mod den, som til Banken har

23 April. pantsat saadanne Forskrivninger, at søge sin Betaling efter de pantsatte Forskrivningers Indhold.

Kapitel VII.

Slutningsbestemmelser.

§ 47. Eiere af de for Indskud til Grundfondet udfærdigede Interimskvitteringer kan, ved at indsende dem til Banken inden 10 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden, faa dem efter eget Valg enten indløste efter Dagens Kurs paa Bankens Aktier eller ombyttede med Aktiebrev, det sidste dog kun, forsaavidt Aktiebrevet kan gjøres lydende paa mindst 50 Kroner eller et større med 10 deleligt Beløb. Efter Udløbet af ovenangivne Frist taber Interimskvitteringerne Ret til Udbytte.

For Beløbet af de indløste Interimskvitteringer udfærdiger og afhænder Banken Aktiebreve.

For de ved Fristens Udløb ikke indsendte Interimskvitteringer udfærdiges Aktiebrev til Staten, dog kun for et saa stort Beløb, at samtlige Aktiebreves Paalydende ikke overstiger det lovbestemte Grundfond, $12^1/_2$ Million Kroner, og mod Forpligtelse for Staten til at indløse samtlige tilbageværende Interimskvitteringer efter Dagens Kurs paa Bankens Aktier. Det Beløb i Interimskvitteringer, hvorfor Aktiebrev ikke udfærdiges, overføres til Reservefondet.

§ 48. De i denne Lov om Afdelinger under Banken givne Bestemmelser gjælder ogsaa de nuværende Bankkontorer, der herefter benævnes Afdelinger.

§ 49. De ved denne Lovs Ikrafttræden valgte Repræsentanter, Direktører, Administratorer, Kontorbestyrere og Suppleanter vedbliver som saadanne i den Tid, for hvilken de er valgte.

Den i § 22 omhandlede Direktionsformand beskikkes, uanseet om der er nogen Plads ledig i Direktionen. Naar 3 Direktører paa én Gang skal fratræde, vælges i disses Sted kun 2.

§ 50. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar. Fra samme Tid ophæves samtlige i ældre Love indeholdte Bestemmelser om Norges Bank.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

23 April. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Afgift til Statskassen af stemplet Papir og Stempelmærker i Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893 *)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 30te Marts d. A. har fattet Beslutning angaaende Afgift

[1]) Se Sth. Prp. No. 11 og Indst. S. No. 85 for 1892.

*) Bekjendtgj. 29 April i Lovt. 1ste Afd. No. 12.

til Statskassen af stemplet Papir og Stempelmærker i Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893, hvorefter denne Afgift bliver at erlægge efter den for indeværende Budgetaar gjældende Tarif [1]). 23 April.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) enslydende med den tidligere gjældende, i Lovtidenden for 1886 S. 444—447 indtagne.

Kongelig Resolution *), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Drøbaks Kommunebestyrelse under 1ste Marts d. A. fattede Beslutning om Tillæg til de ved Kongelige Resolutioner af 16de November 1861, 22de Marts 1879 og 26de November 1887 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden. 23 April.

Ved nævnte Beslutning er de gjældende Sundhedsforskrifter givet følgende Tillæg som § 15:

„Ved ethvert Dødsfalds Anmeldelse for Skifteretten skal Dødsanmeldelsen ledsages af Attest fra examineret Læge angaaende Dødsaarsag".

Kongelig Resolution *), hvorved bestemmes følgende Forandringer i den ved Kongelig Resolution af 17de November 1883 i Henhold til § 6 i Lov angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige af 2den Juni 1883 bestemte Distriktsinddeling for Tromsø Amt: 23 April.

1. At den Del af 15de Distrikt, som ligger vestenfor Sørdalselven og søndenfor den fra Sørmo i Sørdalen til Bonæs i Salangsdalen førende Ride- eller Gangsti, samt den Del af 16de Distrikt, som ligger søndenfor Kolbanskaret, henlægges til 17de Distrikt;
2. At den Del af 15de Distrikt, som ligger vestenfor Sørdalselven og nordenfor den fra Sørmo i Sørdalen til Bonæs i Salangsdalen førende Ride- eller Gangsti, henlægges til 16de Distrikt.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at en Toldkontrollørpost i Trondhjems Tolddistrikt inddrages, mod at der oprettes en Toldbetjentpost i samme Tolddistrikt med Aflønning overensstemmende med de Kongelige Resolutioner af 1ste Juni 1876 og 21de August 1889. 23 April.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger af 30te Marts 1892 angaaende faste Lønninger og Lønstillæg vedkommende Toldvæsenet m. v.[1]) befales tagne tilfølge. 23 April.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 for 1892, S. 1—19 og 54—84, samt Indst. S No. 83 for s. A. Ved de nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget:

*) Bekjendtgj. 29 April i Lovt. 1ste Afd. No. 12.

23 April. under 1ste Post:
til følgende nye faste Poster ved Toldvæsenet Lønning overensstemmende med de gjældende Gageregulativer:
1. 1 Toldassistent i Fredrikshalds Tolddistrikt mod Inddragning af 1 Toldkontrollørpost.
2. 1 Toldopsynsmand af 2den Klasse i Kristiansands Distrikt mod Inddragning af en Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse.
3. 1 Toldbetjent i samme Distrikt mod Inddragning af en Toldkontrollørpost.
4. 1 Toldassistent i Drammens Distrikt mod Inddragning af en Toldbetjentpost.
5. 3 Toldassistenter i Trondhjems Distrikt mod Inddragning af Toldinspektør-Embedet i Kristiansund og 2 Toldbetjentposter.
6. 2 Toldopsynsmænd af 2den Klasse i Skiens Distrikt mod Inddragning af 2 Opsynsmandsposter af 1ste Klasse.
7. 1 Toldassistent i samme Distrikt mod Inddragning af en Toldbetjentpost.
8. 1 Toldassistent i Arendals Distrikt mod Inddragning af en Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse.
9. 1 Toldopsynsmand af 2den Klasse i samme Distrikt mod Inddragning af en Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse.
10. 3 Toldopsynsmænd af 2den Klasse i Bergens Distrikt mod Inddragning af 3 lignende Poster af 1ste Klasse.
11. 1 Udhavnsbetjent og 1 Toldopsynsmand af 1ste Klasse i Fredrikshalds Distrikt mod Inddragning af en Krydsbetjentpost.
12. 1 Toldopsynsmand af 1ste Klasse i Kristiania Distrikt mod Inddragning af en lignende Post ved Grænseopsynet.

under 2den Post:
som Tillæg for den som Bestyrer af Jernbanens Toldstation paa Fredrikshald ansatte Toldbetjent Kr. 200 aarlig.

under 3die Post:
som Alderstillæg for den leiede Bestyrer af Søndre Sunds Toldstation i Stavanger Tolddistrikt, forsaavidt han maatte blive ansat som Toldopsynsmand af 1ste Klasse, Kr. 240 aarlig.

under 4de Post:
som Godtgjørelse til Opsynsbetjente for Udførelse af Oppebørselsforretninger for Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893:
1. til Toldkontrolløren i Porsgrund Kr. 400,
2. til de som Oppebørselsbetjente forrettende Toldbetjente i Grimstad, Mandal, Bodø, Hammerfest og Vardø hver Kr. 1000, i Namsos Kr. 800, i Sarpsborg, Lillesand og Stenkjær hver Kr. 600.

23 April. **Kongelig Resolution** [1]), hvorved er bestemt, at § 2, 2det Passus, i det ved Kongelig Resolution af 14de Mai 1886 approberede Reglement for Middelskolens Afgangsexamen skal lyde:

Privatister, hvorved forstaaes de, som ved Anmeldelsen ikke ere Disciple af en examensberettiget Middelskoles øverste Klasse eller som er udmeldte af en saadan, kan fremstille sig til Afgangsexamen ved en examensberettiget Skole, men maa være anmeldte 2 Maaneder, før Examen skal begynde.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1892 No. 21, S. 329.

23 April. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 21de Marts 1892 fattede Beslutning om, at Indtægterne ved

Salg af bjergede Redskaber under Torskefiskeriet i Lofoten fra og med Budgetterminen 1892—1893 og indtil videre skal tilfalde Lofotfiskernes Selvhjælperkasse [1]), befales tagen tilfølge. 23 April.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1892, Hovedp. VI, Kap. 5 og Indst. S No. 71 for s. A. samt Sth. tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 260.

Kongelig Resolution, hvorved Ulvik Thinglag i Hardanger og Voss Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, fra den Tid, der af Amtmanden nærmere bestemmes, deles i to Thinglage, nemlig Ulvik Thinglag, bestaaende af Ulvik og Graven Herreder, og Eidfjord Thinglag, svarende til Herredet af samme Navn. 23 April.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori paa Foranledning udtales, at en Ligningskommission vistnok ansees berettiget til som Udgangspunkt for sit Skjøn om en Jordeiendoms Værdi at vedtage et bestemt Beløb pr. Skyldmark med eller uden særskilt Tillæg for visse specielle Herligheder og Tilliggelser, f. Ex. Skog og lign. Men der bør samtidig være forbeholdt Adgang til at modificere en saadan almindelig Regel i de Tilfælde, hvor Ligningskommissionen under sin Gjennemgaaelse af de enkelte Skatyderes Formue finder, at den vil lede til et urigtigt Resultat. Er Ligningskommissionen derfor af den Mening, at en Eiendoms Værdi ved at beregnes efter det vedtagne bestemte Beløb pr. Skyldmark vilde blive for høit eller for lavt ansat, er den ikke alene berettiget, men ogsaa forpligtet til at foretage den i saa Henseende fornødne Rettelse gjennem et passende Fradrag eller Tillæg. 23 April.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldinspektøren i Skien, hvori paa Foranledning udtales, at Departementet antager, at Toldlovens § 128 maa finde Anvendelse ligesaavel paa leiede som paa fast ansatte Toldfunktionærer, og at derfor en Mand, der driver Handel, ikke kan antages som leiet Toldfunktionær. 23 April.

Forskrifter for Udførelsen af elektriske Lys- og Kraftanlæg, i Henhold til Lov af 27de Juni 1891 § 1 samt Kongelig Resolution af 30te Januar 1892 udfærdigede af Departementet for de offentlige Arbeider under 25de April 1892 *). 25 April.

A.

Almindelige Regler gjældende for Anlæg med Spændinger, der ikke overskrider 500 Volt for ligerettet Strøm og 110 Volt for andre Strømme.

Apparater til Fremstilling, Opsamling og Omsætning af elektrisk Energi.

1. Dynamomaskiner, Elektromotorer eller andre Apparater til Fremstilling, Opsamling eller Omsætning af elektrisk Energi maa

*) Bekjendtgj. 29 April i Lovt. 1ste Afd. No. 12.

25 April. kun anbringes i Rum, hvor særlig Ildsfare ikke er forhaanden og hvor der ikke lagres eller fabrikeres explosible eller let brændbare Stoffe.

2. Saavel elektriske Maskiner som ethvert andet Apparat til ovennævnte Brug skal være betryggende isoleret fra Jorden og fjernet fra brændbare Stoffe, ifald Gnister eller stærk Varmeudvikling kan befrygtes.

3. Rum, hvori der opstilles sekundære eller primære Batterier, ved hvis Brug der kan udvikles brændbare Gasarter eller skadelige Stoffe, skal forsynes med tilstrækkelig god Ventilation.

Elektriske Ledninger.

4. Den største tilladelige Belastning af Ledningstraade skal saavel for isolerede som for blanke Traade beregnes af Formelen:

$$\text{Strømtætheden} = \sqrt{\frac{\text{Ledningsevnen relativt til Qvikselv}}{(\text{Ledningstværsnittet})^{\frac{1}{2}}}}$$

hvor Strømtætheden betegner den største tilladelige Strømstyrke (i Ampère) pr. Kvadratmillimeter.

Kobbertraade med en Ledningsevne af 95% af det kemisk rene Kobbers kan i Henhold hertil belastes saaledes:

Ledn. af	5	mm²	Tværsnit	med	5	Ampére pro.	Kvadr.mm
— „	13	„	—	„	4	— „	—
— „	40	„	—	„	3	— „	—
— „	200	„	—	„	2	— „	—
— „	3250	„	—	„	1	— „	—

Inden Bygninger maa dog ikke anvendes Strømtætheder udover 3 Ampére for rent Kobber og tilsvarende efter Ledningsevnen for andre Stoffe.

5. Ledningstraade med mindre Diameter end 1 mm. tillades i Almindelighed ikke anvendte. I Ledningskabler gjælder imidlertid ingen Minimumsdimension for de enkelte Traade, naar det samlede Ledningstværsnit hos Kabelen tilfredsstiller Fordringerne i Punkt 4.

6. Et Ledningsnets Isolationsmodstand mod Jorden eller 2 Ledningers indbyrdes Isolationsmodstand bør inklusive alle Apparater og Forbindelser være mindst:

$$5000 \frac{V}{A} \text{ ohm}$$

hvor V er den største Spændingsdifferents i Volt og A er Strømstyrken i Ampére.

En Undtagelse herfra tillades kun paa Steder, hvor Forholdene gjør Overholdelsen særlig vanskelig (f. Ex. i Farverier, Bryggerier og lignende Fabriker, hvor den omgivende Luft indeholder megen Fugtighed), men da paa Betingelse af, at Ledningerne over-

alt anbringes paa ildfaste Isolatorer paa saadan Maade, at Ildsfare maa anses udelukket. 25 April.

Ledninger inden Bygninger.

7. Ledninger inden Bygninger maa være forsvarlig isolerede med et Material, der ogsaa yder betryggende Beskyttelse mod ydre Beskadigelser.

I tørre og ildsikre Rum, hvortil kun sagkyndig Betjening har Adgang, eller hvor sagkyndigt Opsyn altid er tilstede (Maskin- og Akkumulatorrum eller lignende) tillades Anvendelsen af saavel anderledes isolerede Ledninger som ogsaa uisolerede Ledninger, naar de er oplagte paa betryggende Maade.

8. Hvor Ledningerne er udsatte for Paavirkning af Vand eller skadelige chemiske Stoffe eller for mekanisk Beskadigelse, f. Ex. ved Gjennemgang gjennem Vægge, Tage eller Gulve, skal der sørges for en særskilt Beskyttelse afpasset efter Forholdene.

9. Ledningernes Oplægning skal udføres paa en tilstrækkelig solid Maade og deres Befæstigelse ske saaledes, at Ledningerne selv eller deres Isolation ikke derved beskadiges eller udsættes for Fugtighed.

Hvor Fugtighed dog ikke kan undgaaes, skal Ledningerne anbringes frit i Luften befæstede til Isolatorer af et for Vand ugjennemtrængeligt Materiale.

10. Forsaavidt andet ikke er opgivet, skal Ledningerne, hvor Spændingsdifferents er tilstede, være saaledes befæstede, at Afstanden mellem dem indbyrdes eller fra andre ledende Gjenstande, der staar i Forbindelse med Jorden, ikke maa kunne blive mindre end:

$$10 + \sqrt{V}\ \text{mm}.$$

Metalrør kan anvendes til Beskyttelse af Ledningerne, naar disses Isolation enten tilfredsstiller Fordringerne i Punkt 11, eller Metalrøret er udført med et vandtæt og isolerende Materiale.

I Lampelegemer behøver ovenstaaende Afstandsbestemmelser ikke at overholdes, naar Ledningerne bestaar af flere sammenspundne Traade og er forsynede med en betryggende og solid Isolation.

11. For Ledninger, der er særdeles omhyggeligt isolerede d. v. s. saadanne, der efter 24 Timers Henliggen i Vand endnu viser en Isolationsmodstand af $500 \times V$ ohm pro Kilometer Længde, gjælder ingen Afstandsregel hverken indbyrdes eller ligeoverfor fremmede Legmer.

12. Sammenspundne, bevægelige Kabler maa ikke anvendes for stærkere Strømme end 3 Ampére, og hver Kabel maa da være sammenspundet af flere Traade. Isolationen skal være saa solid som muligt og Kabelen saavidt muligt beskyttet mod Afslidning.

13. Alle Forbindelser mellem Ledninger eller mellem Led-

25 April. ninger og Apparater skal besidde en Kontaktflade, der mindst er dobbelt saa stor som det angjældende Ledningstværsnit, og være teknisk fuldkommen udført. Alle Lodsteder maa ved isolerede Ledninger omhyggelig isoleres med et vandtæt Materiale. Ved Lodning maa ikke anvendes noget Lodmiddel, der indeholder fri Syre.

14. Hvor Ledninger krydse hinanden eller andre ledende Legemer, kan de i Punkt 10 forlangte mindste Afstande formindskes til Fjerdeparten, naar Krydsningspunktet beskyttes ved et Mellemlag af et solid og godt isolerende Materiale, befæstet paa en betryggende Maade.

Ledninger i det Frie.

Overjordiske Ledninger.

15. I det Frie tillades Anvendelse af uisolerede Ledninger, naar de anbringes paa en saadan Maade, at en Berøring mellem Ledningerne indbyrdes og med andre Gjenstande end de isolerende Understøttelsespunkter er forebygget.

16. Saavel Ledninger, som Understøttelsespunkter skal være beregnede paa at modstaa de Extrabelastninger, der kan fremkaldes ved Temperaturforandringer, Vindtryk e. l. Selve Understøttelsespunkterne skal udføres af holdbart, vandtæt og godt isolerende Materiale.

17. Uisolerede Ledningers Afstand fra hinanden eller fra andre Legemer end de isolerede Understøttelsespunkter maa mindst være:

$$50 + \sqrt{V} \text{ mm.}$$

Kan Traadene ved Svingninger eller paa anden Maade komme andre Traade eller ledende Gjenstande nærmere end denne Minimumsafstand, skal Afstanden forøges med mindst $^1/_{200}$ af Understøttelsespunkternes Afstand.

Uisolerede Ledningers Afstand fra Marken eller fra andre Steder, hvor de kan udsættes for tilfældig Berørelse af uvedkommende Personer, skal mindst være 3,5 Meter, ifald Ledningerne ikke ved Isolation eller paa anden Maade er tilstrækkelig beskyttede.

18. For isolerede Ledninger i det Frie, der er forsynede med en fuldstændig vandtæt og sikker Isolation, gjælder de i Punkt 10 anførte Afstandsbestemmelser.

19. Overjordiske Ledninger i det Frie skal være forsynede med Lynafleder, ifald de ikke i hele sin Længde er anbragte i et af Lynafleder beskyttet Feldt.

20. I Tilfælde, hvor blanke Ledninger er anbragt over hinanden saaledes, at Berøring kan indtræde ved Brud af den ene Ledning, skal, hvis herved kan foraarsages Fare, (f. Ex. naar den

ene Ledning er en Telegraf-, Telefon- eller Signalledning, fkr. forøvrigt de af Telegrafdirektøren udfærdigede Regler for Krydsning med Stats- eller Jernbanetelegrafledninger), en direkte Berøring ved eventuelt Brud forebygges. Endyderligere skal de truede Ledninger paa begge Sider af det farligere Sted beskyttes ved passende Sikkerhedsstykker. Hvis andet paa Forhaand ikke er bestemt, paahviler det altid den, hvis Ledning bringes i farlig Nærhed af en allerede oplagt Ledning, at foretage de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger for begge Ledningers Vedkommende. 25 April.

Underjordiske Ledninger.

21. Kanaler, der agtes benyttede for elektriske Ledninger, skal udføres saa stærke, at de yder betryggende Beskyttelse mod ydre Beskadigelser.

For Anbringelse direkte i Jorden uden extra Beskyttelse tillades kun Ledninger, hvis Isolation opfylder Bestemmelserne i Punkt 11.

Ledningers Forbindelse med Jorden.

22. For Ledninger i det Frie tillades kun under enkelte Omstændigheder den ene Ledning sat i Forbindelse med Jorden (f. Ex. Tilbageledning gjennem Skinnerne for Sporvogne e. l.). Forbindelsen med Jorden maa da være bedst mulig og speciel Omhu maa anvendes paa at forebygge Berøring af den anden Pol ved uisolerede Personer.

Apparater og Lamper.

23. Det hele Ledningssystem skal være tilstrækkelig beskyttet ved Sikkerhedsstykker (selvvirkende Strømbrydere), der er saaledes konstruerede, at de ifald Strømstyrken i nogen Del af Strømkredsen overskrider den i Punkt 4 bestemte maximale Strømstyrke med mere end 50 %, afbryder Forbindelsen. Desuden skal Sikkerhedsstykker anbringes overalt, hvor sammenspundne bevægelige Kabler afgrenes.

Disse Sikkerhedsstykker skal være anbragte i ildfaste Hylstere paa ildfaste, ikke ledende Underlag og være let synlige og tilgjængelige.

Hovedledningerne skal ved alle Anlæg være beskyttede paa begge Poler ved Sikkerhedsstykker, der er uafhængige af hinanden, Biledninger derimod kan beskyttes blot paa den ene Pol undtagen ved Centralanlæg, hvor alle Dele af Ledningsnettet skal være beskyttet ved Sikkerhedsstykker paa begge Poler.

24. Enhver Ledning skal ved Indtaget i en Bygning forsynes med Strømbryder paa begge Poler.

Strømbrydere, der hyppig benyttes, skal være saaledes konstruerede (ved Fjære e. l.), at Lysbue ikke kan dannes ved Brugen, og at Afbrydelsen sker med en saadan Hurtighed og paa en saadan Længde, at Gnister ikke kan beskadige Kontakten.

25 April. Alle Strømbrydere skal anbringes paa ildfaste, ikke ledende Underlag.

25. Ethvert Anlæg skal være forsynet med en Isolationsmaaler, saaledes indrettet, at Ledningsnettets Isolationsmodstand til enhver Tid kan undersøges. Desuden bør ved ethvert Anlæg ogsaa forefindes Spændings- og Strømmaalere i en saadan Udstrækning, som en overskuelig og rationel Drift kræver.

26. Ethvert Apparat, der er tilgjængeligt for Usagkyndige, skal være saaledes beskyttet, at en tilfældig Berøring med uisolerede strømførende Dele er forebygget. Endvidere skal alle Apparater, ved hvis Anvendelse der udvikles stærk Varme, opstilles saaledes, at Ildsfare undgaaes.

27. Buelamper skal altid inden Bygninger anbringes i lukkede Kupler, der nedentil er forsynede med Askeskaal af ildfast Material til Opfangelse af nedfaldende glødende Kulpartikler.

28. Hængende Lamper maa ikke bæres direkte af Ledningstraadene.

B.

Tillægsregler for Rum, hvori lagres eller fabrikeres explosible Stoffe, eller hvori forekommer explosible eller let brændbare Gasarter.

29. Til Ledninger kan kun anvendes særdeles omhyggelig isolerede Kabler af rigelige Dimensioner. Sammensnundne, boielige Kabler maa ikke anvendes.

30. Sikkerhedsstykker, Strømbrydere eller andre Apparater maa i Almindelighed ikke anbringes inde i Rummene, men i saa stor Afstand udenfor samme, at enhver Fare maa ansees udelukket. Ifald imidlertid noget Apparat med Nødvendighed maa anbringes i Rummet, skal det omgives med lufttæt sluttende, ildfast Kapsel og være saaledes konstrueret, at en Ophedning af mere end 50° C over den omgivende Lufts Temperatur ikke kan finde Sted.

31. Glødelamper kan anvendes i Rummene, naar:

a. Lampen er beskyttet ved en stærk, lufttæt Glaskuppel saaledes konstrueret, at Opvarmningen af Luftlaget mellem denne og Lampen aldrig vil overskride ovennævnte Grændse, og

b. alle til Lampen hørende Dele, der ikke er lufttæt adskilte fra den ydre Luft, er af saadan Dimension og saaledes anordnede, at en Opvarmning af mere end 50° C over den omgivende Lufts Temperatur aldrig vil finde Sted.

32. Buelamper maa aldrig anvendes i de her omhandlede Rum.

C. 25 April.

Specielle Regler for Anlæg med Spændinger, der overskrider 500 Volt for ligerettet Strøm, og 110 Volt for andre Strømme.

33. Andragende om Tilladelse til at udføre et saadant Anlæg skal ledsages af en saavidt mulig fuldstændig Beskrivelse af Anlægget, bilagt med en Tegning af Ledningsnettet, hvorpaa dettes Udstrækning og Effektivitet er angiven.

34. Apparater til Fremstilling, Opsamling eller Omsætning af høispændt Strøm skal opstilles i ildfaste Rum, der ikke maa anvendes til andet Brug. De strømførende Dele skal omhyggelig isoleres fra Jorden og fra alle Strømlobene uvedkommende Stativer, Underlag etc.

Ved hensigtsmæssige Anordninger (f. Ex. Isolering af Gulvet e. l.) skal det søges hindret, at uisolerede Personer kan komme i Berøring med de strømførende Dele.

Hvor det uden Ulemper for Driften lader sig udføre, bør de Maskiner og Apparater, hvormed det betjenende Personale stadig skal omgaaes (Dynamomaskiner, Elektromotorer, Strømbrydere e. l.) mest mulig arbeide med Strøm af lav Spænding.

35. Transformatorer skal konstrueres saaledes, at enhver Kontakt mellem de primære og sekundære Vindinger forebygges.

36. Ledninger eller Apparater for høispændte Strømme tillades anbragte i Vaaningshuse kun paa Betingelse af, at de indesluttes i aflaasede, for uvedkommende utilgjængelige Rum.

Ledninger i andre Bygninger skal være særlig godt isolerede og beskyttede ved en Metalhylle, der sættes i ledende Forbindelse med Jorden (koncentriske Kabler beskyttede ved Jernbaandomvikling, Jernrør e. l., kan derfor komme til Anvendelse) eller være indelukkede i ildfaste, isolerende Kanaler utilgjængelige for uvedkommende.

37. Ledninger ophængte frit i Luften kan være uisolerede; men de skal da være fjernede mindst 5 m. fra Jorden samt mindst 2,5 m. fra ethvert Sted (Tage, Vinduer e. l.), hvorfra Uvedkommende kan berøre Ledningerne. Saadanne Ledningers Anbringelse skal opgives til det stedlige Brandvæsen, og de skal være mærkede saaledes, at de udhæver sig paa en iøinefaldende Maade fremfor andre Ledninger.

Indenfor Grænserne af en By eller i bymæssig bebyggede Strøg maa overjordiske Ledninger altid have tilstrækkelig god Isolation.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nedenæs Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende Gyldigheden af en af en Bys Kommunebestyrelse i Februar 1892 fattet Beslutning om, at en af Kommunebestyrelsen 25 April.

25 April. i 1875 afgiven Bestemmelse om Tidsindskrænkninger for Øludskjænkningen ikke skulde være til Hinder for, at der meddeltes Byens Brændevinssamlag til Udøvelse i et enkelt Hotel en almindelig Udskjænkningsret uden disse Indskrænkninger.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det i Skrivelse til en anden Overøvrighed af 17de April 1885 med Hensyn til Omfanget af den Kommunebestyrelsen ved By-Udskjænkningslovens § 14 tillagte Myndighed har udtalt, at det antager, at den Bestemmelse, som Kommunebestyrelsen afgiver, maa være almindelig, og at andre Undtagelser fra samme end de, som §'en selv medgiver, ikke kan finde Sted. Overensstemmende hermed antager Departementet, at den ovennævnte af vedkommende Kommunebestyrelse i Februar 1892 fattede Beslutning ikke er lovmedholdig.

25 April. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvorved en indkommen Regning fra en Lensmand over Udlæg til Telegram og Expresse i Anledning af et for ham anmeldt formodet Miltbrandstilfælde tilbageseendes som Statskassen uvedkommende, idet bemærkes, at deslige Udgifter maa antages nærmest at vedkomme Amtskommunen (kfr. Indredepartementets Skrivelser af 31te Oktober 1873, 2den Marts 1878 samt 19de Marts 1890).

25 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori bl. a. i Anledning af en indkommen Forespørgsel om, hvorledes Skatteklassen i Henhold til Landsskatteloven § 35 bliver at ansætte, naar flere Personer i Fællesskab eier en Eiendom, udtales, at Departementet antager, at følgende Regler maa komme til Anvendelse: Er samtlige Eiere udenbygdsboende, bliver Bestemmelsen i §'ens 1ste Passus at anvende, hvad enten de danner et unavngivent Interessentskab eller et navngivent Selskab, saaledes at der intet skattefrit Fradrag gives. Er nogle af Eierne udenbygdsboende men andre indenbygdsboende, eller er alle indenbygdsboende, bliver de, forsaavidt de danner et unavngivent Interessentskab, efter §'ens 2det Passus at henføre til den af Herredsstyrelsen for deslige Interessentskaber bestemte Klasse, og forsaavidt de danner et navngivent Selskab, der lignes underet, efter §'ens 3die Passus at henføre til den Klasse, der udkommer, naar Antallet af de Personer, som alle Deltagere har at forsørge, deles med Deltagernes Antal.

25 April. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marineafdelingen, til Overlodsen i vestenfjeldske Distrikt [1]) angaaende Spørgsmaalet

[1]) Skrivelser af lignende Indhold er under s. D. udgaaede til de øvrige Overlodser.

om Optagelse af Forhør i Anledning af en Tvist om Indløsningsbetaling. 25 April.

Justitsdepartementet, hvis Betænkning i Sagen var indhentet, havde udtalt, at Straffeprocesloven af 1ste Juli 1887 ikke antages at medføre nogen Indskrænkning i den tidligere bestaaende Adgang for Lodsstyrelsen til ved Henvendelse til Retten at erhverve Oplysninger angaaende Lodstvistigheder ved Forhør i Tilfælde, hvor der ikke er Grund til at antage, at en Forbrydelse er begaaet. Forøvrigt antog Justitsdepartementet, at deslige Forhør burde bedømmes paa samme Maade som Hjemstavnsforhør (jfr. nævnte Departements i den almindelige Lovsamling indtagne Skrivelser af 3die August 1855, 3die Mai 1871 og 11te Marts 1890) og at mulige Omkostninger ved deres Optagelse maatte udredes af vedkommende Rekvirent.

I Tilslutning hertil udtaler Forsvarsdepartementet, at Overlodsen, efter hvad der saaledes af Justitsdepartementet er anført, ved Henvendelse til vedkommende Ret vil kunne erholde Forhør optaget til Erhvervelse af Oplysninger i den omhandlede og lignende Sager, dog saaledes, at eventuelle Omkostninger ved Forhørets Optagelse vil blive at udrede af Lodsunderstøttelseskassen.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Konfirmation paa nye Statuter for Ulabrandslegatet, der træder istedetfor de ved høieste Resolution af 15de April 1885 approberede Statuter for samme Legat. 26 April.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa Forandringer i den ved Kongelige Resolutioner af 11te Juli 1857, 11te Marts 1863 og 10de Februar 1887 approberede Plan for „Hjælpe- og Understøttelseskassen for uheldige Sømænd og deres trængende Efterladte for Tønsberg By og dens Omegn". 26 April.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt. Til Departementet var fra Alstahougs Formandskab indkommet en Forespørgsel angaaende Opkrævningen af den saakaldte „Stokketold", som — efter hvad der var oplyst — i vedkommende Herred har været udlignet med et bestemt Beløb pr. matrikuleret Brug til Dækkelse af Udgifterne ved den Kommunen paahvilende Forpligtelse til at vedligeholde „Almuens Huse" paa Præstegaarden. 26 April.

I denne Anledning udtaler Departementet bl. a. med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der efter Bestemmelserne i Landsskatteloven af 15de April 1882 er Adgang til fremdeles at udligne de heromhandlede Udgifter som en Særafgift paa de matrikulerede Eiendomme, at det — overensstemmende med en af Kirkedepartementet paa Foranledning afgiven Udtalelse — er tilbøieligt til at antage, at hvor Stokketolden har været taget til Indtægt for Kom-

26 April. munen, mod at denne selv paa sædvanlig Maade drager Omsorg for Opfyldelsen af sine Forpligtelser med Hensyn til vedkommende Præstegaards Bygninger, hvor Stokketolden med andre Ord har tabt Præget af en Særafgift, — er der efter Skattelovens Bestemmelser ikke længere Adgang til at vedblive med dens Opkrævning, idet de nævnte Vedligeholdelsesudgifter formentlig maa opføres i Forbindelse med og udlignes paa samme Maade som de øvrige kommunale Udredsler. Hvor derimod Afgiften oppebæres af Sognepræsten, mod at denne til Vederlag sørger for Opfyldelsen af „Almuens" tilsvarende Forpligtelser med Hensyn til Bygningerne, antages Afgiften ikke at berøres af Skattelovens Bestemmelser.

27 April. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvorved paa Foranledning meddeles, at efter Landsskolelovens § 76 afgjør Herredsstyrelsen, hvorvidt de Beløb, der forskudsvis er udlagte i Henhold til §§ 7, 17 og 60, bliver at indkræve. Inddrivelsen sker ved Udpantning.

27 April. **Cirkulære** fra Armekommandoen:

Paa Foranledning undlader man ikke at henlede Opmærksomheden paa, at det efter Udskrivningsreglementet § 96 paahviler vedkommende Bataljons-(Korps-)chefer at drage Omsorg for, at der til Brug for Lægekommissionen ved Bedømmelsen af Rekrutternes Tjenstdygtighed „haves et til Undersøgelsen skikket og om fornødent opvarmet Lokale, hvilket helst bør bestaa af 2 Værelser, hvoraf det ene rummeligt og lyst".

Forsaavidt et saadant Lokale ikke maatte haves til Raadighed i det af Bataljonen benyttede Etablissement, forudsætter man, at der af Bataljonen (Korpset) træffes fornøden Forføining til Afhjælpelse af denne Mangel paa den for det Offentlige mindst bekostelige Maade ved Leie af et for Øiemedet skikket Lokale i Exercerpladsens Nærhed.

De hermed forbundne Udgifter bliver ifølge Forsvarsdepartementets Bestemmelse at postere som tilfældige.

27 April. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene, hvorved den Fogderne, Byfogderne og Skattefogderne ved Departementets Rundskrivelse af 19de September 1888, jfr. Rundskrivelse af 29de December s. A., meddelte Bemyndigelse til indtil videre at foretage Indkjøb paa Statskassens Vegne af Aktier i Hovedbanen og forskjellige Statsbaner tilbagekaldes.

29 April. **Høieste Resolution***), hvorved et Udkast approberes i Medhold af § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 som gjældende Reglement for Brandvæsenets Ordning i Ladestedet

*) Bekjendtgj. 5 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 13, hvor Reglementet er indtaget.

Mosjøen istedetfor det ved Høieste Resolution af 28de Juli 1860 approberede Reglement. 29 April.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de af Karen Hansdatter Stordæglum besluttede Forandringer i Bestemmelserne for det ved hendes Gavebrev af 15de April 1885 oprettede, ved Høieste Resolution af 8de September næstefter stadfæstede „Karen Stordæglums Legat" til Oplysningens Fremme i Furnes Sogn af Vangs Præstegjeld. 29 April.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det i Henhold til Testamente af 27de Novbr. 1879 oprettede „Anne Sætres Legat" til Bedste for Testatrix's Slægtninge og senere for forskjellige almennyttige Øiemed inden Stor-Elvedalens Herred samt paa de for dette Legat den 11te Marts 1892 udfærdigede Statuter. 29 April.

Høieste Resolution, hvorved efterstaaende ved Mandals Kommunebestyrelses Beslutning af 14de August 1891 fastsatte Taxtreglement for Benyttelse af Fiskebryggen i Mandal approberes, i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D., som gjældende indtil videre: 29 April.

§ 1. Til Benyttelse af Fiskebryggen med tilstødende Plads og dens Indretninger har Fiskere, der selv ville forhandle den af dem fangede Fisk i ferst Tilstand, fri Adgang og ere fortrinsberettigede til Benyttelse af Pladsen i Tiden fra Kl. 7 til Kl. 10 Formiddag.

§ 2. Forovrigt og i nævnte Tid, forsaavidt Bryggen ikke er optaget af Fiskere, kan den — ligesaa uden Afgift — benyttes af andre Personer, som frembringer til Salg almindelige Torvevarer af egen Avl eller egen Tilvirkning, saasom ferskt Kjød, Bær, Grontsager m. m.

§ 3. Personer, som drive Opkjøberforretning af Fisk eller Andet, saavelsom Personer, der vil udsælge andre Varer end de i Post 1 og 2 nævnte, saasom Bliktoi eller Lignende, kunne tilstaaes Plads paa Bryggen mod en Afgift til Havnekassen af Kr. 1. pr. Uge, hvilken erlægges forskudsvis til Havnekassereren eller den Mand, han hertil maatte antage, og er den mindste Afgift, som maa betales, selv om Pladsen benyttes en kortere Tid end en Uge.

§ 4. De i Post 3 omhandlede Personer kunne erholde sig bestemt Plads anvist af Havnepolitiet (Havnefogden eller Politibetjenten) — selvfølgelig under Opretholdelse af Fiskernes Fortrinsret efter § 1.

§ 5. Enhver Person, der har noget Udsalg paa Bryggen, er pligtig til at rette sig efter de af Havnepolitiet givne Paalæg eller Forskrifter til Opnaaelse af Rensligbed og god Orden og til i Tvivlstilfælde at underkaste sig dettes Afgjørelse med Hensyn til Valg af Plads eller Lignende.

29 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Smaalenenes Amtsskolestyre — tillige meddelt Skoledirektøren i Kristiania Stift —, hvori angaaende forskjellige Spørgsmaal vedkommende Fortsættelsesskoler paa Foranledning udtales følgende:

1. Den i Landsskolelovens § 9 for Fortsættelsesskoler fastsatte Skoletid af 1 til 6 Maaneder maa formentlig forstaaes som gjældende Kalendermaaneder.
2. Af Lovens § 9 og Skolelovkommissionens Indstilling I. Pag. 62 ad § 9 fremgaar formentlig, at det er Lovens Mening, at hvert enkelt Kursus med de samme Elever skal have en Udstrækning af fra 1 til 6 Maaneder. Om at det hele Kursus skal holdes paa samme Sted, indeholder Loven ingen Bestemmelse, hvorfor Skolestyret formentlig kan ordne dette, som det finder hensigtsmæssigt, dog med den Begrænsning, at derved ikke Skolens Elever hindres fra at søge det hele Kursus.

3 og 4. Ethvert Herred, der har en Fortsættelsesskole med en aarlig Undervisningstid af 1 til 6 Maaneder, er berettiget til af Amtsskolekassen at erholde tre Fjerdedele af Udgifterne (Skolerum og Indbo ikke medregnede) til en eller flere Fortsættelsesskoler med tilsammen indtil 2 Maaneders Skoletid. Udenfor dette tvungne Bidrag kan Amtsformandskabet bevilge et hvilketsomhelst Bidrag til et Herreds Fortsættelsesskoler, dog ikke udover en Undervisningstid af 6 Maaneder for hver Skole (§ 46 og Skolelovkommissionens Indstilling I. Pag. 62 og 86—87 samt Stortingstidende for 1889 Pag. 456).

5. Ifølge Landsskolelovens § 50 udarbeides Skoleplaner, Undervisningsplan og Timefordelingstabel for Fortsættelsesskoler af Skolestyret, hvorhos Overtilsynet skal have Anledning til at ytre sig om dem, før de sættes i Kraft.

29 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at det efter Indholdet af Bestemmelserne i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne af 26de Juni 1889 §§ 23 og 24 ikke antages nødvendigt at erhverve Kongelig Approbation i Henhold til Formandskabslovens § 40 paa Kommunebestyrelsens Fastsættelse af Lønningsvedtægt.

29 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet er mest tilbøieligt til at antage, at Udgifterne til Opvarmning, Oplysning og Renhold henhører til de Udgifter vedkommende Fortsættelsesskoler, af hvilke Herredet er berettiget til at erholde tre Fjerdedele til en eller flere Fortsættelsesskoler med tilsammen indtil 2 Maaneders Skoletid bevilget af Amtsskolekassen.

Lov indeholdende Forandringer i Lov af 28de Juni 1887 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation. *)[1]). 30 April. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt dettu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 2den April dette Aar, saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov af 28de Juni 1887 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation skal herefter lyde som følger:

§ 22. Naar Eieren kræver Brændevin stillet til Raadighed, maa forinden Udleverelsen Afgiften enten godtgjøres at være erlagt, eller et Parti frigjort eller fortoldet Brændevin med en tilsvarende Mængde Alkohol være henlagt paa Oplag istedet, eller Sikkerhed, som af Departementet er godkjendt, være stillet for Afgiftsbeløbet, i hvilket sidste Tilfælde der tilstaaes Udsættelse med Betalingen indtil den sidste Dag i den anden Maaned efter den, hvori Brændevinet stilles til Eierens Raadighed, dog i intet Tilfælde længere end til Udgangen af April i næste Brændetermin.

Frigjort Brændevin, der i Henhold til denne Paragraf henlægges paa Oplag, ansees med Hensyn til Afgiftspligt i alle Dele som trædende i Stedet for det udtagne Brændevin.

§ 23. Brændevin kan med Forpligtelsen til at svare den beregnede Afgift deraf overføres fra et til et andet Brænderis Oplag.

Destillationsforretninger kan af Finants- og Tolddepartementet meddeles Tilladelse til at oprette Oplag, hvortil Brændevin kan overføres paa lige Maade og med samme Rettigheder og Forpligtelser som for Brænderiernes Oplag bestemt.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Odth. Prp. No. 12 og Indst. O. No. 8 for 1892.

Lov om Maaling af Trælast, som udskibes*)[1]). 30 April. No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 2den April dette Aar, saalydende:

§ 1. Det skal være vedkommende Kommunebestyrelser overladt at bestemme, hvorvidt der i Kjøbstad eller Ladested skal være Adgang til at erholde offentlig Maaling af Trælast, som udskibes, samt i Tilfælde at afgive de i saa Henseende fornødne Bestemmelser.

§ 2. Maalere af Trælast beskikkes af Magistrat og For-

[1]) Se Odth. Prp. No 8 og Indst. O. No. 10 for 1892 samt Sth. tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 17—19.

*) Bekjendtgj. 5 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 13.

30 April. mandskab, Overmaaler af Amtmanden, der tillige bestemmer, hvor stor Del af de fastsatte Maalepenge skal tilfalde Overmaaleren, efterat Erklæring forinden er afgivet af vedkommende Kommunebestyrelse.

Saafremt vedkommende Kommunebestyrelser derom er enige, kan saadan Overmaaler beskikkes i Fællesskab for to eller flere inden samme Amt liggende Byer.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

30 April. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutninger af 31te Marts og 1ste og 4de April 1892 angaaende Bevilgninger af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond for Terminen 1892—93, forsaavidt angaar Geistlighed og Kirker, Seminarierne og Folkeskolevæsenet og hvad dermed staar i Forbindelse, samt angaaende Udgifter til Lønninger ved Fondets Kontorer m. m. og angaaende Rentefondets Indtægter og Udgifter befales tagne tilfølge [1]).

[1]) Se Indst. S. I for 1892 og det der Citerede samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 335—366 og 371—419. Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:

Post 1.

a. Til en Sognepræst i et nordende Etnedalens Sognekald [2]) bevilges som Lønsbidrag Kr. 800 aarlig og i Husleiegodtgjørelse Kr. 400 aarlig, tilsammen Kr. 1200, mod at de Sognepræsten i Søndre Aurdals Præstegjæld tilstaaede Kr. 400 aarlig som Lønsbidrag til en Personelkapellan bortfalder.

b. Storthinget samtykker i, at der til det nye Etnedalens Sognekald overensstemmende med Lov af 19de Juni 1882 § 14 overføres fra Søndre og Nordre Aurdals Sognepræstembeder henholdsvis omtrent Kr. 40 og omtrent Kr. 120 af de dem tillagte Erstatninger af Præstegaardsfondet for fraskilte Dele af Søndre og Nordre Aurdals Præstegaarde.

Post 2.

Som yderligere Lønstilskud til den konstituerede Sognepræst i Fredriksværn bevilges indtil videre Kr. 200 aarlig.

For Seminarbestyrere og Seminarlærere fastsættes saadant Lønningsregulativ:

1. For Bestyrere: Begyndelsesløn Kr. 3800 med Stigning efter 5 Aars Tjeneste til Kr. 4200.
2. For Seminarlærere af 1ste Lønningsgruppe: Begyndelsesløn Kr. 2400, der efter 4 og 8 Aars Tjeneste forhøies til henholdsvis Kr. 2800 og Kr. 3200.
3. For Seminarlærere af 2den Lønningsgruppe: Begyndelsesløn Kr. 1800, der efter 3 og 6 Aars Tjeneste forhøies til henholdsvis Kr. 2100 og Kr. 2400.
4. For Seminarlærere af 3die Lønningsgruppe Kr. 1200.

Hertil kommer fri Bolig eller Husleiegodtgjørelse efter Forholdene.

[2]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1892, No. 33 og 34.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til Lov om Vas- 30 Apri
dragenes Benyttelse af 1ste Juli 1887 §§ 27 og 28 bestemmes, at den ved Kongelig Resolution af 23de Juni 1888 fastsatte Afgift paa Tømmer, som nedflødes i Vasdragene i Herrederne Tinn, Hovind og Gransherred, forsaavidt angaar Vasdragene i Tinn Herred, fra 15de Mai 1892 indtil videre forhøies til det dobbelte, saaledes at Afgiften beregnes med følgende Beløb:

I Maaneelven 6 Øre pr. Tylvt Tømmer.
„ Gjøstelven 26 „ „ „ „
„ Maareelven 20 „ „ „ „
„ Østbygdelven 44 „ „ „ „

Kongelig Resolution, hvorved befales tagen tilfølge efter- 30 April.
staaende af Storthinget under 6te April 1892 fattede Beslutning [1]) til

Reglement

for Lønnings- og Kvarterpenge for Marinens faste Mandskaber, for de udskrevne Mandskaber og Distriktsøtropperne, samt for Kvartergodtgjørelse m. m. for Marinens Officerer, gjældende for Budgetterminen 1892—1893.

A. Lønning tillands.

1. Det Somilitære Korps.

Underofficerer.

	Maanedlig Lønning.
Assistenter	Kr. 170.00
Overkanonerer, Høibaadsmænd og Overminører	„ 125.00
Kanonerer, Baadsmænd og Minører	„ 105.00
Underkanonerer, Baadsmandsmather og Underminører	„ 95.00
Sergeanter	„ 105.00

Musikpersonalet.

Musikinstruktøren	Kr. 145.00
Musikunderofficerer	„ 95.00
Musikanter af 1ste Klasse	„ 30.00
— „ 2den —	„ 25.00
Musikelever	„ 15.00

Menige Mandskaber.

Konstabler af 1ste Klasse	„ 30.00
— „ 2den —	„ 25.00
— „ 3die —	„ 15.00

Anm. a. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, bekoster selv sin Mundering over-

[1]) Se Sth. Prp. No. 18 og Indst. S No. 104 for 1892.

30 April.

ensstemmende med Munderingsreglementet; Godtgjørelsen herfor saavelsom for Kost er indbefattet i ovenstaaende Aflønning.

b. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, tilstaaes et Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste som Underofficer, hver Gang et aarligt Beløb af Kr. 120.00

Konstabler og Musikanter tilstaaes ved Rekapitulation efter Tjenestetid, ifølge Planen for Sømilitære Korps, en Forhøielse i Lønningen maanedlig: 1ste Gang Kr. 5.00 og anden Gang Kr. 10.00.

c. Mandskaber, der anhverves, erholder ved Antagelsen Kr. 32.00 til Beklædningspenge.

d. Overensstemmende med Planen for Sømilitære Korps skal den Halvdel af permitterede Mandskabers Løn, der indeholdes ved Permission paa længere Tid end 3 Maaneder, tilfalde Sokvæsthuskassen.

e. Torpedounderofficerer, der stationeres ved Torpedodetachementer udenfor Hovedstationen, kan paa Tjenestgjøringsstedet anvises fri Bolig, uden at noget derfor afdrages i deres Lønning.

f. Konstabler og Musikelever erholder frit Kvarter, Brænde, Belysning og Kost eller, forsaavidt der ikke haves Anledning til at tilstaa dem saadant, som Godtgjørelse herfor hver Kr. 1.15 daglig. Samme Godtgjørelse tilstaaes ogsaa menige Musikanter. Ligeledes tilstaaes ogsaa hver af de menige Mandskaber Mundering (Beklædning), beregnet til Kr. 10.00 om Maaneden, hvilket Beløb anvendes i Overensstemmelse med det til enhver Tid gjældende Munderingsreglement, idet Beklædningen bliver at reglementere saaledes, at dens Kostende ikke kommer til at overstige Kr. 10.00 om Maaneden i Gjennemsnit. Ved Udtrædelsen af Tjenesten beholder Mandskabet Klæder af de saaledes anskaffede til et saa stort Beløb, som i den Tid er optjent i Munderingspenge.

g. De til Regnskabsførere ved Kasernen, Skolerne, Exercerhuset og Exercerskibet samt Torpedodetachementet paa Oskarsborg beordrede Underofficerer erholder herfor et Tillæg af Kr. 8 00 maanedlig. De til Regnskabsførere ved Takkelloftet, Bradbænken og Torpedovæsenet beordrede Underofficerer erholder herfor et Tillæg af Kr. 12.00 maanedlig. De til Bevogtning og Regnskabsførelse ombord i Skibe, der oplægges i halv- eller heludrustet Tilstand, beordrede Underofficerer erholder herfor et Tillæg af Kr. 16.00 maanedlig.

h. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, Konstabler og Musikanter af 1ste Kl., skal indskyde Kr. 4.00 maanedlig i den for Statens Bestillingsmænd oprettede Pensionskasse. 30 April.

i. Underofficerer og menige Mandskaber, der beordres til Besigtelsesforretninger, Modtagelse af Materialier, Kontorarbeide eller andet Arbeide ved Værfterne, hvortil extraordinær Hjælp eller Kyndighed udkræves, tilkommer ikke herfor nogen Dagløn eller Timepenge, og gjælder dette uden Hensyn til nogen bestemt Arbeidstid.

2. Haandværkskorpset.

	Maanedlig Lønning.	Dagløn.
Maskinmestere	Kr. 200.00	Kr. —
Overmaskinister	„ 135.00	„ —
Maskinister	„ 105.00	„ —
Undermaskinister	„ 95.00	„ —
Vaabenhaandværkere af 1ste Klasse	„ 125.00	„ —
— = 2den —	„ 105.00	„ —
— = 3die —	„ 95.00	„ —
Fyrværkere	„ 120.00	„ —
Sergeanter	„ 110.00	„ —
Overtømmermænd	„ 120.00	„ —
Tømmermænd af 1ste Klasse	„ 75.00	„ 1.00
— = 2den —	„ 70.00	„ 0.80
— = 3die —	„ 65.00	„ 0.75
Maskinist- og Vaabenhaandværkselever	„ 50.00	„ —
Fyrbødere af 1ste Klasse	„ 75.00	„ 1.00
— = 2den —	„ 70.00	„ 0.80

Anm. a. Maskinmestere, Overmaskinister, Vaabenhaandværkere af 1ste Klasse, Fyrværkere og Overtømmermænd tilstaaes et Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste i Stillingen, hver Gang et aarligt Beløb af Kr. 180.00. Sergeanter, Maskinister og Undermaskinister samt Vaabenhaandværkere af 2den og 3die Klasse tilstaaes et Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste som Underofficerer, hver Gang et aarligt Beløb af Kr. 120.00.

b. Elever, der arbeider ved det mekaniske Værksted eller Artilleriværkstedet, erholder, foruden ovenstaaende Lønning, en efter deres Dygtighed afpasset Dagløn, der afholdes af vedkommende Arbeides Konto.

c. I Lønningen er indbefattet Kvarterpenge samt Godtgjørelse for Kost og Mundering overensstemmende med Munderingsreglementet. Munderingens Kostende ved Munderingsværkstedet indeholdes i Lønningen af ved-

30 April. kommende Kompanichef. Dog kan til Underofficererne fra Depotet udlaanes Sabler med Gehæng, mod at de ved Tilbageleverelsen betaler en forholdsmæssig Slidningsprocent for Brugen af disse Sager.

d. Mandskaber, hvis Aflønning for en Del bestaar i Dagløn, tilkommer — efter de af vedkommende Regjeringsdepartement bestemte Regler — for Arbeide udenfor den regelmæssige Arbeidstid Dagløn for fuldt Dagsarbeide, men ellers Timepenge.

e. Lønninger for Lærlinger, naar det findes fornødent at antage saadanne, bestemmes for Tilfældet af vedkommende Regjeringsdepartement.

f. Samtlige Mandskaber — Elever og Lærlinge dog undtagne — skal indskyde Kr. 4.00 maanedlig i den for Statens Bestillingsmænd oprettede Pensionskasse.

g. Overensstemmende med Planen for Haandværkskorpset skal den Halvdel af permitterede Mandskabers faste Maanedsløn, der indeholdes ved Permission paa længere Tid end 3 Maaneder, tilfalde Sokvæsthuskassen.

3. Vedkommende begge Korpser.

Anm. a. De ved Marinens Korpser tjenestegjørende Sergeanter erholder fri Belysning og frit Brænde til det Kvarter, der anvises dem, eller i Afsavn heraf en Pengegodtgjørelse af Kr. 8.00 maanedlig; naar ikke frit Kvarter kan anvises dem, tilstaaes Kvarterpenge efter Kr. 12.00 maanedlig.

b. Naar en Mand sættes til at forrette et vanskeligere Arbeide, end det efter hans Stilling ordentligvis kan ventes eller fordres af ham, og han fyldestgjør denne Tjeneste, da lønnes han efter den Charge, han gjør Tjeneste for.

c. Underofficerer og Mandskaber af Somilitære Korps og Haandværkskorpset tilstaaes i Sygdomstilfælde fri Lægehjælp og Medikamenter, saavel for dem selv og deres Koner som for deres Børn, der er under 18 Aar gamle og er i Huset hos Forældrene; hvor Sygehus haves, kan de der indlægges og nyde fri Forpleining, i hvilket Tilfælde Gifte og Enkemænd med Børn herfor afkortes i Lønning Kr. 0.40, Ugifte og Enkemænd uden Børn Kr. 0.80 daglig. Er Sygdommen paadragen ved den Paagjældendes egen Brøde, bliver Udgifterne ved hans Kur og Pleie, saavidt tilstrække kan, at indeholde i hans Lønning, forsaavidt vedkommende Regjeringsdepartement for Tilfældet ikke anderledes maatte bestemme.

d. I Karljohansværn erholder de faste Mandskabers Børn fri Undervisning i de for dette Øiemed oprettede offentlige Skoler. 30 April.

e. Ved Dødsfald tilstaaes Mandskaberne fri Jord paa Marinefondets Bekostning.

f. Paa befalede Reiser inden Rigets Grænser tilstaaes Underofficerer og menige Mandskaber foruden Lønning tillands følgende Tillæg som Diætgodtgjørelse pr. Døgn:

1. Maskinmestere . . . . . Kr. 4.00
2. Assistenter, Sergeanter, Musikinstruktoren, Overkanonerer, Høibaadsmænd, Overminører, Overmaskinister, Overtømmermænd samt Fyrværkere med over 5 Aars Tjenestetid . . . . . „ 3.20
3. Kanonerer, Baadsmænd og Minører, Baabenhaandværkere af 1ste og 2den Klasse, Maskinister og Undermaskinister, Overtømmermænd og Fyrværkere med under 5 Aars Tjenestetid, Underkanonerer, Baadsmandsmathør og Undreminører samt Musikunderofficerer . . . „ 2.00
4. Menige . . . . . „ 1.50

Ved Beregningen af Diætgodtgjørelsen kommer Bestemmelserne i Lov af 3die Juni 1874 angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse, dens §§ 22, 23 og 24, eller tilsvarende Bestemmelser i en eventuel ny Lov om Skyds- og Diætgodtgjørelse til Anvendelse.

g. Naar Menige paa befalede Reiser ikke befordres frit efter Foranstaltning af det Offentlige, erholder de Skydsgodtgjørelse, der bliver at beregne efter gjældende Lov om Skyds- og Diætgodtgjørelse som for laveste Klasse bestemt.

Ved Beregning af Skydsgodtgjørelsen kommer de almindelige Regler angaaende saadan Godtgjørelse i gjældende Lov om Skyds- og Diætgodtgjørelse til Anvendelse.

h. Under Tjenstgjøring iland udenfor anvist Station, men indenfor Rigets Grænser tilstaaes der Underofficerer og Menige foruden Lønning tillands tillige Diætgodtgjørelse i de første 5 Maaneder af deres Fravær, hvilken Diætgodtgjørelse i den første Maaned udbetales med det fulde for vedkommende Charge under f. bestemte Diætbeløb, og i de paafølgende 4 Maaneder med tre Fjerdedele af samme for Gifte og Enkemænd

30 April.

med Børn og med tre Ottendedele for Ugifte og Enkemænd uden Børn.

i. Naar Underofficerer eller Menige beordres til Tjeneste ved et af Marinens mindre Værfter eller et Torpedodetachement, bliver Diætgodtgjørelsen kun at beregne for Reisedagene, saafremt der for Tjenesten er reguleret fast Tillæg eller andet Emolument. I modsat Fald tilstaaes Vedkommende Diætgodtgjørelse ogsaa for de Dage, Tjenesten varer, dog ikke længere end til og med den 15de Dag.

B. Lønning tilsøs.

1. Det familitære Korps.

Underofficerer.

	Maanedlig Lønning.
Assistenter	Kr. 170.00
Overkanonerer, Høibaadsmænd og Overminorer	„ 125.00
Kanonerer, Baadsmænd og Minorer	„ 105.00
Underkanonerer, Baadsmandsmather og Underminorer	„ 95.00

Musikpersonalet.

Musikunderofficerer	Kr. 95.00
Musikanter af 1ste Klasse	„ 30.00
— „ 2den —	„ 25.00
Musikelever	„ 15.00

Menige Mandskaber.

Konstabler af 1ste Klasse	Kr. 30.00
— „ 2den —	„ 25.00
— „ 3die —	„ 15.00

Anm. a. Hver Mand erholder desuden en Portion Skibskost. Assistenter, Overkanonerer, Høibaadsmænd og Overminorer erholder hver et Sotillæg af Kr. 0.80 daglig, Kanonerer, Baadsmænd, Minorer og Underminorer samt Underkanonerer, Baadsmandsmather og Musikunderofficerer hver et Tillæg af Kr. 0.60 daglig.

b. Konstabler af 1ste Klasse, der forretter Tjeneste som Underkanonersmather eller Kvartermestere, tilstaaes herfor et Tillæg af Kr. 20.00 maanedlig.

c. Mandskaber, der ombord forretter som Kokke, tilstaaes et Tillæg af Kr. 8.00 maanedlig, som Koksmather og Sygevogtere et Tillæg af Kr. 4.00 maanedlig, som Kullempere paa Monitorer Kr. 8.00, paa øvrige Skibe Kr. 4.00 maanedlig, som Formænd i Mærs eller paa

Spryd, som Kanonkommandører eller som Formænd i Baadene Kr. 4.00 maanedlig. 30 April.

d. Som Regnskabsførere erholder Underofficerer (Musikunderofficerer ikke herunder medregnede) et Tillæg af Kr. 10.00 maanedlig og Konstabler Kr. 6.00 maanedlig.

e. Underofficerer, der ombord gjør Tjeneste som Proviantskrivere, erholder herfor et Tillæg af Kr. 20.00 maanedlig for Skibe med Besætning af ikke over 100 Mand, af Kr. 28.00 maanedlig for Skibe med Besætning af over 100 Mand, men ikke over 200 Mand, og af Kr. 40.00 maanedlig for Skibe med større Besætning. Underofficerer, der paa Kanonbaade gjør Tjeneste som Proviantforvaltere, erholder en maanedlig Godtgjørelse af Kr. 40.00 paa Kanonbaade af 2den Klasse og Kr. 28.00 paa Kanonbaade af 3die Klasse.

f. Det under A 1, Anm. h, omhandlede Indskud af Kr. 4.00 maanedlig i Pensionskassen finder Sted, ogsaa naar vedkommende Underofficer oppebærer Søaflønning.

2. Haandværkskorpset.

	Maanedlig Lønning.
Maskinmestere	Kr. 200.00
Overmaskinister	„ 135.00
Maskinister	„ 105.00
Undermaskinister	„ 95.00
Baabenhaandværkere af 1ste Klasse	„ 125.00
— = 2den —	„ 105.00
— = 3die —	„ 95.00
Overtømmermænd	„ 120.00
Tømmermænd af 1ste Klasse	„ 100.00
— = 2den —	„ 90.00
— = 3die —	„ 85.00
Maskinist- og Baabenhaandværkselever	„ 50.00
Fyrbødere af 1ste Klasse	„ 80.00
— = 2den —	„ 70.00

Anm. a. Maskinmestere erholder desuden Diæt samt Søtillæg som for Sekondløitnanter bestemt. De øvrige Mandskaber erholder hver en Portion Skibskost. Overmaskinister, Baabenhaandværkere af 1ste og 2den Klasse samt Overtømmermænd erholder derhos hver et Søtillæg af Kr. 0.80 daglig, Maskinister, Undermaskinister, Baabenhaandværkere af 3die Klasse hver et Tillæg af Kr. 0.60 daglig.

30 April.

b. Anvendes en Overmaskinist som Maskinmester, aflønnes han som saadan, og anvendes en Maskinist eller Undermaskinist som Første- eller Ene-Maskinist paa et Fartøi, der ikke hører til nogen Afdeling med Maskinist af høiere Grad ombord, aflønnes han som Overmaskinist. Sendes en Tømmermand af 3die Klasse paa Togt som Ene-Tømmermand, lønnes han som Tømmermand af 2den Klasse.

c. En Maskinunderofficer som Regnskabsfører erholder et maanedligt Tillæg af Kr. 10.00.

d. For Feining af Skorsten og Kjedler paa Marinens Fartøier tilstaaes den Fyrbøder, der udfører Arbeidet, eller, om flere deler samme, da disse tilsammen for hver Gang, Feiningen udføres:

For Kjedler under 24 nominelle Hestekræfter Kr. 0.20 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 24 til og med 59 Hestekræfter Kr. 0.13 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 60 til og med 149 Hestekræfter Kr. 0.10 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 150 til og med 249 Hestekræfter Kr. 0.08 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 250 og derover Kr. 0.07 pr. Hestekraft.

e. Det under A 2, Anm. f, omhandlede Indskud af Kr. 4.00 maanedlig i Pensionskassen finder Sted, ogsaa naar vedkommende Mandskaber oppebærer Søaflønning.

3. Vedkommende begge Korpser.

Anm. a. Ved Udkommando med Transportfartøier eller andre Fartøier paa saa kort Tid, at Skibskost ikke gives, tilstaaes som Godtgjørelse herfor Kr. 1.20 daglig.

b. Mandskaber, for hvilke der ikke ved Anm. a under B 1 og B 2 er bestemt Sotillæg, tilstaaes under Udkommando tilsøs, forsaavidt de er gifte eller Enkemænd med hjemmeværende Børn under 18 Aar, Kr. 12.00 maanedlig for sine Koner eller Børn.

c. Mandskaber, der udenfor Fredsstation afgaar fra Skibet som syge, beholder Søaflønningen indtil Tilbagekomsten til bemeldte Station, dog i intet Tilfælde længere end 3 Maaneder efter Afgang fra Skibet.

C. Bestemmelser vedkommende de ældre Mandskaber.

a. Underofficerer og Menige af den tidligere Torpedoafdeling skal, saalænge de forbliver i den Grad i Somilitære Korps, de nu indehar, eller i den Grad i Somilitære Korps, som svarer dertil, aflønnes efter de for vedkommende i Lønningsregle-

mentet for Budgettermin 1886—1887 fastsatte Bestemmelser. Dog skal nævnte Underofficerer og Menige i Tilfælde af indtræffende Rekapitulation erklære at ville finde sig i de Forandringer i deres Lønningsvilkaar, som maatte blive en Følge af en almindelig Revision af Lønningsvilkaarene for samtlige Marinens faste Mandskaber. 30 April.

b. Underofficerer og menige Mandskaber af Haandværkskorpset, der vedbliver at tjene efter de ældre Planer for disse Korpser, aflønnes efter de for Vedkommende fastsatte Bestemmelser i Lønningsreglementet for Budgetterminen 1876—77, idet Beløbene bliver at omskrive til Kronemynt, overensstemmende med Lov om Pengevæsenet af 17de April 1875.

D. Løn for udskrevne søværnepligtige Mandskaber.

1. Den udskrevne er enten efter Foranstaltning af det offentlige at befordre frit fra et af de for hans Udskrivningskreds bestemte Samlingssteder til Paamønstringssted samt fra Afmønstringsstedet tilbage, eller han erholder Godtgjørelse efter Skydsloven, en Maskinist og en Styrmand som for Marinens Underofficerer og en Fyrbøder og en Matros som for Menige bestemt.
2. Lønningen, der regnes fra og med den Dag, Udskrivningen sker, til og med den Dag, den Udskrevne er bragt tilbage til Samlingsstedet, eller til og med Forlovningsdagen med Tillæg af de for Reisen til Samlingsstedet fornødne Dage, bestemmes for

en Maskinist til	Kr.	75.00	maanedlig
„ Fyrbøder „	„	50.00	—
„ Styrmand „	„	48.00	—
„ helbefaren Matros	„	20.00	—
„ halvbefaren —	„	14.00	—

Den, som er fraværende fra Session, naar han udskrives, oppebærer dog først Lønning fra og med den Dag, han for Indrulleringen fremstiller sig.

3. For den Tid, en Maskinist forretter Tjeneste i Stilling, i hvilken han ikke tjenstgjør under nogen anden Maskinist paa samme Fartøi eller paa Afdeling, hvortil Fartøiet henhører, erholder han et Tillæg af Kr. 10.00 maanedlig.
4. En Maskinist som Regnskabsfører erholder et maanedligt Tillæg af Kr. 10.00.
5. For den Tid, en Styrmand forretter Tjeneste som Over- eller Enestyrmand, erholder han et Tillæg af Kr. 8.00 maanedlig, og for den Tid, han maatte være ansat i en Underofficers Post, for hvilken der efter Lønnings-Reglement for faste Mandskaber af Somilitære Korps er bestemt høiere Løn end for Styrmænd, aflønnes han efter hint Reglement.

30 April.

6. For Feining af Skorsten og Kjedler paa Marinens Fartøier tilstaaes de udskrevne Fyrbødere samme Godtgjørelse som under Litr. B 2, Anm. d, for Fyrbødere af Haandværkskorpset bestemt.
7. For den Tid, en helbefaren Matros forretter Tjeneste som Underkanonersmath eller Kvartermester, erholder han et Tillæg af Kr. 30.00 maanedlig.
8. For den Tid, en Matros forretter som Kok eller som Kullemper paa Monitor, erholder han et Tillæg af Kr. 8.00 maanedlig; for den Tid, en Matros forretter som Koksmath, som Sygevogter, som Kullemper paa andre Skibe, som Formand i Mærs eller paa Spryd, som Kommandør eller som Formand i Baadene, erholder han et Tillæg af Kr. 4.00 maanedlig.
9. Ombord erholder hver Mand en Portion Skibskost. Maskinister erholder derhos hver et Søtillæg af Kr. 0.60 daglig. Fra og med den Dag, den Udskrevne efter Ordre møder paa Samlingsstedet, indtil han paamønstres ombord, samt fra den Dag, han afmønstres, indtil hans Lønning efter Post 2 ophører, erholder han en Portion Skibskost eller Kostpenge, der baade for Maskinister, Styrmænd, Fyrbødere og Matroser bestemmes til Kr. 1.20 daglig; derhos tilstaaes den Udskrevne frit Kvarter under hans Ophold paa Paamønstrings- eller Afmønstringsstedet og under Reisen til Paamønstringsstedet eller fra Afmønstringsstedet.
10. For det Tidsrum, som under Post 2 er nævnt — dog saaledes, at Tiden kun regnes fra og med den Dag, paa hvilken den Udskrevne møder frem paa Samlingsstedet — tilstaaes de Udskrevne, der ikke oppebærer Søtillæg, forsaavidt de er gifte, Kr. 12.00 maanedlig til deres Hustruer og, om de er Enkemænd, samme Godtgjørelse til deres ægte Børn, saalænge nogen af dem er under 15 Aar.
11. Forsaavidt udskrevne Søfarende midlertidig hjemsendes for i Tilfælde atter at kaldes til Tjeneste, oppebærer de under Opholdet paa Hjemstedet ikke Kost eller Kostgodtgjørelse, men alene den under Post 2 bestemte Løn, saaledes som før deres Fremmøde paa Samlingsstedet.
12. Den Udskrevne tilkommer under Sygdom, der opstaar, efterat han har forladt Hjemstedet, fri Kur og Pleie samt fri Hjemreise til Udskrivningskredsen, ligesom han beholder sin Lønning, indtil han er kommen tilbage til Samlingsstedet; dog tilkommer han, dersom han som syg afgaar fra Skibet her i Landet, ikke fri Kur og Pleie længere end 3 Maaneder, efterat han har forladt Skibet, ligesom han, hvad enten han som syg afgaar fra Skibet her i Landet eller i Udlandet, ikke oppebærer Lønning for længere Tid. Forsaavidt han er

bleven indlagt paa Sygehus før Mandskabernes Indskibning, regnes de 3 Maaneder fra den Tid, han indkom paa Sygehuset. Er Sygdommen paadragen ved den Paagjældendes egen Brøde, bliver Udgifterne ved hans Kur og Pleie, saavidt tilstrække kan, at indeholde i hans Lønning. I Tilfælde af den Udskrevnes Død, efterat han ifølge Ordre har tiltraadt Reisen fra Samlingsstedet, udredes Udgifterne ved hans Begravelse af det Offentlige. 30 April.

13. En Maskinist tilkommer et Bidrag til Uniform Kr. 80.00.

Andre Udskrevne tilkommer fra den Tid, deres Tjeneste begynder, frit:

1 Uniforms-Hue eller Hat,
1 — Uldskjorte,
1 Par Uniforms-Klædesbuxer,
1 „ Sko.

Dersom Tjenesten varer længere end 6 Maaneder, gives dem hver et nyt Sæt saadanne Klædningsstykker. Forsaavidt de forøvrigt mangler saadanne Klædningsstykker, kan til saadannes Anskaffelse af Skibschefen disponeres over deres Aflønning.

14. Ovenstaaende Bestemmelser skal i sin Helhed være gjældende for de Sofarende, der gjør Tjeneste som Frivillige.

E. Lønning for Distriktssøtropper.

1. Menig af Distriktssøtropperne, der kaldes til Tjeneste paa søgaaende Krigsskibe, aflønnes fra den Dag, han efter Ordre møder paa et af de for hans Lodtrækningskreds bestemte Samlingssteder, i Lighed med en halvbefaren Matros og stilles ligeledes forøvrigt under samme Vilkaar som udskrevne Matroser.

Menig, der i 30 Maaneder har gjort Tjeneste paa søgaaende Krigsskibe, skal dog erholde Aflønning som helbefaren Matros.

2. Menig af Distriktssøtropperne, der kaldes til Tjeneste paa Roslotillen eller iland, aflønnes med Kr. 0.10 daglig samt erholder frit Kvarter med Brænde og Belysning, Kost og Mundering som for Konstabler af Somilitære Korps fastsat.
3. Bestemmelserne i D 8 skal ogsaa for Menig ved heromhandlede Tjeneste komme til Anvendelse.

F. Kvartergodtgjørelse for Officerer.

For Officerer, der i Mangel af anvist Bolig tilkommer Kvartergodtgjørelse, bliver denne at beregne til:

30 April. for Sekondløitnanter og Premierløitnanter af 2den Klasse Kr. 20.00 maanedlig
for Premierløitnanter af 1ste Klasse . . „ 40.00 —
for Kapteiner . . . . . „ 50.00 —

G. Tjeneſtetillæg og Kvarterpenge for Officerer.

1. Officerer, der beordres til Forſøg og Øvelſer ved Torpedovæſenet, og ſom ikke har nogen faſt Aflønning ved ſamme, erholder et Tillæg af Kr. 3.20 daglig, medmindre de oppebærer Diæt i Overensſtemmelſe med Diætloven.
2. Tjenſtgjøring ved Torpedovæſenet udenfor Marinens Hovedſtation og Oskarsborg betragtes ſom Søtjeneſte, uanſeet om den foregaar iland eller fra udruſtet Fartøi.
3. De ved Torpedovæſenet anſatte Officerer, der oppebærer ovenanførte Tillæg, er forpligtede til uden ſærſkilt Godtgjørelſe at forrette ſom Inſtruktører ved de aarlige Torpedoøvelſer.
4. Officerer, der er befalede til Uddannelſe i Centralſkolen for Lærere i Vaabenbrug og Legemsøvelſer, erholder et Tillæg af Kr. 60.00 maanedlig. Officerer, der er antagne ſom Elever ved den militære Høiſkole, erholder i Kvarterpenge Kr. 24.00 maanedlig.

   De hertil medgaaede Beløb udredes af de til tilfældige og uforudſeede Udgifter ved Marinen bevilgede Midler.
5. Sekondløitnanter udenfor det faſte Officerskorps, anſatte i Henhold til § 12 i Planen for Søkrigsſkolen af 22de Februar 1883, aflønnes under deres Tjeneſtetid efter ſamme Regler ſom Sekondløitnanter i det faſte Officerskorps.
6. Officerer, ſom udenfor de Tilfælde, for hvilke ſærſkilte Tillæg er regulerede, kaldes til Tjenſtgjøring, der ikke pligtes udført uden Godtgjørelſe, og for hvilken Diætgodtgjørelſe heller ikke er faſtſat, tilkommer, ſaalænge ſaadan Tjeneſte vedvarer, følgende Tillæg:
   1. Naar der tilſtaaes dem fri Bolig eller Kvartergodtgjørelſe, 25 pCt. af den egentlige Gage uden Hensyn til deres Grad.
   2. Naar fri Bolig eller Kvartergodtgjørelſe ikke tilſtaaes, da:
      Stabsofficerer 25 pCt. af deres Gage,
      Kapteiner 40 „ — — og
      Løitnanter 50 „ — —

30 April. **Kongelig Reſolution**, hvorved befales taget tilfølge efterſtaaende af Storthinget under 2den Marts 1892 beſluttede [1])

Regulativ

for Aflønning af Officerer og civilmilitære Embedsmænd ved Søetaten under Tjenſtgjøring tilſøs.

[1]) Se Sth. Prp. No. 17 og Indſt. S. No. 7 for 1892.

§ 1. Officerer og civilmilitære Embedsmænd ved Søetaten 30 April.
erholde efter nedenstaaende nærmere Regler under Tjenstgjøring tilsøs saavel i Krig som i Fred, foruden den for dem bestemte Gage, tillige Søaflønning, bestaaende af den efter gjældende Diætlov for Fredstid bestemte Diætgodtgjørelse og Søtillæg.

§ 2. Søaflønningen beregnes fra og med den Dag, da Tjenesten ved Fartøiet tiltrædes, til og med den Dag, da Tjenesten ophører, forsaavidt Søtillægget angaar. Diætgodtgjørelsen udbetales fra Kommandoens Heisning og indtil den stryges — for Officerer, der bo paa Udrustningsstedet, for andre Officerer fra Afreise fra deres Station. Horten ansees som Station for de Officerer, der ikke har anden ved Tjeneste bestemt Station.

§ 3. Søtillæg for Admiraler og Eskadrechefer bestemmes af Kongen. Søtillæg for andre Officerer beregnes saaledes pr. Dag:

	Under Kystskadreøvelserne.	Under Togt til fremmede Farvande.	Under Krig.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Kommandør, Chef, eget Bord . .	5,00	10,00	15,00
2. Kommandørkaptein, Chef, eget Bord	4,00	8,00	12,00
3. Kommandørkaptein, Messemedlem .	3,00	6,00	9,00
4. Sanitetskommandørkaptein (Overlæge)	1,50	3,00	5,50
5. Kaptein, Chef, eget Bord . . .	3,00	6,00	9,00
6. Kaptein, Chef, Messemedlem . .	2,00	4,00	6,50
7. Kaptein i anden Tjeneste, Sanitetskaptein (Korpslæge, Marinelæge af 1ste Klasse)	1,50	3,00	5,00
8. Premierløitnant af 1ste Klasse, som Chef	1,50	3,00	5,00
9. Premierløitnant af 1ste Klasse i anden Tjeneste, Sanitetspremierløitnant af 1ste Klasse (Marinelæge af 2den Klasse)	1,00	2,00	4,00
10. Premierløitnant af 2den Klasse, Sekondløitnant eller Reserveløitnant, som Chef	1,00	2,00	3,50
11. Premierløitnant af 2den Klasse, Sekondløitnant eller Reserveløitnant i anden Tjeneste, Sanitetspremierløitnant af 2den Klasse, Sanitetssekondløitnant (Underlæge)	0,50	1,00	2,50

Kongen kan bestemme, at de under No. 1, 2, 3 og 5 nævnte Funktionærer skulle ved Kysteskadreøvelser erholde et yderligere Tillæg af indtil Kr. 2.00 pr. Dag.

Civilmilitære Embedsmænd erholde ingen anden Søaflønning end den Diætgodtgjørelse, som i Henhold til gjældende Diætlov maatte blive bestemt.

§ 4. Gaar Togtet til Farvande udenfor de europæiske og

30 April. Middelhavet, og overseisk Havn anløbes, forøges Søaflønningen med 25 pCt. fra Ankomsten til den overseiske Havn, og indtil Havn i Europa eller ved Middelhavet igjen anløbes.

§ 5. Enhver, som fører Kommando, tilhørende en høiere Grad eller Stilling, erholder den herfor bestemte Søaflønning.

§ 6. For Bespisning af den inspicerende paa udrustet Krigsfartøi under Inspektion i Henhold til Reglement for Landtjenesten ved Marinen af 6te Marts 1889, Kapitel 2, § 14, erholder vedkommende Skibschef eller Messe Kr. 20.00 daglig; heri er ogsaa indbefattet Godtgjørelse for Adjutanter.

§ 7. Naar under et Togt Reiser i Anledning af Tjenesten maa foretages, eller Ophold i Land finde Sted, godtgjøres Udgifterne herved efter Regning.

§ 8. Afgaar nogen som syg, tilstaaes ham fri Kur og Pleie samt Reiseudgifter. Hans Diætgodtgjørelse inddrages, hvorimod han beholder Søtillægget under Sygdommen og Reisen, dog i Almindelighed ikke over 3 Maaneder, medmindre anderledes for Tilfældet bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 9. Naar Søtillægget tilstaaes, bortfalder ethvert Tillæg for Tjenstgjøring iland, fri Bolig eller Kvartergodtgjørelse undtagen.

§ 10. Naar nogen ved Krigsbegivenheder taber, hvad han nødvendig behøver til sin Tjenestes Udførelse, forsynes han af Staten dermed, men har ikke Fordring paa videre Erstatning. De nærmere Forskrifter, som i denne Henseende paakræves, gives af Kongen.

§ 11. Under Krigsfangenskab tilstaaes af Søaflønningen Kommandører 25 pCt. af det for dem bestemte Søtillæg, de lavere Charger 50 pCt. af Søtillægget, beregnet som Messemedlem.

§ 12. Officerer, der kommanderes til Tjeneste ved de aarlige Øvelser med Exercerskibet, nyde under denne intet Søtillæg.

§ 13. Spørgsmaal angaaende den rette Anvendelse af ovenstaaende Bestemmelser afgjøres af Kongen.

§ 14. Nærværende Regulativ skal gjælde fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893.

30 April. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At de af Storthinget under 5te April 1892 fattede Beslutninger angaaende Bevilgning af Lønninger ved Fyrvæsenet[1]) befales taget tilfølge.
2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at konstituere dertil skikkede Mænd i de Poster, hvortil nye Lønninger er bevilgede.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 for 1892, S. 85—98 og Indst. S. No. 92 for s. A. Ved de nævnte Beslutninger er der bevilget nedenstaaende Lønninger og Lønstillæg:

1. For en Sekretær ved Fyrdirektørembedet Løn Kr. 2,000.00 aarlig, samt efter 5 Aars Tjeneste Tillæg Kr. 400.00 med Forpligtelse til at gjøre saadant Indskud i Pensionskassen for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.

2. For 1ste tekniske Assistent ved Fyrdirektørembedet, mod at den tidligere Løn til samme Kr. 3,280.00 aarlig inddrages, Løn Kr. 3,200.00 aarlig, samt efter 3 Aars Tjeneste Tillæg Kr. 200.00 og efter 6 Aars Tjeneste atter Kr. 200.00, for Tiden Kr. 400.00. 30 April.
3. For en ved Fyrkontoret fast ansat Kemiker Kr. 600.00 aarlig.
4. For en Fyrvogter ved Røværholmen Fyr Kr. 2,000.00 aarlig samt fri Bolig med Forpligtelse til:
   a) at svare Skatter og øvrige Byrder af Fyrets Grund.
   b) af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
5. For en Fyrvogter ved Holmengraa Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrvogter ved Ronglevær Fyr, Kr. 1,400.00 aarlig, inddrages, Kr. 1,800.00 aarlig samt fri Bolig med samme Forpligtelse som for Fyrvogteren ved Røværholmens Fyr bestemt.
6. For en Fyrvogter ved Munkholmen Fyr, mod at den tidligere Aflønning til Fyrbetjeningen sammesteds, Kr. 760.00 aarlig, inddrages, indtil videre Kr. 1,200.00 aarlig.
7. For Fyrvogteren ved Skongsnes Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 200.00 aarlig.
8. For Fyrvogteren ved Erkna Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 60.00 aarlig.
9. For Fyrvogteren ved Synes Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 60.00 aarlig.
10. For Fyrvogteren ved Alnes Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100.00 aarlig.
11. For Fyrvogteren ved Præstø Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100.00 aarlig.
12. For Fyrvogteren ved Lødingen Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100.00 aarlig.
13. For Betjeningen ved Trænen Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrvogter sammesteds, Kr. 2,400.00 aarlig, inddrages:
   A. For en Fyrvogter Kr. 2,000.00 aarlig og fri Bolig med Forpligtelse til:
      a) at svare Skatter og øvrige Byrder af Fyrets Grund,
      b) at bestride Udgifterne ved den fornødne Opildning af Vagtrummet,
      c) at vedligeholde Veien fra Landingsstedet til Fyret,
      d) af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
   B. For de 2 faste Assistenter et Tillæg til deres Aflønning af Kr. 200.00 aarlig for hver med Forpligtelse til at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
14. For Betjeningen ved Marstenen Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrvogter sammesteds, Kr. 2,000.00 aarlig, inddrages:
   A. For en Fyrvogter Kr. 1,800.00 aarlig, fri Bolig og Brugen af Fyrets Grund med Forpligtelse til:
      a) at svare Skatter og øvrige Byrder af Fyrets Grund,
      b) at bestride Udgifterne ved den fornødne Opildning af Vagtrummet,
      c) af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
   B. For den faste Assistent et Tillæg til hans Aflønning af Kr. 200.00 aarlig med Forpligtelse til at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
15. For Fyrvogterne ved Søndre Helligvær og Skjelanger Fyre, mod at de for dem nu regulerede Lønninger af henholdsvis Kr. 1,800.00 og Kr. 1,400.00 aarlig inddrages:

30 April. a) Fyrvogteren ved Søndre Helligvær Fyr Kr. 1,700.00,
b) Fyrvogteren ved Skjelanger Fyr Kr. 1,100.00.

3 Mai. **Høieste Resolution** *), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Soorret m. v. af 20de Juni 1891 § 17, jfr. § 19 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt fra Torsdag Aften Kl. 6 til Mandag Aften Kl. 6 at benytte Kastenot, Kilenot, Laxeværp og lignende Indretninger samt Sættegarn og lignende Redskaber paa den Strækning ved Jernbanebroen over Lauvæssundet i Egersunds Herred, Stavanger Amt, som begrændses opad af Jernbanebroen og nedad af en ret Linie, trukket fra en i Søen fremspringende, med et indhugget Kors betegnet Fjeldpynt paa Fjordens nordre Bred omtrent 200 Meter udenfor nævnte Bro til en i Søkanten umiddelbart udenfor Gaarden Eies Værmeplads beliggende, med et indhugget Kors mærket stor Sten omtrent 100 Meter udenfor Broen paa Fjordens søndre Bred. Denne Bestemmelse træder straks i Kraft.

3 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Holme, Halsaa og Hartmarks Foreningsbank seneste i Møde den 2den April 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 14de September 1865 og 8de November 1867 stadfæstede Plan.

3 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, foranlediget ved Forespørgsel om, hvorvidt den af et Skolestyre fattede Beslutning om, at Smaaskolens Elever skulde søge Skolen i 6 Timer daglig i de 5 første Dage i Ugen og være fri hver Lørdag, var fuldt lovlig, i hvilken Anledning Departementet udtaler, at det vistnok har været Skolelovens Forudsætning i § 5, at Undervisningen i Almindelighed bliver at fordele paa alle Ugens Hverdage, men at Skolestyret, der har at fordele Timetallet paa Ugens Dage, ikke ved Bestemmelsen i nævnte § kan antages at være afskaaret Adgang til, naar overveiende Grunde taler derfor, at flytte enkelte af de 30 Timer i Ugen saaledes, at der ogsaa i Smaaskolen kan læses indtil 6 Timer om Dagen (jfr. iøvrigt den kongelige Skolelovkommissions Indstilling I ad § 5 Pag. 59, Storthingstidende 1889 Pag. 273).

3 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, foranlediget ved Forespørgsel fra Hammerfest Fattigkommission om, hvorvidt det uagtet Bestemmelsen i Fattigloven for Kjøbstæderne § 75 (for Landet § 91) er berettiget at kræve Betaling for Kirkegaardsjord til fremmede Fattiglemmer, naar Kirken eies af Byen og Landdistriktet i Fællesskab, medens Kirkegaarden eies af Byen alene og den regulære Afgift for Jorden erlægges

*) Bekjendtgj. 5 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 13.

til Bykassen og ikke til Kirkens Kasse, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det i Henhold til sine tidligere Udtalelser om og Afgjørelser af lignende Spørgsmaal med Stiftsdirektionen antager, at det nævnte Spørgsmaal maa besvares benægtende. 3 Mai.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Hans Majestæt Kongens Reise udenfor de forenede Riger og Rigernes Styrelse under Hans Majestæts Fravær. 5 Mai.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Da Vi, under Paakaldelse af Guds mægtige Bistand, have besluttet for Vor Helbreds Skyld idag at tiltræde en Reise paa 6 à 7 Uger udenfor de forenede Riger, bliver som Følge deraf og saalænge Vi opholde Os udenfor Norge og Sverige, Regjeringen over Vore forenede Kongeriger i Vort høie Navn at føre af Vor høitelskede Herr Søn, Hans Kongelige Høihed Norges og Sveriges Kronprins Oscar Gustaf Adolf, i Egenskab af Regent paa den Maade, som for saadant Tilfælde er bestemt i den Norske Grundlovsbestemmelse af 10de Januar 1863, sammenholdt med Rigsaktens § 7, og i den svenske Regjeringsforms § 39, og skal Hans Kongelige Høihed tillige i Vort Sted undertegne de Expeditioner, som ere grundede paa Vore allerede fattede Beslutninger, men ikke endnu ere blevne forsynede med Vor høie Underskrift. Thi paaligger det Vore Embeds- og Bestillingsmænd og samtlige øvrige Vore tro Undersaatter med Hørighed og Lydighed at efterkomme og udføre, hvad Hans Kongelige Høihed Kronprinsregenten i Vort høie Navn og paa Vore Vegne byder og befaler.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Høieste Resolution *), hvorved i Medhold af § 5 i Lov indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860, jfr. Strandstedet Sands Bygningsrepræsentantskabs Beslutning i Møde den 5te April 1892, meddeles Stadfæstelse paa nedenstaaende Bestemmelse til Skjærpelse i de gjældende Bygningslovens Forskrifter, forsaavidt nævnte Strandsted betræffer — saaledes at Bestemmelsen strax træder i Kraft: 6 Mai.

„Trækbygning skal være adskilt fra Nabogrund enten ved et aabent Mellemrum af mindst 1 Meters Bredde eller ved en mindst 1 Sten tyk, forsvarlig fundamenteret Brandmur, der skal naa mindst 30 cm. over Taget og være uden Aabning".

Kronprindsregentens Resolution **), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Beieren Herreds Formænd og Repræsentanter under 28de December 1891 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 7 Mai.

*) Bekjendtgj. 9 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 14.
**) Bekjendtgj. 23 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 15, hvor Vedtægterne er indtagne.

7 Mai. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved er bestemt, at Portoen for Brevpostforsendelser til Lande, der ikke har tiltraadt den almindelige Postforening, fra 1ste Juli 1892 fastsættes til samme Beløb som bestemt for Brevpostforsendelser til andre Lande i Verdenspostforeningen end Sverige og Danmark.

7 Mai. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved Magistratsforretningerne i Ladestedet Skudenæshavn i Henhold til Lov af 11te Juni 1857 § 3 indtil videre overdrages Lensmand i Skudenæs Thinglag Aasmund Halvorsen Vinje.

7 Mai. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At de af Storthinget under 6te April 1892 fattede Beslutninger angaaende Bevilgninger til Marinen for Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. IX B, og Indst. S. II for 1892. Ved de nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget til Marinens Sanitetsofficerskorps Kr. 19068.32, der fordeles saaledes:

Kapitel 1.

Titel 7. Lønninger m. v.

Bidrag til Kontorhold for Sanitetsgeneralen	Kr.	240.00
Tillæg for hans Adjutant	„	288.00
Do. for den ved Sanitetsgeneralens Stab tjenstgjørende Sergeant	„	100.00
1 Sanitetskommandørkaptein, Gage. . . Kr. 3 800.00		
Kvartergodtgjørelse . . . . . „ 600.00		
	„	4 400.00
1 Sanitetskaptein, Overlæge ved Sygehuset i Karljohansværn, Gage . . . . . Kr. 2 800.00		
Kvartergodtgjørelse . . . . . „ 600.00		
	„	3 400.00
1 Sanitetskaptein, Gage	„	2 800.00
3 Sanitetspremierløitnanter af 1ste Klasse, der beholder sin tidligere Aflønning, Gage à Kr. 1 720.00 . .	„	5 160.00
1 Sanitetspremierløitnant af 1ste Klasse, Underlæge ved Sygehuset i Karljohansvern, Gage samt fri Bolig, Lys og Brænde	„	1 600.00
	Kr.	17 988.00

Titel 8. Alderstillæg:

1 Sanitetspremierløitnant, der beholder sit Alderstillæg som Marinelæge af 2den Klasse efter 10 Aars Tjeneste . . . . . Kr. 400.00		
1 Sanitetspremierløitnant, hvis Alderstillæg beregnes efter Reglerne for Marinelæger af 2den Klasse fra hans Ansættelse den 4de April 1883 . . . . . „ 248.32		
1 Sanitetspremierløitnant, Underlæge i Karljohansvern, efter 20 Aars Tjeneste . . „ 432.00		
	„	1 080.32
	Sum Kr.	19 068.32

2. At efterstaaende Udkast til Planer for Marinens Sanitet og for Marinens Haandværkskorps approberes. 7 Mai.
3. At Forsvars-Departementet bemyndiges til at træffe de i Anledning af de fattede Beslutninger og de forannævnte Planers Iværksættelse fornødne Forføininger.

Plan for Marinens Sanitet.

§ 1. De, som har at udføre Sanitetstjenesten i Marinen, danner et eget Korps, Sanitetskorpset. Dette staar i alt, hvad der angaar de militære Forhold, under Marinekommandoen. Dets Hovedstation er Carljohansvern.

§ 2. Arméens Generallæge er tillige Chef for Marinens Sanitet og staar da i samme Forhold til Marinekommandoen som til Armékommandoen.

§ 3. Sanitetskorpset bestaar af:
Officerer samt
Underbefalingsmænd og Menige.
Officerspersonalet omfatter:
A. Faste Sanitetsofficerer og
B. Vernepligtige Sanitetsofficerer.

A. Antallet af faste Sanitetsofficerer skal være
1 Kommandørkaptein af 1ste Klasse,
2 Kapteiner,
5 Premierløitnanter af 1ste Klasse.

B. De vernepligtige Sanitetsofficerers Antal skal være mindst 10, hvoraf de, der har Embedseramen og ellers opfylder de opstillede Fordringer, er Premierløitnanter af 2den Klasse, de øvrige Sekondløitnanter. De beskikkes af Forsvarsdepartementet.

§ 4. Sanitetskommandørkapteinen er Korpsets Chef og har samme Myndighed som en Korpschef.

Marinens Sanitetsmateriel og alle Udgifter vedrørende Sundheds- og Sygepleien henlægges under Korpset, som er administrativt selvstændigt.

§ 5. Den faste Etat rekruteres, efterhvad Ledighed indtræffer, ved vernepligtige Sanitetsofficerer.

De vernepligtige Sanitetsofficerer rekruteres i det Antal, som fornødiges, fra de vernepligtige medicinske Studerende, som maatte ønske at aftjene sin Værnepligt i Marinen.

§ 6. Overgang af vernepligtige Sanitetsofficerer til Arméens Sanitet kan finde Sted.

§ 7. For at blive vernepligtig Sanitetsofficer udfordres:
a. At have gjennemgaaet den for de til Arméens Sanitet Udskrevne reglementerede Rekrut- og Kompagniexercitie;
b. at have gjort 3 Ugers Sanitetstjeneste som Menig og 3 Ugers som Underbefalingsmand ombord i et af Marinens Fartøier;

7 Mai. c. at have taget 1ste Afdeling af medicinsk Embedsexamen og med tilfredsstillende Vidnesbyrd udført Volontørtjeneste ved mindst en medicinsk og en kirurgisk Afdeling af Rigshospitalet eller tilsvarende Tjeneste ved andet Sygehus;

d. at have paa tilfredsstillende Maade gjennemgaaet et 6 Ugers Kursus for vernepligtige Sanitetsofficerer.

§ 8. De vernepligtige Sanitetsofficerer er forpligtede til at gjøre Tjeneste til det fyldte 35te Aar.

I Fred maa den samlede Tjenestetid som Officer ikke overskride 6 Maaneder, med mindre Vedkommende skulde ønske det, og Tjenesten tillader det, eller der ikke er Anledning til, hvis han ved Tjenestetidens Udløb er embarkeret, at lade ham debarkere i norsk Havn.

§ 9. De Vernepligtige, som ikke inden rimelig Tid har opnaaet de formelle Kvalifikationer for at kunne deltage i det under § 7, Bogstav d nævnte Officerskursus, gaar over til Reserveunderofficerer (§ 16).

§ 10. Til at bearbeide eller afgive Betænkning over Sager vedrørende Marinens Lægevæsen, Sundheds og Sygepleie m. m., som forelægges af eller gjennem Chefen for Marinens Sanitet, oprettes en fast „Lægekommission", bestaaende af Sanitetskommandørkapteinen, en Sanitetskaptein og en Sanitetspremierløitnant.

§ 11. Til at afgjøre Spørgsmaal om Tjenestedygtighed oprettes en fast „Bedømmelseskommission", bestaaende af 3 paa Hovedstationen ansatte Læger. Kommissionen tiltrædes i bestemte Tilfælde af en Officer i Marinen.

§ 12. Med Hensyn til Aflønning stilles Sanitetsofficererne lige med Marinens Officerer af samme Grad.

§ 13. Det underordnede Sanitetspersonale omfatter:

A. Det faste Personale og Underofficerselever samt

B. Reserveunderofficerer.

A. Det faste Personale skal bestaa af:

1 Assistent, der er Forvalter for Sanitetsdepotet og tillige forretter som Økonom paa Sygehuset, og 2 Underofficerer.

Som Underofficerselever indtages høist 4 hvert Aar.

B. Reserveunderofficerernes Antal skal, eftersom Adgang dertil haves, bringes op til 30.

§ 14. Graderne er:

Sanitetsassistent, der har Assistents Rang;

Sanitetsunderofficer af 1ste Klasse, der har Rang med Baadsmandsmath;

Sanitetsunderofficer af 2den Klasse, der har Rang med Kvartermester;

Sanitetskonstabel, der har Rang med Konstabler af 1ste Klasse;

Sanitetsreserveunderofficer, der har Rang med Kvartermester.

Det underordnede Sanitetspersonale aflønnes overensstem- 7 Mai.
mende med de til enhver Tid i Marinens Budget og Lønnings-
reglement bestemte Regler.

For de to faste Sanitetsunderofficerer af 1ste Klasse gjælder de samme Regler om Aldersgrændse og Pensionering m. m. som for vedkommende Underofficerer af Somilitære Korps.

§ 15. Sanitetets Underklasser rekruteres ved Frivillige, som har bestaaet Examen ved Somilitære Korps's Konstabelskole.

Efter deres Afgang fra somilitære Korps og Indtrædelse i Sanitetet som Sanitetskonstabel beordres de som menige Sygevogtere paa de til Sommertogter udrustede Fartøier. Efter endt Togt gives de Grad af Sanitetsunderofficer af 2den Klasse og gjennemgaar om Høsten og Vinteren et 6 Maaneders Kursus paa Skolen for Uddannelsen af Underbefalingsmænd i Arméens Sanitet. Efter endt Kursus har de den paafølgende Sommer at gjøre Tjeneste paa Sygehuset eller paa de udrustede Fartøier, hvorpaa de overgaar til Reserveunderofficerer i Marinens Sanitet, med Undtagelse af dem, som maatte tiltrænges til Vintertogt, hvilke først erholder Afskedspas ved Hjemkomsten fra dette.

§ 16. Reserveunderofficererne er i Fred tjenestefri, men indtil det fyldte 35te Aar pligtige til i Krig eller ved Krigsforberedelse efter Indkaldelse at forrette Tjeneste som Underofficer.

§ 17. Reserveunderofficererne skal afgive Melding til Sanitetskorpset om sit Opholdssted, saa Korpset til enhver Tid har Kundskab om, hvor de er at antræffe.

§ 18. De faste Underofficerspladse besættes ved Ledighed efter Ansøgning med Reserveunderofficerer i Sanitetet, som har bestaaet Examen ved den i § 15 nævnte Underbefalsskole.

§ 19. De nærmere Bestemmelser angaaende Tjenesten, dennes Fordeling, Avancement, Myndighed, Undervisning m. m. bliver at fastsætte ved Reglement.

Plan for Marinens Haandværkskorps.

I. Om Organisationen.

§ 1. Haandværkskorpset, der skal have sin Station i Karljohansvern, har til Hovedbestemmelse at afgive haandværksmæssig eller teknisk uddannede Underofficerer og Menige til Bemanding af Krigsskibene.

Samtlige Underofficerer og Menige er forpligtede til, naar ikke kommanderede til Skibs, at arbeide — enhver i sit Fag — ved Marinens Værfter, Værksteder og Stationer. Underofficerer af laveste Grad saavelsom Menige kan derhos ogsaa beordres til at deltage i Somilitære Korps's praktiske Vaaben- og Skydeøvelser.

§ 2. Korpset staar i alt, hvad der angaar de militære Forholde og Undervisningen direkte under Marinekommandoen, hvori-

7 Mai. mod dets økonomiske Anliggender henhører direkte under Forsvarsdepartementet.

§ 3. Som Chef for Korpset ansættes i Almindelighed Chefen for Hovedverftet. Under ham tjenstgjør som Kompanichef en ved Hovedverftet ansat Officer, i Regelen 1ste Ekvipagemester.

§ 4. Eftersom Bevilgningerne dertil giver Adgang, søges Korpset bragt op til følgende Styrke:

A. Underofficerer:

Maskinmestre	8
Overmaskinister	8
Maskinister	7
Undermaskinister	7
Fyrværkere	2
Vaabenhaandværkere af 1ste Klasse	4
Do. „ 2den „	4
Do. „ 3die „	4
Overtømmermænd	6
Sergeant	1

B. Menige:

Fyrbødere af 1ste Klasse	15
Do. = 2den „	15
Tømmermænd = 1ste „	7
Do. = 2den „	7
Maskinist- og Vaabenhaandværkselever	6

Til Uddannelse i theoretisk Henseende af Underofficerer og Menige har Korpset en Haandværksskole, som sættes i Virksomhed om Vinteren efter indhentet Bestemmelse af Marinekommandoen.

§ 5. Inden den særskilte Haandværksklasse kan Vakancer i en Grad erstattes ved en tilsvarende Forøgelse i en anden.

§ 6. Korpsets Underofficerer og Menige aflønnes efter det til enhver Tid gjældende Reglement.

II. Om de Menige.

§ 7. Haandværkskorpsets Menige rekruteres ved Anhvervning til:

1. Maskinist- og Vaabenhaandværks-Elev af Elever, mindst 18 Aar gamle, der har bestaaet Afgangsexamen ved en teknisk Læreanstalt i Landet. For Anhvervning til Vaabenhaandværkselev kan udvist Dygtighed træde istedetfor foranførte Examen.
2. Tømmermænd af 2den Klasse af Skibsbygningshaandværkere — almindeligvis iblandt Hovedverftets Daglønnertømmermænd, — som er mindst 20 Aar gamle, og foruden at besidde tilfredsstillende Haandværkerfærdighed, bestaar den for Antagelse bestemte Kundskabsprøve;

3. Fyrbødere af 2den Klasse af Fyrbødere, mindst 20 Aar gamle, der har faret tilsøs som saadanne i mindst 1 Aar. 7 Mai.

For Anhvervning kræves stærk og feilfri Legemsbygning samt Vidnesbyrd om godt Forhold.

§ 8. Maskinist- og Vaabenhaandværks-Elever anhverves for en Tid af 2 Aar, Tømmermænd og Fyrbødere for en Tid af 6 Aar.

Efter Tjenestetidens Udløb kan der tilstaaes Rekapitulation, for Maskinist- og Vaabenhaandværks-Elever paa en Tid af 1 Aar, og for Tømmermænd og Fyrbødere paa indtil 6 Aar ad Gangen.

§ 9. Ved Anhvervningen forpligter Haandværkerne sig til at tjene sin Anhvervningstid ud.

§ 10. Til praktisk Oplærelse i Faget sættes Eleverne til Arbeide ved Marinens mekaniske Værksteder og Artilleriværkstederne, hvorhos de, saameget som deres tekniske Uddannelse og Omstændigheder forøvrigt tillader det, udkommanderes til Tjeneste paa de udrustede Krigsskibe.

§ 11. Forfremmelse fra Tømmermand af 2den Klasse til Tømmermand af 1ste Klasse saavelsom fra 2den til 1ste Klasse Fyrbøder gives af Korpschefen i Henhold til Forslag fra vedkommende Arbeidschef, og efterat Kompanichefens Udtalelse har været indhentet.

III. Om Underofficererne.

§ 12. Undermaskinister og Vaabenhaandværkere af 3die Klasse rekruteres fra Elevklassen. Overtømmermænd fra 1ste Tømmermandsklasse og Fyrværkere fra Somilitære Korps's Artilleriunderofficersklasse.

Ansættelse gives af Marinekommandoen, efterat Korpschefen derom har afgivet Indstilling paa Forslag af vedkommende Arbeidschef.

For Antagelse kræves:

til Stilling

som Undermaskinist: at have været til Orlogs i mindst 12 Maaneder, hvoraf ei under 6 Maaneder som Fyrbøder, og at kunne præstere tilfredsstillende Vidnesbyrd for at taale Søen samt for Tjenstgjøring og Forhold i det Hele;

som Vaabenhaandværker af 3die Klasse: at have været til Orlogs i mindst 4 Maaneder med tilfredsstillende Vidnesbyrd for at kunne taale Søen samt for Tjenstgjøring og Forhold i det Hele, og i Forbindelse hermed Vidnesbyrd fra vedkommende Arbeidschef for fornøden Haandværkerfærdighed;

som Overtømmermand: at have tjent i Korpset som Tømmermand af 1ste eller 2den Klasse i det Hele i mindst 6 Aar, og deraf mindst 12 Maaneder til Orlogs, med tilfredsstillende

7 Mai. Vidnesbyrd for Tjenstgjøring og Forhold i det Hele, samt at bestaa en herfor bestemt Examen i Kundskaber;

som Fyrværker: at have gjennemgaaet sømilitære Korps's Underofficersskoles Underkanonersklasse med tilfredsstillende Vidnesbyrd og ved Arbeide paa Laboratoriet at have vist sig skikket for Stillingen.

§ 13. Forfremmelse i Underofficersgraderne bestemmes af Marinekommandoen, efterat Korpschefen paa indhentet Betænkning fra vedkommende Arbeidschef saavelsom fra Kompanichefen derom har afgivet Indstilling.

For Forfremmelse kræves:

a. Til Maskinist:
at have tjent mindst 2 Aar som Undermaskinist og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs mindst 12 Maaneder;

b. Til Overmaskinist:
at have tjent mindst 2 Aar som Maskinist og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs mindst 12 Maaneder samt at have bestaaet Afgangsexamen ved Haandværksskolens Maskinistklasse;

c. Til Maskinmester:
at have tjent mindst 3 Aar som Overmaskinist og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs mindst 18 Maaneder;

d. Til Vaabenhaandværker af 2den Klasse:
at have tjent mindst 2 Aar som Vaabenhaandværker af 3die Klasse og i denne Tid at have gjennemgaaet et praktisk Kursus ved Kongsbergs Vaabenfabrik af mindst 9 Maaneders Varighed, samt i Forbindelse hermed at være i Besiddelse af tilstrækkelig Haandværkerfærdighed for Udførelse af alle til Faget henhørende Reparationsarbeider;

e. Til Vaabenhaandværker af 1ste Klasse:
at have tjent mindst 3 Aar som Vaabenhaandværker af 2den Klasse og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs mindst 8 Maaneder samt i Forbindelse hermed at bestaa en Examen i Kundskaber og en praktisk Prøve til Godtgjørelse af at besidde fuld Haandværkerfærdighed.

Til Maskinmester og Vaabenhaandværker af 1ste Klasse avancerer den dertil bedst skikkede Underofficer i nærmeste Grad; forøvrig foregaar Forfremmelse fra en lavere til en høiere Underofficersgrad i Regelen efter Anciennetet.

§ 14. Fordringerne ved de Examiner i Kundskaber og ved de praktiske Prøver, som i Henhold til foranførte Forskrifter skal bestaaes for Ansættelse som Underofficer eller Menig eller for Forfremmelse i Underofficersgraderne, samt de øvrige nærmere Regler i Henseende hertil bestemmes ved Reglement eller Regulativ.

IV. Om Undervisningen. 7 Mai.

§ 15. Haandværksskolen har 2 Klasser, Maskinistklassen og Tømmermandsklassen.

I Maskinistklassen faar Maskinister og i Tømmermandsklassen Tømmermænd theoretisk Uddannelse for Ansættelse i Stilling henholdsvis som Overmaskinist og Overtømmermand.

Derhos gives der ved Skolen theoretisk Uddannelse efter Omstændighederne ogsaa til de øvrige af Korpsets Mandskaber.

Undervisningen omfatter:

a. i Maskinistklassen: Maskinlære, Naturlære, Norsk, Engelsk, Regnskabsførsel, Reglementer og Tegning; og
b. i Tømmermandsklassen: Skrivning, Regning, Tegning, Norsk, praktisk Skibsbygningslære, Regnskabsførsel samt Reglementer.

§ 16. Examen afholdes ved Slutningen af ethvert Vinterkursus.

Maalet for Undervisningen, hvad der udfordres for at bestaa Examen i enhver af Klasserne, og de nærmere Regler for denne bestemmes ved Regulativ.

§ 17. Efter Marinekommandoens Bestemmelse kan enhver Underofficer eller Menig beordres til Undervisning ved Skolen i et eller flere Fag.

§ 18. Daglønner-Tømmermænd i Værftets Tjeneste kan efter Forslag fra Skibsbygnings-Inspektøren af Korpschefen gives Adgang til at deltage i Undervisningen i Tømmermandsklassen, naar derved ingen væsentlig Udgift foraarsages.

V. Om Afskedigelse, Permission og Pension.

§ 19. Foruden i de i den militære Straffelov og de i hereftter følgende §§ 20 og 21 nævnte Tilfælde kan en Underofficer ikke afskediges uden, naar han:

a. enten af en Kommission, bestaaende af 3 Læger, erklæres utjenstdygtig;
b. eller af en Bedømmelseskommission, bestaaende af 2 Officerer, vedkommende Arbeidschef og 2 Underofficerer, i Henhold til angivne Grunde kjendes ikke at være duelig til sin Stilling;
c. eller af en Krigsretsdom fradømmes sin Bestilling paa Grund af Drikfældighed eller anden slet eller uanstændig Opførsel, der gjør ham uværdig til den Agtelse, som han efter sin Stilling bør nyde.

Nærmere Forskrifter angaaende den under Litra b nævnte Bedømmelseskommissions Sammensætning og Forhandlingsmaade gives ved Reglement.

§ 20. I Fredstid og naar ikke overordentlige Rustninger foreståar, bliver enhver Undermaskinist og enhver Vaabenhaandværker af 3die Klasse at afskedige, naar han har fyldt sit 52de Aar,

7 Mai. enhver Maskinist, enhver Vaabenhaandværker af 2den Klasse og enhver Fyrværker og Overtømmermand med mindre end 5 Aars Tjenestetid at afskedige, naar han har fyldt sit 63de Aar, og enhver høiere Underofficer at afskedige, naar han har fyldt sit 65de Aar.

§ 21. Saavel Underofficerer som Menige kan paa Andragende bevilges Afsked.

Derhos kan Menige til enhver Tid afskediges for Udueligheds, Utjenstdygtighed eller vedvarende slet Opførsel.

Eleverne afskediges af Korpschefen, Underofficerer og de øvrige Menige af Marinekommandoen.

§ 22. Menige, der afskediges formedelst slet Opførsel, betragtes med Hensyn paa Værnepligten, som om de aldeles ingen Tjeneste havde gjort, og bliver saaledes underkastede de i Lovgivningen om Værnepligten bestemte almindelige Udskrivningsregler. De udgaar som en Følge heraf af Korpsets Ruller.

Denne Bestemmelse gjælder ogsaa for Tømmermænd og Fyrbødere, der paa Andragende erholder Afsked, naar den resterende Tid af deres 1ste Tjenestetermin overskrider 6 Maaneder, og for Maskinist- og Vaabenhaandværkselever, der paa Andragende erholder Afsked, naar den resterende Tid af deres første Tjenestetermin (§ 8) overskrider 2 Maaneder.

§ 23. Ved Permission indeholdes Halvdelen af den Permitteredes Lønning for det Tidsrum, Permissionen overskrider 3 Maaneder, hvilken Halvdel tilfalder Sokvæsthuskassen.

§ 24. Underofficerer og Menige, med Undtagelse af Eleverne, er pligtige til fra deres Ansættelse at gjøre Indskud i Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd efter de for denne til enhver Tid gjældende Regler.

Indskuddene indeholdes maanedlig af deres Lønning.

§ 25. Udløber Tjenestetiden for nogen, medens han er paa Togt, er han forpligtet til at forblive i Tjenesten, til Togtet er endt.

7 Mai. **Cirkulære** fra den almindelige Brandforsikrings-Indretning for Bygninger:

Man er bleven opmærksom paa, at der i den senere Tid paa enkelte Steder opføres Træbygninger, hvis Vægge ikke er kompakte, men bestaar af Reisværk med Bordklædning paa begge Sider og aabent Mellemrum. Da det har vist sig, at disse Bygninger er særdeles brandfarlige, idet Ilden udbreder sig i Væggene med rivende Hurtighed og vanskelig lader sig slukke, har Departementet i Medhold af Lov af 31te Mai 1890 § 5 Litr. a under 22de April d. A. bestemt, at der af saadanne Bygninger med Ildsted, forsikrede i den almindelige Brandforsikrings-Indretning, skal svares 50 pCt. høiere Kontingent end ellers for Træbygninger bestemt.

Som Følge heraf bør fremtidig Brandtaxtforretninger over

Bygninger opførte af Bindingsværk indeholde saa tilstrækkelige Oplysninger, at Bygningsmaaden tydelig fremgaar af Beskrivelsen, med særligt Angivende af, hvorvidt Bygningens Vægge er kompakte, hvorhos Byggendes Opmærksomhed saavidt muligt bedes henledet paa Sagen. 7 Mai.

Høieste Resolution, hvorved den af Herredsstyrelsen i Aker, Aker og Follo Fogderi, Akershus Amt, under 26de Februar 1892 fattede Beslutning, hvorved Grændsen for Afgiften af Udsalg og Udskjænkning af Øl og Vin inden Herredet er bestemt til 1500 Kr. aarlig, approberes i Henhold til Lov af 18de Juni 1884 § 13. 10 Mai.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Armeafdeling til Generalkrigskommissæren, hvori Departementet anmoder denne om at træffe Forføining til, at alle de til Linien og Trænet tjenstdygtige Mandskaber, som i Henhold til Departementets Bestemmelse i Skrivelse til Generalkrigskommissæren af 14de April 1888 inden samtlige Udskrivningsdistrikter anmærkes som Veterinærer, herefter indtil videre udskrives i saadan Egenskab og ansættes ved det Kavalerikorps, som ligger Vedkommendes Udskrivningsdistrikt nærmest. 10 Mai.

Cirkulære fra Armekommandoen, hvorved bl. a. bestemmes følgende: 11 Mai.

1. Medlemmer af fremmede Religionssamfund, som derom maatte andrage, fritages for at deltage i den under Vaabenøvelserne anordnede Gudstjeneste.
2. Under fornødent Hensyn til saadan Fritagelse, tilstaaet Permission, Kommanderinger m. v. bestemmer i Rekrutskolen den ældste tilstedeværende Officer og under Bataljons-(Korps-) samlingen Bataljons-(Korps-)chefen den til Deltagelse i Gudstjenesten fremmødende Styrke og meddeler Dagen før Gudstjenestens Afholdelse vedkommende Geistlige Oplysning herom.
3. Exercere flere Afdelinger paa samme Øvelsesplads, tilstilles lignende Oplysning Pladskommandanten, som efter Konference med vedkommende Geistlige afgiver Bestemmelse angaaende Tid og Sted for Gudstjenestens Afholdelse. Forsaavidt der af Hensyn til det disponible Lokales Størrelse eller paa Grund af andre Omstændigheder maa foretages nogen Reduktion i den opgivne Styrke, bliver vedkommende Afdeling af Pladskommandanten samtidig at underrette herom.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Forespørgsel fra en Bys Formandskab udtales, at Nedsættelse af Lønnen for en med Kirkesangerbestilling forenet fuldstændig Lærerpost ved Folkeskolen i Henhold til Byskolelovens § 25 alene antages at kunne finde Sted, forsaavidt der tillægges Posten et mindre Antal Undervis- 12 Mai.

12 Mai. ningstimer end de øvrige Lærerposter, hvorhos Lønsnedsættelsen formenes at maatte staa i Forhold til Afslaget i Arbeidstid. Videre bemærkes, at Lønnen ikke maa nedsættes til et Beløb, der er mindre end Kr. 0.50 for hver Posten tillagt Undervisningstime, da Kommunen, saafremt Lønnen nedsættes under Kr. 0.50 pr. Time, ikke vil kunne erholde det i Bystolelovens § 15 omhandlede Statsbidrag til Lærernes Aflønning. Selv om Statsbidrag skulde besluttes frafaldt for den her omhandlede kombinerede Lærerpost, vil dog, som af Direktøren bemærket, dette ikke øve nogen Indflydelse, da den i § 15 satte Betingelse for Udbetaling af Statsbidrag, at den laveste Aarsløn for fuldstændig Lærerpost udgjør mindst Kr. 0.50 for hver Posten tillagt Undervisningstime, fremdeles vilde staa uopfyldt.

12 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Formandskab meddeles, at naar det paa Grund af for lang Vei til Brugsskolen bliver nødvendigt at henvise Børn, der tilhører Brugsarbeidere, til Kredsskolen i et Herred, formenes Herredet ikke i Henhold til Landsskoleloven af 26de Juni 1889 at have Adgang til at kræve nogen særskilt Godtgjørelse af Bruget, men alene til at ilægge de Brugsarbeidere, hvis Børn søger Kredsskolen, almindelig Skoleskat. En Brugsskole derimod vil, da der herom haves udtrykkelig Lovbestemmelse i Skolelovens § 42, naar den modtager til Undervisning Børn, der ikke tilhører Brugsarbeidere, i Henhold til nævnte §s 2det Passus af Herredskassen kunne fordre et Bidrag for hvert af vedkommende Skolebørn, svarende til de gjennemsnitlige Undervisningsudgifter for hver Elev af Brugets Folkeskole.

Sluttelig bemærkes, at forsaavidt Herredet finder Udgifterne ved de Børns Skolegang, der er henviste til Brugsskolen, uforholdsmæssig store, er der i Henhold til Landsskolelovens § 80, sidste Passus, Anledning til at indgive Andragende om, at Brugsskolen maa blive indlemmet i Herredets Folkeskole.

12 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori der i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Formandskab meddeles, at ihvorvel Departementet er enigt med Direktøren i, at Bestemmelsen i Skolelovens § 40, 2det Led, om Udjevning af opstaaet Misforhold med Hensyn til Skoleudgifternes Fordeling ikke gjælder ligeoverfor Kredse, som hører blandt de i Lovens § 43 omhandlede Distrikter, antages dog intet til Hinder for, at Herredsstyrelsen i Kraft af sin almindelige Bevilgningsmyndighed tilstaar et enkelt Distrikt Bidrag til Lærerløn eller til Opførelse af Skolehuse. Forøvrigt vil der ogsaa, tilføier Departementet, som af Direktøren bemærket, være Adgang for et Distrikt til at søge Bidrag af Amtsskolekassen i Henhold til Landsskolelovens § 46 (jfr. § 44).

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori paa Foranledning udtales, at det efter Bestemmelsen i Landsskoleloven § 42, første Punktum, kun er for de i Værkets Tjeneste værende Arbeideres Børn det er paalagt Værkseier at bekoste Folkeskolen. Værkets Forpligtelse antages saaledes at bortfalde, naar vedkommende Arbeiders Ansættelse ved Værket er ophørt, og Børn af Forældre, der har hørt, men ikke længere hører til Værkets Arbeidere, antages ikke at kunne henvises til Værkets Skole uden i Lighed med andre Børn i Herredet i det i § 42 2det Led nævnte Tilfælde paa de i denne Bestemmelse angivne Vilkaar. 12 Mai.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Bergens Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra en residerende Kapellan om, hvorvidt han uanseet Bestemmelsen i Forligelseslovens § 5 var forpligtet til efter Biskopens Valg at fungere som Medlem af en Bys Skolestyre i Henhold til Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne § 40 a., i hvilken Anledning Departementet meddeler, at Justitsdepartementet, hvem Spørgsmaalet i Henhold til derom af Kapellanen udtalt Ønske har været forelagt, antager, at den Præsterne ved Bestemmelsen i Skolelovens § 40 a. paalagte Funktion ikke kan henføres til de „personlige borgerlige Byrder", der nævnes i Forligelseslovens § 5. Da Kirkedepartementet har fundet at kunne slutte sig til Justitsdepartementets Formening, antager det, at Kapellanen ikke kan undslaa sig for efter Biskopens Valg at fungere som Medlem af Skolestyret. 12 Mai.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse i Anledning af en Henvendelse fra Formandskabet i et Herred angaaende Forstaaelsen af visse Bestemmelser i Udskjænkningsloven for Landet af 18de Juni 1884, i hvilken Anledning Departementet i det Væsentlige udtaler følgende: 12 Mai.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Bevilling til Udskjænkning af Øl og Vin til Reisende og faste Gjæster efter Lovens § 3, tredie Punktum, kan begrændses til at gjælde alene for en Del af Aaret, f. Ex. Turisttiden, henvises til Skrivelse fra Departementet til Amtmanden af 4de Mai 1887, hvori det udtalte den Mening, at der efter Omstændighederne ikke burde gjøres nogen Bemærkning ved, at tvende indskrænkede Udskjænkningsrettigheder, hvorom der da var Spørgsmaal, af Formandskabet var yderligere begrændsede til Turisttiden, fra Midten af Mai til Midten af September. I Overensstemmelse med, hvad der i denne Skrivelse var anført, antager Departementet, at der heller ikke bør gjøres nogen Bemærkning ved, at Bevillinger til Smaasalg af Øl og Vin begrændses paa samme Maade. I Anledning af, at Formandskabet havde benyttet Ud-

12 Mai. trykkene: „Bevilling til Salg og Udskjænkning af Øl og Vin til Reisende og faste Gjæster," gjør Departementet forøvrigt opmærksom paa, at Salgsbevillingerne efter Loven alene kan være almindelige og ikke som Udskjænkningsbevillingerne gjøres lydende paa en indskrænket Ret.

I Anledning af et andet fremsat Spørgsmaal udtaler Departementet — med Bemærkning, at Ret til Udskjænkning af Vin hjemles ved kommunal Bevilling alene (Lovens § 1 1ste Punktum) —, at der ikke antages at være noget til Hinder for, at Formandskabet kan meddele Bevilling til Smaasalg af Vin med Forbehold, at Bevillingen først træder i Kraft, naar Vedkommende har løst Handelsbrev.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nødvendigt for en fast Stationsholder at erhverve Handelsbrev for at kunne gives Bevilling til Salg og Udskjænkning af Vin til Reisende, udtaler Departementet, at Stationsholdere ved faste Stationer efter Lov af 21de Marts 1860 § 5 er berettigede til at drive almindelig Landhandel og saaledes ikke tiltrænger Handelsbrev for at kunne sælge Vin. Til Udskjænkning af Vin er — tilføier Departementet —, som allerede bemærket, Handelsret unødvendig.

Endelig udtaler Departementet, at, som af Fogden bemærket, Handelsret som Betingelse for at kunne sælge Vin bortfalder, naar Vedkommende har en almindelig Bevilling paa Udskjænkning.

12 Mai. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Arméafdeling til Sanitetsgeneralen og Chefen for Sanitetsvæsenet, hvorved Departementet bestemmer, at der for Lægetilsyn og Forpleining — Medicin deri indbefattet — paa Kristiania Garnisonssygehus fra 1ste Juli 1892 og indtil videre bliver at erlægge en Betaling pr. Dogn af Kr. 1.40 for civile Patienter, Kr. 1.20 for Officerer og Kr. 1.00 for Underofficerer og Kadetter.

14 Mai. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved Grændserne for det i Henhold til Kongelige Resolutioner af 8de December 1888 og 22de Juni 1889 (kfr. Kongelig Resolution af 27de Februar 1891) anordnede Næsbakken og Randsborgs Brand- og Bygningskommunedistrikt i Jevnakers Herred, Hadeland og Lands Fogderi, Kristians Amt, udvides i det Væsentlige overensstemmende med det af Bygningskommunens Reguleringskommission under 7de Juli 1891 afgivne Forslag, dog saaledes, at det overlades Amtmanden at afgive fornøden nærmere Bestemmelse angaaende Grændsernes Fastsættelse.

I det nævnte Forslag er Grændserne betegnede saaledes:

„Fra Løkebroen ved Hermanstjern langs dette til sammes

*) Bekjendtgj. 23de Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 15.

vestre Ende, og derfra til øvre og vestre Hjørne af nedre Bergers Frugthave, videre i ret Linie til øverste og nordre Hjørne paa Randsborg, derfra i ret Linie til østre Hjørne af øvre Nøklebyes Fjøs, derfra i ret Linie til nedre og østre Hjørne af nedre Nøklebyes Føderaads Frugthave, videre i ret Linie til et Punkt ved Gjerdet imellem søndre Brorbye og nedre Nøklebyes Eiendomme (100 Meter op fra Fjorden) og fra dette beskrevne Punkt ved Gjerdet langs samme ned til Fjorden, videre langs Stranden eller Fjorden ud til Spidsen af Nøklebytangen og derfra i ret Linie tilbage til Løkebroen." 14 Mai.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser angaaende Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadfæstelse paa en af Vardø Formænd og Repræsentanter den 21de Marts 1892 fattet Beslutning om Tillæg til den ved Kongelig Resolution af 8de Oktober 1888 stadfæstede Politivedtægt for Vardø, saalydende: 14 Mai.

„Offentlige Beværtningssteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 11 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder.

Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller og Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ligeledes skal det være overladt Politiet saavel ved enkelte Leiligheder at give speciel Tilladelse til at lukke sildigere og aabne tidligere, som at meddele lignende almindelig Tilladelse til Beværtningssteder, hvor Tilladelsen ikke antages at ville blive misbrugt. Omvendt kan Politiet i alle Tilfælde, hvor det finder, at vedkommende Værter ikke overholder den tilbørlige Orden, paabyde Lukning Kl. 9 Aften."

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Grue Herreds Formænd og Repræsentanter under 10de Marts 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 14 Mai.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. V. af 16de Mai 1860 og § 5 i Lov indeholdende forskjellige Bestemmelser om Byg- 14 Mai.

*) Bekjendtgj. 23de Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 15.
**) Bekjendtgj. 23de Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 15, hvor Vedtægterne er indtagne.

14 Mai. ningsvæsenet af 19de Mai 1860 meddeles paa efternævnte af Trondhjems Kommunebestyrelse under 16de Juli 1891 og 31te Marts 1892 besluttede Forandringer i og Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 13de Oktober 1884 approberede nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden:

Sundhedsforskrifternes § 2 skal herefter lyde saaledes:

„Inden den Del af Byen, som efter Politivedtægternes 11te Kapitel er at anse som bymæssig bebygget, er enhver pligtig til at sørge for, at den Grund, hvorover han disponerer, holdes fri for Urenlighed og Stank, forsaavidt saadant er foreneligt med den Benyttelse, han lovligen gjør af Grunden. Gaardspladse og Portrum skulle være forsynede med brolagte Rendestene til Afløb for Vand. I aaben Gaardsplads maa ikke anbringes Trægulv. Gaardspladse, hvor Heste jevnlig henstaa, eller hvor anden Bedrift medfører Forurensels af Grunden, skulle holdes stensatte. Fritagelse herfor kan bevilges af Sundhedskommissionen."

Sundhedsforskrifternes § 5 skal herefter lyde saaledes:

„Naar der i Gade, Veite eller aaben Plads i en Afstand af ikke over 30 Meter fra en bebygget Grund er anlagt offentlig Kloak, bestemt til at optage Afløbet fra det Terræn, hvortil Grunden hører, skal der af vedkommende Huseier anbringes Afstikker til Kloaken inden en af Sundhedskommissionen fastsat Frist; dog bortfalder denne Forpligtelse, naar Beliggenheden er til Hinder, og ellers, naar Sundhedskommissionen finder Anlægget ufornødent. Kloakafstikkerne skulle være af Jern, Sten i Cement eller af glaserede Rør og skulle indrettes til at kunne bortføre Grund-, Over-, Skylle- og Spildevand samt Urin til Kloaken."

Sundhedsforskrifternes § 23 skal herefter lyde saaledes:

„Udsalgssteder og de Handlendes Opbevaringssteder for Kjød, Flesk, ferst Fisk samt for de af Kjød, Flesk, ferst Fisk eller Blod tilberedte Næringsmidler, for Bagværk, Melk, Flode, Smør og Ost skulle være rene, luftige og fri for Støv og Stank og maa ikke benyttes til Soverum eller Kjøkken. Melk og Flode samt de af Kjød, Fisk og Blod tilberedte Næringsmidler maa ikke opbevares sammen med Varer, som kunne give dem Usmag eller fordærve dem.

Dersom disse Bestemmelser ikke overholdes eller Stedet ellers af sanitære Grunde ansees uskikket til Udsalg af Næringsmidler eller enkelte Sorter af saadanne, kan Sundhedskommissionen, efterat der forgjæves er givet Vedkommende Advarsel, som maa indeholde Oplysning om de Grunde, hvorpaa Sundhedskommissionen bygger sin Klage, forbyde saadant Udsalg paa Stedet.

Sundhedskommissionen kan midlertidig forbyde Udsalg af Næringsmidler, hvor tilstedeværende smitsomme Sygdomme kunde give Anledning til Udbredelse af disse, ligesom ogsaa Indførsel og

Udsalg af Melk fra de udenbys Steder, hvor saadanne Sygdomme er optraadt blandt Mennesker eller Dyr. 14 Mai.

Sundhedskommissionen kan paabyde, at Kjød og Flesk ikke maa falbydes uden forud at være undersøgt paa saadan Maade, som af Kommissionen bestemmes."

Derhos er som en ny § (§ 32) fattet følgende Bestemmelse:

„Sundhedskommissionen kan bestemme, at §§ 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 18 i de for Trondhjem gjældende Sundhedsvedtægter ogsaa gjøres gjældende for tættere bebyggede Dele af Bymarken."

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 14 Mai.

1. At den ved Kongelig Resolution af 18de Oktober 1890 forsøgsvis indførte Ordning med Hensyn til Bespisningen af de i det med Oslo Hospital forbundne Sindssygeasyl indlagte Syge, saaledes, at Hospitalets Forstander fører Overopsynet med Økonomien og besørger de forskjellige Indkjøb for Hospitalets Regning, medens Bespisningen overdroges til Bestyrerinden af Hospitalets Kjøkken, fastslaaes som endelig.
2. At Forstanderens Løn fastsættes til 2400 Kroner aarlig foruden frit Hus, Ved og Lys samt Brugen af et Jordstykke.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bl. a. i Henhold til Slutningsbestemmelsen i de ved Kongelig Resolution af 10de Oktober 1891 stadfæstede Love og Pensionsregler for den gjensidige norske Folkepensionskasse „Glitne" fastsættes følgende Tillæg til disse: „Pensionskassen staar under Regjeringens Overtilsyn. Paa Grund heraf udnævner Regjeringen en Mand, der som kontrollerende Medlem af Direktionen skal have Tilsyn med, at Pensionskassens Bestyrelse i alle Dele foregaar overensstemmende med dens Love og Pensionsregler og med Rigets almindelige Love. Han har Sæde og raadslaaende Stemme i alle Bestyrelses-, Direktions- og Repræsentantskabssamlinger samt Adgang til alle Pensionskassens Protokoller, Dokumenter og Brevskaber, saavelsom til at undersøge Kassens Tilstand. 14 Mai.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Distriktslægen i Haugesunds Distrikt i Stavanger Amt skal være forpligtet til i Tilfælde at overtage Lægetilsynet ved Vaarsildafgiftsfondets Sygehus i Haugesund mod herfor af Fondets Midler at oppebære en aarlig Godtgjørelse af indtil 400 Kroner. 14 Mai.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved Storthingets under 7de April 1892 fattede Beslutninger angaaende Telegrafvæsenets Indtægter og Udgifter i Budgetaaret fra 1ste Juli 1892—30te Juni 1893, angaaende Bevilgning til nye 14 Mai.

14 Mai. Anlæg for samme Budgetaar, samt angaaende nyt Lønningsregulativ for Telegrafetaten[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VI, Kap. 12 og Indst. S III for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forhandl. i Sth. S. 509—565. Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:

C. I. Lønningerne for de ved Telegrafvæsenet ansatte Funktionærer — Revisionskontorets undtagne — bestemmes fra 1ste Juli 1892 at regne saaledes:

For Telegrafdirektøren . . .	Kr. 6,400.00		
personligt Tillæg til den nuværende Direktør . . .	„ 800.00		
		Kr.	7,200.00
„ Intendanten		„	4,000.00
„ Intendantens tekniske Assistent . . . . mod at det personlige Tillæg til den nuværende Assistent bortfalder.		„	2,400.00
„ 2den Assistent hos Intendanten		„	1,000.00
„ Sekretæren		„	2,400.00
„ Kontorbetjente ved Hovedkontoret . . .		„	1,000.00
„ Hovedkassereren . . . . „	3.200.00		
personligt Tillæg til den nuværende Kasserer . . . „	400.00		
		Kr.	3,600.00
„ Bogholderen		„	2,400.00
„ Assistenten ved Kasse- og Bogholderkontoret		„	1,000.00
„ Inspektører		„	3,200.00
„ Bestyrere af 1ste Lønningsklasse . . .		„	2,400.00
„ Bestyrere af 2den Lønningsklasse . . .		„	2,200.00
„ Bestyrere af 3die Lønningsklasse . . .		„	2,000.00
„ Bestyrere af 4de Lønningsklasse . . .		„	1,800.00
„ 1 Bestyrer, tillige Postmester		„	1,800.00
„ 1 Do. Do.		„	1,600.00
„ 1 Do. Do.		„	780.00
„ 1 Do. Do.		„	720.00
„ 1 Do. Do.		„	600.00
„ Bestyrerinder		„	1,400.00
„ mandlige Telegrafassistenter og Reservetelegrafister		„	1,000.00
„ kvindelige Telegrafassistenter		„	900.00
„ tjenstgjørende Elever		„	800.00

II. Fra samme Tid skal følgende Bestemmelser angaaende Alderstillæg for ovennævnte Telegraffunktionærer gjælde:

A. Intendanten erholder efter 5 Aars Tjeneste som Intendant et Alderstillæg til den faste Løn af Kr. 400.00 og efter 10 Aars Tjeneste Kr. 800.00 aarlig.

B. Hovedkassereren, Bogholderen, Sekretæren, den tekniske Assistent hos Intendanten, Inspektører og Bestyrere erholder som Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste Kr. 200.00, efter 10 Aars Tjeneste Kr. 400.00 og efter 15 Aars Tjeneste Kr. 600.00 aarlig. Bestyrere, der tillige er Postmestre, erholder et Alderstillæg à Kr. 200.00 efter 5 Aars Tjeneste.

C. Mandlige Telegrafassistenter, Reservetelegrafister og Kontorbetjente ved Hoved- samt Kasse- og Bogholderkontorerne erholder som Alderstillæg efter 3 Aars Tjeneste Kr. 200.00, efter 6 Aars Tjeneste Kr. 400.00, efter 9 Aars Tjeneste Kr. 600.00 og efter 12 Aars Tjeneste Kr. 800.00 aarlig.

D. Bestyrerinder erholder som Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste Kr. 100.00, efter 10 Aars Tjeneste Kr. 200.00 og efter 15 Aars Tjeneste Kr. 300.00 aarlig. 14 Mai.

E. Kvindelige Telegrafassistenter og 2den Assistent hos Intendanten erholder som Alderstillæg efter 3 Aars Tjeneste Kr. 100.00, efter 6 Aars Tjeneste Kr. 200.00, efter 9 Aars Tjeneste Kr. 300.00, efter 12 Aars Tjeneste Kr. 400.00 og efter 15 Aars Tjeneste Kr. 500.00 aarlig.

F. Forannævnte Alderstillæg tildeles og optjenes efter følgende Regler:

a. Optjeningen regnes fra Ansættelsesdagen.

b. Gaar nogen af de ovenfor under B nævnte Funktionærer over i en anden af disse Stillinger end den, Vedkommende indehar, eller i lavere Lønningsklasse, for hvilken Alderstillæg er bestemt, regnes Tjenestetiden i den tidligere Stilling med til Erhvervelse af Alderstillæg i den nye Stilling.

c. Det samme gjælder ogsaa for de under C nævnte Funktionærer ved Overgang til nogen anden af de der nævnte Stillinger samt for Bestyrerinder ved Overgang til lavere Lønningsklasse.

d. Ved Overgang fra nogen af de under C nævnte Stillinger til de under B anførte bortfalder de i Stillingerne optjente Alderstillæg. Det samme gjælder, naar kvindelige Telegrafassistenter eller 2den Assistent hos Intendanten gaar over til Bestyrerindeklassen.

III. Forsaavidt nogen af de for Tiden ansatte Funktionærer allerede nu oppebærer høiere Løn end efter det nye Regulativ, erholder de, saalænge indtil Udjævning i saa Henseende ved Optjening af Alderstillæg har fundet Sted, et Lønstillæg, svarende til Forskjellen mellem Lønnen, beregnet efter det gamle og efter det nye Regulativ.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 14 Mai.

1. At der overensstemmende med Forudsætningerne i den nye Hærorganisationsplan bliver indtil videre i den Udstrækning, hvori Midler dertil maatte bevilges, aarlig at uddele Stipendier til unge Mænd, der søge Uddannelse som Dyrlæger.
2. At efterstaaende af Forsvars-Departementet udarbeidede Udkast til Regler for disse Stipendiers Uddeling m. V. approberes.
3. At Forsvars-Departementet bemyndiges til at træffe Afgjørelse med Hensyn til Stipendiernes Fordeling samt til at udfærdige de i Sagens Anledning fornødne nærmere Bestemmelser.

Regler, hvorefter Veterinærstipendier bliver at uddele.

1. For at komme i Betragtning ved Uddelingen af Stipendier til Veterinærelever maa Ansøgeren være over 18 Aar gammel og helst have bestaaet Middelskoleexamen. I ethvert Fald maa han have godtgjort, at han er i Besiddelse af de Kundskaber, som fordres for Optagelse paa en Veterinærskole, hvis udexaminerede

14 Mai. Elever kan erholde Autorisation som Dyrlæge her i Landet. Han maa derhos være i Besiddelse af mindst den Tjenstdygtighed, som udfordres for Udskrivning til Trænet.

2. Stipendierne tilstaaes for et Aar ad Gangen med Beløb fra Kr. 400.00 til Kr. 600.00. Ved Bestemmelsen af Beløbets Størrelse tages væsentlig Hensyn til Ansøgerens økonomiske Forfatning samt, forsaavidt han allerede maatte være Elev af en Veterinærskole, tillige til hans Flid og Fremgang ved samme.

3. Den, der engang har erholdt Stipendium, vil, under Forudsætning af, at han fremdeles er trængende og ved sit Forhold viser sig værdig dertil, paa fornyet Andragende kunne komme i Betragtning ogsaa ved nærmest paafølgende og senere Aars Uddelinger. Dog vil han under almindelige Omstændigheder ikke kunne gjøre sig Haab om Understøttelse i et større Antal Aar end det, som sædvanligvis medgaar til Uddannelse ved vedkommende Akademi.

4. Andragender om Stipendium indsendes tilligemed fornødne Attester m. v., forsaavidt Ansøgeren er ansat ved nogen Del af den væbnede Magt, gjennem vedkommende militære Foresatte, ellers direkte til Forsvarsdepartementet inden Udgangen af Juli Maaned.

Første Gang Stipendium søges, maa det forsaavidt Ansøgeren endnu ikke har begyndt sin Veterinæruddannelse oplyses, hvilken Undervisningsanstalt han agter at frekventere. Ethvert fornyet Andragende, saavelsom første Gangs Andragende fra Ansøgere, der har paabegyndt sin Uddannelse, maa ledsages af Erklæring fra vedkommende Læreanstalts Bestyrer angaaende Ansøgerens Flid, Fremgang og øvrige Forhold.

5. Forsaavidt den, hvem Stipendium er tilstaaet, forlader vedkommende Læreanstalt uden at have bestaaet Dyrlægeexamen, eller forsaavidt han — bortseet fra Tilfælde, hvor utilregnelige Omstændigheder har været til Hinder — paa anden Maade lader uopfyldt de Betingelser, under hvilke Understøttelse er ham tilstaaet, vil han efter derom afgivet Bestemmelse af Forsvarsdepartementet have til det Offentlige at tilbagebetale, hvad han har oppebaaret som Stipendium.

6. Den, der erholder Stipendium, vil have at afgive Erklæring om, at han paatager sig efter aflagt Dyrlægeexamen udover den ham ifølge Loven paahvilende Tjenestepligt at forrette Tjeneste som værnepligtig Dyrlæge i et Aar ved Linien og et Aar ved Landværnet for hvert Aar, hvori Understøttelse oppebæres. For hvert Tjenesteaar han saaledes paatager sig som Tillæg, overtages Pligt til Tjeneste under Vaabenøvelser i et Antal Dage, svarende til en Korpssamling for vedkommende Opbud inden Kavaleriet, altsaa for Tiden 24 Dage i hvert Tjenesteaar i Linien og 12 Dage i hvert Landværnsaar. Har Vedkommende allerede

udtjent sin Værnepligt, vil han alligevel have at afgive Erklæring om, at han paatager sig den ovenomhandlede Tillægstjenestetid. 14 Mai.

7. For Stipendiets rigtige Anvendelse og i Tilfælde Tilbagebetaling stilles, om forlanges, betryggende Selvskyldnerkaution.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet intet har at bemærke ved den af Direktøren til flere Skolestyrer udtalte Formening om Forstaaelsen af Landsskolelovens § 10 jfr. § 58, nemlig at den nye Lov giver alle Børn med de i § 10 nævnte Undtagelser Ret til at søge Folkeskolen i 7 Aar mellem det fyldte 7de og 15de Aar, men at den ikke paalægger dem dette som Pligt, om end Skolen er beregnet paa et 7-aarigt Kursus, — at der kun kan være Tale om Skolepligt i den Forstand, at ethvert Barn — enten i Folkeskolen eller paa anden Maade — er pligtig til at søge Undervisning i de i Loven paabudne Fag, indtil det har naaet det Maal, som i Skoleplanen er bestemt, dog ikke længere end til det fyldte 15de Aar (§ 58) — og at Konfirmationen er uden Betydning med Hensyn til Udstrækningen af denne Undervisningspligt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Kravet paa at have naaet Folkeskolens Maal maa antages kun at kunne gjøres gjældende ligeoverfor Børn, der ved Lovens Ikrafttræden endnu ikke var indtraadte i Skolen, eller om det ogsaa gjælder ældre Elever af Folkeskolen, udtaler Departementet, at dette Krav antages at maatte kunne gjøres gjældende ligeoverfor alle Børn, ogsaa dem, som allerede var optagne i Folkeskolen, da den nye Lov sattes i Kraft, og som saaledes, om den gamle Skolelov fremdeles havde været i Kraft, vilde have kunnet fordre sig udskrevne af Skolen ved Konfirmationen (Lov af 16 Mai 1860 § 49). 14 Mai.

Cirkulære fra Armekommandoen, hvorved meddeles, at Sanitets- og Intendanturofficerer i Henhold til Kongelig Resolution af 19de Mai 1885, Punkt 1, sidste Pasus, ikke kunne overtage Funktionen som Pladskommandant paa Exercerplads, hvor nogen Afdeling af Vaabnene er forlagt til Øvelse. 14 Mai.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet paa Foranledning bl. a. udtaler, at det ved Lov af 6te Juni 1891 om Foranstaltninger til Betryggelse mod Ildsfare i Hoteller og lignende ikke antages at have været Forudsætningen, at der skulde udkræves særskilt lønnet Assistance for vedkommende Politimyndigheder under Udførelsen af de dem ved nævnte Lov paalagte Forretninger, cfr. Sth. Forh. for 1891, Bind 3 b, Oth. Prop. No. 25, Side 4 og 5, samt Departementets Cirkulære af 11te Juni 1891, hvori er anført, at de Bestemmelser, som det med Hensyn til Bygningernes Indredning vil paaligge 16 Mai.

16 Mai. Politiet at udfærdige, bør omfatte saadanne Fordringer, som man — uden at sidde inde med nogen særlig Sagkundskab i Bygningsanliggender — efter et praktisk Skjøn finder at burde stille til et i Henseende til Ildsikkerhed nogenlunde forsvarligt Anlæg.

Forsaavidt Fogden i særegne Tilfælde maatte finde det hensigtsmæssigt at benytte vedkommende Lensmands Bistand under Udførelsen af de omhandlede Forretninger, er der, bemærker Departementet, formentlig Adgang hertil, uden at denne Funktionær ligesaalidt som Fogden selv paa Grund heraf kan gjøre Fordring paa nogen særskilt Godtgjørelse. Derimod vil der i saadanne Tilfælde selvfølgelig blive tilstaaet Lensmanden Skyds- og Diætgodtgjørelse overensstemmende med almindelige Regler.

18 Mai. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa et Udkast til Reglement for Brandvæsenets Ordning m. v. i Ladestedet Egersund.

18 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Risør Sparebank i Møder den 8de Juni 1891 og 5te April 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 19de Oktober 1864 og 27de August 1886 stadfæstede Plan.

18 Mai. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 12 for 1892), hvorved bl. a. meddeles, at fra 1ste Juni 1892 vil Bergens Postkontor fungere som Udvexlingskontor for Postanvisninger udvexlede mellem det vestenfjeldske Norge og Storbritanien med Irland samt britiske Kolonier, samt at i Overensstemmelse hermed Rettelse bliver at foretage i Postreglementets Kap. VIII § 36.

19 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementets Expeditionssekretær til Forstanderen for en Dissentermenighed, hvori dennes Forespørgsel om, hvorvidt han havde Adgang til at ægtevie to Personer (Dissentere), der ikke tilhørte noget ordnet Kirkesamfund, besvares benægtende under Henvisning til, at den Ret, som Dissenterlovens § 9 første Afsnit hjemler en ordnet Dissentermenigheds Præst eller Forstander til at udføre Ægtevielse for kristne Dissentere, efter Indholdet af nævnte Lovs §§ 8 og 9 bl. a. er betinget af, at idetmindste den ene af Fæstefolkene tilhører Præstens eller Forstanderens Troessamfund.

20 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet ved Cir-

*) Bekjendtgj. 23 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 15, hvor Reglementet er indtaget.

kulæret af 10de November 1891 bestemt har forudsat, at Amt- 20 Mai.
mændene med Hensyn til Afgjørelser om Statsbidrag til fattige Sindssyges Forpleining og Approbation af Forpleiningskontrakter m. v. skal indtage samme Stilling til de under dem sorterende By- som Landkommuner. Hvad angaar den i ovennævnte Cirkulæres Slutningsbestemmelser under No. 1 omhandlede Attestation, bemærkes, at Amtmændene ogsaa for Bykommunernes Vedkommende maa bevidne Opgavernes Overensstemmelse med de førte Regnskaber, og at en Attestation, afgivet alene af vedkommende Magistratsperson, ikke antages at være tilstrækkelig.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 21 Mai.

1. At der for den østre Del af Levanger Præstegjælds Landdistrikt under Søndre Indherreds Provsti i Trondhjems Stift tillades opført en Kapelkirke paa Gaarden Økkenhaugs Grund — — — —
2. At der ved Kapellet tillades anlagt en Begravelsesplads.
3. At der fra den Tid, Kapellet tages i Brug, bliver at afholde Gudstjenester i samme af Sognepræsten i Levanger 12 Gange aarlig efter Trondhjems Biskops nærmere Bestemmelse, dog saaledes, at Gudstjeneste forrettes i Kapellet paa de tre store Høitiders anden Dag, og at der ikke afholdes nogen Søndagsgudstjeneste i de Maaneder af Aaret, hvori nogen af de nævnte Høitider indtræffer.
4. At de af Levanger Herredsstyrelse i Møder den 31te Januar og 29de April 1891 fattede Beslutninger om at vedligeholde Kapellet og Hegnet omkring Kirkegaarden samt garantere for Befordring til Sognepræst og Kirkesanger paa deres Reiser for at betjene Kapellet stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen ved Beslutningerne paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Kronprindsregentens Resolution [1]), hvorved bl. a. er 21 Mai.
bestemt:

a. at Karmsund og Hesby samt Ryfylke Sorenskriverembeders Distrikter fra den Tid, det af Justitsdepartementet senere maatte blive fastsat, omreguleres saaledes, at Thinglagene Høle, Strand, Finnø og Rennesø henlægges fra det førstnævnte Embede, som derefter vil blive at benævne „Karmsunds" Sorenskriverembede, til Ryfylke Sorenskriveri, og at Skjolds Thinglag henlægges fra Ryfylke Sorenskriveri til det førstnævnte Embedes Distrikt.
b. At Sorenskriveren i Karmsunds Sorenskriveri fra samme Tid skal tage Bopæl i Haugesund og Sorenskriveren i Ryfylke Sorenskriveri i Stavanger.

[1]) Vedk. Regjforedr. er indt. i Deptstid. for 1892, No. 25—28.

21 Mai. c. At de Omkostninger, der vil foranledige ved Arkivernes Deling og de i Anledning af Omreguleringen fornødne Protokoludskrifters Tilveiebringelse i det Omfang, som af Justitsdepartementet bestemmes, bliver at udrede af Statskassen.

21 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt, at Byting et for Sarpsborg bliver at afholde paa den Dag i Ugen, som af Amtmanden bestemmes.

21 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Bærums Sparebank i Møde den 15de Marts 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Kongelig Resolution af 27de Juli 1878 stadfæstede Plan.

21 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Bremnes Sparebank i Møde den 29de Marts 1892 vedtagne Forandring i § 20 i Bankens ved Høieste Resolution af 3die Juni 1890 stadfæstede Plan.

21 Mai. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt. I Anledning af en Forespørgsel angaaende Fremgangsmaaden ved Udligning af en Skolekreds's Udgifter til Udvidelse af Skolelokalerne udtaler Departementet overensstemmende med af Kirkedepartementet paa Foranledning afgivne Betænkninger, at Bestemmelsen i Landsskolelovens § 40, 1ste Passus, hvorefter de Udredsler, som ifølge nævnte Lov paalægges en Skolekreds, skal udlignes paa Kredsens Skattepligtige, antagelig er saaledes at forstaa, at de omhandlede Udgifter efter den af Herredsstyrelsen for Herredsskattens Vedkommende bestemte Fordeling skal udlignes baade som Skat paa Formue og Indtægt og (selvfølgelig med de i Landsskattelovens § 13 indeholdte Begrænsninger) som Eiendomsskat. Udgifterne bør efter Departementets Mening udlignes som Skat i Penge, dog saaledes, at en Kreds ved særskilt Beslutning antages berettiget til at aabne de Skattepligtige, som maatte foretrække det, Adgang til inden en vis Frist at afgjøre Udredslerne ved Naturalydelser.

24 Mai. **Høieste Resolution**, *) hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 § 1 og Lov om Fredning af Lax og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 22, sidste Punktum, bestemmes, at der indtil videre skal gjælde følgende Regler for Ferskvandsfiskeriet i efternævnte Herreder i Tromsø Amt:

A. For Trondenes, Salangen, Dyrø, Tranø, Sørreisen, Maalselven, Tromsøsundet og Lyngen Herreder:

1. Fra og med 15de September til og med 31te Oktober skal al Fangst af Ferskvandsfisk være forbudt.

*) Bekjendtgj. 1 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

2. Til enhver Tid af Aaret er det forbudt at anvende følgende Redskaber og Fangstmaader: Teine, Lyster, Dæmninger, sigtende til Fiskeri, deri indbefattet Sløe, samt Not, Garn og andet bundet Redskab med mindre Afstand mellem Knuderne (fra Knudes til Knudes Midtpunkt) i vaad Tilstand end 35 Millimeter. 24 Mai.

B. For Ibbestad Herred:
1. Som under A. 1, dog saaledes, at Forbudet ikke gjælder Stangfiske.
2. Som under A. 2.

C. For Bardo Herred:
Til enhver Tid af Aaret skal det i Herredets Vande og Elve være forbudt at anvende Teiner, Lyster, Dæmninger, sigtende til Fiskeri, samt Not, Garn og andet bundet Redskab med mindre Afstand mellem Knuderne end 39 Millimeter.

D. For Malangen Herred:
1. Som under A. 1, dog saaledes, at Fredningstiden bliver fra og med 14de September til og med 31te Oktober.
2. Som under A. 2, dog saaledes, at Maskestørrelsen fastsættes til 30 Millimeter, og at der blandt de forbudne Fangstredskaber ogsaa medtages „Oter".

E. For Balsfjordens Herred:
1. Som under A. 1.
2. Som under A. 2, dog saaledes, at Maskestørrelsen ansættes til 30 Millimeter.

F. For Skjervø Herred:
1. Som under A. 1, dog saaledes, at Fredningstiden bliver fra og med 15de September til og med 31te December.
2. Som under A. 2.

Ovenstaaende Bestemmelser bliver ifølge § 2 i ovennævnte Lov af 27de Mai 1887 uden Indflydelse paa den om Fredning af Lax og Søorret gjældende Lovgivning.

Kongelig Resolution af 17de April 1880 indeholdende Fredningsbestemmelser for Bardo Herred sættes herved ud af Kraft.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Udskiftningsformand meddeler, at det antager, at ny Udskiftning af en Gaards Indmark ikke nu kan foretages, efterat Retten under en i 1868 afholdt Udskiftningsforretning har fundet det utjenligt at foretage Udskiftning deraf i videre Udstrækning end dengang skeet. Jfr. den som Bilag ved Odelsth. Prp. No. 7 for 1880 trykte Kommissionsindstilling Side 44, 1ste Spalte. 24 Mai.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Tromsø Amt, foranlediget ved Forestilling fra en Udskiftningsformand om, at det maatte blive tilladt at tilbagekalde en paabegyndt 25 Mai.

25 Mai. Udskiftningsforretning, idet det oplystes, at Eiendommen var af saa ringe Værdi, at den ikke ved Salg vilde kunne dække de med Forretningens Afholdelse forbundne Omkostninger, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at der under de foreliggende Omstændigheder ikke kan være noget ivveien for, at Forretningen indstilles. Jfr. Udskiftningslovens § 3.

27 Mai. **Skrivelse** fra Departementet for det Indre, Poststyrelsen, til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at de af Justitsdepartementet beskikkede faste Sagkyndige med Hensyn til medicinsk- og kemisk retslige Spørgsmaal under strafferetslige Undersøgelser formentlig kunne fremsende sine Regninger paa det Offentlige portofrit, hvorimod Departementet ikke antager dette for Valgmænds, Lagrette- og Domsmænds og Vidners Vedkommende.

27 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Hakedalens Sparebank i Møde den 26de Marts 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 27de Oktober 1860, 20de Juni 1873, 22de August 1876 og 27de Oktober 1882 stadfæstede Plan.

28 Mai. No. 1. **Lov** om Militærlovgivningens Anvendelse paa Marinens Sanitetspersonale *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Personer, der er ansatte ved Marinens Sanitet som Officerer, Underbefalingsmænd eller Menige, skal med Hensyn til Militærlovgivningens Anvendelse i enhver Henseende betragtes som egentlige Militære. Hvad der i Strid hermed indeholdes i den militære Straffelovs §§ 28, 115, 116 og 118 eller i andre gjældende Forskrifter ophæves.

§ 2. Sanitetsgeneralen som Chef for Marinens Sanitet og Sanitetskommandørkapteinen som Chef for Marinens Sanitetskorps har Jurisdiktion, saaledes som af Kongen anordnes. Naar og saavidt det findes fornødent, kan Jurisdiktion ogsaa tillægges andre Befalingsmænd i Sanitetet.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 18 og Indst. O. No. 23 for 1892. Jfr. L. 19 Mai 1888.

28 Mai. No. 2. **Lov** om Forandring i Lov af 29de Juni 1888 om Skibsmandskabers Mønstring m. v. *) [1]).

[1]) Se Oth. Prp. No. 20 og Indst. O. No. 29 for 1892.

*) Bekjendtgj. 1 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

Vi Oscar, o. s. v. gjøre vitterligt: At Os er bleven 28 Mai.
forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de No. 2.
Mai dette Aar, saalydende:

Paragraf 1 i Loven af 29de Juni 1888 skal herefter lyde som følger:

Føreren af norsk Fartøi, der fra norsk Havn udgaar i udenrigsk Fart, herunder indbefattet Fart til Fiskeri eller anden Fangst paa Havet, skal ved Mønstring for Indrulleringen, saaledes som nedenfor nærmere er bestemt, gjøre Rede for Fartøiets Besætning. Dog skal Føreren af Fartøi, der gaar i den i Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866 § 50 omhandlede Fart, være fritagen for Mønstring, nemlig:

a. i Fart fra Nordland eller Finmarken paa Nordishavet eller det hvide Hav — Fart paa Island eller Nordamerika herunder ikke indbefattet;
b. i Fart paa Sverige fra den norske Grænse til Gøteborg eller med Fartøi, som ikke er over to og femti og en halv Tons (fem og tyve Kommercelæster), fra den norske Grænse til og med Ystad, samt paa Kongeriget Danmark.

Fritagen for Mønstring er ligeledes Føreren af Fartøi, der driver Fiskeri paa Havet, forsaavidt det er Fartøiets Bestemmelse at bringe Fangsten iland her i Riget [1]).

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Denne Passus indeholder det nye i Loven.

Kronprindsregentens Resolution *), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Aarstad Herred i Søndre Bergenhus Amt under 6te November 1891 og 20de April 1892 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 28 Mai.

Kronprindsregentens Resolution **), hvorved efterstaaende Udkast til Reglement for Færdsel og Flødning i det kanaliserede Vasdrag mellem Strengen og Ulefos approberes i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 61 som gjældende indtil videre: 28 Mai.

§ 1. Færdsel og Flødning skal foregaa paa saadan Maade, at hverken Kanalens Anlæg, Indretninger og Eiendomme eller Elvebredderne derved beskadiges.

§ 2. Dampfartøier maa ikke gaa med større Fart, end Ka-

*) Bekjendtgj. 1 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16, hvor Forskrifterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 1 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

28 Mai. nalens Bestyrelse, af Hensyn til Vandstandsforholdene og den øvrige Trafik, til enhver Tid bestemmer.

§ 3. Flødning af løst Tømmer er forbudt, ligesom i det Hele taget løse Tømmerstokke ikke maa drive i Vasdraget.

§ 4. Tømmer, som fra Land kastes i Vasdraget, maa flaadelægges strax.

§ 5. Lændser, Flaadelægning og Oplag af Tømmer i Vasdraget maa indrettes saaledes, at Færdselen ikke forulempes.

§ 6. Tømmerflaader skal være forsynet med det til sin Styring fornødne Mandskab.

§ 7. Dampskibe, Seilfartøier, Pramme og Flaader har at rette sig efter de almindelige Styringsregler og maa ikke fortøies eller oplægges paa andre Steder end de, som Kanalens Bestyrelse til enhver Tid anviser.

§ 8. Kanalens Bestyrelse afgiver, i Overensstemmelse med foranstaaende Bestemmelser, de nærmere Regler med Hensyn til Farten i Vasdraget og gjennem Sluserne samt med Hensyn til de Forsigtighedsforanstaltninger, som skal iagttages af de Trafikerende.

§ 9. Beskadiges Kanalens Sluser eller dens øvrige Indretninger, saasom Sluseporte, Brygger, Fæstigheder, Lændser, Bøier, Mærker og lignende, eller Elvebredderne, er den, som har foranledliget Beskadigelsen, forpligtet til at erstatte denne og kan nægtes Adgang til Sluserne og Kanalens øvrige Indretninger, indtil saadan Skadeserstatning har fundet Sted eller betryggende Sikkerhed er stillet. Hermed bortfalder dog ikke det mulige strængere Ansvar, som Lovgivningen maatte medføre.

§ 10. Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser behandles som Politisager og straffes med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke rammes af den almindelige Lovgivning.

Ovenstaaende Reglement træder strax i Kraft.

28 Mai. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At den af Storthinget under 9de Mai 1892 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Gage til et 9de Politifuldmægtigembede i Kristiania (Kr. 2000 aarlig) og af Lønstillæg for 1ste Politifuldmægtig sammesteds (Kr. 400 aarlig fra 1ste Juli 1892 at regne)[1]) befales tagen tilfølge.
2. At Kongelig Resolution af 1ste November 1890 forandres derhen, at naar Ledighed indtræder i 2det eller 3die, eller i 5te, 6te, 7de eller 8de Politifuldmægtigembede i Kristiania, skal Oprykning finde Sted henholdsvis fra 3die og 4de eller fra 6te, 7de, 8de eller 9de Politifuldmægtigembede, hvorimod naar Vakance indtræder i 1ste eller 4de Politifuldmægtigembede, Bekjendtgjørelse om Embedets Ledighed paa sædvanlig Maade skal foregaa.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 for 1892, Side 99—102, og Indst. S. No. 123 for s. A.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af Stor- 28 Mai.
thinget under 9de Mai 1892 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelsen for Sorenskriveren i Søndre Hedemarkens Sorenskriveri (Kr. 300 aarlig fra 1 Jan. 1892 og indtil videre)[1] befales tagen tilfølge.

[1]) Se Bilag til Sth. Prp. No. 1 for 1892 Hovedp. V. Kap. 1—6 samt Indst. S. No. 123.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af Stor- 28 Mai.
thinget under 9de Mai 1892 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Lønstillæg og af Kontorholdsgodtgjørelse til Politimesterembedet i Tromsø[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Indst. S. No. 123 for 1892 samt Res. 15 Juli 1891. Beslutningen er saalydende:
Til Politimesterembedet i Tromsø bevilges aarlig fra 1ste Januar 1892 og indtil videre:
a. Lønstillæg Kr. 400,00,
b. Kontorholdsgodtgjørelse Kr. 500,00 — mod at der med Sportlerne af de Embedet underlagte Magistrats- og Raadstuskriverforretninger bliver at forholde overensstemmende med Lov om en forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder af 14de Mai 1872, og saaledes, at den for Tromsø Byfogedembede hidtil bestemte Kontorholdsgodtgjørelse fra samme Tid nedsættes med Kr. 400,00 aarlig.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 28 Mai.
Af mandlige Forbrydere, der er idømt Strafarbeide, som efter gjældende Bestemmelser ikke skal udstaaes i Bodsfængslet, bliver fra 1ste Juli 1892 at indsætte:

a. I Akershus Strafanstalt de, som er tiltalte inden Oslo, Akershus, Smaalenene, Hedemarken, Kristians, Buskerud, Bratsberg, Nedenes samt Lister og Mandal Lagsogne.
b. I Trondhjems Strafanstalt de, som er tiltalte inden Stavanger, Bergen, Bergenhus, Romsdal, Trondhjem, Nordlands, Tromsø og Finmarkens Lagsogne.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af Stor- 28 Mai.
thinget under 9de Mai 1892 fattede Beslutning om Bevilgning af Gage til et nyt Distriktslægeembede (Kirkebø Lægedistrikt) i Nordre Bergenhus Amt (Kr. 1500 aarlig)[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 33 og Indst. S. No. 123 for 1892.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved det særskilte 28 Mai.
Gebyr, der i Henhold til den i Wien under 4de Juli 1891 afsluttede internationale Konvention om Udvexling af Postpakker skal opkræves hos Afsenderen af Postopkrævningspakker til Tyskland og fjernere Lande, fastsættes til 20 Øre pr. 20 Kroner eller Del deraf.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bl. a. er be- 28 Mai.
stemt, at den Fogden i Hardanger og Voss ved Kongelig Resolution af 3die Januar 1880 for Brugen af Hardanger-

28 Mai. og Voss Fogedembedsgaard paalagte Afgift til Fogedembedsgaardsfondet, Kr. 200,00 aarlig, nedsættes til det Halve eller til Kr. 100,00 aarlig, hvilken Nedsættelse bliver at beregne fra 14de April 1890.

28 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt, at Nettogage og Kontorholdsgodtgjørelse for Drammens Postmesterembede for Tidsrummet indtil 30te Juni 1893 bliver at beregne efter henholdsvis Kr. 5000,00 og Kr. 9100,00 aarlig.

31 Mai. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Under Behandlingen af indkomne Benaadningsansøgninger har det vist sig, at man paa Grund af den nye Straffeprocesordnings indskrænkede Protokollationssystem har vanskeligt ved i alle Tilfælde efter Akterne at danne sig en fuldt begrundet Mening om, hvorvidt Domfældte bør forundes den ansøgte Benaadning. Departementet antager imidlertid, at Domstolene, der altid gjennem de afgivne Forklaringer bliver bekjendte ved de ved Sagen forekommende saavel skjærpende som formildende Omstændigheder, har det i sin Haand for en væsentlig Del at raade Bod herpaa ved at benytte den Adgang, som Straffeprocesloven nu aabner alle Domstole, til at anbefale Domfældte til Benaadning, hvor der dertil maatte findes Foie. Idet Departementet henleder Opmærksomheden herpaa, forudsætter man, at der vil blive gjort Brug af denne Adgang i alle Tilfælde, hvor Retten antager, at der foreligger et paatageligt Misforhold mellem den begaaede Brøde og den for Tilfældet anvendelige Straf. I Forbindelse hermed finder man særlig at burde bemærke, at der i den reviderede Del af Straffeloven, navnlig dens 18de og 23de Kapitel, findes adskillige Bestemmelser, der synes uforholdsmæssig strenge i Forhold til Bestemmelserne i den reviderede Del af Loven, samt specielt, at Høiesteret jevnlig har gjort Brug af sin Ret til at indstille til Benaadning i Sager, hvor Angjældende efter Straffelovens Kap. 18 § 25 2det Passus er ilagt Strafarbeide.

Med Foranstaaende skulde man bede samtlige Dommere ved de Underretter inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt, hvorunder Straffesagers Behandling er henlagt, gjorte bekjendt.

31 Mai. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Foged om, hvorvidt der var Adgang til at meddele en med en Skipperborger gift Kvinde, der ifølge Ægtepagt havde Særeie, Handelsbrev efter Lov om Udvidelse af Handelsfriheden paa Landet af 26de Mai 1866 § 2, — henviser til en Skrivelse til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt af 20de Juli 1889, hvoraf sees, at Indredepartementet ikke deler den af Justitsdepartementet i Skrivelse af 21de Februar s. A. udtalte Opfatning, men antager, at der efter vor nuværende

Lovgivning overhovedet ikke er Adgang for gift Kvinde til at drive bunden Næring[1]). Paa denne Opfatning hviler, bemærker Departementet, ogsaa den Storthinget i 1891 forelagte Kgl. Proposition til Lov om Forandring i Handels- og Haandværkslovgivningen. (Sth. Forh. for 1891, Oth. Prp. No. 33, Indst. O No. 83, S. 192—194, og Forh. i Oth. S. 809—812). 31 Mai.

[1]) Der var forespurgt om, hvorvidt § 11 i Lov om Formuesforholdet mellem Ægtefæller af 29 Juni 1888 giver gift Kvinde Adgang til i Henhold til Lov af 26 Mai 1866 § 2 at forlange sig meddelt Handelsbrev paa Landet. Departementet udtalte i den Anledning i nævnte Skrivelse til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt af 20de Juli 1889 efter at have paapeget, hvad der var passeret ved Lovens Tilblivelse, at det efter dette var tilbørligt til at antage, at der ikke ved § 11 i Loven af 29 Juni 1888 var indtraadt nogen Forandring i de gjældende Bestemmelser om gift Kvindes Adgang til at drive Handel og Haandværk, idet denne Paragrafs Hensigt efter Departementets Mening alene var at give den gifte Kvinde en større Raadighed over Godset.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Lensmand om, hvorvidt der er Adgang til at meddele gift Kvinde, der sidder i Særeie, Handelsbrev til et Ladested, meddeler, at det antager, at Spørgsmaalet maa besvares benægtende[1]). 31 Mai.

[1]) Se foranstaaende Skrivelse med Note.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Tromø Sogns Sparebank i Møde den 21de December 1891 vedtagne Forandring af § 14 i Bankens ved Høieste Resolution af 16de August 1889 stadfæstede Plan. 1 Juni.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 1 Juni.

1. At den af Forstanderskabet for Haus Sparebank i Møder den 31te Marts og 6te Oktober 1890 samt 23de Februar 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 23de Juni 1866, 2den Juni 1871, 8de Mai 1877 og 20de August 1886 stadfæstede Plan.
2. At de af Haus og Bruviks Herredsstyrelser i Møder henholdsvis den 10de April og 28de Mai 1890 fattede Beslutninger om Kommunegaranti for respektive Kr. 4000.00 og Kr. 2000.00 af Haus Sparebanks Forpligtelser approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paadrages Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar.

Kongelig Resolution — afgiven i sammensat Statsraad —, hvorved bifaldtes efterstaaende Forslag til 3 Juni.

3 Juni.

Særskilte Bestemmelser
om
Postforbindelsen mellem Norge og Sverige[1]).

Ved de internationale Postkonventioners og Overenskomsters Anvendelse paa Postudvekslingen mellem Norge og Sverige skal der gjælde følgende særskilte Bestemmelser:

I. Postbefordringen.

Art. 1.

Det norske Postvæsen besørger de fra Norge afgaaende Posters Befordring til første Station i Sverige og det svenske de fra Sverige afgaaende Posters Befordring til første Station i Norge. Hvad angaar Poster, som befordres paa Jernbane mellem begge Lande, sker Postudvekslingen dog paa de Steder, som maatte bestemmes ved Overenskomst mellem begge Landes Poststyrelser i Henhold til de til enhver Tid gjældende Togplaner.

II. Mellemrigske Brevpostforsendelser.

Art. 2.

Porto for Breve og Brevkort m. m.

Portoen for Breve, som sendes mellem Norge og Sverige udgjør:

hvis Brevets Vægt ikke overstiger 15 Gram . . . . 10 Øre,
„ Vægten overstiger 15 Gram, men ikke 125 Gram . . 20 „
„ „ „ 125 „ „ „ 250 „ . . 30 „

For ubetalte Breve erlægges dobbelt Porto.

Tungere Breve taxeres i sin Helhed overensstemmende med Verdenspostkonventionen.

Hvis i noget af de to Lande Vilkaarene for Postudvekslingen mellem indenrigske Steder maatte blive forandrede saaledes, at Antallet af Vægtsatser indskrænkes, eller disses Grændser udvides, kan Poststyrelserne vedtage tilsvarende Forandringer i de i denne Artikel bestemte Vægtsatser; dog maa Poststyrelsernes Beslutninger i saa Henseende undergives Regjeringernes Approbation.

Portoen for Brevkort udgjør 5 Øre. For Brevkort med betalt Svar betales dobbelt Porto.

Minimumsportoen for Forretningspapirer udgjør 10 Øre.

Art. 3.

Breve med angiven Værdi m. m.

For Breve med angiven Værdi, som sendes mellem Norge og Sverige, erlægges, foruden Vægtporto efter Art. 2 og sædvanligt

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indtaget i Depts.tid. for 1892 No. 25, S. 387. Jfr. det nedenfor S. 460 indtagne Expeditionsreglement.

Rekommandationsgebyr for Forsendelser til Udlandet, en Assuran- 3 Juni.
ceafgift af 8 Øre for hvert Beløb af 250 Kroner eller Del deraf.

Assuranceafgiften deles lige mellem begge Poststyrelser.

I Værdibreve saavelsom i rekommanderede Breve kan ogsaa sendes Myntstykker efter Afsendelseslandets indenrigske Bestemmelser.

Art. 4.

Postanvisninger.

Portoen for Postanvisninger mellem de to Lande udgjør:

for Beløb af høist 25 Kroner	.	.	.	.	.	.	.	.	15	Øre,
= „ over 25, men ikke over 100 Kroner	.	.	.	30	„
= „ „ 100 „ = „ 200 —	.	.	.	45	„
= „ „ 200 „ = „ 300 —	.	.	.	60	„
= „ „ 300 „ = „ 360 —	.	.	.	75	„

Postanvisningsportoen deles lige mellem begge Poststyrelser.

Art. 5.

Postopkrævning paa Brevpostforsendelser.

I Postforbindelsen mellem de norske og svenske Postanstalter, som Poststyrelserne bestemmer, kan der hæftes Postopkrævning til Beløb af høist 360 Kroner paa:

a) forudbetalte almindelige Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser (Trykſager, Vareprøver og Forretningspapirer),

b) rekommanderede Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser samt

c) Breve med angiven Værdi.

Ogsaa ved Behandlingen af almindelige Brevpostforsendelser med Postopkrævning forholdes herved overensstemmende med Art. 7 i Verdenspostkonventionen. Inkassationsafgiften udgjør 10 Øre.

Artikel 6.

Abonnerede Tidender og Tidsskrifter.

1. Tidender og Tidsskrifter, som udgives i det ene Rige, skal leveres Abonnenter i det andet Rige for den samme Betaling, som erlægges af Postabonnenter i Udgivelseslandet; dog maa Postafgiften i intet Tilfælde udgjøre mindre end 20 Øre pr. Abonnementstermin.

Postafgiften deles lige mellem begge Poststyrelser.

2. Abonnement paa norske, svenske og danske Tidender og Tidsskrifter, tegnet gjennem Postvæsenet i et af de tre Lande, kan for den løbende Abonnementstermin eller en Del af denne overflyttes fra et Sted til et andet i de tre Riger, mod at der for hver Begjæring om saadan Overflytning erlægges et forskudsvis Gebyr af 1 Krone, hvorimod der ikke opkræves særskilt Porto for Tidendens eller Tidsskriftets videre Forsendelse. Gebyret tilfalder udelt det Postvæsen, som har opkrævet det.

3 Juni. Saadan Overflytning, som ovenfor nævnt, kan ogsaa finde Sted efter Art. 11 § 2 i Ekspeditionsreglementet til den internationale Overenskomst om Postabonnement paa Aviser.

III. Mellemrigske Pakkepostforsendelser.

Artikel 7.

Vægtgrændsen for Pakker m. m.

1. Foruden saadanne Pakker, paa hvilke den internationale Konvention om Udveksling af Postpakker kommer til Anvendelse, kan der mellem Norge og Sverige ogsaa sendes tungere Pakker indtil et Maximum, som bestemmes af Poststyrelserne. Ogsaa paa disse tungere Pakker anvendes Bestemmelserne i nævnte Konvention, forsaavidt ikke anderledes udtrykkelig er bestemt.

2. Som Følgeseddel for Pakker kan ogsaa benyttes et almindeligt lukket Brev, som imidlertid ikke maa indeholde Penge eller andre Værdisager og ikke veie over 15 Gram.

Artikel 8.

Pakkepostporto.

1. Portoen for mellemrigske Pakkepostforsendelser bestemmes saaledes:

for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1^1/_2$ Kilogram, 30 Øre pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;

„ „ af Vægt over $1^1/_2$ Kilogram, men ikke over 3 Kilogram, Kr. 1,20 pr. Pakke;

„ „ af større Vægt Kr. 1,20 for de første 3 Kilogram og derefter 30 Øre for hvert overskydende $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf.

Hvis den svenske Porto for indenrigske Pakker nedsættes, eller hvis Sverige overtager almindelig Befordring af internationale Postpakker indtil 5 Kilograms Vægt, kan de to Poststyrelser vedtage de Forandringer i den mellemrigske Pakkepostporto, som kan foranledige herved, ligesom ogsaa de deraf paakrævede Ændringer i efterfølgende Bestemmelser; dog maa Poststyrelsernes Beslutninger i saa Henseende undergives Regjeringernes Approbation.

2. Portoen deles saaledes, at Norge oppebærer:

for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1^1/_2$ Kilogram, 12 Øre pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;

„ „ hvis Vægt overstiger $1^1/_2$, men ikke 3 Kilogram, 40 Øre pr. Pakke;

„ „ af større Vægt 40 Øre for de første 3 Kilogram og derefter 12 Øre for hvert overskydende $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;

og at Sverige oppebærer:

for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1^1/_2$ Kilogram, 18 Øre 3 Juni.
pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;
„ „ hvis Vægt overstiger $1^1/_2$, men ikke 3 Kilogram, 80 Øre pr. Pakke;
„ „ af større Vægt 80 Øre for de første 3 Kilogram og derefter 18 Øre for hvert overskydende $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf.

3. Pakker uden angiven Værdi kan ogsaa sendes ufrankerede; delvis Frankering er derimod ikke tilladt.

For ubetalte Pakker lægges til den i ovenstaaende No. 1 angivne Porto et Beløb af 10 Øre pr. Pakke, hvilket deles lige mellem begge Poststyrelser.

4. Er Værdi angiven, erlægges ved Afsendelsen foruden den ovennævnte Pakkepostporto samme Assuranceafgift som for Breve med angiven Værdi.

Denne Afgift deles lige mellem begge Poststyrelser.

5. For Forsendelser af Guld i Barrer eller i Mynt erlægges, forsaavidt Afsenderen ikke foretrækker Portoens og Assuranceafgiftens Beregning efter No. 1 og 4, en Porto alene efter Vægt, indbefattende baade Befordrings- og Assuranceafgift, hvilken Porto for Forsendelser, hvis Vægt ikke overstiger 5 Kilogram, skal udgjøre 1 Krone for hvert $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf og for tungere Forsendelser 10 Kroner for de første 5 Kilogram og 50 Øre for hvert overskydende $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf.

Denne Porto deles lige mellem begge Poststyrelser.

6. Poststyrelserne bemyndiges til at træffe Overenskomst om Minimums- og Maximumsvægten for de Guldforsendelser, som taxeres efter den under No. 5 fastsatte Regel, samt om mellem hvilke Steder og ad hvilke Veie saadanne Forsendelser skal kunne befordres.

7. For Spærregods oppebæres en Tillægsporto: for Pakker af Vægt over $1^1/_2$, men ikke over 3 Kilogram af 40 pCt. og for alle andre Pakker af 50 pCt. af Vægtportoen.

Denne Tillægsporto deles mellem begge Poststyrelser efter det ovenfor under No. 2 angivne Forhold.

Artikel 9.

Postopkrævning paa Pakker.

Paa frankerede Pakker fra eller til de norske og svenske Postanstalter, som Poststyrelserne bestemmer, kan der hæftes Postopkrævning til Beløb af høist 360 Kroner.

Postopkrævningsafgiften udgjør:

for Beløb af høist 25 Kroner	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	15	Øre.
„ „ „ over 25,	„	men	ikke	over	100	Kroner	30	„
„ „ „ „ 100	„	„	„	„	200	„	45	„
„ „ „ „ 200	„	„	„	„	300	„	60	„
„ „ „ „ 300	„	„	„	„	360	„	75	„

3 Juni. Denne Afgift deles lige mellem begge Poststyrelser.

Hvis Poststyrelserne kommer overens om for Opgjøret af Postopkrævning paa Pakker at anvende samme Fremgangsmaade, som for Postopkrævning paa Brevpostforsendelser bestemt, bortfalder denne Afgift.

IV. Transiterende Postforsendelser.

Artikel 10.

Transit af Værdibreve, Tidender m. m.

Den svenske Transit-Assurancegodtgjørelse for Værdibreve fra Norge til Danmark udgjør en Trediedel af den i Artikel 3 bestemte Assuranceafgift, beregnet for de lukkede Posters Vedkommende efter Summen af de angivne Værdier paa samtlige til en Sending hørende Breve.

For de i Transit over Sverige befordrede, hos det svenske Postvæsen bestilte, fremmede Tidender og Tidsskrifter bliver den mellemrigske Postafgift at erlægge med 20 Procent af hvad Tidenden eller Tidsskriftet koster det svenske Postvæsen, forsaavidt Tidenden eller Tidsskriftet udkommer hyppigere end en Gang ugentlig, og ellers med 10 Procent. Denne Afgift deles lige mellem begge Poststyrelser.

For Tidender og Tidsskrifter, der uden at være bestilte gjennem det svenske Postvæsen sendes fra Norge til Danmark i lukket Transit over Sverige, betales der det svenske Postvæsen en aarlig Transitgodtgjørelse, svarende til, hvad Godtgjørelsen for disse Postsagers Transit udgjør for Aaret 1891.

For Tidender og Tidsskrifter, som uden at være bestilte gjennem det svenske Postvæsen sendes mellem paa den ene Side Norge og paa den anden Tyskland eller Lande hinsides Tyskland i lukket Transit over Sverige, skal der, hvis vedkommende fremmede Poststyrelse ikke fordrer Transitgodtgjørelsens Beregning i Overensstemmelse med den internationale Overenskomst om Postabonnement paa Tidender m. m., til det svenske Postvæsen erlægges en Transitgodtgjørelse pr. Aar af femti Øre, hvis Tidenden eller Tidsskriftet udkommer oftere end en Gang om Ugen, men i modsat Fald fem og tyve Øre, og dette uden Hensyn til Antallet af Nummere eller til, at Befordringen muligvis kun en Del af Aaret finder Sted over Sverige.

For Brevpostforsendelser, som mellem Postanstalter i det ene af de forenede Riger befordres for nogen Del over det andet Riges Omraade, beregnes ikke nogen Transitafgift, hverken for Befordringen eller for det det transitydende Land i Tilfælde paahvilende Ansvar.

Artikel 11. 3 Juni.

Transit af Pakkepost.

1. For Pakker uden angiven Værdi, som befordres i Enkelttransit gjennem Sverige fra Norge til Danmark, udgjør den det svenske Postvæsen tilkommende Transitafgift:

for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1^1/_2$ Kilogram, 10 Øre pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;

„ „ af Vægt over $1^1/_2$, men ikke over 3 Kilogram, 36 Øre pr. Pakke;

„ „ af over 3 Kilograms Vægt 36 Øre for de første 3 Kilogram og derefter 10 Øre for hvert overskydende halve Kilogram eller Del deraf.

For Spærregods forøges den ovenfor fastsatte Transitgodtgjørelse for Pakker af Vægt over $1^1/_2$, men ikke over 3 Kilogram med 40 pCt. og for alle andre Pakker med 50 pCt.

Sker Transitbefordringen af Pakker i lukket Sæk, skal Transitafgiften udgjøre 10 Øre pr. $^1/_2$ Kilogram af Forsendelsernes samlede Vægt.

2. Er Værdi angiven, tilkommer der det svenske Postvæsen foruden fornævnte Transitafgift en Assuranceafgift af $2^2/_3$ Øre pr. 250 Kroner eller Del deraf, beregnet for de lukkede Posters Vedkommende efter Summen af de angivne Værdier paa samtlige til en Sending hørende Pakker.

3. For Guldforsendelser, som over Sverige udveksles mellem Norge og Danmark, og som taxeres efter Princippet i Art. 8 No. 5, tilkommer der det svenske Postvæsen som Transitgodtgjørelse $^1/_3$ af den erlagte Porto.

4. For Pakker, der i lukket Sæk med direkte Sobefordring udveksles mellem det ene af de forenede Riger og England gjennem det andet, svares til Transitlandet ingen Landtransitgodtgjørelse, medens Godtgjørelsen for den af Transitlandet ydede Søtransport beregnes efter dennes virkelige Kostende. For saadanne Pakker i Enkelttransit udgjør Landtransitgodtgjørelsen 18 Øre pr. Pakke.

5. For alle andre Pakker, der transiterer Sverige, og paa hvilke Bestemmelserne i den internationale Konvention om Udveksling af Postpakker ikke kommer til Anvendelse, tilkommer der det svenske Postvæsen:

hvis Befordringen sker i Enkelttransit, Befordrings- og Assuranceafgift, svarende til den svenske Indenrigsporto, med mindre billigere Vilkaar kan opnaaes som Følge af særlige Overenskomster mellem Sverige og andet Land;

hvis Udvekslingen sker i lukket Sæk, for Pakkernes Befordring 10 Øre pr. $^1/_2$ Kilogram af Forsendelsernes samlede Vægt og for Assurancen den svenske Afgift for indenrigske Postforsendel-

3 Juni. sers Assurance, beregnet efter Summen af de angivne Værdier paa samtlige til én Sending hørende Pakker.

6. Ad de Jernbanelinier, som den svenske Poststyrelse bestemmer, kan der i Transit gjennem Sverige befordres Postpakker af indtil 5 Kilograms Vægt mellem Norge og Tyskland samt fjernere Lande, dog saaledes, at det svenske Postvæsen for saadanne Pakker ikke overtager større Ansvar end for Postpakker af indtil 3 Kilograms Vægt bestemt.

V. Forskjellige Bestemmelser.

Artikel 12.

Brevveksling angaaende offentlige Sager.

Forsendelser angaaende offentlige Sager kan frigjøres paa den for indenrigske Tjenesteforsendelser i Afsendelseslandet brugelige Maade, idet dog Portofrihedsattestation alene kan anvendes ligeoverfor almindelige og rekommanderede Forsendelser. Herved er ingen Forandring gjort i de internationale Bestemmelser om Portofrihed for Postsagsforsendelser.

Artikel 13.

Kassebreve.

1. Dersom der i Brevkasser paa Strækningerne Kongsvinger—Grændsen, Fredrikshald—Grændsen og Hell—Grændsen forefindes Postforsendelser til Sverige, forsynede med svenske Frimærker eller Frankeringsstempler, eller i Brevkasse paa Strækningerne Arvika—Grændsen, Mellerud—Grændsen og Dufed—Grændsen Postforsendelser til Norge, forsynede med norske Frimærker eller Frankeringsstempler, skal disse gjælde efter sin paalydende Værdi til Forsendelsernes Frankering.

2. Postforsendelser, som forefindes i en fra det ene Land til det andet ankommen Brevkasse uden forud at have været postbehandlede, skal af den modtagende Postanstalt forsynes med et særskilt Stempel, der udviser Afgangslandet, samt, hvor ikke anderledes særskilt er bestemt (Verdenspostkonventionen Art. 11 Mom. 3), taxeres som udgaaende fra dette. Til Frankering af saadanne Forsendelser godkjendes begge Landes Frimærker eller Frankeringsstempler.

Artikel 14.

Afregning.

Generalafregning over begge Poststyrelsers gjensidige Tilgodehavende oprettes fjerdingaarlig af den svenske Poststyrelse, dog saaledes at Fordringerne i Anledning af den Transitbefordring, hvorfor Betalingen opgjøres efter de i Verdenspostkonventionen foreskrevne statistiske Beregninger, kun indtages i en af hvert Aars Generalafregninger.

Fremkommende Saldo betales kontant.

3 Juni.

Artikel 15.

Garanti.

1. Den Omstændighed, at Tabet af et rekommanderet Brev og Tabet eller Beskadigelsen af et Brev med angiven Værdi eller af en Pakke hidrører fra uafvendelige Naturbegivenheder og deslige (vis major), være sig tillands eller tilsøs, fritager ikke Poststyrelserne for Erstatningsansvar, forsaavidt angaar mellemrigske Forsendelser.

2. Erstatningen for en bortkommen eller beskadiget mellemrigsk Pakke uden angiven Værdi fastsættes til Tabets eller Beskadigelsens virkelige Beløb; dog kan Erstatningen for en Pakke, hvis Vægt ikke overstiger 6 Kilogram, ikke blive høiere end 12 Kroner og for tungere Pakker ikke udredes med et større Beløb end 1 Krone pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf. For bortkomne Pakker erstattes derhos den erlagte Vægtporto.

3. Erstatningen for transiterende Pakker fastsættes, hvor Bestemmelserne angaaende den internationale Udveksling af Postpakker eller angaaende Udvekslingen med direkte Sobefordring af Postpakker med England ikke kommer til Anvendelse, i Overensstemmelse med Lovgivningen i det Rige, som det paahviler at yde Erstatningen.

4. Saafremt Tabet eller Beskadigelsen indtræder paa en tredie Poststyrelses Omraade, er, hvad Ansvar angaar, de af denne Styrelse konventionsmæssig overtagne Forpligtelser afgjørende.

5. Poststyrelserne træffer Overenskomst om Reglerne for Erstatningen for Guldforsendelser, der alene taxeres efter Vægt.

Artikel 16.

Ekspeditionsreglement.

De to Poststyrelser bemyndiges til i et særskilt Ekspeditionsreglement at vedtage de yderligere Bestemmelser, som til ovenstaaende Bestemmelsers Gjennemførelse og Postudvekslingens Fremme findes nødvendige.

Artikel 17.

I de Tilfælde, for hvilke Regel ikke findes foran eller i ovennævnte Ekspeditionsreglement, bliver denne at søge i de internationale Postkonventioner og Overenskomster med dertil hørende Ekspeditionsreglementer.

Artikel 18.

Foranstaaende Bestemmelser træder i Kraft fra og med 1ste Juli 1892 at regne og gjælder indtil videre. Samtidig ophæves de hidtil gjældende Bestemmelser.

3 Juni.

Ekspeditions-Reglement.

for

Udvekslingen af Postforsendelser

mellem

Norge og Sverige.

Poststyrelsen under den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre paa den ene Side og den Kongelige Svenske Generalpoststyrelse paa den anden Side er komne overens om, at følgende særskilte reglementariske Forskrifter fra og med den 1ste Juli 1892 skal komme til Anvendelse i Postudvekslingen mellem Norge og Sverige.

§ 1.

Postudveksling.

1. Begge Poststyrelser bestemmer efter fælles Overenskomst, mellem hvilke norske og svenske Postanstalter regelmæssig direkte Udveksling af Brev- og Pakkepost skal finde Sted.

Bestemmelser i saa Henseende træffes under Hensyn til den Leilighed, som til enhver Tid forefindes for Postbefordringen.

2. Indtræffer der som Følge af Naturhindringer eller andre uforudseede Begivenheder Afbrydelser i den saaledes fastsatte Postbefordring, fastsættes af vedkommende Distriktsmyndighed de Forandringer med Hensyn til Udveksling og Befordring af Posten, som findes passende for sammes Fremførelse, indtil det paagjældende Lands Poststyrelse bliver i Stand til at meddele de Forskrifter, som foranlediges af saadanne Forhold.

Den Distriktsmyndighed, der fastsætter saadan Forandring, underretter samtidig vedkommende Distriktsmyndighed i det andet Land derom.

3. Fra hvert af Landene kan der derhos sendes almindelig Brevpost til det andet Land med uregelmæssig farende Dampskibe, naar saadant findes hensigtsmæssigt for Postudvekslingen. Dampskibenes Vedkommende skal i saadanne Tilfælde besørge Postsagernes Opbringelse til Postanstalterne paa Ankomststedet.

4. Den svenske Generalpoststyrelse meddeler den norske Poststyrelse, til hvilke svenske Udvekslingspostanstalter Brev- og Pakkepostforsendelser, som er bestemte til at befordres fra Norge til andre Lande i Transit gjennem Sverige, kan afleveres, med Angivelse af, hvorvidt denne Befordring hensigtsmæssigst bør finde Sted styk-kevis eller i lukket Sæk.

Den norske Poststyrelse meddeler derefter den svenske Generalpoststyrelse Underretning om, hvilke Udvekslingspostanstalter der saavel paa den ene som paa den anden Side kommer til at benyttes ved de transiterende Forsendelsers Befordring, saavel som om,

i hvilken Udstrækning denne Befordring kommer til at foregaa styk- 3 Juni.
kevis eller i lukket Sæk.

5. Det bliver gjensidig at meddele, til hvilke af de paagjældende Udvekslingspostkontorer Forsendelser til andre norske eller svenske Postanstalter bør ekspederes for hurtigst muligt at naa Bestemmelsesstedet; tilsvarende Opgaver leveres derhos fra svensk Side, forsaavidt angaar Forsendelser fra Norge til fremmede Lande.

De saaledes nødvendige Dokumenter vedrørende Forsendelsernes Dirigering opstilles af og udveksles mellem de Distriktsmyndigheder, til hvilke enhver af Poststyrelserne meddeler Ordrer i saa Henseende.

6. De i Postudvekslingen benyttede Karter og øvrige Dokumenter affattes i Landenes egne Sprog eller paa Fransk efter vedkommende Poststyrelses eget Valg. De Postanstalter, der alene udveksler mellemrigske Forsendelser, skal for almindelige og rekommanderede Forsendelser anvende de i hvert af Landene for indenrigske Forsendelser brugelige Brevkarter og for Værdibreve Karter efter vedlagte Blanket A^1 og A^2, hvorimod de øvrige Udvekslingspostanstalter skal anvende Brev- og Værdibrevskarter efter de i de internationale Ekspeditionsreglementer bestemte Formularer.

§ 2.

Brevkort.

I den mellemrigske Postudveksling kan der fra hvert Land benyttes de i dettes indenrigske Postudveksling gangbare Brevkort.

§ 3.

Vareprøver.

Begge Poststyrelser overtager at befordre saadanne Vareprøver, indeholdende flydende og fede Sager m. m., som omhandles i Art. XIX § 4 i Ekspeditionsreglementet til Verdenspostkonventionen, paa de Vilkaar, som der er bestemt.

§ 4.

Løbesedler.

Naar der er Tvivl om, hvorvidt Postforsendelser, herfra dog undtaget almindelige Brevpostforsendelser, er rigtig befordrede eller udleverede, kan Afsenderen udfærdige eller anmode en Postanstalt om at udfærdige aabne Reklamationer (Løbesedler) med noiagtig Betegnelse af vedkommende Forsendelse og dens Indhold samt Adressatens Navn, Stand og Bopæl.

Det Gebyr, som af den Reklamerende skal erlægges ved Afsendelsen af Løbesedlen, skal være ligt Portoen for et enkeltvægtigt almindeligt frankeret Brev.

Viser det sig at Reklamationen er foranlediget ved Postvæsenets Forseelse, betales Gebyret tilbage.

3 Juni. Tilbagesendelsen af Løbesedler sker portofrit som Postsag.

§ 5.

Ekspresforsendelse.

Ekspresforsendelser befordres, hvad Sverige angaar, til Stockholm, Göteborg og Malmö samt, hvad Norge angaar, til Bergen, Kristiania, Stavanger og Trondhjem. Saadanne Forsendelser maa paategnes „Ekspres", hvilket Ord understreges med Rødt eller Blaat paa en iøinefaldende Maade.

I Lighed med, hvad der internationalt er bestemt om Ekspresbreve med angiven Værdi, Ekspresanvisninger og Eksprespakker, kan hver Poststyrelse ogsaa, hvad rekommanderede Ekspresforsendelser angaar, bestemme, hvorvidt Forsendelsen skal besørges samtidig med Afleveringsbeviset, eller om kun dette sidste skal afgives til Ekspresbudet.

Ekspresgebyret udgjør for Pakker 36 Øre, for alle andre Forsendelser 20 Øre.

§ 6.

Maximumsvægt for Pakker.

Maximumsvægten for Pakker er i Almindelighed 50 Kilogram, dog kan der ikke til noget Sted inden de forenede Riger sendes Pakker af høiere Vægt end efter vedkommende Lands indenrigske Bestemmelser tilladt. I saa Henseende meddeler Poststyrelserne hinanden gjensidig fornøden Underretning.

§ 7.

Guldforsendelser.

Minimumsvægten for Guldforsendelser (se de særskilte Bestemmelser om Postforbindelsen mellem Norge og Sverige Art. 8 No. 5) fastsættes til 5 Kilogram og Maximumsvægten i Almindelighed til 250 Kilogram; dog nedsættes, hvad Sverige betræffer, Maximumsvægten til 25 Kilogram for Forsendelser til og fra Steder, der ikke er beliggende ved Jernbane.

For bortkomne Guldforsendelser gives en Erstatning af 1000 Kroner for hvert $^1/_2$ Kilogram Bruttovægt.

Guldforsendelser kan befordres:

inden Norge til og fra Bergen, Bodø, Drammen, Fredrikshald, Hamar, Kongsberg, Kristiania, Kristiansand, Kristiansund, Lillehammer, Skien, Stavanger, Tromsø og Trondhjem,

inden Sverige, med forannævnte Indskrænkning i Henseende til Vægten, til og fra alle Postkontorer.

Guldforsendelser fra Stockholm til Kristiania behandles som Brevpostforsendelser.

§ 8. 3 Juni.

Ekspedition af Værdibreve.

1. Ved Ekspedition af Værdibreve mellem de Postanstalter, der alene udveksler mellemrigske Forsendelser, skal Brevene indføres enkeltvis paa Kart, overensstemmende med vedlagte Schema A[1] og A[2]. Ved Tilbagesendelse af ubesørgede Værdibreve, hvor der ikke bliver at opføre noget under Rubrik 7, anføres i Rubrik 8 Ordet: Returbrev.

Værdibrevene med tilhørende Kart sammenlægges i en Bundt og nedlægges i Overvær af et Vidne i en Pose, der forsegles og mærkes: Banko (Wärde).

2. Beregningen af den det svenske Postvæsen tilkommende Transitgodtgjørelse for Værdibreve, der i lukket Post sendes fra Norge til Danmark, sker efter maanedlige Sammendrag, som udfærdiges af det afsendende norske Udvekslingskontor efter de enkelte Karters Slutsummer. Disse Sammendrag attesteres af det modtagende danske Udvekslingskontor og oversendes derefter til den svenske Generalpoststyrelses Kameralbureau, som besørger dem optagne i Afregningerne.

§ 9.

Behandling af Pakker.

1. Ogsaa med Hensyn til Behandlingen af tungere Pakker (se de særskilte Bestemmelsers Art. 7 No. 1) gjælder, hvad der i Ekspeditionsreglementet til den internationale Postpakkekonvention er bestemt for Behandlingen af Postpakker, med de nedenfor angivne Forandringer og nærmere Forklaringer.

2. Pakker, der tilbagesendes som ubesørgede eller eftersendes paa Grund af, at Adressaten har skiftet Bosted, behandles og takseres, som om de paany var indleverede til Postforsendelse paa det Sted, hvorfra Tilbagesendelsen eller Eftersendelsen finder Sted. Dog bliver Postopkrævningsafgiften ikke ved Tilbagesendelse eller Eftersendelse paany at paaføre Forsendelsen.

Saavidt muligt, vil de paa ubesørgede Forsendelser hvilende Toldafgifter være at afskrive ved Tilbagesendelsen til det andet Land.

3. Skriftveksling angaaende Dispositionen af ubesørgede Pakker (se det internationale Ekspeditionsreglement Art XIV § 3) foregaar direkte mellem Afgangs- og Bestemmelsespostanstalterne.

4. Er det ved Salget af Pakker indkomne Beløb ikke tilstrækkeligt til at dække de paaløbne Postafgifter, Udlæg og Omkostninger, og disse ikke kan erholdes refunderet hos Afsenderen, bæres Tabet for det ikke erholdte Beløb i Fællesskab af begge Poststyrelser, af hver med en Halvdel.

Fremkommer der derimod et Overskud, tilfalder dette Afsenderen.

3 Juni. 5. Poststyrelserne vil senere komme overens om Behandlingen af Postopkrævningspakker samt om Fremgangsmaaden ved Opgjørelsen af de gjensidige Fordringer i Anledning af Udvekslingen af disse.

§ 10.

Ekspedition af Pakkepost.

1. Til Kartering af Pakker, saavel mellemrigske som stykkevis transiterende, benyttes Karter efter hoslagte Schemata B 1 og B 2.

Ved Schematets Udfyldning følges de trykte Rubriker, hvorved i Almindelighed skal iagttages følgende:

For mellemrigske Pakkers Vedkommende:

for frankerede Forsendelser opføres under Rubrik 10 det modtagende Lands Franko (for Vægt og Værdi);

for ufrankerede Forsendelser opføres under Rubrik 9 det afsendende Lands Vægtporto med Andel af Tillægsafgift (se de særskilte Bestemmelsers Artikel 8 Nr. 3) og for Returforsendelser derhos den Porto, hvormed vedkommende Forsendelser ved Fremkomsten var belastede. Indførelsen i Rubriken sker, i Tilfælde, i Form af en Brøk, saaledes at sidstnævnte Porto opføres som Tæller, medens førstnævnte Porto m. V. sættes som Nævner.

For transiterende Pakkers Vedkommende:

for frankerede Forsendelser opføres i de svenske Karter under Rubrik 10 og 11 den Norge tilkommende Franko for Vægt og Værdi samt — for Pakker, der sendes fra Sverige til England i Enkelttransit over Norge — Viderefranko og i de norske Karter under Rubrikerne 10 og 11 den Sverige tilkommende Transitgodtgjørelse for Vægt og Værdi samt Viderefranko;

for ufrankerede Forsendelser opføres:

a) i de svenske Karter under Rubrik 8 den fremmede Porto og Assurance for Befordringen hinsides Sverige og under Rubrik 9 den svenske Transitgodtgjørelse for Vægt og Værdi samt for Returforsendelser derhos den Porto, hvormed vedkommende Gjenstand ved den oprindelige Overleverelse til det svenske Postvæsen var belastet, idet Indførelsen i Rubriken, i Tilfælde, sker i Form af en Brøk, saaledes at sidstnævnte Porto opføres som Tæller, medens den svenske Transitgodtgjørelse for Tilbagesendelsen sættes som Nævner;

b. i de norske Karter under Rubrik 9 den norske Porto for Vægt og Værdi samt for Returforsendelser derhos den Porto, hvormed vedkommende Gjenstand ved den oprindelige Overleverelse til det norske Postvæsen var belastet, idet Indførelsen i Ru-

briken sker, i Tilfælde, i Form af en Brøk, saaledes at sidstnævnte Porto opføres som Tæller, medens førstnævnte Porto sættes som Nævner. 3 Juni.

2. Efter Foranstaaende bliver Beregningen for Pakker og Guldforsendelser, som i Enkelttransit gjennem Sverige udvekles mellem Norge og Danmark, følgende:

Afgaa de ufrankerede fra, eller sendes de frankerede til Norge, tilgoderegnes det norske Postvæsen:

a. for Pakker af indtil $1^1/_2$ Kilograms Vægt 12 (for Spærregods 18) Øre pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf,
b. for Pakker af over $1^1/_2$ Kilograms, men ikke over 3 Kilograms Vægt, 42 (for Spærregods 59) Øre pr. Pakke,
c. for Pakker af over 3 Kilograms Vægt 42 (for Spærregods 63) Øre for de første 3 Kilogram og dertil 12 (for Spærregods 18) Øre for hvert overskydende $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;

med Tillæg i hvert Tilfælde for assurerede Pakker af $2^2/_3$ Øre pr. 250 Kroner eller Del deraf og for ubetalte Pakker af 5 Øre pr. Pakke,

d. for Guldforsendelser $^1/_3$ af Portoen.

Afgaa de frankerede fra eller sendes de ufrankerede til Norge, tilgoderegnes det svenske Postvæsen:

a. for Pakker af indtil $1^1/_2$ Kilograms Vægt 18 (for Spærregods 27) Øre pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;
b. for Pakker af over $1^1/_2$ Kilograms til og med 3 Kilograms Vægt 78 (for Spærregods 109) Øre pr. Pakke;
c. for Pakker af over 3 Kilograms Vægt 78 (for Spærregods 117) Øre for de første 3 Kilogram og dertil 18 (for Spærregods 27) Øre for hvert $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;

med Tillæg i hvert Tilfælde for assurerede Pakker af $5^1/_3$ Øre pr. 250 Kroner eller Del deraf og for ubetalte Pakker 5 Øre pr. Pakke;

d. for Guldforsendelser to Trediedele af Portoen.

3. Følgesedlerne lægges i en Bundt og nedpakkes tilligemed Pakker af mindre Omfang i en med Adresse forsynet Pose eller lignende.

4. Karterne udfærdiges kun i ét Exemplar, men der tages og opbevares en Afskrift af dem.

Haves ingen Gjenstande til Forsendelse, udfærdiges et Intet-Kart.

5. De mellem Norge og Sverige udvekslede Pakker angaaende Statstjenesten skal ekspederes paa saadan Maade, at de kan udleveres uden Toldvæsenets Mellemkomst (d. v. s. nedlægges i almindelig Brevpose)

Ved disse Forsendelser lægges ikke Følgesedler.

6. De til Pakker hørende Følgesedler forsynes med Stemp-

3 Juni. ler i samme Tilfælde og af samme Slags, som for almindelige Brevpostforsendelser bestemt.

7. Beregningen af den det svenske Postvæsen tilkommende Transitgodtgjørelse for Pakker, som i lukket Post sendes fra Norge til Danmark, sker efter maanedlige Sammendrag, som udfærdiges af det afsendende norske Udvekslingskontor, for de til Danmark adresserede Pakkers Vedkommende efter de enkelte Karters Slutsummer og for andre Pakkers Vedkommende efter Transitkarter (Formular C), som medsendes hver Post fra det norske til det danske Udvekslingskontor.

Disse Sammendrag attesteres af det modtagende danske Udvekslingskontor og oversendes tilligemed nævnte Transitkarter den svenske Generalpoststyrelses Kameralbureau, som besørger dem optagne i Afregningerne med vedkommende Lande.

8. Ved Befordringen af Pakkepost mellem Norge og Danmark i Transit gjennem Sverige bør — forsaavidt det kan ske uden Ulempe — anvendes lukket Sæk.

§ 11.

Postens Overlevering og Modtagelse.

Overlevering af Pakkepostposerne og de mellem vedkommende Grændsepostanstalter forsendendes Værdibrevposer sker mod Kvittering.

De til Pakkerne hørende Dokumenter til Brug for Toldvæsenet lægges ved Pakkepostkarterne for i fornødent Fald strax at kunne overgives til Toldvæsenets Tjenestemænd.

Aabningen af Poserne og Gjennemgaaelsen af Værdibrevene samt Pakkepostsagerne maa saavidt muligt ske i Overvær af et Vidne.

I Tilfælde af Mangel eller Beskadigelse af en Gjenstand maa Forholdet straks vidnesfast konstateres og det afsendende Postkontor uden Ophold i rekommanderet Brev gives Tilbagemeldelse derom.

Postanstalten paa Ankomststedet skal ved Afkarteringen eftertaxere enhver i Kartet opført Forsendelse. De Forandringer, der som Følge heraf eller ved Afkarteringen forøvrig findes at burde foretages i Karterne, skal gjøres paa saadan Maade, at det tidligere Indførte fremdeles kan læses. Ved Forandringen skal anføres en kort Angivelse af Grunden dertil.

Dernæst skal i ethvert Tilfælde, hvor en Forandring har fundet Sted, rekommanderet Tilbagemeldelse (D^1 og D^2) afsendes med omgaaende Post til det Postkontor, som har udfærdiget Kartet. Ved større Afvigelser skal Tilbagemeldelsen tillige underskrives af det tilkaldte Vidne.

Den Postanstalt, der faar Tilbagemeldelsen, foretager den fornødne Forandring i Kartkopien, forsyner Tilbagemeldelsen med Vedtagelsespaategning samt Datum og Underskrift og sender den

tilbage til den Postanstalt, af hvilken den er udfærdiget; denne 3 Juni.
lægger den vedtagne Tilbagemeldelse som Bilag ved det vedkommende Kart.

§ 12.

Førelse af Registre.

Ethvert ankommet Pakkepostkart skal af den modtagende Postanstalt indføres i et særskilt Ankomstregister (Formular E 1 og E 2).

Postanstalter, der alene udveksler mellemrigske Forsendelser, optager for hver Maaned et efter vedlagte Schema F 1 og F 2 affattet Ankomstregister over modtagne Værdibrevkarter.

Ved Udgangen af hver Maaned, senest inden den 10de i den paafølgende Maaned, sender vedkommende norske og svenske Postanstalter de af dem førte Ankomstregistre med dertil hørende, modtagne Pakke- og Pengebrevkarter til Generalpoststyrelsens Kameralbureau, hvor Afregninger opgjøres maanedlig.

Disse Afregninger, affattede in duplo, bliver maanedlig at oversende med samtlige Bilag til den norske Poststyrelses Revisionskontor i Kristiania til Eftersyn og Vedtagelse.

§ 13.

Tidender.

1. I Sverige udkommende Tidender og Tidsskrifter bestilles gjennem Kristiania Postkontor, der har at opgive særskilt Antallet af de til Kristiania Postkontors Distrikt bestemte Exemplarer:

ved Postkontorerne i Göteborg og Karlstad, forsaavidt angaar Tidender og Tidsskrifter, som udkommer paa disse Steder;

ved Tidnings-Expeditionen i Stockholm for alle øvrige svenske Tidenders og Tidsskrifters Vedkommende.

I Norge udkommende Tidender og Tidsskrifter bestilles hos Postkontoret i Kristiania enten af Tidningsexpeditionen i Stockholm eller af Postkontorerne i Göteborg eller Karlstad.

Paa Grundlag af de fra Tidningsexpeditionen i Stockholm samt Postkontorerne i Göteborg og Karlstad i Løbet af hvert Fjerdingaar til Kristiania Postkontor indkomne Bestillinger affatter sidstnævnte Postanstalt en Fortegnelse, indeholdende Exemplarantallet af hver enkelt Tidende tilligemed Indkjøbspris paa Udgivelsesstedet med Tillæg af den det norske Postvæsen tilkommende Andel af Postafgiften.

Denne Fortegnelse skal af Kristiania Postkontor, inden Udgangen af den Maaned, der følger efter det Fjerdingaar, som Fortegnelsen omfatter, sendes til Tidningsexpeditionen i Stockholm, som, efter at have vedtaget Fortegnelsens Rigtighed, afleverer den til Generalpoststyrelsens Kameralbureau.

Paa lignende Maade affatter Tidningsexpeditionen i Stockholm en Fortegnelse over de af Kristiania Postkontor bestilte Ti-

3 Juni. dender (med særskilt Opgivende af det til Kristiania Postkontors Distrikt bestemte Antal Exemplarer), i hvilket Øiemed de Bestillinger, som er indkomne til Postkontorerne i Göteborg og Karlstad, skal af disse indsendes til nævnte Tidningsexpedition. Denne Fortegnelse skal ligeledes inden Udgangen af ovenangivne Tidsrum tilstilles Kristiania Postkontor til Vedtagelse og videre Afgivelse til den svenske Generalpoststyrelses Kameralbureau.

2. Begge Poststyrelser skal gjensidig aarlig tilstille hinanden en Prisopgave over de Tidender og Tidsskrifter, som kan bestilles gjennem vedkommende Postanstalter, samt drage Omsorg for, at denne Opgave bliver kompletteret i Overensstemmelse med indtraadte Forandringer, hvorom Meddelelse maatte være indløben.

3. Udenrigske Tidender til Norge, der ønskes bestilte gjennem det svenske Postvæsen, bestilles hos Tidningsexpeditionen i Stockholm, som har inden en Maaned efter hvert Fjerdingsaars Udløb at udfærdige en særskilt Opgave over Eksemplarantallet af samt det Beløb, der tilkommer det svenske Postvæsen for de i Kvartalet leverede Tidender. For disse Tidender forholdes med Hensyn til Attestering m. V. saaledes, som for svenske Tidender er foreskrevet.

4. Afgiften for de Tidender og Tidsskrifter, som uden at være bestilte gjennem det svenske Postvæsen sendes i lukket Transit gjennem Sverige mellem Norge paa den ene og Tyskland eller Lande hinsides Tyskland paa den anden Side, skal, forsaavidt Godtgjørelse af 50 respektive 25 Øre pr. Eksemplar kommer til Anvendelse, beregnes efter det største Eksemplarantal af hver Tidende, som i Aarets Løb transiterer Sverige. Hvert Eksemplar henregnes til det Kvartal, i hvilket dets Forsendelse finder Sted. Ved hvert Aars Udgang udfærdiger den norske Poststyrelse en Fortegnelse (Formular G) over heromhandlede transiterende Tidender. Denne Fortegnelse, ledsaget af de kvartalsvis udfærdigede attesterede Beregninger i Original, oversendes til den svenske Poststyrelse. Den Afgift, som efter Fortegnelsen skal betales det svenske Postvæsen, optages i en følgende Generalafregning.

5. Ved Overflytning af Abonnement mod fast Afgift af en Krone efter de særskilte Bestemmelsers Art. 6 No. 2 iagttages følgende:

Begjæring om saadan Overflytning af Abonnement modtages kun, naar Tidenden eller Tidsskriftet forlanges overflyttet til et enkelt Sted, ikke naar Overflytning samtidig begjæres til flere Steder successive.

Begjæringen oversendes af den Postanstalt, der har modtaget samme, til Postanstalten paa Udgivelsesstedet; denne forsyner Dokumentet med Forevisningspaategning og oversender det til Postanstalten paa det nye Bestemmelsessted.

Som Udvekslingspostanstalt for disse Begjæringer fungerer

for de norske Postanstalter Kristiania Postkontor, medens Skrift- 3 Juni.
vekslingen mellem denne Postanstalt og vedkommende svenske Post-
anstalter foregaar direkte.

Gebyret for Overflytningen afgjøres ved Frimærker, der paa-
klæbes Begjæringen.

§ 14.

Afregning.

Generalafregningerne mellem de to Poststyrelser (se de sær-
skilte Bestemmelsers Art. 14) opgjøres af den svenske Generalpost-
styrelses Kameralbureau og oversendes den norske Poststyrelses Re-
visionskontor. Saldoen betales uden Paavente af Afregningernes
Gjennemgaaelse, og mulige Feil berigtiges i næste Generalafregning.

De Omkostninger, der opstaa ved Betalingens Erlæggelse, bæ-
res altid af den betalingspligtige Part.

Kristiania den 15de Juni 1892. Stockholm den 13de Juni 1892.

Thb. Heyerdahl. **E. von Krusenstjerna,**
e. f.

Karl Bryn. C. A. Hasselrot.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Examenskommissionen 3 Juni.
for Seminarierne, hvori Departementet i Anledning af Forespørg-
sel fra Bestyreren af et Seminarium i Tilslutning til Examens-
kommissionen antager, at Seminarlovens § 17 maa forstaaes
saaledes, at Erlæggelse af det der bestemte Gebyr kun gjælder
Lærerprøverne og alene kan kræves, naar en Person, der tidligere
har fremstillet sig til den høiere Lærerprøve eller den lavere Læ-
rerprøve med eller uden Forbehold om at konkurrere om Optagelse,
paany fremstiller sig til samme Lærerprøve, medens Gebyr ikke
kan kræves, naar Vedkommende tidligere alene har fremstillet sig til
Optagelsesprøve.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarls- 3 Juni.
berg og Larviks Amt, hvori i Anledning af Forespørgsel fra en
Lensmand udtales, at Departementet antager, at Lensmændene,
naar Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 er traadt i
Kraft, alene behøver at anskaffe én Protokol for frivillige
Auktioner og Licitationer (Jfr. Lovens § 4), samt at denne
Protokol kun bør benyttes til de i Lovens § 2 omhandlede Forret-
ninger. Forsaavidt Lensmanden maatte anskaffe en særskilt Protokol
til saadanne frivillige Auktioner, som han maatte afholde i Henhold
til Lovens § 1, antages denne ikke at burde autoriseres.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nord- 3 Juni.
lands Amt, hvori paa Foranledning af Forespørgsel fra en Sog-
nepræst meddeles, at Departementet antager, at det ved de aar-

3 Juni. lige Berigtigelser af Mandtallet kan undlades strax at overstryge Navnene paa de efter Grundlovens § 50 Litr. e. stemmeberettigede, der ved Indtrædelsen i det nye Aar har mistet sin Stemmeret paa Grund af, at de ikke har betalt Skat for det forløbne Aar, naar det kun paa anden Maade med tilstrækkelig Tydelighed anmærkes, at Vedkommende er at anse som udslettet af Mandtallet. Forsaavidt der ved gjentagne Notater eller Overstrygninger skulde fremkomme nogen Utydelighed i Mandtallet, bør Vedkommendes Navn helt udstryges og opføres fra nyt af. Derimod anser Departementet det mindre hensigtsmæssigt, at Protokollen indrettes overensstemmende med et Sognepræstens Skrivelse medfølgende Schema — hvorefter som Regel de af Mandtallet udgaaede ikke skulde udslettes, men alene Notat derom skulde ske i Anmærkningsrubriken —, ligesom en saadan Ordning turde være mindre stemmende med Valgloven af 24de Juni 1828 og det samme vedføiede Schema.

Forsaavidt Sognepræsten maatte anse det ønskeligt, at der anskaffes ny Mandtalsprotokol, vil, bemærker Departementet, Udgifterne hertil efter Regning blive ham anviste fra samme.

3 Juni. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 13 for 1892), hvorved bl. a. meddeles, at Postreglementets Kap. XVII § 7, jfr. Circ. 23de Marts 1892, kun angaar tilsmudsede og makulerede Frimærker og Brevkort, hvorimod beskrevne, men ikke afsendte Brevkort exempelvis ikke indgaar under Bestemmelsen.

4 Juni. **Grundlovsbestemmelse** angaaende Forandring i Grundlovens § 92*) [1]).

Vi Oskar o. s. v. Gjøre vitterligt: Os er bleven forelagt det nu forsamlede Storthings i Overensstemmelse med Grundlovens § 112 fattede Beslutning af 19de Mai 1892 til Grundlovsbestemmelse angaaende Forandring i Grundlovens § 92, hvilken Beslutning er saalydende:

„Grundlovens § 92 skal herefter lyde som følger:

Til Embeder i Staten maa alene udnævnes de norske Borgere, som tale Landets Sprog, samt

a. enten ere fødte i Riget af Forældre, der da vare Statens Undersaatter;
b. eller ere fødte i fremmede Lande af norske Forældre, som paa den Tid ikke vare en anden Stats Undersaatter
c. eller som herefter opholde sig i Riget i ti Aar;
d. eller som af Storthinget vorde naturaliserede.

[1]) Se Sth. Dok. No. 114 for 1889, No. 31 A og B, Indst. S. No. 135 for 1892 og Sth.tid for s. A., Forh. i Storth. S. 826—832. — Jfr. den ved denne Grlbest. ophævede tidligere Grlbest. af 15 Juni 1878.

*) Bekjendtgj. 13 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 17.

Dog kunne Andre beskikkes til Lærere ved Universitetet og de lærde Skoler, til Læger og til Konsuler paa fremmede Steder. 4 Juni.

Ingen maa beskikkes til Overøvrighedsperson, førend han er 30 Aar gammel, eller til Magistratsperson, Underdommer og Foged, førend han er 25 Aar gammel.

Kun den, der bekjender sig til Statens offentlige Religion, kan være Medlem af Kongens Raad[1]). Med Hensyn til Statens øvrige Embeder bestemmes det fornødne ved Lov"[2]).

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi antage og bekræfte denne Beslutning som Grundlovsbestemmelse.

[1]) Efter Grlbest. 15 Juni 1878 hed det videre: „eller beklæde Dommerembede. Det samme gjælder ogsaa, indtil anderledes ved Lov bestemmes, med Hensyn til Statens øvrige Embeder".

[2]) Se Lov 14 Juni 1880 jfr. L. 6 Juli 1892.

Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m *)[1]). 4 Juni. No. 1.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Mai dette Aar, saalydende:

Første Kapitel.

Om Forkyndelser.

§ 1. Forkyndelse af Stævninger, Kaldsseddler, Domme og Kjendelser i civile Sager[2]) saavelsom andre Forkyndelser, der skal foregaa paa samme Maade[3]), bliver herefter at udføre af et enkelt Stævnevidne. Forkyndelser i Politisager i Byerne kan dog ogsaa udføres af en Polititjenestemand.

Den, som enten selv er Part i Sagen, eller kan have Skade eller Fordel af dens Udfald, eller som er gift med eller i op- eller nedstigende Linie eller i første Sidelinie saa nær som Søskende beslægtet eller besvogret med nogen Part, kan ikke besørge Forkyndelsen.

For Forkyndelsen erlægges til Stævnevidnet den nu for begge Stævnevidner tilsammen bestemte Betaling[4]), i Tilfælde med saadan

[1]) Se Odth. Prp. No. 11 for 1891 (jfr. Indst. O No. 40 for s. A. samt Storth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 389—397), Odth. Prp. No. 6 for 1892, Indst. O III for s. A. og Storth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 90—156 og 228 og i Lth. S. 16—28. Jfr. ogsaa Dok. No. 41 og 72 for 1885, Indst. O No. 41 for s. A. samt Dok. No. 7 for 1889.

[2]) For Straffesagers Vedk. se Straffeprocesl. 1 Juli 1887 Kap. 13, jfr. L. 4 April 1891.

[3]) Jfr. t. Ex. Bergværksl. 14 Juli 1842 §. 26, Lagrettesl. 28 Aug. 1854 § 20, Konkursl. 6 Juni 1863 § 9, Høiesteretsl. 12 Septbr. 1818 § 15, L. om Pant m. m. af 12 Oktober 1857 § 2, L. om Underholdningsbidrag osv. af 6 Juli 1892 m. fl. Love.

[4]) Sportell. 13 Septbr. 1830 §§ 104—106 og § 126.

*) Bekjendtgj. 13 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 17.

4 Juni. No. 1. Forhøielse, som i Henhold til Lov om Lensmændenes Lønningsforhold af 15de Juni 1878 § 9 er eller bliver bestemt.

§ 2. I enhver Kjøbstad og i ethvert Lensmandsdistrikt skal der være et Hovedstævnevidne og derhos saa mange Hjælpestævnevidner, som af den civile Underdommer eller, hvor Underretten bestaar af flere Medlemmer, Rettens Formand bestemmes, hvilke efter Hovedstævnevidnets Ordre har at udføre Forkyndelser i hans Sted.

Som Hovedstævnevidne er Lensmanden berettiget og forpligtet til at gjøre Tjeneste i sit Distrikt. I Kjøbstæderne antages Hovedstævnevidnet af Magistrat og Formandskab.

Hovedstævnevidnet er berettiget til at oppebære den samlede Betaling og Reisegodtgjørelse for de i hans Distrikt udførte Forkyndelser saavel i civile som i kriminelle Sager mod efter Overenskomst at lønne Hjælpestævnevidnerne, som han i saa Fald selv antager, dog med Godkjendelse af vedkommende Underdommer eller Retsformand.

Vil Hovedstævnevidnet ikke selv antage Hjælpestævnevidnerne, antages disse paa Landet af Formandskabet, i Byerne af Magistrat og Formandskab; de oppebærer i saa Fald i Mangel af anden Overenskomst $^3/_4$ af Betalingen og den hele Reisegodtgjørelse for de Forkyndelser, som de udfører.

Kan Hvervet som Hovedstævnevidne i Kjøbstad eller som Hjælpestævnevidne ikke erholdes udført mod foranførte Godtgjørelse, udredes de fornødne Lønninger af vedkommende Kommune eller Kommuner.

Hvis et Lensmandsdistrikt omfatter eller udgjør Dele af flere Kommuner, og Enighed mellem dem ikke kan opnaaes om Antagelse eller Lønning af Hjælpestævnevidner, bestemmer vedkommende Underdommer Hjælpestævnevidnernes Antal særskilt for hver Kommune.

Hjælpestævnevidne saavelsom i Kjøbstad Hovedstævnevidne bliver at afskedige, naar det af Underdommeren eller Retsformanden forlanges.

Ved Foranstaaende gjøres ingen Forandring i de om Antagelse af særegne Stævnevidner ved Høiesteret[1]) eller ved de store Fiskerier[2]) gjældende Regler. De i saa Henseende ved Lov af 23de Mai 1857 § 36 for Torskefiskerierne i Nordlands Amt samt Senjen og Tromsø Fogderi givne Regler udvides til ogsaa at gjælde Fiskerierne i Finmarkens Amt.

De fornødne Bestemmelser om Stævnevidnernes Edfæstelse og Pligter gives af Kongen.

§ 3. Det, som skal forkyndes, maa være skriftlig udfærdiget. Mundtligt Stævnemaal[3]) afskaffes.

Skriftet bør være ledsaget af de efter § 6 fornødne Afskrifter,

[1]) Høiesteretsl. 12 Septbr. 1818 § 5 sidste Punktum.
[2]) L. 24 Septbr. 1851 § 30 og L. 23 Mai 1857 § 36.
[3]) Jfr. tidligere Frd. 3 Juni 1796 § 17.

bekræftede af en Forligelseskommissær, en autoriseret Sagfører, et Stævnevidne eller en anden offentlig Tjenestemand. Stævnevidne tilkommer for at meddele saadan Bekræftelse 20 Øre for hvert beskrevet Ark. Medfølger ikke de fornødne Afskrifter, udfærdiges disse paa Rekvirentens Bekostning af Stævnevidnet mod Betaling efter Sportelloven [1]). 4 Juni. No. 1.

§ 4. Forkyndelse skal, saavidt muligt, iværksættes for Vedkommende personlig, ordentligvis paa Bopæl [2]) eller stadigt Arbeidssted. En Forkyndelse for Vedkommende personlig er dog gyldig, hvorsomhelst han træffes. Forkyndelse bør ikke uden Nødvendighed ske paa Søn- eller Helligdage eller udenfor almindelig Dagstid.

Skriftet skal paa Forlangende oplæses for Vedkommende.

§ 5. Træffes ikke Vedkommende paa Bopæl [2]) eller stadigt Arbeidssted, kan Forkyndelsen der ske til voxne Personer af samme Husstand eller til nogen anden der stadig tilstedeværende voxen Person.

Har Vedkommende ikke nogen Bopæl [2]) eller noget stadigt Arbeidssted i Riget, eller svarer han som Gjæst for Opholdsstedets Ret, kan Forkyndelsen ske i hans midlertidige Opholdssted til voxne Personer af hans Husstand eller til den, hos hvem han bor, eller nogen til dennes Husstand hørende voxen Person.

§ 6. En bekræftet Afskrift af det forkyndte Skrift overgives den, for hvem Forkyndelsen sker; i de i § 5 omhandlede Tilfælde skal Stævnevidnet paategne Afskriften for hvem, naar og hvor Forkyndelsen er skeet. Nægtes Modtagelsen, efterlades Afskriften [3]).

Om Forkyndelsen udfærdiges derhos enten paa Skriftet eller særskilt en Bevidnelse, der foruden Paategning om, for hvem, naar og hvor den er skeet, tillige skal indeholde Oplysning om alt det, hvorpaa Lovligheden af den befulgte Fremgangsmaade beror, samt hvad der forøvrigt er bragt i Erfaring, eller hvad Modtageren har udtalt, forsaavidt det kan være af Betydning ved Bedømmelsen af Forkyndelsens Gyldighed eller af Spørgsmaalet om, hvorvidt Vedkommende kan antages betimelig at faa Underretning om Forkyndelsen [4]).

Saadan Bevidnelse er dog unødvendig, hvor den, for hvem Forkyndelsen paa egne Vegne sker, ved underskreven og dateret Paategning paa Skriftet vedtager lovlig Forkyndelse, idet det i saa Fald er tilstrækkeligt, at Stævnevidnet underskriver til Vitterlighed.

§ 7. Den, for hvem efter § 5 noget forkyndes paa en andens Vegne, er, forsaavidt det kan ske uden Udgift eller særdeles Besvær for ham selv, pligtig til uden Ophold at underrette Vedkommende om Forkyndelsen og overgive ham den modtagne Afskrift. Omstændigheder, der vides at være til Hinder for, at Vedkommende betimelig vil faa saadan Underretning [5]), pligter han strax at oplyse.

[1]) Sportell. 13 Septbr. 1830 §§ 108 og 127.
[2]) Jfr. L. om Handelsregistre osv. af 17 Mai 1890 § 34 sidste Punktum.
[3]) Jfr. § 7 sidste Stykke.
[4]) Jfr. § 7 og § 16 2det Stykke.
[5]) Jfr. § 6 og § 16 2det Stykke.

4 Juni. No. 1.

Nægter nogen af de i § 5 omhandlede Personer at modtage Forkyndelsen, eller undlader han at iagttage, hvad der efter nærværende § paaligger ham, straffes han med Bøder fra 2 til 40 Kroner og pligter at tilsvare de ved hans Vægring eller Undladelse voldte Omkostninger. Sagen behandles som Politisag. Paatale sker kun efter Forlangende af nogen skadelidende.

§ 8. Har Vedkommende bekjendt Bopæl i Udlandet, sker Forkyndelsen, hvor den ikke overensstemmende med foranstaaende Regler foregaar her i Riget, paa den ved Stedets Love hjemlede Maade. Er Rettens Begjæring fornøden hertil, skal den paa Forlangende meddeles uden Betaling.

Den norske Konsul paa Stedet pligter paa Forlangende at besørge det fornødne til Forkyndelsens Iværksættelse.

§ 9. Naar en Forkyndelse ikke kan foregaa paa nogen af de ovennævnte Maader, skal den ske paa Vedkommendes sidste Bopæl eller Opholdssted her i Riget. Derhos skal der paa Thingstedet inden samme Retskreds opslaaes en Afskrift af det, som er forkyndt eller af dets væsentlige Indhold tilligemed — i sidste Tilfælde — Meddelelse om, at det forkyndte Skrift beror til Afhentelse paa Rettens Kontor.

Stævningen bliver endvidere at bekjendtgjøre i den almindelige Kundgjørelsestidende og et eller flere af de mest udbredte Blade paa Forkyndelsesstedet. Vides eller haves Formodning om Vedkommendes Opholdssted i Udlandet, skal desuden Underretning søges givet ham gjennem anbefalet Brev.

§ 10. Den i foregaaende § bestemte Forkyndelsesmaade kommer ogsaa til Anvendelse i de Tilfælde, som omhandles i Forordning af 29de Mai 1750, § 1, første Punktum, og i Lov om forsvundne og andre fraværende Personer af 12te Oktober 1857, §§ 6 og 28.

Derimod gjøres ingen Forandring i de Forkyndelsesregler, om ellers maatte være foreskrevne for særlige Tilfælde, saasom efter Lov indeholdende nærmere Bestemmelser om Pantevæsenet af 19de August 1845 § 2, Lov om Forkyndelsesmaaden osv. i visse Sager angaaende Alminding af 9de Juli 1851 § 1, Lov om Konkurs osv. af 6te Juni 1863 §§ 49 og 133, Lov angaaende visse Hæftelsers Udslettelse af Pantebøgerne samt angaaende Mortifikation m. v. af 6te Marts 1869 §§ 7 og 12, Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Gjældsfængsel osv. af 3die Juni 1874 § 2, andet og fjerde Punktum, Lov om Udskiftning af 13de Marts 1882 § 16, femte Punktum, og Lov om Lapperne i de forenede Riger af 2den Juni 1883 § 18 [1]).

I det i Konkurslovens § 9 omhandlede Tilfælde bortfalder Nødvendigheden af Forkyndelse, hvor den maatte ske overensstemmende med nærværende Lovs §§ 8 eller 9.

[1]) Se ogsaa L. 6 Juli 1892 No. 7 § 2, 4de Pasus.

§ 11. Mellem Sagførere og offentlige Myndigheder kan istedetfor Forkyndelse ved Stævnevidne Meddelelse ske underhaanden mod Modtagelsesbevis. 4 Juni. No. 1.

Andet Kapitel.

Om Varsler.

§ 12. Ved Indstævning til Underretten skal inden de fem sydlige Stifter i Almindelighed gives følgende Varsel:

I. inden samme By (Kjøbstad eller Ladested) . . 1 Uge.
II. inden samme Thinglag . . . . . 10 Dage.
III. inden samme Sorenskriveri . . . . . 2 Uger.
IV. inden samme Amt . . . . . 3 —
V. iøvrigt . . . . . 4 —

Dog gjælder efterstaaende Undtagelser:

a. Mellem By og tilstødende Thinglag gives samme Varsel som inden Thinglaget;
b. mellem By og andet Thinglag gives samme Varsel som mellem dette og det Byen tilstødende Thinglag eller — om der er flere — det af disse, hvorfra eller hvortil Varslet i Tilfælde vilde være kortest;
c. indbyrdes mellem Byer, som ligger i samme Amt eller er forbundne ved Jernbane, gives 10 Dages Varsel;
d. By, som udgjør eget Amt, anses som liggende i det tilstødende Amt.

§ 13. Fra eller til Steder i Tromsø Stift skal ved Indstævning til Underretten gives følgende Varsel:

	fra eller til Steder inden Nordlands og Tromsø Amter.	fra eller til Steder inden Finmarkens Amt.
	Uger.	Uger.
I. inden samme By	1	1
II. inden samme Thinglag . . .	2	2
III. inden samme Sorenskriveri . .	3	4
IV. inden samme Amt	4	6
V. iøvrigt	6	8

De i § 12, Bogstav a og b, givne Regler kommer ogsaa til Anvendelse inden Tromsø Stift.

§ 14. Sker Forkyndelse i Udlandet, skal Varslet være:

a. fra Sverige, Danmark (Island og Færøerne derunder ikke

4 Juni. No. 1.

indbefattet), Finland, Tyskland, Holland, Belgien, Frankrige samt Storbritannien og Irland: 2 Maaneder;

b. fra det øvrige Europa samt fra Algier, Tunis, Ægypten og de forenede Stater i Nordamerika: 3 Maaneder;

c. fra andre Steder: 6 Maaneder.

§ 15. Saafremt i noget Tilfælde det ovenfor bestemte Varsel skjønnes at blive uforholdsmæssig langt, kan vedkommende Dommer eller Retsformand paa Andragende fastsætte et kortere Varsel, dog ikke under 1 Uge foruden den Tid, som antages at ville medgaa til Reisen. For saadan Fastsættelse erlægges, forsaavidt Berammelse finder Sted, ingen særskilt Betaling. Ellers betales 2 Kroner.

§ 16. Ved Anvendelsen af de ovenfor bestemte Varsler regnes fra det Distrikt (By eller Thinglag), hvor Forkyndelsen er foretaget, og til det Distrikt, hvor Retsmødet holdes.

At den, der stævnes paa Bopæl eller Arbeidssted, midlertidig er fraværende paa andet Sted i eller udenfor Riget, giver ham ikke Krav paa længere Varsel. Maa det imidlertid antages, at han ikke betimelig kan være bleven vidende om Stævnemaalet[1]) skal Retten, om Indstævnte udebliver, paa Embeds Vegne udsætte Sagen til Foretagelse ved et senere Retsmøde, hvortil Vedkommende bliver at indkalde paa saadan Maade og med saadant Varsel, som Retten bestemmer. Dog maa Sagen i intet Tilfælde udsættes længere end 6 Maaneder. Har Vedkommende tidligere i Anledning af Sagen modtaget lovligt Varsel, som maa antages at være kommet til hans Kundskab, gives ingen Udsættelse.

§ 17. Finder offentlig Indvarsling Sted efter nærværende Lovs § 9, gives 3 Maaneders Varsel, men 6 Maaneders Varsel, saafremt Vedkommende seneste vides at have opholdt sig paa et Sted, hvorfra saa langt Varsel efter § 14 vilde tilkommet ham. Samme Regel skal gjælde med Hensyn til Varslets Længde i de Tilfælde, som omhandles i Forordning af 29de Mai 1750 § 1, første Punktum, og Lov af 12te Oktober 1857 om forsvundne og andre fraværende Personer §§ 6 og 28.

Varslet regnes fra sidste Bekjendtgjørelse i vedkommende Tidender, forsaavidt den falder efter Forkyndelsen, men i modsat Fald fra denn.

§ 18. I Varselstiden medregnes Forkyndelsesdagen, derimod ikke Mødedagen. Hvor Varslet er bestemt til et vist Antal Uger eller Maaneder, ansees det udløbet paa den Dag, der ved sit Navn i Ugen eller sit Tal i Maaneden svarer til den, med hvilken det begynder. Findes ingen tilsvarende Dag i Slutningsmaaneden, ansees det udløbet paa dennes sidste Dag.

§ 19. Det korteste Varsel til Høiesteret skal være 2 Uger. Iøvrigt kommer de ovenfor i §§ 12—18 givne Bestemmelser ogsaa til Anvendelse ved Stævnemaal til overordnet Ret.

[1]) Jfr. § 6 andet Stykke.

§ 20. Varslerne til Forligelseskommissionerne skal inden samme Kommissionsdistrikt i Almindelighed være 2 Dage i By og 5 Dage paa Landet, beregnet paa den i § 18 foreskrevne Maade, og ellers det samme som for Underretterne ovenfor i §§ 12 og 13, jfr. § 16, 1ste Afsnit bestemt. 4 Juni. No. 1.

§ 21. De i denne Lov fastsatte Varsler kommer til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor der skal gives samme Varsel som for Indstævning til Retterne eller Indkaldelse til Forligelseskommissionen i Almindelighed bestemt.

Derimod gjøres ingen Forandring i de Bestemmelser, hvorefter i visse Tilfælde Aftensvarsel[1]) kan gives, saasom i Gjæsterets-, Sørets-, Vexel- og Politisager[2]), eller hvorved forøvrigt særegne Varsler for særlige Tilfælde er foreskrevet, saasom ifølge Lov indeholdende særskilte Bestemmelser om Anlæg af Jernveie af 12te August 1848 § 8, Lov om Forkyndelsesmaaden af Indkaldelser og Stævninger i visse Sager angaaende Almindinger af 9de Juli 1851 § 1, Lov om Konkurs osv. af 6te Juni 1863 §§ 49 og 133, Lov om visse Hæftelsers Udslettelse osv. af 6te Marts 1869 §§ 7, 12 og 13, Lov indeholdende Forandring i Lovgivningen om Gjældsfængsel osv. af 3die Juni 1874 § 2, Lov om Rettergangsmaaden i Vexelsager m. v. af 17de Juni 1880 § 8, Lov om Udskiftning af 13de Marts 1882 §§ 16, 19 og 107, Lov om Lapperne i de forenede Riger af 2den Juni 1883 § 18, Lov om Patenter af 16de Juni 1885 § 28 eller Lov om Eiendomsrettens Begrændsning i Naboforhold af 27de Mai 1887 §§ 4, 7 og 13[3]).

Tredie Kapitel.

Om Udsættelser.

§ 22. Naar en Part forlanger Udsættelse, pligter han, forsaavidt ikke Forlangendet allerede er begrundet i fremlagt Indlæg, kortelig til Protokollen at lade tilføre Aarsagen til og Diemedet med Udsættelsen (jfr. Forordn. af 3die Juni 1796, § 7).

Fornyet Udsættelse maa ikke tilstaaes en Part, medmindre han oplyser, at han ved utilregnelige Omstændigheder er bleven hindret fra inden den satte Frist at foretage det Fornødne.

Paa ubestemt Tid maa Udsættelse aldrig tilstaaes.

Forøvrigt skal det have sit Forblivende ved de i Forordning angaaende Rettens tilbørlige og hurtige Pleie af 3die Juni 1796 om Udsættelser givne Forskrifter[4]), dog saaledes, at end ikke Modpartens personlige Samtykke skal hjemle Ret til Udsættelse, hvor der ikke for samme anføres en antagelig Grund. De for særlige Sager

[1]) Frd. 3 Juni 1796 § 29 og Canc. Cirk. 3 Novbr. 1798.
[2]) Jfr. ogsaa Haandværksl. 15 Juni 1881 § 25, Lov om Lapperne af 2 Juni 1883 § 11.
[3]) Se ogsaa L. 6 Juli 1892 No. 7 § 2, 4de Passus.
[4]) Frdningens 2det Kapitel.

4 Juni. No. 1.

foreskrevne Indskrænkninger i Adgangen til at erholde Udsættelse [1]) forbliver ligeledes i Kraft.

§ 23. Har en Part ved Overretten i to Indlæg udtalt sig om Sagen, maa der ikke tilstaaes ham Udsættelse for at afgive yderligere Tilsvar, medmindre der siden Afgivelsen af hans sidste Indlæg fra Modpartens Side maatte være fremkommet nye Bevisligheder. Dog gjælder ikke dette i de Tilfælde, hvor Afgjørelsen i 1ste Instans har fundet Sted uden foregaaende Stævning, saasom ved Paaanke af Auktioner, Exekutioner og Udpantninger, eller hvor Indstævnte ikke har afgivet Møde ved Underretten.

Hvad her er foreskrevet, gjælder ogsaa ved Kristiania Byret, hvor denne er Overdomstol.

§ 24. Hvor der til næste ordinære Thing vil hengaa længere Tid end for Øiemedet fornødent, kan ved Underretterne Udsættelse gives til de ved Lov indeholdende nærmere Bestemmelser om Pant og Thinglæsning af 12te Oktober 1857 § 9 anordnede Extrathing. Ved Extrathinget kan Indlæg og skriftlige Bevisligheder fremlægges og Kontra- og Kontinuationssøgsmaal inkamineres; ligesaa kan Protokoltilførsel finde Sted i samme Udstrækning, hvori dette i Almindelighed er tilladt [2]), og de i Anledning af Sagen fornødne Kjendelser affiges. Derimod kan Vidneførsel ikke finde Sted, ei heller Skjøn afgives, medmindre Dommeren saavelsom alle andre Vedkommende deri samtykker.

§ 25. Kjendelser angaaende Udsættelse blive altid kortelig at begrunde.

Ved Kristiania Byret kan saadan Kjendelse affiges af en enkelt Dommer, ogsaa hvor Afgjørelsen ikke træffes paa Stedet [3]). Ved Overretterne kan Kjendelserne altid affiges af to Medlemmer, naar disse er enige om Afgjørelsen [4]).

Paaankes Kjendelse, hvorved Udsættelse er tilstaaet, til Høiesteret, bliver Sagen at foretage ved Varslets Udløb uden Hensyn til Høiesteretssessionen.

§ 26. Har en Part eller hans Sagfører vist utilbørlig Langsomhed med Bevisligheders Tilveiebringelse eller iøvrigt med Hensyn til Sagens Fremme, skal der tilkjendes Modparten Erstatning for de derved forvoldte Omkostninger. Retten kan derhos paa Embedsvegne ilægge den Skyldige en Bod til Statskassen [5]).

§ 27. Naar en Sag indkommer for høiere Ret, skal denne, forsaavidt hertil efter Dokumentationen er Anledning [6]), paa Embeds

[1]) Jfr. Lov om smaa Gjældssagers Paakjendelse af 8 Mai 1869 § 14 b og Vexelprocesl. af 17 Juni 1880 § 5.
[2]) Frd. 3 Juni 1796 § 15.
[3]) Jfr. L. 17 Marts 1866 § 2 sidste Punktum.
[4]) Jfr. L. 31 Mai 1890 § 2.
[5]) Straffel. Kap. 2 § 25. Jfr. Frd. 3 Juni 1796 §§ 10 og 11.
[6]) Høiesteretsl. 12 Septbr. 1818 § 14, jfr. L. 15 Juli 1839 §§ 1—11.

Vegne paase, at saavel de ovenomhandlede Forskrifter som de øvrige om Udsættelse gjældende Regler er overholdte. Er der i saa Henseende noget at lægge vedkommende Dommer til Last, idømmes han en Bod til Statskassen af indtil 200 Kroner. 4 Juni. No. 1.

§ 28. At en begjært Udsættelse urettelig er negtet, skal ikke nødvendigvis bevirke en afsagt Doms Uefterrettelighed. Vedkommende Part kan, naar Modparten med lovligt Varsel er underrettet derom, ved Sagens Indbringelse for høiere Ret kræve foreløbig Kjendelse for, hvorvidt Negtelsen har været uberettiget eller ikke, og i bekræftende Fald uden Bevilling anbringe, hvad han ved Negtelsen er bleven afskaaret fra at gjøre gjældende i Underinstansen, dog at ved Høiesteret Forevisning for Modparten finder Sted overensstemmende med Lov af 12te September 1818 § 15. Naar Omstændighederne taler derfor, kan ogsaa Høiesteret paa Forlangende af vedkommende Part samtidig med Kjendelsen tilstaa ham en passende Henstand til Sagens fortsatte Behandling.

§ 29. De om Udsættelse gjældende Regler skal ogsaa komme til Anvendelse ved Skifteretten.

Fjerde Kapitel.

Om Exekution og Afsætning.

§ 30. Exekution af Dom i civil Sag kan for Fremtiden altid finde Sted efter en bekræftet Udskrift af Dommen (Domsslutning med Begrundelse). Henviser Dommen i sin Slutning til, hvad der ved foregaaende Dom eller Domme i Sagen er kjendt for Ret, skal den Domsslutning eller de Domsslutninger, hvortil der henvises, ogsaa haves tilstede i bekræftet Udskrift.

Hvor efter gjældende Bestemmelse en Udskrift af Dommens Slutning er tilstrækkelig, har det derved sit Forblivende [1]).

§ 31. Den almindelige Exekutionsfrist skal herefter ogsaa for Overretsdomme og Domme af Kristiania Byret i Sager, hvor denne efter Lov af 17de Marts 1866 § 1 Litr. f er Overdomstol, være 15 Dage, regnet fra Dommens Forkyndelse [2]). Er der imidlertid fra en Overretsdoms Forkyndelse ikke hengaaet 6 Uger, eller i Tromsø og Finmarkens Amter 8 Uger, og Dommen er paaankelig, skal Domhaveren, saafremt Domfældte erklærer at ville paaanke Dommen, uden at Paaanke endnu er iværksat, paa Forlangende være pligtig til at stille Sikkerhed for Følgerne af Dommens Fuldbyrdelse, om den af Høiesteret maatte blive forandret. Vil Dom-

[1]) Frd. 6 Decbr. 1743 § 2, Lov 8 Mai 1869 § 14 Litr. d, Vexelprocesl. 17 Juni 1880 § 7.

[2]) Jfr. Frd. 19 August 1735 § 3, L. 1—22—19, Frd. 22 Oktober 1701 Post 1 § 4, Søfartsl. 24 Marts 1860 § 130, Vexelprocesl 17 Juni 1880 § 7.

4 Juni. No. 1.

haveren lade sig nøie med Affætning [1]), behoves ingen Sikkerheds-stillelse.

§ 32. Affætning skal i Tilfælde af Paaanke for Fremtiden kunne afholdes efter enhver Dom eller Kjendelse, der lyder paa Betaling af Penge [1]).

I Domme, hvis Fuldbyrdelse ikke kan sikres ved Affætning, kan det — naar Omstændighederne taler derfor — efter derom nedlagt Paastand bestemmes, at Dommen uden Hensyn til Paaanke bliver at fuldbyrde mod saadan Sikkerhedsstillelse som i § 31, andet Punktum, omhandlet [2]).

§ 33. Ved foranstaaende Bestemmelser gjøres ingen Indskrænkning i den Adgang til Exekution trods stedfunden Paaanke, som ved særskilte Bestemmelser er hjemlet [3]).

§ 34. Den ved Lov angaaende Afskaffelse af Eiendomsdoms Erhvervelse af 14de Juli 1827 vedkommende Eier af udlagt fast Eiendom tilstaaede Løsningsfrist forkortes til henholdsvis 6 Maaneder og 2 Maaneder.

De i Forordningerne af 22de Oktober 1701, 24de Januar 1710 og 12te Februar 1745, Post 1 § 4, 6te December 1743 § 3, 18de April 1781 § 5 og 12te December 1806 § 4 omhandlede Fristers til Indløsning af Løsøre, udlagt for Bøder eller udpantet for Skatter, skal for Eftertiden bortfalde.

Femte Kapitel.

Om Ankefristers og Opreisning.

§ 35. Fristen for Paaanke til Overretterne og Høiesteret skal, hvor ikke en kortere Frist ved særlig Bestemmelse er fastsat [4]), herefter være henholdsvis 3 og 6 Maaneder, men i Tilfælde af, at en Sag i Henhold til L. 1—6—17 indstævnes direkte til Høiesteret, alene 3 Maaneder. I de gjældende Regler om Udgangspunktet for Ankefristens Løb eller om Paaanke uden Hensyn til Frist [5]) gjøres herved ingen Forandring.

De i Forordning af 19de August 1735 § 10, jfr. Reskript af 19de December 1749 § 2, bestemte Fristers til fornyet Indbringelse af en i høiere Instans afvist Sag forkortes til 6 Uger. Forsaavidt Ankefristen er kortere, skal den omhandlede Frist være af samme Længde som denne. Saadan Frist tilkommer ikke Parten mere end én Gang, ei heller, hvor Sagen er afvist, fordi den ikke

[1]) L. 1—6—21 jfr. Frd. 13 Januar 1792 og Vexelprocesl. 17 Juni 1880 §§ 8 og 9, L. 1—22—24, Forligelsesl. 20 Juli 1824 § 75 og L. 8 Mai 1869 § 11.

[2]) Jfr. Søfartsl. 24 Marts 1860 § 131.

[3]) L. 1—6—21 jfr. Frd. 13 Januar 1792 og Vexelprocesl. 17 Juni 1880 § 8, Søfartsl. 24de Marts 1860 § 131. Jfr. ogsaa L. 10 Mai 1860 § 5 andet Punktum og Udskiftningsl. 13 Marts 1882 § 68.

[4]) L. 10 Mai 1860 § 4, jfr. Vasdragsl. 1 Juli 1887 § 68, Konkursl. 6 Juni 1863 § 131, L. 26 Mai 1866 § 2, L. 27 Mai 1887 §§ 7 og 13. Jfr. ogsaa Reskr. 2 Juni 1775 § 2, 14 Novbr. 1781 og 24 Mai 1782.

[5]) L. 1—6—14 jfr. Frd. 18 Marts 1796 § 2 samt L. 1—6—15.

er bleven betimelig paastævnt overensstemmende med de i den følgende § indeholdte Regler. 4 Juni. No. 1.

§ 36. Ankestævning til Overretterne og Høiesteret maa ikke alene være udtaget inden Ankefristens Udløb [1]), men Sagens Tægtetid maa heller ikke sættes senere end til første Retsdag eller første Høiesteretssession, hvortil lovligt Varsel kan gives, efterat der fra Ankefristens Udløb er hengaaet et Tidsrum af Varselsfristens Længde.

Høiesteretsstævning, der ikke lyder paa nogen bestemt Session, skal være forkyndt snareste muligt efter Udløbet af ovennævnte Tidsrum. Sagen skal derhos, medmindre Prolongationsbevilling erholdes, inden 8 Uger efter Varslets Udløb begjæres opført paa Ugekartet eller, forsaavidt den er overført til skriftlig Behandling, begjæres berammet til Foretagelse [2]). Prolongationsbevilling meddeles i dette Tilfælde gratis.

Disse Regler skal ogsaa gjælde i de Tilfælde, som omhandles i § 131 i Lov om Konkurs og Konkursboers Behandling af 6te Juni 1863.

§ 37. De om Paaanke til Overretten i de foregaaende Sær givne Forskrifter skal ogsaa finde Anvendelse ved Paaanke til Kristiania Byret, hvor denne ifølge Lov af 17de Marts 1866 § 1 Litr. f er Overdomstol.

§ 38. Den Ankefrist af Aar og Dag, som ifølge § 11 i Lov om Paakjendelse af smaa Gjældssager ved Forligelseskommissionerne af 8de Mai 1869 tilkommer Fordringshaveren, forkortes til 3 Maaneder; ligesaa skal Ankefristen herefter være 3 Maaneder i de Tilfælde, som omhandles i Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om Forligelsesvæsenet af 17de Juni 1880 § 13.

§ 39. Fristen for Skjøns Paaanke til Overskjøn skal herefter være 3 Maaneder i de Tilfælde, hvor en kortere Frist ikke særlig er fastsat [3]).

Forsaavidt under Rettergang Paaanke af Skjøn kan ske uden Hensyn til Frist, har det dermed sit Forblivende.

§ 40. Opreisningsbevilling maa for Fremtiden ikke meddeles, uden hvor særegne Omstændigheder taler derfor, men kan i saa Fald gives til Paaanke af ethvert Slags samt uden Hensyn til, om der er fastsat en anden Ankefrist end den sædvanlige.

I Bestemmelsen i Lov om Konkurs og Konkursboers Behandling af 6te Juni 1863 § 134 gjøres dog herved ingen Forandring.

[1]) Jfr. Reskr. 4 Juni 1745 og 19 Decbr. 1749.
[2]) Jfr. L. 30 Mai 1891 § 5.
[3]) Odelsl. 26 Juni 1821 §§ 18 og 21, L. 12 August 1848 § 7, Veil. 15 Septbr. 1851 § 25, Husmandsl. 24 Septbr. 1851 § 13 Litr. c., L. 10 Mai 1860 § 3, L. 16 Mai 1860 § 41, L. 27 Mai 1887 §§ 4, 7 og 13, Vasdragsl. 1 Juli 1887 § 68, L. 7 Juli 1890 § 3, L. 20 Juni 1891 § 13, L. 6 Juli 1892 No. 7 § 2, 5te Pasfus, m. fl. Love.

4 Juni. No. 1.

Efterat 3 Aar er forløbne fra Ankefristens Begyndelse, maa Opreisning ikke meddeles.

Opreisningsbevilling meddeles af Kongen eller den, han dertil bemyndiger. For saadan Bevilling betales, om Sagen angaar en større Værdi end 1000 Kroner, 50 Kroner og ellers 25 Kroner. Er der tilstaaet Parten fri Sagførsel, erlægges ingen Betaling; ogsaa ellers kan Betalingen eftergives, hvor Omstændighederne særlig taler derfor [1]).

Sjette Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 41. Modstævning skal ikke være fornoden for, at Modkrav kan gjøres gjældende til Likvidation [2]), eller for, at den indstævnte Part kan føre Vidner, medmindre Vidner angaaende Modkrav agtes førte samtidigt med dettes Fremsættelse.

Ikke heller skal det for Fremtiden være nødvendigt i Tilfælde af Paaanke at stævne dem, der tidligere har kjendt eller handlet i Sagen, medmindre der agtes nedlagt nogen Paastand imod dem, eller der ved den Dom, som indankes, er ilagt dem Ansvar [3]).

Forskriften i L. 1—13—13 om afhørte Vidners Indstævning skal for Fremtiden alene gjælde, forsaavidt der agtes ført Bevis for Vidnets Inhabilitet eller for, at det har forklaret sig paa en Maade, der kan medføre Strafansvar.

§ 42. Forligsmægling er ufornøden, hvor Forkyndelsen for Sagvolderen maatte ske i Udlandet [4]) eller offentlig overensstemmende med Reglerne i § 9, og han heller ikke her i Riget har nogen Fuldmægtig, som paa hans Vegne kan indkaldes.

§ 43. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1893. Herved iagttages følgende Overgangsbestemmelser:

1. Med Hensyn til Stævnemaal og Indkaldelser, der er forkyndte, forinden Loven træder i Kraft, kommer de tidligere Varselsbestemmelser fremdeles til Anvendelse; dog skal det, hvor derved en Forkortelse kan opnaaes, være tilladt at gjentage Stævnemaalet eller Indkaldelsen med Varsel efter nærværende Lov.
2. Ved Anvendelsen af § 23 medregnes ikke Indlæg fremlagt før Lovens Ikrafttræden. Forskrifterne i §§ 26 og 27 kommer kun til Anvendelse paa Forhold udviste efter nævnte Tidspunkt. Iøvrigt bliver Bestemmelserne i tredie Kapitel at

[1]) Jfr. tidl. Resol. 12 Oktbr. 1816 § 4 jfr. Instr. 14 Juni 1800 § 2.
[2]) Jfr. Forligelsesl. 20 Juli 1824 § 28 Litr. a. samt L. 8 Mai 1869 § 14 Litr. c. og Vexelprocesl. 17 Juni 1880 § 4.
[3]) Jfr. L. 8 Mai 1869 § 11 og L. 17 Juni 1880 § 13. Jfr. ogsaa L. 6 Septbr. 1845 § 5.
[4]) § 8.

anvende ogsaa i de Sager, der henstaar ved Retterne paa den Tid, Loven træder i Kraft. 4 Juni. No. 1.

3. De i Loven bestemte forkortede Ankefristers skal ogsaa gjælde ved ældre Domme og Forretninger, saaledes at der ikke skal tilkomme Vedkommende en længere Ankefrist, end om Dommen var afsagt eller Forretningen afholdt den 1ste Januar 1893. Samme Regel skal ogsaa gjælde med Hensyn til Anvendelsen af Forskriften i § 34 paa Exekutions- eller Udpantningsforretninger, afholdte forinden Lovens Ikrafttræden.
4. Forskriften i § 36 bliver at iagttage i alle Tilfælde, hvor Ankestævning udtages, efterat Loven er traadt i Kraft.
5. Lovens Regler om Opreisning skal ligeledes gjælde i alle Tilfælde, hvor Opreisning meddeles, efterat Loven er traadt i Kraft; dog kan Opreisning ikke gives i noget Tilfælde, hvor dette efter de tidligere Regler ikke kunde være skeet, saafremt Ankefrist allerede forinden Lovens Ikrafttræden er udløben.

§ 44. Fra Lovens Ikrafttræden ophæves, foruden de ovenfor særlig nævnte, tillige enhver anden Bestemmelse, der strider mod nærværende Lov, saasom: Kong Kristian den femtes norske Lov 1—4—2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 17, 18, 19, 21, 25, 30 og 31, 1—6—10 og 12, Forordning angaaende Rettens vedbørlige og hurtige Pleie af 3die Juni 1796 Kap. V og VI, Forordning om Stiftsoverretterne af 11te August 1797 §§ 23 og 28, Reskript af 10de November 1797 angaaende terminus executionis i Stiftsoverretsdomme, Lov om Høiesteret af 12te September 1818, § 5, 5te Punktum, Lov om Forandring i den ved Lovens 1—4—8 og 9 samt Forordning af 11te August 1797 § 23 bestemte Varselstid i civile Sager af 20de Juli 1824, Lov angaaende Forligelsesvæsenet af samme Dato §§ 28 Bogstav b, 43 1ste Punktum, 44, 45 og 73, og Lov af 23de April 1839, hvorved Kgl. Resolution af 9de December 1803, bekjendtgjort ved Cancelli-Plakat af 17de s. M., ophæves. Ligeledes ophæves Forordning af 5te Mai 1797 § 7, forsaavidt deri bestemmes, at Varslet inden Maanedsthingskredsen skal være det samme som inden Thinglaget.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Lov indeholdende Forandring i Lov af 8de Juni 1881 om abnorme Børns Undervisning*) [1]). 4 Juni. No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Mai dette Aar, saalydende:

Lov af 8de Juni 1881 om abnorme Børns Undervisning § 6 skal herefter lyde saaledes:

[1]) Se Odth. Prp. No. 2 og Indst. O. No. 19 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 87—90 og i Lth. S. 15—16.

*) Bekjendtgj. 13 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 17.

4 Juni. No. 2. Det paaligger ethvert Skolestyre aarlig efter et af Kongen anordnet Schema at afgive Indberetning om ethvert inden Kommunen værende abnormt Barn, der befinder sig inden de i § 3 fastsatte Aldersgrænser. Indberetningen skal, første Gang et Barn anmeldes, og saafremt det af Kirkedepartementet forlanges, ogsaa senere være ledsaget af vedkommende Embedslæges Erklæring. Indberetningen oversendes gjennem Folkeskolens Overtilsyn til Departementet. Dette bestemmer, hvilke af de efter § 3 skoleberettigede, men ikke forsvarlig undervíste, Børn der hvert Aar bliver at henvise til en Abnormskole, og til hvilken. Bestemmelsen meddeles gjennem Folkeskolens Overtilsyn Distriktets Skolestyrer, som derefter har at besørge Indkaldelse til Skole i Overensstemmelse med Departementets Afgjørelse.

Seneſt inden 1/4 Aar efter et Barns Henvisning til en Abnormskole og senere mindst 1 Gang aarlig bliver det af Tilsynskommissionen at undersøge, hvorvidt et fortsat Ophold ved denne Skole er fornødent eller vil være til væsentligt Gavn. I modsat Tilfælde, eller hvis der herom er Meningsforskjel mellem Tilsynskommissionen og Bestyreren, bliver Sagen at indberette til Kirkedepartementet, der afgjør, om Barnet skal hjemsendes eller oversendes til en anden for dets Abnormitet mere passende Skole.

Forsørgere, der uagtet skeet Indkaldelse tilbageholder Børn fra Skolerne, straffes med Bøder[1]). Vedtages Bøderne, kan de indbrives ved Udpantning; i modsat Fald paatales Sagen som Politisag.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Jfr. Forh. i Lth. S. 15.

4 Juni. **Kronprindsregentens Resolution** *), hvorved bestemmes:

1. At der i Henhold til Lov om Politivedtægter for Rigets Herreder af 6te Juni 1891 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Aasnes Herred, Hedemarkens Amt, under 14de Januar og 9de April 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. At den Kgl. Resolution af 1ste April 1878, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v blev gjorte gjældende for nævnte Herred, sættes ud af Kraft fra den Dag, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

4 Juni. **Kronprindsregentens Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Røros Herreds Formænd og Repræsentanter under 30te April 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for Røros Bergstad.

*) Bekjendtgj. 13 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 17, hvor Vedtægterne er indtagne.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Røros Herreds Formænd og Repræsentanter under 30te April 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for Røros Herreds Landsogn. 4 Juni.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt, at den for Kragerø Byfogedembede fastsatte Kontorholdsgodtgjørelse fra 1ste Januar 1890 at regne og indtil videre forhøies med Kr. 300,00 — tre Hundrede Kroner — aarlig. 4 Juni.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af Storthinget under 11te og 12te Mai 1892 fattede Beslutning angaaende Budgetopgjør for de i Drift værende Statsjernbaner for Budgetterminen 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893[1]) befales tagen tilfølge. 4 Juni.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VII, Kap. 1, Tit. 1 og Indst. S XIII for 1892. Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:

II.

Storthinget samtykker i, at det ved Storthingsbeslutning af 19de Juni 1890, kfr. Kgl. Res. af 7de Juli næstefter, og af 21de Mai 1891, kfr. Kgl. Res. af 27de Juni næstefter, fastsatte Lønningsregulativ for Funktionærer ved Statsbanerne fra 1ste Juli 1892 undergaar saadan Forandring og gives saadant Tillæg, at nedenstaaende Bestemmelser træder istedetfor nævnte Regulativs Punkt 8, 9, 11, 13, 16, 17, 18 og 19:

8. a. Assistent hos Direktøren for Trafikafdelingen, Driftsassistenter, Sektionsingeniører, Værksmestere . . . . . Kr. 3,000.00
stigende med Kr. 200,00 hvert 3die Aar til Kr. 3,800,00.

b. Sekretæren, Forstanderen for det statistiske Kontor, Telegrafinspektøren, Stationsmestere af 1ste Klasse . . . . . „ 2,600,00
stigende med Kr. 200,00 hvert 3die Aar til Kr. 3,400.00, for Stationsmestere dog kun til Kr 3000.00. For fri Bolig med Lys og Brænde samt Uniform fragaar for Stationsmestere Kr. 400.00, for Uniform alene Kr. 80,00.

9. Forstanderen for Togkontrolkontoret, Billetforvalteren, Trafikkontrollører ved Styrelsen, Materialforvaltere og Bogholdere ved Maskinafdelingen, Tegner hos Direktøren for Baneafdelingen, Regnskabsførere i 5te og 6te Distrikt, Stationsmestere af 2den Klasse „ 2,200.00
stigende med Kr. 200.00 hvert 3die Aar til Kr. 2,800.00, for Stationsmestere dog kun til Kr. 2,600.00. For fri Bolig med Lys og Brænde samt Uniform fragaar for Stationsmestere Kr. 300.00, for Uniform alene Kr. 80.00.

11. Assistenten hos Direktøren for Baneafdelingen, Lokomotivmestere, Stationsmestere af 4de Klasse . . . . . „ 1,800.00
stigende med Kr. 200.00 hvert 3die Aar til Kr.

*) Bekjendtgj. 13de Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 17, hvor Vedtægterne er indtagne.

4 Juni. 2,400.00, for Stationsmestere dog kun til Kr 2,200.00. For fri Bolig, Lys og Brænde samt Uniform fragaar for Stationsmestere Kr. 300.00, for Uniform alene Kr. 80.00.

13. Fuldmægtig ved Styrelsen og Distrikterne samt ved Hovedstationer, Stationsmestere af 5te Klasse, Lokomotivførere af 1ste Klasse, Værkstedsformænd . . . Kr. 1,500,00
stigende med Kr. 150.00 hvert 2det Aar til Kr. 1,800.00 og for den ved Styrelsens Expeditionskontor ansatte Fuldmægtig (Styrelsens Arkivar) til Kr. 2,250.00.
For fri Bolig med Lys og Brænde samt Uniform fragaar Kr. 200.00, for Uniform alene Kr. 70.00. Lokomotivførere faar ½ Øre pr. kjørt Lokomotivkilometer, dog ikke mindre end 10 Øre for hver Time, som Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs og Endestationerne.

16. Overkonduktører, Kontoristere af 1ste Klasse ved Styrelsen, Distrikterne og Stationerne . . . . . „ 1,150.00
stigende med Kr. 100.00 hvert 2det Aar til Kr. 1,450.00. For Overkonduktører fragaar for Uniform Kr. 70,00, for Kontoristere Kr. 60.00. De første faar ½ Øre pr. kjørt Togkilometer, dog ikke mindre end 10 Øre for hver Time, som Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs- og Endestationerne.

17 Stationsmestere af 7de Klasse, Telegrafmestere i 3die og 4de Distrikt, Lokomotivførere af 2den Klasse . . „ 1,050,00
stigende med Kr. 100.00 hvert 2det Aar til Kr. 1,350.00.
For fri Bolig m. v. og Uniform fragaar Kr. 200.00, for Uniform Kr. 70.00. Lokomotivførere faar ½ Øre pr. kjørt Lokomotivkilometer, dog ikke mindre end 10 Øre for hver Time, som Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs- og Endestationerne.

18. Underkonduktører, Vognvisitører og Kontoristere af 2den Klasse . . . . . „ 850,00
stigende med Kr. 100.00 hvert 2det Aar til Kr. 1,150,00.
For Uniform fragaar Kr. 60,00. Underkonduktører faar ¼ Øre pr. kjørt Togkilometer, dog ikke mindre end 5 Øre for hver Time, Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs- og Endestationerne.

19. Formænd, Fyrbødere, Vognskrivere, Skiftekonduktører, Telegrafister af 1ste Klasse . . . . . „ 840.00
stigende hvert 2det Aar med Kr. 60.00 til Kr. 1.020,00.
For fri Bolig m. v. fragaar Kr. 100.00, for Ungkarlsleilighed kun Halvdelen heraf. For Uniform fragaar for Fyrbødere Kr. 60.00, forøvrigt Kr. 50.00. Fyrbødere faar ¼ Øre pr. kjørt Lokomotivkilometer, dog ikke mindre end 5 Øre for hver Time Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs og Endestationerne.

III. 4 Juni.

Storthinget samtykker i, at der indtil videre tilstaaes de i Kristiania bosatte Funktionærer ved Statsbanerne hvis faste Aflønning ikke overstiger Kr. 1,200,00 aarlig, og som er gifte, hver et Bidrag stort Kr. 60.00 aarlig til Dækkelse af Husleieudgifter.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger af 18de Mai 1892 angaaende Budget for Statens Sindssygeasyler og andre Bevilgninger vedrørende Sindssygevæsenet for Budgetaaret 1892—1893[1]) befales tagne tilfølge. 4 Juni.

[1]) Se. Sth. Prp. No. 1 for 1892, Hovedp. V. Kap. 8, Tit. 6—11, og Indst. S. No. 122 for s. A. Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:

Post 1.

Storthinget samtykker i,

a) at der tilstaaes Forvalteren ved Rotvold Asyl, Sollied, et personligt Lønstillæg, stort Kr. 400.00 aarlig, fra 1ste Juli 1892 at regne,
b) at der tilstaaes Kassereren ved Rotvold Asyl, Larssen, et personligt Tillæg, stort Kr. 400,00 aarlig, fra 1ste Januar 1893 at regne,
c) at der tilstaaes Gartneren ved Rotvold Asyl et aarligt Lønstillæg, stort Kr. 120.00, for at assistere ved Forvalterens Kontor,
d) at Vogternes aarlige Løn ved Gaustad sættes til Kr. 420.00, ved Eg til Kr. 384.00, ved Rotvold til Kr. 336.00, og at der ved alle 3 Asyler tilstaaes Vogterne et aarligt Alderstillæg efter 2 Aars Tjeneste, stort Kr. 72.00 og efter 5 Aars Tjeneste et yderligere Tillæg, stort Kr. 48.00, at regne fra 1ste Juli 1892,
e) at Vogterskernes aarlige Løn ved Gaustad sættes til Kr. 228,00 og ved Eg til Kr. 168.00, og at det aarlige Alderstillæg efter 2 Aars Tjeneste sættes til Kr. 24.00 ved begge Asyler, mod at Alderstillægget efter 1 Aars Tjeneste ved Eg bortfalder, at regne fra 1ste Juli 1892.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt, at Forsvars-Departementet bemyndiges til at modtage en af forhenværende Korpsmajor i Kristiansandske Infanteri-Brigade Mathias Luno med hans Arvings Samtykke skjænket Kapital, stor Kr. 30000,00 til Oprettelse af „en gammel Militærs Legat" til Fordel for trængende Enker efter subalterne Officerer, der ved sin Død eller Afgang har været ansatte i Kristiansandske Infanteri-Brigade, mod at Departementet paa Statskassens Vegne overtager Garanti for, at der, saalænge Testators Datter Mathilde eller hendes Mand, Konsul Hartmann i Kristiansand, er i Live, til disse eller den længst levende af dem af Legatformuen aarlig udredes et Beløb, stort Kr. 1050,00 svarende til $3^1/_2$ pCt. af Kapitalen. 4 Juni.

Cirkulære fra Kirkedepartementet til samtlige Skoledirektører: I Rundskrivelser til Skolestyrerne paa Landet af 1ste og til Kjøbstædernes Skolestyrer af 11te November 1889, hvori Departementet i Henhold til den ved Kongelig Resolution af 26de Juni 1889 givne Bemyndigelse har afgivet Bestemmelse om Gjennemførelsen af Lovene af 26de Juni 1889 om Folkeskolen paa Landet 4 Juni.

4 Juni. og i Kjøbstæderne, er der under Litr. c. bemærket, at med Hensyn til Landsskolelovens § 26, fjerde og følgende Led, og med Hensyn til Byskolelovens § 28, fjerde og følgende Led, kan Bestemmelse om Ikrafttræden først fattes, naar den i Skolelovene forudsatte Lov om Læreres Uddannelse er vedtaget. Da denne Hindring for at sætte nævnte Bestemmelser ikraft er fjernet ved den under 14de Juni 1890 sanktionerede Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen, skulde Departementet herved bestemme, at de ovenfor nævnte §§ i Lovene af 26de Juni 1889, Landsskolelovens § 26 og Byskolelovens § 28, begges fjerde og følgende Led, bliver at sætte ikraft fra 1ste Juli forstkommende.

Efter dette Tidspunkt vil foruden dem, der har bestaaet den høiere eller lavere Lærerprøve efter Seminarloven af 14de Juni 1890, alene de være berettiget til fast Ansættelse i Folkeskolens Tjeneste, der enten har underkastet sig Afgangsprøven ved et Seminarium efter det ældre Reglement, en lignende Prøve (Lov 16de Mai 1860 § 63) eller en af de ved Lov af 22de Mai 1869 anordnede Lærerindeprøver af lavere eller høiere Grad. Lærerindeprøven af lavere Grad vil dog berettige alene til Ansættelse i Smaaskolen [1]).

[1]) Om Ovenstaaende er af Dept. udfærdiget Bekjendtgj. under 4 Juli 1892.

4 Juni. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Foranledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre udtales, at den i Landsskolelovens § 42, 2det Passus indeholdte Bestemmelse om, at Børn af Forældre, der ikke henhører til et Værk, Brug eller Fabrik, skal være berettiget til at søge Anlæggets Skole, naar dette findes hensigtsmæssigt og kan ske uden Hinder for Undervisningen, maa forstaaes som alene hjemlende Herredet og ikke de enkelte Forældre en Ret ligeoverfor Brugsskolen. Skjønnet over, hvorvidt Betingelserne for denne Rets Anvendelse er tilstede, samt Bestemmelse om, hvorvidt der skal gjøres Brug af denne Ret, maa derfor blive at afgive af Skolestyret og ikke af de enkelte Forældre. Da imidlertid Henvisning til Brugsskolen vil paaføre Herredet Udgifter, maa, som af Direktøren bemærket, forinden Henvisningen iværksættes, den nødvendige Bevilgning være givet af Herredsstyrelsen.

Angaaende et andet af Skolestyret opkastet Spørgsmaal bemærker Departementet, at ifølge den nye Landsskolelovs § 10 er ethvert Barn med de sammesteds nævnte Undtagelser berettiget til 7 Aars Skolegang i Folkeskolen. Nogen Forpligtelse til i 7 Aar at søge Folkeskolen er der ikke, hvorimod ethvert Barn ifølge § 58 er underkastet Undervisningspligt efter Skolelovens Fordringer. Det antages derfor, at Elev af Folkeskolen, der skjønnes at have naaet Folkeskolens Maal, kan udskrives af Skolen, selv om de ikke har gaaet paa Skolen i 7 Aar.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Amtmanden i Kristians Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende Forstaaelsen af Lov om Abnormes Undervisning af 8de Juni 1881 § 7, nemlig om, hvorvidt Amtsformandskabet for de Abnormes Vedkommende, for hvilke Loven er traadt i Kraft, kan i Tilfælde, hvor Barnet ikke er ganske uformuende, bevilge Tilskud til Barnets Indsendelse paa Abnormskole med den Virkning, at den almindelige Kvotadel kan fordres refunderet af vedkommende Herreds Fattigkasse, uanseet hvorledes den i Fattigvæsenets Anliggender bevilgende Myndighed stiller sig til Sagen, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det under Henvisning til sit i Lovtidende for 1886 Side 645 indtagne Cirkulære af 14de September s. A., som det fremdeles fastholder, er tilbøieligt til at antage, at denne Foresporgsel maa besvares bekræftende, idet en Fattigkommissions Skjøn angaaende Personers Uformuenhed formentlig ikke er endeligt, men i Tilfælde af Tvist antages at ville kunne undergives Domstolenes Prøvelse (kfr. den i Retstidenden for 1871 S. 714 flg. indtagne Høiesteretsdom). 4 Juni.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori i Anledning af en indkommen Foresporgsel bl. a. udtales, at Bestemmelsen i Landsskattelovens § 25 (Byskatteloven § 17) Litr h, hvorefter Selskaber og Indretninger, som ikke har Erhverv til Formaal, er fritagne for at svare Formues- og Indtægtsskat, efter Departementets Mening kun har Anvendelse ligeoverfor selvstændige Selskaber og Indretninger med egen Økonomi, men ikke ligeoverfor Indretninger, tilhørende Privatmænd eller Kommuner. Efter denne Fortolkning kan altsaa ikke en Kommune med Hjemmel af nævnte Bestemmelse kræve Skattefrihed for en samme tilhørende, men inden en fremmed Kommunes Omraade liggende Indretning, som ikke har Erhverv til Formaal. 4 Juni.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, foranlediget ved Foresporgsel fra et Bryggeri, der i Henhold til Lov af 12te Oktober 1857 § 12 af vedkommende Overkontrollor var affordret og havde indbetalt et Beløb som Erstatning for ubenyttet Kontrol, om hvilken Opfatning af nævnte Lovparagraf sammenlignet med samme Lovs § 15 var den rette, Overkontrollorens eller Bryggeriets Bestyrers, naar denne sidste formente, at Kontrolbetjeningen betales af Staten fra den Tid, Malteriets Aabning foregik, og ikke fra den Tid, det første Stød blev sat, naar Bryggeriet, som her var Tilfældet, havde stødsat meget mere end det lovbefalede Kvantum, 10 Tønder pr. Døgn. 4 Juni.

I Anledning heraf meddeler Departementet, efterat have indhentet Overkontrollorens Erklæring i Sagen, at Erstatning for ubenyttet Kontrol i Henhold til Lov af 12te Oktober 1857 § 12 uden Hensyn til Tilvirkningens Størrelse bliver at beregne for

4 Juni. Tidsrummet fra Malteriets Aabning indtil første Stød er sat, eller hvis ingen bestemt Tid i Rekvisitionen om Kontrolbetjening er nævnt for Malteriets Aabning, da allerede fra Kontrollørens Ankomst til Malteriet.

7 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Toldkammeret i Trondhjem, hvori paa Foranledning meddeles, at Konvoluter af Beskaffenhed som en modtagen Prøve, tilskaarne og videre forarbeidede i Sverige, selv om dertil er anvendt fra Udlandet indført Papir, antages at kunne indgaa toldfrit her til Riget som svensk Tilvirkning.

8 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa Endringsbestemmelse i de ved Høieste Resolutioner af 12te September 1879 og 23de December 1886 approberede Bestemmelser for det ved Johanna Torgersdatter Os's Gavebrev af 27de Juli 1879 oprettede „Lars og Johanna Os Legat til Tolgens Præstegjelds og fornemmelig Os Sogns Skolevæsen."

8 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den ved R. Wallendahls og Hustru Cathinka Wallendahl, født Boaths Gavebrev af 19de November 1891 oprettede Stiftelse til Fordel for dem selv, deres Børn og Børneborn og senere for det ved Høieste Resolution af 5te Juni 1883 stadfæstede „Kjøbmand Ellert Andreas Wallendahl og Hustru Ane Ida Østrups Familielegat" i Bergen.

8 Juni. **Skrivelse** fra den almindelige Brandforsikrings-Indretning til Fogden i Senjen og Tromsø, hvori paa Forespørgsel fra en Lensmand meddeles, at han ikke kan anses forpligtet til at modtage, revidere og protokollere Brandtaxtforretninger, afholdte i Henhold til Lov af 31te Mai 1890, medmindre den i Lovens § 3 fastsatte Betaling 2 Kroner samtidig erlægges.

9 Juni. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet er mest tilbøieligt til at opfatte Børns Gjensidden paa Skolen eller senere Fremmøde hos Læreren for at lære eller overhøres i en speciel Lektie som en Straf, ikke som særskilt Undervisning efter Landsskolelovens § 7 og Byskolelovens §§ 6 og 7. Forsaavidt saadan Straf er hjemlet i de af Skolestyret vedtagne Bestemmelser om Orden og Tugt (se Landsskolelovens §§ 74 og 50 samt Byskolelovens § 65), antages der fra Lovens Side intet at være iveien for at anvende den. Dog bør Gjensidden efter Skoletid benyttes i mindst mulig Udstrækning, hvor derved større Hindringer lægges iveien for, at Børnene kan nyttiggjøres i Hjemmene.

Angaaende „særskilt Undervisning" bemærker Departementet for Byernes Vedkommende, at denne efter Byskolelovens § 7 kan

meddeles i Forbindelse med eller uden Forbindelse med den al- 9 Juni.
mindelige Skole. Det er alene i sidste Tilfælde, at Loven har begrændset de ugentlige Undervisningstimer til 24. Naar „særskilt Undervisning" meddeles i enkelte Timer og som en midlertidig Extrahjælp for Børn, der ellers søger den almindelige Skole, antages den nævnte Begrænsning ikke at gjælde. I Analogi hermed antager man for Landets Vedkommende, at Varigheden af særskilt Undervisning, meddelt uden Forbindelse med den almindelige Skole, ikke maa overskride 15 Skoleuger a 30 eller 36 Undervisningstimer ugentlig (§ 15).

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 14 9 Juni.
for 1892), hvorved bl. a. meddeles:

Paa den i Wien i Aaret 1891 afholdte Postkongres er de internationale Postkonventioner og Overenskomster undergaaede endel Forandringer og Udvidelser, der skal træde i Kraft fra 1 Juli 1892[1]).

— — — — — — — — — — — — —

Angaaende de foretagne Forandringer og Udvidelser skal man specielt henlede Opmærksomheden paa følgende:

A. Vedrørende Hovedkonventionen.

1. Efter Wienerkongressens Afholdelse er Hovedkonventionen — som nævnt i Circl. No. $\frac{8\,\S\S}{1891}$ og No. $\frac{2\,\S\S}{1891}$ — tiltraadt af de Britiske Kolonier i Australien og Fidjiøerne. Den er ligeledes tiltraadt af Bosnien og Herzegovina.
2. Helt ubetalte Brevkort modtages til Forsendelse; de takseres som ubetalte Breve (Art. 5 §§ 1 og 4).
3. Portoen for utilstrækkelig betalte Forsendelser maa ikke overstige den Porto, der i Bestemmelseslandet opkræves for helt ufrankerede Forsendelser af samme Art, Vægt og Oprindelse (Art. 5 § 3) kfr. Portotaksten.
4. Dimensionerne for Vareprøver er forhøiet til 30 Centimeter i Længde, 20 Centimeter i Bredde og 10 Centimeter i Tykkelse (Art. 5 § 5).
5. Forretningspapirer og Trykksager kan forsendes i Ruller, hvis Diameter ikke overskrider 10 Centimeter, og hvis Længde ikke overskrider 75 Centimeter (Art. 5 § 6).
6. Paa rekommanderede Forsendelser kan der i Forbindelsen mellem de Lande, der er komne overens herom, hæftes Postopkrævning til et Beløb af 500 Frcs. — Beløbet skal angives i Bestemmelseslandets Mynt. Det hos Adressaten inkasserede Beløb skal oversendes Afsenderen pr. Postanvisning med Fradrag af sædvanligt Postanvisningsgebyr samt Inkassationsgebyr (Art. 7). — Saadanne Forsendelser kan udveksles mel-

[1]) Se nærv. Aarg. S. 1—221.

9 Juni. lem Norge og følgende Lande: Belgien, Danmark, Sverige samt Tyskland med Luxemburg. Kfr. nedenfor Post 14.

7. Svar-Brevkort, bærende Udgangslandets Frimærker, betragtes som frankerede, naar de tilbagesendes dette (kfr. Ekspeditionsreglementet Art. XVI § 7). Ang. Frankering af Postsager, nedlagte i Postkasser ombord paa Skibe, se Konventionens Art. 11.

8. For ubetalte Breve og Brevkort samt alle Slags utilstrækkelig frankerede Postsager, der returneres til Udgangslandet, skal der hos Adressat eller Afsender opkræves samme Porto, som om Forsendelserne var adresserede fra det første Bestemmelsesland til Udgangslandet.

9. Art. 15 tillader Udveksling af lukket Post mellem Postanstalter i et af Unionens Lande og dette Lands Flaadeafdelinger eller Krigsskibe i fremmede Havne. Kfr. ogsaa Art. XXVI i Ekspeditionsreglementet.

10. Angaaende Behandlingen af Postforsendelser, frankerede med eftergjorte eller brugte Frimærker, se Ekspeditionsreglementets Art. XXXI. Til Benyttelse i saadanne Tilfælde er der udfærdiget nye Blanketter (No. 187 og 188).

11. Ved Brevets og Brevkorts Fremkomst til Bestemmelsesstedets Postanstalt skal denne datostemple Breve paa Bagsiden og Brevkort paa Forsiden. (Art. VI § 2).

12. Tjenesten med Modtagelsesbeviser for rekommanderede Forsendelser er undergaaet den Forandring, at vedkommende Postsager ved Afsendelsen alene skal stemples A. R. eller gives en tydelig Paategning Avis de réception, hvorimod der ikke skal medsendes nogen Blanket til Modtagelsesbevis, hvilken fremtidig skal besørges udfærdiget af Adressestedets Postanstalt. Som Følge heraf bør følgende iagttages: Det Frimærke, der repræsenterer det for Modtagelsesbevis erlagte Gebyr, paaklæbes Forsendelsen for sig, adskilt fra de øvrige Frimærker, og paa dette Frimærke eller ved Siden deraf anbringes enten med et Stempel Bogstaverne A. R. eller med tydelig Haandskrift Ordene „Avis de réception". Ved Afsendelsen maa det paasees, at Aftrykket af Datostemplet er tydeligt, saa at det udleverende Postvæsen med Sikkerhed kan se, til hvilket Kontor det skal oversende Modtagelsesbeviset. Er Aftrykket ikke tydeligt, tilføies Navnet paa Afsendelsespostanstalten med Skrift.

Ved Modtagelsen af rekommanderede Forsendelser, Værdibreve eller Postanvisninger maa Bestemmelsesstedet nøie undersøge, hvorvidt nogen af Forsendelserne er stemplet A. R. eller paategnet „Avis de réception". I bekræftende Fald udfyldes straks en Formular til Modtagelsesbevis (Blanket No. 93), hvilket efter at være undertegnet af Modtageren stemples

og underskrives ogsaa ved Postanstalten og derpaa tilstilles Afsen- 9 Juni.
delsespostanstalten i rekommanderet Konvolut.

13. Udvekslingskontorernes Opmærksomhed henledes paa de i Art. X §§ 1, 2 og 3, Art. XI §§ 2 og 4, Art. XIII §§ 4, 5 og 6 og Art. XIV §§ 1 og 4 givne nye Regler.
14. Rekommanderede Forsendelser, hvorpaa hviler Postopkrævning, skal forsynes med en haandskreven Paategning eller en Etikette, hvorpaa anbragt Ordet „Remboursement“ (Art. XV § 4).
15. Helt ubetalte eller utilstrækkelig frankerede rekommanderede Forsendelser fremsendes til Adressaterne uden at sættes i Porto; men den Postanstalt, der modtager en saadan Forsendelse, har at underrette sin Poststyrelse herom (Art. XV § 5).
16. Art. XVI §§ 1 og 6 giver nye Regler for, hvad der kan anbringes paa Forsiden og Bagsiden af Brevkort og Svarbrevkort.
17. Brevkort, der ikke opfylder de for disse Forsendelser fastsatte Betingelser, behandles som ubetalte Breve (Art. XVI § 9).
18. Reglerne om, hvad der kan forsendes som TrykSager, er blevne delvis forandrede, se Art. XVIII §§ 3, 4 og 5.
19. Flydende Sager, Olier, fede Sager, farvestofholdige eller andre tørre Pulvere kan paa Betingelser, der findes angivne i Art. XIX § 4, forsendes som Vareprøver i Forbindelsen mellem Norge og følgende Lande: Argentinske Republik, Belgien, Bolivia, Bosnien-Herzegovina, Brasilien, Bulgarien, Chili, Congo, Costa-Rica, Danmark og de dansk-vestindiske Øer, Forenede Stater i Nordamerika, Frankrige, franske Kolonier, Grækenland, Haiti, Hawaii, Republiken Honduras, Italien, Japan, Luxemburg, Montenegro, Nederlandene, nederlandske Kolonier, Peru, Portugal, portugisiske Kolonier, Rumænien, Salvador, Schweiz, Serbien, Siam, Spanien, spanske Kolonier, Sverige, Tasmania, Tunis, Tyrkiet, Tyskland og Kamerun (ikke fede Sager), Victoria, Ægypten og Østerrige-Ungarn.
20. Ligeledes kan levende Bier paa Betingelser, som findes angivet i Art. XIX § 4, forsendes som Vareprøver i Forbindelsen mellem Norge og følgende Lande: Argentinske Republik, Belgien, Bosnien-Herzegovina, britisk Indien, Bulgarien, Canada, Chili, Columbia, Congo, Costa-Rica, dansk-vestindiske Øer, Forenede Stater i Nordamerika, Frankrige, Haiti, Hawaii, Republiken Honduras, Italien, Liberia, Luxemburg, Mexiko, Nederlandene og nederlandsk Ostindien samt nederlandsk Guyana, Paraguay, Portugal og de portugisiske Kolonier, Rumænien, Schweiz, Siam, Spanien, Sverige, Tunis, Tyskland, Ægypten og Østerrige-Ungarn.

B. Vedrørende Værdibrevsoverenskomsten.

21. Norge deltager ikke i Udvekslingen af Æsker med angiven Værdi.

9 Juni. 22. Postopkrævning indtil et Beløb af 500 Francs kan hæftes paa Værdibreve paa de i Hovedkonventionens Art. 7 angivne Betingelser i Udvekslingen med Belgien, Danmark, Sverige samt Tyskland med Luxemburg. Kfr. ovenfor under Post 6. (Art. 1 § 4).

23. Det for Værdibreve fastsatte Assurancegebyr opkræves i Norge pr. 250 Kroner eller Del deraf (Art. 3 §§ 3 og 4 og Art. 4 § 2).

24. Værdibreve kan paa samme Betingelser og paa samme Maade som foreskrevet i Hovedkonventionens Art. 9 og dennes Ekspeditionsreglements Art. XXX begjæres tilbagesendte eller omekspederede, hvorhos Adressen kan forlanges forandret; Retten hertil er dog, forsaavidt angaar Forandring af Adresse, indskrænket til kun at gjælde Forsendelser, hvis angivne Værdi ikke overstiger 500 Francs (360 Kr.). (Art. 7 og Ekspeditionsreglementets Art. IV). Disse Bestemmelser kommer for Tiden til Anvendelse ligeoverfor følgende Lande: Belgien, Bulgarien, Danmark, Frankrig, Italien, Luxemburg, Nederlandene, Rumænien, Rusland, Schweiz, Spanien, Sverige, Tunis, Tyskland og Tyske Protektorater, Ægypten samt Østerrige-Ungarn.

25. Det norske Postvæsen deltager ikke i den i Art. 7 § 2 omhandlede Udveksling af Værdibreve, bestemte til at ombringes pr. Ekspres.

26. Til Værdibreve maa ikke benyttes Konvolutter med farvede Kanter (Art. II § 1).

27. Udvekslingskontorernes Opmærksomhed henledes paa Ekspeditionsreglementets Art. VIII angaaende Ekspedition af Værdibreve samt paa Art. IX § 4 angaaende utilstrækkelig emballerede eller beskadigede Værdiforsendelser.

C. Vedrørende Postanvisningsoverenskomsten.

28. Det nuværende Minimumsgebyr for Postanvisninger, 50 Centimer (40 Øre), er hævet.

29. Afsenderen af en Postanvisning kan paa de i Hovedkonventionens Art. 9 og dennes Ekspeditionsreglements Art. XXX angivne Betingelser og med de samme Forbehold faa den tilbageleveret eller lade dens Adresse forandre (Art. 3 § 5 og Ekspeditionsreglementets Art. VI). Disse Bestemmelser kommer for Tiden til Anvendelse ligeoverfor følgende Lande: Belgien, Danmark, Frankrig, Italien, Luxemburg, Nederlandene, Rumænien, Schweiz, Sverige, Tunis, Tyskland og Tyske Protektorater, Ægypten samt Østerrige-Ungarn.

30. Det norske Postvæsen deltager ikke i den i Art. 3 §§ 6 og 7 omhandlede Udlevering af Anvisninger pr. Ekspres.

31. Afsenderen af en Telegramanvisning kan forlange sig tilstillet

en Meddelelse om Anvisningens Udbetaling mod herfor at er- 9 Juni.
lægge det for Modtagelsesbevis for almindelige Postanvisninger bestemte Gebyr (Art. 4 §§ 2 og 3).

32. Postanvisninger kan omekspederes fra et af de kontraherende Lande til et andet af disse. De nærmere Regler for og Fremgangsmaaden ved denne Omekspedition findes angivne i Konventionens Art. 5 og i Ekspeditionsreglementets Art. V.

33. Med Hensyn til Telegramanvisningers Affattelse bemærkes, at „Mulige Angivelser" skal sættes først. Opmærksomheden henledes paa, at ogsaa Sverige deltager i Udvekslingen af Telegramanvisninger.

I Udvekslingen mellem Norge, Sverige og Danmark udfærdiges Telegramanvisninger i Udstedelseslandets Sprog. Anvisninger fra Norge og Sverige udfærdiges i den i Ekspeditionsreglementets Art. III, 3, angivne Form, medens Postanvisninger fra Danmark udfærdiges i følgende Form:

„Mulige Angivelser (som i Art. III, 3, anført)
Postkontor ..... (Navnet paa Bestemmelsespostanstalten)
No ... (Anvisningens Lobe-No.)
Udbetal fra ..... (Navnet paa Afsenderen)
til ..... (Nøiagtig Angivelse af Adressaten, dennes Opholdssted og om muligt Bopæl)
..... Kroner ..... Øre
(Angivelse af Beløbet saavel med Tal som med Bogstaver).
(Private Meddelelser til Adressaten)."

34. I Tilfælde af, at en Anvisning paa Grund af Uregelmæssigheder ved dens Udstedelse ikke kan udbetales, kan Adressaten begjære at faa Feilen berigtiget ad telegrafisk Vei mod at udrede de dermed forbundne Omkostninger. Hvis Feilen er at tilskrive Postvæsenet, har Adressaten Ret til at forlange Telegramudgifterne refunderede (Art. VII §§ 3 og 5).

35 En Telegramanvisning kan ikke udbetales, naar alene den bekræftende Gjenpart og ikke selve Telegrammet er fremkommet til Bestemmelsesstedet (Art. VII § 4).

36. Fristen for en Anvisnings Gyldighed er i Forholdet mellem europæiske Lande indskrænket til to Maaneder, regnet fra den første Dag i den Maaned, der følger efter Udstedelsesmaaneden (Art. VIII § 1).

37. Anvisninger, som uden at være besørgede beror ved Bestemmelsesstedets Postanstalt, tilbagesendes straks efter Gyldighedsfristens Udløb til Udgangsstedet (Art. VIII § 4).

D. Vedrørende Postinkassationstjenesten.

38. Det norske Postvæsen deltager fremdeles ikke i Inkassation af Rente- og Dividendekupons og amortisable Ihændehaverpapirer.

9 Juni. 39. Ubesørgelige Postinkassationsanvisninger skal ikke tilbagebetales, men bero til Disposition for det Postvæsen, der har afsendt Fordringerne til Inkassation (Art. 10 § 1). De bliver derfor ved Gyldighedsfristens Udløb at indsende til Poststyrelsen.

40. I en og samme Forsendelse kan ikke indlægges Fordringer, der forfalder paa forskjellige Dage (Art. II § 2).

41. Fristen for uindløste Postinkassationers Opbevaring ved vedkommende Postanstalt til Disposition for Debitorerne er forlænget til 7 Dage. Afsenderen kan dog ved Bemærkning paa Inkassationsfortegnelsen forlange Fordringens Tilbagesendelse straks efter en frugteslos Presentation eller forlange den udleveret til andre navngivne Personer (Art. VII §§ 1 og 2).

42. Angaaende Inkassationsforsendelsers Omekspedition inden Adresselandet, se Ekspeditionsreglementets Art. IX.

43. Tilbagemeldelse om manglende Opgjør og Tilbagesendelse af mangelfuldt Opgjør sker direkte fra det ene Kontor til det andet (Art. XI § 6).

E. Vedrørende Postpakkekonventionen.

44. Udvekslingskontorernes Opmærksomhed henledes paa de i Konventionens Art. 5 § 4 indtagne Bestemmelser om en forandret Beregningsmaade af Adresselandets Andel af Postopkrævningsgebyret.

45. Det norske Postvæsen deltager ikke i den i Konventionens Art. 8 og i Ekspeditionsreglementets Art. VII § 4 omhandlede Udlevering af Pakker pr. Ekspres.

46. Det norske Postvæsen deltager ikke i den i Konventionens Art. 9 § 2 og Ekspeditionsreglementets Art. VIII omhandlede Tjeneste med Opkrævning af Toldafgifter hos Afsenderne.

47. Postpakker kan af Afsenderne forlanges tilbagesendte, ligesom deres Adresse kan begjæres forandret. I saa Fald kommer Hovedkonventionens Art. 9 og dennes Ekspeditionsreglements Art. XXX til Anvendelse. Afsenderen er dog i Tilfælde pligtig til at stille Sikkerhed for, at den ved Tilbagesendelsen eller Omekspeditionen paalobne Porto bliver betalt. Disse Bestemmelser kommer for Tiden til Anvendelse i Forbindelsen med følgende Lande: Belgien, Bulgarien, Chili, Danmark, det egentlige Frankrig, Italien, Luxemburg, Nederlandene*), Nederlandsk Guyana*), Portugal, Rumænien, Schweiz*), Siam*), Sverige*), Tyskland*) og Tyske Protektorater*), Ægypten samt Østerrig-Ungarn*).

48. Udvekslingskontorernes Opmærksomhed henledes paa Bestemmelserne i Art. 11 § 2 angaaende Gebyret for omekspederede Postopkrævningspakker.

---

*) Indskrænker Retten til Adresseforandring til Pakker, hvis angivne Værdi ikke overskrider 500 Francs (360 Kroner).

49. Fra Forbudet mod at indlægge Breve eller Notitser i Pakker er der i Art. 12 gjort den Undtagelse, at der tillades indlagt i Forsendelsen en aaben Faktura. 9 Juni.

50. Det norske Postvæsen deltager ikke i den i Ekspeditionsreglementets Art. IV omhandlede Udveksling af Pakker, indeholdende Tændhætter, ladede Metalpatroner etc.

51. I Ekspeditionsreglementets Art. V er indtaget en Bestemmelse om, at Adressen paa Pakker ikke maa skrives med Blyant, samt endvidere givet nærmere Regler for Indpakningen af flydende og fede Sager.

52. Tilladelsen til at benytte én Følgeseddel og én Toldangivelse for et Antal af indtil 3 Pakker er gjort afhængig af, at ingen af disse Pakker er behæftede med Postopkrævning, og at Pakker med Værdiangivelse ikke slaaes sammen med Pakker uden Værdiangivelse.

53. Fremgangsmaaden med Udstedelse af Modtagelsesbevis for Postpakker er forandret i Overensstemmelse med de for Modtagelsesbevis for rekommanderede Forsendelser givne Forskrifter, se ovenfor under Post 14 (Art. XI).

54. Udvekslingskontorernes Opmærksomhed henledes paa, at der er udfærdiget en ny Blanket (No. 190), Schema G., til Brug ved Udfærdigelse af Tilbagemeldelser vedrørende Postpakker (Art. XII).

55. Opmærksomheden henledes paa, at der ikke maa gjøres Rettelse i eller Tilføielse til Angivelsen af Postopkrævningsbeløbet, selv om disse maatte være attesterede (Art. XIII § 1).

56. Fristen for Indløsning af Postopkrævningspakker er forlænget til 14 Dage i Forholdet til udeneuropæiske Lande (Art. XIII § 4).

57. Postpakker, der omekspederes paa Grund af, at Adressaterne har forandret Bopæl, skal, saavidt muligt, ledsages af den oprindelige Følgeseddel eller, hvis denne maatte være gaaet tabt, af en Nødfølgeseddel (Art. XIV § 2).

58. Til Benyttelse i de i Ekspeditionsreglementets Art. XIV § 3 omhandlede Tilfælde, hvor Afsenderen paa Forhaand træffer Bestemmelse angaaende Dispositionen af Pakker, om de ikke maatte kunne besørges, er der udfærdiget en ny Blanket No. 191).

F. Vedrørende Overenskomsten om Abonnement paa Tidender.

59. Denne Overenskomst er senere tiltraadt af Poststyrelserne i Italien og San Domingo. Overenskomsten vil ikke blive bragt til Anvendelse for 1 Januar 1893.

11 Juni. **Lov** indeholdende Forandring i Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887 *)[1].

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar saalydende:

Det i Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887 § 3, 2det Punktum, bestemte Tidsrum, inden hvilket ældre Sparebankers Planer maa forandres i Overensstemmelse med Lovens § 2, Litr. d, sidste Punktum, forlænges til 7 Aar fra Lovens Ikrafttræden.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Se Odth. Prp. No. 7 og Indst. O. No. 25 for 1892. Jfr. Cirk. 21 Juli 1887 og 24 Febr. 1890.

11 Juni. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. V. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Levangers Kommunebestyrelse under 26de Februar 1892 fattede Beslutning om Tillæg til de ved Kgl. Resolutioner af 12te November 1864, 26de Juni 1878 og 17de November 1879 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, saalydende:

Om ethvert paa Byens Grund eller paa Fartøier i Byens Havn indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelsen foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af en examineret Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at aflevere til Sognepræsten og af denne tilstilles Sundhedskommissionen. Hvis den Afdøde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Liget at syne og Anmeldelsen at udfærdige af Kommunelægen, der herfor erholder en passende Godtgjørelse af Bykassen, hvis vedkommende er uvillig til at yde samme.

1 Juni. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At der tillades oprettet et Apothek i Kjøbstaden Fredrikstads vestre Bydel, og at Justits-Departementet bemyndiges til at afgive den fornødne nærmere Bestemmelse om Apothekets Beliggenhed.
2. At det for dette Apotheks Vedkommende skal gjøres til Betingelse, at Apotheket under Bevillingens Fortabelse skal være bragt i fuldstændig Stand inden et Aar efter dens Udfærdigelse, og at den vordende Apotheker ansættes paa de ved Kongelig Resolution af 10de December 1850, Love om Apothekerbevillinger af 25de Februar 1860 og 6te Juni 1877 samt Kongelig Resolution af 17de Oktober 1891 bestemte Vilkaar og endvidere med Forpligtelse til at erlægge en aarlig Afgift til et praktisk-farmaceutisk Institut i Kristiania,

*) Bekjendtgj. 23 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 18.

hvilken Afgift, der bliver at beregne fra den Dag, Apotheket aabnes til Afbenyttelse, og at udrede kvartalsvis, indtil videre fastsættes til 120 Kroner. 11 Juni.

3. At den vordende Apotheker tilpligtes at finde sig i saadan Bestemmelse, som i Tilfælde maatte blive afgivet om Erlæggelse af en aarlig Afgift til et mulig oprettendes Fond til Indløsning af de reelle Apothekerprivilegier.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 11 Juni.

1. At der tillades oprettet et Apothek ved Frydenlund (i Aurdalsbyen) i nordre Aurdal i Kristians Amt, og at Justits-Departementet bemyndiges til at afgive den fornødne nærmere Bestemmelse om Apothekets Beliggenhed.
2. At det for dette Apotheks Vedkommende skal gjøres til Betingelse, at Apotheket under Bevillingens Fortabelse skal være bragt i fuldstændig Stand inden et Aar efter dens Udfærdigelse, og at den vordende Apotheker ansættes paa de ved Kongelig Resolution af 10de December 1850, Love om Apothekerbevillinger af 25de Februar 1860 og 6te Juni 1877 samt Kongelig Resolution af 17de Oktober 1891 bestemte Vilkaar og endvidere med Forpligtelse til at erlægge en aarlig Afgift til et praktisk-farmaceutisk Institut i Kristiania, hvilken Afgift, der bliver at beregne fra den Dag Apotheket aabnes til Afbenyttelse, og at udrede kvartalsvis, indtil videre fastsættes til 50 Kroner.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger af 9de og 23de Mai 1892 angaaende Udgifts- og Indtægtsbudget for de Armeen vedrørende Administrationsgrene i Tidsrummet fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893[1]) befales tagne tilfølge. 11 Juni.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. IX A og Indst. S. X for 1892 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 835—865. De nævnte Beslutninger indeholder bl. a. følgende:

Gage er bevilget til Opsætning af Ingeniørkorpsets Landværnsbataljons Stab fra Januar og 3 Kompanier fra April 1893, Fæstnings- og Bjergartilleriets Stab og 2 Kompanier fra samme Tidspunkter, Sanitetskorpsets 3 Landværnskompanier fra sidstnævnte Tidspunkt; desuden til 3 nye Kapteiner i Sanitetsvæsenets Stab og 6 nye Sergenter ved Sanitetskorpset fra dette Tidspunkt.

Gage er ligeledes bevilget med Kr. 3480.00 til en Kaptein og Hovedforvalter i Intendanturkorpset istedetfor den i Normalbudgettet opførte Gage Kr. 3680.00 til en (civilmilitær) Hovedforvalter samt Kommandersergents Lønning til en Assistent hos samme istedetfor tidligere Gage Kr. 1600.00 til en (civilmilitær) saadan.

Samtykke er meddelt til, at de ved Distriktsintendanturene ansatte Sergenter oprykker til Furerer og Kommandersergenter efter henholdsvis 8 og 12 Aars Tjeneste med Adgang til at opryklke til Fanejunkere i Lighed med andre Kommandersergenter.

Gagerne for Kommandanten paa Munkholmen og Kapteinvagtmesteren i Kristiansand er bortfaldte. Til Bestridelse af Kapteinvagtmesterforretningerne i Kristiansand er bevilget Kr. 1200.00.

11 Juni. Alderstillæg er tilstaaet samtlige fastlønnede Korporaler (Overkonstabler) med 20 Øre daglig efter 5 Aars Tjeneste samt Korporaler ved Infanteribrigadernes Musikkorpser, der allerede tilkommer et Alderstillæg af 20 Øre daglig efter 5 Aars Tjeneste, yderligere et lignende Tillæg efter 10 Aars Tjeneste.

Samtlige paa national Aflønning staaende Underofficerer er under Deltagelse i de aarlige Vaabenøvelser og de i Aflønningsregulativets § 3 omhandlede større Troppesamlinger tilstaaet et Exercertillæg stort Kr. 0.25 daglig.

Samtykke er meddelt til, at Kvartergodtgjørelse for de nationale Afdelingers Bøssemagere og Haandværkssergenter under Tjenstgjøring udenfor Vaabenøvelserne beregnes efter Satserne i Kvarterregulativet for Garnisoner enten i eller udenfor Kristiania, eftersom Tjenstgjøringen foregaar i eller udenfor dette Sted.

Den tidligere Ordning med fast ansatte Furerer er besluttet bibeholdt; Furererne erholder Grad og Gradbetegnelse samt Bevæbning som før.

Kavalleriets Undervisningsanstalter er ordnet saaledes, at der istedetfor Underofficersskolen og gevorbne Eskadron er oprettet:

En Skoleeskadron med stadig tjenstgjørende Befal (1 Ritmester, Chef, 1 Premierløitnant, Inspektionsofficer, 6 Premierløitnanter paa Sekondløitnants Aflønning, 1 Kommandersergent, 1 Furer, 5 Sergenter og 2 Korporaltrompetere), 40 Elever og 78 Heste, til Uddannelse af fastlønnede og værnepligtige Underofficerer samt ca. Halvparten af det nødvendige Antal værnepligtige Korporaler og

en Rideskole beregnet paa 10 Elever aarlig, ligeledes med stadigt tjenstgjørende Befal (1 Ritmester, Chef, og 1 Sergent) og med 24 Heste.

For første Gang er givet Bevilgning til aarlige Kurser til Uddannelse af værnepligtige Underbefalingsmænd ved Intendanturkorpset (beregnet paa 30 Elever aarlig).

11 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at det af Sognene Tysnes og Onarheim bestaaende Jordemoderdistrikt i Søndre Bergenhus Amt deles i 2 Distrikter, saaledes at hvert af Sognene skal udgjøre et eget Jordemoderdistrikt.

11 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At den Kongelige Resolution af 23de Oktober 1875 (jfr. de Kongelige Resolutioner af 28de Oktober 1876 og 17de April 1880) angaaende Opkrævning af Afgift af Dampskibe og Seilfartøier, der passerer Sluserne ved Løveid, til Dannelsen af et Fond til Opførelse af Brygger m. v. ved Nordsjø, Sauerelven og Hitterdalsvandet udvides til ogsaa at gjælde Vasdraget fra Ulefos til Dalen i Laardal.
2. At denne Afgift indtil Videre bliver at erlægge med 2 — to — Øre pr. Ton for de første 40 Tons og 1 — en — Øre for hver følgende Ton, dog saaledes at mindste Afgift er 50 Øre, alt for hver Gang Sluserne ovenfor Skien passeres.
3. At foranstaaende Bestemmelser træder i Kraft den 15de Juni 1892.

11 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Kristiania Haandværkeres Sparekasse i Møder den 26de Mai 1891 og 10de Mai 1892 vedtagne nye Plan for Indretningen stadfæstes som trædende istedetfor dens ældre ved Høieste

Resolutioner af 2den December 1863 og 14de December 1875 stadfæstede Plan. 11 Juni.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den almindelige Postkonventions Taxter fra 1ste Juli 1892 at regne i Britisk Indien opkræves efter følgende Forhold: 11 Juni.

25 centimes = $2^1/_2$ annas,
10 — = 1 anna,
5 — = $^1/_2$ —

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeles, at Lærerne overalt, hvor det er nødvendigt for dem at reise enten ved Skolens Flytning fra en Kreds til en anden eller for at møde frem til de af Skolestyret paabudte Overhøringsdage i en anden Kreds end der, hvor Skolen for Tiden holdes, i Henhold til Landsskolelovens § 39 antages at maatte kunne fordre fri Skyds eller Skydsgodtgjørelse enten af Kredsen eller af Herredet, forsaavidt heromhandlede Udgifter er overtaget af Herredskassen. Dog bemærkes, at fri Skyds eller Skydsgodtgjørelse i Analogi med Bestemmelsen i § 15 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse af 3die Juni 1874 alene antages at kunne kræves, naar Afstanden er mindst 3 Kilometer. Om Lærerne lønnes efter de ældre eller nye Lønningsregler, formenes uden Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om Befordring. 11 Juni.

Høieste-Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 § 1 bestemmes, at der for Vang, Furnæs og Ringsaker Herreder, Hedemarkens Amt, skal gjælde følgende Fiskeriregler istedetfor de ved Kongelig Resolution af 21de Januar 1867 fastsatte: 14 Juni.

for Vang Herred:

I. For Flakstadelven og Svartelven, saa langt som Ørret fra Mjøsen gaar op, samt i Akersviken indenfor Jernbanebroen paa Hamar—Eidsvold-Jernbanen skal det være forbudt til Fangst af Fisk at benytte:
   a. Krogredskaber; dog kan saadanne anvendes i Svartelven til Fiskeri af Mort („Sørine") i den Tid i Slutningen af Mai eller Begyndelsen af Juni Maaned, da denne Fisk søger op i Elven for at lege.
   b. Lyster.
   c. Bundne Redskaber med mindre Masker end 52 mm. mellem Knuderne, naar Redskaberne ere i vaad Tilstand; dog gjælder denne Bestemmelse kun for Ørretfisket.

*) Bekjendtgj. 23 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 18.

14 Juni. d. Sløer, Mjæler eller lignende Indretninger, hvis Sider eller forreſte Del ikke beſtaar af bundet Redſkab med mindre Mellemrum end 45 mm. mellem Spilerne.

II. I andre til Herredet hørende Elve og Vande, herunder ikke indbefattet Mjøſen, maa ikke benyttes:
a. Lyſter.
b. Garn eller Not med mindre Maſker end 32 mm. mellem Knuderne.
c. Sløer, Mjæler eller lignende Indretninger med mindre end 26 mm. Mellemrum mellem hver Bundſpire.

Beſtemmelſerne om Maſkernes Størrelſe gjælde kun Ørretfiſkeriet.

for Furnæs Herred:

I. For Flakſtadelven ſom ovenfor for Vang under I, 1—4 beſtemt.

II. For Brumundelven, ſaalangt ſom Mjøsørret gaar op:
a. Det ſkal være forbudt til Fangſt af Ørret at benytte:
1. Alle Slags Krogredſkaber.
2. Lyſter.
3. Bundne Redſkaber med mindre Afſtand mellem Knuderne end 52 mm., naar Redſkabet er i vaad Tilſtand.
4. Kurve, Bøtter og lignende Redſkaber.
5. Opgangsſløer.
b. Inden en Afſtand af 50 Meter udenfor Mundingen af nævnte Elv ſkal det derhos være forbudt at udſætte Garn.
c. I Nedgangsſløer ſkal Afſtanden mellem Bundſpilerne være mindſt 40 mm. Derhos ſkulle Sløerne være indrettede ſaaledes, at Fiſken fanges i en i Vand ſtaaende Kum, der er forſynet med lodrette Spiler med mindſt 40 mm. Afſtand, gjennem hvilke undermaals Fiſk kan ſlippe ud i Elven.
d. Mjæler (Teiner) ſkulle alene have langsgaaende Spiler, ſom i mindſt to Trediedele af Redſkabets hele Længde ſkulle have en Afſtand af mindſt 45 mm. mellem Spilerne. Forſaavidt Spilerne forbindes ved Tverbaand af Staaltraad, Vidjer eller andet Materiale, ſkal Afſtanden mellem disſe Tverbaand være mindſt 25 cm.

III. I andre til Herredet hørende Elve og Vande, herunder ikke indbefattet Mjøſen, ſom ovenfor for Vangs Herred under II beſtemt.

for Ringsaker Herred:

I. For alle Elve og Bække ſamt Elve- og Bækkemundinger, der falde i Mjøſen, ſaalangt ſom Mjøsørret gaar op:
a. Det ſkal være forbudt til Fangſt af Ørret at benytte:
1. Alle Slags Krogredſkaber.
2. Lyſter.
3. Bundne Redſkaber med mindre Afſtand mellem Knuderne end 52 mm., naar Redſkabet er i vaad Tilſtand.

4. Kurve, Bøtter og lignende Redskaber. 14 Juni.
5. Opgangssløer.

b. Inden en Afstand af 50 Meter udenfor Mundingen af en saadan Elv eller Bæk skal det derhos være forbudt at udsætte Garn.

c. I Nedgangssløer skal Afstanden mellem Bundspilerne være mindst 40 mm. Derhos skulle Sløerne være indrettede saaledes, at Fisken fanges i en i Vand staaende Kum, der er forsynet med lodrette Spiler med mindst 40 mm. Afstand, gjennem hvilke undermaals Fisk kan slippe ud i Elven.

d. Mjæler (Teiner) skulle alene have langsgaaende Spiler, som i mindst to Trediedele af Redskabets hele Længde skulle have en Afstand af mindst 45 mm. mellem Spilerne. Forsaavidt Spilerne forbindes ved Tverbaand af Staaltraad, Vidjer eller andet Materiale, skal Afstanden mellem disse Tverbaand være mindst 25 cm.

II. For alle andre Elve og Vande — herunder ikke indbefattet Mjøsen:

a. Fra og med 15de August til og med 14de Oktober skal alt Fiskeri være forbudt.

b. Det skal til enhver Tid være forbudt at benytte:
1. Lyster.
2. Bundne Redskaber, der i vaad Tilstand holde mindre end 35 mm. mellem Knuderne; dog gjælder dette Forbud ikke Hov, der benyttes til Fangst af Goløie (Drekjyte).
3. Teine (Mjæl).
4. Opgangssløe.

c. Nedgangssløer skulle være saaledes indrettede som anført under Post I Litra c, dog at Afstanden mellem Spilerne kan indskrænkes til 35 mm., og de maa alene anbringes paa Steder, hvor der før har været benyttet Sløe eller Teine.

d. Disse Regler skulle, forsaavidt angaar Næren Sjø med tilstødende Elve, Bække og Vande, ikke gjælde med Hensyn til Fiskeri af Gjedde og Abbor, ei heller for Vandomraader, hvori Ørret, Røie eller Sik ikke forekommer.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Veitstadens Jordemoderdistrikt i Nordre Trondhjems Amt deles i 3 Distrikter, Solberg, Malme og Aas, svarende til Sognene af samme Navn. 14 Juni.

Telegram fra Arbeidsdepartementet til Borgermesteren i Bergen, hvori udtales, at da Intet særligt ved Lovgivningen er bestemt derimod, antages til ledige Pladse som søkyndige Medlemmer i Havnekommissionen at kunne lovligen indvælges dertil villige Medlemmer af Formandskab eller 14 Juni.

14 Juni. af Repræsentantskab. Exempel paa sidstnævnte Kombination haves, bemærker Departementet, fra Kristiania Havnekommission.

16 Juni. **Brugsregler** for Fjærlands Bygdealmenning i Sogn, approberede af Departementet for det Indre den 16de Juni 1892*).

17 Juni. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Hans Majestæt Kongens Gjenovertagelse af Rigets Bestyrelse.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Da Vi lykkeligen ere komne tilbage fra den Reise udenfor de forenede Riger, under hvilken Regjeringen, overensstemmende med Vor naadigste Kundgjørelse af 5te Mai d. A., er bleven udøvet af Vor høitelskede Hr. Søn, Norges og Sveriges Kronprins Oscar Gustaf Adolf, i Egenskab af Regent, saa have Vi nu igjen overtaget Rigernes Bestyrelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

17 Juni. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra en Herredsstyrelse om, hvorvidt den havde lovlig Adgang til, i Tilfælde af, at en Skolekreds for egen Regning, men med sædvanligt Bidrag af Amtskommunen opførte Skolehus for Kredsen, da at fritage denne Kreds for fremtidige Udgifter ved Skolehuses Opførelse eller Vedligeholdelse i andre Kredse.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at Herredsstyrelsen ikke antages at have lovlig Adgang hertil, idet enhver Kreds ifølge Landsskolelovens § 39, 1ste Passus, for sit Vedkommende kan fordre, at Udgifterne ved Skolehuses Opførelse, Vedligeholdelse eller Leie skal bæres af Herredskassen, det vil sige af det samlede Herred. Skulde der imidlertid opstaa ujevn Fordeling af Byrderne mellem Herredets forskjellige Kredse derved, at enkelte Kredse har overtaget Udredelsen af heromhandlede Udgifter, andre ikke, maa Misforholdet i Henhold til Landsskolelovens § 40, 2den Passus, af Herredsstyrelsen saavidt muligt søges udjevnet enten ved Skatteligningen eller ved Bidrag af Herredskassen.

17 Juni. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 16 for 1892), hvorved bl. a. under Henvisning til Cirkulære af 9de Juni 1892 I A 6 og B 22 meddeles, at der fra 1ste Juli 1892 kan heftes Postopkrævning indtil et Beløb af 500 Francs paa rekommanderede Forsendelser til og fra Italien, Schweiz, Ungarn og Østerrige samt tillige paa Værdibreve til og fra Schweiz og Østerrige.

---

*) Bekjendtgj. 23 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 18, hvor Reglerne er indtagne.

Lov indeholdende Tillæg til Lov angaaende Forbrydelser af 20de August 1842*)[1] 18 Juni. No. 1.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

Fjortende Kapitel af Lov angaaende Forbrydelser af 20de August 1842 gives følgende Tillæg:

§ 10. Med Bøder, Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad straffes den Mand, som ved modvillig at unddrage sig for efter Evne at yde en af ham udenfor Ægteskab besvangret Kvinde den i Anledning af Svangerskabet eller Nedkomsten fornødne Bistand[2], bevirker eller medvirker til, at hun hensættes i en nødlidende eller forladt Tilstand, hvorunder hun begaar nogen strafbar Handling rettet mod Fostrets eller Barnets Liv, eller ved hvilken dette udsættes for Fare.

§ 11. Med Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad straffes den Mand, der, vidende om, at en af ham udenfor Ægteskab besvangret Kvinde tilsigter nogen strafbar Handling, rettet mod Fostrets eller Barnets Liv, eller ved hvilken dette udsættes for Fare[3], undlader at foretage Skridt, hvorved Handlingen kunde være blevet forebygget. Har Handlingen bevirket Barnets Død, kan Strafarbeide i 4de Grad anvendes.

§ 12. Med Bøder eller Fængsel straffes Forældre, Husbondsfolk og andre i lignende Stilling, som, ved at undlade at yde nogen til deres Husstand hørende Kvinde den i Anledning af hendes Svangerskab eller Nedkomst fornødne Bistand, bevirker eller medvirker til, at hun hensættes i en nødlidende eller forladt Tilstand, hvorunder hun begaar nogen strafbar Handling, rettet mod Fostrets eller Barnets Liv, eller ved hvilken dette udsættes for Fare.

Paa samme Maade straffes de, naar de med Kundskab eller bestemt Formodning om, at nogen til deres Husstand hørende Kvinde hemmeligholder sit Svangerskab, undlader at henvende sig til hende og søge at faa hendes Tilstand aabenbaret og derved medvirker til, at hun begaar saadan strafbar Handling som ovenfor nævnt[4].

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 64 og Indst. O. No. 35 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 241—256 og i Lth. S. 29—31. — Se foruden L. 20 Aug. 1842 ogsaa L. 29 Juni 1889.
[2]) Jfr. L. 6 Juli 1892 No. 4 § 4.
[3]) Jfr. Kap. 14 § 8.
[4]) Jfr. Cirk. 29 April 1852 og 23 Marts 1880.

*) Bekjendtgj. 23 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 18.

18 Juni. No. 2. **Lov om Udvidelse af Lov angaaende Stemmegivning ved offentlige Valg af 14de Mai 1872*)[1].**

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 2den April dette Aar, saalydende:

Lov af 14de Mai 1872 angaaende Stemmegivning ved offentlige Valg § 1 udvides til ogsaa at gjælde Valg, der foretages i Henhold til Formandskabslovene af 14de Januar 1837 §§ 2 og 9, samt Valg, der efter gjældende Lovgivning foretages efter de om Kommunevalg gjældende Regler[2].

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 28, I og IV og Indst. O. No. 13 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 19—22.

[2]) L. indeh. Bestemm. om Almindingsskovene af 12 Oktbr. 1857 §§ 2, 7 og 9 og L. om Skovvæsenet af 22 Juni 1863 § 47.

18 Juni. No. 3. **Lov om Ansvar for Skade paa Bofæ ved Hund og om Optagelse af Hund m. v.*)[1].**

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Skade, der forvoldes Bofæ ved Hund, erstattes af Hundens Eier eller Besidder. I Gjentagelsestilfælde kan der tillige ilægges Bøder fra Kr. 5,00 til Kr. 25,00. Bøderne tilfalder Kommunekassen i det Distrikt, hvor det beskadigede Dyr er hjemmehørende.

§ 2. Erstatning i Anledning af foranstaaende Bestemmelse fastsættes ved Skjøn, afholdt overensstemmende med § 41 i Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860.

§ 3. Hund, som findes ifærd med at jage eller skade Bofæ i Strækning, hvor dets Eier eller Besidder har Ret til at lade det beite, kan efter hans Foranstaltning straks dræbes paa Stedet eller optages. Saadan Optagningsret tilkommer derhos enhver anden Havneberettiget i Strækningen.

Ligeledes kan Hund, der paa egen Haand jager Elg eller Hjort, optages af hvemsomhelst, hvorhos Eieren eller Besidderen — uanseet om Hunden er optaget eller ikke — ilægges Bøder fra Kr. 5,00 til Kr. 25,00. I Gjentagelsestilfælde sættes Bøderne fra Kr. 25,00 til Kr. 100,00.

Bøderne tilfalder Kommunekassen i det Distrikt, hvor den ulovlige Jagen først er iagttaget.

[1]) Se Dok. No. 38 og Indst. O. No. 31 for 1892. § 3, 2det, 3die og 4de Pasus samt § 5 indeholder det Nye i Loven.

*) Bekjendtgj. 23 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 18.

Forsaavidt Eieren eller Besidderen straks lader Hunden dræbe, bortfalder Bøderne. 18 Juni. No. 3.

Hund, der træffes jagende paa egen Haand efter andet Vildt, kan optages efter Foranstaltning af Grundens Eier eller Besidder, Havne- eller Jagtberettiget i vedkommende Strækning — af den Jagtberettigede dog kun, forsaavidt hans Ret støtter sig til et andet Grundlag end en af Lovgivningen tilstedet almindelig Jagtfrihed.

§ 4. Optagen Hund skal forsvarligen behandles og forpleies. Den bliver snarest muligt at overlevere Lensmanden, der har med Hensyn til Dyret at gaa frem efter de i Lov af 22de Mai 1869 om visse Slags indsat eller hittet Bosæ foreskrevne Regler.

§ 5. Sag, som reiser sig af denne Lovs Bestemmelser, behandles som Politisag.

Paatalen er i det i 2det Affnit af § 3 omhandlede Tilfælde offentlig.

§ 6. Lov af 14de Mai 1886 om Ansvar for Skade paa Bosæ ved Hund og om Optagelse af Hund sættes herved ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Kongelig Kundgjørelse angaaende forskjellige mindre Skatter og Afgifter til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893 *) [1]). 18 Juni.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 31te f. M. har fattet saadan Beslutning angaaende forskjellige mindre Skatter og Afgifter til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893:

„Fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893 skulle følgende Skatter og Afgifter erlægges til Statskassen:

a. Af al i bemeldte Tidsrum faldende Arv, som enten efter Loven, Testamente eller Forening tilfalde andre end Arveladerens Ægtefælle, Slægtninge i ret nedstigende Linie og Slægtninge i ret opstigende Linies første Led, erlægges:
   1. Af Arv, som tilfalder Arveladerens Søskende eller disses Slægtninge i ret nedstigende Linie eller Arveladerens Ægtefælles Slægtninge i ret nedstigende Linie, ret opstigende Linies første Led og første Sidelinie eller Ægtefælle af Arveladerens Slægtninge i de samme Linier og Led, — 6 pCt.
   2. Af al anden Arv 8 pCt.

   Det samme gjælder om Legater og Gaver, som tilfalde

[1]) Se Sth. Prp. No. 7 og Indst. S. No. 149 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 933—936.

*) Bekjendtgj. 23 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 18.

18 Juni. Nogen ved Dødsfald, derunder indbefattet kontraktmæssige Gaver, der ikke ere fuldbyrdede ved Giverens Død, samt alle Gaver, der gjøres paa Dødsleiet, selv om disse før Giverens Død ere fuldbyrdede.

Fra Afgiftspligten undtages Boer, hvis hele beholdne Formue er under Kr. 400,00, samt Arvemidler, der henstaa som Arv i uskiftet Bo efter Arveladerens Slægtning i ret opstigende Linie, forsaavidt de tilfalde Arveladerens Søskende eller disses Slægtninge i ret nedstigende Linie.

Naar et Arvebeløb for saa lang Tid som en Persons Levetid eller længere er beheftet med Pension, eller Udbyttet af samme i ligesaa lang Tid skal tilfalde Nogen, der ikke bliver Kapitalens Eier, skal Afgiften, forsaavidt angaar denne Kapital eller et Beløb, der er ligt med det Tyvedobbelte af, hvad den paaheftede Pension udgjør for et Aar, beregnes, som om Pensioniften eller den, der skal oppebære Kapitalens Udbytte, var Arving. Ere flere Personer, der med Hensyn til Afgiftspligten staa i forskjelligt Forhold til Arveladeren, enten i Fællesskab eller efter hverandre, berettigede til Kapitalens Udbytte, skal denne Afgift svares med den høieste Procent, som nogen af de Berettigede vilde have havt at erlægge, om han var Arving.

Forøvrigt følges Forskrifterne i Forordning af 12te September 1792 § 3 og følgende §§.

b. Afgift af stemplede Spillekort med 50 — femti — Øre af hvert Spil.

c. Otteprocentskat af Kirker med deres Tiender, af Kongetiender, Leding og andre Jordebogsrettigheder samt Tiendevogsleding efter de om disse Afgifter hidindtil gjældende Bestemmelser.

Dog bortfalder Otteprocentskatten af de omhandlede Afgifter, naar de ere solgte til Afgiftsyderne selv. Paa samme Maade bortfalder ogsaa Tiendevogsledingen, forsaavidt den Leding, hvoraf samme svares, er afhændet til Yderne."

Saa ville vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

18 Juni. **Kongelig Resolution***) hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 § 1 og Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 22 sidste Punktum bestemmes, at det indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 5 Aar, skal være forbudt paa den mellem øvre Ende af Langesø og Hellefos liggende Strækning af Drammenselven i Øvre og Nedre Ekers Herreder, Buskeruds Amt, at fiske Sik i Tiden fra og med den 16de November til og med den 19de Oktober.

*) Bekjendtgj. 23 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 18.

Kongelig Resolution, hvorved der i Medhold af Lov inde- 18 Juni.
holdende Tillæg til de om Bygningsvæsenet i Bergen gjældende Bestemmelser af 25de Januar 1866 sammenholdt med Lov indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860 § 5 meddeles Approbation paa de af Bergens Kommunebestyrelse i Møde den 22de Januar 1892 vedtagne Forandringer i § 13 i de ved Kongelig Resolution af 25de Marts 1872 approberede Forskrifter for Anbringelse og Benyttelse af Dampkjedler, der sammesteds indrettes til Udvikling af Dampe med større Spænding end Atmosfærens, hvorefter nævnte Paragrafs sidste Punktum herefter skal lyde saaledes:

For den i § 4, fkr. § 12 omhandlede Prøve af Dampkjedel erlægges til Tilsynsmanden, naar Kjedelen har til og med 8 m²'s Ophedningsflade (ca. 4 Hestekræfter) Kr. 6.00, naar Ophedningsfladen er større til og med 20 m² (ca. 10 Hestekræfter) Kr. 12.00 og for Kjedler med større Ophedningsflade Kr. 20.00. For en Atteſt i Henhold til Forskrifternes § 10 tilkommer der ham Kr. 2.00.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om 18 Juni.
Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Levanger Kommunebestyrelse i Møder den 15de Marts og 10de Mai 1892 vedtagne Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Forsvars- 18 Juni.
Departementet bemyndiges til at lade afholde Salgsauktion over den for Chefen for Trondhjemske Kavalerikorps udlagte Chefsgaard Kvam, Matr.-No. 137, L.-No. 169 a og 170 a i Egge Sogn og Herred, samt at denne Gaard, forsaavidt den ikke for 14de April 1893 maatte blive solgt, overgaar til overtallig fra nævnte Tidspunkt at regne.

Kongelig Resolution, hvorved den af Professor Dr. A. 18 Juni.
Chr. Bang udgivne „Kirkehistorie for Folkeskolen" godkjendes som Lærebog i Kristendomskundskab i Folkeskolen.

Kongelig Resolution, hvorved efterstaaende af Storthinget 18 Juni.
under 24de Mai 1892 fattede Beslutninger angaaende Bevilgning af Lønninger for endel Postaabnere, angaaende Gage for Flekkefjords Postmesterbestilling, angaaende Bevilgning af Lønstillæg for endel Postaabnere, angaaende nogle Postaabneriers Overgang til Postkontorer, samt angaaende Bevilgning af Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelsen for endel faste Postanstalter[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 for 1892, S. 27—53, Sth. Prp. No. 1 for s. A., Hovedp. VI, Kap. II, Sth. Prp. No. 24 samt Indst. S No. 137 for s. A.

18 Juni.

Post 1.

For efternævnte Postaabnerier bevilges nedenstaaende Lønninger:

Brydalen	Kr.	20,00
Gulsvik	„	150,00
Øien i Rollag	„	40,00
Helle	„	50,00
Riskeverven	„	25,00
Fidje	„	50,00
Sauraas	„	40,00
Bratsberg i Strinden	„	25,00
Kvam i Inderøen	„	40,00
Solsem	„	40,00

Post 2.

Gagen for Postmesteren i Flekkefjord, efterat Kombinationen mellem Post- og Telegrafexpeditionen er ophævet, fastsættes fra 1ste Juli 1892 til Kr. 2000,00 aarlig.

Post 3.

For efternævnte Postaabnere bevilges nedenstaaende Lønstillæg:

Under Fredrikshalds Postkontor:

Postaabneren i	Bjerkebæk	Kr.	36,00
—	i Præstebakke	„	60,00
—	i Ørje	„	100,00

Under Fredrikstads Postkontor:

Postaabneren i	Onsø	Kr.	80,00

Under Sarpsborgs Postkontor:

Postaabneren i	Eidsberg	Kr.	60,00
—	i Ise	„	120.00
—	i Romskogen	„	20,00
—	i Sannesund	„	160,00

Under Moss Postkontor:

Postaabneren i	Rygge	Kr.	100,00
—	i Spydeberg	„	200,00

Under Kristiania Postkontor:

Postaabneren i	Aarnes	Kr.	240,00
—	i Blakjer	„	100,00
—	i Bøn	„	200,00
—	i Dal	„	40,00
—	i Holter	„	40,00
—	i Hvalstad	„	140,00
—	i Hvidsten	„	30,00
—	i Kløften	„	90,00
—	i Magnor	„	70,00

Postaabneren i	Nes paa Romerike	Kr.	40,00	18 Juni.
— i	Oppegaard	„	54,00	
— i	Skedsmo	„	100,00	
— i	Ullensaker	„	60,00	
— i	Urskog	„	40,00	
	Under Kongsvingers Postkontor:			
Postaabneren i	Aasnes	Kr.	240,00	
	Under Hamars Postkontor:			
Postaabneren i	Atna	Kr.	120,00	
— i	Brøttum	„	84,00	
— i	Dalholen	„	70,00	
— i	Deset	„	80,00	
— i	Espen	„	100,00	
— i	Lilleelvedalen	„	100,00	
— i	Narjord	„	28,00	
— i	Stange	„	360,00	
— i	Søndre Elverum	„	60,00	
— i	Tangen	„	100,00	
— i	Ulsberg	„	22,00	
	Under Lillehammers Postkontor:			
Postaabneren i	Follebu	Kr.	40,00	
	Under Hønefos Postkontor:			
Postaabneren i	Aadalen	Kr.	50,00	
— i	Veito	„	10,00	
— i	Vjoneroen	„	70,00	
— i	Nakkerud	„	240,00	
— i	Østre Slidre	„	110,00	
	Under Drammens Postkontor:			
Postaabneren i	Aal	Kr.	40,00	
— i	Aamot paa Modum	„	120,00	
— i	Gol	„	50,00	
— i	Nedre Eggedal	„	30,00	
— i	Nes i Hallingdal	„	100,00	
— i	Skollenborg	„	60,00	
— i	Solumsmoen	„	150,00	
	Under Holmestrands Postkontor:			
Postaabneren i	Fon	Kr.	50,00	
— i	Ramnes	„	20,00	
— i	Vaale i Jarlsberg	„	50,00	
	Under Hortens Postkontor:			
Postaabneren i	Augedal	Kr.	44,00	
— i	Skoppum	„	84,00	
	Under Larviks Postkontor:			
Postaabneren i	Styrvold	Kr.	60,00	
— i	Svarstad	„	180,00	

18 Juni.

Under Skiens Postkontor:

Postaabneren i	Aamdals Værk	Kr. 200,00
—	i Farvolden	„ 70,00
—	i Helgen	„ 25,00
—	i Laardal	„ 60,00
—	i Lastein	„ 20,00
—	i Lilleherred	„ 160,00
—	i Nissedal	„ 50,00
—	i Nesland	„ 30,00
—	i Tinn	„ 40,00
—	i Vestfjorddalen	„ 50,00
—	i Ytre Vinje	„ 60,00

Under Porsgrunds Postkontor:

Postaabneren i	Langangfjord	Kr. 40,00

Under Kragerø Postkontor:

Postaabneren i	Toke	Kr. 30,00
—	i Tørdal	„ 20,00

Under Grimstads Postkontor:

Postaabneren i	Fevig	Kr. 100,00

Under Lillesands Postkontor:

Postaabneren i	Brekkestø	Kr. 50,00

Under Kristiansands Postkontor:

Postaabneren i	Søgne	Kr. 50,00
—	i Vegusdal fra 1ste Oktober 1892	„ 20,00

Under Mandals Postkontor:

Postaabneren i	Holme	Kr. 50,00
—	i Svinø	„ 40,00

Under Flekkefjords Postkontor:

Postaabneren i	Aaensire	Kr. 50,00
—	i Liknes	„ 100,00

Under Stavangers Postkontor:

Postaabneren i	Aakrehavn	Kr. 80,00
—	i Hjelmeland	„ 100,00
—	i Røldal	„ 40,00
—	i Saude i Ryfylke	„ 80,00
—	i Skudenes	„ 240,00
—	i Sogndal i Dalene	„ 50,00
—	i Suldal	„ 20,00

Under Haugesunds Postkontor:

Postaabneren i	Røvær	Kr. 70,00

Under Bergens Postkontor:

Postaabneren i	Brekke	Kr. 86,00
—	i Bremangerpollen	„ 52,00

Postaabneren	i Bruvik	Kr.	20,00	18 Juni.
—	i Bømmel	„	30,00	
—	i Dale i Søndfjord	„	140,00	
—	i Daviken	„	50,00	
—	i Fjeldberg	„	24,00	
—	i Fjøsanger	„	70,00	
—	i Førde i Søndfjord	„	40,00	
—	i Gudvangen	„	100,00	
—	i Herandsbygden	„	40,00	
—	i Hornindalen	„	40,00	
—	i Hosanger	„	30,00	
—	i Indviken	„	60,00	
—	i Kaupanger	„	30,00	
—	i Leikanger	„	200,00	
—	i Lyster	„	80,00	
—	i Marifjæren	„	140,00	
—	i Mosterhavn	„	48,00	
—	i Odda	„	220,00	
—	i Opstryn	„	52,00	
—	i Ortnevik	„	20,00	
—	i Selje	„	80,00	
—	i Skjerjehavn	„	60,00	
—	i Tysnes	„	36,00	
—	i Uskedalen	„	100,00	
—	i Vadeim	„	120,00	
—	i Vik i Sogn	„	160,00	
—	i Ytre Arne	„	160,00	
	Under Aalesunds Postkontor:			
Postaabneren	i Hjørundfjord	Kr.	50,00	
—	i Sunnelven	„	60,00	
—	i Volden	„	80,00	
—	i Østefjorden	„	20,00	
	Under Molde Postkontor:			
Postaabneren	i Indre Frænen	Kr.	68,00	
—	i Isfjorden	„	80,00	
—	i Kleive	„	40,00	
—	i Vold	„	70,00	
	Under Kristiansunds Postkontor:			
Postaabneren	i Brohaven	Kr.	30,00	
—	i Kvernes	„	20,00	
—	i Rindal	„	90,00	
—	i Sundalen	„	120,00	
	Under Trondhjems Postkontor:			
Postaabneren	i Bejan	Kr.	80,00	
—	i Bynesset	„	40,00	

18 Juni.	Postaabneren i Heimdal	Kr.	40,00
	— i Hestvik	„	90,00
	— i Hommelvik	„	80,00
	— i Lønset	„	48,00
	— i Meldal	„	50,00
	— i Meraker	„	80,00
	— i Ranheim	„	150,00
	— i Selbustranden	„	25,00
	— i Stadsbygden	„	100,00
	Under Røros Postkontor:		
	Postaabneren i Aalen	Kr.	30,00
	— i Holtaalen	„	60,00
	— i Jensvold	„	60,00
	Under Namsos Postkontor:		
	Postaabneren i Foldereid	Kr.	30,00
	— i Foslandsosen	„	100,00
	— i Harran	„	40,00
	— i Nordstatland	„	60,00
	— i Opland	„	70,00
	Under Bodø Postkontor:		
	Postaabneren i Grønø	Kr.	70,00
	— i Kjeø	„	140,00
	— i Korsnes	„	80,00
	— i Lødingen	„	240,00
	— i Nordre Hammerø	„	40,00
	— i Skutvik	„	60,00
	— i Ørnes	„	40,00
	Under Svolværs Postkontor:		
	Postaabneren i Skraaven	Kr.	200,00
	Under Tromsø Postkontor:		
	Postaabneren i Bakkehoug	Kr.	52,00
	— i Barde	„	52,00
	Under Hammerfests Postkontor:		
	Postaabneren i Kistrand	Kr.	100,00
	— i Skarsvaag	„	44,00
	— i Talvik	„	130,00
	Under Vardø Postkontor:		
	Postaabneren i Kjøllefjord	Kr.	40,00

Post 4.

Til Postmesterbestillinger bevilges:

	Gage.	Kontorholdsgodtgjørelse.
for Tønset	Kr. 1200,00	Kr. 300,00
„ Lillestrømmen	„ 1200,00	„ 300,00
„ Florø	„ 1200,00	„ 300,00
„ Orkedalen	„ 1200,00	„ 300,00

mod at de nuværende Postaabnerlønninger, Kr. 720,00, Kr. 900,00, Kr. 600,00 og Kr. 700,00, bortfalder. 18 Juni.

Endvidere tilstaaes hver af disse Postmestere Alderstillæg, Kr. 100,00, efter hvert 5te Aars Tjeneste, indtil et samlet Beløb af Kr. 1500,00 — og forøvrigt paa Betingelse, at Kontorholdsgodtgjørelsen undergives Revision af Storthinget, første Gang i 1895.

Post 8.

Som Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelse bevilges for følgende Postanstalter:

a.	Fredrikshald, til Iværksættelse af Brevombæring i de sammenhængende bebyggede Dele af Tistedalen . .	Kr.	200,00
b.	Moss, til Dækkelse af forøgede Udgifter ved Brevkassetømning	„	144,00
c.	Drøbak, til Leie af forbedret Lokale . . .	„	150,00
d.	Det for Postmesteren i Drammen foreslaaede Tillæg i Kontorholdsgodtgjørelse til Oprettelse af et Underpostkontor i Bydelen Tangen bevilges for Tiden ikke.		
e.	Svelvik, til Ombæring af Postsager 2 Gange daglig istedetfor 1 Gang	„	100,00
f.	Langesund, til Brevkassetømning	„	70,00
g.	Porsgrund, til Omregulering af de forskjellige Beløb	„	400,00
h.	Kristiansand, ifølge tidligere Beslutning . .	„	825,00
i.	Mandal, til Kontorhjælp, Brevombæring, Lokale og Kassetømning	„	860,00
k.	Flekkefjord, i Anledning af Afskillelse af den for Tiden bestaaende Kombination af Postmester- og Telegrafbestyrerbestillingen	„	550,00
l.	Molde, til udvidet Lokale og for øget Arbeide i Turisttiden og Nattjeneste	„	450,00
m.	Namsos, til Aflønning af et nyt Brevbud .	„	204,00
n.	Tromsø, til Forbedring af Fuldmægtig-, Betjent- og Budløn	„	477,00
o.	Kabelvaag, til Ombæring af Postsager . . .	„	200,00

Post 9.

For følgende Postanstalter bevilges følgende Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelsen[1]):

For Postmesteren i	Fredrikshald	Kr.	300.00
	i Sarpsborg	„	100.00
	i Fredrikstad	„	400.00
	i Moss	„	150.00
	i Drøbak	Kr.	50.00

[1]) Til Iværksættelse af Ombæring af postabonnerede Tidender og Tidsskrifter ved de Postanstalter, hvor almindelige Postsager ombæres.

18 Juni.	For Postmesteren i Hamar	„	145.00
	i Lillehammer	„	60.00
	i Gjøvik	„	75.00
	i Hønefos	„	60.00
	i Drammen	„	450.00
	i Kongsberg	„	100.00
	i Svelvik	„	60.00
	i Holmestrand	„	60.00
	i Horten	„	120.00
	i Tønsberg	„	200.00
	i Sandefjord	„	90.00
	i Larvik	„	225.00
	i Fredriksværn	„	25.00
	i Brevik	„	35.00
	i Langesund	„	25.00
	i Kragerø	„	275.00
	i Risør	„	125.00
	i Tvedestrand	„	100.00
	i Arendal	„	250.00
	i Grimstad	„	80.00
	i Lillesand	„	90.00
	i Kristiansand	„	250.00
	i Farsund	„	25.00
	i Egersund	„	80.00
	i Haugesund	„	90.00
	i Aalesund	„	200.00
	i Kristiansund	„	250.00
	i Røros	„	75.00
	i Levanger	„	25.00
	i Stenkjær	„	80.00
	i Bodø	„	100.00
	i Hammerfest	„	35.00
	i Vadsø	„	15.00

18 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Medhold af § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles Approbation paa den af Stavanger Kommunebestyrelse under 23de November 1891 efter Forslag af Reguleringskommissionen fattede Beslutning om Regulering overensstemmende med et vedlagt Kart af de østre Bydele.

18 Juni. **Overenskomst** om Postforbindelsen mellem Norge og Danmark*).

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Hans Majestæt Kongen af Danmark har, efterat de Beslutninger, som er

*) Overenskomsten er ratificeret for Norges Vedkommende ved Kgl. Resolution af 28 Mai 1892. Ratifikationsinstrumenternes Udveksling har

fattede paa den i indeværende Aar i Wien afholdte internationale Postkongres, har nødvendiggjort en Revision af den i Stockholm den 24de December 1885 affluttede Overenskomst om Postforbindelsen mellem Norge og Danmark, allernaadigst behaget at afslutte en ny Overenskomst vedrørende Postforbindelserne mellem Rigerne og i dette Øiemed til sine befuldmægtigede Ombud udnævnt: 18 Juni.

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge: Ekspeditionssekretær i Departementet for det Indre Thorbjørn Heyerdahl og

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Generaldirektør for Post- og Befordringsvæsenet, Justitsraad Niels Holm Hostrup Lund,

hvilke efter at have udvexlet sine i god og behørig Form befundne Fuldmagter er komne overens om følgende Bestemmelser:

Ved de internationale Postkonventioners og Overenskomsters Anvendelse paa Postudvekslingen mellem Norge og Danmark skal der gjælde følgende særskilte Bestemmelser.

I. Postbefordringen.

Artikel 1.

Postudvexlingen skal indtil videre foregaa:

a) i Transit over Sverige;
b) ved Hjælp af et eller flere Dampskibe, som ved den norske Poststyrelses Foranstaltning maatte holdes i regelmæssig Fart mellem begge Riger;
c) ved Hjælp af private Skibe, der maatte fare mellem begge Riger.

Hver af de tvende Poststyrelser har at besørge og bekoste Befordringen af den Post, som afsendes fra dens Omraade til det andet Rige. Dog afholder det norske Postvæsen alene Udgiften ved den under Litr. b nævnte Fart imod af det danske Postvæsen at erholde en aarlig Godtgjørelse, svarende til, hvad svensk Transitporto vilde have udgjort for de ad saadan Linie fra Danmark forsendte Brevpostsager, beregnet efter de virkelig befordrede Forsendelsers effektive Vægt, heri dog ikke medregnet danske Tidender og Tidsskrifter i Postabonnement til Norge. Poststyrelserne kan træffe Overenskomst om Ansættelse af denne Godtgjørelse til et fast aarligt Beløb. De Dampskibe, som den norske Poststyrelse maatte benytte til den heromhandlede Postbefordring skal nyde samme Begunstigelse med Hensyn til Erlæggelse af Afgifter i danske Havne, som der tilstaaes indenlandske Postdampskibe.

---

fundet Sted i Stockholm den 18de Juni næstefter. — Saavel af Overenskomsten som af det tilhørende Expeditionsreglement er der udfærdiget to Exemplarer, et norsk og et dansk, mellem hvilke der kun med Hensyn til Sproget er nogle smaa Afvigelser. — Vedk. Regj.-foredr. er indt. i Deptstid. for 1892, No. 25, S. 389.

18 Juni.

II. Mellemrigske Brevpostforsendelser.

Artikel 2.

Porto for Breve og Brevkort m. m.

Portoen for Breve, som sendes mellem Norge og Danmark, udgjør:

om Brevets Vægt ikke overstiger 15 Gram ..... 10 Øre,
„ Vægten overstiger 15 Gram, men ikke 125 Gram 20 „
„ „ „ 125 „ „ „ 250 „ 30 „ .

For ubetalte Breve erlægges dobbelt Porto.

Tungere Breve taxeres i sin Helhed overensstemmende med Verdenspostkonventionen.

Skulde i Norge Antallet af Vægtsatser for den indenrigske Brevbefordring blive indskrænket til et mindre Antal end 3, eller de nu fastsatte Grændser for de enkelte Vægtsatser blive mere udvidede end efter nærværende Overenskomst, skal Poststyrelserne kunne vedtage, at tilsvarende Ændringer finder Sted i de ved denne Artikel fastsatte Vægtsatser.

Portoen for Brevkort udgjør 5 Øre. For Brevkort med betalt Svar betales dobbelt Porto.

Minimumsportoen for Forretningspapirer udgjør 10 Øre.

Artikel 3.

Breve med angiven Værdi m. m.

For Breve med angiven Værdi, som sendes mellem Norge og Danmark, erlægges, foruden Brevporto efter Art. 2 og sædvanligt Rekommandationsgebyr for Forsendelser til Udlandet, en Assuranceafgift af 8 Øre for hvert Beløb af 250 Kroner eller Del deraf. Af Assuranceafgiften tilfalder ved Befordring over Sverige $^1/_3$ det norske Postvæsen og $^1/_3$ det danske Postvæsen, medens Restbeløbet udgjør den svenske Assurancegodtgjørelse; ved direkte Befordring efter Art. 1 Litr. b tilfalder $^2/_3$ det norske og $^1/_3$ det danske Postvæsen.

I Værdibreve saavelsom i rekommanderede Breve kan ogsaa sendes Myntstykker efter Afsendelseslandets indenrigske Bestemmelser.

Artikel 4.

Postanvisninger.

Portoen for Postanvisninger mellem de to Lande udgjør:

for Beløb af høist 25 Kroner ..... 15 Øre
„ „ over 25, men ikke over 100 Kroner ..... 30 „
„ „ „ 100 „ „ „ 200 „ ..... 45 „
„ „ „ 200 „ „ „ 300 „ ..... 60 „
„ „ „ 300 „ „ „ 360 „ ..... 75 „

Postanvisningsportoen deles lige mellem begge Poststyrelser.

18 Juni.

Artikel 5.

Postopkrævning paa Brevpostforsendelser.

I Postforbindelsen mellem de norske og danske Postanstalter, som Poststyrelserne bestemmer, kan der hæftes Postopkrævning til Beløb af høist 360 Kroner paa

a) forudbetalte almindelige Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser (Trykſager, Vareprøver og Forretningspapirer),
b) rekommanderede Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser og
c) Breve med angiven Værdi.

Ogsaa ved Behandlingen af almindelige Forsendelser med Postopkrævning forholdes herved overensstemmende med Art. 7 i Verdenspostkonventionen. Inkassationsafgiften udgjør 10 Øre.

Artikel 6.

Abonnerede Tidender og Tidsskrifter.

1. Tidender og Tidsskrifter, som udgives i det ene Rige, skal leveres Abonnenter i det andet Rige for den samme Betaling, som erlægges af Postabonnenter i Udgivelseslandet; for danske Tidender og Tidsskrifter gjælder i saa Henseende Abonnementsprisen for Exemplarer, der passerer mere end en regnskabsførende Postanstalt. Postafgiften maa dog i intet Tilfælde udgjøre mindre end 20 Øre pr. Abonnementstermin.

Postafgiften deles lige mellem begge Poststyrelser.

2. Abonnement paa norske, danske og svenske Tidender og Tidsskrifter, tegnet gjennem Postvæsenet i et af de tre Lande, kan for den løbende Abonnementstermin eller en Del af denne overflyttes fra et Sted til et andet i de tre Riger, mod at der for hver Begjæring om saadan Overflytning erlægges et forskudsvis Gebyr af 1 Krone, hvorimod der ikke opkræves særskilt Porto for Tidendens eller Tidsskriftets videre Forsendelse. Gebyret tilfalder udelt det Postvæsen, som har opkrævet det.

Saadan Overflytning, som ovenfor nævnt, kan ogsaa finde Sted efter Art. XI § 2 i Ekspeditionsreglementet til den internationale Overenskomst om Postabonnement paa Aviser.

III. Mellemrigske Pakkepostforsendelser.

Artikel 7.

Vægtgrændsen for Pakker m. m.

1. Foruden saadanne Pakker, paa hvilke den internationale Konvention om Udvexling af Postpakker kommer til Anvendelse, kan der mellem Norge og Danmark ogsaa sendes tungere Pakker indtil et Maximum, som bestemmes af Poststyrelserne. Ogsaa paa disse tungere Pakker anvendes Bestemmelserne i nævnte Konvention, forsaavidt ikke anderledes udtrykkelig bestemmes.

18 Juni. 2. Som Følgeseddel for Pakker kan ogsaa benyttes et almindeligt lukket Brev, som imidlertid ikke maa indeholde Penge eller andre Værdisager og ikke veie over 15 Gram.

3. Pakker udveksles ved direkte Karter.

Artikel 8.

Pakkepostporto.

1. Portoen for mellemrigske Pakkepostforsendelser bestemmes saaledes:

a. For Pakker af Vægt over $1^1/_2$ Kilogram, men ikke over 5 Kilogram, forsaavidt Befordringen paa Forlangende sker med de under Art. 1 Litr. b omhandlede Dampskibe, 90 Øre pr. Pakke;

b. I alle andre Tilfælde:
for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1^1/_2$ Kilogram, 30 Øre pr $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;
„ „ af Vægt over $1^1/_2$ Kilogram, men ikke over 3 Kilogram Kr. 1,20 pr. Pakke;
for Pakker af større Vægt Kr. 1.20 for de første 3 Kilogram og derefter 30 Øre for hvert overskydende $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf.

Hvis den svenske Porto for indenrigske Pakker nedsættes, eller hvis Sverige overtager almindelig Befordring af internationale Postpakker indtil 5 Kilograms Vægt, kan de to Poststyrelser vedtage de Forandringer i den mellemrigske Pakkepostporto, som kan foranledige herved, ligesaa vel som ogsaa de deraf paakrævede Ændringer i efterfølgende Bestemmelser.

2. Portoen deles saaledes:

a. Ved Befordring i Enkelttransit over Sverige oppebæres:
for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1^1/_2$ Kilogram, af Norge 12 Øre, af Sverige 10 Øre, af Danmark 8 Øre pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;
„ „ hvis Vægt overstiger $1^1/_2$ men ikke 3 Kilogram, af Norge 42 Øre, af Sverige 36 Øre, af Danmark 42 Øre pr. Pakke;
„ „ af større Vægt tillægges til sidstnævnte Beløb henholdsvis 12, 10 og 8 Øre for hvert yderligere halve Kilogram eller Del af denne Vægt.

b. Ved Befordring i lukket Transit over Sverige tilfalder der Afgangslandet, som har at betale Transitgodtgjørelsen, foruden den det efter ovenstaaende tilkommende Portoandel, ogsaa den Andel, der ovenfor er anført som tilfaldende Sverige.

c. Ved den direkte Befordring oppebæres:
for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1^1/_2$ Kilogram, af Norge 22 Øre, af Danmark 8 Øre pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf;

For Pakker, hvis Vægt overstiger $1^1/_2$ Kilogram, men ikke 5 Kilogram, af Norge 54 Øre, af Danmark 36 Øre pr. Pakke; 18 Juni.

„ „ af større Vægt end 5 Kilogram af Norge 160 Øre, af Danmark 80 Øre for de første 5 Kilogram med Tillæg af henholdsvis 22 og 8 Øre for hvert halve Kilogram eller Del deraf udover 5 Kilogram.

3. Pakker uden angiven Værdi kan ogsaa sendes ufrankerede; delvis Frankering er derimod ikke tilladt.

For ubetalte Pakker lægges til den i ovenstaaende No. 1 angivne Porto et Beløb af 10 Øre pr. Pakke, hvilket deles lige mellem begge Poststyrelser.

4. Er Værdi angiven, erlægges ved Affendelsen foruden den ovennævnte Vægtporto samme Assuranceafgift som for Breve med angiven Værdi.

Assuranceafgiften for Værdipakker deles paa samme Maade som Assuranceafgiften for Værdibreve.

5. For Forsendelser af Guld i Barrer eller i Mynt erlægges, forsaavidt Affenderen ikke foretrækker Portoens og Assuranceafgiftens Beregning efter foranstaaende Regler (No. 1 og 4), en Porto alene efter Vægt, indbefattende baade Befordrings- og Assuranceafgift, hvilken Porto for Forsendelser, hvis Vægt ikke overstiger 5 Kilogram, skal udgjøre 1 Krone for hvert $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf og for tungere Forsendelser 10 Kroner for de første 5 Kilogram og 50 Øre for hvert overskydende $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf.

Af denne Porto tilfalder ved Befordring over Sverige $^1/_3$ det norske og $^1/_3$ det danske Postvæsen, medens Restbeløbet udgjør den svenske Transitgodtgjørelse; ved direkte Befordring efter Artikel 1 Litr. b tilfalder $^2/_3$ det norske og $^1/_3$ det danske Postvæsen.

6. Poststyrelserne bemyndiges til at træffe Overenskomst om Minimums- og Maximumsvægten for de Guldforsendelser, som taxeres efter den under No. 5 fastsatte Regel, samt om mellem hvilke Steder og ad hvilke Veie saadanne Forsendelser skal kunne befordres.

7. For Spærregods oppebæres en Tillægsporto: for Pakker af Vægt over $1^1/_2$, men ikke over 3 Kilogram af 40 pCt. og for alle andre Pakker af 50 pCt. af Vægtportoen.

Denne Tillægsporto deles mellem vedkommende Poststyrelser efter det ovenfor under Punkt 2 angivne Forhold.

Artikel 9.

Postopkrævning paa Pakker.

Paa frankerede Pakker fra eller til de norske og danske Postanstalter, som Poststyrelserne bestemmer, kan der hæftes Postopkrævning til Beløb af høist 360 Kroner.

18 Juni. Postopkrævningsgebyret udgjør:

for Beløb af høist	25	Kr.				15	Øre,
„ „ „ over	25	„	men ikke over	100	Kr.	30	„
„ „ „ „	100	„	„ „ „ „	200	„	45	„
„ „ „ „	200	„	„ „ „ „	300	„	60	„
„ „ „ „	300	„	„ „ „ „	360	„	75	„

Dette Gebyr deles lige mellem begge Poststyrelser.

Hvis Poststyrelserne kommer overens om for Opgjøret af Postopkrævning paa Pakker at anvende samme Fremgangsmaade, som for Postopkrævning paa Brevpostforsendelser bestemt, bortfalder dette Gebyr.

IV. Transiterende Postforsendelser.

Artikel 10.

Transit over Danmark af Brevpost.

For de i Transit over Danmark befordrede, hos det danske Postvæsen bestilte fremmede Tidender og Tidsskrifter bliver den mellemrigske Postafgift at erlægge med 20 pCt. af, hvad Tidenden eller Tidsskriftet koster det danske Postvæsen, forsaavidt Tidenden eller Tidsskriftet udkommer hyppigere end én Gang ugentlig, og ellers 10 pCt. Denne Afgift deles lige mellem begge Poststyrelser.

Af de Brevpostforsendelser, som over Danmark maatte blive udvekslede i lukket Post mellem norske og svenske Postanstalter, beregnes ikke nogen Transitafgift. Det samme gjælder om Brevpost, som i lukket Post maatte blive udvexlet over Norge mellem danske og svenske Postanstalter.

Artikel 11.

Transit over Danmark af Pakkepost.

1. Portoen for de mellem de tvende Riger stykkevis udvexlede Pakker, som er bestemte til eller udgaaede fra et tredie Rige, bestemmes i Almindelighed, hvor Reglerne i den internationale Konvention om Udvexling af Postpakker ikke kommer til Anvendelse, ved at sammenlægge den Porto, der ifølge de mellem Danmark og vedkommende fremmede Rige bestaaende Overenskomster er at erlægge for Strækningen mellem dansk-svensk Grændse og det udenrigske Afgangs- eller Bestemmelsessted, med den i Norge gjældende Pakkepostporto for Befordringen paa norsk Omraade og med den svenske Transitporto eller den Søporto, som træder i dennes Sted.

2. Kommer den norske Poststyrelse overens med en fremmed Poststyrelse om direkte Udvexling af Pakker i Transit gjennem Danmark, erlægges til den danske Poststyrelse i de Tilfælde, hvori nævnte Konventions Bestemmelser om Transitgodtgjørelse ikke er anvendelige, et Beløb, svarende til den danske Indenrigsporto, beregnet efter Forsendelsernes samlede Vægt og Værdi.

V. Forskjellige Bestemmelser.

18 Juni.

Artikel 12.

Brevkassesforsendelser.

Postforsendelser, som forefindes i en fra det ene Land til det andet ankommen Brevkasse uden forud at have været postbehandlede, skal af Modtagelsespostanstalten forsynes med et særligt Stempel, der udviser Afgangslandet og, saafremt det ikke strider mod nogen anden Bestemmelse (Verdenspostkonventionens Art. 11 No. 3), taxeres som afsendte fra dette. Til Frigjørelse af saadanne Forsendelser gjælder begge Landes Frigjørelsesmidler.

Artikel 13.

Afregning.

Generalafregning over begge Poststyrelsers gjensidige Tilgodehavende oprettes fjerdingaarlig af den danske Poststyrelse, dog saaledes at Fordringerne i Anledning af den Transitbefordring, hvorfor Betalingen erlægges efter de i Verdenspostkonventionen foreskrevne statistiske Beregninger, kun optages i en af hvert Aars Generalafregninger.

Fremkommende Saldo betales kontant.

Artikel 14.

Garanti.

1. Den Omstændighed, at Tabet af et rekommmanderet Brev og Tabet eller Beskadigelsen af et Brev med angiven Værdi eller af en Pakke hidrører fra uafvendelige Naturbegivenheder og deslige (vis major), være sig tillands eller tilsøs, fritager ikke Poststyrelserne for Erstatningsansvar, forsaavidt angaar mellemrigske Forsendelser.

2. Erstatningen for en bortkommen eller beskadiget mellemrigsk Pakke uden angiven Værdi fastsættes til Tabets eller Beskadigelsens virkelige Beløb; dog kan Erstatningen for en Pakke, hvis Vægt ikke overstiger 6 Kilogram, ikke blive høiere end 12 Kroner og for tungere Pakker ikke udredes med et større Beløb end 1 Krone pr. $^1/_2$ Kilogram eller Del deraf. For de Pakker, der taxeres efter Reglen i Art. 8 No. 1 Litr. a, kan der dog, forsaavidt Pakken veier mellem 3 og 5 Kilogram, gives en Erstatning af indtil 18 Kroner. For bortkomne Pakker erstattes derhos den erlagte Vægtporto.

3. Erstatningen for transiterende Pakker fastsættes, hvor Bestemmelserne angaaende den internationale Udvexling af Postpakker ikke kommer til Anvendelse, i Overensstemmelse med Lovgivningen i det Rige, som det paahviler at yde Erstatningen.

4. Saafremt Tabet eller Beskadigelsen indtræder paa en tredie Poststyrelses Omraade, er, hvad Ansvar angaar, de af dennes Styrelse konventionsmæssig overtagne Forpligtelser afgjørende.

18 Juni. 5. Poststyrelserne træffer Overenskomst om Reglerne for Erstatningen for Guldforsendelser, der alene taxeres efter Vægt.

Artikel 15.

Ekspeditionsreglement.

De to Poststyrelser bemyndiges til i et særskilt Expeditionsreglement at vedtage de yderligere Bestemmelser, som til denne Overenskomsts Gjennemførelse og Postudvexlingens Fremme findes nødvendige.

Artikel 16.

I de Tilfælde, for hvilke Regel ikke findes foran eller i ovennævnte Expeditionsreglement, bliver denne at søge i de internationale Postkonventioner og Overenskomster med dertil hørende Expeditionsreglementer.

Artikel 17.

Nærværende Overenskomst træder i Kraft den 1ste Juli 1892; samtidig ophæves de hidtil gjældende Bestemmelser.

Overenskomsten gjælder for ubestemt Tid og kan opsiges fra hver af de kontraherende Parters Side med et Aars foregaaende Varsel.

Artikel 18.

Denne Overenskomst skal ratificeres og Ratifikationerne udvexles i Stockholm saa snart som muligt.

Til Bekræftelse herpaa har de befuldmægtigede Ombud for hvert Land undertegnet denne Overenskomst og forsynet den med sine Segl.

Stockholm den 27de November 1891.

Thb. Heyerdahl. **Lund.**

Expeditionsreglement for Udvexlingen af Postforsendelser mellem Norge og Danmark.

Poststyrelsen under den Kgl. Norske Regjerings Departement for det Indre paa den ene Side og Generaldirektoratet for det Kgl. Danske Postvæsen paa den anden Side er komne overens om, at følgende særskilte reglementariske Forskrifter fra og med den 1ste Juli 1892 skal komme til Anvendelse i Postudvexlingen mellem Norge og Danmark.

§ 1. 18 Juni.

Postudvexling.

1. Begge Poststyrelser bestemmer efter fælles Overenskomst, mellem hvilke norske og danske Postanstalter Udvexling af Brev- og Pakkepost skal finde Sted.

Bestemmelser i saa Henseende træffes under Hensyn til den Leilighed, som til enhver Tid forefindes for Postbefordringen.

2. Indtræffer der som Følge af Naturhindringer eller andre uforudseede Begivenheder Afbrydelser i den saaledes fastsatte Postbefordring, fastsættes af vedkommende Distriktsmyndighed de Forandringer med Hensyn til Udvexling og Befordring af Posten, som findes passende for sammes Fremførelse, indtil det paagjældende Lands Poststyrelse bliver i Stand til at meddele de Forskrifter, som foranlediges af saadanne Forhold.

Den Distriktsmyndighed, der fastsætter saadan Forandring, underretter samtidig vedkommende Distriktsmyndighed i det andet Land derom.

3. Den danske Poststyrelse meddeler den norske Poststyrelse, til hvilke danske Udvexlingspostanstalter Brev- og Pakkepostforsendelser, som er bestemte til at befordres fra Norge til andre Lande i Transit gjennem Danmark, kan afleveres, med Angivelse af, hvorvidt denne Befordring hensigtsmæssigst bør finde Sted stykkevis eller i lukket Sæk.

Den norske Poststyrelse meddeler derefter den danske Poststyrelse Underretning om, hvilke Udvexlingspostanstalter der saavel paa den ene som paa den anden Side kommer til at benyttes ved de transiterende Forsendelsers Befordring, saavel som om, i hvilken Udstrækning denne Befordring kommer til at foregaa stykkevis eller i lukkede Pakker, Poser eller lignende.

4. Det bliver gjensidigt at meddele, til hvilke af de paagjældende Udvexlingspostkontorer Forsendelser til andre norske eller danske Postanstalter bør expederes for hurtigst muligt at naa Bestemmelsesstedet; tilsvarende Opgaver leveres derhos fra dansk Side, forsaavidt angaar Forsendelser fra Norge til fremmede Lande.

De saaledes nødvendige Dokumenter vedrørende Forsendelsernes Dirigering opstilles af og udvexles mellem de Distriktsmyndigheder, til hvilke enhver af Poststyrelserne meddeler Ordrer i saa Henseende.

5. Fra hvert af Landene kan der derhos sendes almindelig Brevpost til det andet Land med uregelmæssig farende Dampskibe, naar saadant findes hensigtsmæssigt for Postudvexlingen. Dampskibenes Vedkommende skal i saadanne Tilfælde besørge Postsagernes Opbringelse til Postanstalterne paa Ankomststedet. Om Afsendelse af saadanne extraordinære Poster underrettes snarest den anden Poststyrelse.

6. De i Postudvexlingen benyttede Karter og øvrige Blan-

18 Juni. ketter affattes i Landenes egne Sprog eller paa Fransk efter vedkommende Poststyrelses eget Valg.

§ 2.

Brevkort.

I den mellemrigske Postudvexling kan der fra hvert Land benyttes de i dettes indenrigske Postudvexling gangbare Brevkort.

§ 3.

Vareprøver.

Begge Poststyrelser overtager at befordre saadanne Vareprøver, indeholdende flydende og fede Sager m. m., som omhandles i Art. XIX § 4 i Expeditionsreglementet til Verdenspostkonventionen, paa de Vilkaar, som der er bestemte, herfra dog undtaget levende Bier.

§ 4.

Løbesedler.

Naar der er Tvivl om, hvorvidt Postforsendelser, herfra dog undtaget almindelige Brevpostforsendelser, er rigtig befordrede eller udleverede, kan Afsenderen udfærdige eller anmode en Postanstalt om at udfærdige aabne Reklamationer (Løbesedler) med nøiagtig Betegnelse af vedkommende Forsendelse og dens Indhold samt Adressatens Navn, Stand og Bopæl.

Det Gebyr, som af den reklamerende skal erlægges ved Afsendelsen af Løbesedlen, skal være ligt Portoen for et enkeltvægtigt almindeligt frankeret Brev.

Viser det sig, at Reklamationen er foranlediget ved Postvæsenets Forseelse, betales Gebyret tilbage.

Tilbagesendelsen af Løbesedler sker portofrit som Postsag.

§ 5.

Expresforsendelser.

Expresforsendelser befordres, hvad Danmark angaar, til samtlige Steder, hvor der findes Postkontor eller Postexpedition, samt, hvad Norge angaar, til Kristiania, Bergen, Stavanger og Trondhjem. Saadanne Forsendelser maa paategnes „Expres", hvilket Ord understreges med Rødt eller Blaat paa en iøinefaldende Maade.

I Lighed med, hvad der internationalt er bestemt om Expresbreve med angiven Værdi, Expresanvisninger og Exprespakker, kan hver Poststyrelse ogsaa, hvad rekommanderede Expresforsendelser angaar, bestemme, hvorvidt Forsendelsen skal besørges samtidig med Afleveringsbeviset, eller om kun dette sidste skal afgives til Expresbudet.

Expresgebyret udgjør for Pakker 36 Øre, for alle andre Forsendelser 20 Øre.

18 Juni.

§ 6.

Maximumsvægt for Pakker.

Maximumsvægten for Pakker er i Almindelighed 50 Kilogram, dog kan der ikke til noget Sted sendes Pakker af høiere Vægt end efter vedkommende Lands indenrigske Bestemmelser tilladt. I saa Henseende meddeler Poststyrelserne hinanden gjensidig fornøden Underretning.

§ 7.

Guldforsendelser.

Minimumsvægten for Guldforsendelser fastsættes til 5 Kilogram og Maximumsvægten til 250 Kilogram.

For bortkomne Guldforsendelser gives en Erstatning af 1000 Kroner for hvert $^1/_2$ Kilogram Bruttovægt.

Guldforsendelser befordres:

i Norge til og fra Bergen, Bodø, Drammen, Fredrikshald, Hamar, Kongsberg, Kristiania, Kristiansand, Kristiansund, Lillehammer, Skien, Stavanger, Tromsø og Trondhjem;

i Danmark til og fra samtlige Postkontorer og Posterpeditioner.

§ 8.

Behandling af Pakker.

1. Ogsaa med Hensyn til Behandlingen af tungere Pakker (se Overenskomsten om Postforbindelsen mellem Norge og Danmark Art. 7 § 1) gjælder, hvad der i Expeditionsreglementet til den internationale Postpakkekonvention er bestemt for Behandlingen af Postpakker, med de nedenfor angivne Forandringer og nærmere Forklaringer.

2. Pakker, der tilbagesendes som ubesørgede eller eftersendes paa Grund af, at Adressaten har skiftet Bosted, behandles og taxeres, som om de paany var indleverede til Postforsendelse paa det Sted, hvorfra Tilbagesendelsen eller Eftersendelsen finder Sted. Dog bliver Postopkrævningsafgiften ikke ved Tilbagesendelse eller Eftersendelse paany at paaføre Forsendelsen.

Saavidt muligt, vil de paa ubesørgede Forsendelser hvilende Toldafgifter være at afskrive ved Tilbagesendelsen til det andet Land.

3. Skrivelser angaaende Dispositionen af ubesørgede Pakker (se det internationale Expeditionsreglement § XIV No. 3) udvexles direkte mellem Afgangs- og Bestemmelsespostanstalterne.

4. Er det ved Salget af Pakker indkomne Beløb ikke tilstrækkeligt til at dække de paaløbne Omkostninger, og disse ikke kan erholdes refunderet hos Afsenderen, bæres Tabet for det ikke erholdte Beløb i Fællesskab af begge Poststyrelser, af hver med en Halvdel.

18 Juni. Fremkommer der derimod et Overskud, tilfalder dette Afsenderen.

5. Poststyrelserne vil senere træffe de nærmere Bestemmelser om Behandlingen af Postopkrævningspakker og Fremgangsmaaden ved Opgjørelsen af de gjensidige Fordringer i Anledning af Udvexlingen af disse.

§ 9.

Expedition af Pakkepost.

1. Til Kartering af Pakker benyttes Karter efter hoslagte Formularer A^1 og A^2.

Ved Kartets Udfyldning følges de trykte Rubriker, hvorved i Almindelighed er at iagttage Følgende:

For mellemrigske Pakkers Vedkommende:

for frankerede Forsendelser opføres under Rubrik 11 det modtagende Lands Franko (for Vægt og Værdi);

for ufrankerede Forsendelser opføres under Rubrik 10 det afsendende Lands Vægtporto med Andel af Tillægsafgift (se Overenskomstens Artikel 8 Nr. 3) og for Returforsendelser derhos den Porto, hvormed vedkommende Forsendelser ved Fremkomsten var belastede. Indførelsen i Rubriken sker, i Tilfælde, i Form af en Brøk, saaledes at sidstnævnte Porto opføres som Tæller, medens førstnævnte Porto m. v. sættes som Nævner.

For transiterende Pakkers Vedkommende:

for frankerede Forsendelser opføres under Rubrik 11 det modtagende Lands Transitgodtgjørelse for Vægt samt Værdi og eventuelt Viderefranko;

for ufrankerede Forsendelser opføres under Rubrik 10 det afsendende Lands Vægt- og Værdiporto — med Tillæg af svensk Transitafgift for Vægt og Værdi, forsaavidt Pakkerne befordres over Sverige — og for Returforsendelser derhos den Porto, hvormed vedkommende Forsendelse ved Fremkomsten var belastet, idet Indførelsen i Rubrikken i saa Fald sker i Form af en Brøk, saaledes at den sidstnævnte Porto opføres som Tæller, medens den førstnævnte Porto m. v. sættes som Nævner. Derhos opføres under Rubrik 9 den fremmede Porto for Pakkens Befordring indtil det Land, hvorfra Kartet udstedes.

2. Udvexlingskontorerne opfører i Karterne de gjensidige Fordringer i Kronemynt, i hvilken Myntsort ogsaa Portoudlæg og Frankobeløb anføres paa de til Pakkerne hørende Følgesedler. Reduktionen af fremmed Mynt bliver altid at foretage nøiagtigst muligt, saaledes at Brøk af Øre omsættes til nærmeste hele Øre.

3. Følgesedlerne bindes i en Bundt, som pakkes i en særlig Pakkepose tilligemed de mindre Pengepakker, og de øvrige Pakker nedlægges derhos saavidt muligt ligeledes i særlige Poser, Sække, Kurve eller lignende. Disse Poser mærkes med Afgangs- og Bestemmelsessted, forsegles 2 Gange og veies nøiagtig. Vægten og Værdien noteres paa Foden af Karterne. Kun de Forsendelser, der paa Grund af sit Omfang og Vægt ikke kan nedlægges i Poser, maa forsendes som løse. 18 Juni.

De Forsendelser, som befordres med direkte Karter i lukket Transit gjennem Danmark, vil derhos ligeledes, saavidt muligt, være at nedlægge i forseglede Poser eller lignende.

4. Haves ingen Gjenstande til Forsendelse, udfærdiges Intet-Karter.

Pakkepostkarterne udfærdiges kun i et Exemplar, men der tages og opbevares en Afskrift af dem.

5. De til Pakker hørende Adressebreve forsynes med Stempler i samme Tilfælde og af samme Slags, som for almindelige Brevpostforsendelser bestemt.

§ 10.

Overlevering og Afkartering.

Overleveringen af Pakkepostposerne sker saaledes, at den overtagende Part paa de medfølgende Dokumenter giver behørig Kvittering til den overleverende Part og overbeviser sig ved Overtagelsen om den fuldstændig gode Beskaffenhed af de overgivne Gjenstande, navnlig ogsaa om, at Seglet er ubeskadiget. Med den fuldbragte Overlevering gaar Ansvaret over paa den modtagende Part. Paa samme Maade som Pakkepostposen overleveres de dertil hørende løse almindelige Pakker og Værdisager efter og med Følgedokumenterne.

De til Pakkerne hørende Dokumenter til Brug for Toldvæsenet lægges ved Pakkepostkarterne, for i fornødent Fald strax at kunne overgives til Toldvæsenets Tjenestemænd.

Til Befordring af Pakkepostposerne benyttes Kurve, Sække og andre sig dertil egnende Emballager, i hvilke ogsaa mindre Pakker og vanlige Værdisager kan lægges.

I Tilfælde af Mangel eller Beskadigelse af en Gjenstand maa den faktiske Tilstand strax vidnesfast konstateres og det afsendende Postkontor uden Ophold i rekommanderet Brev gives Tilbagemeldelse derom.

Aabningen af Poserne og Gjennemgaaelsen af Værdibrevene samt Pakkepostsagerne maa saavidt muligt ske i Overvær af et Vidne.

Pakkepostposen efterveies før Aabningen, og den udkomne Vægt sammenholdes med Angivelsen paa Foden af Kartet.

Mangler en Gjenstand, eller finder en betydelig Forskjel i Vægten Sted, eller er Emballagen eller Seglet beskadiget, maa den

18 Juni. faktiske Tilstand strax godtgjøres paa behørig Maade under Tilkaldelse af Vidne og ved en Protokol, hvorhos rekommanderet Tilbagemeldelse maa sendes med omgaaende Post til det afsendende Postkontor under Vedlæggelse af en Afskrift af Protokollen.

Undlades Jagttagelsen af disse Forskrifter, saa gaaes der, indtil det Modsatte bevises, ud fra, at det modtagende Postkontor har modtaget alle Forsendelserne i god Stand.

Postanstalten paa Ankomststedet skal ved Afskarteringen eftertaxere enhver i Kartet opført Forsendelse. De Forandringer, der som Følge heraf eller ved Afskarteringen forøvrigt findes at burde foretages i Karterne, skal gjøres paa saadan Maade, at det tidligere Indførte fremdeles kan læses. Ved Forandringen skal anføres en kort Angivelse af Grunden dertil.

Dernæst skal i ethvert Tilfælde, hvor en Forandring har fundet Sted, rekommanderet Tilbagemeldelse (Formular B) afsendes med omgaaende Post til det Postkontor, som har udfærdiget Kartet. Ved større Afvigelser skal Tilbagemeldelsen tillige underskrives af det tilkaldte Vidne.

Den Postanstalt, der faar Tilbagemeldelse om en Pakkepostforsendelse, forsyner Tilbagemeldelsen med Vedtagelsespaategning samt med Datum og Underskrift og sender den tilbage til den Postanstalt, af hvilken den er udfærdiget; denne lægger den vedtagne Tilbagemeldelse som Bilag ved vedkommende Kart.

§ 11.

Førelse af Registre etc.

Over ethvert ankommet Pakkepostkart skal af den modtagende Postanstalt føres et særskilt Ankomstregister (Formular C^1 og C^2).

Ved Udgangen af hver Maaned, senest inden den 10de i den paafølgende Maaned, sender de norske Udvexlingspostanstalter de af dem førte Ankomstregistre med dertil hørende fra Danmark afsendte Pakkepostkarter til Postvæsenets Revisionskontor i Kjøbenhavn, hvor Afregningerne opgjøres maanedlig.

Disse Afregninger, affattede in duplo, bliver maanedlig oversendte med samtlige Bilag til den Norske Poststyrelses Revisionskontor i Kristiania til Eftersyn og Anerkjendelse. Forsaavidt der udvexles direkte Pakkepostkarter mellem Norge og Tyskland, vil Transitopgjørelserne for denne Udvexling være at affatte af det norske Postvæsen saavel i Retningen til som fra Norge, hvorefter de vil være at attestere af det tyske Postvæsen og efter endelig Berigtigelse at tilstille Postvæsenets Revisionskontor i Kjøbenhavn til Optagelse i Generalafregningen.

§ 12.

Tidender.

1. Bestilling af norske og danske Tidender skal finde Sted

mellem Kristiania Postkontor paa den ene Side og Kjøbenhavns Overpostmesterembedes Avispostkontor paa den anden Side. 18 Juni.

Tidenderne skal altid sendes ad den Vei, ad hvilken de hurtigst kan naa Bestemmelsesstedet.

Efter de fra Kristiania Postkontor i Løbet af ethvert Fjerdingaar til nævnte Avispostkontor indgaaede Bestillinger, i hvilke særskilt opgives Antallet af de til Kristiania Distrikt bestemte Exemplarer, affatter Overpostmesterembedet en Beregning — ligeledes med særskilt Angivelse af Antallet af de til Kristiania Distrikt bestemte Exemplarer — over Exemplarantallet af de forskjellige Tidender og Indkjøbsprisen paa Udgivelsesstedet med Tillæg af den det danske Postvæsen tilkommende Halvdel af Postafgiften. Denne Beregning skal af Overpostmesterembedet inden Udløbet af den efter Fjerdingaaret følgende første Maaned sendes til Kristiania Postkontor, der, efter at have attesteret dens Rigtighed, strax efter Modtagelsen indsender den til Postvæsenets Revisionskontor i Kjøbenhavn.

Paa samme Maade affatter Kristiania Postkontor en Beregning over de af Kjøbenhavns Overpostmesterembedes Avispostkontor bestilte Tidender. Denne Beregning skal ligeledes inden fornævnte Tidsfrists Udløb tilsendes Overpostmesterembedet til Attestation og videre Indsendelse til Postvæsenets Revisionskontor i Kjøbenhavn.

2. Begge Poststyrelser skal gjensidig aarlig tilstille hinanden en Prisfortegnelse over de Tidender og Tidsskrifter, som kan bestilles ved vedkommende Postkontorers Mellemkomst, samt drage Omsorg for, at denne Fortegnelse holdes à jour ved gjensidig Meddelelse hver Gang af indtrædende Forandringer.

3. Udenrigske Tidender til Norge, som ønskes bestilte gjennem det danske Postvæsen, rekvireres ved Avispostkontoret i Kjøbenhavn, som inden en Maaned efter hvert Fjerdingaars Udløb har at udfærdige en Beregning in duplo over Exemplarantallet af og det det danske Postvæsen tilkommende Beløb for de leverede Tidender.

Disse Beregninger tilstilles Kristiania Postkontor, der sender det ene Exemplar, forsynet med Attestation, til Postvæsenets Revisionskontor i Kjøbenhavn.

4. Ved Overflytning af Abonnement mod fast Afgift, saaledes som omhandlet i Overenskomstens Art. 6 No. 2, iagttages følgende:

Begjæring om saadan Overflytning af Abonnement modtages kun, naar Tidenden eller Tidsskriftet forlanges overflyttet til et enkelt Sted, ikke, naar Overflytning samtidig begjæres til flere Steder successive.

Begjæringen oversendes af den Postanstalt, der har modtaget samme, til Postanstalten paa Udgivelsesstedet; denne forsyner Doku-

18 Juni mentet med Forevisningspaategning og oversender den til Postanstalten paa det nye Bestemmelsessted.

Som Udvexlingspostanstalter for disse Begjæringer fungerer for de norske Postanstalter Kristiania Postkontor og for de danske Postanstalter Kjøbenhavns Avispostkontor.

Gebyret for Overflytningen afgjøres ved Frimærker, der paaklæbes Begjæringen.

§ 13.

Afregning.

Generalafregningerne mellem de to Poststyrelser (se Overenskomstens Art. 13) opgjøres af Andet Revisionsdepartement i Kjøbenhavn og oversendes den Norske Poststyrelses Revisionskontor. Saldoen betales uden Paavente af Afregningernes Gjennemgaaelse, og mulige Feil berigtiges i næste Generalafregning.

De Omkostninger, der opstaa ved Betalingens Erlæggelse, bæres altid af den betalingspligtige Part.

Stockholm den 27de November 1891.

Thb. Heyerdahl. **Lund.**

18 Juni. **Telegram** fra Indredepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvorved meddeles, at Departementet i Henhold til Bemyndigelse i Kongelig Resolution af 14de Marts 1892, Post 2, Litr. g bestemmer, at det extraordinære Finmarksopsyn ophører den 25de Juni næstefter.

20 Juni. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Justitsdepartementet, hvorved paa Foresporgsel meddeles, at efter Kirkedepartementets Mening maa Udmeldelse af Statskirken i Henhold til Dissenterloven af 27de Juni 1891 ske for Sognepræsten paa det Sted, hvor vedkommende, der agter at udtræde, har sin Bopæl.

21 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de to ved Enkefru Sara Helene Skougaards Gavebreve af 15de September 1891 oprettede „Jonas E. L. Skougaards og Hustruen Sara Helenes Legater", det ene til Fordel for en navngiven Kvinde og efter hendes Død for Trængende af Ladestedet Farsund, det andet til Fordel for Trængende af Udhavnen Egvaag ved Farsund, samt paa de for disse Legater udfærdigede Statuter.

21 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved det for Sarpsborg Brygge i Sannesund ved høieste Resolution af 23de Oktober 1877 approberede Taxtregulativ i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D approberes som gjældende indtil Videre ogsaa for den Toldvæsenet tilhørende Brygge sammesteds, forsaavidt denne af Toldvæsenet stilles til Afbenyttelse ogsaa for Fartøier, som ifølge Toldloven ikke er pligtige til at henlægge ved samme.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Vaale Sparebank i Møder den 14de Oktober 1890 og 14de December 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som træ-dende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 27de Au-gust 1864 stadfæstede Plan. 21 Juni.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Departementet for det Indre, hvorved meddeles, at Nederlandene, fra 1ste Juli 1892 at regne, har tiltraadt den internationale Overenskomst af 4de Juli 1891 om Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter ved Postvæsenets Mellemkomst. 22 Juni.

Skrivelse fra Indredepartementet til Finantsdepartementet, hvori førstnævnte Departement i Anledning af en fra Toldkammeret i Hammerfest indkommet Forespørgsel om, hvorvidt Brændevins-afgift til Finmarkens Brændevinsafgiftskasse ifølge Lov af 14de April 1860 bliver at betale for denatureret Sprit, som indføres til Finmarken, udtaler den Mening, at denatu-reret Sprit ikke er Brændevin i den Forstand, hvori dette Udtryk er brugt i ovennævnte Lov, og saaledes heller ikke kan paalægges den i Loven fastsatte Afgift. 22 Juni.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Toldin-spektøren i Arendal, hvori Departementet paa Foranledning erklæ-rer sig enigt med denne i, at Eierne af anholdte og forbrudte Varer, der bortsælges ved Auktion, ikke antages at have Adgang til at kræve de Emballager, hvori Varerne er ind-førte, tilbageleverede eller erstattede, ligesom ogsaa i, at det, naar forbrudte Varer af forskjellig Slags bortauktioneres, ikke an-tages, at Toldbeløb, der ved Bortauktioneringen af en Vareſort, ikke dækkes ved Salgssummen for samme, kan tages af Over-skudet af Salgssummen for andre Vareſorter, der indbringer mere end det Beløb, der medgaar til at dække Tolden af samme. 22 Juni.

Skrivelse fra Indredepartementet til en Konsul, hvori nævnte Dept. henholder sig til en af Finantsdepartementet paa Foranledning afgiven Udtalelse om, at Drægtigheden af et med midlerti-digt Nationalitetsbevis gaaende Fartøi, der altsaa ikke har været maalt her i Riget, bliver at beregne efter Fartøiets ældre, engelske Maalebrev, der er lagt til Grund for Drægtighedens Angivelse i det midlertidige Nationalitetsbevis, og ikke efter et for Fartøiet senere i Sverige udfærdiget Maalebrev, som viser en høiere Drægtighed. 23 Juni.

Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v. *) [1]). 27 Juni.
Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven No. 1.

[1]) Se Odth. Prp. No. 8 og Dok. No. 7 for 1890, Odth. Prp. No. 24 for 1891 og No. 26 for 1892, Indst. O IX for 1891 og O VI for 1892 samt Sth.tid. for 1892, Forh. i Odth. S. 517—579 og i Lth. S. 88—105.

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

27 Juni. No. 1. forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Enhver fabrikmæssig dreven Virksomhed, hvorved samtidig og regelmæssig et større eller mindre Antal Arbeidere sysselsættes, herunder indbefattet Haandværksdrift, der foregaar fabrikmæssig, Drift af Bergværker, Opberedningsværksteder, Hytteværker samt andre Anlæg for Udvinding og Forædling af Mineralier, skal være denne Lovs Bestemmelser undergivne. Hvorvidt noget Arbeidssted skal betragtes som gaaende ind under Loven, afgjøres i Tilfælde af Tvist af Tilsynsmyndigheden (§ 35).

§ 2. Enhver Indehaver af en Bedrift, der gaar ind under denne Lov, har inden 8 Dage, efterat Loven er traadt i Kraft, eller i Tilfælde, efterat Virksomheden er begyndt, at anmelde samme for Tilsynsmyndigheden med Angivelse af dens Gjenstand og Art samt Antallet af dens Arbeidere af de forskjellige i Loven omhandlede Aldersklasser.

§ 3. Enhver, som vil oprette og drive industrielt Anlæg af det i § 1 omhandlede Slags eller omdanne et allerede bestaaende saadant, er berettiget til, naar han underretter Tilsynet om sin Hensigt og den paatænkte Drifts Art samt forelægger det Planen for Anlægget og for de paatænkte Bygninger og deres indre Anordning, at erholde Tilsynets Udtalelse om, hvorvidt det af Hensyn til denne Lovs Bestemmelser finder noget ved Planens Befølgelse at erindre.

§ 4. Arbeidsstederne med alt, hvad der paa deres Omraade eller i deres Nærhed er anbragt af løse eller faste Indretninger, som høre Virksomheden til, skal være saaledes indrettede og vedligeholdte, at Arbeidernes Sundhed, Liv og Lemmer er beskyttede saavidt gjørligt og paa hensigtsvarende Maade.

§ 5. Arbeidsstederne skal i det Omfang, Omstændighederne tillader, være forsynede med et i Forhold til Arbeidsrummenes Beliggenhed og Arbeidernes Mængde tilstrækkeligt Antal let tilgjængelige, hensigtsmæssig anbragte Trapper og Udgange til Benyttelse i Tilfælde af pludselig opstaaet Ildsvaade eller deslige. Hvor Forholdene paakræver det, kan Tilsynet paabyde Anskaffelsen af særlige Redningsapparater.

Tilsynet kan tillige paabyde Anbringelsen af en eller flere Lynafledere.

§ 6. De til Færdsel bestemte Gange i Rum, hvor Maskiner findes, skal have en saadan Bredde og Høide, at de Arbeidere, som betjener disse, eller Forbigaaende, naar almindelig Forsigtighed iagttages, ikke er udsatte for at komme i farlig Berøring med de løbende Dele af samme.

§ 7. Arbeidsrummene skal være behørig oplyste ved Dagslys eller kunstig Belysning, saa at særlig alle løbende Dele af en Ma-

skine, som under Driften kan medføre Fare for Arbeiderne, tydelig kan iagttages. 27 Juni. No. 1.

I Arbeidsrum, i hvilke der findes eller kan udvikle sig eksplosible eller let antændelige Gasarter, Dampe eller Støv, skal den kunstige Belysning ske paa en saa betryggende Maade, som der er Anledning til. Hvor Arbeidsforholdene og Driftens Art tillader det, skal Arbeidsrummene tillige være behørig opvarmede.

§ 8. I Arbeidsrummene maa ikke beskjæftiges flere Arbeidere end rimeligt i Forhold til Rummenes Størrelse og den Plads, som optages af Maskiner, Redskaber, Materialier og lignende. Der skal paa hensigtsmæssig Maade sørges for behørig Luftveksling, i fornødent Fald ved mekaniske Indretninger, saaledes at Luften saavidt mulig holdes fri for skadeligt Støv, sundhedsfarlige Gasarter og Dampe, ond Lugt eller stor Hede, og at Luftvekslingen er tilstrækkelig i Forhold til Antallet af Arbeidere. Ligeledes bør der ved Ventilation og i fornødent Fald ogsaa ved Afsperring sørges for, at giftige Gasarter, Røg, Støv, sterk Hede, Damp og Stank, der kan udvikle sig i enkelte Arbeidsrum og under visse Dele af Bedriften, ikke trænger ind i andre Arbeidsrum.

§ 9. Det skal paasees, at til Arbeidsrum, i hvilke giftige Stoffe forarbeides eller anvendes, ikke andre end de der beskjæftigede Arbeidere har Adgang.

§ 10. Lokalerne skal i det Omfang, Forholdene tillader, jevnlig rengjøres, og navnlig skal Gulvene i Arbeidsrummene i Nærheden af Maskiner og af Fordybninger, i hvilke Dele af Drivverket bevæger sig, holdes saaledes rene, at Olje og Smørelse ikke gjør dem slibrige. Vægge og Tag skal, hvor det findes nødvendigt, holdes tilbørlig hvidtede; er de malede, skal de holdes rene ved Vaskning.

§ 11. Paa eller ved Arbeidsstedet skal der være Adgang for Arbeiderne til at faa varmet sin Mad og til, naar Veiret kræver det, at nyde sine Maaltider i opvarmet Rum.

§ 12. Kjedler og Rørledninger, der er udsatte for Damptryk, skal være betryggende forarbeidede, udstyrede og vedligeholdte. De skal være Gjenstand for saadan Undersøgelse og Eftersyn, saavel før de tages i Brug som senere, som anordnes af Kongen, der ogsaa afgiver de yderligere Forskrifter, som i Anledning af de i denne § indeholdte Bestemmelser ansees fornødne. Eieren er ved disse Undersøgelser forpligtet til at yde Bistand i den Udstrækning, som de paa Arbeidsstedet tilstedeværende Hjælpemidler medgiver.

Paa ethvert Sted, hvor en Dampkjedel benyttes, skal findes opslaaet en af vedkommende Regjeringsdepartement udfærdiget Veiledning med Hensyn til sammes Betjening.

Tilsynet kan, om det finder det fornødent, forlange, at den, der er ansvarlig for Kjedlens Behandling, skal være forsynet med

27 Juni. No. 1.

en af Tilsynet godkjendt Bevidnelse for at være i Besiddelse af den fornødne Kyndighed.

§ 13. Med Hensyn til de i Anlæggene anbragte Maskiner — det til samme hørende Drivværk samt den bevægende Maskine (Kraftmaskinen) herunder indbefattet — gjælder særlig følgende:

a. Maskineri, Maskindele, Aksler, Drivremme og andre Overføringsmidler for Drivkraft, der frembyder Fare for Arbeiderne under deres Syssel eller i Forbigaaende, skal omhyggelig indhegnes eller indkapsles.

b. Vandhjul, Turbiner og lignende Vandmotorer skal være forsvarlig omgjærdede, og i den til samme førende Vandrende skal paa hensigtsmæssigste Sted eller Steder være anbragt Rist til Forebyggelse af Ulykker.

c. Kraftmaskinen maa ikke sættes i Gang, førend dette er meddelt Arbeiderne ved et Signal, der kan høres tydelig i de Arbeidsrum, hvori der findes Maskiner, som skal sættes i Bevægelse.

d. Fra ethvert Arbeidsrum, hvori der benyttes Maskiner, som bevæges af Kraftmaskinen, og hvori der ikke findes Indretninger til at udløse samtlige Maskiners Forbindelse med Kraftmaskinen, skal der kunne gives Stoppesignal til denne.

e. Naar Kraftmaskinen driver flere selvstændige Bedrifter, skal Hovedakslen i enhver af disse kunne stanses, uafhængig af, om Kraftmaskinen vedbliver at gaa.

§ 14. Luger, Trappenedgange, Aabninger i Jorden for Gruber eller lignende, aabenstaaende Kar eller store Beholdere, Damme, Vandrender og Isrender skal indhegnes eller forsynes med Rækværk i den Udstrækning, som det af Hensyn til Arbeidernes Sikkerhed anses nødvendigt, og som Driftens Art og Beskaffenhed tillader.

§ 15. De fornødne Bestemmelser om, hvad der i de enkelte Tilfælde til Gjennemførelse af Forskrifterne i §§ 4—14 bliver at foretage, gives af Tilsynet. Hvor Bedriftens Art og Beskaffenhed eller tilstedeværende Omstændigheder medfører, at Forskrifterne ikke med Rimelighed kan fordres gjennemførte i sin fulde Udstrækning, kan Tilsynet indrømme de fornødne Lempninger.

§ 16. Rammes nogen Arbeider, der er beskjæftiget i en Bedrift, som omfattes af denne Lov, under Arbeidet af nogen Beskadigelse, der kan antages at gjøre ham udygtig til Arbeide i mindst 8 Dage, skal Bedriftens Eier eller Bestyrer uopholdelig indgive skriftlig Anmeldelse derom med Forklaring om Ulykkens Aarsag og Omfang til Tilsynet, som foranstalter nærmere Undersøgelse anstillet angaaende Aarsagen til Ulykken og angaaende dens Følger.

§ 17. Børn under 14 Aar maa ikke anvendes til Arbeide, som gaar ind under denne Lov; dog kan Børn mellem 12 og 14 Aar med Tilsynets Tilladelse anvendes indtil 6 Timer daglig til lettere Arbeider, som ikke skader deres Sundhed eller hemmer deres

legemlige Udvikling, naar Lægeattest fremskaffes for, at deres Helbredstilstand ikke gjør dem uskikkede til det Arbeide, hvortil de bestemmes. Lægeattest meddeles i fornødent Fald af vedkommende Embedslæge, der for Undersøgelsen og Attestens Udstedelse betales med 50 Øre, som udredes af Arbeidsgiveren. 27 Juni. No. 1.

Unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar maa ikke anvendes dertil over 10 Timer daglig og i Alderen mellem 14 og 16 Aar kun til lettere Arbeider, som ikke skader deres Sundhed eller hemmer deres legemlige Udvikling.

§ 18. Formiddag og Eftermiddag skal Børn og unge Mennesker under 18 Aar senest $4^1/_2$ Time, efterat deres Arbeide er begyndt, have en Hviletid af $^1/_2$ Time. Unge Mennesker skal derhos, naar Arbeidet varer over 8 Timer, have en Time fri til Middagshvile.

I Hviletiderne maa Arbeide ikke tillades dem og Ophold i Arbeidsrummene kun da, naar enten de Dele af Driften, i hvilke de sysselsættes, er fuldstændig indstillede, eller Tilsynet dertil meddeler Tilladelse.

§ 19. Børn og unge Mennesker under 18 Aar maa ikke sysselsættes før Kl. 6 Morgen eller efter Kl. 8 Aften.

§ 20. Personer, der endnu ikke er udskrevne af Folkeskolen, maa ikke anvendes til Arbeide, der gaar ind under denne Lov, i den for dem bestemte Undervisningstid eller i Løbet af den Time, der gaar forud for samme.

Arbeidsgiverne skal for hvert af dem sysselsat Skolebarn være forsynede med den i § 16 i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 og i § 18 i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne af samme Dag omhandlede Bevidnelse fra vedkommende Lærer.

Naar Skolestyret finder det nødvendigt, forat et Skolebarn skal opnaa det fornødne Kundskabsmaal, at Barnets Arbeidstid indskrænkes yderligere end i nærværende Lov foreskrevet, kan det i saa Henseende afgive den fornødne Bestemmelse.

§ 21. Det maa ikke tillades Kvinder at arbeide i de første 6 Uger efter deres Nedkomst. Dette Tidsrum kan dog i enkelte Tilfælde indskrænkes til 4 Uger, naar vedkommende Kvinde kan fremlægge Vidnesbyrd fra en Læge om, at hun uden Skade kan udføre det for hende bestemte Arbeide.

§ 22. Ved Bergverker og deslige maa Børn og Kvinder ikke benyttes til Arbeide under Dagen.

§ 23. Børn og Kvinder maa ikke benyttes til Rensning, Smøring eller Eftersyn af Akselledninger eller Maskiner under Gangen eller til Paalægning af Remme, Tauge eller deslige paa ombreiende Skiver, medens disse er i Bevægelse, uden hvor det er aldeles ufarligt.

§ 24. Personer under 18 Aar maa ikke benyttes til Pas-

27 Juni. No. 1.

ning af Dampkjedler eller af Maskiner, hvis Betjening udkræver særlig Forsigtighed.

§ 25. Ingen Arbeidsgiver maa sysselsætte noget Barn eller ungt Menneske under 18 Aar, forinden han ved forevist Fødselsattest eller skriftlig Bevidnelse fra nogen offentlig Funktionær har forvisset sig om sammes Alder.

Ved ethvert Arbeidssted skal Arbeidsgiveren føre en Liste over de Børn og unge Mennesker, som beskjæftiges der, hvilken skal indeholde Oplysning om deres Navn, Alder og Bopæl, om Dagen, hvorpaa de tiltræder og forlader Arbeidet, om deres Forældres eller Foresattes Navn og Stilling samt i Tilfælde deres Undervisningstid. Listen tilligemed de i §§ 17 og 20 og i nærværende §'s 1ste Led omhandlede Attester skal stedse være tilgjængelig for Tilsynet.

Maaden, hvorpaa Listen skal være indrettet, fastsættes af vedkommende Regjeringsdepartement, som ogsaa kan anordne, at andre Oplysninger end de ovenfor nævnte skal meddeles deri.

§ 26. Lovens Bestemmelser kan i følgende Tilfælde undergaa nedenstaaende Lempninger:

a. Ved Virksomheder, hvis Art og Beskaffenhed maatte udkræve det, kan unge Mennesker tillades sysselsatte til enhver Tid af Døgnet, dog ikke udover det i § 17 bestemte Timetal. Bestemmelserne om Hviletid saavel for Børn over 12 Aar som for unge Mennesker kan derhos afændres overensstemmende med Virksomhedens Krav.

b. Naar Naturomstændigheder, Ulykkeshændelser eller andre upaaregnelige Begivenheder har forstyrret et enkelt Anlægs regelmæssige Drift eller udsætter Driften for at forstyrres, kan paa derom indgivet Andragende den daglige Arbeidstid for unge Mennesker tillades forlænget for et kortere Tidsrum, ligesom de ogsaa kan tillades beskjæftigede som i Litera a anført.

c. Tilladelse til forlænget Arbeidstid kan ved almindelige Forskrifter meddeles for Bedrifter, for hvilke det er særeget, at der til sine Tider arbeides længere end sedvanligt.

d. Ved Bedrifter, hvor Arbeidet af Tilsynet skjønnes at være af lettere Art, kan det tillades, at unge Mennesker i Ugens 5 første Hverdage beskjæftiges indtil $10^1/_2$ Time daglig, dog saaledes, at den samlede ugentlige Arbeidstid ikke overskrider 60 Timer.

Ovennævnte Lempninger meddeles af Tilsynet, dog saaledes, at dets Beslutninger i de under Lit. a, c og d omhandlede Tilfælde ikke træder i Kraft, førend de er godkjendte af vedkommende Regjeringsdepartement.

I de under Lit. b nævnte Tilfælde udkræves ingen Tilladelse af Tilsynet, naar det gjælder Redning af Menneskeliv, og heller ikke ellers for de to første Døgn.

§ 27. Fra Kl. 6 Aften før en Søn- eller Helligdag til

næste Dags, eller, naar to eller flere Helligdage følger paa hinanden, til den sidste Helligdags Aften Kl. 10 maa Arbeide ikke finde Sted, undtagen Bedriftens Beskaffenhed eller andre Omstændigheder gjør Arbeide uundgaaelig fornødent. Hvorvidt dette er Tilfældet, afgjøres af vedkommende Regjeringsdepartement eller for enkelt Anledning af Tilsynet. 27 Juni. No. 1.

Arbeidere i saadanne Bedrifter skal have hveranden Søndag fri, medmindre det af Tilsynet skjønnes at være umuligt.

Uopsætteligt Reparationsarbeide kan foregaa uden særskilt Tilladelse, men bliver straks at melde Tilsynet.

§ 28. Kongen kan for enkelte Anlæg eller Beskjæftigelser saavelsom for hele Klasser af Bedrifter, som han finder at være forbundne med særskilt Fare for Sundhed, Liv eller Lemmer eller lettelig at kunne bevirke Overanstrengelse, fastsætte nedenstaaende skjærpende Vilkaar og Bestemmelser, efterat Erklæringer er indhentede fra vedkommende Tilsyn samt, forsaavidt Omstændighederne tillader det, fra vedkommende Arbeidsgivere:

a. at særegne Forsigtighedsforanstaltninger skal træffes;
b. at der bliver at fastsætte en bestemt daglig Arbeidstid, hvilken for Børns og unge Menneskers Vedkommende skal kunne indskrænkes yderligere, end denne Lov medfører;
c. at Anvendelsen af Børn og unge Mennesker skal være forbudt i større Udstrækning end i Loven forøvrigt bestemt;
d. at med Hensyn til visse Virksomheder lignende Forbud gives for frugtsommelige Kvinders Vedkommende;
e. at det ikke maa tillades Arbeiderne at nyde sine Maaltider eller tilbringe sine Hviletider i Arbeidsrummene, men at særskilte derfra tilbørlig adskilte Lokaler til dette Brug skal anvises dem.

§ 29. Det paaligger Arbeidsgiverne at vaage over Jagttagelse af Sømmelighed og gode Seder paa Arbeidsstederne, særlig hvor Arbeidere af begge Kjøn er beskjæftigede.

§ 30. Opgjør mellem Arbeidsgivere og Arbeidere skal finde Sted mindst én Gang ugentlig i kontante gangbare Penge og paa eller ved Arbeidsstedet.

Reglement (jfr. § 32) eller særlig Overenskomst mellem Arbeidsgivere og Arbeidere kan dog bestemme andre Opgjørsfrister.

Der maa ikke fra Arbeidernes Lønning gjøres Fradrag i særskilt Øiemed uden deres udtrykkelige Samtykke eller med Hjemmel i Lovgivningen eller Reglementet.

§ 31. Opsigelsesfristen mellem Arbeidsgiver og fast Arbeider er 14 Dage, naar ikke anderledes skriftlig eller i Henhold til Reglement er vedtaget. Lov angaaende Bergverksdriften af 14de Juli 1842 § 60 forbliver uforandret.

Fristen skal i ethvert Fald være lige lang for begge Parter.

Som fast Arbeider ansees enhver, der enten udtrykkeligen er

27 Juni. No. 1.

antaget som saadan, eller som i 4 Uger har været beskjæftiget i Bedriftens regulære Arbeide.

Afbrydes Arbeidet ved Ulykkeshændelser, Naturomstændigheder eller andre upaaregnelige Begivenheder, herunder ikke indbefattet Konkurs, borfalder Opsigelsesfristen.

Hvor skriftlig Kontrakt oprettes, skal Arbeideren, inden den underskrives, have den udleveret til Gjennemsyn i mindst 24 Timer og Kontrakten indeholde Anførsel om, at saa er skeet. Den skal underskrives af begge Parter, og hver af dem skal have sit Eksemplar.

Kontrakten kan ikke før Opsigelsesfristens Udløb ensidig fragaaes af Arbeidsgiveren, medmindre Arbeideren har gjort sig skyldig i en alvorlig Krænkelse af Reglementet eller forøvrigt i en alvorligere Forgaaelse. Den kan ikke fragaaes af Arbeideren, medmindre Arbeidsgiveren undlader at opfylde sine Forpligtelser mod ham, behandler ham paa en Maade, der strider mod Loven eller Kontrakten, eller tilsteder, at andre behandler ham paa en saadan Maade.

Hvis en skriftlig Kontrakt mellem Arbeidsgiver og Arbeider ikke har været udleveret denne til Gjennemsyn i 24 Timer, skal de i Loven indeholdte Bestemmelser om Opgjør, Lønningers Udbetaling og Opsigelsesfrist være gjældende. Hvis en Kontrakt indeholder ulige lange Opsigelsesfrister for Parterne, skal den forsaavidt være ugyldig og Opsigelsesfrist af 14 Dage være gjældende.

§ 32. Arbeidsgiverne i de Virksomheder, der beskjæftiger mere end 25 Arbeidere, eller for hvilke Tilsynet uden Hensyn til deres Arbeiderantal finder Grund til at paabyde det, er forpligtede til at istandbringe et Reglement angaaende den hele Arbeidsordning, de for Bedriften gjældende Ordensregler, Betingelserne for Antagelse og Afskedigelse og Betalingen af Lønninger.

Hvis Reglementet fastsætter Bøder, maa disse ikke overstige en halv Dags Løn undtagen for grovere Forgaaelser, der kan medføre Fare for Folks Liv, Lemmer eller Helbred eller for større Ødelæggelse eller Beskadigelse af Gods, hvilke Tilfælde i Reglementet eksempelvis skal nævnes.

Det, der indkommer ved Bøder, tilfalder den Sygekasse, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer.

Fradrag i Lønningerne for mangelfuldt Arbeide eller Ødelæggelse af Materialier ansees ikke som Bøder.

Reglementet skal inden 4 Uger efter nærværende Lovs Ikrafttræden, eller for nye Virksomheders Vedkommende inden 4 Uger efter Bedriftens Aabning, indsendes til vedkommende Fabrikinspektør, som derefter snarest mulig med sin Udtalelse oversender Reglementet til vedkommende Regjeringsdepartement til Godkjendelse, der kun kan meddeles, forsaavidt det ikke i noget Stykke strider mod Lovens Forskrifter.

Under Reglementets Istandbringelse bør Arbeidsgiveren give

mindst 5 Repræsentanter for Arbeiderne Anledning til at udtale sig om Bestemmelserne i samme. Disse Repræsentanter vælges af og iblandt de over 18 Aar værende Arbeidere. 27 Juni. No. 1.

Til Overveielse af Sagen bør der være givet de valgte Repræsentanter 8 Dages Frist. Vidnesbyrd om, at foranførte er iagttaget, bør medfølge til Departementet.

Dette skal ogsaa iagttages, naar Tillæg til eller Forandringer i et allerede godkjendt Reglement agtes udstedte.

Bestemmelserne om Bøder i 2det, 3die og 4de Led skal gjælde, ogsaa hvor Reglement ikke istandbringes.

§ 33. Paa ethvert Arbeidssted skal de i Henhold til denne Lov af Kongen eller andre Myndigheder udfærdigede Anordninger, forsaavidt de vedkommer Arbeidsstedet, hvoriblandt det udfærdigede Fabriks- og Arbeidsreglement, Angivelser af de Tider i Døgnet, da Børn, unge Mennesker og Voksne begynder og slutter Arbeidet, samt af deres Hviletider, findes opslaaede i det fornødne Antal Eksemplarer trykte eller skrevne med tilstrækkelig store og tydelige Bogstaver.

Et Eksemplar af Reglementet udleveres enhver Arbeider.

§ 34. Arbeiderne kan ikke i videre Omfang, end Loven udtrykkelig hjemler, retsgyldig vedtage Fravigelser fra Lovens Forskrifter.

§ 35. Tilsynet med denne Lovs Overholdelse besørges af en eller flere Fabrikinspektører, der ansættes af Kongen med seks Maaneders Opsigelse, og hvis Løn udredes af Statskassen. Ved Valget af disse Mænd skal det særlig haves for Øie, at de er i Besiddelse af teknisk Indsigt. I enhver Kommune, hvor der findes Virksomheder, som gaar ind under denne Lov, skal der være et stedligt Tilsyn, bestaaende af Sundhedskommissionens Formand eller en anden dertil af Kommunestyret antaget Læge samt en af Sundhedskommissionen blandt dens øvrige Medlemmer opnævnt Mand. Hvor saadant maatte findes fornødent, kan Kommunestyret bestemme, at der skal oprettes et stedligt Tilsyn, bestaaende af mindst 2 særskilt af Kommunestyret valgte Mænd, som hvis Formand fungerer Sundhedskommissionens Formand eller en anden af Kommunestyret valgt Læge. Det stedlige Tilsyn skal paa Forlangende træde sammen med Fabrikinspektøren. Omfanget af dets Myndighed og dets Forhold til Inspektørerne bestemmes af Kongen. For det særskilte Tilsyn gjælder med Hensyn til Udeblivelse fra Møder, dets indre Forretningsorden samt Funktionstiden for de valgte Medlemmer, hvad der i Loven af 16de Mai 1860 om Sundhedskommissionerne er bestemt.

Overtilsynet henligger under vedkommende Regjeringsdepartement.

For enkelt Leilighed eller enkelte Tilfælde kan Departementet lade Inspektionen foretage ved en eller flere dertil af samme antagne Mænd.

27 Juni. No. 1.

Fabrikinspektørerne med Assistenter, de af Departementet udsendte særlige Inspektører samt det stedlige Tilsyn skal til enhver Tid have uhindret Adgang til ethvert Anlæg eller Arbeidssted af de i § 1 omhandlede Slags samt til hvilkensomhelst Del deraf. Enhver, der har Befatning med Bedriften, skal være forpligtet til paa Begjæring at give Forklaring om de Forhold, som vedrører Eftersynet.

En fast ansat Inspektør maa ikke være delagtig i nogen Bedrift, som hører ind under nærværende Lov.

Eier eller Bestyrer af Virksomhed, som hører ind under denne Lov, maa ikke som Medlem af det stedlige Tilsyn deltage i Behandlingen af Sager, der angaar en Bedrift af samme Art som hans egen.

§ 36. Udgifterne ved det stedlige Tilsyn bæres af vedkommende Kommune, undtagen forsaavidt angaar den Skyds- og Diætgodtgjørelse, der maatte tilkomme Sundhedskommissionens Formand eller den i dennes Sted eller som Formand i særskilt anordnede Tilsyn antagne Læge, hvilken Godtgjørelse udredes af Statskassen.

§ 37. Tilsynet og dets Assistenter saavelsom de af Departementet udsendte særlige Inspektører er forpligtede til Hemmelighold-delse af de Drifts- og Forretningsforhold, hvormed de gjennem sin Virksomhed maatte blive bekjendte, samt til at afholde sig fra Efterligning af de af vedkommende Driftsherre hemmelighold-te Indretninger og Fremgangsmaader, som derunder er komne til deres Kundskab.

§ 38. Tilsynets lovmedholdig fattede Beslutninger kan alene af vedkommende Regjeringsdepartement eller i fornødent Fald af Kongen ophæves eller forandres.

De af Tilsynet i Henhold til Loven givne Paalæg, Dispensationer o. s. v. skal for at være gyldige være skriftlig affattede.

§ 39. Med Bøder fra fem til tusend Kroner straffes en Arbeidsgiver, som

1. overtræder de i Loven indeholdte eller i Henhold dertil udfærdigede Forskrifter til Sikrelse af Arbeidernes Sundhed, Liv og Lemmer eller de til Gjennemførelse af disse Forskrifter af Tilsynet givne Paalæg;
2. handler imod de i Loven indeholdte eller i Henhold dertil udfærdigede Forskrifter om Benyttelse af Børn, unge Mennesker eller Kvinder til Arbeide eller om Søn- og Helligdagsarbeide;
3. undlader tilbørlig at vaage over Jagttagelse af Sømmelighed eller gode Seder paa Arbeidsstederne.

§ 40. Med Bøder fra fem til femti Kroner straffes en Arbeidsgiver, som

1. undlader de i Loven foreskrevne Anmeldelser eller Opslag (§§ 2, 12, 16, 27 og 33);

2. ikke paa Begjæring yder pligtig Bistand ved Eftersyn af Dampkjedler og Rørledninger (§ 12); 27 Juni. No. 1.
3. undlader trods Paalæg fra Tilsynet at foretage, hvad han pligter til Udfærdigelse af Arbeidsreglement (§ 32);
4. ikke er forsynet med de foreskrevne Bevidnelser om Børns Helbredstilstand og Skolebørns Undervisningstimer eller om Børns og unge Menneskers Alder (§§ 17, 20 og 25);
5. undlader at føre den i § 25 paabudne Liste eller viser grov Forsømmelighed med Hensyn dertil.

§ 41. Arbeidsgiver, der ulovligen afskediger en Arbeider eller overtræder de i § 30 indeholdte Forskrifter om Opgjør med Arbeiderne, straffes med Bøder fra fem til to hundrede Kroner.

Arbeider, der ulovligen forlader sit Arbeide, straffes med Bøder fra to til to hundrede Kroner.

§ 42. Foreståaes Bedriften i Arbeidsgiverens Sted af en dertil antagen Bestyrer, gjælder om denne, hvad der om Arbeidsgiveren er bestemt.

§ 43. Forældre eller andre Foresatte, der lader Børn anvende til Arbeide imod Lovens Bestemmelser, straffes med Bøder fra to til tyve Kroner.

§ 44. Med Bøder fra to til to hundrede Kroner straffes den, som vægrer sig ved overensstemmende med § 35 at give behørig Forklaring om Forhold, der vedrører Tilsynets Virksomhed.

§ 45. Overtrædelser af Lovens § 37 straffes med Bøder, Embedsfortabelse eller Affættelse, men, saafremt det er skeet i Hensigt at tilvende nogen en uberettiget Vinding, med Embedsfortabelse, Affættelse eller Strafarbeide i femte Grad. Straffelovens Kap. 24 § 32 kommer til Anvendelse.

§ 46. De i denne Lov omhandlede strafbare Handlinger paatales af det offentlige; dog udkræves Fornærmedes Begjæring, forat Paatale skal kunne reises efter § 41.

Med Undtagelse af de i § 37 omhandlede paatales Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser efter de for Politisager givne Regler.

§ 47. De i Henhold til denne Lov idømte Bøder tilfalder Distriktets offentlige Sygekasse eller, saalænge saadan ikke er oprettet, et Hjælpefond for Arbeidere, der anvendes efter Kongens Bestemmelse.

§ 48. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli næste Aar.

Dog skal det ogsaa efter denne Tid være tilladt at benytte Børn mellem 12 og 14 Aar til Arbeide, der paa Grund af deres Alder ifølge Loven er dem forbudt, dersom de allerede var i saadan Beskjæftigelse, da Loven bekjendtgjordes i Lovtidende.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

27 Juni. No. 2. **Lov** indeholdende Forandring i Lov om Arv af 31te Juli 1854 *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Juni dette Aar, saalydende:

Første Punktum af § 3 i Lov om Arv af 31te Juli 1854 skal herefter lyde:

„Ægte Barn tager Arv efter Moder og mødrene Frænder ligesom ægte Barn."

§ 39 i samme Lov ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 10, III og Indst. O No. 49 for 1892 samt Sth.tid for s. A., Forh. i Oth. S. 470—489 og i Lth. S. 79—80.

27 Juni. No. 3. **Lov** om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. I Kommuner, for hvilke der er indrettet Slagtehus, hvis Beliggenhed og Plan er godkjendt af Kongen, kan Kommunestyret med Kongens Samtykke paabyde, at al Slagtning af nærmere bestemte Arter af Husdyr, hvis Kjød skal benyttes til Menneskefode, skal foregaa i det kommunale Slagtehus.

Paa samme Maade kan fastsættes, at al Handel med nærmere bestemte Arter af levende Husdyr inden en Kommune skal foregaa under Kontrol paa dertil bestemt Torv eller Plads.

§ 2. I enhver Kjøbstads- eller Ladesteds-Kommune med over 4000 Indbyggere, ligesom ogsaa i enhver anden By- eller Land-Kommune, hvor saadant af Kommunestyret med Kongens Samtykke fastsættes, skal alt inden Kommunen slagtet eller til samme indført Kjød, der skal benyttes til Menneskefode, undersøges af kommunal Kjødkontrollør, der saavidt muligt bør være eksamineret Dyrlæge.

§ 3. Kjød, som af kommunal Kontrollør findes tjenligt til Menneskefode, skal stemples. Findes det utjenligt dertil, skal det ufortøvet beslaglægges og ikke tilbageleveres Vedkommende, forinden det er gjort uskadeligt for den menneskelige Sundhed eller ubrugbart som Næringsmiddel.

Hvis beslaglagt Kjød, som ikke tilbagefordres, af vedkommende Kommune blir udnyttet til teknisk Brug istedetfor at tilintetgjøres, har Eieren Krav paa en forholdsmæssig Godtgjørelse.

Den kommunale Kjødkontrollørs Afgjørelse kan indankes for

[1]) Se Oth. Prp. No. 22 og Indst. O No. 50 for 1892.

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

Stedets Sundhedskommission, hvis Ordfører i Tilfælde ufortøvet skal gives fornøden Underretning. 27 Juni. No. 3.

§ 4. Naar Slagtetvang indføres efter § 1, pligter vedkommende Kommune at give Erstatning for den Værdiforringelse, som de for Slagtebedrift inden Kommunen lovlig opførte Bygninger og Indretninger maatte lide ved ikke længere at kunne benyttes efter sit Øiemed, forsaavidt Bedriften lovlig der har været drevet og ved Slagtetvangens Indførelse endnu drives.

Erstatningen fastsættes i Tilfælde ved lovligt Skjøn, optaget for Kommunens Regning. Overskjøn maa forlanges inden 4 Uger; Omkostningerne derved udredes efter de almindelige Regler.

Erstatningskrav maa i Tilfælde være fremsat inden 3 Maaneder efter Slagtetvangens Indførelse.

§ 5. For Benyttelse af Slagtehus eller af Torv, bestemt til Handel med levende Husdyr, samt for anordnet Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse kan Kommunestyret med Kongens Samtykke fastsætte for mindst et Aar ad Gangen bestemte Afgifter. Disse maa dog ikke være høiere end fornødent til Renter og Afdrag af den Kapital, som er anvendt til vedkommende Anlæg, samt til Dækkelse af Driftsomkostningerne og Kommunens Udgifter forøvrigt ved de ved nærværende Lov foranledigede Forføininger.

§ 6. Nærmere Forskrifter til Gjennemførelse af denne Lov kan gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 7. Overtrædelser af de i denne Lov eller med Hjemmel deraf givne Forskrifter paatales af Politiet og straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 1000,00.

§ 8. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Januar 1893. Dog kan Kongen efter Andragende fra vedkommende Kommunestyre indrømme Udsættelse indtil 1ste Januar 1894, forsaavidt angaar Ikrafttræden af Paabudet i § 2.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Udvidelse af Grændserne for Kjøbstaden Trondhjem *) [1]). 27 Juni. No. 4.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 20de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar næste Aar skal Grændsen mellem Kjøbstaden Trondhjem og Strindens Herred være følgende:

[1]) Se Oth. Prp. No. 25, Dok. No. 91 og 107 og Indst. O. No 69 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 599—603 og i Lth. S. 114—117.

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

27 Juni. No. 4.

Der trækkes en Linie fra Midten af nederste Bro (i Strandveien) over Ladebækken til Midten af Taarnet paa Munkholmen. Fra det Punkt, hvor denne Linie skjærer Stranden af Ladehammeren, danner den Grændsen indtil Midten af nævnte Bæk, som den derpaa følger indtil den under Gaarden Ringved hørende Plads Lille-Lades Grændse mod Vest. Derpaa følges Eiendomsgrændsen for Lille-Lade, Dalen, Rosenlund, Saxenborg og Skjønberg, hvilke Eiendomme fremdeles i sin Helhed skal tilhøre Strindens Herred, til Indherredsveien, hvis søndre Side den derpaa følger indtil nordvestre Hjørne af Lade Sogns nye Kirkegaard. Dennes vestre Murhegn danner derpaa Grændsen til dets sydvestre Hjørne. Fra dette Hjørne gaar Grændsen efter en ret Linie til det Punkt i Øst for Kristianstens Fæstning, hvor Veien fra Bromstad støder sammen med Veien fra Tyholt. Derpaa følges Nordsiden af denne Vei 220 Meter i Retning mod Kristianstен. Grændsen trækkes derefter i sydlig Retning omtrent 390 Meter i en ret Linie til det Punkt ved Veien til Blæsevolden, hvor denne Eiendom støder sammen med Lillegaarden. Fra dette Punkt følges Eiendomsgrændsen for Blæsevolden, Trinesminde, Kindts Landsted, Præstegaarden Berg og Lærkendal, hvilke Eiendomme saaledes fremdeles helt skal tilhøre Strindens Herred, til Klæboveien. Grændsen gaar derefter langs denne Veis Østside i nordlig Retning indtil Grændsen mellem Dalsenget og Veisletten og følger derefter Grændsen mellem disse tvende Eiendomme til Nidelven, gaar derpaa efter Elvens Midtstrømslinie indtil Grændsen mellem Cecilienborg og Marienborg, hvorefter Grændsen mellem disse to Eiendomme følges til Nyveien. Fra det Punkt, hvor denne Vei skjæres, trækkes Grændsen om Sydsiden af et H. Matzow tilhørende Hus og videre i en ret Linie til og langs Sydsiden af det ved Aasveien beliggende, Fotograf Olaf Olsen tilhørende Hus. Fra det sydvestre Hjørne af Fotograf Olsens Landsteds Sommerpavillon til et 46 Meter vestenfor samme i det der liggende Fjeldparti afmærket Punkt (c paa Kartet). Fra dette Punkt følger Linien Høideryggen til dens høieste Punkt (d paa Kartet), der er afmærket i Fjeldet og ligger 84 Meter i SØ for det sydvestre Hjørne af Sverresliens Eiendom. Fra Punktet d gaar Grændsen i ret Linie til Gaarden „Sverresmyrs" sydøstlige Hjørne, hvorfra den følger denne Gaards østlige Grændse, indtil denne støder paa den nuværende Bymarksgrændse. Derefter bestemmes Grændselinien mellem Trondhjems By og Bymark saaledes:

Fra det Punkt, hvor Trondhjems vestre Grændse mod Strinden ifølge Foranstaaende støder sammen med den ældre Bymarksgrændse, skal den nye Grændse gaa i ret Linie, indtil denne naar sydøstre Hjørne af Gaarden „Fagerliens" Eiendom. Derefter følger Linien, nogenlunde i samme Retning som før, Gaarden Fagerliens østlige Grændse, indtil den støder paa den fra Vest mod Øst

over Fagerliens Eiendom løbende Bæk (g paa Kartet), hvilket Punkt ligger 115,2 Meter fra det nordøstre Hjørne af Fagerliens Eiendom. Bemeldte Bæk danner derefter Grændsen ned til Søen. 27 Juni. No. 4.

§ 2. Foran beskrevne Grændselinie saavelsom Grændselinien for det i nærværende Lovs § 4 omhandlede Belte af Strindens Herred bliver paa Statskassens Bekostning at opgaa og nærmere at bestemme samt ved lovlige Skifte- og Skjelstene at udvise under en Forretning, der af de Mænd, som Kongen dertil udnævner, skal afholdes saa betimeligt, at den inden Udgangen af dette Aar kan være stadfæstet af Kongen.

§ 3. De Dele af Strindens Herred og af Bymarken, som ligger indenfor den i § 1 omhandlede Grændse, skal fra 1ste Januar næste Aar i enhver Henseende henhøre under Trondhjem. De ovennævnte Strækninger af Strinden udgaar fra samme Tid af Landets Matrikul; dog skal dette ikke have Indflydelse paa den Odel, som for Tiden maatte hvile paa nogen Jord, som ifølge nærværende Lov overgaar fra Landet til Kjøbstaden.

§ 4. Udenfor den i § 1 bestemte Grændse mod Strindens Herred skal med Hensyn til Bygninger, som herefter opføres, Trondhjems Bygningslovgivning gjøres gjældende i et Belte af 500 Meters Bredde langs denne Grændse. Reparation og Opførelse af Udhuse for de inden Beltet værende Jordbrug indgaar dog ikke under den nævnte Lovgivning. Bemeldte Strækning af Strindens Herred bliver i alle Anliggender og Sager Bygnings- og Reguleringsvæsenet vedkommende iøvrigt at betragte som henhørende til Trondhjems By.

§ 5. De Personer, som den 30te September d. A. har Bopæl paa de Strækninger, som ved denne Lov henlægges til Trondhjems By, ansees fra 1ste Januar næste Aar med Hensyn til Skattepligt som henhørende til Trondhjem og bliver at ilægge Kommuneskatter i Lighed med Byens øvrige Indvaanere. Dette gjælder dog ikke de Personer af Strindens Herred og Bymarken, som inden 15de Oktober d. A. flytter udenfor den nye Kjøbstadsgrændse.

§ 6. De Personer, som den 31te December f. A. havde Bopæl i de Dele af Strindens Herred, som efter denne Lov overgaar til Trondhjems By, og ikke derfra er udflyttede til noget andet Sted end Kjøbstaden Trondhjem inden 1ste Januar n. A., skal fra sidstnævnte Tid med Hensyn til Fattigforsørgelse, forsaavidt denne ikke paaligger nogen anden Kommune end Lade Sogn, ansees hjemstavnsberettigede i Trondhjem, hvad enten de i Mellemtiden har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet eller ikke. Ved Siden af denne Forskrift skal dog de Lovbud, der tillægger Hustruen Mandens og Børnene Forældrenes Hjemstavnsret, bringes i Anvendelse, saafremt henholdsvis Manden eller Forældrene er ilive, naar de omhandlede Dele af Strinden overgaar til Trondhjems By.

27 Juni. No. 4.

§ 7. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning fra 1ste Januar d. A. har drevet Handel eller Haandværk paa de Strækninger, der ved denne Lov henlægges under Byen, skal ogsaa, efterat Loven er traadt i Kraft, være berettigede til inden disse Strækninger at vedblive den af dem før drevne Næring. Dog har de, for at kunne nyde denne Ret, inden 1ste Januar n. A. at melde sig for Magistraten, hvorhos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud ligesaa fuldt, som om de var Borgere til Byen.

§ 8. Med de Strækninger af Strindens Herred, som efter nærværende Lov overgaar til Trondhjems By, følger uden Vederlag det inden Strækningen beliggende Skolehus paa Eiendommen Eliplads med de for Skolen fornødne Udhuse. Af Eiendommens Jordvei medfølger den til Skolehuset med Udhuse fornødne Grund, de til Skolen førende Veie samt passende Legeplads for Skolen, medens Jordveien iøvrigt ligesom de for Skolen uforrødne Bygninger, som maatte findes, vedbliver at være Lade Skolekommunes Eiendom.

§ 9. De i Anledning af Grændseforandringen fornødne Erstatningsbeløb til offentlige Tjenestemænd udredes af Statskassen.

§ 10. Bygninger paa de ved denne Lov i Trondhjem indlemmede Strækninger kommer ikke i Betragtning ved Bestemmelsen af det Afslag i Brandkontingent, der ifølge Lov af 3die Marts 1860 § 1, jfr. Lov af 26de Mai 1866 § 8 Litra G, bevilges Bygninger paa det ældre Territorium. Hvorvidt den indlemmede Strækning eller Dele deraf med Hensyn til Brandkontingentens Nedsættelse skal betragtes som et eller flere særskilte Distrikter, bestemmes af Kongen. Naar Bygningerne paa nogen Del af de indlemmede Strækninger kan erholde ligesaa stort Afslag i Brandkontingent som Bygningerne paa det ældre Byterritorium, kan Kongen bestemme, at saadan Strækning i denne Henseende skal tillægges Byens ældre Distrikt.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

27 Juni. No. 5.

Lov indeholdende Forbud mod Udførsel af Trævirke m. v. fra Nordlands, Tromsø og Finmarkens Amter*)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 20de Juni dette Aar, saalydende:

[1]) Se Odth. Prp. No. 24 og Indst. O. No. 51 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 595—599 og i Lth. S. 113—114. Jfr. Plak. 7 Aug. 1752, oph. v. Toldl. 20 Septbr. 1845 § 196.

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

Udførsel af al Slags Trævirke — herunder indbefattet Træ- 27 Juni.
masse og Cellulose — eller af Træ tilvirkede Gjenstande fra Nord- No. 5.
lands, Tromsø og Finmarkens Amter, saavel til andre Dele af Riget[1]) som til Udlandet, er forbudt. Herfra undtages Baade med Tilbehør samt af Træ tilvirkede Gjenstande, der enten benyttes til Emballage for Varer, som udføres fra Distrikterne, eller hører til Flyttegods. Kongen kan, efter Andragende fra vedkommende Amtsformandskab, undtage fra Forbudet andre Gjenstande, hvis Udførsel antages ikke at ville medføre Skade for Skogene, samt i Tilfælde, hvor Billighedshensyn i særlig Grad stiller sig mod Lovens Anvendelse, efter Anbefaling fra vedkommende Herredsstyrelse og Amtsformandskab, tillade Skogeier at raade over Trævirke fra hans Eiendomsskoge til Udførsel.

Forbudet omfatter ikke Trævirke eller af Træ tilvirkede Gjenstande, som er indførte fra andre Landsdele eller fra fremmede Lande.

Forsøgt eller begaaet Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder fra 50 til 4000 Kroner, hvorhos det indladede eller udførte Trævirke kan forbrydes til Indtægt for Statskassen. Sagen paatales af det Offentlige i de for Politisager gjældende Former.

Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste August 1892.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Indst., S. 125, 1ste Spalte samt Forh. i Lth., S. 114.

Kongelig Resolution,*) hvorved i Henhold til Lov af 6te 27 Juni.
Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Høylands Herreds Formænd og Repræsentanter under 30te Januar og 26de Marts 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold 27 Juni.
til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Stavangers Kommunebestyrelse under 16de Mai 1892 fattede Beslutning om efterstaaende Tillæg til de ved Kongelige Resolutioner af 17de Oktober 1865, 26de September 1877, 9de December 1878 og 3die Mai 1884 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden:

Om ethvert paa Byens Grund eller paa Fartøier i Byens Havn indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelse foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af en examineret Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at aflevere til Sognepræsten og af

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 19, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

27 Juni. denne tilstilles Sundhedskommissionen. Hvis den Afdøde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Liget at syne og Anmeldelsen at udfærdige af vedkommende Bylæge.

27 Juni. **Kongelig Resolution** *), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Tromsøs Kommunebestyrelse under 10de Mai 1892 fattede Beslutning om efterstaaende Tillæg til de ved Kongelige Resolutioner af 30te Januar 1864 og 1ste November 1879 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden:

Om ethvert — — (o. s. v. som i foreg. Ref.) — — af en dertil af Byen antagen Læge.

27 Juni. **Kongelig Resolution** *), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Vadsøs Kommunebestyrelse under 3die Mai 1892 fattede Beslutning om efterstaaende Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 6te Februar 1891 approberede nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden:

Om ethvert — — (o. s. v. som i foreg. Ref.)

27 Juni. **Kongelig Resolution**, *) hvorved Flesbergs Herredsstyrelses Beslutning af 26de Marts 1892 om, at det skal være tilladt at udlægge Selvskud for Bjørn og Gaupe inden Flesberg Herred, Buskeruds Amt, stadfæstes i Henhold til Lov om Selvskud m. V. af 29de Mai 1886 § 1 som gjældende indtil videre.

27 Juni. **Kongelig Resolution**, *) hvorved bestemmes:

1. At den almindelige Bygningslovgivning i Henhold til § 46 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 skal være gjældende for den af Gjerpens Herredsstyrelse i Møde den 2den Januar 1892 under Litr. A omhandlede paa nordre Side af Skien (ved Mæla) beliggende Strækning af Gjerpens Herred, Bratsberg Amt, i det Væsentlige efter de af Herredsstyrelsen foreslaaede Grændser, dog saaledes at det overdrages Amtmanden at afgive nærmere Bestemmelse angaaende disses Fastsættelse.
2. At nævnte Strækning i Henhold til § 1 i Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 17de Juni 1869 overgaar til særskilt Kommune i Bygningsvæsenets Anliggender.

Det ovennævnte Litr. A. i Gjerpens Herredsstyrelses Beslutning omfatter de til Skien stødende Eiendomme, der ligger indenfor

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afdeling No. 19.

en Linie, der gaar fra Falkumelven ved Nordre Falkum over til Mæla Hovedgaard; derfra over Vattenberg til det Punkt paa Veien, der gaar sydover til Gjerpen Kirke, som danner Grændsen mellem Præstegaarden og Lagmandsgaarden. Derfra følger Linien Veien til Bratsberg Gaard, hvorfra den gaar i ret Linie til Folleſtad Gaard. 27 Juni.

Kongelig Reſolution, hvorved den af Overlærer ved Kriſtiania Folkeſkole O. Jenſen udgivne Forklaring af Dr. M. Luthers lille Katekismus med de i et vedlagt Exemplar foretagne haandſkrevne Rettelſer godkjendes ſom Lærebog i Kriſtendomskundſkab i Folkeſkolen. 27 Juni.

Kongelig Reſolution, hvorved det tillades, at der — efter Tegninger, der ſenere bliver at forelægge til Approbation — opføres en Kirke for Oslo Menighed i Kriſtiania paa den ſaakaldte „Juſtitsplads" i Forbindelſe med de i den Anledning i Henhold til Kriſtiania Kommunebeſtyrelſes Beſlutning af 11te December 1890 indkjøbte Eiendomme, Matr. No. 34 ved St. Halvardsgade og No. 7 ved Juſtitskroken. 27 Juni.

Kongelig Reſolution, hvorved der i Henhold til Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæſenet af 14de Juni 1884 § 1 meddeles Stadfæſtelſe paa det af Eierne af Mjøndalen Brug i Nedre Eker Præſtegjeld og Herred, Buſkeruds Amt, under 18de Mai 1892 vedtagne Udkaſt til Plan for et Sikkerhedsfond ved det nævnte Brug. 27 Juni.

Kongelig Reſolution, hvorved Magiſtratsforretningerne i Ladeſtedet Sogndal indtil Videre overdrages Lensmand i Sogndal Johan Widing Heiberg Landmark. 27 Juni.

Kongelig Reſolution, hvorved er beſtemt: 27 Juni.

1. At Ullensvang Thinglag i Hardanger og Voſs Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, fra den Tid, der af Amtmanden nærmere beſtemmes, deles i 2 Thinglage, nemlig Røldal Thinglag, omfattende Herredet af ſamme Navn, — for hvilket Sage- og Skattethingene bliver at afholde overensſtemmende med den for Herredet for Tiden gjældende Ordning — og Ullensvang Thinglag, omfattende Reſten af det nuværende Ullensvang Thinglag;
2. at den Kongelige Reſolution af 10de November 1855 angaaende Maanedsthingene i Søndre Bergenhus Amt forandres derhen, at det nuværende Hardangers Maanedsthingsdiſtrikt, forſaavidt angaar de Maanedsthinge, der holdes i April og December, ſkal udgjøre 2 ſaadanne Diſtrikter, det ene beſtaaende af Røldal Thinglag og Odda Sogn af Ullensvang Præſtegjeld, for hvilket Diſtrikt Thingene bliver at holde inden Odda Sogn, — det andet omfattende Reſten af det nuværende Maanedsthingsdiſtrikt.

27 Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved de af Storthinget under 9de, 10de og 24de Mai 1892 fattede Beslutninger angaaende Postvæsenets Indtægter og Udgifter for Finantsaaret 1892—93 befales tagne tilfølge.[1])

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1892, Hovedp. VI, Kap. II, samt Indst. S. V. for s. A. Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:

C. Der tilstaaes Kontorpersonalet og Budene ved Stavanger Postkontor efternævnte Alderstillæg efter følgende Regler:
1. Fuldmægtige og Betjente erholde som Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste Kr. 200.00 aarlig, efter 10 Aars Tjeneste Kr. 400.00 aarlig.
2. Budene erholder som Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste Kr. 100.00 aarlig, efter 10 Aars Tjeneste Kr. 200.00 aarlig og efter 15 Aars Tjeneste Kr. 300.00 aarlig.
3. Optjening af Alderstillæg regnes fra 1ste Juli 1892.
4. Gaar 1ste eller 2den Fuldmægtig over til anden til Alderstillæg berettiget Stilling ved Stavanger Postkontor, regnes deres Tjenestetid i nævnte Fuldmægtigstillinger med til Erhvervelse af Alderstillæg i den nye Stilling. Tidligere Tjenestetid som Betjent regnes i Tilfælde af Overgang til en anden Betjentklasse med til Erhvervelse af Alderstillæg i denne.

D. Fra 1ste Juli 1892 tilstaaes der Budene ved Trondhjems Postkontor foruden de dem for Tiden tilstaaede 2 Alderstillæg af Kr. 100.00 aarlig efter 5 og 10 Aars Tjeneste et tredie Alderstillæg af Kr. 100.00 aarlig efter 15 Aars Tjeneste fra Ansættelsesdagen at regne.

27 Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget den 25de Juni 1892 fattede Beslutning om Fastsættelse af Lønning for Formanden i Direktionen for Norges Bank (Kr. 12,000 aarlig) befales tagen tilfølge.[1])

[1]) Se Sth. Prp. No. 78 og Indst. S No. 167 for 1892.

27 Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. — — — — — — — — — — — —
2. At et Overtoldbetjentembede i Kristiansands Toldistrikt fra 1ste August 1892 inddrages og at der samtidig oprettes en Toldassistentpost i Distriktet med den for saadanne Poster i Kongelig Resolution af 21de Aug. 1889 bestemte Aflønning.
3. At den Toldbetjent, hvem Udførelsen af Toldoppebørselsforretningerne ved Flekkefjords Toldsted overdrages, tilstaaes en Godtgjørelse af 600 Kroner aarlig.
4. At Gage for den oprettede Toldassistentpost og den i Post 3 omhandlede Godtgjørelse bliver at opføre paa de Storthinget i 1893 forelæggende Gagelister.

27 Juni. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Skolestyre udtaler sig enigt med Direktøren i, at der udenfor saadanne Tilfælde, som findes paakrævede af Nødvendighed, ikke antages at være Adgang til at lade fuldstændige Folkeskolelærerposter betjene af Konstituerede.

Cirkulære fra Forsvarsdepartement, Arméafdelingen: 27 Juni.

Paa Foranledning bestemmer Departementet — med Ophævelse af den ved Armé-Departementets Skrivelse af 21de April 1884 udfærdigede Regel med Hensyn til Anvendelsen af Loven af 19de Juni 1878 —, at den Godtgjørelse, som i Henhold til nævnte Lovs § 2 tilkommer beredne Officerer i Tillæg til Skydsgodtgjørelsen for egen Person, naar de paa Reiser med Jernbane eller Dampskib medbringer egen Hest til Brug i Tjenesten, fremtidig bliver at beregne saaledes (jfr. Marine- og Postdepartementets Betænkning af 22de Mai 1883, indtaget i den militære Lovsamling i Forbindelse med Arméedepartementets forannævnte Skrivelse):

a. I Tilfælde, hvor Jernbanen (Dampskibet) beregner Fragt for Hest og Hestepasser underet, erholder vedkommende Officer godtgjort netop det Beløb, som han har udlagt.
b. Dersom Jernbanen (Dampskibet) beregner særskilt Fragt for Hesten og Reisebillet for Hestepasseren, erholdes Refusion af den virkelig udlagte Hestefragt og desuden Skydsgodtgjørelse for Hestepasseren efter Regulativets 5te Klasse.
c. Forsaavidt Hestepasser efter at have bragt Tjenestehest frem til bestemt Sted reiser alene tilbage eller, uden at medbringe Hest, reiser til Afhentelse af saadan, beregnes for ham Skydsgodtgjørelse efter Regulativets 5te Klasse.

Det er en Selvfølge, at Godtgjørelse for Hestepasser ikke kan beregnes, medmindre saadan virkelig har medfulgt (er reist tilbage), hvorhos det, naar flere Officerer samtidig skal have sine Tjenestehester transporteret samme Vei, bliver at iagttage, at de saavidt muligt benytter fælles Hestepasser og fælles Hestevogn paa Jernbane, naar derved kan opnaaes Besparelse i Udgifter.

For Størrelsen af de udlagte Fragtbeløb i forannævnte Tilfælde a og b vedlægger vedkommende Officer ved Indsendelsen af Beregning paa Beløbet Jernbanens, (Dampskibets) Kvittering som Legitimation. Har saadan Kvittering ikke været at erholde af Jernbanens (Dampskibets) Vedkommende, meddeler han selv fornøden Attestation paa Beregningen. Forøvrigt attesteres paa enhver Beregning i Henhold til foranstaaende, at Hesteforsendelsen er foregaaet paa billigste Maade, samt — forsaavidt der er beregnet noget for Hestepasser — at saadan virkelig har været benyttet, og at Beregningen for dennes Vedkommende er overensstemmende med de i nærværende Cirkulære givne Forskrifter. Officer, der selv maatte passe sin Tjenestehest under Reise med Jernbane eller Dampskib, hvor Betaling for Hestepasser indgaar i Hestefragten (jfr. foranstaaende Punkt a) tilkommer selvfølgelig, om han end ikke løser særskilt Billet for sin Person, den for hans Grad bestemte regulativmæssige Skydsgodtgjørelse. Derimod kan han i saadant Tilfælde ikke ved Siden heraf optjene Reisegodtgjørelse ogsaa for Hestepasser,

27 Juni. medmindre han virkelig har betalt baade for en saadan og som Passager. Vedkommende Beregning maa derfor forsynes med Attestation om, at Passagerbillet er erlagt for den reiste Strækning, idet der i modsat Fald fratrækkes i Heste- (og Hestepasser-)fragten et Beløb, svarende til hvad der heraf forudsættes at vedkomme Hestepasseren, nemlig Kostendet af en Billet til billigste Klasse for Reisen.

29 Juni. **Lov** om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 27de Juni dette Aar, saalydende:

I.

Forsaavidt Skat til Staten af Indtægt eller af Indtægt og Formue paabydes [2]), skal følgende Bestemmelser komme til Anvendelse ved Udskrivning af saadan Skat og Skat af Indtægt og Formue til Kommunerne.

§ 1. Enhver Kjøbstad, ethvert Ladested, der har særskilt Formandskab, og ethvert Herred eller Sogn [3]), for hvilket der er valgt særskilt kommunal Ligningskommission, danner et Skattedistrikt.

§ 2. I ethvert Skattedistrikt forretter Distriktets kommunale Ligningskommission som saadan ogsaa for Statsskatten.

§ 3. Til som Skattekommissær at varetage Statskassens Tarv ved Ligningen og navnlig for at tilveiebringe en saavidt mulig ensartet Ligning i de forskjellige Skattedistrikter beskikkes af Kongen en dertil skikket Mand. Ved Beskikkelsen af Skattekommissærer iagttages, at de kommer til at forrette i et saa stort Antal Skattedistrikter, som en forsvarlig Udførelse af deres Hverv antages at tillade.

Skattekommissærerne har at meddele Anvisning til Lovens Forstaaelse og Anvendelse; de har hver i sine Distrikter Ret til at deltage i Ligningskommissionens Forhandlinger, dog uden Stemme, og kan forlange sine Paastande tilførte Ligningsprotokollen.

§ 4. For ethvert Amt oprettes en Amtsskattekommission, bestaaende af et af Kongen udnævnt Medlem, som er Kommissio-

[1]) Se Sth. Prp. No. 48 for 1890, Sth. Prp. No. 55 og Indst. S. XX for 1891, Oth. Prp. No. 14 og Indst. O. V. for 1892 samt Sth. tid. for s. A., Forh. i Oth. Side 607—734 og 769—842 og i Lth. S. 119—130. Jfr. de kommunale Skattelove 15 April 1882 med Tillægslove 30 Mai 1891.

[2]) Jfr. Kundgj. 6 Aug. 1892.

[3]) Jfr. § 29 i Lov 15 April 1882 med Tillægsl. 30 Mai 1891 om Landkommunernes Skattevæsen.

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

nens Formand, samt af kommunevalgte Medlemmer efter følgende 29 Juni.
Regler:

1. I Kristiania og Bergen vælger Kommunestyret 4 Medlemmer.
2. I de øvrige Amter vælger Amtsthinget 2, og hvor der i Amtet ikke findes Kjøbstæder eller Ladesteder med særskilt Kommunestyre og med tilsammen over 2 000 Indbyggere, 3 Medlemmer. Hvor Kjøbstad eller Ladested i Henhold hertil ikke kommer til at deltage i Valg paa Amtsskattekommissionen sammen med andre Kjøbstæder eller Ladesteder, deltager vedkommende Ordfører sammen med Amtets øvrige Ordførere i saadant Valg. Hvis Aarets Amtsthing for noget Amt allerede maatte være afholdt, naar nærværende Lov træder i Kraft, foranstalter Amtmanden Valget ved Stemmegivning af Kommunestyrernes Ordførere.

   Findes der i Amtet Kjøbstæder eller Ladesteder med særskilt Formandskab og med tilsammen over 2 000 Indbyggere, vælges derhos et Medlem af vedkommende Kjøbstads eller Ladesteds Kommunestyre, eller hvor der er flere, af samtlige Kjøbstæders og Ladesteders Ordførere og Viceordførere, der til Foretagelse af dette Valg sammentræder til Tid og Sted, som af Amtmanden berammes. Er Stemmerne ved dette Valg, der bestyres af Amtmanden, lige delte, afgjøres det efter forgjæves anstillet Omvalg ved Lodtrækning, hvilke af dem, som har lige Stemmer, skal anses som valgt.

   Derhos tiltrædes Amtsskattekommissionen for hvert Skattedistrikt af et af Distriktets Kommunestyre aarlig valgt Medlem.

For de valgte Medlemmer af Amtsskattekommissionen vælges ved særskilt Valg paa samme Maade et lige Antal Suppleanter.

Kongen kan bestemme, at et Amt skal deles i to eller flere Overskattedistrikter, og at der for hvert af disse Distrikter skal oprettes en paa foranførte Maade udnævnt Amtsskattekommission.

§ 5. Statsraadets og Høiesterets Medlemmer, Overøvrigheder, Rigsadvokaten, Statsadvokater og Skattekommissærer kan ikke vælges til Medlemmer af Amtsskattekommissioner.

Valget sker blandt Indvaanere af den eller de Kommuner, for hvilke Valget foretages. Geistlige Embedsmænd, Læger og Personer, som er over 60 Aar gamle, er ikke pligtige til at modtage Valg.

Ingen kan samtidig være Medlem af Amtsskattekommission og nogen under samme hørende Ligningskommission.

§ 6. De af Amtsthingene og Bykommunerne valgte Medlemmer af Amtsskattekommissionen forretter som saadanne i to paa hinanden følgende Aar. Dog udtræder efter det første Aars Forløb efter Lodtrækning to af de af Kommunestyrerne i Kristiania og Bergen og et af de af Amtsthingene valgte Medlemmer. Senere udtræder hvert Aar de af de nævnte Medlemmer, som har forret-

29 Juni. tet længst. De Udtrædende kan vælges paany, men er berettigede til at undslaa sig for Valg i saa lang Tid som den, hvori de uafbrudt har forrettet.

Suppleanterne forretter kun i et Aar som saadanne.

§ 7. For det hele Rige oprettes en Rigsskattekommission, bestaaende af to af Kongen udnævnte Medlemmer, af hvilke det ene beskikkes til Formand, og af tre Medlemmer, som vælges af Storthinget for tre Aar. Storthinget vælger tillige tre Suppleanter.

§ 8. Skattekommissærerne skal, hver for sit Distrikt, udfærdige Bekjendtgjørelser, der kundgjøres paa den i hvert Skattedistrikt brugelige Maade, om, at Skat overensstemmende med nærværende Lov er at udskrive, med Opfordring til de Skattepligtige om at meddele til Distriktets Ligningskommission inden Midten af Oktober Maaned Oplysninger og Forklaringer angaaende deres Indtægt og Formue.

Blanketter til saadanne Forklaringer efter Schema, som udfærdiges af vedkommende Regjeringsdepartement, udlægges i Kjøbstæderne og Ladestederne hos Magistraten og paa Landet paa et eller flere Steder efter Herredsstyrets Bestemmelse. For dem, der ønsker at meddele saadanne Forklaringer, skal der ved Ligningskommissionens Foranstaltning være Anledning til at faa dem affattede i Henhold til de udfærdigede Schemata, men de maa selv underskrive Forklaringen.

Bekjendtgjørelse udfærdiges inden Udgangen af September Maaned, for Landdistrikternes Vedkommende saa betimeligt, at den paa den Maade, Herredsstyret bestemmer, kan være bragt til Almenhedens Kundskab inden Udgangen af nævnte September Maaned.

§ 9. Udenfor det første konstituerende Møde, der sammenkaldes i Byerne af Magistraten, paa Landet af Herredsstyrets Ordfører, sammentræder Ligningskommissionen første Gang snarest muligt efter Midten af Oktober Maaned. Dens Møder berammes af Formanden, dog saaledes, at Skattekommissæren kan forlange Ligningskommissionen sammenkaldt til et af ham opgivet Tidspunkt, naar han anser det fornødent.

For Statsskattens Vedkommende [1]) har Ligningskommissionen kun at fastsætte den Formue og den Indtægt, hvorefter enhver Skattepligtig skal betale Skat, samt Antallet af de Personer, han har at forsørge, og som efter de for Statsskatten gjældende Regler bliver at medregne ved Fastsættelse af den Klasse, til hvilken han skal henføres.

Er der i Skattedistriktet nogen fast Eiendom, som tilhører en Person, der bliver at iligne Statsskat i andet Distrikt, skal Ligningskommissionen snarest muligt efter dens Sammentræden

[1]) Jfr. for Kommuneskatten de kommunale Skattelove, Landls. § 40, Byls. § 31.

værdsætte nævnte Eiendom og den deraf faldende Indtægt. Det samme gjælder om Indtægt af Virksomhed, som maatte drives af nogen Afdeling af unavngivet Interessentskab eller Indretning, naar Afdelingens Bestyrelse har sit Sæde inden Skattedistriktet [1]). Opgave over de foretagne Værdsættelser bliver, saasnart ske kan, at tilstille Ligningskommissionen i det Distrikt, hvor Eieren eller Interessentskabet skatskrives, til Veiledning ved Ansættelse af deres Formue og Indtægt. 29 Juni.

§ 10. Efter Tilendebringelsen af Skatteligningen afgiver enhver Ligningskommission gjennem Skattekommissæren Indberetning om den til vedkommende Regjeringsdepartement i den Form, som af dette foreskrives. Indberetningen fremsendes af Skattekommissæren snarest muligt, ledsaget af de Bemærkninger og Oplysninger, hvortil han maatte finde Anledning.

Samtidig oversender Ligningskommissionen til Skattekommissæren en bekræftet Udskrift af Ligningsforretningen, forsaavidt angaar Statsskatten. Udskriften udfærdiges efter et af vedkommende Regjeringsdepartement fastsat Schema.

§ 11. Saasnart Skattekommissæren har modtaget den i foregaaende § omhandlede Udskrift af Ligningsforretningen, fastsætter han den Klasse, til hvilken enhver Skattepligtig for Statsskattens Vedkommende skal henføres, samt besørger udregnet den paa ham faldende Statsskat. Derefter udfærdiger han Skatteliste og udlægger denne til Eftersyn paa et bekvemt Sted. Udlæggelsen bekjendtgjøres paa sædvanlig Maade. Af Skatteliften oversendes samtidig, dog kun forsaavidt vedkommer den Sum, de enkelte Skatydere er iligned i Statsskat, en bekræftet Afskrift til vedkommende Oppebørselsbetjent.

§ 12. Over Ligningen kan klages:

A. 1. Af en Skatyder, som mener sig at være urettelig skatskrevet eller forbigaaet, at være skatskrevet efter en for høi eller lav Ansættelse af Formue eller Indtægt eller henført til en for høit eller lavt beskattet Klasse.

2. Af en eller flere Skatydere, hvis paalignede Stats- og Kommuneskat udgjør idetmindste enten Kr. 200,00 eller 5 pCt. af, hvad der i det hele som Stats- og Kommuneskat er udlignet for Skattedistriktet, naar Klagen gaar ud paa, at nogen anden enkelt Skattepligtig urettelig er forbigaaet, er skatskrevet efter en for lav Ansættelse eller henført til en for lavt beskattet Klasse.

B. Af vedkommende Regjeringsdepartement eller af Kommunestyret i et fremmed, under samme Overskattedistrikt hørende Skattedistrikt eller af et samlet Antal af ti skattelagte Personer inden Distriktet, naar Klagen gaar ud paa, at den hele Ligning

[1]) Jfr. § 4 b i Skattekundgj. 6 August 1892 og i Modsætning hertil de kommunale Skattelove, Landls. § 18, Byls. § 10, andet Pasus.

29 Juni. er urigtig, eller at enkelte Klasser af Skatydere er for høit eller lavt beskattede.

Klagerne skal indeholde bestemte Paastande, støttede til Forklaringer om de efter Klagernes Formening sande Forhold.

§ 13. Klagerne efter § 12 A. indgives skriftlig til Ligningskommissionens Formand, i Kjøbstæderne og Ladestederne inden 2 og paa Landet inden 4 Uger, efterat Udlæggelsen saavel af Ligningsforretningen for Kommuneskatten som af Skattelisten for Statsskatten er bekjendtgjort.

Ligningskommissionen har at tage Klagerne under Overveielse og efter Omstændighederne at anstille yderligere Undersøgelser samt ved Kjendelse, som i Korthed skal begrundes, at afgjøre enhver Klage især; dog kan ingen forhøiet eller ny Ansættelse ske i Anledning af saadan Klage som omhandlet under § 12, A. 2, førend der har været givet vedkommende Skattepligtige Anledning til at udtale sig.

Om Udfaldet udfærdiges en Forklaring, der udlægges til Eftersyn, hvorom Bekjendtgjørelse sker paa sædvanlig Maade [1]).

§ 14. Med Hensyn til de i foregaaende § omhandlede Klagers Indbringelse for og Behandling af Overligningskommissionen eller i Tilfælde af Overskattekommissionen fremgaaes efter de i Lovgivningen angaaende Skat til Kommunerne paa Indtægt og Formue indeholdte Regler [2]).

Forsaavidt Klagen omfatter Ansættelse af Eiendom, der ligger udenfor vedkommende Skattedistrikt, eller af Virksomhed, der drives udenfor samme (sml. § 9, sidste Pasus), bør Erklæring saavidt muligt indhentes fra det fremmede Distrikts Overligningskommission.

Overligningskommissionens Forretning skal være tilendebragt senest 4 Uger efter Udløbet af Paaankningsfristen [3]). Dog kan Amtsskattekommissionen efter Andragende forlænge Fristen. Overligningskommissionen og Overskattekommissionen har snarest muligt at oversende de af dem afgjorte Klager samt Afskrift af deres Forhandlingsprotokol til Skattekommissæren, der igjen har at oversende dem til Amtsskattekommissionens Formand.

§ 15. Klagerne efter § 12 B. indgives skriftlig til Skattekommissæren inden 6 Uger, efterat Udlæggelsen saavel af Ligningsforretningen for Kommuneskatten som af Skattelisten for Statsskatten er bekjendtgjort. Skattekommissæren har snarest muligt til Formanden i Amtsskattekommissionen at oversende Klagerne med de Bemærkninger og Oplysninger, hvortil han maatte finde Anledning, samt en Afskrift af Ligningskommissionens Forhandlingsprotokol.

Ligeledes kan en Skatyder, som lignes i Kommuneskat i flere

[1]) Jfr. for §§ 12 og 13 de kommunale Skattelove, Landls. § 48, Byls § 38.

[2]) De kommunale Skattelove, Landls. § 48, to sidste Pasus, §§ 52 og 53, Byls §§ 42 og 43.

[3]) Jfr. den kommunale Byskattels. § 42, sidste Pasus.

Skattedistrikter, til Amtsskattekommissionen indgive Klage over Over- 29 Juni.
ligningskommissionens Kjendelse, inden Amtsskattekommissionen har tilendebragt sit Arbeide.

§ 16. Amtsskattekommissionen gjennemgaar og prøver de af Ligningskommissionerne udførte Skatteligninger samt paakjender ved Kjendelse, som i Korthed skal begrundes, de indankede Skattesager og de Paastande, der af Skattekommissæren maatte være tilførte Ligningsprotokollen. Den kan, ogsaa uden Klage, forhøie eller nedsætte Ansættelsen for en eller flere Klasser af Næringsdrivende efter herom at have indhentet Betænkning fra Ligningskommissionen.

Amtsskattekommissionen kan med Angivelse af de Regler og den Maalestok, hvorefter ny Skatteligning skal foregaa, paalægge Ligningskommissionen at udføre samme. Efter Tilendebringelsen af Skatteligningen afgiver Ligningskommissionen gjennem Skattekommissæren Indberetning om den til vedkommende Regjeringsdepartement i den Form, som af dette foreskrives. Indberetningen fremsendes af Skattekommissæren snarest muligt, ledsaget af de Bemærkninger og Oplysninger, hvortil han maatte finde Anledning.

Ved Behandlingen af Skattesager kan Amtsskattekommissionen tilkalde Skattekommissærerne og et Medlem af vedkommende Ligningskommission, som denne selv udvælger.

§ 17. Naar Amtsskattekommissionen har tilendebragt Gjennemgaaelsen af Skatteligningen for et Distrikt, udfærdiger den en Forklaring angaaende de fattede Beslutninger og affagte Kjendelser. Forklaringen tilstilles Skattekommissæren, som igjen oversender den til Kommunestyrets Ordfører. Denne har at udlægge Forklaringen til Eftersyn, hvorom Bekjendtgjørelse sker paa sædvanlig Maade.

Amtsskattekommissionen afgiver derhos til vedkommende Regjeringsdepartement Indberetning om den foretagne Gjennemgaaelse af Skatteligningerne inden dens Distrikt.

§ 18. Amtsskattekommissionen kan forlange Adgang for en eller flere af dens Medlemmer til at deltage i Ligningskommissionernes Forhandlinger, dog uden Stemme.

§ 19. Naar det findes tjenligt, kan vedkommende Regjeringsdepartement bestemme: a) at Amtsskattekommissionens faste Medlemmer og Skattekommissærerne i Distriktet under Ledelse af Amtsskattekommissionens Formand skal afholde et Møde, inden Skatfkrivningen paabegyndes, eller efterat den er afsluttet, for at overlægge angaaende den Fremgangsmaade, som ved Skatfkrivningen bør blive at iagttage, navnlig i Øiemed at opnaa den størst mulige Ligelighed i Indtægts- og Formuesansættelserne; b) at to eller flere Amtsskattekommissioner skal træde sammen for at pleie Overlægninger betræffende Skatteligningsforholdene i deres Distrikter og derom afgive Indberetning til Departementet.

§ 20. Til Rigsskattekommissionens Prøvelse kan vedkommende Regjeringsdepartement inden en Maaned, efterat Amtsskatte-

29 Juni. kommissionernes Arbeide er tilendebragt, indanke Skatteligningen for Distrikter, hvor Departementet antager, at Statskassens eller en eller flere Klasser af Næringsdrivendes Tarv ikke tilstrækkelig er varetaget.

Inden samme Tid kan vedkommende Kommunestyre eller Formandskabet efter Kommunestyrets Bemyndigelse til Rigsskattekommissionen indanke Amtsskattekommissionens Kjendelse, hvorved Skatteansættelse er forhøiet for en eller flere Klasser af Næringsdrivende eller for en Flerhed af Skattepligtige inden Skattedistriktet.

§ 21. Efter at have anstillet de Undersøgelser, som den finder fornødne, og derunder indhentet vedkommende Ligningskommissions, Skattekommissærs og Amtsskattekommissions Erklæringer, afgjør Rigsskattekommissionen ved begrundet Kjendelse de for den indankede Skatteligninger. Den kan ved Angivelse af de Regler og den Maalestok, hvorefter ny Skatteligning skal foregaa, paalægge Ligningskommissionen at udføre samme. I saadant Tilfælde tilbagesendes den nye Skatteligning Rigsskattekommissionen til endelig Afgjørelse.

Rigsskattekommissionen afgiver Beretning om Kommissionens Beslutninger og Kjendelser til vedkommende Regjeringsdepartement, der udfærdiger de fornødne Meddelelser til Kommunestyrer og Skattekommissærer.

§ 22. For Statsskattens Vedkommende besørger Skattekommissæren og for Kommuneskattens Vedkommende Ligningskommissionen de nye Udregninger af Skat, som Ligningskommissionens egne eller de overordnede Instansers Kjendelser maatte foranledige. Fornødne Meddelelser derom tilstilles henholdsvis vedkommende Oppebørselsbetjent og Kommunestyre [1]).

§ 23. Statsskatten indbetales inden 30te Juni i Skatteaaret [2]). Saasnart vedkommende Oppebørselsbetjent har modtaget Skattelisten, udfærdiger han Bekjendtgjørelse om, at Skatten under Udpantnings Tvang er at indbetale, og til hvem Indbetaling skal finde Sted inden ethvert Skattedistrikt, paa Landet og i Ladested til Fogden eller til Lensmanden eller den, som i hans Sted er beskikket til at opkræve Skatterestancer.

Har endelig Afgjørelse angaaende nogen Skatteansættelse, hvorover der er ført Klage, ikke fundet Sted inden den ovenfor nævnte Termin, bliver Statsskatten dog at indbetale med det Beløb, hvortil den af Skattekommissæren er udregnet.

Naar ved den endelige Beslutning Skatten bliver nedsat, erholdes det formeget Erlagte tilbagebetalt; bliver den forhøiet, har den Skattepligtige inden 4 Uger, efterat Oppebørselsbetjenten har meddelt ham Underretning om Afgjørelsen, at indbetale det Manglende. Sidstnævnte Frist gjælder ogsaa for Indbetaling af Skat, der først er udskrevet efter de overordnede Instansers Kjendelse.

[1]) Jfr. de kommunale Skattelove, Landls. §§ 49 og 58, Byls. §§ 39 og 48.
[2]) Jfr. de kommunale Skattelove, Landls. § 60, Byls. § 50.

§ 24. Naar Udredelsen af den ilignede Statsskat paa Grund af særegne Omstændigheder antages at ville falde særdeles trykkende for eller af andre Grunde særdeles ubillig mod nogen Skatyder, kan vedkommende Regjeringsdepartement efter Indstilling fra Kommunestyret eftergive eller nedsætte Statsskat. Dog kan saadan Eftergivelse eller Nedsættelse ikke finde Sted, hvor den Kommuneskat, der er vedkommende ilignet, ikke er eftergivet eller nedsat [1]). 29 Juni.

§ 25. Den Skattepligtige, som ikke betaler Statsskatten til Forfaldstid, skal, hvis den Statsskat, han ialt har at udrede, udgjør Kr. 100,00 eller derover, erlægge i Renter $^1/_2$ — er en halv — Procent for hver Maaned eller Del af Maaned, som forløber, indtil Betaling sker [2]).

§ 26. Lignings-, Overlignings- og Amtsskattekommissionen kan bemyndige et eller flere af sine Medlemmer til at anstille Undersøgelser og modtage Forklaringer angaaende Skattesager.

§ 27. For at gyldig Beslutning skal kunne fattes maa i Ligningskommissionen og Overligningskommissionen mindst to Trediedele af Medlemmerne og i Amtsskattekommissionen og Rigsskattekommissionen mindst 4 Medlemmer være tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Medlemmer af Lignings-, Overlignings- og Amtsskattekommissionen fratræder, naar Ligningen angaar dem selv eller Skattepligtige, der er dem saa nær beslægtede eller besvogrede som Søskendebørn.

Udeblivelse fra Møder i Lignings-, Overlignings- og Amtsskattekommissionen ansees efter de om Udeblivelse fra Formands- og Repræsentantmøder gjældende Bestemmelser, dog at Boden for Medlem af Lignings- og Overligningskommission ansættes til Kr. 5.00, for Medlem af Amtsskattekommission til Kr. 10.00. Den sidste Bod tilfalder Statskassen [3]).

§ 28. Den, som forsætligen ved urigtige Angivelser søger at vildlede Ligningskommissionen eller de overordnede Instanser med Hensyn til Ansættelsen af egen eller Andres Indtægt eller Formue, hvad enten han derved har villet opnaa, at Ansættelsen bliver lavere eller høiere end den virkelige, straffes med Bøder. Overtrædelsen paatales af det Offentlige i de for Politisager foreskrevne Former efter Forlangende af Kommunestyret, Skattekommissæren eller Formanden i Amtsskatte- eller Rigsskattekommissionen [4]).

§ 29. Samtlige Ligningsinstansers Medlemmer samt Skattekommissæren er forpligtede til at bevare Taushed om, hvad de under Udførelsen af sit Hverv maatte erfare angaaende Nogens Formuesforhold.

[1]) Jfr. de kommunale Skattelove, Landls. § 43, Byls. § 34, næstsidste Passus.
[2]) Jfr. de kommunale Skattelove, Landls. § 60, Byls. § 50, sidste Passus.
[3]) Jfr. de kommunale Skattelove, Landls. § 56, Byls. § 46.
[4]) Jfr. de kommunale Skattelove, Landls. § 57, Byls. § 47.

29 Juni. Samme Taushedspligt paahviler ogsaa den, der af Vedkommende benyttes som Medhjælp.

§ 30. Det paaligger enhver Embeds-, Bestillings- eller Ombudsmand at gaa Ligningskommissionen og de overordnede Instanser tilhaande med de Oplysninger, han ifølge sin Stilling er istand til at meddele [1]).

§ 31. Ved de forskjellige Kommissioner skal benyttes autoriserede Protokoller, indrettede efter Bestemmelse af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 32. Skattekommissærerne og Formændene i Amtsskattekommissioner tilstaaes en aarlig Godtgjørelse, hvis Størrelse, indtil Storthinget derom fatter Beslutning, fastsættes af Kongen.

Skattekommissærer og Medlemmer af Amtsskattekommissioner tilkommer paa Reiser Skydsgodtgjørelse efter Lov af 3die Juni 1874 § 2, tredie Klasse, hvorhos Skattekommissærer paa Reiser tilkommer samme Diæt som for Lensmænd bestemt, og Medlemmer af Amtsskattekommissioner Kr. 8.00 som Diætgodtgjørelse for hvert Døgn, de er paa Reise til og fra sit Hjem, og for hvert Døgn, de fungerer som Medlemmer af Amtsskattekommissioner.

Medlemmer af Ligningskommissioner tilkommer paa Reiser, som de foretager for udenfor deres Skattedistrikt at afgive Møde i Amtsskattekommissionen, Skyds- og Diætgodtgjørelse som for Skattekommissærer bestemt.

Amtsskattekommissioner er berettigede til at erholde Godtgjørelse til lønnet Medhjælp.

Hvorvidt og i Tilfælde hvilken Godtgjørelse der bliver at tilstaa vedkommende Oppebørselsbetjente i Anledning af det dem ved Paalæg af Indkomstskat til Staten paaførte forøgede Arbeide, bestemmes, indtil Storthinget derom fatter Beslutning, af Kongen.

§ 33. Rigsskattekommissionens Medlemmer erholder Skyds- og Diætgodtgjørelse som for Storthingsmænd bestemt.

Rigsskattekommissionen antager lønnet Medhjælp, saavidt den finder fornødent.

§ 34. Skattekommissærernes Tilkommende udredes af Statskassen. Forøvrigt udredes Udgifterne ved Lignings- og Overligningskommissionerne af vedkommende Skattedistrikter.

Udgifterne ved Amtsskattekommissionerne og Rigsskattekommissionen udredes af Statskassen.

§ 35. Forsaavidt ikke anderledes ved denne Lov eller Storthingets Skattebeslutning bestemmes skal om Statsskatten forøvrigt gjælde de i Lovgivningen angaaende Skat til Kommunerne paa

[1]) Jfr. de kommunale Skattelove, Landls. § 50, Byls. § 40.

Indtægt og Formue indeholdte Regler, forsaavidt de paa Stats- 29 Juni.
skatten er anvendelige [1]).

§ 36. De Afændringer, som med Hensyn til denne Lovs Anvendelse i Finmarkens Amt maatte findes nødvendige, bestemmes indtil videre af Kongen.

§ 37. Forsaavidt nærværende Lov er i Virksomhed, sættes ud af Kraft alle ældre Lovbestemmelser om Kommuneskatter og om sammes Ligning, der strider mod denne Lovs Indhold [2]).

II.

Lov af 19de Juni 1880 om Udskrivning af Skat til Staten paa Indtægt og Formue ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se foruden de ovenfor ved § 14 citerede Lovsteder endvidere Landls. §§ 20, 21, 23, 31, fjerde Punktum, 35, sidste Punktum, jfr. 44, 41, første og sidste Passus, 42, 43, fire første Passus, 47, første Punktum; Byls. §§ 12, 13, 15, 23, fjerde Punktum, 27, sidste Punktum, jfr. 35, 32 første og sidste Passus, 33, 34, fire første Passus, 37, første Punktum.

[2]) De kommunale Skattelove, Landls. §§ 48, fire første Passus, 49, 50, 54, 56 undtagen Bestemmelserne i sidste Passus om Udeblivelse fra Møde i Overskattekommission og Amtsudvalg, § 47; Byls. §§ 38, 39, 40, 42, sidste Passus, 44, 46 undtagen Bestemmelserne i sidste Passus om Udeblivelse fra Møde i Overskattekommission, 47.

Kongelig Kundgjørelse angaaende de Toldafgifter 29 Juni.
samt Afgifter af Brændevins- og Malttilvirkningen, som indtil videre, dog ikke udover 15de Juli 1892, skal erlægges til Statskassen*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom det nu forsamlede Storthing den 28de d. M. har fattet en Beslutning af følgende Indhold:

Den nuværende Toldtarif og de nuværende Afgiftsbestemmelser for Malt- og Brændevinstilvirkningen forlænges til at gjælde indtil videre, dog ikke udover 15de Juli 1892.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) Se Sth.tid. for 1892 S. 1281—1289. Jfr. Kundgj. 14 Juli, 2 Ref.r 30 Juli og 2 Kundgj. 6 Aug. 1892.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 29 Juni

1. At Storthingets Beslutning af 28de Juni 1892 angaaende Indkjøb for Statens Regning af Ofoten-Luleåbanens norske Del [1]) befales tagen tilfølge.
2. At Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at træffe de i Anledning af Kjøbet paakrævede nærmere Forføininger.

[1]) Se Sth. Prp. No. 63 og Indst. S No. 158 for 1892. Jfr. Res. 16 Juni 1883 m. fl. Res.r

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

30 Juni. **Skrivelse** fra Udenrigsministeren til Departementet for det Indre, hvorved meddeles, at Natal fra 1ste Juli 1892 tiltræder den almindelige Postkonvention af 4de Juli 1891.

Konventionens Taxter opkræves i Natal efter følgende Forhold:

25 Centimes = $2^1/_2$ Pence, 10 Centimes = 1 Penny,
5 Centimes = $^1/_2$ Penny.

30 Juni. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 17 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende:

IV. Under Henvisning til Cirkl. 9de Juni 1892 B 24, C 29 og D 47 meddeles, at Bestemmelserne i Værdibrevsoverenskomstens Art. 7 § 1, i Postanvisningsoverenskomstens Art. 3 § 5 og i Postpakkekonventionens Art. 10 om Tilbagesendelse og Adresseforandring ogsaa kommer til Anvendelse i Forbindelsen med Dansk-Vestindiske Øer.

V. Under Henvisning til Cirkl. 9de Juni 1892 A 20 meddeles, at levende Bier kan sendes som Vareprøve til og fra Mexiko. Ligeledes kan flydende Sager, Olier, fede Sager, farvestofholdige eller andre tørre Pulvere samt levende Bier forsendes som Vareprøver til og fra Republiken San Domingo.

1 Juli. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt.

Til Afgjørelse i Medhold af § 3 i Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 17 Mai 1890 havde Departementet modtaget en Anmeldelse til Handelsregistret fra en Person af Firmaet N. N. & Co.s Eftfg., hvilken Anmeldelse var afvist, fordi Firmaet ikke var indrettet i Overensstemmelse med nævnte Lovs § 9.

Det var oplyst, at Firmaet N. N. & Co., der for Regning af et Firma i Kristiania drev Skomagerhaandværk og Kommissionshandel, altid havde været indehavt af N. N. alene, samt at Firmaet hverken havde været anmeldt til det ældre Firmaregister eller til Handelsregistret.

Departementet udtaler i denne Anledning, at det anser Afvisningen for at være lovmedholdig.

1 Juli. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet, i Anledning af Forespørgsel fra Ordføreren i en Herredsstyrelse, om Brændevinsafgift efter § 9 i Lov af 6 Septbr. 1845 kan paalægges Personer, der uden dertil at være berettigede sælger eller udskjænker Brændevin, — under Henvisning til dets tidligere Skrivelse til Amtmanden af 3 Marts 1891 angaaende en lignende Forespørgsel med Hensyn til Paalæg af Ølafgift — udtaler, at det antager, at Spørgsmaalet maa besvares benægtende.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, foranlediget ved Foresporgsel fra Presten ved en Dissentermenighed, om Forstanderen for en saadan i vedkommende ved Kongelig Resolution af 19de Februar 1892 anordnede Protokol har at indføre alle, som den 1ste Januar 1892 tilhørte Menigheden, m. v., — i hvilken Anledning Departementet erklærer sig enigt med Amtmanden i, at den nye Protokol kun bør omfatte Tiden fra 1ste Januar 1892 og alene indeholde de i den ovenanførte Forskrift paabudne Forklaringer, samt at de ældre Protokoller bør opbevares ved Menighedsforstanderens Arkiv. 4 Juli.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt. I Anledning af en indkommen Foresporgsel angaaende Fortolkningen af Landsskattelovens § 60 udtaler Departementet, at en Herredsstyrelse ikke efter nævnte Lovparagraf antages berettiget til med Hensyn til en og samme Herredsskat at fatte forskjellige Bestemmelser om Renters Erlæggelse for forskjellige Klasser af Skatteobjekter eller Skatydere. Ligesaalidt som Herredsstyrelsen vilde kunne bestemme f. Ex., at Renter af forfalden Formues- og Indtægtsskat skulde svares af Gaardbrugere, men ikke af fastlønnede Personer o. s. v., ligesaalidt kan den for Eiendomsskattens Vedkommende fastsætte Rentepligt for den paa Værker og Brug, men ikke den paa de matrikulerede Eiendomme udlignede Skat. 4 Juli.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, foranlediget ved en af flere Handlende i Florø indgivet Klage i Anledning af, at Kinns Forbrugsforening, hvis Medlemmer paa enkelt Undtagelse nær hørte hjemme i Kinn, med Hjemmel af et en Skolelærer sammesteds og Medlem af Foreningen og af dennes Bestyrelse meddelt Handelsborgerskab drev Handel i Florø. 5 Juli.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det med Amtmanden antager, at det ikke kan nægtes nævnte Forening at drive Handel i Florø, hvortil efter Lov af 24de Mai 1873 alene kræves, at en af de Deltagere, der har Andel i Bestyrelsen, har Handelsborgerskab. Derimod finder Departementet det tvivlsomt, om nævnte Lærer, der som ansat ved Folkeskolen i Kinn, ifølge Lov af 26de Mai 1866 § 2 er afskaaret fra at erhverve Handelsbrev i Hjemstedskommunen, ikke ogsaa er udelukket fra at erholde Handelsborgerskab i By.

Skrivelse fra Departementet for det Indre til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori meddeles, at et Brev fra en Sparebank til en Foged indeholdende Dokumenter vedkommende Udkast til ny Plan for Banken, hvilket Udkast fra Finantsdepartementet var oversendt til Bankens Forstanderskabs Erklæring, ikke antages portofrit. 5 Juli.

5 Juli. **Skrivelse** fra Poststyrelsen til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori udtales den Mening, at Amtsagronomer portofrit kan besvare Privates Forespørgsler i Anliggender Jordbrugsvæsenet vedkommende, oversende Tegninger og Karter etc., alt forsaavidt Brevvexlingen fra Amtsagronomens Side kan siges at foregaa i Bestillings Medfør. Jfr. Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 37 Litr. b. og c.

5 Juli. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 18 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende:

Tilfølge Kongelige Resolutioner af 15de Januar, 5te Februar og 27de Juni d. A. vil der fra 1ste Juli 1892

A. blive underholdt følgende nye Postaabnerier:

1. Bratsberg i Strinden i Bratsbergs Sogn, Strindens Herred, Strinden og Selbu Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt, i Postruten mellem Trondhjem og Klæbu.
2. Brydalen i Tonsets Herred, Nordre Østerdalens Fogderi, Hedemarkens Amt, Hamar Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Bipostforbindelse ved gaaende Bud til og fra Tonsets Postaabneri.
3. Fedje i Lindaas Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Baadpostforbindelse til og fra Kjelstrommens Postaabneri.
4. Finneid paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Skjerstads Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
5. Gulsvik i Flaa Sogn, Nes Herred, Hallingdals Fogderi, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt, i Postruten mellem Krøderen og Lærdal.
6. Kvam i Indherred i Kvam i Stods Herred, Inderøens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Stenkjærs Postdistrikt, i Postruten mellem Stenkjær og Snaasen.
7. Kysnesstranden i Strandebarms og Varaldsø Herred, Søndhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Baadpostforbindelse til og fra Strandebarms Postaabneri.
8. Lismarken i Brøttum i Ringsakers Herred, Hedemarkens Fogderi og Amt, Lillehammers Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig gaaende Bipostforbindelse til og fra Lillehammer.
9. Riskekverven i Hetlands Herred, Jæderen og Dalenes Fogderi, Stavangers Amt, Stavangers Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud til Sandnes.
10. Sauraas i Aasene Sogn i Hammers Herred, Nordhord-

lands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdi- 5 Juli.
strikt, med 2 Gange ugentlig kjørende Bipost til og fra Bergen.

11. Skjønstaa i Skjerstads Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt, i Poststruten mellem Finneid og Sulitjelma.
12. Solsem paa Leka i Leka Herred, Namdalens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Namsos Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Bipostforbindelse ved gaaende Bud fra og til Leka Postaabneri i den Tid af Aaret, hvori Solsem ikke anløbes af poststørende Dampskib.
13. Sulitjelma i Skjerstads Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipostforbindelse fra og til Finneids Postaabneri.
14. Velledalen i Søkelvens Herred, Søndmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipostforbindelse ved gaaende Bud til og fra Søkelvens Postaabneri.
15. Den i Numedal i Rollags Herred, Numedal og Sandsværs Fogderi, Buskeruds Amt, Kongsbergs Postdistrikt, i Poststruten mellem Kongsberg og Opdal.

B. blive igangsat følgende Biposter og Landpostbudruter:

1. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Rakkestads Postaabneri om Rakkestads Præstegaard, Gjølstad, Jerberg, Finnestad, Lilleeng, Fossér, Gjølstad Bro og tilbage til Rakkestads Postaabneri.
2. en 3die ugentlig gaaende Post mellem Baastads og Trøgstads Postaabnerier.
3. istedetfor den nuværende 2 Gange ugentlige Gjennemgangspost fra Mysen til Blaker og 1 Gang ugentlige fra Blaker til Mysen
   a. en 4 Gange ugentlig kjørende Post fra Mysens Postaabneri til Trøgstad og tilbage,
   b. en 4 Gange ugentlig kjørende Post mellem Hemnes i Hølands og Blakers Postaabnerier om Hølands, øvre Hølands og Urskogs Postaabnerier.
4. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Landhandleriet paa Dam paa Enebakstranden og Enebaks Postaabneri.
5. to 3 Gange ugentlige Landpostbudruter paa Nesodden nemlig:
   a. fra Nesoddens Postaabneri om Jar, Furuholtet, Præstegaarden, Los, Solberg, Skoklefald, Rør, Parcelengens Skole, Kjensli og tilbage til Postaabneriet samt

5 Juli.

b. fra Nesoddens Postaabneri om Svestad, Spro Landhandleri, Mokkerud Skole, Kopperud Landhandleri, Nordre Lindebraate, Kai, Garder og tilbage til Postaabneriet.

6. en 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Ski Postaabneri om Kontra til Nesset ved Bundefjorden og tilbage om Kontra og Skydsjordet til Ski Postaabneri istedetfor det nuværende Nessets Postaabneri med Bipost til og fra Ski Postaabneri.
7. en 3die ugentlig Post mellem Hakedalens og Grorud Postaabnerier om Nitedals Postaabneri.
8. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Halteigen i Østmarken om Kjærret, Sæterlund, Finsrud, Nesstranden, Granfæter, Nesjen Skole, Gjøviken til Magnors Postaabneri og samme Vei tilbage.
9. en 4de ugentlig Post vestre Gausdal—Lillehammer.
10. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute Skiaakers Postaabneri — Aamot i Nordberget og tilbage istedetfor Nordbergets Postaabneri med 1 Gang ugentlig Bipost Nordberget—Skiaaker.
11. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Lillehammer og Sakſumdalen om Vingnes, Rindal, Fryjordet, Dosen, Dalby, Ulland, Sakſum, Reistad og Vignes.
12. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Nordtorpens Postaabneri om Oistad og Roste til Nørstelien i Torpen og tilbage, med Brevhus paa Nørstelien.
13. en tredie ugentlig Post Nordre Land—Biri.
14. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Hole Postaabneri og Fjulsrud om Vik og Sundvolden
15. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Skotselvens Postaabneri og Odeskogen i øvre Eker.
16. en 2den ugentlig Post Eggedal—Sigdal.
17. en 1 Gang ugentlig Landpostbudrute fra Eggedals Postaabneri gjennem Nordbygden til Medalen og derfra om Bøle i Vestbygden til Eggedals Postaabneri.
18. en 3die ugentlig Post Hedalen—Sørum (Nes) hele Aaret og Sørum (Nes)—Heen udenfor Dampfartstiden paa Aadalselv og Spirillen.
19. en 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Andebu Postaabneri om Prestegaarden, Døvle, Berg, Braavold, Skarsholt til Prestebyen og derfra om Gjerla og Gulli tilbage til Postaabneriet.
20. en 2den ugentlig Landpostbudrute mellem Bolkesjø Postaabneri og Kongsberg i Sommerhalvaaret (April—September incl.).

21. søgnedaglig Landpostbudrute mellem Skien og Graaten med 4 Gange ugentlig Forlængelse til Klovholdt i Solum. 5 Juli.
22. en 2den ugentlig Post Aamli—Nissedal.
23. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Myren i Vegaarsheien og Vegaarsheiens Postaabneri med Brevhus paa Myren.
24. en 2den ugentlig Post Vennesla—Iveland—Vatnestrøm—Vennesla.
25. en tredie ugentlig kjørende Post mellem Mandal og Bjellands Postaabneri.
26. en to Gange ugentlig Landpostbudrute Mandal—Saanum—Tufte—Hogganvik—Lunde—Lundevig—Haddeland—Ræge—Rodland—Klev—vestreSkogsfjord—Valle—Skjeipstad—Mandal.
27. en 2 Gange ugentlig Baadpost mellem Fitjes og Engesunds Postaabnerier.
28. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Handelsstedet Lunde i Tysnes og Tysnes Postaabneri.
29. en 2den ugentlig kjørende Post Jostedalen—Marifjæren.
30. en 3die ugentlig Post det hele Aar mellem Vadeims og Fordes Postaabnerier.
31. en 2den ugentlig Landpostbudrute Hylleſtad—Lifjorden.
32. en anden ugentlig gaaende Post mellem Hornindalens og Sunnelvens Postaabnerier, hvorhos den 3die ugentlige Post mellem Hornindalens og Faleidets Postaabnerier fra samme Tid vil blive befordret med Hest.
33. en 1 Gang ugentlig Bipost mellem Tafjords og Valdalens Postaabnerier.
34. en 1 Gang ugentlig Landpostbudrute Aalesund—Langevaagen—Eikrem—Vegsund—Magerholm—Brusdal—Breivik—store Aarset—Myklebust—Aalesund.
35. en 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Kleive Postaabneri til Istad, derfra tilbage om Postaabneriet og videre til Mjelve med Retur til Kleive Postaabneri.
36. en 2den ugentlig Post ved gaaende Bud eller pr. Baad mellem Besakers og Hofstads Postaabnerier.
37. en 3die ugentlig kjørende Post mellem Hommelviks og Selbu Postaabnerier.
38. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Frostens Postaabneri om Vangberg, Faanes, Staur, Kvamman, Giset, Steine, Hyndøen og tilbage til Frostens Postaabneri.
39. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Stenkjær om Rannem, Hafstad, Ryan, Henning, Langli, Sem, Rognan og Leira til Sparbuens Postaabneri.
40. en 3die ugentlig Post mellem Stenkjær og Namsos.

5 Juli.

41. en 3die ugentlig Post mellem Grongs og Harrans Postaabnerier.
42. udvidet Landpostbudrute i Nedre Grong saaledes, at Landpostbudet fra nuværende Rutes Endepunkt Veiem skal returnere til Vie Færgested og derfra om Valdskraa, Diem, Bjørken og Jurem til Postaabneriet.
43. en 1 Gang ugentlig Landpostbudrute fra Trollerud i Susendalen til Hatfjelddalens Postaabneri og tilbage med Brevhus paa Trollerud istedetfor Susendalens Postaabneri med fjortendaglige Bipost til og fra Hatfjelddalens Postaabneri.
44. en Udvidelse til ugentlig af den 14-daglige Post mellem Karasjoks Postaabneri og Alten, i den Tid af Aaret, da Østfinmarksposten ikke befordres overland.

Fra samme Tid vil der indtil videre efter Departementets Bestemmelse blive underholdt

1. en 1 Gang ugentlig Landpostbudrute mellem Nes Postaabneri i Hallingdal og Tunhovd i Dagalien i Nore i Numedal med Brevhus i Tunhovd.
2. en 6te ugentlig Post mellem Tjømøs, Vrængens og Notteros Postaabnerier samt Tønsberg.
3. en 3die ugentlig Postgang til og fra Helgens Postaabneri under Dampfartstiden paa Nordsjø.

Fra 1ste Juli 1892 og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt Postaabnerier ved følgende Dampskibsanløbssteder og Jernbanestationer:

1. Austreim ved Austreims Kirke, Lindaas Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.

   Fra samme Tid vil det nuværende Austreims Postaabneri blive benævnt Kjelstrømmen.
2. Bestum paa Jernbanestoppestedet af samme Navn i Akers Herred, Aker og Follo Fogderi, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt, istedetfor det nuværende Brevhus sammesteds.
3. Engenes paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Ibbestads Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt, Tromsø Postdistrikt.
4. Fandrem paa Handelsstedet Fandrem i Orkedalens Herred, Orkedalens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt i Postruten Orkedalen—Meldalen.
5. Lundenes paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i

Trondenes Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt, Tromsø Postdistrikt. 5 Juli.

6. Samnøen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Aadlandsfjorden i Fuse Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
7. Spikkestad paa Jernbanestoppestedet af samme Navn i Røkens Herred, Buskeruds Fogderi, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt.
8. Stabæk paa Jernbanestoppestedet af samme Navn i Bærums Herred, Aker og Follo Fogderi, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt, istedetfor det nuværende Brevhus sammesteds.
9. Stavøen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Værnes Sogn, Ørlandets Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt.
10. Storakersund paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hyllestad Herred, Sogns Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
11. Storfosen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Ørlandets Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt.
12. Vemundvik paa Dampskibsanløbsstedet Alhusstranden i Vemundviks Herred, Namdalens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Namsos Postdistrikt.
13. Øifjeld i Raulands Herred, øvre Telemarkens Fogderi, Bratsbergs Amt, Skiens Postdistrikt, i Postruten Rauland—Høidalsmo, istedetfor det nuværende Postudtagersted sammesteds.

I Turisttiden vil der indtil videre blive underholdt følgende nye Postgange:

1. i Henhold til de Kongelige Resolutioner af 5te Februar og 27de Juni d. A.
   a. en 1 Gang ugentlig Landpostbudrute mellem Skjolden og Tvindehaugen om Skagadalsbøen, Turtegrø og Vetti i Maanederne Juli—August inclusive.
   b. en 3die ugentlig Post Aaseral—Bjelland og en 3die ugentlig Post Aakernes—Aaseral i 14 Uger fra Juni—September.
2. efter Departementets Bestemmelse forsøgsvis en 2den ugentlig Post Nordberget—Geiranger i Maanederne Juli, August og September med Brevhuse paa Pollfossen og Fjeldstuen Grjotliden.

6 Juli. No. 1. **Lov** indeholdende Forandring i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 1ste Juni dette Aar, saalydende:

§ 73 i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 skal herefter lyde saaledes:

Undervisningen skal foregaa i det norske Sprog. Skolestyret bestemmer, om Skolens Læse- og Læreboger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal, og i hvilket af disse Maal Elevernes skriftlige Arbeider i Almindelighed skal affattes. Dog skal Eleverne lære at læse begge Maal. Inden Skolestyret fatter sin Beslutning, skal Overtilsynets og derefter Kredsens Erklæring være indhentet [2]).

I de blandede Sprogdistrikter i Tromsø Stift kan Kirke- og Undervisningsdepartementet efter Forslag af Skolestyret, og efterat Overtilsynet har havt Anledning til at udtale sig, bestemme, at Børnene kun skal lære at læse ét af de fornævnte Maal, samt [2]) at Lappisk og Kvænsk kan benyttes som Hjælpesprog ved Undervisningen, og at der kan anvendes Læse- og Læreboger med lappisk eller kvænsk Tekst ved Siden af den norske.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 34 og Indst. O. No. 44 for 1892.
[2]) Det Udhævede er nyt.

6 Juli. No. 2. **Lov** indeholdende Forandring i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne af 26de Juni 1889 *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 1ste Juni dette Aar, saalydende:

§ 64 i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne af 26de Juni 1889 skal herefter lyde saaledes:

Undervisningen skal foregaa i det norske Sprog. Skolestyret bestemmer, om Skolens Læse- og Læreboger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal, og i hvilket af disse Maal Elevernes skriftlige Arbeider i Almindelighed skal affattes. Dog skal Eleverne lære at læse begge Maal [2]).

I Kjøbstad i de blandede Sprogdistrikter i Tromsø Stift kan Kirke- og Undervisningsdepartementet efter Forslag af Skolestyret,

[1]) Se Dok. No. 34 og Indst. O. No. 44 for 1882.
[2]) Det Udhævede er nyt.

*) Bekjendtgj. 9 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

og efterat Overtilsynet har havt Anledning til at udtale sig, be- 6 Juli.
stemme, at Børnene kun skal lære at læse ét af de før- No. 2.
nævnte Maal, samt[1]) at Lappisk og Kvænsk kan benyttes som Hjælpesprog ved Undervisningen, og at der kan anvendes Læse- og Lærebøger med lappisk eller kvænsk Tekst ved Siden af den norske.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Det Udhævede er nyt.

Lov om Udstrækningen af Børns Ophold i Opdra- 6 Juli.
gelsesanstalter*)[1]). No. 3.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni d. A. saalydende:

§ 1. Barn, der er anbragt i Opdragelses- eller Redningsanstalt, kan, ogsaa naar Indsættelsen er skeet ifølge Beslutning af andre Myndigheder end Domstolene[2]), beholdes i Anstalten, saalænge det af sammes Bestyrelse ansees fornødent for Barnets moralske Forbedring, dog ikke uden Barnets Samtykke udover dets fyldte 18de Aar.

§ 2. Denne Lov træder strax i Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 32 og Indst. O. No. 83 for 1892.
[2]) Ellers se L. 6 Juli 1887.

Lov om Underholdningsbidrag til Børn, hvis 6 Juli.
Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, No. 4.
m. v.*)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1 For Barn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden[2]), pligter Faderen indtil Barnets fyldte 15de Aar delvis eller efter Omstændighederne helt at udrede de med dets Underhold og Opdragelse forbundne Udgifter afpassede efter hans egne og Moderens økonomiske Vilkaar. Herunder indbefattes ogsaa Udgifterne ved dets Daab, Skolegang og Konfirmation.

[1]) Se Oth. Prp. No. 10, I og Indst. O. No. 47 for 1892 samt Sth.tid. for s. A. Forh. i Oth. S. 352—468 og S. 843—45 og i Lth. S. 66—79. Jfr. ogsaa de ved Lovens § 29 ophævede Lovbestemmelser samt Lov om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægtebørn m. v. af 6 Juli 1892.
[2]) Jfr. Arvel. 31 Juli 1854 § 4.

*) Bekjendtgj. 9 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

6 Juli. No. 4.

Hvor meget Faderen aarlig skal udrede, bliver paa Andragende at bestemme af Overøvrigheden. Herved iagttages, at Opfostringsbyrden saavidt muligt falder ligeligt paa begge Forældre efter deres økonomiske Vilkaar, forsaavidt ikke en anden Fordeling kræves af Billighed, saasom paa Grund af den enes større Skyld i den ulovlige Forbindelse. Er Moderen død, bør det i fornødent Fald paalægges Faderen, forsaavidt han har Evne dertil, helt at udrede Udgifterne. Det samme bør ogsaa ske, saafremt Moderen ikke formaar at udrede sin Del af Udgifterne [1] [2]).

§ 2. Ogsaa efter Barnets fyldte 15de Aar kan Faderen af Overøvrigheden tilpligtes at yde Bidrag til dets Forsørgelse, saafremt han findes at have Evne dertil, og Barnet paa Grund af aandelig eller legemlig Svaghed ikke kan forsørge sig selv. Det samme kan ogsaa ske, hvor der maatte være særlig Grund til at skaffe Barnet en fortsat Uddannelse, og Faderen efter sine økonomiske Vilkaar antages at burde bidrage dertil.

§ 3. Saalænge Barnet er under 15 Aar eller i Henhold til § 2 nyder Underholdningsbidrag, kan det paalægges Faderen overensstemmende med de ovenfor givne Regler delvis eller helt at udrede de ved Barnets Sygdom eller Begravelse forvoldte Udgifter.

§ 4. Endvidere pligter Faderen efter Evne at bidrage til Udgifterne ved Moderens Nedkomst og forsvarlige Forpleining under Barselleiet [3]). Bidragets Størrelse fastsættes af Overøvrigheden.

§ 5. Retten til de i §§ 3 og 4 omhandlede Bidrag fortabes, naar Andragende om deres Fastsættelse ikke er indgivet inden et Aar, henholdsvis efter Barnets Sygdom eller Død eller Moderens Nedkomst.

Ei heller kan Underholdningsbidrag [4]) paalægges for en Tid, der ligger mere end 3 Aar, eller i det i § 2 omhandlede Tilfælde mere end 1 Aar, forud for Andragendets Indgivelse.

§ 6. Forinden Overøvrigheden træffer de ovenfor omhandlede Bestemmelser, bør i Almindelighed Erklæring indhentes fra Fattigkommissionerne paa Forældrenes Hjemsteder [5]).

Bestemmelser om Bidragenes Størrelse kan forandres, naar der senere fremkommer Oplysninger, som taler herfor.

Overøvrigheden bestemmer, i hvilke Terminer et paalagt Bidrag skal betales [6]). Disse bør fastsættes saaledes, at Bidragets Erlæggelse bedst mulig sikres og lettes.

§ 7. Hvis noget ovenfor omhandlet Bidrag ikke til rette

[1]) Jfr. § 6, 2det Punktum.
[2]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 §§ 2 og 3 og Fattigl. 6 Juni 1863 § 4.
[3]) Jfr. Straffelovens Kap. 14 § 10 (L. 18 Juni 1892).
[4]) §§ 1 og 2.
[5]) Jfr. ogsaa § 23.
[6]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 § 4.

Tid erlægges, kan det uden forudgaaende Henvendelse til Overøv- 6 Juli.
righeden inddrives ved Udpantning [1]). No. 4.

§ 8. Bidrag, som pligtes i Henhold til §§ 1 eller 2, kan derhos, saafremt nogen Termin ikke i rette Tid er erlagt, ved Henvendelse til Lensmanden eller i Kjøbstæderne den Tjenestemand, under hvem Udpantningsforretningerne henhører, forlanges afholdt i Faderen tilkommende Løn [2]). I dette Øiemed bliver Overøvrighedens Resolution at forevise for den, hos hvem Faderen er i Arbeide eller Tjeneste, med Paalæg om af Lønnen, naar eller efterhvert som den forfalder, at indeholde, hvad der udkræves til Dækkelse af den paagjældende Termin. Med Jagttagelse af, at der levnes Faderen det Fornødne til hans og hans Families tarvelige Underhold, bestemmer vedkommende Tjenestemand efter Samraad med Arbeidsgiver eller Husbonde, hvor meget der skal afholdes.

Stiller ikke Faderen betryggende Sikkerhed for Bidragets fremtidige Erlæggelse, kan det samtidig forlanges, at der skal gives lignende Paalæg og træffes lignende Bestemmelse med Hensyn til senere paaløbende Bidragsterminer.

Skal der afholdes Bidrag til flere Personer og den Del af Lønnen, som kan afholdes, ikke er tilstrækkelig til at fyldestgjøre samtlige, bliver den, efter Bestemmelse som nævnt, at fordele i Forhold til Størrelsen af de enkelte Bidrag, dog saaledes, at Bidrag, der pligtes til Barn under 15 Aar, fyldestgjøres fremfor Bidrag til Barn over denne Alder [3]).

Forsaavidt det kan ske uden Fortrængsel for de faste aarlige Bidrag [4]), kan ogsaa Bidrag paalagt i Henhold til §§ 3 eller 4 paa samme Maade, som ovenfor foreskrevet, afholdes i Faderens Løn.

I den Del af Lønnen, som saaledes skal afholdes, kan ikke gjøres Indførsel eller Beslag. Udbetales den til andre end den Bidragsberettigede eller den, som paa dennes Vegne er berettiget til at oppebære den, bliver Arbeidsherren personlig ansvarlig.

Finder nogen sig brøstholden ved en af vedkommende Tjenestemand i Henhold til denne § truffen Bestemmelse, kan han forelægge Spørgsmaalet for Overøvrigheden.

§ 9. Om Afholdelse i Løn, som tilkommer offentlige Tjenestemænd, sker Henvendelse til Vedkommendes Foresatte, der træffer de Bestemmelser, som i den Anledning fornødiges.

Paa samme Maade kan ogsaa Afholdelse ske i Pension, Vartpenge eller lignende Understøttelse, der tilkommer Faderen af Statskassen eller anden offentlig eller kommunal Kasse [5]) [6]).

[1]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 § 7. Se ogsaa L. 29 Marts 1890 § 4 Litr. c, samt Sofartsl. 24 Marts 1860 § 40 og nærværende Lovs § 8, 4de Afsnit.
[2]) Jfr. § 28.
[3]) Jfr. § 2.
[4]) §§ 1 og 2 jfr. L. om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægteborn af 6 Juli 1892 § 1.
[5]) Jfr. L. 29 Marts 1890 § 1 No. 3.
[6]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 § 7 og Fattigl. af 6 Juni 1863 § 4.

6 Juli. No. 4.

§ 10. Har en Fader, hvem Underholdningsbidrag til Barn under 15 Aar paahviler, for en Tid af et halvt Aar eller længere undladt at erlægge Bidraget, og dette heller ikke kan erholdes paa den Maade, som er omhandlet i de foregaaende §'er, kan Overøvrigheden beordre ham paagreben og indsat i Tvangsarbeidsanstalt, indtil han betaler eller stiller Sikkerhed for, hvad han skylder, eller saa stor Del deraf, som Overøvrigheden bestemmer. Dog maa Indsættelsen ikke ske for længere Tid end 3 Maaneder.

Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt maa dog ikke anvendes, hvor Grunden til, at Bidraget ikke er erlagt, er at søge i Omstændigheder, som ikke billigvis kan lægges Faderen til Last; ikke heller bør Indsættelse anvendes, hvor den vilde blive til Skade for Opfyldelsen af nogen anden Faderen paahvilende Forsørgelsespligt eller væsentlig forringe Udsigten til Bidragets fremtidige Erlæggelse.

Er Faderen under 21 Aar eller arbeidsudygtig, enten paa Grund af Sygdom eller af andre Grunde, maa han under ingen Omstændighed indsættes i Tvangsarbeidsanstalt.

Udgifterne ved Paagribelsen og Transporten til Tvangsarbeidsanstalten bliver efter nærmere Regler, som gives af vedkommende Regjeringsdepartement, at udrede af Statskassen; ligesaa den Betaling, som efter Anstaltens af Kongen bifaldte Plan maatte være at erlægge for Opholdet i samme. Kan der efter Planen tilstaaes Faderen nogen Andel i Udbyttet af hans Arbeide i Anstalten, bliver Beløbet at udbetale til den eller de Bidragsberettigede efter samme Regler, som i § 8, tredie og fjerde Stykke, bestemt [1]).

§ 11. Istedetfor i Tvangsarbeidsanstalt kan Faderen, uanseet Alder, efter Overøvrigheden's Bestemmelse hensættes til Arbeide for det Offentlige eller hos Private, forsaavidt der maatte være Anledning til at faa ham anbragt paa saadanne Vilkaar, at et passende Beløb kan erholdes til Fyldestgjørelse af hans Bidragspligt.

Udgifterne ved Paagribelsen og Transporten til Arbeidsstedet bliver efter nærmere Regler, som gives af vedkommende Regjeringsdepartement, at udrede af Statskassen [1]).

§ 12. Den, som er paagreben for i Henhold til de foregaaende §'er at hensættes i Tvangsarbeidsanstalt eller til Arbeide for det Offentlige eller hos Private, kan forlange sig fremstillet for nærmeste Forhørsret, der ved Kjendelse kan ophæve Overøvrigheden's Beslutning, saafremt Betingelserne for Tvangsmidlets Anvendelse findes at mangle [2]).

Mod den afsagte Kjendelse kan Kjæremaal finde Sted overensstemmende med de i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 Kap. 29 indeholdte Regler.

§ 13. Forat de i §§ 7—11 omhandlede Tvangsmidler skal

[1]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 §§ 8 og 9, L. 15 Septbr. 1851 § 1, Res. 21 Januar 1822 og 18 Juni 1849 samt Cirk. 6 Marts 1869.

[2]) Efter Udtalelser i Lagthinget (Side 75) skal sidste Del af § 10 andet Afsnit ikke høre hid.

kunne anvendes, maa Begjæring derom indgives inden et Aar fra det Tidspunkt, da Bidraget forfaldt til Betaling [1]). Lader den Bidragsberettigede længere Tid hengaa uden at forlange noget Tvangsmiddel anvendt [2]), indtales Beløbet som anden Gjæld [3]). 6 Juli. No. 4.

§ 14. Vil Faderen udvandre fra Riget, forinden den ham efter nærværende Lov paahvilende Bidragspligt er fyldestgjort, pligter han ikke alene at betale eller stille Sikkerhed for de allerede forfaldne Terminer af Bidraget, men ogsaa at stille Sikkerhed for dets fremtidige Erlæggelse [4]).

Dog kan Overøvrigheden efter Omstændighederne samtykke i, at Sikkerhedsstillelsen for de endnu ikke forfaldne Terminer enten helt bortfalder eller indskrænkes til en vis kortere Tid; for Bidrag til Barn over 15 Aar kan Sikkerhed ikke forlanges stillet for mere end de følgende 2 Aar.

Forinden Overøvrigheden meddeler saadant Samtykke, bør i Almindelighed Erklæring indhentes fra Fattigkommissionen paa Faderens Hjemsted.

§ 15. Foreligger der Omstændigheder, der godtgjør eller gjør det sandsynligt, at Faderen vil udvandre uden at iagttage, hvad der efter foregaaende § paaligger ham, kan Politiet efter den Bidragsberettigedes eller vedkommende Fattigkommissions Begjæring forbyde Faderen at afreise og lægge Beslag paa hans Gods. Om Forbudet og Beslaglæggelsen gjøres ufortøvet Indberetning til Overøvrigheden, der afgjør, hvorvidt de skal opretholdes [4]) [5]).

Overøvrigheden kan derhos bestemme, at ogsaa de ikke forfaldne Terminer af Bidraget strax skal inddrives ved Udpantning og indsættes i en autoriseret Sparebank. Hvad der af det inddrevne Beløb paa Grund af Barnets Død forbliver anvendt, falder tilbage til Faderen.

§ 16. Hvad der i §§ 14 og 15 er bestemt, skal ogsaa gjælde den, af hvem en Kvinde under Eds Tilbud angiver sig at være besvangret, naar hun legitimerer sin frugtsommelige Tilstand og oplyser, til hvilken Tid og paa hvilket Sted Besvangrelsen formenes at have fundet Sted. Overøvrigheden bestemmer isaafald paa Andragende det Beløb, for hvilket Sikkerhed skal stilles eller i Tilfælde Udpantning afholdes. Benægter den angivelige Besvangrer Sigtelsens Rigtighed, kan han strax anlægge Sag til Fralæggelse af Paterniteten overensstemmende med de i §§ 24 og 25 givne Forskrifter.

§ 17. Udvandringsagenter eller andre, som vidende befordrer ud af Riget Nogen, hvis Udvandring ifølge foranstaaende §'er

[1]) § 6, 3die Afsnit.
[2]) Jfr. § 23 sidste Punktum.
[3]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 § 11 samt Skr. 11 Oktbr. 1866, 8 Januar 1876 og 19 Juni 1888.
[4]) Jfr. tidligere Skr. af 28 April 1854, 10 April 1866 og 22 Mai 1867.
[5]) Jfr. Emigrantl. 22 Mai 1869 § 6. Jfr. ogsaa L. 3 Juni 1874 § 2.

6 Juli. No. 4.

er forbudt, bliver ansvarlige for det denne paahvilende Bidrag, hvilket i Tilfælde kan forlanges dækket af den Sikkerhed, som ifølge Lov af 22de Mai 1869 maatte være stillet, saaledes som i den nævnte Lovs §§ 7 og 8 nærmere bestemt.

§ 18. Dør Faderen, forinden hans Underholdningspligt ligeoverfor et Barn i Henhold til § 1 er ophørt, bliver det Fornødne til Dækkelse af de indtil Barnets fyldte 15de Aar paaløbende Bidragsterminer at afholde af Boets Midler, efterat Fordringshaverne er fyldestgjorte, saafremt Begjæring indkommer inden Proklamaets Udløb, eller om Proklama ikke er udfærdiget, inden 6 Maaneder efter Dødsfaldet [1]). Efterlader han Enke eller Barn avlet med Hustru, maa der dog ikke afholdes mere, end Barnet vilde have faaet i Arv, om dets Forældre havde indgaaet Ægteskab med hinanden [2]). Hvad der saaledes afholdes, kommer derhos i Tilfælde til Afdrag i den Barnet efter Faderen tilfaldende Arv [3]). Dør Barnet, inden det saaledes afholdte er forbrugt, falder det tilovers-blevne tilbage til Boet. Efterlader Faderen Enke, som forbliver hensiddende i uskiftet Bo, afgjør Overøvrigheden, hvorvidt og i hvilket Omfang hun skal fortsætte med Udredelsen af det fastsatte Bidrag [2]).

Er Bidraget ikke tidligere fastsat, bestemmer Overøvrigheden dets Størrelse [4]).

§ 19. Naar et Barn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, udsættes til Forpleining mod Betaling, skal der, saafremt det endnu ikke er skoleberettiget [5]), ufortøvet gjøres Anmeldelse derom til Ordføreren i Udsættelsesstedets Sundhedskommission. Saavel den, der besørger Udsættelsen, som den, der modtager Barnet til Forpleining, er ansvarlig for, at Anmeldelsen sker. Undladelse straffes med Bøder og paatales af Politiet.

Sundhedskommissionen har at paase, at Barnet anbringes forsvarligt og forpleies ordentligt [6]). Er det nødvendigt i den Anledning at foretage særskilt Reise, udredes Skyds- og Diætgodtgjørelse til Sundhedskommissionens Ordfører af Statskassen.

Til at føre det nærmere og stadige Tilsyn med Barnets Forpleining kan Sundhedskommissionen beskikke en Mand eller Kvinde, som bor i Nærheden af Udsættelsesstedet og antages skikket for Hvervet.

[1]) Jfr. Skr. 28 Febr. 1857 og 2 Decbr. 1869.
[2]) Jfr. ogsaa L. om Formuesforholdet mellem Ægtefæller af 29 Juni 1889 § 18.
[3]) Jfr. Arvel. af 31 Juli 1854 § 5, første Punktum.
[4]) Jfr. tidligere Arvel. 31 Juli 1854 § 5, 3die og 4de Punktum.
[5]) Jfr. Lovene om Folkeskolen af 26 Juni 1889, paa Landet § 10, i Kjøbstæderne § 9.
[6]) Jfr. Fattigl. af 6 Juni 1863, for Landet § 35 Litr. f, for Kjøbst. § 34 Litr. d, (L. 3—20—7) og Folkeskolel. af 26 Juni 1889, for Landet § 62, for Kjøbst. § 55.

Sundhedskommissionen kan give nærmere Bestemmelser om Tilsynet med de udsatte Børn. 6 Juli. No. 4.

§ 20. Finder Sundhedskommissionen, at Barnet ikke bliver forsvarligt behandlet paa det Sted, hvor det er anbragt, kan den paalægge Stedets Fattigkommission at drage Omsorg for, at det anbringes paa tilfredsstillende Maade andetsteds. De Udgifter, som derved foranlediges, kan af Fattigvæsenet kræves erstattet efter de om almindelig Fattigunderstøttelse gjældende Regler [1]).

§ 21. Naar et Barns Fødsel anmeldes for vedkommende Præst, Menighedsforstander eller Øvrighed [2]), har denne, saafremt Forældrene ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, saavidt muligt strax at meddele den Person, der opgives som Barnets Fader [3]), Underretning om Anmeldelsen.

§ 22. Barnet forbliver hos Moderen eller under dens Omsorg, som hun anbetror det til, saalænge det behandles upaaklageligt. Dør Moderen, eller drager hun ikke tilbørlig Omsorg for Barnet, skal det være Faderen tilladt med Overøvrighedens Samtykke at overtage dets Forsørgelse [4]).

§ 23. Er det, naar Bidrag i Henhold til nærværende Lovs §§ 1—4 begjæres paalagt Nogen, ikke erkjendt eller paa anden Maade afgjort, hvorvidt han er at anse som Barnets Fader, skal Overøvrigheden ved Bidragsresolutionens Udfærdigelse forelægge ham en Frist, inden hvilken han har at anlægge Søgsmaal for at fralægge sig at være Barnets Fader [5]). Oversidder han denne Frist og Overøvrigheden ikke paa Grund af særlige Omstændigheder finder Grund til at indrømme ham ny Frist [6]), bliver han med Hensyn til Bestemmelserne i denne Lov at anse som Barnets Fader. Inden Fristens Udløb, eller, om Søgsmaal forinden er anlagt, inden dette er afgjort, maa det paalagte Bidrag ikke inddrives [7]) uden i de Tilfælde, som omhandles i §§ 15 og 16 [5]).

§ 24. Søgsmaal om, hvorvidt Nogen med Hensyn til denne Lovs Bestemmelser skal ansees som Fader, bliver at anlægge enten ved Moderens eller ved den angivelige Faders eget Værneting og at behandle som privat Politisag [5]) [8]). Saavel den angivelige Fader som Moderen er, forsaavidt de bor inden Thingkredsen eller ikke fjernere end 20 km. fra Retssædet, pligtige til at afgive Møde saavel ved Sagens Iretteførelse, som naar det senere af Retten

[1]) Jfr. Folkeskolel. af 26 Juni 1889 § 62 (55).
[2]) Jfr. Dissenterl. 27 Juni 1891 § 7.
[3]) Jfr. Skr. af 19 Marts 1873 og Reskr. 30 Novbr. 1759. — Jfr. Straffelovens Kap. 21 § 29 (L. 28 Juni 1890).
[4]) Jfr. Skr. 5 Septbr. 1840, Deptstid. f. A. S. 702. Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 § 6. Se ogsaa Dissenterl. 27 Juni 1891 § 14.
[5]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 § 5.
[6]) Jfr. tidligere Skr. 15 Juni 1857, 22 Novbr. 1879 og 16 Oktbr. 1885.
[7]) §§ 7—11.
[8]) Jfr. bl. a. Plak. 8 Marts 1799.

6 Juli. No. 4. findes fornødent. Bor de fjernere, kan de indkaldes til Afhørelse ved Politiretten paa det Sted, hvor de bor eller opholder sig. I Tilfælde af Udeblivelse uden lovligt Forfald kan Retten lade dem afhente ved Politiet enten til samme eller et senere Retsmøde.

For Sagens Behandling ved Underretten betales intet Gebyr, ei heller til Retsvidnerne eller for disses Tilsigelse. Stævnevidnernes [1]) Gebyrer for Forkyndelse af Indkaldelser, der udfærdiges af Retten, saavelsom andre Udgifter, der foranlediges ved Tilveiebringelsen af Oplysninger, som Retten finder fornødne, udredes af Statskassen. Ligesaa den Dommeren i Tilfælde af Extraret tilkommende Reisegodtgjørelse. For de Udgifter, som herved paaføres Statskassen, kan Retten efter Omstændighederne tilpligte den tabende Part at udrede en passende Erstatning.

§ 25. Erkjender den angivelige Fader at have havt legemlig Omgang med Moderen til saadan Tid, som efter de fremkomne Oplysninger maa ansees som den antagelige Besvangrelsestid [2]), bliver han at anse som Barnets Fader. Benægter han det derimod, uden at Retten finder de fremkomne Oplysninger tilstrækkelige til enten at godtage eller forkaste hans Benægtelse, bliver Sagens Udfald at gjøre afhængig af Ed angaaende, hvorvidt de Paagjældende har havt legemlig Omgang med hinanden til saadan Tid, som af Retten bestemmes. Eden bliver i Almindelighed at paalægge den angivelige Fader, men kan dog under særlige Omstændigheder i Stedet paalægges Moderen, saafom naar den angivelige Fader begjærer det, eller naar han paa Grund af sin Vandel eller sin Optræden under Sagen har mindre Troværdighed, eller naar Moderen har tilveiebragt noget, men ikke tilstrækkeligt Bevis for Rigtigheden af sin Paastand [3]).

§ 26. I paatrængende Tilfælde kan nærmeste Foged eller Politimester i Overøvrighedens Sted afgive Bestemmelse, mod at der snareste muligt sker Indberetning til vedkommende Overøvrighed, som kan forandre Bestemmelsen, om dertil findes Grund.

§ 27. Finder Nogen sig brøstholden ved de af Overøvrigheden afgivne Bestemmelser, kan han forlange Spørgsmaalet forelagt vedkommende Regjeringsdepartement til Afgjørelse [4]).

§ 28. For efter Overøvrighedens Ordre at forkynde en Bidragsresolution saavelsom for at forevise den med Begjæring om Afholdelse i Løn kan samme Gebyr, som for Forkyndelse i private Sager er eller bliver bestemt, kræves udredet af Faderen [5]). I Mangel af Betaling kan Gebyret inddrives paa samme Maade som Bidraget (§§ 7—9).

[1]) Jfr. L. om Forkyndelser osv. af 4 Juni 1892 § 1 andet Punktum.
[2]) Om den mulige Besvangrelsestid jfr. Skr. 31 Oktbr. 1823, 9 Oktbr 1850 og 3 Febr. 1851.
[3]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 § 5.
[4]) Jfr. tidligere L. 1 Aug. 1821 § 2 sidste Punktum
[5]) Jfr. L. om Forkyndelser osv. af 4 Juni 1892 § 1 ff. — Jfr. ogsaa Skr. 16 Novbr. 1843.

§ 29. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1893, fra hvilken Tid ophæves: 6 Juli. No. 4.

Lov af 1ste August 1821 om Underholdningspenge til Børn, som enten er avlede udenfor Ægteskab, eller hvis Forældre er separerede, §§ 2—9, 11 og 12;

Lov af 15de September 1851 indeholdende Tillæg til Lov om Underholdningspenge m. V. af 1ste Aug. 1821 § 1;

Lov om Arv af 31te Juli 1854 § 5 3die og 4de Punktum og § 38 2det Punktum;

Lovene om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet af 6te Juni 1863, begges § 4, fjerde og femte Punktum — saavelsom enhver anden Bestemmelse, der maatte stride mod nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægteborn m. v.[1]) *). 6 Juli. No. 5.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 27de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Enhver Mand, der unddrager sig fra efter Evne at sørge for Hustru og Ægteborn[2]), kan, forsaavidt han enten har forladt dem eller volder, at de kommer i Trang eller falder Fattigvæsenet til Byrde, paalægges at udrede et vist aarligt Bidrag til deres Underhold. Bidraget fastsættes af Overøvrigheden.

Ved Bidragets Inddrivelse saavelsom ved Inddrivelsen af Bidrag, som en Mand har vedtaget at udrede til Underholdning af sin separerede eller fraskilte Hustru eller Barn, der forbliver hos denne[3]), finder Bestemmelserne i Lov om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, m. v. af 1892 §§ 7—13 tilsvarende Anvendelse.

Det samme skal gjælde med Hensyn til Bestemmelserne i Lovens §§ 14 og 15 samt § 17, forsaavidt en Mand, hvem Underholdningsbidrag til Ægteborn eller Hustru paahviler, vil udvandre fra Riget.

Ogsaa Bestemmelserne i den nævnte Lovs §§ 5, 6, 26, 27 og 28 finder tilsvarende Anvendelse i de Tilfælde, som omhandles i nærværende Lov.

[1]) Jfr. Oth. Prp. No. 10, II og Indst. O. No. 48 for 1892 samt Storth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 470 og S. 845—49. Jfr. om den tidligere Ret de i § 4 ophævede Lovbestemmelser.

[2]) Jfr. Arvel. 31 Juli 1854 § 4.

[3]) Jfr. L. 1 Aug. 1821 § 1.

*) Bekjendtgj. 9 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

6 Juli. No. 5.

§ 2. Bliver Ægtebarn, der ikke har opnaaet den skolepligtige Alder, udsat til Opfostring mod Betaling, gjælder om Anmeldelse og Tilsyn m. v., hvad der er bestemt i §§ 19 og 20 i Lov om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, m. v. af 1892.

§ 3. I Tilfælde af Tvist mellem Forældre, der ikke lever sammen, bestemmer Overøvrigheden, hos hvilken af Forældrene de fælles Ægteborn skal forblive, eller hvorledes disse Børn skal fordeles mellem dem [1]).

Finder nogen sig brøstholden ved de af Overøvrigheden afgivne Bestemmelser, kan han forlange Spørgsmaalet forelagt vedkommende Regjeringsdepartement til Afgjørelse [2]).

§ 4. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1893, fra hvilken Tid ophæves:

Lov af 1ste August 1821 angaaende Underholdningspenge for Børn, som enten ere avlede udenfor Ægteskab, eller hvis Forældre ere separerede, § 1 sidste Punktum og § 10;

Lov af 15de September 1851 indeholdende Tillæg til Lov om Underholdningspenge for Børn o. s. v. af 1ste August 1821 § 2;

Fattiglovene for Kjøbstæderne og for Landet af 6te Juni 1863, begges § 4, sidste Punktum.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Jfr. Lovb. 3—19—17 og 18.
[2]) Jfr. L. 6 Juli 1892 No. 4 § 27.

6 Juli. No. 6.

Lov indeholdende Forandring i Lov af 14de Juni 1880 om Embedsmænds Troesbekjendelse *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni dette Aar, saalydende:

I § 1 af Lov af 14de Juni 1880 angaaende Embedsmænds Troesbekjendelse skal Ordene „og Dommere" udgaa.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Indst. O. No. 84 for 1892 og Grundlovsbestemmelse 4 Juni 1892 ang. Forandring i Grundlovens § 92.

6 Juli. No. 7.

Lov om Ophævelse af Adgang til at betinge Forkjøbsret i visse Tilfælde m. v. *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 20de Juni dette Aar, saalydende:

[1]) Se Oth. Prp. No. 31 og Indst. O X for 1891, Oth. Prp. No. 16 og Indst. O. IV for 1892 samt Sth.tid. for 1892, Forh. i Oth. S. 169

*) Bekjendtgj. 9 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

§ 1. Ved Bortleie eller Afhændelse af Jord, Grund eller Hus saavelsom ved Udleie af Husrum skal det være Udleieren eller Afhænderen forbudt at betinge sig eller andre Forkjøbsret eller paabinde nogen Salgspligt med Hensyn til Fisk eller Fiskeprodukter. Handles herimod, er Overenskomsten forsaavidt ugyldig. 6 Juli. No. 7.

Dette gjælder ogsaa, hvor Eieren ved Overenskomst, ældre end denne Lov, er bunden til at forbeholde Trediemand en saadan Ret.

Eier eller Udleier af Jord, Grund, Hus eller Husrum, som har overtraadt eller omgaaet foranstaaende Forbud, dømmes til Bøder, der tilfalder Stedets Kommunekasse.

Sag af denne Beskaffenhed anlægges som Politisag efter Klage fra nogen, mod hvem Krav paa Forkjøbsret eller Salgspligt har været fremsat.

§ 2. Naar Fiskere, der under Fisketiden søger Tilhold paa Fiskevær i Romsdals, Nordmøre eller Fosens Fogderier, ikke bliver enige med Vedkommende om Størrelsen af den Leie, som de har at erlægge for Brugen af Hus og for Adgang til Været, kan Leien bestemmes ved Skjøn, naar mindst 5 Baadlag forlanger det.

§ 3. Nævnte Skjøn afgives af Lensmanden og to af Fogden under Jagttagelse af § 19 i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 opnævnte Mænd.

Forligsmægling finder ikke Sted.

Varsel gives alle Vedkommende med mindst 14 Dages Frist gjennem Indkaldelse, der opslaaes paa Været og indrykkes i tvende Blade efter Skjønsadministrators Bestemmelse. Værеieren maa særskilt varsles.

Overskjøn kan kræves af Værеieren eller af mindst 5 Baadlag; det maa i Tilfælde være forlangt inden 14 Dage fra Underskjønnets Afholdelse.

Det afgives af Sorenskriveren og 4 af Fogden opnævnte Mænd.

Skjønnet gjælder for et Tidsrum af 5 Aar. Omkostningerne ved Underskjønnet bæres af den, der har forlangt det, Omkostningerne ved Overskjønnet af den Part, det gaar imod.

§ 4. De Lovbestemmelser, som giver Jorddrotten Forkjøbsret til Leilændingens Varer [1]), forsaavidt de endnu maatte være gjældende, sættes herved ud af Kraft.

—227, 289—309 og 580—589 og i Loth. S. 35—51 og 105—113. Jfr. af ældre Ret: Fdn. 12 Septbr. 1753 Kap. II. § 7, Resk. 12 Oktbr. 1775, Fdn. 1 Febr. 1786, L. ang. Fiskeriet i Lofoten 1 Juli 1816 § 27, L. indeh. nærm. Bestemm. om Do. 7 Aug. 1827 § 1, L. om Fisk. i Finmarken 13 Septbr. 1830 §§ 28 og 30, L. om Torskefisk. i Nordl. Amt. m. v. 23 Mai 1857 samt L. om Afhænd. af Statens Jord i Finm. 22 Juni 1863 § 1.

[1]) Se saaledes N. L. 3—14—34.

6 Juli. No. 7. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

6 Juli. No. 8. **Lov indeholdende Forandringer i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888***)[1].

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 27de Juni dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 skal lyde saaledes:

§ 8. For Værdibreve, d: Breve, som ved Paategning paa Udskriftssiden er angivne at indeholde en bestemt Værdi, erlægges en Porto bestaaende af:

a. en Vægtporto beregnet saaledes:

	betalte.	ubetalte.
for Vægt til og med 125 Gram . .	10 Øre.	20 Øre.
„ „ over 125 til og med 500 Gram	30 „	40 „

b. et Rekommandations- og Assurancegebyr beregnet saaledes:
   1. For Værdi til og med 100 Kroner 10 Øre pr. Forsendelse.
   2. For Værdi over 100 til og med 500 Kroner 10 Øre pr. Forsendelse og 5 Øre pr. 100 Kroner eller Del deraf.
   3. For Værdi over 500 Kroner 20 Øre pr. Forsendelse med Tillæg af 8 Øre pr. 250 Kroner eller Del deraf.

For Lokal-Værdibreve ved de Postanstalter, hvor saadanne i Henhold til § 56 kan indleveres, erlægges det i § 5 bestemte Vægtgebyr samt sædvanligt Rekommandations- og Assurancegebyr.

§ 11. For indenrigske Tidender og Tidsskrifter i Abonnement er Portoen 15 Øre pr. kg.; for Tidender, der udkommer mindst 3 Gange ugentlig, dog kun $12^1/_2$ Øre pr. kg.

Portoen betales, hver Gang Indlevering finder Sted, eller afgjøres for Ugen, Maaneden eller Fjerdingaaret, naar der ved Terminens Begyndelse stilles saadan Sikkerhed for dens rigtige Erlæggelse, som af Postvæsenet forlanges. Den beregnes efter den samlede Vægt af de i Opgjørsterminen indleverede Exemplarer af vedkommende Tidende eller Tidsskrift. Dele af et kg. regnes i Tiendedele[2].

§ 12. For Bilag til Tidender og Tidsskrifter (kfr. § 29) erlægges der en Tillægsporto af $^1/_2$ Øre for hvert postforsendt Exemplar, naar Vægten ikke overstiger 50 Gram, og 1 Øre pr. Exemplar af Vægt over 50 Gram. Bilag maa ikke veie over 250 Gram.

[1]) Se Oth. Prp. No. 15, Dok. N. 87 og Indst. O. No. 63 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 754—756.

[2]) Jfr. Forh. i Oth. S. 754.

*) Bekjendtgj. 9 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

§ 17. Af alle Slags utilstrækkeligt frankerede Forsendelser opkræves ved Udleveringen til Adressaterne det Dobbelte af det manglende Portobeløb, dog ikke udover, hvad der vilde have været at erlægge i Porto, om Forsendelsen havde været helt ufrankeret. 6 Juli. No. 8.

§ 19. Ved Postanstalt, hvor almindelig Brevombæring er indført, kan private Forsendelser, bestemte til noget Sted inden Postanstaltens Ombæringsdistrikt, forlanges særskilt affatte til Afhentning, mod at derfor erlægges 4 Kroner for Kvartalet.

Ved Postanstalt, hvor Poststyrelsen finder, at dertil er Anledning, kan paa Forlangende og mod, at derfor erlægges 2 Kroner for Kvartalet, anbringes Kasse, hvori Postsager nedlægges til Afhentning. Til Dækkelse af Udgifterne ved Kassens Anskaffelse erlægges derhos en Afgift efter Poststyrelsens nærmere Bestemmelse.

§ 27. Tidender og Tidsskrifter, saavel indenrigske som udenrigske, kan mod Forudbetaling af Abonnementsprisen for det Fjerdingaar, Halvaar eller Aar, for hvilket Abonnementet er bindende, bestilles ved alle Landets Postanstalter.

§ 28. Tidender og Tidsskrifter, der udkommer mindst 6 Gange ugentlig [1]), kan uden at være paategnede Abonnenternes Navne fremsendes samlede til hver enkelt Postanstalt for af denne at fordeles blandt Abonnenterne efter fra Bladet modtagne Fordelingslister.

Hvor almindelig Brevombæring finder Sted, kan indenbys Aviser, der ikke udkommer oftere end 5 Gange ugentlig, forlanges ombaarne, naar almindelig Avisporto betales. De nærmere Bestemmelser herom afgives af Poststyrelsen.

§ 29. Poststyrelsen afgiver Bestemmelse om, hvad der skal tillades fremsendt som Bilag til Tidender og Tidsskrifter.

§ 30. Vedkommende Udgivere pligter at efterkomme de reglementariske Bestemmelser, som Poststyrelsen maatte udfærdige med Hensyn til Tidenders og Tidsskrifters Expedition, Indpakning m. v. samt til Kontrol med, hvilket Antal Exemplarer der postforsendes, hvorhos de har at tilstille Regjeringens Justits- og Politi-Departement et Gratisexemplar af paagjældende Tidende eller Tidsskrift.

§ 54. Den, der under Korsbaand eller i en Avisforsendelse sender andre Sager end saadanne, der kan befordres henholdsvis mod Korsbaands- eller Avisporto, ansees med en Bod fra 2 til 20 Kroner.

Nærværende Lov træder, forsaavidt angaar §§ 8, 17, 19 og 54, i Kraft fra 1ste August 1892 og for de øvrige §§'s Vedkommende fra 1ste Januar 1893, fra hvilken sidste Dato § 13 i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se ogsaa Prp., S. 8, 1ste Sp., 2det Stykke, og Indst., S. 185, 2den Sp.

6 Juli. No. 9. **Lov** indeholdende Tillæg til Lovgivningen om den almindelige Brandforsikrings-Indretning *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 20de Juni dette Aar, saalydende:

Paragraf 26, sidste Punktum, i Lov af 19de August 1845 angaaende den almindelige Brandforsikrings-Indretning for Bygninger gives saadant Tillæg: „eller den, som dertil af Kongen bemyndiges."

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 30 og Indst. O. No. 71 for 1892.

6 Juli. No. 10. **Lov** om Forandring i Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 samt i Tillægslov til denne af 12te Oktober 1857 og om Ophævelse af Lov om Landeveislokomotiver af 6te Juni 1863 *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni dette Aar, saalydende:

I.

Efternævnte Paragrafer i Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 skulle herefter lyde saaledes:

§ 58. Velocipedrytter skal, naar Kjørende, Ridende eller Gaaende passeres, og i Svinger, hvor Udsigten ikke er fri, samt paa Broer og nedad Bakke, sagtne Farten og paa rimelig Afstand varsle sit Komme ved Klokke, Pibe eller andet lydeligt Signal. Naar den Kjørende eller Ridende varsler, eller hans Hest viser Tegn til Skræk, skal Velocipedrytteren stige af. I Skumring og Mørke skal han føre Lygte, der lyser i den Retning, hvorhen han farer, samt vedholdende give Lydsignal. Forøvrigt er han underkastet de for Kjørende gjældende Bestemmelser. Kongen kan bestemme, at Velocipedridning paa Veistrækninger, hvor samme i særlig Grad maa ansees forbunden med Fare for den almindelige Færdsel, skal være forbudt.

Amtmændene kunne, forsaavidt Omstændighederne tillade det, forbyde Brugen paa offentlige Veie af saadanne Kjøreredskaber, som beskadige Veiene. Bestemmelsen kan dog, forsaavidt Redskaber angaar, der almindelig bruges i Egnen, kun bringes i Anvendelse, efterat Amtsformandskabets Samtykke er indhentet, og Sagen bliver i Tilfælde af Tvist mellem dette og Amtmanden at afgjøre af Kongen.

[1]) Se Oth. Prp. No. 35 og Indst. O. V. for 1890, Oth. Prp. No. 3 og Indst. O. No. 53 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 505—516 og 842—843.

*) Bekjendtgj. 9 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

Amtsformandskab kan gjennem Vedtægter, der stadfæstes af Kongen, give saadanne nærmere Bestemmelser, som af Hensyn til den offentlige Sikkerhed og andre offentlige og private Interesser maatte paakræves, angaaende de offentlige Veies Benyttelse til anden Kjørsel eller Fremdrift end sædvanlig eller ovenfor nævnt, samt Regler til Beskyttelse af Broer i offentlig Vei. Forsaavidt disse Regler vedrøre Flødning, Færdsel eller anden til Vasdrag knyttet Interesse, blive Bestemmelserne herom at istandbringe paa den i Vasdragslov af 1ste Juli 1887, § 60 eller § 61, angivne Maade. 6 Juli. No. 10.

En i Overensstemmelse med det ovenanførte udfærdiget Bestemmelse bør bekjendtgjøres 3 Maaneder, førend den sættes i Kraft.

Overtrædelse af de i nærværende Paragraf indeholdte eller i Henhold til samme afgivne Forskrifter straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00.

§ 78. De i §§ 28, 41, 43, 44, 52 og 53, med Undtagelse af dens sidste Passus, 54, 55 og 57 givne Bestemmelser gjælde ogsaa for de over Kjøbstædernes Grund gaaende Veie, der ere henlagte under det Offentliges Tilsyn. Bestemmelserne i § 56 gjælde for de over Kjøbstædernes Grund gaaende Veie, der udgjøre en Fortsættelse af Landets Hovedveie.

Bestemmelsen i § 59 [1]) gjælder for samtlige Veie og Gader i Kjøbstæderne og paa deres Grund.

II.

Lov af 12te Oktober 1857, indeholdende Tillæg til og Forandring i Lov om Veivæsenet af 15de September 1851, dens § 8, samt Lov af 6te Juni 1863, angaaende Benyttelse af Lokomotiv paa Veie og Gader, ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Tidligere ogsaa § 58, som da kun indeholdt Bestemmelsen om Kjøreredskaber, som beskadiger Veiene.

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Kongeriget Norges Hypothekbank af 28de Juni 1887 *) [1]). 6 Juli. No. 11.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 27de Juni dette Aar, saalydende:

I.

Hypothekbankloven's §§ 4, 8 og 17 forandres saaledes:

§ 4 første og andet Punktum skal lyde:

[1]) Se Oth. Prp. No. 13 og Indst. O. No. 65 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 743—754.

*) Bekjendtgj. 9 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

6 Juli. No. 11.

Af den Del af Grundfondet, som er tilskudt af Staten[1]), svarer Banken 4 pCt. i aarlig Rente, der udredes af Bankens Overskud, efterat Renter af dens Gjæld samt Administrationsudgifter er bestridte. Forsaavidt Overskudet for noget Aar ikke kan yde Statskassen nævnte[2]) Renter af Grundfondet, dækkes det manglende af Reservefondet.

§ 8 gives saadant Tillæg:

Dog kan Direktionen fraskrive Banken for en Tid af indtil 10 Aar Retten til extraordinært at opsige nogen af Seriens Obligationer.

§ 17 sidste Punktum skal lyde:

Ligeledes skal det være Skyldneren forbeholdt efter en af Direktionen bestemt Opsigelsesfrist, der dog ikke maa overstige 3 Maaneder[1]), at kunne indbetale større Afdrag end fastsat eller paa en Gang helt at indfri sin Gjæld.

II.

Den ved ovenstaaende Forandring af Hypothekbankloven § 4 fastsatte Indskrænkning i Bankens Rentepligt overfor Staten indtræder fra 1ste Januar 1892.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Det udhævede er nyt.
[2]) Tidligere: „fulde 4 pCt."

6 Juli. No. 12.

Lov om Udskrivning til Sjøvæbningen*)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Alle Sjøfarende (Lov af 12te Mai 1866 § 48) samt de i Sjøfartsrullerne indførte Fyrbødere og Maskinister skal, forsaavidt de ikke findes utjenstdygtige, udskrives til Tjeneste ved Sjøvæbningen i det Aar, hvori de fylder det 22de Aar, eller i det nærmest paafølgende, hvori Udskrivning kan ske. Dog kan det tillades dem at udskrives indtil 2 Aar tidligere, ligesom der paa den anden Side kan tilstaaes dem indtil 3 Aars Udsættelse med Udskrivningen[2]).

§ 2. De Udskrevne bliver staaende ved Sjøvæbningen i 13 Aar[3]). De anvendes til Bemanding af Krigsskibene og anden Tje-

[1]) Se Oth. Prp. No. 28 og Indst. O. VII. for 1892. Jfr. Fordn. 3 Juni 1803 og Grls. § 109 samt Love om Værnepl. og Udskr. 12 Mai 1866, 3 Juni 1876, og 16 Juni 1885.
[2]) Jfr. L. 1876 § 3 og de oph. § 55 i L. 1866 og § 5 i L. 1876.
[3]) Jfr. L. 1885 § 9.

*) Bekjendtgj. 9 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

neste vedkommende Sjøforsvaret, herunder indbefattet det flydende og faste Kystforsvar [1]). 6 Juli. No. 12.

§ 3. Til Udskrivning af Sjøfarende holdes en Gang om Aaret, i Almindelighed i Marts Maaned, Sjøsessioner. Paa Landet skal Lensmanden i det Thinglag, hvori Sessionen holdes, og i Byerne en af Politiets Embeds- eller Bestillingsmænd samt vedkommende Indrulleringsbetjent afgive Møde. Ved Sessionen pligter at fremstille sig alle, som da staar for Tur til Udskrivning [2]).

§ 4. Ved Sessionen afgjøres Spørgsmaal om Tjenestdygtighed til Sjøvæbningen af Sessionsbestyrelsen i Forening med vedkommende Læge.

Befindes nogen i Udskrivningsaaret utjenstdygtig, men der er Grund til at antage, at den Omstændighed, der bevirker Utjenstdygtigheden, vil bortfalde i Løbet af et Aar, har han at møde ved Sessionen i det paafølgende Aar, medmindre han overensstemmende med § 1 erholder Udsættelse [3]).

Den, som paa Grund af Legemsfeil vel ansees uskikket til egentlig Krigstjeneste ved Sjøvæbningen, men dog ikke ganske udygtig til anden Sjøforsvaret vedkommende Tjeneste, henføres til en egen Klasse, sjømilitære Arbeidere.

§ 5. Ved Sessionen bestemmes den indbyrdes Orden mellem de Udskrevne ved Lodtrækning [4]).

§ 6. I de sidste 30 Dage, førend de for Indrulleringsdistriktet berammede Sessioner tager sin Begyndelse, maa ingen, som skal møde ved samme, paamønstres til udenrigsk Fart.

§ 7. Den, som undlader at møde ved Sessionen, uden at være hindret ved Forfald, ansees at have villet unddrage sig Udskrivning. Antræffes han for sent til at kunne medtages ved Aarets Øvelser, kan han sendes til en Orlogsstation for at gjøre almindeligt Værftsarbeide i en Tid af indtil 4 Maaneder. Indtil næste Sessions Afholdelse er han undergivet samme Indskrænkning med Hensyn til Adgang til at gaa i udenrigsk Sjøfart som de i § 8 omhandlede Mandskaber [5]).

§ 8. Naar en sjøfarende Vernepligtig, der paa Grund af Fravær i Udlandet er bleven forbigaaet ved Udskrivning, vender tilbage, har han at møde ved næste Sjøsession, og i Mellemtiden tillades det ham kun at udmønstres paa kortere Reiser.

Har han fyldt sit 32te Aar, uden at have været hjemme i de sidste 10 Aar, medtages han dog ikke til Udskrivning i Fredstid [6]).

§ 9. De Udskrevne øves i sit første Tjenesteaar, eller om Sygdom eller andet derfor er til Hinder, i det paafølgende Aar i

[1]) Jfr. de oph. §§ 8, 19 og 47 i L. 1866.
[2]) Jfr. den oph. § 52 i L. 1866.
[3]) Jfr. L. 1866 § 45.
[4]) Tidligere L. 1866 § 53 i f.
[5]) Jfr. den oph. § 54 i L. 1866.
[6]) Jfr. L. 1866 § 63.

6 Juli. No. 12.

en Tid af mindst 70 Dage; dog indkaldes udskrevne Arbeidere kun, forsaavidt deres Tjeneste paakræves. Senere er Mandskaberne fri for Tjeneste i Fred, medmindre Storthinget maatte have bevilget Midler til deres yderligere Øvelse. I dette Tilfælde ligesom under Krig, eller naar Krig er at befrygte, indkaldes de yngre Aarsklasser foran de ældre. Ved Indkaldelsen er Rodeforstanderne pligtige til at yde fornoden Bistand [1]).

§ 10. Den, som herefter ansættes som Menig ved Sjøvæbningens faste Styrke, bliver efter Udløbet af den frivillig overtagne Tjenestetid staaende i Sjøvæbningens Ruller indtil Udgangen af det Aar, hvori han fylder det 35te Aar, men er fri for videre Tjeneste i Fred [2]). De ved den faste Styrke ansatte Underofficerer, der afgaar fra Stillingen før det fyldte 52de Aar, er, indtil de har naaet denne Alder, forpligtede til Tjeneste i Tilfælde af Krig [3]).

Ligeledes kan i Krigstid de i Sjøvæbningen udtjente Mandskaber ligesom ogsaa de i Sjørullerne staaende Sjøfarende, der ikke har tjenstgjort ved Sjøvæbningen, indtil det fyldte 50de Aar indkaldes til Tjeneste ved det lokale Kystforsvar [4]).

§ 11. I Krigstid, eller naar Krig er at befrygte, kan Kongen, forsaavidt Omstændighederne kræver det, forbyde sjøfarende Værnepligtige at forlade Riget eller endog det Distrikt, hvori de opholder sig [5]).

§ 12. Saafremt der i Løbet af de første 10 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden skulde under extraordinære Omstændigheder tiltrænges en større Styrke af udskrevne Mandskaber, end som efter foranstaaende Bestemmelser da maatte haves, kan Kongen paabyde Udskrivning blandt de efter Loven af 12te Mai 1866 sjøfarende Værnepligtige.

§ 13. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1893. Fra samme Tid ophæves Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866, dens §§ 8, 19, 47, 52, 53, 54, 55 og 56, 3die og 4de Punktum, samt Lov om samme Gjenstand af 3die Juni 1876 § 5 tilligemed, hvad der ellers i Lovgivningen om Værnepligt og Udskrivning maatte være i Strid med foranstaaende Bestemmelser.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Jfr. L. 1866 § 37.
[2]) Jfr. L. 1885 § 10.
[3]) Jfr. L. 1885 § 2 og Plan for somilitære Korps 1 Juli 1887 § 30.
[4]) Jfr. L. 1885 § 5.
[5]) Jfr. de oph. 3die og 4de Punktum i L. 1866 § 56.

6 Juli. **Kongelig Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt:

1. At det tillades, at der for den øvre Del af Laanke Annexsogn til Nedre Stjørdalen Præstegjeld under Søndre Indherred Provsti i Trondhjems Stift opføres en Kapelkirke paa Gaarden Elvran nordre . . . . . .

2. At der ved den nye Kirke tillades anlagt en Begravelsesplads. 6 Juli.
3. At der i Elvran Kapel bliver at afholde Gudstjeneste 8 Gange aarlig efter Trondhjems Biskops nærmere Bestemmelse.

Kongelig Resolution, hvorved de af Storthinget under 23de og 24de Juni 1892 fattede Beslutninger om Bevilgninger m. v. vedkommende Landbrugets og Husdyravlens Fremme for Budgetterminen fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893 [1]) befales tagne tilfølge. 6 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1892, Hovedpost VI., Kap. 2, Tit. 8—90, S. 53 og Indst. S. XIX. for s. A. Ved nævnte Beslutninger har Storthinget bl. a. samtykket i, at der for Aflønning af forskjellige Funktionærer i Landbrugets Tjeneste vedtages følgende Regulativ, gjældende fra 1 Juli 1892:

	Begyndelses-Gage.	Efter 5 Aar.	Efter 10 Aar.	Efter 15 Aar.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Husdyravlsbestyrer .	2500	3000	3500	
Landbrugsingeniører .) Meieriinspektøren . .)	2000	2500	3000	3500
Meierimestre . . .	1600	1800	2000	
		Efter 3 Aar.	Efter 6 Aar.	
Landbrugsingeniør-Assistenter	1600	1800	2000	

Naar en Landbrugsingeniørassistent efter som saadan at have gjort Tjeneste i mere end 5 Aar rykker op til Landbrugsingeniør, bliver hans Løn — efter en samlet Tjenestetid af 10 Aar som Assistent og Ingeniør — at beregne, som om han havde været ansat i 5 Aar som Ingeniør.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 6 Juli.

1. At den af Storthinget under 4de Juli 1891 fattede Beslutning om Anlæg for Statskassens Regning af en smalsporet Jernbane fra Eidanger Station paa Grevskabsbanen til Brevik [1]) befales tagen tilfølge.
2. At Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at iværksætte Arbeidet paa det nævnte Jernbaneanlæg.

[1]) Se Sth. Prp. No. 76 og Indst. S. No. 199 for 1891.

Kongelig Resolution, hvorved de af Storthinget under 28de Juni 1892 fattede Beslutninger angaaende Bevilgning af Statskassen og Havnefondet for Budgetaaret 1ste Juli 1892—30te Juni 1893 til Bestridelse af forskjellige Lønninger ved Havnevæsenet samt til dettes Andel i Udgifter ved teknisk Revision [1]) befales tagne tilfølge. 6 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1892, Hovedp. VII., Kap. 6, Tit. 3—41, Indst. S. VIII for s. A. m. Tillæg samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1293—1297. Til Lønninger ved Havnevæsenet er bevilget:

6 Juli. Tit. 2 a. Lønninger ved Kontoret i Kristiania Kr. 14280. Hera udredes Kr. 2200 af Havnefondet. (Beløbet fordeles saaledes: a) Løn for en Afdelingsingeniør af 1ste Klasse Kr. 4320, b) Løn for en fast Assistent Kr. 3360, c) Løn for Kassereren og Bogholderen Kr. 3000, d) Løn for en Kontorist Kr. 1400, hvoraf Halvdelen af Havnefondet, e) Løn til en Expeditør og Regnskabsfører ved Materialregnskabet Kr. 1400, der ogsaa udredes med en Halvpart af Havnefondet og f) Løn for Regnskabsføreren ved Havnefondet, Kr. 800, der udredes af Havnefondet alene.)

b. Lønninger til Ingeniørerne i Distrikterne, hvis Løn udredes af vedkommende Anlæg og Undersøgelser i Henhold til opgjort Specifikation Kr. 17280. (Beløbet fordeles saaledes: 1 Ingeniør-Assistent Kr. 2160, 1 do. Kr. 2160, 1 Afdelingsingeniør af anden Klasse med Løn Kr. 3840, 1 do. med Løn 3360, 2 do. med Løn 2880.)

6 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Klæbu Sparebank i Møder den 15de December 1890 og 27de Mai 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 16de Juni 1858 stadfæstede Plan.

6 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. Administrationen ved Armeens nationale Korpser skal fremtidig føres særskilt for Linje og Landværn; i Fredstid paaligger det dog Korpschefen at føre Kontrol med Administrationen ved den Bataljon, der ikke er ham direkte underlagt.
2. Ved hvert nationalt Korps skal der fremtidig være en Kasse- og Munderingskommission for Linjebataljonen og en for Landeværnsbataljonen. Hver Kommission skal bestaa af vedkommende Bataljons- (Korps-) Chef samt af den ved samme Bataljon ansatte Kvartermester.
3. Forsvarsdepartementet bemyndiges til at bestemme Tidspunktet for Gjennemførelsen af foranstaaende Bestemmelser og udfærdige de i saa Henseende fornødne Forskrifter.

6 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Forsvars-Departementet bemyndiges til — uanseet de i Kongelig Resolution af 4de December 1869 bestemte Maximumsbeløb for Pensioner af Lodsunderstøttelseskassen — indtil videre at forhøie Pensionerne med ca. 10 pCt.

6 Juli. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet paa Forespørgsel meddeler, at det anser det rettest, at den forberedende Behandling af Andragender til Amtsformandskaberne om Anbefaling til Opnaaelse af 1/3 Statsbidrag efter Skolelovens § 38 overtages af vedkommende Amtsskolestyre, der altsaa vil have at fremme Andragenderne til Forelæggelse for Amtsformandskabet. Naar Andragenderne er behandlede af Amtsformandskabet, vil de

— bemærker Departementet videre — blive at indsende til samme 6 Juli.
gjennem Skoledirektøren, ledsagede af dennes Erklæring.

Departementet gjør i denne Forbindelse opmærksom paa, at Andragenderne maa være ledsagede af Oplysninger om Antallet af Skoleuger i vedkommende Herred under den gamle og den nye Skoleordning, ligesom ogsaa Opgave maa meddeles over, til hvor stort Beløb den af Lærerne oppebaarne Løn- og Kostholdsgodtgjørelse (Statsbidraget efter Lov af 19de Juni 1878 § 4 ikke medregnet) androg under den gamle Skoleordning samt hvor stort Beløb der vil medgaa hertil under den nye Ordning efter Fradrag af $^1/_4$ eller $^1/_3$ Statsbidrag.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Toldkam- 8 Juli.
meret i Hammerfest m. fl., hvori Departementet i Anledning af Toldkammerets Forespørgsel om, hvorvidt Brændevinsafgift til Finmarkens Brændevinsafgiftskasse ifølge Lov af 14de April 1860 bliver at erlægge af denatureret Spiritus, som indføres til Finmarken, meddeler, at Departementet for det Indre, hvis Erklæring i Sagen man har indhentet, har udtalt, at det er af den Formening, at denatureret Sprit ikke er Brændevin i den Forstand, hvori dette Udtryk er brugt i ovennævnte Lov, og saaledes heller ikke kan paalægges den i Loven fastsatte Afgift. Denne Forstaaelse af nævnte Lov finder Finants-Departementet at burde tiltræde.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Indredepartementet, 12 Juli.
hvorved meddeles, at Transvaal (Sydafrikanske Republik) fra 1ste Juli 1892 har tiltraadt den almindelige Postkonvention af 4de Juli 1891[1]).

[1]) Efter en senere Skr. fra Udenrigsministeren finder Tiltrædelsen først Sted fra 1ste Jan. 1893 at regne.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Tromsø Biskop, hvori 13 Juli.
Spørgsmaalet om, hvorvidt Sognepræsten, naar Flerheden af Medhjælperne er for, kan nægte Lægmænd, der staar paa kirkelig Grund, at benytte Præstegjældets Kirker, besvares bekræftende, idet der bemærkes, at den kongelige Resolution af 22de August 1888 § 1 ligefrem lægger Afgjørelsen i Sognepræstens Haand og alene paalægger ham at raadføre sig med Medhjælperne, naar der opstaar Spørgsmaal om, hvorvidt Kirkerne bør overlades Lægmænd til Benyttelse, samt udtaler, at Tilladelse til Benyttelsen ikke bør meddeles, saafremt Flertallet af Medhjælperne fraraader, at saa sker.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Kristians 13 Juli.
Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Formandskab angaaende Anvendelsen af Landsskole-

13 Juli. lovens § 40, 2det Led, meddeler, at det antager, at den i nævnte § indeholdte Bestemmelse om, at det Misforhold, der maatte opstaa ved ujevn Fordeling af Byrderne mellem et Herreds Kredse, af Herredsstyrelsen skal søges udjevnet ved Hjælp af Skatteligningen, maa anvendes paa den Maade, at de Kredse, der har overtaget Udgifterne ved sine Skolehuses Opførelse, Vedligeholdelse eller Leie, gives et Afslag i den almindelige for Herredet fastsatte Skatteprocent svarende til det Beløb, der skjønnes at udgjøre Misforholdet i Kredsudgifter mellem de paagjældende Kredse. Departementet antager forøvrigt, at den greieste og letvinteste Maade at ordne Sagen paa, maa være ved direkte Bidrag af Herredskassen til de Kredse, der paaføres Kredsudgifter, der er uforholdsmæssig store i Forhold til de øvrige Kredses.

13 Juli. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 20 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende:

II. Ifølge en nu modtagen Meddelelse kan Brevkort indtil videre ikke sendes til Lande og Steder, som ikke tilhører Verdenspostforeningen.

IV. I Britisk Indien opkræves Hovedkonventionens Takster fremtidig efter følgende Forhold: 25 Centimes = $2^1/_2$ Annas, 10 Centimes = 1 Anna, 5 Centimes = $^1/_2$ Anna.

V. Under Henvisning til Ekspeditionsreglementet til den internationale Postanvisningsoverenskomst, dets Art. VIII § 1, meddeles, at Gyldighedsfristen for Postanvisninger, der udveksles mellem Norge og Ægypten, er to Maaneder, regnet fra den første Dag i den Maaned, der følger efter den Maaned, i hvilken Anvisningerne er udstedte.

14 Juli. **Plakat** angaaende Forbud mod Indførsel fra Rusland af Klude og Filler.*)

Vi Oskar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af § 1 i Lov af 1ste Juli 1887, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, forbydes det herved fra Rusland at indføre alle Slags Klude og Filler.[1])

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

[1]) Overtrædelse af saadanne Bestemmelser straffes efter Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 § 21, hvorhos Gjenstande, som i Strid med Forbudet forsøges indførte eller er blevne indførte, forbrydes til Fordel for Statskassen, forsaavidt de ikke bliver at tilintetgjøre.
I Anledning af dette og senere Indførselsforbud har Finants- og Tolddpt. indskjærpet Toldvæsenet at føre nøie Indseende med, at ikke de omhandlede Gjenstande indføres fra vedk. Land over andre Lande.

14 Juli. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende de Toldafgifter samt Afgifter af Brændevins- og Malttilvirkningen,

*) Bekjendtgj. 14de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 21.

som indtil videre, dog ikke udover 31te Juli 1892, skal erlægges til Statskassen.*)[1] 14 Juli.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom det nu forsamlede Storthing den 13de d. M. har fattet en Beslutning af følgende Indhold:

„Den nuværende Toldtarif og de nuværende Afgiftsbestemmelser for Malt- og Brændevinstilvirkningen forlænges til at gjælde indtil videre, dog ikke udover 31te Juli 1892".

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) Se Sth.tid. for 1892, Forh. i Sth. S. 1420—1422. Jfr. Kundgj. 29 Juni, 2 Ref.r 30 Juli og 2 Kundgj.r 6 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes: 14 Juli.

1. At det indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 10 Aar, regnet fra 1ste Januar 1892, inden Jarlsberg og Larviks Amt kun skal være tilladt at fange eller dræbe voxen Elg i Tiden fra og med 15de til og med 30te September.
2. Elgsdyrkalve maa ikke til nogen Tid af Aaret skydes, fanges eller dræbes inden nævnte Amt.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger af 25de og 28de Juni 1892 angaaende Bevilgning af forskjellige Lønninger og Lønstillæg paa Universitetets Budget[1]) befales tagne tilfølge. 14 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1892, Hovedp. IV, Kap. 2, Sth. Prp. No. 8, Dok. No. 84 og Indst. S. No. 165 for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1262—1278 og 1290—1291. Ved de nævnte Beslutninger er bevilget:

For en Docent i Farmakologi i aarlig Gage Kr. 2000.
Som personligt aarligt Tillæg til Dr. med. Leegaard Kr. 600.
For en Prosektor i Histologi i aarlig Løn Kr. 1200.
For en 5te Assistent ved det meteorologiske Institut aarlig Løn, Kr. 1600.
Mod at den for en Opvarter ved det fysiske Kabinet nu bevilgede Løn Kr. 1000 aarlig bortfalder, aarlig Løn til en Vagtmester ved det fysiske Kabinet, stor Kr. 1000, med Alderstillæg hvert 5te Aar indtil Kr. 1400, samt derhos, saalænge han ikke ved Universitetet kan erholde fri Bolig, Lys og Brænde, i Erstatning herfor Kr. 580.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamente af 3die August 1882 med Kodicil af 18de Juni 1890 oprettede „Sognepræst Hans Landstads og Hustru Margrethe Elisabeth Landstad, født Schnitlers Legat, oprettet af Sønnen Severin Christian Landstad", til Bedste for nogle Slægtninge og senere for trængende, ugifte Døtre af norske Præster samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter. 14 Juli.

*) Bekjendtgj. 14 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 21.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Gavebrev af 28de Mai 1892 oprettede „Andreas og Christiane Sæhlies Legat" for fattige, hæderlige og veltjente Arbeidere og Arbeiderske i Vang, Hedemarken.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der meddeles Stadfæstelse paa det af Bergens Kathedralskoles Lærere ved Fundats af 28de Mai 1892 oprettede „Rector Heinrichsens Legat" til Bedste for Skolens Elever.
2. At Regnskab for dette Legat aarlig bliver at aflægge i Forbindelse med Kathedralskolens øvrige Regnskab.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Sognepræst Thv. Klaveness udgivne Forklaring over Luthers lille Katekisme med de i et vedlagt Exemplar foretagne haandskrevne Rettelser samt med de i ligeledes vedlagt Skrivelse af 1ste Juli 1892 foretagne yderligere Ændringer godkjendes som Lærebog i Kristendomskundskab i Folkeskolen.

14 Juli. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved bl. a. er bestemt:

1. At Justitssekretærforretningerne ved Bergens Overret indtil videre bliver at udføre af konstitueret Assessor ved samme Ret Ole Ring;
2. at der for Udførelsen af de omhandlede Forretninger indtil videre tilstaaes konstitueret Assessor Ring en aarlig Godtgjørelse af Kr. 600,00 samt som aarlig Kontorholdsgodtgjørelse Kr. 2000,00, begge regnede fra 1ste Juli d. A., hvilke Beløb indtil videre bliver at udrede af de til tilfældige og uforudseede Udgifter bevilgede Midler.

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indt. i Deptstid. No 45 for 1892.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Forskrifterne i § 7 i Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, forsaavidt Bøder og Konfiskationsbeløb angaar, i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 fra 1ste Januar 1892 at regne gjøres gjældende for Kjøbstaden Molde.

14 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Storthingets Beslutning af 24de Juni 1892[1]) angaaende Bevilgning af Gager til en medicinsk uddannet Sekretær ved Medicinaldirektørembedet[2]) og til en teknisk Assistent for Medicinaldirektøren[3]) befales taget tilfølge;
2. at Justits- og Politidepartementet bemyndiges til, forsaavidt

[1]) Se Sth. Prp. No. 47 og Indst. S. No. 153 for 1892.
[2]) Kr. 3 500, mod at en til Medicinaldirektørens Raadighed staaende Fuldmægtigpost inddrages.
[3]) Kr. 2 800.

fornødiges, at udfærdige nærmere Instruxer for nævnte Funk- 14 Juli.
tionærer;

3. at den tekniske Assistent bliver at antage og i Tilfælde at afskedige af Justits- og Politidepartementet efter Forslag af Medicinaldirektøren;
4. at Medicinaldirektørens Sekretær og tekniske Assistent paa offentlige Reiser tilstaaes Skydsgodtgjørelse efter Loven af 3die Juni 1874 § 2, 3die Klasse, og Diætgodtgjørelse efter samme Lovs § 19, 4de Klasse.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 14 Juli.
28de Juni 1892 fattede Beslutning om Afslutning af Kontrakt angaaende Kristiania Fællesstation[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 74 og Indst. S. No. 172 for 1892.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at hver In- 14 Juli.
fanteribataljon i Mobiliseringstilfælde bliver at opsætte med 13 Troskuske, hvoraf 9 ved Staben og 1 ved hvert Kompagni, samt 5 Officerskokke, hvoraf 1 ved Staben og 1 ved hvert Kompagni.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Ma- 14 Juli.
rinens nuværende Læger, fra 1ste Juli 1892 at regne, skal overgaa til Officersstilling i Marinens Sanitet.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Armeafdeling til Træn- 14 Juli.
korpset, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at værnepligtige Dyrlæger, der, naar de er indkaldte til Tjeneste, er stillede paa samme Aflønningsvilkaar som Armeens faste Dyrlæger, ogsaa tilkommer Skydsgodtgjørelse paa Reiser som for disse bestemt (jfr. Lov af 19de Juni 1878 § 1, indtagen i den militære Lovsamling) altsaa efter den i Lov af 3die Juni 1874 § 2 nævnte 3die Klasse.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trond- 15 Juli.
hjems Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Formandskab meddeler, at naar en Herredsstyrelse i Henhold til Skolelovens § 39, 1ste Passus, med Kredsenes Samtykke har bestemt, at Udgifterne ved Ombygning og Vedligeholdelse af Skolehuse skal bæres af de respektive Kredse, maa en saadan Bestemmelse, forsaavidt den sigter til en speciel Ombygning, blive staaende ved Magt, indtil Ombygningen er tilendebragt. Forsaavidt der derimod ved Bestemmelsen ikke har været sigtet til nogen speciel Ombygning, men det alene har været Hensigten at fastsætte en almindelig Regel for mulig indtræffende Tilfælde, maa Kredsene være berettiget til naarsomhelst at fatte Beslutning om, at de ikke vil bære disse Udgifter, som derfor i paakommende Tilfælde maa udredes af Herredskassen. Det samme antages at maatte gjælde, forsaavidt angaar Vedlige-

15 Juli. holdelsesudgifter, dog saaledes, at Kredsene, naar de først har samtykket i at overtage disse Udgifter, antages at burde bære dem i mindst 1 Aar, forinden de atter kan forlange dem overtaget af Herredskassen. Forøvrigt bemærker Departementet, at de i Landsskolelovens § 39, 1ste Led omhandlede Udgifter kun kan paalægges en Kreds, forsaavidt denne samtykker heri. Giver derfor nogle af et Herreds Kredse sit Samtykke, andre ikke, maa Herredskassen overtage Udgifterne i disse sidste Kredse. Det Misforhold i Byrdernes Fordeling mellem et Herreds Kredse, som paa denne Maade kan opstaa, skal Herredsstyrelsen i Henhold til § 40, 2det Led, saavidt muligt udjevne ved Skatteligningen eller ved Bidrag af Herredskassen.

16 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeler, at det antager, at de i Landsskolelovens § 39 og § 40 givne Bestemmelser om „Kredsens" Pligter og Rettigheder gjælder Kredsen, hvad enten den er ordnet med Storskole og særskilte Smaaskoler eller ikke. Delingen i Smaakredse vedkommer alene Skolens indre Ordning, idet Smaaskolerne er Storskolens lavere Klasser. Smaakredsene kan derfor ikke betragtes som økonomisk selvstændige Kredse, ligesaalidt som Loven for saadanne Kredse har anordnet særeget Tilsynsudvalg og Kredsmøder.

16 Juli. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Politimesteren i en By om, hvorvidt en Person, der har Bevilling til Smaasalg af Øl paa Stedet, kan ombringe af ham indkjøbt Øl til Salg, uden at dette er forud bestilt, udtaler, at det med Amtmanden antager, at Spørgsmaalet maa besvares benægtende. (se Lov af 18de Juni 1884 § 21 jfr. § 3.)

18 Juli. **Kongelig Resolution,** given paa Kommandovei, hvorved er bestemt, at der foretages følgende Forandring i Uniformsreglement for Marinens Officerer og civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer af 8de Marts 1888:

Overalt forandres Benævnelsen: „Lægeetaten" til „Marinens Sanitet", „Læger" til „Sanitetsofficerer", „Overlægen" til „Sanitetskommandørkapteinen".

I Litra C Punkt 16: Gradbetegnelse:

Istedetfor: „For Underlæger og Marinelæger af 2den Klasse" sættes: „For Sanitetspremierløitnanter (saavel faste som værnepligtige.)"

Istedetfor Korpslæger og Marinelæger af 1ste Klasse sættes: „Sanitetskapteiner."

For Sanitetskommandørkapteinen bliver at opføre samme Uniform, som nu bestemt for Overlægen, men at der istedetfor „Kom-

mandørkaptein af 2den Klasse" sættes „Kommandørkaptein af 1ste Klasse." 18 Juli.

Efter Uniformsbestemmelsen for Arsenalforvalteren sættes: „For Sanitetssekondløitnanter. Som for Sekondløitnanter; men Diet paa Galonen bortfalder, og en rød Passepoil anbringes langs Galonens Overkant."

Litra G bortfalder.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Stiftamtmanden i Tromsø, 22 Juli. hvori i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Fattigkommission om, hvilken Ret den har ligeoverfor Lægdspligtige, der negter at modtage vedkommende Lægdslemmer og derved foranlediger, at disse maa bortsættes til andre for en høiere Betaling end den, Lægdsholdet har været beregnet til, — meddeles, at Departementet med Stiftamtmanden er enigt i, at Fattigvæsenet i deslige Tilfælder maa kunne kræve sine forøgede Udlæg dækkede af de uvillige Lægdsydere, og at saadanne Krav maa gjøres gjældende gjennem privat Søgsmaal. Departementet antager imidlertid, at der ogsaa maa være Anledning til i Tilfælde at faa Lægdsyderne under løbende Mulkt tilpligtede at overtage Lægdsholdet, ligesom der vil kunne gjøres Udpantning for det Taxtbeløb, hvortil dette er ansat.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 21 23 Juli. for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende:

I. Rettelse i Postreglementet.

Kap. XVI § 10 skal fremtidig lyde saaledes:

„I Forbindelsen med Danmark og Sverige skal Begjæringer om Tilbagesendelse og Omadressering fremsendes direkte mellem Postanstalterne (Blanket No. 193).

I Forbindelsen med Udlandet iøvrigt maa derimod saadanne Begjæringer, forsaavidt angaar saavel Forsendelser til Norge som Forsendelser fra Norge, der allerede er udenfor norsk Postomraade, fremsendes gjennem Poststyrelsen. Dog skal Begjæringer om Tilbagesendelse eller Omadressering af Postsager fra Udlandet til Norge, selv om Begjæringerne ikke fremkommer gjennem Poststyrelsen, imødekommes forsaavidt, at Forsendelsen med fornøden Forklaring indsendes til 1ste Postadministrationskontor, forat den i Tilfælde af, at Sagen er i Orden, gjennem vedkommende fremmede Poststyrelse kan tilbageleveres Afsenderen. I Tilfælde, hvori det kan forudsees, at en Begjæring om Tilbagesendelse eller Omadressering vil fremkomme for sent, om den sendes gjennem Poststyrelsen, kan den sendes direkte; men Afsenderen bør da gjøres udtrykkelig opmærksom paa, at vedkommende fremmede Postanstalt ikke er forpligtet til at efterkomme Begjæringen.

III. Fra 1ste August 1892 og indtil videre vil der ifølge Departementets Bestemmelse blive underholdt et Postaabneri

23 Juli. Folkedal paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Gravens Herred, Hardanger og Voss Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.

26 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeler, at det er enigt med Direktøren i, at den efter Skolelovens § 57 Skolestyret paahvilende Tilsynspligt antages at ville blive røgtet paa bedste Maade, naar Styret først, efterat det ved den i Skoleplanen fastsatte Tid har modtaget Opgave over de Børn i Alderen fra 8 til 15 Aar, som ikke har fremmødt i Skolen, afgjør, hvorvidt den Undervisning, som de fra Skolen fraværende Børn nyder, er tilfredsstillende eller ikke og ved denne Afgjørelse nøie følger de i §§ 57 og 58 givne Bestemmelser. Til paa Forhaand med bindende Virkning at udtale nogen Dom om Beskaffenheden af den Undervisning, som Forældre eller Foresatte agter at sætte igang, har — bemærker Departementet — Skolestyret ikke Adgang. Skulde den i § 57 omhandlede Prøve ikke blive afholdt paa forsvarlig Maade af dem, der har besørget Børnenes Undervisning, vil der, som af Direktøren bemærket, ikke være Adgang for Skolestyret til at lade ny Prøve afholde ved Folkeskolens Lærere, hvorimod Skolestyret maa være berettiget til, naar det ved Prøven ikke er godtgjort, at Børnene bliver forsvarlig undervist i Henhold til Skoleloven, at henvise dem til Folkeskolen. Bedømmelsen af, hvad der ved Prøven er godtgjort med Hensyn til Beskaffenheden af Børnenes Undervisning, maa nemlig antages at henhøre under Skolestyret, hvorfor en paa utilfredsstillende Maade afholdt Prøve ikke vil kunne lægge Hindring iveien for at anvende den i § 58 omhandlede Henvisningsmyndighed.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor lang Tid der skal hengaa mellem Iværksættelsen af hvert af de i §§ 57 og 58 anførte Led i Udøvelsen af Tilsynspligten med Børns Undervisning udenfor Folkeskolen bemærker Departementet, at det er enigt i, at Skolestyret maa kunne gaa frem saa langsomt eller hurtigt, som det i hvert Tilfælde finder rigtigst. At udsætte Prøven til den Tid, da Kredsskolens Aarsprøve bliver afholdt, er Skolestyret selvfølgelig ikke forpligtet til.

Sluttelig bemærkes, at forsaavidt der ikke fremmøder nogen Elev til Smaaskolen, maa denne foreløbig blive at indstille, men selvfølgelig strax atter at aabne, naar enten Forældre af egen Drift anmelder sine Børn til Optagelse i Skolen, eller Børnene henvises af Skolestyret.

Lov indeholdende Forandring i Lov om Fredning af Lax og Søoret m. v. af 20de Juni 1891.*)[1] 27 Juli. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de Juli dette Aar, saalydende:

Den i Lov om Fredning af Lax og Søorret m. v. af 20de Juni 1891 fastsatte Frist for Ikrafttræden af enkelte Bestemmelser forlænges til 1ste Januar 1894, forsaavidt Maskestørrelsen i bundne Redskaber angaar.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 40 og Indst. O No. 93 for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 873—877.

Lov angaaende Indskrænkning i Anvendelsen af den militære Straffelov.*)[1] 27 Juli. No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Værnepligtige Befalingsmænd, Spillemænd og Menige, der ikke er stadig tjenstgjørende, skal i Almindelighed[2]) kun være militær Straffelov undergivne i den Tid, hvori de deltager i de militære Øvelser, tjenstgjør ved de militære Værksteder eller paa anden Maade forretter som tjenstgjørende ved Rigets væbnede Magt. Tjenestetiden regnes fra 24 Timer før Fremmødet og til 48 Timer efter Dimissionen.

§ 2. Fra den i § 1 bestemte Regel fastsættes Undtagelse i følgende Tilfælde, hvori de omhandlede Personer ogsaa udenfor de i Paragrafen nævnte Tidsrum skal være militær Straffelov undergivne, nemlig:

1. naar de er iført militær Uniform;
2. naar de er fremmødte til militær Mønstring eller afgiver Møde ved militært Forhør eller militær Ret, og
3. naar de er indsat i militært Fængsel eller paa anden Maade udholder militær Straf eller Revselse.

§ 3. Ligeledes skal de omhandlede Personer ogsaa ellers være militær Straffelov undergivne i følgende Henseender:

1. med Hensyn til Overtrædelse af de i militær Straffelovs Kapitel 5 givne Bestemmelser, forsaavidt disse kommer til Anvendelse udenfor de i nærværende Lovs § 1 angivne Tidsrum;

[1]) Se Oth. Prp. No. 21 og Indst. O No. 64 for 1892 samt Storth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 860—69 og i Lth. S. 132—140. — Jfr. Militær Straffelov af 23 Marts 1866 §§ 1 og 3 og den alm. Straffelovs (L. 3 Juni 1874) Kap. 28 § 2.

[2]) Jfr. Undtagelserne i §§ 2, 3 og 4.

*) Bekjendtgj. 28 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 22.

27 Juli. No. 2.

2. med Hensyn til Overtrædelse eller Tilsidesættelse af den militære Lydighedspligt (militær Straffelovs §§ 104, 105, 109 og 110, § 119 og den dertil svarende Bestemmelse i § 121) eller de af Distriktstjenesten flydende særlige militære Pligter; [1])
3. med Hensyn til Overtrædelse af militær Straffelovs §§ 106 og 108, 1ste Punktum, samt den dertil svarende Bestemmelse i § 112;
4. med Hensyn til Overtrædelse af militær Straffelovs §§ 107 og 108, 2det Punktum, samt den dertil svarende Bestemmelse i § 112, forsaavidt Forbrydelsen sker paa Grund af nogen Tjenestehandling af den Overordnede og ikke er fremkommen i trykt Skrift;
5. med Hensyn til Overtrædelse af militær Straffelovs § 111 og den dertil svarende Bestemmelse i § 112, forsaavidt Overtrædelsen sker under Mode eller Samvær i Tjenestens Medfør, og
6. med Hensyn til Overtrædelse af militær Straffelovs §§ 75, 113 og 114, § 120 og den dertil svarende Bestemmelse i § 121, § 122 samt § 162 a.

§ 4. Den i nærværende Lov bestemte Indskrænkning i Anvendelsen af militær Straffelov gjælder ikke i Krigstid, eller naar Krigstilstand er kundgjort.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Jfr. bl. a. militær Straffelovs § 150.

27 Juli. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania af 26de Mai 1866 §§ 1 og 2 meddeles Stadfæstelse paa en af Kristiania Kommunebestyrelse under 19de Mai 1892 fattet Beslutning angaaende Forandring af den ved Kongelig Resolution af 18de December 1886 stadfæstede Vedtægt angaaende Adgangen til at benytte Torvene og af den ved Kongelig Resolution af 21de December 1875 stadfæstede Vedtægt angaaende Afgift af visse Næringer samt det ved Kongelig Resolution af 3die September 1890 stadfæstede Tillæg til de nævnte Vedtægter, dog saaledes, at Vedtægten først træder i Kraft 4 Uger efter dens Bekjendtgjørelse i Lovtidenden.

Den saaledes stadfæstede Beslutning er saalydende:

1. § 2 i det ved Kongelig Resolution af 18de December 1886 approberede Tillæg af 4de November s. A. til den ved Kongelig Resolution af 10de Januar 1874 approberede Politivedtægt for Kristiania, angaaende Adgangen til at benytte Torvene, skal lyde saaledes:

Forsaavidt Torvene afgiver mere Rum end til ovenanførte

*) Bekjendtgj. 28 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 22.

Brug fornødent, kan Plads paa samme mod saadan Afgift, 27 Juli.
som er eller vorder bestemt, anvises:

Vognmænd i saadant Antal, som Magistrat og Formandskab efter indhentet Erklæring fra Politimesteren bestemmer;

Slagtere, der fra sine Vogne udsælge Slagt i ikke mindre Dele end Fjerdedele;

Personer, der drive Handel med Smør, Ost og andre Fedevarer — uden at være Handelsberettigede —, med levende Hornkvæg, Heste, Faar, Gjeder og Svin, med levende eller slagtede Fjærkreaturer, Potetes, Vildt og Fisk, Æg, Grønsager, Frugt, Bær og Blomster, samt

de i § 1 nævnte, som tiltrænge at benytte Torvet til Salg af Varer i længere Tid end 4 Dage.

2. § 1, Post D, a, 4 i den ved Kongelig Resolution af 21de December 1875 approberede Vedtægt af 28de Oktober s. A. angaaende Afgift af visse Næringer i Kristiania skal lyde saaledes:

a. Slagtere og andre Kjødhandlere Kr. 48,00 aarlig;

b. Opkjøbere, der drive Handel med levende Hornkvæg, Heste, Faar, Gjeder og Svin:

for Hornkvæg og Heste 10 Øre daglig for hvert torvført Dyr,

for Kalve, Faar, Gjeder og Svin 2 Øre daglig for hvert torvført Dyr.

Kongelig Resolution, hvorved M. Troans paa Alb. Cammermeyers Forlag i 1890 udkomne „En liden Kirkehistorie for Folkeskolen og Hjemmet" godkjendes som Lærebog i Kristendomskundskab. 27 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863 § 12 meddeles Stadfæstelse paa Dverberg Herredsstyrelses Beslutning af 11te November 1891 om, at den siden 1ste Januar 1869 med Samtykke af Amtmanden i Nordlands Amt bestaaende midlertidige Deling af Herredet i Fattigvæsenets Anliggender efter dets 3 Sogne Dverberg, Bjørnskind og Andenes fastslaaes som endelig. 27 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Erik Halgrimsen Noss's Testamente af 15de August 1891 oprettede Legat til Bedste for værdige Trængende inden Aal Sogn i Hallingdal samt paa de for dette Legat den 5te April d. A. udfærdigede Statuter. 27 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. meddeles Approbation paa det af Inspektionen for De Angellske Stiftelser i Trondhjem under 18de Mai 1892 udarbeidede Forslag til Bestemmelser vedkommende Stiftelsernes Bestyrelse samt 27 Juli.

27 Juli. til Instrux for sammes Forstander, dog med enkelte Forandringer, hvorefter Bestemmelserne med Instrux bliver saalydende:

Den øverste Kontrol med de Angellske Stiftelsers Anliggender er hos Trondhjems Stiftsdirektion.

Stiftelsernes Overbestyrelse annes af Inspektionen, der bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf et Medlem af Trondhjems Overret eller en anden lovkyndig Mand og to Handelsmænd i Trondhjem. Inspektionens Medlemmer opnævnes af Kongen efter Forslag fra Stiftsdirektionen.

Den umiddelbare Forvaltning føres i Henhold til Thomas Angells Testamente af 28de September 1762 Post 10 jfr. 1ste Kodicil af 31te Oktober 1763 Post 10 af en Forstander. Denne ansættes af Stiftsdirektionen med Kirkedepartementets Approbation efter Indstilling af Inspektionen. For Posten gjælder en gjensidig Opsigelsesfrist af 6 Maaneder, dog kan Forstanderen i Tilfælde af mislig Forvaltning strax afskediges. Han stiller saadan Kaution, som Stiftsdirektionen bestemmer, og maa uden dennes Samtykke ikke paatage sig andet lønnet Arbeide.

For Stiftelsernes Bestyrelse gjælder iøvrigt følgende Regler:

§ 1. De Angellske Stiftelsers Forstander bør paa det nøiagtigste holde sig Thomas Angells Testamente med de tilhørende Codiciller efterrettelig, forestaa og forvalte Stiftelsernes samtlige Eiendomme overensstemmende med disse Regler, samt i alle mødende Tilfælde, hvad enten de her er anførte eller ikke, stræbe at befordre Stiftelsernes Vel i enhver Henseende. Inspektionen har at paase, at Forstanderen nøie efterkommer de ham paahvilende Pligter. Han har at rette sig efter de Forskrifter, som Inspektionen finder at burde give ham med Hensyn til hans Forvaltning. I Tilfælde af Uenighed i Opfattelsen af det indbyrdes Forhold afgjøres Sagen af Stiftsdirektionen.

§ 2. Stiftelsernes Parter i Røros Kobberværk forlægges af Forstanderen, uden at han derfor oppebærer nogen særskilt Godtgjørelse eller Provision. Forstanderen varetager i Geværkskabets Møder Stiftelsernes Interesser. Ved vigtigere Sager og ved Salg af Kobber har Forstanderen, inden Sagen afgjøres, at indhente Inspektionens Bestemmelse.

§ 3. Stiftelsernes Jordegods i Nordlands Amt og de Trondhjemske Amter forvaltes af Forstanderen, som ligeoverfor Leilændinger, Forpagtere og Husmænd er at anse som Husbonde. Til Bistand herved har Forstanderen en Godsforvalter i Vefsen, en Godsforvalter i Selbo samt Kommissionærer i Brønø, Herø, Alstadhaug og Lurø. Godsforvalterne antages og afskediges af Stiftsdirektionen efter Indstilling af Forstander og Inspektion. — Kommissionærer antages og afskediges af Forstanderen med Inspektionens Approbation. Til Bistand for Forvalterne er ansat Skogvogtere, der antages og afskediges af Inspektionen efter Forstande-

rens Indstilling. Samtlige Betjentes Aflønning bestemmes af Kir- 27 Juli.
kedepartementet efter Indstilling fra Forstander, Inspektion og Stiftsdirektion. Forstanderen er samtlige Betjentes umiddelbare Foresatte. For deres Virksomhed gjælder Instruxer, der udfærdiges af Stiftsdirektionen efter Forslag fra Forstander og Inspektion.

§ 4. Naar Stiftelsernes Gaarde bliver fæsteledige, og i Henhold til Lov af 23de Juni 1888 skal sælges, har Forstanderen at iagttage det i saa Henseende fornødne i Henhold til Lov om beneficeret Gods af 20de August 1821 og senere givne Bestemmelser. Forstanderen afgiver i Sagens Anledning Indstilling til Inspektionen til Afgjørelse ved høiere Myndighed paa den Maade, som ved Lov eller anden Anordning er eller bliver bestemt.

§ 5. Forsaavidt fæsteledige Gaarde ikke skal sælges, har Forstanderen at indsende til Inspektionen Forslag til deres Bortfæstelse og Vilkaarene derfor til endelig Afgjørelse ved Stiftsdirektionens Resolution. Forsaavidt Husmandspladse under Gaardene bliver ledige, nye saadanne skal oprettes eller gamle nedlægges, indsender Forstanderen til Inspektionen Forslag derom til endelig Afgjørelse ved denne. Kontrakter for Leilændinger, Forpagtere og Husmænd udfærdiges af Forstanderen i Henhold til de af Stiftsdirektionen approberede almindelige Regler.

§ 6. Forstanderen har at paase, at Landskyld, Afgifter og andre Indtægter af Jordegodset indbetales i rette Tid, og at Restancerne ikke faar løbe op til større Beløb. Om Stillingen i saa Henseende skal hvert Aars Regnskab indeholde nøiagtig og specificeret Forklaring.

§ 7. Forstanderen har at føre nøie Tilsyn med, at de til Godset hørende Gaarde og Pladse ikke forringes, og at Huse, Jord og Skov vedligeholdes i god Stand. I det Øiemed foretager han efter Konferance med Inspektionen Reiser i Distrikterne saa ofte, han finder det fornødent. Med 5 Aars Mellemrum og saalænge det meste af Jordegodset endnu er usolgt, foretager han nøiagtig Befaring af det hele Jordegods og forfatter derom fuldstændig Beskrivelse, der indsendes til Inspektion og Stiftsdirektion. For Udførelse af disse 5 aarlige Befaringer og Afgivelse af fuldstændig Beskrivelse oppebærer han den ved Kongelig Resolution af 17de November 1829 fastsatte Godtgjørelse. For almindelige Forretningsreiser oppebærer han Skydsgodtgjørelse efter Lov af 3die Juni 1874 § 2, 3die Klasse, samt paa Reiser, der holder ham borte fra Hjemmet mere end 24 Timer, tillige Diætgodtgjørelse efter samme Lovs § 19, 4de Klasse.

§ 8. Forstanderen har at føre nøie Tilsyn med, at Stiftelsernes Skove behandles forsvarlig. Han har derved at paase, at Godsforvalterne og de dem underlagte Skogvogtere nøie følger sine Instruxer, udfører de fornødne Udvisninger til Opsidderne og fører tilbørligt Tilsyn og Kontrol med disses Brug i Skoven.

27 Juli. Hvert Aar afgiver Forstanderen til Inspektionens Approbation et efter Samraad med Godsforvalterne opgjort Forslag til Drift i Skovene for kommende Vinter. Dette Forslag skal omfatte saavel den fornødne Udvisning til Husbehovsbrug som til Drift for direkte Salg eller Hugst til Sagbrugene. Forslaget bør ikke blot omfatte det Kvantum, der skal hugges, men ogsaa paapege de Skove, hvor Hugsten skal foregaa.

§ 9. Forstanderen har Overtilsynet med Stiftelsernes Sagbrug. Han fører ved sit Kontor Regnskab for Sagbrugene og bør saa ofte, det er ham muligt for andre Forretninger, paa Stedet have Indseende med, at alt, hvad der vedrører Sagbrugene, som Hugst, Fremdrift, Flødning og Skur ordnes med muligste Orden og Økonomi.

Sagmesteren antages og afskediges af Forstanderen. Alt, hvad der tilvirkes ved Sagbrugene, sælges i Regelen ved offentlig Auktion paa Vilkaar, at den skaarne Last af Kjøberen selv afhentes fra Sagbruget. Saadanne Auktioner kan afholdes saavel ved Brugene som andensteds.

§ 10. Stiftelsernes Bordplads i Ihlen bortforpagtes ved Auktion hver Gang for et Tidsrum af 5 Aar. De Stiftelserne tilhørende Grunde i Trondhjem bortfæstes mod Indfæste og aarlig Afgift.

§ 11. Forstanderen er Stiftelsernes Regnskabsfører og Kasserer og fører alle til Regnskabet fornødne Bøger. Han oppebærer derfor en ved Kongelig Resolution bestemt Kontorholdsgodtgjørelse, for hvilken han har med Inspektionens Approbation at anskaffe fornøden Bistand. Inspektionen paaser, at Bøgerne føres med Orden og Nøiagtighed. Mindst 2 Gange aarlig undersøger den Kassabogen, eftertæller Pengene i Kassen og undersøger Stiftelsernes Indestaaende i Bank. Om disse Undersøgelser indsendes for hver Gang gjennem Stiftsdirektionen Beretning til Kirkedepartementet.

§ 12. Forstanderen drager Omsorg for, at Indtægterne af Stiftelsernes Eiendomme indkommer i rette Tid, det samme gjælder om Udbyttet af Korn- og Kotiende i Lofoten og Stiftelsernes Aktiebreve. Han indfordrer til de fastsatte Terminer Renter af de udestaaende Kapitaler og paaser, at de stillede Panter ikke forringes (jfr. § 6).

§ 13. Ved Pengeudlaan mod Pant i fast Eiendom har Forstanderen at afgive Indstilling til Inspektionen, der i hvert enkelt Tilfælde fatter Bestemmelse, om Laanet skal bevilges. Ved saadanne Udlaan iagttages de Forsigtighedsregler, som er eller senere bliver foreskrevet for Udlaan af offentlige Stiftelsers Midler.

§ 14. Enhver ny Pantobligation skal af Inspektionen gives saadan Paategning, at den hverken maa pantsættes, transporteres, ganske eller tildels indfries eller aflæses uden Inspektionens skriftlige Samtykke. Stiftelsernes Pantobligationer og øvrige Værdipa-

pirer opbevares af Forstanderen i det ildfaste Rum i hans Kontor. 27 Juli.
Inspektionen har engang aarlig at forvisse sig om deres Tilstedeværelse og derom udfærdige Attest, der medfølger Aarsregnskabet.

§ 15. Forstanderen sørger for altid at have de til Udgifternes Bestridelse fornødne Penge disponible. De indkomne Penge, som ikke strax anbringes i Pantelaan, indsættes i en af Inspektionen nærmere bestemt Bank, saaledes som Inspektionen anser det betryggende. Den kontante Pengebeholdning i Kasse bør som Regel ikke overskride 2000 Kroner.

§ 16. Ved hver Maaneds Udgang indsender Forstanderen til Inspektionen Extrakt af Kassabogen, der viser Stiftelsernes Indtægter og Udgifter af ethvert Slags i den forløbne Maaned. Ligesaa afgiver han ved hvert Kvartals Udgang summarisk Extrakt, der oplyser om Stiftelsernes Indtægter og Udgifter i Kvartalet tilligemed en Redegjørelse for Restancerne. Kvartalsextrakten oversendes gjennem Inspektionen til Stiftsdirektionen og Kirkedepartementet.

§ 17. Inden Marts Maaneds Udgang aflægger Forstanderen et fuldstændigt og nøiagtigt Generalregnskab over Stiftelsernes Indtægter og Udgifter i sidst forløbne Aar. Generalregnskabet omfatter ogsaa Specialregnskaber nemlig:

a. Regnskab over Indtægter og Udgifter vedrørende Parterne i Røros Værk, vedlagt dertil hørende Oplysninger og Bilage.
b) Do. over Indtægter og Udgifter vedrørende Jordegodset med tilhørende Bilage.
c) Do. over Indtægter og Udgifter vedrørende Sagbrugene med Bilage.
d) Do. over Stiftelsernes øvrige Indtægter af ethvert Slags.
e) Fortegnelse over samtlige til Restance staaende Indtægter med Forklaringer.
f) Fortegnelse over alle Stiftelserne tilhørende Eiendomme, Pantobligationer, øvrige Værdipapirer og Inventarier.
g) Regnskab med Bilage vedkommende Thomas Angells Hus og Angellsstuerne.
h) Regnskab over de forskjellige ved Kongelig Resolution dannede Fonds.

§ 18. I Forbindelse med Regnskabet afgiver Forstanderen en kortfattet Aarsberetning. Denne indsendes tilligemed Regnskabet ledsaget af de Bemærkninger, hvortil Inspektionen maatte finde sig foranlediget, gjennem Stiftsdirektionen til Kirkedepartementet, hvor Regnskabet revideres paa samme Maade som for andre offentlige Stiftelser bestemt.

§ 19. Et Uddrag af Aarsregnskabet, der ogsaa viser Stiftelsernes Status, besørges af Forstanderen bekjendtgjort i Trykken.

§ 20. Efterat Regnskabet er opgjort, og de ved Testamentets Bestemmelser eller Kongelig Resolution bestemte Udgifter er

27 Juli. forlods fratrukket, fordeles den tiloversblevne Nettoindtægt i de af Testamentet bestemte Sjettedele, hvorefter Forstanderen til Vedkommende afgiver Opgave over de til Waisenhuset, Fattighusets Lemmer og til den aarlige Uddeling disponible Beløb.

§ 21. Den paa Testators Dødsdag den 19de September foreskrevne Uddeling foretages af Forstanderen i Overvær af den ved Kongelig Resolution af 21de November 1863 anordnede Fordelingskommission, der bestaar af Inspektionen, Fattigkommissionens Ordfører som Formand, 2 andre af Fattigkommissionen inden dens Midte valgte Medlemmer og en Repræsentant for Testators Familje. I Anledning af denne Uddeling har Forstanderen betimelig forud gjennem Bekjendtgjørelse i Aviserne at indbyde til Indsendelse af Andragender inden 1ste Juli hvert Aar. Snarest muligt derefter afgiver han til Inspektionen motiveret Forslag til Gavernes Fordeling, hvilket sættes i Cirkulation mellem Fordelingskommissionens Medlemmer. Fordelingskommissionen træder derpaa sammen til et af Formanden berammet Møde, hvor Forstanderen foredrager sit Forslag og Kommissionen foretager den endelige Fordeling.

§ 22. Forstanderen paaser, at Thomas Angells Hus, Angellsstuerne, Testators Gravsted og de flere Indretninger, som det paaligger Stiftelserne at vedligeholde, stedse bliver holdt i vedbørlig Stand. Naar Reparationer tiltrænges, som vil medføre usædvanlig store Omkostninger, indsender han til Inspektionens Afgjørelse Forslag med Beregning over Omkostningerne.

§ 23. Naar Pladse bliver ledige i Thomas Angells Hus eller Angellsstuerne, indbyder Forstanderen gjennem Aviserne til Indsendelse af Andragender inden passende Frist. Forstanderen afgiver derpaa til Inspektionen sit Forslag til Pladsenes Besættelse, hvorefter Sagen tages under Behandling af den ved Kongelig Resolution af 21de November 1863 anordnede Kommission, som vil have at afgive Forslag til Pladsenes Besættelse til Stiftsdirektionen, der afgjør Sagen.

§ 24. Naar noget Salg ved offentlig Auktion skal finde Sted, bliver Tiden og Vilkaarene for saadant Salg efter Forstanderens Indstilling nærmere at fastsætte af Inspektionen. Forstanderen besørger Inkassationen og det videre med Hensyn til Auktionen fornødne.

§ 25. Forstanderen har at føre særskilt Regnskab over de Summer, som indkommer ved Salg af Efterladenskaber efter Lemmer i Thomas Angells Hus. Over disse Efterladenskaber holder han Auktion paa den Maade, han finder hensigtsmæssigst, hvorhos han sørger for, at Summerne anvendes i Overensstemmelse med Testators Forskrifter. Regnskab herover medfølger Stiftelsernes Aarsregnskab.

Naar nye Lemmer indtages, afholder han Registreringsforretning over deres medbragte Eiendele. Forstanderen har ogsaa at

sørge for, at de i Angellsstuerne afdøde Lemmers Efterladenskaber anvendes saaledes som af Testator anordnet og derfor at afgive Forklaring og Regnskab. 27 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 15de Juli 1892 fattede Beslutning om Bevilgning af Gager og Kontorholdsgodtgjørelser henholdsvis for en Sorenskriver i Karmsunds Sorenskriveri og for en Sorenskriver i det omregulerede Ryfylke Sorenskriveri[1]) befales taget tilfølge. 27 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 70 og Indst. S. No. 196 for 1892. Beslutningen er saalydende:
For en Sorenskriver i Karmsund Sorenskriveri og en Sorenskriver i det omregulerede Ryfylke Sorenskriveri bevilges af Statskassen som aarlige Gager henholdsvis Kr. 4200 og Kr. 4600 og som Kontorholdsgodtgjørelse under Forbehold af Storthingets Revision senest i 1894 henholdsvis Kr. 2400 og Kr. 3200, mod at fra den Tid, Omreguleringen af disse Embeder er traadt i Kraft, de for Karmsund og Hesby samt Ryfylke Sorenskriverembeder nu bevilgede Gager og Kontorholdsgodtgjørelser bortfalder.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 15de Juli 1892 fattede Beslutning om Bevilgning af Kr. 1500 aarlig som Gage for en fast ansat Fiskerilæge i Finmarkens Amt[1]) befales tagen tilfølge. 27 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 55 og Indst S. No. 175 for 1892. Bevilgningen er betinget af, at Amtsformandskabet bevilger et tilsvarende Beløb til Lægens Aflønning.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 15de Juli 1892 fattede Beslutning om revideret Kontorholdsgodtgjørelse for Stiftamtmands- og Amtmandsembederne[1]) befales tagen tilfølge. 27 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 61 og Indst. S No. 176 for 1892. Beslutningen er saalydende:
Fra 1ste Juli 1892 og under Forbehold af Revision af Storthinget i 1897 bevilges for nedennævnte Embedsmænd, istedetfor den dem nu tillagte Kontorholdsgodtgjørelse, følgende Beløb som aarlig Kontorholdsgodtgjørelse:

for Stiftamtmanden i Kristiania Stift	Kr.	5000
„ Amtmanden i Akershus Amt	„	3400
„ — i Smaalenenes —	„	3400
„ Stiftamtmanden i Hamar Stift og Amtmanden i Hedemarkens Amt	„	4000
„ Amtmanden i Kristians Amt	„	3000
„ — i Buskeruds —	„	3600
„ — i Jarlsberg og Larviks —	„	3200
„ — i Bratsbergs —	„	3600
„ — i Nedenæs —	„	2900
„ Stiftamtmanden i Kristianssands Stift og Amtmanden i Lister og Mandals Amt	„	4000
Transp.	Kr.	36100

27 Juli.

	Transp. Kr.	36100
for Amtmanden i Stavanger Amt	„	3600
„ — i Søndre Bergenhus —	„	3700
„ Stiftamtmanden i Bergens Stift	„	2400
„ Amtmanden i nordre Bergenhus Amt	„	2800
„ — i Romsdals —	„	3600
„ Stiftamtmanden i Trondhjems Stift og Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt	„	3800
„ Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt	„	2900
„ — i Nordlands —	„	4200
„ Stiftamtmanden i Tromsø Stift og Amtmanden i Tromsø Amt	„	2900
„ Amtmanden i Finmarkens Amt	„	3700
	Kr.	69700

27 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved følgende Funktionærer med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes Portofrihedsattestationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Bestillingers Medfør:

Sekretæren ved Trondhjems Formandskab;
Bestyreren af den af Staten oprettede Fiskeriskole i Bodø;
Sekretæren ved Fyrvæsenets Kontor;
Sekretæren ved den i Bergen nedsatte Komite for Norges Deltagelse i den internationale Udstilling i Chikago i 1893 samt under Sekretærens Forfald et af Komiteens Medlemmer;
Sekretæren ved den i Henhold til Kongelig Resolution af 31te Oktober 1891 nedsatte Sømandskomite.

27 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Portoen af indenrigske Postanvisninger fra 15de September 1892 at regne bestemmes til:

for	Beløb	til og	med	5	Kr.	= 10	Øre.
„	—	„	„	25	„	= 15	„
„	—	„	„	100	„	= 20	„
„	—	„	„	200	„	= 30	„
„	—	„	„	300	„	= 35	„
„	—	„	„	400	„	= 40	„
„	—	„	„	500	„	= 45	„

2. At Gebyret for indenrigske Postopkrævningspakker fra 1ste August forstkommende at regne bestemmes til:

for	Beløb	til og	med	25	Kr.	= 15	Øre
„	—	„	„	500	„	= 30	„

27 Juli. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Sorenskriveren i Mandals Sorenskriveri, hvori udtales, at Udsigelser efter Odelslovens § 20 ikke antages at være stempelpligtige.

27 Juli. **Cirkulære** fra Direktøren for det civile Medicinalvæsen:

I Anledning af, at der fra flere Hold er klaget over, at der paa Apothekene ikke iagttages fuld Diskretion fra

de expederende Farmaceuters Side, anmodes Embedslæ- 27 Juli.
gerne om under Henvisning til Bestemmelserne i Forordningen af 4de December 1672 § 24 at indskjærpe de ved Apothekene ansatte Funktionærer, at de ikke aabenbare eller give Uvedkommende Anledning til at blive bekjendt med, hvad de ved de af Lægerne udfærdigede Recepter i Bestillings Medfør kommer til Kundskab om, at de ikke ligeoverfor Syge eller Andre udtale sig om Brugen og Nytten af de foreskrevne Medikamenter, Størrelsen af de forordnede Doser o. s. v., og at de i det hele i Forholdet mellem Læger indbyrdes og mellem Læger og Syge har at iagttage den strengeste Diskretion.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 22 29 Juli.
for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende Rettelser i Postreglementet.

a. I Kap. V § 8 tilføies:

„Trykksager, hvis Tekst er blevet forandret efter Trykningen enten ved en haandskreven Paategning eller ved Hjælp af en mekanisk Proces, eller som er paaførte et eller andet Slags Tegn af den Art, at der derved istandbringes et omforenet Sprog, kan ikke befordres mod modereret Porto."

b. Kap. V § 9 skal lyde saaledes:

„Det er dog som en Undtagelse fra den i § 8 givne Regel tilladt:

a. at angive udenpaa Forsendelsen Afsenderens Navn, Firma og Adresse;
b. med Skrift paa trykte Visitkort at tilføie Afsenderens Adresse og Stilling samt de almindelige konventionelle Forkortelser (p. f. etc.);
c. paa selve Forsendelsen ved Skrift eller ad mekanisk Vei at angive eller rette Afsendelsesdatum, Afsenderens Underskrift eller Firma og Stilling samt hans Adresse;
d. at vedlægge rettede Korrekturark det dertil hørende Manuskript og i disse Korrekturark at foretage de Forandringer og Tilføielser, der vedkommer Korrekturen, Formen og Trykningen. I Tilfælde af Mangel paa Plads kan disse Tilføielser ogsaa gjøres paa særskilte Blade;
e. at rette Trykfeil ogsaa i andre Trykksager end Korrekturark;
f. at udstryge visse Dele af en trykt Tekst for at gjøre dem ulæselige;
g. ved Hjælp af Streger at fremhæve de Steder i Teksten, hvorpaa man ønsker at henlede Opmærksomheden;
h. paa Priskuranter, Offerter, Børslister og Forretningscirkulærer ved Skrift eller ad mekanisk Vei at tilføie eller rette Tal eller den Handelsreisendes Navn og Tiden for hans Ankomst;
i. i Skibslister med Skrift at angive Datoen for Skibenes Afreise;

29 Juli. k. paa Indbydelseskort eller Indkaldelser at angive den indbudtes Navn, Datoen, Hensigten med og Stedet for Sammenkomsten;

l. at tilføie en Tilegnelse paa Bøger, Musikalier, Aviser, Fotografier og trykte Billeder samt at vedlægge en Regning vedkommende selve Forsendelsen;

m. i trykte og aabne Rekvisitioner af Boghandlersager (saasom Bøger, Aviser, trykte Billeder, Musikalier) at angive paa Bagsiden med Skrift de forlangte eller tilbudte Værker og at udstryge eller understryge paa Forsiden helt eller delvis de trykte Meddelelser;

n. at farvelægge Modejournaler, geografiske Karter etc.

o. paa indenrigske Bogforsendelser at tilføie en Fortegnelse over Medlemmer af Bogforeninger, angivende den Orden, hvori Bøgerne skulle cirkulere, og Tidsrummet, hvori de kunne beholdes af hvert Medlem.

c. Under Henvisning til Cirk. $\frac{3}{1892}$ III meddeles, at flydende og fede Sager samt Farvestoffe ikke længere kan befordres som Vareprøver med Brevposterne til Victoria, hvilket Land derfor udgaar af Fortegnelsen over de Lande, der deltager i Befordringen af flydende og fede Sager samt Farvestoffe, Postreglementets Kap. V § 17.

30 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved befales tagne tilfølge de af Storthinget den 30te Juli 1892 fattede Beslutninger[1]), saalydende:

I. Med nedenstaaende Forandringer skal de af Storthinget i 1891 fattede Beslutninger om Toldafgifterne fremdeles være gjældende fra 1ste August 1892:

A. I de indledende Bemærkningers § 2 Litr. c udgaar Ordet „Sirup".

B. Tarif for Indførselstolden og Thara.

Ben, samt Elefant-, Hvalros- eller deslige Tænder:

b. i Arbeide:

Knapper, se Bogstav K.

13. andet Arbeide med nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 0,50

Blikkenslagerarbeide:

se Jern i Arbeide under Metaller.

Blomster:

18. — kunstige med nærmeste Emballage . . 1 kg. Kr. 10,00.

— — Dele deraf med nærmeste Emballage:

[1]) Se Sth. Prp. No. 5 for 1892, Dok. No. 79 og 90 for s. A., begge med Tillæg, Indst. S XII for s. A. med Till. samt Sth. Tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1649—1684. Jfr. Kundgj. 29 Juni, 14 Juli og 6 Aug.

*) Bekjendtgj. 1 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 23.

19. a. Blade af Papir . . . . . 1 kg. Kr. 1,00. 30 Juli.
20. b. ellers . . . . . 1 kg. Kr. 10,00.

Bomuld og Bomuldsvarer:

25. 11. Indfældinger til Skjorter, syede eller vævede, som Materialet med Tillæg af 50 pCt.

Anm. 2. Varer af Bomuld i Forbindelse med Lin eller med de Spindestoffe, der behandles som Lin, fortoldes som Bomuldsvarer; af Bomuld i Forbindelse med Uld, som Uldvarer; af Bomuld i Forbindelse med Silke, herunder ogsaa med Broderi eller Udsyning af Silke, se Silkevarer.

Brevtasker, Lomme- eller Tegnebøger, Skrivemapper, Portemonnais og Pengevæsker, Cigaretuier:

44. — af Skind og af Voxdug eller Lærred, med Indlæg og nærmeste Emballage . . . . . 1 kg. Kr. 1,50.
— af Papir, som Papir i Arbeide.

45. Briller, Lorgnetter, Luper, Brændeglas, indfattede, med eller uden Futeraler og med nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 0,35.
— uindfattede, se Glasvarer.

Brændevin, alle Sorter:

47. 2. paa anden Emballage, pr. Liter beregnet til 100 pCt. Alkoholstyrke . . . . . Kr. 1,71.

Styrken udfindes ved Hjælp af det til enhver Tid autoriserede Alkoholometer og det af Justerbestyrelsen udgivne Skrift „Om Alkoholometret". Mængden bestemmes ved Veining og Vægtens Omsætning til Maal efter det samme Skrift.

Findes Varen tilsat med Sukker eller andet, hvorved Styrken angives urigtigt paa Alkoholometret, erlægges Tolden med Kr. 2,15 pr. kg.

Thara: Foustager 15 pCt.

Celluloid:

a. uforarbeidet, i raa, uslebne eller upolerede Plader, Rør og deslige . . . . . fri.
b. i Arbeide:
Klædningsstykker . . . . . 1 kg. Kr. 1,00.
Knapper, se Bogstav K.
andet Arbeide, med nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 0,50.

Edike og Edikesyre:

1. paa Foustager:

76. a. naar Varens Syregehalt ikke overstiger 10 pCt., 1 kg. Kr. 0,05.

77. b. naar Varens Syregehalt overstiger 10 pCt. 1 kg. Kr. 0,10.

30 Juli.

Thara for 1. a og b: Foustager 16 pCt.

2. paa Flasker eller Krukker uden Hensyn til Styrkegehalt 1 Liter Kr. 0,10.

Egenodder, ubrændte, ... 1 kg. Kr. 0,05.

80. Etuier med Barbersager, Barberskrin med Instrumenter, Sytasker og Syæsker eller Etuier samt andet Portefeuille- eller Etuiarbeide med eller uden Sy-, Toilet-, Skrivesager og deslige, alt med nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 1,50.

Farvestoffe, Farver, Maling:

81. 1. Blyhvidt og Zinkhvidt og alle andre hvide Farver, der ikke andetsteds er særskilt nævnte . . 1 kg. Kr. 0,06.7.

Kreditoplag 1 800 kg.

Thara: Foustager 10 pCt.; Emballage af Metal 8 pCt.

Fjær og Dun:

93. Fjær til Pynt, med nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 10,00.

Glas og Glasvarer:

123. 8. Flasker forsynede med Omfletning eller Overtræk, der ikke kan regnes til Emballage . . . . 1 kg. Kr. 0,27.

Haar samt Arbeider deraf:

4. Borstenbinderarbeide (derunder med Borster af Staaltraad), med nærmeste Emballage:

136. a. i Træ eller Metal . . . . . 1 kg. Kr. 0,20.

137. b. i Ben, Horn eller andre Materialier, hvorunder i Pennenoser eller Kortblade . . . . 1 kg. Kr. 0,60.

Hatte og Huer:

143. 1. Damehatte og Barnehatte af Silketøi eller Tøi af Silke i Forbindelse med andre Materialier; ligeledes andre Damehatte og Barnehatte, naar de er forsynede med Blomster eller Fjær . . . . . 1 Stk. Kr. 2,50.

2. Andre Hatte og Huer, fuldfærdige saavelsom ufuldfærdige:

144. a. af Silketøi eller Tøi af Silke i Forbindelse med andre Materialier samt Klaphatte (til at slaa sammen) ogsaa af andet Tøi, alle med eller uden Futeraler af Pap 1 Stk. Kr. 0,80.

b. af alle Slags Filt, af Uldvarer (Trikotage undtagen) samt helt eller delvis forsynede med Pelsværk, samtlige med eller uden Futeraler af Pap 1 Stk. Kr. 0,40.

145. c. andre Hatte eller Huer, forsaavidt de ikke til Trikotage kunne henføres . . . . . 1 Stk. Kr. 0,20.

Horn:

b. i Arbeide:

Knapper, se Bogstav K.

153. andet Arbeide, med nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 0,50.

180. Kaffe, brændt, og Kaffesurrogater, alle Slags 1 kg. Kr. 0.50.

190. Kikkerter og Mikroskoper, med eller uden Futeraler eller tilhørende Etuier og med nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 0,50.

Klæder og Pynt, som ikke andetsteds i Tarifen er opførte, 30 Juli.
samt syede Dele dertil:

1. gjennemtrukne af eller overstrøgne med Olie, Fernis, Gummi og deslige eller forfærdigede af saadant Tøi, ligeledes med Overdrag af Celluloid:

192. a. naar Stoffet er ganske eller tildels af Silke 1 kg. Kr. 5,00

193. b. ellers . . . . . 1 kg. Kr. 1,00

194. 2. andre Klæder og Pynt samt syede Dele dertil fortoldes som Ydertøiets Hovedstof med Tillæg af 50 pCt.; paa samme Maade fortoldes udsyede eller broderede Sager til Beklædning eller Pynt, saasom Slør, Ærmer, Manchetter, naar hvert Klædningsstykke særskilt indføres, om det end ikke er fuldfærdigt til Brug. Er Klæderne forfærdigede af et Tøi, der svarer forskjellig Told efter Vægten af en Halvmeter i Kvadrat, og denne Vægt ikke kan undersøges med tilstrækkelig Nøiagtighed, ansees Klæderne forfærdigede af det Tøi, der svarer høiest Told. Forhøielsen bliver ikke at beregne: + 50 pCt.

1. for færdige Klædningsstykker af Trikotage, om de end er forsynede med Knapper, Linning, Stropper og deslige, ogsaa af et høiere beskattet Materiale end Klædningsstykket.
2. naar der ikke er anden Søm end Fald eller Kantning.

Kork:

201. — i Plader i Forbindelse med andre Materialier, hvorunder Camptulicon og deslige Stoffe; andre Arbeider af Kork 1 kg. Kr. 0,13.

Lamper og Lampedele (undtagen Balancelodder, løse Skorstene, Skjerme og Kupler, der fortoldes særskilt), Kandelabre, Lampetter, Lysekroner samt Dele deraf:

235. a. forgyldte, forsølvede eller pletterede 1 kg. Kr. 1,00.

Lin, Hamp, Manillahamp, Gunni, Jute, kinesisk Græs og deslige Spindestoffe samt Arbeider deraf:

257. 14. Indfældinger til Skjorter, syede eller vævede, som Materialet med Tillæg af 50 pCt.

Anm. 2. Varer af de her nævnte Spindestoffe i Forbindelse med Bomuld, som Bomuldsvarer; i Forbindelse med Uld, som Uldvarer; i Forbindelse med Silke, herunder ogsaa med

30 Juli.

Broderi eller Udsyning af Silke, se Silkevarer.

Madrasser og fyldte eller stoppede Sengklæder, stukne Sengetepper, udpolstrede Møbler og udpolstrede Dele dertil, ved hvilke Snedkerarbeidet ikke er det Væsentlige; Hynder til Vogne, udstoppede Sofapuder, Fodskamler og deslige.

271. Anm. Naar de herunder hørende Artikler er forsynede med Betræk af Silke eller af Silke i Forbindelse med andre Materialier, erlægger de en Forhøielse af 50 pCt.

Metaller:

II. i Arbeide:

A. af forskjellige Metaller:

279. 2. Bijouterivarer af ædle Metaller i eller uden Forbindelse med andre Materialier, saasom Armbaand, Brystnaale, Kjæder, Kors, Ringe, Signeter, Spænder og deslige med Indbegreb af Æsker, Futeraler, Papir eller lignende nærmeste Emballage . 1 kg. Kr. 2,00.

285. 7. Guldtrækkerarbeide af Guld, Sølv og Platina, saasom Traad, Lahn, Flitter, Paljetter, Tresser, Galoner, Kniplinger, Fryndser, ægte og uægte, med Indlæg og nærmeste Emballage . . . . . 1 kg. Kr. 5,00.

290. 12. Perler af andet Metal end Guld og Sølv, med nærmeste Emballage . . . . . 1 kg. Kr. 1,20.

B. Guld, Sølv, Platina:

296. 2. i andet Arbeide med Indbegreb af det, som er indfattet i Arbeidet:

a. Guld . . . . . 1 hg. Kr. 1,00.

b. Sølv eller Platina . . . . 1 hg. Kr. 0,64.

C. Jern:

299. 3. Søm, Spiger, Bolte, Skruer med eller uden Hoved, Klinknagler, Møtrikker, Klinkplader og Klinkringe med eller uden Forkobring, Fortinning eller Forsinkning frie.

301. 5. Senge, saakaldte ildfaste Skabe og Kister, Kopier-, Skrive-, Regne- og Stempelmaskiner, Kabysser og Komfurer, Ovne, alle Slags, og Kaminer . . . . . frie.

303. 7. Grovt Støbegods til Fartøier, Bygninger og Broer, saasom Kjettingpiber, Pullerter og Spil, Døre, Luger, Spjeld, Trapper og Vinduer samt andet grovt Støbegods, ikke ellers anført, hvortil henføres Ballastjern, Gravminder, Gryder, Pander og Kjedler med eller uden Laag, Heisekraner, Hestevandringer, Hjul til Trillebaarer og Vogne, Hohækker, Kasser, Kjøkkenvadsker og Pissoirer, Kloakslug, Klædesruller, Krybber, Kumlaag, Lodder, Lygtepæle, Mortere, Plader, Pumper, Retorter, Rister og Bridemaskiner; ligeledes andre støbte Gjenstande, der veier over 25 kg. pr. Stk. . . . . frie.

306. 9. Bordknive og Gafler med Skafter af Sølv eller Plet, Penneknive og Barberknive, alt med eller uden Futeraler og med Karter og nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 1,50. 30 Juli.

Anm. Som Penneknive fortoldes Knive, hvori der findes Penneknivsblade, om der end tillige findes andre Blade eller Redskaber.

14. Jernarbeide, ikke særskilt nævnt:

311. a. forgyldt, forsølvet eller pletteret . 1 kg. Kr. 1,00

324. D. Bly i Ruller, Stænger, Traad og Plader . . . frit

— Rør . . . . . frie

— Spiger . . . . . frie

327. E. Tin:

— i andet Arbeide:

a. forgyldt, forsølvet eller pletteret . . 1 kg. Kr. 1,00

b. lakeret eller malet . . . . . 1 kg. Kr. 0,70

c. andet . . . . . 1 kg. Kr. 0,35

F. Zink:

— i andet Arbeide:

334. a. forgyldt, forsølvet eller pletteret Arbeide 1 kg. Kr. 1,00

G. Aluminium samt Kobber, Messing, Bronce, Nysølv og andre kobberblandede Metaller:

9. i andet Arbeide:

345. a. forgyldt, forsølvet, pletteret (herunder indbefattet de ovenfor under No. 8 specielt nævnte Vareslags, naar de indføres i forgyldt, forsølvet eller pletteret Stand) 1 kg. Kr. 1,00

Olier:

1. fede:

355. a. Bomolie . . . . . 1 kg. Kr. 0.04.
Kreditoplag 1 800 kg.

356. b. Hampolie, Linolie, Raps- eller Rapolie, Palmeolie, Kokosolie, Spermacetolie, Olein, Fleskolie, amerikansk Olie (oleum ricini) samt andre fede Olier, som ikke andetsteds i Tarifen er opførte . . . 1 kg. Kr. 0,04.
Kreditoplag 1 800 kg.

358. c. Smørfarve . . . . . 1 kg. Kr. 0,04.

359. d. Haarolie med Indbegreb af den nærmeste Emballages (Flaskes, Krukkes og desliges) Vægt 1 kg. Kr. 0.67.

360. 2. ætheriske:

a. Kamfin, Parafinolie, Photogen, Træolie og lignende Lysvædsker, amerikansk Jordolie og Stenolie (Petroleum) . . . . . frie.

363. 3. Harpixolie og andre mineralske Olier, ikke anvendelige som Belysningsvædsker, urensede og rensede (hvorunder Vaseline og Vognsmørelse) . . . . . 1 kg. 0.04.

30 Juli.

Kreditoplag 1 800 kg.

Thara: For No. 1 a, b, og c, No. 2 b og No. 3: I Fade eller andre Foustager, enkelte eller dobbelte 18 pCt.; paa Flasker eller Glas uden andet Omsvøb 20 pCt.; paa Flasker eller Glas i een grov Kurv med Halm 30 pCt.; paa Flasker eller Glas i to grove Kurve med Halm 40 pCt.; paa Flasker eller Glas indpakkede i Sagspaaner eller andet saadant i Kasser 40 pCt.; paa Lerkrukker 30 pCt.; paa Lerkrukker i een grov Kurv med Halm 40 pCt.; paa Lerkrukker i to grove Kurve med Halm 50 pCt.

Papir og Arbeider af Papir:

372. 6. Tapeter; Lysbilleder; Broder-, Strikke-, Hekle- og lignende Mønstre og Mønsterbøger, Journaler og Tidsskrifter ikke herunder indbefattede; Blanketter, Vignetter, Etiketter, Anbefalingskort (Avertissementsskilter), linieret Papir, Selskabsspil, Kridtpapir; Visitkort; Lykønskningskort; Billetter til Dampskibe og deslige; Brevkonvolutter, saavel blot tilskaarne som sammenklistrede, ogsaa med Tøi under Papiret; Spolehylser og Sneller; Krœmmerhuse; Poser og deslige; Rammer, med eller uden Glas over, til Billeder; Papir med paaklistret Flor eller andet Tøi; lakeret Pap og Hueskygger deraf
1 kg. Kr. 0,13.

377. 11. Andre Arbeider af Pap og andet Papir samt af Papirmaché, hvorunder Albums, med nærmeste Emballage
1 kg. Kr. 0,60

Paraplyer og Parasoller:

379. 1. med Overtræk af Silke eller hvori Silke findes
1 Stk. Kr. 1,50

380. 2. med Overtræk af andre Tøier . . 1 Stk. „ 0,30

381. 3. Stel uden Overtræk . . . . . 1 kg. „ 0,50

Perlemoder:

2. i Arbeide:

a. Knapper, se Bogstav K.

383. b. andet Arbeide med nærmeste Emballage
1 kg. Kr. 0,80

Possementmagerarbeide:

389. 1. af Silke alene eller af Silke i Forbindelse med andre Materialier . . . . . 1 kg. Kr. 3,50

390. 2. andet . . . . . 1 kg. „ 1,50

Anm. Til Possementmagerarbeide henregnes, foruden hvad der sædvanlig hertil henføres, endvidere saavel overtrukne som overspundne Knapper, Snørebaand, alle Slags Uldbaand og alle Slags Uldsnorer samt Haarnet. Ved Fortoldning af Possementmagerarbeide gives intet Fradrag for Indlæg, Karter, Rammer og nærmeste Emballage.

394. Rammer om Oliemalerier . . . . . frie 30 Juli.
— af Papir med Glas over, se Papir.
— Andre Rammer, med eller uden Billeder fortoldes som Arbeide af det Materiale, hvoraf de hovedsagelig bestaar, uden Afdrag i Vægten for det indfattede Stykke, Glasset o. s. v. Skulde saadanne Rammer indkomme, som bør fortoldes efter Værdi, tages intet Hensyn til det indfattede Stykke.

Reiseposer, Reisekufferter, Hattefuteraler, Badsække, Væsker og lignende Poser og Kufferter:
a. af Skind eller overtrukne med Skind 1 kg. Kr. 1,50
b. af Voxdug, Uld, Bomuld, Hamp eller Lin og deslige, i eller uden Forbindelse med Skind eller andre Materialier . . . . . 1 kg. Kr. 0,80

Silke og Silkevarer samt Varer af andre Spindestoffe i Forbindelse med Silke:

416. 1. Silke, tvunden og utvunden, saavel farvet som ufarvet, i eller uden Forbindelse med andre Spindestoffe 1 kg. Kr. 2,00

417. 2. Blonder, Bobbinet, Kniplinger og Tyl af Silke eller Silke i Forbindelse med andre Spindestoffe 1 kg. Kr. 10,00

3. Possementmagerarbeide, se under Bogstav P.

418. 4. Andre Varer:
af Silke alene eller af Silke med ivævet Metaltraad 1 kg. Kr. 8,00
af Silke blandet med andre Stoffe:
a. naar Rending eller Islet eller den ene Side bestaar helt af andre Varer end Silke . 1 kg. Kr. 4,00
b. ellers, som andre Varer af Silke alene.

Skind og Huder:

B. Uden Haarbedækning.

d. i Arbeide:

429. 1. Handsker, saavel syede som blot tilskaarne, ogsaa forede med andet Materiale . . . . . 1 kg. Kr. 4,00

2. Skomagerarbeide:

430. α. af Silketøi eller Tøi, hvori findes Silke 1 kg. Kr. 5,00

435. 5. som ikke andetsteds er anført, erlægger Told som Skindene eller Huderne, hvoraf de bestaar, med 50 pCt.s Forhøielse. Skind og Huder, paa hvilke ikke er anvendt andet Arbeide end Tilskjæring, samt krummede Støvleskafter og Hatteremme med Huller i betragtes ikke som Skind eller Huder i Arbeide.

30 Juli.

Sukker og Sirup:

456. 1. Sukker, alle Slags, hvorunder opløst Sukker og andet flydende Sukker (altsaa ogsaa Saften, inden Sukker er udskillet), der ikke kan henføres til almindelig Sirup eller Melasse; Drue- og Stivelsesukker samt Drue- og Stivelsesirup . . . . . 1 kg. Kr. 0.20

Kreditoplag 400 kg.

Thara: For Papir med eller uden Seilgarn gives ingen Thara. Foustager: Raffinade i Topper 12 pCt.; andet Sukker 9 pCt.

459. Sukkertøi, hvorunder Drops og andre lignende Sukkertilvirkninger . . . . . 1 kg. Kr. 0,40

Thara: Emballage af Metal 10 pCt.

Træ og Trævarer:

3. Dreierarbeide med eller uden Beslag, Ringe og deslige, Kamme (ogsaa af Kokos og andre Nødder):

487. c. Kunstdreierarbeide, Penneholdere af Træ, alle Slags; Kamme; alt med nærmeste Emballage 1 kg. Kr. 0,35

491. Er Arbeidet i andre Tilfælde end det under b nævnte sammensat af forskjellige Slags Træ, da fortoldes det som Arbeide af den Træsort, der svarer den høieste Told. Møbler, forsynede med Betræk af Silke eller Silke i Forbindelse med andre Materialier, erlægger en Forhøielse af 30 pCt., hvorimod der for andet Betræk ingen Forhøielse i ovennævnte Toldsatser erlægges.

Tøier:

501. 2. syede eller paa anden Maade sammenføiede, som ikke kan henføres til Klædningsstykker, fortoldes som Materialiet med 50 pCt.s Forhøielse; dog beregnes intet Tillæg for Seil, ligesom der heller ikke beregnes noget Tillæg, naar der ikke er anden Søm end Fald eller Kantning.

Velocipeder:

a. til Børn . . . . . 1 Stk. Kr. 3,00
b. andre . . . . . 1 Stk. Kr. 20,00
c. Dele til Velocipeder. . . . 1 kg. Kr. 1,00

Fra og med den Dag, da den mellem Kongeriget Norge og Spanien den 28de Juni 1892 afsluttede Konvention træder i Kraft, bestemmes for efternævnte Artikler følgende Indførselstold:

Frugter (Træfrugter):

1. friske:

a. Oranger alle Slags, saasom Appelsiner, Citroner, Lemoner, Pommerantser . . . . . 1 kg. Kr. 0,02

Thara: Kasser 22 pCt.

b. Vindruer . . . . . 1 „ „ 0,02

Thara: Foustager og Kasser 33 pCt.

2. tørrede: 30 Juli.
— Figen og Figenost . . . . . 1 kg. Kg. 0,05
Thara: Fonstager, Kasser eller Tromler 15 pCt.; Kurve eller Matter 6 pCt.
— Rosiner . . . . . 1 „ „ 0,08
Kreditoplag 1 000 kg.
Havevæxter eller Markvæxter, spiselige:
1. friske samt saltede, iberegnet Emballagernes Vegt:
b. Meloner . . . . . 1 kg. Kr. 0,02
2. tilberedte i hermetisk lukkede Kar, se Madvarer.
3. andre . . . . . 1 „ „ 0,05
Mandler og Mandelklid, hvorunder Aprikoskjerner . . . . . 1 „ „ 0,05
Nødder:
Hasselnødder . . . . . 1 „ „ 0,05
Valnødder, Paranødder samt andre spiselige Nødder, der ikke andetsteds er nævnte . . . . . 1 „ „ 0,33

II. Finants- og Tolddepartementet bemyndiges til at foretage de Forandringer i Toldtarifens Nummerfølge, som de fattede Beslutninger maatte give Anledning til.

Høieste Resolution *) [1]), hvorved Storthingets Beslutning af 30te Juli 1892 angaaende Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning, som fra 1ste August s. A. skal erlægges til Statskassen, befales tagen tilfølge. 30 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 6 for 1892, Dok. No. 72 og 79 for s. A., begge med Tillæg, samt Indst. S No. 181 for s. A. Beslutningen er enslydende med den for foreg. Termin fattede, i Lovt. 2den Afd. for 1891 S. 347 indtagne. Jfr. Kundgj. 29 Juni, 14 Juli og 6 Aug. 1892.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Ligningskommission meddeler, at da Arbeidere, knyttede til Værk eller Brug, der bekoster egen Skole, ved Landsskolelovens § 42 uden nogensomhelst Indskrænkning er tilsagte Frihed for den Del af Herredsskatten, der vedkommer Udgifter til Folkeskolen, antages denne Fritagelse at maatte gjælde ligesaavel Skat af fast Eiendom (forsaavidt en bestemt Del af det pr. Skyldmark udlignede Beløb er bestemt at skulle anvendes til Folkeskolen) som Skat af Formue og Næring, den sidste uden Hensyn til, om Indtægten skriver sig fra Bruget eller ei. 30 Juli.

*) Bekjendtgj. 1 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 23, hvor Beslutningen er indtaget i sin Helhed.

1 Aug. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved dennes Meddelelse om, at Amtsformandskabet havde anbefalet, at Kgl. Res. af 30te Juli 1888 angaaende Fiskefredningsbestemmelser for visse Strækninger ved Udløbet af Drams- og Lierelven i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 17 gjøres gjældende indtil videre, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det med Inspektøren for Ferskvandsfiskerierne, hvis Erklæring i Sagen det har indhentet, er enigt i, at nævnte Resolution, som indeholdende en Skjærpelse af og ikke en Dispensation fra de almindelige Fredningsbestemmelser (kfr. Lovens § 23) ikke berøres af den nye Laxelov. Resolutionen af 30te Juli 1888 antages derfor fremdeles at være gjældende, hvorfor nogen Gjentagelse af dens Bestemmelser ved ny Resolution findes overflødig.

2 Aug. **Høieste Resolution***) [1]), hvorved i Henhold til § 20 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. V. af 1ste Juli 1887 bestemmes, at Eierne af den i Skedsmo Præstegjeld, Akershus Amt, ved Robsrudelven liggende Limfabrik „Excelsior" skal til Forebyggelse af Vasdragets Forurensning ved Afløbsvand fra Fabriken iagttage følgende Forsigtighedsregler under Fabrikationen:

1. Til Behandling ved Fabriken maa ikke modtages andet Materiale end saadant, der er indført fra andet Sted og der allerede macereret med Kalk og tørret.
2. Udvasknings- eller Udvandingsvandet maa ikke for nogen Del slippes direkte ud i Vasdraget, men maa forinden ledes gjennem Afsætningsgruber, for hvis Udløb overalt maa anbringes Siler af et eller andet Metal, der hindrer faste Substanser i at komme ud i Vasdraget.
3. Afsætningsgruberne maa hyppig renses for det i dem afsatte Kalkslam. Dette saavelsom det afskummede Lim, Fedt og andet Affald maa tilsættes tilstrækkeligt af et eller andet desinficerende Materiale, saaledes at det ikke udbreder generende Stank, og det maa kun henlægges paa saadanne Steder, at det ikke for nogen Del siver ud i og forurenser Vasdraget.
4. Formaar Fabriken ikke ved de ovenfor foreskrevne Arrangements at tilbageholde alt Slam eller afsætte det meste af Kalken, maa Udvaskningsvandet, forinden det slippes ud i Vasdraget, tilstrækkelig behandles med et eller andet desinficerende eller udfældende Middel, som Jernvitriol, Chlorkalk eller Andet.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Depts.tid. No. 34 og 35 for 1892.

*) Bekjendtgj. 4 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 24.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Frøken Maren Dorothea Frederikke Ryes Testamente af 15de Januar 1890 oprettede „Elise og Frederikke Ryes Legat til Fordel for trængende og værdige Lærerinder, der har virket ved høiere Pigeskoler i Kristiania" samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter. 2 Aug.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamling den 26de Februar 1892 vedtagne Forandringer i Lovene for „den første norske Assuranceforening" i Porsgrund. 2 Aug.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamlinger 29de Februar og 3die April 1892 vedtagne Forandringer i Lovene for det norske Lloyd i Porsgrund. 2 Aug.

Cirkulære fra Medicinaldirektøren til Sundhedskommissionerne (ang. Forholdsregler til Forebyggelse af Kolera): 2 Aug.

Som bekjendt, hefter Smittestoffet fra en Kolerasyg ved Afføringerne og det Opbrækkede. Da hverken Udaandingsluften eller Affondringerne fra Huden indeholder Smittestof, kan Kolerasyge behandles og pleies uden Fare, naar vedkommende Sygepleier eller Plejerske iagttager strengt Renlighed og ikke ved tilsmudsede Hænder, forurensede Gjenstande eller Næringsmidler, Vand, Melk o. l. indfører noget af Smittestoffet i sin Mund og Tarmkanal.

Paa den anden Side vides, at uforsigtig Omgang med Syge, Berøring eller Benyttelse af Linned, Gang- og Sengklæder eller andre Brugsgjenstande, Priveter, Natskrin, Natpotter, Vand fra Bække eller Brønde og Damme, som er tilsølet med Udtømmelser fra en Kolerasyg, er den hyppigste Aarsag til Smitte, og at Smittestoffet kan voxe og forøge sig ogsaa udenfor Menneskets Tarmkanal, naar det optages i fugtig Jord, Affaldsstoffe eller Vand, der er rige paa organiske Stoffe, i Næringsmidler som Melk e. l.

Den vigtigste Opgave er derfor, som bekjendt, at uskadeliggjøre de Kolerasyges Udtømmelser.

De Midler, som i Almindelighed i det Øiemed vil vise sig praktiske enten som Tilsætningsmiddel til Udtømmelserne eller til Uskadeliggjørelse af Gjenstande, som er tilsmudsede med saadanne, er:

1. Opbrænding, der bør benyttes, hvor det gjelder alle mere værdiløse Gjenstande, som Sengehalm, Filler og Klude, eller andre Gjenstande, som ikke paa anden Maade eller kun usikkert og med Vanskelighed kan uskadeliggjøres, f. Ex. Skindfælder;
2. Kogning, der er et sikkert Desinfektionsmiddel for alt, som

2 Aug.

taaler den Behandling. Sikrest er det at lade Kogningen vedvare mindst $^1/_2$ Time;

3. Strømmende Vanddamp med eller uden Overtryk i dertil konstruerede Ovne (Desinfektionsovne) for Desinfektion af Seng- og Gangklæder, som ikke taaler Kogning. Saadanne Ovne leveres i en hensigtsmæssig Form og til rimelig Pris fra baade inden- og udenlandske Værksteder; [1])
4. Stærk Ophedning ved tør Varme i Tørrerum (Badstuer) kan i visse Tilfælde, hvor intet andet sikrere staar til Raadighed, være et hensigtsmæssigt Middel;
5. Pulveriseret Ætskalk (frisk læsket Kalk, Melkalk) og Kalkmelk (1 Volum brændt Kalk til 4 Volum Vand) ansees som et paalideligt Desinfektionsmiddel for Koleraafføres Udtømmelser. Kalken maa tilsættes i saadan Mængde, at Blandingen bliver stærk alkalisk, og Indvirkningen maa vare mindst 1 Time [2]);
6. Karbolsyre i 5 Procents Opløsning (1 Del krystalliseret eller flydende ren Karbolsyre, eller den saakaldte 100 Procents Karbolsyre opløses ved omhyggelig Omrøring i 18—20 Dele varmt Vand eller i den nedenfor nævnte Grønsæbeopløsning.) Denne Opløsning passer for alle Gjenstande, som kan vaskes, Gjenstande af Læder, Træ, og som Tilsætning til de Syges Udtømmelser i et Forhold af mindst $^1/_5$ Del Karbolsyreopløsning. Til Udtømmelserne er ogsaa en Opløsning af raa Karbolsyre — 1 Del til 9 Dele Vand — hvorvel mindre paalidelig, dog i Nødsfald brugbar;
7. Grønsæbe i Opløsning af 3 Dele til 100 Dele varmt Vand er baade Renselses- og Desinfektionsmiddel for Gjenstande, som taaler Vask [3]);
8. Frisk tilberedt Chlorkalk i Pulver eller i koncentreret vandig Opløsning er tjenlig som Tilblanding til Udtømmelser i

[1]) I Nødsfald kan til Desinfektion med strømmende Vanddamp benyttes en Tønde eller et Kar og en Bryggepande. De Gjenstande, som skal desinficeres, anbringes i Karret eller Tønden, Aabningen dækkes med et Net eller Snorer, og Karret eller Tønden, hvis Størrelse maa afpasses saaledes, at Aabningen slutter godt til Bryggepandens Overkant, hvælves over Bryggepanden, i hvilken derefter Vand holdes i Kog flere Timer. I Karrets eller Tøndens Bund bores en liden Aabning for Dampens Udstrømning. Hvor man har en Dampkjedel, kan Dampen fra denne benyttes, idet man lader den strømme igjennem en tæt Kasse eller Tønde, hvori Klæderne anbringes.

[2]) Melkalk eller Kalkmelk anbefales som Stroningsmiddel eller til Overgydning af Privetindhold, forurenset Gaardsplads, Rendestene, og som Dynkningsmiddel for saadanne Tage, Vægge og Gulve, som ikke tager Skade ved denne Behandling.

[3]) Tilsmudsede Seng- og Gangklæder eller andre Klædningsstykker, som taaler Vask, bør strax lægges i et Kar eller en Balje med Karbolsyre- eller Grønsæbeopløsning, hvori de bør ligge henholdsvis mindst 12 og 24 Timer, forinden de skylles.

Natpotter, Priveter og lignende [1]) eller som Middel til Des- 2 Aug.
infektion af forurenset Gaardsplads, Rendestene, Kloaker;

9. Jernvitriol kan benyttes som Surrogat for frisk læsket Kalk, Karbolsyre eller Chlorkalk, hvor disse ikke haves, som Blandingsmiddel for Udtømmelser i Natpotter og Priveter [2]);
10. Sublimat bør kun benyttes under en Læges direkte Tilsyn og er, hvorvel i visse Tilfælde et fortrinligt Middel, i andre ikke fuldt paalidelig;
11. Svovlrøgning, om end mindre paalidelig, kan benyttes som en praktisk Indledning til Desinfektion;
12. Sollys og Udluftning er et virksomt Hjælpemiddel ved Desinfektionen.

Alle Desinfektionsmidler, som er holdbare og ikke altid haves i tilstrækkelig Mængde paa Stedet, bør enhver Kommune sikre sig itide.

Da en Kolerasyg under almindelige Forhold ikke vil kunne faa fornøden hensigtsmæssig Pleie i Hjemmet, og da det i et privat Hus ikke kan ventes, at alle Forsigtighedsregler i enhver Henseende iagttages, bør Kolerasyge behandles i særskilte Sygehuse. I Byer og tættere bebyggede Landdistrikter bør saadanne Sygehuse holdes i Beredskab. At vente med at sikre sig et Epidemisygehus og det fornødne Inventar samt Hjælp til Sygepleie, indtil Sygdommen bryder ud paa et Sted, er ikke forsvarligt, saa meget mindre som Byer eller tættere bebyggede Landdistrikter ikke saa sjelden vil kunne have Brug for et Epidemisygehus for andre epidemiske Sygdomme. Sygehuset bør have en fri og sund Beliggenhed, ikke ligge for nær de almindelige Færdselsveie, men heller ikke for langt borte af Hensyn til de Syges Transport. Det maa være saaledes indrettet, at det foruden fornøden Plads til de Syge og deres Betjening ogsaa har et eller flere Rum, med særskilt og fri Indgang til Benyttelse som Interneringslokale for Syge, hvis Sygdom ikke er sikkert erkjendt. Det bør have sit eget Kjøkken, Bryggerhus, Badekar og være forsynet med Desinfektionsovn. Til et Sygehus hører ogsaa Vogn eller i Mangel heraf Baarer til Transport af Syge.

Da flere af de af Kristiania Sundhedskommission vedtagne Regler, til Forebyggelse af Kolera, kan egne sig ogsaa for andre Dele af Landet, hidsættes de, under Henvis-

[1]) Man anser en Tilsætning og Omrøring med mindst 2 à 3 toppede Spiseskeer Chlorkalkpulver for hver Udtømmelse som tilstrækkelig. Blandingen maa ikke slaaes ud, forinden den har staaet 15 Minuter.

[2]) Til Desinfektion af Privetindhold anbefales 25 à 30 Gram for hver Person og Dag.

2 Aug. ning til ovennævnte Desinfektionsmidler, til Veiledning. De er saalydende:

§ 1. Tilfælde af asiatisk Kolera eller af Sygdom, der efter anstillet Undersøgelse findes at give Mistanke om at være denne Sygdom, indlægges uden Ophold i Lazareth; kun under ganske særegne Omstændigheder kan det af Sundhedskommissionens Ordfører tillades, at den Syge forbliver i Hjemmet, hvor Isolation da paa det omhyggeligste maa gjennemføres. Indlæggelse paa Lazareth sker ved Henvendelse til Sundhedskommissionens Kontor.

§ 2. Paa Huse, i hvilke Sygdommen viser sig, skal der paa iøinefaldende Steder opslaaes Plakater, paatrykt: Her er Kolera. Disse Plakater maa kun nedtages efter nærmere Bestemmelse af Sundhedskommissionens Ordfører, og i intet Tilfælde før fuldstændig Desinfektion er foretaget.

§ 3. Den angrebnes Familie og andre, som bo sammen med den Syge, interneres i et af Kommunens Interneringslokaler, forsaavidt den dertil er villig, og tillades ikke at færdes ude i Byen, i Forretninger, paa Skoler og lignende i Løbet af de første 14 Dage, efterat den Syge er indlagt eller helbredet og Desinfektion er foretaget. De øvrige Beboere i Huset stilles under dagligt Lægetilsyn i Løbet af de samme 14 Dage. Naar Desinfektion er udført, og der i Løbet af denne Tid intet nyt Tilfælde er optraadt, hæves Tilsynet, og Plakaten fjernes.

§ 4. Findes der i Huse, hvori Kolera optræder, Udsalgssteder for Næringsmidler eller Beværtningssteder, skal disse uopholdelig lukkes og ikke aabnes uden efter nærmere Bestemmelse af Sundhedskommissionens Ordfører. De der forefundne Næringsmidler skal tilintetgjøres i den Udstrækning, som Sundhedskommissionens Ordfører finder nødvendig.

§ 5. Indtil den Syge er bleven indlagt paa Lazareth, eller medens han forpleies i Hjemmet, iagttages følgende Forsigtighedsregler:

a. Den Syges Udtømmelser (Afføringerne og det Opbrækkede), hvilke antages at være særlig smittende, maa strax blandes med Karbolsyre eller Chlorkalk, hvorefter de efter nogen Tids Henstand i denne Blanding slaaes i en egen Beholder, hvorefter de fjernes og uskadeliggjøres ved Sundhedskommissionens Foranstaltning. Disse Udtømmelser maa ikke slaaes paa Jorden eller i Vask, Vandpostkum, Kloakslug eller Privetbeholder.

b. Er den Syges Gang- og Sengklæder blevne besudlede ved hans Udtømmelser, bør de, saaledes som nedenfor bestemt, opbrændes. Forsaavidt uforholdsmæssig stor Skade derved vilde forvoldes, kan det tillades, at de lægges i 2 pCt. Karbolvand, samt derefter vaskes og koges.

c. Er Gaardsplads, Gulve, Trappegang, Privet, Møbler eller andet Husgeraad besudlet ved de nævnte Udtømmelser, bør

de paa det omhyggeligste rengjøres og desinficeres efter Om- 2 Aug.
stændighederne ved Karbolsyre, Chlorkalk, kogende Vand eller 5 pCt. Karbolvand.

d. Andre Gjenstande, saasom Natpotter, Bækkener, Kopper, Glas osv., der er benyttede i Sygeværelset, maa, forinden de igjen benyttes af Friske, vaskes omhyggeligt af, helst i kogende Vand eller 5 pCt. Karbolvand.

e. Spisevarer, Melk og lignende, der har henstaaet i Sygeværelset, maa under ingen Omstændigheder nydes af Friske, men maa slaaes i Privetbeholderen.

f. Hunde, Katte eller andre Husdyr, som antages at kunne udbrede Smitte, maa holdes borte fra Sygeværelset.

§ 6. Tilfælde af Kolera ombord paa Fartøier, der indkommer paa Havnen, bringes direkte og snarest muligt til Hovedøens Lazareth; det af den Syge benyttede Rum m. m. desinficeres, saaledes som nedenfor beskrives, og Besætningen underkastes en daglig Undersøgelse i Løbet af 8 Dage [1]), efterat det sidste Tilfælde af Kolera er bragt fraborde, og Desinfektion er foretaget.

§ 7. Lig af Personer, døde af Kolera, bringes uden Ophold i en vel tættet Kiste til Koleralazarethets Lighus, hvorfra de begraves. Udtømmelser fra Liget maa behandles med den samme Omhu, som foran i § 5 er bestemt for den Syges Udtømmelser. Transporten af de Syge eller af Ligene foregaar i særegne dertil bestemte Transportvogne eller i en særegen Baad.

§ 8. Efterat den Syge er indlagt paa Sygehus eller helbredet eller død i Hjemmet, og Liget fjernet, desinficeres de af den Syge benyttede Rum og det deri værende Bohave.

Denne Desinfektion foregaar ved de første Tilfælde af Sygdommen paa følgende Maade:

§ 9. Linned, Sengklæder og lignende, der har været i Berøring med den Koleraſyge, opbrændes. Kan Opbrændingen foregaa paa Stedet, udføres den der; hvis ikke, transporteres Gjenstandene til et dertil bestemt Sted og opbrændes der.

§ 10. De af den Syge benyttede Værelser eller Rum og det deri værende Bohave underkastes derefter Desinfektion, hvorhos Værelserne som Regel gjennem nogen Tid søges holdt ubeboede og udluftes. Desinfektionen foretages paa følgende Maade:

a) Værdiløse Gjenstande, Affald, Jeieskarn, ligesaa Sengehalm eller lignende opbrændes.

b) Gang- eller Sengklæder og lignende, som taaler Ophedning i

[1]) Koleras Inkubationstid (d. v. s. det Tidsrum, som forløber mellem Smittestoffets Optagelse i Organismen og Udbruddet af de første Sygdomstegn) varer sjelden længere end 5 til 7 Dage. Den lovmæssige Kvarantæne, som et Skib af Kvarantænekommissioner kan paalægges, efterat det er renset, er indtil 5 Dage (Plakat af 16de September 1867.)

2 Aug. Desinfektionsovn, og som ikke hensigtsmæssigere boges, koges eller sæbevaskes, desinficeres i Byens dertil indrettede Ovn. Gjenstandene pakkes saavidt muligt i Sække eller Lagener samt afhentes og bortbringes i dertil bestemte Vogne uden at komme i Berørelse med Tøi fra andre smitsomme Sygdomme.

c. Gjenstande, som taaler Indvirkning af Sæbe og Vand, vaskes omhyggelig. Taaler de hverken Ophedning i Desinfektionsovn eller Sæbevaskning, afbørres de med en Klud, vædet i en 5 pCt. Karbolsyreopløsning.

d) Gjenstande, som ikke kan behandles paa nogen af disse Maader, udsættes, om det findes nødvendigt, for den i Litr. g. foreskrevne Svovlrøgning, medmindre det kan antages, at herved vil forvoldes uforholdsmæssig stor Skade.

e) Alle Gang- og Sengklæder eller polstrede Møbler, som ikke behandles paa de i Litr. b, c og d angivne Maader, børstes med Karbolopløsning og udbankes i fri Luft.

f. Værelser eller andre Rum behandles saaledes, at oliemalede Flader eller Flader af Træ vaskes omhyggelig med Sæbe og Vand, hvorefter de overvaskes med 5 pCt. Karbolvand, medens gibsede Tage og Brandmure efter Omstændighederne kostes eller afbørres eller, om det ansees fornødent, hvidtes.

g. I tapetserede eller med Vandfarve strøgne Rum skal Væggene først afgnides med tør Klud eller med Krummen af almindeligt Brød og derefter med 5 pCt. Karbolvand. Hvor Omstændighederne gjør det fornødent, behandles Rummene med Svovlrøgning. De udrøges med Svovl i mindst 6 Timer, idet der beregnes mindst 20 Gram Svovl til hver m^3 Luft, som Rummet indeholder.

§ 11. Privet-, Stald- og Søppelbeholder tømmes og renses uden Ophold, Kloakkummer og Kloakafløb renses, og det paasees, at de er i Orden; Gaardspladsen renses for mulig tilstedeværende Urenlighed, derhos desinficeres Privetbeholder, Søppelbeholder, Kloakkummer og Slug, Pissoir, Gaardsplads, samt Vasker og Kloakslug inde i Beboelsesrum eller Kjøkkener med Chlorkalk. Desinfektionen og Tømningen af Privet- og Søppelbeholder gjentages alle Hverdage i Løbet af de første 14 Dage, efterat Tilfældet har optraadt, eller efterat et hjemmeliggende Tilfælde er helbredet eller afgaaet ved Døden.

§ 12. For Fartøiers Vedkommende maa Kjølvandet udpumpes, og Bunden udskylles med en Opløsning af Sublimat eller et andet Desinfektionsmiddel. Fartøiets Klosetter maa omhyggelig renses og desinficeres med Chlorkalk.

§ 13. Gjødsel, Affald og anden Urenlighed bortbringes i særegne dertil bestemte Vogne og nedgraves i Jorden paa et særskilt dertil bestemt Sted.

Som bekjendt optræder der under en Koleraepidemi mange lette Koleratilfælde, som hverken vedkommende Syge selv eller Andre erkjender som saadanne, og hvor Smittestoffet, saafremt der ikke overalt sørges for gjennemført Renlighed og en skarp Kontrol med Renhold og Desinfektion af Priveter, Exkrementer og Affaldsstoffe, let vil kunne give Anledning til Sygdommens Udbredning. Erfaringsmæssig har ogsaa Kolera vanskelig for at vinde større Udbredning, hvor streng privat og offentlig Renlighed og omhyggelig Desinfektion af alle Affaldsstoffe finder Sted. 2 Aug.

Sundhedskommissionerne bør derfor i Tide søge at faa gjennemført alle de Forføininger, som kunne komme i Betragtning i denne Henseende som Oprensning af Gaardspladse, Gader, Rendestene, Spildvandsafløb samt en nøiagtig Kontrol med Dag- og Natrenovationen. Navnlig gjælder det at kontrollere Befolkningens Drikkevandforsyning, at Vandet ikke løber Fare for Tilsig af Forurensninger, samt at føre Tilsyn med alle Udsalg af Næringsmidler, navnlig med Melkudsalg. Særlig bør desuden Opmærksomheden henledes paa Steder, hvor mange Mennesker opholder sig eller jevnlig samles, som Hoteller, Turisthoteller, Restaurationer, Herberger og Hvilesteder paa Landsbygden, Jernbanestationer, Dampskibe, Fabriker, Arbeiderboliger, Skoler, Fængsler, osv. Hvor der er Vaskerier eller Personer, der paatager sig Vask af Tøi for Publikum, bør Sundhedskommissionerne have sin Opmærksomhed henvendt paa disse.

Forøvrigt henvises til Loven af 16de Mai 1860 og Plakat af 16de September 1867.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, foranlediget ved Andragende fra Kommunebestyrelsen i en By om, at tvende Folkeskoler i Henhold til Byskolelovens § 71 maatte tillades ordnet efter de om Folkeskolen paa Landet gjældende Bestemmelser, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at der, forinden videre foretages, nærmere maa gjøres Rede for, hvilke af Landsskolelovens Bestemmelser agtes bragte i Anvendelse, i hvilken Forbindelse Departementet gjør opmærksom paa, at det kun er de om selve **Skolens Ordning** givne Bestemmelser, som overhovedet kan bringes i Anvendelse. Landsskolelovens Bestemmelser om Skolens Bestyrelse og Tilsyn samt om Udgifternes Udredsler m. v. vil saaledes — bemærker Departementet — ikke kunne overføres paa en Byskole. Med Hensyn til den lovbefalede Skoletids Længde vil Landsskolelovens § 5 blive bestemmende, dog saaledes, at Kommunebestyrelsen, da Kredsinstitutionen ikke bliver overført, intet Samtykke tiltrænger for at forlænge Undervisningstiden fra 12 til 15 Uger. Ligeledes vil den frivillige Undervisning blive at begrænse til det i Landsskolelovens § 8 fastsatte Maximum. 3 Aug.

3 Aug. Sluttelig udtaler Departementet sig enigt med Direktøren i, at Undervisningsgjenstandene for den lovbefalede Undervisning maa være de i Landsskolelovens § 6 nævnte Fag, hvorfor der ikke formenes at være Adgang til at opføre for Smaaskolen Legemsøvelser og Tegning, idet Undervisningen i disse Fag efter Landsskoleloven først skal gives i 2den Afdeling. Ligeledes finder Departementet, at den daglige Undervisningstid for Smaaskolen ikke bør overskride 5 Timer.

3 Aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementets Ekspeditionschef for Skolevæsenet til Ordføreren i Hortens Formandskab, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Undervisning i huslig Økonomi formentlig maa kunne optages som Fag i Folkeskolens frivillige Undervisning, i hvilket Tilfælde Kommunen vil erholde det almindelige i Byskolelovens § 15 tilsagte Statsbidrag. Dog bemærkes, at der ved Udbetalingen af nævnte Statsbidrag kun vil blive taget Hensyn til den Undervisning, som meddeles i selve Folkeskolen. Sluttelig bemærkes, at der ikke for Budgetterminen 1892—93 er bevilget til noget offentligt Kursus for Lærerinder i huslig Økonomi, men at det er Hensigten at foreslaa den fornødne Sum i dette Øiemed opført paa Budgettet for 1893—94 og i Tilfælde Bevilgning, hvad der formentlig vil kunne afgjøres strax i Begyndelsen af næste Storthingssession, lade Kurset afholde allerede indenfor indeværende Termin, formentlig i April 1893.

4 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Foranledning af en Sparebank meddeles, at Sparebankloven § 2 c. efter Departementets Mening utvilsomt maa forstaaes saaledes, at tidligere givne Bevilgninger af Bankens Midler, som om end ikke udbetalte dog fremdeles forudsættes at skulle udbetales, maa komme til Fradrag ved Bestemmelsen af det Beløb, der yderligere kan bevilges til almennyttige Øiemed.

5 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Sundalens Herredsstyrelse i Møde den 7de Mai 1892 fattede Beslutning om, at Kommunen stiller Garanti for et Beløb af indtil Kr. 5000 af en inden Herredet oprettendes Sparebanks Forpligtelser, approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paadrages Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar.
2. At Stadfæstelse meddeles paa den af Herredsstyrelsen i Møder den 23de Januar og 7de Mai 1892 vedtagne Plan for den oprettendes Sparebank.

5 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Ringerikes Sparebank i Møder den 29de Juli 1890, 8de December 1891 og 11te Juli 1892 vedtagne nye Plan for Ban-

ken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 15de September 1871 og 5te Marts 1878 stadfæstede Plan. 5 Aug.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Overkontrolløren i oplandske Kontroldistrikt, hvori Departementet ved at tilbagesende en med Indberetning fra ham modtagen Prøve af „Ølkulør", meddeler, at Anvendelse i Bryggerierne af deslige af Sukker eller Sirup tilberedte Stoffe som Tilsætning til Øl antages at rammes af det i Lov af 28de Juni 1890 indeholdte Forbud mod at tilvirke Øl af Surrogater for Malt. 5 Aug.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Toldafgifter fra 1ste August 1892 *) [1]). 6 Aug.

[1]) Jfr. Hfte. Resol. 30 Juli, som indeholder de Forandringer, der er gjorte i den tidligere gjældende Tarif, samt det der Citerede.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning, som fra 1ste August 1892 skal erlægges til Statskassen **) [1]). 6 Aug.

[1]) Se Hfte. Resol. 30 Juli og det der Citerede.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Indtægtsskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893 ***) [1]). 6 Aug.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 29de f. M. har fattet saadan Beslutning angaaende Indtægtsskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893:

§ 1. For Budgetaaret fra 1ste Juli 1892 til 30te Juni 1893 erlægges Skat til Statskassen med to og to Trediedele af Hundrede af Indtægt af Formue og med to af Hundrede af anden Indtægt.

§ 2. Af den udfundne Indtægt regnes den Del, der udgjør 5 pCt. af den antagne Formue, som Formuesindtægt.

Til Udbringende af den ved § 1 paabudne Skat paa Indtægt af Formue bliver saadan Indtægt ved Ligningen at beregne med et Tillæg af en Trediedel og derefter at skatlægge som anden Indtægt samt underet med denne efter de i nærværende Skattebeslutning indeholdte Bestemmelser.

§ 3. Enhver, der er bosat eller har Eiendom eller Næringsdrift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende §§ 5, 6 og 8, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn

[1]) Jfr. L. 29 Juni 1892 og de der citerede Forarbeider samt Indst. S. XXIII for 1892 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1590—1648.

*) Bekjendtgj. 10 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 25, hvor Tarifen er indtaget i sin Helhed.

**) Bekjendtgj. 10 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 25, hvor Kundgjørelsen er indtaget i sin Helhed.

***) Bekjendtgj. 10 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 25.

6 Aug. eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer [1]).

§ 4. Med Hensyn til Stedet for Skatskrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Skattedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaned i Skatteaaret.

b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og lignes i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde.

c. Skattepligtig Indtægt af Eiendom eller Virksomhed, der tilflyder Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber, skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar. Har Nogen, der af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatskrives han i Kristiania Skattedistrikt.

d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skatskrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement [2]).

§ 5. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som for Formue- og Indtægtsskat til Kommunen bestemt ved Landsskattelovens §§ 25 og 26, Byskattelovens §§ 17 og 18, dog saaledes, at milde Stiftelsers Indtægt i sin Helhed er fritaget for Statsskatten.

§ 6. Den mindste aarlige Indtægt, der inddrages under Beskatning, er Kr. 600,00.

§ 7. Ved Ansættelse til Skat henføres de Skattepligtige efter det Antal Personer, som de foruden sig selv og Ægtefælle har at forsørge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsørge.
2den Klasse dem, der har 1—3 Personer at forsørge;
3die Klasse dem, der har 4—6 Personer at forsørge;
4de Klasse dem, der har 7 eller flere Personer at forsørge.

De Personer, der i nævnte Henseende bliver at medregne, er den Skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Søskende og andre Beslægtede og Besvogrede, forsaavidt de erkjendes at have billigt Krav paa Forsørgelse af den Skattepligtige og derhos af ham virkelig forsørges [3]).

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til 1ste Klasse [4]).

§ 8. I enhver af de i § 7 nævnte Klasser skal et vist Beløb af den Skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

[1]) Jfr. de kommunale Skattelove (af 15 April 1882 m. Tillægslove af 30 Mai 1891), Landls. § 15, Byls. § 7.
[2]) Jfr. Landls. §§ 16—19 og 22, Byls. §§ 8—11 og 14.
[3]) Jfr. Landls. § 33, Byls. § 25.
[4]) Jfr. Landls. § 35, Byls. § 27.

6 Aug.

Antagen Indtægt.	Skatbar Indtægt.			
	I 1ste Klasse.	I 2den Klasse.	I 3die Klasse.	I 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
600	80	20		
650	120	30	10	
700	160	40	20	
750	200	70	30	10
800	240	100	40	20
850	280	130	50	30
900	320	160	60	40
950	360	190	90	50
1000	400	220	120	60
1100	500	280	180	80
1200	600	360	240	140
1300	700	440	300	200
1400	800	520	360	260
1500	900	600	420	320
1600	1000	680	480	380
1700	1100	760	560	440
1800	1200	840	640	500
1900	1300	920	720	560
2000	1400	1000	800	620
2100	1500	1100	880	680
2200	1600	1200	960	760
2300	1700	1300	1040	840
2400	1800	1400	1120	920
2500	1900	1500	1200	1000
2600	2000	1600	1280	1080
2700	2100	1700	1360	1160
2800	2200	1800	1440	1240
2900	2300	1900	1520	1320
3000	2400	2000	1600	1400
3100	2500	2100	1700	1480
3200	2600	2200	1800	1560
3300	2700	2300	1900	1640
3400	2800	2400	2000	1720
3500	2900	2500	2100	1800
3600	3000	2600	2200	1880
3700	3100	2700	2300	1960
3800	3200	2800	2400	2040
3900	3300	2900	2500	2120
4000	3400	3000	2600	2200

6 Aug. Af enhver høiere Indtægt er det skattefrie Beløb i 1ste Klasse Kr. 600,00, i anden Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00, i 4de Klasse Kr. 1 800,00.

Svarer en Skattepligtigs Indtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Falder Indtægtssummen midt imellem to Tal, henføres den til det laveste [1]).

§ 9. Enhver, der efter foranstaaende Regler er skattepligtig, har som mindste Beløb af Skat til Staten at erlægge Kr. 0,50, om end hans Skat ved ligefrem Anvendelse af Reglerne vilde være bleven mindre [2]).

§ 10. Forøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune af 29de Juni 1892.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) Jfr. Landls. § 34, Byls. § 26.
[2]) Jfr. Landls. § 36, Byls. § 28.

6 Aug. **Kongelig Resolution** [1]), hvorved er bestemt, at Drøbak Sognekald under Øvre Borgesysselś Provsti i Kristiania Stift befales kundgjort ledigt med Forpligtelse for den vordende Sognepræst til at finde sig i Ansættelse af en Kaldskapellan i Præstegjeldet med Bolig i Drøbak og med en aarlig Løn af indtil Kr. 600 af Sognepræsten samt til at læse med Frogns Annexsogns Konfirmander inden dette, mod at Frogns Kommune tilveiebringer opvarmet Lokale til Undervisningen og bevilger fornøden Skydsgodtgjørelse til Sognepræsten paa de derved nødvendiggjorte Reiser.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Depts.tid. No. 44 for 1892, S. 695—703.

8 Aug. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 24 for 1892), hvorved bl. a. meddeles, at flydende og fede Sager samt Farvestoffe ikke længere kunne befordres som Vareprøver med Brevposterne til Tasmania, hvilket Land derfor udgaar af Fortegnelsen over de Lande, der deltager i Befordringen af Postsager af ovennævnte Art, Postreglementets Kap. V § 17.

9 Aug. **Kongelig Resolution**, given paa Kommandovei, hvorved approberes efterstaaende

Uniformsreglement

for Underofficerer og Menige af Marinens Sanitetskorps.

A. Underofficerer:

1. Uniformsfrakke, der rækker til 3 cm. over Knæet, af mørkeblaat Klæde, med sort Undersor; liggende kortskaaret

Krave, dobbelte Slag med 2 Rader store Uniformsknapper; i Livet bagtil 2 Knapper. 9 Aug.

For Sanitetsassistenten: Epauletstropper af 1,4 cm. bred Sølvgalon.

2. Hat, trekantet, af sort Filt, høire Side 13 à 16, venstre 15 à 18 cm. høi, forenfor og bagenfor Hovedet 12 à 14 cm. lang; kantet rundt omkring med 4,5 cm. brede vatrede sorte Silkebaand, Krampe af 3 cm. bred Sølvgalon, fæstet forneden med en Uniformsknap af Mellemsort, under Krampen Nationalkokarden samt paa hver Side af Krampen et Tverbaand af samme Sort som det om Kanten.
3. Jakke, der rækker til midt paa Laaret, mørkeblaa af Klæde eller andet Tøi; kortskaaren liggende Krave; 2 Rader store Uniformsknapper..
4. Benklæder, uden Rynker, af mørkeblaat Klæde eller Kasimir eller af hvidt ustribet og ufigureret Lintøi; de bæres udenpaa Støvlerne.
5. Vest af mørkeblaat Klæde-eller Kasimir, nedliggende Krave; en Rad smaa Uniformsknapper.
6. Halstørklæde af sort Silke bæres saaledes, at en Kant af Skjortekraven er synlig over Tørklædet.
7. Sølvkontraepauletter, Matten efter Tegning, 17 à 18 cm. lang.
8. Sabel (efter Model), den bæres udenpaa Frakken.
9. Gehæng af sort Silke, som for Officerer bestemt for Sanitetsassistenten, af sort lakeret Skind for øvrige Underofficerer (efter Model).
10. Felttegn:
    a) For Sanitetsassistenten: af Guldbuljons og mørkeblaa Silke.
    b) For de øvrige Underofficerer: af Sølvbuljons og mørkeblaa Silke (begge efter Model).
11. Kappe af mørkeblaat Klæde, skaaren i Form af saakaldt Paletot, men saa vid, at den kan bruges over Epauletter; dobbelte Slag og 2 Rader store Uniformsknapper; bred liggende Krave med Klaf, der kan knappes med 2 smaa Uniformsknapper, naar Kraven er opslaaet; i Ryggen 2 Stropper for Kappens Sammentrækning bagtil, den ene med 2 store Uniformsknapper, den anden med tilsvarende Knaphuller; mørkeblaat eller sort For eller Forværk.
12. Yderfrakke eller Pijæk, der rækker netop over Knæet, mørkeblaa af Düffel, Kalmuk eller andet tykt Tøi; liggende Krave; dobbelt Rad store Uniformsknapper; mørkeblaat eller sort For eller Forværk.
13. Sotroie, mørkeblaa af Düffel, Kalmuk eller andet tykt Tøi;

9 Aug. liggende Krave; dobbelt Rad store Uniformsknapper; mørkeblaat eller sort For eller Forverk.

14. Hue (efter Model) af mørkeblaat Klæde med sort lakeret Skjærm. Fortil midt paa Huebaandet Nationalkokarden (2 cm. i Diameter). En liden Uniformsknap paa hver Side til deri at fæste en Hagerem af sort lakeret Skind.
15. Sort Vorbugsbetræk til Huen.
16. Hvidt Overtræk til Huen.
17. Støvler eller Halvstøvler.
18. Vinterhue (efter Model).
19. Regnfrakke, Sydvest, Søstøvler.
20. Handsker, hvide eller lysegule.

De under 1, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 14 og 17 opregnede Uniformsstykker skal bæres af alle Underofficerer.

Hat (No. 2), Epauletter (No. 7) og Kappe (No. 11) bæres kun af Sanitetsassistenten.

Yderfrakke eller Pijæk (No. 12) skal bæres af alle de Underofficerer, for hvilke Kappe ikke er befalet.

Tillabt for alle Underofficerer ere de under No. 13, 15, 16, 18, 19 og 20 opregnede Uniformsstykker, No. 20 dog kun til Parade.

Alle Uniformsknapper forsølvede.

Kjendetegn:

a) For Sanitetsassistenten:
Paa hver Epaulet midt paa Matten:
Et Anker med Krone over og med 2 Slanger om Læggen af Sølv (efter Model).

b) For samtlige Sanitetsunderofficerer:
Over Nationalkokarden paa Huen:
Et Anker med Krone over og 2 Slanger om Læggen (efter Model) broderet i Sølv.

Gradbetegnelse

paa Uniformsfrakken, Jakken og Kappen:

a) For Sanitetsassistenten:
Paa begge Underærmer 2 Chevrons af Sølvgalon (Model); begge af 2 cm. Bredde.

b) For Sanitetsunderofficerer af 1ste Klasse:
Paa begge Underærmer 1 Chevron af Sølvgalon (Model); af 1 cm. Bredde.

c. For Sanitetsunderofficerer af 2den Klasse:
Paa begge Underærmer 1 Chevron af 1 cm. Bredde, der paa Uldskjorten skal være af hvidt Klæde eller Baand og paa den hvide Skjorte af blaat Tøi af samme Slags som i Blaakraven.

Alle Chevroner skal vende Spidsen opad; Længden 9 Aug.
skal være 24 cm.; Afstanden mellem dem 0,6 cm.; Afstanden fra Ærmets nedre Kant til Spidsen af øverste Chevron 20 cm.

B. Menige.

1. Paradehue . . . . . } Efter Model.
2. Daglighue
3. Vinterhue (tilladt Uniformsstykke)
4. Benklæder, blaa og hvide
5. Sørøie
6. Halstørklæde
7. Uldskjorte
8. Hvid Skjorte
9. Blaastribet Undertrøie
10. Blaakrave
11. Bussérul
12. Arbeidsbuxer . . . . . }
13. Strømper.
14. Halvstøvler.
15. Sko.
16. Seildugssko.
17. Regnklæder, 1 Sæt.

Kjendetegn:

For Sanitetskonstabler:

Paa Paradehuen: Huebaand af sort Silke, hvorpaa er anbragt med forsølvede Bogstaver Ordene:

„Marinens Sanitet."

Paa venstre Overærm: 1 Anker med Krone og 2 Slanger om Læggen. (Model.)

Gradbetegnelse

anbragt paa venstre Overærm nedenfor Kjendetegnet:

3 skraatliggende Galoner

Kjendetegn og Gradbetegnelse paa Ærmene skulle anbringes paa Uldskjorten og den hvide Skjorte.

Paa Uldskjorten skulle de være af hvidt Klæde eller hvide Baand, paa den hvide Skjorte skulle de være blaa og af samme Slags Tøi som i Blaakraven.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 9 Aug.
Hafslo Sparebank og Laaneindretning i Møder den 18de December 1891 og 25de Mai 1892 vedtagne nye Plan for „Hafslo Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Indretningens ældre, ved Høieste Resolution af 14de August 1848 stadfæstede Plan.

10 Aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet paa Forespørgsel udtaler sig enigt med Direktøren i, at der ved Afstemning inden et Skolestyre angaaende Besættelse af Lærerposter altid maa paasees at Formandens Stemme i Tilfælde af Stemmelighed i Henhold til Byskolelovens § 42 og Landsskolelovens § 49 kommer til at gjøre Udslaget. Departementet antager derfor, at Formandens Stemmeseddel, selv om der forøvrigt stemmes ved ikke underskrevne Sedler, altid maa være underskrevet. Videre bemærker Departementet, at der, forsaavidt samtidig flere Lærerposter skal besættes, antages rettest at burde stemmes over een Post ad Gangen og ikke over alle underet, hvorved det formentlig lettelig vil kunne indtræffe, at Stemmer bortkastes paa en Ansøger, der allerede har opnaaet Stemmeflertal til en anden Post.

10 Aug. **Skrivelse** fra Finants- og Toldbepartementet til Toldkammeret i Lillesand, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at Tolden af et i Juni Maaned 1891 anholdt og i Henhold til Toldlovens § 185 bortauktionet Parti Sukker bør beregnes efter den paa Anholdelsestiden gjældende Toldsats, altsaa med Kr. 0.40 pr. Kg., kfr. Departementets Skrivelse til Toldkammeret i Brevig af 6 Januar 1855 (i Lovsamlingen).

11 Aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Finantsdepartementet, der i Anledning af en til samme indkommen Forespørgsel fra Ordføreren i Arendals Fattigkommission angaaende Opkrævning af $^1/_4$ % til Arendals Fattigvæsen af alle Auktionssalg samt af Skjøder paa faste Eiendomme og Skibe havde begjæret Kirkedepartementets Udtalelse i Sagen, nemlig om, hvorvidt der kjendtes nogen Hjemmel for Opkrævningen af denne Afgift i Kjøbstaden Arendal.

I denne Anledning meddeler Departementet, at den omhandlede Opkrævning formentlig har sin Hjemmel i Plan for Fattigvæsenet i Kristiansand af 14de September 1802 § 8. Denne Bestemmelse er nemlig given for „Kristiansands Byes Jurisdiktion", hvorunder Arendal i sin Tid henhørte, og er af denne Grund formodentlig anseet gjældende ogsaa for nysnævnte By, som ved Reskr. af 7de Mai 1723, jfr. konfirm. Dokument af 18de November 1735, vistnok blev „separeret" fra Kristiansand, men hvis Forhold til denne By ifølge de samme Reskripter forsaavidt blev bibeholdt, som det paalagdes Arendal at udrede en aarlig Afgift til Kristiansand, hvilken først bortfaldt ifølge Lov af 20de August 1842.

12 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At de af Merakers, Nedre Stjørdalens og Øgre Herredsstyrelser i Møder henholdsvis den 5te, 10de og 14de Marts 1892 fattede Beslutninger angaaende Vedtagelse af en Be-

stemmelse i § 29 i den nye Plan for Stjørdalens Sparebank, hvorefter Banken skatlignes i Nedre-Stjørdalen, men Skatten fordeles efter det vedtagne Forholdstal, saaledes at Nedre-Stjørdalen oppebærer $^{6}/_{10}$, Hegre $^{3}/_{10}$ og Meraker $^{1}/_{10}$ af Skatten, approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt nogen af de tre Kommuner derved paadrager sig Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar. 12 Aug.

2. At den af Forstanderskabet for Stjørdalens Sparebank seneſt i Møde den 29de April 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 11te Juli 1872 stadfæstede Plan, dog paa Betingelse af, at i Planens § 28 Ordene „de i Banken staaende indskudte Summer" ombyttes med „Beløbet af Bankens Forpligtelser."

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Eggedals Sparebank i Møder den 2den Februar 1891 og 15de Juni 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 6te November 1877 stadfæstede Plan. 15 Aug.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Armeafdeling til Armekommandoen hvorved Departementet bestemmer, at Udførelsen af Kommandant- og Detachementskommandørforretningerne m. v. paa Munkholmens Fæstning fremtidig skal ordnes paa følgende Maade: 16 Aug.

1. Munkholmens Fæstning indgaar under direkte Kommando og Kontrol af Kommandanten i Trondhjem.
2. Den paa Munkholmen ansatte Detachementskommandør, der i Henhold til Beslutning af indeværende Aars Storthing tillige skal forrette som Fyrvogter paa Munkholmens Fyr, jfr. nedenfor, fører det fornødne Tilsyn med Militæretatens paa Øen beroende Eiendele efter en for ham af Trondhjems Kommandantskab udfærdiget Instrux.
3. Kapteinvagtmesteren i Trondhjem fører efter Kommandantskabets nærmere Bestemmelse Opsyn og Kontrol med Detachementskommandørens Opfyldelse af sine Pligter. Han aflægger ligeledes, som hidtil, Fæstningsregnskaberne for alle de trondhjemske Befæstninger.

Med Hensyn til Aflønningsforholdene for de ovenomhandlede Fæstningsfunktionærer bemærkes:

a. Efter de Forudsætninger, som ligger til Grund for Storthingets Vedtagelse af det i sidste Budgetproposition fremsatte Forslag om Forbedring af Aflønningsvilkaarene for Kommandanten i Trondhjem, jfr. ogsaa Skrivelse herfra til den ærede Armekommando af 8de April sidstleden, finder Departementet

16 Aug. ikke at kunne indgaa paa, at nævnte Kommandant for sin Overtagelse af den direkte Befatning med Munkholmen erholder nogen særskilt Godtgjørelse. Den nuværende Brigadechef i Trondhjem er ifølge sin Bestalling Kommandant over de trondhjemske Befæstninger, hvorunder Munkholmen hører, og den hidtilværende Ordning med særskilt Kommandant paa Munkholmen skal ifølge Forudsætningerne i den nye Hærorganisationsplan fremtidig bortfalde. De sidstnævnte Kommandant tidligere tilfaldne Revenantbons (af Høvringen) vil derfor herefter tilfalde Statskassen. De indbetales til Distriktsintendanten i Trondhjem, der gjennem Generalintendanten har faaet fornøden Forholdsordre.

b. Angaaende en forandret Ordning af Ansættelses- og Aflønningsforholdene m. v. for den ved Munkholmens Fæstning ansatte Detachementskommandør og Fyrvogterassistent tilskrev dette Departements Armeafdeling under 21de November 1891 sammes Marineafdeling overensstemmende med vedlagte Gjenpart. Spørgsmaalet har derefter været den bevilgende Myndighed forelagt, hvorpaa Storthinget under 5te April d. A. har bevilget Gage til en Fyrvogter ved Munkholmens Fyr fra 1ste Juli 1892 med Kr. 1200,00 aarlig, mod at den tidligere Løn til Fyrvogteren og Assistenten sammesteds for Fremtiden bortfalder. Ved denne Bevilgning er forudsat, at Posten som Fyrvogter og Detachementskommandør indtil videre skal være forenet, og at Postens Indehaver for sine Forretninger som Fyrvogter tilkommer den ovenfor nævnte Lønning af Kr. 1200,00 aarlig, medens han som Detachementskommandør tilstaaes af Militæretaten fri Bolig paa Fæstningen, frit Lys og Brænde samt fri Brugsret over den inden Munkholmens Fæstnings Mure værende Jordvei. Detachementskommandøren vil uden særskilt Godtgjørelse selv have at holde sig med Uniform. Man er derhos gaaet ud fra, at den nuværende Detachementskommandør, der har erklæret sig villig til at modtage Stillingen som Fyrvogter paa de anførte Betingelser, indtil videre ansættes i denne Stilling. Han bliver i denne Anledning at stille som overtallig Underofficer ved den Afdeling, hvortil han hører.

Besætningsstyrken paa Munkholmen bestemmes overensstemmende med det i trondhjemske Brigades Distriktskommandos forannævnte Betænkning af 23de April d. A. fremsatte Forslag indtil videre til 2 Mand menige Infanterister. Med Hensyn til disses Ansættelse og Aflønning forholdes overensstemmende med Forslaget i Budgetpropositionen for 1892—93, Hovedindst. Pag. 71.

Plakat angaaende Forbud mod Indførsel fra Rusland og Finland af brugt Linned m. V. *) 19 Aug.

Vi Oskar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af § 1 i Lov af 1ste Juli 1887, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, forbydes det herved fra Rusland og Finland at indføre her til Riget brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugt Vat, Haar og Kradsuld.

Denne Plakat træder straks i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Høieste Resolution *), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Hjort af 20de Mai 1882 § 7 bestemmes, at Hjort inden Tusterens Herred, Romsdals Amt, i et Tidsrum af 3 — tre — Aar, regnet fra 1ste Januar 1893, skal være fredet det hele Aar. 19 Aug.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Helgeims Sogn, med Undtagelse af Gaardene Aardal og Myklebost udskilles af Jølsters Fordemoderdistrikt i Nordre Bergenhus Amt som et eget Fordemoderdistrikt under Navn af Helgeim Fordemoderdistrikt. 19 Aug.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Vaagans Sogns Sparebank senest i Mode den 30te November 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 30te Oktober 1885 stadfæstede Plan, dog saaledes, at i Planens § 22 efter Ordene „Lov af 6te Juli 1887 §§ 8 og 9" indskydes „jfr. § 18 samt Lov af 14de Juni 1890". 19 Aug.

Høieste Resolution **), hvorved Approbation i Medhold af Lov af 19de Mai 1860, dens § 5, meddeles paa efterstaaende af Kjøbstaden Kristiansands Kommunebestyrelse under 12te og 13de August 1892 vedtagne Bestemmelser til Skjærpelser i de gjældende Bygningslovens Forskrifter, forsaavidt nævnte By betræffer, saaledes at disse Bestemmelser straks træder i Kraft: 23 Aug.

§ 1. Til Overtagelse af Kontrollen med Byggearbeider kan ansættes en i Bygningsfaget praktisk kyndig Mand som Bygningsinspektør. Denne ansættes af Magistrat og Formandskab efter indhentet Erklæring fra Bygningskommissionen.

§ 2. Bygnings- og Reguleringskommissionernes lovmedholdig fattede Beslutninger kan alene af vedkommende Regjeringsdepartement eller i fornødent Fald af Kongen ophæves eller forandres, efterat Magistrat og Formandskab derom ere hørte.

---

*) Bekjendtgj. 20 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 26.
**) Bekjendtgj. 25 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 27.

23 Aug. Klage over formentlig Forurettelse ved lovstridige Beslutninger af Bygnings- og Reguleringskommissionerne behandles efter de for private Politisager gjældende Regler.

§ 3. Forinden noget Arbeide, hvorom her indeholdes Forskrifter, paabegyndes, maa der af Bygherren være indgivet skriftlig Anmeldelse derom til Bygningskommissionen, og dennes Samtykke til Udførelsen være meddelt. Anmeldelsen maa indleveres i 2 Exemplarer og være ledsaget af følgende Bilage, ligeledes i 2 Exemplarer:

A. Ved Nybygning:
   1. Plan af Tomten med indskrevne Maal tydelig udvisende Bygningens Beliggenhed saavel i Forhold til Nabotomt, Nabobygning og Gade som til andre Bygninger paa samme Tomt.
   2. Tegninger af Bygningen med indskrevne Maal i saadan Udstrækning og i saadan Maalestok som fornødent for at prøve Arbeidets Lovlighed. Paa Grundplanerne skal Rummenes Diemed være paaskrevet.
   3. Beskrivelse af det planlagte Byggearbeide med speciel Angivelse af Byggegrundens Beskaffenhed, den paatænkte Fundamenteringsmaade, Tagtækningsmateriale og lignende.
   4. Ved særegne Konstruktioner skal der desuden vedlægges Tegninger i Maalestok af mindst 1 : 20 ledsaget af fuldstændige Stabilitetsberegninger samt alle fornødne Oplysninger til sammes Prøvelse.

B. Ved Hovedreparationer eller Forandringer, hvortil i disse Bestemmelser knyttes Forskrifter, skal Anmeldelsen ledsages af de forannævnte Bilag i den Udstrækning, som er nødvendig for Bygningskommissionens Prøvelse, udvisende saavel de ældre som de nye Forhold.

Ovenomhandlede Beskrivelse og Tegninger skal altid være paategnede Vedtagelse af Bygherren eller Bygmesteren.

Fra Bestemmelsen i ovennævnte Post 2 kan Bygningskommissionen tilstede Afvigelser ved mindre og enklere Byggeforetagender.

Sker der under Byggearbeidet nogen Vexlen af Bygherre eller Bygmester, skal dette strax meldes for Bygningskommissionen. Der skal altid opgives nogen, der paa Vedkommendes Vegne har at modtage Bygningskommissionens Meddelelser for det Tilfælde, at Bygherre eller Bygmester ikke selv er tilstede.

Naar Bygningskommissionen intet finder at erindre mod det anmeldte Byggearbeides Lovlighed, bliver det ene Exemplar af Anmeldelsen med Bilage forsynet med Kommissionens Stadfæstelse at tilbagelevere, medens Gjenparterne af Anmeldelse og Bilage skal opbevares i Bygningskommissionens Arkiv. Dog skal Bygningskommissionen ved enhver Anmeldelse af Byggearbeider mod offentlig Gade eller Plads, forinden den meddeler Byggetilladelsen, oversende

Sagen til Reguleringskommissionen, der har at afgive Erklæring om, hvorvidt den har Noget at bemærke, og derom give Anmeldelsen Paategning, ligesom denne Kommission gjennem Paavisning paa Stedet skal lade give den Byggende Oplysning om vedkommende Gades Retning og Fortougets Høideforhold udenfor Byggetomten. 23 Aug.

Finder Bygningskommissionen, at den — helt eller delvis — ikke kan give sit Samtykke til Byggearbeidet, bliver Grunden derfor at meddele Anmelderen. Bygningskommissionens Afgjørelse bør være meddelt Anmelderen senest 14 Dage — eller hvis Sagen skal forelægges Reguleringskommissionen, senest 3 Uger — efter Anmeldelsens Indleverelse. Hvis denne Frist paa Grund af særegne Omstændigheder maa overskiddes, bliver Anmelderen ved ovennævnte Fristers Udløb derom at underrette med Angivelse af Grunden til Udsættelsen.

Med Hensyn til yderligere Forpligtelse til Anmeldelse for Bygningskommissionen af visse Ildsteders og Indretningers Opførelse eller Forandring henvises til disse Bestemmelsers § 66.

Hvis det anmeldte Byggearbeide ikke er iværksat inden 1 Aar, efterat Bygningskommissionens Tilladelse er meddelt, taber denne sin Gyldighed.

§ 4. Under Byggearbeidet skal betimeligt skriftligt Varsel gives Bygningskommissionen:

1. naar Fundamenterne skal anlægges,
2. naar Isoleringsskifter anbringes,
3. hver Gang et Bjelkelag er lagt, og for Murbygningers Vedkommende forinden Bygværket over samme fortsættes,
4. naar Tagtækning er fuldført og Piberne opmurede,
5. naar Indredningsarbeidet paabegyndes,

og kan Bygherren forlange Erklæring for, at Arbeidet kan fortsættes, hvilken Erklæring bliver at paafore Bygherrens Exemplar af Anmeldelsen, som i den Anledning maa være tilstede paa Byggestedet.

Saafremt et paabegyndt Byggearbeide indstilles i længere Tid end 2 Maaneder, maa det ikke gjenoptages, uden at der derom til Bygningskommissionen mindst 2 Dage forinden er sendt skriftligt Varsel.

§ 5. Bygninger benævnes enten Murbygninger, naar de i Ydervæggene ere opførte af Mur, eller Trækbygninger, naar deres Ydervægge for nogen Del bestaar af Træ. Saafremt der benyttes andet Materiale end de i §§ 7 og 12 omhandlede, hvortil dog Samtykke af Bygningskommissionen udkræves, har denne at give de fornødne Forskrifter med Hensyn til Byggearbeidets forsvarlige Udførelse og bestemme, til hvilken af de nævnte Arter Bygningen bliver at henregne.

§ 6. Murtvang bliver at indføre for det i Kristiansands Byes Grundtaxt optagne Territorium, undtagen:

23 Aug. a. for de Kvartalers Vedkommende, der ligge indenfor en Linie trukken fra Krydset af Markensgaden og Tordenskjoldsgaden østover gjennem denne til Krydset af Elvegaden, sydover gjennem denne til Krydset af Raadhusgaden, vestover gjennem denne til Krydset af Fæstningsgaden, nordover gjennem denne til Krydset af Gyldenløvsgaden og derfra gjennem denne Gade til Krydset af Markensgaden, dog saaledes, at samtlige Huse, der vende mod Markensgaden skulle være undergivne Murtvang, og

b. for det mellem Baneheien samt Tordenskjoldsgaden og Sætersdalsveien liggende Strøg, der omfattes af den ved Kongelig Resolution af 7de Februar 1883 approberede Reguleringsplan,

for hvilke Dele af Byens Territorium Træbebyggelse tillades efter Reglerne i §§ 12—15.

A. Murbygninger.

§ 7. Vaaningshuse skal fra Underkant af 1ste Etages Gulvbjelkelag opføres med Ydervægge af mindst $1^1/_2$ Stens Tykkelse; opføres de af Brudsten eller lignende Materiale, bestemmer Bygningskommissionen Væggenes mindste Tykkelse.

Ydervægge med Vinduer eller andre større Aabninger skal i treetages Bygninger i 1ste Etage og i fireetages Bygninger i de to nederste Etager have mindst 2 Stens Tykkelse; i femetages Bygninger skal de i 1ste Etage bestaa af $2^1/_2$ Stens og i 2den og 3die Etage af 2 Stens Mur. Herfra kan dog Bygningskommissionen i særlige Tilfælde tillade Undtagelser. Andre Ydervægge skal have mindst 2 Stens Mur i 1ste og 2den Etage i femetages Bygninger og i 1ste Etage i 4 Etages Bygninger. I disse Vægge, hvor kun maa anbringes enkelt Vindu eller andre smaa Aabninger, er det tilladt at anbringe 1 Stens Blændinger — dog for Bygninger med mere end 2 Etager alene i de 2 øverste Etager og den ovenfor disse liggende Del af Væggen. Pillarerne maa ikke være under 47 cm. brede, og Blændingerne maa afbrydes 31 cm. under hver Bjelkelagshøide, og maa Bredden af Blændingerne ikke være over 2.50 m. Brystblændinger under Vinduer er tilladte.

Indre Skillevægge, der benyttes til at lægge Bjelker i, kan i Bygninger paa ikke over to Etager opføres af 1 Stens Mur eller af kompakt Træværk mindst 13 cm. tykt; i Bygninger med flere Etager skal disse Vægge være opførte af $1^1/_2$ Stens Mur undtagen i øverste Etage, hvor de kan være af 1 Sten. Til andre Skillevægge kan benyttes Træværk. De Vægge, som omslutter Hovedtrapperummet, skal i Bygninger, som har Beboelsesrum i mere end 2 Etager, være af Mur af mindst 1 Stens Tykkelse og uden Træpaneling i Trapperummet. Fod- og Taglister af Træ er dog tilladte.

Vaaningshuse maa kun have Beboelsesleiligheder i 5 Etager;

er der Beboelsesrum paa Loft eller i Kjælder, medregnes hver af disse som 1 Etage. 23 Aug.

Andre almindelige Bygninger med indtil 7 m. Høide til Gesimsen og indtil 10.5 m. Høide til øverste Væggespids kan opføres af 1 Stens Mur; opføres saadanne Bygninger i større Høide, kan de øverste 6 m., regnet fra høieste Væggespids, opføres af 1 Stens Mur, medens Væggene nedenfor maa forstærkes med mindst $^1/_2$ Sten for hver overskydende 6 m.

Udhuse (d. e. Bygninger uden Ildsted), som ikke ligge til Gaden, kunne, naar de ikke gives en større Høide end 6 m. til Mønnespids og ikke indtage større Fladeindhold end 40 m.^{2}, opføres af $^1/_2$ Stens udfyldt Bindingsværk.

De ovennævnte Murtykkelser maa ikke indskrænkes ved Indlæggelse af fortløbende Murremmer og Spigerlægter; dog er Remstykke under Stikbjælker for Tagværk tilladte. Vindues- og Døraabningers Bredde maa tilsammen ikke overstige $^2/_3$ af Væggens Længde; dog kan Bygningskommissionen ved Jernkonstruktioner herfra tilstede Undtagelser.

Hvor Ydervægge ikke er tilstrækkelig afstivede ved Tværvægge af Mur, maa de forstærkes paa anden forsvarlig Maade.

I Bygninger med større sammenhængende Loftlængde end 30 m. skal Loftet være afdelt med Murværk af mindst 23 cm. Tykkelse, eller paa anden ligesaa betryggende Maade helt op til den ildfaste Tagtækning. Aabning i saadan Væg skal være forsynet med selvlukkende jernklædte Døre.

§ 8. Bygning mod Gade maa ikke gives større Høide, regnet fra tilstødende Gades regulerede Niveau til Gesimsens Overkant, end Gadens Bredde med Tillæg af en Fjerdepart, dog saaledes, at det med Hensyn til Bestemmelsen af Bygningens Høide ikke kommer an paa Gadens Bredde, hvis Gaden paa den modsatte Side ikke kan bebygges. For Side- og Baghuse beregnes Høiden fra det planerede Gaardsrums Middelhøide. Ingen Bygning tillades opført i større Høide end 18 m. til Gesimsens Overkant og 21 m. til Mønne af Pulttage paa Side- og Bagbygning mod Nabo, og er det enhver tilladt at bygge til en Høide af 8 m. Hjørnebygning kan mod den smalere Gade i en Længde af 14 Meter fra Hjørnet opføres i den efter den bredere tilladte største Høide.

Er Gaden skraa, maales Høiden fra dennes Middelhøide udenfor Bygningen; ved Hjørnebygning er den Gades Middelhøide bestemmende, hvorefter Husets Høide efter Foranstaaende beregnes.

§ 9. Bygning, der ligger Nabogrund nærmere end 2.50 m., skal mod samme være forsynet med Brandvæg (cfr. § 34). [1])

§ 10. Fremspringende Dele skal være af ildfast Materiale, forsaavidt de anbringes i større Høide eller i mindre Afstand fra Nabotomt eller andre Bygninger end for Træbygninger bestemt.

[1]) Se dog Ref. 12 Decbr. 1892.

23 Aug. § 11. Opbyg over Hovedgesims over den i § 8 tilladte Høide kan alene anbringes, naar dets Façade ligger i Flugt med Husvæggen, og dets Sider dannes af sammenstødende Tagflader. Opbygs samlede Bredde maa ikke overstige en Trediedel af Husvæggens Længde, og maa dets høieste Punkt ikke naa mere end 2.50 m. over største tilladte Væghøide. Mod Gade af mindre Bredde end 12.50 m. tillades Opbyg kun, forsaavidt dets høieste Punkt ikke naar over den største tilladte Bygningshøide.

Andre over Tagfladen fremragende Bygningsdeles Høide og Bredde maa ikke overstige 1.70 m., hvorhos deres Afstand indbyrdes saavelsom fra Nabotomt skal være mindst 3 m. De skal trækkes mindst 1 m. tilbage fra Væggens Yderside, og deres Tag- og Sideflader skal være dækkede med ildfast Materiale.

B. Træbygninger.

§ 12. Vaaningshuse skal i Ydervægge og Skillevægge, bestemte til at lægge Gulvbjælker i, naar de opføres af Laftværk, have mindst 7 cm. Tykkelse, naar de opføres af Reisværk, mindst 7 cm. Tykkelse med Ramværk af mindst 13 cm. Tykkelse, og naar de opføres af murudfyldt Bindingsværk, mindst sidstnævnte Tykkelse. De maa ikke gives mere end 1 Etage over Kjælderen. Det er tilladt paa sammes Midte at anbringe Arker, dog ikke af større Bredde end $^1/_2$ Del af Husets Længde. Arkernes Sideflader skal være dækket med ildfast Materiale, og maa deres Mønnespidse ikke rage over Husets.

§ 13. Ingen Bygning maa gives større Høide til Gesimsens Overkant eller til Tagspærrernes nedre Ende end 6 m., regnet fra Gadens regulerede Niveau. For Side- og Baghuse beregnes Høiden efter det planerede Gaardsrums Middelhøide. Bygninger med Vægge af kun bordklædt Bindingsværk maa ikke opføres med større Høide til Mønnet end 9 m.

§ 14. Ingen Bygning maa opføres med større Grundareal end 150 m.^{2} Bebygges en Tomt med flere Bygninger, hvis samlede Grundareal overskrider 150 m.^{2}, maa Bygningerne enten adskilles ved Brandvæg som i § 15 bestemt for Bygninger ved Nabotomt eller ved en Afstand af mindst 5 m.

§ 15. Enhver Bygning skal være adskilt fra Nabogrund ved Brandvæg eller aabent Mellemrum. Fritaget for Brandvæg er Bygning, hvis mod Nabo vendende Væg ikke har større Høide til øverste Spidse end 9 m. og som ikke ligger Nabogrund nærmere end 2.50 m.

Det skal dog være Eiere af sammenstødende Grunde tilladt at bebygge disse sammenhængende, naar deres samlede Bebyggelse ikke overskrider det i § 14 bestemte Areal. Dog maa i dette Tilfælde de sammenstødende Gavlvægge i Vaaningshuse være kompakte og i Bygninger af Bindingsværk forsynede med tæt Bordklædning.

Ligeledes kan Bygning uden Ildsted opføres uden Brandvæg, naar 23 Aug.
den opføres af udmuret Bindingsværk, dens Høide til Mønet ikke overstiger 6 m. og den ikke indtager større Grundareal end 40 m.²

De i Henhold til ovennævnte Bestemmelser opstaaede aabne Rum maa ikke benyttes til Oplagssted for brændbare Sager og ikke belemres saaledes, at Brandvæsenets frie Passage hindres, dog at Anlæg af Haver eller Beplantning med Løvtræer ikke er forbudt.

C. Almindelige Bestemmelser.

§ 16. Enhver Bygning skal opføres paa Fundament og Grundmur af Materialer, Konstruktion og Dimensioner, som af Bygningskommissionen findes forsvarlig baade ligeoverfor Tælebrydning, Fugtighed fra Grunden og tilstødende Jordsmon samt i Forhold til Bygningens Størrelse, Beskaffenhed og Bestemmelse.

Fundament og Grundmur for Brandvæg skal efter Bygningskommissionens Bestemmelse gives saa stor Dybde, at den kan ansees i Almindelighed betrygget mod Beskadigelse ved senere Bebyggelse af tilstødende Tomt. Grundmur af Brudsten eller lignende Materiale skal for Vaaningshuse af indtil to Etagers Høide, hvor ikke Bygningskommissionen bestemmer anderledes, have en Tykkelse af mindst 0.8 m. og for høiere Bygninger af mindst 1.0 m. Mure af Teglsten eller andet for Fugtighed modtageligt Materiale skal ved et mindst 2 cm tykt Lag af ublandet Cementbrug eller paa anden ligesaa betryggende, af Bygningskommissionen godkjendt, Maade isoleres fra Grunden og tilstødende Jordsmon i en Høide af mindst 30 cm. over dette.

Hvor der ikke er anbragt Kjælder, hvorved forstaaes den Del af Bygningen, som ligger under 1ste Etages Gulvbjælkelag og er omgivet af Grundmuren, skal der være et aabent Rum mellem Trægulvene og underliggende Jordsmon af mindst 0.60 m. Høide og Grundmuren være forsynet med fornødne Aabninger for Luftcirkulation, medmindre Gulvet er betryggende isoleret mod Fugtighed fra Grunden.

§ 17. Kjælderrum maa alene med Sundhedskommissionens særlige Tilladelse indrettes til Beboelse og kun i Bygning, der ligger til Gade eller aaben Plads, der ikke kan bebygges, af mindst 12 m. Bredde. Ved Indrettelsen af saadanne Rum skal følgende Regler iagttages:

1. I ethvert Rum skal mindst Halvdelen af dets Kubikindhold ligge over det tilstødende Jordsmon, medmindre dette er fjernet i en Afstand af mindst 60 cm. fra Ydervæggen og til en Dybde af mindst 20 cm. under Gulvet.
2. Den over Jordsmonet liggende Del af Lysaabning skal udgjøre mindst en Tiendedel af Gulvfladen i hvert Rum.
3. Rummet skal forsynes med Gulv af Asfalt, Cement eller lig-

23 Aug. nende, hvorpaa det er tilladt at lægge Trægulv. Gulvet maa ligge mindst 50 cm. over høieste Grundvand eller Springflod.

4. Hvor Sundhedskommissionen finder det nødvendigt, skal Grunden dræneres med Afløb paa saadan Maade, som af Bygningskommissionen bestemmes.

5. Væggene skal være isolerede mod Fugtighed saavel fra Grunden som fra Jordsmonet paa Siden, hvilket gjælder saavel Beboelsesrummet som de dermed i umiddelbar indre Forbindelse staaende Rum.

§ 18. Rum indredet til Beboelse (herunder indbefattet Butikker og andre Rum, hvor Mennesker sædvanlig er tilstede den hele Dag) maa ikke gives mindre Høide fra Gulv til Loft end 2.50 m. Hvor Loftsbjælkerne er fritbeliggende, regnes Høiden til Underkanten af samme. I Rum med Skraatag maa Høiden intetsteds være mindre end 1.50 m. og den gjennemsnitlige Høide ikke under 2.50 m.

Ethvert Beboelsesrum maa kunne tilstrækkelig ventileres og skal have Vindu, der, hvis ikke Bygningskommissionen med Sundhedskommissionens Samtykke anderledes tillader, mindst skal have en Størrelse lig en Tiendedel af Rummets Gulvflade, hvilket Vindu skal vende ud mod uoverdækket Plads.

I enkelt Rum, der indrettes fra nyt af i ældre Bygninger, uden at Hovedreparation (se § 43) foregaar, kan Høiden med Sundhedskommissionens Samtykke tillades indskrænket til 2.20 m., regnet paa samme Maade.

§ 19. Til Vægfyld i Vaaningshus maa ikke anvendes Strø, Høvlspon eller andre lige saa let antændelige Stoffe.

§ 20. Enhver Aabning i Bygning skal være forsynet med Lem, Dør, Vindu, Rist eller Gitter. I Bygning, som er bestemt til at optage et større Antal Mennesker, skal Døre og Vinduer altid slaa ud.

§ 21. Enhver bebygget Eiendom skal have en Hovedindgang eller Portrum, der fører direkte fra Gade til Gaardsrum og hvori ikke maa udføres Trap eller sættes nogen Udbygning.

Hovedindgangsdør til Bygning skal have en Bredde i Lysaabning af mindst 1.20 m. mellem Karmene.

Tomt, hvorpaa der foruden Forhus findes Side- eller Bagbygning, hvori findes Beboelsesrum (cfr. § 18), skal herefter have Indkjørsel fra Gaden med Aabning i Lyset af mindst 2 m. Bredde og 2.50 m. Høide. Dette skal iagttages, hvad enten Side- eller Bagbygningen opføres samtidig med Forhuset eller først senere. Findes der flere Gaardspladse paa en Tomt, skal saadan Indkjørsel føre til hver af dem. Fra disse Bestemmelser kan Bygningskommissionen under særegne Omstændigheder tilstede Afvigelse, særlig for Eiendomme med korte Façader.

Paa Plankeværk eller anden Indhegning af 12 m. Længde

eller derover, som er eller bliver opførte mod Gade eller offentlig Plads, skal anbringes en Port til at slaa ind af mindst 2.50 m. Bredde, forsaavidt Bygningskommissionen finder det nødvendigt eller hensigtsmæssigt. 23 Aug.

§ 22. I enhver Bygning skal der være mindst én Trappe lige til Loftet. I Bygning, som har Beboelsesrum i mere end 1 Etage, skal der være mindst 2 Trapper, hvoraf en Hovedtrappe. Disses Vægge maa ikke støde til hinanden, og skal der til samme være uhindret Adgang fra alle Beboelseslejligheder. Er der i saadan Bygning Beboelsesrum paa Loftet, maa der til dette føre mindst 2 Trapper, til hvilke der fra samtlige Beboelsesrum haves uhindret Adgang.

Findes i en Bygning kun 1 Trappe, skal den fra Grunden af og op til Etage eller Loft med Beboelsesrum have Bredde som nedenfor for Hovedtrapper bestemt.

Hovedtrappe skal være mindst 1 m. bred og dens Trin have Grund mindst $1^1/_3$ Gang større end Stigning. Den Gang, som forbinder saadan Trappe med Gade, Gaardsplads eller Portrum, maa gives en Bredde af mindst 1.30 m. og, hvor Trappen efter nedenstaaende Bestemmelse er ildfast, være forsynet med Gulv og Overdækning af ildfast Materiale. Andre lovbefalede Trapper skal være mindst 80 cm. brede og deres Trin ikke have større Stigning end Grund. Enhver Trappe skal have forsvarligt Rækværk.

Alle Trapperum skal have behørig Lys og Luft.

Forannævnte Maal paa Trapper beregnes efter den frie Aabning i Rækværkets Høide. Den fri lodrette Høide skal være mindst 2 m.

I Bygning med flere end 3 Etager, ligesom i treetages Bygning med Beboelsesrum paa Loftet, skal Hovedtrappen tilligemed Trapperummets Gulv og Overdækning være af ildfast Materiale; dog er det tilladt at udføre Indtrinene og Affatsene i samme med Træ.

Ovenfor nævnte Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Pakhuse og Bygninger, som af Bygningskommissionen dermed ansees lige.

Fritrapper af Træ maa ikke opføres i mere end 4.50 m. Høide fra Grunden af og kun mod egen Grund.

§ 23. I Murbygning skal forsvarlig Forankring finde Sted.

Hvor Bjælker og Tagaase indlægges i Mur, maa de forsvarligen isoleres mod Fugtighed fra Muren.

§ 24. Til Fyld paa Undergulv og Stubbeloft maa alene anvendes uantændeligt Stof, der maa være fuldstændig frit for Fugtighed, forinden Gulv paalægges.

§ 25. Tag maa ikke opføres brattere end i 45° Vinkel; dog kan Bygningskommissionen tilstede Afvigelser herfra under særegne Omstændigheder.

§ 26. Tag maa ikke springe længere frem i Gaden end 50

23 Aug. cm. regnet fra Væggens Yderside til ydre Kant af Bordklædningen under Tagtækningen.

§ 27. Ethvert Tag skal tækkes med ildfast Materiale anbragt saaledes, at Tækningen er sikker mod Gnisters Indtrængen. Hvad der skal forstaaes ved ildfast Materiale, bestemmes af vedkommende Regjeringsdepartement; dog er Tækning med krumme Tagsten ikke tilladt. Under ildfast Tækning kan lægges Bordtag, der dog i nedre Ende saavel mod Vinkelrende som mod Tagrende eller Gesims paa forsvarlig Maade maa være dækket med ildfast Materiale. Mønnebord og Dækbord paa Tag og Hovedgesims tillades ikke, medmindre de beklædes med ildfast Materiale.

Naar Tagets Stigning er større end 1 paa 4, og det ikke er forsynet med horizontalliggende Lægter, skal der ved hver lovbefalet Tagluge være anbragt en hensigtsmæssig Jernstige fra Gesims eller Tagkant til Mønne.

§ 28. Paa ethvert Tag skal der mindst for hver 10 m. i Længden anbringes en Luge, mindst 45 cm. i Firkant, hvortil Adgangen fra Loftets Gulv er let, og som skal have Karme af Metal, forsvarlig fæstede til Taget; hvis Bygningen ligger til Gade eller offentlig Plads, skal Lugerne altid anbringes i Tagfladen mod Gaden eller Pladsen.

Desuden skal der over ethvert afdelt Loftrum, hvortil saadan Luge ikke er anbragt, være en Aabning i Taget, hvilken ved sin Dækning (f. Ex. ved Glassten) kan tydelig skjelnes.

§ 29. Bygning, der støder til Gade eller offentlig Plads, skal mod disse forsynes med Tag- og Afløbsrender; de sidste skal føres ned langs Bygningens Væg til høist 30 cm. fra Grunden. Tagvand skal ledes saaledes, at det ikke paa noget Sted har Fald paa Nabos Bygning eller Grund.

Tag og Afløbsrender skal være ildfaste.

§ 30. Lys- og Heiseschakter skal være saaledes indrettede, at de i Ildebrandstilfælde for hver Etage kan afstænges med tætsluttende Faldlemme, ligesom alle Aabninger fra tilstødende Rum maa kunne lukkes med Døre.

§ 31. Sokkelmur maa ikke springe mere end 15 cm. frem i Gaden.

Til Gade af 12 m. Bredde og derover saavelsom til offentlig Plads er det tilladt at anbringe aaben Balkon af ildfast Materiale i Høide af mindst 3 m. over Fortouget. Ligeledes er det tilladt paa brudt Hjørne eller — med Reguleringskommissionens Samtykke — til Gade af mindst 15 m. Bredde eller til offentlig Plads at anbringe hængende Karnaper — dog ikke i over 3 m. Bredde — i Høide over Fortouget som ovennævnt. Saadanne Udbyg maa ikke springe mere end 1 m. frem fra Husvæggen og ikke komme Nabogrund nærmere end 4 m. uden Naboens Samtykke.

Tidligere anbragt Karnap eller Udbyg maa ikke ombygges 23 Aug.
eller gjenopføres i Strid med ovennævnte Bestemmelser.

Portaler og Kolonnader kan med Reguleringskommissionens Tilladelse anbringes i Gader af mindst 12 m. Bredde, dog ikke med større Fremspring end 25 cm., medmindre Gaden har mindst 15 m. Bredde, i hvilket Tilfælde de kan gives et Fremspring af 70 cm. Ved aabne Pladse af større Bredde kan Fremspring af indtil 1 m. tillades.

§ 32. Til Gade, Nabogrund eller offentlig Plads maa Bygning eller Indhegning ikke males eller anstryges hvid. Ei heller maa Bygning eller Indhegning for nogen Del tjærebredes.

§ 33. Bygning og Indhegning, der støder umiddelbart til reguleret Gade eller offentlig Plads, skal paa Hjørnetomt have brudt Hjørne i mindst 3 m. Bredde og med lige store Vinkler med Sidefladerne. Dog kan Hjørnet ogsaa afrundes, i hvilket Tilfælde Buen ikke maa springe mere end 50 cm. frem foran den ovenbestemte Linje.

Bygningskommissionen kan med Reguleringskommissionens Samtykke herfra tilstede Undtagelse, naar Trafikforholdene tillade det.

§ 34. Brandvæg skal bestaa af mindst 1 Stens forsvarlig fundamenteret Mur, pudset eller fuget, og naa mindst 30 cm. over Taget; den skal være uden Aabning, og maa der i samme ikke lægges Træværk nærmere Yderfladen end 23 cm.

§ 35. Trappe, som opføres ud i Gade, maa ikke have skarpe Hjørner. I Gade af 12.50 m. Bredde eller derover kan den springe 1.50 m. udenfor Gadelinjen; i Gade af mindre Bredde maa den ikke springe mere end 70 cm. frem, og skal dertil for Gade af 8 m. Bredde eller derunder erhverves Samtykke fra Reguleringskommissionen. Disse Trapper, som ikke maa have større Stigning end for Hovedtrapper i § 22 bestemt, kan ikke opføres i større Høide end 6 Tiendedele af deres tilladte Fremspring; herfra kan dog Reguleringskommissionen under særegne Omstændigheder tilstede Undtagelser.

Kjældernedgange tillades kun anbragte med samme Fremspring som ovenfor for Trapper bestemt, dog ikke over 1 m., og skal indrettes saaledes, at de er uden Fare for den almindelige Færdsel; de er ikke tilladte i Gade af under 8 m. Bredde.

Det er tilladt at anbringe Aabning for Lys og Luft i Fortoug langs Bygnings Væg; den maa i Gade af mindre Bredde end 8 m. ikke springe længere frem end 30 cm. I bredere Gade tillades et Fremspring af 60 cm., hvilket i Gade af over 12 m. Bredde med Reguleringskommissionens Samtykke kan forøges til 80 cm. Den skal derhos i Høide med Fortouget være dækket med Jerngitter, hvis Aabninger ikke maa være over 3 cm. brede, eller med andet af Bygningskommissionen godkjendt ildfast Materiale.

§ 36. Lokumer, Kreaturstalde eller Opbevaringssteder for

23 Aug. Gjødsel maa ikke anlægges under Beboelsesrum eller Trappeopgang til saadanne eller under Opbevarings- eller Tilberedningsrum for Næringsmidler. De maa heller ikke gives nogensomhelst Aabning, Dør eller Luge mod Gade, offentlig Plads eller Nabogrund. For deres Indretning skal der af Sundheds- og Bygningskommissionen udarbeides bestemte Regler.

§ 37. Ved Anvendelse af Hulmur skal det iagttages, at de kompakte Dele i Hulmurens Tværsnit tilsammen ikke har mindre Tykkelse end den for kompakt Mur paabudte. Bjelker maa alene hvile paa hel Mur af mindst en Stens Tykkelse.

§ 38. Til alt Murværk skal anvendes Murbrug af ren skarp Sand og Kalk eller Cement. Almindeligt Kalkbrug til Muring skal bestaa af 1 Del Kalk og 2 Dele Sand.

§ 39. Ved halv Stens Tykkelse forstaaes i disse Bestemmelser mindst 11 cm., ved hel Stens mindst 23 cm., ved halvanden Stens mindst 35 cm. og ved to Stens mindst 47 cm.

§ 40. Hvor Konstruktion eller Materiale, som i disse Bestemmelser ikke specielt er omhandlet, agtes anvendt, har Anmelderen at tilveiebringe de fornødne Oplysninger (jfr. disse Bestemmelsers §§ 3 og 5). Bygningskommissionen er derhos berettiget til at lade anstille Prøvebelastning paa Eierens Bekostning.

§ 41. Ved Beregning af Arealer for Bygninger og Gaardsrum samt ved Afstandsangivelser for Bygninger, skal Maalene, hvor intet andet er bestemt, regnes fra Bygningens mest fremspringende Dele.

§ 42. For Bygning, som er bestemt til at optage eller tjene til Bolig for et større Antal Mennesker, saasom Kirke, Theater, Forlystelses-, Udstillings- og Skolelokale, Hotel, Kaserne eller Arbeiderbolig o. l., saavelsom for industrielt Anlæg, er Bygningskommissionen berettiget til at give de yderligere Forskrifter vedkommende deres Bygningsmaade og Indretning, som til de Besøgendes eller Beboernes Betryggelse eller af Hensyn til Ildsikkerhed ansees fornødne.

§ 43. Skal ældre Bygning repareres i saa stor Udstrækning, at det af Bygningskommissionen ansees for at blive Hovedreparation, maa de i disse Bestemmelser for Bygningers Opførelse givne Regler befølges; dette maa ogsaa iagttages, om Reparationen kun gjælder en enkelt Del af Bygning, dog alene forsaavidt det kan ske, uden at derfor kræves større Forandringer af de tilstødende Dele af Bygningen. Er den Byggende misfornøiet med Bygningskommissionens Bestemmelse, kan han, hvis han ikke vil indanke denne for vedkommende Regjeringsdepartement, forlange afgjort ved lovligt Skjøn, hvorvidt Arbeidet skal være at betragte som Hovedreparation eller ikke; Omkostningerne ved saadant Skjøn bæres af Rekvirenten, hvis det gaar ham imod.

Træ- og Murbindingsværksbygninger med mindre Høide end den tilladte, og som ligger for lavt over Grunden, kan løftes og

sættes paa Grundmur af indtil 80 cm. Høide over Grunden; i 23 Aug.
Beboelseshuse maa i saa Tilfælde Gulvbjelkelaget samtidig løftes indtil mindst 30 cm. over Grunden, og Rummet under samme indrettes som i § 16 foreskrevet. Har Beboelsesetage i ældre Bygning mindre Høide end 3 m., tillades denne forhøiet til dette Maal, dog kun forsaavidt Bygningens Høide derved ikke overskrider den tilladte Høide.

§ 44. Mod udlagt Gade, der er aabnet for almindelig Færdsel, skal Tomt, som ikke er fuldt bebygget til Gadelinien, være forsynet med forsvarlig Indhegning efter Reguleringskommissionens nærmere Bestemmelse. Indhegningen maa ikke være under 80 cm. og ikke over 3 m. høi; dog kan Indkjørselsport gjøres høiere. Mod Nabo tillades Indhegning af Træ kun opført til 3 m. Høide.

§ 45. Rækværk, Afvisere og Bøiler kan alene med Reguleringskommissionens Samtykke anbringes paa Fortoug.

§ 46. Under Bygningsarbeide maa ikke sættes Plankeværk eller Indhegning længere ud i Fortoug eller Gade, end det for Stillads og Materialier er nødvendigt efter Politimesterens Bestemmelse, og maa strax fjernes, naar de efter Politiets Skjøn ikke længere tiltrænges. Stilladsers Konstruktion maa approberes af Bygningskommissionen.

§ 47. I de udenfor Kvadraturen liggende Strog til Elven og ved begge Havne er det tilladt at opføre Søboder, Pakboder og Skure af Træ. Søboder og Pakboder skal have tætte Ydervægge, ikke have større Høide til Tagsperrenes nedre Ende end 9 m., regnet fra Gadens regulerede Niveau, og ikke indtage større Grundareal end 300 m.^{2}. Ligger de Nabogrund nærmere end 2.50 m., skal den mod samme vendende Væg være forsynet med Brandvæg af mindst $1^1/_2$ Stens Tykkelse; lignende Væg maa de have mod anden Bygning paa samme Eiendom, hvis Afstanden mellem dem ikke er mindst 5 m. Der maa ikke anbringes Ildsted i dem.

I samme Strog er det tilladt at have Trælast i Oplag. Dog maa Trælasten ikke stables høiere end 7 m., og skal Oplaget være skilt ved et mindst 15 m. aabent Rum fra Baaningsbygning og dermed i Forbindelse staaende Bygning.

Det maa ikke komme Nabogrund, Gade eller Alminding nærmere end 2.5 m. Trælastoplag skal efter Reguleringskommissionens Bestemmelse gjennemskjæres af Aabninger af indtil 2 m. Bredde. Mindre Oplag, der ikke indtager større Flade end 150 m.^{2}, og hvis Høide ikke overstiger 3 m., er tilladte overalt med Jagttagelse af de for Træbebyggelse foreskrevne Afstande.

§ 48. Naar Bygværk, Indhegning eller Stillads for nogen Del er saa slet opført eller saa forfalden, at samme er faretruende for den offentlige Sikkerhed, Beboere eller Arbeidere, bestemmer Bygningskommissionen, hvorvidt det, hvoraf Skade kan befrygtes, skal istandsættes eller borttages. Saafremt Eieren ikke uopholdelig

23 Aug. efterkommer Paalægget, har Politiet paa hans Bekostning at besørge det Fornødne.

§ 49. Ethvert Bygningsarbeide skal udføres forsvarlig. Hvis saa ikke sker, skal det usolide fjernes, og kan Bygningskommissionen i dette Tilfælde nægte Arbeidets Fortsættelse.

§ 50. Det skal være tilladt for Eier af Grund, der ikke støder umiddelbart til Gade, hvorigjennem er ført Kloak-, Vand- Gas- eller andre lignende Ledninger, saafremt Bygnings- og Reguleringskommissionen finder det fornødent, efter disses nærmere Anvisning at lægge de nødvendige lukkede Forbindelsesledninger gjennem mellemliggende Grunde, dog mod Erstatning til disses Eiere for derved paaført Skade eller Ulempe.

Forvolder Ledning paa Grund af slet Vedligeholdelse eller senere Bebyggelse af Grunden Ulempe, er Ledningens Eier pligtig til at forandre eller borttage den efter Paalæg af Reguleringskommissionen. Det samme skal være Tilfældet, naar der bliver Anledning til direkte Forbindelse med offentlig Ledning.

§ 51. Ingen Bygning eller Del deraf maa tages i Brug, forinden der er erhvervet Attest for, at den er lovmæssig udført.

§ 52. Enhver Eiendom skal have tydelig angivet Husnummer.

§ 53. Ingen Deling af bebygget Eiendom maa finde Sted uden Anmeldelse for Bygningskommissionen, der har at paase, at disse Bestemmelsers Forskrifter opfyldes for hver Eiendoms Vedkommende.

§ 54. Enhver Skorstenspibe — herved forstaaes Pibe, der er indrettet til at renses ved Gjennemgang — skal indvendig være retvinklet og mindst 47 cm. i Firkant uden Udvidelser eller Affatser, forsaavidt den ikke har større Røggang end 60 cm. i Tværsnit; i dette Tilfælde skal den indvendig være forsynet med Stigetrin af Jern. Naar den er uden Arnested paa det Sted, hvor den begynder, skal den der være forsynet med Feierdør. Piben tillades trukken, naar den hviler paa en fra Grunden gaaende mindst 1 Sten tyk Mur med $^1/_4$ Stens Udkragning til begge Sider af denne eller er muret i Forband med en fra Grunden gaaende Væg af mindst 1 Stens Tykkelse med $^1/_4$ Stens Udkragninger indtil Pibens ydre Bredder, og kan den i dette Tilfælde trækkes med en Heldning af indtil 45° fra den lodrette Linie. Ellers maa Trækning ikke finde Sted uden med Bygningskommissionens Tilladelse og i ganske særegne Tilfælde, og maa Piben under ingen Omstændighed trækkes mere, end at den kan staa frit uden Forstøtning.

Fritstaaende Piber udenfor Bygning tillades ikke trukket.

§ 55. For Lodpibe, hvorved forstaaes Pibe af under 47 cm.s Gjennemsnit, gjælder følgende Regler:

a. Den skal være indrettet til at renses med Børste.

b. Dens mindste indvendige Side eller Diameter maa ikke være

under 15 cm. Pibens indvendige Form og Størrelse maa 23 Aug.
være lige gjennem dens hele Længde.

c. Den maa i intet Tilfælde trækkes, uden at den hviler paa Mur og aldrig med større Heldning fra den lodrette Linie end 45°. Hjørne som opstaar ved en forandret Retning, skal afrundes efter et Cirkelstykke af mindst 1 m.s Radius.

d. Piben skal, hvor den begynder, og over det øverste Bjelkelag samt i Regelen ved enhver forandret Retning forsynes med Feierdør.

e. I Lodpibe af 15 cm.s Diameter eller med 15 cm. lange Sider maa kun udledes Røg af 3 almindelige Ovne. Rør maa ikke naa indenfor Pibens inderste Flade. Skal der i saadan Pibe ledes Røg fra mere end 3 almindelige Ovne, har Bygningskommissionen at bestemme dens mindste Gjennemsnit.

f. Ventilationsaabninger er ikke tilladt uden efter Bygningskommissionens særskilte Bestemmelse.

§ 56. Enhver Pibe skal enten fundamenteres fra Grunden af eller udkrages fra Mur; dog kan med Bygningskommissionens Tilladelse fra Loftbjelkelag opføres Lodpibe af indtil 24 cm.s Gjennemsnit. Pibes Munding skal ligge mindst 80 cm. høiere end Mønnet eller Tagryggen eller saaledes, at den horizontale Afstand fra dens øverste Kant til Tagfladen bliver mindst 3 m., hvilke sidste Bestemmelser ogsaa faar Anvendelse, hvis Piben kommer nærmere anden Bygnings Tag, Trævæg eller Murvæg, der har Aabning mod Piben. Den skal være af velbrændt Sten, i godt Forband, indvendig muret nøiagtig glat, stenskuret og kostet, og udvendig pudset eller fuget samt mindst af $^1/_2$ Stens Tykkelse. Dens inderste Flade maa ikke komme Træværk nærmere end 23 cm.

Hvor Pibe fører igjennem Oplagsrum, skal den efter Bygningskommissionens nærmere Bestemmelse være omgivet af tætte Vægge i mindst 60 cm.s Afstand fra Pibens Yderflader, dog saaledes, at der gjennem en laasfærdig Dør altid er Adgang til Piben.

Inde i Bygningen kan Piben opføres fritstaaende i en Høide lig otte Gange Pibens mindste udvendige Bredde.

For udenfor Bygning fritstaaende Pibe bestemmer Bygningskommissionen Murtykkelse og Dimensioner m. v.

Efter Bygningskommissionens nærmere Bestemmelse skal det være tilladt at anbringe mere fladtliggende Røgkanaler (Piber), naar de overalt ligger paa forsvarligt og tilstrækkelig bredt Murfundament fra Grunden. Disse Kanaler maa være saaledes indrettede, at de med Lethed lader sig feie.

§ 57. Feiedør i Pibe skal være af Støbejern, tætsluttende og forsynet med dobbelt 2.50 cm.s Fals paa alle 4 Sider samt mindst saa stor som Pibens indvendige Gjennemsnit eller længste Tværsnit. Døren maa intetsteds komme bart Træværk nærmere end

23 Aug. 50 cm., og ſkal Trægulv foran ſamme i Pibens Bredde være beklædt med ildfaſt Materiale i mindſt 40 cm.s Udſtrækning. Den maa altid være let tilgjængelig.

§ 58. Pibe for Fabrik, Bageri og lignende, hvor der foregaar ſtørre Varmeudvikling end ved almindelige Ildſteder, ſkal være Skorſtenspibe af mindſt 1 Stens Tykkelſe. Mindſte Afſtand fra dens indre Flade til Træværk maa være 36 cm., og hvor den fører igjennem Bjelkelag, maa den have denne Tykkelſe i hele Bjelkelagets Høide.

Forvolder Røg fra ſaadan Pibe Beboerne af nærliggende Strøg Ulempe, kan Bygningskommisſionen paalægge Eieren at rette Mangelen.

Skadelige Gasarter fra deslige Anlæg ſkal altid afledes gjennem Bygningens Tag. Det ſamme gjælder om Dampe, ſom efter Bygningskommisſionens Skjøn er til Ulempe for Naboer eller dem, ſom færdes i Nærheden.

§ 59. Ildſted maa alene anbringes i Rum med kompakte Vægge; har Rummet mindre Høide end 2 m., ſkal det have Vægge og Tag af ildfaſt Materiale og Stengulv.

I Udhusbygninger og Pakhus tillades alene anbragt Ildſted i Rum, der er mindſt 2.50 m. høie og adſkilte fra den øvrige Bygning ved Murvægge uden Aabning.

§ 60. Naar Jernovn med almindeligt Ildrum, ſaaſom almindelige Ovne, Komfurer, ſmaa fritſtaaende Dampkjedler o. l., opſættes ved Væg, hvori der findes Træværk, ſkal der langs denne i Ildſtedets Høide anbringes Brandmur af mindſt $^1/_2$ Stens Tykkelſe. Yderfladerne af Ildſtedet maa ikke komme Brandmur nærmere end 15 cm., hvorhos Brandmuren maa have ſaadan Udſtrækning, at ingen af Ildſtedets Yderflader kommer Væg eller Brandmurliſt nærmere end 30 cm.

Bunden paa Ildſtedets Aſkekaſſe maa være mindſt 10 cm. fjernet fra Gulvet og Aſkekaſſen indeſluttet i hel Jernkapſel; hvor der ingen Aſkekaſſe er, maa Ildſtedets Bund være fjernet 24 cm. fra Gulvet. Gulvet under Ildſtedet ſkal være belagt med ildfaſt Materiale, der ved Komfurer maa ſpringe frem mindſt 30 cm. paa Siderne og mindſt 60 cm. foran Ilægget. Ildſtedet ſkal være anbragt paa Fod af Sten eller Jern, og hvor denne er uden Aabning, maa den udmures mellem Bunden og Gulvet.

Jernovne med ſtørre Ildrum, ſaaſom Varmeapparater, ſtørre fritſtaaende Dampkjedler o. l., ſkal mindſt være fjernede 1 m. fra Træværk, eller hvis dette er beklædt med $^1/_2$ Stens Mur, mindſt 50 cm. fra denne. De maa, hvis Bygningskommisſionen ikke tillader andet, anbringes paa Murfundament eller Hvælv, og ſkal Gulvet foran og paa Siderne af ſamme mindſt i 1 m.s Afſtand beſtaa af ildfaſt Materiale. Ildrummet ſkal være udforet med ild-

fast Sten. Dette gjælder dog ikke for fritstaaende Dampkjedler, hvor Indgangen er omgivet af Vandet i Kjedelen. 23 Aug.

Forannævnte Ildsteder skal være forsynede med Askeplader foran Ildrummets Dør og fast Skjerm foran dennes Trækhul.

Mindre murede Ildsteder, saasom Arnesteder, indmurede Komfurer og Bryggepander, Ildsteder for Kjoller, Røgkammere o. l., skal mindst være af 1 Stens Mur. Hvor Muren støder til Træværk, skal den gjøres $^1/_2$ Sten tykkere, saa langt Luen spiller. Foran Ildstedet skal Gulvet bestaa af ildfast Materiale i mindst 1 m. Udstrækning. Bygningskommissionen kan tillade, at disse Ildsteder sættes paa Bjelker.

Større murede Ildsteder, saasom Bagerovne, indmurede Dampkjedler o. l., skal staa frit, og deres Ydervægge maa ikke komme Træværk nærmere end 60 cm. De kan alene anbringes paa Murfundament og skal bestaa af mindst 1 Stens Mur, der, saa langt Luen spiller, bliver at forstærke med $^1/_2$ Sten, og skal Ildrummet yderligere være udforet med ildfast Sten af mindst 10 cm. Tykkelse. Gulv i Rummet skal bestaa af ildfast Materiale.

Over Kogeovn og aabne Ildsteder skal der anbringes Kappe af ildfast Materiale med Afledning for Damp.

Ikke fast anbragte Ildsteder uden Afledning for Røg gjennem Pibe tillades ikke anbragte uden med Bygningskommissionens særlige Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde.

§ 61. Røgrør maa ikke føres ud gjennem Ydervæg, men altid ledes ind i Pibe.

Eiheller maa noget Røgrør trækkes fra et Rum gjennem et andet for at komme til Pibe uden Bygningskommissionens Tilladelse og aldrig i større Længde end 5 m., regnet fra Ovn til Pibe. Saadant Rør maa være af Støbejern paa den Strækning, hvor det trækkes. Trækning af Rør paa Loft eller gjennem Opbevarelsesrum tillades ikke.

Naar der paa Rør anbringes Knæ, skal dette forsynes med Feierluge og indrettes til at tages af.

Røgrør skal være fjernet mindst 30 cm. fra Træ, forsaavidt dette ikke er skilt fra samme ved Mur, der maa have en Tykkelse af mindst 23 cm., hvis Røret er indmuret, men ellers af 12 cm. Hvor Røret fører gjennem Mur, skal det være omsluttet af en i denne indlagt Jernhylse, naar det ikke er af Støbejern.

§ 62. Anlæg — herunder er indbefattet Værksteder —, hvor der arbeides med usædvanlig stærk Ild, og Fabrikker, hvor der arbeides med letfængelige Materialier, maa alene anbringes i Murbygning, og gjælder dette ikke alene de Bygninger, hvori selve Ildstederne er anbragte, men alle til Anlægget hørende Bygninger, hvori nogen efter Bygningskommissionens Skjøn ildsfarlig Virksomhed foregaar. Ildstederne skal være anbragte enten i egen Bygning eller i grundmuret Afdeling af Bygning. Deres Ilæg maa aldrig vende

23 Aug. ud mod det frie, og skal der i Fyrrum kun være ildfaste Vægge og Gulv og ildfast eller med ildfast Materiale beklædt Tag. Ilæg til Ildsteder i Rum, bestemte til Tørring, eller hvori Kjedler til Kogning af Olie, Fernis og Fedt eller til Behandling af lignende særdeles brændbare Stoffe er indmurede, skal anbringes udenfor Rummet. Fra disse Forskrifter kan dog Bygningskommissionen tilstede Fritagelse ved mindre Anlæg, hvoraf ingen Fare er at befrygte.

Bygningskommissionen kan paa den anden Side bestemme, at ogsaa andre Anlæg end de forannævnte, naar den anser dem for ligesaa ildsfarlige som disse, skal opføres som ovenfor bestemt.

Ved Anlæg, hvor det paa Grund af Brændematerialet anses fornødent, kan Bygningskommissionen foreskrive Anbringelse af Gnistkammer eller andet hensigtsmæssigt Apparat til Opfangelse af Gnister.

I Smidier skal Væggene i 1 m. Høide fra Gulvet bestaa af ildfast Materiale og Gulvet være ildfast.

For Kjølle gjælder desuden, at dens Sidevægge skal være af mindst 1 Stens Tykkelse, og at den ikke for nogen Del maa bestaa af antændeligt Materiale.

§ 63. I Værksted, hvor der arbeides med let fængelige Materialier, gjælder for Anbringelse af Kjedler, Tørreovne og lignende de i foregaaende § for Ildsteder givne Forskrifter. Naar Rummets Vægge ikke er af Mur, skal der lades mindst 60 cm. Mellemrum mellem Ildstedets Murværk og Væggen.

Røgkammer, Svovlingskammer og lignende Rum skal overhvælves, deres Gulv og Vægge, forsaavidt de ikke er af Mur, beklædes med $^1/_2$ Stens Mur, og Døre med Karme stedse være af Metal eller paa alle Sider klædte med ildfast Materiale. Røgen skal afledes gjennem Pibe.

I Værksted for Haandværkere, som arbeider i Træ, maa kun anbringes lukkede Ildsteder. Ildstederne maa anbringes i en Jernkasse, som paa alle Sider gaar mindst 20 cm. udenfor Ildstedets Vægge, og hvis Sideflader er mindst 20 cm. høie, samt paa muret Fundament i en Høide af mindst 50 cm. fra Gulvet, der indtil 1 m. omkring Ildstedet belægges med ildfast Materiale. Ovne i saadanne Rum maa ikke have løse Plader til at borttages, og aabne Arnesteder maa der ikke indrettes.

§ 64. Dampkjedler paa over 5 Hestekræfter kan alene anbringes med Reguleringskommissionens Tilladelse og kun i Rum med ildfaste Vægge og Gulv; Kjedler paa over 20 Hestekræfter skal altid anbringes i særskilt Bygning med aabent Spærreloft.

Dampkjedler skal altid være forsynede med de fornødne Sikkerhedsapparater og, forinden de tages i Brug, samt senere mindst 1 Gang aarlig, af Eieren besørges prøvede ved en af Bygningskommissionen godkjendt teknisk kyndig Mand, hvis Atteste skal indsendes til Bygningskommissionen. Prøven bliver at foretage overensstemmende med de for offentlig Prøve til enhver Tid gjældende Regler.

§ 65. Det Kammer, hvori Varmeapparat anbringes, skal 23 Aug.
paa alle Kanter bestaa af Mur af mindst 1 Stens Tykkelse, og maa alle Aabninger i denne med Undtagelse af Luftkanalerne være forsynede med ildfaste Døre. Yderfladerne af Murværket maa ikke komme Træværk nærmere end 50 cm. Fra ovenstaaende Bestemmelser kan Bygningskommissionen tillade Afvigelser ved smaa Anlæg, hvoraf ingen Fare er at befrygte.

Angaaende Ledninger for varm Luft gjælder med Hensyn til Afstand fra Træværk m. V. de for Piber givne Forskrifter, medmindre de bestaar af ommurede glasserede Rør, i hvilket Tilfælde det er tilstrækkeligt, at disse ere skilte 10 cm. fra Træværk eller ved $^1/_2$ Stens Mur. Til Isolering af samme maa kun benyttes Stoffe, der er godkjendte af Bygningskommissionen.

Ledninger for Damp maa ikke anbringes Træ nærmere end 5 cm., medmindre dette er beklædt med ildfast Materiale, i hvilket Tilfælde Afstanden kan indskrænkes til 2.5 cm.

§ 66. Forinden der begyndes paa Varmeapparat, Bagerovn eller Kjølles Opførelse eller Istandsættelse eller paa at indmure Bryggepander, Dampkjedler, Brændevinskjedler og deslige, paaligger det Bygmesteren og Huseieren, en for begge og begge for en, særskilt at anmelde Arbeidet for Bygningskommissionen, selv om disse Indretninger anbringes i ny Bygning og er medtagne i den forinden sammes Paabegyndelse i Overensstemmelse med § 3 indgivne Anmeldelse.

Den samme Bestemmelse gjælder for større Reparationer af ældre saadanne Ildsteder og for Anbringelse af almindeligt Ildsted og Pibe fra nyt af samt for Forandringer ved ældre saadanne. Disse Arbeider maa for ældre Bygningers Vedkommende ogsaa udføres i Overensstemmelse med Forskrifterne i disse Bestemmelser.

§ 67. Forinden Pibe kan benyttes, maa den være renset og Eieren have erhvervet Attest for dens lovmæssige Indretning fra Branddirektør og Feierinspektør. Lignende Attest skal være erhvervet fra Branddirektøren for alle nye og forandrede Ildsteder samt de i §§ 62, 63, 64 og 65 nævnte Indretninger, forinden de tages i Brug.

§ 68. Garveri, Slagteri, Tran- eller Benkogeri eller Benbrænderi maa ligesaalidt som nogen Fabrik for Tilvirkning af Lim, Tarmestrænge, Stivelse, mineralske Syrer, Salte eller andre kemiske Præparater samt Maler-, Farve- og Gjødningsstoffe anlægges uden i de Strøg, som Reguleringskommissionen efterat have indhentet Sundhedskommissionens Betænkning dertil anviser. Den samme Regel kan ved Beslutning af Kommunebestyrelsen, naar den af Kongen stadfæstes, gjøres anvendelig paa andre for Sundheden farlige Anlæg.

Anlæg for Tilvirkning af exploderende Stoffe og Oplag af samme samt Fyrstikfabrikker tillades ikke inden Byens Grændser.

Gjenopbyggelse af afbrændt Anlæg som ovennævnt samt

23 Aug. Gjenoptagelse af saadant, naar det har været nedlagt et helt Aar, betragtes som nyt Anlæg.

§ 69. Ved de lovbefalede Brandvisitationer skal nøiagtig paasees, om de i nærværende Bestemmelser givne Forskrifter er befulgte; hvis saa ikke er Tilfældet, skal det lovstridige Forhold anmeldes, forat Vedkommende kan blive draget til Ansvar.

§ 70. Dispensationer fra disse Bestemmelser kunne meddeles af Kongen efter Andragender, der ere anbefalede af Kommunebestyrelsen.

23 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Vinger Sparebank i Møde den 20de April 1892 vedtagne Forandring af § 17 i Bankens ved Høieste Resolution af 21de Mai 1890 stadfæstede Plan.

24 Aug. **Plakat** angaaende Forbud mod Indførsel fra det tyske Rige af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, Klude og Filler m. v.*)

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af § 1 i Lov af 1ste Juli 1887, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, forbydes det herved fra det tyske Rige at indføre her til Riget brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugt Vat, Haar og Kradsuld.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

24 Aug. **Skrivelse** fra Poststyrelsen til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet ikke antager, at The Norwegian Zinc Co. limited kan fremsende de Beløb, som afsættes til Dannelse af det i Lov af 14de Juni 1884 paabudte Garantifond, portofrit til Stavanger til Indsættelse i en Bank.

Den Korrespondance, som Værket fører **udelukkende** i Fattigvæsenets Anliggender, vil derimod kunne sendes portofrit. (Jfr. Skrivelse indtaget i Norsk Lovtidende af 6te Marts 1889.)

25 Aug. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Stiftamtmanden i Bergen, hvori paa Forespørgsel om, hvorvidt de saakaldte Bondestuer i Bergen indgaar under Bestemmelserne i Lov af 6te Juni 1891 om Foranstaltninger til Betryggelse mod Ildsfare i Hoteller og lignende, meddeles, at Departementet under Forudsætning af, at vedkommende Anlæg iøvrigt opfylder Betingelserne i Lovens § 1, 1ste Punktum, antager, at det nævnte Spørgsmaal maa besvares bekræftende, idet den Omstændighed, at de Reisende ikke direkte betaler for Nat-

*) Bekjendtgj. 25de Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 27.

telogiet, formentlig ikke kan bevirke, at disse Anlæg skulle undtages 25 Aug.
fra Lovens Virkekreds og dens Diemed forsaavidt forfeiles.[1])

[1]) Politimesteren i Bergen havde i Sagens Anledning bemærket, at disse engang talrige Logissteder, der var knyttede til de Kjøbmandsforretninger, som drev Bondehandel, og hvor Forretningens Kunder under sit Byophold fik gratis Logis, nu for Størstedelen er nedlagte, idet denne Forretningsgren paa Grund af den tiltagende Dampskibsfart paa Distrikterne efterhaanden ganske har forandret Karakter. Paa de forholdsvis faa, som endnu ikke ere nedlagte, har han antaget Loven af 1891 uanvendelig, idet det saavel af de Hensyn, som fremkaldte Loven, som af dennes Udtryk synes at fremgaa, at den kun har været beregnet paa de Herberger, der drives som Næringsvei.

Plakat angaaende Forbud mod Indførsel fra Frankrige af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, Klude og Filler m. v.*) 26 Aug.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af § 1 i Lov af 1ste Juli 1887, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, forbydes det herved fra Frankrige at indføre her til Riget brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugt Vat, Haar og Kradsuld.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes, at det i Fortunselven og Mørkreidselven i Sogn, Nordre Bergenhus Amt, skal være tilladt at drive Stangfiskeri i Tiden fra og med 15de April til og med 30te September. Denne Resolution traadte i Kraft strax. 26 Aug.

Plakat angaaende Forbud mod Indførsel fra Belgien af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, Klude og Filler m. v.**) 27 Aug.

Vi Oscar, o. s. v., Gjøre vitterligt: I Kraft af § 1 i Lov af 1ste Juli 1887, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, forbydes det herved fra Belgien at indføre her til Riget brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugt Vat, Haar og Kradsuld.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

---

*) Bekj. 26de Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 28.
**) Bekj. 27de Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 29.

27 Aug. **Plakat** angaaende Kvarantænebestemmelser mod Kolera*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterlig: I Henhold til § 14 af Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, fastsættes følgende Kvarantænebestemmelser med Hensyn til den ondartede (asiatiske) Kolera:

§ 1. Paa Fartøi, som fra Udlandet ankommer her til Riget, skal heises Kvarantæneflag:

a. hvis det kommer fra udenlandsk koleraſmittet Sted, eller det paa Reisen har havt Samkvem med saadant Sted eller med Fartøi med koleraſyg ombord, eller
b. hvis det har syg ombord, og dennes Sygdom kan befrygtes at være eller at ville blive Kolera, eller
c. hvis det under Reisen har havt eller ved Ankomsten har ombord nogen død eller syg, hvis Sygdom skjønnes at have været eller at være Kolera, eller
d. hvis det har ombord Gangklæder eller Sengklæder, som har været benyttede af, syg, lidende af Kolera, eller benyttede af eller til nogen af denne Sygdom død,
e. hvis det kommer fra Havne, der ifølge Bekjendtgjørelse, udfærdiget af vedkommende Departement, antages at staa i saa nær Forbindelse med koleraſmittede Egne, at Smitteoverførelse ved Reisende kan befrygtes.

I samtlige disse Tilfælde er Samkvem med Land forbudt, indtil Fartøiet er bleven kvarantænemæssig undersøgt.

Som koleraſmittet betragtes udenlandsk Sted, angaaende hvilket det paa paalidelig Maade er bleven vedkommende bekjendt, at ondartet (asiatisk) Kolera der er udbrudt, selv om offentlig Bekjendtgjørelse derom ikke maatte være kommen ham ihænde.

§ 2. Ved Ankomsten til norsk Havn, hvor Kvarantænekommission ikke findes, skal Fartøi, som er i noget af de i § 1 nævnte Tilfælde, tilligemed ombordværende Mandskab og Passagerer snareſt muligt underkastes Undersøgelse af vedkommende Toldofficiant eller i fornødent Tilfælde af Lodsoldermanden. Om Resultatet af denne Undersøgelse skal uopholdelig gjøres Indberetning til nærmeste Kvarantænekommission, som har at foranstalte det videre fornødne. Fortsætter Fartøiet Reisen til Havn, hvor Kvarantænekommission findes, kommer § 3 til Anvendelse, og Kvarantæneflaget maa ikke stryges, forinden Kvarantænekommissionens Tilladelse er erhvervet.

§ 3. Ved Ankomsten til norsk Havn, hvor Kvarantænekommis-

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Dep:stid. for 1892, No. 38, S. 602—605 og No. 39, S. 609—614. Se tidligere Plak. 16 Septbr. 1867 og Res. 26 Aug. 1884. Jfr. dansk L. 30 Marts 1885 og svensk Kundgj. 12 Juni s. A.

*) Bekjendtgj. 29 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 30.

sion findes, skal Fartøi, som er i noget af de i § 1 nævnte Tilfælde, 27 Aug.
tilligemed ombordværende Mandskab og Passagerer, saasnart ske kan, underkastes Undersøgelse af Kommissionen saavidt muligt ved dens lægekyndige Medlem eller ved en anden dertil af Kommissionen bemyndiget Læge.

§ 4. Findes nogen af Kolera angreben eller derfor mistænkt syg ombord, skal saadan syg holdes behørig adskilt enten iland, om Kvarantænekommissionen dertil kan anvise passende og isoleret Lokale, eller ombord paa saadan Maade, som Kvarantænekommissionen bestemmer.

Findes nogen af Kolera død ombord, skal den døde begraves paa saadan Maade, som Kvarantænekommissionen til Forebyggelse af Sygdommens Udbredelse bestemmer.

Findes ombord Klæder, benyttede af kolerasyg eller af eller til nogen af Kolera død, skal de tilligemed de Rum, hvori de har været opbevarede, renses paa den Maade, som Kvarantænekommissionen bestemmer.

§ 5. Findes Fartøiet at være i noget af de i § 1 i Litr. b, c eller d omhandlede Tilfælde, kan Kvarantænekommissionen bestemme, at Fartøiet og samtlige ombordværende Personer skal holdes adskilte i indtil 5 Døgn, efterat de af Kolera døde, de deraf angrebne eller derfor mistænkte syge er bragt fraborde, eller — forsaavidt nogen saadan syg bliver ombord — efterat angjældende er død eller er helbredet, samt de af dem benyttede Klæder, Rum og andre Gjenstande er renselse paa den Maade, som Kvarantænekommissionen bestemmer. Saalænge Adskillelsen varer, skal Fartøiet ligge under Kvarantæneflag og ikke have andet Samkvem med Land eller med andre Fartøier, end Kvarantænekommissionen tillader, dog saa, at det ikke derved hindres i — under Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, som Kvarantænekommissionen maatte foreskrive — at udlosse de Gjenstande, hvoraf dets Ladning bestaar, eller i at indtage ny Ladning.

§ 6. Findes Fartøiet ikke at være i noget af de i § 1 Litr. b, c eller d nævnte Tilfælde, kan Kvarantænekommissionen i Tilfælde, hvor den anser det nødvendigt, bestemme, at Fartøiet og samtlige ombordværende Personer skal holdes adskilte i indtil 5 Døgn, regnet fra den Dag, da Fartøiet sidst forlod udenlandsk kolerasmittet eller som mistænkelig af vedkommende Departement erklæret Havn, eller havde Samkvem med saadant Sted eller med Fartøi med kolerasyg ombord.

§ 7. Fartøi, som kommer fra indenlandsk Sted og har eller under Reisen har havt af Kolera syg eller død ombord, skal heise Kvarantæneflag og underkastes kvarantænemæssig Behandling, som om det kom fra udenlandsk Sted.

De ombordværende friske Passagerer paa Passagerdampskibe, der gaar i regelmæssig Fart, kan dog ikke formenes at forlade

27 Aug. Fartøiet, saasnart Undersøgelsen og den af Kvarantænekommissionen foreskrevne Renselse er foretaget.

§ 8. For kvarantænemæssig Undersøgelse og i Tilfælde Behandling af et Fartøi erholder Lægen 4 Kroner for indtil hver 20 Personer, som findes ombord og af ham undersøges; Kvarantænekommissionens sokyndige Medlem erholder for hvert Fartøi, i hvis Undersøgelse og i Tilfælde Behandling han deltager, 2 Kroner, Toldofficiant eller Lodsoldermand erholder for hvert efter § 2 (jfr. § 7) undersøgt Fartøi 2 Kroner.

For Udstedelse af Bevidnelse om, at Fartøi, som skal fortsætte Reisen til anden norsk Havn, har undergaaet den i § 5 omhandlede Renselse og i Tilfælde er løst af den i §§ 5 og 6 omhandlede Afsondring, tilkommer Kvarantænekommissionens Sekretær 2 Kroner.

§ 9. Denne Plakat træder strax i Kraft.

De hidtil gjældende, særligt for Kolera givne Kvarantænebestemmelser, saavelsom enhver ældre Bestemmelse, der maatte stride mod denne Plakats Indhold, skal være ophævede.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

30 Aug. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Moss, hvori betræffende Navneforandring for et fra Udlandet indkjøbt Fartøi udtales, at Forandring af Navn for det nævnte Fartøi, der efter de meddelte Oplysninger tidligere har tilhørt den norske Handelsflaade, men er blevet solgt til Udlandet og efter igjen at være overgaaet til norsk Eiendom, hidtil kun har været forsynet med midlertidigt Nationalitetsbevis, antages at kunne foregaa uden videre, inden det naturaliseres her i Riget, forsaavidt der skaffes Legitimation for, at Fartøiet i den Tid, det var udenlandsk Eiendom, har været naturaliseret i vedkommende Land og sat i Fart under sammes Flag.

31 Aug. **Plakat,** hvorved i Henhold til § 1 i Loven af 9de September 1857, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Renbete m. V. af 7de September 1854, samt i Henhold til § 5 i Lov om forskjellige Forhold vedkommende Fjeldfinnerne i Finmarkens Amt af 23de Juni 1888 naadigst bestemmes visse Strækninger i Finmarkens Amt, paa hvilke det skal være forbudt at holde Rensdyr.*)[1])

Vi Oskar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Medhold af Lov af 9de September 1857 og Lov af 23de Juni 1888 § 5 paabyde og befale Vi som følger:

Det skal være forbudt i hvilkensomhelst Tid af Aaret at holde Rensdyr:

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1892 No. 49.

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31.

a. indenfor 5 Kilometers Omkreds omkring Karasjoks og Kautokeino Kirker, omkring Fjeldet Øvre Dasteroavre, omkring Fjeldstuerne Routojavre, Mollasjok, Jotkajavre, omkring Skovstuen og Romsdal i Alten, omkring Fjeldstuerne Gargia, Suolovuobme, Pingisjavre, Pladsen Mironjavre (Kautokeinobakken), Fjeldstuerne Sjusjavre, Aitijavre, Sicajavre samt omkring Aleknjarg i Polmak; 31 Aug.
b. indenfor $1^1/_2$ Kilometers Omkreds omkring Bostedet Bieskenjarg ved Karasjokelven;
c. paa Vuorasvarre og dettes Afskraaninger.

Paa de fredede Strækninger skal det være forbudt Fjeldfinnerne under Flytning Vaar og Høst at opslaa sine Telte.

Forbudet er ikke til Hinder for, at Rensdyr, hvormed der skydses, underveis kunne bete paa de fredede Strækninger.

Denne Plakat træder i Kraft et Aar efter dens Kundgjørelse i Norsk Lovtidende, fra hvilken Tid Plakat af 16de September 1871 indeholdende Bestemmelser om visse Strækninger i Finmarkens Amt, hvorpaa det skal være forbudt at holde Rensdyr, ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Kongelig Resolution*) [1]), hvorved er bestemt: 31 Aug.

1. at efterstaaende i Møder den 16de Januar 1875, 19de Marts 1890 og 17de Juni 1891 vedtagne Statuter for Nedre Laugens Fællesflødningsforening approberes i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 59 som gjældende indtil videre og saaledes, at 2det Passus i Statuternes § 15 angaaende Erlæggelse af Regiſtreringsafgift udgaar.
2. at den ved Kongelig Resolution af 17de Marts 1864 meddelte Approbation paa Statuter for den under 25de Februar 1859 stiftede Forening for Fællesflødning i Laugens Vasdrag fra Solvværkets Hængsle ved Kongsberg til Elvens Udløb tilbagekaldes.

Statuter

for „Nedre Laugens Fællesflødningsforening", vedtagne i Generalforsamling den 16de Januar 1875 og paany med endel Forandringer og Tillæg i Generalforsamlinger den 19de Marts 1890 og 17de Juni 1891.

§ 1. Medlemmer af Foreningen ere de, for hvis Regning Flødning foregaar i Laugen nedenfor Kongsberg til Laugens Udløb.

§ 2. Foreningen indgaar i et og alt i den ældre Forenings Rettigheder og Forpligtelser.

[1]) Vedk. Regj.forebr. er indt. i Deptstid. for 1892 No. 40 og 41.

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31.

31 Aug. § 3. Foreningens Bestyrelse bestaar af 3 Direktører, valgte blandt de inden Foreningen Stemmeberettigede. De fungerer i 3 Aar. Hvert Aar afgaar en Direktør, og bestemmes det ved Lodtrækning, hvilke der skal afgaa første og anden Gang; senere afgaar den, der har fungeret længst. Den aftrædende Direktør kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid, som han har fungeret. Bestyrerne vælges ved en Generalforsamling, der sammenkaldes til Afholdelse i Laurvik i sidste Halvdel af Februar eller første Halvdel af Marts hvert Aar.

Bestyrelsen har sit Kontor i Laurvik, hvor ogsaa Bestyrelsesmøder afholdes.

§ 4. Bestyrerne vælge sig imellem en Formand, der tillige er Foreningens Ordfører og har at fungere i et Aar. I Tilfælde af Stemmelighed har Formanden den afgjørende Stemme.

Bestyrelsen kan antage en Regnskabsfører og Kasserer, der tillige kan tilpligtes at forrette som Sekretær, hvis Løn bestemmes af Bestyrelsen og forelægges den aarlige Generalforsamling til Vedtagelse.

§ 5. Samtidig med Bestyrervalget vælges hvert Aar 2 Suppleanter, hvilke tilkaldes Bestyrelsen i Tilfælde af en eller flere af Bestyrernes Forfald.

§ 6. I Generalforsamlingen decideres foregaaende Aars Regnskab, der af Direktionen fremlægges. I Decisionen deltager ikke Direktionens Medlemmer.

Foreningen beslutter i Almindelighed med simpel Stemmeflerhed. I betydelige Anliggender, særligt Sager om Pengelaans Optagelse, større Byggeforetagender, Kjøb eller Salg af fast Eiendom, udkræves mindst Totrediedels Stemmeflerhed. Til gyldig Beslutning i en Generalforsamling udfordres Tilstedeværelse af mindst Totrediedele af Foreningens Medlemmer. Fremmøder efter tilstrækkelig Varsel ikke et saa stort Antal Medlemmer, ansees Bestyrelsen bemyndiget til i de foreliggende Sager at handle paa Foreningens Vegne.

Hvad der forhandles i Foreningens Møder, indføres i Direktionsprotokollen, som af Foreningen authoriseres.

§ 7. Det paaligger Bestyrelsen af træffe alle de Foranstaltninger og Forføininger, som af den ansees hensigtsmæssige og tjenlige til Flødningens Fremme. Den har at drage Omsorg for, at det i Elven gaaende Krabastømmer kommer Foreningen tilgode, og at dets Udbringende bliver anvendt til Forbedringer i Elvebraget.

§ 8. Bestyrelsen har til enhver Tid Adgang til at sammenkalde en extraordinær Generalforsamling for at indhente sammes Formening i vigtige Anliggender.

§ 9. Stemmeret udøves saaledes, at den, der i det sidst forløbne Aar har erlagt Flødningsomkostninger til Foreningens Kasse af et gjennemsnitligt Kvantum af 20 Tylter Bjælker, Langved eller

Skibslast eller af 40 Tylter Sagtømmer med 18 cm.'s Top og 31 Aug.
derover, eller af 100 Tylter Smaalast, har 1 Stemme. Den, der paa samme Maade har erlagt Flødningsomkostninger af 1500 Tylter af alt Slags Last, har 2 Stemmer, og giver fremdeles hvert overskydende Kvantum af 3000 Tylter 1 Stemme mere.

§ 10. Bestyrelsen er bemyndiget til at antage en Flødningsforstander og andre Betjente. Disse maa ikke eie Last i Vasdraget.

§ 11. Bestyrelsen er bemyndiget til at optage et saa stort Laan, som af den anses fornødent for, at Foreningen kan træde i Virksomhed. Dette Laan afdrages ved Udligning paa de gjennem Vasdraget nedflødende Skovprodukter, og bør Tilbagebetalingen i fornødent Fald ved Optagelse af nyt Laan søges udstrakt til et Tidsrum af mindst 10 Aar. De indestaaende Kapitaler søger Bestyrelsen at gjøre frugtbringende.

§ 12. Bestyrelsen udligner paa de nedflødende Skovprodukter forholdsvis efter disses Art og Beskaffenhed de til Flødningen fornødne Omkostninger.

Enhver, der fløder Last i Vasdraget, er forpligtet til inden Udgangen af hvert Aars Mai Maaned at fremsende foreløbig Opgave over den i Vinterens Løb mærkede Last. Opgave over, hvad der muligens senere maatte blive mærket, indsendes senest 1 Maaned, efterat Mærkningen er foregaaet.

Er den første Mærkeopgave efter derom skeet Paamindelse ikke indkommet inden Udgangen af Juni, har Vedkommende at udrede en Mulkt til Foreningens Kasse, stor 100 Kr.

§ 13. Omkostninger ved større Anlæg og andre til Flødningens Fremme kostbare Foretagender, saasom Elverensningsarbeider, Dambygninger o. s. v. har Bestyrelsen at drage Omsorg for saavidt mulig ikke falde til Byrde alene paa det Aars Skovprodukter, hvori de udføres, men blive fordelte paa et Tidsrum af mindst 15 Aar.

§ 14. Saafremt de udlignede Omkostninger ikke prompte erlægges, kan Bestyrelsen tilbageholde Lasten og, hvis Betaling ikke er skeet inden 2 Maaneder efter første Paakrav, uden Forligsmægling, Lovmaal og Dom eller Underretning til Debitor overensstemmende med Lov af 12te Oktober 1857 § 2 lade den sælge ved offentlig Auktion paa Eierens Gevinst eller Forlis.

Foreningen har derfor for sit Tilkommende i Almindelighed hos de enkelte Medlemmer Retentionsret i Lasten, saalænge den endnu ikke er udleveret til Eieren, og kan til Fyldestgjørelse realisere dette Pant som nævnt. Al Last af det Mærke, hvorpaa hviler uafgjort Gjæld til Foreningen, hvorsomhelst den findes i Vasdraget, hefter saavel for, hvad der skyldes paa denne, som for, hvad der resterer uafgjort for forhen leveret Last af samme Mærke.

§ 15. Enhver, der vil lade Trælast fløde i Vasdraget, er pligtig til at tilstille Bestyrelsen et noiagtigt Riis af det eller de

31 Aug. Mærker, der agtes benyttede. Finder Beſtyrelſen, at det anmeldte Mærke har saamegen Lighed med noget tidligere approberet Mærke, at Forvexling kunde opſtaa, bliver Vedkommende at underrette om, at Mærket ikke kan antages. Approberes derimod Mærket, meddeler Beſtyrelſen herom forsynden Atteſt og optager samme paa Mærkekartet samt tilſtiller vedkommende Betjent et Aftryk af samme. Ingen kan dog erholde approberet mere end 3 Mærker.

For ethvert approberet Mærke betales der i Regiſtrering en Gang for alle 50 Kr. Samme Betaling erlægges ogsaa for Bibeholdelſe af de ældre Mærker, og bliver de af disſe Mærker, for hvilke Betalingen ikke er erlagt efter 3 — tre — Maaneders Varſel efter nærværende Beſtemmelſes Ikrafttræden, at udſtryge af Mærkekartet. Ved ældre Mærkers Overgang til nye Eiere betales ligeledes for Regiſtrering.

Videre erlægges for hvert Mærke en aarlig Afgift af 10 Kr., der maa være indbetalt inden hvert Aars Udgang, da Mærket i modſat Fald udgaar af Mærkekartet.

Al Trælaſt, der fremkommer uden at være forſynet med et paa denne eller den øvre Forenings Mærkekart opført Mærke, kan af Beſtyrelſen behandles ſom Krabastømmer efter Lov af 12te Juli 1848.

§ 16. De Mulkter, nogen maatte paadrage ſig i Henhold til Lov af 1ſte Juli 1887 om Vasdragenes Benyttelſe m. V. § 56, tilfalder Foreningens Kaſſe.

§ 17. Generalforſamling ſammenkaldes ved Bekjendtgjørelſe, der indrykkes i Laurviks Aviſer.

§ 18. Forſlag til Forandringer i nærværende Statuter maa kun behandles i en Generalforſamling og ſkal inden det foregaaende Aars Udgang ſkriftlig affattede og motiverede være indleverede til Beſtyrelſen, der forinden Mødet har at beſørge dem betimelig udlagte til Eftersyn for Medlemmerne.

Forat Beſlutning om Forſlagenes Antagelſe ſkal være gyldig, maa Flerheden mindſt repræſentere en Trediedel af det i Vasdraget i det forløbne Aar flødede Kvantum Tømmer.

31 Aug. **Kongelig Reſolution** *), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebeſtyrelſen for Akers Herred i Akershus Amt under 18de September 1891 og 10de Juni 1892 fattede Beſlutninger om et Tillæg til de ved Kongelig Reſolution af 10de Oktober 1881 approberede nye almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet, ſaalydende:

„Kadavere eller Affald af Dyr, døde af ſmitſom Sygdom i anden Kommune, maa hverken transporteres eller nedgraves inden

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 31.

Akers Herreds Grændser. Dog kan Opbrænding af Kadavere eller Affald tillades indtil videre, naar den sker i en dertil skikket Ovn, og naar Transporten foregaar i aldeles tætte Vogne, som ikke benyttes til noget andet Brug, og naar den foregaar under Bevogtning af en Funktionær fra Politiet eller Sundhedskommissionen." 31 Aug.

Kongelig Resolution *), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Hvaler Herred i Smaalenenes Amt under 9de Juli 1892 fattede Beslutning om en Bestemmelse med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende: 31 Aug.

„Eiere af Sildestæng skal være forpligtede til at bortskaffe derved bevirket Affald, der ved Forraadnelse vil kunne fremkalde Stank fra Steder, hvor Sundhedskommissionen af Hensyn til den almindelige Sundhed maatte anse det paakrævet.

Forøvrigt skal det være forbudt at opdynge Fiskeaffald, Tang eller andre raadnende og gjærende Stoffe i Nærheden af Brygger eller offentlige Veie, hvor de ville give Anledning til generende Uddunstninger."

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Medhold af § 5 i Lov indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860 meddeles paa de af Kjøbstaden Aalesunds Formænd og Repræsentanter under 11te Juni 1892 vedtagne Bestemmelser til Skjærpelse i de gjældende Bygningslovens Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar, saaledes at disse Bestemmelser straks træder i Kraft. 31 Aug.

Kongelig Resolution ***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 angaaende Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Birkenes Herreds Formænd og Repræsentanter under 14de Mai 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 31 Aug.

Kongelig Resolution ***), hvorved er bestemt: 31 Aug.

1. At der i Henhold til Lov om Politivedtægter for Rigets Herreder af 6te Juni 1891 meddeles Stadfæstelse: a. paa en af Herredsstyrelsen for Orkedalens Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 5te Marts og 21de Mai 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred udenfor Orkedalsøren og b. paa en af bemeldte Herredsstyrelse de samme Dage fattet Beslutning til lignende Vedtægter for Strandstedet Orkedalsøren.

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31.
**) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31, hvor Bestemmelserne er indtagne. Jfr. Rettelse i No. 36, S. 335.
***) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31, hvor Vedtægterne er indtagne.

31 Aug. 2. At de kongelige Resolutioner af 13de Juni 1860 og 27de Mai 1887, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende henholdsvis for Strandstedet Orkedalsøren med nærmeste Omegn og for hele Orkedalens Herred, ophæves fra den Dag, da ovennævnte Politivedtægter træde i Kraft.

31 Aug. **Kongelig Resolution** *), hvorved er bestemt:

1. At der i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Hemnes Herreds Formænd og Repræsentanter under 13de Juni 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. At de Kongelige Resolutioner af 2den Juli 1864 og 21de Marts 1890, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for henholdsvis Hemnes Præstegaards Grund og hele Hemnes Herred, sættes ud af Kraft fra den Dag, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

31 Aug. **Kongelig Resolution** **), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Tromsø Formænd og Repræsentanter under 18de og 24de November 1891 og 10de Juni 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for nævnte Kjøbstad, saalydende:

§ 1. Paa offentlig Gade, hvorunder i denne Vedtægt ogsaa indbefattes Plads, Almenning, Brygge og Vei, som er aaben for almindelig Færdsel, maa ikke Oplob eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved Færdselen hemmes. Ligeledes er det forbudt paa offentlig Gade eller Fortoug at stanse eller stille sig i Klynge paa saadan Maade, at Færdselen derved besværliggjøres.

§ 2. Paa offentlig Gade maa der ikke foregaa noget, hvorved den offentlige Orden forstyrres (saasom Skrigen, Slagsmaal, Raaben, høirøstet Syngen eller anden larmende eller voldsom Adfærd) eller Velanstændighed krænkes. Politiet kan tillade Sang og Musik i Gaderne.

§ 3. Fortæring af Brændevin, Vin, Øl eller anden berusende Drik maa ikke finde Sted paa offentlig Gade eller privat Grund, der ligger aaben for almindelig Færdsel eller støder op til offentlig Gade og kan sees fra denne.

§ 4. Inden Byens Grænser maa ingen uden særskilt Tilladelse af Politiet skyde med Gevær, Pistol, eller andet Slags Skyde-

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31.

vaaben. Heller ikke maa nogen uden Politiets Tilladelse paa offentlig Gade eller udover samme afbrænde Krudt, Fyrværkerisager eller andre exploderende Gjenstande af noget Slags. Det er derhos forbudt paa eller udover offentlig Gade at kaste Sten, Snebold eller andet, hvorved Skade kan forvoldes eller de, som færdes paa Gaden, fortrædiges 31 Aug.

§ 5. Ingen maa paa offentlig Gade rende paa Kjælke, Skøiter eller Ski og slaa Bold eller drive anden Leg, som er til Hinder for Færdselen eller paa anden Maade forstyrrende og upassende. Agning og Leg kan dog af Politet tilstedes paa de Steder, hvor det ikke vil være synderlig forstyrrende for Færdselen eller paa anden Maade generende.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Fortoug eller Gangvei i Park eller lignende Anlæg trække Haandvogn, Trillebør eller Kjælker. Intet, som kan være til Hinder for Færdselen, maa hensættes eller henlægges eller paa anden Maade anbringes paa eller over offentlig Gade.

§ 7. Naar der i eller ved offentlig Gade skal foretages Arbeider, der kan være til Hinder for Færdselen eller gjøre den usikker, skal Anmeldelse derom betimelig ske til Politiet, som anordner, i hvilken Udstrækning og paa hvilken Maade Strækningen bliver at afspærre. Fra Mørket falder paa og indtil det bliver lyst om Morgenen, skal der være anbragt tændte Lygter saavel ved Afspærringen som ved opkastede Grøfter eller Ansamlinger af Jord eller lignende, der kan hemme Færdselen.

§ 8. Ingen maa paa offentlig Gade henkaste Glas, Pottescaar, Stene, Spiger eller andet, der kan medføre Fare eller Ulempe for Færdselen. Naar om Vinteren glat Føre indtræffer, skal Eierne af de til offentlig Gade stødende Bygninger eller ubebyggede Grunde være forpligtede til at lade Fortouget udenfor samme bestrø med Sand eller Aske.

§ 9. Kjældernedgange, Glugger eller Lysaabninger, som fra Byggelinien springer frem i offentlig Gade, skal enten være forsynede med forsvarligt, mindst 80 cm. høit Rækværk af Jern eller overdækkede med solide Jernristeller Lemmer. Forsaavidt Kjældernedgange holdes aabne, naar det er mørkt, skal de være oplyste.

Disse Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse paa Kjældernedgange, Glugger og Lysaabninger, som allerede forefindes. Hvor Fare ikke antages at kunne opstaa for de Forbigaaende, kan Politiet dispensere fra denne Paragrafs Bestemmelser.

§ 10. Paa offentlig Gade maa ikke kjøres eller rides hurtigere end i kort Trav, og over Torv i Torvtiden, omkring Gadehjørner eller paa Steder, hvor mange Mennesker er forsamlede, kun i Skridt. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige til at anbringe Bjelder paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

31 Aug. § 11. Med Samtykke af Magiſtrat og Formandſkab kan Politiet foreſkrive visse Arter af Færdsel at følge bestemt betegnede Gader. Politiet kan derhos ved særegne Leiligheder helt eller delvis forbyde Kjørsel i enkelte Gader.

§ 12. Kjørende eller ridende maa ikke paa offentlig Gade, i aabne Portrum eller Udkjørsler fra Gaarde forlade sin Heſt uden at sørge for, at den er forsvarlig bunden eller under tilbørligt Tilsyn.

Det er forbudt at lade Heſte gaa løse og at lade andre Kreaturer gaa uden Bevogtning paa de offentlige Gader.

Naar Kjør eller Faar drives i Flokke, maa dette kun ske under tilstrækkeligt Opsyn. Oxer maa ikke drives, men kun ledes enkeltvis af voxne Mandspersoner og i forsvarlig Grime eller Toug.

§ 13. Den, som betror forspændt Kjøretøi eller Heſt til Nogen, som er yngre end 15 Aar, eller som er drukken, eller som af andre Grunde maa antages ikke at være istand til at styre Heſt, er ansvarlig for de Overtrædelser af §§ 10, 11 og 12, som af disse begaaes.

§ 14. Naar Hunde viser sig bidske eller glubske eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heſte ved at gjø ad dem eller fare mod dem, skal Eieren holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Ingen maa hidse en Hund paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Gade. Fra Kl. 11 Aften til Kl. 6 Morgen er det forbudt at lade Hunde løbe ude, naar de ikke ledsages af Eier eller Vogter. Tisper maa i Løbetiden holdes inde.

§ 15. Det er forbudt at borttage eller flytte, skjære eller ridse i, skrive, male eller tegne paa, eller paa anden Maade beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Pryd bestemte Indretninger saasom Bænke, Indhegninger, Gadelygter, Træer, Buske og deslige. Det samme gjælder ogsaa den til offentlig Gade vendende Del af Hus, Plankeværk, Mur, Port eller lignende. Paa Byens Græsplæner maa ingen gaa, sidde eller ligge.

§ 16. Magiſtrat og Formandſkab har at bestemme, hvilke af Byens offentlige Pladse kan benyttes til Torvhandel, hvilken Handel paa hvert Sted maa drives, og til hvilken Tid den maa finde Sted.

Adgang til at benytte Torvene uden Afgift tilstedes:

Byens Indvaanere til Salg af egne Husdyr eller disses Afkastning, Frembringelse af egen Husflid, eller af egne Eiendomme, Udbytte af egen Jagt og Fiskeri samt vilde Urter og Bær.

Udenbys Personer til Salg af fra Landet indbragte Skov- eller Haveprodukter, vilde Urter og Bær, eller andre derfra ind-

bragte Varer, som er Frembringelse af Husflid, Jagt, Fiskeri eller 31 Aug.
Landbonæring.

Jøvrigt kan Adgang til at benytte Torvene ogsaa tilstedes andre; men enhver, der til Udøvelsen af sin Bedrift tiltrænger Plads paa Torv for længere Tid, har at søge denne anvist af Politiet samt at svare en Afgift af samme til Bykassen af indtil 4 Kr. pr. Dag efter Politimesterens Bestemmelse.

§ 17. De, der indfinder sig paa Torvet for at falbyde Varer, skal ordne sit Udsalg paa den Maade, som af Politiet anvises dem, og idethele iagttage de af Politiet til Ordenens Overholdelse givne Forskrifter.

Den, der trods Paamindelser ikke efterkommer de givne Forskrifter, kan af Politiet bortvises fra Torvet.

§ 18. Forhandlere maa ikke paa Torvet henkaste bedærvede Varer eller andet Affald.

Inden Torvtidens Udløb skal alle Varer, saavelsom Borde Vogne, Kurve eller deslige, der er benyttede ved Handelen, være fjernede fra Torvet.

§ 19. Enhver, der ifølge Lov af 22de Mai 1875 om Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger, dens § 4, af Politiet meddeles Tilladelse til at give offentlige Forestillinger eller Forevisninger, saasom Kunstberidning, Kaplobning, magiske, ekvilibristiske og lignende Forestillinger, Menagerier, Panoramer eller Verdenstheatre og andre Seværdigheder, har ved Tilladelsens Meddelelse at erlægge en Afgift til Bykassen af fra 5 til 50 Kroner for hver Forestilling. Hvis der med saadanne Forevisninger er forbundet Udsalg af nogen Art eller Gaveuddeling, skal Afgiften sættes til 50—200 Kroner for hver Forestilling.

§ 20. Ingen maa holde offentlig Dans eller Karusel uden efter Bevilling af Politiet. I Afgift til Bykassen erlægges for Karusel for hver Dag eller Del af samme Kr. 20—100 efter Politimesterens Bestemmelse.

§ 21. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftermd. paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Midnat til Kl. 6 Morgen, og i denne Tid maa ingen Beværtning eller Udskjænkning finde Sted, og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende og faste Spisegjæster i Hoteller eller andre offentlige Logihuse i den nævnte Del af Døgnet. — Politiet kan i alle Tilfælde, hvor det finder, at vedkommende Vært ikke overholder den tilbørlige Orden, paabyde Lukning Kl. 9 Aften.

Ved Forskrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg og Udskjænkning af Brændevin, Vin og Øl ifølge Lovgivningen og Kommunebestyrelsens Beslutninger gjældende Bestemmelser.

31 Aug. § 22. Det skal være Politiet overladt at forsyne Personer, som paa offentlig Gade eller Brygge søge Erhverv ved i en eller anden Henseende at tilbyde Publikum sin Tjeneste, med Skilt eller andet Mærke til Tegn paa, at de dertil af Politiet er godkjendte, og med den Følge, at Personer, som uden Berettigelse benytter saadant Mærke, derved forfalder i Straf for Overtrædelse af disse Vedtægter.

Politiet har at udfærdige de i denne Anledning nødvendige Bestemmelser og Regler, dog saaledes, at de nødvendige Taxter fastsættes af Magistraten og Formandskabet i Forening med Politimesteren. Overtrædelse af de i Medhold heraf trufne Bestemmelser ansees og straffes som Overtrædelse af disse Vedtægter.

§ 23. Eiere af Bygninger eller Grunde, der støder til offentlig Gade, besørger mindst 1 Gang ugentlig paa den af Politiet bestemte Dag fornøden Gadefeining, samt hvad dertil hører, udenfor Eiendommen indtil Kjørebanens Midtlinie og paa Almenning eller aaben Plads indtil 6 Meters Afstand fra sin Grund. Hertil hører ogsaa Rengjøring af Rendestenen samt Bortskaffelse af det i Rendestenen og paa Fortouget voxende Græs. Kloakristerne maa til enhver Tid holdes aabne, saa at Vandet har frit Afløb, hvorhos det maa paasees, at der ikke tilføres dem faste Urenligheder.

Det sammenfeiede skal bortføres umiddelbart efter Feiningen. I tørt Veir uden Frost overspröites Fortoug og Gade saa tilstrækkeligt med Vand, at Feiningen ikke foraarsager Støv.

§ 24. Naar Politiet paabyder det, skal den, hvem Gadefeiningen paaligger, ved Bortskufling af Sneen holde tilstrækkelig aaben Passage paa Fortouget, samt om Vaaren bortføre Isfyul af Rendestenen.

Huseierne har efter Politiets Befaling strax at bortskaffe Sne fra Hustage, der vender mod offentlig Gade, og besørge den bortført fra Fortoug og Gade.

§ 25. Ved de offentlige Vandposter maa ikke Klæder, Kjøretøier eller deslige vaskes eller skylles. Vand maa ikke udledes eller udskylles over offentlig Gade men kun gjennem de dertil bestemte Afløb.

§ 26. Blød og stinkende Gjødsel maa ikke udtages eller udkjøres uden i lukkede Kasser eller paa anden Maade overdækket og til den Tid af Døgnet, som af Politiet efter Forhandling med Sundhedskommissionen bestemmes. Kasserne maa altid være tætte og ikke mere fyldte, end at der ikke spildes under Kjørselen. I Tiden fra 30te Juni til 15de September skal al Gjødsel kjøres dækket.

§ 27. Private Kloakledninger og Afløbsrender samt deres Slamkister skal oprenses og eftersees mindst 2 Gange aarlig, nemlig før 1ste Juli og 1ste Oktober.

§ 28. Naar nogen undlader, hvad der ifølge denne Ved-

tægt paahviler ham, kan Politiet efter forudgaaet Advarsel foran- 31 Aug.
stalte det udført eller træffe fornøden Foranstaltning til at forhin-
dre, at Forsømmelsen afstedkommer Skade. Mulige Omkostninger
herved ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstalt-
ninger, som af Politiet træffes for at hindre forberedte eller standse
endnu ikke fuldførte Handlinger, der ved Vedtægter er forbudne,
eller for at rydde af Veien Ulemper, der er foranledigede ved
Brud paa denne Vedtægt, bliver at udrede af den skyldige.

§ 29. Overtrædelse af nærværende Vedtægts Bestemmelser paatales af det Offentlige som Politisag og bliver ifølge Lov af 17de Juni 1869 sammenholdt med Lov af 26de Mai 1866 indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania — saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strængere Straffebud — at anse med Bøder fra Kr. 2.00—Kr. 800.00, der tilfalder Bykassen.

§ 30. Nærværende Vedtægt træder i Kraft 2 — to — Maaneder, efterat den har erholdt kongelig Stadfæstelse.

Provisorisk Anordning angaaende Forbud mod Ind- 31 Aug.
førsel af Frugt og Grøntsager.*)[1])

Vi Oskar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Medhold af Grundlovens § 17 fastsættes herved:

§ 1. Fra Rusland og Finland, det tyske Rige og Frankrige skal det være forbudt her til Riget at indføre al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager.

§ 2. Overtrædelse af denne Anordning paatales af Politiet og bliver at straffe efter Lov af 12te Juli 1848 § 21. Derhos skal Gjenstande, som i Strid mod Forbudet forsøges indførte, eller er bleven indførte, forbrydes til Fordel for Statskassen, forsaavidt de ikke bliver at tilintetgjøre.

§ 3. Denne Anordning træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1892, No. 38, S. 600—602 jfr. No. 39, S. 614.

Provisorisk Anordning angaaende Foranstaltninger 31 Aug.
mod landværts Indbringelse af asiatisk Kolera.*)[1])

Vi Oskar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Til Forebyggelse af ondartet (asiatisk) Koleras Indbringelse landværts anordnes herved i Medhold af Grundlovens § 17 følgende:

§ 1. Vor norske Regjering skal være bemyndiget til i Vort Navn og paa Vore Vegne i saadan Udstrækning, som den nu i flere europæiske Lande optrædende Koleraepidemis Udbredelse maatte findes at gjøre det paakrævet, at paabyde nedennævnte Foranstalt-

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1892, No. 39, S. 614—617.

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31.

31 Aug. ninger og udfærdige de for sammes Gjennemførelse fornødne Bestemmelser:

a. Personer, der landværts ankommer til Norge fra udenrigsk Sted, skal ved Rigsgrænsen eller dertil bestemt Sted i Nærheden af samme underkastes fornøden Undersøgelse.

b. De, som ved saadan Undersøgelse findes angrebne af Kolera eller lidende af Sygdom, der kan formodes at være Kolera, og derhos de Personer, som har været i Berøring med saadan syg, saa at Smitteoverføring kan befrygtes, skal forsaavidt det anses nødvendigt eller hensigtsmæssigt, afsondres paa betryggende Maade. Denne Afsondring kan ikke vedvare udover 5 Dogn for Personer, der ved Undersøgelsen ikke fandtes at være eller imidlertid er bleven syge som ovennævnt.

c. Reisegods, som medhaves af Personer, der i Henhold til Litr. b kan afsondres, skal foranstaltes renset paa betryggende Maade.

Andre Personers Reisegods er ligeledes Gjenstand for Rensning, forsaavidt deriblandt findes uvasket Linned eller andet tilsmudset Tøi.

§ 2. Den, som unddrager eller søger at unddrage sig de i Henhold til § 1 paabudte Foranstaltninger, bliver, om ikke strengere Straf kommer til Anvendelse, at anse med Bøder fra 2 til 1000 Kroner eller Fængsel.

§ 3. De Omkostninger, som forvoldes ved de i § 1 omhandlede Foranstaltninger, kan udredes af Statskassen som tilfældige Udgifter.

§ 4. Denne Anordning træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

31 Aug. **Provisorisk Anordning** angaaende Bemyndigelse for den norske Regjering til at udfærdige Forbud mod Indførsel af al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager fra visse Lande.*) [1])

Vi Oskar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Til Forebyggelse af ondartet (asiatisk) Koleras Indbringelse fra fremmede Lande anordnes herved i Medhold af Grundlovens § 17 følgende:

§ 1. Vor norske Regjering skal være bemyndiget til i Vort Navn og paa Vore Vegne at udfærdige Forbud mod Indførsel her til Riget af al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager fra Land, hvor Kolera er udbrudt, eller hvor ikke betryggende Forholdsregler træffes mod Koleraſmittes Indbringelse ved saadanne Gjenstande.

§ 2. Overtrædelse af de i Kraft af denne Anordning udfærdigede Forbud paatales af Politiet og bliver at straffe efter

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1892, No. 39, S. 617—619.

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31.

Lov af 12te Juli 1848 § 21. Derhos skal Gjenstande, som i Strid med Forbudet forsøges indførte eller er blevne indførte, forbrydes til Fordel for Statskassen, forsaavidt de ikke bliver at tilintetgjøre. 31 Aug.

§ 3. Denne Anordning træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Kongelig Resolution[1]) hvorved er bestemt, at der til Bestridelse af Udgifterne ved Administrationen af Tøienfondet, Scheels Stiftelse og Stangs Stiftelse for Budgetaaret 1891—92 og indtil videre tillades udredet Kr. 1000 aarlig af Tøiens Rentefond, Kr. 135 aarlig af Scheels Stiftelse og Kr. 65 af Stangs Stiftelse. 31 Aug.

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indt. i Deptstid. No. 38 for 1892, S. 595.

Kongelig Resolution, hvorved en af Tilsynslærer ved Kongsberg Folkeskole O. W. Hoff udarbeidet „Lærebog i Kirkehistorie nærmest til Brug i Folkeskolen" godkjendes som Lærebog i Kristendomskundskab. 31 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 30te Juli 1892 fattede Beslutning angaaende Forøgelse af det nuværende Myrdyrkningsfond m. v.[1]) befales tagen tilfølge. 31 Aug.

[1]) Se Sth. Prp. No. 68 og Indst S. No. 182 for 1892. Beslutningen er saalydende:

1. Det ved Storthingets Beslutninger af 29de Mai 1878 og 22de Mai 1886 dannede Myrdyrkningsfond bliver under Navn af „Jorddyrkningsfondet" at forøge til et Beløb af Kr. 500,000. Forøgelsen sker paa den Maade, at de ved Udlaan indvundne Renter efterhaanden, som de flyder ind, tillægges Kapitalen; forsaavidt Behovet for Udlaan ikke paa denne Maade kan tilfredsstilles, sker Forøgelsen ved Supplering af Statskassens kontante Beholdning, indtil den ovenangivne Begrændsning.
2. Regjeringen bemyndiges til mod saadan reel eller personlig Sikkerhed, som den finder antagelig, at bevilge Laan af dette Fond til Jordyrkningsarbeider paa følgende Vilkaar:
   a. Laanet er afdragsfrit i de første 5 Aar og tilbagebetales i de derpaa følgende 15 Aar med $^1/_{15}$ aarlig foruden Renter.
   b. Af Laanet svares en Rente af $2^1/_2$ pCt. p. a.
   c. Det paasees, at Laanene kun udbetales efterhaanden, som Arbeiderne skrider frem, og saafremt de ikke anvendes til Udførelse af de Arbeider, hvortil de er bevilgede, at de da indbrives.
   d. Ved Laan, der ikke overstiger Kr. 300, og for hvis Forrentning og Tilbagebetaling vedkommende Kommune garanterer, kan det, om saa af Laantageren ønskes, overlades til Kommunebestyrelsen istedetfor vedkommende Centraladministration at bedømme det paagjældende Dyrkningsarbeides Planlæggelse og Omkostningsoverslag samt at kontrollere Arbeidets Udførelse. Departement for det Indre bemyndiges til at træffe Bestemmelse med Hensyn til Tilbagebetalingsvilkaarene for disse Laan. Saadaanne Laan kan dog ikke gives til Selveiere, forsaavidt vedkommende Eiendom har en Skyld af over 3 — tre — Mark.

31 Aug. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At den af Storthinget under 30te Juli 1892 fattede Beslutning om Forandring af Storthingets Beslutning af 19de Juni 1889 om Oprettelsen af et Laanefond til Havfiskeriernes Fremme[1]) befales tagen tilfølge.
2. At Departementet for det Indre bemyndiges til at afgive de i den førstnævnte Storthingsbeslutning Post D omhandlede nærmere Bestemmelser om Udlaan af Fondets Midler.

[1]) Se Sth. Prp. No. 69 og Indst. S No. 201 for 1892. Beslutningen er saalydende:

Istedetfor den af Storthinget under 19de Juni 1889 fattede Beslutning ang. Oprettelse af et Fond til Fremme af Havfiskerierne bestemmes følgende:

Indtil Kr. 300 000 af Statskassens kontante Beholdning kan anvendes:

A. Til Udlaan til Fremme af Havfiskerierne paa følgende Vilkaar:
   1. Af Laanene, der skal benyttes til Anskaffelse og Udrustning af Fartøier, som er skikkede til Havfiske, svares det første Aar hverken Afdrag eller Renter. Efter Udløbet af det første Aar forrentes Laanene med 2½ pCt. aarlig og tilbagebetales i Løbet af 10 à 15 Aar med et ligestort Beløb aarlig.
   2. Til Sikkerhed for Laanene gives det Offentlige Panteret i vedkommende Fartøi med tilhørende Skibsinventarium samt Assurancesummen. Paa nybyggede Fiskefartøier kan udlaanes indtil ¾ — tre Fjerdeparter — og paa ældre Fartøier, der udrustes til Fiskeri, indtil ⅔ — to Trediedele — af Fartøiets Taxtværdi, dog saaledes, at der for den Del af Laanebeløbet, som overstiger to Trediedele af Taxtsummen paa nybyggede Fartøier og Halvdelen af Taxtsummen paa ældre Fartøier, maa ved Siden af Panteret i Fartøiet gives anden betryggende Sikkerhed. Paa et enkelt Fartøi gives ikke større Laan end Kr. 15 000. I Taxten over Fartøiet medregnes ikke Fiskeredskaberne.
   3. Vedkommende Fartøi holdes for sin Taxtværdi stadig assureret for Søskade samt for Brand i Havn.

B. Til Laan til Fremme af Anskaffelse af større Baade af nye eller anerkjendt gode Typer, skikkede til Havfiskeri, mod Garanti af vedkommende Kommune eller anden betryggende Sikkerhed, paa nybyggede Baade indtil ⅔ — to Trediedele — og paa ældre Baade indtil ½ — en Halvdel — af Baadens Taxtværdi. Efter Udløbet af det første Aar, hvori hverken svares Renter eller Afdrag, forrentes Laanene med 2½ pCt. aarlig og tilbagebetales senest inden 15 Aar med et ligestort Beløb aarlig.

C. Til Laan til Fremme af Anlæg for Fiskens Tilvirkning, Forædling og Konservering paa Betingelse af, at Laanet, forsaavidt ikke derfor stilles betryggende Sikkerhed ved Pant i fast Eiendom, garanteres af vedkommende Kommune. Disse Laan forrentes med 2½ pCt. p. a., henstaar i det første Aar afdragsfrie og tilbagebetales derpaa senest inden 10 Aar med et ligestort Beløb aarlig. Til et enkelt Anlæg gives ikke større Laan end Kr. 20 000

D. Fondets Midler udlaanes efter nærmere Bestemmelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

31 Aug. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 22de Juni 1891 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af et Statsbidrag stort indtil Kr. 200 000 til Anlæg for privat Regning af en tertiær Jernbane mellem Lillesand og Flaksvand[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 61 og Indst. S No. 165 for 1891.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 31 Aug.

A. At der i Henhold til Lov angaaende Anlæg af Jernveie til almindelig Benyttelse af 12te August 1848 og paa nedennævnte Vilkaar meddeles efternævnte Kommuner, nemlig Lillesand By samt Vestre Moland, Birkenes, Herefoss, Mykland og Vegusdals Herreder, Ret til efter den i vedlagte Kart, Profiler og Overslag nærmere fremstillede Plan at anlægge en Jernbane med en Sporvidde af 1,067 m. fra Lillesand By til Flaksvand i Birkenes Herred, Nedenes Amt, beregnet til en Længde af 16,5 km. og et Kostende af Kr. 462000 foruden Udgifter til Grund og Gjærde, samt til med Jagttagelse af den til enhver Tid gjældende Lovgivning at drive denne Jernbane.

B. . . . . .

Kongelig Resolution, hvorved det bifaldes, at § 2 i den for Vardø Sømandsskole ved Kongelig Resolution af 3die Juli 1886, sammenholdt med Kongelig Resolution af 28de Januar 1889 approberede Plan, hvorefter Skolen skal holdes i Virksomhed hvert Aar i 3 Maaneder, forandres derhen, at Skolen holdes i Virksomhed hvert Aar i 5 Maaneder fra 1ste November til 31te Marts. 31 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 31 Aug.

1. At et Overtoldbetjentembede i Skiens Tolddistrikt inddrages, og at der istedet oprettes en Toldbetjentpost i Distriktet med den for saadanne Poster ved de Kongelige Resolutioner af 1ste Juni 1876 og 21de August 1889 bestemte Aflønning.
2. At den Toldbetjent, hvem Udførelsen af Toldoppebørselsforretningerne ved Langesunds Toldsted overdrages, tilstaaes en Godtgjørelse af Kr. 400 aarlig.
3. At Gage for den oprettede Toldbetjentpost og den i Post 2 omhandlede Godtgjørelse bliver at opføre paa de Storthinget i 1893 forelæggendes Gagelister.

Plakat angaaende Forbud mod Indførsel af al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager fra Belgien og Danmark.*) 1 Septbr.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Medhold af provisorisk Anordning af 31te August 1892 fastsættes herved.

Fra Belgien og Danmark skal det være forbudt her til Riget at indføre al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

1 Septbr. **Plakat** angaaende Forbud mod Indførsel af brugt Linned m. v. fra Danmark samt angaaende Rensning af Linned og Beklædningsgjenstande, som Reisende føre med sig fra Rusland og Finland, det tyske Rige, Frankrige, Belgien og Danmark.*)

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af § 1 i Lov af 1ste Juli 1887 indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 fastsættes herved:

§ 1. Fra Danmark skal det være forbudt her til Riget at indføre brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugt Vat, Haar og Kradsuld.

§ 2. Linned og Beklædningsgjenstande, hvilke Reisende fra Rusland og Finland, det tyske Rige, Frankrige, Belgien og Danmark som Reisegods fører med sig her til Riget til eget Brug, bliver at rense under offentligt Tilsyn i det Omfang og paa den Maade, som af Justits-Departementet bestemmes.[1])

§ 3. Denne Plakat træder straks i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

[1]) I Henhold til denne § har Dept. ved Cirkulære af 1ste Septbr. fastsat, at Linned og Beklædningsgjenstande, som søværts ankommende Reisende fra de i samme § 2 nævnte Lande som Reisegods fører med sig her til Riget til eget Brug, naar det findes at være tilsmudset, bliver at rense under vedkommende Kvarantænekommissions Tilsyn ved strømmende Vanddampe, Kogning i Vand, Overgydning med kogende Vand, Nedlægning i Karbolsyreopløsning, tør Ophedning, Udluftning eller paa anden Maade, som Kvarantænekommissionen finder hensigtsmæssig.

Ved Cirkulære af 27de Septbr. har Dept. for at undgaa Tidsspilde for Fartøier, der medfører Linned og Beklædningsgjenstande, som i Henhold til det foranførte bliver at rense, henstillet til Kvarantænekommissionerne at drage Omsorg for, at de saavidt muligt underkastes saadan under vedkommende Fartøis Henliggen i den Havn, hvor det ved Ankomsten til Landet bliver lagt i Kvarantæne (altsaa selv om Fartøiet er bestemt til en anden norsk Havn.)

1 Septbr. **Plakat** angaaende Forbud mod Indførsel af Hunde søværts fra russiske Havne ved Nordishavet og det hvide Hav samt over Land fra hele Rusland og Finland.*)

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8 bestemmes herved:

Det ved Plakat af 9de Marts 1887 No. 1 udfærdigede Forbud mod Indførsel af Hunde fra samtlige russiske Østersøhavne (Havnene ved den finske og botniske Bugt derunder indbefattede) udvides til at gjælde de russiske Havne ved Nordishavet og det

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

hvide Hav samt Indførsel over Land fra hele Rusland og Finland [1]). 1 Septbr.

Denne Plakat træder straks i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

[1]) Ved at meddele denne Plakat har Indredept. i Cirkulære af 3 September bemærket, at det har været dets Forudsætning, at de Hunde, der tilhører Eierne af svenske Renhjorder og i Følge med disse passerer Finland paa Gjennemgang fra Sverige, ikke rammes af nærværende Forbud.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 26 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende: 2 Septbr.

I. I Postreglementets Kap. X indsættes en ny Paragraf saalydende:

„§ 31 bis. Pakker fra Udlandet paaheftede Postopkrævning maa ikke uden særlig Bemyndigelse fra Poststyrelsen udleveres til Adressaterne uden mod Erlæggelse af Postopkrævningsbeløbet, selv om der af Afsenderen maatte være fremsat Begjæring om Pakkens Udlevering uden Opkrævning af det samme paahvilende Beløb."

V. Rettelse i Postanstaltfortegnelsen og Udvidelser af Postnettet.

Furhavns Postaabneri er nedlagt.

I Henhold til Kongelige Resolutioner af 5 Februar og 27 Juni d. A. underholdes der:

a. en to Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Lunde og Bø Postaabneri i Telemarken.
b. en 2den ugentlig Post mellem Hatfjelddalens og øvre Vefsens Postaabnerier.

Indtil videre underholdes der:

a. en søgnedaglig Landpostbudrute mellem Kristiansand og Lunds Kreds i Oddernes Herred.
b. en to Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Surendalsørens og Surendalens Postaabnerier.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Toldkammeret i Kristiania, foranlediget ved en fra Finantsdepartementet modtagen Foresporgsel fra Bestyreren af Pakkepostens Toldexpedition samme- 5 Septbr.
steds om, hvorledes der skal forholdes med Pakker indeholdende brugte Klæder, kommende fra Steder, hvorfra af Hensyn til smitsom Sygdom saadanne Gjenstande er forbudt indførte, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at forsaavidt det ved Lov er bestemt, at de nævnte Gjenstande, naar de mod bestaaende Forbud er eller forsøges indførte, skal forbrydes til Statskassen, synes denne Følge dog ikke at burde indtræde, naar noget Forsøg paa Indsnigelse eller iøvrigt en tilsigtet Krænkelse af gjældende Forbud ikke foreligger, hvilket selvfølgelig maa anses for udelukket, naar der er Spørgsmaal om afdøde Somænds Efterladenskaber, som er hjem-

5 Septbr. ſendte ved norſk-ſvenſke Konſulater i Udlandet. Forſaavidt der i Pakkeposten ankommer Gjenſtande, hvis Indførſel er forbudt, men ſom i Henhold til det foranførte ikke kan anſees for forbrudte til Fordel for Statskaſſen, antages de paagjældende Gjenſtande ſnareſt muligt at burde returneres til Afſendelsesſtedet, hvis ikke Modtageren ſamtykker i Forſendelsens Tilintetgjørelſe.

5 Septbr. **Skrivelſe** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af indkommen Foreſpørgſel fra en Lensmand beder denne meddelt, at man anſer ham pligtig til at beſørge Indfordringen af det Offentliges Tilgodehavende efter Auktioner, afholdte over Løsøregjenſtande, der er udpantede for Skatter. Departementet beder forøvrigt Lensmanden gjort opmærkſom paa, at det ſelvfølgelig beror paa en Misforſtaaelſe, naar han ſees at antage, at han ſom Inkaſſator ved Skatteauktioner maa betragte Tilgodehavendet ſom ſin private Fordring, og at han ſelv er gaaet over til at blive det Offentliges Debitor. Ifølge Forordning af 18de April 1781 § 5 har Lensmanden, naar han paa Fogdens Vegne er tilſtede ved Skatteauktioner, Adgang til at fordre betryggende Kaution ſtillet af vedkommende Kjøber, og det er kun, naar der i nævnte eller anden Henſeende er noget at lægge Lensmanden ſom Inkaſſator til Laſt, og Skattebeløbet derved bliver uerholdeligt, at han kan gjøres perſonlig anſvarlig for ſamme.

7 Septbr. **Skrivelſe** fra Juſtitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori Departementet i Anledning af en til ſamme indkommen Korreſpondance mellem Elverums Sundhedskommiſſion og Fogden i Søndre Øſterdalen meddeler, at det antager, at det i Almindelighed bør være Sundhedskommiſſionens Sag at forvisſe ſig om, at dens Beſtemmelſer ikke er efterkomne, forinden den i Henhold til Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 § 5 anmoder det almindelige Politi om at træffe Forføining til ſammes Gjennemførelſe (jfr. § 11 i de ved Kgl. Reſolution af 19de Juli 1888 approberede almindelige Sundhedsforſkrifter for Elverums Herred), og at ſaaledes i det foreliggende Tilfælde Sundhedskommiſſionens Ordfører ſelv eller ved en af Kommiſſionens Medlemmer eller en af de antagne Opſynsmænd burde have underſøgt, om det givne Paabud var efterkommet, forinden der udgik Henvendelſe til det almindelige Politi.

Paa den anden Side finder Departementet i Tilſlutning til Amtmandens Udtalelſe angaaende Ønſkeligheden af, at offentlige Funktionærer i ſaadanne Sager, hvor Grændſerne for Myndighederne ikke er ſkarpt optrukne, til Fremme af de almene Intereſſer ſer bort fra uvæſentlige Form- og Kompetanceſpørgsmaal, at Fogden, naar Henvendelſe først var ſkeet til ham, ikke burde have

vægret sig ved at træffe den begjærede Forføining. Forøvrigt hen- 7 Septbr.
viser Departementet til sine Skrivelser af 20de Februar 1889 og 19de December 1890, begge i „Norsk Medicinallovgivning", den første tillige i Lovtidendens 2den Afdeling.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stadsfysikus i Kri- 9 Septbr
stiania, der under Henvisning til et indtruffet Tilfælde havde begjæret Departementets Udtalelse om, under hvilken Myndigheds Behandling — Kvarantænekommissionen eller Sundhedskommissionen — det henhører at træffe Foranstaltninger ligeoverfor et Skib, ombord i hvilket der, efterat det har været kvarantænemæssig undersøgt og frigivet af Kvarantænekommissionen, senere under dets Henliggen paa Havnen indtræffer et Tilfælde, som vækker Mistanke om Kolera, samt forsaavidt Sagen antages at henhøre under Sundhedskommissionen, ved hvilke Midler den skal søge sin Beslutning gjennemført.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at et Tilfælde som det omhandlede utvivlsomt henhører under Sundhedskommissionen, som indenfor Byens Omraade vil have at træffe de fornødne Foranstaltninger i Kraft af den ved Loven om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 hjemlede Myndighed, i hvilken Henseende Departementet ogsaa henviser til § 32 i de for Kristiania gjældende Sundhedsforskrifter, hvorefter Fartøier, der henligger i Byens Havn, og deres Besætning med Hensyn til Renlighed og Sundhedsforhold ere underkastede Sundhedskommissionens Bestemmelser

Det er forøvrigt, bemærker Departementet, en Selvfølge, at Sundhedskommissionen for at kunne gjøre sin Myndighed gjældende, maa lade vedkommende Skib forblive inden Byens Omraade. Finder Sundhedskommissionen, at vedkommende Skibs Forbliven paa Byens Havneterritorium ikke kan tillades, faar den træffe en Aftale om Samvirken med det Landdistrikts Sundhedskommission og Politimyndigheder, inden hvis Omraade det henlægges.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Overkon- 10 Septbr.
trolløren i akershusske Kontroldistrikt, foranlediget ved en Forespørgsel fra Henr. Gerner & Søn om, hvilke Forholdsregler der vil være at træffe med Hensyn til Afbrændingen af den ved Firmaets Gjærfabrik som Biprodukt faldende alkoholholdige Vædske samt Beskatningen af det herved udvundne Brændevin, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at der ikke er Adgang til at drive Gjærtilvirkning, hvortil ubeskattet Malt anvendes, sammen med Brændevinsbrænding paa den Maade, at den alkoholholdige Vædske, som faaes efter Gjærtilvirkningen, anvendes til Brændevinsbrænding.

12 Septbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Brandval Herreds Formænd og Repræsentanter under 5te og 29de Januar 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

12 Septbr. **Kongelig Resolution** **), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866 indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadfæstelse paa en af Skiens Formænd og Repræsentanter under 20de November 1891 og 15de Juli 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for nævnte Kjøbstad, saalydende:

Første Kapitel.

Om Jagttagelse af Orden og Velanstændighed paa Gaden m. v.

§ 1. Paa offentlig Gade (hvorunder i disse Vedtægter ogsaa er indbefattet Vei, Brygge, Strand og Plads, der ligger aaben for almindelig Færdsel) maa ikke Oplob eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes.

§ 2. Naar mange Mennesker samles paa offentlig Gade ved Indgang til Billetudsalg, Forlystelsessteder eller ved andre Anledninger, skal de rette sig efter Politiets Anvisning til Ordens Overholdelse.

§ 3. Modende paa Gade eller Fortoug skal vige af til høire.

§ 4. Paa offentlig Gade maa der ikke foregaa Slagsmaal, Skrigen, Raaben, høirøstet Syngen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller de Forbigaaende eller Omboende forulempes. Dog kan Politiet tillade Sang og Musik i Gaderne indtil et vist Klokkeslet om Aftenen.

Omdeling eller Salg paa offentlig Gade af Aviser, Skillingsblade eller lignende Sager kan af Politiet forbydes, naar saadant befrygtes at ville give Anledning til Uorden.

§ 5. Ingen maa uden fyldestgjørende Grund banke paa Port, Dør eller Vindu, ringe paa Port eller Dørklokke eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres.

§ 6. Ingen maa uden den Kjørendes Tilladelse krybe op paa Vogn eller andre Kjøretøier eller til saadanne fastgjøre Haandvogn, Kjælke eller lignende.

---

*) Bekjendtgj. 21 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 21 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

§ 7. Inden Byens Grænser maa ingen uden særlig Tilla- 12 Septbr.
delse af Politiet skyde med Kanon, Gevær, Pistol eller lignende Skydevaaben, optænde Ild paa aaben Mark, afbrænde Krudt, Fyrværkerisager eller eksploderende Gjenstande af noget Slags.

Ingen maa paa offentlig Gade eller udover samme skyde med Bue, Pusteror eller andet saadant, eller kaste Sten, Snebold, Snaus, Vand eller andet, hvorved Skade kan bevirkes eller de, som færdes paa Gaden, fortrædiges. Mineringsarbeider anmeldes for Politiet, der paaser, at tilbørlige Forsigtighedsregler derved iagttages.

§ 8. Det er forbudt paa offentlig Gade at rende paa Kjælke eller Ski, gjøre eller benytte Skrider. Dog kan Politiet tillade saadant paa enkelte Steder under Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, som af det foreskrives. Med Hensyn til Leg og Spil kan Politiet foreskrive de Indskrænkninger og Forsigtighedsregler, som ansees fornødne.

§ 9. Ingen maa paa offentlig Gade vise sig maskeret eller i en Dragt, der er stridende mod Velanstændighed eller egnet til at fremkalde Forstyrrelse af den offentlige Orden. Ligeledes er det forbudt forøvrigt at vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel, saasom ved uanstændige Ord eller Fagter, ved uanstændig Blottelse af Legemet, ved at lade Vandet paa upassende Steder, eller paa anden Maade.

Utugtige Billeder eller Figurer maa ligesaalidt som Bøger eller Blade af usædeligt Indhold paa offentlig Gade falbydes eller i Vindu eller andensteds fremstilles til offentligt Skue.

§ 10. Badning i det Frie inden Byens Grænser er forbudt udenfor de af Politiet dertil anviste eller tilladte Steder.

§ 11. Fortæring af Brændevin, Vin, Øl eller anden berusende Drik maa ikke finde Sted paa offentlig Gade, i anden Mands Portrum, i Baad eller aaben Farkost, beliggende ved Plads eller Brygge, der er aaben for almindelig Færdsel, eller paa aaben Mark eller Grund inden Byens Grænser.

Den, der paa offentlig Gade ved sin Adfærd tydelig giver tilkjende, at han er i beruset Tilstand, kan straffes efter denne Vedtægt og sættes i Fængsel, indtil han bliver ædru.

Andet Kapitel.

Om Forbud mod Hindringer for Færdselen.

§ 12. Uden Politiets Tilladelse maa ingen, end ikke for kort Tid, tage Plads paa offentlig Gade for at udsælge Varer eller drive anden Forretning, og naar saadan Tilladelse er givet, ikke udenfor det anviste Sted.

Uden Vedkommendes Samtykke maa ingen tage Plads paa Trappe, i Port eller anden Ind- eller Opgang til Huse.

I Overensstemmelse hermed maa Bybud, Sjauere eller an-

12 Septbr. dre, der paa offentlig Gade tilbyder Publikum sin Tjeneste, kun have Tilhold paa de af Politiet dertil anviste Steder. De maa ikke opstille sig i Klynger eller paa anden Maade hindre Færdselen, ei heller vise Paatrængenhed.

§ 13. Paa offentlig Gade tillades det ikke at standse eller stille sig i Klynger paa saadan Maade, at Færdselen derved hindres eller besværliggjøres.

Ingen maa paa offentligt Fortoug bære, trække eller paa anden Maade føre med sig Gjenstande, der er tilhinder for Færdselen, eller som udsætter de Forbigaaende for Skade eller Ulempe, saasom større Byrder, Kurve, Trug, Haandvogn, Slæde, Kjælke, Trillebør, Dragkjærre eller deslige. Dog kan Haandvogn eller Slæde med Børn trækkes paa Fortoug, naar det sker saaledes, at Færdselen derved besværes saa lidet som muligt. To eller flere deslige Haandvogne eller Slæder maa ikke trækkes ved Siden af hinanden.

Ljaaer, Haandsage, Øxer eller andre saadanne Gjenstande, der let kan forvolde Skade, maa, naar de ikke er forsynede med forsvarligt Dække, kun bæres paa Kjørebanen og paa saadan Maade, at andre ikke derved udsættes for Skade.

Ingen maa føre ladte Skydevaaben paa Gaden uden under militær Kommando.

§ 14. Intet, som kan være til Hinder for Færdselen, maa hensættes eller henlægges paa Fortoug eller andetsteds paa offentlig Gade. Dog skal, naar ingen anden Plads haves, Af- og Paalæsning af Varer kunne ske paa de nævnte Steder, naar den foretages med saa liden Ulempe for Færdselen som muligt og intet bliver liggende i længere Tid end høist fornødent. Fraspændte Vogne eller Slæder saavelsom Haandvogne maa ikke uden særlig Tilladelse af Politiet henstaa paa offentlig Gade i længere Tid, end der behøves til deres Af- eller Paalæsning.

§ 15. Det er forbudt paa offentlig Gade uden Politiets Tilladelse at foretage noget Slags Arbeide, hvorved Færdselen hemmes eller de Forbigaaende udsættes for Fare eller Ulempe. Tepper og Sengklæder maa ikke udbankes eller udluftes eller Tøi ophænges til Tørring paa offentlig Grund uden paa de Steder, som Politiet maatte anvise til dette Brug.

§ 16. Vinduesmarkiser skal være forsvarlig befæstede og anbragte i en saadan Høide, at deres Underkant er mindst 2,20 m. over Jorden.

§ 17. Politiet kan ved særegne Leiligheder helt eller tildels forbyde Kjørsel i enkelte Gader eller over Torvene.

§ 18. Paa offentlig Gade maa forspændte Vogne og Slæder kun holde paa Steder, hvor de ikke stanser Færdselen, og stedse saa langt til Siden af Kjørebanen som muligt. Paa stenfat Overgang over ubrolagt Gade eller Vei maa de ikke holde. De maa

ikke tage Holdeplads uden paa de dertil af Politiet anviste 12 Septbr.
Steder.

Tredie Kapitel.

Om Foranstaltninger til Afværgelse af Fare under den offentlige Færdsel.

§ 19. Naar der i eller ved offentlig Gade skal foretages Arbeider, der kan være til Hinder for Færdselen eller gjøre den usikker, skal skriftlig Anmeldelse derom betimelig ske til Politiet, som anordner, i hvilken Udstrækning og paa hvilken Maade Strækningen bliver at afspærre. Fra Mørket falder paa, og indtil det bliver lyst om Morgenen, skal der være anbragt tændte Lygter saavel ved Afspærringen som ved opkastede Grøfter eller Ansamlinger af Jord og lignende, der kan hemme Færdselen.

Aabnede Grøfter skal snarest mulig tilkastes, udfyldes, stampes og jevnes, saalænge til Veidækket over samme kommer i den Stand, som det havde før Gravningen.

§ 20. Ved Opførelse af nye eller Hovedreparation af ældre Bygninger, som er beliggende ved offentlig Gade, skal Eieren, forend Arbeidet paabegyndes, derom give skriftlig Anmeldelse til Politiet, forat dette kan paase, at der træffes de Foranstaltninger, der findes nødvendige til Forebyggelse af Ulemper for de Forbigaaende. Eieren er ansvarlig for, at saadanne Foranstaltningers Vedbliven ikke nødvendiggjøres ved utilbørlig Forhaling af Arbeidet.

§ 21. Stillads og Løbebroer, som anvendes under Bygningsarbeide, skal være af tilstrækkelig Styrke samt paa den udvendige Side forsynede med forsvarligt Brystværn og Stilladserne tillige med mindst 42 cm høie Vanger.

Løse Stiger, der benyttes paa en Bygnings udvendige Sider, skal være af fornøden Styrke.

For Overtrædelse af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser straffes den Haandværker eller anden, der forestaar det paagjældende Arbeides Udførelse, eller, saafremt han ikke opgives af Eieren, denne selv.

§ 22. Naar Bygning, Mur, Plankeværk eller andet saadant Hegn findes i saa brøstfældig Tilstand, at der er Fare for Nedstyrtning, kan Politiet paalægge Eieren inden en af det fastsat Frist at træffe de Foranstaltninger, der maatte anses fornødne for at forebygge Ulempe eller Fare.

§ 23. Ingen maa paa offentlig Gade henkaste Glas, Pottescaar, Stene, Spiger eller andet, der kan medføre Fare eller Ulempe for Færdselen.

De foran Huslinien anbragte Stoppekraner skal ikke rage op over Fortougets Flade, samt derhos være forsynede med Kapsel eller Laag.

12 Septbr. § 24 Vinder eller andre Heiseindretninger, der benyttes udover offentlig Gade eller Brygge eller Dele af Havnen, saavelsom deres Tilbehør skal have fornøden Styrke og maa kun behandles af øvede og paalidelige Personer.

§ 25. Naar Rensning af Tagrender, Op- eller Nedheisning af Varer eller andet, Oppudsning af Huse, Istandsættelse af Tage eller andre mindre betydelige Bygningsarbeider foretages udover eller ud til offentlig Gade, skal der til Advarsel for de Forbigaaende udsættes Afvisere af en saadan Beskaffenhed, at de tilstrækkelig tydelig angiver, at Færdselen sammesteds er forbunden med Fare eller Ulempe. Afvisere maa ikke anbringes længer frem end nødvendigt for vedkommende Arbeide.

§ 26. Politiet er berettiget til at forbyde Færdsel paa Is paa de inden Byen liggende eller tilgrænsende Bugter, Vande og Damme, naar Isen ikke ansees for fuldkommen sikker.

Fjerde Kapitel.

Om Kjørsel og Riden.

§ 27. Kjørende og Ridende er pligtige til at iagttage behørig Forsigtighed, hvilket især gjælder, naar der kjøres og rides omkring Gadehjørner eller i Gadeoverskjæringer. Ud og ind af Porte eller andre Udkjørsler fra Gaarde, over Torv i Torvtiden samt paa andre Steder, hvor mange Mennesker er samlede, maa der kun kjøres eller rides i Skridt.

Der maa ingensteds kjøres eller rides hurtigere end i smaat Trav. To Kjøretøier maa ikke kjøre ved Siden af hinanden. Al Kapkjørsel eller Kapridning paa offentlig Gade eller Vei er forbudt. Kjørende og Ridende skal itide varsle Personer, der er foran paa deres Vei. Ingen maa kjøre eller ride paa Fortoug, paa Spadserevei i offentligt Anlæg eller paa Gangsti. Den, der under Kjørsel paa offentlig Gade fører Tommen, maa ikke slippe denne af Haanden; heller ikke maa han føre Tommen gaaende paa Fortouget. Stadig Rykning med Tommen, hensynsløs Pidskeu paa Hesten, utilbørlig Smelding med Svøbe eller Slaaen efter andre Heste er forbudt.

§ 28. Kjørende og Ridende skal i Regelen holde sig til den Side af Gade eller Vei, som er paa deres høire Haand. Naar de møder hinanden, skal de hver især vige af tilhøire.

Tomme Vogne viger med fuldt Spor for belæssede, om Pladsen tillader det. Kjørsel forbi en forankjørende Vogn sker til venstre.

§ 29. Ingen maa betro forspændt Kjøretøi eller Hest til nogen, som er beruset, eller som af andre Grunde maa antages ikke at være istand til at styre Hest. Den, der betror Hest til

nogen, som er yngre end 15 Aar, straffes for de Overtrædelser af 12 Septbr.
Bestemmelserne i dette Kapitel, som af denne maatte begaaes.

§ 30. Ingen maa kjøre eller ride imod eller ind i Troppeafdeling, Ligtog eller anden Processjon; men enhver skal vige afveien for samme, og naar Passagen er trang, holde stille saalænge, til Toget er passeret.

Der maa heller ikke kjøres eller rides forbi saadanne Tog, medmindre det kan ske uden Ulempe for de deri deltagende.

§ 31. Fra de i nærværende Kapitel indeholdte Regler for Kjørsel undtages Brandvæsenets Kjørsel i Ildebrandstilfælde. Enhver kjørende, ridende eller gaaende er forpligtet til hurtigst mulig at vige dem Pladsen, saasnart der fra dem gives Signal.

§ 32. Kjøreredskab med Læs skal være forsvarlig læsset, saa at det ikke er udsat for Væltning eller for, at det paalæssede falder af, eller at der iøvrigt ved Kjørselen bevirkes Skade eller Ulempe. Heller ikke maa Kjøreredskab overlæsses saaledes, at det ikke af det anvendte Forspand kan trækkes frem. Aflæsning af en Del af Lasten for at komme over enkelt tungt Sted maa kun ske i Nødstilfælde og maa da foretages med saa liden Ulempe for Færdselen som muligt. Intet af det aflæssede maa henligge længer end høist fornødent.

Ingen maa kjøre med flere end to Vogne eller andre Kjøretøier, der er fastgjorte til hinanden.

At læsse Tømmer, Planker, Bord eller andre lignende Materialier paa Vogn, Kjærre eller Slæde paa saadan Maade, at Materialierne kommer til at berøre Hesten eller slæbe paa Jorden eller indtage større Bredde end Kjøretøiet, er forbudt.

§ 33. Paa offentlig Gade eller i Portrum, Gaarde eller deslige Steder, der har aaben Udkjørsel til offentlig Gade, maa den kjørende eller ridende ikke forlade sin Hest uden at sørge for, at der med samme føres forsvarligt Tilsyn, eller at den er forsvarlig bundet paa den af Politiet foreskrevne Maade.

Udenfor de af Politiet anviste Holdepladse maa en Hest, selv om den er bunden, ikke henstaa paa offentlig Gade uden Bevogtning længere end 15 Minutter, ligesom Heste i Vinterkulden ikke maa staa ude i længere Tid end 15 Minutter uden Dækken.

§ 34. Heste, som er behæftede med smitsomme Sygdomme eller har ioinefaldende ydre Beskadigelser eller er udsultede eller udslæbte, maa ikke benyttes.

Heste, der har vist Tilbøielighed til at bide, skal bære forsynede med Mundkurv.

Heste, der er sky, maa ikke udleies.

Politiet kan forbyde Brugen af sløvskoede Heste, naar det er glat.

Sæletøiet maa være fuldstændigt og saaledes beskaffent, at det ikke kan forudsættes at ville beskadige Hesten eller gaa itu.

12 Septbr. Paa Vinterføre er de kjørende forpligtede til at anbringe Bjælder eller Klokker paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

§ 35. Forspændte Heste, som ikke kjøres af særskilt Kjørekarl, skal altid føres ved Tomme af den, der kjører det forangaaende Kjøretøi.

§ 36. Ethvert Kjøretøi, som udleies til Personbefordring, maa være i forsvarlig Stand og renlig holdt; i modsat Fald kan Politiet forbyde dets Afbenyttelse.

Ethvert saadant Kjøretøi, der er tilstaaet Ret til at benytte Holdeplads, skal være forsynet med et af Politiet opgivet Nummer, der anbringes til høire Side fortil. Naar det er mørkt, skal firhjulede Vogne til Personbefordring, der færdes paa offentlig Gade, være forsynede med Lygte.

Femte Kapitel.

Om Forsel af Heste og andre Kreaturer samt om Hunde.

§ 37. Det er forbudt at lade Heste gaa løse og at lade andre Kreaturer gaa uden Bevogtning paa Byens offentlige Gader. Dette Forbud gjælder ogsaa for private Eiendomme, forsaavidt disse ikke er forsvarligen indgjærdede, eller Dyrene ikke er under tilstrækkeligt Opsyn eller er forsvarligt bundne.

§ 38. Ingen maa paa offentlig Gade ride med mere end en Haandhest eller føre mere end en Hest ved Siden af eller efter Vogne eller andet Kjøretøi.

Heller ikke maa nogen lede eller kjøre flere end to løse eller fraspændte Heste ad Gangen. Fraspændte Heste maa ikke slæbe Drag eller Skjæker efter sig.

§ 39. Enhver Hest, der rides, kjøres eller ledes fraspændt paa offentlig Gade, skal være forsynet med Bidsel eller Hovedlag.

§ 40. Naar Kjør, Faar, Gjeder eller Svin drives i Flokke eller enkeltvis paa offentlig Gade, maa dette kun ske under tilbørligt Opsyn. Okser maa ikke drives, men skal ledes enkeltvis af voksne Mandspersoner og i forsvarlig Grime eller Toug. Dog kan det af Politiet tillades, at Okser blandt andet Driftefæ drives i Flokke, men kun ad bestemte Veie eller Gader.

Det maa nøie paasees, at Kreaturer og Heste ikke under Ledningen eller Drivningen kommer udenfor Kjørebanen.

Det er forbudt at føre Kreaturer bundne til et med Hest forspændt Kjøretøi.

§ 41. Naar Hunde viser sig bidske eller glubske eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gjø ad dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Det

samme gjælder om Hunde, som Politiet af Hensyn til deres Stør- 12 Septbr.
relse eller Race finder at kunne være farlige.

Ingen maa hidse Hund paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen.

§ 42. Tisper maa i Løbetiden holdes inde.

Fra Kl. 11 Aften til Kl. 5 Morgen er det forbudt at lade Hunde løbe ude, naar de ikke ledsages nogen.

Overtrædes foranstaaende Bestemmelser, kan Politiet foranstalte Hunden optagen og i offentligt Blad fremlyse den, samt hvis ingen Eier inden 6 Døgn indløser den, lade den sælge eller dræbe. For Hundens Opbringelse erlægges af Eieren, saafremt denne kan udfindes, 80 Øre og for dens Føde og Bevogtning 40 Øre daglig, for hvilke Udgifter saavelsom for Omkostningerne ved Kundgjørelsen Erstatning skal erlægges, forinden Hunden tilbageleveres. Kan Hundens Eier eller Besidder ikke udfindes, bliver samtlige Omkostninger at udrede af Bykassen.

Sjette Kapitel.

Om Fredning af offentlige Indretninger m. v.

§ 43. Det er forbudt at flytte eller borttage, skjære eller ridse i, skrive, male eller tegne paa, bøie eller løsrive eller paa anden Maade at beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Gjenstande, saasom Springvand, Vandposter eller Brønde, Pissoir, Gadelygter, Bænke, Indhegninger og deslige.

Det samme gjælder den til offentlig Gade stødende Del af Hus, Mur, Plankeværk, Port eller andet saadant.

Ingen maa klatre opad Lygtepæle, Stolper for elektriske Ledningstraade eller lignende Indretninger, kaste efter de dertil hørende Traade eller forøvrigt beskadige dertil hørende Indretninger.

§ 44. Ingen maa uden Veibestyrelsens Samtykke opbryde Brolægningen eller foretage nogen Gravning i offentlig Gade eller gjøre nogen anden Forandring ved samme.

§ 45. Ingen Uvedkommende maa tænde eller slukke de paa offentlig Gade anbragte Lygter eller befatte sig med de offentlige Brandsignalapparater uden for at signalisere Ildebrand.

§ 46. Ingen maa beskadige de paa offentlig Gade eller i offentligt Anlæg staaende Træer, afbrække Grene eller Kviste, afrive eller skjære i Barken eller deslige, ei heller aftage eller beskadige de omkring Træerne til deres Beskyttelse anbragte Indretninger eller klatre op i Træerne.

Det er ogsaa forbudt at afplukke, borttage eller beskadige de i offentligt Anlæg værende Frugter, Blomster eller Planter, at henkaste eller henlægge Urenligheder, Papir eller andet saadant i des-

12 Septbr. lige Anlæg eller paa anden Maade besudle dem. I offentlige Anlæg maa ingen gaa uden i de dertil bestemte Gange.

§ 47. Ingen maa sidde paa, bestige, stige over eller beskadige de ved offentlig Gade eller om offentligt Anlæg anbragte Hegn.

§ 48. Paa Kirkegaarde maa ingen Legen eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opførsel finde Sted.

Ingen maa trænge derind til de Tider, da Indgangen holdes lukket, eller der gaa udenfor de afstukne Gange, stige over Indhegninger, beskadige Træer, Blomster eller andre Vækster, beskadige eller besudle Gravsted eller andre Anlæg, eller paa Kirkegaarden henlægge Urenlighed, Papir eller andet saadant. Mindre Børn maa ikke komme paa Kirkegaard uden under behørig Opsigt; Barnevogne og Hunde maa ikke medtages.

§ 49. De i dette Kapitel indeholdte Bestemmelser gjælder for Tilfælde, der ikke gaar ind under Straffeloven.

Syvende Kapitel.

Om Opslag af Bekjendtgjørelser og Skilter.

§ 50. Det bestemmes af Magistraten, paa hvilke Steder Opslag af Bekjendtgjørelser fra Øvrigheden eller andre offentlige Myndigheder skal finde Sted. Disse Bekjendtgjørelser anbringes paa Tavler, der anskaffes og vedligeholdes for Kommunens Regning.

Bekjendtgjørelser angaaende Theaterforestillinger, Koncerter, Forevisninger og offentlige Forlystelser eller andre Bekjendtgjørelser ved Plakater er det forbudt at opslaa paa andre Steder end paa Annoncesøiler eller lignende Indretninger for saadant Øiemed. Et Eksemplar af Bekjendtgjørelsen skal samtidig med Opslaget tilstilles Politiet. Dog undtages derfra Opslag paa en Eiendom om, hvad der vedkommer de deri boende Personers Næringsvei, Bopælforandringer og andre Henvisninger, der knytter sig til Opholdsstedet eller angaar Eiendommen.

§ 51. Lovlig gjorte Opslag er det forbudt at nedrive, besudle eller paa anden Maade at beskadige eller gjøre ulæselige.

§ 52. Skilter eller Gjenstande, der benyttes til eller tjener som Skilt, maa ikke gives et større Fremspring udenfor Gadelinien end 20 cm. og skal være forsvarlig fastgjorte. De Skilter, der allerede findes anbragte med større Fremspring, bliver at nedtage inden et Aar, efterat disse Vedtægter er traadt i Kraft.

Ottende Kapitel.

Om Torvhandel og Benyttelse af Torvene.

§ 53. Magistrat og Formandskab har, efterat Politimesterens Erklæring er indhentet, til enhver Tid at bestemme, hvilke af Byens offentlige Pladse kan benyttes til Torvhandel, og hvilken Handel paa hvert enkelt Sted maa drives.

Ingen maa overtræde den saaledes trufne Ordning ved at 12 Septbr.
drive Torvhandel med andre Varer, til andre Tider eller paa andre Steder end tilladt.

Efter Ankomsten til Torvet skal Hestene uopholdelig fraspændes Kjøretøierne og føres bort fra Torvet.

§ 54. De, der indfinder sig paa Torvene for at falbyde Varer, skal ordne sine Udsalg paa den Maade, som af Politiet anvises dem, og idethele iagttage de af Politiet til Ordens Overholdelse givne Forskrifter.

Den, der skjønt paamindet ikke efterkommer de givne Forskrifter, kan af Politiet bortvises fra Torvet.

§ 55. Torvhandlere maa ikke paa Torvet henkaste bedærvede Varer eller andet Affald.

§ 56. Ingen maa lægge Hindringer i Veien for den frie Adgang til Udsalgspladsene eller paa anden Maade forstyrre Handelen.

§ 57. Ingen Sælger maa med sine Varer tage Ophold paa Torvet tidligere end 1 Time før den til Handelen bestemte Tid.

Ved Torvtidens Udløb skal alle Varer saavelsom Vogne, Borde, Kurve eller deslige, der er benyttede ved Handelen, strax fjernes fra Torvet.

§ 58. Torvhandelen foregaar hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, de to førstnævnte Dage fra Kl. 7 Morgen til Kl. 2 Eftm. og Lørdag fra Kl. 7 Morgen til Kl. 8 Aften. Det skal dog være Magistrat og Formandskab tilladt at henlægge Torvtiden til andre Ugedage samt at udvide Tiden paa de enkelte Dage.

§ 59. Adgang til at benytte Torvet uden Afgift tilstedes:

a. Udenbys Personer til Salg af fra Landet indbragte Skov- eller Haveprodukter, vilde Urter og Bær eller andre derfra indbragte Varer, som er Frembringelse af Landbonæring, Husflid, Jagt eller Fiskeri, — samt

b. Byens Indvaanere til Salg af egne Husdyr eller disses Afkastning, Frembringelse af egen Husflid eller af egne Eiendomme, Udbytte af egen Jagt eller eget Fiskeri, Fisk, som de selv har røget, saltet eller ludet, samt vilde Urter og Bær, som de selv har sanket eller ladet sanke.

§ 60. Salg af levende Heste, Kreaturer, Smaafæ, Svin og lignende maa ikke foregaa paa Byens Torve.

§ 61. Varer maa ved Bryggerne kun udsælges fra det Fartøi eller den Baad, hvormed de er indførte.

Niende Kapitel.

Om offentlige Beværtningssteder.

§ 62. Enhver, der driver Restauration, Konditori eller anden offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt

12 Septbr. det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden og Sømmelighed.

Politiet kan forbyde enhver, der driver offentlig Beværtning med Spiſe- eller Drikkevarer, at benytte anden kvindelig Medhjælp til Opvartning af Gjæſter i Beværtningslokalerne end ſin Huſtru og voxne Børn.

§ 63. Ingen maa paa et offentligt Beværtningsſted gjøre ſig ſkyldig i voldſom eller ſtøiende Adfærd, hvorved andre Gjæſter, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges, eller andre af Huſets Beboere eller omboende forſtyrres, ei heller i andre Maader vise en uanſtændig eller forargelig Opførſel.

§ 64. Offentlige Beværtnings- og Forlyſtelsesſteder ſkal holdes lukkede fra Kl. 5 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disſe Dage og ellers fra Kl. 11 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning eller Udſkjænkning finde Sted og ingen Gjæſter indlades eller opholde ſig paa deslige Steder.

Denne Beſtemmelſe ſkal ikke være til Hinder for Beværtning af Reiſende i Hoteller og Logishuſe i den nævnte Del af Døgnet.

Ligeledes ſkal det være overladt Politiet ſaavel ved enkelte Leiligheder at give ſpeciel Tilladelſe til at lukke ſildigere og aabne tidligere, ſom at meddele lignende almindelig Tilladelſe til Beværtningsſteder, hvor Beværtningen med Spiſe eller andet end ſtærke Drikke ſkjønnes at være Hovedſagen, og hvor Tilladelſen ikke antages at blive misbrugt. Omvendt kan Politiet i alle Tilfælde, hvor det findes, at vedkommende Værter ikke overholder den tilbørlige Orden, paabyde Lukning Kl. 8 Aften.

Saadan af Politiet meddelt Tilladelſe, ſom i denne § nævnt, kan til enhver Tid og uden Opſigelſe eller Varſel tilbagekaldes.

Ved Forſkrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de for Salg og Udſkjænkning af Brændevin, Øl og Vin gjældende Beſtemmelſer.

Tiende Kapitel.

Om Orden ved offentlige Foreſtillinger og andre Præſtationer.

§ 65. Naar Tilladelſe er givet nogen til at gaa omkring og opføre Muſik, forevise Kunſter og Seværdigheder eller andet, maa ſaadant dog ikke uden ſærſkilt Tilladelſe af Politiet ſke paa offentlig Gade.

Enhver Eier eller Leier af en Eiendom kan forbyde dem, der gaar omkring og opfører Muſik, forevifer Kunſter eller Seværdigheder eller andet, ſammeſteds at udføre de nævnte Præſtationer. I Tilfælde af Sygdom eller anden gyldig Grund er enhver Beboer i Nærheden berettiget til at forlange, at den, der udfører

Musik eller støiende Præstationer af nævnte Art, fjerner sig i til- 12 Septbr.
børlig Afstand.

§ 66. Enhver, hvem Tilladelse til at give dramatiske Forestillinger eller andre offentlige Præstationer er meddelt, skal efterkomme de Regler, som Politiet maatte foreskrive til Ordens Overholdelse. Han skal sørge for, at de Forestillinger, der opføres, og de Præstationer m. v., der forevises, ikke er af uanstændigt Indhold. Dersom en Forestilling eller Præstation viser sig at være af usædeligt eller iøvrigt strafbart Indhold, saavelsom naar en saadan afholdes eller gives uden Tilladelse, kan Politiet forbyde samme, og er de tilstedeværende pligtige til at efterkomme Politiets Anmodning om at begive sig bort.

De, der giver Forestillinger af nogen i Lov af 22de Mai 1875 omhandlet Art, har at udrede en Afgift til Bykassen af fra 5 til 50 Kr. efter Politimesterens Bestemmelse for hver Forestilling. Fritagelse herfor kan dog meddeles af Politimesteren. Afgifterne, der maa erlægges forud, bliver ved Udgangen af hvert Fjerdingaar at tilstille Kæmneren.

§ 67. Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skal de Besøgende iagttage Sommelighed og Orden og maa ikke ved Støien, Banken, vedholdende Bifaldsytringer eller Mishagsytringer eller paa anden Maade hindre eller afbryde Forestillingen eller Forlystelsen eller forstyrre andre Deltagere i Nydelsen deraf. Lydelige Meningsytringer under eller ved Slutningen af offentlige Forestillinger maa ikke vedvare, efterat et 3 gange gjentaget lydeligt Signal er givet til deres Ophør.

§ 68. 1ste Juledag, Skjærtorsdag, Langfredag, 1ste Paaskedag, Bededag og 1ste Pinsedag samt de disse Dage forudgaaende Dage er det forbudt at holde offentlig Dans og at give offentlige Forestillinger eller Koncerter, Kirkekoncerter undtagne. Ligeledes er det forbudt at holde offentlig Dans eller at give offentlige Forestillinger fra Kl. 10 Aften for Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftm. paa disse.

§ 69. Ingen maa afgive Lokale til offentlig Forestilling, Koncert, Foredrag eller Møde, før saadan Attest, som af Politimesteren forlanges, er tilveiebragt for Lokalets Skikkethed for Øiemedet.

Ellevte Kapitel.

Om den offentlige Renlighed.

§ 70. Enhver, der eier Grund eller Bygning ved Gade eller Plads, som vedligeholdes af Kommunen, er pligtig til at besørge Gadefeiningen med, hvad dertil hører, udenfor sin Eiendom, i Gaderne indtil Midten af Kjørebanen, og paa Torv eller Plads indtil $6^1/_2$ Meters Afstand fra sin Grund.

12 Septbr. Til Gadefeining hører ogſaa Rengjøring af Fortouget og Rendeſtenen ſamt Bortſkaffelſe af det paa Gaden, i Rendeſtenen eller paa Fortouget voxende Græs.

§ 71. Feining foretages i Regelen 1 Gang om Ugen paa den Dag, ſom af Politiet beſtemmes, og ellers, naar og hvor Omſtændighederne gjør det nødvendigt, efter ſærligt Paalæg af Politiet.

Det ſammenfeiede maa ikke kaſtes i Kjørebanen, men ſkal bortføres umiddelbart efter tilendebragt Feining. Feiningen maa være ſluttet og Bortførelſen foretaget, i Sommermaanederne inden Kl. 10 Aften og i den øvrige Tid af Aaret, inden Mørket falder paa.

I tørt Veir uden Froſt overſprøites Fortoug og Gade ſaa tilſtrækkelig med Vand, at Feiningen ikke foraarſager Støv.

Med Henſyn til Kloakflugene maa det paaſees, at der ikke ved Feiningen tilføres dem faſte Urenligheder eller om Vinteren faſt Sne eller Is, og at Riſterne holdes aabne, ſaa at Vandet fra Rendeſtenen har frit Afløb.

Gader og Veie, hvis Vedligeholdelſe ikke er overtaget af Kommunen, ſkal med tilhørende Fortoug, Rendeſten og Grøfter af Eierne af de tilſtødende Grunde renholdes og oprenſes, ſaa ofte de fra Politiet derom erholder Tilſigelſe.

§ 72. Naar Hus- eller Grundeier har anbragt Dæksler over Rendeſtenen ved offentlig Gade, ſkal han ſørge for deres Vedligeholdelſe og paaſe, at de ſlutter nøie og ligger faſt, og derſom de i Tilfælde af Regn, Tøveir eller af anden Aarſag er til Hinder for Vandets frie Løb, ſkal han foranſtalte dem aftagne og igjen paalagte, ſaaſnart det kan ſke uden at hindre Vandløbet.

Private Kloakledninger og Afløbsrender ſamt deres Slamkiſter eller Renſekummer ſkal oprenſes og efterſees mindſt 1 Gang aarlig, nemlig før 1ſte Mai, og ellers, ſaa ofte det fornødiges for at holde Afløbet frit.

§ 73. Naar Sne er falden, ſkal den, hvem Gadefeiningen paahviler, ryddiggjøre Fortoug og Rendeſten. Ligeledes har den Gadefeiningspligtige at bortføre Svul af Fortoug og Rendeſten, naar ſaadant af Politiet paabydes, ſamt ved indtrædende Tøveir at holde Rendeſtene og deslige Afløb ophuggede.

§ 74. Sne og Is maa ikke fra Gaardsplads, Tomt eller Have kaſtes ud paa offentlig Gade eller henbringes andenſteds end til de dertil anviſte Steder.

§ 75. Politiet kan i Sygdomstilfælde meddele Tilladelſe til midlertidig at belægge med Halm en ſaa ſtor Strækning af offentlig Gade, ſom efter Omſtændighederne anſees fornøden. Belægningen ſkal fornyes eller borttages, ſaaſnart det af Politiet forlanges.

§ 76. Feieſkarn, Affald fra Huſe eller anden Urenlighed 12 Septbr.
maa ikke kaſtes paa offentlig Gade, i Havnen, i Elve og Bække paa Byens Grund, ei heller i Vadſkerender eller andenſteds, hvorfra disſe Gjenſtande kan flyde ud i Gade, Rendeſten eller andet offentligt Afløb. Deslige Ting maa heller ikke af nogen Uvedkommende henkaſtes i offentlige eller private Porte eller Gaarde, paa hvilke Steder Uvedkommende ei heller maa lade ſit Vand, undtagen i Piſſoir.

Grus og anden Fyld maa ikke henlægges paa andre end de dertil anviſte Steder.

§ 77. Ved de offentlige Vandpoſter maa ikke Kjøretøier eller deslige vaſkes eller ſkylles. Vand maa ikke udledes eller udſkylles over offentlig Gade, men kun gjennem de dertil beſtemte Afløb.

§ 78. Vogne og Slæder, der bruges til Kjørſel af Gadeſkarn, Affald fra Huſe og Fabriker eller anden Urenlighed, Jord, Sand, Stenkul, Kalk, Kalkgrus og lignende, ſkal være tætte, ſaaledes at intet ſpildes under Kjørſelen.

Ved Kjørſel af ulæſket Kalk ſkal derhos Vognen være forſynet med Laag eller andet forſvarligt Dække.

Under Transport af Kalk maa Vognen, ſaavel læſſet ſom tom, alene kjøres i Skridt.

Tolvte Kapitel.

Angaaende Afgifter af viſſe Næringer.

§ 79. Fra den Tid, nærværende Vedtægter træder i Kraft, ſkal efternævnte Næringsdrivende erlægge i ſærlig Afgift til Bykaſſen:

A. De, ſom ſøger Erhverv ved Udlaan paa 80 Kroner og derunder mod haandfaaet Pant eller ved Kjøb af rørligt Gods mod Gjenløsningsret, forſaavidt Kjøbeſummen ikke overſtiger den nævnte Grænſe, 50—100 Kroner aarlig.

B. De, ſom holder offentlig Dans, for hvert Bal fra 10—100 Kroner.

C. De, hvem der til Udøvelſen af deres Bedrift anviſes Plads for en længere Tid paa Byens Torve, offentlige Pladſe eller Gader:

1. Slagtere, Kjød- og Fiſkehandlere: 5 Kr. mdl.
2. Andre Handlende: fra 1—10 Kr. mdl.
3. Vognmænd til Befordring af Perſoner: for hvert Kjøretøi 10 Kroner aarlig.

Hvor Afgifter efter foranſtaaende varierer, bliver ſamme at beſtemme af Politimeſteren.

Kurvekoner, der anviſes Plads ved Torvets Udkanter, betaler indtil videre ingen Afgift.

12 Septbr. § 80. Den Bevilling, ſom de i foregaaende § omhandlede Næringsdrivende ſkal erhverve af Politiet, meddeles ikke for længere Tid end 1 Aar ad Gangen, men kan for ſaadant Tidsrum ogſaa fornyes ved Paategning.

Den ſkal derhos indeholde, at Politiet, naar det finder, at Bevillingen misbruges, ſtrax kan tilbagekalde den, ſamt at den i intet Tilfælde kan overføres paa nogen anden.

§ 81. Afgifterne erlægges forſkudsvis, de aarlige i 2 Terminer, hver Gang med det halve, den ene Halvdel ved Bevillingens Udfærdigelſe og den anden Halvdel inden Udgangen af den paafølgende Juni eller December Maaned. Hvis Afgiften ikke i rette Tid erlægges, bortfalder Bevillingen, uden at Vedkommende fritages for Afgiftens Udredelſe. Nærings Ophør formedelſt Dødsfald, Bevillingens Forbrydelſe eller andre Grunde bevirker ingen Tilbagebetaling af eller Fritagelſe for den løbende Termin.

§ 82. De i § 79 Litera A nævnte Næringsdrivende ſkal være forpligtede til angaaende de derſteds omhandlede Transaktioner at føre en pagineret og af Politikammeret autoriſeret Protokol, hvori ſamtlige Laan og Kjøbſlutninger indføres i tidsfølgende Orden under Angivelſe af Datum, Laantagerens eller Sælgerens fulde Navn og Bopæl, Laanets eller Kjøbeſummens Størrelſe, Pantſætningens eller Handelens Gjenſtand, de betingede Renter og Laanets Forfaldstid.

Trettende Kapitel.

Forſkjellige Beſtemmelſer.

§ 83. Politiet kan med Samtykke af Magiſtrat og Formandſkab beſtemme, være ſig for det hele Byterritorium eller kun for enkelte tættere bebyggede Dele af ſamme, at ſaadan Bedrift, ſom ved den Støi, den foraarſager, er egnet til i høi Grad at forulempe de Omboende, ſaaſom Kjedelklinkning, viſſe Slags Bødkerarbeide og deslige, ikke maa øves i Tiden fra Kl. 10 Aften til Kl. 6 Morgen.

§ 84. Det ſkal være Politiet overladt at forſyne Perſoner, ſom paa offentlig Gade ſøger Erhverv ved i en eller anden Henſeende at tilbyde Publikum ſin Tjeneſte, med Skilt eller andet Mærke til Tegn paa, at de dertil af Politiet er godkjendte, og med den Følge, at Perſoner, ſom uden Berettigelſe benytter ſaadant Mærke, derved forfalder i Straf for Overtrædelſe af disſe Vedtægter. Politiet har at udfærdige de nærmere Beſtemmelſer og Regler, der findes fornødne til Ordningen af den i denne § nævnte Bedrift, dog med den Indſkrænkning, at de nødvendige Taxter faſtſættes af Formandſkabet i Forening med Politimeſteren.

Overtrædelſe af de i Medhold heraf trufne Beſtemmelſer anſees ſom Overtrædelſe af disſe Vedtægter.

§ 85. Hus- og Grundeiere er personlig ansvarlige for Op- 12 Septbr.
fyldelsen af alle dem som saadanne ifølge disse Vedtægter paahvilende Pligter og skal ikke kunne undskylde sig med Forsømmelse fra sine Folks eller Leieres Side.

Saafremt imidlertid vedkommende Hus- eller Grundeier har beskikket en i Byen bosat og af Politiet godkjendt Mand, der i alle eller enkelte Eiendommen vedkommende, af disse Vedtægters Bestemmelser opstaaende Forhold kan træde i Eierens Sted overfor Politiet og det offentlige, og som dertil har erklæret sig villig, gaar Ansvaret over paa denne.

Skulde den Mand, der af Politiet er godkjendt, gjentagne Gange gjøre sig skyldig i Forsømmelse, kan Politiet bestemme, at Ansvaret atter gaar over paa Eieren.

§ 86. Naar nogen undlader, hvad der ifølge disse Vedtægter paahviler ham, kan Politiet foranstalte det udført eller træffe fornøden Foranstaltning til at forhindre, at Forsømmelsen afstedkommer Skade.

Omkostningerne herved bliver ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Politiet træffes for at forhindre forberedte eller stanse endnu ikke fuldførte Handlinger, der ved Vedtægterne er forbudne, eller for at rydde af Veien Ulemper, der er foranledigede ved Brud paa disse Vedtægter, at udrede af den Skyldige.

§ 87. Overtrædelse af nærværende Vedtægters Bestemmelser, der ikke straffes efter Lov af 22 Mai 1875 §§ 3 og 5, bliver følge Lov af 17 Juni 1869 sammenholdt med Lov af 26 Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Christiania, § 5, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2—800 Kroner. Til saadant strængere Straffebud henregnes ogsaa den bestaaende Politilovgivning, forsaavidt samme hjemler Adgang til for nogen i nærværende Vedtægter omhandlet Forseelse at anvende for Børn Ris og for Voxne høiere Straf end Bøder. Boderne indtales efter de for Politisager gjældende Regler og tilfalder Politikassen.

§ 88. Nærværende Vedtægter træder i Kraft 3 — tre — Maaneder, efterat de har erholdt Kongelig Stadfæstelse. Fra samme Tid ophæves de hidtil gjældende Vedtægter.

Kongelig Resolution *), hvorved er bestemt: 12 Septbr.

a. At der i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 forordnes 4 særskilte Brandkommissioner for følgende Strøg i Glemminge Herred, Moss Fogderi, Smaalenenes Amt, nemlig:

1. Nøklebye, Lislebye og Torp („østre Glemminge").

*) Bekjendtgj. 31 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

12 Septbr. 2. Billethavnen, Billetbjerget, Lahellemoen, Guldbergsiden og Lahelle samt Hasseng, Dammyr og Skrokkeli („søndre Glemminge").
3. Frydenberg, Kniple, Trosvig, Fjelberg og Labraaten („vestre Glemminge").
4. Aasgaard, Bjølstad, Smerthu, Fuglevig og Rød („Kragerøen").

b. At den almindelige Bygningslovgivning i Medhold af § 46 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 skal være gjældende for ovennævnte Strøg.

c. At det overlades til Amtmanden nærmere at fastsætte Grændserne for disse Bygnings- og Brandkommissionsdistrikter.

d. At ovenanførte Strækninger i Henhold til § 1 i Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 17de Juni 1869 overgaar til særskilte Kommuner i Bygningsvæsenets Anliggender.

12 Septbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Medhold af § 46 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 bestemmes, at bemeldte Lov skal være gjældende for Strandstedet Vikersund i Modums Herred, Buskeruds Fogderi og Amt,
2. i Medhold af § 1 i Lov, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854, forordnes en Brandkommission for ovennævnte Strøg,
3. det overlades Amtmanden nærmere at fastsætte Grændserne for dette Bygnings- og Brandkommissionsdistrikt.

12 Septbr. **Kongelig Resolution** [1]), hvorved er bestemt, at 10de og 11te Assessorembede i Kristiania Byret bliver at kundgjøre ledige til fast Besættelse.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1892 No. 42 og 43.

12 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvori Departementet overensstemmende med Finantsdepartementet, hvis Betænkning det i Sagens Anledning har indhentet, antager, at Autorisation som Sagfører for en i nævnte Amt bosat Person i Henhold til Ref. 27de November 1775 og Forordning 17de Juli 1789 § 4 kfr. Rentekammerplakat af 18de November 1809 og Lov 9de August 1839 § 23, hvorved „Finmarkens Indbyggere" fritages for Brug af stemplet Papir, kan udfærdiges paa ustemplet Papir.

12 Septbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Byfogden i Kristiansand, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel angaaende Stempelafgift af et Skjøde, hvorved en Tomt

*) Bekjendtgj. 31 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

med tilhørende Assurancesum sælges underet for en Kjøbesum, der er mindre end Assurancesummen, — udtaler, at der af Skjødet antages at maatte erlægges Stempelafgift, beregnet efter Tomtens gangbare Værdi, fastsat efter Kontrahenternes bedste Skjøn.[1] 12 Septbr.

[1]) Jfr. Skr. af 11te Marts 1887.

Høieste Resolution,*) hvorved i Henhold til Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11, Post 1, bestemmes, at det i et Tidsrum af 10 Aar, regnet fra 30te Novbr. 1892, skal være forbudt at fælde Raphons inden Vaage Herred, Kristians Amt. 13 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Aasnes Sparebank i Møde den 26de Juli 1892 vedtagne Forandring af § 3 i Bankens ved Høieste Resolution af 17de December 1889 stadfæstede Plan. 13 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Hero Sparebank i Møder den 23de August 1890 og 14de Mai 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som fremdende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 18de Januar 1882 stadfæstede Plan. 13 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa de af Haugesunds Sparebanks Bestyrelse i Møde den 24de Marts 1891 vedtagne Forandringer i Bankens ved Høieste Resolution af 8de Februar 1887 stadfæstede Plan. 13 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Aas Herredsstyrelse i Møde den 12te April 1892 fattede Beslutning om, at den Skat til Kommunen, der fremtidig tilignes Aas Sparebank, bliver at fordele mellem Aas, Kroer og Nordby Sogne i Forhold til Matrikulskylden, approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt noget af de omhandlede Sogne derved paadrages Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar. 13 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved følgende Funktionærer med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes Portofrihedsattestationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Bestillingers Medfør:
Offentlig ansatte Inspektører ved Haandgjerningsundervisningen;
Fast ansatte Aspiranter ved de offentlige Arbeider;
Skattekommissærer og Formænd i Amtsskattekommissionerne;
Statsrevisionens Sekretær. 16 Septbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Bergen, foranlediget ved Forespørgsel fra Børskomiteen i Bergen om, 16 Septbr.

*) Bekjendtgj. 21 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

16 Septbr. hvorledes der, efter at Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 i Henhold til Lov af 4de April 1891 er traadt i Kraft fra 1ste Juli d. A., skal forholdes med Hensyn til Tilveiebringelse af Indtægtsbilag for den Børsen ifølge Børsloven af 8de September 1818 §§ 2 og 14 a. og b. tilkommende Afgift af Auktioner, naar disse afholdes af Eierne selv uden Auktionsforvalterens Mellemomst.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at Kontrollen med, at Børsen erholder den samme tilkommende Afgift af de omhandlede Auktioner, bør føres ved Fortegnelse fra Politimesteren over de for ham anmeldte Børsen vedkommende Auktioner og de Auktionerendes paa Tro og Love afgivne Opgaver over Auktionsbeløbene. Departementet bemærker, at det herved er gaaet ud fra, at Adgang til at afholde de i Lov af 8de September 1818 § 2 omhandlede Auktioner paa Børsen fremdeles staar aaben for enhver, som maatte ønske at afholde dem der.

Med denne Skrivelse er ogsaa Børskomiteerne i Stavanger og Bergen gjorte bekjendt.[1])

[1]) I Kristiania og formentl. ogsaa i Trondhjem og Kristiansand er Paabudet om Auktionernes Afholdelse paa Børsen ophævet i Henhold til Lov af 17de Marts 1866.

16 Septbr. **Cirkulære** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til samtlige Toldkamre:

Paa Foranledning skal Departementet herved, efter om Sagen at have brevvexlet med Justitsdepartementet og Finantsdepartementet, meddele Toldkammeret Bemyndigelse til ved Opkrævning af Afgift til Havnefondet af en Vare, bestaaende af en Blanding af Tran og mineralsk eller vegetabilsk Olie, at opkræve fuld Afgift, medmindre Udførselsangivelsen er ledsaget af Tilvirkerens Erklæring paa Tro og Love om Forholdet mellem Tranen og den tilblandede Olie, i hvilket Tilfælde Afgiften bliver at beregne af den i Blandingen indeholdte Mængde Tran.

17 Septbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nedenes Amt, foranlediget ved Forestilling fra Sorenskriveren i Holts Sorenskriveri og Magistrat i Ladestedet Tvedestrand, i hvilken begjæres Departementets Udtalelse om, hvorvidt det ikke er Fogden i Nedenes Fogderi, som for nævnte Ladesteds Vedkommende har at bestyre Valgforretninger, der afholdes i Henhold til Forligelseslovens § 4, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det er enigt med Amtmanden i, at Bestemmelsen i den nævnte Lovparagraf, at Valgforretningen i Ladestederne skal bestyres af Fogden, vistnok har til Forudsætning, at Fogden er vedkommende Ladesteds Magistrat, idet det af Bestemmelsen om Kjøbstæderne antages at fremgaa, at Loven har anseet Bestyrelsen

af Valgforretningen som en Magistratsfunktion. I Ladesteder, 17 Septbr.
hvor en anden Embedsmand end Fogden er Magistrat, antages derfor Bestyrelsen af Valgforretningerne at paaligge hin Embedsmand. Saa meget mindre antages der for Tvedestrands Vedkommende at burde blive Spørgsmaal om nogen anden Fremgangsmaade, som den nævnte Opfatning, efter hvad Amtmanden oplyser, formodes at være befulgt i Praxis lige siden 1852, da Sorenskriveren i Holts Sorenskriveri blev Ladestedets Magistrat.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til samtlige Skattekom- 17 Septbr.
missærer, hvorved bl. a. oversendes efterstaaende Blanketter til Selvangivelse:

Selvangivelse

til Ansættelse af Formue og Indtægt ved Udskrivning af Indkomstskat til Staten for Budgetaaret 18

fra

..... (Navn).
..... (Stand).
..... (Bosted).

Jeg angiver herved min Formue og Indtægt saaledes:

A. Formue.

Faste Eiendomme eller Anlæg:

1. ..... beliggende i ..... Skattedistrikt Kr.
2. ..... — ..... — „
3. ..... — ..... — „
4. ..... — ..... — „
5. ..... — ..... — „
6. ..... — ..... — „

II. **Besætning og Gaardsredskaber** . . . . . „
III. **Skibe** . . . . . „
IV. **Udestaaende Kapitaler** . . . . . „
V. **Anden Formue** . . . . . „

Tilsammen Kr.

Herfra bliver at bringe i Fradrag: Paahvilende Gjæld „

Igjen Kr.

B. Indtægt.

I. **Jordeiendomme:**
1. Avling (Salg og eget Forbrug) Kr.
2. Udbytte af Fjøset (do. do.) „
3. Udbytte af Skog (do. do.) „
(Bygningsmaterialer, Gjerdefang, Brændsel m. v.)
4. Husleie (Udleie og Værdien af eget Husvær) „
5. Forpagtning og Bortfæstning . . . . . „
6. Andre Indtægter . . . . . „

Kr.

II. **Huse** udenfor de i Post I nævnte . . . . . „
(Udleie og Værdien af eget Husvær).
III. **Fiskeri** (Salg og eget Forbrug) . . . . . „
IV. **Skibsrederi** . . . . . „

Overført Kr.

17 Septbr.

Overført Kr.

V. **Handelsvirksomhed** (herunder Udskibning, Spedition, Agentur, Mæglerforretning, Assurancevirksomhed, Bankforretning m. v.) . . . . . „

VI. **Fabrikdrift og Bergværksdrift** (herunder Indtægt af Stenbrud) . . . . . „

VII. **Haandværk og Industri** (udenfor egentlig Fabrikdrift) „

VIII. **Andet Erhverv** (Indtægt af Embede, Bestilling, offentlig eller privat Ansættelse, overhovedet hvilkensomhelst indbringende Virksomhed udenfor de i Posterne I—VII nævnte), **Pension og Vartpenge** . . . . . „

IX. **Udestaaende Kapitaler** . . . . . „

Tilsammen Kr.

Fra foranstaaende Bruttobeløb bliver at bringe i Fradrag:

I. **Renter af Gjæld** . . . . . Kr.

II. **Udgifter paadragne til Indtægtens Erhvervelse:**

1. Driftsomkostninger, derunder indbefattet Lønninger, men ikke Udgifter til den Skattepligtiges og Families Underhold og Betjening eller til Bolig for ham og hans Husstand . . . . . Kr.
2. Udgifter til almindelig Vedligeholdelse og Forsikring af Huse samt lignende Udgifter til Skibe og andre som Driftsmidler benyttede faste eller rørlige Eiendele, men ikke til Husgeraad og lignende, der bruges i den Skattepligtiges eller hans Families Bopæl eller Husholdning „
3. Leie, Brugs- eller Forpagtningsafgift, Føderaad og lignende Udredsler . . . . . „
4. Udgifter ved Bestyrelse af Embede eller Bestilling samt Pensioner eller andre Byrder, der maatte paahvile samme . . „
5. Andre Udgifter . . . . . „

——— Kr.

——— Kr.

Igjen Kr.

I foranstaaende Opgaver er som Indtægt af Eiendom, Anlæg eller Næringsdrift udenfor min ovennævnte Bostedskommune beregnet:

	Under Post:	Kr.
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		

Jeg forsikrer, at foranstaaende Opgaver er afgivne efter bedste Skjøn og Overbevisning.

....., den ..... 18 .....

Anm. Det staar den Skattepligtige frit for at vedlægge denne Selvangivelse de Beregninger og supplerende Oplysninger, han maatte finde ønskelige.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Overkon- 17 Septbr.
trolløren i trondhjemske Kontroldistrikt, hvori Dept. i Anledning af Forespørgsel fra Stjørdalens Brænderi om, hvorvidt der er noget til Hinder for, at der holdes Oplag i Bergen istedetfor ved Brænderiet, meddeler, at det med Overkontrolløren finder en saadan Ordning uforenelig med Bestemmelsen i Lov af 28de Juni 1887 § 21.

Cirkulære fra Kirkedepartementet: 20 Septbr.

Lov om Seminarier m. m. af 14de Juni 1890 § 5, sidste Led lyder:

„Den, der har bestaaet en Lærerprøve og derefter i mindst tre Aar havt Ansættelse i offentlig eller privat Lærerstilling, skal, forsaavidt Omstændighederne derfor ikke er til Hinder, gives Adgang til i indtil to Aar som hospiterende Elev at overvære Seminariets Undervisning i flere eller færre Fag."

I Anledning af en direkte hertil indkommen Forespørgsel fra Asker Seminariums Bestyrer om Forstaaelsen af dette Led meddeles:

1. Udtrykket „Lærerprøve" antages foruden den i Seminarloven omhandlede lavere Lærerprøve tillige at omfatte alle de af det offentlige i den ældre Lovgivning anordnede eller til Opnaaelse af fast Post i Folkeskolen som fyldestgjørende godkjendte Prøver (Lov om Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne af 12te Juli 1848, § 22; — Lov om Almueskolevæsenet paa Landet af 16de Juni 1860, §§ 60 og 63; — Lov af 22de Mai 1869, § 3).

2. Udtrykket „privat Lærerstilling" antages at burde tages i videste Forstand, saa at det for Optagelse i Seminariet ikke nødvendigvis kræves, at Vedkommende har været ansat ved en „Skole."

3. Bestemmelsen om mindst tre Aars Ansættelse i en Lærerstilling antages fornemmelig at gjælde dem, som har underkastet sig den lavere Lærerprøve; hvad dem angaar, som har bestaaet de ældre Seminariers Dimissionsexamen eller en tilsvarende Prøve, finder man det tilstedeligt, at de i en Overgangstid optages efter en noget kortere Tjenestetid.

4. Hospiterende Elever har Adgang til at deltage i Seminariets Undervisning i flere eller færre Fag, eftersom det findes tjenligt for deres særlige Behov, men er forøvrigt underkastede de samme Bestemmelser, som gjælder for Seminariets faste Elever. (Reglementariske Bestemmelser for Seminarierne, § 11, sidste Led).

5. Hospiterende Elever i Seminariets nederste Klasse har ikke fuld Sikkerhed for at kunne vedblive som hospiterende Elever ogsaa det følgende Aar i øverste Klasse. Seminariet har nemlig efter § 5, 3die Led, Adgang til at optage nye, faste Elever i øverste Klasse, og der er saaledes en Mulighed for, at Omstændighederne paa Grund af Forøgelse i Elevantallet vil kunne stille

20 Septbr. sig anderledes i øverste Klasse end i nederste og blive til Hinder for at give hospiterende Elever Adgang til at overvære Undervisningen.

For at sikre sin Forbliven i Seminariet kan hospiterende Elever i nederste Klasse benytte den ved § 5, 3die Led, givne Adgang til Optagelse som fast Elev i øverste Klasse, hvorved foruden, at Vedkommende gjør Rede for de Kundskaber og Færdigheder, som er Maalet for nederste Klasses Undervisning, ogsaa kræves bestaaet Optagelsesprøve.

Der har derhos særlig været Spørgsmaal om, hvorvidt Kvinder med Guvernanteexamen og Studenter kan optages i et Seminarium i Henhold til § 5, sidste Led. Man skal i den Anledning udtale:

1. Kvinder med Guvernanteexamen (f. Ex. Afgangsprøve ved Nissens Skole for Voxne) antages at kunne jevnstilles med dem, som har bestaaet den i Henhold til Lov af 22de Mai 1869 anordnede Lærerindeprøve af høiere Grad. Man gaar dog ud fra, at Ret til i Henhold til en saadan Examen at optages som hospiterende Elev ved et Seminarium kun gjælder dem, som har underkastet sig den før 1891.

2. Da examen artium ikke af Loven er erkjendt som nogen Lærerprøve, vil Studenter ikke kunne optages i et Seminar i Henhold til den nævnte §'s sidste Led. Betingelserne for at optages som fast Elev i Seminariets øverste Klasse indeholdes i § 5, tredie Led, sammenholdt, for Studenters Vedkommende, med § 12, 5te Led.

Man skal endelig som en almindelig Bemærkning tilføie:

De, der tilfredsstiller de i § 5, sidste Led, opstillede Betingelser for Optagelse i Seminariet som hospiterende Elever, har Krav paa at blive optaget, forsaavidt Omstændighederne derfor ikke er til Hinder. Ved Siden heraf antager man, at der under særlige Omstændigheder ogsaa vil være Anledning til at give andre Adgang til Seminariet som hospiterende Elever, selv om de ikke fuldt ud tilfredsstiller de almindelige Betingelser for Optagelse, naar der dog er givet antagelig Sikkerhed for, at de er i Besiddelse af den fornødne Fordannelse, og det kan ske uden Fortrængsel for mere berettigede og uden Forstyrrelse eller Ulempe for Seminariets regelmæssige Virksomhed. Om saadan Optagelse bør for hvert Tilfælde Andragende indsendes gjennem Bestyreren og Overtilsynet til Seminariernes Overbestyrelse.

20 Septbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 27 for 1892), hvori bl. a. meddeles følgende Rettelser i Postreglementet.

Kap. XVI § 9, 2det Afsnit skal lyde:

De fremmede Foreningslande, som ikke samtykke i saadan Tilbagesendelse og Omadressering ere: Bolivia, Britisk Indien og

andre britiske Kolonier, Canada, Columbias Forenede Stater, Haiti, Hawaii, Honduras, Japan, Mexico, Queensland, Ny-Syd-Wales, Ny-Zealand, Storbritannien med Irland, St. Domingo, Syd-Australia, Tasmania, Venezuela, Vest-Australia, Victoria samt — i de Tilfælde, hvor Adressaten allerede er underrettet om Forsendelsens Ankomst eller har gjort Fordring paa dens Udlevering og ikke samtykker i Forføiningen — Schweiz. 20 Septbr.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Herredsstyrelse meddeler, at en under den ældre Skolelov ansat Lærer, der har valgt Aflønning efter de ældre Regler, har Krav paa at erholde den samme Kostholdsgodtgjørelse, som han hidtil har oppebaaret, uanseet om Lavmaalet af Kostholdsgodtgjørelse efter den nye Skolelov er nedsat til et mindre Beløb. 21 Septbr.

Skrivelse fra Indre-Departementet til Amtmanden i Akershus Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet i, hvad der er oplyst, ikke finder Grund til ligeoverfor et enkelt Distrikt at tilstede Afvigelser fra de Regler for de kommunale Valgs Afholdelse, som er opstillede i dets Cirkulære af 12te Februar d. A., hvorimod det antager, at der intet er til Hinder for, at i Herreder med et stort Antal Stemmeberettigede gaaes frem paa den af Fogden i Øvre Romerike antydede Maade, nemlig saaledes, at der den første Thingdag afholdes Valg paa Formænd og Suppleanter samt foretages de paabudne Opraab til Repræsentantvalget, medens Optællingen af de til dette Valg afgivne Stemmer opsættes til 2den Thingdag, i hvilken Forbindelse bemærkes, at Departementet gaar ud fra, at der altid vil være Adgang til at træffe de fornødne Foranstaltninger til Stemmesedlernes Opbevaring paa en betryggende Maade fra den ene Dag til den anden. 21 Septbr.

Samtidig meddeler Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Fogden i Nedre Romerike om, hvorvidt Fogden er berettiget til at indføre i Mandtallet og modtage Stemmesedbel fra Personer, der aflægger Ed til Konstitutionen paa samme Thing, paa hvilket Valget foregaar, men som først melder sig som stemmeberettigede, efterat Valgforretningen er paabegyndt, — at det antager, at saadanne Personer ikke bør tilstedes Adgang til at stemme.

Plakat om Ophævelse af det i Plakater af 1ste September 1892 indeholdte Forbud mod Indførsel fra Danmark af Frugt og Grøntsager samt brugt Linned m. v. og om Ophævelse af den paabudte Rensning af Reisegods fra Danmark. *) 23 Septbr.

*) Bekjendtgj. 23 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 34.

23 Septbr. Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Det i Plakat af 1ste September 1892 indeholdte Forbud mod Indførsel fra Danmark af al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager, af brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugt Vat, Haar og Kradsuld, samt det samtidig udfærdigede Paabud om, at Linned og Beklædningsgjenstande, hvilke Reisende fra Danmark som Reisegods fører med sig til sit eget Brug, bliver at rense under offentligt Tilsyn — ophæves herved.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

23 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testament af 5te Januar 1874 oprettede „John Andersen og Kjersten Andersdatter Buskleins Legat" til Bedste for Leinstrandens Fattige og Skolekasse samt paa de den 25de August d. A. vedtagne Statuter for dette Legat.

23 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Sandeherreds Sparebank i Møder den 4de Juli 1891 og 27de August 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende fra 1ste Januar 1893 istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 17de Marts 1860 og 22de Juni 1864 stadfæstede Plan.

23 Septbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 28 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende Tillæg til Fortegnelsen over norske Postanstalter.

Tilfølge Kgl. Resolutioner af 15de Januar og 27de Juni d. A. vil der fra 1ste Oktober 1892 blive underholdt et Postaabneri Helle paa Helle Brug i Skaatø Herred, Bamle Fogderi, Bratsbergs Amt, Kragerø Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud til og fra Kragerø.

Fra samme Tid og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt følgende Postaabnerier:

1. Aarseim paa det nuværende Postudtagersted Sandvik i Selje Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, for den Post, der kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib samt med Bipoften Selje—Statlandet.

2 Holsen i Holsen Sogn, Førde Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Bipost til og fra Førde Postaabneri istedetfor den nuværende 1 Gang ugentlige Posteexpresse mellem Holsen og Førde Postaabneri.

3. Mortenhals paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Malangens Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt, Tromsø Postdistrikt.

4. Rokkem paa Ulvund i Stangvik Herred, Nordmørs Fog- 23 Septbr.
deri, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt.

5. Spjelkavik paa Spjelkavikne s i Borgunds Herred, Sønd-
mørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt, i Postruten Aalesund—Ørskog.

6. Storaas i Meldalens Herred, Orkedalens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt, i Postruten mellem Rindal og Meldal.

7. Vangsvik i Senjen paa Dampskibsanløbsstedet Vangsvik i Trano Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt, Tromsø Postdistrikt.

Kongelig Resolution *), hvorved er bestemt, at Lov af 24 Septbr.
19de Juni 1891 om Straf for ulovlig Indførsel af Skydevaaben og Ammunition til visse Dele af Afrika m. v.[1]) træder i Kraft den 1ste November 1892, dog saaledes, at Forskriften i Lovens § 2 indtil videre ikke kommer til Anvendelse i Forholdet til den franske Republik[2]).

[1]) Jfr. den ovenfor S. 309 indtagne Overenskomst.
[2]) Jfr. den ovenfor S. 364 indtagne Protokol.

Kongelig Resolution **), hvorved i Henhold til Lov af 24 Septbr.
6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Sørfoldens Herreds Formænd og Repræsentanter under 16de Mai 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at fra 9de Juli 24 Septbr.
1892 indtil Videre den Stiftamtmanden i Kristiansands Stift tilkommende Gage af Statskassen bliver at udbetale med Kr. 4,800 aarlig.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Fredrikshalds Kvaran- 26 Septbr.
tænekommission, hvori paa Foresporgsel meddeles, at Dept. med Kommissionen er enigt i, at et Fartøi med Lods ombord, overfor Spørgsmaalet om dennes Krav paa Godtgjørelse i Henhold til Kvarantænelovens § 19, billigvis bør betragtes som „liggende under Kvarantæne" i den Tid, da Fartøiet i Paavente af den kvarantænemæssige Undersøgelse, hvor saadan er paabudt, holder sig afsondret fra Samkvem med Land eller andre Fartøier. I saa Fald bør, bemærker Dept., ogsaa Lodsen erholde Godtgjørelse for Hjemreisen, hvis Størrelse nævnte Lovbestemmelse overlader til Kommissionens skjønsmæssige Afgjørelse.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buske- 26 Septbr.
ruds Amt, hvori paa Foranledning udtales, at Hvervet som

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 35.
**) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 35, hvor Vedtægterne er indtagne.

26 Septbr. kommunevalgt Medlem af Amtsskattekommissionen (Lov af 29de Juni 1892 § 4) efter Departementets Mening er at betragte som et Ombud, hvilket det paaligger den Valgte at overtage; jfr. Lovens § 5, næstsidste Passus.

27 Septbr. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Fredningstiden for Hare i Næs Herred, Buskeruds Amt, indtil Udgangen af Aaret 1895 udvides til Tiden fra og med 1ste April til og med 31te August.

29 Septbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Byfogden i Stavanger meddeler, at det antager, at Dissenterloven af 27de Juni 1891 § 9, 2det Led, bør forstaaes saaledes, at hvilkensomhelst Notarius publicus inden sit Embedsdistrikt paa Henvendelse kan ægtevie Medlem af Statskirken og Dissenter paa borgerlig Maade.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er ligegyldigt, til hvilken Præst Vedkommende i Tilfælde henvender sig for at blive udmeldt af Statskirken, eller om det maa være Præsten i den Menighed, hvor Vedkommende hører hjemme, der skal modtage og meddele Attest om Udmeldelsen, har — bemærker Departementet — Kirke-Departementet i Skrivelse af 20de Juni sidstleden paa Foranledning udtalt, at Udmeldelse af Statskirken i Henhold til Dissenterloven af 27de Juni 1891 antages at maatte ske for Sognepræsten paa det Sted, hvor Vedkommende, der agter at udtræde, har sin Bopæl, hvilken Udtalelse Departementet tiltræder.

30 Septbr. **Høieste Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at Frøiens Jordemoderdistrikt i Søndre Trondhjems Amt deles i 2 Distrikter, henholdsvis omfattende Slettens og Søndre Frøiens Sogne.

30 Septbr. **Høieste Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at Heskestad Herred i Stavanger Amt skal udgjøre et eget Jordemoderdistrikt.

30 Septbr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Ulnæs—Svenæs Sparebank i Møder den 29de April 1891 og 9de Juli 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 10de Marts 1876 stadfæstede Plan.

30 Septbr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Udenæs Sogns Laaneindretning og Sparebank i Møder den 23de April og 30te Juni 1891 samt 23de September

*) Bekjendtgj. 5 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 35.

1892 vedtagne nye Plan for „Udenæs Sparebank" stadfæstes 30 Septbr.
som trædende istedetfor Indretningens ældre ved Høieste Resolution af 5te December 1856 stadfæstede Plan.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kri- 30 Septbr.
stiania Stift, foranlediget ved det opkastede Spørgsmaal om Adgang for et Herreds Skolestyre til i Skoleplanen at bestemme, at Læreren, hvor Advarsel og Formaning ikke frugter, indtil videre kan udvise et Barn af Skolen, hvorom Departementet udtaler, at der formentlig ikke er Adgang for et Skolestyre til at overdrage en Lærer saadan Myndighed, idet Spørgsmaalet om Udelukkelse fra den lovbefalede Undervisning efter Landsskolelovens § 10 c, ligesom det analoge Spørgsmaal om Fjernelse af Hensigtsmæssighedshensyn efter § 7 formentlig bør afgjøres af Skolestyret selv, hvad enten det gjælder en kortvarigere eller en længere Udelukkelse fra Undervisningen.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Skattekommissærerne: 3 Oktbr.
Foranlediget ved flere hertil indkomne Forespørgsler med Hensyn til Bestemmelserne i Statsskattekundgjørelsens §§ 2 og 6 skal Departementet meddele, at nævnte Bestemmelser antages at burde anvendes saaledes:

1. Skattepligt til Staten er betinget af, at vedkommende Skatyder af Ligningskommissionen er opført med Indtægt.
   Er en Skatyder exempelvis opført med en antagen Formue af 12 000 Kr., men uden Indtægt, kan han saaledes ikke ilignes Statsskat.
2. Skattepligtige til Staten er ikke alene de Skatydere, der af Ligningskommissionen er opførte med en Indtægt af 600 Kr. eller derover, men ogsaa Skatydere, der af Ligningskommissionen er ansatte til en mindre Indtægt, saafremt denne med Tillæg af den i Skattekundgjørelsens § 2 omhandlede Trediedel for Formuesindtægten naar op til 600 Kr.
   En Skatyder, tilhørende 1ste eller 2den Klasse, der er opført med en Formue af 12 000 Kr. og en Indtægt af 450 Kr., vil saaledes være skattepligtig til Staten.
3. Saafremt Skatyderens samlede Indtægt af alle Slags efter Ligningskommissionens Ansættelse udgjør over 5 pCt. af den antagne Formue, beregnes 5 pCt. af denne som Formuesindtægt, og en Trediedel heraf tillægges den af Ligningskommissionen opførte Indtægt. Hvis derimod denne ikke udgjør saameget som 5 pCt. af Formuen, beregnes Tillægget alene med en Trediedel af den opførte Indtægt.

En Skatyder med 18 000 Kr. Formue og 1000 Kr. Indtægt vil saaledes være at beskatte efter en Indtægt af 1300 Kr., medens en Skatyder med 18 000 Kr. Formue og 700 Kr. Indtægt alene bliver at beskatte efter en Indtægt af 933 Kr. eller

3 Oktbr. afrundet (jfr. sidste Passus i Skattekundgjørelsens § 8) 950 Kr. (ikke efter 1000 Kr.).

4 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Kristiansands Kommunebestyrelse i Møde den 7de September 1892 vedtagne Beslutning, indeholdende Forandringer i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

4 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Flekkefjords Sparebank i Møder den 12te Juni 1891 og 9de September 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 16de September 1857, 14de April 1858, 27de Februar 1872 og 24de Mai 1875 stadfæstede Plan.

5 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Skatter bliver at bringe i Fradrag i den for en Skatyder opførte Bruttoindtægt.

Overensstemmende med hvad Indredepartementet har udtalt i en i Lovtidenden indtaget Skrivelse til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt af 22de Januar 1885, antager Finantsdepartementet, at efter Bestemmelsen i den kommunale Landskattelovs § 42, der ogsaa gjælder for Statsskattens Vedkommende, maa foruden Udgifter som Tiende, Tolde og Præsterettigheder ogsaa de egentlige Eiendomsskatter komme til Afdrag i Indtægten, men at derimod personlige Skatter ikke kan fradrages denne.

7 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Nittedalens Sparebank i Møder den 1ste Mai 1891 og 16de September 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 14de Juni 1850 stadfæstede Plan.

7 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Sems Præstegjelds Sparebank i Møder den 21de Marts 1891 samt 26de Marts og 10de September 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 1ste Juli 1854 stadfæstede Plan.

8 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Medhold af Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse af 3die Juni 1874 tilstaaes efternævnte Funktionærer ved Statens Jernbaneanlæg og i Drift værende Jernbaner paa Reiser i Tjenesteanliggender saadan Skyds- og Diætgodtgjørelse:

I. Anlægsfunktionærer:

1. De ved Styrelsen ansatte:

a. Hovedbogholderassistent:

Skydsgodtgjørelse efter Lov af 3die Juni 1874 § 2, tredie Klasse, og Diætgodtgjørelse efter samme Lovs § 19, femte Klasse. 8 Oktbr.

b. Fuldmægtige og Kontoristers:
Skydsgodtgjørelse efter samme Lovs § 2, fjerde Klasse, og Diætgodtgjørelse efter § 19, sjette Klasse.

2. De i Distrikterne ansatte:

a. Distriktskasserere:
Skydsgodtgjørelse efter samme Lovs § 2, tredie Klasse, og Diætgodtgjørelse paa Reiser udenfor Distriktet efter § 19, fjerde Klasse, og inden Distriktet, naar Reisen medtager mindst 6 Timer, efter 5te Klasse.

b. Distriktsmaterialforvaltere og Distriktsbogholdere:
Skydsgodtgjørelse efter samme Lovs § 2, tredie Klasse, og Diætgodtgjørelse paa Reiser udenfor Distriktet efter § 19, femte Klasse, og inden Distriktet, naar Reisen har medtaget mindst 6 Timer, efter 6te Klasse.

c. Fuldmægtige og Kontoristers:
Paa Reise udenfor Distriktet Skydsgodtgjørelse efter samme Lovs § 2, fjerde Klasse, og Diætgodtgjørelse efter § 19, sjette Klasse, og inden Distriktet Godtgjørelse for virkelig havte Befordringsudgifter, og naar Reisen har medtaget mindst 12 Timer, Diætgodtgjørelse efter § 19, syvende Klasse.

II. Driftsbanernes Funktionærer:

1. Assistenter ved Styrelsens Trafikafdeling:
Skydsgodtgjørelse efter samme Lovs § 2, tredie Klasse, og Diætgodtgjørelse efter § 19, fjerde Klasse.

2. Hovedbogholderassistent og Forstanderen for Rundreisekontoret:
Skydsgodtgjørelse efter samme Lovs § 2, tredie Klasse, og Diætgodtgjørelse efter § 19, femte Klasse.

Kongelig Resolution, hvorved befales taget tilfølge den af Storthinget under 30te Juli 1892 fattede Beslutning[1]), hvorefter der fra 1ste Juli 1893 opstilles som Betingelse for, at det frivillige Skyttervæsen erholder Statsbidrag, at det organiseres i Overensstemmelse med det i Storthingsproposition No. 54 for 1892 fremlagte Udkast til Bestemmelser vedrørende det frivillige Skyttervæsen, dog saaledes, at af Bestemmelsernes § 4, andet Afsnit, udgaar Ordene „og ved Anskaffelse af kommunale Skydebaner", samt alt under Forudsætning af, at Storthinget bevilger de dertil fornødne Midler. 8 Oktbr.

[1]) Se Sth. Prp. No. 54 og Indst. S XXII for 1892 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1693—1710. Storthingets Beslutning er saalydende: „Storthinget samtykker i, at der fra 1ste Juli 1893 — — — (o. s. v. som ovenfor) — — — Skydebaner" — alt under Forudsætning af, at Storthinget bevilger de dertil fornødne Midler".

8 Oktbr. Det omhandlede Udkast er, med Udeladelse af de citerede Ord, saalydende:

Bestemmelser vedrørende Ordningen af det frivillige Skyttervæsen.

I. Almindelige Regler.

Forat Skyttersagen kan blive en Forskole for Armeens Rekrutter i Enkeltmandsskydning, samt forat de allerede udskrevne Mandskaber skal kunne vedligeholde sin Skydefærdighed, knyttes følgende Betingelser til Statsbidraget:

1. Skytterlag, et eller flere for hvert Herred og for Byerne udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem, organiseres under Samlag, 1 for hvert Amt. For Skytterlagene under hver af de ovennævnte 3 Byer organiseres ligeledes et Samlag.

Samlagenes valgte Ombudsmænd udgjør Samlagenes Fællesstyre, og 1 af Kongen og 3 af Fællesstyret valgte Mænd udgjør Landsskytterstyret.

2. Skytterlagene giver alle unge Mænd fra og med det Aar, hvori de fylder 16 Aar, samt Værnepligtige af Landværnet — for Linien de 3 yngste og for Landværnet de 2 yngste Aarsklasser — Adgang til uden særskilt Kontingent — dog uden at erhverve Rettigheder som Medlemmer af vedkommende Skytterlag — at benytte deres Skydebaner.

3. Af Armeens Beholdninger udlaanes til Skytterlagene Geværer efter nærmere af Forsvarsdepartementet fastsatte Regler.

4. Staten bidrager det nødvendige Beløb til Fællesstyrets og Landsskytterstyrets Administrationsudgifter samt til den aarlige Landsskytterfest.

Dernæst bidrager den det halve af Udgifterne ved Instruktion.

Forøvrigt bidrager den til Skyttersagens Udvikling med en aarlig Bevilgning, der gjennem Samlagenes Fællesstyre fordeles mellem disse efter Antallet af Skyttere med mindst 30 protokollerede Skud, dog saaledes, at 2 af de under 2den Post nævnte Skyttere regnes for 3.

5. De hvert Samlag af Fællesstyret tildelte Midler anvendes af Samlagsstyret overensstemmende med af Samlagets Ombudsmøde vedtaget Budget og fattede Beslutninger — hovedsageligt til Riflebidrag, til Afholdelse af og Præmier ved Skyttermøder samt til Fordeling af Ammunitionsbidrag til Skytterlagene, hvilken Fordeling foregaar overensstemmende med de under forrige Post opstillede Regler.

En mindre Del af Midlerne kan af Samlaget anvendes til Administration og Inspektion.

6. Af de hvert Skytterlag tilfaldne Ammunitionsbidrag maa udbetales til de under Post 2 nævnte Skyttere deres under Lagets Øvelser i Aarets Løb havte Ammunitionsudlæg saaledes: de ikke udskrevne for indtil 50 Skud, de Værnepligtige (allerede udskrevne)

for indtil 30 Skud. Forøvrigt anvender Skytterlagsstyret de udis- 8 Oktbr.
ponerede Midler efter af Skytterlagets Fællesmøde vedtaget Budget og fattede Beslutninger.

7. De under Post 2 nævnte Skyttere skal ved Skydning om af Staten opstillede Præmier anvende Armeens Anlægsstillinger og Gevær af Kaliber, som for Armeen bestemt; Instruktionsskydning skal desuden for disse som Regel foregaa med Geværer af Model som for Armeen reglementeret.

8. Styrelsen af ethvert Skytterstævne har for hver enkelt Deltagers Vedkommende — til Indførelse i hans Lags Skydeprotokol — at sende Opgave over de under Mødet afgivne Skud.

9. I de Landsdele, hvor Landværbning ikke maatte være anordnet, eller i afsidesliggende Bygder, hvor militært uddannede Instruktører vanskeligt kan erholdes, erstattes disse med praktiske og dygtige Skyttere, der særlig har at tage sig af de unge Medlemmers Skydefærdighed, hvorunder Armeens Anlægsstillinger søges benyttet.

Her bortfalder forøvrigt samtlige i nærværende Bestemmelser indtagne Særregler om Forpligtelser og Rettigheder vedkommende Værnepligtige tilhørende Landværbningen samt de ikke udskrevne Mandskaber.

10. Skytterlagenes Øvelser kan inspiceres af særskilt dertil ved Forsvarsdepartementets Foranstaltning opnævnte Officerer, ligesom saadan Inspektion kan anordnes under Afholdelsen af Skytterstævner for det hele Land eller flere Samlag.

II. Regler for Skytterlagene.

11. Hvert Skytterlag, bestaaende af en eller flere Kredse, skal tælle mindst 15 aktive Medlemmer for at kunne komme med i Organisationen. Ved Samlagsstyrets af Landsskytterstyret godkjendte Beslutning kan dog Antallet ved begyndende Lag sættes til 12.

12. Hvert Skytterlag skal have et i Lagets aarlige Fællesmøde af de aktive Skyttere valgt Styre bestaaende af mindst 3 Medlemmer. Styret antager en — som Regel — militært uddannet Instruktør, hvis Valg approberes af Samlagsstyret.

Instruktøren er ansvarlig for, at den af ham ledede Øvelsesskydning for de under Post 2 nævnte Medlemmer foregaar efter de fastsatte Regler.

Skytterlaget er gjennem sit Styre ansvarlig for de til Laget af Staten udlaante Geværer.

13. Der føres Skydeprotokol over samtlige afgivne Skud og desuden særskilt en Protokol, aarsklassevis, over den af de i Post 2 nævnte Skyttere under Instruktionen foretagne Skydning.

14. Sammendrag af Skydeprotokollen, attesteret af Styret, tilligemed Rapport forøvrigt efter opgivne Schemaer samt Regnskab for de modtagne Statsmidlers Anvendelse, indsendes til Samlagsstyret til en af dette bestemt Tid.

8 Oktbr.

15. Protokollen over den af de i Post 2 nævnte Skyttere under Instruktion foretagne Skydning, attesteret foruden af Instruktøren tillige af et Medlem af Styret, bliver at indsende hurtigst muligt og senest inden 15de November til Samlagsstyret. Der vedlægges særskilt Opgave over, hvilke af disse Medlemmer næste Aar skal gjennemgaa Rekrutskole.

16. Hvert Skytterlag vælger Ombud til Samlagets aarlige Ombudsmøde saaledes: Skytterlag med mindst 15 aktive Medlemmer vælger 1, har Laget 50 aktive Medlemmer, vælges 2, og siden 1 for hvert 50 Medlemmer.

III. Regler for Samlagene.

17. Skytterlagene slutter sig sammen til Samlag — et for hvert Amt, samt et for Kristiania, et for Bergen og et for Trondhjem.

18. Hvert Samlagsstyre skal bestaa af 5 Medlemmer valgte af Skytterlagenes Ombudsmænd i Samlagets aarlige Fællesmøde; — dog kan, hvor Samlaget dannes af kun et Skytterlag, dettes Styre tillige efter derom af Skytterlaget i Fællesmøde fattet Beslutning danne Samlagsstyret.

19. En Gang aarlig og helst i Forbindelse med et større Skytterstævne inden Samlaget afholdes Samlagets Ombudsmøde, hvor:

a. vælges Medlemmer af Samlagsstyret samt Tillids- og Ombudsmænd forøvrigt,
b. fremlægges Aarsberetning og Regnskab for foregaaende Aar, hvilket sidste decideres,
c. vedtages Budget for kommende Aar,
d. fattes de ifølge Bestemmelsen i Post 6 fornødne Beslutninger,
e. træffes Afgjørelser angaaende Samlagets Virksomhed forøvrigt.

Extraordinære Ombudsmøder kan af Samlagsstyret sammenkaldes.

20. Samlagsstyret har at udarbeide Sammendrag af Skytterlagenes Aarsberetninger, der tilligemed disse bliver at indsende til Landsskytterstyret til af dette fastsat Tid.

Samtidig indsendes — foruden Samlagets Regnskab over de det tildelte Statsbidrags Anvendelse, bilagt med tilsvarende Regnskaber — det for Samlaget vedtagne Budget.

Skydeprotokollerne vedkommende de under Post 2 nævnte Skyttere tilligemed specificeret Uddrag for deres Vedkommende, der næste Aar skal gjennemgaa Rekrutskole, bliver at indsende til Landsskytterstyret til nærmere fastsat Tid.

21. Samlagsstyret anordner Skytterstevner, der afholdes for det hele Samlag eller større Dele af samme.

Underretning om Tid og Sted for disses Afholdelse ledsaget af Program indsendes i betimelig Tid til Landsskytterstyret.

22. Hvert Samlag vælger Ombudsmænd til Samlagenes Fællesstyre saaledes: 8 Oktbr.

	for indtil	500	aktive Medlemmer	vælges	2
over	500 til	1 000	„ —	„	3
„	1 000 til	2 000	„ —	„	4
„	2 000		„ —	„	5

IV. Regler for Samlagenes Fællesstyre.

23. Samlagenes Fællesstyre, bestaaende af de under forrige Post nævnte Ombudsmænd, danner Samlagenes øverste besluttende Myndighed og holder efter Indkaldelse af Landsskytterstyrets Formand sit aarlige Fællesmøde i Forbindelse med Landsskytterstævnet, hvor:

a. forelægges Aarsberetning og Regnskab for det forløbne Aar, bilagt med Samlagenes og Skytterlagenes Beretninger og Regnskaber.
b. decideres nævnte Regnskaber,
c. vedtages Budget for kommende Aar, hovedsagelig bygget paa Samlagenes,
d. fattes de ifølge Bestemmelserne i Post 4 fornødne Beslutninger,
e. fastsættes de Regler, som maa være fælles for alle Skytterlag og Samlag, som f. Ex. Klasseinddeling, Skudhold, Skivernes Størrelse og Inddeling, Skydereglement o. s. v.,
f. vedtages Bestemmelser angaaende den fælles Virksomhed forøvrigt,
g. vælges et Medlem af Landsskytterstyret tilligemed 3 Suppleanter,
h. vælges Landsskytterstyrets Formand og Næstformand for kommende Aar.

Landsskytterstyrets Medlemmer har Sæde og Stemme i Fællesstyrets Møder; dog deltager de ikke i Valg og Votering i Sager, der vedrører deres Forretningers Udførelse.

Landsskytterstyrets Formand leder Fællesstyrets Møder.

Af den i Fællesstyrets Møde førte Protokol indsendes en Afskrift til Forsvarsdepartementet.

24. Fællesstyrets Arbeidsudvalg, Landsskytterstyret, bestaar af 4 Medlemmer. Heraf beskikkes 1 Medlem med Suppleant af Kongen, der ogsaa bestemmer disses Funktionstid. De 3 øvrige Medlemmer vælges i Fællesstyrets Aarsmøde. Disses Funktionstid er 3 Aar, og udgaar efter Udløbet af 1ste og 2det Aar et Medlem efter Lodtrækning, siden den, der har fungeret længst. 3 Suppleanter vælges hvert Aar.

25. Landsskytterstyret har at fordele Statsbidraget efter de givne Regler, anordne de besluttede Skytterstævner for det hele Land eller for flere Samlag, besørge den af Fællesstyret besluttede Inspektion udført, at indsende til Forsvarsdepartementet specificeret Rapport over Resultatet af Skydningen i det foregaaende Aar for

8 Oktbr. de Skyttere, der i Aaret skal gjennemgaa Rekrutskole — ledsaget af de under Post 15 nævnte Skydeprotokoller —,

at udarbeide og til Forsvarsdepartementet at indsende Sammendrag og Statistik af Samlagenes Aarsberetninger, samt ledsaget af Vink og Veiledning Skyttersagen vedkommende at ombele disse til Samlagene,

at indsende til Forsvarsdepartementet den i § 23 bestemte Udskrift af Fællesstyrets Protokol,

at indsende til Revisionsdepartementet Regnskab for det forløbne Aar over Statsmidlernes Anvendelse — bilagt med Samlagenes og Skytterlagenes Regnskaber og godkjendt af Fællesstyret —

forøvrigt i det hele at gjennemføre Samlagenes Fællesstyres Beslutninger.

26. Landsskytterstyret antager en Kasserer, hvis Løn og Kautionsansvar fastsættes af Fællesstyret.

27. De nødvendige Schemaer og Former for Indberetninger, Rapporter m. v. til Forsvarsdepartementet ligesom Tiden for deres Indsendelse fastsættes af dette. Revisionsdepartementet træffer i alt vedrørende Regnskabsaflæggelse lignende Bestemmelse.

28. Særlige Lovregler og Vedtægter forøvrigt — udenfor de i nærværende Bestemmelser opstillede Grundregler — vedtager Fællesstyret, Samlagene og Skytterlagene selv, dog saaledes, at Ensartethed saavidt muligt søges opnaaet, og at Reglerne efter Post 23, Litr. e ubetinget er ens.

13 Oktbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Lensmand om, efter hvilke Satser i Plakat af 17de Mai 1879 der paa Tjenestereiser, som udføres med egne Ren, er at beregne Skydsgodtgjørelse for Retstolke, der ikke ere Lensmænd, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at Retstolkes Skydsgodtgjørelse paa deslige Reiser maa være at beregne efter Satserne i Litr. A No. 2 i ovennævnte Plakats Post III, medmindre de indehave offentlig Stilling, hvorefter de indgaa blandt de i Lov af 3die Juni 1874 § 2 til Skydsregulativets 4de eller 5te Klasse henregnede Tjenestemænd, for hvilket Tilfælde nævnte Plakats Litr. A 5 kommer til Anvendelse paa dem.

14 Oktbr. **Høieste Resolution***), hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 11 meddeles paa den af Aalesunds Kommunebestyrelse i Møde den 27de September 1892 fattede Beslutning om, at Afgiften for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Aalesund kan forhøies indtil Kr. 600.

14 Oktbr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Urskog Sparebank seneste i Møde den 6te September 1892 ved-

*) Bekjendtgj. 31 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 36.

tagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 31te Mai 1865 stadfæstede Plan. 14 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Ivelands Sparebank seneſt i Møde den 2den Mai 1891 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 11te Juni 1867 stadfæstede Plan. 14 Oktbr.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Kristians Amt, der havde andraget om Departementets nærmere Forklaring af Post IV i dets Cirkulære af 10de November 1891, forsaavidt deri bestemmes, at Sindssyge, som med Bidrag af Staten behandles i Asyl, ikke undtagen som helbredede maa udskrives derfra paa Forlangende af den Syges Slægtninge uden Amtmandens Samtykke. 15 Oktbr.

I Anledning af det reiste Spørgsmaal om nævnte Bestemmelses Forhold til § 13 i Sindssygeloven af 17de August 1848 udtaler Departementet, at naar det i denne § blandt andet er fastsat, at en Sindssyg, som er optagen paa Asyl efter Øvrighedens Forlangende, ikke kan forlanges udskreven af den, der har at iagttage hans Tarv, maa herunder ogsaa blive at henføre de med Statsbidrag forpleiede Sindssyge, da det er Overøvrigheden, som efter det i Henhold til § 4 i den nye Sindssygelov af 27de Juni 1891 udfærdigede Cirkulære af 10de November næstefter Post 4 har at træffe Bestemmelse om statsforpleiede Sindssyges Indlæggelse paa Asyl, jfr. ogsaa sidstnævnte Lovs § 3. Med Medicinaldirektøren, hvem Sagen har været forelagt, er Departementet iøvrigt af den Mening, at en Sindssyg, der forpleies i Asyl med Bidrag af Staten, i Almindelighed ikke, saalænge han er uhelbredet, bør tillades udskrevet efter Forlangende af sine Slægtninge, selv om disse vil bekoste Vedkommendes videre Forpleining, medmindre der skaffes Sikkerhed for, at han ikke senere paany vil falde det Offentlige til Byrde.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Skien, hvori Departementet under Henvisning til den i Samling af Cirkulærer m. v. vedrørende Toldvæsenet indtagne Skrivelse til Toldkammeret i Bergen af 24de September 1866[1]) meddeler, at Udgifter ved Opbrænding eller Desinfektion af Emballager om Varer fra koleraſmittet Sted antages at være Toldkassen uvedkommende. 17 Oktbr.

[1]) Denne Skrivelse indeholder, at Dept. anser Udgifterne ved Tilintetgjørelsen af endel paa Toldboden opsamlet Hø og Halm, der er indført som Emballage fra Steder, der er smittede eller mistænkte for Kvægpest, for i ethvert Tilfælde at være Toldkassen uvedkommende, idet Departementet ikke kan antage, at de nævnte Gjenstandes Tilintetgjørelse paa-

17 Oktbr. hviler Toldvæsenet, hvis Mellemkomst in casu, forsaavidt angaar Emballagernes Tilbageholden, kun tilsigter at aabne vedkommende Autoriteter (Sundhedskommissionen og Sundhedspolitiet) Adgangen til at se gjennemførte de med Hensyn til Gjenstandens Behandling fra offentlig Side foreskrevne Foranstaltninger.

17 Oktbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 30 for 1892), hvorved bl. a meddeles følgende:

V. Poststyrelsen har under 6te Oktober 1892 udtalt, at Postreglementets Kap. XIII § 7, 3die Passus[1]) er saa at forstaa, at de deri omhandlede Lokalforsendelser for at besørges portofrit maa indleveres paa selve Postkontoret (ved Skranken), saaat altsaa i Postkasserne nedlagte Lokalforsendelser ikke kunne frigjøres for Porto ved Portofrihedsatteſt.

VII. Under Henvisning til Cirkulære af 9de Juni 1892 I B 24 og D 47 meddeles, at Bestemmelserne i Værdibrevsoverenskomstens Art. 7 § 1 og i Postpakkekonventionens Art. 10 om Tilbagesendelse og Adresseforandring ogsaa kommer til Anvendelse i Forbindelsen med Serbien.

IX. Flydende og fede Sager samt Farvestoffe kan befordres som Vareprøver med Brevposterne til samtlige tyske Protektorater og de tyske Postanstalter i fremmede Lande, hvilke Steder derfor bliver at tilføie i Kap. V § 17 istedetfor „Kamerun". Derimod kan saadanne Forsendelser ikke befordres til Bolivia, som derfor bliver at udstryge i nævnte Paragraf.

X. Under Henvisning til Cirkulære af 9de Juni 1892 20 meddeles, at levende Bier paa de i Expeditionsreglementet til Hovedkonventionen, Art. XIX § 4 angivne Betingelser kan forsendes som Vareprøver til Grækenland og de under tysk Protektorat staaende Lande.

[1]) Se Lovt. 2den Afd. 1888 S. 405.

18 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa Udkast til Plan for Holtaalen Sogns private Brandforsikringsforening, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

18 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved den i Generalforsamling den 9de Januar 1892 i Vigtens gjensidige Brandassuranceforening for Bygninger vedtagne Forandring i § 12 i den ved Høieste Resolution af 21de August 1885 approberede Plan for Foreningen approberes i Medhold af Planens § 25.

19 Oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Dept. i Anledning af Forespørgsel fra Laxevaag og Damsgaards Bygningskommission meddeler, at det er tilbøieligt til at antage, at Indredning af Kjøkken med Komfyr paa Loftet i en toetages Træbygning ikke i og for sig er

ulovlig i Henhold til Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 § 8, forudsat at Loftet paa Grund af sammes Indredning iøvrigt ikke herved antager Karakteren af en selvstændig 3die Etage, kfr. Høiesteretsdom i Retstidenden for 1868 Side 8—11 samt Høiesteretsdom i Retstidenden for 1891 Side 371—374. 19 Oktbr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Sandefjords Kommunebestyrelse under 9de September 1892 fattede Beslutning om Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 16de November 1861 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, saalydende: 21 Oktbr.

„Om ethvert paa Byens Grund eller paa Fartøier paa Byens Havn indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelse foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema udfærdiget Anmeldelse, som bliver at aflevere til Sognepræsten og af denne tilstilles Sundhedskommissionen. Hvis den Afdøde ikke har benyttet Læge, bliver Liget at syne og Anmeldelse at udfærdige af en af Byens Læger."

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Ladestedet Skudenæshavns Kommunebestyrelse under 2den August 1892 fattede Beslutning om Tillæg til de ved Kongelige Resolutioner af 10de Januar 1863 og 8de September 1879 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Ladestedet, saalydende: 21 Oktbr.

„Om ethvert indtræffende Dødsfald paa Ladestedets Grund eller paa Fartøi i Havnen inden Ladestedets Grændser maa, forinden Begravelsen foregaar, tilveiebringes en efter bestemt Schema af en examineret Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at forevise Lensmanden og aflevere til Sognepræsten og af denne igjen tilstilles Sundhedskommissionens Ordfører. Hvis den Døde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Liget at syne og Anmeldelse at udfærdige af en af Ladestedet antagen Læge, altsaa fortiden Stedets Kommunelæge."

Kongelig Resolution, hvorved bestemt, at Lagmandsthingene for Tromsø Lagsogn fremtidig indtil videre bliver at afholde en Gang i hver af Maanederne Januar, Mai eller Juni og September. 21 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til § 3 og § 51 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles Approbation paa den af Kjøbstaden Kristiansands Kommunebestyrelse efter Forslag af Reguleringskommissionen under 7de September 21 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 31 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 36.

21 Oktbr. 1892 fattede Beslutning angaaende Regulering, i det Væsentlige overensstemmende med de paa et medfølgende Rids optrukne røde Linier, af det i nævnte Bys Grundtaxt optagne Territorium mellem vestre Strandgade, østre Strandgade, Elvegaden og Raadhusgaden samt af Fæstningsgaden nordenfor sidstnævnte Gade sammesteds.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved det af Bratsbergs Amtsformandskab og Skiens Kommunebestyrelse i Møder henholdsvis den 7de Juni og 5te August 1892 vedtagne Forslag om Forandring i de ved Høieste Resolution af 29de December 1891 approberede Taxter for Vandak—Nordsjø-Kanalen, forsaavidt angaar Satserne „Andre Metaller" samt „Maskiner og Maskineri", approberes, saaledes at Afgiften af nævnte Artikler indtil videre nedsættes til Kr. 0.40 pr. 100 kg. for Gjennemgang af samtlige Sluser og forholdsvis (respektive 8, 3.3, 13.3 og 10 Øre) for Gjennemgang af de enkelte Slusekomplexer, fra 1ste Oktober 1892 at regne.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution,**[1]) hvorved er bestemt:

1. At de inden Taageaa, Nordre og Søndre Budalen samt Endalen Statsalmenninger beliggende, særskilt skyldsatte Sæterbrug og Engslaatter, der er henførte til Støren eller Singsaas Herreders Matrikul, fra 1ste Januar 1893 overføres fra Støren eller Singsaas Herreder og Thinglage til Budalen Herred og Thinglag og, forsaavidt angaar de i Singsaas Matrikul opførte Brug, fra Singsaas Lensmandsdistrikt til Støren Lensmandsdistrikt.
2. At de inden samme Almenninger beliggende lignende Brug, der er skyldsatte sammen med Gaarde i Støren eller Singsaas Herreder, forsaavidt de senere maatte blive særskilt skyldsatte, henføres til Budalen Herred og Thinglag og, forsaavidt angaar de i Singsaas Matrikul opførte Brug, fra Singsaas Lensmandsdistrikt til Støren Lensmandsdistrikt.
3. At de i Post 1 og 2 nævnte Brug fra samme Tid som i disse Poster bestemt overføres henholdsvis fra Støren Sogn eller fra Singsaas Sogn, Holtaalen Præstegjeld, til Budalen Sogn, Støren Præstegjeld.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. No. 3 og 4 for 1893.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at den i Bodø til enhver Tid stationerede Toldinspektør i Henhold til § 27 i Lov om Sundhedskommissioner m. V. af 16de Mai 1860 skal tiltræde Bodø Sundhedskommission for deri som toldkyndigt Medlem at tage Sæde ved Kvarantæneasagers Behandling.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Nes Thinglag i Hallingdals Fogderi i Buskeruds Amt fra den Tid, der af Amtmanden nærmere bestemmes,

deles i to Thinglage, nemlig Nes Thinglag og Flaa Thinglag, hvert svarende til Sognet af samme Navn. 21 Oktbr.

2. At Amtmanden bemyndiges til at bestemme Tid, Sted og Dageantal for Sage- og Skattethingene i disse Thinglag.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Tromsø Stift angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt en Sognepræst, der tillige er Provst, og som tilkaldes til som Præst at møde ved Indvielsen af en Kirke, der ligger udenfor hans Provsti, kan ansees berettiget til for Reisen at beregne sig den for Provster bestemte Skydsgodtgjørelse, eller om der alene tilkommer ham Godtgjørelse som Sognepræst, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det har forelagt dette Spørgsmaal for Postsstyrelsen, som har udtalt, at det, efter hvad der fremgaar af Forarbeiderne til Lov af 3die Juni 1874, kun er for virkelige Provstereiser, at Provsterne er berettigede til Skydsgodtgjørelse efter de i Lovens Paragraf 2 for 2den Klasse fastsatte Regulativsatser, medens de for de Reiser, som de maatte udføre som Sognepræster, kun er berettigede til Skydsgodtgjørelse efter Regulativsatserne for 3die Klasse. 21 Oktbr.

Kongelig Resolution, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved bl. a. er tilladt, at Stationen for de forenede Rigers Konsulat paa Fidjiøerne forlægges tilbage til Levuka. 22 Oktbr.

Kongelig Resolution, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at det til det svenske og norske Vicekonsulat i Kiel hidtil udgaaende Bidrag til Kontorhold uden Regnskabspligt af 1500 Kroner fra og med Maaneden efter den, i hvilken en ny Indehaver af Vicekonsulsposten er bleven forordnet, skal nedsættes til et Beløb af 800 Kroner, beregnet for Aar. 22 Oktbr.

Høieste Resolution,*) hvorved i Medhold af § 1 i Lov af 26de August 1854, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet, samt § 24 i Lov af 3die Mai 1871 angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande approberes et Udkast til Reglement for Brandvæsenets Ordning i Halkjelsviks Brandkommissionsdistrikt i Voldens Thinglag, Søndre Søndmør Fogderi, Romsdals Amt. 22 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Hegdehougens Sparebank i Møde den 9de Mai 1892 vedtagne Forandring af § 28 i Bankens ved Høieste Resolution af 18de April 1890 stadfæstede Plan. 22 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 31 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 36, hvor Reglementet er indtaget.

22 Oktbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, der havde forespurgt om, fra hvilken Tid Amts- og Statsbidrag bør beregnes for fattige Sindssyges Vedkommende, som er besluttede overførte fra almindelig Fattigforpleining til Forpleining med saadant Bidrag som nævnt, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at Bidraget som Regel og forsaavidt ikke noget andet Tidspunkt særlig maatte være bestemt eller paakrævet af Forholdene som f. Ex. ved Indlæggelse i Asyl, bør beregnes fra den Dag, da Amtmandens Bestemmelse om den Sindssyges Overgang til den nye Forpleining er afgiven.

22 Oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt. Efter den udfærdigede Revisions-Bemærkning ved en Regning fra en Lensmand over Skyds- og Diætgodtgjørelse for Reiser i Veivæsenets Anliggender i 4de Kvartal 1891 var der i Henhold til Lov af 3die Juni 1874 § 31 udsat et Beløb, der var udbetalt for to i 2det Kvartal 1891 udførte Expresser til Rodemestre. I sin Besvarelse hertil havde Lensmanden søgt at begrunde den Mening, at Beløbet ikke burde være undergivet den omhandlede Præskriptionsbestemmelse. I Anledning heraf bemærker Departementet, der ikke finder at kunne anvise det udsatte Beløb, at Expressudgifter i Veivæsenets Anliggender kun blive godtgjorte af Statskassen, forsaavidt Expressen paa Grund af særegne Omstændigheder maa træde istedetfor Reiser af Lensmanden, hvoraf følger, at deslige Udgifter i Henseende til Præskription maa omfattes af den samme Lov, hvis Analogi hjemler deres Udredelse af Statskassen.

24 Oktbr. **Kongelig Resolution**, given paa Kommandovei, hvorved approberes efterstaaende Forslag til Bestemmelser angaaende Afholdelse af Styrmandsexamen ved Sømilitære Korps's Skole i Henhold til Lov om Styrmandsexamen m. v. af 20de Juni 1891.

§ 1. Samtidig med de øvrige Examina afholdes ved Sømilitære Korps's Skole almindelig Styrmandsexamen.

Efter Korpschefens Bestemmelse kan dog ogsaa saadan Examen afholdes til andre Tider.

§ 2. Den i Loven om Styrmandsexamen m. v. omhandlede Examenskommission skal bestaa af den Officer, der er Lærer i Navigation, og to andre af Korpschefen beordrede Officerer. Læreren udfører de i ovennævnte Lov og i Reglementet for Styrmandsexamen m. v. af 21de Mai 1892 for Examinator bestemte Forretninger, og Examination og Karaktergivning udføres overensstemmende med de i nævnte Lov og Reglement angivne Regler.

§ 3. Den Officer, der fungerer som Examinator, udarbeider de for Styrmandsexamen ved Korpset i Skoleaaret fornødne

skriftlige Opgaver, der autoriseres af Korpschefen, og derefter be- 24 Oktbr.
handles paa samme Maade, som i Reglementets § 4, 1 bestemt.

§ 4. Examenskommissionen udfærdiger Examensattester for Examinanderne overensstemmende med Lovens § 13.

§ 5. Den Officer, der fungerer som Examinator, fører en Examens-Protokol overensstemmende med Lovens § 8, 2.

Efter hver Examens Afholdelse sender han til de øvrige Examinatorer Liste over de Examinander, der maatte være rejicerede. Gjennem Korpset indsendes ved Skoleaarets Slutning Beretning om Examens Udfald.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trond- 26 Oktbr.
hjems Stift, hvori Departementet i Anledning af indkomne Fore-
spørgsler meddeler følgende:

Hvor lang Tid der mindst maa hengaa fra Kredsmøders Berammelse til deres Afholdelse, vil stille sig forskjellig i de forskjellige Herreder, og herom kan derfor ingen almindelig Regel gives. Skolestyret, som efter Samraad med Overtilsynet har at fastsætte, paa hvilken Maade Indkaldelse til Kredsmøder skal ske, maa efter et Skjøn, hvorunder tilbørligt Hensyn bør tages til de lokale Forhold, bestemme, hvor langt Varsel der ved Indkaldelsen skal anses nødvendigt, og den saaledes trufne Bestemmelse bør i Henhold til Landsskolelovens § 54, 2det Stykke, optages i Skoleplanen.

Naar stemmeberettigede Indvaanere af en Kreds i Henhold til Lovens § 54, næstsidste Stykke, har forlangt nyt Kredsmøde afholdt, og dette Møde er kommet istand og har fattet sine Beslutninger, uden at i Mødet nogen Protest er fremkommet, antages de saaledes fattede Beslutninger gyldige, selv om det senere skulde vise sig, at de, som forlangte Mødet afholdt, ikke i Antal udgjorde en Fjerdedel af Kredsens i Sagen stemmeberettigede Indvaanere.

Da Spørgsmaalet om Valg af Tomt for Skolehuset selvfølgelig hænger nøie sammen med Spørgsmaalet om Kredsinddelingen, har man antaget, at der med Hensyn til saadanne Spørgsmaal i Tvivlstilfælde bør gaaes frem i Overensstemmelse med Lovens § 3, og at altsaa den endelige Afgjørelse af, hvilken Tomt der skal vælges, naar der er Spørgsmaal om flere, tilkommer Herredsstyrelsen.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 29 Oktbr.

1. At Tiden for Afholdelsen af det ved Kongelig Resolution af 30te Oktober 1886 oprettede Hestemarked paa Strandstedet Lærdalsøren i Lærdals Herred, Sogns Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, fra og med Aaret 1893 forandres til anden Torsdag i Juni Maaned.
2. At der aarlig fra og med Aaret 1893 bliver at afholde Hestemarkeder paa Nordfjordeid i Eid Herred og i

26 Oktbr. Førde i Førde Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt.

3. At Tiden for disse Markeders Afholdelse fastsættes for Markedet paa Nordfjordeid til sidste Torsdag i Mai Maaned og for Markedet i Førde til første Torsdag i Juni Maaned.
4. At der paa samtlige ovennævnte Markeder alene maa omsættes Heste og andre Gjenstande, til hvis Forhandling ingen særskilt Handelsberettigelse hos Vedkommende udkræves.

29 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved den i Henhold til Lov om Udvidelse af Grændserne for Kjøbstaden Trondhjem af 27de Juni 1892 § 2 afholdte og under 12te August s. A. afsluttede Forretning til Bestemmelse af den i nævnte Lovs § 1 beskrevne Grændselinie mellem Kjøbstaden Trondhjem og Strindens Herred saavelsom af Grændselinien for det i samme Lovs § 4 omhandlede Belte af Strindens Herred stadfæstes.

29 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 27 bestemmes, at de ved Kongelig Resolution af 25de November 1882 approberede Bestemmelser angaaende Afgift af Trælast, der slippes i Songeelven, Bielv til Nidelven i Frolands Herred, Nedenes Fogderi og Amt, til Dækkelse af Omkostningerne ved Vasdragets Oprensning, hvilke Bestemmelser udløber den 25de November 1892 fremdeles forblive gjældende indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end yderligere 10 Aar.

29 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Berammelsen af de almindelige Sage- og Skattethinge skal bekjendtgjøres foruden ved Opslag og Læsning fra Kirkebakkerne tillige ved Indrykkelse i Kundgjørelsestidenden og et Par af de efter sin Udbredelse og Læsekreds dertil mest egnede Aviser efter Amtmandens nærmere Bestemmelse.

29 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at den Statskassen paahvilende Ind- og Udvexling af Skillemynt i Bergen fra 1ste Januar 1893 at regne henlægges til Norges Bank ved dens derværende Afdeling.

29 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Docenterne ved Søkrigsskolen bliver, efterat Marinekommandoen har havt Anledning til at udtale sig om de mulige Ansøgere, at ansætte ved Kongelig Konstitution, given i Statsraad, forsaavidt de ikke indehar anden Embedsstilling, i hvilket Tilfælde de ansættes og afskediges af Marinekommandoen, efter at Skolens Chef derom har afgivet Forslag, samt at der for disse Lærere skal gjælde 3 Maaneders Opsigelse fra begge Sider, idet der med Hensyn til Opsigelsen i Tilfælde forholdes som med Antagelsen.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 31 for 1892), hvorved bl. a. under Henvisning til Cirk. af 9de Juni 1892 I B, 24 meddeles, at Bestemmelserne i Værdibrevsoverenskomstens Art. 7 § 1 om Tilbagesendelse og Adresseforandring ogsaa kommer til Anvendelse i Forbindelsen med Portugal. 29 Oktbr.

Plakat angaaende Forbud mod Indførsel af levende Hornkvæg, Faar, Gjeder og Svin fra Sverige.*) 31 Oktbr.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8 forbydes det herved at indføre levende Hornkvæg, Faar, Gjeder og Svin fra Sverige saavel søværts som landværts.

Nærværende Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Høieste Resolution, hvorved en af Bergens Kommunebestyrelse den 14de Oktober 1892 med 21 mod 18 Stemmer fattet og den 22de s. M. ligeledes med 21 mod 18 Stemmer gjentagen Beslutning angaaende Tillæg til Repræsentantbeslutning af 27de Oktober 1879 om Indskrænkning i Tiden for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider[1]) — hvilken Beslutning af Kommunebestyrelsens Minoritet i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 var forlangt undergivet Regjeringens Approbation — blev approberet. 31 Oktbr.

[1]) Bergens Kommunebestyrelses Beslutning af 27de Oktober 1879 var saalydende:

„I Medhold af Lov af 12te Juni 1869 § 9 bestemmes, at fra 1ste Januar 1880 maa Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Bergens Kjøbstad ikke finde Sted fra Kl. 5 Aften før Søn- og Helligdag til Kl. 7 Morgen den paafølgende Virkedag."

Beslutningen af 14de og 22de Oktober 1892 gik ud paa, at ovennævnte Beslutning skulde gives følgende Tillæg:

„Dog skal Magistrat og Formandskab være berettiget til efter Forslag fra Politimesteren fra denne Regel at undtage Hoteller, Restaurationer, Kaféer og andre paa Publikums Underholdning og Beværtning beregnede offentlige Etablissementer, hvor man ikke har Grund til at befrygte Misbrug af disse Drikke."

Se L. 18de Juni 1884 § 14. Smlgn. Skr. 17de April 1885 og 25de April 1892.

Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 52 for 1892.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt. Foranlediget ved, at der fra Amtets Fattigkommissioner gjentagende var fremkommet Andragender om i Henhold til Fattigloven for Landet § 7 at faa Amtmandens Stadfæstelse paa Beslutninger, hvorved amtsforpleiede Sindssyges forsørgelsespligtige Slægtninge var paalagt at erstatte Her- 31 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 31te Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 37.

redskommunen den 1/5 af Forpleiningsudgifterne, som i dette Amt bæres af Herredet, havde Amtmanden begjæret Departementets Udtalelse

1) om, hvorvidt Herredsstyrelsen i dette Tilfælde er berettiget til at optræde som Sagsøger, og
2) om Erstatning i saadanne Tilfælde kan søges gjennem Udpantning i Henhold til Fattiglovens § 7, eller om ikke saadant Krav maa blive at henføre under Lovens § 8, der kræver almindeligt Søgsmaal.

Departementet udtaler i denne Anledning, at det antager, at Bestemmelsen i Fattiglovens § 7 om, at det er Fattigkommissionen paa den Understøttedes Hjemsted, der har at afgjøre, om og i Tilfælde i hvilken Udstrækning Erstatning skal søges hos den Understøttedes forsørgelsespligtige Slægtninge, ogsaa maa komme til Anvendelse ligeoverfor Udgifter af den her omhandlede Art, der forskudsvis er udredede af Amtskommunen, og at det saaledes ogsaa er Fattigkommissionen og ikke Herredsstyrelsen eller Amtskommunens Vedkommende, der maa gjøre Erstatningskravet gjældende.

Da derhos Udgifter ved fattige Sindssyges Forpleining, uanseet paa hvilken Maade denne foregaar, og altsaa ogsaa om Udgifterne udredes af Amtskommunekassen, antages at maatte betragtes som almindelig Fattighjælp, kan Departementet intet finde til Hinder for, at Erstatning hos vedkommende forsørgelsespligtige Slægtninge ogsaa i saadanne Tilfælde søges gjennem Udpantning i Henhold til Fattiglovens § 7.

1 Novbr. **Høieste Resolution,** hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af vedkommende Grundlæggere i Møde den 7de Mai 1892 vedtagne Plan for en inden Vega Herred, Nordlands Amt, oprettendes Sparebank.

2 Novbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt. Foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver angaaende Grændsen mellem frivillige og tvungne Auktioner efter Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869, udtaler Departementet, at det særlig med Hensyn til Auktioner over havareret Skib og Ladning finder at burde indskrænke sig til at henvise til den Opfatning, som er gjort gjældende af Pluraliteten af de Voterende i den i Retstidenden for 1881 Pag. 369 refererede Høiesteretssag (jfr. navnlig Assessor Lambrechts's Votum l. c. Pag. 374[1]). Hvad angaar Auktioner i Dødsboer, der er under offentlig Skiftebehandling, henviser Departementet til de i den almindelige Lovsamling indtagne Skrivelser af 24de Mai 1870 (jfr. Skrivelse af 17de Mai 1871) og af 16de Marts 1871, idet det tilføier, at det ogsaa med Hensyn til Auktioner i Dødsboer, hvor vedkommende Arvinger er ansvarlige for Gjælden, men ikke alle har været enige om Auk-

tion, antager, at disse bør henregnes til de i nævnte Lov § 1, 3die Punktum, omhandlede Auktioner. Saalænge der ikke haves Vished for, at et Dødsbo er solvent, antager Departementet, at Boet i den her omhandlede Henseende bør ansees som insolvent. 2 Novbr.

[1]) I dette Votum opstilles Grændsen saaledes: „— — — — Karakteren af frivillig Auktion er den, at saavel Afgjørelsen af, at Salg skal finde Sted, som af Maaden, hvorpaa Salget skal ske, nemlig ved offentlig Auktion, udelukkende beror paa et frit Valg, som ene og alene har sin Grundvold i Rekvirentens Eiendomsret."

Skrivelse fra Justits-Departementet til Stiftamtmanden i Bergens Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Auktionsforvalteren i Bergen om, hvorvidt Auktioner i Konkursboer og Dødsboer, der er under offentlig Skiftebehandling, er at henregne til frivillige Auktioner (Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 § 1, 1ste Punktum) eller til de i samme Lovparagrafs 3die Punktum omhandlede Auktioner, henviser til sine i den almindelige Lovsamling indtagne Skrivelser af 24de Mai 1870 (jfr. Skrivelse af 17de Mai 1871) og 16de Marts 1871, idet det tilføier, at det — — — (o. s. v. som i foranstaaende Skrivelse). 2 Novbr.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, foranlediget ved Forestilling fra en Sorenskriver angaaede Betalingen for frivillige Auktioner, afholdte af Sorenskriveren, efterat Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 er traadt i Kraft, — i hvilken Anledning Departementet udtaler, at saafremt Sorenskriveren efter Lovens Ikrafttræden afholder frivillige Auktioner — noget, hvortil der imidlertid ikke paahviler ham nogen Forpligtelse — vil der herfor ikke blive at beregne Gebyr eller Sportler til Statskassen, idet den Godtgjørelse, som herfor maatte beregnes, i Lighed med den Betaling, som efter Lovens § 5 tilkommer de i § 2 omhandlede offentlige Tjenestemænd, saafremt deres Hjælp har været benyttet, tilfalder vedkommende Tjenestemænd personlig; jfr. Lov om en forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder m. v. af 14de Mai 1872 § 5. 2 Novbr.

Departementet bemerker derhos, at saafremt frivillige Auktioner paa Landet afholdes af Sorenskriveren, maa Godtgjørelsen for Auktionens Afholdelse saavelsom for Plakaters Udfærdigelse, om Sorenskriverens Bistand hertil benyttes, blive at bestemme efter Overenskomst med Rekvirenten, idet den i Lovens § 5 omhandlede Betaling kun gjælder for de Auktioner, der afholdes i Medhold af § 2.

Hvad endelig Udfærdigelsen af Auktionsskjøde paa faste Eiendomme paa Landet angaar, maa dette — bemærker Departementet —, saafremt det ikke er Lensmanden, der overensstemmende med Lovens § 2 har at udfærdige det, blive at udstede af

2 Novbr. vedkommenende Eier, og ikke af Sorenskriveren eller andre, der maatte have afholdt Auktionen.

3 Novbr. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skovdirektøren, hvori Departementet slutter sig til den af Indre-Departementet paa Foranledning udtalte Opfatning, at den Lapperne ifølge Lov af 2den Juni 1883 § 4 tilkommende Ret til frit Trævirke i „Statens Skove" ikke er tænkt at skulle gjælde ogsaa overfor Embedsgaardsskove.

3 Novbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Havnedirektøren.

Under et Møde i Bergens Havnekommission den 19de August 1892 udbad Havnefogden sig Kommissionens Udtalelse om, hvilke Fartøier, der pligter at erlægge Havnefogedpenge i Henhold til Havneloven af 24de Juli 1827 § 25, kfr. Lov af 5/9 1857 § 3, idet han oplyste, at disse Sportler hidtil kun var oppebaarne gjennem Toldskriveren af Fartøier, som klareredes fra Toldboden, men specielt ikke af de mange mindre Fartøier i indenrigsk Fart, som ingen Befatning havde med Toldvæsenet.

Borgermesteren i Bergen oplyste, at han havde gjennemgaaet vedkommende Lovbestemmelser, sc: Lovene af 24de Juli 1827 § 25, kfr. Toldloven af 28de Juli 1824, Toldloven af 20de September 1845, Tillægget til Havneloven af 12te Juli 1848, Tillægget til Havneloven af 5te September 1857, Toldloven af 17de Juni 1869 (kfr. Departementsskrivelse af 12te Juli 1872), Skibsmaalingsloven af 31te Mai 1873 samt de forskjellige herhenhørende Lovbestemmelsers Fortolkning i Norsk Retstidende for 1874 Side 257—262 kfr. upaaankelig Dom indtaget i samme for 1884 Side 622—623 foruden følgende Skrivelser fra Marine-, Told og Arbeidsdepartementerne, sc: af 15de December 1855, 3die Januar 1872, 4de Juni 1873, 31te Marts 1875, 8de Februar 1878, 27de Marts 1880, 19de April 1887 og 25de April 1889, hvorefter han angaaende det fremsatte Spørgsmaal var kommen til det Resultat, at Havnefogedpenge efter den gjældende Lovgivning pligtes af samtlige i Havnedistriktet indkommende Fartøier (Skibe) drægtige mindst 4 Tons, hvad enten de klareres gjennem Toldboden eller ikke, naar de ikke er:

a) Orlogsfartøier.
b) Lystfartøier, der ikke benyttes til betalt Passagererbefordring.
c) Fartøier, hvis Reise er indskrænket til Bergens Toldsteds Omraade, hvilket af Toldkammeret er opgivet at omfatte Bergens By samt Søndre Bergenhus Amt.
d. Rutegaaende Post- og Passagerdampskibe, der overensstemmende med Ruten alene opholder sig paa Anløbsstedet i den for Ilandbringelse og Modtagelse af Post- og Passagerer og Pakgods fornødne Tid, medens øvrige Fartøier af denne Slags erlægger 1/4 af de ordinære Havnepenge.

Overensstemmende hermed vil de særskilt omspurgte Fartøier

ankommende fra eller afgaaende til indenrigske Steder udenfor Toldstedets Omraade have at svare Havnefogedpenge. 3 Novbr.

Denne Udtalelse af Borgermesteren blev enstemmig tiltraadt af Havnekommissionen, som derhos overensstemmende med hans Forslag besluttede at indhente Departementets Udtalelse i Sagen.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at det i det Væsentlige tiltræder den Fortolkning af Havnelovgivningens Bestemmelser vedkommende Erlæggelsen af Havnefogedsportlerne, der i det nævnte Møde er gjort gjældende af Havnekommissionen og som er tiltraadt af Amtmanden i Skrivelse til Havnekommissionen af 3die Oktober 1892, idet det dog bemærker, at — foruden de af Havnekommissionen anførte Undtagelser — ogsaa Baade og Fartøier paa under 8 Kom.-Læster samt aabne Jagter, som fra Landdistriktet fører Naturalprodukter til Kjøbstad, ifølge Love om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 25, 12te Juli 1848 § 1 og 5te September 1857 § 3 sammenholdt med Toldloven af 28de Juli 1824 § 41 antages at tilkomme Fritagelse for at erlægge Havnefogedsportler — i Lighed med, hvad der fra Administrationens Side ogsaa tidligere er gjort gjældende.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Amtmændene: Foranlediget ved en hertil indkommen Forespørgsel skal Departementet meddele og bede de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte Lensmænd tilkjendegivet, at Lov af 9de Mai 1891 indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Forligelsesvæsenet maa anses saaledes at have forandret Karakteren af Kommunebestyrelsens Forslag til Valg af Forligelseskommissærer, at den Omstændighed, at en Lensmand er blandt de foreslaaede Mænd ikke for Fremtiden bør gjøre ham inhabil til at bestyre Valgforretningen. 4 Novbr.

Kongelig Resolution,*) hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Borge Herred i Smaalenenes Amt under 5te Mai og 4de Oktober 1892 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 5 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved Bergens By's Sindssygeasyl paa „Neewengaarden" autoriseres til for Eftertiden at modtage indtil 200 Syge, ligemange af hvert Kjøn. 5 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved den af afdøde Biskop N. J. Laache udgivne Forklaring over Luthers lille Kathekismus (efter Pontoppidans Sandhed til Gudfrygtighed) 5 Novbr.

*) Bekjendtgj. 10de Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 38, hvor Forskrifterne er indtagne.

5 Novbr. med de i et vedlagt Exemplar foretagne haandskrevne Rettelser godkjendes som Lærebog i Kristendomskundskab i Folkeskolen.

5 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Lensmand om, hvorvidt Hjælpestevnevidnerne i Tilfælde af, at de antages af Formandskabet, kan inden vedkommende Distrikt bo i hvilkensomhelst Afstand fra Hovedstevnevidnets (Lensmandens) Bopæl, og om, hvem der i Tilfælde skal afholde Udgifterne ved Hjælpestevnevidnernes Budsendelse.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det ikke anser det tvilsomt, at de omhandlede Udgifter — i Mangel af anden Forening — maa udredes af Hovedstevnevidnet, idet denne, naar han ikke selv vil udføre en begjæret Forkyndelse, betimelig og i fornødent Fald ved Budsendelse maa beordre et af Hjælpestevnevidnerne til at udføre den i hans Sted. Jfr. Lagthingets Forhandlinger for indeværende Aar, Side 19—20, hvor den samme Opfatning angaaende det heromhandlede Spørgsmaal sees at være udtalt.

Paa hvilke Steder inden Distriktet Hjælpestevnevidnerne skal bo, vil, bemærker Departementet, hvor de antages af Formandskabet, være overladt til dettes Afgjørelse. Det er imidlertid en Selvfølge, at Formandskabet herved har at tage pligtmæssigt Hensyn til, at Hovedstevnevidnet uden uforholdsmæssig Tidsspilde og Bekostning kan benytte sig af deres Bistand. Skulde dette Hensyn i noget Tilfælde findes at være tilsidesat, vil der efter Omstændighederne være Føie for Underdommeren til at benytte den ham ved Loven tillagte Myndighed til at forlange vedkommende Hjælpestevnevidne afskediget eller til at bestemme en Forøgelse af Hjælpestevnevidnernes Antal.

7 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Stiftsdirektion.

I Anledning af Andragende fra en Moder om, at der maatte blive truffet Forføining til, at hendes 9 Aar gamle Datter blev hende udleveret fra Pleiestiftelsen for Smaaborn i Drammen, hvor Barnet med hendes og hendes Mands Samtykke var bleven anbragt Juleaften 1891, meddeler Departementet, at det antager, at det maa være overladt til Fattigkommissionen i hvert enkelt Tilfælde at afgjøre, paa hvilken Maade en Fattigs Forsørgelse hensigtsmæssigst bør ske, og at det derfor med Stiftsdirektionen og Sagens øvrige Vedkommende er enigt i, at den omhandlede Kvinde og hendes Mand, saalænge de nyder Fattigunderstøttelse, ikke kan forlange sig Barnet udleveret fra Pleiestiftelsen, naar Fattigkommissionen finder, at det hensigtsmæssigst forsørges der. Saadant Forlangende antages alene at kunne fremsættes med Hjemmel i Lovgivningen, forsaavidt det godtgjøres, at det om-

handlede Ægtepar kan forsørge sig og sit Barn uden Fattigvæsenets Bistand, og der ikke er Anledning til at bringe Bestemmelsen i § 62 i Lov om Folkeskolen paa Landet i Anvendelse. 7 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af vedkommende Legatbestyrelse foreslaaede Forandringer i de ved Høieste Resolution af 12te Oktober 1883 stadfæstede Statuter for Legatet for gamle Badetjenere ved St. Olafs Bad i Modum Præstegjeld. 12 Novbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Forespørgsel fra et Skolestyre udtales, at en Mand, der ikke var ilagt Skat for 1892, formentlig ikke var stemmeberettiget ved et i April s. A. afholdt Kredsmøde. 12 Novbr.

Cirkulærer fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 33 og 35 for 1892), hvorved bl. a. oversendes efterstaaende nye reglementariske Bestemmelser vedkommende Tidender og Tidsskrifter i Postabonnement, hvilke Bestemmelser træde istedetfor de tidligere gjældende, i Postreglementets Kap. VI §§ 1—45 indeholdte Regler. 1⅔ Novbr.

Postreglementets Bestemmelser

om Tidender og Tidsskrifter i Postabonnement[1]).

A. Indenrigske, ved Forsendelse til indenrigske Steder.

§ 1. Enhver, der vil udgive en Tidende eller et Tidsskrift, der ønskes sendt i Postabonnement, maa mindst 6 Uger i Forveien gjennem nærmeste Postkontor give Poststyrelsen Underretning derom, ledsaget af de fornødne Oplysninger om vedkommende Blads Navn, Udgivelsessted, Abonnementstermin, Abonnementspris indbefattet Porto, og om fra hvilken Tid og hvor ofte det udkommer, samt om hvem der ligeoverfor Postvæsenet repræsenterer Bladet.

Der kan ikke ligeoverfor Postvæsenet fastsættes flere Udgivelsessteder for samme Avis eller en forskjellig Abonnementspris i de forskjellige Kvartaler af Aaret eller for de forskjellige Abonnenter.

Intet Blad, som ønskes postsendt, maa gives samme Navn som noget tidligere anmeldt.

Abonnementsterminen maa slutte sig til Kalenderaaret og kan altsaa ved Kvartalsabonnement kun regnes fra 1 Januar, 1 April, 1 Juli eller 1 Oktober, ved Halvaarsabonnement kun fra 1 Januar eller 1 Juli og ved Helaarsabonnement kun fra 1 Januar.

Inden nævnte Frist af 6 Uger har Udgiveren gjennem nærmeste Postkontor at underrette Poststyrelsen om enhver indtrædende Forandring i Abonnementsvilkaarene m. v.

Saadanne Anmeldelser om Udgivelsen af nye Tidender og Tidsskrifter eller om Forandringer i tidligere Anmeldelser kunne ikke af Anmelderne fremsendes portofrit.

[1]) Her indtages ikke, hvad der alene interesserer Postvæsenets Funktionærer.

$\frac{14}{28}$ Novbr. § 2. For at forsendes i Posterne som Tidende eller Tidsskrift maa Bladet eller Skriftet opfylde de i Kap. V § 8 for Forsendelse af Trykksager bestemte Betingelser, udgives her i Landet samt udkomme regelmæssig under samme Titel, med fortløbende Nummere for Aaret eller Abonnementsterminen og mindst 4 Gange om Aaret.

Mod Avisporto kan exempelvis ikke forsendes Skrifter, der alene indeholde en eller flere almindelige Bøger; heller ikke Fortegnelser eller Kataloger over et enkelt eller flere Firmaers Fabrikata, Varer eller Forretninger.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

§ 3. Poststyrelsen udgiver hvert Aar en Fortegnelse over de Tidender og Tidsskrifter, der efter § 1 ere anmeldte for Styrelsen.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

§ 4. De i ovennævnte Fortegnelse med Tillæg opførte Tidender og Tidsskrifter kunne mod Forudbetaling af Abonnementsprisen for det Fjerdingaar, Halvaar eller Aar, for hvilket Abonnementet er bindende, bestilles ved alle Rigets faste Postanstalter (undtagen Brevhusene samt Udgivelsesstedets Postanstalt) samt hos Landpostbud.

Saafremt Abonnementsprisen ikke forudbetales (ɔ: betales samtidig med Bestillingen) for det Fjerdingaar, Halvaar eller Aar, for hvilket Abonnementet er bindende, maa Abonnenten selv udføre Bestillingen (jfr. § 10).

§ 5. Postanstalterne kunne ikke modtage Abonnement paa noget Blad, ligesaalidt som de kunne modtage noget Blad til Postforsendelse som saadant, forinden Meddelelse er modtagen fra Poststyrelsen om de nærmere Abonnementsvilkaar for samme (jfr. § 3).

§ 6. — — — — — — — — — — — — — — — —

Der skal meddeles Abonnenten Kvittering for det indbetalte Kontingentbeløb.

§ 7. Abonnement, der er tegnet før Abonnementsterminens Begyndelse, skal expederes snarest muligt; dog kan den første Bestilling bero, naar den blot fremsendes saa betimeligt, at vedkommende Blad faar rum Tid til at udføre Bestillingen fra Terminens Begyndelse.

Bestillinger, der tegnes efter paagjældende Abonnementstermins Begyndelse, blive ved Postkontorerne at expedere mindst 2 Gange og ved Postaabnerierne mindst 1 Gang ugentlig.

§ 8. — — — — — — — — — — — — — — — —

Ved samme Bestillingsseddel maa der ikke abonneres paa forskjellige Aviser, og der maa ikke tilføies vedkommende Bemærkninger (jfr. Kap. XIII § 9); kun kan der tilføies, hvorvidt vedkommende Abonnent er gammel eller ny Abonnent.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

§ 9. Naar Tidender og Tidsskrifter bestilles hos Landpost-

bud, udfærdiger Budet Kvittering for Bestillingens Modtagelse. — $\frac{1}{28}$ Novbr.

§ 10. Saafremt vedkommende Abonnent selv fremsender Bestillingen og Abonnementsbeløbet — hvilket betingelsesvis vil kunne ske portofrit som Avissag, se § 12 — kan han ikke forlange, at Afsendelses-Postanstalten, naar Fremsendelsen sker i Værdibrev, uden Gebyr skal eftertælle Pengeindholdet (kfr. Kap. XI § 13). Kvittering for Brevets Modtagelse maa derimod meddeles.

§ 11. Saafremt en Abonnent ønsker sit Abonnement paa en Tidende eller et Tidsskrift overflyttet til en anden Postanstalt, maa han selv henvende sig herom til Avisexpeditionen. Saadanne Henvendelser kunne ikke sendes portofrit som Avissag.

Saafremt vedkommende Blads Fordeling blandt Abonnenterne besørges af Postanstalterne (jfr. § 15), maa Avisexpeditionen sende saavel Fra- som Tilflytningsstedets Postanstalt fornøden Underretning om Abonnementets Overførelse. Saadanne Underretninger kunne fremsendes portofrit.

Paa tilsvarende Maade forholdes, naar en paa Udgivelsesstedet boende Abonnent ønsker sin Avis expederet til et andet Steds Postanstalt (kfr. § 17).

§ 12. Breve og Postanvisninger, hvorved abonneres paa eller fremsendes Abonnementsbeløb for Tidender eller Tidsskrifter, kunne forsendes portofrit med Posterne som Avissag, dog saaledes, at Abonnementsbeløb for at kunne sendes portofrit maa angaa enten en kommende Abonnementstermin eller en Abonnementstermin i det løbende eller det sidstforløbne Kalenderaar. Abonnementsbeløb vedkommende 1ste, 2det, 3die eller 4de Kvartal 1892 kunne altsaa fremsendes portofrit indtil Udgangen af 1893, uanseet enten Abonnementsterminen er fastsat til $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller 1 Aar. Indbetales eller fremsendes Abonnementsbeløbet først efter den ovennævnte Termin, maa der erlægges almindelig Porto for samme og det ogsaa, om der samtidig indbetales eller fremsendes Abonnementsbeløb for en Abonnementstermin i det sidst forløbne Kalenderaar eller for en løbende eller følgende Abonnementstermin.

Portofrie er endvidere Breve, hvorved Kvittering for et portofrit Abonnementsbeløb tilbagesendes.

Bestillinger paa og Fremsendelse af Abonnementsbeløb vedrørende Aviseksemplarer, der ikke postforsendes som Avis, kan ikke sendes portofrit.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Abonnementsbeløb kan fremsendes portofrit eller ikke, er det uden Indflydelse, enten Indsendelsen sker fra Postanstalten eller direkte fra Abonnenten.

Breve, indeholdende Krav paa udestaaende Abonnementsbeløb, kunne ikke sendes portofrit.

§ 13. Postfunktionærerne kunne ikke beregne Gebyr for Kon-

$\frac{12}{28}$ Novbr. volut og Lak ved Fremsendelse af Abonnementsbeløb vedkommende Avisbestillinger, som de i Henhold til § 4 ere pligtige til at expedere.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Forsendelser, der indeholde Abonnementsbeløb, maa konvolutteres og forsegles paa samme betryggende Maade som andre Værdiforsendelser.

§ 14. Tidender og Tidsskrifter maa for at kunne forsendes som saadanne indleveres paa Udgivelsesstedets faste Postanstalt. De kunne ikke indleveres direkte til reisende Postexpeditioner.

Ved Indleveringen skal — med de i § 15 nævnte Undtagelser — hvert enkelt Exemplar være ordentlig falset og sammenlagt samt forsynet med tydelig paaskrevet eller paatrykt Navn og Adresse til vedkommende Abonnent; særlig er det nødvendigt, at nøiagtig Bopælangivelse findes tilføiet for de Steders Vedkommende, hvor Aviser ombæres.

Derhos skulle samtlige til samme Postanstalt adresserede Exemplarer være bundtede forsvarlig sammen i en eller, forsaavidt det paa Grund af Antallet er nødvendigt, flere Pakker Dog kan vedkommende Postanstalt samtykke i, at saadan Bundtning undlades, naar Bladet indleveres længere Tid før Postens Afgang.

Indleveringstiden for Aviser fastsættes af vedkommende Postanstalts Bestyrer saa sent inden vedkommende Posters Afgang som efter Omstændighederne gjørligt. Ved særskilt Aftale mellem vedkommende Avisexpedition og Postanstalt kan der sættes en senere Indleveringstid paa Betingelse af, at Avisen — foruden til hver Postanstalt — pakkes i særskilte Bundter til bestemte Poststruter eller lignende.

§ 15. Tidender og Tidsskrifter, der udkomme mindst 6 Gange ugentlig, kunne undlade at paategne Abonnenternes Navne og Adresser, idet Bestemmelsesstedets Postanstalt da fordeler Exemplarerne blandt Abonnenterne efter Fordelingslister, som erholdes fra Bladets Expedition. Denne maa isaafald betimelig inden hver Abonnementstermins Begyndelse tilstille hver enkelt Postanstalt, hvor Bladet har Abonnenter, en Fortegnelse over Abonnenternes Navne og Adresser, saavel deres, som have tegnet sit Abonnement gjennem Postanstalten, som deres, der have tegnet sit Abonnement direkte, og som Tillæg til Hovedfortegnelsen maa der sendes lignende Opgaver over senere tilkommende Abonnenter.

Samme Ret tilkommer der „Norsk Lovtidende" og „Storthingstidenden".

§ 16. Tidender og Tidsskrifter kunne ikke tilstilles Abonnenterne i lukkede Omslag. Saafremt det aabne Omslag dækker Bladets Navn, skal Navnet paatrykkes eller paategnes Omslaget. Til Omslag maa ikke benyttes Papir, der er paatrykt Annoncer eller lignende.

Paa Forsendelserne er ikke andre Paategninger eller Tilføielser tilladt end Udgiverens Navn og Adresse, Abonnentens Navn og Adresse, Tiden for Abonnementets Ophør samt Tidendens eller Tidsskriftets Navn. 1/12 Novbr.

Blade, som ikke opfylde Betingelserne for at kunne forsendes som Aviser, behandles som Trykksager eller — hvis de heller ikke opfylde de for saadanne foreskrevne Betingelser — som Breve.

Den, der i en Avisforsendelse sender andre Sager end saadanne, der kan befordres mod Avisporto, ansees med en Bod fra 2 til 20 Kroner. — — — — — — — — — — — — — —

§ 17. For at Tidender og Tidsskrifter skulle kunne forsendes som saadanne (mod Avisporto), maa de indleveres af vedkommende Avisexpedition. De forsendte Exemplarer maa derhos være virkelig abonnerede Exemplarer og ikke f. Ex. Prøvenummere eller Exemplarer af ældre Aargange. Til abonnerede Exemplarer henregnes ogsaa Gratisexemplarer, naar vedkommende Exemplar regelmæssig tilstilles Adressaten, derimod ikke et enkelt Gratisnummer af Bladet. Paa Udgivelsesstedet boende Abonnenter, der i Almindelighed erholde sine Aviser direkte tilbragt fra Expeditionen, kunne under midlertidigt Fravær faa sine Aviser sendt fra Expeditionen mod almindelig Avisporto (jfr. § 11).

— — — — — — — — — — — — — — — —

§ 18. Udgivelsesstedets Postanstalt veier, hver Gang en Tidende eller et Tidsskrift indleveres, alle de indleverede Avisexemplarer underet. Portoen udgjør 12½ Øre pr. Kilogram for Tidender og Tidsskrifter, der udkomme mindst 3 Gange ugentlig, og 15 Øre pr. Kilogram for andre Blade.

Saafremt et Blad udkommer en Del af Aaret 3 eller flere Gange og en Del af Aaret sjeldnere, beregnes Portoen efter 12½ Øre pr. Kilogram for den Del af Aaret, hvori det udkommer mindst 3 Gange ugentlig, og efter 15 Øre pr. Kilogram for Resten af Aaret.

§ 19. Avisportoen kan efter Udgiverens Valg betales
enten hver Gang, Indlevering finder Sted,
eller efterskudsvis for Ugen, Maaneden eller Fjerdingaaret, i hvilket Tilfælde dog Udgiveren ved Terminens Begyndelse enten maa stille saadan Sikkerhed for Portoens rigtige Erlæggelse, som Indleveringspostanstalten forlanger, eller forskudsvis indbetale et for Opgjørsterminen passende Beløb efter Postanstaltens Bestemmelse.

Portoen beregnes i det førstnævnte Tilfælde efter de samtidig indleverede Avisexemplarers samlede Vægt, saaledes at Dele af Kilogram regnes for helt Kilogram.

I sidstnævnte Tilfælde, altsaa naar Udgiveren ønsker Terminopgjør, afrundes Avisexemplarernes Vægt ved hver enkelt Veining til nærmeste høiere Tiendedel af Kilogram. Ved Terminens Udløb

$\frac{12}{28}$ Novbr. opsummeres Resultaterne af de enkelte Veininger, og Portoen beregnes af den samlede Vægt i Terminen, saaledes at Dele af Kilogram regnes for helt Kilogram.

Brøk af Øre regnes ved Portoberegningen altid lig 1 Øre.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

§ 20. — — — — — — — — — — — — — — — — —

Naar det forlanges, og der fra Avisexpeditionen medbringes Kvitteringsbog, giver Indleveringspostanstalten i denne Kvittering for den indbetalte Avisporto.

Avisudgivere, som ikke betale Porto hver Gang, Indlevering finder Sted, kan forlange, at Indleveringspostanstalten i en Avisen tilhørende Bog anfører Vægten af de hver Gang indleverede Aviser; Kvittering for erlagte Portobeløb meddeles da ogsaa i denne Bog.

§ 21. Det er tilladt at medsende som „Bilag" til Tidender og Tidsskrifter saadanne trykte Sager, som ved en trykt Bemærkning paa samme ere betegnede som Bilag til et bestemt Nummer af paagjældende Blad, og som tilstilles samtlige Abonnenter uden Forøgelse i den almindelige Abonnementspris. Som Bilag kan saaledes ikke medsendes, hvad der kun tilstilles enkelte Abonnenter, f. Ex. nye Abonnenter til Erstatning for Nummere, hvoraf Oplag ikke længere haves, eller Abonnenter, der forskudsvis have betalt Kontingent for et længere Tidsrum.

Bilagene kunne være hæftede og falsede, men ikke indbundne.

Maximumsvægten for Bilag er 250 Gram. Bilag maa indlægges i det Avisnummer, hvortil det hører, og kan ikke sendes særskilt.

Forinden Bilag tillades medsendt, maa Avisudgiveren skriftlig underrette Indleveringspostanstalten om Medsendelsen og samtidig paa Tro og Love opgive Vægten af hvert Exemplar af Bilaget og Antallet af de afsendte Exemplarer af dette.

For Bilag erlægges der — foruden den Vægtporto, der erlægges som Følge af, at de veies sammen med Bladet, — en Tillægsporto af $\frac{1}{2}$ Øre for hvert postforsendt Exemplar, naar Vægten pr. Exemplar ikke overstiger 50 Gram, og 1 Øre pr. Exemplar af Vægt over 50 Gram. Til Kontrol med Portoberegningen skal Postanstalten efterveie nogle Exemplarer af Bilaget. — — — —

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

§ 22. Til Bilag efter § 21 henregnes ikke saadanne „Tillæg" til Tidender og Tidsskrifter, som ere en Del eller Fortsættelse af Bladet eller tjener til at fuldstændiggjøre, forklare eller illustrere dettes Indhold, f. Ex. oplysende Tegninger, Karter eller Illustrationer, og som udgives af Bladets Redaktion eller Expedition.

Aabne Regninger over Abonnementskontingent kunne indlægges i Tidender og Tidsskrifter og henregnes til Tillæg (jfr. § 12 sidste Passus).

Virkelige Tillæg blive at betragte som Dele af Bladet. 1/25 Novbr.

Tillæg — med Undtagelse af indlagte aabne Regninger — skulle være forsynede med Paatryk om at være Tillæg til et bestemt Nummer af vedkommende Blad, hvorhos de ligesom Bilag maa tilstilles samtlige Abonnenter uden Forøgelse i den almindelige Abonnementspris.

Tillæg maa indlægges i det Avisnummer, hvortil det hører, og kan ikke forsendes særskilt.

§ 23. Saafremt der medsendes Tidender og Tidsskrifter Bilag eller Tillæg, som ikke opfylde de i henholdsvis §§ 21 og 22 fastsatte Betingelser, maa vedkommende Nummer af Bladet nægtes Forsendelse, hvis Forholdet opdages paa Udgivelsesstedet. Opdages Forholdet paa en Underveispostanstalt eller paa Bestemmelsespostanstalten, sendes Underretning derom til Udgivelsesstedets Postanstalt, som indhenter vedkommende Aviseexpeditions Erklæring og i Tilfælde indberetter Sagen til Poststyrelsen.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

§ 25. Tidender eller Tidsskrifter, der udkomme sjeldnere end én Gang ugentlig, er Postvæsenet ikke forpligtet til at afsende med første afgaaende Post, naar saadant vilde medføre Ulempe, hvorimod Afsendelsen isaafald kan udsættes til den eller de senere afgaaende Poster, hvormed den uden væsentlig Ulempe kan foregaa.

§ 26. Med Posten forsendte Tidender og Tidsskrifter ombæres til Abonnenterne paa de Steder, hvor almindelig Brevombæring foregaar. Avisombæringen foregaar, hvor ikke egne Avisbud er ansat, sammen med den almindelige Brevombæring. Der er dog Intet til Hinder for, at de, som ønske regelmæssig selv at afhente sine Aviser, kunne gjøre dette uden derfor at erlægge Afsætningsgebyr efter Postlovens § 19.

Undersøgelser angaaende Aviseexemplarer, der ikke ere forsynede med nøiagtig Adresse, maa ikke forsinke Ombæringen af andre Postsager, men Exemplarerne henligge til en senere Ombæring.

§ 27. Paa Steder, hvor almindelig Brevombæring finder Sted, kan i Avisfortegnelsen opførte indenbys Tidender og Tidsskrifter, der ikke udkomme oftere end 5 Gange ugentlig, forlanges ombaarne mod Erlæggelse af almindelig Avisporto (jfr. § 18); Anmeldelse herom maa paa Forhaand ske til vedkommende Postanstalt og Poststyrelsen. Disse Aviseexemplarer veies, taxeres og behandles da ligesom de til Forsendelse i Posterne bestemte Exemplarer. Hvor saadanne Avisers Ombæring ikke kan finde Sted ved første Brevombæring uden at medføre Ulempe for de andetstedsfra ankommende Postsagers Ombæring, maa de alle eller en Del deraf overligge til næste eller en senere Ombæring.

Bestilling af indenbys Aviser kan ikke ske paa Postanstalten, men maa ske direkte paa Aviseexpeditionen.

§ 28. Saafremt der ved Posternes Ankomst maatte mangle

½ Novbr. Exemplarer af Tidender og Tidsskrifter, hvis Adressering skal besørges af Bestemmelsesstedets Postanstalt (se § 15), udfærdiger denne strax Tilbagemeldelse derom.

Angaaende manglende Exemplarer af andre Blade maa Abonnenten selv henvende sig til Bladets Expedition, men dette kan ske som Avisfag i portofrit Brev.

§ 29. Tidender og Tidsskrifter, hvis Adressater ikke findes eller som nægtes modtagne, tilbagesendes snareste muligt til Udgangsstedet under fornøden Forklaring ved Paategning paa Aviseksemplaret. — — — — — — — — — — — — — — —

§ 30. Da Postvæsenet blot udfører Bestilling af Tidender og Tidsskrifter paa Abonnenternes Vegne, er det, naar det indbetalte Abonnementsbeløb er afleveret til Bladet, ikke ansvarligt ligeoverfor Abonnenten for det modtagne Beløb, om han ikke maatte erholde Bladet.

Postvæsenet vil imidlertid ved Henvendelse til Bladet bistaa Abonnenten med enten at erholde Bladet eller at faa det erlagte Abonnementsbeløb tilbagebetalt.

Saafremt Henvendelse fra vedkommende Postfunktionær til Tidenden eller Tidsskriftet ikke maatte frugte, bliver Indberetning derom at indsende til Poststyrelsen.

§ 31. Enhver Udgiver af Tidender og Tidsskrifter skal tilstille Universitetsbibliotheket og Justits- og Politi-Departementet hver et Gratisexemplar af Tidenden og Tidsskriftet. Disse Exemplarer kan fremsendes portofrit.

§ 32. Udgivere af Tidender og Tidsskrifter pligte iøvrigt til enhver Tid at efterkomme de reglementariske Bestemmelser, som Poststyrelsen udfærdiger med Hensyn til Tidender og Tidsskrifters Expedition, Adressering og Indpakning m. v.

§ 33. Forsaavidt de foreskrevne Bestemmelser om Forsendelse af Tidender og Tidsskrifter med Posterne ikke overholdes, eller en Udgiver undlader at fremsende gjennem Postvæsenet rekvireret og betalt Exemplar af Bladet og tilbageholder det betalte Abonnementsbeløb, eller skyldig Porto ikke strax berigtiges, er Poststyrelsen berettiget til at standse saavel Postforsendelsen af vedkommende Tidende eller Tidsskrift som Abonnement paa samme gjennem Postanstalterne.

§ 34. Angaaende Fordelingen af postforsendte Tidender og Tidsskrifter kan der korresponderes portofrit mellem vedkommende Postanstalter og Bladet samt mellem Bladet og dets Kommissionærer eller Abonnenter.

§ 35. Postsager, der ere betegnede som portofri „Avisfag", behandles altid som betalte. De skulle imidlertid, forsaavidt de ikke ere afsendte af et Postkontor eller ere forsynede med Attest af en Portofrihedsattestberettiget, aabnes af Postanstalten paa Adressestedet og blive, saafremt de befindes at angaa noget, hvorom der ikke kan

korresponderes portofrit, at sætte i Porto og derefter at behandle aldeles paa samme Maade som Breve, der ved Afsendelsen ere satte i Porto (kfr. Kap. III § 12). 1/12 Novbr.

§ 36. Til portofrie Breve angaaende „Avissag" maa ikke benyttes Konvolutter med trykte Anbefalinger, Bekjendtgjørelser etc. (kfr. Kap. XIII § 3).

§ 37. Postvæsenet har ingen Forpligtelse til at besørge Opsigelser af Tidender eller Tidsskrifter. Saadanne Opsigelser kunne ikke sendes portofrit.

§ 38. Det er Postvæsenets Funktionærer forbudt at meddele Oplysninger til Private om, i hvilken Udstrækning Tidender eller Tidsskrifter forsendes med Posterne (kfr. Kap. XX § 1).

B. Indenrigske Tidender og Tidsskrifter til Udlandet og udenrigske Tidender og Tidsskrifter til Norge.

§ 39. Posttjenesten med Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter i Udvexlingen mellem Norge og Udlandet foregaar i Overensstemmelse med den internationale Overenskomst med tilhørende Expeditionsreglement samt de med Sverige, Danmark og Frankrige afsluttede Særoverenskomster med tilhørende Expeditionsreglementer.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

§ 43. Udenrigske Tidender og Tidsskrifter kunne mod Forudbetaling af Kontingent og Porto bestilles ved alle Rigets faste Postanstalter.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Skifteforvalteren i Stavanger meddeler, at det med ham er enigt i, at det maa ansees mest betryggende, at Skjøder paa Eiendomme, der underhaanden fraskjøtes Konkursboer og under offentlig Skiftebehandling værende Dødsboer, udfærdiges af Skifteretten. 14 Novbr.

Anordning, hvorved den provisoriske Anordning af 31te August 1892 om Forbud mod Indførsel af al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager fra Rusland og Finland, det tyske Rige og Frankrige bliver ophævet.*) 15 Novbr.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Den provisoriske Anordning af 31te August 1892 angaaende Forbud mod Indførsel af al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager fra Rusland og Finland, det tyske Rige og Frankrige ophæves herved.

Denne Bestemmelse træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

*) Bekjendtgj. 17 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 39.

15 Novbr. **Plakat** angaaende Ophævelse af de udfærdigede Forbud mod Indførsel af Haar og Kradsuld fra Rusland og Finland, det tyske Rige, Frankrige og Belgien.*)

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: De under 19de, 24de, 26de og 27de August 1892 udfærdigede Plakater angaaende Forbud mod Indførsel, henholdsvis fra Rusland og Finland, det tyske Rige, Frankrige og Belgien, her til Riget af brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugt Bat, Haar og Kradsuld, ophæves herved, forsaavidt de to sidstnævnte Artikler, Haar og Kradsuld angaar.

Denne Plakat træder strax i Kraft

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

16 Novbr. **Plakat** angaaende Ophævelse af Forbud mod Indførsel fra Belgien af al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager.*) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Medhold af provisorisk Anordning af 31te August 1892 fastsættes herved:

Det ved Plakat af 1ste September 1892 udfærdigede Forbud mod fra Belgien her til Riget at indføre al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager ophæves herved.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. No. 51 for 1892.

16 Novbr. **Reglement** for Norges Bank**), udfærdiget af Bankens Repræsentantskab i Henhold til Lov af 23de April 1892 § 27 a.

Kapitel I.

Bankens Aktier.

§ 1. Ved Bankens Hovedsæde føres en Aktieprotokol, hvori gives særskilt Folium for alle de af Banken udstedte Aktiebreve. Ligeledes føres en Protokol, hvori de Indskud, som ikke er indtaget i Aktiebreve, anføres distriktsvis, og hvori ethvert Oppebørselsdistrikt, for hvilket Generalkvittering i sin Tid er udstedt, erholder særskilt Folium. Fra det Tidspunkt, Direktionen nærmere bestemmer, skal Eiere af Aktiebreve have Adgang til, saavidt det paalydende Beløb passer, at erholde disse ombyttede med nye Aktiebreve forsynet med Kupons og lydende paa 100, 500, 1000 eller 10,000 Kroner.

§ 2. Overdragelse af Aktiebreve sker uden Betaling baade ved Hovedsædet og ved Afdelingerne og indføres i dertil indrettede Protokoller. Fra Afdelingerne indsendes til Hovedsædet maanedlig

*) Bekjendtgj. 17 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 39.
**) Bekjendtgj. 5 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 41.

Fortegnelse over de stedfundne Overdragelser til Indførsel i Aktie- 16 Novbr.
protokollerne.

Overdragelse af Indskudsbevis sker foruden ved Hovedsædet ogsaa, og ligeledes uden Betaling, ved Oppebørselsbetjentene, der kvartaliter indsender Indberetning til Direktionen. Overdragelsen paategnes i ethvert Tilfælde Aktiebrevet eller Indskudsbeviset, og forsynes med Direktionens, Bestyrelsens eller Oppebørselsbetjentens Underskrift.

§ 3. Omskrivning af Aktiebreve foregaar uden Betaling, men alene ved Hovedsædet. Aktiebrev, der lyder paa 1 Navn, kan alene ved at deles i flere (§ 4), forsaavidt forøvrigt hertil er Adgang, overdrages og omskrives til flere Personer. Ældre Aktiebreve, lydende paa Speciedaler, bør indsendes til Ombytning med nye Aktiebreve.

§ 4. Større Aktiebreve kan erholdes ombyttet med flere mindre, og disse igjen med større af tilsvarende samlet Beløb. Dette gjælder dog ikke Aktiebreve, forsynede med Kupons.

Aktierne maa kun lyde paa Beløb, delelige med 10 og ikke mindre end 100 Kroner, alene med Undtagelse af saadanne Aktiebreve, som i Henhold til Banklovens § 47 udstedes istedetfor Indskudsbevis og som kan gjøres lydende paa mindst 50 Kroner.

§ 5. I Medfør af Banklovens § 47 maa alle Indskudsbevis — Interimskvitteringer — inden Udgangen af Aaret 1902 være indsendt til Bankens Hovedsæde til Indløsning eller Omskrivning i Aktiebreve. I modsat Fald taber Eierne efter Udløbet af ovenangivne Frist Ret til Udbytte.

Til Afrundning ved Indskudsbevisernes Ombytning med Aktiebreve kan i fornødent Fald Tillægsindskud paa indtil 5 — fem Kroner for hvert udstedendes Aktiebrev erholdes kjøbt ved Banken til Dagens Kurs for Aktier. Overskuddet tillægges Reservefondet.

Kapitel II.

Om Bankens Sedler.

§ 6. Trykningen af Bankens Sedler og den dertil knyttede Kontrol foregaar ved Hovedsædet.

§ 7. Samtlige Bankens Sedler skal paatrykkes Nummer og forsynes med Navnepaategning af dertil af Direktionen antagne Skrivere. 5- og 10-Kronesedlerne gives 1, samtlige Sedler af høiere paalydende Beløb 2 Navnepaategninger.

§ 8. Specielle Regler og Instruxer for de ved Seddelfabrikationen ansatte Arbeidere, Tjenestemænd og Kontrollører meddeles af Direktionen. Den for Kontrolløren ved Sedlernes Underskrift og Numerering gjældende Instrux skal indeholde Bestemmelse om, at han har at føre saadan Bog derover, at det af denne til enhver Tid kan sees, forsaavidt en Seddels Løbenummer og Serie

16 Novbr. eller Aarstal er opgivet, hvem af Skriverne har paategnet samme og hvilken Tæller der har udført sidste Tælling af Seddelpakken.

§ 9. Direktionen har at paase, at der altid er tilstede en for den paakrævede Cirkulation og Vexling tilstrækkelig Beholdning af Bankens forskjellige Seddelsorter. Afdelingernes Bestyrelser har i god Tid at give Direktionen Underretning, naar ny Forsyning af Sedler tiltrænges.

§ 10. Alt til Seddelfabrikationen bestemt Papir og Blanketter, som ikke er under Arbeide, ligesaa samtlige Gravurer, Clichéer, Stempler etc., som ikke er i Brug ved Seddelfabrikationen, skal opbevares i ildfast Rum, forsynet med to forskjellige Laase, hvortil to af Direktørerne har hver sin forskjellige Nøgle. Aabning af disse Rum maa ikke foregaa uden samtidig Tilstedeværelse af begge de nævnte Direktører.

§ 11. Den Direktør, der i Henhold til § 94 har specielt Tilsyn med Seddelfabrikationen, fører nøiagtig Bog over enhver Ind- og Udlevering af Seddelpapir, Blanketter og færdige Sedler.

§ 12. Mindst 1 Gang hvert Kvartal optager Revisionen i Forening med vedkommende Direktør Beholdningerne af Seddelpapir og Blanketter paa Lager og under Arbeide. Efterat have sammenholdt Resultatet af dette Eftersyn med sine Bøger, afgiver Revisionen Indberetning til Repræsentantskabet.

§ 13. Banken indløser sine Sedler i defekt Tilstand efter følgende Regler: For 1/4 Seddel godtgjøres intet. 1/2 Seddel indløses med Halvdelen af dens paalydende Værdi; 3/4 Seddel ligesaa med tre Fjerdedele. For mindre Mangel finder ingen Afkortning Sted. Dog kan der, naar den defekte Seddel ikke udgjør fuldt 1/2 eller 3/4, tages Hensyn til, om de manglende Stykker med nogen Sandsynlighed vilde kunne benyttes til ved Sammensætning med andre Stykker at danne en hel Seddel. Hvor dette antages ikke at kunne finde Sted, godtgjøres for fulde tre Ottendedele Halvparten og for fulde fem Ottendedele tre Fjerdedele af Sedlens paalydende Værdi.

Klistrede Sedler, paa hvilke Papirets Vandmærker ikke kan sees, modtages ikke.

I tvilsomme Tilfælde indsender Afdelingerne frembudte defekte Sedler til Direktionen til Bestemmelse af Værdien.

§ 14. Bankens kasserede Sedler indsendes fra Afdelingerne til Hovedsædet under Jagttagelse af saadanne nærmere Regler, som af Direktionen fastsættes.

Tilintetgjørelse af de kasserede Sedler sker ved en af Repræsentantskabet inden dets Midte opnævnt Komite, til hvem Direktionen overleverer Sedlerne, ledsaget af Specifikation over samme.

16 Novbr.

Kapitel III.

Bankens Virksomhed.

A. Om Ind- og Udveksling samt Kjøb og Salg af Guld.

§ 15. Indveksling af Guldmynt, gangbar i Riget, mod Bankens Sedler foregaar ved Hovedsædet og samtlige Afdelinger.

§ 16. Kjøb af Guld i Barrer foregaar ved Hovedsædet og Afdelingerne i Kristiania og Bergen til en Pris af 2480 Kroner for hvert Kilogram fint Guld med Fradrag af $^1/_4$ % i Myntningsomkostninger og mod Gehaltatteſt fra offentlig Myntanstalt, offentlig ansat norsk Guardein eller af Direktionen godkjendt Affineringsanstalt.

Direktionen er bemyndiget til, naar den maatte finde det stemmende med Bankens Interesse, at fritage Sælgere af Guld i Barrer for ovennævnte Fradrag for Myntningsomkostninger.

§ 17. Udenlandske, ikke i Riget gangbare Guldmynter, kjøbes efter Regler, fastsatte af Direktionen.

§ 18. Udveksling af Guldmynt, gangbar i Riget, foregaar ved Hovedsædet og de Afdelinger, som Repræsentantskabet og Direktionen bestemmer. For mindre Beløbs Vedkommende kan Udveksling med Direktionens Samtykke foregaa ved samtlige Afdelinger.

§ 19. Direktionen bestemmer, hvorvidt og i Tilfælde efter hvilke Regler Salg af udenlandsk, i Riget ikke gangbar, Guldmynt skal finde Sted.

§ 20. Salg af Guld i Barrer foregaar alene efter Direktionens Bestemmelse for hvert enkelt Tilfælde.

§ 21. Direktionen paaser, at myntet Guld altid i tilstrækkelig Mængde forefindes ved Hovedsædet og de Afdelinger, hvor Udveksling foregaar.

§ 22. Direktionen er bemyndiget til udenfor den Trediedel af Guldbeholdningen, som Banken kan have henstaaende i Udlandet med Hjemmel af Banklovens § 10 og i Henhold til Overenskomst af Novbr. 1885 med Sveriges Riksbank og Nationalbanken i Kjøbenhavn, at have henstaaende hos disse Banker indtil 3 Millioner Kroner samt til at anvise paa dem ogsaa udover Bankens Tilgodehavende.

Direktionen bestemmer iøvrigt, hos hvilke udenlandske Banker og Bankierhuse Bankens Midler skal anbringes, og har i saa Henseende at iagttage, at disse Forbindelser er anerkjendte som utvilsomt solide.

Paa Bankens Konto hos sidstnævnte Forbindelser maa ikke — udenfor rene Undtagelsestilfælde og da kun paa ganske kort Tid — afgives udover dens Tilgodehavende.

B. Diskontering og Udlaan.

a. Almindelige Bestemmelser.

§ 23. Ved Diskontering og Udlaan maa først og fremst paasees, at de antagne Papirer frembyder tilstrækkelig Sikkerhed.

16 Novbr. Samtidig bør Bankens Midler søges anbragt paa saadan Maade og med saadan Fordeling, at de saameget som muligt kommer de forskjellige Næringsveie tilgode, idet der fortrinsvis antages til Diskontering virkelige, helst korte Forretningspapirer. Kun naar der uden Fortrængsel for saadanne er tilstrækkelige Midler forhaanden, bevilges Afdragslaan.

§ 24. Ethvert Diskonterings- eller Laanepapir maa, forat kunne antages, lyde paa norsk Mynt eller være omberegnet til saadan, være tydeligt affattet og uden Makulering eller Rettelse.

§ 25. Paa ethvert Papir, der af Banken diskonteres, bør Endossementet til denne strax ved Expeditionen paasees udfyldt.

§ 26. Enhver Vexel, som diskonteres, maa i enhver Henseende opfylde Vexellovens Fordringer. Hverken Vexler eller Vexelobligationer bør som Regel have længere Løbetid end 4 Maaneder.

§ 27. Forsaavidt noget i Banken frembudt Papir er paaført Underskrift ved Fuldmægtig, bør dennes Bemyndigelse være godtgjort enten ved Kundgjørelse til Firmaregisteret eller paa anden betryggende Maade.

§ 28. Underretning om at Diskontering af Papir med vedkommendes Navn har fundet Sted, bør snarest muligt meddeles samtlige de ifølge Papiret Forpligtede — udenbyes som indenbyes boende.

§ 29. Naar der ved frembudt eller antaget Papir maatte opdages Mislighed, som kan medføre kriminelt Ansvar, bør Indberetning herom til Direktionen straks finde Sted.

b. Vexler og Vexelobligationer mod personlig Sikkerhed.

§ 30. Enhver Vexel maa være forsynet med mindst to Navne, der af Bankbestyrelsen antages at byde fuld Sikkerhed

Vexelobligationer og Solavexler eller overhovedet Vexler, som tilstedes fornyet, bør som Regel være forsynet med mindst tre vederheftige Navne og ikke lyde paa mindre Beløb end 200 Kroner.

§ 31. Enhver paa indenbyes Trassat udstedt Vexel maa forat kunne diskonteres være forsynet med Acceptpaategning.

§ 32. Naar Vexler bevilges fornyet (konf. § 23) bør som Regel forlanges et Afdrag af mindst 20 pCt. ved hver 3- eller 4-maanedlige Fornyelse. Tilstedes undtagelsesvis Fornyelse med mindre Afdrag, bør Diskontopræmien beregnes som for Vexelobligationer.

§ 33. Udenbyes Vexler (Kambiovexler) bør, forat blive antagne til Diskontering, være betalbare paa de Steder, hvor Bankens Hovedsæde eller Afdelinger forefindes. Dog kan Direktionen bestemme, at der mod en af denne fastsat Provision kan diskonteres Vexler paa andre, nærmere opgivne Steder.

§ 34. Naar en indenbyes Vexel er bleven protesteret eller en udenbyes Vexel er returneret med Protest, gives vedkommende Vexelforpligtede strax Underretning herom, idet Forevisningspaateg-

ning af denne paaføres Protestudskriften eller Varselsedlen. Protesteret Vexel bør som Regel ikke tilstedes at henligge uberigtiget længere end 8 Dage. Meddelelse herom bør være paaført Protestudskriften eller Varselsedlen ved Forevisningen. 16 Novbr.

§ 35. Uaccepteret Kambiovexel præsenteres strax efter Modtagelsen og bør som Regel ikke tillades at henligge i uaccepteret Stand længere end 24 Timer, hvorefter i Tilfælde Protest optages og Vexelen returneres med den første eller seneste med den anden Post efter Optagelsen af Protest.

§ 36. Vexel, der er returneret med Protest for manglende Accept, kan henligge til Forfaldsdag, naar Direktionen eller vedkommende Afdelings Bestyrelse finder, at dette uden Resiko kan ske; i modsat Fald fremgaaes efter Vexellovens §§ 25 og 29, idet dog Provision kun blir at beregne, forsaavidt Vexelskyldneren i Medhold af nævnte § 29 fordrer sig godtgjort en høiere Rente, end den af Banken ved Diskonteringen beregnede.

§ 37. Vexelobligationer udfærdiges efter et af Direktionen fastsat Schema. Ved hver Fornyelse bør som Regel svares et Afdrag af mindst 10 % af det oprindelige Laanebeløb.

§ 38. Ved Bevilgning af nye Vexelobligationer bør forlanges skriftlig Erklæring fra Endossenterne, at de vedtager at paategne som saadanne.

§ 39. Vexelobligationer bør ikke tillades at henligge uberigtigede længere end høist en Maaned, før de paaklages til Forligelseskommissionen.

c. Vexler og Vexelobligationer mod Depositum i Værdipapirer, ædle Metaller og Varer.

§ 40. Paa Pantobligationer i indenlandske Eiendomme kan bevilges Udlaan, dog

1. bør der ikke nogensinde udlaanes væsentligt over reskriptmæssig Sikkerhed — $^2/_3$ af Værdien ifølge Formyndertaxt, offentlig eller kommunal Eiendomstaxt.
2. maa Udlaan paa Obligationer i Skoge ikke finde Sted.
3. maa Udlaan paa Obligationer i industrielle Anlæg og Skibe i Regelen ikke finde Sted; dog kan saadant undtagelsesvis tilstedes, men da kun efter nærmere Bestemmelse af Direktionen.

§ 41. Paa andre indenlandske Værdipapirer kan udlaanes:

1. saafremt de er udstedt eller garanteret af Stat eller Kommune, indtil . . . . . 85 pCt.
2. naar de, uden at være saaledes garanteret, noteres paa indenlandsk Børs, hvis Regler for Notering er godkjendt af Direktionen, indtil . . . . . 75 pCt.
3. i andre Tilfælde indtil . . . . . 50 pCt.

16 Novbr. af Salgsværdien. Dog maa Udlaan paa Bankens egne Aktier, i Henhold til Banklovens § 15 a, ikke finde Sted, ligesaa i Almindelighed heller ikke paa Aktier i industrielle Anlæg eller paa Skibsparter, derunder indbefattet Aktier i Dampskibe og Dampskibsselskaber. Undtagelsesvis kan dette dog tilstedes, men da kun med Direktionens Tilslutning.

Bestemte Værdipapirer, saavelsom visse Klasser af saadanne, hvorpaa Udlaan ellers vilde kunne ske, kan Direktionen, naar de antages ikke at frembyde tilstrækkelig Betryggelse, undtage fra Udlaan eller undergive særlige Regler.

§ 42. Paa udenlandske Værdipapirer, som er udstedt af Stat eller Kommune, kan med Direktionens Tilslutning udlaanes indtil 75 pCt. af Salgsværdien.

§ 43. Paa Guld og andre ædle Metaller kan udlaanes indtil henholdsvis ni Tiendedele og tre Fjerdedele af Metalværdien, hvilken paa Forhaand maa være godtgjort paa samme Maade som i § 16 bestemt.

§ 44. Paa andre Varer, som ikke er underkastet hurtig Værdiforringelse, kan udlaanes indtil Halvdelen af Værdien, ved hvis Ansættelse mulig paahvilende Toldafgift fradrages. Panterne overleveres i Bankens Forvaring.

§ 45. Udlaan mod Depositum maa kun ske under Forbehold af Adgang til i Løbetiden — altsaa før Forfaldstid — og inden en af Direktionen eller vedkommende Afdelings Bestyrelse for hvert enkelt Tilfælde bestemt Termin at kræve saadan Forstærkelse af Sikkerheden eller saadan Indbetaling paa Laanet, som maatte findes fornøden af Hensyn til indtraadt Reduktion af Værdien.

§ 46. Udlaan, som skal helt indfries ved Forfald, sker mod Vexel og svarer samme Diskontopræmie som almindelige saadanne, hvorimod Udlaan, som bevilges fornyet, gives Form af Vexelobligation efter Schema, fastsat af Direktionen, og svarer den for saadanne gjældende Præmie.

Ved Fornyelser skal som Regel svares Afdrag og dette udgjøre mindst 5 pCt. af det oprindelige Laanebeløb.

§ 47. Alle Udlaan skal bogføres saaledes, at Beløbet af de Laan, som er bevilget under Forudsætning af afdragsvis Afvikling, til enhver Tid kan sees.

d. Udlaan paa Kassakreditiv.

§ 48. Kassakreditiv bevilges alene mod Sikkerhed i haandfaaet Pant — Værdipapirer — eller i fast Eiendom og for en Tid af høist 12 Maaneder.

Godkjendelse og Værdsættelse af Panterne foregaar i Overensstemmelse med de for Udlaan mod Depositum i Værdipapirer givne Regler (kfr. §§ 40—42 inkl. og § 45) selvfølgelig altid underforstaaet, at de her opførte Grændser er de Maxima, hvortil

vedkommende Bankbestyrelse kan gaa, men at det forøvrigt maa 16 Novbr.
være overladt dennes eget Skjøn at bedømme Sikkerheden i hvert enkelt Tilfælde, hvor ikke Direktionens Bestemmelse skal indhentes eller hvor særlige Regler af denne er givet.

§ 49. Enhver, som ønsker Kassakreditiv, har derom at indlevere skriftligt Andragende, hvori angives Beløbets Størrelse og nøiagtig Opgave over den tilbudne Sikkerheds Art og Værdi.

§ 50. Naar Kassakreditiv er bevilget, erlægges forskudsvis Afgift til Banken for 1 Aar, beregnet efter Kreditivets Størrelse og efter nærmere af Direktionen fastsatte Regler, ligesom Kontrakt udfærdiges og undertegnes in duplo efter Schema, affattet af Direktionen.

Kreditivet gives Nummer og indføres under dette tilligemed Navn, Beløb og Forfaldsdag paa særskilt Konto. Desuden føres for Kassakreditiverne særskilt Forfaldsbog og Kontrolbog, som altid holdes à jour.

§ 51. Renten beregnes af det paa Kreditivet udestaaende Beløb, som dog i Tilfælde afrundes til det nærmeste overskydende Kronebeløb, deleligt med 10.

For Tilfælde at Kreditivhaveren ved større, midlertidig Indbetaling paa sin Konto er bleven Kreditor, godtgjøres ham ingen Rente for hans Tilgodehavende.

§ 52. For Indbetaling, der ikke bør være mindre end 100 Kroner meddeles Kvittering, løs eller i Bog.

Ved Udbetaling, der ikke bør være under 50 Kroner, anvendes Anvisning, lydende paa bestemt Navn.

Anvisninger maa ikke transporteres in blanco.

Blanketterne til Anvisninger leveres uden Betaling af Banken mod skriftlig Erkjendelse for modtagne Antal og Nummere. Makulerede eller af anden Grund uanvendte Blanketter tilbageleveres. Der føres ved Banken Bog over udleverede og tilbageleverede Blanketter med Tilføielse af Nummere og vedkommendes Navn.

e. Udlaan mod Pant i faste Eiendomme.

§ 53. Renten bestemmes af Repræsentantskabet i Forening med Direktionen og beregnes forskudsvis. I Afdrag betales som Regel $2^1/_2$ pCt. af det oprindelige Laanebeløb, hvilket Afdrag erlægges i to halvaarlige Terminer samtidig med Renten.

Forandringer i Rentefodens Størrelse bekjendtgjøres gjennem den offentlige Kundgjørelsestidende samt de lokale Blade, som Direktionen og Afdelingernes Bestyrelser, hver paa sit Sted, finder heldigst for Øiemedet.

Obligationerne udfærdiges efter et af Direktionen fastsat Schema og maa være behørig underskrevne og thinglæste, forinden Udbetaling af Laanet finder Sted.

§ 54. Mod Pant i Landeiendomme kan udlaanes:

16 Novbr. 1. Uden at særskilt Taxt optages over Pantet, indtil Halvdelen af Gjennemsnitsprisen, dog ikke over 600 Kroner pr. Skyldmark. Ved Skyldmarkens Gjennemsnitspris forstaaes den for vedkommende Thinglag i det statistiske Centralbureaus Meddelelser anførte Gjennemsnitspris for de sidste 5 Aar.

2. Efter for Tilfældet optagen Taxt indtil $^5/_{10}$ af Taxtsummen for Indmark og Udmark, dog saaledes, at Maximum kun bevilges, forsaavidt der til Eiendommen hører Husebygninger, Skog, Fabrikker (hvortil ogsaa henregnes Sag- og Møllebrug) eller andre Herligheder, til hvilke der forøvrigt intet Hensyn tages ved Bevilgning af Pantelaan. I Taxtforretningerne maa Værdien angives særskilt for: 1) Indmark, 2) Udmark, 3) Skog, 4) Husebygninger, 5) andre Herligheder, hvorhos Indmarkens og Udmarkens omtrentlige Udstrækning, angivet i metrisk Maal, maa opgives.

Den her forlangte Taxt kan optages enten af Mænd, opnævnte af Fogden eller af andre, af Bankens lokale-Bestyrelse godkjendte Mænd. Som saadanne anerkjendes uden speciel Bemyndigelse for hver Gang de af Norges Hypothekbank antagne Taxationsmænd.

§ 55. Mod Pant i fast Eiendom i Kjøb- og Ladestederne kan udlaanes:

I de Kjøbstæder, som har over 10,000 Indbyggere, indtil $^5/_{10}$ af Skattetaxten. I de øvrige Kjøbstæder samt Ladestederne maa Laanet ikke overstige $^4/_{10}$ hverken af Skattetaxt eller af Brandtaxt.

Paa Eiendomme med bygslet Grund bør ikke udlaanes mere end $^2/_3$ af hvad der efter den foregaaende Passus kan bevilges, hvorhos det altid iagttages, at Grunden ikke kan fordres ryddiggjort, saalænge Laanet hviler paa Husene. For den aarlige Grundafgift viges Prioritet til Fordel for Laanet, ligesom det maa vedtages, at Grundleien ikke i noget Tilfælde forhøies, saalænge Laanet hefter paa Husene.

Til nærmere Veiledning bliver i de Byer, hvor Banken ikke har Filialer eller hvor de faste Eiendomme ikke er ansatte i Skattetaxt, af Mænd, som Bankens lokale Bestyrelse har antaget eller godkjendt (se § 54), en Besigtigelsesforretning at afholde over den som Pant frembudne Eiendom efter foreskrevet $^{(2)}/_{74}$ Schema.

§ 56. Selvfølgelig maa i ethvert Tilfælde vedkommende lokale Bankbestyrelse have Opmærksomheden henvendt paa de foreliggende Forhold, specielt til Bedømmelse af, hvor langt der bør gaaes med Udlaan paa de tilbudne Panter indenfor den fastsatte Maximumsgrændse.

§ 57. Ved Udgangen af hvert Kvartal gives de Pantebehitorer, hvis Laan var forfaldne til Fornyelse i Løbet af det næst forudgaaende Kvartal, uden at Ordning har fundet Sted, det i Banklovens § 45 foreskrevne Varsel. Finder Berigtigelse ikke Sted inden 6 Uger efter det givne Varsel, rekvireres Auktion over Pantet.

§ 58. Naar en til Banken pantsat fast Eiendom stilles til Auktion, er Direktionen eller vedkommende Afdelings Bestyrelse bemyndiget til at lade gjøre Bud paa Pantet for Bankens Regning, indtil dennes Fordring er fyldestgjort. 16 Novbr.

Bliver Banken derved Eier af den pantsatte Eiendom, afgives Indberetning derom, ledsaget af Forslag om, hvad der bør foretages med den erhvervede Eiendom.

C. Kjøb og Salg af Vexler paa Udlandet.

§ 59. Indkjøb af Vexler paa Udlandet foregaar foruden ved Hovedsædet tillige ved samtlige Afdelinger.

§ 60. Salg af Vexler paa Udlandet foregaar alene ved Hovedsædet og de Afdelinger, hvor Udvexling af Guld finder Sted. Her afgives ogsaa i Henhold til Overenskomst med Sveriges Riksbank og Nationalbanken i Kjøbenhavn (konf. § 22) uden Gebyr a vista paa nævnte Banker, dog ikke for mindre Beløb end 5000 Kr.

§ 61. Indkjøbs- og Salgskurserne bestemmes af Direktionen, der tillige giver de nærmere Regler for denne Virksomhed.

§ 62. Med Hensyn til Papirernes Sikkerhed og sammes Behandling gjælder, hvor ikke anderledes er bestemt, de samme Regler som for almindelige Vexler.

D. Anbringelse af Bankens Midler i Værdipapirer.

§ 63. Direktionen er bemyndiget til, naar den finder det stemmende med Bankens Interesser og et passende Beløb af dennes Midler er ledigt i saadant Øiemed, at kjøbe og, naar Bankens Virksomhed igjen maatte kræve Midlerne, at sælge norske Stats- og Hypothekbankobligationer samt andre rentebærende inden- og udenlandske Værdipapirer, der noteres paa udenlandske Børser og er et affættelige.

§ 64. Over de i forrige § omhandlede Dokumenter føres Bog med særskilt Konto for hver enkelt Slags med nøiagtig Betegnelse af Art, Serie, Nummer, Beløb og Forfaldsterminer samt Datum for Ind- og Udgang.

Det paasees nøie, at opsagte eller udtrukne Obligationer saavelsom forfaldne Renter hæves ved Forfaldstid.

E. Anvisninger.

§ 65.

a. Almindelige Bankanvisninger.

Mod kontant Indbetaling udsteder Bankens Hovedsæde og samtlige Afdelinger paa hinanden indbyrdes Anvisninger, lydende paa bestemt Person.

Anvisningerne maa ikke transporteres in blanco.

For Anvisninger erlægges Gebyr efter Direktionens nærmere Bestemmelse.

Direktionen kan træffe saadan Ordning, at Anvisninger mod

16 Novbr. passende Gebyr kan udstedes ogsaa paa Steder, hvor Banken selv ikke har Afdeling.

§ 66.

b. Telegrafanvisninger.

I Telegrammet skal Anvisningsbeløbet, som forud maa indbetales, angives baade med Tal og Bogstaver, og derhos fuldstændigt og tydeligt betegnes, saavel til hvem Beløbet skal udbetales, som for hvis Regning Betalingen sker.

Inden Telegrammet afsendes, skal det være forelagt Anvisningens Kjøber og af ham vedtaget.

§ 67. Banken er ikke ansvarlig for Telegraferingsfeil eller lignende og saaledes heller ikke for Feil paa Grund af urigtig, ufuldstændig eller tvetydig Adresse.

Herpaa skal Rekvirenten udtrykkelig gjøres opmærksom.

§ 68. Telegrammet undertegnes paa samme Maade som almindelige Anvisninger, og Underskrifterne skal stadfæstes af Telegrafvæsenet.

Uden saadan Stadfæstelse maa Anvisningsbeløbet ikke udbetales.

§ 69. For Telegrafanvisning erlægges, foruden alle med Telegraferingen forbundne Omkostninger, saadant Gebyr, som Direktionen bestemmer.

§ 70.

c. Post-Telegraf-Anvisninger.

Ved Telegrafanvisning besørges paa Forlangende Pengebeløb forsendt med Posten til alle indenrigske Poststeder fra Bankens Hovedsæde og samtlige Afdelinger mod et af Direktionen bestemt Gebyr, samt mod Erlæggelse af Porto og Telegraferingsomkostninger.

Forøvrigt gjælder samme Regler som ovenfor for sædvanlige Telegrafanvisninger bestemt.

F. Folio- og Giro-Virksomhed.

§ 71. Banken modtager uden Gebyr Penge til Indsættelse paa Folio. Mindste Beløb 100 Kroner. Ethvert Folium gives særskilt Nummer og holdes altid ajour.

Renter svares ikke af Foliomidler, medmindre anderledes udtrykkelig maatte blive bestemt af Direktionen med Repræsentantskabets Samtykke.

§ 72. Foliohaveren kan til enhver Tid anvise af sit Tilgodehavende, dog ikke under 50 Kroner, undtagen for Restbeløbs Vedkommende.

Ingen maa anvise udover sin Kreditsaldo efter Foliet. Sker dette, kan Protest optages i Henhold til Banklovens § 16.

§ 73. For modtaget Indskud meddeles Erkjendelse, enten ved Indførsel i Kontrabog eller ved løs Kvittering in duplo.

§ 74. Udtagelse af Foliomidler sker enten ved Indsendelse

af Kontrabogen og Afskrivning i samme, eller ved indsendt skriftlig 16 Novbr.
Kvittering.

Skal Beløbet indbetales til Trediemand, maa Foliohaveren anvende Anvisning, hvortil Blanketter uden Betaling leveres af Banken paa samme Betingelser som i § 52 anført.

§ 75. Enhver, som har Midler indestaaende paa Folio i Banken, kan ved indleveret skriftlig Ordre uden Erlæggelse af Gebyr, erholde sine Midler helt eller delvis overført til en anden Foliohavers Konto ved samme eller en anden af Bankens Afdelinger.

§ 76. Enhver kan, uanseet om han har Folium ved Banken eller ikke, uden Gebyr erholde et kontant indbetalt Beløb indsat paa en Foliohavers Konto ved hvilkensomhelst af Bankens Afdelinger.

§ 77. Den Foliohaver, til hvis Konto Overførsel har fundet Sted, underrettes strax skriftligt fra den Bankafdeling, til hvilken Overførselen er skeet.

§ 78. Opgave over Saldo tilstilles kvartaliter enhver Foliohaver.

G. Opbevaring og Forvaltning af Depositа.

§ 79. Banken modtager til Opbevaring ved Hovedsædet og samtlige Afdelinger mod Gebyr, som nedenfor anført:

a. Ædle Metaller, Værdipapirer og Værdigjenstande uden Forsegling eller Laas.
b. Depositа under Forsegling eller Laas, forsaavidt Direktionen eller vedkommende Afdelings Bestyrelse i det enkelte Tilfælde ikke paa Grund af Gjenstandenes Art, Størrelse eller Indpakning finder at maatte afslaa at modtage samme.

§ 80. Ved Indlevering af Depositа skal medfølge underskreven Opgave over sammes Art og Værdi.

For indleverede Depositа gives et paa Navn lydende Modtagelsesbevis, der skal indeholde Bankens Erklæring om Tilbageelevering af deri omhandlede Depositum mod Bevisets Aflevering i kvitteret Stand og i Tilfælde Erlæggelse af skyldigt Gebyr.

§ 81. Over de modtagne Depositа føres Bog, hvori hvert Depositum faar sit Nummer med Tilføielse af sammes Art, Værdi, Modtagelses- og Tilbageleveringsdatum, erlagt Afgift og — for de i § 79 b. omhandlede Depositas Vedkommende — tillige Opgave over Rumfang.

§ 82. Efter indleveret skriftlig Anmodning fra rette vedkommende, paatager Banken sig, forsaavidt angaar deponerede Værdipapirer, mod Gebyr — som nedenfor anført — at hæve Renter og Afdrag, Kupons og udtrukne Obligationer, i hvilket Øiemed føres særskilt Forfaldsbog med Betegnelse af Dokumenternes Depositonummer, Eier, Art, Serie, Løbenummer, Forfalds- og Betalingsdag.

§ 83. Hvad angaar Gjenstande, deponeret under Segl,

16 Novbr. Laas eller i Indpakning, lukket paa anden Maade, er Banken ikke ansvarlig for mulig Beskadigelse ved Henstaaen eller Ulykkestilfælde.

I Tilfælde Erstatning for forkommet Depositum af denne Art, betaler Banken under ingen Omstændighed for enkelt Depositum mere end 5000 Kroner.

§ 84. Gebyret for Opbevaring af Deposita regnes i intet Tilfælde for kortere Tid end 3 Maaneder, ligesom Dele af en Maaned regnes som hel Maaned.

a. for ædle Metaller, Værdipapirer og Værdigjenstande, alt indleveret uden Laas eller Forseglin-g, beregnes $^1/_{10}$ pro Cent aarlig, dog saaledes at den mindste Afgift er Kr. 2.00.

Naar Værdien af paa engang af samme Eier indleverede Deposita udgjør 50,000 Kr. eller derover, kan Direktionen eller vedkommende Afdelings Bestyrelse tilstaa Nedsættelse i Afgiften; dog maa i saa Fald denne ikke være under $^1/_{20}$ Procent og ikke udgjøre mindre end 10 Kroner.

b. for af deponerede Værdipapirer at hæve Renter, Afdrag og Kupons beregnes $^1/_4$ % af de udbetalte Beløb; mindste Afgift for enkelt Art Værdipapirers Vedkommende 1 Krone. For at hæve udtrukne Obligationer regnes $^1/_{10}$ % af Beløbet; mindste Gebyr 1 Kr.

c. for Deposita under Laas eller Segl beregnes:

for Rumindhold		indtil	25	Kubik-Decim.	Kr.	6	aarlig.
-	do.	derover „	50	„ „	-	9	„
-	do.	— „	75	„ „	-	12	„
-	do.	— „	100	„ „	-	15	„

og for hver overskydende 25 Kubik-Decimeter eller Dele deraf et Tillæg af . . . . . Kr. 2.00 aarlig.
Mindste Afgift er 2 Kroner.

H. Kjøb og Salg af Værdipapirer pr. Kommission.

§ 85. Banken paatager sig ved Hovedsædet og Afdelingerne i Kristiania og Bergen efter stedfunden Indbetaling at søge kjøbt og efter Overleverelse med behørig Fuldmagt at søge solgt norske Stats-, Hypothekbank- og Kommuneobligationer, samt andre paa inden- og udenlandsk Børs noterede Værdipapirer mod et Gebyr saavel for Kjøb som Salg af $^1/_8$ Procent foruden udlagte Omkostninger og Porto. Mindste Gebyr for hver Forretning er 2 Kroner. Over disse Papirer føres særskilt Bog.

I. Inkassation af Vexler etc.

§ 86. Banken besørger paa skriftligt Forlangende ved Hovedsædet og samtlige Afdelinger Vexler, Anvisninger og lignende Papirer paa andet Sted inkasseret.

For Norges Vedkommende sker dette dog, forsaavidt ikke sær-

skilt Bestemmelse derom fattes af Direktionen, kun paa de Steder, 16 Novbr.
hvor Banken har sit Hovedsæde eller Afdeling.

De inkasserede Beløb overføres eller anvises paa hvilkensomhelst af Bankens Afdelinger.

De til Inkassation modtagne Vexler indføres i særskilte Forfalds- og Vexelbøger.

§ 87. Banken paatager sig ingen Forpligtelse, forsaavidt Papirerne uden nogen Forsømmelse fra dens Side fremkommer efter Forfaldsdag eller forsent til Optagelse af Protest.

§ 88. Inkassogebyr beregnes efter Direktionens nærmere Bestemmelse med Tillæg af Porto og andre Omkostninger. Hvis et til Inkassation modtaget Papir ikke betales, svares foruden mulig Protest og andre Omkostninger et Minimums-Gebyr. Gebyret kan kræves erlagt forskudsvis.

K. Kassaforretning for Staten.

§ 89. I Henhold til Banklovens § 19 overtager Banken, naar det maatte forlanges, uden Godtgjørelse at modtage Statens og de offentlige Fonds Indtægter og besørge sammes Udbetalinger. Herom, saavel som om mulig Overtagelse af den Statskassen paahvilende Ind- og Udvexling af Skillemynt samt om, hvorvidt og i Tilfælde hvilken Rente der skal svares af de i Banken indestaaende Midler blir specielle Bestemmelser at træffe i Overensstemmelse med den ovenfor citerede Lovparagraf.

Kapitel IV.

Bankens Bestyrelse.

§ 90. Direktionen har i Overensstemmelse med Banklovens § 28 at forvalte alle Bankens Midler, at sørge for, at dens Forretninger føres overensstemmende med Loven og Repræsentantskabets Bestemmelser, hvorhos den særlig har at overtage Forretningerne i det Hovedsædet underlagte Distrikt.

§ 91. Direktionens Formand, der ifølge Banklovens § 22 ikke maa indehave nogen anden lønnet Stilling og heller ikke drive nogen Handels-, Fabrik- eller Bankvirksomhed, har at forberede og i Direktionens Møder forelægge de Sager, som af denne skal behandles, ligesom at sørge for de fattede Beslutningers Indførelse i Direktionens Forhandlingsprotokol. Som Regel bør han undertegne de af Direktionen udfærdigede Skrivelser. Han har specielt at føre Tilsyn med Forretningsførelsen og Virksomheden baade ved Hovedsædet og Afdelingerne, selvfølgelig uden at Ansvaret derved fratages de øvrige Direktører eller Afdelingernes Bestyrelser. Han er berettiget til ogsaa ved Afdelingerne at forlange sig forelagt alle Bøger og Dokumenter.

16 Novbr. § 92. I Formandens Forfald udføres de af hans Forretninger, der ikke henſigtsmæssig kan udstaa, af Næstformanden.

§ 93. Paa Reiser i Bankens Anliggender oppebærer Direktionens Formand Diæt- og Skydsgodtgjørelse ſom for offentlige Tjenestemænd af første Klasse bestemt.

§ 94. Af de stortingsvalgte Direktører overtager en enkelt det specielle Tilsyn med Seddelfabrikationen og med den dertil knyttede Kontrol.

Forøvrigt fordeler Direktionen efter eget Skjøn Forretningerne mellem ſine Medlemmer under Jagttagelse af Lovens Bestemmelser.

§ 95. Direktionen bestemmer Diskontoprœmien og Rentesatſen for Udlaan paa Kassakreditiv, ogsaa for Afdelingernes Vedkommende, dog med saavel Ret ſom Pligt for disses Bestyrelser til at bringe i Forslag Forandringer heri, naarsomhelst Forholdene synes at paakræve eller gjøre en saadan ønskelig.

Enhver Forandring i Diskontoprœmien, der forøvrigt ikke nødvendigvis behøver at være den samme overalt, bekjendtgjøres straks i offentlige Blade.

§ 96. Direktionen fastsætter alle specielle Regler angaaende Diskontering og Udlaan, Anvisninger etc., deriblandt Provision og Beregningsmaade, forsaavidt ikke nærværende Reglement eller senere Bestemmelse af Repræsentantskabet derom indeholder det fornødne.

§ 97. Direktionen og ved Afdelingerne Bestyrelsen instruerer, enhver for sit Vedkommende, Bankens Funktionœrer om de dem paahvilende Pligter og Forretninger og paaser, at de nøie iagttager og udfører, hvad der er eller blir dem foreskrevet.

§ 98. Direktionens Forhandlingsprotokol underskrives af samtlige tilstedeværende Direktører, hvorefter de staar til fælles Ansvar for det Besluttede, medmindre nogen af dem har ladet sin Protest derimod antegne i Protokollen. Ogsaa de fraværende Direktører deltager i Ansvaret, medmindre de, naar de kommer tilstede, gjør Indsigelse i Protokollen mod den fattede Beslutning. Forsaavidt bestemt og motiveret Indsigelse gjøres af noget tilstedeværende Medlem mod noget til Diskontering eller Laan frembudt Papir, bør dette ikke antages.

Disse Bestemmelser gjælder ogsaa for Bestyrelserne ved Afdelingerne.

§ 99. Ved Indsendelse af Andragender om Akkord iagttages, at samme er ledsaget af nøiagtig Fortegnelse in duplo over de Papirer og Summer, ſom Akkordandragendet angaar, saavelsom over, hvad der kan ventes dækket af enhver af de Forpligtede.

Andragender om Afvikling ved privat Administration bør ligesom Akkordandragender altid indsendes til Direktionen og af denne forelægges Repræsentantskabet.

§ 100. Direktionen og ved Afdelingerne Bestyrelsen skal i det mindste 1 Gang maanedlig til ubestemt Tid eftersee Bankens

Metal- og Kassabeholdning, Bøger og til Opbevaring modtagne Deposita. Kassabogen forsynes med Paategning om stedfundet Efterfyn; ligesaa sker samtidig Paategning af Bogholderiets Bøger om, at samme har været forelagt. Desuden skal saadant Efterfyn 1 Gang hvert Kvartal foretages af Repræsentantskabet ved dertil opnævnte Mænd, der for Hovedsædets Vedkommende vælges inden Repræsentantskabets egen Midte. Ogsaa ved denne Leilighed gives Kassabogen Paategning om at være efterseet. Indberetning om sidstnævnte Efterfyn, der affattes efter et af Repræsentantskabet fastsat Schema, fremlægges ved dettes Møder. 16. Novbr.

§ 101. Repræsentantskabet bestemmer i Forening med Direktionen i Henhold til Banklovens § 27 f., hvor stort Beløb af Bankens Midler der skal stilles til Hovedsædets og de enkelte Afdelingers Raadighed til Anvendelse i Diskonterings- og Laanevirksomheden. Dog er Direktionen bemyndiget til, naar Omstændighederne gjør det ønskeligt eller nødvendigt, og der forøvrigt er Anledning dertil, at stille overordentlige Midler til Hovedsædets og Afdelingernes midlertidige Disposition, dels af de til saadant Brug eventuelt afholdte Midler, dels ved Overførsel fra anden Afdeling af Midler, som der enten er mindre fornødne eller finder mindre fordelagtig Anvendelse. Om saadanne Dispositioner giver Direktionen Indberetning til Repræsentantskabet.

§ 102. Direktionen kan efter Samraad med den enkelte Afdelings Bestyrelse bestemme, hvor stor Del af sammes faste Midler kan tillades anvendt til Udlaan mod Pant i faste Eiendomme, paa Kassakreditiv og til Afdragslaan af anden Art; dog maa det til Udlaan mod Pant i fast Eiendom anvendte Beløb ved Hovedsædet og Afdelingerne tilsammen ikke uden Repræsentantskabets Samtykke udgjøre mere end 8 — otte — Millioner Kroner.

§ 103. Forsaavidt en af Bankens Direktører i længere Tid end 1 Maaned er fraværende, bestemmer Repræsentantskabet, efterat Direktionen derom har udtalt sig, hvorvidt Suppleant skal indkaldes, og hvorledes skal forholdes med Hensyn til den fraværendes Gage.

Kapitel V.

Regnskab og Udbytte.

§ 104. Bankens Regnskaber begynder med 1ste Januar og afsluttes pr. 31te December.

Bogførselen, saavel i det hele, som i enhver enkelt Del, skal altid være saaledes indrettet og ført, som til god bankmæssig Orden udfordres, og forøvrigt overensstemmende med de Regler, som er eller af Direktionen maatte blive nærmere bestemt og hvilke skal, saavidt muligt, være ensartede for de forskjellige Afdelinger.

Ingen Radering maa finde Sted i Bøgerne, men indløbne

16 Novbr. Feil rettes paa saadan Maade, at det tydelig kan sees, hvad der har staaet, inden Rettelsen fandt Sted.

§ 105. Ved Hovedsædet og ved samtlige Afdelinger afsluttes Kassabøgerne daglig, idet samme konfereres med Bogholderens Memorial.

§ 106. Afslutning af Bøgerne foregaar medio og ultimo hver Maaned, hvorefter Afdelingerne hurtigst muligt har at indsende til Hovedsædet de fornødne Afskrifter og Balancer, saaledes at den i Banklovens § 37 foreskrevne Oversigt snarest kan blive offentliggjort.

Desuden har Afdelingerne efter Direktionens nærmere Bestemmelse at indsende ugentlige telegrafiske Opgaver til Udarbeidelse af foreløbig Oversigt over Bankens Stilling, hvilken Oversigt udarbeides af Hovedbogholderen efter Schema, fastsat af Direktionen.

§ 107. Saasnart Bankens Aarsregnskab er afsluttet, indsender Direktionen til Repræsentantskabet et Uddrag af samme, tilligemed Forslag til eventuel Fordeling af Overskuddet i Overensstemmelse med Banklovens §§ 39 og 40.

§ 108. Naar Aarsudbyttet er bestemt, underretter Direktionen strax Afdelingernes Bestyrelser og samtlige de Oppebørselsbetjente, hos hvem Generalkvittering forefindes, om Procentens Størrelse, ligesom Bekjendtgjørelse herom samt om Udbetalingstiden finder Sted gjennem „Kundgjørelsestidende" og andre offentlige Tidender, som Direktionen og Afdelingernes Bestyrelser for hvert Sted finder hensigtsmæssige dertil.

§ 109. Udbyttet udbetales under Afskrivning paa Aktiebrevene eller i Tilfælde mod Tilbagelevering af Kupons ved Hovedsædet eller hvilkensomhelst af Afdelingerne, der, efterat behørig Notering er skeet i en dertil indrettet Protokol, strax har at indsende til Direktionen Opgave over udbetalt Udbytte, ledsaget af de originale Kvitteringer, udfærdiget efter et af Direktionen meddelt Schema.

Udbytte af saavel Indskudsbevis som Aktiebreve kan hæves hos de Statens Oppebørselsbetjente, hos hvem Generalkvittering forefindes, og som derfor fra Direktionen har modtaget Udbyttefortegnelse for Interimskvitteringer. Oppebørselsbetjentene indsender kvartaliter til Direktionen Fortegnelse over det af dem udbetalte Udbytte. Forsaavidt Udbetaling er skeet af Udbytte paa Aktiebreve eller Indskudsbevis, der ikke er opført paa Vedkommendes Fortegnelse, bør Indberetning strax finde Sted.

Oppebørselsbetjentene erholder af Banken en Godtgjørelse af 4 pCt. af det udbetalte Beløb. For at erholde Udbytte ældre end 5 Aar udbetalt, maa Aktiebrevet eller Indskudsbeviset indsendes til Hovedsædet.

§ 110. Senest inden Mai Maaneds Udgang har Direktionen at oversende Repræsentantskabet det foregaaende Aars Regn-

skab med alle de for Revisionen fornødne Bilage, Bevisligheder og 16 Novbr.
Oplysninger, forsaavidt disse ikke allerede ved den daglige Revision er afleveret og benyttet.

§ 111. Repræsentantskabet vælger aarlig 2 Revisorer ved Hovedsædet. Disse har efter nærmere given Instrux at gjennemgaa Bankens Bøger og Regnskaber, idet de, saavidt muligt, holder Revisionen à jour med Forretningerne.

Foruden de Aarsanteguelser, hvortil Regnskabets Afslutning maatte give Anledning, har Revisionen til enhver Tid at gjøre Indberetning til Repræsentantskabet, naar den finder dette paakrævet.

§ 112. Repræsentantskabet foreskriver ved Regnskabets Modtagelse en vis Tid, inden hvilken Revisionen skal være tilendebragt, Antegnelserne af Vedkommende besvaret, og Revisorernes endelige Betænkning afgivet.

Kapitel VI.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 113. Banken forpligtes ved Underskrift af mindst 1 Direktør eller Bestyrer med Kontrasignatur. Ved Udstedelse eller Endossement af Vexel eller Anvisning følges den bestemte Regel, at Underskrift sker af kun 1 Direktør eller Bestyrer med Kontrasignatur af Kasserer eller Bogholder.

Breve forsynes med Kontrasignatur af Sekretæren, hvor saadan er ansat; i dennes Forfald, eller hvor Sekretær ikke er ansat, af en anden af Bankens Funktionærer. Breve fra Direktionen bør i Regelen være underskrevet af 2 Direktører.

§ 114. Bankens Expeditionslokaler bør være aabne i saa lang Tid og i saadanne Timer paa Dagen, at det falder saa bekvemt som muligt for Almenheden, hvorfor Direktionens Approbation bør indhentes.

§ 115. Ved Hovedsædet og samtlige Afdelinger skal forefindes ildfaste og fuldt forsvarligt aflaasede Rum, hvori opbevares alle i Bankens Værge værende Beholdninger af ædle Metaller, Banksedler og andre Værdisager, samt de for Regnskabet nødvendige Bøger.

Beholdningerne af Metal og Banksedler udover de Kassereren til Vexling og løbende Udtællinger betroede Beløb, ligesaa alle Værdipapirer og Værdigjenstande, egne eller deponerede, skal opbevares i særskilte Gjemmer, forsynet med tre forskjellige Laase, hvortil Nøglerne forvares af tre af Direktionens eller vedkommende Bestyrelses Medlemmer, som hver har sin.

Ved Aabningen af disse Gjemmesteder skal mindst to af Direktørerne eller Bestyrerne foruden en af Funktionærerne være tilstede.

Dog kan den daglige Reservekasse for Kassereren være for-

16 Novbr. synet alene med to forskjellige Laase, hvortil Direktør eller Bestyrer har den ene og Kassereren den anden Nøgle, og Aabning saaledes finde Sted af disse i Fællesskab.

Reservenøgler til Bankens Gjemmer opbevares under Forsegling og under tre Laase, hvortil tre Direktører eller Bestyrere har hver sin Nøgle.

§ 116. Bankens Repræsentanter, Embedsmænd og Funktionærer, Revisorer iberegnet, aflægger ved sin Tiltrædelse saadant Løfte, der med egenhændig Underskrift tilføies vedkommende Forhandlingsprotokol: „Undertegnede N. N., der er valgt til (ansat som) . . . . . ved Norges Bank, afgiver herved det Løfte, at jeg skal bevare den strengeste Taushed om alt, hvad jeg i denne Stilling maatte erfare med Hensyn til andres Formuesforhold, forsaavidt det ikke er min Pligt at tale derom, ligesom at iagttage al sømmelig Diskretion hvad angaar Bankens Forbindelser."

§ 117. Kassereren ved Hovedsædet stiller Kaution for Kr. 28,000; han maa ikke have mere i de ham under eget Værge betroede Kasser end Kr. 70,000, iberegnet Guldmynt til Udvexling.

Ved Kristiania Afdeling har Kassereren at stille Kaution for Kr. 30,000 og kan have indtil Kr. 75,000 i de under hans Værge staaende Kasser, ved Bergens Afdeling henholdsvis Kr. 24,000 og Kr. 60,000, ved de øvrige Afdelinger undtagen Lillehammer, Tromsø og Bodø henholdsvis Kr. 10,000 og Kr. 20,000. Ved de sidstnævnte tre Afdelinger henholdsvis Kr. 6000 og Kr. 12,000.

Forsaavidt der for nogen af de ved Udfærdigelsen af dette Reglement fungerende Kasserere ved Ansættelsen er stipuleret en lavere Kaution end her foreskrevet, kan Direktionen lade Forhøielsen udstaa til første Ledighed.

§ 118. Direktør, Bestyrer eller Funktionær ved Norges Bank maa ikke fungere som Medlem af nogen anden Banks Direktion.

§ 119. Bankens af Repræsentantskabet udnævnte Funktionærer ansættes i Henhold til Banklovens § 27 d. med en gjensidig Opsigelsesfrist af 3 Maaneder.

Forsaavidt Bankens Forretninger gjør det nødvendigt, er Funktionærerne pligtige til at være tilstede ogsaa udenfor den sædvanlige Forretningstid.

Funktionærer, som herefter ansættes, maa ikke uden forud indhentet Samtykke fra Direktionen eller vedkommende Bestyrelse paatage sig nogen anden lønnet Bestilling.

§ 120. Det er Funktionærerne forbudt at optræde som Trediemands Kommissionær ligeoverfor Banken.

16 Novbr. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Approbation paa § 12 i de i Generalforsamling for Bergens Museum den 20de April 1892 vedtagne nye Love, saalydende:

„Foreningens Eiendele maa ingensinde afhændes eller bortgives eller deles mellem Foreningens Medlemmer.

Skulde nogensinde det Tilfælde indtræffe, at Foreningen op- 16 Novbr.
løses, da tilfalder dens samtlige Eiendele Bergens Kommune og stilles under saadan Bestyrelse, som Kommunebestyrelsen, med Regjeringens Approbation, bestemmer, dog med det Vilkaar, at Bergens By fremdeles bliver Sædet for de af Foreningen istandbragte Indretninger, og at dens Eiendele og Midler disponeres i Overensstemmelse med disse Loves første Paragraf."

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 16 Novbr.
Sigdals Sparebank i Møder den 3die Februar 1890 og 2den Juli 1891 vedtagne nye Plan for Banken, stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 19de Mai 1871 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 16 Novbr.
Sunnelvens Sparebank i Møder den 8de April 1891 samt 23de April og 22de Oktober 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 27de Juni 1866 og 22de Oktober 1878 stadfæstede Plan.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Ber- 16 Novbr.
gens Stift. Foranlediget ved indkommen Forestilling fra Bergens Skolestyre angaaende forskjellige Spørgsmaal, der var opstaaede med Hensyn til Opførelse af nye Folkeskolebygninger, meddeler Departementet, at den Sundhedskommissionen i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne af 26de Juni 1889 § 14, 3die Punktum, hjemlede Ret ikke gaar videre end til ligesom Overtilsynet at faa Anledning til at udtale sig, forend nogen Plan for Opførelse af ny Skolebygning vedtages. Nogen Approbationsmyndighed i den Forstand, at Byggeforetagendet uden Sundhedskommissionens og Overtilsynets fuldstændige Tilslutning ikke skulde kunne iværksættes, er, bemærker Departementet, ved denne Bestemmelse hverken tillagt Sundhedskommissionen eller Overtilsynet. Vistnok maa efter ovennævnte §'s næstsidste Passus til Skole intet Rum eller Hus benyttes, mod hvis Brug i dette Øiemed Sundhedskommissionen har nedlagt Forbud; men de Grunde, der skulde berettige til et saadant Forbud, antages altid at maatte hentes fra, at Bygningen af en eller anden Aarsag befindes ligefrem skadelig for Elevernes Sundhed. At der i saa Henseende skulde være noget at befrygte, om den af Bergens Skolestyre foreslaaede Plan for de omhandlede Skolebygninger befølges, har det formentlig ikke været Sundhedskommissionens Mening at ville hævde.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Søndre 16 Novbr.
Trondhjems Amt, hvori Departementet med Hensyn til nogle af Trondhjems Politikammer udlagte Beløb til Transport til Fængslet af Personer, anholdte for Beruselse eller anden Uorden paa offentlig Gade o. l., udtaler, at det i

16 Novbr. Tilslutning til den Opfatning af deslige Udgifter, der af Statsrevisionen er gjort gjældende i dens Antegnelser til Statsregnskabet for 1889—90 (Udgiftsregnskabet Hovedpost V Kap. 5 Tit. 1 b. Litr. k.) antager, at Udgifter af den heromhandlede Art bør udredes af vedkommende Kommune. Forsaavidt Politimesteren ifølge nævnte Antegnelsespost tidligere under Paaberaabelse af Departementets Skrivelse af 19de November 1867 har faaet saadanne Udgifter refunderet af Delinkventfondet, bemærker Departementet, at det, saavidt sees, ved nævnte Skrivelse kun har havt for Øie Omkostninger ved de omhandlede Personers Ophold i Arresten, men derimod ikke Udgifterne ved deres Transport derhen, hvilken man antagelig har forudsat ikke vilde foranledige nogen særskilt Udgift.

16 Novbr. **Skrivelse** fra Arbeids-Departementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori paa Forespørgsel fra Politimesteren i Fredrikstad udtales, at de af Departementet under 25de April 1892 udfærdigede Forskrifter for Udførelsen af elektriske Lys- og Kraftanlæg i Overensstemmelse med hvad der i Forarbeidene til Lov af 27de Juni 1891 angaaende Foranstaltninger til Betryggelse mod Fare ved elektriske Anlæg sees at være forudsat — antages at maatte komme til Anvendelse ogsaa paa de ved Lovens Udfærdigelse allerede bestaaende Anlæg; jfr. Sth. Forh. for 1891 Bind 3 b, Oth. Prop. No. 36, Side 2—3.

17 Novbr. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til Rigets Biskoper, hvori disse anmodes om hver inden sit Stift at gjøre Geistligheden opmærksom paa Bestemmelsen i Lov af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden m. v. (hvilken traadte i Kraft 1ste Januar 1893) § 21 om at, naar et Barns Fødsel anmeldes for vedkommende Præst, Menighedsforstander eller Øvrighed, har denne, saafremt Forældrene ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, saavidt muligt straks at meddele den Person, der opgives som Barnets Fader, Underretning om Anmeldelsen.

17 Novbr. **Instruks** for Stadsfysikus i Stavanger, udfærdiget af Justitsdepartementet i Henhold til Bemyndigelse i Kgl. Resolution af 27de Januar 1892.

§ 1. Stadsfysikus fører Tilsyn med Sundheds- og Medicinalvæsenet i Byen og har Indseende med, at de Sundhedspleien og Medicinalvæsenet vedkommende Love og Bestemmelser overholdes, samt i Tilfælde af Misligheder at træffe eller foranledige truffet de i ethvert Tilfælde fornødne Foranstaltninger.

§ 2. Han er de i Kommunens Tjeneste ansatte Lægers, Dyrlægers og Jordemødres nærmeste Foresatte og har at paase, at de udføre de dem paahvilende Forretninger. Han fører Tilsyn med Byens øvrige Lægers og Tandlægernes Virksomhed og fører Ind-

seende med de i Byen praktiserende Jordemødres Udøvelse af deres Kald. 17 Novbr.

§ 3. Han har at føre Kontrol med Apothekervæsenet og hvert Efteraar samt ellers, saa ofte han finder det fornødent, at foretage Visitation af Apothekerne i Byen, hvilket saavidt muligt bør ske i Overvær af andre Læger.

§ 4. Han fører Kontrol med Byens Sygehus m. v. og med Byens offentlige Indretninger og Stiftelser saavelsom med Byens Fattigsygepleie og har at bistaa Fattigkommissionen med Betænkninger angaaende alt, hvad der staar i Forbindelse med Fattigsygepleien, naar han dertil opfordres eller selv dertil finder sig foranlediget.

§ 5. Han har — forsaavidt saadant ikke er eller maatte blive overdraget andre — at bistaa Domstolene og Paatalemyndigheden med Afgivelse af Skjøn og Betænkninger, hvortil lægevidenskabelig Sagkundskab er fornøden, samt i det hele at forrette som fast Sagkyndig under strafferetslige Undersøgelser.

§ 6. Han har at holde Kontor, hvor han er pligtig til daglig at være tilstede til saadan Tid, som bestemmes af Sundhedskommissionen med Medicinalstyrelsens Approbation, om saadan af ham maatte begjæres.

§ 7. Som Ordfører i Sundheds- og Kvarantænekommissionen har han at udføre de Ordføreren paahvilende særlige Forretninger og navnlig at foranledige de mod ondartede epidemiske og smitsomme Sygdommes Opstaaen i, Indførsel til og Udbredelse over Byen fornødne Foranstaltninger trufne og gjennemførte.

§ 8. Han bør søge fra de i Byen praktiserende Læger og fra de derværende Sygehuse til regelmæssige Tider at skaffe sig saadan Underretning om de under Lægebehandling komne Sygdomstilfælde, at han har saavidt mulig fuldstændig Kjendskab til Sundhedstilstanden i Byen til enhver Tid.

I Begyndelsen af hver Maaned har han til Medicinalstyrelsen at indsende en Oversigt over den saaledes erhvervede Sygdomsstatistik for den sidst forløbne Maaned og over Dødeligheden i samme.

Om de mere ondartede, epidemiske og smitsomme Sygdomme afgiver han i Regelen ugentlig Indberetning til Medicinalstyrelsen med Oplysning om de mod disse trufne Foranstaltninger.

§ 9. Han modtager fra de i Byen boende Læger og Tandlæger de befalede aarlige Medicinalberetninger.

Overensstemmende med de derom givne nærmere Bestemmelser udarbeider han en paa disse Beretninger og sine egne Erfaringer støttet Hovedberetning om Sundhedstilstanden og Medicinalforholdene i Byen i det forløbne Aar, hvilken han med de nævnte Beretninger og øvrige Bilag gjennem Amtmanden indsender til Medicinalstyrelsen.

§ 10. Han bør have sin Opmærksomhed henvendt paa Sund-

17 Novbr. hedstilstanden blandt Husdyrene og bistaa Politimesteren med de i Anledning af Sygdomme blandt disse Dyr fornødne Foranstaltninger.

§ 11. Han er forpligtet til paa Medicinalstyrelsens Forlangende at overtage Udførelsen af den offentlige Vakcination og ligeledes til paa Forlangende mod den derfor bestemte Godtgjørelse at overtage at opsamle og til Læger og Hjælpevakcinatører inden Stavanger Amt at forsende Vakcinelymfe samt at give Hjælpevakcinatørerne inden Amtet Undervisning i Vakcination og i at opsamle Vakcinelymfe.

§ 12. Han er forpligtet til paa Forlangende at indtræde som ulønnet Medlem af Kontrolkommissionen ved Stavanger kommunale Asyl.

§ 13. Han maa ikke uden særskilt Tilladelse fra det Departement, hvorunder det civile Medicinalvæsen henhører, vedblive eller overtage fast Lægestilling ved nogen offentlig Indretning eller Stiftelse.

§ 14. Han fører Journal og Kopibog over alle indkomne og udfærdigede Skrivelser, hvilke med de deri akterede Dokumenter forblive ved Embedets Arkiv.

§ 15. Han har at finde sig i de Forandringer i denne Instruks, som maatte blive bestemte, og har iøvrigt at rette sig efter de Love, Anordninger og Forskrifter, som for hans Embede ere eller maatte blive givne.

17 Novbr. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Departementet er blevet opmærksom paa, at der i Bekjendtgjørelser om Auktioner over faste Eiendommei Landdistrikterne hyppig angives dels alene vedkommende Eiendoms nye Gaards-No. og Brugs-No. uden Oplysning om dens tidligere Betegnelse, dels alene dens ældre Matr.-No. og Løbe-No. uden Angivelse af dens Betegnelse efter den nye Matrikul.

Da det, naar saaledes kun den ene Betegnelsesmaade benyttes, ofte vil være ugjørligt for de i Eiendommen interesserede Panthavere af Bekjendtgjørelsen at erfare, hvorvidt denne angaar den til dem pantstillede Eiendom, skulde man anmode Hr. Amtmanden om at paalægge vedkommende Auktionsforvaltere inden Deres Embedsdistrikt at iagttage, at Bekjendtgjørelser om Auktioner over faste Eiendomme, hvad enten de udfærdiges af Auktionsforvalterne selv eller paa deres Vegne af vedkommende Lensmænd, i de første Aar efter at den nye Matrikul er taget i Brug, indeholder Angivelse foruden af Eiendommens Gaards-No. og Brugs-No. tillige af de ældre Matr.-No. og Løbe-No.

17 Novbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at der for Skydsbefordring paa den Veilinie med Forgreninger, der udgaar mod

Øst fra Hovedveien mellem Stationerne Notodden i Hitterdal og Tinoset i Gransherred, formentlig maa være at erlægge forhøiet Skydsbetaling efter Skydsloven af 17de Juni 1869 § 1, sammenholdt med Plakat af 17de Mai 1879, for de Strækninger af denne Veilinie, hvorpaa der i Henhold til Skydsloven af 6te Juni 1816 § 10 No. 8 og 9 kan forlanges leveret Skyds fra en af bemeldte Stationer. For de Strækninger, hvorpaa dette derimod ikke maatte kunne ske, antages Betalingen for Befordringen at maatte erlægges efter Akkord og offentlige Tjenestemænds Skydsgodtgjørelse at maatte beregnes efter Lov af 3die Juni 1874 § 9, anden Passus. 17 Novbr.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 34 for 1892), hvorved bl. a. under Henvisning til Cirk. af 9de Juni 1892 J A 19 meddeles, at fede og flydende Sager, Olier m. v. kan forsendes som Vareprøver til Nicaragua. 17 Novbr.

Cirkulære fra Indredepartementet til Amtmændene: 18 Novbr.

Ifølge Lov om Handelen af 8de August 1842 § 24, sammenholdt med § 31, maa omreisende Handelsmænd eller Handelsbetjente, være sig indenlandske eller udenlandske, der optræder for udenlandske Huse, ikke modtage Bestillinger uden i Rigets Kjøbstæder og Ladestæder og — medmindre Bestillingen gjøres af en paa Stedet Handelsberettiget — alene i visse i Lovens § 21 angivne større Partier. Føre de Handelsreisende Varer med sig til Salg, kan Salget alene foregaa ved, at Varerne gives en paa Stedet Handelsberettiget i Kommission eller udsælges fra det Skib, hvori de er indførte, eller ved Auktion (Handelsl. § 21).

Allerede gjennem en længere Aarrække har der været ført Klage over, at disse Bestemmelser paa forskjellig Maade overtrædes af de Handelsreisende, som her i Landet gjør Forretninger for udenlandske Handelshuse. Navnlig ankes over, at de Handelsreisende optager Bestillinger i hvilkesomhelst mindre Kvantiteter ogsaa hos Ikke-Handelsberettigede, saavel i Byerne som paa Landet, og at de fra sine Logier sælger direkte af de medførte Varer. I de større Byer synes Vine, Brændevine og Cigarer samt Guld- og Sølvsager, Uhre etc. at være de Artikler, der af de Handelsreisende fornemmelig falbydes omkring i Husene, medens deres Virksomhed i Smaabyerne og i Landdistrikterne antages at omfatte udenrigske Varer af nær sagt alle Slags, ligesom det ogsaa er der, at det direkte Salg til Kunderne anføres især at gaa for sig.

Departementet maa derfor anmode Hr. Amtmanden om at indskjærpe de vedkommende underordnede Embedsmænd og Betjente i Deres Distrikt strengt at paase den heromhandlede Del af Handelslovgivningen overholdt og at bevirke paatalt enhver Overtrædelse, hvorom man maatte blive vidende.

18/21 Novbr.

Kapitulstaxter for Aaret 1892

(i Overensstemmelse med N. L. 3—14—15 og Lov af 17de August 1848).

For Kristiania Stift:

(sat 18de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr. 20,83
100	—	Bygmel eller Malt	„ 19,12
100	—	Havremel eller Malt	„ 17,36
100	—	Blandmel eller Malt	„ 18,24
1	Hektoliter	Landskylds Byg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt. . .	„ 9,29
1	—	Landskylds eller Ledings Havre . . .	„ 7,77

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter. ,	Kr. 11,99
1	—	Byg	„ 8,81
1	—	Blandkorn.	„ 7,44
1	—	Havre	„ 6,65
1	—	Letbyg.	„ 5,53
1	—	Lethavre	„ 4,36

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram	Rugmel	Kr. 17,37
100	—	Bygmel eller Malt	„ 16,56
100	—	Havremel eller Malt	„ 13,72
100	—	Blandmel eller Malt	„ 15,14
1	Hektoliter	Landskylds Byg	„ 8,05

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter . .	Kr. 11,48
1	—	Byg	„ 8,83
1	—	Blandkorn	„ 6,94
1	—	Havre	„ 5,61
1	—	Letbyg	„ 4,99
1	—	Lethavre	„ 3,41

For Hamar Stift:

(sat 21de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr. 21,34

100	Kilogram	Bygmel eller Malt	Kr.	21,22	$\frac{18}{21}$ Novbr.
100	—	Havremel eller Malt	„	17,54	
100	—	Blandmel eller Malt	„	19,38	
1	Hektoliter	Landskyldsbyg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	10,30	
1	—	Landskylds- eller Ledingshavre	„	7,87	

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	12,28
1	—	Byg	„	9,77
1	—	Blandkorn	„	7,65
1	—	Havre	„	6,73
1	—	Letbyg	„	4,74
1	—	Lethavre	„	4,06

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	18,56
100	—	Bygmel eller Malt	„	19,31
100	—	Havremel eller Malt	„	15,48
100	—	Blandmel eller Malt	„	17,40
1	Hektoliter	Landskyldsbyg	„	9,38

Tiendekorn efter Middelprisen af de sidste 20 Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	11,91
1	—	Byg	„	9,96
1	—	Blandkorn	„	7,75
1	—	Havre	„	6,54
1	—	Letbyg	„	5,26
1	—	Lethavre	„	4,04

For Kristiansands Stift:

(sat 19de November).

1	Hektoliter	Byg	Kr.	9,64
1	—	Havre	„	6,88
1	—	Havremel	„	7,77
100	Kilogram	Byg	„	14,89
100	—	Havre	„	13,28
100	—	Havremel	„	15,00

Middeltallet af Kapitulstaxterne for de sidste 10 Aar fra 1883 til 1892, begge iberegnede, bliver paa Byg pr. Hektoliter 9 Kroner 4 Øre, pr. 100 Kilogram 13 Kroner 96 Øre samt for Havre pr. 100 Kilogram 11 Kroner 17 Øre.

18/21 Novbr. For Bergens Stift:

(sat 21de November).

Hvede	Kr.	12,71
Rug	„	12,47
Byg	„	10,55
Havre	„	5,97
Blandkorn	„	7,79
Malt	„	21,43

Alt pr. Hektoliter.

Hvad Kongens Tiende i Nordhordland angaar, da skal der efter den derom gjældende Bestemmelse kun gives for en Hektoliter 3 Kroner 45 Øre (4 Kr. 80 Øre pr. Tønde).

Middeltallet af de sidste 20 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede 15 Kroner 47 Øre, for Rug 10 Kroner 45 Øre, for Byg 10 Kroner 35 Øre, for Havre 5 Kroner 63 Øre, for Blandkorn 7 Kroner 52 Øre og for Malt 22 Kroner 8 Øre, alt pr. Hektoliter.

Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede 13 Kroner 70 Øre, for Rug 9 Kroner 41 Øre, for Byg 9 Kroner 43 Øre, for Havre 5 Kroner 26 Øre, for Blandkorn 6 Kroner 81 Øre og for Malt 22 Kroner 58 Øre, alt pr. Hektoliter.

For Trondhjems Stift:

(sat 21de November).

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr.	12,43
1	—	ringere Rug	„	10,95
1	—	Sædebyg	„	8,94
1	—	ringere Byg	„	7,22
1	—	bedste Blandkorn	„	7,19
1	—	ringere Blandkorn	„	5,93
1	—	Sædehavre	„	6,17
1	—	ringere Havre	„	4,80
1	Kilogram	bedste Rugmel	„	0,22
1	—	ringere Rugmel	„	0,20
1	—	bedste Bygmel	„	0,17
1	—	ringere Bygmel	„	0,14
1	—	bedste Havremel	„	0,15
1	—	ringere Havremel	„	0,13
Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter paa Sædebyg for 1 Hektoliter			„	8,49

For Tromsø Stift:

(sat 21de November).

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr.	13,36

1	Hektoliter	ringere Rug	Kr.	11,52	13 Novbr.
1	—	Sædebyg	„	10,84	
1	—	ringere Byg	„	9,13	
1	—	bedste Blandkorn	„	10,31	
1	—	ringere Blandkorn	„	8,87	
1	—	Sædehavre	„	8,82	
1	—	ringere Havre	„	6,95	
1	—	Bygmalt	„	20,44	
10	Kilogram	Rugmel	„	1,98	
10	—	Bygmel	„	1,77	
10	—	ringere Bygmel	„	1,56	
10	—	Havremel	„	1,79	
10	—	ringere Havremel	„	1,47	
10	—	hvide Erter	„	2,54	
10	—	ringere Erter	„	2,13	
Middeltal af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter paa en Hektoliter Sædebyg			„	10,18	

Kirkernes Landskyld:

10	Kilogram	Lange	Kr.	3,00	
10	—	Rundfisk	„	2,40	
10	—	Titling	„	1,50	
10	—	stor Rotskjær	„	3,00	
10	—	smaa Rotskjær	„	2,00	
10	—	stor Sei	„	1,60	
10	—	middels Sei	„	1,40	
10	—	smaa Sei	„	1,00	
10	—	Ost i Salten	„	4,89	

Kongelig Resolution,*) hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Nærø Herred i Nordre Trondhjems Amt under 8de September 1891 og 8de September 1892 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 19 Novbr.

Kongelig Resolution,**) hvorved i Medhold af Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 8 indrømmes Udsættelse for Bergens By indtil 1ste Januar 1894 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2. 19 Novbr.

---

*) Bekjendtgj. 30 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 30 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40.

19 Novbr. **Kongelig Resolution,***) hvorved er bestemt:
1. At den Strækning ved Jernbanestationen Thime i Thime Herred, Jæderen og Dalenes Fogderi, Stavanger Amt, for hvilken den almindelige Bygningslov ved Kongelig Resolution af 4de Januar 1879 er gjort gjældende, i Henhold til § 1 i Lov indeholdende adskillige Bestemmelser angaaende Bygningsvæsenet af 17de Juni 1869 overgaar til særskilt Kommune i Bygningsvæsenets Anliggender.
2. At det overdrages Amtmanden efter Reguleringskommissionens Forslag at afgive nærmere Bestemmelse angaaende Grændserne for nævnte Bygningskommune.

19 Novbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 5 i Lov af 19de Mai 1860 indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet meddeles Approbation paa den af Stavanger Kommunebestyrelse i Møde den 23de November 1891 fattede Beslutning om, at Bestemmelsen i § 19, 5te Punktum i de for Kjøbstaden Stavanger ved Kongelig Resolution af 19de Juni 1875 approberede skjærpede Byggeforskrifter, indeholdende Forbud mod, at enetages Træ- eller Murbindingsværksbygninger opføres med Gavl mod Gade eller offentlig Plads, ophæves.

19 Novbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Sandefjords Kommunebestyrelse i Møde den 7de Oktober 1892 vedtagne Beslutning, indeholdende Forandring i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

9 Novbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt, at Generalstabens Stabssergeanter blive — med Bibehold af den dem ved Kongelig Resolution af 24de Februar 1872 § 2 b tillagte Grad i Armeen — fremtidig at benævne Stabsfanejunkere.

9 Novbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 meddeles Stadfæstelse paa de i Generalforsamlingsmøder den 22de April og 10de Juni 1892 vedtagne og af Selskabets Direktion i Henhold til Generalforsamlingens Bemyndigelse afændrede nye Love for den gjensidige norske Folkepensionskasse „Glitne".

19 Novbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:
1. At der meddeles Stadfæstelse paa de af Arne Fabrikers Vedkommende under 20de Oktober 1892 vedtagne Love for Fabrikernes Pensionskasse.
2. At det tillades, at to Trediedele af Arne Fabrikers Sikkerhedsfonds aarlige Renter indtil videre anvendes i Pensions-

*) Bekjendtgj. 30 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40.

kassens Øiemed, medens den resterende en Trediedel af Fon- 19 Novbr.
dets Renter fremdeles bliver at tillægge Kapitalen.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Buske- 19 Novbr.
ruds Amt, hvorvi paa Foranledning meddeles, at efter den gjæl-
dende Forstaaelse af Skydsloven af 17de Juni 1869 § 1 antages
den Omstændighed, at en fast Skydsstation flyttes fra et
Sted til et andet nærliggende Sted, ikke at kunne bevirke
nogen Forandring i Skydsbetalingen ved Stationen, der
saaledes ogsaa paa det nye Sted maa blive den i Henhold til
ovennævnte Lovsted forhøiede, hvis denne paa lovlig Maade maatte
være etableret paa det tidligere Sted.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, 21 Novbr.
hvori bl. a. i Anledning af Forespørgsel om, hvorvidt Embeds-
og Ombudsmænd pligter at betale Skat af „den Matri-
kulformue, som ligger i deres Embeds- og Ombudsgaarde,
naar de bruge dem som gjældfrie Selveiere", udtales, at
Vedkommende selvfølgelig ikke kan ilignes personlig Skat af Formue
i Gaarde, der af dem brnges, men eies af Stat eller Kommune,
hvorimod de har at udrede den Eiendomsskat, der i Henhold til
Landskattelovens § 14 a maatte være paalignet Gaarden.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 22 Novbr.
i Pastor i Minnesota i Amerika Bernt Julius Muus's Fundats
af 27de August 1891 oprettede Legat „Ingebrigt Muus's
Minde" til Bedste for Indbyggere i Snaasen Herred.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om 22 Novbr.
Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863 § 12 og Lov om
Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 § 80 meddeles Stad-
fæstelse paa en af Herredsstyrelsen i Fillan Herred, Søndre
Trondhjems Amt, under 23de April 1892 fattet Beslutning om
Herredets Deling i Fattig- og Skolevæsenets Anliggender
efter dets 2 Sogne, Fillan og Sandstad, saaledes at Delingen træ-
der i Kraft fra 1ste Januar 1893 at regne.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø 22 Novbr.
Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Bøder, der i Henhold
til Landsskolelovens § 77 forelægges af Skolestyret, antagelig
maa paa almindelig Maade forkyndes ved Stævnevidnerne eller
fra 1ste Januar 1893 et Stævnevidne (se Lov af 4de Juni
1892 § 1)[1]).

[1]) Jfr. Skr. 31 Mai 1879.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Skattekommissærerne: 22 Novbr.
Foranlediget ved flere Forespørgsler angaaende Forstaaelsen af
nogle Bestemmelser i Statsskattekundgjørelsen og Lov af
29de Juni 1892 skal Departementet herved meddele følgende:

1. Efter Skattekundgjørelsens § 7 er det ved Statsskatteligningen overladt til Ligningskommissionens Skjøn at afgjøre

22 Novbr. baade, hvorvidt de i §en opregnede Personer — den Skattepligtiges Børn, Forældre, Søskende og andre Beslægtede og Besvogrede — kan erkjendes at have billigt Krav paa Forsørgelse af den Skattepligtige, og om de af ham virkelig forsørges. I dette Skjøn kan Ligningskommissionen ikke bindes ved bestemt optrukne Regler, hvori f. Ex. fastsættes en vis Aldersgrænse for den Skattepligtiges Børn. For Kommuneskattens Vedkommende er derimod Ligningskommissionen bunden ved de Forskrifter, der i saa Henseende vedtages af Kommunestyret; jfr. de kommunale Skattelove, Landlovens § 33, Bylovens § 25.

2. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Husgeraad og andet Løsøre, som ingen Indtægt giver, samt smaa Formuer bør medregnes ved Formuesansættelsen under Statsskatteligningen, er Bestemmelsen herom i de kommunale Skattelove, Landlovens § 31, Bylovens § 23, ifølge Lov af 29de Juni 1892 § 35, jfr. Skattekundgjørelsens § 10, ogsaa gjældende for Statsskatten, for hvis Vedkommende altsaa de af Kommunestyret i heromhandlede Henseende vedtagne Regler bliver at befølge.

23 Novbr. **Skrivelse** fra Udenrigsministeren til Indredepartementet, hvorved meddeles, at den internationale Konvention af 14de Marts 1884 om Beskyttelse af undersøiske Telegrafkabler er tiltraadt af den Nederlandske Regjering for de Nederlandske Koloniers Vedkommende.

24 Novbr. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Skattekommissærerne: Foranlediget ved flere hertil indkomne Forespørgsler finder Departementet at burde meddele følgende:

1. Lensmænd antages i Henhold til Sportellovens § 109 pligtige til uden Godtgjørelse ved Opslag og Læsning fra Kirkebakke at publicere Bekjendtgjørelser vedkommende Udskrivning af Statsskat, hvorfor Departementet ikke vil kunne anvise udbetalt af Statskassen Regninger, der i denne Anledning maatte indkomme.
2. Regninger vedkommende Udgifter til Protokoller og Kontorrekvisita m. v. for Skattekommissærer bedes med behørig Attestation indsendte direkte til Departementet, der vil anvise dem udbetalte enten til vedkommende Regningsudsteder selv eller til Refusion for Hr. Skattekommissæren, saafremt der af Dem er gjort Udlæg for Beløbet.

Regninger fra Skattekommissærer over tilkommende Skyds- og Diætgodtgjørelse bør derimod indsendes til Fogden til Attestation af Veilængderne for derefter af denne videre at fremsendes til Departementet.

24 Novbr. **Skrivelse** fra Finants- og Told-Departementet til Overkontrolløren i Oplandske Distrikt, foranlediget ved Forestilling fra en

Brænderieier, hvori han anholdt om, at han foruden den af De- 24 Novbr.
partementet indrømmede Godskriven af den beregnede Afgift af et Parti Brændevin af 100 pCt. Styrke, der var udlækket under vedkommende Foustages Henliggen paa Brænderiets Oplag, endvidere maatte erholde Godtgjørelse for Afgiften af det ved Tilvirkningen af nævnte Parti Brændevin medgaaede Malt samt for Svinding efter Graderingen.

I Anledning heraf meddeler Departementet under Henvisning til Lov af 28de Juni 1887 § 26 cfr. § 21, hvorefter det antages kun at være den beregnede Brændevinsafgift, som Eieren fritages for, naar Brændevinet tilintetgjøres ved Ulykkestilfælde, at det ikke kan indvilge det nævnte Andragende.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa den 25 Novbr.
i Generalforsamling den 4de April 1891 vedtagne nye Plan for Skogns, Levangers og Aasens Herreders Brandforsikringsselskab, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Høieste Resolution, hvorved det i Generalforsamling den 25 Novbr.
8de Februar 1892 vedtagne Udkast til ny Plan for Holt Landsogns Brandforsikringsselskab approberes, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Tillægs-Overenskomst til Overenskomsten af 27de 26 Novbr.
November 1891 om Postforbindelsen mellem Norge og Danmark.[1]).

Da der ved den under 27de November f. A. i Stockholm affluttede dansk-norske Postoverenskomst ikke er blevet truffet nogen særlig Aftale angaaende Beregningen af Transitafgiften for Aviser, der forsendes i lukket Transit gjennem Danmark til Norge, og da det derfor har vist sig nødvendigt at fastsætte bestemte Regler om den fremtidige Beregning af denne Afgift, have Undertegnede, efter dertil at have erholdt behørig Bemyndigelse, vedtaget følgende Tillægsbestemmelser til Overenskomsten af 27de November 1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og Norge.

Artikel I.

For Tidender og Tidsskrifter, der, uden at være bestilte hos det danske Postvæsen, sendes mellem Norge og Tyskland eller Lande udover Tyskland i lukket Transit igjennem Danmark, skal der, forsaavidt vedkommende fremmede Postvæsen ikke fordrer en Beregning efter de internationale Regler, ydes det danske Postvæsen en Transit-

[1]) Ratificeret for Norges Vedk. ved Kgl. Resol. 19 November 1892, Ratifikationerne udvexlede i Stockholm 26de s. M.

26 Novbr. godtgjørelse af 50 Øre pr. Aar, forsaavidt Tidenden eller Tidsskriftet udkommer oftere end en Gang om Ugen, men ellers 25 Øre, uden Hensyn til Antallet af Numere eller til, at Befordringen muligvis kun en Del af Aaret finder Sted over Danmark.

Artikel II.

Nærværende Tillæg til Overenskomsten af 27de November 1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og Norge skal have Gyldighed i det Tidsrum, i hvilket Hoved-Overenskomsten er i Kraft.

Artikel III.

Denne Tillægsoverenskomst skal ratificeres og Ratifikationerne udvexles i Stockholm saasnart ske kan.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet og med sine Segl forsynet denne Tillægsoverenskomst.

Udfærdiget in duplo i Stockholm den fem og tyvende Oktober 1892.

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges Minister for de Udenrigske Anliggender.
(Undertegnet)
C. Lewenhaupt.
L. S.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister.
(Undertegnet)
J. Hegermann Lindencrone.
L. S.

Tillæg til Expeditionsreglementet af 27de November 1891 for Udvexlingen af Postforsendelser mellem Norge og Danmark.[1])

Afgiften for de over Danmark transiterende, men ikke ved det danske Postvæsen bestilte Tidender og Tidsskrifter fra og til Norge skal, forsaavidt Satserne 50 og 25 Øre kommer til Anvendelse, beregnes af det største Antal Exemplarer af enhver Tidende, som i Aarets Løb transiterer Danmark. Ethvert Exemplar henregnes til det Kvartal, i hvilket dets Forsendelse finder Sted. Ved Udgangen af hvert Aar affatter den norske Poststyrelse en Fortegnelse (Formular D) over heromhandlede transiterende Tidender. Denne Fortegnelse oversendes bilagt med de originale, kvartalsvis udstedte, attesterede Beregninger til Postvæsenets Revisionskontor i Kjøbenhavn.

Den Afgift, der skal betales det danske Postvæsen, vil efter Fortegnelsen være at optage i en følgende Generalafregning.

[1]) Vedtaget ved Korrespondence mellem de to Landes Poststyrelser.

28 Novbr. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Lov 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, m. v., samt Lov af s. D. om Underholdningsbidrag til

Hustru og Egteborn m. v., hvilke Love træder i Kraft den 28 Novbr.
1ste Januar forstkommende, indeholder forskjellige Forskrifter, der i væsentlige Henseender afviger fra den gjældende Ret. Idet Departementet herved i sin Almindelighed skal henlede Opmærksomheden paa de nævnte Loves Bestemmelser, finder man med Hensyn til deres Anvendelse i enkelte Punkter særlig at burde meddele følgende:

1. Med Hensyn til Forskriften i den førstnævnte Lovs § 6 første Punktum, jfr. § 14 sidste Punktum om, at der, forinden Bestemmelse træffes, i Almindelighed bør indhentes Erklæring fra Fattigkommissionen paa Forældrenes Hjemsteder, eller, i det i § 14 omhandlede Tilfælde, paa Faderens Hjemsted, skal man bemærke, at der ved Hjemsted sigtes til det Sted, hvor Vedkommende bor, uden Hensyn til, om han eller hun har Hjemstavnsret paa noget andet Sted, og at det derhos har været saavel Departementets som vedkommende Storthingskomites Forudsætning, at Fattigkommissionens Ordfører skal kunne afgive saadan Erklæring paa Kommissionens Vegne i alle Tilfælde, hvor ikke den samlede Kommissions Erklæring uden væsentligt Ophold kan faaes. Forskriften om saadan Erklærings Indhentelse er, som det vil sees, heller ikke ubetinget, men vil, som udtalt i Propositionen, kunne fraviges overalt, hvor det i det foreliggende Tilfælde af en eller anden særlig Grund vilde være uhensigtsmæssigt at befølge den og navnlig hvor det haster med Afgjørelsen, saasom fordi Faderen staar i Begreb med at udvandre. Overhovedet vil den Omstændighed, at Erklæringens Erhvervelse paa Grund af Hjemstedets Fjernhed eller Postgangens Sjeldenhed vilde medtage usædvanlig lang Tid, kunne afgive Grund til at fravige Regelen, navnlig hvor der allerede foreligger nogenlunde tilstrækkelige Oplysninger for den Afgjørelse, som skal træffes. Det vil iøvrigt hyppig være det hensigtsmæssigste, at de fornødne Erklæringer erhverves, forinden Andragendet indsendes til Overøvrigheden.

2. Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved den i Lovens § 8 omhandlede Afholdelse i Løn har det været Departementets Forudsætning, at vedkommende Tjenestemand i Almindelighed personlig vil besørge Forevisningen, og at han derfor ved samme Leilighed vil kunne foretage den befalede Raadførsel med vedkommende Husbonde eller Arbeidsgiver angaaende, hvor meget der skal afholdes, og træffe den fornødne Afgjørelse herom, hvilken derefter paa Stedet kan tilkjendegives Arbeidsherren med Paalæg om Beløbets Afholdelse. Forskriften om Raadførsel med Husbonde eller Arbeidsgiver antages dog ikke at burde forstaaes saa strengt, at der, hvor Vedkommende ikke kan træffes personlig, ikke skulde være lovlig Adgang til at bringe Retsmidlet i Anvendelse, hvorimod det vistnok maa være tilladeligt, at vedkommende Tjenestemand efter de Oplysninger, som kan skaffes, paa egen Haand bestemmer det Beløb, som

28 Novbr. skal afholdes, og tilkjendegiver dette under Resolutionens Forevisning til nogen, der kan modtage Forkyndelse paa Husbondens eller Arbeidsgiverens Vegne. Dog bør der isaafald altid gives denne en skriftlig Meddelelse om den trufne Bestemmelse. At vedkommende Tjenestemand personlig udfører Forevisningen, kan heller ikke ansees som nogen ubetinget Nødvendighed, idet det formentlig maa ansees foreneligt med Loven, at denne sker paa anden bevislig Maade, saasom under Jagttagelse af de for Stævningers Forkyndelse givne Regler. Hvor vedkommende Tjenestemand ikke personlig udfører Forevisningen, maa han selvfølgelig, forinden han udfærdiger Paalægget, ved skriftlig Henvendelse eller paaa nden Maade raadføre sig med vedkommende Husbonde eller Arbeidsgiver og indhente de øvrige til Bestemmelsens Afgivelse fornødne Oplysninger. Da herved lettelig vil bevirkes større Tidsspilde, vil dog denne Fremgangsmaade som Regel ikke være at anbefale, idet Retsmidlets Beskaffenhed tilsiger, at ethvert Ophold saavidt muligt bør undgaaes.

Om den stedfundne Forevisning og de trufne Bestemmelser har vedkommende Tjenestemand at gjøre Tilførsel i Udpantningsprotokollen, hvori tillige bør anføres de Oplysninger, som er erhvervede om Størrelsen af Angjældendes Løn eller Arbeidsfortjeneste, og de øvrige Omstændigheder, hvorpaa Bestemmelsen er grundet. Om Forevisningen og det meddelte Paalæg bør derhos ogsaa gjøres Paategning paa den forevíste Resolution. Bliver den trufne Bestemmelse senere forandret, enten af Overøvrigheden eller af vedkommende Tjenestemand selv i Henhold til nye Oplysninger eller forandrede Omstændigheder, bliver derom paa samme Maade at gjøre Tilførsel i Udpantningsprotokollen og paa Resolutionen.

3. Naar Politiet har modtaget Begjæring om at forbyde en Persons Udvandring (§ 15), bør det i fornødent Fald underrette Politiet paa andre Steder, hvorfra Udvandringen befrygtes iværksat. Hvor stærk Grund til Mistanke foreligger og det af Omstændighederne antages paakrævet, kan Meddelelsen gives gjennem Polititidenden (Afdel. I, Litr. c.). Paa samme Maade bør efter Omstændighederne et nedlagt Udvandringsforbud enten ved særlig Underretning eller gjennem Polititidenden meddeles til Politiet paa andre Steder, hvor Udvandring trods Forbudet kan befrygtes forsøgt. Udvandringsagenter og andre, ved hvis Bistand Angjældende kan befrygtes at ville søge at forlade Riget, bør derhos efter Omstændighederne underrettes (jfr. Lovens § 17).

4. Naar i Henhold til § 15 andet Stykke endnu ikke forfaldne Terminer af Underholdningsbidraget er indbrevne og det indkomne Beløb derefter skal indsættes i en autoriseret Sparebank, bør Kontrabogen af vedkommende Tjenestemand forsynes med Paategning om, hvor meget der (overensstemmende med Resolutionen) efterhaanden maa udtages af det indsatte Beløb. Indsættelsen bliver at besørge af Lensmanden i

det Distrikt, hvor den Bidragsberettigede bor, eller i Kjøbstæderne 28 Novbr.
af den Tjenestemand, under hvem Udpantningsforretningerne henhører; hos disse bliver ligeledes Kontrabogen at opbevare.

5. Efter den nye Lov er det overladt Overøvrigheden at bestemme, hvorvidt en udfærdiget Resolution om Underholdningsbidrag skal forkyndes for Barnets Fader eller paa anden Maade meddeles ham. Det har herved været Forudsætningen, at Overøvrigheden ikke vil beordre Resolutionens Forkyndelse, saafremt en Tilkjendegivelse paa anden Maade, f. Ex. ved Brev, kan være tilstrækkelig, saasom hvor Paterniteten er erkjendt. Naar Forkyndelse er beordret, er Stævnevidnet efter § 28 berettiget til derfor hos Faderen at oppebære samme Gebyr, som er bestemt for Forkyndelse i private Sager. Efter Lov af 4de Juni 1892 om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. § 3, jfr. § 6, maa derhos i saa Tilfælde Resolutionen ledsages af en bekræftet Gjenpart, der skal overgives den, for hvem Forkyndelsen sker, hvilken Gjenpart bliver at udfærdige af Overøvrigheden.

Sluttelig skal man anmode Hr. Amtmanden om for Deres Embedsdistrikts Vedkommende at henlede Sundhedskommissionernes og Fattigkommissionernes Opmærksomhed paa de angaaende Tilsyn med uægte Børns Forpleining i Lovens §§ 19 og 20 indeholdte Forskrifter, hvilke ifølge § 2 i Loven om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægteborn m. v. ogsaa skal gjælde, hvor Ægtebarn, der ikke har opnaaet den skoleberettigede Alder, bliver udsat til Opfostring mod Betaling. De nævnte Bestemmelser er saalydende:

— — (Se foran Side 578—579.) — — —

Ligeledes bedes vedkommende Øvrigheders og Menighedsforstanderes Opmærksomhed henledet paa Bestemmelsen i Lovens § 21, hvorefter de nævnte Tjenestemænd, naar et Barns Fødsel anmeldes for dem, og dets Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, saavidt muligt strax har at meddele den Person, der opgives som Barnets Fader, Underretning om Anmeldelsen.

Med Hensyn til de i Loven indeholdte nye Bestemmelser angaaende Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt, vil Hr. Amtmanden senere faa fornøden Meddelelse.

Høieste Resolution[1]), hvorved er bestemt: 29 Novbr.

1. At Karmsund Sorenskriveri fra 1ste Januar 1893 deles i 2 Maanedsthingkredse, den ene bestaaende af Skudenes, Avaldsnes og Tysvær Thinglage, den anden bestaaende af Torvestad og Skjold Thinglage, for hvilke Maanedsthinge bliver at afholde henholdsvis i Ladestedet Kopervik og i Kjøbstaden Haugesund i Maanederne Marts, Juli og November til Tider, som af Amtmanden nærmere bestemmes.
2. At Ryfylke Sorenskriveri fra samme Tid deles i to

29 Novbr. Maanedsthingkredse, den ene bestaaende af Vikedal, Sand, Suldal og Jelse Thinglage, den anden bestaaende af Nerstrand, Hjelmeland, Aardal, Hole, Strand, Finnø og Rennesø Thinglage, for hvilke Maanedsthinge bliver at afholde henholdsvis i Strandstedet Sand og i Kjøbstaden Stavanger i Februar eller Marts og August Maaneder til Tider, som af Amtmanden nærmere bestemmes.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 50 for 1892.

30 Novbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, der i Anledning af forskjellige af Strandstedet Sands Bygningsrepræsentantskab fattede Beslutninger havde begjæret Departementets Udtalelse med Hensyn til Udstrækningen af den Bygningsrepræsentantskabet ifølge Lov af 17de Juni 1869 §§ 2, 4 og 8 jfr. § 5 tilkommende Myndighed, specielt forsaavidt angaar Brygge- og fornemmelig Vei- og Gadevæsenet.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at det — som ogsaa af Amtmanden fremholdt — alene er de Forretninger, som de almindelige Bygningslove henlægger under Kjøbstædernes Repræsentantskaber, samt de Forretninger, som ved § 1 i Lov angaaende Brandvæsenet af 26de August 1854 er tillagt Huseierfuldmægtigene, der tilligger Repræsentanterne i en Bygningskommune, ligesom Bygningsrepræsentanterne kun har lovlig Adgang til at bevilge Udgifter „i Medhold af Bygningsloven" eller „de til Brandvæsenets Fællesudgifter fornødne Midler".

Med Hensyn til Bygningsrepræsentantskabets Adgang til at fatte Beslutninger vedkommende Stedets Vei- eller Gadevæsen henviser Departementet til den i Lovtidenden indtagne Skrivelse fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania af 29de Marts 1882 i Anledning af en lignende Forespørgsel.

Som deraf vil sees, har Indredepartementet i Overensstemmelse med, hvad der ogsaa synes at have været Lovens Forudsætning, antaget, at de Veie eller Gader, der ifølge det i Skrivelsen anførte (jfr. Lovens § 5) er Herredet eller det almindelige Veivæsen vedkommende, maa blive at bekoste, saavel hvad Anlæg som Vedligeholdelse angaar, af den særskilte Bygningskommune. Indredepartementet oplyser derhos, at, saavidt det har erfaret, har Loven ogsaa paa andre Steder i Praxis været forstaaet saaledes.

Idet Arbeidsdepartementet for sit Vedkommende henholder sig til det af Indredepartementet i nævnte Skrivelse Anførte, antager det saaledes ikke, at der med Føie vil kunne gjøres nogen Indsigelse mod Lovligheden af nogle af Amtmanden oversendte Beslutninger, hvorved Sands Bygningsrepræsentantskab har bevilget de (udenfor Herredets Bidrag, 500 Kr.) fornødne Udgifter til Anlæg og Udbedring af Gader og Almenninger i det nylig afbrændte Strøg overensstemmende med den herfor vedtagne og approberede Regulering.

Derimod antager Departementet ikke, at Bygningsrepræsen- 30 Novbr.
tantskabet med bindende Virkning for Huseierne kan fatte Beslutning om Anlæg og Vedligehold af virkelige Brygger samt bevilge og udligne de hertil fornødne Midler, hvorimod Herredsstyrelsen antages i saa Henseende at maatte være rette Vedkommende.

Forsaavidt der af Bygningsrepræsentantskabet er fattet Beslutninger angaaende Anlæg af „Vandværk og Pumper", vil Lovligheden af disse Beslutninger efter Departementets Opfatning vanskelig kunne bestrides, ialfald saafremt det ikke maatte kunne paavises, at de nævnte Anlæg er besluttet udført i større Udstrækning, end Hensynet til Bygningskommunens Ildsikkerhed med Rimelighed tilsiger.

Skrivelse fra det Schweiziske Forbundsraad, hvorved med- 1 Decbr.
deles, at Sverige fra 1ste Januar 1893 at regne har tiltraadt den internationale Overenskomst om Postinkassationstjenesten.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordlands 1 Decbr.
Amt, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet antager, at en Fattigkommission ved Afgjørelsen af, i hvilken Udstrækning Udgifterne ved Forpleining af en for Amtskommunens Regning forsørget fattig Sindssyg skal søges erstattede hos dennes forsørgelsespligtige Slægtninge, vil have at tage Hensyn til de samlede Forpleiningsudgifter og ikke alene til den Del af disse, der er udredet af Fattigvæsenet, samt at det Beløb, der af vedkommende Slægtning udredes som Erstatning, derfor rettelig bør deles mellem Fattigvæsenet, Amtskommunen og Staten i Forhold til deres Udlæg.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Skattekommissærerne: 1 Decbr.
Foranlediget ved indkomne Forespørgsler angaaende Anvendelsen af Bestemmelserne i Lov af 29de Juni 1892 § 9, tredie Passus, finder Departementet at burde meddele følgende:

Det er nødvendigt, for at Ligningsarbeidet i de forskjellige Skattedistrikter skal kunne afsluttes i betimelig Tid, at Ligningskommissionen straks efter sit Sammentræde foretager Ansættelse af Formue og Indtægt for de Personer og Indretninger, med Hensyn til hvilke Opgaver overensstemmende med ovenanførte Lovparagraf bliver at tilstille Ligningskommissionen i et andet Distrikt. Da denne Ansættelse har det Øiemed at muliggjøre Beskatning til Statskassen i Bopældistriktet af al Indtægt, som ikke hidhører fra de i Skattekundgjørelsens § 4 b omhandlede Interessentskaber og Indretninger, maa den for at gjøre fuld Nytte omfatte enhver Formue og Indtægt, hvis Kommunalbeskatning indgaar under de kommunale Skattelove, Landlovens § 17, Bylovens § 9. Den maa altsaa omfatte ikke alene Formue i og Indtægt af fast Eiendom eller Anlæg, men overhovedet Formue i og Indtægt af sted-

1 Decbr. bunden Næringsdrift af ethvert Slags. Forsaavidt Ordene i Lov af 29de Juni 1892 § 9 ikke er saa omfattende, beror dette alene paa en mindre fuldstændig Udtryksmaade, idet Meningen med Bestemmelsen har været den oven angivne. Opgave over de omhandlede Værdsættelser bliver selvfølgelig uden Ophold at tilstille Ligningskommissionen i det Distrikt, hvor Vedkommende skal skatskrives til Staten.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorlænge den Ligningskommission, der for Statsskattens Vedkommende har at foretage den endelige Ansættelse, bør afvente disse Opgaver, inden Ligningen afsluttes, ser Departementet sig ikke istand til at give nogen almindelig Besvarelse. Dette maa bero paa Ligningskommissionens Skjøn. Forsaavidt Ligningskommissionen i et Distrikt — hvad der vistnok tør forudsættes at være Regelen — maatte være vidende om, at en inden Distriktet boende Person eller etableret Indretning har Eiendom eller stedbunden Virksomhed i et andet Distrikt, bør Opgavernes Meddelelse i fornødent Fald søges paaskyndet ved Henvendelse til Ligningskommissionen i dette Distrikt.

1 Decbr. **Telegram** fra Finantsdepartementet til Stenkjær Ligningskommission, hvori udtales, at der ikke antages at være Adgang til foruden Nettoudbytte af Omsætning tillige at beregne som Indtægt Renter af Kapital i Varebeholdning.

2 Decbr. **Høieste Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov om Brandvisitationer i Kjøbstæderne af 22de Mai 1875 bestemmes:

1. At Brandvisitationerne i Kjøbstaden Drammen fra 1ste Januar 1893 bliver at udføre ved:
   a. Brandmesteren — eller i hans Forfald en anden bygningskyndig af Branddirektøren opnævnt Funktionær ved det faste Brandkorps — som Formand.
   b. En Murmester eller en dygtig Mursvend, som beskikkes af Magistrat og Formandskab, og som for sit Arbeide nyder saadan Godtgjørelse, som er eller maatte blive bestemt af Kommunebestyrelsen.
   c. Feierinspektøren i vedkommende Distrikt.
2. At en Politibetjent skal være tilstede ved Visitationen, dog uden at have Stemme.
3. At Brandvisitation indtil videre kun bliver at afholde en Gang aarlig.

2 Decbr. **Høieste Resolution** **), hvorved er bestemt:

1. At der i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 angaaende Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af

*) Bekjendtgj. 5 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 41.
**) Bekjendtgj. 5 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 41, hvor Vedtægterne er indtagne.

Herredsstyrelsen for Oddernes Herred, Lister og Mandals Amt, under 24de September og 14de November 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for Oddernes Sogn. 2 Decbr.

2. At de Kongelige Resolutioner af 2den Mai 1864, 31te Oktober 1868 og 11te December 1875, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for endel Gaarde i Oddernes Sogn, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Vedtægter træder i Kraft

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa det i Generalforsamling den 11te Juni 1892 vedtagne Udkast til ny Plan for Tolgen Præstegjelds gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 2 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af vedkommende Legatoprettere den 6te September 1892 udfærdigede nye Bestemmelser for det ved Gavebrev af 21de Oktober 1875 oprettede, ved Kongelig Resolution af 5te Februar 1876 stadfæstede „Landhandler Guldbrand Gjestvangs Legat", der nu under Navn af „Landhandler Guldbrand Gjestvang og Hustrus Legat" skal anvendes til Bedste for Sygepleien blandt Fattige i Stange Præstegjeld paa Hedemarken. 2 Decbr.

Kongelig Resolution — afgiven i sammensat Statsraad —, hvorved bl. a. er bestemt, at Konsulatet i Christ Church skal inddrages som selvstændigt Konsulat og dets Distrikt slaaes sammen med det Konsulatet i Wellington tilhørende Distrikt. 2 Decbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori i Anledning af en Forespørgsel om Ligningsprotokollens Indretning udtales følgende: 2 Decbr.

Efter Ordlyden af Landskattelovens § 46 kan det maaske stille sig noget tvilsomt, hvorvidt der i Herreder, hvor Sogne eller Dele danner egne Afdelinger med Hensyn til nogen offentlig eller kommunal Indretning, i Ligningsprotokollen maa opstilles en særskilt Rubrik for Ligningen til Herredets Fællesudgifter, eller om ikke Udligningen, — naar Skatteøren saavel for Fællesudgifterne som for Særudgifterne er fastsat — kan foregaa underét for begge Slags Udgifter, hvorved Opstilling af en egen Rubrik for Fællesudgifterne vilde blive overflødig. Ligesom den sidstnævnte Forstaaelse efter §'ens Ordlyd imidlertid neppe kan siges at være den nærmestliggende, saaledes synes den i hvert Fald at maatte være ganske udelukket ved Lovstedets Forhistorie. I det af den Kongelige Skattelovkommission udarbeidede Udkast til Landskattelov § 46 (Dok. No. 40 for 1875 S. 64) var der nemlig udtrykkelig foreslaaet aabnet

2 Decbr. Adgang til i Stedet for den nu i Lovens § 46 første Passus fastslaaede Fremgangsmaade at benytte den Fremgangsmaade at lade vedkommende Kommuneafdelings Særudgifter „udligne underét med Afdelingens Part af Fællesudgifterne". Dette Alternativ udgik imidlertid efter Forslag af Storthingets Skattekomite (Indst. O I for 1879 S. 40), og Adgangen til at benytte denne Fremgangsmaade maa derved anses lukket.

Der antages imidlertid intet at kunne være til Hinder for, at man i Ligningsprotokollen blot indretter én Rubrik for Ligningen til samtlige de Særudgifter, som vedkommer samme Sogn, saaledes at disse Udgifter underét fordeles mellem de Skattepligtige inden Sognet. Efter dette vil altsaa for Skattebeløbenes Vedkommende i Protokollen kun være at opføre to Rubrikker, den ene for Ligning til Herredets „Fællesudgifter" og den anden for „Ligning til Sognets Særudgifter".

Selvfølgelig bør der i Protokollen indtages fornøden Forklaring angaaende Skatteøren saavel for Herredets Fællesudgifter som for hver enkelt af Særudgifterne i hvert Sogn.

Paa den anden Side antages der heller ikke at være noget at erindre mod, at der, saafremt det af Kommunestyret anses ønskeligt, i Protokollen opføres flere Rubrikker end i det ved Departementets Rundskrivelse af 17de September sidstleden paabudte Schema. Forsaavidt der i det af Hr. Skattekommissæren antydede Schema er optaget tre Rubrikker henholdsvis for „Udlignet Korn", „Kornets Pengeværdi", „Restskat i Penge", skal Departementet imidlertid bemærke, at Formandskabet efter den kommunale Landskattelovs § 10 i sit Overslag over Herredets Indtægter og Udgifter har at medtage Værdien af Naturalydelser til Fattigvæsenet, der saaledes formentlig allerede her maa ansættes til Penge efter Taxter, som bestemmes af Herredsstyret. Af det saaledes samlede Beløb, der skal tilveiebringes ved Udskrivning af Skat, bliver den Del, der falder paa Formue og Indtægt, at fordele paa de Skattepligtige af Ligningskommissionen (Lovens § 29). Denne har altsaa intet med Fordelingen af de ovennævnte Naturalydelser at gjøre, idet disse i Overslaget er ansatte til Pengeværdi og saaledes kun paa denne Maade medtagne i det Beløb, som Ligningskommissionen har at fordele. Derimod er det efter Lovens § 45 Fattigkommissionen, som fordeler Naturalydelserne mellem de Skattepligtige. De nævnte tre Rubrikker hører derfor strengt taget ikke hjemme i Ligningsprotokollen. Naar det kun iagttages, at Ligningskommissionen ingen Befatning faar enten med Kornets Udligning eller med Fastsættelsen af de Taxter, hvorefter det skal godskrives Yderne, vil Departementet imidlertid ingen Indvendning gjøre mod, at Rubrikkerne optages i Protokollen. Overskriften „udlignet Korn" bør imidlertid ombyttes med f. Ex. „Kornydelse, paalagt af Fattigkommissionen".

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Gravens Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 28de Marts, 14de Mai og 22de Oktober 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 3 Decbr.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 og i § 5 i Lov, indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860, meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Ladestedet Horten under 26de Februar, 4de Marts og 5te August 1892 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Ladestedet med Karljohansværn. 3 Decbr.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Saude Herred i Bratsbergs Amt under 24de Oktober 1892 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 3 Decbr.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Ulviks Herred i Søndre Bergenhus Amt under 9de Mai og 10de Oktober 1892 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 3 Decbr.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Gravens Herred i Søndre Bergenhns Amt under 23de December 1891 og 22de Oktober 1892 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 3 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Undervisningen af Konfirmanderne fra Austreim og Fedje Annexsogne i Lindaas Præstegjeld under Nordhordlands Provsti i Bergens Stift indtil videre skal foregaa i Austreim Kirke, paa Betingelse af, at der bevilges vedkommende Præst fornøden Skyds- og Diætgodtgjørelse paa Reiser i denne Anledning. 3 Decbr.

---

*) Bekjendtgj. 12te Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 42, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 12te Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 42, hvor Forskrifterne er indtagne.

3 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til Slutningsbestemmelsen i de ved Hans Kongelige Høihed Kronprinsregentens Resolution af 12te Mai 1888 stadfæstede Love og Forsikringsbetingelser for Livsforsikringsselskabet „Brage" meddeles Stadfæstelse paa et af Selskabets Fællesstyrelse i Henhold til Lovens § 8 Punkt 3 og i Henhold til Direktionens Forslag den 12te Oktober 1892 besluttet Tillæg til Forsikringsbetingelserne.

3 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Hønefos Kommunebestyrelse i Møde den 26de Oktober 1892 vedtagne Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, dog saaledes, at Bestemmelsen i § 1 ikke indbefattes under Approbationen og at Reglernes § 6 bliver saalydende: „Under Jagttagelse af Forskriften i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 § 50 første Passus forfalder den udlignede Skat til Betaling med Halvparten hver 31te Marts og 30te September".

3 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At Regninger over Omkostninger, der paahviler Statskassen efter Lov af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, jfr. Lov af s. D. om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægteborn § 1 (herunder dog ikke indbefattet den i førstnævnte Lovs § 19, jfr. sidstnævnte Lovs § 2 omhandlede Skyds- og Diætgodtgjørelse til Sundhedskommissionens Ordfører) bliver af de civile Overøvrigheder efter anstillet Revision at anvise til Udbetaling paa samme Maade som Regninger over Omkostninger i offentlige og beneficerede Sager.
2. At det overdrages Revisions-Departementet at foreskrive den Form, hvori Regnskaberne over de ved før nævnte Love af 6te Juli 1892 foranledigede Omkostninger bliver at aflægge, samt at besørge Revision af disse Regnskaber [1]).

[1]) Se Cirk. 17 Decbr. 1892.

3 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt, at den Del af Strinden Herred, som i Henhold til Lov af 27de Juni 1892 fra 1ste Januar 1893 skal henlægges til Trondhjems Kjøbstad, i geistlig Henseende bliver at henføre til Baklandets, Domkirkens og Ihlens Menigheder, saaledes at Strøget mellem Ladebækken og den gamle Jernbanelinie henlægges til Baklandets, Strøget mellem den gamle Jernbanelinie og Nidelven til Domkirkens og Strøget vestenfor nævnte Elv til Ihlens Menighed.

3 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved bifaldes, at § 4 i den ved Kongelige Resolutioner af 6te Februar 1869 og 2den Oktober 1874

approberede Plan for Kristiania Somandsskole forandres 3 Decbr.
derhen, at „Skolepengene bestemmes til Kr. 12.00 maanedlig."

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en Præsteenke, der 3 Decbr.
var indtraadt i nyt Ægteskab med en ikke geistlig Mand, og som efter dennes Død begjærede sig paany udbetalt sin tidligere Pension af Pensionsfondet for Geistliges Enker, om at hendes Ret til denne Pension antages endelig bortfaldt ved det nye Ægteskab, og at hendes Begjæring saaledes ikke kunde imødekommes.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 6 Decbr.
Fjære Sogns Sparebank i Møder den 24de Juni 1891 og 20de Oktober 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 12te Mai 1860 stadfæstede Plan.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Kristiansands Kvaran- 6 Decbr.
tænekommission, hvori paa Forespørgsel angaaende de gjældende Kvarantænebestemmelsers Forstaaelse i forskjellige Tilfælde udtales følgende:

Departementet finder det ikke særlig betænkeligt og kan heller ikke anse det for uforeneligt med Forskrifterne i Kvarantæneplakaten af 27de August 1892 § 2, at den i Udhavn undersøgende Toldfunktionær eller Lodsoldermand tillader en Lods, der har afholdt sig fra at drikke af vedkommende Fartøis Vandforsyning, i ethvert Fald i ukogt Tilstand, og iøvrigt søgt at undgaa enhver saadan Berøring med ombordværende Personer eller Gjenstande, at Smitteoverføring kan befrygtes, at gaa fraborde, naar han føler sig frisk og Undersøgelsen ombord intet mistænkeligt frembyder og Fartøiet derhos paa mindst 5 Døgn ikke har havt Samkvem med kolerasmittet Sted eller Fartøi med Kolerasyge ombord.

Har en Lods besørget Indlodsning af et kvarantænepligtigt Fartøi fra sin Skøite, uden at komme i Berøring med Fartøiet eller ombordværende Personer eller Gjenstande, maa han i ethvert Tilfælde kunne forlade Fartøiet, saasnart den eller de, der har at foretage den foreskrevne Kvarantæneundersøgelse, er kommen tilstede, hvis han ikke engageres til midlertidig Opsynsmand.

Hvorledes Kommissionen skal forholde sig med Hensyn til Udstedelse af Bevidnelse om udholdt Kvarantæne, enten den paa Forhaand (o: efter den første Undersøgelse) skal udfærdige Bevidnelsen og overlade til vedkommende Toldfunktionær eller Lodsoldermand efter anstillet Undersøgelse ved Kvarantænetidens Udløb at udlevere samme til Fartøiets Fører, eller Kommissionen skal oppebie Indberetning om Resultatet af den sidste Undersøgelse, før Bevidnelsen udfærdiges, antages at kunne overlades til Kommissionens Konduite. At overlade Udfærdigelse af fri Praktika for

6 Decbr. Fartøier, der alene gaar ind under Kvarantæneplakatens § 1 a, til vedkommende Toldfunktionær eller Lodsoldermand, vil formentlig være i Strid med Forudsætningen for Plakatens § 2. Skal Fartøiet foreløbig ikke gaa videre, kan nemlig Kvarantænekommissionens Afgjørelse afventes, og afseiler det til anden norsk Havn, bliver det i Henhold til Kvarantæneplakatens § 3 der paany at undersøge. Nogen anden Forandring i sammes § 2 end den, der var en nødvendig Følge af, at der ved S'en aabnedes Adgang til at ilægge Observationskvarantæne ogsaa i de Tilfælde, som alene indgaar under Plakatens § 1 a, er ikke tilsigtet med den foretagne Omredaktion.

Det formenes ikke at kunne forbydes et Fartøi, som er ilagt Kvarantæne, at seile videre før Kvarantænetidens Udløb, selvfølgelig dog uden at have Samkvem med Land gjennem andre end Kvarantænekommissionen og dens Opsynsmænd m. v., jfr. Kvarantænereglementet af 1849 § 13; isaafald kan imidlertid Fartøiet ikke betragtes som afgaaet fra indenlandsk Havn ved Ankomsten til anden norsk Havn, men maa behandles som kommende fra det kolerasmittede Sted, som det var udgaaet fra eller havde havt Berørelse med før Ankomsten til den Havn, hvor det først ilagdes Kvarantæne.

Den samme Betragtningsmaade synes ogsaa at burde gjøres gjældende overfor Fartøier, der, efter at have havt Samkvem med kolerasmittet Sted eller Fartøi, ankommer til norsk Havn efter tidligere at have anløbet anden norsk Havn, hvor Kvarantæne enten aldeles ikke har været ilagt eller ialfald ikke saalænge som den fastsatte Maximumstid. Kvarantænekommissionen paa sidstnævnte Sted kan i saa Fald efter de gjældende Kvarantænebestemmelser ikke ansees berettiget til at udfærdige Afseilingsattest efter Kvarantænereglementets Schema B eller D, saaledes som disse Schemaer nu lyder, men formentlig alene efter Schema E, der just har for Øie det Tilfælde, at den lovlige Adgang til at ilægge fuld Kvarantæne ikke er benyttet.

Endelig bemærkes, at Spørgsmaalet, om Fartøi afgaaet fra et Sted, der ved Afgangstiden var erklæret for kolerasmittet, men inden Fartøiets Ankomst her til Landet er erklæret for kolerafrit, skal føre Kvarantæneflag m. v., maa besvares bekræftende, ligesom den Omstændighed, at et Land ved et Fartøis Afgang derfra ikke var erklæret kolerasmittet, som Regel ikke bør fritage Fartøiet for kvarantænemæssig Undersøgelse, naar vedkommende Land inden Ankomsten er bleven erklæret smittet.

9 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved er bestemt, at Lagmandsthingene for Kristians Lagsogn fremtidig indtil Videre blive at afholde en Gang i hver af Maanederne Februar, Mai, September og November.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Kragerø Kommunebestyrelse i Møde den 1ste November 1892 vedtagne Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden. 9 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Florø Kommunebestyrelse i Møde den 14de Oktober 1892 fattede Beslutning indeholdende Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Ladestedet. 9 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Ramsos Kommunebestyrelse i Møde den 14de November 1892 vedtagne Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Ladestedet. 9 Decbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt. Foranlediget ved indkommen Forestilling fra en Sagfører, hvori begjæres Departementets Udtalelse om, hvorvidt en Dommer kan undslaa sig for under en civil Sag at irettelægge Dokumenter, som i den Hensigt oversendes ham af en af Sagens Parter, meddeler Departementet — med Bemærkning, at Spørgsmaalet antages at høre under judiciel Afgjørelse —, at medens det finder, at en Dommer ikke i Almindelighed bør vægre sig for at efterkomme en saadan Henvendelse, antages det paa den anden Side at maatte være overladt til hans eget diskretionære Skjøn, hvorvidt der i enkelt Tilfælde er tilstrækkelig Grund til at undslaa sig derfor. 9 Decbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kristiania indtil 1ste Juli 1893 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2. 12 Decbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjøbstaden Tønsberg indtil 1ste Januar 1894 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2. 12 Decbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjøbstaden Stavanger indtil 1ste Januar 1894 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2. 12 Decbr.

*) Bekjendtgj. 19 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 43.

12 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjøbstaden Tromsø indtil 1ste Januar 1894 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2.

12 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860, dens § 5, meddeles Approbation paa følgende af Kjøbstaden Kristiansands Kommunebestyrelse under 9de November 1892 vedtagne Tillæg til § 9 i de ved høieste Resolution af 23de August 1892 approberede Bestemmelser til Skjærpelse i de gjældende Bygningslovs Forskrifter, forsaavidt nævnte By betræffer:

„Herfra undtages dog Udhuse af den i § 7, 6te Passus, omhandlede Slags."

12 Decbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved der i Overensstemmelse med en af Bergens Skolestyre under 20de November 1891 fattet Beslutning angaaende „Fundatsskolerne" i Bergen bestemmes:

1. De hidtil bestaaende Fundatsskoler indgaar fra 1ste Januar 1893 og indtil Videre i Bergens almindelige Folkeskole.
2. Renterne af disse Skolers Kapitaler samt Skolernes øvrige Indtægter bliver indtil Videre at udbetale til Bergens Kommune for at anvendes til Bedste for dens Folkeskolevæsen, dog saaledes, at et Beløb af mindst Kr. 1 000,00 aarlig i Henhold til de oprindelige Fundatsers Bestemmelser bliver at anvende til Beklædning eller anden Understøttelse af Skolens Elever.
3. Der bliver som hidtil at afgive særskilt Regnskab for de de enkelte Fundatsskoler tilhørende Kapitaler og Legater.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid for 1893 No. 5.

12 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved bl. a. bifaldes efterstaaende Forskrifter angaaende Stevnevidners og Politityeneste-mænds Edfæstelse og Pligter med Hensyn til Forkyndelser m. m.[1])

[1]) Det af Justitsdept. foranstaltede Aftryk af Forskrifterne er ledsaget af et Anhang, indeholdende Uddrag af følgende Lovbestemmelser m. m.: L. om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1 Juli 1887 med de ved L. af 4 April 1891 gjorte Forandringer, §§ 146—154, 290, 1ste Punktum, 365, 1ste Led, 382, sidste Punktum, 383—386, 402; L. om Handelsregistre, Firma og Prokura af 17 Mai 1890 § 34; L. om Vexler af 7 Mai 1880 §§ 82, 83 og 89; L. om Rettergangsmaaden i Vexelsager m. v. af 17 Juni 1880 § 10; L. om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. af 4 Juni 1892 §§ 1—10, samt de ved Kgl. Res. af 14 Decbr. 1889 fastsatte Regler for Udbetaling af den Vidner og Sagkyndige efter Straffeproceslovens §§ 485—490 tilkommende Godtgjørelse, §§ 3, 4, 14 og 17.

*) Bekjendtgj. 19 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 43.

I. Om Edfæstelse.

§ 1. Enhver, der er antaget som Stevnevidne og ikke tidligere har aflagt Stevnevidneed, skal, forinden han begynder at gjøre Tjeneste, med Ed bekræfte, at han samvittighedsfuldt vil udføre de Forkyndelser, som overdrages ham, og derom bevidne den rene Sandhed. Samme Ed bør ogsaa aflægges af Politittjenestemænd, hvem det overdrages at udføre Forkyndelser. 12 Decbr.

§ 2. Eden aflægges mundtlig til Thinge. I paatrængende Tilfælde kan dog Eden ogsaa modtages ved andet offentligt Retsmøde.

Af Høiesterets Stevnevidner aflægges Eden ved Kristiania Byret og af de ved de store Fiskerier antagne særlige Stevnevidner for den extraordinære Dommer.

Om Edens Aflæggelse sker fornøden Tilførsel i vedkommende Retsprotokol.

§ 3. Forinden Eden tilstedes aflagt, bør Dommeren have forvisset sig om, at Stevnevidnet er i Besiddelse af et Aftryk af nærværende Forskrifter og bekjendt med de Pligter, som paahviler ham med Hensyn til Forkyndelser.

Forsaavidt angaar Høiesterets Stevnevidner og Politiets Tjenestemænd, har henholdsvis Høiesterets Justitssekretær og Politimesteren at meddele Vedkommende den fornødne Instruktion.

II. Almindelige Forskrifter om Forkyndelser.

§ 4. Ethvert Hovedstevnevidne skal føre en efter vedføiede Schema indrettet, pagineret Dagbog, hvori ethvert Skrift, som modtages til Forkyndelse, anføres i Nummerorden efter Modtagelsestiden.

Øverst paa hver Side af Dagbogen anføres Aarstallet. Ved hvert Aarsskifte begyndes i Nummerrubriken med Tallet 1. Iøvrigt udfyldes Rubrikerne — under Jagttagelse af de i §§ 9, 11 og 15 givne særlige Bestemmelser — paa den Maade, der exempelvis er angivet paa vedføiede Schema.

Dagbogen autoriseres af Distriktets civile Underdommer eller, hvor Underretten bestaar af flere Medlemmer, af Rettens Formand, der ogsaa har at føre Tilsyn med Dagbogens Førelse og mindst en Gang aarlig skal efterse samme.

§ 5. Ogsaa for de Forkyndelser, der udføres ved Høiesterets Stevnevidner, Fiskeristevnevidnerne eller Politiets Tjenestemænd, bliver der at føre saadan Dagbog som i foregaaende Paragraf bestemt.

Dagbogen autoriseres i disse Tilfælde henholdsvis af Høiesterets Justitssekretær, den extraordinære Dommer og Politimesteren, hvilke ogsaa giver de fornødne nærmere Forskrifter angaaende Dagbogens Førelse og har det fornødne Indseende med samme.

§ 6. Ethvert Skrift, der modtages til Forkyndelse, skal strax noteres i Dagbogen. Samtlige Skriftstykker skal derefter paaføres

12 Decbr. Dagbogsnummer og Aarstal; paa det Exemplar, der efter Forkyndelsen skal tilbagesendes, anføres tillige Datum for Modtagelsen og de modtagne Skriftstykkers Antal.

§ 7. Ved Modtagelsen bliver endvidere strax at paase, at Skriftstykkerne ikke lider af nogen Mangel, der er til Hinder for Forkyndelsen, saasom at den Person, for hvem Forkyndelse skal ske, ikke er tilstrækkelig tydelig betegnet eller fornoden Adresse ikke opgivet, eller at Skriftet ikke er udfærdiget i det fornødne Antal Exemplarer eller ledsaget af de fornødne Afskrifter (Straffeprocesslovens § 147, Lov 4de Juni 1892 §§ 3 og 6).

Er — i civile Sager — de modtagne Afskrifter ikke behørig bekræftede, bliver de at konferere og bekræfte. Medfølger ikke de fornødne Afskrifter, bliver de manglende at udfærdige i bekræftet Stand. Ogsaa i Straffesager bør, hvor Skriftet ikke er udfærdiget i det fornødne Antal Exemplarer, bekræftet Afskrift tages til Brug i det manglende Exemplars Sted, saafremt Forkyndelsen ikke vil kunne blive betimelig udført, om Skriftet tilbagesendes Rekvirenten til Mangelens Berigtigelse.

§ 8. Forkyndelser, der skal ske ved almindelige Stevnevidner, udføres efter Hovedstevnevidnets Valg enten af denne selv eller af et Hjælpestevnevidne.

For Høiesterets Stevnevidner, Fiskeristevnevidnerne og Politiets Tjenestemænd giver henholdsvis Høiesterets Justitssekretær, den extraordinære Dommer og Politimesteren de fornødne nærmere Bestemmelser angaaende Forkyndelsernes Fordeling mellem dem.

§ 9. Forkyndelsen bør ske snarest muligt, efterat Skriftet er modtaget. Er i Straffesager Forkyndelsen forlangt af det Offentlige, og Skriftet forsynet med Paategning „Haster", bør den udføres forud for andre almindelige Forretninger. Hengaar der ved Stevninger i Straffesager mere end 4 Dage mellem Modtagelsen og Forkyndelsen, skal Grunden hertil angives i den i § 14 omhandlede Bevidnelse samt i Dagbogens Anmærkningsrubrik. Har en Forkyndelse undtagelsesvis maattet foretages paa en Søndag eller Helligdag eller udenfor almindelig Dagstid (Straffeprocesslovens § 148, Lov 4de Juni 1892 § 4), bliver ogsaa Grunden hertil paa samme Maade at angive.

§ 10. Den Person, for hvem noget skal forkyndes, skal ordentligvis søges paa Bopæl eller stadigt Arbeidssted eller i de i Straffeprocesslovens § 149 og Lov 4de Juni 1892 § 5, begges andet Led omhandlede Tilfælde paa sit midlertidige Opholdssted.

Forkyndelsen kan dog iverksættes for ham, hvorsomhelst han træffes; dog bør Forkyndelse ikke uden Nødvendighed foretages paa offentlig Gade, Forlystelses- eller Beværtningssted eller overhovedet paa Sted eller under Omstændigheder, hvor dens Udførelse vilde være forbunden med særlig Ulempe eller Ubehagelighed for Vedkommende eller stride mod Stedets Bestemmelse.

I ethvert Tilfælde bør Forkyndelsen foretages paa en saa 12 Decbr.
hensynsfuld og lidet opsigtvækkende Maade som muligt.

§ 11. Træffes ikke Vedkommende personlig, bliver Forkyndelsen, forsaavidt der haves Valg mellem flere Personer, til hvem den paa hans Vegne kan ske (Straffeprocesslovens § 149, Lov 4de Juni 1892 § 5), at iverksætte for den af dem, ved hvem dens betimelige Meddelelse til Vedkommende ansees bedst sikret.

Den, for hvem Forkyndelse paa en Andens Vegne sker, skal gjøres bekjendt med Bestemmelserne herholdsvis i Straffeprocesslovens § 151 og i Lov 4de Juni 1892 § 7 og i fornødent Fald veiledes om, hvordan han har at forholde sig.

Dersom den, for hvem Forkyndelse paa en Andens Vegne sker, skjønt pligtig dertil, negter at modtage Forkyndelsen, og Vægringen fastholdes, efterat det dermed forbundne Ansvar er tilkjendegivet ham, bliver derom at gjøre Bemærkning i den i § 14 omhandlede Bevidnelse samt i Dagbogens Anmærkningsrubrik.

§ 12. Naar Forkyndelse i Henhold til Lovgivningen (jfr. Lov 4de Juni 1892 §§ 9 og 10) skal ske paa Vedkommendes sidste Bopæl eller Opholdssted, bliver den om muligt at iverksætte for nogen paa Stedet stadig tilstedeværende Person.

Det samme gjælder, naar en Forkyndelse for et til Handelsregistret anmeldt Selskab eller for Enkeltmand, der indehar et registreret Firma, skal foretages i det seneste benyttede Forretningslokale (Lov om Handelsregistre etc. af 17de Mai 1890 § 34).

§ 13. Ved Forkyndelsen har Stevnevidnet (Politifuldmanden) at meddele Hovedindholdet af vedkommende Skrift og overrække et Exemplar eller en Afskrift af samme til den, for hvem Forkyndelsen sker. Negtes Modtagelsen, efterlades Exemplaret eller Afskriften. Oplæsning af Skriftet i sin Helhed er unødvendig, hvor det ikke af Vedkommende forlanges.

Hvor Forkyndelsen sker for Nogen paa en Andens Vegne, har Stevnevidnet (Politifuldmanden) at paategne det Exemplar eller den Afskrift, som overgives eller efterlades, en Bemærkning om, for hvem, hvor og naar (Datum og Klokkeslet) Forkyndelsen er udført.

§ 14. Den Bevidnelse, som i Henhold til Straffeprocesslovens § 150 og Lov 4de Juni 1892 § 6 skal udfærdiges til Rekvirenten, hvor Vedkommende ikke personlig ved underskreven og dateret Paategning paa Skriftet har vedtaget lovlig Forkyndelse, bør, hvor ikke andet er begjæret, tegnes paa det forkyndte Skrift eller vedhæftes samme.

Bevidnelsen skal indeholde Oplysning om:

1. for hvem, hvor og naar (Datum og Klokkeslet) Forkyndelsen er skeet;
2. at der til den Person, for hvem Forkyndelsen er skeet, er

12 Decbr. overgivet eller i Tilfælde efterladt et Exemplar eller en bekræftet Afskrift af det forkyndte Skrift;

3. alt det, hvorpaa Lovligheden af den befulgte Fremgangsmaade iøvrigt beror, saasom navnlig, naar Forkyndelsen er skeet for en Anden end Vedkommende personlig:
   a. at Vedkommende ikke personlig har været at træffe,
   b. at den Person, for hvem Forkyndelsen er skeet, er voxen, og at han staar i saadant Forhold til Vedkommende eller Forkyndelsesstedet som i Straffeprocesloven § 149, 1ste og 2det Led, og Lov 4de Juni 1892 § 5 omhandlet, eller — ved Forkyndelser i Straffesager —, at han har erklæret sig villig til at besørge Forkyndelsen bragt til Vedkommendes Kundskab (Straffeprocesloven § 149, 3die Led),
   c. ved Forkyndelser efter Straffeprocesloven § 149 eller Lov 4de Juni 1892 § 5, begges 2det Led, at Forkyndelsesstedet er Vedkommendes midlertidige Opholdssted samt derhos, at han ikke vides at have Bopæl eller stadigt Arbeidssted i Riget eller, i Gjesteretstilfælde, at han ikke vides at have Bopæl i Thingkredsen, og
   d. ved de i ovenstaaende § 12 omhandlede Forkyndelser, at Forkyndelsesstedet, saavidt vides, er Vedkommendes sidste Bopæl eller Opholdssted her i Riget eller i Tilfælde det seneste benyttede Forretningslokale;
4. hvad der forøvrigt er bragt i Erfaring, eller hvad Modtageren har udtalt, forsaavidt det kan være af Betydning ved Bedømmelsen af a) Forkyndelsens Gyldigbed (jfr. særlig de ovenfor under No. 3, Bogstav c. og d. omhandlede Punkter) eller b) Spørgsmaalet om, hvorvidt Vedkommende kan antages betimelig at faa Underretning om Forkyndelsen (f. Ex. at han er bortreist, hvor han nu opholder sig, naar han ventes tilbage, hvorvidt Modtageren vil kunne underrette ham og paa hvilken Maade osv.), eller c) Spørgsmaalet om Vedkommende vil være hindret ved Sygdom eller andet lovligt Forfald.

Derhos iagttages, hvad der for særlige Tilfælde (jfr. §§ 9, 11, tredie Stykke, 19, 20, 21 og 22) er foreskrevet.

§ 15. Naar Forkyndelsen er skeet og det Fornødne derom antegnet i Dagbogen, bliver det forkyndte Skrift eller, i Straffesager, det Exemplar, som Stevnevidnet har beholdt tilbage, snareste muligt at oversende til den, der har begjæret Forkyndelsen, eller til den, han maatte have opgivet.

Har Forkyndelsen ikke kunnet udføres, bliver samtlige modtagne Skriftstykker ufortøvet at tilbagesende med Bevidnelse herom. I Bevidnelsen bliver tillige at meddele Oplysning om de Skridt, som har været foretagne i Hensigt at udføre Forkyndelsen, samt om Omstændigheder, som det maatte være af Interesse at kjende til

Bedømmelse af, hvorledes man bør gaa frem for at faa Forkyndelsen udført. Om hvad der har været foretaget for at faa Forkyndelsen udført, og Grunden til, at dette ikke er lykkedes, bliver tillige at indtage Oplysning i Dagbogens Anmærkningsrubrik. 12 Decbr.

Nødvendige Udgifter ved Oversendelsen, saasom Postporto og Expresudgifter kan kræves godtgjorte af Rekvirenten.

§ 16. Alle Bevidnelser og Bekræftelser skal af Stevnevidnet (Polititjenestemanden) udfærdiges under Paaberaab af aflagt Ed saaledes:

„Dette bevidnes (bekræftes) i Henhold til aflagt Ed.

N. N.

Stevnevidne (Politibetjent)."

III. Særlige Forskrifter om Forkyndelser i Straffesager.

§ 17. Ved Forkyndelser i Straffesager iagttages Forskrifterne i Straffeprocesloven § 152, første Stykke.

Kan Forkyndelsen ikke udføres overensstemmende med Begjæringen, bør saaledes Stevnevidnet (Polititjenestemanden) selv, saavidt muligt, søge erhvervet saadanne Oplysninger, som kan lede til Forkyndelsens Iværksættelse paa anden Maade. Skulde i noget Tilfælde de modtagne Skriftstykker lide af saadanne Mangler, at Forkyndelsen vilde blive ugyldig eller unyttig, og der ikke er Tid til at erholde Mangelen berigtiget ved Henvendelse til Rekvirenten, bør Stevnevidnet (Polititjenestemanden), hvor dette kan ske, søge Mangelen afhjulpet ved Vedtagelse af den, for hvem Skriftet skal forkyndes.

Hvor Forkyndelsen ikke udføres for Vedkommende personlig, bør, navnlig ved Stevninger, ikke alene søges oplyst, hvorvidt Forkyndelsen kan antages at ville blive Vedkommende betimelig bekjendt, men ogsaa i fornødent Fald træffes særlig Forføining til at underrette ham om Forkyndelsen. Udgifter af nogen Betydning bør dog ikke paadrages uden udtrykkelig Ordre, medmindre Tiden ikke tillader at indhente Rekvirentens Bestemmelse og Forføiningens Nytte og Paakrævethed antages utvivlsom.

Forkyndelse udenfor eget Distrikt (§ 152 andet Punktum) bør navnlig foretages, hvor Forkyndelsen ikke ellers kan blive betimelig udført.

§ 18. Ved Forkyndelse af Stevninger for Personer, der tilkommer Reisegodtgjørelser, bliver de ved kgl. Resolution af 14de December 1889 fastsatte Regler at befølge med de Ændringer, der flyder af Lov 4de April 1891 indeholdende Forandringer i Straffeprocesloven (se Reglernes §§ 3, 4, 7, 14 og 17 i vedføiede Anhang).

Er der medgivet Stevnevidnet eller Polititjenestemanden Penge til Reiseforskud til den Person, der skal indstevnes, har han med Hensyn til Udbetalingen af Forskudet at rette sig efter den ham af Byfogden eller Lensmanden givne Forskrift.

12 Decbr. § 19. Forkyndelse af Forelæg og Domme skal ske i Overvær af et tilkaldt Vidne (Straffeprocesslovens § 146).

Vidnets Navn og Stilling oplyses i Bevidnelsespaategningen, som derhos bør medunderskrives af Vidnet. Dog kan, udenfor de i § 20 særlig omhandlede Tilfælde, Vidnets Underskrift bortfalde, saafremt det vilde være forbundet med særlig Uleilighed at erholde den.

§ 20. 1. Naar et Forelæg forkyndes (Straffeprocesslovens § 290), skal Sigtede, om han træffes, tilspørges om, hvorvidt han vedtager det, og det afgivne Svar anføres i Bevidnelsespaategningen. Vedtages Forelægget, skal Vedtagelsen, saavidt muligt, strax nedtegnes og oplæses for Sigtede og medunderskrives af ham. Hvor dette ikke er skeet, maa den altid medunderskrives af det tilkaldte Vidne.

2. Naar en fældende Dom forkyndes for Tiltalte (Straffeprocesslovens § 365), bliver han at afspørge Erklæring om, hvorvidt han vedtager Dommen. Vedtages Dommen, bliver Bevidnelsen altid at medunderskrive enten af det tilkaldte Vidne eller af Tiltalte. Vedtages den ikke, bliver det at tilkjendegive ham, at han i Tilfælde inden 14 Dage har for Paatalemyndigheden eller Underdommeren eller, hvis han er fængslet, Fængslets Vagtmester, at erklære Anke eller begjære fornyet Behandling ved høiere Ret, samt at han hos disse saavelsom hos sin Forsvarer, om han har havt nogen, kan forlange Bistand ved Erklæringens Affattelse, ligesom han hos Forsvareren kan kræve Raad om, hvorvidt Anke bør erklæres eller fornyet Behandling begjæres (jfr. Straffeprocesslovens §§ 383—86 og 402). At dette er iagttaget, bliver at anføre i Bevidnelsespaategningen.

3. Naar Paatalemyndighedens Erklæring om Anke forkyndes for Tiltalte (Straffeprocesslovens § 382, sidste Punktum), skal det tilkjendegives ham, at Sagen vil blive foretaget, saasnart dertil er Anledning, uden nogen yderligere Underretning til ham, og Bevidnelse herom anføres i Paategningen.

IV. Særlige Forskrifter om Vexelprotester og Beskikkelser.

§ 21. Forlanges en Vexelprotest foretaget ved Stevnevidnerne, fordi den ikke betimelig kan erholdes udført ved Notarius publicus (Lov 17de Juni 1880 § 10), bliver Forretningen uden Ophold at udføre under Iagttagelse af de derom gjældende Forskrifter (jfr. Lov om Vexler af 7de Mai 1880 § 89 samt §§ 82 og 83). Forretningen udføres i Almindelighed ved to Stevnevidner, men kan i Nødsfald ogsaa udføres af et enkelt Stevnevidne i Forening med et tilkaldt Vidne. Saasnart Protesten er optaget, bliver den uopholdelig at levere Rekvirenten beskreven.

§ 22. Forlanges en Beskikkelse forkyndt ved Stevnevidne, bliver den at udføre i Forening med et tilkaldt Vidne. Afgives mundtligt Svar, bør dette, om muligt, strax nedtegnes og oplæses for den Beskikkede, der anmodes om at medundertegne Svaret. Har

han ikke gjort dette, maa det tilkaldte Vidne altid medunderskrive 12 Decbr.
Bevidnelsespaategningen.

V. Forskjellige Bestemmelser.

§ 23. Ved Forkyndelser, for hvilke Stevnevidnerne og Politiets Tjenestemænd ikke erholder Betaling, men alene Reisegodtgjørelse af Statskassen, bliver i Landdistrikterne følgende Regler at iagttage i Henseende til Tilkaldelse af Vidne:

Som Vidne bør fortrinsvis tilkaldes Nogen, som opholder sig paa eller i Nærheden af det Sted, hvor Forkyndelsen skal foregaa. Kan det paa Forhaand ikke med Sikkerhed paaregnes, at der paa eller i Nærheden af Stedet vil findes Nogen, som kan og vil gjøre Tjeneste som Vidne, bør der medtages et Vidne fra det nærmest beliggende Sted, hvor et saadant Vidne kan faaes. I dette Tilfælde kan der for det tilkaldte Vidne beregnes Skydsgodtgjørelse af Statskassen efter Regulativets 5te Klasse, forsaavidt den reiste Veilængde fra Vidnets Bopæl til Forkyndelsesstedet udgjør mindst 3 Kilometer. Er det i enkelt Tilfælde ikke muligt at faa Nogen til at forrette som Vidne uden Betaling, kan der af Statskassen tilstaaes Vidnet en Godtgjørelse, som dog ikke lettelig maa overstige 25 Øre, hvis Vidnet opholder sig paa eller i Nærheden af Forkyndelsesstedet, og 50 Øre, hvis det tages andetsteds fra.

Har Vidnet erholdt Betaling, skal det herfor meddele Kvittering. Denne indsendes med Stevnevidnets eller Polititjenestemandens Regning, hvorhos i Regningen gjøres Rede for de Omstændigheder, der har gjort Betaling nødvendig. Er der i Regningen opført Skydsgodtgjørelse til Vidnet, oplyses ligeledes Aarsagen dertil.

§ 24. Stevnevidnernes Pligt til at udføre private Forkyndelser er ikke indskrænket til de Tilfælde, hvor Forkyndelse ved Stevnevidnerne efter Lovgivningen er nødvendig. Forlanges derfor en Bekjkkelse, Udsigelse, Opsigelse, Underretning, Advarsel eller lignende Meddelelse, der ikke strider mod Lov eller Ærbarhed, forkyndt ved Stevnevidnerne, kan disse ikke undslaa sig for at udføre samme. Undtagelse herfra gjælder dog, hvor Forkyndelsen ikke kan ske uden Hinder for deres øvrige Forretninger eller aabenbart vil være uden retslig Interesse.

§ 25. Med Hensyn til Forkyndelser i Straffesager og i private Politisager i Byerne følges, i Mangel af anden Ordning, den Fordeling af Forretningerne mellem Stevnevidnerne og Politiets Tjenestemænd, som hidtil har været den sædvanlige. Undtagelse bør dog ske i alle Tilfælde, hvor det er nødvendigt, forat en Forkyndelse kan blive udført i betimelig Tid.

§ 26. Tilsigelse af Skjønsmænd, Meddomsmænd, Retsvidner, Domsmænd og Lagrettemænd bliver i Kjøbstæderne overensstemmende med de gjældende Forskrifter at udføre ved Stevnevidnerne, forsaavidt ikke nogen anden Ordning maatte være truffet med Hensyn til disse Forretningers Udførelse.

1893. **Schema for den i §§ 4 og 5 anordnede Dagbog.**

D.No.	Skriftets Art	Modtaget			Forkyndt				Tilbagesendt		Anm.
		Naar	Fra hvem	Til Forkyndelse for	Hvor	Naar		For hvem	Naar	Til hvem	
						Datum	Klokkeslet				
1.	Kaldseddel	2/1	O. O. Granli	H. Berg	Bopæl	4/1	9 Fm.	Hans Hustru	5/1	N. N. Forligelseskommission	
2.	Stevning	5/1	Sagf. Ring	G. Haavi	Hans Kontor	7/1	5 Em.	Hans Fuldm., V. Nilsen	8/1	Sagf. Ring	
3.	Vidnestevning	8/1	— Lindsæth	L. M. Eriksrud	Thingstedet	11/1	10 Fm.	Personlig	13/1	— Lindsæth	
				Karine Nilsd.	Arbeidssted, N. N. Spinderi	12/1	6 Em.	Arbeidsformand Hans Pedersen			
4.	Forelæg	12/1	Fogden i Buskerud	H. O. Rud	Landeveien	13/1	7 Fm.	Personlig	13/1	Fogden	
5.	Straffedom	16/1	Statsadvok. i do.	A. P. Evensen	I Arresten	16/1	11 „	—	16/1	Statsadvok.	

Disse Forskrifter træder i Kraft den 1ste Januar 1893. 12 Decbr.
Fra samme Tidspunkt ophæves den ved Høieste Resolution af 23de December 1889 udfærdigede Instrux angaaende Stevnevidners og Polititjenestemænds Pligter med Hensyn til Forkyndelser i Straffesager.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 12 Decbr.

1. At det tillades, at der for Førdesfjorden Distrikt af Avaldsnes Præstegjeld under Karmsund Provsti i Kristiansand Stift opføres en Kirke paa Gaarden Førde.
2. I den nye Kirke bliver der — efter Kristiansands Biskops nærmere Bestemmelse — at afholde Gudstjeneste hver tredie Søndag, dog saaledes, at der altid forrettes i Kirken paa 2den Dag af de store Høitider.
3. Fra 1ste Januar 1893 skal følgende Gaarde af det ovennævnte Distrikt: Hauge, Nordtveit, Kallevik, Vaageboen, Stegeberg, Sørvaag, Stave, Skeiseid, Frakkegjerd, Aksdal, Fjeldet, Helgeland, Stakkestad, Neseim, Nodland, Veim, Førde, Brathammer, Skre, Døle, Eike nordre, Eike søndre, Kolnes og Aksnes, af samlet Skyld 223 Mark 48 Øre — overgaa til et eget „Førdesfjorden" Annexsogn under Avaldsnes Præstegjeld.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863 § 63 meddeles Stadfæstelse paa de af Kristiania Fattigkommission den 25de Oktober 1892 vedtagne Forandringer i den ved Kongelig Resolution af 18de November 1865 approberede Plan for Arbeidsanstalten „Prinds Christian Augusts Minde" i Kristiania, hvorved sammes §§ 2, 3 og 19 kommer til at lyde saaledes: 12 Decbr.

§ 2. Til Tvangsarbeide modtages Personer, for hvem Anbringelse i Tvangsarbeidsanstalt i Lovgivningen er eller vorder bestemt.

§ 3. Tvangsarbeidere fra fremmede Distrikter kunne, „saalangt Plads haves", ventes optagne i Anstalten efter derom i Henhold til Lov af 6te Juni 1863 § 58 truffen Overenskomst eller efter saadan, truffen med det Kongelige Justitsdepartement, forsaavidt angaar Personer, som i Henhold til Lovgivningen af Overøvrigheden beordres indsatte paa Grund af Forsømmelse med at opfylde sin Underholdningspligt.

§ 19. Betalingen for de efter Fattiglovens §§ 59, 60, 61 og 62 (jfr. Fattigloven for Landet §§ 74, 75, 76 og 77) eller efter Lovene af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag indtagne Tvangsarbeidere bestemmes indtil videre til $46^2/_3$ Øre daglig for hver, deri indbefattet Godtgjørelse for Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, forsaavidt Forpleiningen finder Sted inden Anstalten, men

12 Decbr. med fornødent Tillæg, hvor Sygdommen nødvendiggjør Angjældendes Indlæggelse i Rigshospitalet eller andet Sygehus.

12 Decbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved i Medhold af § 40 i Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. af 4de Juni 1892 bestemmes, at Opreisningsbevillinger bliver at meddele af Justits- og Politi-Departementet.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 1 for 1893.

12 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Styrmandsexamen m. v. af 20de Juni 1891 bestemmes:

1. Under Betingelse af, at vedkommende Kommune udreder alle med Examinernes Afholdelse forbundne Udgifter med Undtagelse af Skyds- og Diætgodtgjørelse til Examinator og Godtgjørelse til Censorer og Inspektører, bliver de i Lovens § 1 nævnte Examiner at afholde i følgende Byer:

i Fredrikshald almindelig Styrmandsexamen, Dampskibsstyrmandsexamen og Skipperexamen,
i Fredrikstad almindelig Styrmandsexamen,
i Sarpsborg Do.,
i Kristiania alle 3 Examiner,
i Drammen almindelig Styrmandsexamen og Dampskibsstyrmandsexamen,
i Holmestrand almindelig Styrmandsexamen,
i Horten alle 3 Examiner,
i Tønsberg Do.,
i Larvik almindelig Styrmandsexamen,
i Porsgrund alle 3 Examiner,
i Kragerø almindelig Styrmandsexamen,
i Risør alle 3 Examiner,
i Tvedestrand Do.,
i Arendal Do.,
i Grimstad almindelig Styrmandsexamen.
i Lillesand Do.,
i Kristiansand Do.,
i Mandal Do.,
i Farsund Do.,
i Stavanger alle 3 Examiner,
i Haugesund almindelig Styrmandsexamen,
i Bergen almindelig Styrmandsexamen og Skipperexamen,
i Aalesund almindelig Styrmandsexamen,
i Kristiansund alle 3 Examiner,
i Trondhjem Do.,
i Tromsø almindelig Styrmandsexamen,
i Hammerfest Do. og
i Vardø alle 3 Examiner.

2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til: 12 Decbr.
   a. med Bibehold forøvrigt af den nuværende Ordning af Navigationseksamensdistrikter, indtil videre at træffe Bestemmelse om, til hvilket Eksamensdistrikt de nye Eksamenssteder Sarpsborg, Holmestrand, Horten, Tvedestrand, Lillesand og Farsund bliver at henføre (Lovens § 3)[1];
   b. at bestemme, hvor mange Eksaminer der aarlig bliver at afholde paa hvert Sted, og til hvilke Tider disse skal holdes (Lovens § 2);
   c. i fornødent Fald at beskikke særskilte Eksaminatorer til at eksaminere i andre Fag end Navigation ved Skippereksamen (Lovens § 4);
   d. at fastsætte den Tid, inden hvilken Navigationseksaminatorerne skal indsende sin aarlige Beretning om Eksaminernes Udfald til Departementet (Lovens § 15).
3. Den Eksamensattest, som ifølge Lovens § 13 skal meddeles Eksaminanden, affattes efter vedliggende Schema a for almindelig Styrmandseksamen, b for Dampskibsstyrmandseksamen og c for Skippereksamen.

[1]) I Henhold hertil har Forsvarsdepartementet indtil videre henlagt Eksamenssteder Sarpsborg, Holmestrand og Horten til Kristiania Eksamensdistrikt., Tvedestrand til Arendals Eksamensdistrikt og Lillesand og Farsund til Kristiansands Eksamensdistrikt.

Kongelig Resolution, hvorved Officerer i Marinens Sanitet bestemmes at skulle sikre sine eventuelle Enker Pension i den almindelige Enkekasse efter de samme Regler, som gjælder for Marinens øvrige Officerer. 12 Decbr.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Amtmændene. 12 Decbr.

Departementet har bragt i Erfaring, at de til Udførelse af beneficerede Sager befalede Sagførere hyppig foretager Reiser til Retsmøder, hvor deres personlige Fremmøde ikke kan antages at have været paakrævet til Fremme af vedkommende beneficerede Sag, og at det Offentlige derved ofte paadrages Udgifter, som ikke staar i noget rimeligt Forhold til Sagens Betydning og Omfang.

I Anledning heraf skal man anmode Hr. Amtmanden om at gjøre de i Deres Embedsdistrikt bosatte Sagførere, der udfører beneficerede Sager, bekjendt med, at der ikke vil blive dem tilstaaet Skyds- og Diætgodtgjørelse for Reiser til andre Retsmøder end de, i hvilke det er nødvendigt at afgive Møde paa den beneficerede Parts Vegne, samt at saadant personligt Fremmøde som Regel antages ikke at være nødvendigt for de Retsmøders Vedkommende, i hvilke der kun begjæres Udsættelse eller vexles Indlæg, idet Sagføreren i saadanne Tilfælde i Almindelighed enten ved en skriftlig

12 Decbr. Henvendelse til Retten eller paa anden Maade vil kunne varetage sin Parts Tarv.

Med Foranstaaende bedes ligeledes de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte Dommere gjort bekjendt, idet man antager, at der ogsaa ved Fastsættelsen af det den befalede Sagfører tilkommende Salarium bør tages tilbørligt Hensyn til, hvorvidt personligt Fremmøde har været nødvendigt eller ikke, hvorhos Hr. Amtmanden anmodes om ved Anvisning af befalede Sagføreres Regninger over Skyds- og Diætgodtgjørelse for Reiser i beneficerede Sager at have Deres Opmærksomhed henvendt paa Foranstaaende og i Tilfælde foretage Afkortning for de Reisers Vedkommende, som efter ovenstaaende maa antages at have været unødige.

12 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Lensmanden i Høiland om, hvad der i Ladestedet Sandnes[1]) bør foretages af den Huseier, som fra nyt af har opført sit Hus, forat hans Hjemmel til samme ligeoverfor Pantebogsføreren skal kunne legitimeres paa fyldestgjørende Maade, udtaler Departementet, at det henhører under Pantebogsførerens egen Afgjørelse, hvilke Legitimationer han i saa Henseende har at paase tilveiebragte, men at Departementet for sit Vedkommende antager, at naar vedkommende Dokumentudstеders Hjemmel til den Tomt, hvorpaa Huset i Dokumentet angives at være opført, er i Orden, er der i Tilfælde ikke Foie for Pantebogsføreren til at forlange tilveiebragt Legitimationer for, at Huset virkelig er opført paa denne Tomt, idet han ligesaalidt kan antages at overtage noget Ansvar herfor som for at Huset overhovedet er opført. Derimod antages som Legitimation for det Husnummer, som maatte være anført i Dokumentet, i Tilfælde at burde kræves Attest fra Lensmanden som Formand i Bygnings- og Reguleringskommissionen om, at det af Vedkommende opførte Hus har faaet det angivne Nummer.

Forsaavidt det ikke i Dokumentet er anført, at Huset er opført paa Tomt, hvortil Udstederen har Hjemmel, antages Pantebogsføreren ved at undlade at gjøre Anmærkning om Vedkommendes Hjemmel at have overtaget Ansvaret for denne, og Departementet finder derfor ikke at burde udtale nogen Formening om, hvilke Legitimationer Pantebogsføreren bør forlange tilveiebragt, for at han ikke destomindre skal kunne frafalde den nævnte Anmærkning, idet Bedømmelsen heraf udelukkende bør være overladt til Pantebogsføreren selv.

[1]) L. 21 Juni 1883 er ikke gjort gjældende for Sandnes. Jfr. Frdn. 18 Decbr. 1764 og 19 Marts 1790.

13 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Selje Herred i Nordre Bergenhus Amt deles i efternævnte 3 Jordemoderdistrikter:

a. Statlandets Distrikt fra Skorge rundt Statlandet til og med Drage. 13 Decbr.
b. Selje Distrikt fra Aardal til Osmundvaag, begge inklusive, samt Barmen og Silden.
c. Vaagsø Distrikt, indbefattende den øvrige Del af Herredet.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Kirkedepartementet, 13 Decbr.
der havde begjæret førstnævnte Departements Udtalelse om, hvorvidt Lov om tvungen Afstaaelse af Grund til Gaardsveie paa Landet af 7de Juli 1890 var anvendelig ligeoverfor Spørgsmaal om Expropriation af en Præstegaards Grund til Anlæg af Vei hen til en af et Interessentskab indkjøbt Myrstrækning, hvor der paatænktes anlagt en Torvstrofabrik. Arbeidsdepartementet havde i denne Anledning erhvervet Udtalelser fra Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt og Regjeringsadvokaten, hvilke begge antog, at Spørgsmaalet maatte besvares bekræftende, idet navnlig Amtmanden udtalte, at Lovgrunden synes at tilsige, at Retten til Expropriation ikke skal være indskrænket alene til Landeiendomme, der drives som almindeligt Gaardsbrug, idet det tvertimod forekommer ham, at der er forstærket Grund til at tilstaa Expropriationsretten, hvor en Landeiendom ved Hjælp deraf vil kunne udnytte naturlige Betingelser for en industriel Produktion. En indsnevrende Fortolkning, hentet fra Lovens Udtryk „Gaard eller Grænd", forekommer ham at savne enhver indre Berettigelse. Loven af 7de Juli 1890 foretog, bemærker Amtmanden, en stærk Udvidelse i den tidligere Adgang til Expropriation, i hvilken Henseende han henviser til Forarbeiderne og specielt til Odelsthingstidenden for 1890 S. 623 o. flg.

Departementet udtaler, at naar det finder at kunne henholde sig til, hvad der i disse Erklæringer er udtalt med Hensyn til det her omhandlede Spørgsmaal i sin Almindelighed, lægger det herved Vægt paa, at den Bedrift, som tilsigtes paa den omhandlede Eiendom, er begrundet i dennes egen Naturbeskaffenhed som Benyttelse af forhaandenværende, af Naturen givet Stof, idet den legale Adgang til Anlæg af Gaardsvei ikke synes at kunne afskjæres derved, at Grunden udnyttes paa en anden Maade end ved almindeligt Jordbrug. Hvis der derimod var Spørgsmaal om at oprette en Fabrik, hvis Bedrift var ganske uafhængig af Grunden og ikke tilsigtede direkte at udnytte dennes naturlige Afkastning, skulde Departementet anse det tvivlsomt, om den heromhandlede Lov, der er givet for at lette Anlæg af Gaardsveie, skulde kunne paaberaabes som Grundlag for en Expropriationsret. Hvorvidt den paa den nævnte Myr tilsigtede Bedrift paakræver Anlæg af Vei i den angivne Retning over Stokke Præstegaards Grund, eller om den for Bruget nødvendige Fremkomst kan søges i anden Retning, er, bemærker Departementet sluttelig, selvfølgelig som et under Skjønsretten henhørende Spørgsmaal ikke ved det Ovenstaaende berørt.

13 Decbr. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Skattekommissærerne:

I Anledning af flere til Departementet indkomne Forespørgsler meddeles herved følgende:

1. Reglerne med Hensyn til Stedet for Skatfrivning af Udlændinge og udenlandske Selskaber indeholdes for Statsskatteligningens Vedkommende i Skattekundgjørelsens § 4 Litr. c og for Kommunalbeskatningen i de kommunale Skattelove, Landlovens §§ 17 og 22, Bylovens §§ 9 og 14. Efter de her givne Bestemmelser skal ved Skatfrivningen saavel til Stat som til Kommune skattepligtig Indtægt af Eiendom eller Virksomhed, der tilfalder Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber, skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar. Som Følge heraf bliver udenlandske Selskaber af hvilketsomhelst Slags at ligne Skat i hvert enkelt af de Distrikter, hvor de har Eiendom eller Virksomhed, uanseet om der inden Riget maatte være etableret et Hovedagentur for Selskabet.
2. Med Hensyn til den Opgave over udenbygdsboende Skatyderes Formue i og Indtægt af fast Eiendom, Anlæg og stedbunden Næringsdrift, der af Ligningskommissionen i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar, skal meddeles Ligningskommissionen i Vedkommendes Bostedskommune (Lov 29de Juni 1892 § 9, jfr. Departementets Rundskrivelse af 1ste d. M.), bør det iagttages, at Opgaven særskilt indeholder Oplysning om den af Ligningskommissionen for den Skattepligtige opførte Bruttoformue og Bruttoindtægt inden Distriktet samt om Gjæld og om Renter og Driftsomkostninger, der antages at burde komme til Fradrag i denne Formue og Indtægt. Det er nemlig Ligningskommissionen i den Skattepligtiges Bostedskommune, der for Statskassens Vedkommende har at foretage den endelige Ansættelse af dennes samlede Formue og Indtægt i og udenfor samme, og Ligningskommissionen i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar, har kun at meddele de for den nævnte samlede Ansættelse fornødne Materialier. For Kommuneskatten, der i Henhold til de kommunale Skattelove, Landlovens § 17, Bylovens § 9, bliver at ligne den udenbygdsboende Skattepligtige i det Distrikt, hvor han har Eiendom eller stedbunden Næringsdrift, er derimod den af dette Distrikts Ligningskommission foretagne Ansættelse af Formue i og Indtægt heraf endelig.

15 Decbr. **Skrivelse** fra Indre-Departementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Fogden i Nordhordland om, hvorvidt en af „Aktieselskabet Os-Hommelviks Kobperværk" i Hosanger dreven Grubevirksomhed i Henhold til

Handelsregisterlovens § 16 var anmeldelsespligtig til Handelsregisteret. 15 Decbr.

Det var oplyst, at „Aktieselskabet Os-Hommelviks Kobberværk" har sit Hovedsæde i Stockholm og en Filial med Forretningskontor i Hommelviken i Strinden og Selbu Fogderi, hvilken Filial er anmeldt til dette Fogderis Handelsregister som staaende under Bestyrelse af en Prokurist.

Departementet udtaler i Anledning heraf, at den af Firmaet drevne Grubevirksomhed i Hosanger antages ikke at være anmeldelsespligtig til Handelsregisteret, da Virksomheden ikke staar under særskilt Bestyrelse.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det af Bakke Herred i Lister og Mandals Amt bestaaende Jordemoderdistrikt deles i 2 Distrikter, Bakke og Gyland, svarende til Sognene af samme Navn. 16 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det af Volden Herred i Romsdals Amt bestaaende Jordemoderdistrikt deles i følgende 3 Distrikter: 16 Decbr.

a. Øiralandets Distrikt, indbefattende Gaardene fra og med Øksnø til og med Grevsnæs;
b. Auste- og Kilsfjordens Distrikt, indbefattende Gaardene fra og med Homborsæt rundt Austefjorden og Kilsfjorden til og med Gaardene paa Mek;
c. Dalsfjordens Distrikt, indbefattende Gaardene fra og med Krumsvik, Folkestadbygden og rundt Dalsfjorden til og med Velsvik.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Egersunds Kommunebestyrelse i Møde den 17de November 1892 vedtagne Beslutning om Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Ladestedet, dog saaledes, at den i Beslutningens Post 2 indeholdte Bestemmelse om Udenbysboendes Skattepligt undtages fra Approbationen. 16 Decbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, foranlediget ved indkomne Forespørgsler: 16 Decbr.

1) om hvilke Legitimationer, der kræves tilveiebragte efter § 11 i Dissenterloven af 27de Juni 1891, førend Ægteskab paa saadan Maade, som i samme Lovs § 9 nævnt, tilstedes indgaaet;
2) om det efter Dissenterloven tilkommer enhver Præst eller Menighedsforstander i et ordnet Dissenterfamfund, hvis Former for Ægteskabsstiftelse er godkjendte af Kongen, at udføre Ægtevielse, eller om denne Ret kun kan udøves

16 Decbr. af den paa Stedet (formentlig Vielsesstedet) ansatte Præst eller Forstander;

3) om hvilke Oplysninger der maa afgives ved Udmeldelse af Statskirken i Henhold til Dissenterlovens § 18, samt om det ved saadan Udmeldelse er nødvendigt at fremlægge Fødsels-, Daabs- eller Konfirmations-Attest.

I Anledning heraf henviser Departementet, hvad Spørgsmaal 1 og 3 angaar, til, hvad derom er udtalt i det af Justitsdepartementet under 4de Marts 1892 udfærdigede Cirkulære indeholdende Meddelelse om den Kongelige Resolution af 19de Februar næstfør m. v., idet det tilføier, at ved Udmeldelse af Statskirken er Attester ikke nødvendige, men at det selvfølgelig vil være ønskeligt og til Lettelse for vedkommende Sognepræst, at saadanne haves tilstede.

Med Hensyn til Spørgsmaal 2 bemærker Departementet, at dette har været forelagt Justitsdepartementet, der har udtalt, at den enkelte Dissenterpræsts eller Menighedsforstanders Ret til at udføre Ægtevielser antages at være begrændset til hans egen Menigheds Distrikt, saa at det altsaa ikke er ham tilladt at udøve den udenfor dette. Derimod gjælder der ingen tilsvarende Begrændsning for Menighedslemmernes vedkommende, idet disse — naar Lovens Betingelser forøvrigt er tilstede — antages at kunne lade Vielsen fuldbyrde, hvorsomhelst der findes en til deres Troessamfund hørende Præst eller Forstander for en ordnet Menighed, der har Vielsesret.

16 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at en Skattekommissær ikke kan vælges til Medlem af Ligningskommissionen i noget ham som saadant tillagt Skattedistrikt. Derimod er der formentlig fra Lovgivningens Side intet til Hinder for, at en Skattekommissær vælges til Medlem af Ligningskommissionen i Bostedskommunen, dersom han ikke i denne har at fungere som Skattekommissær.

16 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori udtales, at Bestemmelsen i Lov af 29de Juni 1892 § 5, sidste Passus antages at maatte forstaaes saaledes, at Ingen samtidig kan være Medlem af Amtsskattekommissionen og nogen under samme hørende Lignings- eller Overligningskommission. Videre antager Departementet, at dersom Nogen er Medlem af Lignings- eller Overligningskommission, naar han indvælges i Amtsskattekommissionen, maa han udtræde af førstnævnte. Jfr. Oth. Tid. for 1892 Side 774 samt Indst. O V for 1892 Side 17.

17 Decbr. **Telegram** fra Indre-Departementet til Bergens Magistrat, der havde forespurgt om Lovligheden af, at Sønnen af den afdøde Handelsborger N. N., hvis Forretning under Firma „N. N." drives af Enken, men skulde ophøre, anmeldte som Firma „N. N.'s Søn",

idet Sønnen, der agtede at drive væsentlig samme Slags Forretning som Faderen, uden at dog noget Successionsforhold fandt Sted, af Pietetshensyn ønskede, at Faderens Forretningsnavn ikke skulde uddø. 17 Decbr.

Departementet udtaler i Anledning heraf, at det er tilbørligt til at antage, at det nævnte Firma bør afvises i Henhold til § 9, 1ste Punktum i Lov om Handelsregistere o. s. v.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Formanden i Romsdals Amtsskattekommission, hvori udtales, at Bestemmelsen i Lov af 29de Juni 1892 § 5 sidste Passus om, at Ingen samtidig kan være Medlem af Amtsskattekommissionen og nogen under samme hørende Ligningskommission, efter Departementets Mening ogsaa maa komme til Anvendelse ligeoverfor det i Lovens § 4, Post 2, tredie Passus omhandlede, af Kommunestyret valgte Medlem, der for hvert Skattedistrikt skal tiltræde Amtsskattekommissionen. Dette Medlem har nemlig sammen med de øvrige at deltage i Prøvelsen og Paakjendelsen af vedkommende Distrikts Skatteligning og de fra samme indankede Skattesager. 17 Decbr.

Cirkulære fra Revisionsdepartementet: 17 Decbr.

Ved kongelig Resolution af 3die d. M. er det bestemt, at Regninger over Omkostninger, der paahviler Statskassen efter Lov af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, jfr. Lov af s. D. om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægtebørn § 1 (herunder dog ikke indbefattet den i førstnævnte Lovs § 19 jfr. sidstnævnte Lovs § 2 omhandlede Skyds- og Diætgodtgjørelse til Sundhedskommissionens Ordfører), bliver af de civile Overøvrigheder at anvise til Udbetaling af Delinkventfondet. Samtidig er det overdraget dette Departement at foreskrive den Form, hvori Regnskaberne over de ved nævnte Love foranledigede Omkostninger bliver at aflægge, samt at besørge Revisionen af disse Regnskaber.

I Henhold til den dette Departement saaledes givne Bemyndigelse skal man herved meddele:

De nævnte Udgifter bliver at indtage i Delikventregnskaberne, Beregning B, dog med særskilt Postering — efter Udgifterne ved beneficerede Sager — under et Litr. c, forsaavidt angaar de i § 24 i Loven om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægtskab med hinanden, omhandlede Udgifter, med hvis Regnskabsførsel forøvrigt og Anvisning forholdes som for Omkostningerne i beneficerede Sager bestemt, og under et Litr. d for de øvrige ved forannævnte Love foranledigede Omkostningers Vedkommende.

Med Hensyn til Anvisningen af de sidstnævnte Udgifter forholdes efter Hovedregelen i Departementets Rundskrivelse af 28de December 1889, hvorfra kun undtages Regninger over Udgifterne

17 Decbr. ved Opholdet i Tvangsarbeidsanstalt, hvilke bliver at anvise af den Overøvrighed, der har beordret Angjældende indsat, og paa Delinkventfondet hos den Oppebørselsbetjent, inden hvis Distrikt han havde sin Bopæl, da Ordren udfærdigedes.

17 Decbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, (No. 37 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende:

II. Fra 1ste Januar 1893 og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt følgende Post-a'abnerier:

1. Bergsnov paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Viktens Herred, Namdalens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Namsos Postdistrikt.
2. Drage paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Selje Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
3. Gjølanger, paa Dampskibsanløbsstedet Hellevik i ytre Holmedals Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
4. Hopshavn paa Dampskibsanløbsstedet Hop paa Askøen i Askøens Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
5. Kinn paa Dampskibsanløbsstedet Kinnesund i Kinns Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
6. Leitet paa Dampskibsanløbsstedet Fagervik i ytre Holmedals Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
7. Lifjorden paa Dampskibsanløbsstedet Risnesstrømmen i Hyllestads Herred, Sogns Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, istedetfor den nuværende Landpostbudrute Hyllestad—Lifjorden.
8. Nordre Frøien paa Dampskibsanløbsstedet Leirviken i Sletten, Frøiens Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt.
9. Sandviksberget paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Osens Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt.
10. Sletten paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Lygre, Lindaas Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
11. Tysfebotnen paa Dampskibsanløbsstedet Tysfen i Hosangers Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
12. Vestre Sandøen paa Dampskibsanløbsstedet Haven paa Sandøen i Dybvaags Herred, Nedenes Fogderi, Nedenes Amt, Tvedestrands Postdistrikt.

Fra 1ste d. M. er der igangsat en 14-daglig Landpostbud- 17 Decbr.
rute fra Namsskogens Postaabneri om Trones, Breifosmo, Finvolden, Sandaamoen, Haapnes, Bjørnhusdalen, Fosmoen, Dommaasen, Flaattedalen og Trones tilbage til Namsskogens Postaabneri samt en 14-daglig Postbefordring mellem Nordre Grongs Postaabneri og Finvolden med Korrespondance med Landpostbudet i Finvolden, — alt istedetfor den nuværende 14-daglige Bipost mellem Namsskogen og Nordre Grongs Postaabneri.

Fra 1ste Januar 1893 vil:

Saude Postaabneri blive benævnt Akkerhaugen;

Eidsborgs Postaabneri blive benævnt Ravnegjuv;

2 Gange ugentlig kjørende Bipost mellem Hjukseby og Gvarv og 1 Gang ugentlig kjørende Bipost mellem Gvarv og Akkerhaugen blive underholdt istedetfor den nuværende 2 Gange ugentlige Bipost mellem Hjukseby og Saude og den 3 Gange ugentlige Bipost mellem Gvarv og Saude;

Landpostbudruten Dale—Haugland blive udvidet til 2 Gange ugentlig;

2 Gange ugentlig Bipost Statlandet—Drage og 1 Gang ugentlig Bipost Aarseim—Selje bliver underholdt istedetfor Bipoſterne Selje—Aarseim—Statlandet og Statlandet—Aarseim;

Endepunktet for Bipoſten fra og til Steinsdalen blive forandret fra Ramsøen til Sandviksberget og Bipoſten blive udvidet til 2 Gange ugentlig.

Mellem Josenfjorden og Dampskibsanløbsstedet Totlandsvik underholdes der 1 Gang ugentlig Postbefordring i den Tid af Aaret, hvori Valde ikke anløbes af postførende Dampskib.

IV. Da et i Kristiania udkommende Blad for Abonnementer, der tegnes paa Postaabnerierne, har fastsat en Abonnementspris, som er lavere end den i Avis-Fortegnelsen angivne, har Poststyrelsen under 9de d. M. bl. a. udtalt, at de Abonnenter, som ønske og ere berettigede til at erholde et Blad mod modereret Abonnementspris, ikke kunne fordre sine Bestillinger ekspederede fra Postanstalterne, men i Tilfælde selv maa fremsende Bestilling og Abonnementsbeløb; Fremsendelsen vil imidlertid i Henhold til Postlovens § 37 d kunne ske som portofri Avissag.

Ved at meddele dette bemærkes, at selv om der saaledes ikke paahviler Postanstalterne nogen Pligt til at ekspedere saadanne Bestillinger, saa er der selvfølgelig ikke noget til Hinder for, at de gjør det, om de maatte finde Anledning dertil.

Foranlediget ved, at et andet i Kristiania udkommende Blad, for hvilket der i Avisopgaven er anført Kvartals-Abonnementstermin, i Cirkulærskrivelse til Postanstalterne har opgivet, at der for Bladet gjælder Halvaars-Abonnement, som derhos ikke falder sammen med Kvartalsskifterne efter Kalenderaaret, har Poststyrelsen udtalt,

17 Decbr. at der ikke paahviler Postanstalterne nogen Pligt til at iagttage eller til at gjøre Abonnenterne opmærksomme paa saadanne udenfor Avisopgaven liggende Vilkaar, men at der selvfølgelig heller ikke i dette Tilfælde er noget til Hinder for, at saa sker, naar dertil findes Anledning.

Poststyrelsen har under 14de Decbr. d. A. paa Foranledning udtalt, at Bestemmelsen i Postreglementets nye, fra 1ste Januar n. A. gjældende Kapitel VI § 8, hvorefter Abonnenternes Navne skulle opgives i Avisrekvisitionerne, ikke er til Hinder for, at Postanstalterne efter Overenskomst med Aviseksspeditioner, ligesom fortiden ved Stjerneaviser, kun bestiller et bestemt Antal Eksemplarer af vedkommende Avis uden at opgive Abonnenternes Navne og derefter uden Fordelingsliste fra Aviseksspeditionen (jfr. samme Kapitels § 15) overtager Fordelingen og Adresseringen af de bestilte Aviseksemplarer.

19 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, der havde udbedet sig Departementets Bestemmelse om, hvorvidt en sindssyg svensk Arbeider, der var bleven indlagt paa Gaustad Sindssygeasyl efter Foranledning af en Fattigkommission, men som nu agtedes tilbagesendt til Sverige, ifølge Anordningen af 15de Februar 1855 kun burde transporteres saalangt som til nærmeste Politimyndighed paa den anden Side af Rigsgrænsen, eller om Transporten, naar den som her gjaldt en Sindssyg, burde udstrækkes til Hjemstavnsdistriktet, samt om der burde anvendes yderligere Tilsyn og Bevogtning under Transporten end ved Forsendelse af almindelige Fattige eller Forbrydere. Endvidere havde Amtmanden forespurgt, om det antages at være Amtskassen eller vedkommende Fattigkasse, som har foreløbig at udrede Udgifterne ved en i Udlandet hjemmehørende Sindssygs Forpleining og Behandling samt i Tilfælde Hjemsendelse.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det ikke antager, at der er Grund til med Hensyn til Sindssyge at fravige den almindelige Regel, at Transporten ved Hjemsendelse af fattige i Sverige hjemmehørende Personer kun sker til nærmeste Politimyndighed derstedes. Forøvrigt maa det bero paa vedkommende Sindssyges Tilstand og hvad derom udtales af vedkommende Sindssygeasyls Direktør, under hvilken Bevogtning Transporten bør foregaa og om vedkommende svenske Politimyndighed paa Forhaand bør underrettes om den Sindssyges Ankomst. Angaaende det sidste i Amtmandens Skrivelse fremsatte Spørgsmaal udtaler Departementet, at det, forsaavidt den Sindssyge har tiltrængt en fra sædvanlige Fattiges Forsørgelse særegen Behandling eller Forpleining, og det er sædvanligt, at saadanne Udgifter i sin Helhed forskudsvis udredes af vedkommende Amtskommune, synes rimeligt, at saaledes ogsaa forholdes i det her foreliggende og lignende Tilfælde.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori angaaende forskjellige Skattespørgsmaal udtales følgende: 19 Decbr.

Saafremt der, efterat Ligningsforretningen i et Skattedistrikt er tilendebragt, indløber Opgave over, at en i dette boende Skattepligtig udenfor samme har Formue eller Indtægt, der ikke er medtaget i den af Bopældistriktets Ligningskommission foretagne Ansættelse, har efter Departementets Mening hverken Skattekommissæren eller Ligningskommissionen Adgang til at omgjøre Ansættelsen. For at denne skal kunne ændres, maa der af dertil ifølge Lov af 29de Juni 1892 § 12 A. 2 klageberettigede Skatydere indgives Klage over, at den Skattepligtige er skatskrevet efter en for lav Ansættelse.

De Angellske Stiftelser maa henregnes til milde Stiftelser, der i Henhold til Skattekundgjørelsens § 5 er fritagne for Statsskat.

Børn under 15 Aar, der uden at tilhøre den Skattepligtiges Familie, af denne hele Aaret erholder Kost og Klæder mod at gjæte om Sommeren, antages ikke at kunne henregnes til Forsørgede, for hvilke den Skattepligtige skal gives Klasfradrag.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at Øl- og Brændevinsafgift formentlig henhører til de Udgifter, der ifølge den kommunale Byskattelovs § 33 (Landlovens § 42) bliver at fradrage den Skattepligtiges Bruttoindtægt. 19 Decbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori paa Foranledning udtales følgende: 19 Decbr.

Ligningskommissionen er efter den kommunale Landskattelovs § 41, der ogsaa gjælder for Statsskattens Vedkommende, pligtig til at ansætte al Eiendom til den Værdi, den til enhver Tid efter gjængse Priser antages at have i Handel og Vandel, uanseet om Eiendommen giver Indtægt, eller hvilken Indtægt den giver. En Fremgangsmaade, hvorved Formuen søges udfundet ved at kapitalisere Eiendommens Nettoindtægt, beregnet efter en Rentefod af 5 pCt., er derfor i ligefrem Strid med Loven.

Med Hensyn til Beregningen af det i Skattekundgjørelsens § 2 omhandlede Tillæg af en Trediedel for Formuesindtægt vil Skattekommissæren have at fremgaa efter den i Departementets Rundskrivelse af 31te Oktober d. A, Post 3 givne Anvisning, uanseet paa hvilken Maade den opførte Indtægt af Ligningskommissionen maatte være specificeret.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori angaaende forskjellige Skattespørgsmaal bl. a. udtales følgende: 19 Decbr.

Bestemmelsen i den kommunale Landskattelovs § 41 (Bylovens § 32) angaaende Gjældsfradrag i en udenbygdsboende

19 Decbr. Skattepligtigs Formue i Eiendom eller Anlæg, der ifølge § 17 (§ 9) beskattes særskilt, kommer selvfølgelig kun til Anvendelse, saafremt Ligningskommissionen antager, at der paahviler den Skattepligtige Gjæld. Er dette ikke Tilfældet, kan heller intet Fradrag for Gjæld gives.

Den i Landskattelovens § 31 (Bylovens § 23) indeholdte Regel om, at paa Formuen maa ikke ligges mere end $^1/_{30}$ og ikke mindre end $^1/_{70}$ af den Skat, der ligges paa et lige stort Beløb af Indtægt, opstiller en absolut Begrændsning for Formuesskattens Størrelse, der saaledes i intet Tilfælde maa overskrides.

Udenbygdsboende Skattepligtige antages efter Bestemmelsen i Landskattelovens § 35 (Bylovens § 27), hvorefter de intet skattefrit Fradrag tilkommer, at kunne ligges Skat af hvilkensomhelst Indtægt, selv om denne ikke naar op til det af Kommunestyret fastsatte mindste skatbare Beløb (kfr. Oth. Prp. No. 10 for 1889 Side 77).

20 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Tromsø Stift, hvori Departementet meddeler, at det i Dissenterloven af 27de Juni 1891 § 2 foreskrevne Løfte af ordnede Dissentermenigheders Præster eller Forstandere antages at maatte afgives uden Forbehold eller Indskrænkning og at Departementet derfor ikke kan anse et af en Dissentermenigheds Præst afgivet Løfte, der var givet saadant Tillæg: „forsaavidt det ikke maatte stride mod min Samvittighed", fyldestgjørende.

20 Decbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved en indkommen Forespørgsel fra Magistraten i Hønefos angaaende Forstaaelsen af Formandskabslovens § 10, 1ste Punktum.

Af Hønefos's 12 Repræsentanter var en af de 6 i 1890 valgte i 1892 valgt til Formand, og der opstod nu Spørgsmaal om, hvorvidt der i Henhold til den i Lovtidenden indtagne Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt af 4de Februar 1885[1]) skulde vælges 7 nye Repræsentanter, nemlig 6 istedetfor de efter Tur fratrædende og 1 istedetfor den, der var valgt til Formand, eller der kun skulde vælges 6 nye og en af de efter Tur fratrædende skulde udtages til at vedblive i Funktionen, hvilken sidste Fremgangsmaade saavel Magistraten som Amtmanden anfaa for at være den rette som mest stemmende med Lovens Udtryk, i hvilken Henseende Amtmanden specielt bemærkede, at Udtrykkene navnlig i § 10 i Loven for Kjøbstæderne, der i denne Henseende er noget afvigende fra den tilsvarende Bestemmelse i Loven for Landet og navnlig ligefrem udtaler, at de Tilbageblivende af Repræsentanterne altid skal udgjøre Halvdelen af det lovbestemte

[1]) Jfr. ogsaa m. H. t. Formandskabsloven for Landet Skr. 17 Aug. 1883 og 16 Febr. 1886.

Antal, vanskelig kan tillade en modsat Forstaaelse, ligesom ogsaa 21 Decbr.
saavel Magistraten som Amtmanden paapegede, at man i Kristiania og Drammen praktiserede Loven paa den Maade, som de ansaa for den rette.

Departementet udtaler i Anledning heraf, at den i den nævnte Skrivelse til Amtmanden i Finmarkens Amt givne Fortolkning af den omhandlede Lovbestemmelse efter nærmere Overveielse forekommer det tvivlsom, hvorfor det anser det rettest, at der ved det forestaaende Repræsentantvalg i Hønefos afholdes Valg paa 6 Repræsentanter.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt. I et Herred var der af Herredsstyret ved Valg paa Medlemmer af Ligningskommissionen fremgaaet saaledes, at der først var valgt 2 nye Medlemmer istedetfor 2 efter Lodtrækning udtrædende, dernæst valgt 7 Suppleanter, videre besluttet at forstærke Ligningskommissionen med yderligere 7 Medlemmer, saaledes at denne Forstærkelse skulde gjælde kun for kommende Ligningsaar, forsaavidt Loven dertil maatte give Adgang, og i modsat Fald være at betragte som Valg paa almindelig Maade, og endelig Valg foretaget paa disse 7 Medlemmer. 21 Decbr.

I denne Anledning udtaler Departementet bl. a., at en Herredsstyrelse ikke lovmedholdelig kan fatte Beslutning om at forstærke Ligningskommissionen med et vist Antal Medlemmer for et enkelt Aar eller for en bestemt Anledning Derimod har Herredsstyrelsen efter Landskattelovens § 29 selvfølgelig Adgang til at fatte en almindelig Beslutning om, at Antallet af Ligningskommissionens Medlemmer for Fremtiden bliver at forflere. En saadan Beslutning burde imidlertid være fattet, forinden noget Valg paa nye Medlemmer og Suppleanter foretoges. Departementet antager dog, at der ikke af Hensyn hertil bør gjøres nogen Indsigelse mod Gyldigheden af det foretagne Valg, under Forudsætning af at Beslutningen bliver gjældende som en almindelig Bestemmelse for Eftertiden og ikke blot for det enkelte Aar.

Kongelig Resolution*), hvorved er bestemt: 23 Decbr.

1. At der i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Saltdalens Herred, Nordlands Amt, under 17de Oktober 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. At den Kongelige Resolution af 8de Marts 1879, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 44, hvor Vedtægterne er indtagne.

23 Decbr. for Saltdalens Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

23 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. V. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjøbstaden Moss indtil 1ste Januar 1894 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2.

23 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjøbstaden Fredrikstad indtil 1ste Januar 1894 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2.

23 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjøbstaden Kristiansand indtil 1ste Januar 1894 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2.

23 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjøbstaden Aalesund indtil 1ste Juli 1893 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2.

23 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste Januar 1893 skal Gaarden Ytrestolen, Gaards No. 57, Brugs No. 1—3, af ny Skyld 3 Mark 99 Øre, henlægges fra Ørsten Annexsogn til Voldens Hovedsogn af Voldens Præstegjeld under Søndre Søndmør Provsti i Bergens Stift.
2. Fra samme Tid skal den nævnte Gaard ligeledes henlægges fra Ørsten Herred og Thinglag til Volden Herred og Thinglag.

23 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 30 i Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 meddeles Approbation paa den af Holmestrands Kommunebestyrelse i Møde den 7de November 1892 vedtagne Beslutning angaaende nye Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, dog saaledes, at herunder ikke indbefattes de i Reglernes Litr. A. og C. (§§ 1 og 9) indeholdte Bestemmelser om Eiendomsskattens Størrelse samt Ligningskommissionens og Overligningskommissionens Sammensætning.

23 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 30 i Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 med-

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 44.

deles Approbation paa den af Vardø Kommunebestyrelse i Møde den 16de September 1892 vedtagne Beslutning angaaende nye Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, dog saaledes at herunder ikke indbefattes de i Reglernes §§ 1 og 7 indeholdte Bestemmelser om Ligningskommissionens og Overligningskommissionens Sammensætning samt om Afrunding af den udfundne Skatteøre. 23 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Vadsø Kommunebestyrelse i Møde den 3die Mai 1892 vedtagne Forandringer i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, dog saaledes at Approbationen ikke omfatter de i Reglernes §§ 1, 2 og 8 indeholdte Bestemmelser om Ligningss- og Overligningskommissionens Sammensætning, og om at Byskatten alene skal udlignes paa Indtægt og Formue, samt om Afrunding af den udfundne Skatteøre. 23 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863 § 63 meddeles Stadfæstelse paa de af Bergens Arbeidsanstalts Bestyrelse under 26de Oktober 1892 foreslaaede og af Bergens Fattigkommission den 12te November næstefter vedtagne Forandringer i den ved Kongelig Resolution af 2den December 1865 stadfæstede Plan for Bergens Arbeidsanstalt, saaledes at: 23 Decbr.

§ 1 gives følgende Tillæg:

„c. Personer, som i Henhold til Lovgivningen og Øvrighedens Beslutning beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalten paa Grund af Forsømmelse med at opfylde sin Underholdningspligt, jevnfør Lov af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, m. v. § 10 og Lov af samme Dag om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægtebørn m. v."

§ 2 gives saadant Indhold:

„Tvangsarbeidere fra fremmede Kommuner kunne, forsaavidt Plads haves, ventes optagne i Arbeidsanstalten efter derom truffen særlig Overenskomst enten med vedkommende Kommune, jevnfør Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863 § 58, eller med Justitsdepartementet, forsaavidt angaar saadanne Personer, der omhandles ovenfor § 1 c."

§ 14 f. gives saadant Tillæg:

„Det overlades derhos Anstaltens Bestyrelse i Tilfælde, hvor Tvangsarbeideren har udvist særlig Flid og Dueligheb, at fatte Bestemmelse om, at der ved Løsladelsen udbetales ham selv eller Personer, hvis Underholdning paahviler ham, en passende Andel af det Beløb, der har tilflydt eller antages at ville tilflyde Anstalten ved Salg af det af ham udførte Arbeide".

§ 15 gives saadant Indhold:

„Betalingen for de efter Fattiglovens §§ 59, 60, 61 og 62

23 Decbr. (jevnfør Fattigloven for Landet § 77) indsatte Tvangsarbeidere bestemmes indtil videre til 46 2/3 -- sex og firti to trediedels — Øre og for Tvangsarbeidere af den Art, der omhandles ovenfor § 1 c, til 50 — femti — Øre daglig, derunder indfattet Godtgjørelse for Kur og Pleie i Sygdomstilfælde under Vedkommendes Ophold i Anstalten".

23 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved det tillades Lensmanden ved Siden af den ved Kongelig Resolution af 19de November 1881 anordnede Uniformsfrakke at benytte som Dagliguniform en dobbeltknappet Uniformsjakke af mørkeblaat Klæde med forgyldte Løveknapper, nedliggende kortskaaren Krave og en 5 mm. bred Guldtresse om Kravens nedre Rand.

23 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Styrelsen for Norges Statsbaner bemyndiges til paa de norske Statsbaners Vegne at indtræde i en ny Samtrafiksordning med tyske Jernbaner over Danmark og Sverige paa Grundlag af Styrelsens Forslag i Skrivelse af 23de November 1892.

23 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved den i en vedlagt Afskrift gjengivne Form for Ægteskabsstiftelse inden det dissenterende Samfund „Christi Menighed" i Fredrikshald godkjendes til Benyttelse for den nævnte Menighed i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. v. af 27de Juni 1891.

23 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Larviks Kommunebestyrelse i Møde den 30te September 1892 vedtagne Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden, dog saaledes, at den i Post A. indeholdte Bestemmelse om Eiendomsskattens Udligning ikke indbefattes under Approbationen.

23 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa en af Kjøbstaden Fredrikshalds Kommunestyre under 29de November 1892 fattet Beslutning angaaende Fastsættelse af Afgifter, gjældende fra 1ste Januar 1893 indtil videre, for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Ustadeliggjørelse.

Ved nævnte Beslutning er der for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Ustadeliggjørelse fra 1ste Januar 1893 indtil videre fastsat følgende Afgifter:

for Storfæ	Kr.	1.20
„ Hest	„	1.20
„ Svin	„	0.60
„ Gjødkalv	„	0.40
„ Spædkalv	„	0.10

for Faar og Lam . . . . Kr. 0.20
„ Smaagrise (Stegegrise) . „ 0.20

For Storfæ, Hest og Svin gjælder ovennævnte Betaling for hele Kroppe; for halv og kvart Krop af disse betales $^1/_2$ eller $^1/_4$ af ovennævnte Afgift, forøvrigt bliver ovennævnte Betaling at erlægge for hvert Stykke, som fordres undersøgt. 23 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa en af Kjøbstaden Trondhjems Kommunestyre under 17de November 1892 fattet Beslutning angaaende Fastsættelse for 1893 af Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse. 23 Decbr.

Ved nævnte Beslutning er der for 1893 fastsat følgende Kontrolafgifter:

a. for hele Kroppe af Storfæ, Svin og Hest 20 Øre,
b. for halve Kroppe eller mindre Dele af saadanne Dyr 10 Øre.
c. for Faare-, Gjede- og Kalvekroppe 5 Øre.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Andebu Sparebank i Møder den 30te April 1891 og 14de November 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 11te Juli 1863 og 8de Mai 1874 stadfæstede Plan. 23 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Enkefru Aline Roll, født Bendeke's udaterede Gavebrev (udstedt $^{16}/_{10}$ 91) oprettede „Kandidat Jakob Rolls og Hustrus Legat" til Bedste for Vangs og Furnes Børnehjem. 23 Decbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at det efter Departementets Mening maa være tilstrækkeligt til at afbryde den i Lov af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag m. v. §§ 5 og 13 omhandlede Præskription, at Andragende om Udfærdigelse af Bidragsresolution eller Anvendelse af Tvangsmidler indgives til en underordnet Tjenestemand, der i Stillings Medfør har at forberede Sagen eller oversende samme til Overøvrigheden. 23 Decbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at Lensmænd ikke antages at tilkomme nogen Godtgjørelse for Udlæggelse af de i § 8 i Lov af 29de Juni 1892 omhandlede Blanketter til frivillig Selvangivelse. 23 Decbr.

Cirkulære fra Forsvarsdepartementet, Marineafdelingen, til Lodsoldermændene: 23 Decbr.

Departementets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at Lodspensionister for at skaffe sig den for Udbetalingen

23 Decbr. af deres Pension fornødne Attest ofte maa foretage en lang og besværlig Reise til vedkommende Præst. Da det maa anses ønskeligt, at Pensionernes Udbetaling ordnes saa bekvemt for Pensionisterne som mulig, antager Departementet, at den nævnte Attest, gaaende ud paa, at Pensionisten lever, for Enkepensioner tillige, at Enken fremdeles er ugift, bør kunne meddeles af hvilkensomhelst Embeds- eller offentlig Bestillingsmand, Ordførere i Kommunebestyrelser eller andre, hvis Vidnelse kan tillægges offentlig Troværdighed; i fornødent Fald antager man, at en Attest fra 2de troværdige Mænd ogsaa bør anses for tilstrækkelig Legitimation.

24 Decbr. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Stiftamtmanden i Bergens Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra en Person angaaende hans Berettigelse til at fungere som Medlem af Bergens Skolestyre, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det efter at have havt Anledning til at undergive Spørgsmaalet om Valgbarhed i Almindelighed saavel til Skolestyre som til Tilsynsudvalg en nærmere Drøftelse, er bleven staaende ved den Opfatning, at der under Lovens Tavshed intet er til Hinder for, at der til Medlemmer saavel af Tilsynsudvalg som af Skolestyre vælges Personer, der er bosatte udenfor vedkommende Kommune eller Kreds, naar de kun selv er villige til at modtage Valg. Dette er paa Foranledning bleven meddelt Skoledirektøren i Kristiania for Tilsynsudvalgets Vedkommende ved Skrivelse af 29de Marts 1890 [1]), for Skolestyrets ved Skrivelse af 12te Februar 1892 [2]).

I denne Opfatning er Departementet bleven bestyrket derved, at der i Byskolelovens § 40, c. (Landsskolelovens § 47 d.) for de Medlemmer, som vælges af Kommunebestyrelsen (Herredsstyrelsen) henvises til de i Lov om Formandskaber foreskrevne Regler, men kun forsaavidt Ombudstid, Udtrædelse og Gjenvalg angaar, medens Valgbarhed ikke er nævnt.

Paa samme Maade har det været antaget, at Valgbarhed til Skolestyre og Tilsynsudvalg ikke, som ved Valg til Formænd, er bunden til nogen Aldersgrændse. (Skrivelse til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt af 23de Januar 1890) [1]).

[1]) Indtaget i Lovtid.
[2]) Ikke indtaget i Lovtid.

28 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at Nordfolden—Kjerringø Jordemoderdistrikt i Nordlands Amt deles i 2 Distrikter, Nordfolden og Kjerringø, svarende til Sognene af samme Navn.

28 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at Hemnes Jordmoderdistrikt i Nordlands Amt deles i 2 Distrikter, Hemnes og Korgen, svarende til Sognene af samme Navn.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Kristiansunds Sparebank seneſt i Møde den 18de November 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 6te Juli 1864 stadfæstede Plan. 28 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Diestad Sogns Sparebank seneſt i Møde den 1ſte December 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 7de Juli 1860 stadfæstede Plan. 28 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa de af Forstanderskabet for Ekers Sparebank seneſt i Møder den 12te December 1891 og 9de April 1892 vedtagne Forandringer i Bankens ved Høieste Resolution af 1ſte August 1884 stadfæstede Plan, dog saaledes, at § 12 undergaar den Forandring, at Møde til Valg af de i §'ens Litr. b. omhandlede Forstandere afholdes første Gang i 1893. 28 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Fru Christine Staffeldt, født Hjorths Gavebrev af 9de Juni 1892 oprettede „Premierløitnant Bernhard Hjorth Staffeldts Legat", hvis Renter efter Giverindens og hendes Mands Død skal tilfalde Elever af Krigsskolens øverſte Klasse eller af den militære Høiskole. 28 Decbr

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Frøken Magdalene Knoff Dietrichs's Testamente af 15de Marts 1881 oprettede „Assessor Poul Holsts og Hustrus Legat" for nogle Slægtninge og for „Understøttelsesselskabet af 17de December 1838 for Husarme i Kristiania", samt paa de af Testatrix under samme Dato udfærdigede Statuter for dette Legat. 28 Decbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori bl. a. udtales, at en Beslutning af Herredsstyrelsen om, at en Sparebank, der ikke kan ansees som en kommunal Indretning (Landskattelovens § 25 a, Statsskattekundgjørelsens § 5), ikke skal ilignes Skat, ikke har nogensomhelst Gyldighed i Henseende til Statsskatten. For Kommuneskattens Vedkommende vil Herredsstyrelsen derimod vistnok kunne fatte en saadan Beslutning. Men forsaavidt Beslutningen skal gjælde indtil videre (eller for en bestemt Tid af over 5 Aar), er dens Gyldighed betinget af, at den erholder Kgl. Approbation overensstemmende med Formandskabslovens § 39. 28 Decbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at der ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt samtlige Heste ved en fast Skydsstation er optagne, efter Departementets 29 Decbr.

29 Decbr. Formening ikke kan bortsees fra den Befordring, der fra Stationen ydes Personer paa Lystture eller lignende Udflugter, selv om disse benytte andre Kjøreredskaber end de, for hvis Afbenyttelse der i Skydslovgivningen er fastsat Taxt, og som de enten selv have tilveiebragt eller efter Akkord have erholdt tilleie af Stationsholderen, herved dog forudsat, at den Strækning, hvorpaa der skydes, eller den Tid, hvori Stationens Heste paa saadanne Ture er fraværende fra Stationen, ikke overskrider den Strækning, hvortil Stationen i Almindelighed pligter at afgive Skyds, eller den Tid, hvori Stationens Heste paa pligtige Skydsture i Almindelighed ville være optagne.

29 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at en Skattekommissær, der efter offentlig Foranstaltning er givet fri Befordring med Dampskib og Jernbane m. v., ifølge Bestemmelsen i Lov af 3die Juni 1874 § 4 ikke antages at have Adgang til at beregne sig Forskjellen mellem Billettens Kostende og den ham som Skattekommissær efter Loven tilkommende Godtgjørelse.

29 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at Departementet antager, at saafremt den i Lov af 29de Juni 1892 § 9 omhandlede Værdsættelse for Skatyderes Vedkommende, der udenfor Bostedskommunen har fast Eiendom eller stedbunden Næringsdrift, ikke indløber til Ligningskommissionen i Bostedskommunen inden den Tid, da denne finder at maatte afslutte Ligningsforretningen, vil Ligningskommissionen her selv have at foretage Ansættelsen af vedkommende Formue og Indtægt.

30 Decbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en Skattekommissær, hvori angaaende forskjellige Skattespørgsmaal bl. a. udtales følgende:

Departementet er med Skattekommissæren enigt i, at det er Statsskattekundgjørelsens Forudsætning, at antagne Indtægter over 4000 Kr. afrundes til nærmeste med 100 delelige Tal paa samme Maade som i Kundgjørelsens Skattetabel skeet for Indtægter mellem 1000 og 4000 Kr.

Som i Oth. Prp. No. 14 for 1892 Side 63 udtalt, kan de i Lov af 29de Juni 1892 § 12 omhandlede Anker over Henførelse til en for høit eller lavt beskattet Klasse kun referere sig til Kommuneskatten. Klage over Feil, som formenes begaaede af Skattekommissæren for Statsskattens Vedkommende ved Henførelse til Klasse eller Udregning af Skatten, maa rettes til Skattekommissæren, og, i Tilfælde af, at denne ikke finder Grund til at foretage nogen Rettelse, til overordnet administrativ Myndighed.

Klage fra en Skattepligtig over Ansættelse af Formue i eller Indtægt af fast Eiendom eller Næringsdrift udenfor Bostedskommunen

bliver for Kommuneskattens Vedkommende ligesom tidligere at ind- 30 Decbr.
give til Ligningskommissionen i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar. For Statsskattens Vedkommende foregaar Ligningen derimod som bekjendt underet i den Skattepligtiges Bostedskommune. Om særlig Anke over Ansættelse af Formue i eller Indtægt af nogen fast Eiendom kan der saaledes forsaavidt ikke blive Spørgsmaal, om end Anken — der altsaa kommer til at omfatte den samlede Ligning — kan være motiveret ved, at særlig Formue og Indtægt udenfor Skattedistriktet antages sat for høit. At enhver Anke for Statsskattens Vedkommende bliver at rette til Ligningskommissionen i den Skattepligtiges Bostedskommune. er efter det Anførte en Selvfølge.

Saafremt Skattekommissæren efter den i Departementets Rundskrivelse af 31te Oktober d. A. givne Anvisning fra nogen Ligningskommission modtager Ligningsprotokollen istedetfor Udskrift af Ligningsforretningen, vil han til Formanden i Amtsskattekommissionen have at oversende Protokollen, uden at det er nødvendigt, at der af denne tages nogen Afskrift.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Lister og 31 Decbr.
Mandals Amt, hvori paa Forespørgsel om, hvorvidt Amtskommunen er forpligtet til at overtage Udgifterne ved en i 1881 født aandssvag Gut's Ophold ved Institutet Lindern, meddeles, at da nævnte Gut optoges i Institutet i Marts Maaned 1892, gaar han ind under Bestemmelsen i Kongelig Resolution af 19de December 1891 angaaende Abnormlovens Ikrafttræden for de aandssvage Børn, der den 1ste Juli 1892 var optagne i Institutet.

Amtskommunen vil saaledes i Henhold til Lov af 8de Juni 1881 § 7 have at udrede Udgifterne ved hans Ophold i Institutet mod Refusion af vedkommende Herreds Fattigkasse af indtil $^1/_3$ af Beløbet.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Hede- 31 Decbr.
markens Amt, hvori udtales den Mening, at en af en Dyrlæge indgiven Regning over Skydsgodtgjørelse paa en Reise for at konferere med Amtmanden om Desinfektionsforanstaltninger i Anledning af Miltbrand er Statskassen uvedkommende, idet Departementet antager, at Hysdyrlovens Bestemmelse i § 12 angaaende Skydsgodtgjørelsen kun har havt for Øie Reiser, som af Dyrlæger foretages enten til Behandling af ondartede eller smitsomme Sygdomme (kfr. Lovens § 2 og Lov af 15de September 1851 om Skabsyge blandt Faar og Gjeder) eller i Henhold til Lovens § 3, og at derfor Skydsgodtgjørelsen for den omhandlede Reise — dens Nødvendighed forøvrigt medgivet — ikke kan blive at udrede af Statskassen, men bør bæres af den, hvem Desinfektionsforanstaltningerne forøvrigt paaligger.

31 Decbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 39 for 1892), hvorved bl. a. meddeles følgende:

III. Under Henvisning til Cirk. af 9de Juni 1892 20 meddeles, at levende Bier paa de i Expeditionsreglementet til Hovedkonventionen, Art. XIX, § 4 angivne Betingelser kan forsendes som Vareprøver i Forbindelsen mellem Norge og Ny-Zealand, Ny Syd-Wales, Queensland og Tasmania.

IV. Tillæg til Postanstalt-Fortegnelsen.

Fra 1ste Januar 1893 og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt følgende Postaabnerier:

1. Ulvestad paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Tjugum Sogn, Balestrands Herred, Sogns Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;
2. Vegsund i Borgunds Herred, Sondmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt, med ugentlig Bipost ved gaaende Bud fra og til Spjelkaviks Postaabneri, istedetfor Landpostbudruten Aalesund—Langevaagen—Eikrem—Vegsund—Magerholm—Brusdal—Breivik—Aarset—Myklebust—Aalesund.

31 Decbr. **Telegram** fra Finansdepartementet til Formanden i Nordre Trondhjems Amtsskattekommission, hvori udtales, at Bestemmelsen i den kommunale Landskattelovs § 35 (Bylovens § 27) om, at Udlændinge intet skattefrit Fradrag gives, antages at maatte anvendes ogsaa for Statsskattens Vedkommende ligeoversor Udlændinge, som har fast Eiendom i Riget.

31 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær. I Anledning af en Indberetning om, at i den Skattekommissæren fra en Ligningskommission tilstillede Udskrift af Skatteligningen for Statsskattens Vedkommende var ved en Expeditionsfeil udeladt en Skatyder, der var medtaget i Ligningsforretningen og efter den af Ligningskommissionen foretagne Ansættelse skattepligtig til Staten, — udtaler Departementet, at der formentlig ikke er Adgang for Skattekommissæren til at opføre nævnte Skatyder paa Skattelisten over de til Staten Skattepligtige, efterat denne er udlagt til almindeligt Eftersyn. Derimod kan efter Bestemmelsen i den kommunale Landskattelovs § 52 sidste Passus, der i Henhold til Lov af 29de Juni 1892 § 35 ogsaa er gjældende for Statsskattens Vedkommende, Overligningskommissionen uden indgivet Klage foretage fornoden Berigtigelse, naar det godtgjøres at en Skattepligtig af Ligningskommissionen urettelig er forbigaaet.

31 Decbr. **Parolbefaling** fra Marinekommandoen, hvorved bl. a. paa Foranledning af Forsvarsdepartementet indskjærpes Bestemmelserne i Lov angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds og Diætgodtgjørelse af 3die Juni 1874 dens § 16, der er saalydende: „Den Godtgjørelse, som tilkommer offentlige Tjenestemænd for Skyds, skal beregnes efter den Vei og den Maade, hvorpaa

Reisen med mindst Udgift kan foregaa — alt forsaavidt ikke særegne Omstændigheder maatte gjøre det nødvendigt, at Reisen foretages ad en anden Vei eller paa anden Maade, hvilket i saa Fald maa angives i Regningen", — idet bemærkes, at det, naar en kostbarere Reisemaade af Hensyn til Veirforholde vælges, ikke er tilstrækkeligt at henvise til det Høst og Vinter jevnlig raadende usikre Veir, men at det maa oplyses, at Veirforholdene netop den Dag, da Reisen foregik, har været af saadan Beskaffenhed, at en anden Reisemaade end den for det offentlige billigste var nødvendig. 31 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at det svenske og norske Vicekonsulat i Bordeaux indtil videre skal overdrages til en konstitueret Vicekonsul, som bliver at beskikke af Ministeren for de udenrigske Anliggender, samt at der tilstaaes den konstituerede Vicekonsul, foruden det Embedet tillagte Aarsbidrag af 2000 Kroner til Kontorhold uden Regnskabspligt, en Godtgjørelse svarende til den for Embedet seneste fastsatte Løn eller 6000 Kroner aarlig. 3 Juni

Protokoller angaaende den i Paris den 20de Marts 1883 affluttede Konvention om international Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret; oprettede i Madrid den 15de April 1891 samt ratificerede i Stockholm den 3die Juni 1892 *). 15 Juni.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Da Vi i Forening med flere fremmede Regjeringer har fundet det hensigtsmæssigt og nødvendigt ved en Befuldmægtiget for De forenede Riger Sverige og Norge at deltage i en Konference af Befuldmægtigede for de Stater, som tilhører Den internationale Forening til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret, hvilken Konference efter Indbydelse af den spanske Regjering fandt Sted i Madrid den 14de og 15de April 1891, og da de ved Konferencen nærværende Befuldmægtigede har oprettet og vedtaget samt i Madrid den 15de April 1891 underskrevet en Protokol vedkommende Bidrag til Opretholdelse af Bureauet for Foreningen til Beskyttelse for den industrielle Eiendomsret og en Protokol, der bestemmer Fortolkningen af Konventionen af 20de Marts 1883, hvilke Protokoller lyde, som følger:

	(Oversættelse).
Troisième Protocole.	**3die Protokol.**
Protocole	Protokol
concernant la dotation du Bureau international de l'Union	angaaende Bidrag til Opretholdelse af det internationale Bureau

*) Ratifikationerne udvexlede 15de s. M.; se den nedenfor S. 832 indtagne Udvexlingsprotokol. — Jfr. Indst. S. No. 27 for 1892 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 124.

15 Juni. pour la protection de la propriété industrielle, conclu entre la Belgique, le Brésil, l'Espagne, les Etats-Unis d'Amerique, la France, la Grande Bretagne, le Guatémala, l'Italie, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Suède, la Suisse et la Tunisie.

Les soussignés Plénipotentiaires des Gouvernements cidessus énumérés,

Vu la Déclaration adoptée le 12 Mars 1883 par la Conférence internationale pour la protection de la propriété industrielle réunie à Paris,

Ont, d'un commun accord, et sousréserve de ratification, arrêté le Protocole suivant:

Article premier.

Le premier alinéa du chiffre 6 du Protocole de clôture annexé à la Convention internationale du 20 Mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle est abrogé et remplacé par la disposition suivante:

„Les dépenses du Bureau international institué par l'article 13 seront supportées en commun par les Etats contractants. Elles ne pourront, en aucun cas, dépasser la somme de soixante mille francs par année".

Article 2.

Le présent Protocole sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Madrid dans le délai de six mois au plus tard.

for Foreningen til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret, afsluttet mellem Belgien, Brasilien, Spanien, Amerikas Forenede Stater, Frankrige, Storbritannien, Guatemala, Italien, Norge, Nederlandene, Portugal, Sverige, Schweiz og Tunis.

Undertegnede Befuldmægtigede for ovennævnte Regjeringer har — i Henhold til Deklaration, vedtaget den 12te Marts 1883 af den i Paris forsamlede Konference til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret — efter fælles Overenskomst og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Protokol:

Artikel 1.

Første Passus i Post 6 i Slutnings-Protokollen til den internationale Konvention af 20de Marts 1883 til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret ophæves og erstattes af følgende Bestemmelse:

„Udgifterne til det ved Artikel 13 oprettede internationale Bureau skal bæres i Fællesskab af de kontraherende Stater. Disse Udgifter maa ikke i noget Tilfælde overskride en Sum af sexti Tusinde Francs aarlig".

Artikel 2.

Denne Protokol skal ratificeres og Ratifikationerne udvexles i Madrid seneste inden 6 Maaneder.

Il entrera en vigueur un mois à partir de l'échange des ratifications, et aura la même force et durée que la Convention du 20 Mars 1883 dont il sera considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Etats ci-dessus énumerés ont signé le présent Protocole à Madrid le quinze Avril mil huit-cent-quatre-vingt-onze.

Pour la Belgique:
Th. de Bounder de Melsbroeck.
Pour le Brésil:
Luis F. d'Abreu.
„ l'Espagne:
S. Moret.
Marqués de Aguilar.
Enrique Calleja.
Luis Mariano de Larra
„ les Etats-Unis d'Amerique:
E. Burd Grubb.
„ la France et la Tunisie:
P. Cambon.
„ la Grande Bretagne:
Francis Clare Ford.
„ le Guatémala:
J. Carrera.
„ l'Italie:
Maffei.
„ la Norvège:
Arild Huitfeldt.
„ les Pays-Bas:
Gericke.
„ le Portugal:
Comte de Casal Ribeiro.
„ la Suède:
Arild Huitfeldt.
„ la Suisse:
Ch. E. Lardet.
Morel.

Den træder i Kraft en Maaned fra Udvexlingen af Ratifikationerne og skal have den samme Kraft og Varighed som Konventionen af 20de Marts 1883, af hvilken den skal betragtes som udgjørende en integrerende Del. 15 Juni.

Til Bekræftelse herpaa har de Befuldmægtigede for ovennævnte Stater undertegnet nærværende Protokol i Madrid den femtende April atten hundrede og en og niti.

For Belgien:
Th. de Bounder de Melsbroeck.
„ Brasilien:
Luis F. d'Abreu.
„ Spanien:
S. Moret.
Marquis de Aguilar.
Enrique Calleja.
Luis Mariano de Larra.
„ Amerikas forenede Stater:
E. Burd Grubb.
„ Frankrige og Tunis:
P. Cambon.
„ Storbritannien:
Francis Clare Ford.
„ Guatemala:
J. Carrera.
„ Italien:
Maffei.
„ Norge:
Arild Huitfeldt.
„ Nederlandene:
Gericke.
„ Portugal:
Grev de Casal Ribeiro.
„ Sverige:
Arild Huitfeldt.
„ Schweiz:
Ch. E. Lardet.
Morel.

15 Juni.

Quatrième Protocole.

Protocole déterminant l'interpretation et l'application de la Convention du 20 Mars 1883, conclu entre la Belgique, le Brésil, l'Espagne, les Etats-Unis d'Amérique, la France, le Guatémala, l'Italie, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Suède, la Suisse et la Tunisie.

Les soussignés Plénipotentiaires des Gouvernements cidessus énumerés,

Dans le but d'assurer l'interprétation et l'application uniformes de la Convention conclue à Paris le 20 Mars 1883 pour la constitution de l'Union pour la protection de la propriété industrielle,

Ont, d'un commun accord, et sous réserve de ratification, arrêté le Protocole suivant:

I. — **Assimilation des étrangers.**

Est assimilé aux sujets ou citoyens des Etats contractants le sujet ou citoyen d'un Etat ne faisant pas partie de l'Union qui est domicilié ou possède ses principaux établissements industriels ou commerciaux sur le territoire de l'un des Etats de l'Union.

II. — **Pays d'Outre-mer.**

Relativement aux Etats de l'Union situés en Europe, sont considérés comme pays d'Outre-mer (article 4) les pays extra-européens, qui ne sont

Fjerde Protokol.

Protokol angaaende Fortolkningen og Anvendelsen af Konventionen af 20de Marts 1883, afsluttet mellem Belgien, Brasilien, Spanien, Amerikas forenede Stater, Frankrige, Guatemala, Italien, Norge, Nederlandene, Portugal, Sverige, Schweiz og Tunis.

I den Hensigt at sikre sig en ensartet Fortolkning og Anvendelse af den Konvention, som blev afsluttet i Paris den 20de Marts 1883 til Dannelse af Foreningen til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret, har undertegnede Befuldmægtigede for ovennævnte Regjeringer, efter fælles Overenskomst og under Forbehold af Ratifikation, vedtaget følgende Protokol:

I. **Ligestillen af Fremmede.**

Med Undersaatter eller Borgere af de kontraherende Stater ligestilles Undersaat eller Borger af en Foreningen ikke tilhørende Stat, forsaavidt vedkommende er bosat inden Omraadet for en af Foreningens Stater eller har sine fornemste industrielle eller Handels-Etablissementer der.

II. **Oversøiske Lande.**

I Forhold til de af Foreningens Stater, som ligger i Europa, betragtes de udeneuropæiske Lande, som ikke grænser til Middelhavet, som oversøiske Lande (Artikel 4).

pas riverains de la Méditerranée.

III. — **Indépendance réciproque des brevets délivrés dans divers Etats.**

1. Lorsque, dans les délais fixés à l'article 4 de la Convention, une personne aura déposé dans plusieurs Etats de l'Union des demandes de brevets pour la même invention, les droits résultant des brevets ainsi demandés seront indépendants les uns des autres.

2. Ils seront également indépendants des droits résultant des brevets qui auraient été pris pour la même invention dans des pays non adhérents à l'Union.

IV. — **Interprétation du mot „exploiter".**

Chaque pays pourra déterminer le sens dans lequel il y a lieu d'interpréter chez lui le terme exploiter, au point de vue de l'application de l'article 5 de la Convention.

— — — — — — — —

VI. — **Expositions internationales.**

1. La protection temporaire prévue à l'article 11 de la Convention consiste dans un délai de priorité s'étendant au minimum jusqu'a six mois à partir de l'admission du produit à l'exposition, et pendant lequel l'exhibition, l'application ou l'emploi non autorisé par l'ayant droit, de l'invention, du dessin, du modèle ou

III. **De i de forskjellige Stater udfærdigede Patenters Uafhængighed af hverandre.**

1. Har nogen inden de i Konventionens Artikel 4 fastsatte Tidsfrister i flere af Foreningens Stater indgivet Ansøgninger om Patent paa samme Opfindelse, skal de af deslige Patentansøgninger flydende Rettigheder være uafhængige af hverandre.

2. Disse Rettigheder skal paa lige Maade være uafhængige af Rettigheder, som knytter sig til Patenter, der maatte være udtagne paa den samme Opfindelse i Lande, som ikke tilhører Foreningen.

IV. **Forstaaelsen af Ordet „udøve".**

Hvert Land kan bestemme, hvad der i Henseende til Anvendelsen af Konventionens Artikel 5 inden samme skal forstaaes ved Udtrykket udøve.

— — — — — — — —

VI. **Internationale Udstillinger.**

1. Den midlertidige Beskyttelse, som omhandles i Konventionens Artikel 11, bestaar deri, at der gives Vedkommende en Henstand med at gjøre Prioriteten gjældende af mindst 6 Maaneder, at regne fra Varens Tilstedebringelse paa Udstillingen, i hvilken Tid Fremvisning, Anvendelse eller Benyttelse af den saaledes beskyttede Opfindelse, Tegning, Model eller

15 Juni. de la marque ainsi protégés, ne pourront pas empêcher celui qui a obtenue ladite protection temporaire de faire valablement, dans ledit délai, la demande de brevet ou le dépôt nécessaire pour s'assurer la protection dans tout le territoire de l'Union.

Chaque Etat aura la faculté d'étendre ledit délai:

2. La susdite protection temporaire n'aura d'effet que si, pendant sa durée, il est présenté une demande de brevet ou fait un dépôt en vue d'assurer à l'objet auquelle elle s'applique la protection definitive dans un des Etats contractants:

3. Les délais de priorité mentionnés à l'article 4 de la Convention s'ajoutent à la protection temporaire prévue par l'article 11:

4. Les inventions brevetables auxquelles la protection provisoire aura été accordée en vertu de l'article 11 de la Convention, pourront être notifiées au Bureau international par l'Administration du pays où a lieu l'exposition, pour faire l'objet d'une publication dans l'organe officiel dudit Bureau.

VII. — **Accession de nouveaux Etats à l'Union.**

Lorsqu'un nouvel Etat adhérera à la Convention, la date de la note par laquelle son accession sera annoncée au Conseil fédéral suisse sera

Mærke, hvortil Rettighedshaveren ikke har meddelt sit Samtykke, ikke skal være til Hinder for, at den midlertidig Beskyttede i nævnte Tidsrum retsgyldig indleverer saadan Ansøgning om Patent eller gjør saadan Anmeldelse, som er nødvendig for at sikre sig Beskyttelse paa hele Foreningens Territorium.

Enhver Stat har Adgang til at forlænge den nævnte Henstand.

2. Ovennævnte midlertidige Beskyttelse har ingen Virkning, medmindre der, medens den endnu varer, indleveres Ansøgning om Patent eller gjøres Anmeldelse i den Hensigt at sikre vedkommende Gjenstand endelig Beskyttelse i en af de kontraherende Stater.

3. De i Konventionens Artikel 4 omhandlede Frister, inden hvilke Fortrinsretten kan gjøres gjældende, slutter sig til den midlertidige Beskyttelse, som omhandles i Artikel 11.

4. De patenterbare Opfindelser, der er tilstaaet midlertidig Beskyttelse i Henhold til Konventionens Artikel 11, kan indsendes til det internationale Bureau af Administrationen i det Land, hvor Udstillingen afholdes, for at offentliggjøres i nævnte Bureaus officielle Organ.

VII. **Nye Staters Tiltrædelse til Foreningen.**

Naar en ny Stat tiltræder Konventionen, skal Datoen for den Note, ved hvilken Tiltrædelsen tilkjendegives Forbundsraadet i Schweiz, ansees som Datoen for

considérée comme celle de l'entrée dudit Etat dans l'Union, à moins que son Gouvernement n'indique une date d'accession postérieure.

VIII. — **Colonies et possessions étrangères.**

Lorsqu'un des Etats contractants désirera qu'une de ses colonies ou possessions étrangères soit considérée comme appartenant à l'Union par le fait même de l'accession de la métropole, il devra le notifier au Gouvernement de la Confédération suisse, qui en donnera avis à tous les autres.

IX. — **Documents à envoyer au Bureau international.**

Des qu'une loi, un réglement, une convention ou tout autre document officiel se rapportant à la protection des brevets d'invention, des dessins ou modèles industriels, des marques de fabrique ou de commerce, du nom commercial ou des indications de provenance aura été publié dans un des Etats de l'Union ou dans une de ses colonies, cet Etat adressera autant d'exemplaires de ce document au Bureau international qu'il en faudra à celui-ci pour en envoyer un exemplaire à chacun des Etats contractants et pour en conserver deux exemplaires dans ses propres archives. Le Bureau international procédera sans rétard à la répartition des documents qui lui seront ainsi adressés.

den nævnte Stats Indtrædelse i Foreningen, medmindre vedkommende Regjering angiver en senere Dato for Tiltrædelsen. 15 Juni.

VIII. **Kolonier og fremmede Besiddelser.**

Hvis en af de kontraherende Stater ønsker, at en af dens Kolonier eller fremmede Besiddelser skal betragtes som hørende til Unionen ved selve den fra Moderstatens Side stedfundne Tiltrædelsesakt, skal den meddele dette til det schweiziske Edsforbunds Regjering, som derom underretter alle de andre Stater.

IX. **Dokumenter, som skal sendes det internationale Bureau.**

Saasnart en Lov, et Reglement, en Konvention eller hvilketsomhelst andet offentligt Dokument vedrørende Beskyttelse for Patenter, industrielle Tegninger eller Modeller, Fabrik- eller Handelsmærker, Firmanavn eller Angivelse af en Vares Oprindelse er offentliggjort i en af Foreningens Stater eller i en af dens Kolonier, skal denne Stat sende saa mange Exemplarer af dette Dokument til det internationale Bureau, som dette maatte tiltrænge for at kunne sende et Exemplar til hver af de kontraherende Stater og for at kunne opbevare to Exemplarer i sit eget Arkiv. Det internationale Bureau fordeler uopholdelig de Dokumenter, som saaledes tilstilles det.

15 Juni. Il sera en outre envoyé, autant que possible, au Bureau international un exemplaire de tous les documents parlementaires qui seront publiés dans les Etats de l'Union sur les matières susmentionnées.

X. — **Statistique.**

1. Avant la fin du premier semestre de chaque année, les Administrations de l'Union transmettront au Bureau international les indications statistiques suivantes concernant l'année précédente savoir:

A. — Brevets d'invention.

1° Nombre des brevets demandés;

2° Nombre des brevets délivrés;

3° Sommes perçues pour brevets.

B. — Dessins ou modèles industriels.

1° Nombre des dessins ou modèles déposés;

2° Nombre des dessins ou modèles enregistrés;

3° Sommes perçues pour dessins ou modèles.

C. — Marques de fabrique ou de commerce.

1° Nombre des marques déposées;

2° Nombre des marques enregistrées;

3° Sommes perçues pour marques.

2. Le bureau international est autorisé à adresser aux Administrations des Etats contractants, sur les divers points concernant la propriété indu-

Desuden skal der, saavidt muligt, sendes det internationale Bureau et Exemplar af alle de parlamentariske Dokumenter, som i Foreningens Stater maatte blive offentliggjorte angaaende ovennævnte Materier.

X. **Statistik.**

1. Inden Udløbet af hvert Aars første Halvdel skal Foreningens Administrationer oversende til det internationale Bureau følgende statistiske Opgaver for det foregaaende Aar, nemlig over:

A. Patenter.

1° Antal Patentansøgninger.

2° Antal udfærdigede Patenter.

3° De herfor oppebaarne Beløb.

B. Industrielle Tegninger eller Modeller.

1° Antal anmeldte Tegninger eller Modeller.

2° Antal registrerede Tegninger eller Modeller.

3° De herfor oppebaarne Beløb.

C. Varemærker.

1° Antal anmeldte Mærker.

2° Antal registrerede Mærker.

3° De herfor oppebaarne Beløb.

2. Det internationale Bureau har Bemyndigelse til at oversende til de kontraherende Staters Administrationer statistiske Schemaer vedkommende de forskjellige Grene

strielle, des formulaires statistiques que lesdites Administrations rempliront dans la mesure où cela leur sera possible.

XI. — **Renseignements à fournir par le Bureau international.**

1. Le bureau international est tenu de fournir gratuitement aux diverses Administrations des Etats contractants les renseignements qu'elles pourront lui demander sur des questions relatives à la propriété industrielle.

2. Les mêmes renseignements seront fournis aux particuliers domiciliés dans le territoire de l'Union, moyennant une taxe de 1 franc par renseignement demandé.

Cette taxe pourra être payée en timbres-poste des divers Etats contractants et cela sur la base suivante pour les Etats qui n'ont pas le franc pour unité monétaire, savoir:

Brésil	1 franc	= 400 reis.
Espagne	1 „	= 1 piécette.
Etats-Unis d'Amérique	1 „	= 20 cents.
Grande Bretagne	1 „	= 10 pence.
Guatémala	1 „	= 20 centimos de peso.
Norvège	1 „	= 80 øre.
Pays-Bas	1 „	= 50 cents.
Portugal	1 „	= 200 reis.
Suède	1 „	= 80 øre.

Les Administrations des Etats contractants accepteront, aux taux indiqués dans le pa-

af den industrielle Eiendomsret, hvilke Schemaer af de nævnte Administrationer, saavidt muligt, skal udfyldes. 15 Juni

XI. **Oplysninger, som meddeles af det internationale Bureau.**

1. Det internationale Bureau er pligtig til uden Betaling at meddele de kontraherende Staters forskjellige Administrationer de Oplysninger, som de maatte forlange angaaende Spørgsmaal vedkommende den industrielle Eiendomsret.

2. Lignende Oplysninger skal meddeles Private, der er bosatte inden Foreningens Omraade, mod et Gebyr af 1 Franc for hver begjært Oplysning.

Dette Gebyr kan betales med de forskjellige kontraherende Staters Postfrimærker efter følgende Taxt for de Stater, som ikke har Franc'en til Myntenhed, nemlig:

Brasilien	1 Franc	= 400 reis.
Spanien	1 „	= 1 piécette.
Amerikas forenede Stater	1 „	= 20 cents.
Storbritannien	1 „	= 10 pence.
Guatemala	1 „	= 20 centimos de peso.
Norge	1 „	= 80 Øre.
Nederlandene	1 „	= 50 cents.
Portugal	1 „	= 200 reis.
Sverige	1 „	= 80 Øre.

Administrationerne i de kontraherende Stater skal til de i foregaaende Paragraf angivne Taxter

15 Juni. ragraphe précédent, les timbres de leur pays que le Bureau international aura reçus à titre de frais de renseignements.

Dispositions finales.

Le présent Protocole sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Madrid dans le délai de six mois au plus tard.

Il entrera en vigueur un mois à partir de l'échange des ratifications, et aura la même force et durée que la Convention du 20 Mars 1883, dont il sera considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Etats ci-dessus énumérés ont signé le présent Protocole à Madrid le quinze Avril mil-huit-cent-quatre-vingt-onze.

Pour la Belgique:
Th. de Bounder de Melsbroeck.
Pour le Brésil:
Luis F. d'Abreu.
„ l'Espagne:
S. Moret.
Marqués de Aguilar.
Enrique Calleja.
Luis Mariano de Larra.
„ les Etats-Unis d'Amérique:
E. Burd Grubb.
„ la France et la Tunisie:
P. Cambon.
„ le Guatémala:
J. Carrera.
„ l'Italie:
Maffei.

indløse de deres Lande vedkommende Postfrimærker, som det internationale Bureau har modtaget som Gebyrer for meddelte Oplysninger.

Slutningsbestemmelser.

Nærværende Protokol skal ratificeres og Ratifikationerne udvexles i Madrid senest i Løbet af 6 Maaneder.

Den træder i Kraft en Maaned fra Ratifikationernes Udvexling og skal have samme Kraft og Varighed som Konventionen af 20de Marts 1883, af hvilken den skal betragtes som udgjørende en integrerende Del.

Til Bekræftelse herpaa have de Befuldmægtigede for de ovenfor nævnte Stater undertegnet nærværende Protokol i Madrid den femtende April atten hundrede og en og nitti.

For Belgien:
Th. de Bounder de Melsbroeck.
„ Brasilien:
Luis F. d'Abreu.
„ Spanien:
S. Moret.
Marquis de Aguilar.
Enrique Calleja.
Luis Mariano de Larra.
„ Amerikas forenede Stater:
E. Burd Grubb.
„ Frankrige og Tunis:
P. Cambon.
„ Guatemala:
J. Carrera.
„ Italien:
Maffei.

Pour la Norvège:	For Norge:
Arild Huitfeldt.	Arild Huitfeldt.
„ les Pays-Bas:	„ Nederlandene:
Gericke.	Gericke.
„ le Portugal:	„ Portugal:
Conde de Casal Ribeiro.	Grev de Casal Ribeiro.
„ la Suède:	„ Sverige:
Arild Huitfeldt.	Arild Huitfeldt.
„ la Suisse:	„ Schweiz:
Ch. E. Lardet.	Ch. E. Lardet.
Morel.	Morel.

15 Juni.

Saa have Vi, i Overensstemmelse med de af Vor Befuldmægtigede ved Konferencens Sammentræde den 15de April afgivne Forklaringer, villet ratificere, bifalde og antage:

for Vort Kongerige Sveriges Vedkommende:

Protokollen vedkommende Bidraget til Opretholdelse af Bureauet for Foreningen til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret, under Forbehold af, at denne Protokol godkjendes af alle de øvrige Stater, som tilhører Foreningen, og Protokollen vedkommende Fortolkningen af Konventionen af 20de Marts 1883, forsaavidt angaar de Punkter, som er godkjendte af alle de øvrige til Foreningen hørende Stater, dog med Undtagelse af Bestemmelserne i Artikel V;

for Vort Kongerige Norges Vedkommende:

Protokollen vedkommende Bidraget til Opretholdelse af Bureauet for Foreningen til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret og Protokollen vedkommende Fortolkningen af Konventionen af 20de Marts 1883, forsaavidt angaar de Punkter, som er godkjendte af alle de øvrige til Foreningen hørende Stater, dog med Undtagelse af Bestemmelserne i Artikel V,

ligesom Vi ogsaa herved paa de ovenfor angivne Vilkaar og i Kraft heraf paa det aller eftertrykkeligste ske kan, antage, bifalde og ratificere disse Protokoller, saa at Vi paa de ovenfor anførte Betingelser oprigtig, trolig og redelig ville og skulle holde og opfylde, hvad ovennævnte Protokoller indeholder og bestemmer.

Til ydermere Sikkerhed have Vi underskrevet dette med egen Haand og ladet det bekræfte med Vort kongelige Segl, hvilket skede paa Stockholms Slot den 3die Dag i Juni Maaned, Aar efter Vor Herres og Frelsers Jesu Christi Byrd det Et tusinde Otte Hundrede og paa det To og Nittiende.

Under Hans Majestæts,
Min allernaadigste Konges og Herres Fraværelse.

Gustaf.
(L. S.)

C. Lewenhaupt.

15 Juni.

Udvexlingsprotokol.

Conformément aux dispositions adoptées d'un commun accord entre leurs Gouvernements respectifs, les Soussignés se sont réunis aujourd'hui au Ministère des Affaires Etrangères, à Madrid, pour procéder à l'examen et au dépôt des ratifications de Sa Majesté le Roi des Belges; de Sa Majesté le Roi d'Espagne, et, en Son nom, de Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; de Son Excellence le Président des Etats-Unis d'Amérique; de Son Excellence le Président de la République française; de Sa Majesté la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège etc. etc.; de Son Excellence le Président de la Confédération Suisse; et de Son Altesse le Bey de la Tunisie, sur les quatre protocoles concernant l'Union Internationale de la Propriété industrielle, signés à Madrid les 14 et 15 Avril 1891.

Ces opérations ont eu lieu comme suit:

Protocole numéro 1.

„Arrangement concernant la répression des fausses indications de provenance sur les marchandises".

Ratifié par les Etats suivants: l'Espagne; la France

(Oversættelse).

I Overensstemmelse med den mellem deres respektive Regjeringer trufne Overenskomst har Undertegnede idag traadt sammen i den Hensigt at granske og afslevere de Ratifikationer af de fire i Madrid den 14de og 15de April 1891 undertegnede Protokoller angaaende den internationale Forening til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret, som er udfærdigede af Hans Majestæt Kongen af Belgien, Hans Majestæt Kongen af Spanien, og, i Hans Navn, Hendes Majestæt Dronning-Regentinden, Hans Excellence Præsidenten i Amerikas forenede Stater, Hans Excellence Præsidenten for den franske Republik, Hendes Majestæt Dronningen af Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien, Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge etc. etc., Hans Excellence Præsidenten for det schweiziske Edsforbund og Hans Høihed Beyen af Tunis.

Hermed er det gaaet til paa følgende Maade:

Protokollen No. 1.

„Overenskomst angaaende Forebyggelse af falske Betegnelser paa Handelsvarer af disses Oprindelse";

ratificeret af følgende Stater: Spanien; Frankrige og Tunis;

et la Tunisie; la Grande Bretagne; et la Suisse.

Protocole numéro 2.

„Arrangement concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce".

Ratifié avec le Protocole de clôture qui l'accompagne, par les Etats suivants: la Belgique; l'Espagne; la France et la Tunisie; et la Suisse.

Protocole numéro 3.

„Concernant la dotation du Bureau international de l'Union pour la protection de la propriété industrielle".

Ratifié par les Etats suivants: la Belgique; l'Espagne; les Etats-Unis d'Amérique (avec la réserve du Sénat, citée dans l'acte de ratification); la France et la Tunisie; la Grande Bretagne; la Norvège; la Suède (à condition que ce protocole soit approuvé par tous les autres Etats appartenant à l'Union); et la Suisse.

Protocole numéro 4.

„Déterminant l'interprétation et l'application de la Convention du 20 Mars 1883".

Ratifié par les Etats suivants: la Belgique (avec la réserve que les dispositions ratifiées unanimement par tous les Etats faisant partie de l'Union internationale seront seules mises en vigueur); la Norvège et la Suède (en tant que les dispositions de ce protocole ont été acceptées par

Storbritannien; og Schweiz. 15 Juni.

Protokollen No. 2.

„Overenskomst angaaende international Registrering af Varemærker";

ratificeret, i Forbindelse med medfølgende Slutningsprotokol, af følgende Stater: Belgien; Spanien; Frankrige og Tunis; og Schweiz.

Protokollen No. 3.

„Angaaende Bidrag til Opretholdelse af det internationale Bureau til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret";

ratificeret af følgende Stater: Belgien; Spanien; Amerikas forenede Stater (med det i Ratifikationsdokumentet indtagne Forbehold om Senatets Samtykke); Frankrige og Tunis; Storbritannien; Norge; Sverige (paa det Vilkaar, at Protokollen antages af alle de øvrige til Unionen hørende Stater); og Schweiz.

Protokollen No. 4.

„Angaaende Forstaaelsen og Anvendelsen af Konventionen af 20de Marts 1883";

ratificeret af følgende Stater: Belgien (med det Forbehold, at kun de Bestemmelser, som enstemmig er ratificerede af alle til den internationale Forening hørende Stater, skal træde i Kraft); Norge og Sverige (for de Punkters Vedkommende, som er godkjendte af alle de øvrige til Foreningen hørende Stater, dog med Undta-

15 Juni. tous les autres Etats appartenant à l'Union, à l'exception, toutefois, des dispositions de l'Article V); et la Suisse.

Tous les instruments des actes de ratification ont été produits, et ayant été réciproquement reconnus en bonne et due forme par M. M. les Plénipotentiaires des Etats respectifs, ils ont été remis entre les mains du Plénipotentiaire de Sa Majesté la Reine Régente d'Espagne, pour être déposés avec le présent Procès-verbal de dépôt, aux Archives du Ministère des Affaires Etrangères à Madrid.

Fait et signé à Madrid le quinze Juin mil huit cent quatre vingt douze, en un seul exemplaire, dont une expédition certifiée sera remise par le Gouvernement espagnol aux Représentants des Etats de l'Union.

Pour la Belgique:
(L. S.) B:on du Jardin.
Pour l'Espagne:
(L. S.) S. Moret.
Pour les Etats-Unis:
(L. S.) Francis Mac-Nutt.
Pour la France et la Tunisie:
(L. S.) Th. Roustan.
Pour la Grande Bretagne:
(L. S.) H. Drummond Wolff.
Pour la Norvège:
(L. S.) F. Wedel-Jarlsberg.
Pour la Suède:
(L. S.) F. Wedel-Jarlsberg.
Pour la Suisse:
(L. S.) Welti.

gelse af Bestemmelserne i Artikel V); og Schweiz.

Efterat samtlige Ratifikationsdokumenter var forevist og af de respektive Staters Fuldmægtige gjensidig var befundne i god og behørig Form, overleveredes samme til Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Spaniens Befuldmægtigede for, tilligemed nærværende Udvexlingsprotokol, at nedlægges i Udenrigsministeriets Arkiv i Madrid.

Oprettet og undertegnet i Madrid den femtende Juni Aar et Tusinde otte Hundrede og to og nitti i et Exemplar, hvoraf en bekræftet Afskrift skal afgives af den Spanske Regjering til Repræsentanterne for Foreningens Stater.

For Belgien:
(L. S.) B:on du Jardin.
For Spanien:
(L. S.) S. Moret.
For de Forenede Stater:
(L. S.) Francis Mac-Nutt.
For Frankrige og Tunis:
(L. S.) Th. Roustan.
For Storbritannien:
(L. S.) H. Drummond Wolff.
For Norge:
(L. S.) F. Wedel-Jarlsberg.
For Sverige:
(L. S.) F. Wedel-Jarlsberg.
For Schweiz.
(L. S.) Welti.

Tillæg til og Forandringer

i Fortegnelsen over Postanstalter

(se Aargangen 1891 Pag. 591.)

A. Faste Postanstalter:

Postanstalter.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Aarseim	Selje	Sønd- og Nordfjord .	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Atløen	Askvold . . .	Sønd- og Nordfjord .	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Barmsund	Selje	Sønd- og Nordfjord .	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Bergsnov	Vikten	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.
Bestum	Aker	Aker og Follo . . .	Akershus	Kristiania.
Boggestranden . . .	Eresfjord og Vistdalen . .	Romsdal	Romsdal	Molde.
Bratsberg i Strinden .	Strinden . . .	Strinden og Selbu .	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Brydalen	Tønset	Nordre Østerdalen . .	Hedemarken	Hamar.
Drage	Selje	Sønd- og Nordfjord .	Nordre Bergenhus .	Bergen.
Engenes	Ibbestad . . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Fandrem	Orkedalen . .	Orkedalen	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Fedje	Lindaas . . .	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Finneid	Skjerstad . . .	Salten	Nordland	Bodø.
Flerengsstranden . .	Vikten	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.

Postanstalter.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Folkedal	Graven	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Frøien Nordre	Frøien	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Gjølanger	Ytre Holmedal	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Gulsvik	Nes	Hallingdal	Buskerud	Drammen.
Helle	Skaatø	Bamle	Bratsberg	Kragerø.
Holsen	Førde	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Hopshavn	Askøen	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Kinn	Kinn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kjelstrømmen	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Kjøllsdalen	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kongsfjorden [1])	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Kristiania H Underpostkontor				
Kristiania O Underpostkontor				
Kvam i Indherred	Stod	Inderøen	Nordre Trondhjem	Stenkjær.
Kysnesstranden	Strandebarm og Varaldsø	Sønhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Leitet	Ytre Holmedal	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Lifjorden	Hyllestad	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Lismarken	Ringsaker	Hedemarken	Hedemarken	Lillehammer.
Lundenes	Trondenes	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Maanes	Kolvereid	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.

Mortenhals	Malangen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Omgang [2]	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Rekdal	Vestnes	Romsdal	Romsdal	Molde.
Riskekverven	Hetland	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Rokkem	Stangvik	Nordmør	Romsdal	Kristiansund, N.
Samnøen	Fuse	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Sandviksberget	Osen	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Sandøen, Vestre	Dybvaag	Nedenes	Nedenæs	Tvedestrand.
Sauraas	Hammer	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Skjønstaa	Skjerstad	Salten	Nordland	Bodø.
Sletten	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Solsem	Leka	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Spikkestad	Røken	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Spjelkavik	Borgund	Søndmør	Romsdal	Ålesund.
Stabæk	Bærum	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Stavøen	Orlandet	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Storaas	Meldalen	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Storakersund	Hyllestad	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Storfosen	Orlandet	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Sulitjelma	Skjerstad	Salten	Nordland	Bodø.
Tysebotnen	Hosanger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ulvestad	Valestrand	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Vangsvik i Senjen	Tranø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.

[1]) I Virksomhed i Loddefisketiden fra Marts til medio Juni.
[2]) I Virksomhed i Fisketiden fra April til medio Juni.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Vegsund	Borgund . . .	Sønmør	Romsdal	Aalesund.
Velledalen	Søkkelven . .	Sønmør	Romsdal	Aalesund.
Vemundvik	Vemundvik . .	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.
Den i Numedal . . .	Rollag . . .	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Difjeld	Rauland . . .	Øvre Telemarken . .	Bratsberg	Skien.

Florø, Lillestrøms, Orkedalens og Tønsets Postaabnerier ere overgaaede til Postkontorer.

Navneforandringer:

Eidet i Tranø	Postaabneri	til	Stangelandseidet.
Austreims	Do.	„	Kjelstrømmen.
Saude i Telemarken	Do.	„	Akkerhaugen.
Eidsborgs	Do.	„	Ravnegjuv.

Postaabnerierne Furhavn, Nesset ved Bundefjord, Norberget og Susendalen ere nedlagte.

Børsens Postaabneri ligger i Børsens, ikke i Børsekogns Herred, Reitans Postaabneri i Aalens, ikke i Aadalens Herred.

Postaabnerierne Hjelmsø og Staleim underholdes fremtidig indtil videre det hele Aar.

B. Reisende Postanstalter:

Ny Jernbanepostexpedition:

Vossebanens Postexpedition	Bergen—Voss.

Ny Dampskibspostexpedition:

Postexpeditionen paa Altenfjord og de vestfinmarkske Fiskevær	Nordenfjeldske Dampskibsselskabs Skib paa Altenfjord og de vestfinmarkske Fiskevær i Fisketiden (15de Marts—30te Mai.)

Angivelserne under Dampskibspostexpeditioner i Rubriken „Med hvilke Dampskibe og i hvilken Rute" skulle lyde:

Ved Sopostkontoret Bergen—Newcastle	Bergenske og Nordenfjeldske Dampskibsselskabers Skibe i Rute No 8 a og 8 b samt Dampskibet „Fridtjof" i Rute Bergen (— Haugesund—Stavanger)—Newcastle.
Ved Postexpeditionen Kristiania—Bergen	Dampskibene „Arendal", „Excellencen", „Harald Haarfager", „Kong Olaf", „Kong Sverre", „Lindholmen" og „Motala" i Rute mellem Kristiania og Bergen.
Ved Bandaks Postexpedition	Nordsjø Dampskibsselskabs Skibe i deres Rute fra Skien til Flaa—Kviteseid og Bandaksvandene.

Fortegnelse

over Norges Stats- og Jernbane-Telegraf- og Telefon-Stationer.

Aabogen [1]	F.	Barkald [7]	F.	Burud [3]	JT.	Eidet [6]	F.	Fredrikstad	C.
Aadalsbrug [7]	F.	Batalden	HL.	Bygdø [2]	F.	Eidsberg [9]	F.	Fredriksværn	L.
Aaklungen [4]	F.	Bejan	L.	Bækkelaget [9]	F.	Eidsfjorden	HL. [2])	Frydenlund	T.
Aalesund	C.	Berg [9]	F.	Bø	L.	Eidskog [1]	F.	Færder	S.
Aamot [3]	F.	Bergen	N/2	Bøhn [1]	F.	Eidsvold [1]	F.	Førde	L.
Aarnæs [1]	F.	Berlevaag	L/HC	Christiania	N/2	Ekersund	C.	Galleberg [3]	F.
Aas [9]	F.	Besaker	L.	Christiansand Syd	C.	Elverum [7]	F.	Garnæs [11]	F.
Aasta [7]	F.	Birkedalen [4]	F.	Christiansund Nord	C.	Espen [7]	F.	Gautestad [9]	F.
Alten	L.	Bjarkø	L.	Dal [1]	F.	Espevær	HL. [1])	Gibostad	L.
Andenes	HL.	Bjørgen [6]	F.	Dale [11]	F.	Evanger [11]	F.	Gjethus [3]	F.
Arendal	N/2	Blakjer [1]	F.	Darbo [3]	F.	Fagernes	T.	Gjæsvær	L.
Asf [3]	JT.	Bodø	C.	Digermulen	HL.	Farsund	CM.	Gjøvik	L.
Asker [2]	F.	Borgevær	HL. [1])	Dilling [9]	F.	Fetsund [1]	F.	Greaker [9]	F.
Askim [9]	F.	Borre [3]	JT.	Djupvik	L.	Flaavær	L/HC	Grimstad	CM.
Atna [7]	F.	Borøen	L.	Domaas	CM.	Flekkefjord	CM.	Grindaheim	T.
Augedal [4]	F.	Brandesund	HL. [1])	Drammen	C.	Floren [5]	F.	Grorud [1]	F.
Auma [7]	F.	Bredevangen	T.	Drøbak	CM.	Florø	L/HC	Grøtø	L.
Aure	L.	Brettesnes	L.	Eidanger [4]	F.	Fodvang	T.	Gudaa [5]	F.
Baadsfjord	HL.	Brevik	C.	Eide	L†)	Fosheim	T.	Haga [1]	F.
Balstad	L/HC	Bryn [1]	F.			Fossegaarden	T.	Hamar	C.
Barkaker [4]	JT.	Brønø	C.			Fredrikshald	C.	Hammerfest	C.
								Hanestad [7]	F.

†) Aaben i Sommermaanederne.

Harstad	C.
Haugesund	C.
Havningberg	HL.[1]
Havnvik	L.
Havøsund	L.
Heen[3]	F.
Heggedal[2]	F.
Hegre[5]	F.
Heimdal[6]	F.
Hell[5]	F.
Hemnæs	L.
Hinna[8]	F.
Hitterø	L/HT
Henningsvær	L/HC
Hjellum[7]	F.
Holmen	T.
Holmestrand	Cm.
Holtaalen[6]	F.
Hommelvik[5]	F.
Honningsvaag	HL[1]
Hopen	HL.
Horten	C.
Hougsund[3]	F.
Hvalstad[2]	F.
Høllen	L.
Hønefos[3]	F.
Hørsand[7]	F.
Høvik[2]	F.
Ise[9]	F.
Jensvold[6]	F.
Joberg[4]	JT.
Kabelvaag	L/HC
Kallevaag	HL.
Kiberg	HL.[1]
Kinn	HL.
Kistrand	C.
Kjeø	L.
Kjøllefjord	HL.[1]
Klep[8]	F.
Kløften[1]	F.
Kongsberg[3]	F.
Kongsvinger[1]	F.
Koppervik	L.
Koppang[7]	F.
Kornsø[10]	F.
Korsnes	L.
Kraakstad[9]	F.
Kragerø	C.
Krekling[3]	JT.
Kroderen[3]	F.
Kulleseid	HL.[1]
Langenes	HL.
Langesund	Cm.
Langletet[6]	F.
Larvik	C.
Lebesby	HL.[1]
Leirdalsøren	L.
Ler[6]	F.
Lersund[1]	F.
Lervik	L.
Levanger	L.
Lian[9]	F.
Lier[2]	F.
Liland	L.
Lilleelvedal[7]	F.
Lillehammer	C.
Lillesand	Cm.
Lillestrøm[1]	F.
Listad	T.
Lundemo[6]	F.
Lyngseidet	L.
Lyngør	L.
Lysaker[2]	F.
Lødingen	N/2 T.
Løken	F.
Løiten[7]	F.
Maalsnes	L.
Magerø	L.
Magnor[1]	F.
Malvik[5]	F.
Mandal	Cm.
Mehavn	HL.[1]
Melhus[6]	F.
Meraker[5]	F.
Minne[7]	F.
Mjøndalen[3]	F.
Mo	L.
Molde	Cm.
Moldøen	L.
Mosjøen	C.
Moss	C.
Mysen[9]	F.
Nakkerud[3]	JT.
Namsos	C.
Nestun[11]	F.
Nordfjordeidet	L.
Nufsfjord	HL.
Nykirke[3]	JT.
Nærbø[8]	F.
Nærøsund	L.
Odde	L/HT
Odnes	L.
Ogne[8]	F.
Onsø[9]	F.
Ophus[7]	F.
Oppegaard[9]	F.
Ormheim	L.†)
Os[6]	F.
Otteſtad[7]	F.
Oxø	S.
Porsgrund	C.
Præstebakke[10]	F.
Raade[9]	F.
Raastad[4]	JT.
Randsfjord[3]	F.
Rakkestad[9]	F.
Ranheim[5]	F.
Rasten[7]	F.
Reine	HL.
Reitan[6]	F.
Reitstøen[6]	F.
Rena[7]	F.
Risøhavn	L.

†) Aaben i Sommermaanederne.

Risør	Cm.
Rognes[6]	F.
Rygge[9]	F.
Røken[2]	F.
Røros[6]	F.
Røvær	HL.
Sand Ryfylke	L/HT
Sande[3]	F.
Sandefjord	C.
Sander[1]	F.
Sandnæs[8]	F.
Sandshavn	HL.
Sandtorv	L.
Sandviken[2]	F.
Sannesund[9]	F.
Sannessjøen	L.
Sarpsborg	L.
Selsøvik	L.
Sem[4]	F.
Sigstadvolden	T.
Singsaas[6]	F.
Skarnæs[1]	F.
Skauger[3]	F.
Ski[9]	F.
Skibotten	HL.
Skien	C.
Skjeberg[9]	F.
Skjervø	L.
Skjærdalen[3]	F.
Skjærhalden	HL.[2])
Skollenborg[3]	F.
Skonevik	L.
Skopum[3]	F.
Skotselven[3]	F.
Skotterud[1]	F.
Skroven	HL.[1])
Skudesnes	L.
Slitu[9]	F.
Snarum[3]	F.
Soggendal	L.
Sommerø	L.
Soner[9]	F.
Son	L.
Sortland	L.
Spydeberg[9]	F.
Stai[7]	F.
Stamsund	L/HC
Stange[7]	F.
Stavanger	N/2
Stenkjær	Cm.
Stenviken[7]	F.
Stokke[4]	F.
Stokmarknes	L.
Storlien[5]	F.†)
Strømmen[1]	F.
Støren[6]	F.
Sund	HL.
Svelvik	L.
Svolvær	L/HC
Syltefjord	HL.
Sæterstøen[1]	F.
Søholt	L.
Sørvaagen	L.
Søtorpmoen	T.
Tana	L.
Tangen[7]	F.
Tansø	HL.
Thime[8]	F.
Trondhjem	N/2
Tistedalen[10]	F.
Tjose[4]	F.
Tjødling[4]	F.
Tjømø	L.
Tolgen[6]	F.
Tomter[9]	F.
Tonsaasen	L.
Tranø	L.
Tromsø	C.
Trogstad[1]	F.
Tvedestrand	C.
Tyvold[6]	F.
Tønsberg	C.
Tønset[7]	F.
Ulvin[7]	F.
Ure	HL.
Utne	L.
Utsire	HL.[1])
Vaalebro	T.
Vadsø	Cm.
Vaksdal[11]	F.
Vallersund	L.
Vardø	C.
Veblungsnes	L.
Vestby[9]	F.
Vestfossen[3]	F.
Vikersund[3]	F.
Viksnes	L.
Volden	L.
Voss[11]	F.
Oilo	T.
Orkedalsøren	L.
Orsvaag	HL.
Oxna[7]	F

†) Storlien ligger paa svensk Grund, men norsk Taxt kan benyttes, naar Telegrammet sendes over Merakerbanen.

[1]) Telegrafstationer, som udenfor Fisketiden holdes i Virksomhed som Statstelefonstationer: Borgevær (Formidlingsstation Balstad), Brandesund (Lervik), Espevær (Lervik), Havningberg (Berlevaag), Honningsvaag (Gjæsvær), Kiberg (Vadsø), Kjøllefjord (Tana), Kulleseid (Lervik), Lebesby (Tana), Mehavn (Tana), Skroven (Brettesnes) og Utsire (Koppervik).

[2]) Telegrafstation, som udenfor Fisketiden holdes i Virksomhed som privat Telefonstation; for Telefonering af Telegrammer over Sortland erlægges 25, over Fredrikstad 50 Øre, uanseet Ordantallet.

Tegnforklaring:

1. Jernbane-Telegrafst. ved Hoved- og Kongsvinger-Banerne med **Christiania** som Udgangspunkt
2. Do. „ Vestbanerne (Christiania—Drammen) med **Christiania** som Do.
3. Do. „ Vestbanerne (Drammen—Kongsberg—Krøderen—Randsfjord og Drammen—Skopum—Borre) med **Drammen** som Do.
4. Do. „ Vestbanerne (Skopum—Skien) med **Skien** som Do.
5. Do. „ Merakerbanen med **Trondhjem** som Do.
6. Do. „ Nordbanerne med **Trondhjem** som Do.
7. Do. „ Do. med **Hamar** som Do.
8. Do. „ Jæderbanen med **Stavanger** som Do.
9. Do. „ Smaalensbanerne med **Christiania** som Do.
10. Do. „ Fredrikshald—Sunnanå-Banen med **Fredrikshald** som Do.
11. Do. „ Vossebanen med **Bergen** som Do.

$\frac{N}{2}$ Station med fuld Dagtjeneste samt Nattjeneste til Midnat.

C. — „ fuld Dagtjeneste.

Cm. — „ „ — med Middagsfrist, (Domaas og Molde dog kun fra $^{1}/_{10}$—$^{31}/_{3}$). } alle St. med kun 2 Tjenestgj. (og Brevik) har Middagsfr. paa Søn- og Helligdage.

L. — „ indskrænket Dagtjeneste.

$\frac{L}{HC}$ — „ fuld Dagtjeneste om Vinteren og indskrænket den øvrige Del af Aaret.

$\frac{L}{HT}$ — „ indskrænket Telegrafjeneste om Sommeren og Telefontjeneste om Vinteren.

HL. — „ indskrænket Dagtjeneste, blot aabne om Vinteren.

S. Semaforstationer.

F. Jernbane-Telegrafstationer.

T. Stats-Telefonstationer.

JT. Jernbane-Telefonstationer.

Private Telefonstationer:

(Gebyr for Telefoneringen af Telegrammer fra Udlandet opkræves hos Adressaten).

	Telefongebyr Øre.
Aadland (Bergen)	50
Aandalsnes (Veblungsnes)	25
Aarø (Molde)	40
Aasgaardstrand (Tønsberg)	gratis
Aga (Utne)	50
Akershaug (Skien)	25
Aremark (Fredrikshald)	50
Bakke (Utne)	50
Bangsund (Namsos)	25
Belsvaag (Sannesfjøen)	50
Berg (Brønø)	50
Bjerkebæk (Fredrikshald)	50
Bod (Molde)	40
Bolkesjø (Skien)	25
Borkenes (Harstad)	50
Brautesæt (Volden)	40
Bredvik (Harstad)	50
Bru (Utne)	50
Brumundalen (Hamar)	20
Bulken (Voss)	50
Bø (Sortland)	50
Bøstrand (Bø)	50
Eide (Utne)	50
Eidet (Bø)	50
Eidsfjorden udenfor Fisketiden (Sortland)	25
Ekern (Stokmarknes)	50
Elvenes (Sortland)	50
Faaberg (Lillehammer)	25
Fane (Bergen)	40
Fiskum (Namsos)	25
Fjøsanger (Bergen)	40
Flasnes (Namsos)	25
Follebo (Lillehammer)	25
Forø (Bø)	50
Fuskevaag (Harstad)	50
Føre (Bø)	50
Gardermoen (Christiania)	20
Gausdal (Lillehammer)	25
Gausdal Sanatorium (Lillehammer)	25
Gjennestad (Sortland)	50
Gran (Gjøvik)	20
Gravningsundet (Fredrikshald)	50
Greffen (Christiania)	20
Grimo (Utne)	50
Grong (Namsos)	25
Græsholmen (Harstad)	50
Grøtheim (Brønø)	50
Gudvangen (Voss)	50
Gustad (Bø)	50
Gvarv (Skien)	25
Hadeland (Gjøvik)	20
Hadsel (Stokmarknes)	50
Hagan (Harstad)	50
Hamnes (Sannesfjøen)	50
Hankø i Badetiden (Fredrikstad)	50
Haukaas (Molde)	40
Helgelandsmoen (Hønefos)	20

Helle (Svolvær)	50
Hemmestad (Harstad)	50
Herten (Sannesfjøen)	50
Hiterdal (Skien)	25
Hodnaberg Sommerstation (Voss)	50
Holmenkollen (Christiania)	20
Hop (Bergen)	40
Hopen (Kabelvaag)	50
Hovden (Bø)	50
Hunn (Namsos)	25
Husvaagen (Svolvær; Vaterfjord)	50
Hylla (Levanger)	15
Hærand (Utne)	50
Hærandsholmen (Utne)	50
Høilandet (Namsos)	25
Holgenes (Veblungsnes)	25
Inderøen (Levanger)	15
Isfjord (Veblungsnes)	25
Jondal (Utne)	50
Julset (Molde)	40
Juxe (Skien)	25
Kalle (Kabelvaag; Hopen)	50
Kastfjord (Harstad)	50
Kilbotten (Harstad)	50
Kjelvik (Honningsvaag)	50
Kleven (Sortland)	50
Kolaas (Volden)	40
Kulseng (Harstad)	50
Kvædfjord (—)	50
Larkollen (Moss)	50
Lekang (Stokmarknes)	50
Lerosfabriken (Svolvær)	50
Ljones (Utne)	50
Loshaugen (Lillehammer)	25
Løiten (Hamar)	20
Maursund (Bø)	50
Medkile (Harstad)	50
Melbo (Stokmarknes)	50
Melvik (Harstad)	50
Myklebust (Volden)	40
Mælen (Namsos)	25
Morkedalen (Voss)	50
Raa (Utne)	50
Ranneſtad (Christiania)	20
Nestun (Bergen)	40
Norheimsund (Bergen)	50
Nordvaagen (Honningsvaag)	30
Nordstrand (Christiania)	20
Nykſund $^{15}/_{12}$—$^{30}/_{6}$ (Langenes)	50
Nykvaag (Bø)	50
Nymoen (Skien)	25
Opheim (Voss)	50
Os (Bergen)	40
Osan (Svolvær)	50
Oteid (Fredrikshald)	50
Rabben (Stokmarknes)	50
Ranum (Namsos)	25
Rebbeſtad (Volden)	40
Riſe (Sortland)	50
Rodal (Brønø)	50
Romedal (Hamar)	20
Røkenviken (Gjøvik)	20
Sandnes (Sannesſjøen)	50
Sandſtrand (Sortland)	50
Saudland (Skien)	25
Sigerfjord (Sortland)	50
Sildpoldnes (Svolvær; Vaterfjord)	50
Skaarvaagen (Bø)	50
Skille (Brønø)	50
Skjærhalden udenfor Fiſketiden (Fredrikſtad)	50
Skjærſtad (Harstad)	50

	Telefongebyr Øre.
Skjærven (Voss)	50
Skutevik (Utne)	50
Sogge (Veblungsnes)	25
Spillum (Namsos)	25
Spinderiet (Volden)	40
Sponviken (Fredrikshald)	50
Stalheim (Voss)	50
Stamnesviken (Sannesfjøen)	50
Stange (Hamar)	20
Stensøen (Brønø)	50
Storvaagen (Kabelvaag)	50
Strømmme (Bø)	50
Strømmen (Levanger)	15
Strømmen (Harstad)	50
Strømsfos (Fredrikshald)	50
Strømsjø (Bø)	50
Svinør (Mandal)	50
Sundvolden (Hønefos)	20
Sømhovd (Brønø)	50
Sømnes (Brønø)	50
Søvik (Sannesfjøen)	50
Søvikmo (Sannesfjøen)	50
Tananger (Stavanger)	50
Thjøttø (Sannesfjøen)	50
Tinoset (Skien)	25
Toften (Sortland)	50
Tomlevolden (Ødnes)	50
Tornes (Molde)	40
Toten vestre (Gjøvik)	20
Toten østre (—)	20
Trondenes Præstegaard (Harstad)	50
Tvinde (Voss)	50
Tøsse (Bergen)	50
Ulefos (Skien)	25
Ulven under Militærets Øvelser (Bergen)	40
Ulvik (Voss)	50
Vallø (Tønsberg) gratis *).	
Vang (Hamar)	20
Vasenden (Voss)	50
Vaterfjord (Svolvær)	50
Vatne (Volden)	40
Veisten (Lillehammer)	25
Veldre (Hamar)	20
Vik (Brønø)	50
Vik (Voss)	50
Viken (Harstad)	50
Vikingnes (Utne)	50
Vinje (Voss)	50
Vines (Utne)	50
Vuku (Levanger)	15
Værdalsøren (Levanger)	15
Ytterbøl (Fredrikshald)	50
Øisletten (Namsos)	25
Ørje (Fredrikshald)	50
Ørsnes (Kabelvaag)	50
Ørstenvik (Volden)	25
Ørsvaag (Kabelvaag)	50
Østensø (Bergen)	50

*) For Telegr. fra Vallø 15 Øre.